

D. D.
NICOLAI RODRIGVEZ

FERMOSINI,

D E

OFFICIIS ET SACRIS
ECCLESIAE.

D. S. NICOLAI RODRIGUEZ
FERMOSINI,

QVONDAM COLLEGÆ
DIVI ÆMILIANI SALMANTICÆ,
PRO SACERDOTIBVS ET GRADVATIS; DEINDE CANONICI
Doctoralis Ecclesiæ Austuricensis, & post Canonici Pœnitentiarij
Vallisoletanæ Ecclesiæ, & in eius Tribunali Sanctæ Inquisitionis (Fiscali
Electi) iam Inquisitorij Creati; & itidem à Rege **PHILIPPO IV.** Iudicis
Bonorum Confiscatorum dictæ Inquisitionis etiam Intitulati; demum
Fiscalis Electi pro Supremo Consilio Sanctæ & Generalis Inquisitionis;
nunc eiusdem Consiliarij.

TRACTATVS SECVNDVS

D E

**OFFICIIS ET SACRIS
ECCLESIAE.**

AD TITVLVM XXII. LIBRI I. DECRETALIVM
GREGORII PONTIFICIS IX.

A Titulo de Postulatione Prælat. ad Titulum de Officio Vicarij.

Cum Index multisplis Titulorum, Capitum, Questionum, Canonum, Legum, Iurium, Locorum,
Rerum & Verborum in hoc Tractatu contentorum.

EDITIO PRIMA IN DVOS TOMOS DISTRIBITA.

L V G D V N I,

Sumptibus **HORATHII BOISSAT & GEORGII REMEVS;**

M. DC. LXII.

CVM PERMISSV SUPERIORVM.

1720

THE HISTORY OF

THE CITY OF

NEW-YORK

FROM 1624 TO 1720

IN TWO VOLUMES

THE SECOND VOLUME

CONTAINING

THE HISTORY OF

THE CITY OF

NEW-YORK

FROM 1720 TO 1789

ILLVSTRISS. AC REVER. D. D.

ANTONIO DE PIÑA
ET HERMOSA,

IAMDIV COLLEGÆ S.SALVATORIS

Obeten apud Salmantinos, & in eius Vniuersitate Institutionum Primario; inde Auditori Consilij Nauarræ Regni Creato, ac Senatui Gránatensis Cancellariæ Assignato; post hæc in nostro Consilio Supremæ Inquisitionis laudabiliter se gerenti, ad Præsulatum Regalis Cancellariæ Vallisoletanæ volanti, miræque habito, & Episcopo Salmantino Nominato, Electo, atque confirmato inibi acceptione communi gubernanti, quasi intempestè translato ad Ecclesiam Malaçotens. in præsentiarum eius, iusto & integerrimo Moderatori.

SVVS EX CORDE

D.D. NICOLAVS RODRIGVEZ FERMOSINO.

AMPRIDEM mihi in Votis fuit (CLARISSIME TANTÆ DIGNITATIS ECCLESIASTICÆ PRÆSVL) inter nonnullas locubrationes Canonici Iuris tibi, quæ propriissima essent assignare, & quia Te aspicerem in initio huius cogitationis scientiæ legalis practicum Professore, inclinabar animo Te Patronum adæscere alicuius ex Tractatibus

lib. 1. Decretalium, ad praxim liriū accommodariorem. At quia iam re inſpexerim grauem ſpiritalis rei Amatorem, in animum reuocaui exercitationes quaſdam oprimi Paſtoris Eccleſiaſtici ruo conſpectui repræſentare, vt quod ego ſpeculariū peruiſiſſem, de aurearum præctice tuâ doctriâ, & exemplo redderetur. Multi quidē petitiore rem difficile exiſtimarunt, quam ego aggredi, decreui, vt parum culam & à Doctōribus Anriquis, & à Neorhericis eam porius ſileſorio cōmendantibus, quàm colere curantibus; aur quia inſolitam, aur infructuoſam, & non ſine fundamento, cūm Lambertinus, Mendofius, Nicolaus Garcia, ac alij, materiam *Poſtulationum & Electionum*, (vt infrā aduerto in principio Rubricæ de Electione) ab aula reſſiſſe firmarent, qui, & ſecurius de aliis ſubſequentibus Tirulis Libri 1. Decretalium, vſque ad Tirulum de Officio Vicarij poſſent confirmare; cō quod DD. Canoniſtæ aliorum quinque Librorum Decretalium, ſubriliffimi arque copioſi Scriptores de his, quibus Nos ſtuduimus manu leuara, & quaſi calamo obruſo, tranſeundo diuagarunt, & non miramur arreſta Rubricarum ſerie, quarum nonnullæ Theologorum ingeniis egeant, aliarū vè officia Miniſtrorum Eccleſiæ pertingentes parum vtilitatis afferentium. Hac inquā Præſatione manifeſtum profero meæ inſufficientiæ ad rem ſic aridam vberem reddendam. Sed quia Te Doctorem toto corde conſpicio, iam Manu ductorem Te aduerto, vt felicior ad porrum perueniam; Accipe, lege & prorege Beneuolus (AMANTISSIME ANTISTES) Tractatum hunc in duos Tomos ſparſum *DE OFFICIIS ET SACRIS ECCLESIE*, compaginatum ſuper *Lib. 1. Decretal. à Titulo de poſtulat. Prælator.* Titulos 22. comprehendentem, vſque ad *Titulum de Officio Vicarij*, quem ſic intitulaui, parriſionis formam ſequendo ad quinque Libros Decretalium, cūm inrer alios Gregor. IX. nulli alij ſinr curæ, & Gubernatoris Eccleſiaſtici Officio intra propriam eius Eccleſiam aptiores. Et licet non ignorem nonnullos ſimiles Tractatus compoſitos eſſe, ſed ſuper ſingulis Capitibus illorum, non ſic abundè hucvſque alius, cūm capiant illum ferè 1200. Quæſtiones, præter alias tantū ſignaras. Viue in annos proſperos, vt proſequaris benefaciendo, ſimilia in me conferens, ex tot beneficiis à tempore iam collaris, & VALE.

ELENCHVS CAPITVM

QVÆ REPETVNTVR SVB

HIS TITVLIS XXII.

A Titulo de Postulatione Prælatorum, vsque ad
Titulum de Officio Vicarij.

Ad Rubricam & Titulum, de Postulatione Prælatorum.

folio 1

D Cap. I. in ipso. fol. 3

Ad Cap. Gratum II. in ipso.

ibidem.

Ad Cap. Bonz III. in ipso.

folio 4.

Ad Cap. Bonz memoriz IV. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Postulationem V. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. VI. & fin. de Postulat. Prælatorum, in ipso. fol. 5

Ad Rubricam de Electione.

ibid.

AD Cap. I. in ipso. Cum 42. *questionibus.* folio 33

Ad Cap. Osius II. in ipso. fol. 54

Ad Cap. Postquam III. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Significasti IV. in ipso. fol. 55

Ad Cap. Quid diligentia V. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Licet de Vitanda VI. in ipso. fol. 56

Ad Cap. Com in cunctis VII. in ipso. fol. 59

Ad §. Cum vero electus huius Capituli, in ipso. fol. 60

Ad §. Inferiora huius textus, in ipso. *ibid.*

Ad §. Clerici hoc Tit. in ipso. fol. 61

Ad Cap. Causam VIII. in ipso. fol. 62

Ad Cap. Nosti IX. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Considerauimus X. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Suffraganeis XI. in ipso. fol. 63

Ad Cap. Super eo XII. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Cum Monasterium XIII. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Cum in terra XIV. in ipso. fol. 64

Ad Cap. Transmissam XV. Cum 33. *questionibus.* *ibid.*

Ad Cap. Cum inter XVI. in ipso. fol. 95

Ad Cap. Qualiter XVII. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Cum inter XVIII. in ipso. fol. 96

Ad Cap. Cum nobis XIX. Cum 1. *questione.* *ibid.*

Ad Cap. Innoquit XX. Cum 1. *questione.* fol. 97

Ad Cap. Cum inter XXI. in ipso. fol. 99

Ad Cap. Dudum XXII. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Bonz memoriz XXIII. Cum 2. *questionibus.* fol. 100

Ad Cap. Querelam XXIV. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Vbintonicem XXV. Cum 1. *quest.* fol. 103

Ad Cap. Per Inquisitionem XXVI. in ipso. fol. 104

Ad Cap. Causam XXVII. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Quod sicut XXVIII. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Auditis XXIX. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. In causis XXX. in ipso. fol. 105

Ad Cap. Cum Ecclesia Vulturana XXXI. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Cum dilectus XXXII. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Cum in Iure XXXIII. in ipso. fol. 106

Ad Cap. Venerabilem XXXIV. Cum 2. *questionibus.* *ibid.*

Ad Cap. Coram XXXV. in ipso. fol. 108

Ad Cap. Bonz memoriz XXXVI. in ipso. fol. 109

Ad Cap. Ad nostram XXXVII. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Officij tui XXXVIII. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Illa quotidiana XXXIX. Cum 5. *questionibus.* fol. 110

Ad Cap. Scriptum est XL. in ipso. fol. 114

Ad Cap. Ne pro defectu XLI. in ipso. fol. 115

Ad Cap. Quia propter XLII. in ipso. *ibid.*

Ad §. Illud eiusdem textus. in ipso. fol. 116

Ad §. Electiones eiusdem textus. Cum 16. *questionibus.* *ibid.*

Ad Cap. Quisquis XLIII. in ipso. fol. 136

Ad Cap. Nihil est XLIV. in ipso. fol. 137

Ad Cap. Vt præterite XLV. in ipso. fol. 138

Ad Cap. Cum post XLVI. in ipso. *ibid.*

Ad

Ad Cap. Constitutis XLVII. in ipso.

ibid.

Ad Cap. Ecclesia vestra XLVIII. in ipso.

f. 139

Ad Cap. Cum Magistrum LXIX. in ipso.

ibid.

Ad Cap. Cummana L. in ipso. *f. 149*

Ad Cap. Sacrosancta LI. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Cum in Veteri LII. in ipso.

f. 141

Ad Cap. Congregato LIII. in ipso.

ibid.

Ad Cap. Dudum LIV. in ipso. *f. 143*

Ad Cap. In Genesi LV. in ipso.

fol. 144

Ad Cap. Mesana LVI. in ipso. *f. 145*

Ad Cap. Ecclesia vestra LVII. in ipso.

f. 146

Ad Cap. Publicato LVIII. in ipso.

fol. 147

Ad Cap. Si alicuius LIX. in ipso.

fol. 148

Ad Cap. His, quibus LX. in ipso.

f. 149

Ad Rubricam & Titulum de Translatione Episcopi. ibid.

AD Cap. I. *Cum 2. questionibus. folio 150*

Ad Cap. Inter corporalia II. in ipso.

f. 155

Ad Cap. Quanto III. in ipso. *f. 156*

Ad Cap. Licet in tantum fin. hoc titulo.

Cum 7. questionibus.

f. 158

Ad Rubricam & Titulum, de Autoritate & usu Pallij. fol. 165

AD Cap. I. *Cum 11. questionibus. fol. 166*

Ad Cap. II. in ipso. *f. 171*

Ad Cap. Nisi specialis III. in ipso.

ibid.

Ad Cap. Ad honorem IV. in ipso.

folio 172

Ad Cap. Ex tuarum V. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Cum sis VI. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. VII. & finali hoc titulo. in ipso.

f. 173

Ad Rubricam & Titulum de Renuntiatione. ibid.

AD Cap. I. in ipso. *f. 175*

Ad Cap. II. in ipso. *f. 176*

Ad Cap. Ex transmissa III. in ipso.

ibid.

Ad Cap. Admonet IV. *Cum 5. questionibus.*

f. 177

Ad Cap. Soper V. in ipso. *f. 182*

Ad Cap. In presentia VI. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Sane VII. in ipso. *f. 183*

Ad Cap. Quod in dubiis VIII. *Cum 4. questionibus.*

f. 184

Ad Cap. Ad supplicationem IX. in ipso.

fol. 183

Ad Cap. Nisi cum pridem X. in ipso.

ibid.

Ad Cap. Post translationem XI. in ipso.

ibid.

Ad Cap. Cedendi XII. in ipso. *f. 189*

Ad Cap. Veniens XIII. in ipso. *f. 191*

Ad Cap. Lectz XIV. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. fin. hoc titulo. *Cum 11. questionibus.*

ibid.

Ad Rubricam & Titulum de suppl. neglig. Prelator. folio 199

AD Cap. I. in ipso. *ibid.*

Ad Cap. Sicut II. in ipso. *f. 190*

Ad Cap. III. in ipso. *f. 201*

Ad Cap. Litteras IV. in ipso. *f. 202*

Ad Cap. fin. hoc titulo. in ipso. *ibid.*

Ad Rubricam & Titulum de Temporibus Ordinationum. Cum 16. questionibus. ibidem.

AD Cap. I. II. & III. item ad Cap. XIII. in ipso. *f. 214*

Ad Cap. Ex tenore IV. in ipso. *f. 217*

Ad Cap. Ad aures V. *Cum 8. questionibus.*

ibid.

Ad Cap. Si Archiepiscopus VI. & VII. *Cum 15. questionibus.*

f. 221

Ad Cap. VIII. & XVI. *Cum 4. questionibus.*

f. 236

Ad Cap. Cum secundum regulas IX. *Cum 2. questionibus.*

f. 241

Ad Cap. Ex parte X. in ipso. *f. 243*

Ad Cap. Quod translationem XI. *Cum 60. questionibus. ibid.*

Ad

Ad Cap. Cum in distribuendis XII. in ipso.

f. 289

Ad Cap. Litteras XIII. in ipso. f. 290

Ad Cap. Non est compos X I V. in ipso.

Cum 20. questionibus. ibid.

Ad Cap. Dilectus XV. in ipso. f. 299

Ad Cap. Consultationi X V I. Cum 4. qua-

stionibus. f. 300

Ad Cap. X V I I. & fin. hoc titulo. Cum 14

questionibus. f. 303

Ad Rubricam, & Titulum, de Scrutinio in

ordine faciendo in ipso. Cum 2. quz-

stionibus. f. 310

Ad Rubricam, & Titulum, de Ordinatio ab

Episcopo. qui renuntiavit Episcopatu. f. 315

Ad Cap. I. Cum 6. questionibus. ibid.

Ad Cap. II. Cum 8. questionibus. f. 321

Ad Rubricam, & Titulum, De estate, &

qualitate Ordin. Cum 10. quzstioni-

bis. f. 326

Ad Cap. I. Cum 7. questionibus. f. 342

Ad Cap. Ex ratione II. in ipso. f. 355

Ad Cap. Indecorum III. Cum 12. questionibus. ibid.

Ad Cap. Eamte IV. Cum 7. questionibus. f. 366

Ad Cap. Præterea V. in ipso. f. 374

Ad Cap. Ouzus à nobis VI. Cum 2. quæst.

ibid.

Ad Cap. Ad aures VII. Cum 8. questionibus. f. 377

Ad Cap. Cum bonz VIII. Cum 14. quæstio-

nibus. f. 386

Ad Cap. A multis IX. Cum 11. questionibus. f. 394

Ad Cap. Tuam in Domino X. in ipso. f. 403

Ad Cap. Cum contingat XI. Cum 22. qua-

stionibus. f. 405

Ad Cap. Intelleximus XII. in ipso. f. 414

Ad Cap. Accepimus XIII. in ipso. ibid.

Ad Cap. Cum sis ars XIV. Cum 4. quæstio-

nibus. f. 425

Ad Cap. XV. & fin. hoc titulo. Cum 9. qua-

stionibus. f. 430

Fermo in de Offic. & Sacris Eccles.

TOMVS SECVNDVS.

De officiis, & Sacris Ecclesia.

Ad Rubricam, & Titulum XV. lib. 1. De-

cretal. de sacra Vnctione, cum Cap. 1.

& suis §§. Cum 15. quzition. f. 1

Ad Cap. I. De Sacramento extremæ

Vnctionis. f. 14

Ad §. Quia verò Christus dicti Capituli

vnici nostri tituli. in ipso. Cum 67. qua-

stionibus. f. 55

Ad §. Per frontis Chrismationem textus

nostri in ipso. Cum 83. questionibus. f. 56

De Sacramento Confirmationis. ibid.

Ad Rubricam, & Titulum, de Sacramento

non iterandū. Cum 23. quzitionib.

f. 103

Ad Cap. Pastoralis I. Cum 16. quæstio-

nibus. f. 117

Ad Cap. A nobis II. Cum 13. questionibus. f. 156

Ad Cap. III. & fin. Cum 15. questionibus. f. 163

Ad Rubricam, & Titulum, De filiis Pres-

biterorum, & aliis illegitimè natis. f. 178

Ad Cap. I. Cap. Litteras XIV. & Cap.

fin hoc titulo. Cum 47. questionibus. f. 181

& Cap. I. & II. eodem libro 6. Cum 31

questionibus. f. 181

Ad Cap. II. vsque ad XVII. hoc titulo & in

Cap. XV. Triid Set. 25. & Clem. Con-

stit. f. 227

Ad Rubricam, & Titulum, De seruici non

ordinandis, & eorum mansuisione. f. 247

Cum 4. quzitionibus. f. 247

Ad Cap. I. III. IV. & V. Cum 6. qua-

stionibus. f. 250

Ad Cap. Seruorum II. Cum 11. quæst. f. 256

Ad Cap. De famulis III. Cum 8. quæstio-

nibus. f. 263

Ad Cap. Nullus IV. Cum 7. quæst. f. 270

Ad

Ad Cap. Consuluit V. in ipso. Cum 2. qua-
stionibus. f. 275
 Ad Cap. Es libentius V I. in ipso. *ibid.*
 Ad Cap. Miramur VII. Cum 2. quaest. *ibid.*
 Ad Cap. V III. & fin. Cum 15. quaest. f. 276

*Ad Rubricam, & Titulum, de Obligatiō ad
 ratiocina Ordinari vel non, & in Cap.
 vnico, Cum 19. quaestionibus.* f. 288

*Ad Rubricam, & Titulum, de Corpore vi-
 tiatis Ordinari vel non. Cum 20. qua-
 stionibus.* f. 303

AD Cap. I. & Cap. Exposuisti V I. &
 Cap. fin. Cum 10. quaestionibus. f. 315
 Ad Cap. Super eo I I. Cum 26. quaest. f. 319

*Ad Rubricam, & Titulum, de Bigamiā non
 ordinari. Cum 9. quaestionibus.* f. 342

AD Cap. I. II. & penult. Cum 10. quaestio-
nibus. f. 349
 Ad Cap. Super eo II. Cum 17. quaest. f. 357
 Ad Cap. III. in ipso. f. 366
 Ad Cap. Nuper I V. Cum 13. quaest. f. 367
 Ad Cap. Debitū V. Cū 2. quaestionibus. f. 386
 Ad Cap. Quia circa VI. in ipso. f. 388
 Ad Cap. Nullus VII. & fin. Cum 13. quaestio-
nibus. f. 389

*Ad Rubricam, & Titulum, de Clericū Pe-
 regrinū.* f. 395

AD Cap. Tua nos I. Cum 8. quaestionibus.
 f. 395
 Ad Cap. Inter quatuor II. in ipso. f. 401
 Ad Cap. De nobis III. & fin. in ipso. f. 402

*Ad Rubricam, & Titulū, de Officio Archi-
 diaconi Cum 9. quaestionibus.* f. 403

AD Cap. I Cap. II. Cap. IV & VI. Cap.
 hęc. Cum 8. quaestionibus. f. 522
 Ad Cap. Officium II. & Cap. I I I. Cum 15
 quaestionibus. f. 427
 Ad Cap. III. in ipso. f. 438

Ad Cap. Cum satis IV. in ipso. *ibid.*
 Ad Cap. Archidiaconus V. Cap. Significa-
 sti VII. Cap. Vt nostrum. Cum 5. qua-
 stionibus. *ibid.*
 Ad Cap. Mandamus VII. in ipso. f. 443
 Ad Cap. Ad hęc VIII. Cum 2. quaest. *ibid.*
 Ad Cap. Significasti IX. in ipso. *ibid.*
 Ad Cap. Vt nostrum X in ipso. *ibid.*
 Ad Cap. fin. *ibid.*

*Ad Rubricā, & Titulū, de Officio Archi-
 presbiteri. Cū 25. quaestionibus.* f. 447

AD Cap. I. in ipso. f. 501
 Ad Cap. Mysteriū II. & Cap. III. Cum
 10. quaestionibus. *ibid.*
 Ad Cap. Officium III in ipso. f. 523
 Ad Cap. Vt singule IV. & fin. Cum 10. qua-
 stionibus. *ibid.*

*Ad Rubricam, & Titulum, de Officio Pri-
 micerij.* f. 529

AD Cap. vnicum. Cum 14. quaestionibus.
ibid.

*Ad Rubricā, & Titulū, de Officio Sacriste,
 & Custodi in ipso Cap. vnico.* f. 538

AD Cap. Vnicum. Cum 10. quaestionibus.
 f. 539

*Ad Rubricam, & Titulum, de Officio Cu-
 stodi.* f. 544

AD Cap. I. Cum 8. quaestionibus. *ibid.*
 Ad Cap. fin. Cū 12. quaestionibus. f. 557

*Ad Rubricam, & Titulum, de Officio Vi-
 carij Cum 7. quaestionibus.* f. 555

AD Cap. I. & Cap. II. in ipso. Cum 25.
 quaestionibus. f. 563
 Ad Cap. III. & fin. f. 564
 Ad Cap. Clericos IV. f. 583
 Ad Cap. Sua nobis V. Cum 11. quaest. f. 590
 Ad Cap. fin. in ipso. Cum 62. quaestionibus.
 f. 644

*Sub his Capitulis includuntur 184. Quaestiones ex proposito tractatae prae-
 ter alias, quae alibi tractatae, aut tractandae insinuantur sub Paraphrasticis-
 que Capituli.*

S E R I E S

CAPITVM, ET QVÆSTIONVM,

Quæ continentur in Tomo Primo, &
Secundo, de Officiis, & Sacris
Ecclesiæ.

Ad Rubricam, & Titulum, De Postulatione Prelatorum. pagina 1

Ad Textum in Cap. I. hoc titulo, De Postulatione Prelatorum, in ipso. p. 3

Ad Textum in Cap. Gratum, II. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Cap. Bona, III. hoc titulo in ipso. p. 4

Ad Textum in Cap. Bona memoria, IV. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Cap. Postulationem, V. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Cap. fin. hoc titulo, De Postulatione Prelatorum. p. 5

Ad Rubricam, & Titulum, de Electione. p. 5

QVÆST. I.

N si in electionibus

secur vota sub
conditione, vel

pro personis incapacibus, habenda sint pro nullis ita ut qui à maiori parte aliorum votorum fuerit electus, ritè dicatur electus: Vbi qui eligere, seu eligi possint? Et an accusatus, vel denunciatus debeat expelli ab electione? p. 6

II. An eligentes ad Majoratum Cathedram, & Capellam, possint pro his accipere pecuniam? An Regibus Hispaniæ nominando, siue eligendo ad officia, siue Episcopatus, venditio permittatur, vel teneantur à illa vique digniores eligere? An minor pars in aliquo Capitulo, possit concurrere cum maiori ad eligendum indignum? p. 11

III. Si electio maneat apud duos, an vnus alterum eligere possit? An licitum sit ferre suffragium, quando iam est conclusum negotium inultum? Et an electores ad faciendam electionem, debeant in vnum conuenire? Et an debeant habere gratiam determinatam, seu alia requisita? p. 13

IV. An Regularis, & alij electores, teneantur eligere digniores in Superiores? Et an Regularis sit intelligibilis, si cæcus sit, vel surdus, ut interueniat alicui Capitulo Generali? Et an possit Generalis ad aliud sexennium in Religione Clericorum Regularium sine dispensatione. Vbi de electione Abbatissæ, seu Priorissæ: Et in qua ætate, ac de aliis requisitis? p. 16

V. Et an quæ est eligenda in Abbatissam, debeat esse virgo, seu possit vi-
dua, siue Bigama? An abbatissa post

ẽ 2 expletum

Series Capitum,

- expletum tricinium, possit Monasterium gubernare? Et an triennales Abbatissæ, debeant benedici sicut petperur? Et an sotor Abbatissæ possit ei succedere immediatè in officio? Et quænam possint Abbatissæ, siue Priorissæ exercere respectu suarum subditatum? Et an liceat Abbatissis, finito suo Abbatissatus tempore, consistere eotundem Monasteriorum Præfidentes, donec aliz Abbatissæ eligantur? Et an tractatus, seu pacta eligendi ex vna partialitate Abbatissas, siue alios Superiores Regulares, liceant? *p. 11*
- V. An electores ad electionem faciendam, debeant prius inuocare Spiritus sancti gratiam? Et an electio Episcoporum debeat necessario à Papa confirmari? Vbi aliqua de præco morte eligendi? Et an nomen electionis habeat locum in beneficiis, sicut in Episcopatibus? *p. 14*
- VI. An Principes toto cælo curare debeant, vt Magistratus, seu Officiales publici, creandi sint comparatiuè habiliores, vel sufficiat habiles eligere? Vbi de electione per sortem? Et an Regis Ministri superiores ad eligendos alios constituti, teneantur vtiqùè digniores, & peritiores eligere sub poena peccati, & obligatione restituendi? Vbi an in aliquo casu idem praticare debeant Papa, & Principes? Et quid de Prælati ecclesiæ quoad officia secularia? Comitibus, quæ olim fuerant? Item & de Calatis Comitibus? siue Curatis, Centuriatis, seu Tributis? Et an electiones Officialium annuorum, illico in Republica exequantur? *p. 18*
- VII. An eligendi Pontifices, & episcopos modus fuerit semper vnus à principio nascentis ecclesiæ, vel variationes acceperit, qualis hodie obseruetur? Et num conueniat vnus perpetuus, propter vitanda schisma? Et an Pontifices, & episcopi possint absolurè, & independenter eligere sibi successores, seu disponere, vt in re sanguinis, siue hæreditario, deserantur Pontificia, & episcopalis Dignitas? Et an queat renunciando Papæ libetè, seu aliquorum consensu, alium sibi successorem eligere? *p. 37*
- IX. An Pontifices possint titulum, & insignia Regia Principibus sæculi de ecclesiâ benemeritis conferre, & condonare? *p. 44*
- X. An electio Decurionum, & aliorum in Republica, debeant fieri aliqua solemnitate? Et an si suspensa fuerit electio Officialium per controuersiam, & pendente lite, annus elaboratur restitui post annum elapsum, nondum facta electione, possint facere eam de Officialibus anni, scilicet frequentis? Et an ab electione Decurionatus, aliorumve Officiorum Republicæ appellationes, siue excusationes admittantur? *p. 46*
- XI. An Decuriones populorum possint iterum eligere eosdem Officiales, qui in eodem fuerunt? Et an finito, possint aliquis damno vocari, vel compelli seruire in eodem officio iurisdictionis? Et an subesse possit aliqua iusta causa, quare in annis continetur vnus personæ electio? Et an Plebei possint eligi ad Nobilium officia? Vbi quæ vacatio, vulgò *Gneis* admittatur, & olim contingeret? *p. 49*

Ad Textum in Cap. I. hoc titulo. De Electione, in ipso. *p. 52*

Ad Textum in Cap. Officiis II. hoc titulo in ipso. *p. 54*

Ad Textum in Cap. Postquam III. hoc titulo in ipso. *ibid.*

Ad Textum in Cap. Significasti, IV. hoc titulo in ipso. *p. 55*

Ad Textum in Cap. Quia diligentia, V. hoc titulo in ipso. *ibid.*

Ad Textum in Capite, Licet de vitanda, VI. hoc titulo in ipso. *p. 56*

Ad Textum in Capite, Cum in Cunctis, VII. hoc titulo in ipso. *p. 59*

Ad §. Cum Verò electus huius capituli. p. 60
Ad

Ad §. Inferiora huius Textus. ibid.

Ad §. Clerici, hoc titulo. p.61

Ad Textum in Capite, Causam, VIII.
hoc titulo in ipso. p.62

Ad Textum in Cap. Nosti, IX, hoc titulo
in ipso. ibid.

Ad Textum in Capite, Consideramus,
X. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Capite, Suffraganeis, XI.
hoc titulo in ipso. p.63

Ad Textum in Capite, Super eo, XII. hoc
titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Capite, Cum Monaste-
rium, XIII. hoc titulo in ipso.
ibid.

Ad Textum in Capite, Cum in terra, XIV.
hoc titulo in ipso. p.64

Ad Textum in Capite, Transmissam, XV.
hoc titulo. ibid.

QVÆST. I. **A**N confirmatio electio-
nis Episcopi nomina-
ti, siue alterius ad dignitatem aliam
inferiorem, debeat ab electo fieri
intra certum tempus, sub qua pec-
na? Et num confirmatori sit tempus
assignatum? Et quis sit? Vbi quæ
Fernandus de Offic. & Sacri Eccles.

debeat de electo inquirere confirma-
tor? Et an habeat jus cassandi, vel
confirmandi electionem? prove sibi
videatur? An electio nulla possit
confirmari? Quæ sit forma confir-
mationis, & quos pariat effectus?

p.65

II. An electus, siue ad Episcopatum,
aliamve Dignitatem, siue ad be-
neficia, queat in illis administrare
ante confirmationem? Et an requi-
ratur ultra confirmationem possessio
realis, & vera? Et an ingerens se
beneficij administrationi ante confir-
mationem, amittat beneficij jus?
Et an Abbatis electa à maiori parte
possit administrare, non obitanto
quod impugnetur confirmari? p.74

III. An possit dignior electus, siue
prouisus ante collationem fructus,
percepere etiam, vii administrator,
si antea esset constitutus administra-
tor? Et an Episcopus, & Pezlarus
electus, & confirmatus, seu insti-
tutus, vel prouisus à Papa, possit
conferre beneficia, administrare, vel
exercere ea, quæ sunt jurisdictio-
nis ante installationem, vel in-
dultionem in possessionem? Et quid
possit in utroque casu consuetudo?
Et an Parochialis vacans possit con-
ferri in commendam temporalem ei,
qui magis idoneus fuerit iudicatus,
& electus, dum affert Bullas Papæ,
seu possit interim constitui Vicarius
in ea, aut ei quoquomodo perfici?
Et an dato, quod magis idoneus
iudicatus, & electus ad Parochialem
in concursu; ex eo quia in ea admi-
nistravit, ut Vicarius amitteret ius
sibi competens gratia, & prouisio
de illa à Papa ei facta, sit valida,
etiam non facta mentione dedu-
ctæ intrusionis, seu administrationis?

p.77

IV. An si Clericus ingerat se in ad-
ministrationem tantum vnus fundi
Ecclesiæ, ad quam electus est, in-
cutrat in poenas nostræ rextus, & cap-
tauriz hoc titulo? An hodie in
aliquo sint immutata dicta in præ-
cedentibus quæstionibus per extra-
uag. intundæ hoc titulo, cuius pra-
xis assignatur circa administrationem
prouisus ad Episcopatum Abbacias, alias-
ve Dignitates, Bullas Apostolicas
exigentes? An pensio exigat, ac solui
possit literis super illius reservatione,
ē 3 nondum

Series Capitum,

nondum expeditis? An possit quis accipere possessionem beneficij auctoritate propria? Et an gratia Pontificis sit præcisè probanda per litteras, aut possit etiam per testes? Et quibus poenis puniantur admittentes electos, ut administrent litteris non ostensis? p.80

V. An vtelectus, & confirmatus admittatur à Capitulo præcisè, requiratur præsentatio litterarum, vel sufficiat quod Capitulum habuerit noticiam de prouisione, & de litteris expeditis? Et num si Rex de tali expeditione fidem Capitulo faciat schedula, aliove testimonio, teneantur Capitulares ad rogatum Regis electum admittere, si non vt Episcopum, saltem vt Gubernatorem? donec litteras originales præsentet: Vbi refero casum de facto cum Ecclesia Austriacensi anno præterito 1640. An validauerit consecratio Episcopi, antequam recipiat Bullas Romæ emanatas, vt possit consecrari, etiam ab vno Episcopo? Et quid de accipienda possessione Episcopatus? p.86

VI. An Cardinales ad Episcopatum assumpti possint administrare, & beneficia conferre sine ostensione litterarum, & nondum possessione obtenta? An possint conferre beneficia Episcopatum à se resignatorum? Et an in Ecclesiis sibi commissis exercere iurisdictionem, ante captam possessionem, & ostensionem litterarum? Et an Episcopus dando mandatum ad resignandum Episcopatum in Curia, possit beneficia conferre post resignationem admissam? Et num idem dicendum sit de Episcopo ad alium Episcopatum translatum, seu cui datus est coadiutor. p.90

VII. An Legati Cardinalium excipiantur à regula dictæ extrauagantis in iunctæ de electione? Et quid de feudatilibus? Vbi de aliis remissionibus ad dictam extrauagantem? Et an filius incapax institutus sub conditione, si legitimatur, possit pendente conditione, per se mitti in possessionem bonorum? p.93

Ad Textum in Cap. Cum inter XVI. hoc titulo in ipso. p.95

Ad Textum in Cap. Qualiter XVII. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Cap. Cum inter XVIII. hoc titulo in ipso. p.96

Ad Textum in Cap. Cum nobis XIX. hoc titulo. ibid.

QVÆST. I. **A**N electio legitime facta vitietur per secundam, vt debeat valere prima etiam si primò electus à secunda non appellauerit? p.97

Ad Textum in Capite, Innotuit, XX. hoc titulo. p.97

QVÆST. I. **A**N infans ex genere Mahometano baptizatus, est postea Religionem ingressus, possit sine vlla dispensatione eligi in Prælatum? p.98

Ad Textum in Cap. Cum inter XXI. hoc titulo in ipso. p.99

Ad Textum in Cap. Dudum XXII. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Capite, Bona memoria XXIII. hoc titulo. p.100

QVÆST. I. **A**N electio debeat esse libera à metu? Et an sustineatur consuetudo, vt fiat ex certo genere personarum, vel ex vno de duobus nominatis? p.101

Ad Textum in Cap. Querelam XXIV. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Cap. Ubintonicen, XXV. hoc titulo. p.103

QVÆST. I. **A**N sicut eligendi facultas amittitur per electionem indigni, sic, & per præsentationem ibid.

XVIII.

p.96

I. X. boc

ibid.

ndē facta

ndam, vt

rimo ele-

it? p.97

X. X. boc

p.97

Maho-

us, est

offit si-

Przla-

p.98

I. boc

p.99

I. boc

ibid.

atoria

100

Ii-

fu-

to

uo-

01

V.

id.

V.

03

tas

o-

nt

*Ad Textum in Capite, Per inquisitionem
X XVI. boc titulo in ipso. p.104*

*Ad Textum in Cap. Causam X XVII.
hoc titulo in ipso. ibid.*

*Ad Textum in Cap. Quod sicut XXVIII.
hoc titulo in ipso. ibid.*

*Ad Textum in Cap. Auditis, X XIX.
hoc titulo in ipso. ibid.*

*Ad Textum in Cap. In causis, X XX. boc
titulo in ipso. p.105*

*Ad Textum in Cap. Cum Ecclesia Vulte-
rana, X XXI. boc titulo in ipso. p.105*

*Ad Textum in Capite, Cum dilectis,
XXXI. boc titulo in ipso. ibid.*

*Ad Textum in Cap. Cum in iure, XXXIII.
hoc titulo in ipso. p.106*

*Ad Textum in Capite, Venerabilem,
XXXIV. boc titulo. ibid.*

QVÆST. I. **A**N numerus electorum
Imperatoris augeri vel
minui queat, in consilio Romano Pon-
tificis? Et an Pontifex habeat potesta-
tem ordinandi Principes laicos titulo
Regio, seu ducatus. p.107

*Ad Textum in Capite, Coram, XXXV.
hoc titulo in ipso. p.108*

*Ad Textum in Capite, Bene memoria,
XXXVI. boc titulo in ipso. p.109*

*Ad Textum in Capite, Ad nostram,
XXXVII. boc titulo in ipso. ibid.*

*Ad Textum in Cap. Officij tui, XXXVIII.
hoc titulo in ipso. ibid.*

*Ad Textum in Capite, Illa quotidiana,
XXXIX. boc titulo. p.110*

QVÆST. I. **A**N hæretici sint prohiberi
ab electionibus Cano-
nicis? Et an accusatus de hæresi in san-
cto officio Inquisitionis, habeat in illis
vocem actiuam, & passiuam? An ele-
ctio tempore pestis facta sit valida? Et
an surdi, & muti possint eligere, aut
eligi, seu an cæcus elector admitatur?
Et an si quis eligatur in visitatorem ali-
cuius Religionis, & postea sit factus ex-
cus, queat visitationem continuare cum
alio facto Visitatore, & socio? p.111

*Ad Textum in Cap. Scriptum est, XXXX.
hoc titulo in ipso. p.114*

*Ad Textum in Capite, Ne pro defectu,
XXXI. boc titulo in ipso. p.115*

*Ad Textum in Capite, Quia propter,
XXXII. boc titulo in ipso. ibid.*

Ad §. Illud eiusdem Textus p.116

Ad §. Electiones eiusdem Textus. ibid.

QVÆST. I. **A**N Canonici in electioni-
bus capitulariter fa-
ciendis, debeant præcisè seruire for-
mam Capituli, quia propter de quo
nunc disputamus? Item & in electioni-
bus Prælatorum i. s. riorum, v. p. p. o
Ecclesiarum Collegiarum, Abba-
tum, Priorum, & io electione Regula-
rium Prælatorum, seu beneficiorum?
Et an ea non seruata, electio sit ipso
Iure nulla? Et quænam formæ visitatæ
fuerint? p.117

I. I. An Scrutatores debeant esse tres præ-
cisè, & non pauciores? Et an debeant
esse de Capitulo? Et an consuetudine
introducì possit, vt aliqui extra Col-
legium interueniant io electione, pos-
sintque eligi scrutatores? Et an de
ē 4 substantia

Series Capitum,

Substantia sit electionis per scrutinium, ut eligentium vota exquirantur secreta, & quod nunquam publicentur eligentium vota, sed semper maneant secreta?

p. 131

- III. An ut electio legitimè fiat per scrutinium, debeant Scrutatores collegialiter in vnum conueniri in aliquo loco publico, non occulto, & clandestino? Et an requiratur, ut facta publicatione suffragiorum, fiat statim collectio numerum, mariti, & zeli: ita ut non sufficiat habere maiorem suffragiorum partem, sed requiratur vterius eandem esse sanctiorem? Vbi quid hodie obsetueretur in praxi? Et an si vota in electione Canonica diuidantur in duas æquales partes, præferatur ille, qui maioribus iubatur meritis, & studiis: seu an sit forte dubium detrimentum, vel tantum sit electio facienda de illo, qui inter cooppositores est in ætate maior cæteris? Vbi de decreto in scriptis ipsius electionis factæ? Et an sit locus Iuri colligantis superstitis habentis paritatem votorum, si vnus moriatur ante vel post adeptam possessionem sibi adjudicatam à Capitulo eligentium? Et an sit faciendus nouus concursus, si decedente magis idoneo, alius idoneior cæteris remaneat?

p. 127

- IV. An electio facta de quodam Religioso, in Abbatem à conuentualibus vocalibus quibus competit ius eligendi intra tres dies loco Abbatis demortui, possit nulla dici: eò quod Pater Generalis opponat sibi illud eligendi ius competere iure deuoluto? Et an lis super hoc mota, sit supplantanda in prima instantia coram Illustr. Legato Nuncio Pontificis in his partibus existente, seu spectet ad ipsum Reuer. Patr. Gener. aut ad solum Romanum Pontificem? Et nam à conuentualibus electio interim dum lis durat, competat manutentionis ius?

p. 132

*Ad Textum in Cap. Quisquis XXXXIII.
hoc titulo in ipso.*

p. 136

*Ad Textum in Cap. Nihil est, XXXXIV.
hoc titulo in ipso.*

p. 137

*Ad Textum in Capite, Vt præterita.
XXXV. hoc titulo in ipso.*

p. 138

*Ad Textum in Cap. Cum post, XXXXVI.
hoc titulo in ipso.*

ibid.

*Ad Textum in Cap. Constituta, XXXXVII.
hoc titulo in ipso.*

ibid.

*Ad Textum in Capite, Ecclesia vestra,
XXXVIII. hoc titulo in ipso.*

p. 139

*Ad Textum in Capite, Cum Magistrum,
XXXIX. hoc titulo in ipso.*

ibid.

Ad Textum in Cap. Cum mana. L. hoc titulo in ipso.

p. 140

Ad Textum in Cap. Sacrosancta, LI. hoc titulo in ipso.

ibid.

*Ad Textum in Cap. Cum in veteri, LII.
hoc titulo in ipso.*

p. 141

Ad Textum in Cap. Congregato, LIII. hoc titulo in ipso.

ibid.

Ad Textum in Cap. Dudum, LIV. hoc titulo in ipso.

p. 143

Ad Textum in Cap. In Genesi, LV. hoc titulo in ipso.

p. 144

Ad Textum in Capite, Mesana, LVI. hoc titulo in ipso.

p. 145

*Ad Textum in Cap. Ecclesia vestra, LVII.
hoc titulo in ipso.*

p. 146

*Ad Textum in Cap. Publicato, LVIII.
hoc titulo in ipso.*

p. 147

Ad Textum in Cap. Si alicuius, LIX. hoc titulo in ipso.

p. 148

Ad

*Ad Textum in Capite, Hic, quibus, L.X.
& fin. hoc titulo in ipso.* p.149

Ad Titulum, De Translatione Episcopi. p.149

Ad Textum in Capite I. p.150

QVÆST. I. **A**N Episcopus per se, aut vnâ cum suis Canonici possit transferre Ecclesiam Cathedralē de vna ciuitate ad aliam, vt ibi resideant, & pergant Officia diuina, primum destituendo locum? Et quid de Capitulo Sede vacante sine Papæ auctoritate? Et an Papa id pro voluntate sua facere possit sine causa, & quæ dicatur sufficere? p.151

*Ad Textum in Cap. Inter Corporalia, II.
hoc titulo in ipso.* p.155

*Ad Textum in Capite, Quanto III. hoc
titulo in ipso.* p.156

*Ad Textum in Capite, Licet in tantum, fin.
hoc titulo.* p.157

QVÆST. I. **A**N Pontifex possit transferre Episcopum de vna Ecclesia ad aliam, ob pinguiores redditus? Et quæ sine translatione cauetur? *ibid.*

II. An translatio Episcopi de vna Ecclesia ad aliam debeat, aut queat fieri ob defectum economiz, atque administrationis rei temporalis, Ecclesiasticæ? Quid ob Episcopi infirmitatem? Et an, & queat Pontifex dissoluere matrimonium spirituale per consecrationem magis, quàm carnale confirmatum? Et an Episcopus transferri à Papa queat sine eius consensu? p.158

III. Nominatus Episcopus nuper à Rege Hispano ad vnâ Ecclesiam, ad quam electus & confirmatus à Papa fuit: an ad libitum per Consiliarios, tura conscientia, proponi valeat ad aliam? p.159

*Ad Titulum, De auctoritate, & vsu Pallij.
Pag.165*

*Ad Textum in Capite I. hoc titulo, De
auctoritate, & vsu Pallij.* p.166

QVÆST. I. **A**N Episcopus factus Archiepiscopus ante receptum Pallium, possit Ordines conferre? Et an qui semel habuit Pallium vnus Archiepiscopatus, si ad alium transferatur, & iterum redeat ad primum, indigeat nouo Pallio? Quid si sua sponte se abdicauerit. & iterum ad eandem Ecclesiam eligatur? Et quid si perdidisset Pallium, aut combureretur? Et an Archiepiscopus factus Episcopus possit uti pallio? *ibid.*

II. An Archiepiscopus, Patriarcha, seu Legatus Apostolicus, possint habere Baldachinum, & excommunicare eos impediētes? Et an Pallium, & Baldachinum sint idem? Et num in proposito, de quo loquimur sit scribendum Pallium, vel Paleum? Et an Archiepiscopi utantur etiam aliis insignis præter Pallium? p.168

III. An Archiepiscopus possit lite pendente, uti insignis Archiepiscopatus? Et an Pallij traditio per obiectum crimen, queat retardari? Et an si Archiepiscopus faciat ea: quæ sibi promouentur ex Pallio, sine eo valida sint? pag.170

*Ad Textum in Capite II. hoc titulo. in
ipso.* p.171

*Ad Textum in Capite, Nisi specialis, III.
hoc titulo in ipso.* *ibid.*

*Ad Textum in Capite, Ad honorem IV.
hoc titulo in ipso.* p.172

*Ad Textum in Capite, Ex tuarum, V.
hoc titulo in ipso.* *ibid.*

*Ad Textum in Cap. Cum sit, VI. hoc titulo
in ipso.* *ibid.*
Ad

Series Capitum,

*Ad Textum in Cap. VII. fin. hoc titulo
in ipso.* p.173

*Ad Rubricam, & Titulum, de Renunci-
atione.* ibid.

Ad Textum in Capite I. hoc titulo in ipso.
p.175

Ad Textum in Cap. II. hoc titulo in ipso.
p.176

*Ad Textum in Cap. Ex transmissa, III. hoc
titulo in ipso.* ibid.

*Ad Textum in Cap. Admonet, IV. hoc
titulo.* p.177

QUAST. I. **R**esignatio, ut locum ha-
beat, an debeat causa,
vel conditio adimpleri in forma speci-
fica? Et an resignans post resignatio-
nem factam simpliciter, vel sub con-
ditione, possit percipere fructus? Vbi
de effectibus resignationis? et an resi-
gnatio beneficii juris patronatus, sit
nulla sine licentia Patroni? et an Iudex
Ecclesiasticus faciat vim, qui admit-
tit resignantem ab beneficio, appella-
tione remota, & absque noui colla-
mone? p.178

*Ad Textum in Capite, Super, V. hoc titulo
in ipso.* p.182

*Ad Textum in Capite, In presentia, VI. hoc
titulo in ipso.* ibid.

*Ad Textum in Capite, Sanè, VII. hoc ti-
tulo in ipso.* p.183

*Ad Textum in Capite, Quod in dubiis,
VIII. hoc titulo.* p.184

QUAST. I. **A**n resignans, si Iudex eli-
gatur, possit esse Iu-
dex? Et effectus resignationis pro-
betur ante executas litteras resignatio-
nis? Vbi an sint purificatæ conditio-
nes, antequam resignatorio detur pos-
sessio, seu manuteneatur resignans?
An Coadiutor possit dari in beneficio
juris Patronatus? p.185

*Ad Textum in Capite, Ad supplicationem,
IX. hoc titulo in ipso.* p.188

*Ad Textum in Cap. Nisi pridem, X. hoc ti-
tulo in ipso.* ibid.

*Ad Textum in Cap. Post translationem,
XI. hoc titulo in ipso.* ibid.

*Ad Textum in Capite, Cedendi, XII. hoc
titulo in ipso.* p.189

*Ad Textum in Capite, Veniens, XIII.
hoc titulo in ipso.* p.191

*Ad Textum in Capite, Lecta, XIV. hoc
titulo in ipso.* ibid.

Ad Textum in Capite finali, hoc titulo.
ibid.

QUAST. I. **A**n renunciatio facta co-
ram Episcopo, & ca-
teris ordinariis collatoribus sub condi-
tione retinendæ petitionis, aut alterius
rei temporalis, sit simoniaca? p.192

II. An renunciatio conditionalis in fau-
orem certæ personæ, absque vlla pensio-
nis reservatione coram ordinario fieri
possit? et an hodie propter constitutionem
Pij V. sit censenda renunciatio si-
moniaca simpliciter facta ea mente, &
spe, ut certæ personæ conferatur? et
an liceat insimul renuncianti id procu-
rare? et an irregularis queat renuncia-
re? p.193

III. An si ex aliqua causa beneficium re-
signatum, non quætur Resignatorio,
dicatur nihilominus vacare? Et an si
resignans,

& Quæstionum.

reignans, reservata pensione, vacet, si ea pensio in minori quantitate sit assignata? Et quædam sic differentia inter simplicem, & conditionatam reigionem, numquid earum aliqua possessio beneficij amittatur? p.195

IV. An possit Papa liberè renunciare Papatu, abdicaudo à se potestatem jurisdictionis per modum voluntatis sufficienter expressum? Et esto renunciaret, apud quem fiet, cum non detur superius, qui eam Papatus renunciationem acceptet? Et an Papa possit ardua negotia sine consilio Cardinalium disponere? p.196

Ad Titulum, De supplenda negligentia Prælatorum. p.199

Ad Textum in Capite I. hoc titulo, De supplenda negligentia Prælatorum.
ibid.

Ad Textum in Cap. Sicut, II. hoc titulo in ipso. p.200

Ad Textum in Cap. III. hoc titulo in ipso.
p.201

Ad Textum in Cap. Litteras, IV. hoc titulo in ipso. p.202

Ad Textum in Capite finali, hoc titulo, De supplenda negligentia Prælatorum.
ibid.

Ad Rubricam, & Titulum, De temporibus Ordinationum. ibid.

QVÆST. I. **A**N materia, & forma ordinum fuerit instituta à Christo Domino? Et an qui in Ordinatione Sacerdotij tetigit tantum Calicem, & non Patenam, validè ordinatus fuerit? Et an possit promissis di-

cendis accipere stipendium? An sit valida ordinatio, si porrecta Patena cum Hostia, vinum intra Calicem ex incuria non apponatur? Et an Pontifex dispensare possit, ne contractus Physicus instrumentorum adhibeatur in ordine? An Subdiaconus ordinatus cum Calice non consecrato, debeat iterum ordinari? p.204

II. An Episcopus solus sit Minister Ordinis Sacramenti? Et an conferat ordinem, quem non suscepit? Et an conferat etiam Episcopalem ordinem? An ordinatio Episcopalis distinguatur ab ordinatione Presbyterij? Et an ordinatio episcopalis sit sacramentum? Et cuius sit ordinatio Ecclesiæ Ministros p.208

III. An initiatus Ordinibus Minoribus, & sacris, non suscepta pium, tonsura, sit irregularis, & teneatur dictam tonsuram sumere? Et quam intentionem debeat habere Sacerdos noviter ordinatus, quando cum episcopo in missarum solemnitis celebrat? Et an, & quando ordinandi debeant se præsentare examinantibus? Et an sacer Ordo per vim & metum susceptus imprimat caracterem, & teneatur ad votum continentie sic ordinatus? p.212

Ad Textum in Cap. I. II. & III. Item ad Cap. XII. hoc titulo in ipso.
p.214

Ad Textum in Capite, Ex tenore, IV. hoc titulo in ipso. p.217

Ad Textum in Capite, Ad aurem, V. hoc titulo in ipso. ibid.

QVÆST. I. **A**N Religiosi, qui ordinari volunt, debeant habere dimissorias à Diocesano Episcopo? An Prælati Regulares locales possint concedere dimissorias suis Novitiis vt ordinentur ab Episcopo? An Abbates insulati possint conferre Ordines Minores laicis sibi non subditis, si Episcopi licentia existat? Et an Episcopi absque alia Inquisitione viz ordinandorum, teneantur Religiosos ordinare, habitis

Series Capitulum,

habitis dimissioris tantum suorum Prælatorum? p. 218

- II. An Religiosi, si parum intelligant linguam Latinam ordinari queant? Vel an Regulares non multum litterati sint ordinandi? Et an irregularis dispensatus ad beneficia? Et an illegitimus dispensatus, ut Clericus fiat, intelligatur dispensatus ad omnes ordines minores? Et ad alias quæstiones remissive. p. 220

Ad Textum in Cap. Si Archiepiscopus VI. & VII. hoc titulo. p. 221

QVÆST. I. **A**N Consecratio Episcopi, debeat ita præcisè fieri tribus Episcopis, ut si fiat à paucioribus sit ordinatio nulla omnino? Et an Papa queat dispensare, ut in consecratione Episcopi, adsit tantum unus Episcopus? Et an consecratus Episcopus contrahat vinculum cotam Ecclesia? Et quæ sit forma præfixæ consecrationis? p. 223

- II. An si aliquis ex tribus Episcopis non imponeret manus super caput consecrandi, vel non proferret formam accipere Spiritum sanctum, consecratio esset invalida? Et an si aliquis non sacerdos, seu infans, seu ante legitimam ætatem consecraretur Episcopus, consecratio esset invalida? Seu sic consecratus aliquam incurreret censuram? Vbi de femina, & Hermaphrodita? An consecratio Græcorum differat à Latina? Et an Episcopus aliqua consecratione datus, validè consecret aliquem in Episcopum? p. 227

- III. An Episcopus consecrando aliquem in peccato, peccet mortaliter? Et quid de suscipiente? Et quot peccata committat Episcopus, qui consecrat plures Episcopos, simul in peccato mortali? Et an Episcopi consecratio inducat circumstantiam in confessione explicandam, seu obliget illum voto obedientie ad firmitatem status emissæ? An consecratio Episcopalis sit maior ordinatione Sacerdotali? Et an Episcopi consecrari negligentes seu per saltum promoti puniantur? Vbi brevitè de aliquibus dubiis circa extremonia, & insignia consecrandorum. p. 232

Ad Textum in Cap. VIII. & Cap. XVI. hoc titulo. p. 236

QVÆST. I. **A**N ordinatus extra tempora, aut suspendatur? Et an cum eo Papa, vel episcopus dispenset? *ibid.*

- II. An si Ordinatores & Ordinandi, non seruent de vno ordine ad alium interstitia temporum, suspendantur ab executione ordinum? Et an episcopus dispenset in illis? p. 238

Ad Textum in Cap. Cum secundum regulas IX. hoc titulo. p. 241

QVÆST. I. **A**N Græci subint in aliquo Latinis ordinariis? Et an sit irregularis si ordinetur à Græco Latino vel Græcus si ordinetur à Latino? *ibid.*

Ad Textum in Cap. Ex parte X. hoc titulo in ipso. p. 242

Ad Textum in Cap. Quod translationem XI. hoc titulo. *ibid.*

QVÆST. I. **A**N summus Pontifex possit permittere, ut Græci administrant sacerdotium sine instrumentorum portatione? Et an qui suscipit Ordines minores ab episcopo domicilij, possit variare, & accipere subdiaconatum ab episcopo originis propriæ, vel paternæ, & postea accipere Diaconatum, & Presbyteratum ab episcopo beneficiorum? Vbi nonnulla circa eos, qui dicantur Episcopi proprii à Ordinibus conferendos? p. 243

- II. An si quis habeat duo domicilia, possit ab utroque episcopo ordinari? An episcopus possit ordinare aliquem, cuius Pater natus est in sua Diocesi: licet filius fuerit natus in alia? Et quid de Avo? Et an possit ordinare aliquem, qui fortuito natus est in sua Diocesi ita ut sit ei subditus ratione originis? Vel an possit ordinare aliquem, qui ex fornicatione natus ex matre, certo loco habente domicilium, & à Patre alio? Et an dicatur episcopus originis, in cuius

& Quæstionum.

- cuius Diœcesis natus est Pater Clerici ordinandi? p. 246
- III. An filius alicuius Othealis Regij, vt Senatoris, possit ab Episcopo illius loci ordinari? Et an possit Episcopus ordinare Barones feudatarios, & eius filios, vel ordinare scholares Vniuersitatis? Et an professi eiectioni Religione obiecta, quibus fuerunt ordine, & habicu exuti, ordinentur ab Episcopo originis? Et à quo telegatus debeat, ac possit ordinari? Et quo pacto ratione Domicilij quæ ordinari possit? pagina 249
- IV. An Episcopus possit familiaritatem non sibi subditum ad ordines promouere, si vltimus triennij dies sit inceptus? Et quid si seruiturum inceptum sit ante assumptionem ad Episcopatum? Et an possit Episcopus ordinare familiaritatem, qui illum in Ciuitate seruit, sed extra eius domum? Et quid si familiaris Episcopi degeret per triennium in Religione remota? Et an possit ordinare famulum sui familiaris? Et quo pacto probetur triennalis familiaritas? p. 252
- V. An statim debeat Episcopus conferre beneficium suo familiari triennali, vt possit illum ordinare? Sed an si conterat ei beneficium in sua Diœcesi, possit illum ordinare? non expectato triennio? An possit Episcopus ordinare ante triennium familiaritatem sibi non subditum ratione beneficij obtenti in alia Diœcesi? Et an ad titulum Patrimonij, seu pensionis? Et quid de familiaribus Cardinalium, seu de Magistro altarium? Et an priuilegium Triid. in Capite nono, Sessione vigesima tertia, extendatur ad Episcopum, vt vltimum tantum? Et an Episcopus possit cum suo familiari triennali dispensare in interstitio, aut dimissorias concedere, vt ab alio ordinetur Episcopo? p. 254
- VI. An Episcopus possit ordinare aliquem ratione beneficij, & num debeat esse perpetuum? Et an sufficiat, vt sit simplex? Quid si illud sit tenue, vel possit ordinare illum, cui paulo ante beneficium conferat? Et an si habeat beneficia in Diœcesibus pluribus, possit à quolibet Episcopo cuiusque beneficij ordinari? Et an sola actualis beneficij possessio sine *Formis de Offic. & Sacra Eccl. f.*
- titulo, & collatione, sufficiat, vt quis ordinari queat? p. 259
- VII. An Episcopus possit ordinare aliquem, qui in sua Diœcesi haberet pensionem, commendam, aut prebendam, seu alia beneficia? Et an ad titulum Patrimonij, & quale sit sufficiens? Et an possit dispensare in interstitio Episcopus beneficij, vel concedere dimissorias, vt quis ab alio ordinetur? Et quid de Episcopo, qui ordinat ad titulum Patrimonij? Et an Clericus possit alienare Patrimonium absque licentia Episcopi, si alium se acquisiuit beneficium, vel alia bona sufficienter pro victu? pagina 262
- VIII. An contracto iam ære alieno, tempore, quo Patrimonium in titulum alicui collatum est, nondum tamen susceptus Ordinibus, eius pretextu fuisse ad Ordines promoueat, vel ob iustam causam post factam Ordinationem, Patrimonij alienationem patiat? Et an donatio Patrimonij absolue, & illimitate facta Clerico, causa suscipiendi Ordines factos, ad hæredes transmittatur? an vero mortuo donatario, ad donantem reuertatur? Et an sufficiat Patrimonium ab alio donatum sub conditione, vt casset statim, ac ordinando de suspensione prouisum est? Et an Patrimonium Clerici illi à Patre donatum, vt possit ordinari, sit supputandum inter bona legitima? Et num Patrimonij bona gaudeant priuilegijs Ecclesiasticorum? Et de alijs? p. 269
- IX. An Episcopus in aliena Diœcesi possit sine licentia conferre suis subditis primam tonsuram? Et an Episcopus inuicatus ad ordinandum in aliena Diœcesi, possit ibi ordinare non solum suos subditos, sed etiam alienos, litteras dimissorias suorum Episcoporum reportantes? Et an dans primam tonsuram sine licentia proprii Episcopi, peccet mortaliter? Et an sit nulla collatio primæ tonsuræ ab alieno Episcopo sine licentia proprii Episcopi, non subditos ordinare, hoc est, sine litteris dimissorijs, vulgò *reuerendæ*? pagina 272
- X. An laicus ordinatus ab alieno Episcopo gaudet fore priuilegio? Et an possit

Series Caputum,

possit in alia Diocesi celebrare Pontificalia, vel confirmare aliquam afferentem litteras dimissorias sui Episcopi, ut ordinetur: et an quis valeat in locum exemptum, & personas, exercere jurisdictionem: et an peccet Episcopus si confirmet in sua Diocesi subditos alterius Episcopi: et an Prælati alieni possint absolvere alterius subditum à casibus reservatis? p. 174

X I. Episcopus ordinans alienum subditum: item & ordinatus sine licentia proprii Episcopi, an contrahat suspensionem, & quas alias penas: et an Ordinatores, & Ordinati ad titulum falsi Patrimonij, & tituli? Et an Episcopus, qui ordinat subditum alienum ex ratihabitione, incurrat suspensionem: et an incurrat suspensionem conferens tonsuram in Diocesi aliena: Et an Ordinatus sine titulo cum sola fideiussione alimentorum, sit suspensus: Et remissive de aliis. p. 178

X II. An ad fugiendam Jurisdictionem Episcopi domicilij, possit quis ordinari alibi titulo beneficii: Antequàm à Societate IESV, si sint in sacris constituti, debeat aliquid pro Patrimonio? Et an possit Episcopus ordinare illum, qui in sua Diocesi nullum habet beneficium, & hæc intentione sola illi confert: Et quid de interstitiis: Et an qui sicco titulo impetrat dimissorias, puniatur? Vbi an incurrat suspensionem ordinans falso titulo. p. 187

Ad Textum in Capite, Cum in distribuendis, X II. hoc titulo in ipso.
p. 189

Ad Textum in Cap. Litteras, X III. hoc titulo in ipso. p. 190

Ad Textum in Cap. Non est compos, XIV. hoc titulo. ibid.

QVÆST. I. **A**N suspensio huius Capituli, & aliorum de Ordinato ante legitimam ætatem, sit imposita ipso iure, aut veniat imponenda:

Et quid ex constitutione Pij II. Et an si quis recipiat Ordines minores extra tempora ante legitimam ætatem, incidat in Bullam ipsius Pij II. latam anno 1401. Et quid si suscipiat Ordines sacros? Quid autem si ordinatur cum ignorantia crassa, vincibili, aut invincibili: et an ordinatus ordinibus sacris ante pubertatē, teneatur cōtinere? p. 191

II. An irregularitatem contrahat, qui non expleto 24. anno suscepit ordinem Presbyterij: aut in tempore interditi, vel sine titulo, vel sine dimissoriis ab alieno Episcopo, aut extra tempus statutum: & an suspensus ex ordinatione ante legitimam ætatem, si canat Evangelium, Epistolamque in eadem Missa, incurrat irregularitatem: Et an suspensus ex ordinatione ante legitimam ætatem, possit celebrare, illa completa sine alia dispensatione: Vel an sufficiat dispensatio, desumpta ex tolerantia Episcopi? p. 195

III. An suspensus propter Ordines susceptos ante legitimam ætatem, possit exercere ordines alios iam vitæ susceptos? An pena suspensionis locum habeat in eo, qui ante legitimam ætatem Episcopus est ordinatus: An Regularis ipso iure suspensus sit, siout & Clerici, qui ante legitimam ætatem sacros susceperunt ordines: Et an Prælati Regularis possint eis impetiri dispensationem, ut ministrent: Et an suspensus ab aliquo ordine, si ascendit ad superiores, absque eo, quod illos exerceat, efficiatur irregularis: An gaudeat fori privilegio qui ordinatus est ante legitimam ætatem: An suscipientes primam tonsuram, & Ordines minores causa evadendi iudicium sæculare, peccent mortaliter? p. 196

IV. An Episcopi ordinantes aliquos ante legitimam ætatem, incurrant suspensionem nostri textus, aut Bullæ Pij II. latam etiam adversus sic ordinatos in sacris? Et quare conferens infanti tonsuram ab illius collatione, tantum suspendat, & conferens eadem Subdiaconatus ordinem, non tantum à collatione illius, sed etiam à cæterorum suspensione dignus sit: Et à quo talis auferatur suspensio? p. 198

Ad Textum in Cap. Dilectus XV. hoc titulo in ipso. p. 199
Ad

*Ad Textum in Capite, Consultationi XVI.
hoc titulo. p. 300*

QVÆST. I. **A**N Ordines Regularium habentes privilegium, ut possint ordinati Regulares extra tempora, possint eo uti, ubi Concilium Tridentinum receptum est? An superior Regularis differens ex industria mittere subditum ad episcopum Diocesenum ordinantem, ut postea illum mittat ad alium episcopum, peccet mortaliter, & incurat penas, stante decreto Clem. VIII. 1596. sub die 15. Martij? An pro episcopis in dispensatione interstitionum cum Regularibus, sufficiat sola attestatio superiorum? Et an Prælati possint quoad interstitia dispensare cum suis subditis, ut ordinentur extra tempora? *ibid.*

*Ad Textum in Capite XVII fin. hoc titulo,
De temporibus Ordinationum. p. 302*

QVÆST. I. **A**N Episcopus in aliquo casu possit dispensare cum homicida voluntario ad ordines suscipiendos? Et an possit dispensare cum irregulari ex homicidio occulto, ut ministret in ordinibus susceptis? Et an possit dispensare in irregularitate, si delictum fuit deductum ad Fori contentiosum, & punitum? An irregularitas orta ex homicidio iusto, sit per episcopum dispensabilis? Et quid de Prælati Regularium? An crimen inducens irregularitatem, si sit occultum, dummodo sit externum, inducat irregularitatem? *p. 303*

I I. An pro homicidio voluntario qualificato, Clericus deponi debeat, vel Curia seculari sit tradendus? An irregularitas ex infamia iuris contrahatur, si crimen sit occultum? Et an qui facit opus, cui imponitur inhabilitas, incurat ipso facto irregularitatem abque sententia? An in dubio si peccator sit publicus, debeat ei Eucharistia? Et an liceat ministrare peccatori scienti, & petenti sibi dari Eucharistiam non consecratam ad sacrilegium ipsius, & graue damnum vitandum? *p. 306*

I I I. An Episcopus conferendo ordines minores in peccato, vel consecrando Chrisma, peccet? An peccator publicus, celebrando, fiat irregularis, vel *Fernosin. de Offic. & Sacra Eccles.*

an Sodomita? Vbi etiam ad questionem de subintroductis mulieribus, ac de aliis, quæ possunt hic tractari? Et quando delictum dicatur occultum ad effectum, ut queat episcopus dispensare? An Prælati Regulares possint dispensare in irregularitate occulta contracta ex homicidio voluntario? *p. 308*

Ad Titulum, De Scrutinio in ordine faciendo. p. 310

QVÆST. I. **A**N Episcopi, seu Prælati recepturi subditos ad ordines, debeant prius informationem recipere de eorum scientia, moribus, & genere? Et qui testes sufficiant ad probandam ordinandi idoneitatem? *p. 311*

Ad Titulum, De Ordinatu ab Episcopo, qui renunciauit Episcopatu. p. 315

Ad Textum in Capite I. hoc titulo. ibid.

QVÆST. I. **A**N Episcopus titularis possit licite Ordines conferre? Et an quemadmodum ex textu nostro requiritur, ut rogatus sit episcopus, qui renunciauit loco tantum ad hoc, ut possit ordines conferre minores, & maiores? Sic etiam quando renunciauit Dignitati Episcopali, debeat esse rogatus, ut queat minores ordines conferre? Et an pena textus nostri sit suspensionis ceniura, vel irregularitas? Et an dum excusatur ordinatum ex ignorantia, sit intelligendum de vincibili, aut inuincibili? Et an cum renunciat Episcopus, intelligatur in dubio renunciaisse loco tantum, vel loco, & Dignitati simul? *p. 317*

Ad Textum in Capite II. hoc titulo. p. 321

QVÆST. I. **A**N Episcopus excommunicatus degradatus, validè conferat Ordines? Et an Episcopus suspensus à collatione Ordinum
i 2 minorum,

Series Capitum ,

minorum, possit conferre Ordines minores ? Et an ordinatus incurrat suspensionem , qui recepit Ordines ab Episcopo excommunicato vitando ? Et quid ab Episcopo excommunicato, vel suspensio per vim, aut metum cadentem in virum constantem ? Et an Episcopus consecrationem recipiens ab Episcopo excommunicato, vel suspensio, afficiatur censura aliqua ? p. 322

- II. An ordinatus ab Episcopo hæretico, vel schismatico , incurrat suspensionem , de qua hic etiam si fiat per metum ? Vbi de aliis, *remissive* et an Pontifex possit habere inualidas ordinationes minorum factas ab Episcopis excommunicatis, vel suspensis ? p. 324

Ad Titulum, De ætate, & qualitate ordinandorum. p. 326

QVÆST. I. **A**N ante septennium prima tonsura, seu tres primi Ordines minores, possint conferri ? An detur paruitas matris in ætate ad Ordines ? An Episcopus in episcopum ordinans infantem aucte rationis usum, validè illum ordinet ? An qui vespere ingreditur, annum assignatum pro aliquo ordine suscipiendo, possit mane præcedenti illum sumere ; et per quas demonstrationes existimetur annus completus ? p. 332

- I I. An anteseptennium possint conferri, & in qua ætate acolytatus, siue sacri ordines, Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus ? Et an ut quis ordinetur Episcopus, requiratur præcisè ætas annorum triginta ? Et quid de suis Coadjutoribus, vel de Pontifice, aut Cardinali ? p. 336

- I II. An Episcopus possit ordinare, aut dimissorias concedere filio alicuius satellitis aut metecticis, aut aliis ? An dies vixestills suppetur in ætate ordinandi, aut profrendi ? p. 340

Ad Textum in Cap. I. De ætate, & qualitate ordinandorum. p. 342

QVÆST. I. **D**Ecanatus an sit Dignitas in ecclesia ? Et quæ ætas requiratur ad eam ? Et quid de Præpositis ? Abbates qui propriè dicantur in ecclesia ? Quæ eorum dignitas ? Et quam ætatem desiderent ? Et quid de Guar-

dianis, & Prioribus ecclesiarum Cathedralium, aut Religionum ? Et quid de Prouincialibus, aut Generalibus ? *ibid.*

- II. Imperatores, Reges, & Magistratus, alique Dignitates sæculares, an debeant habere certam, & determinatam ætatem, ut eligi valeant ? p. 352

Ad Textum in Capite, Ex ratione titulo in ipso. p. 355

Ad Textum in Capite, Indecorum titulo. p. 355

QVÆST. I. **C**UR minori regimen Ecclesiæ concedi nequeat, cum aliqua beneficia, etiam concedantur minoribus annis quatuordecim ? Et an ætas annorum quatuordecim sufficiat ad personatus sine cura ? Et quæ ætas in beneficiis simplicibus, & inferioribus ? Quæ in Collegiis ? Quid de Portionariis, & dimidis, etiam in Cathedralibus ? Et quæ ætas ad obtinendam pensionem ? Et paruuli nomen, in qua ætate concipiatur ? *ibid.*

- I I. Personatus nomen, an differat à Dignitate, & officio ? Et in qua ætate Canonici in Cathedralibus debeant eligi ? Et an ad receptionem Canonici Doctoralis, Magistralis, seu Scripturarii, exigatur alia determinata ætas, quam requiritur in cæteris ordinariis Cathedralium Canonici ? Et quare ætas annorum quadraginta exigatur in eligendo Canonico Penitentiario ? p. 360

- I II. Dignitas Sacerdotalis, & ecclesiastica, an liberet filium à patria potestate ? An Cardinalicia Dignitas ? An Monachus liberetur ? Et an matrimonio inito ? An Iudicatura liberet ? p. 364

Ad Textum in Capite, Eam te, I V. hoc titulo. p. 366

QVÆST. I. **A**N qui eligitur ad curatum beneficium, debeat non solum esse in ætate annorum 25. verum & quoddam in ordine Presbyteratus insignitus, vel intra quod tempus debeat eum ordinem recipere, ut per se admi- nistret ? Et an Episcopo permittatur de jure communi conferre beneficium curatum Clerico annorum quatuordecim ?

An

& Quæstionum.

II. An si Parocho electo, & pacifico possidenti occurrat impedimentum in fine anni: quominus ordinari queat, excusetur? Et an obtinens Parochialem insufficientem ad victum, teneatur promoueri ad sacerdotium intra annum? Et an Parochus, qui Parochiam suscepit animo dimittendi, & non suscipiendi sacerdotium, possit fructus suos facere? Quid si animo ordinem suscipiendi, & postea mutet voluntatem? Et an possit Episcopus dispensare, vt promouus ad Parochialem Ecclesiam, non affirmet intra annum, & durante studiorum tempore, quorum causa dispoſcat? *pag. 370*

Ad Textum in Cap. Præterea, V. hoc titulo in ipſo. P. 374

Ad Textum in Cap. Quærit à nobis, VI. hoc titulo. P. 375

QVÆST. I. **A**N sit culpa mortalis accipere beneficium simplex animo non perseverandi in statu Clericali, aut non ascendendi ad Ordines sacros? Et an qui suscipit primam tonsuram, vel minoribus Ordinibus initiatur animo non ascendendi ad alios Ordines? *ibid*

Ad Textum in Capite, Ad aures VII. hoc titulo. P. 377

QVÆST. I. **A**N Medicus propter eventum mortalitatis infirmi, impediatur ad Ordines sacros promoueri, si peritus, & sollicitus est, ac traditiones artis Medicæ obseruet? Et an Medicus de publico stipendiatas fiat irregularis, si ex amissione curandi, pereat infirmus? Et an Medicus effectus sacerdos, possit sine peccato mortali exercere artem Medicinæ? Et an Medicinæ ars sit liberalis, & nobilis, sicut Aduocatæ? Et an Medici teneantur, cum gradum Vniuersitatis recipiunt, emittere fidei professionem? *p. 378*

II. An Clericus in sacris exercens Chirurgiam per iocunditatem, vel adulationem, sine de Offic. & Sacram. Eccles.

nem, sit irregularis, morte sequuta, licet adhibeat necessarium diligentiam? Et an venæ infectio, sit Clericis, & Religiosis prohibita sic vt incurrant irregularitatem latam in Cap. Tua nos, de Homicidio: & si vulneratus vulnere non lethali mortuus sit Medicus, vel propria incuria, incurtatur irregularitas? Et an Clericus in minoribus constitutus possit exercere Medicinam sine alia dispensatione Pontificis? *p. 383*

Ad Textum in Cap. Cum bona, VIII. hoc titulo. p. 386

QVÆST. I. **A**N qui manet suspensus priuatur beneficio? Et an suspensus ab officio illicite, consecratur beneficium? Et an suspensus, qui absolutionem obtinuit, possit retinere beneficium tempore suspensionis ubi collarum? Et an suspensus, vt priuetur beneficio, debeat per triennium esse contumax, tam in causa ciuili, quam criminali? Vel sufficiat, vt per annum contumax perseueret? Et per quid tempus, transacto tali tempore, debeat index eum spectare, vt illum priuet beneficio? *p. 386*

II. An suspensus à beneficio valide recipiat aliud beneficium? Et an suspensus à beneficio, valide suspendatur aure collationis beneficii, confirmationis, electionis, &c. sibi proveniente ratione beneficii, à quo suspensus est? Et an collatio beneficii facta excommunicato tolerato, sit valida? Et quid de ea, quæ facta est suspensio, vel interdictio? An excommunicatus valide acceptet beneficium, si ante excommunicationem fuerit collatus? Et an excommunicatus sit inhabilis ad recipiendas pensiones? *p. 390*

III. An excommunicatus, cui facta est collatio beneficii, possit post absolutionem retinere, vel acceptare illud, sine noua collatione? Et quid si cum eo fuerit ab Episcopo dispensatum? Et remissio de aliis, *p. 393*

Ad Textum in Capite, A multis, IX. hoc titulo. P. 394

QVÆST. I. **O**Rdo Episcopalis an necessarii includat Presbyteratum, sub texto nostro, art. 1. & art. 7. an laicus possit eligi in Episcopum? Et an cum quis eligitur, seu consecratur Episcopus

Episcopus debeat promittere continentiam? Et an Subdiaconus debeat continentiam vouere expressè, aut tacitè, cum ordinatur, sicut facit qui ordinatur Diaconus, & Presbyter? Et an hæc obligatio sit à natura Ordinum sacrorum, seu ex iure tantum ecclesiæ? Et an sacer Ordo ante rationis usum, aut post eum ante pubertatem, obliget ad continentiam; & sic, ut cœlibatus sit de eius essentia? p. 396

- II. An possit ecclesia instituere, ut initiati in minoribus, aut in posterum initiandi, sint ad matrimonium inhabiles, perdantque priuilegium Clericale, si continere nolint? Et an teneatur voto initiatus minoribus Ordinibus, existimans votum castitatis illis annexum, ditimere subsequens matrimonium? An constitutus in sacris teneatur, si non castè vixerit opere, aut mente Sacerdoti illam circumstantiam detegere? Vbi de ratione, qua Clerici in sacris tenentur ad continentiam, & castitatem? p. 399

*Ad Textum in Capite, Tuam in Domino,
X. hoc titulo in ipso.* p. 403

*Ad Textum in Capite, Cum contingat, XI.
hoc titulo.* p. 405

QVÆST. I. **A**N Abbates, qui ex textu nostro possunt minores Ordines conferre, propriè dicantur illi Rectores ecclesiarum Parochialium, qui vulgò in Regno Galliciæ, & in aliis Regni partibus vocantur *Abades*; seu illi, qui dignitates in ecclesiis Cathedralibus habent, vel dignitatem primam in collegiatis, eo nomine nuncupati, seu illi, qui apud nos Hispanos sunt Abbates S. Ildori Legionen. Abbas de *Alcala la Real*, Abbas de *Ronces Baldes*, Abbas de *Arba*, & alij huius generis, seu illi, qui sunt Abbates Præpositi Religionum Monachalium, ut S. Benedicti, S. Basilij, S. Bernardi, aut Abbas Peromonstraten. Et numquid decisio textus nostri porrigatur ad Priores ecclesiasticos Conuentuum Ordinum militariũ Diui Iacobi, Diui Ioannis Alcantaræ, aut Calatrauz, aut ad alios huius generis consistentes in aliis Regnis ultra hos Castellæ? p. 406

II. An si Abbas Benedictinus contulit Ordines minores non sibi subditis, qui postea alios Ordines susceperunt, & in illis ministrarunt, posuerit sic ordinatos sub obligatione reiterandi Ordines? Et an Abbates insulati possint conferre Ordines minores laicis sibi non subditis, si episcopi licentia existat? Et an Abbates conferentes tonsuram, vel minores Ordines aliis, quàm suis subditis regularibus, incurrant suspensionem? p. 409

III. An Abbates Benedictini, aut alij, attento Concilij Tridentini decreto, sessione 23. cap. 10. taliter non possint dimissorias concedere suis subditis, ut eas concedentes in omni euentu incurterent suspensionem, aut alias penas? An Nouitij possint suscipere Ordines minores à suis Abbatibus Regularibus? Et an Abbates conferentes Ordines minores Nouitiis, incidant in suspensionem? Et quid si concedant dimissorias Nouitio? An aliqui Abbates possint hodie suis subditis conferre Ordines minores? An Monachi Benedictini incurrant suspensionem, si non vtiatur habitu præscripto in Clem. 1. §. *Siquis autem*, de statu Monachorum? p. 412

IV. An simplex Sacerdos ex concessione Pontificia, possit conferre Ordines minores? Et an Pontifex possit ante consecrationem concedere simplici Sacerdoti, ut conferat minores, & maiores Ordines? Et an possit dispensare, ut simplex Sacerdos conferat Ordinem Subdiaconatus, aut Diaconatus? Et quid ut possit aliis Ordinem Presbyteratus conferre? Et an possit dare facultatem, ut Diaconus alium Diaconum, vel saltem Subdiaconum ordinet? Et an Pontifex dispensare queat, ut femina iniuietur prima tonsura? Et an irregulares possint ordinari prima tonsura, sine præuia dispensatione? p. 415

V. Episcopus, an possit non episcopo facultatem committere Ordines conferendi, seu Cor episcoporum et Abbates, qui ordinarij sunt, & habent jurisdictionem, quasi episcopalem, possint omnia, quæ sunt jurisdictionis, sicut episcopi in suo territorio? p. 419

*Ad Textum in Capite, Intelleximus, XII.
hoc titulo in ipso.* p. 424

Ad Textum in Capite, Accipimus, XIII.
hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Textum in Capite, Cum sit ars, XIV.
hoc titulo. p. 425

QVÆST. I. **A**N Sacerdotis Presbyteri officium sit idem in Ecclesia exercere, ac ille, qui habet in Parochiis animarum curam? Et in quo consistat utriusque obligatio? p. 426

II. An Parochi, seu Presbyteri teneantur rudimenta Fidei Christianæ docere, & explanare suis Parochianis? Et an nulliter Ordines suscipiat ille, qui non fuerat sanæ mentis? p. 429

Ad Textum in Capite fin. De aetate, & qualitate ordinandorum? p. 430

QVÆST. L **A**N litterati in aliquo modo possint ordinari, aut beneficiari? Et an Episcopus possit dispensare cum illiterato habente aliquod principium Grammaticæ ad ordines? Vbi nonnulla de illiteratis? An collatio beneficii facta imperito, aut illiterato, sit ipso jure nulla? Et an facta irregulari sit irrita ante iudicis sententiam? p. 431

II. An possint Episcopi aliquoties examinare Parochos curam animarum exercentes? Et quid de Vicariis perpetuis, remissivis? Et an possint adhibere reexaminare simplices Sacerdotes approbatos ad Confessiones? Et an Regulares semel examinati, possint in eadem Diocesi ab eodem Episcopo, vel saltem successore iterum examinari? Et an qui reputatur dignus ad unam Dignitatem, si eligatur ad aliam, debeat tunc etiam dignus reputari? p. 435

TOMVS SECVNDVS.

De officiis, & Sacris Ecclesie.

Ad Rubricam, & Titulum XV. lib. I. Decretal. de sacra Vnctione, cum Cap. I. & suis §§. p. I

AN Vnctio consecrationis Episcopalis, differat à Regia, & à Pontificia? Et quare Rex, & Imperator in humero vngatur tantum oleo, Papa, & Episcopus in capite, & Chrismate etiam? Et cur Episcopus, & Papæ consecrandi vngantur manus, & caput? Et quibus Regibus Christianis olim jus vngendi fuisset? p. 5

II. An Vnctio non facta in consecratione Episcopo Chrismate confecto ex oleo, & balsamo, sit supplenda, & iteranda per tres Episcopos? Et an quando aliquid est relictum in consecratione episcopali, sit semper eodem modo reiteranda? Et an consecratio episcopalis ministrata cum opinione probabili, sit reiteranda cum conditione? Et an sit necessaria mixtio balsami cum oleo? p. 10

III. An si consecrans aliquem in episcopum, adhiberet prius Vnctionem Chrismaticam, & postea traditionem libri, consecratio sit tantum illicita, aut invalida? An episcopus consecrandus, si non fuerit insignitus Sacramento Confirmationis, peccet mortaliter? Et an Consecratores? Et an in consecratione episcopi, contrahatur ab episcopo matrimonium spirituale? Et an peccet mortaliter episcopus consecrator, qui in episcopali consecratione vteretur Vnctione Chrismatica absque balsamo? pag. 12

IV. An Chrisma adhibendum in consecratione, sit benedicendum ab episcopo? An Episcopus peccet mortaliter, si in consecratione episcopali adhibeat Vnctionem Chrismaticam confectam ex balsamo adulterino? Vel si vteretur Vnctione Chrismatica alterius anni? pag. 14

De Sacramento Extreme Vnctionis, ibid.

QVÆST. I. **A**N Vnctionis Sacramentum immediatè fuerit institutum

Series Capitulum,

institutum à Christo Domino, & quando? An probetur ex D. Iacobi epistola Canonica, Cap. 5. vers. 14. et ex Evangelio D. Marci, Cap. 6. vers. 13. et an fuerit institutum in illis verbis Ioannis 10. *Quorum remisistis peccata, &c.* et num sit vnum specie infima? et qualiter diffiniatur? *ibid.*

II. An oleum oliuarum sine admixtione balsami, sit omnis materia Sacramenti Vnctionis? Et num debeat esse benedictum ab Episcopo? Vbi de aliis circa materiam? et circa formam? et quz dicatur materia proxima? *p. 16*

III. An si pro administratione huius Sacramenti, addatur oleo consecrato maior quantitas olei non consecrati, remaneat, hoc non obstante consecrarum? An vna gutta olei sit sufficiens in vnaquaque Vnctione? et an benedictio olei sit de necessitate Sacramenti, aut solum præcepti? et an sit de necessitate quod fiant Vnctiones in formam Crucis, & manu immediata Sacerdotis, aut virgula? *p. 20*

IV. An forma deprecatoria in Sacramento Extremæ Vnctionis, sit de necessitate Sacramenti? Et an Vnctio debeat applicari ad huiusmodi Sacramenti effectum omnibus partibus? et quid queat Parochus facere in casu necessitatis, vt pestis? Seu an debeat in tali tempore ministrare extremam Vnctionem, & Eucharistiam cum periculo vitæ? *p. 22*

V. An possit permittere Pontifex tempore pestis ex penuria Sacerdotum, vt queat ministrari Sacramentum hoc ab vnicâ Vnctione? Et an sit validum hoc Sacramentum ministrarum in qualibet parte corporis extra sensus? Vel sit de necessitate quod fiant septem Vnctiones, vel quod vtrumque organum vnius sensus inungatur. Vbi de Vnctione Sacerdotum, & de ordine Vnctionis faciendæ? Et an sit de necessitate Sacramenti, vt sensus, qui vngitur nominetur? *p. 26*

VI. An recepturi hoc Sacramentum, debeant esse rationis capaces, vel queat ministrari puero, de quo dubium est, num habeat usum rationis? Et an illis, qui inciderunt in amentiam, sit in periculo mortis ministranda extrema Vnctio? Et an pueri in articulo mortis sine vngendi, quando sunt capaces Sacramenti Eucharistie? Seu si ministranda Extrema Vnctio adulto in periculo

mortis, statim post susceptum Baptismum? Et an teneatur Parochus si cognoscat per confessionem puerum, nunquam actualiter peccasse, ministrare Extremam Vnctionem? *p. 29*

VII. An moribundus sit innngendus tempore interdicti, non valens alia Sacramenta recipere, si non habet Bullam cruciatam? An sit absolvendus moribundus, qui non vult recipere Extremam Vnctionem? Et an vt conferatur debeat suscepturi infirmari lethaliter? et sic possit dari lethaliter vulneratis, vel peste percussis, aut læsis morfu viperarum. Item & in partu, deficienter, seu senio confectis. Vbi quænam dispositio requiratur in suscipiente, seu debeat prius suscipi Eucharistia? Et in quo statu infirmitatis sit conferendum? *p. 33*

VIII. An sit necessarium vt infirmus in lecto iaceat ad contendum Vnctionis Sacramentum? Et an in infirmitate diuturna, possit infirmus bis vngi? Vbi num iterum conferendum sit collarum iam semel infirmo, non periculoso, si postea laboret periculose? An cæci à natiuitate, vel mutilati debeant vngi in partibus propinquiioribus, partibus abscissis? Et an de facto B. Virgo reepperit hoc Sacramentum? *p. 38*

IX. An solus Episcopus sit propriè Minister huius Sacramenti, & Parochi, seu alij Sacerdotes ex gratia tantum? Et an quilibet Sacerdos possit valide illud conferre, etiam si Religiosus sit, aut saltim Parochus nolente? Et num liceat Parochis præbere laicis oleum Extremæ Vnctionis, vt ipsi infirmos vngant ad sanitatem recuperandam, seu Diaconis, aut Clericis in monachibus, vel mittere ad infirmos s. vt ipsi eo vngantur? *p. 40*

X. An plures Sacerdotes simul, aut aliquis alius cum Parochio possint administrare hoc Sacramentum? Et an vt ritè administraretur, requiratur quod Sacerdos sit expositus, & ad confessiones audiendas approbatus? An Sacerdos moribundus possit seipsum vngere, vel solus administrare, & sibi met respondere? An alius Sacerdos debeat perficere Sacramentum Extremæ Vnctionis, si primus morte præuentus, aut ob aliam causam non perficiat? *p. 44*

XI. An excommunicatus nominatim, vel suspensus, possit in articulo mortis ministrare

& Quæstionum.

ministrare infirmo Sacramentum Extremæ Vnctionis? Et num Sacerdos existens in peccato mortali? Vel num Parochus excommunicatus, aut suspensus possit dare licentiam, ut alter Sacerdos ministret hoc Sacramentum? An Episcopus hoc Sacramentum ministrans, debeat ungere oleo; ac veto Chrismate? Et an si Parochus portet domi oleum Extremæ Vnctionis timens de nocte ad moribundum vngendum vocari, secus in scandalo, peccet mortaliter? An ægrotus si non fuerit confessus, & sit in articulo mortis, teneatur Parochus cum periculo vitæ Sacramentum Extremæ Vnctionis illi ministrare? p. 44

X II. An Parochus ratione officij teneatur ex iustitia hoc Sacramentum Fidelibus ministrare? si autem mortaliter peccet, si petenti neget? An simplex Sacerdos teneatur sub peccato mortali administrare hoc Sacramentum tempore necessitatis, si licitè, & facilitè possit? Et an peccet mortaliter si ministrat hoc Sacramentum, prætermis-
sis præcibus ab Ecclesia solitis præcater poni? Et an Parochus cum periculo vitæ teneatur illud ministrare, in festo pesti, qui antequam incideret in amentiam, incidit in peccatum mortale, de quo habuit attritionem tantum? p. 48

X III. An qui post ministratum Sacramentum Extremæ Vnctionis, omittit dicere citius præambulos, quos propter periculum instans non præmilit, & etiam quæ solent dici post illum ministratum, peccet mortaliter? Vel peccet si illud administret in pessitate, sine vestibus ab ecclesia præscriptis? Vbi de aliis? Et an in casu necessitatis Sacerdos non habens Clericum ad resolutiones, possit vii ministerio feminæ sine peccato? Et an hoc Sacramentum conferat effectum suum post omnes Vnctiones, aut post primam tantum? p. 49

X IV. An præcipuus effectus huius Sacramenti, sit remissio peccatorum venialium? Et etiam sit eius præcipuus effectus tollere reliquias peccatorum. Et quæ illæ dicantur? Et an tribuat aliquando sanitatem corporis? An Pontifex possit præcipere vsu Sacramenti Vnctionis, & contra transgressores penam imponere? Seu an detur casus, in quo infirmus ex defectu aliorum mediocum

obligetur ad hoc Sacramentum suscipiendum? p. 52

Ad §. Quia verò Christus, dicti Cap. vnicuique, nostris tituli. p. 55

Ad §. Per frontis Chrismationem textus nostri. p. 56

De Sacramento Confirmationis.

QVÆST. I. AN Sacramentum Confirmationis colligatur ex factis Litteris? An sit à Christo Domino institutum? Et quando? Quibus nominibus nuncupetur? ibid.

II. An Chrisma sit materia remota Sacramenti Confirmationis? An mixtio balsami in Chrismate, sit de necessitate huius Sacramenti? Et an debeat esse benedictum? Et ab Episcopo? Vbi de consecrato vnguento? p. 60

III. An materia Sacramenti Confirmationis fuerit ab Ecclesia, an à Christo instituta? Sitque de necessitate Sacramenti? Et qualiter conficiatur hoc sacramentum vnguento? Et quando? Quæque benedictio Episcopi in Chrismate requiratur? Vbi de ritu huius Sacramenti in benedictione Chrysinaris? Et de proxima materia huius Sacramenti? p. 67

IV. An impositio manuum sit essentialis materia proxima Confirmationis diuersa ab Vnctione? An hæc Vnctio de necessitate Sacramenti debeat fieri in fronte, & in forma Crucis, & quod fiat Vnctio manu Episcopi, & pollice dextro? Et num sint vngendæ alie partes corporis? Vbi de alapa, & panno, quo circumcingitur frons, Chrisma? p. 69

V. An forma huius Sacramenti eadem sit apud Græcos, ac est apud Latinos? Sitque de necessitate Sacramenti? Vbi an omnia eius verba sint essentialia ad valorem Sacramenti? Sitque necessaria expressa inuocatio sanctissimæ Trinitatis? Seu sufficiat dicere verba, *Confirmetur, & signetur* seruis Christi, aut alia verba æquipotentia? Possitque Pontifex aliqua mutare? p. 73

VI. An possit Episcopus benedictione à se composita, facrum oleum, & Chrisma consecrare?

Series Capitum,

- consecrare: Et an in nouo orbe, amisso Pontificali, quod per plurimos annos nequeat haberi, possit episcopus licet consecrare Chrisma, & sanctum oleum benedictione à se composita: Et an possint validè Sacramenta Confirmationis, & extremæ Vnctionis diuersis oleis ministrari: Et an possit Papa prohibere Episcopo, ne Sacramentum Confirmationis conferat: An si Episcopus omitat aliquam ceremoniam appositam in Pontificali pro benedictione Chrismat, dicatur, hoc non obstante, Chrisma benedictum? p. 79
- VII. An Episcopus solus sit Minister ordinarius Sacramenti Confirmationis: Et an possit etiam ex delegatione Pontificia hoc Sacramentum administrare simplex Sacerdos: Seu an Presbyter sit sufficiens Minister, quamuis peccet in conferendo: Et qua ratione conueniat Episcopo esse Minister ordinarius huius Sacramenti: Et an seclusa Romani Pontificis prohibitione, solo Iure Diuino attento, Presbyter ex solo sui Episcopi assensu, validè confirmet: Et an hodie regulares missionarij in terris infidelium ministrare queant hoc Sacramentum? p. 81
- VIII. An Diaconus, seu alius Clericus non Presbyter, possit ex commissione Pontificia ministrare, & conferre Sacramentum Confirmationis: An Abbat: Seu an possit Pontifex dispensare ad illud administrandum per Sacerdotem solum priori ordinatione consecratum: Et an soli Pontifici competat priuatim talis dispensandi potestas, vel etiam Episcopo: Vel an possit Pontifex dispensare, vt simplex Sacerdos consecrare queat (anquid Chrisma) Et an si sine causa dispense, vt simplex Sacerdos conferat Sacramentum Confirmationis, sit dispensatio valida: Et an Pontifex tantum electus, & nondum consecratus in Episcopum, possit hanc potestatem simplici Sacerdoti concedere: Vel an facultas talis concessa simplici Sacerdoti, expirat mortuo Pontifice: Vel si sit concessa ex causa, ea cessante, expirat: An Regulares missionarij in partibus infidelium, præsertim in nouo orbe, habeant à Sede Apostolica privilegium ministrandi hoc Sacramentum? p. 88
- IX. An consuetudo sit potens concedere Presbyteris facultatem administrandi Sacramentum Confirmationis, & benedicendi, siue consecrandi Chrisma: Et quid in hoc poterit Græcorum consuetudo: Vbi de vsu commiscendi oleum cum Chrisma: Et energumeni si ad Episcopum deferri non possint, à Presbytero de licentia Episcopi queant consignari, & illis manus imponi: An Episcopus hæreticus degradatus, vel excommunicatus possit validè confirmare: Et an Episcopus non confirmatus, peccet mortaliter alios confirmans: Et an Episcopus, dum administrat hoc Sacramentum, debeat esse sine conscientia peccati mortalis, & habere intentionem saltem virtutalem? p. 92
- X. An saltem peccet mortaliter Episcopus, qui ordinat illum, qui non est confirmatus: Vel sic peccet ordinatus non confirmatus: An peccet mortaliter confirmans in sua Diocesi subditos alterius Diocesis: Vel possit sine graui peccato confirmare in aliena Diocesi sine expressa licentia proprii Episcopi: Vel debeat esse ieiunus, dum confirmat: Aut confirmare in ecclesia: Et an Episcopus non confirmans in sua Diocesi, opportunis temporibus, peccet mortaliter: Vel an queat confirmare interditi? p. 98
- XI. An Episcopus debeat admittere ad Sacramentum Confirmationis omnes homines, etiam infantes, & adultos: Seu requiratur ætas determinata: Et quæ sit conuenientior: Et sub qua dispositione debeat esse adultus: Aut numquid sit præmittenda confessio in habente peccatum? p. 102
- XII. An possit Pontifex dispensare, vs infantes ante usum rationis confirmentur: An adultis possit ministrari hoc Sacramentum in articulo mortis: vel infantibus ante usum rationis morituris: Et an hodie in nouo orbe, & in partibus infidelium, vbi seruet persecutio, statim post Baptismum ante usum rationis infantes sint confirmandi: Et an in aliquo casu in articulo mortis teneatur quis sumere Sacramentum Confirmationis: Et an infantibus filiis Principum sit conferendum, non obstante, quod non nisi septennis sit ministrandum? p. 105
- XIII. An perpetuò amentes possint validè confirmari: Vel sint de facto confirmandi: Et an ægrotis, & constitutis in periculo mortis ministretur: Et an euergumenis possit hoc Sacramentum

mentum Confirmationis ministrari? Et an si Episcopus confirmaret infantes ante usum rationis absque iusta causa, peccet mortaliter, siue venialiter, aut nullo modo? *p. 106*

XIV. An Sacramentum Confirmationis sit ad salutem necessarium ex vi sue institutionis? Vel præcepti Divini positivi? Seu an sit aliquod præceptum ecclesiasticum suscipiendi illud? Vel an quis peccet mortaliter non suscipiens hoc Sacramentum Confirmationis? Vel saltem sit peccatum veniale illud non recipere ex negligentia? Et an possit Pontifex præcipere sumpcionem huius Sacramenti sub peccato mortali? *p. 109*

XV. An de necessitate Sacramenti Confirmationis, sit necessarius Partus, & quod ipse sit confirmatus, ut contrahat cognitionem, aliàs non? An plures in numero cum qua obligatione? Vbi de Religiosis, ac vero respectu vxoris? Vbi etiam breuiter de effectibus, quos producit Sacramentum Confirmationis? *p. 113*

numero in lege gratiæ fuerint instituta, ac de aliis breuiter? *p. 113*

IV. An in lege Evangelica fuerint necessaria Sacramenta? Et an consent essentialiter ex rebus, & verbis? An Christus materiam, & formam Sacramentorum determinauerit pro toto orbe? An detur in omnibus materiæ proxima, & remota, determinata ex Christi institutione? et an requiratur quod materia, & forma eorum similitate temporis coexistant? *p. 131*

V. An Ecclesia possit variare materiam Sacramentorum à Christo assignatam? Quid de variatione formæ? Quibus modis contingat? et an in coniunctione materiæ, & formæ Sacramentorum, detur paruitas materiæ? An detur in verbis formæ Sacramentorum? et an ea detur in interruptione formæ Sacramentorum? an quis peccet mortaliter variando formam, & materiam? Et quid si formam absolutionis variet in Sacramento Penitentis? dum tamen verba significant actum iudiciale? *p. 134*

Ad Rubricam, & Titulum, De Sacramentis non iterandis. *p. 117*

QVÆST. I. **A**N ratio non iteranda Sacramenta, dependeat à caractere, qui imprimitur illorum susceptione? Et in quibus Sacramentis huius caracteris impressio coarctat, in quibus verò non? *ibid.*

II. An caracter ita sit indelebilis, ut etiam post mortem, tam in Beatis, quam damnatis permaneat? et an ita in alia vita permaneat, ut maneat cum potestate sibi annexa ad validè recipiendā, vel danda alia sacramenta? et an Circumcisio in lege veteri caracterem imprimeret? Et an si, v. g. Matrimonium imprimeret caracterem indelebilem, posset reiterari etiam inter diuersos conjuges? *p. 121*

III. An quia Rubrica nostra inscribitur de Sacramentis non iterandis, congruè nihilominus agi possit de cæteris Sacramentis reiterabilibus, & de eorum usu, administratione, ac subiecto, cui ministrantur? Vbi quid sit Sacramentum, quibus nominibus sumatur, & quid sit signum? An Christus Dominus ea instituerit? Quo in loco? Qua ratione? Quæ sit eorum natura? Et quo inquam

Ad Textum in Capite, Pastoralium I, hoc titulo, De Sacramentis non iterandis. *p. 138*

QVÆST. I. **Q**uare ordinati in Subdiaconum, deficiente manus impositione, non iterum ordinentur, sed cautè sit supplendum quod incautè fuerat prætermisum? et quare idem dixerit Pontifex de Confirmatione, non Chrismatis, sed olei Vnctione? Cum reuera Subdiaconus ordinatus cum Calice non consecrato, debeat iterum ordinari? et sic iterum confirmari qui tantum oleo fuerit confirmatus, cum Chrisma necessarium in administratione Sacramenti Confirmationis videatur? *p. 138*

100 200 300 400 500 600 700 800 900 1000

DE SECUNDA PARTE Textus nostri.

QVÆST. II. **A**N Pontifex possit si balsami copia deesset, dispensare, ut Sacramentum Confirmationis administraretur cum solo oleo oliuatum? Seu an præcipere, ut in articulo

Series Capitulum,

articulo mortis confirmetur aliquis cum solo oleo, si balsamum non inveniretur: sic ut valeat taliter hoc Sacramentum, ve denuò præstandum non sit, seu iterandum, saltem sub conditione? p. 146

III. An quoties probabilis opinio fuit aliquod Sacramentum non fuisse validum, possit quis illud sub conditione repetere? Et quid posita conditione saltem in mente? Et an si peccatum mortale reiterare Sacramenta Baptismi, Confirmationis, & Ordinis, si adfit tantum scrupulus de eorum validitate? Seu reiterare formam Sacramentorum sine causa supra eandem materiam? An possit præcipere Pontifex, ut in articulo mortis, deficiente materia certa, ministrantur Sacramenta in materia dubia? p. 148

IV. An si Episcopus profetatur formæ verba, antequam applicetur materia, vel è contra, ordo sit iterandus? An si adfint opiniones probabiles pro validitate, vel nullitate alicujus ordinis, teneatur quis in hoc casu ordinem denuò suscipere? An Pontifex suppleat defectum jurisdictionis, ministrantibus Sacramentum cum opinione probabili? Vel suppleat illam in ministrantibus Sacramentorum, stante errore communi absque titulo colorato? Et an qui bis Sacramentum Confirmationis contulerit, vel susceperit, irregularitatem incurrit? Idemque interrogatur de suscipiente bis ordinem aliquem, aut Baptismum? p. 151

Ad Textum in Capite II. Anobis, hoc titulo, De Sacramentis non iterandis.
p. 156

QVÆST. I. **Q**UARE corpora mortuorum sepulta à Schismaticis, non sunt exhumanda, cum è contra inquam, si sepeliatur excommunicatus denunciatus, eius corpus sit projiciendum extra ecclesiam, si ab aliis decerni possit? Et num idem contingat si sepeliatur Paganus, & Infidelis: sic ut egeat nova benedictione, seu consecratione Ecclesia, eò quòd sit polluta? Et num polluat Ecclesia ex sepultura hominis inter licit? Seu an reiteretur Episcopi consecratio? Sive suppleatur aliquo in ea deficiente? p. 157

II. An ad valorem Sacramentorum sit necessaria fides Ministri? Vel saltem requiratur probitas, seu sanctitas Ministri: ita ut aliàs debeant repeti Sacramenta, vel tantum dicatur necessaria, ut licetè administret? An sit licitum petere Sacramentum ex ta mortis articulum à Ministro non tolerato, seu à Ministro malo tolerato, & parato etiam extra casum necessitatis, seu non parato? Et an liceat petere à malo Ministro existente tantum in peccato mortali? p. 159

III. An Minister per accedens ministrando Sacramenta, peccet mortaliter, aut venialiter? An qui vult suscipere Sacramenta ab aliquo Ministro, teneatur inquirere, num sit improbus, aut probus? An exercentes præiudicium sine Sacramentorum confessione functiones, & actiones ordinum, existentes in peccato mortali, peccent mortaliter? Et quid de Episcopo benedicente scias vestes, conficiente Chrisma, consecrante ecclesias, aut habente conditionem ad populum? Et de Parocho benedicendo aquam, aut assistendo matrimonio, aut de exercentibus sacramentalia? p. 163

Ad Textum in Capite fin. De Sacramentis non iterandis.
p. 165

QVÆST. I. **A**N manus impositio in ordine Presbyteratus, ac Diaconatus, ita sit de essentia istorum ordinum, ut ea omissa, & si alia materiæ necessaria posita sint, Sacramentum Ordinis iteretur, aut sufficiat sola suppletio manuum? Et quot manus impositiones inveniantur vitaræ? Vbi de ritu Ordinis Presbyteratus Latini, & Græci Ecclesiæ, item & Armeniæ? ibid.

II. An si in aliqua ordinatione non sit applicata debita materia, possit die sequenti adhiberi, non expectando aliam ordinationem? An si Sacerdos, ac Episcopus non tetigit vasa sacra, aut illud instrumentum, in cuius portatione imponitur character, teneatur iterare ordinem, tam in Presbyteratum, quam Diaconatum, & Subdiaconatum? Et an qui tetegit tantum Calicem, & non Patenam, valide sit ordinatus? Et de aliis remissivè? An episcopus possit ordinare

ordinare extra tempora Subdiaconum, qui susceperat ordinem Subdiaconatus, aut Diaconatus, aut Presbyteratus cum actuali inrèrione, & protestatione illud non suscipiendi? Et an habuerit Ecclesia auctoritatem, & potestatem determinandi materias, & formas specificas ordinationum, eò quod Christus Dñs in hoc Sacramento in genere tantum, ut in aliquibus inhiuerit, precipiis reb*. & verbis apris ad significandam practicè gratiā, & effectum Sacramentorum ea confici? p. 170

III. An character per cõstitutionem Ecclesie circa materiam, & formam ordinum imprimi valeat, & qualiter? Et an cum quis ordinando vigit, debeat in simul orationes dicere? Et quid fiet, si aliquid deficiat, seu orationes mediæ? An alius episcopus possit supplere defectus ordinis collati ab illo, qui cõsulit? An manus impositio Presbyterorum adstantium cum Episcopo, sit tantum extrinsecus, & supplenda? Et quando sit locus supplementationis, & non iterationi iuxta speciem textus nostri? p. 177

IV. An qui ad inistruit Sacramentum Ordinis, vel Baptismi, inualidè teneatur cum periculo honoris, & vix manifestare hunc defectum? p. 177

Ad Titulum, De filijs Presbyterorum, & alijs illegitimè nati, in ipso. p. 178

Ad Textum in Cap. 1. Cap. litteras XIV. & Cap. fin. hoc titulo, & Cap. 1. & II. eodem lib. 6. p. 181

QUÆST. I. **F**ilij Presbyterorum, & ceteri ex fornicatione nati, quare ad ordines non promouèantur, cum alias expositi, ut filij legitimi reputentur ad prædictos effectus, item & ad officia? An Bastardi, ac spurij possint officia Reipublice obtinere? An filij Presbyterorum ante Presbyterorum concepti, valeant ordinari, & beneficiari? An hæc irregularitas imponatur etiam parentibus? p. 182

II. An sit legitimus reputandus ille filius, qui etiam expositus non sit, eius vero parentes non reperiuntur? Vel quando natus est ex matre habente virum, à quo creditur genitus, sed reuera est genitus ab alio? Vel teneatur credere matri dicenti cuius viri sit filius? An filius genitus a coniugatis post matrimonium ratum, & non consummatum, & vtriusque coniugis, aut alterius in Religionem professum, sit illegitimus, & irregularis? Vbi quid si vix ordinetur, & de expensione, ut dispensetur? An professione filij

Fermijn de Offic. & Sacra Eccles.

illegitimi tollatur irregularitas, quoad ordines, & beneficia? p. 185

III. An ingressus solus religionis absque professione auferat irregularitatem illegitimitatis quoad ordines, & beneficia? An quoad Prelaturas ingressus, seu professio tollat sine dispensatione Papæ illegitimitatem? Et quid respectu Monialium, ve abbatissæ, seu Priorissæ fiat? An omnis illegitimus reddatur per professionem solemnem, legitimatus, & aptus ad omnes Prelaturas, & dignitates, seu officia intra Religionem obtinenda, aut ad Episcopatum Vicariatum, vel Monasterium, seu Prioratum alicuius Conuentus? p. 189

IV. An si illegitimus absque dispensatione ordinatur, et deinde ingrediatur religionem, & in ea proficiatur possit non solum promoueri ad alios ordines, verum in susceptis ministrare absque dispensatione? An hodie per privilegia cõcessa religionibus, possint absque dispensatione Põificia, & ex sola electione facta ab habentibus potestatem eligendi professi obtinere Prelaturas, & dignitates in suis religionibus, seu fiat dispensatio per generales, & provinciales seorsum: Et si filius nascatur ex paritibus professis, siue adstrictis castitatis voto, an sine professione in religionem censetur legitimus ad ordines, & beneficia absque ulla dispensatione? p. 193

V. An illegitimus occultè incurrit irregularitatem? An Pontifex legitimando illegitimum, habilitet illum quoad spiritualia, & temporalia, sicut habilitaretur legitimatus per subsequens matrimonium? Et an si illegitimus dispensetur à Papa quoad ordines, intelligatur dispensatus ad omnes ordines sacros? An beneficia simplicia ad parsonatus, ad Curata, dignitates, & Episcopatus? Et an facultas cõcessa superioribus Religionum ad dispensandum cum suis subditis illegitimis ad omnes Prelaturas porrigatur etiam ad obtinendam dignitatem Generalatus? p. 196

VI. An dispensatus quoad omnes ordines, beneficia & dignitates, censetur dispensatus quoque ad Episcopatum, & Cardinalatum? An dispensatus ad beneficium possit obtinere non solum simplex, verum, & Curatum Canonicatum, dignitatem, & etiam primam post Põificalem in Cathedralibus, & Collegiatis, & ad duo in simul beneficia: & sic ut vno dimisso, possit aliud obtinere? Vbi de aliis remissivè: Et num hæc dicta de dispensato procedant quoque in legitimato à Põifice? p. 303

VII. An illegitimus dispensatus ad ordines, intelligatur, & eo ipso ad pensionem? An dispensatus

dispensatus illegitimus, ut Clericus fiat, intelligatur tantum ad primam tonsuram an dispensatus ad dignitatē inferiorem vel talis dispensationis, eligi possit ad dignitatem superiorem, aut ē contrā? An illegitimus in saeculo dispensatus ad omnia, & quaecumque beneficia, hoc ipso possit eligi ad Prelaturas, ac dignitates regulares? Et an illegitimus, cui dispensatum est à Papa, ut possit obtinere beneficium Curarum, si postea efficiatur Religiosus, egeat noua dispensatione, ut regularis fiat irregularis? Et an irregularis illegitimus, qui suscepit in saeculo sine dispensatione ordines sacros, possit post religionis ingressum, non solum promoueri ad alios ordines, verum, & in susceptis ministrare absque alia dispensatione? An Religiosus dispensatus ad gradus, honores, & dignitates ordinis, necesse sit, ut exprimat qualitatem illegitimitatis? Num spurcus sit naturalis, sacrilegus, aut incestuosus? p. 108

VIII. An episcopus possit etiam cum illegitimis, quibus habet dispensare in sua diocesi quoad ordines, & beneficia, sicut papa in vniuerso orbe, & qualiter? An Capitulum, sede vacante, hoc idem possit? An ad Canonici, & dimidia portionem? An ut ordinatus illegitimus possit ad sacros ordines ascendere, & in receptis ministrare? Et quid cum irregulari ex occultis illegitimitatibus? Et num cum proprio filio? Quid de Commissario Cruciatu, ac delegato Papae, vel Rege? p. 111

IX. An Episcopus promouendo ad ordines illegitimum, seu alium, qui de iure communi promoueri non potest, in casibus tamē, in quibus potest dispensare, intelligatur cum eo dispensasse? An possit dispensare cum illegitimo ad pluralitatem beneficiorum simplicium? Et ut dispensatus à Papa ad unum simplex beneficium, possit aliud obtinere Episcopi dispensatione? An possit dispensare dum Clerico coniugato? An dispensatio presumatur, si illegitimus in habitu, & tonsura incedat? Et an dispensatus per suum Episcopum possit beneficiari in diuersa diocesi? Et de aliis pro praxi? p. 117

X. An filius in dubio praesumendus sit naturalis? Hoc est natus ex concubina? An verò spurcus hoc est natus ex coitu damnato, & puniendus de defectu narratiue pro dispensatione? Cōsequēda illegitimitatis? Et an tollatur irregularitas illegitimitatis, non solum dispensatione, aut professione? Verum per morum probitatem, scientiam, & alias illegitimi docet? p. 120

Ad Textum in Cap. II. usque ad XVII hoc titulo, & in Cap. XV. Trid. sess. 25. & Clem. Const. p. 121

QVÆST. I. **A**N illegitimus (supposita dispensatione) possit habere beneficium, in quo sui beneficiarius eius patet: qui tempore Concilij iam erat mortuus, vel resignauit? Vel obtinere illud beneficium quod olim pater possederet sine legitimo titulo? Vel si pater eius habuit tantum titulum, & provisionem beneficij, non autem possessionem? Seu an filius Clerici prohibetur obtinere beneficium, vel seruire tanquam Capellanus amobilis in Ecclesia, in qua ciuitas pater tanquam Capellanus amobilis, seu Vicarius temporalis seruauit. Vnde de multis casibus? p. 123

II. An filius Presbyteriorum possint habere pensiones super fructibus beneficiorum, quae parentes sui obtinent, vel obtineant? An pater possit obtinere beneficium in Ecclesia, in qua filius eius habuerit aliud etiam dissimile? Et quid si de praesentibus habet? An patres possint renunciare beneficiis, quae obtinebant ad fauorem tertij, imposita pensione, foluenda propriis filiis illegitimis? Et quid de patre habente facultatem transferendi pensionem? Et quid quando facta est resignatio alicuius beneficij in fauorem filij Clerici, reseruata pensione resignati super beneficio de consensu patris? Vbi qualiter probetur? Et an qui ante Concilium obtinuit beneficium in Ecclesia, in qua pater eius olim fuit Beneficiarius, possit post Concilium ad aliud beneficium ascendere, seu transire per optionem, aut alias? p. 127

III. An Trid. decretum in d. c. 15. sess. 15. de reform. habeat locum in habentibus pensionem ante Concilium super beneficio à patre obtento? An in habente ante Concilium coadiutorium? Cum futura successione? An regula de triennali iuret contra dict. decretum? An nepotes legitimi ex filio, vel filia illegitimis, comprehendantur sub d. decreto Trid. et num extendatur ad fratres? Et an contra ius commune aliquid innouatum fuerit circa Presbyteriorum filios, qui fuerunt nati ex legitimo matrimonio per Trid. in d. c. 15. & const. Clem. 7. p. 130

IV. An filius illegitimus Presbyteri possit obtinere ex Trid. in d. c. 15. & ex d. c. 68. Clem. beneficia, quae pater ante dimisit, vel intra tres menses à publicatione d. Concilij? An possit recipi in Clericum Ecclesiae

æclesiæ receptiū in qua eius pater fuit receptus? An Tnd. Decorū in dict. c. 15 sess. 15 de reform. locū habeat, & se extendat ad illegitimos regulares filios Religiosorum? An filius Presbyteri, qui simul cum patre in eadem æclesia beneficium retinet, teneatur præciū illud dimittere, renuciare, siue permutare sub pena priuationis, vt nec sufficiat quod pater suum beneficium dimitteret intra illud tempus? Et de aliis dubiis? Et an procedat si super beneficio filij, aliquis habet regestum, et quid si tamū esset beneficiū in persona patris, & filij cum alternatiua residentia? p. 236

V. An episcopus possit dispensare, vt filius Clerici illegitimus queat habere beneficium in Ecclesia, vbi pater, vel eadem beneficia, quæ pater habuit, vel spectet ad solum Papam hæc dispensatio? An saltem possit episcopus, si quos inuenerit in Ecclesia intrusos, assignare eis terminum competentem ad docendū de dispensatione Apostolica, si fortè ea sint suffulta? An quilibet dispensatio generalis Pontificia sufficiat, sen debeat esse expressa ad beneficia paterna? Vbi de pluribus casibus, in quibus exemplificatur c. 2. hoc tit. et an suffragetur tali illegitimo tolerantia episcopi, siue possessio quæta annorum scilicet 30. p. 238

Ad Rubricā & Titulū, De seruū non ordinandū, & eorū manumissione. p. 247

QVÆST. I. AN seruus sit naturæ contrarius? Quid sit? Vnde origo etiam mancipiorum? Quibus modis contingat? An vna sit species seruatorum, seu plurimæ? Et quæ potestatem dominis præstent, quominus serui ordinari queant? Vbi de seruis adscriptis, cæcis, inquilinis, ordinariis Vicariis, & mediis, & de aliis, qui sub prædictis nominibus includuntur? p. 242

Ad Textum in Cap. I. II. III. IV. & VI hoc titulo. p. 250

QVÆST. I. MANUMISSIO quare requiratur, vt seruus ordinari valeat ritè, & rectè, cū sint plures serui, qui sine vlla manumissione possint, non solum dño contradicente ordinari: imò & ducere uxores, aliosque act⁹ gerere in iure validos? Vbi plura de manumissione, & eius effectibus, ac de libertis, & libertinis: ibid.

II. An oporteat vt manumissio sit omnino libera, ad hoc, vt seruus manumissus valeat

leret ordinari, sen profiteri, debeatque esse absoluta, aut sufficiat sub aliqua conditione? An manumissio debeat antecedere ordinationem, vel sufficiat per ordinationem ipso facto fieri? Et an sufficiat etiam licentia domini tacita? p. 254

Ad Textum in Cap. Seruorum, II. hoc titulo, De seruū non Ordinandis. p. 256

QVÆST. I. AN si episcopus sciens ordinet seruum alicuium in sacris siue licentia domini, seruus tunc fiat liber? Et an teneatur episcopus, si scienter eum sacris ordinet, reddere domino aliquam satisfactionem condignam? Et num idem procedat si seruus tamē in minoribus ordinaret? An si seruus ordinetur in minoribus, contradicente domino, consequatur nihilominus libertatem, si domino satisfactio reddatur nolenti? Et quid de seruo, in quo sui pignoris habebat, et quas penas incurrit seruus, ignorante domino ordinatus? p. 257

II. Si episcopus ignorans conditionem seruitutis, seruus in sacris ordinet, an teneatur ad satisfactionem domino faciendam qui episcopum induxit: uult ad ordinationem, vel rogando, vel falsi testimonij ferendo: et an si interlocutores culpa careant, & bona fide, aut eum ignorantia rogant, teneantur nihilominus satisfacere domino, vel seruus ipse ordinatus? An si seruus fraudibus vltus profiteatur vbi per quod tempus si dominus taceat, nec petat si seruus post iudicis testimonium reddere satisfactionem? p. 259

III. An si seruus professione omittat intra triennium, casu quo à domino reuocari potest, valide profiteatur? An seruus possit delinquere, & teneatur ex delicto? Et an dominus possit illum defendere pro suo interesse? Et an aduersus dominum detur actio propter damnum à mancipio suo culpabiliter illatum absque domini culpa? Et an hæc obligatio liget illico in foro conscientie, aut solum post iudicis condemnationem? Et quibus probationibus procedatur in seruum? p. 261

Ad Textum in Cap. De famulū, II. hoc titulo. p. 263

QVÆST. I. AN ætas fuerit de iure antiquo, vt dominus seruicium posset manumittere? Et qua auctoritate si esset ætatis minoris? Et in qua ætate serui possent, ac possint manumitti?

Ū 2 Et

Series Capitulorum,

Et an dominus possit compelli, ut seruum suum manumittat aliqua de causa: et an sit ætas constituta, ut in minori ætate possit servum manumittere pupillus auctoritate tutoris? p. 264

- I. An servus, qui domino suo operas præstat, manumissus aliquo temporis spatio, ab hac præstatione liberetur? et quare servus ab Ecclesia manumissus possit ordinari, & post suum obitum quod acquirit sit Ecclesiæ manumittentis? Et quare si Ecclesiæ manumittentē accuset, vel contra eā testificetur, debeat libertate, & ordine privari, cū iā semel libertatē adeptus, & sibi acquirat, & possit in iudicio petere, ac testificari? p. 267

Ad Textum in Cap. Nullus IV hoc tit. p. 270

- QVÆST. I. **A**N servi adipisci possint libertatem aliis modis præter manumissionē, & modos, de quibus dictum est sub cap. 1. & in Rubr. q. 1. An per adoptionem? an si dominus consentiat in matrimonium, per se sua libera ignorant? an eā acquirat servus infidelis, seu hæreticus, si convertatur ad fidē? An servi Christianorū, qui in Tribunali S. Inquisitionis damnantur, tanquā hæretici fiant ipso iure liberi? et an servi, qui à domino ad tripla sollicitantur, maneat ipso iure liberi? et an servi, qui plenam libertatem acquirunt, acquirant eam pro toto orbe? p. 271

Ad Textum in Cap. Consuluit, V. hoc titulo in ipso. p. 273

Ad Textum in Cap. Es libentius, VI. hoc titulo in ipso. p. 275

Ad Textum in Cap. Miramur, VII. hoc titulo. ibi.

- QVÆST. I. **A**N Episcopus seruo scilicet alieno, conferat ordinem Subdiaconatus, teneatur domino dare duplicem satisfactionem, sicut si cōferret illi ordinem Diaconatus, ac Presbyteratus, vel reddi debeat domino servus ipse, veluti si tantum esset ordinatus in minoribus? p. 275

Ad Textum in Cap. fin. hoc titulo, De seruis non ordinandis. p. 276

- QVÆST. I. **A**N natus ex libera matre, & patre seruo impediri possit ad ordines promoueri? Vbi quid quoad status conditionem, vel honores, nobilia, & dignitates? An natus ex vno parentum libero, alio vero seruo, sit liber, servus? et ex quibus temporibus natiuitatis filij hoc metiatur? p. 277

- II. An servus sit liber si tempore, quo mater se vendidit, vel à patre venundata est, prægnans esset? An domino promittente se manumissurum certo tempore seivam, promissione ipsi ancillæ facta, & nō impleta tempore præfixo, servus post id tempus conceptus, sit liber? et quid de Ancilla statu libera, quæ peperit ante conditionis aduentum? et an aliqua consuetudo, seu statutu potens sit, quod filius natus quoad statum patris, & non matris conditionem sequatur, aut è contra quoad dignitates, & honores, ut non patris, sed matris conditionem? p. 279

- III. An natus ex ancilla communi, quæ ab aliquo dominorum manumissa est ante quam alteri domino præiurium sibi solutu sit suæ partis habet? Io ipsa ancilla, liber nascatur, vel sit adhuc servituti subiectus? et an libertas tradita ancillæ ex tempore certo, & præfinito, aut pro tali tempore v. g. ad duos annos, vel post duos annos faciat ut natus liber nascatur, valeatque ordinari? et quid de ignorantia status liberi, nempe eius, cui cōcessa est libertas post certum tempus comparanda? et an liberi ad honores admittentur, si ins aureorum annulorum impetrent, & non antea sic ut nec ordinari possent, seu matrimonio iungi? et an servi possint se aliquibus modis redimere à domino Heri? Vbi de aliis? et quid dicendum, vbi dubia est voluntas testatoris seruo libertatem legantis? p. 283

Ad Titulum, De obligatu ad ratiocinia ordinandū, vel non, & in Cap. unico. p. 288

- QVÆST. I. **O**bligati ad ratiocinia, qui reputentur tales, ut ante ea præstita prohibeatur ordinari? An omnis obligatio ad ratiocinia prohibeat ordines suscipi? Vbi quid si redditus ratiocinis resulet solum pecuniarium debitum absque alta lre, vel infamia? p. 288

- II. An irregulares sint qui obligati sunt ad reddendam rationem ex aliquo contractu, ut ex mutuo, conducto, deposito, aut promissione, seu quolibet alio nullam administrationem continente? Et an illi, qui nimis sunt gravari ære alieno

alieno, ob quod depauperati judicetur
Et an sit irregularis, qui reservata sibi
congrua sustentatione bonorum, cessan-
tem fecit obligatus ad rationcinia red-
denda? Et num sit irregularis ille, qui si-
deusorem præstat asumentem in se-
onus rationcinij pro se? p. 293

III. An obnoxij rationcinia reddendis pos-
sint ingredi Religionem, ac in ea profi-
teri, si debita sint ei? Et quid si sint in-
cetta? Et num si non habent spem solu-
endi manendo in sæculo? An ingressus
Religionis liberet debitorem ab onere
restituendi, seu conuentus teneatur re-
stituere pro eo? Et an vt soluat, teneatur
exire de Religione, seu eius professio sit
nulla? Et an possit expelli à Religione
æ alieno grauatus, & de aliis? p. 292

IV. An ordinati, siue professi, qui ære alic-
no grauati erant, & ad rationcinia obnoxij,
si conueniantur à creditoribus suis, de-
beat de eorum causa cognosci coram Ec-
clesiastico, aut coram laico? An episcopus
possit compellere administratores pio-
rum locorum ad rationem reddendam, seu
semel reddendam, iterum ad illam com-
pelli? Et an minor 25. annis, qui aliena
administrat negotia, rationem reddere
teneatur? Et an non obstante liberatione
tutori à Minore, possit ab eo iterum ra-
tio peti? Vbi de computationibus, & cal-
culationibus factis à Tabulariis? Et an
qui tenetur reddere rationem, possit antea
condemnari ad certam summam? p. 297

*Ad Rubricam, & Titulum, De corpore vi-
natis Ordinandis, vel non.* p. 303

QVÆST. I. **A**N arreptinij, qui à Dæmo-
ne vexantur, qualis dici-
tur dæmoniacus & energumeneus, sit
omnino irregularis: etiam si semel, aut
iterum sit obsessus, & vexatus dæmon?
Et an si post infcepso Ordines eorum
corpora fuerint obsessa, possint in susce-
ptis Ordinibus ministrare, si omnino à
tali vexatione liberati fuerint? Vbi quid
de maleficiato, aut fingente se dæmo-
niacum? Et quid de febrificante in amē-
ria n. verso, seu ebrioso, aut stimularo
amoris in furem, arrepro ad tempus
breue? Quid de non baptizato, non
confirmato, furioso, & ignorante? p. 305

II. An Prælati regulares possint iudicare de
defectibus corporis circa suos subditos
promouendos, seu hoc spectet ad epif-
copum? Et an possit Prælati Regularis
dispensare cum subdito, qui ambulat cum
Fermis de Officiis & Sacra Ecclesie.

pede ligneo? Et quando dispensatio super
corpore vitiatas ab episcopo cōcedi pos-
sit? Et quomodo concedi soleat in Curia
Romana? Et an claudus, qui siue baculo
incedere nequit, adeo irregularis sit,
quod egeat dispensatione Pontificia, et
ad sacros ordines, quam ad prim. m. ton-
suram? p. 306

III. An Gibosus sit irregularis? Vbi quid de
Pygæco, & Pumlione, vulgo *ca. 100.* aut
G-gæ: et an sint irregulares febrifican-
tes contr. nuē, aut laborantes morbo galli-
co, lepra, scabie, peste, tussis, epilepsia, po-
dagra, aut chiragra? Et quid de illo, qui
vinum non potest bibere, quin euomat,
qui abstemius vocatur? Et an Papa possit
cum illo dispensare, vt ad Sacerdotium
promouatur, consecrando sub vna ran-
tū specie? p. 309

IV. An sexus muliebris, seu Hermaphro-
ditæ, siue qui caret etate ad ordines requi-
sita, dicantur corpore vitari, vt ex tali
vitio dicantur irregulares, vel ex alio ca-
pite? Vbi quid de formina erumpente à
natura in virum? Et an quis ob iuniā &
deceptū atarē, sit prohibitus ordinari?
Vbi de breui doctrina ad intelligentiam
præcedentium, & subsequendum in
singulis capitibus? p. 314

*Ad Textum in Cap. I. & Cap. Exposuisti
IV. & Cap. suo, hoc titulo.* p. 315

QVÆST. I. **Q**Uare presbyter, qui in duc-
lo digiti partē amisit, pos-
sit ex dispensatione sui Episcopi in suo
ordine ministrare, cum de iure qui dicitur
nō cooperatur ad occisionē, non videat-
ur incurrere irregularitatem: an irregula-
ritas cōtrahatur ex mutilatione digito-
rū, quibus à Sacerdote sucharistia con-
trahatur? Et quid de illo, qui sibi partem
digiti volens abscedere? Vel de eo, qui
caret digitis dextræ, quibus in Missa fit
Crucis signatio? Seu de illo, qui in dex-
tra, vel sinistra habet digitum mediū, &
indicem coniunctū sine diuisione? *ibid.*

II. An digitos senos habens in manibus, sit
irregularis? Vel an possit superfluos sibi
diguos amputare illos habens in mani-
bus absque irregularitate? An sit irregu-
laris, qui manum habet mutilatam, aut
manus articulas, siue artidas, seu tre-
mulas? Et an sit irregularis ille, cui deest
ungula pollicis? Et an possit Pōtēfex dis-
pensare, vt celebret Sacerdos cum vna
tantum mano, aut si vitamque habet
truncatam? p. 318

Ad Textum in Capite, Super eo II. hoc titulo, De corpore vitiatu, &c.
p.319

Ad Textum in Cap. III. IV. & V. hoc titulo.
p.330

QVÆST. I. **A**N macula in vno solo oculo, reddat ordinem irregularem? Seu sint irregulares Lyppi, hoc est, qui lacrymantes oculos continuo habent? Vel qui Luscus est, seu strabo, id est, qui habet oculos distortos, aut dispare, vel sine palpebris? Vel qui habet vnum oculum grandiore altero? Vel qui habet vnum tantum oculum? seu qui caret virtute videndi oculo, qui vocatur canonis? Et quid de cæco ante, vel post ordines? Et qua dispensatione cæcus celebret? Et an episcopus possit dispensare cum monoculo ad minores ordines?
p.327

II. An carens omnino, vel ex parte naso, aut habens illum nimis paruum, aut magnum nimis, vel distortum, vel qui caret odoratus sensus, sit irregularis? An habens os distortum, seu labia curiosa, vel abscissa, aut cui pars linguae fuit abscissa, vel qui caret omnino dentibus, vel qui furore aliquo sibi dentes extraxit, seu pugno euulsit aliteri dentes? seu prominentia dentium extra os? Quid de muto à natiuitate, vel casu facto? et de balbis?
p.325

III. An surdus omnino, aut surdaster, aut qui vna aure caret, sit irregularis? An qui caret auriculis sit irregularis, etiam si crinibus possit talem defectum detegere? vel qui per seipsum auriculam rotam, vel partem amputauit? Vel ille, à quo per insidias, seu vi inimicorum abscissæ sunt auriculæ? Vel qui in poenam culpe fuit priuatus auricula, vel qui alium auricula priuauit?
p.327

IV. An habens barbam corrosam, aliaue deformitate macularam, sit irregularis? et an qui capillis caret ob morbum Gallicum, aut similem? et an habens cicatrices in facie, seu faciem deformem? et an color Æthyopis, seu Mauri, &c. faciat ordinandum irregularem? Vel qui Gibbum habet, vulgo *Luanillo* in facie?
p.329

QVÆST. I. **A**N qui non sua sponte, sed in cunabulis castrati sint, fiant irregulares? et an qui casu aliquo sine culpa aliqua? Vel si à Barbaris abscissus sit? Vel qui caret absque culpa testiculis?
p.337

II. An qui sponte, aut sine iusta causa sibi virilia amputauit, aut fecit amputari, sit irregularis? et quid si ex indignatione, aut sua culpa acciderit? et an sit irregularis ille, à quo dante operam rei illicitæ, virilia amputata sint, vt si v. g. deprehendatur in adulterio? Vbi de aliis casibus? et an qui velo castitatis sibi per se, vel per alium amputauit virilia? et quid si id fecerit ob conseruandam vocem? et an incurrat irregularitatem, qui euitationem iustam à Tyranno, vel quamcumque aliam mutilationem, quæ non sit partis necessariz ad Ordines, patiantur, etiam si deformitatem inducat, vt maius malum euitet? et an necessum sit abscisso virilia in puluerem redacta, aut sicca secum portare, si fiat Clericus, vt dicunt vulgares?
p.332

III. An eunuchus, qui oculis, sed sponte se fecit castrare, sit ab episcopo dispensabilis, vt ad sacros Ordines promoueat? et an mulier, quæ erumpente ipsa natura, in masculum transiit, possit initiari sacris Ordinibus, incensulto Papa? et quid de ordinato sub præualente sexu virili, si postea femineus præualeat, num consecrati proferendo verba?
p.336

IV. An qui vicio corporis censetur ad Ordines recipiendos irregularis? sit etiam, vt nec ministret in susceptis etiam in parte? Nec vt retinere possit beneficium semel iam ritè acceptum? et quod dicatur modicum vitium, quæ notabilis deformitas, cur incumbat declarare?
p.339

V. Medica curatio Hernicorum qua teste vno oritur, aut cum priuatur vit altero recondito intra inguem, an reddat illum inhabilem ad matrimonium, & ad Ordines, vbi de quodam responso Medicorum pro intermisso Romæ, ibique viso.
p.340

Ad Rubricam, & Titulum de Bigamiis non ordinandis.

P. 342

QVÆST. I. **A**N irregularitas ex Bigamia, seu Polygamia sit Iure Divino, vel tantum Canonico? et an ad illam contrahendam requiratur, quod verumque matrimonium sit consummarum, seu sufficiant sponsalia? Seu amplius requiratur seminis emissio intra vas mulieris? et quod ipsa insimul semen emittat?

P. 343

II. An qui ante Baptismum duas habuit uxores legitimas, & cum utraque consummauit, sit Bigamus, maneatque irregularis post Baptismum? An qui contrahit duo matrimonia, sed utrumque inualidum, sit Bigamus? et quid si duo consummat matrimonia, alterum quidem iustum? et an Bigamia cadat supra infidelem pro tempore infidelitatis? Et an Monogamia fuerit in honore apud Gentiles?

P. 346

Ad Cap. I. II. & Penult. De Bigamiis.

P. 349

QVÆST. I. **Q**uare Bigami existimantur mariti repudiatarum uxorum, cum pateat nullum posse propriam legitimam uxorem repudiare? et quare vera Bigamia dicatur illa, quæ ex duobus matrimonijs oritur successiue, contractum secundum mortuam prima uxore, cum hic nullus detur substantialis defectus ex parte Sacramenti in secundo matrimonio? & e contra videamus poenitentiam iure imponendam propter secundas nuptias? an ad Bigamiam veram contrahendum sufficiat duplex matrimonium exterius contractum, & consummatum, quando contingit alterum eorum inualidum esse?

P. 350

II. An Bigamia inueneratur per multiplicem concubinarum, deficienti matrimonio iure, vel de facto? An Bigamus sit, qui ducit eam, quæ ab alio corrupta est? et quid si non recepto semine? Vel quæ integra manens semen vitile receperit, aut extraordinarie, sodomiticæve cognita est? et an Bigamus verus sit, qui prima legitima superstiti,

& nondum uxore cognita, ad alias trahit nuptias, illasque consummauit, si postea coactus ab Ecclesia, ad priorem uxorem redeat, ac illam cognoscat? et quid si quispiam prioris matrimonij, nullitate cognita propter impedimentum dirimens, aut ex defectu consensus, alius ineat? et quid si ignorauerit impedimentum subelle, quo postea cognito matrimonium separaretur iudicio Ecclesiæ?

P. 352

Ad Textum in Capite, Super eo, II. hoc titulo.

P. 357

QVÆST. I. **A**N Pontifex Summus possit in vera Bigamia, & irregularitate ab ea orta dispensare? et quæ potestate? et an Episcopus ad sacros Ordines suscipiendos, seu ad minores, vel dispensare cum Bigamis propriis, ut in susceptis ordinibus ministrarent, vel saltem quoad minores ordines cum Bigamis interpretatiuis? Et num Commissarius Cruciatæ habeat facultatem dispensandi in Bigamia?

ibid.

II. An si Bigamus proprius, vel interpretatiuis transeat ad Religionem, possit Episcopus cum eo dispensare ad sacros Ordines suscipiendos? Et an possit dispensare, quando merus laicus Bigamiam contraxit, qui nondum statum, a tunc privilegia Clericalia habuit? Vel in casu, quo adit legitima, & euidens causa, ut notabilitatis, & scientiæ? Et an ad impetrandam dispensationem in Bigamia, debeat explicari, quod nuptæ ter, aut quater, aut pluries sint celebratæ, ut faceret mentionem? quod est ligatus duplici Bigamia? et an proprius Bigamus, aut interpretatiuis priuatur privilegio fori, & canonis; item, & habitus Clericalis, ac beneficio Ecclesiastico, alijsve ministerijs Ecclesiæ? Et quid de Bigamo similitudinario?

P. 361

III. An dispensatio præuentiva, & præseruatiua remouens de medio obstatulum Canonis inductiui Bigamiam, impediatur Bigamix incursum, & efficiat ut permaneat præseruatus, non solum Clericatus habitu indelebilis, sed etiam exercitium ad effectum dispensatum? Et an dum Papa dispensat verè in

6 4 defectibus

Series Capitum,

defectibus juris positivi, remaneat quis propriè, & semper, provt ab initio erat ante Bigamiam, vel casum irregularitatis? Et an talis dispensatio sit ab initio purè præventiva, seu dependeat à casibus futuris expressis in ea? Et an dispensatus pro pensionibus retineat clericatum illatum ad defectum dispensatum? Vbi de Bullis Sixti V. loquentibus de præventiva Bigamiz futuræ dispensationis? Et quas pœnas incurrat Episcopus ordinans Bigamum, & ipse Bigamus ordinatus? p.364

Ad Textum in Cap. III. hoc titulo, De Bigamia in ipso. p.366

Ad Textum in Cap. Nuper IV. hoc titulo. p.367

QVÆST. I. **A**N ex vnicò matrimonio contrahatur interdum Bigamia interpretatiua? Et an illam incurrat, quando cum vidua nulliter matrimonium contraxit? et an qui contrahit verum matrimonium cum vidua à priori viri cognita, & consummat illud, verè contrahat Bigamiam interpretatiuam, & irregularitatem defectu Sacramenti? et an qui contrahit matrimonium cum corrupta ab alio, dicatur Bigamus interpretatiuus? Et quare talis non efficiatur, quando illam duxit à se corruptam? p.368

II. An censetur Bigamus interpretatiuus, qui contrahit cum vidua existimans illam esse virginem, cum tamen sit corrupta à priori marito? An qui postquam duxit virginem, quæ adulterata est, illam carnaliter cognouit, sciens, aut ignorans; & etiam si ipsa vi oppressa ab alio cognita fuit; vel qui coactus ab Ecclesia per censuras, vrad vxorem rediret, illam cognouit? Et an incurrat prædictam Bigamiz irregularitatem, qui cognouit vxorem, quæ ex falso timore, & fama mortis primi sui mariti, secundas nuptias contraxerat? p.370

V. An si matrimonium cum vidua, vel corrupta, sit validum iuxta Ecclesiæ præsumptionem, quamvis in foro exteriori non sit tale, incurtatur irregularitas bigamiz interpretatiuæ? Et an

si de facto cohabitaret vir cum sua vxore adultera, si illam amplius non cognoscat? Et de aliis remissiuè. p.372

IV. An Polygami delictum propter sustinendam hæresim priuatiuè subiaceat Tribunali Inquisitionum, et si Reus ex solo duplici præuentus fuerit, vel ab Ecclesia, vel à Iudice laico; et an sine metu irregularitatis possint Curiz seculari tradere illum alio delicto irrecitum, siue familiares delinquentes, qui nequeunt foro Inquisitionis potiri? p.373

Ad Textum in Cap. Debitum V. hoc titulo. p.386

QVÆST. I. **A**N vir corruptus ducens virginem, & cum ea copulans, sit Bigamus, & irregularis? Er quia negatiuè respondetur, tunc inquiritur de ratione, quare maior castitas in vxore, quàm in viro requiratur, cum fides eorum soleat ad paria iudicari? p.387

Ad Textum in Capite, Quia circa VI. hoc titulo in ipso. p.388

Ad Textum in Cap. Nullus, fin. hoc titulo. p.389

QVÆST. I. **A**N ex vnicò matrimonio nullo, interdum contrahatur irregularitas propter bigamiam similitudinariam? An professus matrimonium iniens cum vidua, sit irregularis; et quid si Clericus in sacris constitutus; et an si virginem ducant, & an delideretur copula, & qualis? ibid.

II. An Iesuira post biennium iam ab eo, votis simplicibus emissis, matrimonium contrahendo, incurrat bigamiz similitudinariæ irregularitatem? et an illam incurrat, qui post emissum votum simplex castitatis, matrimonium contrahit? Aut illam contrahat vix solutus ducens in vxorem Monialem iam professam? et an bigamia similitudinaria priuet in sacris constitutum, aut professum priuilegio fori, & canonis; item, & beneficiis, aut officiis Ecclesiasticis? p.392

III. An

& Quaestionum.

III. An Papa solus dispense, seu possit etiam Episcopus cum Clerico in sacris constituto, qui contraxit matrimonium cum vidua, vel corrupta? Et quid si contraxit cum virgine? Et num Abbatessae seculares, seu Commissarius Cruciarum, aut Praelati Regulares queant cum illis dispensare? Et an Episcopus possit dispensare in Bigamia simul et in Religiosi professi? Seu absolute dispensare, quando talis Bigamia oritur ex delicto occulto? p. 393

Ad Titulum, De Clericis peregrinis. p. 395

Ad Textum in Capite, Tua nos I. hoc titulo,
p. 396

Quaest. I. **Q**uare Clerici peregrini vitamari, & valde remoti ordinationem suam probare debeant per quinque Episcoporum sigilla, ut admittantur ad celebrandum, & Sacramenta administranda hic v. g. in partibus, cum videamus multa esse Clericorum privilegia peregrinantium. Et quod non requirantur plus, quam tres subscriptiones Tabellionum signantium, ut detur fides in quantumvis arduis actis in remotis, & admodum longinquis partibus? Vbi aliquid de aliis translatis vocatis metropolitans, seu metropolitans?

p. 397

II. An peregrini laici, aut Clerici possint transverso itinere vagari? Quid de Regularibus ad Indos missis? Et quid de exteris peregrinis venientibus ad inuisenda limina D. Iacobi? Et an Clerici peregrini possint petere elemosynam?

p. 399

III. An opiniones nouae vitandae sint, aut quae de causa ab antiquis dictis dispensandum?

p. 400

Ad Textum in Capite, Inter quatuor II. hoc titulo in ipso. p. 401

Ad Textum in Capite, Tua fraternitati III. hoc titulo in ipso. p. 402

Ad Textum in Capite, Te nobis, fin. hoc titulo in ipso. ibid.

Ad Rubricam, & Titulum, De Officio Archidiaconi. p. 403

Quaest. I. **A**rchidiaconus quare sit maior in Dignitate Archiepiscopo, cum ille tantum praesit Diaconis, iste vero Presbyteris? Vbi de officio Diaconorum, & Subdiaconorum, & quo tempore utriusque creati? Et de Diaconis? Et num Apostoli fuissent uxores? p. 408

II. An Diaconi, ut munus sui ordinis adimpleant, teneantur praedicare? Et an sic continere, ut nunquam potuissent post Ordinem Diaconatus susceperunt, contrahere matrimonium? Et an Papa dispensare valeat, ut in illo Ordine constitutus possit ducere uxorem; sic ut liberetur ab obligatione Ordinis, & beneficii? Et an Archidiaconi potestas porrigatur in Ecclesia ad alios Acolytos? Et an Archidiaconus fieri possit, seu Canonicus portuarius, qui habet portionem aliquam pensionis grauatae? p. 417

Ad Textum in Capite I Cap. II. Cap. IV. & VI. Cap. Ad hoc, VII. hoc titulo.
p. 422

Quaest. I. **A**n Archidiaconus sit dicatur Vicarius Episcopi, ut habeat perpetuam Vicariam, & jurisdictionem ordinariam? An eodem iure visitare valeat? Seu an mittere in possessionem institutos ab Episcopo? Seu valeat instituere? Et an Sede vacante valeat eam exercere jurisdictionem? Et an differant Archidiaconus, & Vicarius Episcopi in speciebus ad jurisdictionem? Et quis eorum praecedat quoad stylum in Choro? Vbi de Vicario foraneo? Et an possit causas criminales cognoscere sine Capitulo? ibid.

Series Capitum,

*Ad Textum in Capite, Officium, II. &
Cap. III. hoc titulo.*

P. 427

QVÆST. I. **A**N Archidiaconus teneatur cum Episcopus celebrat solemniter, & ipse etiam indutus paramentis Diaconalibus canere Evangelium, seu possit alius committere? Et quæ Archidiacono competant, dom Episcopo solemniter in Ecclesia incedit? Et quæ alia circa horarum cantum præcipere, ac de custodia sacrorum vasorum? Et an, absente Episcopo, præferatur Archipresbytero in celebratione Missarum solemnium, ac in deferendo solemniter sacram Eucharistiam? *ibid.*

II. An acolyti, hoc est, minores alij Ecclesiæ Ministri, subsint etiam Archidiacono, ubi præter solemnia ordinum minorum, de quibus sub Rub. & Tit. de temporib. ordin. ac de ætate ordinandor. & alibi suprà, scitur quale sit officium in Ecclesia, scilicet acolyti in specie, exorcistæ, Lectoris, Hostiarij, siue Sacristæ, Psalmistæ, Fossarij, & Psalmicantoris? Et an omnes isti valde possint contrahere matrimonium in officio Ecclesiæ remanendo? et num peccent ministerium adimplentes in peccato mortali? *P. 421*

Ad Textum in Capite III. hoc titulo in ipso.

P. 438

Ad Textum in Cap. Cum satis, IV. hoc titulo in ipso.

ibid.

Ad Textum in Cap. Archidiaconus, V. Cap. Significasti, VIII. Cap. Vt nostrum, IX. hoc titulo.

ibid.

QVÆST. I. **A**N Archidiaconus possit exercere jurisdictionem suam, excommunicando, suspendendo, & interdicendo? An queat dare dimissorias litteras ad ordines: sic ut per eas ordinatus nullam incurrat poenam? Et an archidiaconus ordinandos

valeat examinare, & Episcopo præsentare? Et an Archidiaconi officium sit ponere Prælatos in Sede? Vel an possit habere familiam armatam ad executionem sententiarum, vel capiendos delinquentes, ut habet Episcopus? *ibid.*

Ad Textum in Cap. Mandamus, VII. hoc titulo in ipso.

P. 443

Ad Textum in Cap. Ad hæc, VIII. hoc titulo.

ibid.

QVÆST. I. **A**N Archidiaconus de jure communi habeat curam animarum, & etiam in foro contentioso? Debeatque esse graduarius, & quo gradu? *P. 444*

Ad Textum in Cap. Significasti, IX. hoc titulo in ipso.

ibid.

Ad Textum in Cap. Vt nostrum, X. hoc titulo, in ipso.

ibid.

Ad Textum in Capite fin. hoc titulo in ipso.

ibid.

Ad Rubricam, & Titulum, De Officio Archipresbyteri.

P. 447

QVÆST. I. **A**N Presbyteri, & Sacerdotes subsint Archipresbytero? et quale sit eorum officium in ecclesia Catholica Romana? et qua de causa potuerit dicere Clemens Pontifex Presbyteros, & Sacerdotes legis evangelicæ ad imitationem Gentilium creatos fuisse à D. Petro? Vbi de Sacerdotibus Gentilibus, & antiquæ legis, & quo in honore fuerint? Item de Pontificibus illius temporis, ac nostro Pontifice Romano, qui dicitur Summus Sacerdos? Vbi qui dicantur in Ecclesia Copiatæ, siue Decani, aut Parabolanæ

Et

& Quæstionum.

Et quale officium istorum, & de Decanis, siue Diaconia? P. 449

- II. An Cardinales, Paterfamilias, siue Primares, Archiepiscopi, episcopi, differant in potestate, & dignitate? Quale sit omnium officium speciale, & onus, et an istæ dignitates possint in ecclesia à Divo Petro, imitando Archiamines, & Flamines primos, & Diales, quibus utebantur Pontifices æthnici? Vbi aliquid de ornatu eorum, ac nostrorum Principum ecclesiæ? P. 456

- III. An Canonici Assisij, ac Portionarii, siue Missionarii habeant in ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis peculiaria aliqua officia? Et quale debeant exercere ex propria institutione Canonici Doctorales, & Magistrales? Vbi de Bulla Urbani VIII. & auctoris conseruatione in ecclesia Valisoleтана simul cum Inquisitione? P. 477

- IV. An Canonici dignitates, & Assisij teneantur sociare, & reducere episcopum venientem ad ecclesiam celebraturum, vel diuina officia auditurum? Et quid respectu Dominorum temporalium venientium ad Cathedralē propriæ Ciuitatis? Et an episcopo celebranti, & alia Pontificalia exercenti assistere, ac inferuire teneantur? Et quale officium debeant, ac possint intra, aut extra ecclesiam præstare Canonici Coadiutores, & in quo loco sedere, & cum proprietarijs coadiuris concurrere? Et an Canonici, qui vocantur adiuncti habeant officium, seu iurisdictionem exercere simul cum episcopo? Et ad quos effectus, & respectu quorum de ecclesia beneficiarum, & si quis sedeat prius, aut flet? Et an officium Canonicorum debeat per se adimpleri, aut valeat per substitutos? Vbi an cogi possint ad canendam epistolam, & euangelium, si alius Canonicus, aut Portionarius celebret? Et de Punctoris officio in Choro. P. 479

Ad Textum in Capite I. hoc titulo, De Officio Archiepiscopi, in ipso. P. 501

Ad Textum in Cap. Mysterium, II. & III. hoc titulo. ibid.

QVÆST. I. AN Archiepiscopus sit paterfamilias primus: sic ut quemadmodum quilibet Patochus in propria Parochia, ita ille in Cathedrali, & in cæteris totius Diocesis? Et quæ incumbant ministrari ab Archiepiscopo, siue quolibet Patocho ex officio Curæ? P. 502

- II. Parochus an debeat curare, ut sana doctrina, & boni mores in plebibus suis conferuantur, vitia auertantur, discordias componere, infirmos suæ Parochiæ visitare, & opportunis remedijs iuuare? Et an Parochus debeat habere alios libros, præter librum Baptizandorum, ad inscribendum matrimonia contrahentes in sua Parochia, vel Ecclesia, & ad inscribendum mortuos, ac sepeliendos, sepultosve in ea? Et an debeat etiam habere matriculam omnium, qui sunt sub sua Parochia? In qua forma? Quæ custodi? Et quæ fides eis præstetur? An debeat facere Processiones per Parochiam, seu possit alius, eo nolente? Et an in die Sabbati sancti post factam fontis benedictionem, aut in ipsa die Resurrectionis spectet priuatiuè ad Parochos aspersiones domorum facere, ac de alijs remissiuè, quæ pertinent ad Parochi officium? P. 516

Ad Textum in Cap. Officium, III. hoc titulo in ipso. P. 533

Ad Textum in Capite, Ut singule, fin. hoc titulo, De Officio Archiepiscopi. ibid.

QVÆST. I. AN Archiepiscopus habeat ordinariam iurisdictionem de iure instat Archidiaconi respectu Episcopi? Et in quo differat? An Archiepiscopo rurales eandem potestatem habeant, an Archiepiscopo Cathedralis? Et in quæ opera instituti? Et an Decani rurales differant ab illis, & qui tales dicantur? Et an sint dignitates in Ecclesia? Et quare plebs quilibet debeat habere suum Archiepiscopum? Vbi Plebanus, & Plebania quid sint? Et an dignitatem plebanus teneat? Et de alijs nominibus infra in Cap. 2. de Officio Custodis, q. 2. ibid.

Series Capitulorum,

Ad Titulum, De Officio Primicerij. p. 529

Ad Cap. unicum. *ibid.*

QVÆST. I. **A**N Primicerius sit idem quoad officia Ecclesiarum, quod Præcentor, & Cantor, seu Magister Scholarum, ac Chabisculus? Qui propriè quilibet dicatur, & ad civilia munia quis diceretur Primicerius? An dignitatem habeant in Ecclesia? Et succentor, ac concentor quis dicatur, & ad quale officium? Et num Primicerius, Præcentor, Concentor, & Magistri scholæ præferantur Acolythis, Exorcistis, Psalmistis, atque Lectoribus, ac de alijs? Et an Primicerius vocetur etiam Præpositus? *ibid.*

II. An Magister scholæ, seu scholasticus in Cathedralibus, & Collegiatis distinguatur hodie iam à Primicerio, in officio, ac dignitate? Et quale officium speciale per Concilium Trid. exercere debeat distinctum ab illo, quod Primicerius, Cantor, siue Præcentor exercet, etiam in docendo? Et an dignitas Magistri scholæ debeat dari Doctoribus, siue licentiæ gradibus insignitis in sacra Theologia, aut sacris Canonibus, & per quam Vniuersitatem? Vbi de Magistris ad docendum pueros, seminarij erecti in Cathedrali, iuxta Trident. sessione 23, cap. 18. de reformat. Et de Magistro Capellæ, Magistro Chori, & de Magistro cæremoniæ, & de Magistris alijs scholæ puerorum? p. 535

Ad Titulum, De Officio Sacristæ, & Canonici, in ipso unico. p. 538

Ad Caput unicum, De Officio Sacristæ. p. 539

QVÆST. I. **A**N Sacrista in aliquo differat à Thesaurario? Et quale officium vtriusque in specie, hodie iam iuxta vsum Ecclesiarum Cathedralium? An sicut Thesaurarius dicitur hodie dignitas in Cathedralibus,

& similiter de Sacrista verificetur? Et an sicut iam nominatur Thesaurarius quidam maior, exinde inferatur ad alium Thesaurarium minorem, qui propriè, & in suo origine sit Sacrista, sicut de nostro titulo solet cantari? Vel an hodie Sacrista, de quo titulus de Officio Sacristæ propriè Sacrista maior in ordine ad Custodem esset, & Custos in ordine ad illum Sacrista minor ad inferiora Ecclesiæ officia destinatus? Et an Sacrista habeat commune cum Archidiacono servare, & custodire vasa sacra ecclesiæ, seu sit inter illos aliqua differentia quoad prædictam Custodiam? sic vt nec vnus pro alio vsu spectetur? *ibid.*

II. An Sacrista, Thesaurarius, & Custos ex vi nominis cuiusque denominentur ab eadem causa, & ad eundem finem? Et an Cimeliarcha, Cimeliarchium, Simile, seu Ciminilia, vel Cimelia, habeant aliquam similitudinem cum prædictis nominibus? Et quid si velit Ciminiarcha, & Saccellarius quoad ecclesiastica? Et quæ differentia in vsu practico sit inter Thesaurarium, & Sacristam? Et an Custos Ecclesiasticarum rerum possit habere dignitatem in Cathedralibus? p. 542

Ad Titulum, De Officio Custodis, in Cap. I. pag. 544

QVÆST. I. **C**ampanarum vsus in Ecclesiis quare introductus? Quando ad quos effectus? Et quid sibi velit campanas baptizare? Et qui eas habere possint, quæ primo pulantur? Corporale quid sit? Vnde dictum? Quid repræsentet? Cur Palla nominetur? Quotuplex sit Palla, ac de alijs circa materiam, & vsum? Et lampades, ac lucernæ cur in Ecclesia introductæ? Et quare dicta hora lucernalis, &c. p. 545

Ad Textum in Cap. fin. hoc titulo, De Officio Custodis. p. 551

QVÆST. I. **I**ncensio oblatio in Ecclesia à quo tempore introducta? Vbi de Thuribulo & thymiamateri? Quid significet thuribulum? Incensio vsus

quare introductus in Ecclesia Catholica: et tunc apud Gentiles, quando in usu et quod ab hæreticis incensi vsus ineptè reicitur: Vbi qui mitentes, thurificuli, & sacrificati dicebantur? p. 552

- I I. An Archimandrita, archigerontes, siue Diacones, archipresbiteri, & archiepiscopi sunt Ministri deputati ad exercenda aliqua officia intra ecclesiam: et quæ illa fuerint, aut sint? p. 554

Ad Rubricam, & Titulum, De Officio Vicarij.

QVÆST. I. Vicarij perpetui Parochialium, an dicantur beneficiati, sicut & ipsi Parochi: et an Vicarij eorum alij, qui perpetui non sunt dicantur amobiles, nec villo modo beneficiati: et qua differentia nominentur ad seruendum in Parochialibus: et an Rector mortuo, duret nihilominus sibi Vicarius perpetuus suffectus: et an idem sit de Vicario temporali: et an mortuo Præfide, siue Episcopo, possit eius Vicarius exercere iurisdictionem: et qui de materia Vicarij perpetui in beneficiis, aut temporalissimè & Episcopi agant? p. 558

Ad Textum in Cap. I. et II. hoc titulo, De Officio Vicarij, in ipso, p. 563

Ad Textum in Cap. III. & fin hoc titulo, De Officio Vicarij. p. 564

QVÆST. I. AN Vicarij perpetui constitutio, & institutio spectet ad ordinarium Episcopum præfide, seu queat ad alios pertinere ex Trid. sess. 7. de reform. cap. 7. in aliquibus casibus: et an in Monasteriis possit Episcopus ponere Vicarium perpetuum, siue temporalem, quando transfertur in illum tota cura animarum: Vbi de differentia inter Rectorem proprium, & eius Vicarium quoad curam, & ceteraque munera Parochialia: et cum quo stipendio, siue congrua portione? *ibid.*

- II. An habens dignitatem, vel Canonicanum in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia, cui accessorie, & in perpetuum *Fermosin. de Offic. & Sacri Eccles.*

est annexa Parochialis per Vicarium temporalem esse deputatum ab immemoriali deferui solitam, possit in illius Curæ exercitio se intrinsece: et quid de Rectore, cui est vnium aliud beneficium simili obligatione, & vocatione? Et an si in ea se ingerant, faciant actum validum? Et an in Ecclesia, vbi est vnus Pastor principalis, possit, & alius æquè principalis, siue Vicarius perpetuus deputari: sic vt eodem tempore ambo deferui valeant eidem cum plena iurisdictione Parochiali: Et an in Vicario temporali habeant locum regulæ de annali, de triennali, de nominationibus, aut reuocatio- nibus? p. 569

- III. An Vicarij debeant institui ad præsentationem Canonici, vel beneficiati, cuius Canonici, vel beneficio Parochialis accessorie est vnita: Et quando dicatur vnio facta plenè quoad temporalia, & spiritualia: Et in quo differat vtraque, si quoad vnum, & non aliud facta sit: Et an Rector Ecclesie Patronatus possit apponere Vicarium temporalem sine consensu Patroni: Et an Rector, siue Episcopus possint semel assignatam portionem, siue congruam Vicario perpetuo, aut temporali reuocare, vel diminueri: Et an appellatio à nominatione Vicarij, vel assignatione congruæ operetur virumque effectum? p. 574

IV. An Rectoris prohibitio se ingrediendi in cura animarum, spectro Vicario, absolute intelligatur, seu tantum procedat in Vicariis Parochialium vitarum alteri beneficio independentem: Et an Vicarij iuxta Trident. in cap. 7. de reformat. sess. 7. & const. Pij V. perpetui pro tempore deputati teneantur expedire nouam provisionem, & soluere annuatim: Et an si dubium est, num Vicaria sit perpetua, vel temporalis, debeat attendi vltimus status: Et an appellatio à nominatione Vicarij facta ab Episcopo, seu ab assignatione congruæ pro vltimo Vicarij, suspendat vtrumque effectum, vel tantum deuoluat: non enim executionem impedit? p. 576

- V. An in Vicariis perpetuis Parochialium vnitarum debeat fieri concursus, sicut in Parochialibus, saltem iuris patronatus Ecclesiastici: Vbi quid si Vicaria sit de per se, & si etiam vnita: Et an procedat etiam quando Vicaria vacat in mēibus reuerenti- ū Et

Series Capitum,

Et an Vicarij nominatio interim, dum vacat Parochialis, spectet ad episcopum cum aliquo examine, an ad libitum remoueri possit: et intra quod tempus, tam iste Vicarius, quàm aliquis alij perpetuus, siue temporalis: et alia de congrua tali Vicario assignanda? p. 578

Ad Textum in Cap. Clericos IV. hoc titulo.
p. 583

QVÆST. I. **A**N Vicarius Parochiz perpetuus, siue ad nutum amobilis, possit ponere alium Vicarium, sibi que in officio impendendo, Curati aliquando siue episcopo substituere? et an Vicarius episcopi ea facere queat ex sola commissione generali absque sui episcopi specialis licentia: et quid de Vicario, siue Delegato Papæ: et de Vicario Capituli, Sede vacante? *ibid.*

II. An Inquisitores S. Officij, & Regij auditores, fiscales atque Iudices ordinarij, deferuite possint per substitutum? An Decuriones? An cui datur facultas excommunicandi, detur facultas vices suas committendi: et an substitutus gaudeat honoribus illum substituentis? et num substitutus possit multari ex defectu substituti? p.

Ad Textum in Capite, Sua nobis V. hoc titulo.
p. 590

QVÆST. I. **A**N Vicarius Papæ habeat iurisdictionem in alios Officiales Papæ, non solum in vrbe, verum & extra: et in quibus casibus, aut circa quæ habeat cognoscere, siue dispo- nere? et an officium eius expiret, mortuo Pontifice? Vbi de alijs Vicariis mandatiarijs Papæ: an Vice Cancellarius Papæ præponetur administrationi iustitiæ, seu alij speciali officio Pontificis? et num morte Papæ expiret? Quid de Camerario, Commissario Camera, & Clericis de Camera, siue Magistro viatum? De Penitentiario summo, siue Bibliothecario? et an isti post mortem Papæ durent in officio? Præpositus officio sacre generalis Inquisitionis, aut cuiuslibet alij officio ad libitum Romani Pontificis, sint eligendi à sacro Cardinalium Collegio? *ibid.*

II. An Vicarius Papæ ratione sui officij siue Episcopi proprij licentia, ordinare pote-

sem possit? An Auditor Camera habeat iurisdictionem ordinariâ, & circa quæ? et qualis Auditor Rotæ, & confidentiarum? et num morte Papæ expirent eorum officia? Qualiterque vendantur auditoratus, & Clericatus Camera? p. 595

III. An Referendarij officium sit signate supplicationes ordinarias, & extraordinarias, existens cum aliqua dignitate ecclesiastica? Quot eligi, ac quatum qualitatatum? An Prælati retineant signaturæ gratiæ officia, Sede vacante? et ad quem effectum Summi Pontifices signaturam gratiæ, & iustitiæ constituerint? Abbreviatorum quæ sint officia? Quibus potiantur quantum durent? et an eadem dicenda sint de Scriptoribus, et de Secretario Breuium Pontificis? Vbi de Gubernatoribus, & qui olim fuerint Vice dominus, Castaldus, & alij Papæ: et Collectoris, atque Subcollectoris officij quale, & cū qua iurisdictione: et an Chancelleria suppleat Cœcilij derogationem? p. 599

IV. An Prothonotarij participantium, aut titularium, seu extraordinariorum officium sit dignitatis, & iurisdictionis? & ita Papæ Commensales, vt eorum beneficia sint reservata? et an qui habuit scriptoriam Apostolicam, & dimisit, ob istam dimissionem destinatus esse Prothonotarius, sicut desinit esse Scriptor? ita vt beneficium, quod obtinebat intelligatur esse reservatum, vel non? et an finito officio, omnibus privilegijs veris Prothonotarijs concessis, priuetur: et de alijs Notariis inferioribus Curie: Cursores Papæ qui dicuntur Advocati Consistoriales: qui et qui ex officialibus Curie dicuntur familiares, ac Papæ Commensales: et de materia Vicarij Episcopi tam Generalis, quàm foranei: item Capituli, remissum? p. 606

V. An Vicarius necessarius constitutus sit ab archiepiscopo, & episcopo pro rebus iustitiæ, & gratiæ? Quis debeat eligi, & nominari? An ex quo creatus est, dicatur Iudex delegatus, aut ordinarius, habens eandem iurisdictionem, ac episcopus ipse, vel limitatâ ad casus tantum suæ commissionis? et quænam exercere valeant ex solo mandato generali? p. 615

VI. An Vicarius foraneus Episcopi habeat iurisdictionem ordinariam? et quare ab eo appelletur ad episcopum, non sic à Vicario Generali? Et an Vicarius, qui alias dicitur Generalis, in casibus exceptis à iure, quibus desideratur specialis Episcopi commissio, sit habendus in

ut illi, non vt ordinarius, sed tantum vt delegatus, & in illis appellatio admittatur ab eo ad Episcopum, sicut admittitur à Vicario foraneo? An à Vicario Episcopi, vel ab Episcopo ad Episcopum ipsum, valeat supplicari? Et an Vicarius Episcopi à Papa confirmatus possit recusari ob iustam Episcopi suspensionem? Et an Delegato Episcopi prouocetur ad eius Vicarium? Seu possit prouocari à Metropolitano residente in Ciuitate Salmantica ad Archiepiscopum Compostellanum? p. 632

- VII. An Vicarius Generalis Episcopi possit in integrum restituere aduersus sententiam sui Episcopi, vel econtrà? An appellari valeat à sententia interlocutoria Vicarij generalis ad ipsum Episcopum? An possit Episcopus pro sua Diocesi binos Generales creare? Et qui tales sint in Archiepiscopato Toletano? Vbi an consilium illius Archiepiscopi Primatis constituat idem Tribunal cum eodem Archiepiscopo? An à Vicario Ciuitatis appelletur ad ipsum Episcopum? Et an possit Episcopus ad libitum reuocare quemlibet Vicarium Generalem, aut foraneum à se nominatum? p. 638

- VIII. An Vicarij Generalis facultas requiratur pro titulo Vicariatus formularium aliquod, quo demonstretur, da-

ta sibi Generalis commissio, sicut requiruntur ad casus speciales, qui alias ipsimet Episcopo referuati sunt? An hoc idem procedat in Vicatio generali Capituli, Sede vacante: Et quam ille potestatem habeat, vbi de illius nominatione, intra quod tempus, aut cui incumbat Capitulo non nominante? An plures Vicarios valeat constituere, sicut & Episcopus? An vterque Vicarius obnoxius sit Syndicis? Vel an valeat ultra sportulas ex officio prouenientes ab Episcopo, vel à capitulo exigere amplius salarium? Et quibus de causis veriusque iurisdiclio finiatur? Vbi de alijs remissiuè. p. 631

- IX. An Coadjutores perpetui cum futura successione, possint dari causa senectutis, infirmitatis, alteriusve impedimenti Episcopis à Papa? Et esto possit, num sic conueniat, vel vt tantum nominetur eis Coadjutores temporales, tanquam Vicarij ad nutum, etiam si sit ad partes remotas Indorum, vbi ex mora successoris, potest aliquod nocumentum parari integre administrationi Episcopatus? p. 639

Ad Textum in Cap. fin. hoc titulo, De officio Vicarij in ipso. p. 644

QVÆSTIONES 116. HIC INSINUATÆ SVNT, QVÆ
deducuntur ex littera cuiusque textus hic repetiri, & non ponuntur ad
locum, quia cūm potius pertineant ad alia Capitula, vbi vel sunt tra-
ctatæ, vel conuenit tractari; ideo longos Commentarios fugiendo,
sufficit insinuasse, vt defideranti perlegere, facilis sit earum perquisitio.

Sub Tit. De Postulat. Prelator. in Cap. I.

In Cap. finali.

Possit *AM A* an possit matrimonium probare?

ibi sub n. 7. de qua in cap. 32. de te-
stibus q. 2. ver. ad ultimum. pagina 3

Sententia, vt pronuncietur, an debeat esse
verbalis in scriptis? *ibi* sub num. 10. de qua
dixi in Rub. de re iud. q. 4. an 1. *ibid.*

Excommunicatorum sententia, an deside-
ret scripturam? *ibi* sub dicto num. 10. &
latè dicta quæst. 4. ver. ad tertiam. *ibid.*

In Cap. II.

Elector an possit variare, qui indignum
elegit sub n. 3. de quo sub cap. 7. de
elect. & in cap. cum vos de officio ordi-
narij infra sub cap. 58. n. 15 *ibid.*

Excommunicati aliqui de Collegio, num-
quid impediant rectè fieri electionem. hic sub
n. 6. Vide sub cap. 39. de elect. pag. 4

In Cap. Bona III.

Appellatione pendente, non est aliquid
innouandum. hic num. 1. de quo sub
cap. 1. & cap. Bonæ 51. de appellat. *ibid.*

Quasi possessio non acquiritur ex altu, qui
fiant gratia iurium incorporalium. hic sub
num. 3. latè in cap. cum nou liceat 12. de
prescript. *ibid.*

Expositi, quorum origo incerta est, an sint
irregulares, seu inhabiles ad officia publica?
hic sub n. 7. latè in cap. 16. de iud. q. 8. &
infra sub cap. 1. de filiis Presbyt. *ibid.*

Presbyteri quæst dignum omisso digniori? hic
n. 8. latè dico in cap. 29. de presb. & dixi in
c. de elect. & in Rub. *ibi* sub quæst. 1. *ibid.*

Avocationu, & inhibitionu materia hic
innouatur sub n. 10. dixi latè in cap. vt no-
strum 56. de appellat. *ibid.*

Postulari an possint tantum Episcopi de
vna Ecclesia ad aliam? expenditur per-
dicta in titulo de translatione Episcopio-
rum. P. 5

Sub titulo, de Electione, in Cap. I.

Fundans, vel dotans Ecclesiam, an ha-
beat ius eligendi, vel presentandi? hic
sub num. 7. latè in cap. nobis de iure Pa-
tronatus. *ibid.*

Oratio indefinita quid comprehendat? sub
n. 8. & melius in cap. cum omnes de const.
ibid.

In Cap. II.

Emendatus an possit ad Episcopatum assu-
mi? hic sub num. 3. & latè per dicta in
cap. testimonium 54. de testib. & infra
sub cap. 12. P. 54

Processus consiciendus super qualitatibus
eligendi. sub num. 3. sunt applicanda dicta
in cap. quosdam, & cap. quanto, de præ-
sumpt. *ibid.*

In Cap. Significasti IV.

Fidelitatis iuramentum insinuat. num. 4.
sed latè dixi sub cap. 4. & 5. de iure-
iurando. P. 55

*Papa an sublegetur legibus, vt alij condito-
res Principes Laici*? sub n. 5. & latè in cap. 1
de probat. q. 8. & 9. *ibid.*

Papa an possit ab aliquo indicari, in dicto
n. 1. latè in cap. 12. de iud. q. 8. *ibid.*

Papa non errat in pertinentibus ad fidem.
n. 6

Series Caputum, & Quæstionum.

n. 2. hic latè in cap. sub cap. 1. de summa
Tribute, & fide Catholica. ibid.

In Cap. Super eo 11.

In Cap. Quia diligentia V.

Ellus excommunicati, & schismatici, an
sit nulla, aut irritanda: sub n. 2. ibid.

Hereticorum filij, an priuenter beneficijs
tam obtenta, & sub tit. de hæreticis,
aliqua sub cap. cum non ab homine de iu-
dicis q. 16. ibid.

In Cap. Licet de ruitanda VI.

Ellus an computetur in numero duarum
partium? hic sub n. 3. p. 56
Appellatio ad futurum Concilium probi-
bita remissive. sub n. 6. ibid.

In Cap. Cum terra XIV.

Lici an possint beneficia conferre: sub n. 5
& latè in cap. 1. de iudicijs q. 5. infra
sub cap. 2. 4. & 31. p. 64
Assensus Regius an necessario requiratur
ad electionem Prælatorum? sub n. 6. appli-
cabis nonnulla dicta supra in Rubr. quan-
do Reges intererant electionibus, & infra
sub cap. cum Ecclesia futura 3. de causa
possessionis, & propneti q. 2. & 3. ibid.

In Cap. Cum in cunctis VII.

Licet minimi, an possint ad Episcopatus, seu
Cardinalatus promoueri? sub n. 2. & 3.
latè sub tit. de filiis Presbyr. p. 59
Theologus an sit præferendus Canonista in
affectione Episcopatus? hic sub n. 4. latè di-
xi in cap. Clerici 8. de iudicijs q. 13. ibid.
Cardinales an possint relinquere dignitatem,
eligendi hic sub n. 5. & 6. videbis in c. 19. de
præbend. infra hic in § Clerici. ibid.

In Cap. Inuoluitur XX.

Inrogatus legitimè, an teneatur prodere
suum regnum. hic sub n. 13. & latè dixi
sub cap. 1. & 2. de confessis. p. 97
Resistens quæ recuperet à Principe? 1. 64
duatur hic sub n. 17. latè dixi in cap. cum n
te 13. de sent. & re iudicata. p. 98
Electio prima, an per secundam inualide-
tur? hic r. 9. & ante sub c. 19. hic. ibid.

In § Inferiora.

Atut plura ad Conciliatus prælationes,
& officia hic insinuantur Videnda in-
frà sub titulo de ætate, & qualitate ordin.
p. 60

In Cap. Cum inter XXI.

Appellatio extrajudicialis, num suspen-
dat executionem aut causet attentata?
sub n. 1. latè sub cap. Bonæ 51. de appella-
tionibus. p. 99
Damoniaci, & obfessi, num possint ordinari
hic sub n. 6. latè sub tit. infra de corpore
viciatis. ibid.

In Cap. Causam VIII.

Compromissarij iudicij materia insinua-
tur, de qua sub tit. de arbitris, & in
cap. 3. de iudicijs. p. 62
Tertiarj, an connumerentur intra Religio-
sus & uideantur immunitate Ecclesiastica: Vi-
di hic in cap. 1. de foro comp. q. 18. & à
quest. 15. Eremici, & Equitibus milita-
ribus. ibid.

In Cap. Bona memoriae XXIII.

Negantijs factam per verum naturam, an
nulla directa probatio sit insinuat hic
n. 9. si d. latissime dixi in c. quoniam contra
falsam de probat. & ibi in c. penult. p. 100
Testes singulares, an probant? hic n. 10. latè
in c. tam litteris, de testib. & infra sub c. 32
n. 3. ibid.
Nun. io, an credatur? hic n. 11. latè dixi sub
c. 7. de prob. & sub cap. 1. de caus. possell. &
propnet. p. 101

In Cap. Suffraganeis XI.

Episcopus an possit talis vocari ante con-
secrationem? hic sub num. 6. applicabis
plura infra hic, sub cap. 15. ibid.

Series Capitulorum,

In Cap. Quærelam XIV.

Actui conferendi, eligendi, & præsentandi, an pertineat ad illum, quæstio in quasi possessione? hic sub n. 7. latè in cap. cum Ecclesia futrina, de causa possess. & propriet. q. 1. & quid si ex unico actu, hic n. 8. p. 102

Testes omni exceptione maiores, qui dicantur infinuatur, n. 10. dixi latè in cap. licet ex quadam, in cap. testimonium de testibus, & in alijs capitulis ibi. ibid.

Index prima instantia, an possit esse index secunda? hic n. 12. latè sub c. 4. de foro comp. à q. 32 ibid.

Præscriptio iurû patronatus Ecclesiastici, an laicis sit licita? hic n. 13 latè dixi sub cap. 7 de præscript. & intra sub c. 31 ibid.

Vasallorum domini, an competant remedia possessoria pro impositionibus percipiendis? hic n. 4. latè dixi sub cap. 4 & alijs de præscriptionibus. ibid.

Cumulare pluries actiones, an liceat? hic n. 5. latè dixi in cap. t. 5. de iudicijs, à q. 13 ibid.

Titulus, an excusa temporis, præsumatur? hic n. 16. latè sub cap. si diligenti, de præscript. q. 1. vers. ad secundam. ibid.

Census redimibilis, an perpetuus, an præsumatur? id quod quis soluerit redditus per decennium? Et num hoc sufficiat ad obtinendum in possessione & proprietate? sub dicto tit. de præscript. p. 103

Interdictum unde vi an competat pro quasi possessione annua præstationis? hic n. 18. Vide sub tit. de reffit. spoliat. ibid.

In Cap. Quod fides XXVIII.

Locus an sit de substantia electionis? hic n. 3. latè infra in cap. 53. & ibi an. 14. & sup. sub cap. 15. p. 104

In Cap. In causis XXX.

Iurisdictionis quando dicatur, ut re integra non dicatur radicata, seu incursa? hic, & latè in cap. assatum, & relatum de officio deleg. & dixi latissimè sub quæst. 1. cap. penult. de foro comp. & in alijs. p. 105

In Cap. Cum dilectus XXXII.

Sententia in causa beneficii, num transeat in rem iudicatam, quid in matrimoniali?

hic n. 4. latè dixi in cap. laior, cap. tenor, & vbertima in cap. 11. de lent. & reind. ibid.
Dispensatio in minori ætate ad ordinem hic latè sub tit. de ætate ordinand. ibid.

Sententia super beneficio, an transeat in rem iudicatam, respectu superiorum? hic n. 10. latè in c. 5. de dolo, & contum. notatur. p. 106

In Cap. Venerabilem XXXIV.

Imperatorum, & Regum potestas respectu Papæ hic sub n. 1. latè dixi sub cap. noui. de iudic. p. 07

Iuramenti obligatio hic infinuatur n. 8 latè dixi sub t. de iurjur. vbi, & in cap. 1. de relaxatione. Et quid de illicito iuramento ibid.

Gratificare, an possit index uni ex litigantibus, aut uni imperatori ex duobus electis? hic an. 16. latè sub cap. licet de probation. b. & in c. 2. de re iudicata q. 1 ibid.

In Cap. Scriptum XL.

Canonici, an possint admittere Clericos Ecclesiarum inferiorum ad cogendum? hic n. 6. latè dixi sub c. cum Ecclesia futrina, de causa possessionis: aliquid supra sub Rub. p. 114

In Cap. Quia propter XL. & ibi in §. Electiones.

Sententia nocte lata, an valeat? Et quid de Selectione? hic, & sub n. 4. Vide in Rub. de re iudicata, q. 1. vers. ad tertiam. p. 115 & p. 116

In Cap. Ut præterea XLV.

Expensarum materia infinuatur, de qua dixi latè in cap. finem huius de dolo, & contum. & sub cap. grauis de reff. spoliat. p. 118

In Cap. Constitutus XLVII.

Consensus expliciti, aut taciti effectus hic n. 5. latè in cap. 1. de foro comp. & q. 4 p. 138

Experiri, an quis possit sine actione in iudicio? hic sub n. 6 latè dixi sub c. 6. de iudicijs, & sub tit. de libelli oblatione. p. 139

Monachus factus Episcopus, an solutus sit à ieiunio sua religionis? v. t. à quibus alii hic infinuatur sub n. 8. Et num fruatur privilegio sua religionis? Videbis sub tit. de regular. ibi cap. 10. & in cap. 2. de vita, & honest. ibid. p. 140

& Quaestionum.

In Cap. Cum Magistrum XLIX.

Profectionis materia hic insinuat: plura dico in cap. ad nostram 8. & in cap. ad Apostolica de regularibus. ibid.

Scriptum an requiratur in profectione insinuat hic sub n. 1. applicatur aliqua infra de libelli oblat. & in Rub. de re iud. sub quzst. 1. ibid.

An in electione per scrutinium? hic, & sub cap. 42. supra. p. 140

In Cap. Cumana, L.

Profectionis materia hic mouetur ex Glossa, de qua plura dixi in cap. fin. de appellat. aliquid supra in cap. cum M. de confitut. ibid.

In Cap. Sacrosancta, LI.

Lici an possint concurrere ad electionem Episcoporum? dixi plura sup. in Rub. & infra in cap. cum Ecclesia sutrina de causa posses. & prop. ibid.

In Cap. Dudum LIV.

Probatio per confessionem hic insinuat, de qua dixi latissime in Rub. & tit. de confessis. p. 143

Positiuam materia hic insinuat, dixi latè in c. vnico de liris contestatione. ibid.

Archidiaconorum materia hic insinuat, n. 7. de qua plura dico infra de offic. Archidiaconi. p. 144

Pena leg. 10. tit. 4. recopil. an incuratur per solam citationem laici coram Iudice Ecclesiastico, si ante litiu contestationem pœniteat auctorem. insinuat hic n. 9. latè in c. licet ex suscepto de foro comp. q. 3. & 8. ibid.

Sub Tit. De Posulat. Pralator. in Cap. I.

Appellationis materia Pontifici in prima instantia insinuat hic n. 18. & in quibus casibus, dixi latè in c. 1. de foro comp. sub q. 3 & in c. vt nostrum, de appellat. p. 149

Sub tit. De autoritate, & vsu Pallij. p. 166

In Cap. Ex tuarum, V.

Priuilegia Principum, an sint latè interpretanda hic insinuat, n. 2 sed latè in tit. de priuileg. aliqua dixi supra sub tit. de re scriptis, p. 172

In Cap. finali.

Missarum reductio, & annuersariarum, an fieri possit ab Episcopo? insinuat n. 4. in cap. 16. de foro comp. q. 3 p. 173

Sub tit. de Renunciacione, in Cap. II.

Interuenti vñ qualiter intelligatur? insinuat hic, sed latè dixi sub tit. de iurciur. vbi ad quæstiones hic motas, & ad plures alias ibi. p. 176

In Cap. Ex transmissa III.

Redimere an possit qui ad beneficium resignatum absque noua collatione, quando resignatio à principio ex aliqua causa non valuit? n. 3. videbis in c. 2. de restit. spol. ibid.

Resignatio ab excommunicato facta in suo rem terij, an sit valida? hic n. 4. & adunges quæ dixi in c. ad probandum 24 de fens. & re iud. q. 4. vers. ad secundam. ibid.

Votum ab infirmante factum, an valeat? n. 5. latè in c. litterarum 3. de voto, vbi DD. p. 177

Prostendi tempus quantum debeat esse? hic n. 6. latè dico in cap. ad nostram, & in cap. ad apostolicam de regularibus. ibid.

Offerens se, & sua Monasterio, an valeat ad aliam Ecclesiam transferre secum res, quas obtulit? hic n. 7. latè dixi sub cap. in presentia 8. de probationib. ibid.

In Cap. Super V.

Negatiua probatio qualiter fiat? hic n. 5. aliquid in c. bonæ 23. sup. de elect. dixi latissime in c. quondam contra falsam 11. & cap. sequent. de probat. p. 182

In Cap. In presenti VI.

Plures quæstiones hic insinuantur, de autoritate iudicium in sententiando, & in aliis, & à n. 6 p. 183

In Cap. Ad supplicationem IX.

Paupertatis, & pauperum materia, insinuat hic n. 4. & 5. de qua dico latè sub c. si qui testium 8. de testibus. p. 188

In Cap. Nisi cum pridem X.

Scandali materia insinuat, n. 2. & dixi de ea latè in cap. 2. de prescript. & alibi. ibid.

Senes an delinquere possint, vt puniantur? insinuat hic n. 3. latè infra ad titul. de delictis puerorum. ibid.

In

Series Capitum,

In Cap. Post translationem XI.

Impulsus a cause effectus insinuat hic n.8
latè dixi in c. cum cessante, de appell. &
in c. super litteris supra de rescriptis. p. 189

In Cap. Veniens, XIII.

Dubia, an reddatur res per negationem?
insinuat hic n. 3. & dixi latè in cap.
quoniam contra falsam 11. de probat. q. 4
verf. ad tertiam à n. 13 p. 191

Sub tit. De suppl. neglig. Pralat.

Deolutionis, speculationum materia circa
beneficia, hic insinuat, à n. 4. & 6. de
qua ago infra sub tit. de concess. Præbendę
pag. 199

Iuræ patronatus laici, & Ecclesiastici differ-
rentia quæ hic n. 15. de qua latè dico sub tit.
de iurciurando. ibid.

In Cap. finali.

Patronatus in Ecclesiasticum, an possit pra-
scribi à laico? hic sub n. 2. & latè dixi in
c. causā 7. de præscr. verf. ad secundā. p. 102

Sub titulo, De temporib. ordinat. *in Cap. Ex parte X.*

Apostata an sit, qui exiit à religione animo
intrandi aliam? insinuat hic n. 2. &
noto infra in tit. de apostatis. p. 142

In Cap. Dilectus XV.

Obs temperandum an sit superiori man-
danti aliquid ininflum? insinuat hic
n. 2. latè dixi sub 2. p. cap. nouit. de iudiciis,
ubi de correctione fraterna alia dico infra de
maiorit. & obed. p. 199

Interstitutionum materia quoad ordinem in-
sinuat hic. ibid.

Pontifex an possit in funtem ante usum ra-
tionis ordinibus institutum reddere habilem ad
matrimonium? insinuat hic n. 6. & dico la-
tè in cap. 1. qui Clerici, vel vouentes; ali-
quid infra de ætate ordin. ibid.

Sub tit. De ætate ordinandorum in Cap. II.

Ecclēsia minori concessa est regenda per Vi-
carium, insinuat hic, sed latè dico in-
frā sub Rub. & tit. de officio Vicarij. p. 355

In Cap. Eam te IV.

Incompatibilitas beneficiorum insinuat
hic, latè dico in c. de multa, de præb. ali-

quid dico infra sub præmissio cap. 1. de filiis
Præb. p. 366

In Cap. Cum bona VIII.

Excommunicatus per annum infordeſcens,
an à beneficio priuetur? & à quo? insinua-
tur hic sub n. 2. latè dixi in c. 1. de iud. q. 31
pag. 386

Excommunicatus ex causa fidei, qui com-
pares, elapſo decimo anno, an sit admittendus
ad respondendum? ibi q. 32 ibid.

Infordeſcens per annum in excommunica-
tione, an puniatur ab Inquisitoribus? ibi q. fin.
ibid.

Sub tit. de Clericis peregrinis, in Cap. II.

Testis num possit esse aliqui in sua causa?
hic sub n. 1. latè dixi in cap. 12. de iu-
diciis, q. 1. & in cap. proposuiti 5. de probat.
& in cap. insuper, cum aliis notatis de
testibus, ibid.

Indicia, præſumptiones, & argumenta, qua-
lem probationem faciant? insinuat. p. 401

In Cap. Tue III.

Testis unus, an queat probare Clericatum?
insinuat hic. Latè ad plures alios
casus de probatione per unum testem. Dixi in
cap. à nobis 18. de testibus, & ibi n. 30. & 31
de hoc casu. p. 402

In Cap. finali.

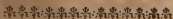
Exteri an beneficiari valeant? insinuat
hic. Latè dico in cap. ad decorem de
institur. applicabis dicta in cap. 16. de iudi-
ciis, q. 4. ibid.

Impetrans an debeat facere mentionem de
loco, ac Diocesi? hic n. 6. & dixi in cap. signi-
ficante 34. de rescriptis. ibid.

Sub titulo, De Officio Archidiaconi, *in Cap. Ad hac.*

Perjurus habet Deum ultorem; insinua-
tur hic n. 12. dixi latè in cap. breui 17
de iurciurando q. 2. à n. 25 p. 443

INDEX CANONVM, LEGVM, Aliorúmque Iurium, & Locorum, quæ in hoc volumine lib. 1. Decretalium ex- plicantur obiter à titulo de Postulatione Prælatorum, vſque ad Titulum de Offi- cio Vicarij.

Ex Decretalibus.

- AP. 1. & 2. qui Clerici, vel vo-
nentes, in cap. fin. de bigamij,
q. 1. n. 18. & q. 3. n. 3. & 5. 1. 2
p. 191
- Cap. 1. De translat. Episc. ibi, &
in c. licet, q. 2. n. 6. & 8 p. 159
- Cap. 1. de schismaticis, in c. 2. de ordin. ab Episc.
qui renunc. q. 2. n. 2. tomo 1 p. 324
- Cap. 1. de Clerico per solum promoti, in Rub.
de atate ord. q. 1. n. 9. tomo 1 p. 333
- Cap. 1. de atate ordinis in c. 4. eodem, q. 1. n. 19
& latè in ipso, 1. 1 p. 168
- Cap. 1. de Sacram. non iterand. ibi latè, & in
c. 1. de sacra unct. q. 3. n. 13. 1. 2 p. 21
- Cap. 1. de sponsal. in cap. 1. de bigamij, quæst. 2
numero 23. tomo 2 p. 354
- Cap. 2. de arbitrio, in cap. fin. de renunciat. n. 3
tomo 1 p. 192
- Cap. 2. de Baptismo, in cap. 1. de Sacram. non
iterand. q. 3. n. 8. & 9. tomo 2 p. 149
- Cap. 2. de Eccles. adificand. in Rub. de corpore
viri q. 1. n. 22. tomo 2 p. 311
- Cap. 2. qui Clerici, vel videntes in 1. 2. de bi-
gamij, q. 2. n. 1. & 3. 1. 1 p. 168
- Cap. 1. de eo, qui ordinem surnit. suscepit, in
cap. Archidiacon. 5. de officio Archid.
quæstione 41. numero 12. tomo 2 p. 440
- Cap. 1. & 2. de coniugio seruorum, in cap. 1
de seru. non ord. mandu, quæstione 1. nu-
mero 12. tomo 2 p. 252
- Cap. 2. de ind. 2. in dicto capite 1. de seru. 1
ordinandis, quæstione 1. numero 15
tomo 2 ibidem

A

- Cap. A D aures de referit. in cap. 1. de atate
ord. q. 1. n. 17. tomo 1 p. 155
- Cap. Ad Monasterium, de statu Monach. in c. 1.
multis, 9. de atate ord. q. 1. n. 20. 1. 2 p. 138

C

- Cap. C Onsultationibus, de iure Patr. in c. 3
de officio Vicar. q. 4. n. 18. 1. 2 p. 178
- Cap. Congruente de filijs Presb. in ipso, & in
cap. 1. q. 3. numero 2. tomo 2 p. 197
- Cap. Cum dilectus, 32. de elect. forma non est
sublata, in cap. quia propter, 42. de elect. q. 1
numero 28. tomo 2 p. 197
- Cap. Cumana, de elect. ibi, & in cap. quia prop-
ter 42. de elect. q. 3. n. 16. tomo 1 p. 119
- Cap. Cum sui penali de auctor. & vſa Pallij,
in cap. 1. ibi n. 4. & 6. tomo 1 p. 167
- Cap. Cum inter 21. de elect. in cap. sanè, 7. de
renunciat. n. 7. tomo 1 p. 184
- Cap. Cum in cunctis, de elect. in c. si Archiep. 6
de temporib. ord. q. 1. n. 23. 1. 1 p. 367
- Cap. Cum in cunctis, 5. inferiora, de elect. in c. 1
de atate ord. q. 1. n. 21. & in c. 4. de atate ord.
q. 1. n. 11 & in cap. 1. de filijs Presb. b. 6. n. 4
tomo 1 p. 345
- Cap. Cum Monasterium 13. de elect. in cap. 10
de atate ord. q. 1. n. 7. tomo 1 p. 404
- Cap. Cum ab Ecclesiis de officio ord. in cap.
Archidiacon. 5. de officio Arch. & in c. 4. de
officio Arch. p. q. 1. n. 51. tomo 2 p. 128
- Cap. Cum M. de consuet. in cap. 5. de officio Vicar.
q. 6. n. 31. tomo 2 p. 627
- Cap. Consultatione, 16. de temporib. ord. ibi,
& in c. 8. q. 1. sub n. 16. tomo 1 p. 137
- Cap. Consultatio, de censur. Eccles. in c. 2. de sa-
cram. n. 3. iterand. q. 1. n. 5. 1. 2 p. 157

Index Canonum, Legum, &c.

D

- Cap. **D** Emu de Cappel. Monach. in Rub. de offic. Archipresb. q. 4. n. 1. 33
 Cap. Dilecto de prabend. in cap. fin. de renunciat. q. 1. n. 7. 1. 1. p. 194
 Cap. Dudum, de elect. in cap. Archidiacon. 5 de offic. Archid. q. 1. n. 1. 3. & in ipso. 1. 2 p. 441

E

- Cap. **E** clesia vestra, 2. de elect. in Rub. de postulat. Pralat. u. 1. 9. & in cap. quia propter q. 2. q. 3. n. 16. 1. 1. p. 2
 Cap. En qua intra, de offic. Archid. in cap. 1 & in cap. 2. q. 1. n. 6. 1. 1. p. 439
 Cap. Excommunicamus 13. 5. qui autem de heret. in cap. cum bona de atate ord. quastione 1 numero 1. & 3. 1. 1. p. 387
 Cap. Ex parte de officio delegati, in cap. fin. de recun. q. 2. n. 7. 1. 1. p. 194
 Cap. Ex parte 5. de Clerico. agros. ministr. in c. 5. de offic. Vicarij. q. 9. n. 3. & 14. 1. 2 p. 640
 Cap. Exposuisti de corpore vitiat. in ipso, & in cap. 1. q. 2. n. 6. 1. 1. p. 138
 Cap. Exstipanda, 5. qui vera, de prab. in cap. 5 de offic. Vicarij. q. 2. n. 2. 1. 1. p. 572
 Cap. Ea que 3. de offic. Archid. in cap. 10. & in c. 1. de officio Sacrifice. q. 1. n. 2. 4. 1. 1. p. 541

F

- Cap. **F** in, de elect. in ipso, & in cap. 1. 5. 1. 1. p. 15
 Cap. Fin. de auctorit. & vsu Palij, in c. 1. 2. 1. 1. numero 4. & 6. 1. 1. 1. 2 p. 167
 Cap. Fin. de rerum permut. in c. fin. de renunc. q. 1. n. 5. 1. 1. p. 192
 Cap. fin. de pastu, in cap. fin. de renunc. q. 2. n. 6. 1. 1. p. 215
 Cap. Fin. de verb. signific. in cap. 1. 1. de temporibus ordin. q. 4. n. 1. 1. 1. 2 p. 253
 Cap. Fin. de homicidio, in cap. ad auer. 7. de c. atate ordinand. n. 1. 5. 1. 1. p. 180
 Cap. fin. de pœnia, in cap. cum bona, de atate ordin. q. 1. n. 1. 1. & 1. 1. 1. p. 187
 Cap. fin. de Clerico excommunicato, in dicto c. cum bona, de atate ordin. q. 1. n. 10. & q. 2. n. 20. 1. 1. 2 p. 188
 Cap. fin. de Sacram. non iterand. in ipso lase, & ibi in c. 1. q. 1. n. 2. 6. 1. 1. 2. & 18. 1. 1. p. 144
 Cap. fin. de corpore vitiatu, in ipso, & in cap. 1 ibi q. 1. n. 9. 1. 1. 2 p. 316
 Cap. fin. de bigam. in ipso, & in c. nuper. n. 3. & 4. 1. 1. 2 p. 321
 Cap. firmiter, de summa Trinit. in cap. nuper, de bigam. q. 4. n. 50. 1. 1. 2 p. 180
 Cap. fin. de seruū ord. vel non, in ipso lase, &

in c. 1. cod. q. 1. n. 1. & sub n. 1. 1. 2 p. 252
 Cap. fin. de pastu, in cap. 1. de seruū ord. vel non. q. 2. n. 1. 4. 1. 2 p. 252

G

- G**lossa in cap. de patat. 16, de inadij. in cap. 1. de filijs Presby. q. 3. n. 1. 1. & 2 1. 1. 2 p. 191
 Glossa in Clem. 1. 5. 1. de heret. in cap. 3. de filijs illegitimis, q. 8. n. 1. 9. 1. 1. 2 p. 213
 Glossa in cap. 1. dist. 8. 5. in Rub. de corp. vitiatu, q. 4. n. 3. 1. 1. 2 p. 314
 Glossa in cap. 2. de verb. signif. in cap. 2. de corp. vit. q. 1. n. 2. 9. 1. 1. 2 p. 324
 Glossa in cap. significans, 4. de corpore vitiat. in 6. & in c. 3. q. 3. n. 1. 1. 2 p. 337
 Glossa in c. 2. de bigam. in ipso, & in Rub. 7. 1. 2. 1. & in cap. 4. q. 2. n. 4. 1. 2 p. 308
 Glossa in cap. 2. de Indau, in cap. 1. de seruū non ord. q. 1. n. 1. 5. 1. 1. 2 p. 252
 Glossa 29. q. 2. in c. 1. de seruū ord. vel non, q. 1. n. 16. 1. 2 ibid.

I

- Cap. **I** am dudum, de elect. in cap. transmissam eodem, q. 3. n. 3. 4. 1. 1. p. 80
 Cap. Indecorum de atate ordin. ibi, & in cap. 1 eodem, q. 1. n. 2. 8. 1. 1. p. 446
 Cap. In Genesi, de elect. ibi, & in cap. quia promittit 42. q. 3. n. 16. 1. 1. p. 129
 Cap. Innotuit de elect. in c. 1. de filijs Presby. q. 3. n. 3. & 5. & q. 6. n. 4. 1. 2 p. 197
 Cap. Inter corporalia, de translatione Episcopi, ibi in cap. licet, q. 2. n. 6. 1. 1. 2 p. 152
 Cap. Inter dilectos, de excessibus Pralat. in c. 1 de offic. Primicerij, n. 4. 3. 1. 2 p. 533

L

- Cap. **L** iteras 11. de tempor. ord. & in Rub. ibi, & in c. 1. 2. & 3. n. 1. 5. 1. 1. 2 p. 216
 Cap. Litteras de filijs Presby. in ipso, & in c. 1 ibi q. 8. n. 5. 1. 2 p. 212

N

- Cap. **N** i si essent de prab. in c. fin. de renunc. numero 2. 1. 1. 2 p. 192
 Cap. Non satū 4. de offic. Archid. in ipso, & in cap. 1. ibi q. 1. n. 9. 1. 1. 2 p. 424
 Cap. Nullus 4. de seruū ord. vel non, in ipso, & in cap. 1. ibi q. 2. n. 3. & 10. cum cap. 3. & 5 1. 1. 2 p. 255
 Cap. Nuper 4. de bigam. in ipso, & in Rub. eodem, q. 2. n. 19. & in c. 1. q. 2. n. 1. 2. & in c. 2. numero 1. 1. 1. 2 p. 348
 Cap

Index Canonum, Legum, &c.

Cap. *Officium de officio Archiep. in ipso, & in c. 1*
de officio *Præmicty, q. 1. n. 5. l. 1. 2* p. 314

P

Cap. *Per inquisitionem, de elect. ibi in cap.*
transmissam eodem, q. 3. n. 3. l. 1. 2

p. 80

Cap. *Penult. de sim. in cap. 1. de temporib. or-*
dinat. q. 1. l. 1. n. 6. 3. 1 p. 285

Cap. *Per tuam eodem dista. q. 1. n. 6. 3* ibid.

Cap. *Penult. de Cleric. excomm. ministran-*
te, in cap. 1. de ordin. ab Episcopo, qui renun-

ciavit Episcopo q. 1. n. 46. 3. 2 p. 320

Cap. *Præterea 5. de atate ordinand. ibi, & in*
c. 1. eodem, q. 1. n. 27. & in c. 4. eodem, n. 49

& in ipso, l. 1. 2 p. 346

Cap. *Pastoralis de Sacram. non iterand. ibi latè*
& in cap. 1. de sacra univ. §. per frontu. q. 2

n. 20. l. 1. 2 p. 64

Cap. *Penult. de consecr. Ecclesia, in c. 1. de sacra*
univ. §. per frontu. q. 4. n. 27. 3. 2 p. 87

Cap. *Penult. de bigami in ipso, & in c. 1. q. 2*
n. 1. 2. 2 p. 353

Q

Cap. *Quia propter de elect. latè in ipso, &*
ibi in Rub. q. 3. n. 2. 1. 1 p. 14

Cap. *Quasitum, de rerum permitt. in cap. fin. de*
renunciat. q. 1. n. 6. 3. 1 p. 194

Cap. *Quia diversitatem, Deconus, Præbenda,*
in cap. 4. de atate ordin. q. 1. n. 18. l. 1. 2 p. 363

Cap. *Quia circa de bigami in ipso, & in c. 9*
de atate ord. q. 2. n. 2. 6. 1. 1 p. 402

Cap. *Quoniam de filijs Presby. ex ipso, & in*
cap. 1. eodem, q. 3. n. 2

R

Cap. *Romana de sent. excomm. in cap.*
Archiep. l. 1. de officio Ar-

chiep. l. 1. 2 p. 440

S

Cap. *Sanè, 2. de Cleric. coming. in cap. super,*
de bigami in princip. num. 4. & in

cap. fin. q. 1. n. 14. l. 1. 2 p. 167

Cap. *Sententiam sanguinis, ne Clericis, vel*
Monachis, in cap. ad aures 7. de atate ord. q. 1

numero 1. & 14. l. 1. 2 p. 185

Cap. *Significavit, 4. de corpore visitatis in ipso,*
& in Rub. ibi questione 2. numero 10. l. 1. 2

p. 307

I

Cap. *Tu nos de homicidio, in cap. ad au-*
reus, de atate ordin. questione 1

numero 1. & 14. & numero 33. 35. & 16

& questione 2. n. 4. l. 1. 2 p. 181

Cap. *Tua de filijs Presby. in ipso, & in cap. 1*
eodem, q. 3. n. 2. 1. 2 p. 197

V

Cap. *Veritas de dolo, in c. cum bona, de*
atate ord. q. 1. n. 1. & 3. 1. 1 p. 187

Cap. *Veniens el. 1. de co. qui ordinis sunt sus-*
cepti in cap. Archiepiscopus, 5. de officio Ar-

chiep. q. 1. n. 6. l. 1. 2 p. 440

Ex Sexto Decretal.

Cap. *De rerum permitt. in cap. fin. de re-*
nunci. q. 1. n. 7. l. 1. 2 p. 194

Cap. *1. De filijs Presby. in cap. 1. eodem, q. 8. n.*
numero 1. l. 1. 2 p. 194

Cap. *1. De Cleric. coming. in cap. 1. de bigam.*
quest. 2. numero 2. l. 1. 2 p. 153

Cap. *1. De bigami, in cap. 1. 2. eodem, q. 1. n. 14*
& q. 2. n. 1. 1. 2 p. 153

Cap. *1. De Cappell. Monach. in cap. 3. de offi-*
ciis, q. 1. n. 2. 1. 2 p. 152

Cap. *2. De consuet. lib. 6. in cap. 5. de offi. 3. cor.*
questione 5. numero 38. l. 1. 2 p. 620

A

Cap. *Arbitria de elect. in c. transmissam,*
15. eodem, q. 2. n. 2. 5. & q. 3. n. 2. 2

l. 1. 2 p. 9

Cap. *Accusatum, & sanè de hær. in cap. n. p. r*
de bigami, q. 4. n. 3. l. 1. 2 p. 378

C

Cap. *Cum nullus de temporib. ordin. lib. 6*
in c. 4. eodem, q. 1. n. 7. 1. 1 p. 28

Cap. *Cum ex eo de elect. lib. 6. in c. 3. q. 1. n. 13*
& in cap. 4. q. 2. n. 37. de atate ord. l. 1. 2

p. 373

Cap. *Cum consummatio de hær. lib. 6, in c. cum*
bona, de atate ordin. q. 1. n. 1. & 3 p. 387

E

Cap. *Ex eo de elect. in cap. indecorum 3. de*
atate ord. q. 1. n. 13. 1. 1 p. 357

Cap. *Ex. fin. de temporib. ordin. in c. 1. de bigami*
questione 3. numero 18. l. 1. 2 p. 166

* 2 Cap. Fin.

Index Canonum, Legum, &c.

F

Cap. **F** In de elect. in cap. transmissam, 15
eodem n. 59. s. 1 p. 80

Cap. fin. de temporibus ordinat. in cap. 2. de bi-
gamia, q. 3. 2. 16. tomo 2 p. 346

I

Cap. **I** Ndemnitatibus 43. de elect. lib. 6. in
c. 1. de atate ord. q. 1. 1. 102. s. 1 p. 350

Cap. Is cui, 8. 1. de sententia excommunicat. in
cap. 2. de Sacramentis non iterandis, qua-
stione 1. numero 15. s. 2 p. 158

L

Cap. **L** icet Canon de elect. lib. 6. in c. 4. de
atate ord. q. 1. 1. 1. s. 1 p. 367

Cap. Licet Episcopus de prabendis, in cap. 1
de offic. Archidiacon. quaestione 1. numero 1
et 14. tomo 2 p. 424

N

Cap. **N** Ec captanda de concess. prabenda,
in cap. 1. de temporibus ordinat.
q. 1. 1. 19. tomo 2 p. 246

Cap. Nullus de temporibus ordinat. in cap. 11
eodem q. 6. s. 1 p. 260

R

Cap. **R** Omana de appellat. in c. 5. de officio
Vicarij, q. 6. 1. 28. s. 2 p. 226

S

Cap. **S** Emel de reg. in c. 1. de seruio non ordi-
nandis, vel non, q. 1. 1. 6. s. 2 p. 298

Ex Decreto.

 A p. 1. 15. q. 7. in Rub. de officio Archi-
presb. q. 4. 1. 138. s. 2 p. 496

Cap. 1. dist. 7. in cap. 11. de temporibus ordinat. q. 1
numero 15

Cap. 1. dist. 3. in Rub. de bigamia, q. 2. 1. 2. s. 2
p. 346

A

Cap. **A** ccidens, dist. 5. in cap. 2. de ordin.
ab Episcopo, qui renunciat, q. 1
numero 8. s. 1 p. 323

Cap. Aliquantum, dist. 5. in c. ad aures 7. de
atate ord. q. 1. 1. 1. s. 2

C

Cap. **C** Lerici, dist. 3. in Rub. de corpore vi-
1. 1. q. 1. 1. 7. s. 2 p. 105

Cap. Cum igitur, 15. q. 1. in Rub. de offic. Archi-
diacon. q. 1. 1. 80. s. 2 p. 416

Cap. Cleros, dist. 2. in vers. sicut, in Rub. de of-
ficio Archipresb. 1. 10. s. 2 p. 464

Cap. Comperimus, 14. q. 6. in cap. 2. de seruio
ordin. vel non, q. 1. 1. 1. s. 2 p. 258

Cap. Cum multis 15. q. fin. in cap. fin. de seruio
ordin. vel non, q. 1. 1. 3. s. 2 p. 272

D

Cap. **D** Arbertum 1. q. 7. in cap. 2. de ordin.
ab Episcopo, qui renunciat, q. 1
numero 8. 1. 1 p. 323

Cap. Degradatio de penis dist. 6. in cap. 2. de
ordinand. ab Episcopo, qui renunc. q. 1. 1. 28
ibidem

Cap. De his verb. Lectorum, dist. 28. in Rub.
de atate ordinand. q. 1. 1. 2. s. 1 p. 333

Cap. De his de consecrat. dist. 5. in cap. 1. de sa-
cra. vult. s. per frontis, q. 7. 1. 17. s. 2 p. 85

Cap. De his, 11. q. 1. in cap. 1. de bigamia, q. 1
1. 8. s. 2 p. 351

Cap. Dominus ad finem 23. dist. in Rub. de of-
ficio Archidiacon. q. 1. 1. 44. s. 2 p. 414

Cap. Diaconissam, 27. dist. in Rub. de offic. Ar-
chidiacon. q. 1. 1. 66. s. 2 p. 415

E

Cap. **E** X antiquis, dist. 14. in cap. 7. de seruio
ordin. vel non, q. 1. 1. 5. s. 2 p. 271

Cap. Episcopus 6. dist. 77. in cap. 1. de atate or-
din. q. 1. 1. 8. s. 2 p. 133

Cap. Episcopi de consecrat. dist. 5. in c. 1. de sa-
cra. vult. s. per frontis, q. 10. 1. 2. s. 2 p. 100

Cap. Etiam 1. dist. 36. in c. 1. de filijs presb. q. 3
1. 16. s. 2 p. 189

Cap. Episcopus 88. dist. in c. 2. de filijs presb. q. 3
q. 4. 1. 14. s. 2 p. 199

F

Cap. Felix 50. 1. q. 1. in c. 1. de transf. Episcop.
q. 1. 1. 25. s. 2 p. 114

Cap. fin. 75. dist. in c. 1. de temporibus ordinat. 1. 18
tomo 1 p. 216

Cap. fin. dist. 49. in c. super eo 2. de corpore vi-
satis q. 1. 1. 18. s. 2 p. 323

Cap. fin. 32. dist. q. 4. in cap. fin. de seruio non
ordin. 1. 26. s. 2 p. 278

Cap.

Index Canonum, Legum, &c.

H

Cap. **H** Inc etenim dist. 40. in cap. 2. de corpore vitiatu in pmissio. n. 17
tomo 2. p. 320

I

Cap. **I** Illi dist. 86. in Rub. de officio Archiepiscopi. sub num. 10. & ibi à numero 14. & ibi quait. 2. & 3. vers. ad vltimam. n. 186. tomo 2 p. 475

Cap. In Ecclesia 1. q. 1. in c. 2. de ordin. ab Episcopo. qui renunciavit. q. 1. n. 3 p. 322

Cap. 14. qui dist. 5. in c. de corpore vitiat. q. 2. num. 6. s. 2 p. 333

Cap. In singulis. dist. 28. in Rub. de atate ord. q. 1. 2. 2 p. 333

L

Cap. **L** Effer 14. dist. in cap. 2. de bigamia q. 1. n. 7. & 2. 4. s. 2 p. 358

Cap. Leitores. dist. 3. in cap. 2. de officio Archiepiscopi. q. 2. n. 65 p. 437

Cap. Lator dist. 55. in c. 1. de corpore vitiat. q. 1. n. 18. s. 2 p. 372

M

Cap. **M** Aratum 31. dist. in Rub. de corpore vitiat. q. 1. n. 7. & in cap. 3 q. 2. n. 6. & in c. 4. q. 1. tomo 2 p. 305

N

Cap. **N** On licet de consecrat. dist. in cap. 1 de sacra unct. §. per frontiu q. 15 numero 16. tomo 2 p. 116

Cap. Nullum 9. q. 2. in cap. si Archiepiscopus 6 de temporib. ordin. q. 2. n. 16. s. 1 p. 231

Cap. Nullus Episcopus de consecrat. dist. 1. in Rub. de corpore vitiat. q. 2. n. 10. s. 2 p. 168

Cap. Neminem dist. 70. in cap. 11 de temporib. ordinat. q. 1. 2. n. 15. s. 1 p. 389

Cap. Non autem 7. q. 1. in cap. 5. de officio Vicarij q. 9. n. 11. s. 1. 1 p. 642

Cap. Nos consecrationem 9. q. 1. in cap. 2. de ordin. ab Episcopo. qui renunciavit. q. 1. n. 4. ubi Glossa n. 6. in §. sed excommunicati. p. 322

Cap. Nonissimè de consecrat. dist. 50. in c. 1. de sacra unct. §. per frontiu. q. 7. n. 17. s. 2 p. 35

O

Cap. **O** Rdnationes 9. q. 1. in c. 2. de ordin. ab Episcopo. qui renunciavit. q. 1. num. 2. s. 1 p. 323

Cap. Omni tempore. de consecrat. dist. 4. in c. 1. de sacra unct. §. per frontiu. q. 7. n. 14. s. 2 p. 35
Fermosin. de Offic. & Sacris Ecclesi.

Cap. Omnes fideles de consecrat. dist. 5. ibi q. 14 n. 11. s. 2 p. 111

P

Cap. **P** Orrò 66. dist. in cap. si Archiepiscopus 6. de temporib. ord. q. 1. n. 29
tomo 1 p. 125

Cap. Pastoralis. 4. 7. q. 1. in c. 1. de officio Archiepiscopi n. 4. in princ. s. 2 p. 501

Cap. Presbyter 28. dist. in cap. 9. de atate ord. q. 2. n. 18. & in cap. fin. de bigamia. q. 1. n. 15
tomo 1 p. 402

Cap. Presbyter 96. dist. in cap. 1. de sacra unct. §. per frontiu. q. 7. n. 14. tomo 2 p. 85

Cap. Placuit 16. q. 1. in dicto §. per frontiu. q. 15 num. 16. s. 2 p. 116

Cap. Presbyterum dist. 28. in c. 1. de bigamia. q. 1. n. 39. & in cap. fin. q. 1. n. 15. & q. 1. n. 6
tomo 2 p. 356

Cap. Presbyteri dist. 34. in cap. 1. de officio Archiepiscopi. q. 2. n. 66. s. 2 p. 418

Cap. Precipimus. dist. 93. in cap. 1. de vltis ad ratiocinia ordin. q. 1. n. 2. s. 2 p. 291

Q

Cap. **Q** Vicumque dist. 50. in c. 2. de bigamia. q. 3. n. fin. & dist. 35. in cap. 1. de seruis non ordin. q. 2. n. 20. s. 2 p. 266

Cap. Quotidie 75. dist. in cap. si Archiepiscopus 6. de temporib. ordin. n. 16 p. 222

Cap. Quotquot 27. q. 1. in cap. nollis fin. de bigamia q. 1. n. 16 & 17. tomo 2 p. 390

Cap. Quarundam 1. dist. 34. in Rub. de atate ord. questione 2. numero 4 p. 337

Cap. Quod ante de panis. & remissum c. 1. de sacra unct. q. 7. n. 5. s. 2 p. 34

Cap. Quoniam 69. dist. in cap. 1. de Sacramentu non iterandu. n. 1. n. 14. s. 1 p. 141

Cap. Qui parlem. dist. 55. in cap. 3. de corpore vitiatu. q. 2. n. 55. tomo 2 p. 333

Cap. Qualu. 30. q. 5. in cap. 1. de bigamia. q. 2. n. 8. tomo 2 p. 353

Cap. Quisquid. dist. 84. in cap. 2. de bigamia. q. 2. num. 23. tomo 2 p. 364

Cap. Quamuis. cl. 2. q. 1. in c. 5. de officio Vicarij q. 9. n. 16. & 39. tomo 2 p. 641

R

Cap. **R** vsus. 7. cum alij. 35. q. 1. in c. cum bonis. de atate ordinand. q. 1. n. 1
& 3. s. 1 p. 387

S

Cap. **S** Aluberrimum. 1. q. 7. cum Glossa ibi. in cap. 1. de Sacram. non iterandu. q. 4. in fin. s. 2 p. 456

* 3 Cap.

Index Canonum, Legum, &c.

Cap. Sacra de sepultura, in cap. 2. de Sacram.
non iterand. dist. q. 1. n. 6

Cap. Scriptis q. 1. causa 7. in cap. 5. de officio
Vicarij q. 9. n. 2. q. 1. 2.

Cap. Si cuius 34. dist. in cap. nuper de bigami
q. 2. n. 2. & 3. 1. 2

Cap. Sicut in unaquaque 21. 2. in cap. 1
de translat. Episc. q. 1. n. 2. 6. 1. 1

Cap. Si quis 173. dist. in cap. 11. de tempori
bus ord. q. 1. n. 15. 1. 2

Cap. Si Petrus 8. q. 1. in Rub. de elect. q. 8. n. 34
1. 1

Cap. Si quis 1. 2. & 3. dist. 5. in cap. 3. de cor
pore vitiat. q. 2. n. 6. 1. 2

Cap. Si transitus 79. dist. 1. 1

Cap. Sanctorum dist. 20. in cap. 1. de tempo
rib. ordinat. q. 1. 2. n. fin. 1. 1

Cap. Si quis viduam el. 2. dist. 34. in cap. de
bitum de bigamis n. 2. 1. 1

Cap. Si quis viduam dist. 58. in cap. ad aures 7
de atate ordin. q. 1. n. 15. & in cap. 2. de bi
gamis q. 3. sub n. 2. 1. 1

Cap. Spiritus sanctus de cons. dist. 5. in cap. 1
de sacra Vnct. §. per frontis, quast. 14. n. 16
tom. 2

Cap. Sors 2. q. 6. in Rub. de officio Archiep. q. 1
n. 79. 1. 2

Cap. Subdiaconus 15. dist. 23. in cap. 1. de Sa
crament. non iterand. q. 1. n. 12. & 13. tom. 2

Cap. Si quis cum Clero 22. q. 2. in Rub. de of
fic. Archiepisc. q. 4. n. 153. 1. 2

Cap. Si quis dist. de officio Legati, in cap. 5. de
offic. Vicarij q. 6. n. 34. & ante, 1. 2

Cap. Si contra unum, §. contra autem, de officio
Delegati in dicto cap. 5. de off. Vicarij, q. 6
n. 31. 1. 2

V

Cap. Vnde 8. q. 1

Cap. Vt ieiunij de consecrat. dist. 5. in
cap. 1. de sacra Vnct. §. per frontis q. 10. n. 12
& ibi q. 11. n. 9. & 16. 1. 2

Cap. Undecumque 1. usque ad 2. §. 6. dist. in
cap. 1. de filijs Presbyter. quast. 10. num. 14
1. 2

Cap. 22. 1

Cap. 22. 1

Ex Clem.

Clem. 1. N. L. C. A. de proband. in cap. fin. de
renunciat. quast. 2. sub num. 4

Clem. 1. §. Caterum de statu Monachor. in c. 1

Clem. Dudum de sepultura, in c. fin. de atate
ordin. q. 2. n. 10. 1. 1

Clem. 1. De sepuls. in c. 2. de sacram. non ite
randu, q. 1. n. 15. 1. 2

Clem. 1. De haret. in c. nuper, de bigamu q. 4
n. 29. 1. 2

Clem. 2. De rescript. in c. 5. de officio Vicarij q. 6
n. 4. 1. 2

Clem. vnica de Baptismo, in c. de officio Ar
chiepisc. q. 2. n. 1. 25. 1. 2

Clem. 1. 25. 1. 2

Clem. 1. 25. 1. 2

Ex Extrauag.

E

Extrauag. execrabilis de prob. in
c. 3. de officio Vicarij q. 2. n. 1. & in c. 5
q. 3. n. 2. 1. 2

Extrauag. 2. 1. 2

F

Extrauag. frequens, Ioan. 22. in d. c. fin. di
cta q. 2. n. 20. 23. 26. & 29. 1. 1

Extrauag. 2. 1. 1

I

Extrauag. inuincibilis de elect. in c. transmissi
sam 15. eodem q. 1. n. 5. & q. 5. n. 11. &
q. 7. n. 12. & de materia per totum cap. 1. 1

Extrauag. 1. 1. 2

Extrauag. inter cunctas de privileg. ibi d. q. 2
n. 10. 23. 25. & 29. 1. 2

Extrauag. 2. 1. 2

S

Extrauag. super Cathedrali de sepultura, in
c. fin. de atate ordinand. q. 2. n. 10. 23
26. & 29. 1. 1

Extrauag. 2. 1. 1

V

Extrauag. vnica de usu Pallij, in cap. 1. eod.
q. 3. n. 3. 1. 1

Extrauag. 1. 1. 1

Extrauag. 1. 1. 1

Ex Clausul.

A

Claus. A. Dentes, in cap. 5. de off. Vicarij
q. 5. n. 19. 1. 2

Claus. 1. 1. 2

C

Claus. C. Oad iustoria in Rub. de officio Ar
chiepisc. q. 4. n. 116. & q. 8. n. 6

Claus. 1. 1. 2

Claus. 1. 1. 2

Index Canonum, Legum, &c.

D

Clauſ. **D**E plenitudine poteſtatis, & dummodo alteri non fiat præiudicium, vel ſine præiudicio iurium ſuorum, in c. illa quotidiana 39. de elect. n. 13

E

Clauſ. **E**xceptis maioribus, ibi q. 6. num. 11

G

Clauſ. **G**enerales in c. 5. de officio Vicarij, q. 5. n. 19. t. 2 p. 118

O

Clauſ. **O**mnes, in c. 1. de filijs Presbyter. q. 5. n. 19. & quaſt. 6. num. 20 tom. 2 p. 199

P

Clauſ. **P**orroſus in diſpenſatione ibi diſt. q. 5. n. 41. t. 2 p. 205

Q

Clauſ. **Q**uamvisque ibi diſta q. 6. n. 20 n. 2. n. 5. & 12. t. 2 ibid.

Ex Tridentino.

Cap. 1. **S** E S. 21. in cap. fin. de ſacram. non iterandū, q. 2. n. 17
 Can. ſeſſ. 7. ibi, & à n. 18
 Cap. 2. Trid. ſeſſ. 24. in c. 1. de filijs Presbyteror. ſub n. 34. & ibi diſta cap. liceat Episcopū, à n. 34 p. 395
 Cap. 15. ſeſſ. 15. de reform. in c. 2. de filijs Presbyteror. q. 2. t. 2 p. 218
 Cap. 7. diſt. ſeſſ. 2. 5. in diſta cap. 2. q. 3. n. 4. t. 2 p. 231
 Trid. ſeſſ. 23. de reform. in ſine, in c. 2. de bigam. q. 1. n. 15. t. 1 p. 159
 Trid. ſeſſ. 24. de reform. c. 19. in c. 1. de offic. Archiep. di. q. 1. n. 2. t. 2 p. 415
 Trid. cap. 18. ſeſſ. 24. in cap. 3. de officio Vicarij, q. 1. n. 9. & 18. cum conſ. Pij t. 2 p. 580
 Trid. ſeſſ. 24. c. 17. in c. 5. de officio Vicarij, q. 9. per totam t. 2 p. 61
 Cap. 6. ſeſſ. 25. in cap. quia propter de elect. q. 2. n. 2. t. 1 p. 125
 Cap. 3. Trid. ſeſſ. 7. in c. fin. de atate ordin. q. 1. n. 32. cum c. 4. ſeſſ. 22. & n. 32. 33. & n. 36 tom. 1 p. 434

Cap. 7. ſeſſ. 14. in c. fin. de renunciat. n. 5. & in c. fin. de temporib. ordin. q. 1. n. 2. t. 1 p. 304
 Cap. 2. ſeſſ. 21. in c. 12. de temporib. ordin. q. 7. à n. 60. & q. 11. n. 56. t. 1 p. 268
 Cap. 5. ſeſſ. 6. ibi q. 9. num. 11. & q. 10. n. 10. t. 1 p. 218
 Cap. 14. ſeſſ. 24. in c. fin. de renunciat. q. 2. ſub n. 6. t. 1 p. 194
 Cap. 1. Trid. ſeſſ. 24. in Rub. de ſacram. non iterand. q. 5. n. 1. cum alyis, & n. 16. t. 2 p. 185
 Cap. 8. ſeſſ. 23. in cap. 8. de temporib. ordin. q. 1. n. 8. & c. 11. c. in diſt. ſeſſ. quaſt. 2. n. 9. & q. 11. n. 15. & cap. 9. diſt. ſeſſ. ibi q. 4. n. 15. & q. 5. n. 2. & q. 6. n. 12. & 23. & c. 10. n. 5. & iterum diſt. cap. 8. ibi q. 11. & cap. 3. diſt. ſeſſ. in Rub. de atate ordin. n. 55. & in c. 1. de ſacra Vnct. §. per frontu q. 10. n. 2. & 3. & q. 14. n. 14. & 24. t. 2 p. 287
 Cap. 12. Trid. ſeſſ. 14. in cap. 1. de atate ordin. q. 1. num. 31 p. 146
 Cap. 3. ſeſſ. 25. in cap. cum bona de atate ordin. q. 1. n. 1. & 16 p. 146
 Cap. 15. ſeſſ. 23. in cap. fin. de atate ordinand. q. 2. n. 23. & c. 4. Trid. diſt. ſeſſ. 23. in Rub. de ſacra Vnct. q. 3. n. 7. t. 1 p. 432
 Cap. 13. ſeſſ. 7. in diſta cap. fin. de atate ordin. q. 2. n. 40. & in eadem ſeſſione 7. in cap. 1. de ſacra Vnct. §. per frontu q. 2. n. 4. t. 1 p. 441
 Canon. ſeſſ. 7. in diſta cap. 1. de ſacra Vnct. §. per frontu q. 3. n. 4. t. 2 p. 82

Concil.

Concil. Nicen. can. 17. & 19. in cap. 2. de ordin. ab Episcopo, qui renunc. q. 1. n. 5. t. 1 pag. 322
 Concil. Florent. ſub Eugenio IV. de confirmat. in cap. 1. de ſacra Vnct. §. per frontu, q. 2. n. 18. & in cap. fin. de ſacram. non iterandū q. 1. n. 16
 Concil. Aracenſen. can. 7. in cap. 1. de ſacra Vnct. §. per frontu q. 7. n. 13. t. 2 p. 85
 Concil. Tolet. cum D. Auguſt. & Ambroſij ibi num. 15. & decret. 14. cap. 9. in cap. 3. de offici. Vic. q. 5. n. 10. t. 2 p. 180
 Concil. Illiberit. can. 39. in cap. 1. de ſacra Vnct. §. per frontu q. 13. n. 8. t. 2 p. 551
 Concil. Laodiceen. can. 48. num. 5. in cap. 1. de ſacra Vnct. diſta §. per frontu, q. 14. n. 1. & 5. tomo 2 p. 109
 Concil. Areliauen. can. 3. in diſta cap. 1. §. per frontu, diſta q. 14. n. 1. & 6. t. 2 ibid.
 Concil. Mediolanen. 4. ibi q. 14. ſub Carolo, diſta q. 14. n. 13. tomo 2 p. 111
 Concil. Neceſar. in cap. 3. de bigam. q. 1. n. 13 tom. 2 p. 312
 Concil.

Index Canonum, Legum, &c.

Conc. Grægen in c.2. de bigam. n.10. s.2 p.358
Concil. libert. in cap.1. de Officio Cusodi q.1
n.64. & ibi n.66. super cap.17. s.2 p.551

Breue.

BREVE Urban. VIII. reformationis sacra
 pantiem in cap.6. de temporib. ordin.
q.3. n.26. s.1 p.235
Breve Urban. VIII. pro examinand. in cap. fin. de
atate ordin. q.1. n.22. s.1 p.438

C

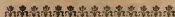
Clementis VIII. quid decrevis circa electio-
 nes. in Rub. de elect. q.4. n.10. s.1 p.17
Constit. Pontificii quibus illegitima quæcunq; eli-
gi in Abbatis. in Rub. de elect. dist. q.4
n.50. s.1 p.20
Constit. Sixti V. & Gregorij XIII. circa Ab-
batis. in dicta Rub. q.5. n.10. s.1 p.22
Constit. Iulij III. in cap.1. de elect. q.3. n.31
& q.4. n.11 p.82
Constit. Iulij III. in dict. cap.1. q.4. n.12. Pau-
li III. & Py IV. ibid.
Constit. Pauli V. in cap. fin. de renunciat. num.4
s.1 p.194
Constit. 58. Pij V. in cap. fin. de renunciat. q.2
num.12. & 13. eiusdem const. 37. in cap.4.
de temporibus ordin. n.11. cum alia Grego-
rij XIII. intent. s.1 p.194
Constit. Py II. in cap. si Archiepiscopus 6. de
temporib. ordinat. q.2. n.22. s.1 p.229
Constitutio Sixti V. incipit sanctum. in cap.8
de temporib. ordin. q.1. n.6. s.1 p.236
Constit. Clem. VIII. incipit Romanum. in d.
cap.8. de temporib. ordin. q.1. n.7. & alia
ipsum incipit sanctissimus. cap.11. eodem tit.
q.1. n.6 & in cap.1. de sacra unct. 5. per fron-
tin. q.9. numero 21 p.137
Const. Pij V. circa provisionem vicar. cum Trid.
in cap.3. de offic. vicar. q.4. num.13. & q.5
numero 9. & 18. s.2 p.177

Bullæ.

BULLÆ Pauli IV. in cap. innotuit 20
 de elect. q.1. n.1. s.1 p.94
Bullæ Sixti IV. & Leonij X. in c. quia propter
4.2. de lect. q.3. n.18. & 19. s.1 p.130
Bullæ Sixti V. in cap.1. de oblig. ad ratiocinia
q.3. n.1. & 44. s.2 p.196
Bullæ Py II. in cap. non est 14. de temporib. or-
din. q.1. n.21. & q.3. n.3. s.2 p.294

Bullæ Pij V. de residentia in cap.1. de atate ord.
q.1. n.84. s.1 p.349
Bullæ Cruciatæ tempore interdicti. in cap.1. de
sacra unct. q.7. n.6. s.2 p.33
Bullæ Urbani VIII. de Canonici de officio in
Rub. de offic. Archiepisc. q.3. n.80. s.2 p.619
Bullæ Greg. XIV. circa dispensat. regulares. in
cap.1. de filijs Presbyt. quæst. 2. n.1. alia Gre-
gor. XIII. de dispensat. legum. ibi q.5. n.40
cum alia Py V. n.39. tomo 1 p.195
Bullæ Clem. VIII. in cap. de oblig. ad ratiocin.
quæstione 3. numero 44. tomo 2 p.296

Ex Sacra Scriptura.

PAUL. I. ad Philippens. in Rub. de tem-
 porib. ordin. q.2. n.21. s.1 p.111
Timoth. cap.4. vers. 4. ibi n.24. & ad Timoth. in
Rub. de bigam. q.1. n.5. & Timoth. 3. n. c.3
de bigam. q.1. n.2. s.1 ibid.
Paulan. Galatas 3. in cap. si Archiepiscopus
de temporibus ordin. q.2. n.35. s.2 p.229
Can. 78. Apostolor. in Rub. de corpore visitat.
q.1. n.4. & can. 22. & 23. in cap.3. de corpo-
re vit. q.2. n.6. & can. 12. in Rub. de bigam.
q.2. n.1. & can. 18. n.20. & can. 25. in cap.6
de officio Archid. q.2. n.6. s.2 p.333
Osea Propheta cap.5. in cap. fin. de atate ordin.
quæstione 1. numero 27. s.1 p.434
D. Marcus dist. cap.6. vers. 13. cum loco D. Iaco-
bi c.5. vers. 14. in c.1. de sacra unct. q.1. n.10
& q.10. n.1. & 2. & q.14. n.16. s.2 p.45
Matth. cap.19. in cap.3. de corpore vit. quæst. 2
numero 18. s.2 p.335
Altor. cap.6. in Rub. de offic. Archid. q.1. n.42
& cap.8. ibi q.2. n.3. s.2 p.413
Cap.8. Apostolorum in cap.1. de servit. non or-
dinand. q.2. n.19. s.2 p.256
Gregor. X. in Concilio Lugdunen. in cap.1. 5. per
frontin. de sacra unct. q.9. n.18. & ibi Gre-
gor. XIII. n.24. & q.14. n.6. s.2 p.95

Sancti.

SANCTVS Augustinus epist. 19. ad
 Hieronym. in Rub. de temporib. ordin.
 numero 26. quæstione 2. s.1 p.211
S. Basilium loco de Spiritu sancto. cap.17. in c.1
per frontin. de sacra unct. q.1. n.7. s.2 p.58
S. Hieronym. in cap.1. 5. per frontin. q.14. num.6
& circa luxernas in cap.1. de offic. Cusodi
q.1. n.64. & 67. s.2 p.110
S. Hieronym. super epist. ad Titum. in Rub. de
temporibus ordin. q.2. n.15. s.2 p.111
 Innocent.

Index Canonum, Legum, &c.

Innocent. IV. in epistola ad Episcop. Tusculan. in cap. 1. de sacra unct. §. per frontiu. q. 4. n. 5 & q. 9 n. 17. l. 1 p. 69

S. Petrus qualiter accipiat, dum dicitur, non videbu dies Petri in c. 6. de elect. sub n. 32 tomo 1 p. 58

S. Cyprianus circa electiones, in Rub. de elect. q. 6. n. 21 & in c. 7. Melchiodiu, in c. 1. de sacra unct. §. per frontiu. q. 14. n. 11. l. 1 p. 27

S. Augustin nominatus ad Ecclesiam Hippo-nensem in c. 5. de officio Vicarij, quast. 9. n. 4 & 21. l. 1 p. 640

Alexander Capadocia Episcopus datum coadjutor Nafisio, in cap. 5. de offic. Vic. q. 9. n. 7 epist. 4. Clem 4 ibid.

Rotæ Decision.

DE C I S. 70. n. 8. in cap. 5. de officio Vicarij, q. 4. n. 30 d. 2 p. 611

Boni Authores.

AC T A N T I V S cap. 1. lib. 6. in cap. 1 de offic. Custodu, q. 1. n. 65 l. 2 p. 551
Ciceronis locus in Topicis contra manumissum §. 1. in lit. de libert. in cap. 3. de servu ordin. vel non, q. 1. n. 27. l. 2 p. 266

Ex ff.

L. 1. §. 1. V D I quoque ff. de varijs, & extra ordin. cog. in cap. 2. de filijs Presbyt. q. 4. n. 48 l. 2 p. 303

L. 1. §. Prater ea ff. de contr. actione in tela, in dicto capite 2. dict. q. 4. n. 49. l. 2 p. 303

L. 1. in princ. ff. de rerum diviu, in Rub. de servu ordin. vel non, q. 1. n. 19. l. 2 p. 244

L. 1. §. 4. ff. Nauta Compert. in Rub. de servis ordin. vel non, q. 1. n. 60. tomo 2 p. 248

L. 1. ff. De manumif. vindicta in cap. fin. de servis ordin. vel non, q. 3. n. 10. tomo 2 p. 285

L. 1. §. Ab eo ff. quis, & à quo appell. in cap. 5 de offic. Vicarij, q. 6. n. 12. tomo 2 p. 625

L. 1. §. Numerus ff. de vacat. maner. in Rub. de elect. q. 10. n. 19. tomo 1 p. 48

L. 2. 3. 4. 5. & 20. ff. de cens. legata, in cap. 11. de temporib. ordin. q. 1. n. 21. tomo 2 p. 246

L. 3. ff. de peculiu, in Rub. de servis ordin. vel non, questione 1. numero 19. tomo 2 p. 244

L. 4 in fine, ff. de bis, qui not. infam. in Rub. de servis ordin. q. 1. n. 55. tomo 2. p. 248

L. 6. ff. de officio Proconsulis, in cap. 1. de filijs Presbyterorum, q. 6. n. 17. tomo 2 p. 172

A

A Mbitiosa, ff. de decretis ab ordine faciendu, in cap. ad aures 7. d. 21. n. 8 ordin. q. 1. n. 46. tomo 1 p. 382

L. Apud Laboneum, §. prater ait, in Rub. de servu ordin. vel non, q. 1. n. 63. l. 2 p. 248

L. Arcusa 1 §. ff. de statu hom. in cap. fin. de servu ordin. vel non, q. 1. n. 8. l. 2 p. 277

B

B Arbarius Philippus, §. si sciisset, ff. de offic. Prat. tomo 1 p. 34

C

C Vm inter, ff. de fideicommiss. libert. in cap. 3. de servu ordin. vel non, q. 1 numero 32. tomo 2 p. 266

L. Cum legimus, ff. de statu hom. in cap. fin. de servu ordin. vel non, q. 1. n. 25. & 28. tomo 2 p. 278

D

D F boni, §. non solum, ff. de Carboniano censu, in cap. 1. de temporibus ordin. q. 11 n. 43. tomo 2 p. 283

E

E Ins, qui manumissus, §. fin. in cap. 11. de temporibus ordin. q. 3. n. 26. & 29 tomo 2 p. 251

L. Enm qui duas ff. de adulter. in cap. nuper de bigamu, q. 4. n. 44. tomo 2 p. 380

F

F In, ff. de jure immunit. in c. nd aures 7 de atate ordin. q. 1. n. 46. l. 1 p. 382

L. Fin. ff. de ritu nupiar, in cap. nuper 4. de bigamu, q. 4. n. 17. & ibi n. 56. l. 2 p. 381

L. Fin. de jure deliberandi, in cap. 1. de servis ordin. vel non, questione 1. numero 33. fin. tomo 2 p. 154

H

H Oc in iure 10. ff. de verb. oblig. in cap. 4. de atate ordinand. quast. 2 numero 5. tomo 1 p. 371

L. Inru

Index Canonum, Legum, &c.

V

I

- I** Fru inuendi 7. §. dabitur, ff. de operu libertor. in cap. 2. de filiis presb. q. 4. n. 47
tomo 2 p. 302
- I** In oneribus, ff. de vocat. muner. in Rub. de elect. q. 10. n. 19. 1. p. 48
- I** Legatus, ff. de alimentu, & cibarijs legat. in cap. 11. de temporib. ordin. q. 11. n. 42. 1. 1. p. 183
- I** Legatus in fine, ff. de officio Presid. in cap. 5 de offic. Vicary, q. 6. n. 16. 1. 2. p. 624
- I** Librorum, §. relegendum, ff. ad municipal. in cap. 11. de temporib. ordin. q. 5. n. 28. & 29
tomo 2 p. 251
- I** Liberta 35. ff. de operu libert. in cap. 3. de seruū ordinandū, vel non, q. 2. num. 2. & 3
tomo 2 p. 268

M

- M** Anumissiones, ff. de manumif. vindicta, in cap. 3. de seruū ordin. vel non, q. 1. n. 40. tomo 2 p. 267

P

- P** Pilius, ff. de manumif. vindicta in c. 3 de seruū ordin. vel non, q. 1. 40. 1. 2. p. 267

Q

- Q** Quod seruus, ff. de stipul. seruer. in Rub. de seruū ordin. vel non, q. 1. n. 19
tomo 1 p. 243
- Q** Qua atate, ff. de testam. in cap. 3. de seruīs ordinandis, vel non, q. 1. n. 6. & 12. 1. 2. p. 265

R

- R** Escripito, ff. de muner. & honor. in Rub. & cap. 1. de obligat. ad ratiocin. ordin. vel non, n. 22. tomo 2 p. 291

S

- S** Ponte 17. ff. de minorib. in Rub. de elect. q. 11. n. 16. 1. 1. p. 52
- S** Si ita stipulatus effem, ff. de verb. oblig. in cap. 4. de atate ordin. q. 2. n. 5 p. 371
- S** Si rogatus 20. in princip. ff. de manumif. vindicta, in cap. 3. de seruū ordin. vel non, q. 1. n. 8. 9. & 34. tomo 2 p. 264
- S** Si minor 33. ff. de minorib. in dist. cap. 3. q. 1 numero 34. tomo 2 p. 367

- V** Sumfructum 23. ff. de liberali causa in Rub. de seruīs ordin. vel non, q. 1 n. 19. tomo 2 p. 244

Ex Codice.

- O** D. de advocatis dinerf. judic. in cap. 5. de offic. Vicary, q. 4. n. 36
tomo 2 p. 611
- Cod. in quibus causis Colani, in cap. fin. de seruīs non ordin. q. 2. n. 38. 1. 2. p. 283**
- Cod. Theodof. de collegiatu, in d. cap. fin. de seruū ord. d. q. 2. n. 38. 1. 2. p. 283**
- Cod. de seruīs, aut libertis, in dist. cap. fin. dist. q. 2. n. 39. tomo 2 ibid.**
- in fine, Cod. qui pro sua iurisdic. in cap. 5 de offic. Vicary, q. 6. n. 13. 1. 2. p. 625**
- Cod. de fundis Patrim. in cap. indecorum 3 de atate ordin. q. 1. n. 45. tomo 1 p. 360**
- Cod. de fundis Patrum, in cap. indecorum 3 de atate ordin. q. 1. n. 45. 1. 1. p. 360**
- Cod. de libertis, in cap. fin. de seruīs ordinandis, vel non, q. 1. n. 1. & 10. 1. 2. p. 277**
- Cod. de seruīs Respub. in dist. cap. fin. dist. q. 1. n. 2. ibid.**
- Cod. de Presby. & Medic. in cap. 2. de filiis Presby. q. 4. n. 48. tomo 2 p. 303**

C

- Colonus, Cod. de agricolis, in cap. fin. de seruīs ord. q. 2. n. 38. 1. 2. p. 283**
- Cum scimus, Cod. de agricolis in cap. fin. de seruīs non ordin. dist. q. 2. n. 58. 1. 2. ibid.**

E

- Am, legem, Cod. de excusat. muner. lib. 10. in cap. 5. de offic. Vicary, q. 4. n. 36
tomo 2 p. 611**
- Eas de excusat. muner. dist. lib. 10. in dist. c. 5 de officio Vicary, q. 2. n. 36. tomo 2 ibid.**
- Ex ingenio 4. de agricolis, & mancip. in c. fin. de seruū ordin. vel non, q. 1. num. 33. & 44
tomo 2 p. 279**
- Exemplo 36. Cod. de Decurion. in dist. cap. fin. q. 2. n. 38. tomo 2 p. 283**

F

- In. Cod. de militari testam. in Rub. de elect. n. 6. tomo 1 p. 34**
- Fin. Cod. de seruū fugitiuū, in cap. fin. de seruū ordin. q. 1. n. 21. tomo 2 p. 278**
L. 111

Index Canonum, Legum, &c.

H

- H** *I* *quis Cod. de murtlegulū, in cap. fin. de seru. ord. vel non, q. 1. n. 3. & 44. t. 2*
p. 279
L *Humannū, Cod. de legibus, in cap. de transi. Episc. q. 1. n. 30. tomo 1*
p. 154

I

- I** *Nterpositas 13. Cod. de transact. in c. fin. de seruū non ord. q. 2. n. 15. t. 2*
p. 281

M

- M** *Vlier 16. Cod. de agricolū, in c. fin. de seruū non ord. q. 2. n. 38. tomo 1*
p. 283

N

- N** *Ati 29. Cod. de Decurion. lib. 10. in cap. fin. de seruū ord. vel non, q. 1. n. 31 & 44. & ibi q. 2. 38. tomo 1*
p. 279

P

- P** *Officium, Cod. de feud. Patrimonial. in cap. fin. de causis ordin. vel non, q. 2. n. 38. tomo 1*
p. 383

Q

- Q** *Vicumque, Cod. de re milit. in cap. fin. de seruū ord. vel non, q. 2. n. 38 tomo 1*
p. 283

S

- S** *I* *per vacua, Cod. de temporib. in integ. restituend. in cap. transmissam 15. de elect. numero 27. t. 1*
p. 69
L *Si qui adscripti 24. Cod. de agricol. & censu, lib. 11. in cap. fin. de seruū ord. vel non, q. 1. n. 34. & 44. tomo 1*
p. 279
L *Seruum 9. Cod. de Decurion. in dicto cap. fin. q. 2. n. 19. tomo 1*
p. 283

Authenticæ.

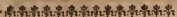
- V** *T* *H. ad hac, Cod. de Latina libertate, in cap. 1 de seruū ord. vel non, q. 1. sub n. 16. tomo 1*
p. 252
Auth. de nuptijs, §. adscriptio, dist. q. 1. sub dist. n. 16
ibid.

- Auth. Si seruum, sub leg. iubemus, Cod. de Episc. copu, & Clericu, in c. 1. de seruū ordin. vel non, q. 2. n. 11. tomo 2*
p. 255
Auth. Vt sponsalitia largitas, §. & hoc quoque, col. 9. in cap. 3. de seruū ordin. vel non, q. 1. n. 5. & 11. tomo 2
p. 264

Nouellæ.

- N** *O *V* *E* *L* *L* *A* *22. Iustinian. de nuptijs, in cap. 2. de offic. Archid. q. 2. sub n. 64 tomo 2*
p. 437
Novella Valentiniani de Colonis, & Fagys, in cap. fin. de seruū ord. vel non, q. 2. n. 38 tomo 2
p. 283*

Institut.

- S** *1* **N** *S *T* *I *T* *de Libertinis, in cap. 1 de seruū ord. vel non, q. 1. n. 30. & in cap. 3. n. 27. tomo 2*
p. 253
S *Cum ergo instit. quibus ex caus. manumit. mon lices in cap. 3. de seruū ord. vel non, q. 1. n. 4. & 10. tomo 2*
p. 264
S *In hū in fragment. Plpiani, in cap. fin. de seruū ord. vel non, q. 1. n. 7. tomo 2*
p. 277**

Partitarum.

- L** *5* **T** *10. p. 6. in cap. 2. de fil. Presbyt. q. 4. n. 6. tomo 2*
p. 299
L *13. Tit. 1. p. 6. in cap. 3. de seruū ord. vel non, q. 1. n. 6. & 12. tomo 2*
p. 265
L *7. Vers. cūbo quiesce, tit. 12. p. 4. in dist. cap. 3. dist. q. 1. n. 6. & 12*
ibid.
L *1. Tit. 2. p. 4. vers. aya de veinte años, in dist. cap. 3. q. 3. n. 22*
ibid.
L *3. Tit. 15. p. 4. in cap. fin. de seruū ord. vel non, n. 35. & 45. tomo 1*
p. 279

Recopilat.

- L** *10* **T** *1. lib. 4. Recop. in cap. Dudum, 54. de electione n. 9*
L *5. Tit. 11. lib. 7. Recop. in cap. 3. de seruū ord. vel non, quæstione 2. numero 6. tomo 2*
p. 168

Index Canonum, Legum, &c.

Leg. Styli.

L. c. 18. **S**TYLI, in cap. 2. de filijs Presb.
questione 4. numero 6

De Particulis.

PART. Mox, sigillatim, cunctorum,
diligenter, & exquirant, quid sibi

velint, in c. quia propter, de elect. 2. q. n. 47
tomo 1 p. 126

Particula, maior, & particula, senior, in c. pu-
blicato 59. de elect. n. 11. 1. 1 p. 148

Dictiones.

DICTIO, Irrita, de per se importat la-
tam sententiam, in cap. congregato, 53
de elect. n. 12. 1. 1 p. 143

APPROBATIONES DOCTORVM.

EGo infra Scriptus Doctor Theologus perlegi quæ composuit *ad Titulam, De Offi-
cijs, & Sacris Ecclesiæ, D. D. Nicolai Rodriguez Fermoſini* Hispanus, &c. nec in ijs
reperi aliquid à fide diſſonum, & quod publicationem impediat, datum Lugduni. Hæc
die prima Iulij anni Domini millesimi ſexcentefimi texageſimi ſecundi.

P. L. ROBE.

Idem cenſeo ego infra ſcriptus facultatis Pariſienſis Doctor Theologus. Hæc die pri-
ma Iulij anni currentis 1662.

Fr. Cyrillus Morel Carmeli Lugdunenſis Prior.

L I C E N T I A.

Vſi Doctorum Approbatione per nos licet Typis mandati Librum, *de Officijs, &
Sacris Eccleſiæ, D. D. Nicolai Rodriguez Fermoſini*, nam nihil continet contra bonos
mores, fidemque Catholicam. Lugduni, die tertia Iulij 1662.

DENEVF-VILLE VICARIVS GENERALIS.

P E R M I S S I O N E S.

Non Intercedo Regis cauſa ne Liber cuius Titulus eſt *D. D. Rodriguez Fermoſini
Hiſpani, &c. Traſlatu de Officijs, & Sacris Eccleſiæ*, Imprimatur, & in lucem edatur
ab HORATIO BOISSAT, & GEORGIO REMEVS, huiuſce Ciuitatis Bibliopolis,
cum prohibitionibus alijs omnibus Bibliopolis, in hoc caſu fieri ſolitis. Lugduni, die
tertia Iulij 1662.

VIDA VD.

Fiat iuxta conſenſum Procuratoris Regij. Die tertia Iulij 1662.

DV SAVZEY.

D.D.

D. D.
NICOLAI RODRIGVEZ
FERMOSINI,
HISPANI,
TRACTATUS SECVNDVS.
DE OFFICIIS ET SACRIS
ECCLESIAE.
AD TITVLVM
DE
POSTVLATIONE
PRÆLATORVM.

AD RVBRICAM.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

1. *Postulatio, electio, confirmatio, & translatio, sunt nominatio, solum ab Interpretibus sub una translatione examinari.*
2. *Postulationis distinctio.*
3. *Postulatio debet fieri à maiori parte Capituli, alias possit Superior eam reuocare.*
4. *Postulatus negat ante admissam postulationem à Superiore exerceat, aut administrare.*
5. *Postulantes facultate postulandi, priuantur, si postulatum ante admissam postulationem à Superiore admissum, & pro illa vice sit deuotum ad Papam.*
6. *Postulatio differt ab electione; quia hec nequit variari, publicato sermone, illa suis donec fuerit Superiori presentata, & de ratum, num. 7. & 8. & num. 14. & 16.*
7. *Electio ante confirmationem, sicut presentatio*

ante presentationem, queritur ini.

8. *Postulatio nullum ius queritur ante declarationem Superioris voluntatem.*
9. *Postulatus post admissam à Superiore, dicitur promissus: & quando in solemnem postulationem, num. 11. vel in non solemnem; n. 12.*
10. *Postulantes non possunt recedere, Superiorem presentatam postulationem.*
11. *Postulatio duplex est: alia solemnis, alia non; & num. 13. & 15.*
12. *Postulatus admissus à Superiore non antea consulto, sit habilis, ut eligi valeat.*
13. *Postulantes nequeunt variari, presentata, Superiorem postulationem; & hoc ob reuerentiam Superioris.*
14. *Postulatio facta ab omnibus, vel à duobus partibus, non reuocatur absque iurata à Superiore.*
15. *Postulati possunt, qui habent legitimam impedimentum Canonicum, ne eligantur.*
16. *Cardinalis eligi nequit, sed postulari.*
17. *Cap. Ecclesia vestra l. 2. de electione.*
18. *Postulatio Abbatis, & inferiorum non est propria.*
19. *Nominatio differt à postulatione.*

A ELECTIO

- E**LECTIO, confirmatio, translatio, & postulatio, siue nominatio solent ab Interpretibus sub vnicâ translatione examinari: & post alios nouissimi Franc. Tondur. p. 2. de quæst. benef. c. 4. §. 6. recolligit † dicens, a. n. 4. vt *Postulatio fit illius quem eligenti ob aliquem defectum eligere non possunt apud summum Pontificem ex cuius mera indulgentia requiritur, † quæ debet fieri à maiori parte Capituli, aliâ Superior possit postulationem reuocare, & reiciendo nemini facit ignitari: ex c. postulatio, non hoc ita, † non enim potest postulatus exercere, aut administrare ante admissum à Superiore postulationem; Romanus cons. 330. n. 20. 61. & sequent. alioquin de postulatus omni comenodo postulationis priuatur, & postulantem facultate postulandi, vel eligendi, vel fieri pro illa vice deuolutionem ad Papam, & Sedem Apostolicam, dicit idem Romanus ibidem, & Tuschus littera P, conclus. 459.*
- Er quia Barbosa hic congerit plures Doctores scribentes de materia, quibus addo Narbonam, qui in *Aronibus anno 27. §. 3.* agit de illa questione in qua ætate possit quis postulari, & Iulius Lauror. *variar. lucubr. an. 1. c. 4.* explicet quid sit postulatio, & qui postulare, seu postulari queant cap. 14. Ideo nunc tantum expendo distinctionem, que versatur inter postulationem & electionem, etenim in hac non licet variare, publicato scrutinio, sed collatio facienda est, & electio celebranda; cap. publicat. §. 8. de elect. sed in postulatione licet variare, & ab ea recedere; donec fuerit Superiori presentata; Doctores in *dist. c. publicatio*; † quia electio ante confirmationem, sicut & presentatio ante institutionem, quæritur ius ad rem; licet non quærantur ius in re; cap. qualiter. 17. de elect. cap. anarista eodem lib. 6. ex extram. Inuocata de electione in communibus, D. Iouannes de Escobar in *tract. de puritate*; & nobilis. prob. §. 7. n. 29. & a. n. 34. Tondurus *supra* num. 8. † sed per postulationem nullum ius acquiritur postulato ante declaratum Superioris voluntatem, ex cap. pen. hoc ita. vbi cum multis Barbosa ibi num. 2. † ad idem num. 1. quod post admissionem dicatur promissus; Rebutus in *concordat. q. de reg. nomin. §. 1. in verb. Postulationem*.
- Etenim presentata Superiori postulatione, postulantem non possunt amplius ab ea recedere, & variare; non quod postulatio sit aliquid ius ex ea postulatione acquisitum, sed ob reuerentiam Superioris. † Quod si postulatio fuerit sollemnis, veluti si coram tali Superiore facta sit, qui super quolibet impedimento postulari facultatem habeat dispensandi, tunc post admissionem dicitur promissus. † Et hæc inquam sollemnis dicitur talis, cum sit seruatâ forma; cap. quia propter de elect. Loterius de re beneficiaria lib. 1. §. 17. num. 31. Vbi quod tunc postulaturs, in quem maior, & sanior pars consenserit, quem si admittat Superior, qui supra quolibet impedimento postulari facultatem habeat dispensandi, etiamque confirmet; tunc postulatio habeat vim electionis; sin autem postulatio sollemnis non fuit; vt quia facta inconsulto Superiore, qui in impedimento postulari dispensare potest, si ipse postea eam admittat, huiusmodi admissio vim non habebit electionis, & confirmationis, † sed, ex tali admissione nihil aliud consequetur po-

stulatus, nisi quod censetur habitus, vt eligi possit; ita quod sublatum sit impedimentum, quo obstante, prius eligi non poterat; Rendi- na in *promptuario receptarum sentent. tom. 1. tit. 16. num. 35.* bene Barbosa de *iure Eccles. p. 1. cap. 19. num. 14.* Petr. Gregor. de *elect. cap. 2. n. 11.* Iulius Lauror. *cod. cap. 1. §. 30.*

Num notabis cum Iulio Laurorio *dist. cap. 14. tit. 4. num. 8. & 9.* quod presentata Superiori postulatione, non possunt amplius postulantem ab ea recedere, & variare; non quod postulatio sit aliquid ius acquisitum ex tali postulatione, sed ob reuerentiam Superioris: sic docet ex glossa *verb. nullum in verb. & licet non possint*, & ex eodem Iulio Laurorio Barbosa, in *dist. cap. postulat. §. hoc ita. n. 1.* † Subdens vt Superior non possit postulationem factam ab omnibus, vel à duobus partibus ob vilitatem Ecclesie absque iniuria reuocare, † vnde si dubitemus an publicato Scrutinio liceat postulantibus variare, & glossa *infra in cap. 3. verbo desiderare, verb. vel nisi, & in cap. pen. & cap. fin. hoc ita.* videantur negare; tamen verius est, vt semper liceat postulantibus variare, & à postulatione recedere, quousque illa fuerit Superiori presentata: multum probat Barbosa in *dist. cap. 3. num. fin.* Iulius Lauror. *variar. lucubr. tom. 1. tit. 4. cap. 13. n. 30.* de hac materia congerit plura videnda Barbosa de *iure Eccles. cap. 1. §. 1. a. n. 5.*

Et quia postulatio supra, num. 1. est petitio gratiæ facta Superiori, qua aliquis petitur in Prelatum, qui propter impedimentum aliquod Canonicum non poterat ab Electoribus eligi, Panemitis, & ceteri in hac Rubrica, Castellin. de *elect. cap. 1. num. 1.* Barbosa de *iure Eccles. p. 1. cap. 19. a. num. 5.* vbi agit de materia postulationis; & ex hoc postulari possit qui legitimam non habet ætatem; item qui non est ex legitimo matrimonio natus, & quilibet est sacris Ordinibus iniuriatus, & qui est alteri Ecclesie alligatus, vt docent Syluester in *summa, verbo postulatio §. 3.* Mandagor. de *elect. nouor. Prelator. p. 1. cap. 53.* Castellin. *disto* cap. 2. n. 5. Iulius Lauror. *variarum lucubr. tit. 4. c. 14. n. 5.* † evenit vt Cardinalis non possit in Episcopum eligi, sed postulari, ex cap. bona memoria hoc ita. Lauror. *dist. tit. 4. cap. 16. num. 67.* Azor. *infirmis. moral. p. 2. lib. 4. cap. 3. num. 15.* † Nec obstat textus in cap. *Ecclesia vestra et 2. infra de elect.* vbi fuit electus non postulari; quia responderetur, ideo factum, quia erat Canonicus; & vt talis fuit electus in Episcopum, vel forsitan quia non erat S. R. E. Cardinalis, sed Canonicus Cathedralis; id est principalis inter Canonicos ipsius Ecclesie; ita Azor. & Barbosa in *dist. cap. 19. num. 10.* † vbi num. 16. ait quod postulatio Abbatum, vel aliorum inferiorum non est proprie postulatio, sicut Episcoporum; & n. 25. quod postulatio alicuius, si fiat Electoribus ipsis, vt eligatur, non postulatio, sed nominatio, aut simplex sit petitio; & ponens a. num. 17. † plures differentias inter postulationem, electionem, & nominationem, ait quod nominatio differt quia hæc fit de pluribus, sed electio, & postulatio de vno tantum; vbi quod primò nominatus dicitur dignior, de quo dixi supra in cap. *veritas de dolo quæst. 2. a. num. 12.* & alibi.

Ad Text. in cap. 1. hoc tit.

De Postulat. Prælator.

P R Æ M I S S V M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Postulati nequit qui interdictionem Ecclesiasticam violat, nec Excommunicatus; n. 1. nec criminofus; num. 3.
- 2 Ignorari non licet factum ab omnibus.
- 3 Scire qualiter præsumitur quia sunt notoria in ciuitate.
- 4 Fama, & vox publica inducit scientiam.
- 5 Excommunicatus probatur per famam, si non agitur de præiudicio alterius, vel foro animæ.
- 6 Fama non sufficit ad repellendum excommunicationem ab agenda.
- 7 Fama sola non facit sufficientem probationem, ut interdictionem Superioris obferuentur.
- 8 Scriptura non est de substantia legis.
- 9 Præiudicatio necessaria est, ut lex habeat vim obligandi.

IN hoc textu possunt congeri hi omnes, qui postulant: non possunt; & ob id leges ciuitatum, & iulium Laue. *distict. 4. cap. 14. per totum;* et cum dicit primò textus noster, quod interdictionem violans Ecclesiasticum, inpostulabilis est, dicit cum multis Barbofa hic num. 1. † vbi n. 3. notat quod excommunicatus non potest postulari, multis comprobans † & n. 2. dicit quod criminofus postulari non potest; ob idque ad extensionem adiungit hic quæ adduxi, de *interdicto Ecclesiastico*, infra in cap. 9. de iure in. v. 6. & quæ de *prohibitu excommunicati* adduxi sub cap. *intelleximus de iudicio*; & magis ad nostrum propofitum sub cap. *ad probandum 24. de sententia*, & *re iudice*. Item & quæ latè adduxi de *crimenfio* non admittendi ad testificandum in cap. *testimonium 14. de testibus*, aliqua sub *Rub. de electis* hic applicanda.

In vers. ibi, *Quæ ad eius notitiam*, etia ex multis notat Barbofa hic à n. 4. 15. & 26. nempe vi non liceat quodcumque ignorare quod omnes sciunt. † Et quod quislibet scire presumitur quæ in ciuitate notoria sunt, & publicata. † Et quod publica vox, & fama inducit scientiam. Ob id vgamplius adiungit quæ dixi in cap. *idud de præsumpt.* vbi dixi de questione: *An fama possit matrimonium probare*; & in cap. 32. de *testibus 9. 2. vers. ad vltimum*; vbi egi de *testibus de parentibus de fama*; & à num. 52. vbi plura de fama. † Et sic dicit Barbofa hic num. 13. & 14. quod excommunicatio probatur per famam cum non agitur de præiudicio alterius, vel in foro animæ † fecit ad hoc vt quis repellatur ab agenda, tunc enim desiderant aperitissima documenta, nec famam sufficere scribit. † Et addunt *Dueñas regni 299. vers. fin.* & *Mascardus de probat. cancel. 751. num. 63.* Famam solam non facere sufficientem probationem, vt interdictionem Superioris obferuentur. De eo, qui ignorauit prodama. *Cacheran dict. 71.*

Et in vers. ibi: *Cum constitutio solemniter edita*, & ibi: *Aut publicè promulgata* notat Barbofa de Off. & facris Eccles. Tom. 1.

bosa cum multis hic n. 8. quod scriptura non est de substantia legis. Ob id applicabis dicta supra in *Rub. de constitut. 9. 2. in vers. ad secundam*, & dicta infra in *Rub. de re iudic. quest. 4. à num. 1.* vbi egi de questione: *An vi pronuncietur sententia, debeat redigi in scriptis*; & ibi vers. *ad tertiam*, vbi dixi, *An excommunicatus sententia desideret scripturam*; & alia, quæ ibi notauit scripturam desiderantia pro solemnitate; applicabis quæ de libello in scriptis porrigendo, aut non, dixi in cap. 1. de *libello oblat.* à quest. 1. † Et notat Barbofa num. 9. quod promulgatio necessaria est, vt lex vim habeat obligandi; quare applicabis quæ notauit supra sub *Rubrica de constitut. 9. 7. & 8.* vbi dixi plura de publicatione legis; item 9. 5. & 6. de eius acceptance.

Ad Text. in cap. Gratum 2. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Postulandi, & eligendi potestate est priuatus, qui postulationem cassatam vitio persona innouat.
- 2 Eligens indignum ad Officia secularia, priuatur pro illa vice a potestate eligendi.
- 3 Electio irrita declarata propter vitium personæ, potest ab Electore de alio fieri si priori vitium ignorauit.
- 4 Elector variare quos, quoties prima electio sortita non est effectum, sed taliter remissum.
- 5 Præsentantes indignum peccant; & si sunt Patroni Ecclesiastici priuatur pro illa vice iure præsentandi.
- 6 Collatio beneficij non impeditur, si aliqui Electores Collegij, ad quos spectat ius excommunicati.

Textus iste aptus est vt agatur de prohibitis eligere, seu postulare, de quibus scribit Iulius *Laupias variat. locubrat. tit. 4. cap. 14.* & ex hac littera notat Barbofa hic sequentia; nempe quod eligendi, & postulandi potestate est priuatus qui postulationem cassatam vitio personæ innouat. Ob id applicabis ea, quæ solent Doctores agere circa penam, quæ incurrit eligentes ad beneficia, seu officia inhabiles, ignorantes, & ineptos, de quibus latè noto infra in cap. *graua nimis 29. de probandis*, & *dignis*, vbi de eligendis minus dignum, omisso digniori, & aliqua titulo sequenti. † Et Molina de *promot. cap. 4. lib. 2. num. 39.* probat quod eligens indignum, etiam ad officia secularia, priuatur pro illa vice facultate eligendi. Videbis infra in cap. *publicato 58. de elect.* vbi Barbofa num. 3.

Et in vers. *intelligens*, num. 1. notat Barbofa quod si electio propter electi vitium irrita declarata fuit, iterum fieri possit electio de alia persona; dummodo Elector tempore electionis poine vitium ignorasset Electi. Ob id applicabis questionem, de qua Molina *lib. 2. de pragmat. dum agit de questione*, an variare possit Elector qui indignum elegit ad maiorem, ibi cap. 4.

A 2 num. 38.

4 *num. 18* † vbi dicit quod Elector semper potest variare, vbi prima electio effectum sortita non fuit; legendus à *n. 12*. vide infra notata sub cap. 7. in fine de electione; & infra in cap. cum vis de officio Ordinarii. † Et quod presentantes minus idoneum, vel indignum peccent mortaliter. Et si sum Patroni Ecclesiastici preiudicet pro illa vice iure presentandi, dixit Barbofa in pastoralis ex multis probans *p. 3. allegat. 72. n. 105*. quod amplius exoteno sub titulo de iure patronatus.

6 Et ad gloriam Pauciores, ibi; *Sine vni. &c.* quatenus dicit quod collatio beneficij, si ad Collegium spectat, & aliqui de eo sint excommunicati, id non impedit, quominus ceteri à tali vinculo liberè possint conferre, etiam si vnus tantum libet à applicabilis quæ ab aliis noto infra in cap. illa quotidiana 39. de electione.

Ad Text. in cap. Bonæ 3. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

1 Allegationes partium in litibus, quando admittantur remissæ.

1 Per hunc textum exornat Barbofa, cui tantum addo ad vericulum: *Non videtur*, quæ de partium allegationibus dixi *cap. in e. in causis 15. de rescriptis in quaest. 1*.

Ad Text. in cap. Bonæ memoria 4. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

1 Postulantes nequeunt mutare postulacionem dum est presentata Superiori.

3 Appellatione pendente non est aliquid innovandum.

1 Quasi possessio iniuri incorporalium non acquiritur per alium, qui sunt ex gratia, vel amicitia.

4 Postulare an queant qui eligere valent.

5 Fallum à maiori parte, dicitur fallum concorditer, & vniuersim.

6 Beneficia exteri à Regno, non conferri valent.

7 Papa intendit cuique providere in patria sua.

8 Postulari non queat digno, omisso digniore, remissum.

9 Magistratus, & Officiales Regi circa officia conferenda, debent consulere Regem.

10 Auocatio causa per manus Superiorem remissum.

11 Leges de potestate Regia qualiter fundentur remissum.

1 Per hunc textum probant Doctores quod postquam postulatio est presentata Superiori, non possunt postulantem illam mutare: sic Barbofa probat cum multis, & concludit aliqua noua supra in Rubrica. † Et pro extensione ap-

plicabilis quæ dico lausimè infra in cap. bona 51. de appellat. vbi quod appellatione pendente, non est aliquid innovandum, quod verum est etiam ex nostro textu, vt ibi explicauimus in materia electionis, & postulationis.

Et ibi, in vers. de gratia multoties; probat hic Barbofa *n. 3*. quod per actus, qui sunt ex gratia, vel amicitia non acquiritur quasi possessio iurium incorporalium. Et in comprobationem applicabilis multa, quæ tractati infra in cap. cum non liceat 12. de prescripto. vbi quod in facultatiis non datur prescriptio.

Et ibi; Electionem canonicam, vel postulationem; notat Barbofa quod postulare possunt, qui eligere valent; sed videtur infirmari ex dictis sub Rubrica, vbi egi de differentia postulationis & electionis: illud verò non est de hoc casu.

In vers. vniuersimiter vniuersa, probat hic *n. 6*. 5 Barbofa concordat, & vniuersimiter dicti factum, quod à maiori parte fit in his, quæ à pluribus sunt iure Collegij, seu Capituli; ex quo dicto veniunt applicanda quæ Doctores sentiant infra ad titulum de his quæ sunt à maiori parte Capituli, vbi non pauca pono. Et videbis infra in cap. ad aures. 30. de elect. & quæ dixi supra in cap. cum omnes de consuetudine.

Et ibi; quæ de Regno Pontificis originem ducunt; occasione horum verborum tractat hic Barbofa à *n. 7*. quod beneficia non exteri à Regno conferenda sunt.

Et quod Papa intendit cuique in patria sua providere; ad quod plura notabilia congero infra in cap. ad decorem 5. de consuetudine & applicabilis quæ iure scriptis in cap. cum de priuilegiis. 16. de iudic. vbi *q. 8. egi de ea*; An expostio, & quoniam origo incerta est sint irregularis, vel sint inhabiles ad officia publica.

Per hunc textum agit Garcia de benefic. *p. 7. cap. 16*. de quæstione an dignus omisso digniori postulari queat; de quo, vt iam notauimus plura recolligo infra in cap. 29. de prebendis, & infra dicta sub tit. de elect. in cap. 7. & aliis, & ibi, in Rub. sub *q. 3*. & in aliis ibi.

Et dum Mastrellus de Magistratibus lib. 1. c. 1. 9 tractat quid debeat curare Princeps in creatione Magistratus, postea à *num. 68*. dicit quod Officiales, ac Magistratus maiores circa officia conferenda, debent consulere Principem, notans ad textum nostrum; & numeris signis. ponit nonnulla, quæ debent Magistratus obseruare, vt eligant personas ad officia. De quo in Rub. de elect. sub *q. 6*.

Et quia Riccius per hunc textum colligit *1763*. 10 agit de auocatione causæ per manus Superiorem, idè applicabilis, & adiungit plura, quæ adduxi de inhibitione, & causæ auocatione sub cap. vt nostram 16. de appellat.

Et quia Covarruias in practico cap. 31. per verba vltima huius textus à vers. quia vniuersa, fundat leges de potestate Regia; idè applicabilis quæ iure scriptis in c. 1. de iudicij *q. 19. 20. & 22*.

Ad Text. in cap. Postulationem 3. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

1 Extrinsecus hic satis expenditur ex adductis supra, in Rubrica; cum eius decisiō sit generalis ad postulationem.

Ad

Ad Text. in cap. fin. hoc titulo.

De Postulat. Prælatorum.

P R Æ M I S S A.

S U M M A R I U M.

1. *Episcopus non est eligendus ad aliam Dignitatem, sed postulandus.*
2. *Eligi Episcopi non possunt ad aliam Ecclesiam sine consensu Papa, cum liberam voluntatem non habeant.*
3. *Postulationis materia parum in usu est.*

Decet hic Pontifex quod Episcopus non debet eligendus ad aliam Dignitatem, sed postulandus; & ibid. ex multis Barbosa nota. 2. probat cum Chinchier de *Iurisdict. Ordinariorum* in *excepiis* part. 4. quest. 5. n. 2. † Episcopos sicut Ecclesie postulari tantum debent ad aliam; quia eligi sine Pontifici consensu non possunt, ex quo sunt matrimonialiter propriæ Ecclesie alligati, liberumque voluntatem non habent. Quare iam potest applicari quæ dico infra in Rub. de translatione Episcoporum, & sub cap. inter corporales, ibi, quatenus textus ille probat electos Episcopos, & confirmatos transferri posse à solo Papa. Sic ad maiorem expositionem applicabis questionem, de qua supra dixi in cap. fuisse infra q. 34. vers. ad tertiam, & alia quæ dico infra de translatione Episcoporum. † Igitur hanc postulationis materiam amplius; nec doctrinam, nec Doctrinam exorno, quia supra citati alios multos adducunt; & quia vt dico infra in Rub. de electis, n. 1. hæc materia parum est in usu.

A D T I T V L U M

De Electione.

A D R V B R I C A M.

P R Æ M I S S A.

S U M M A R I U M.

1. *Electio materia parum usitata.*
2. *Electio materia parum tractata?*
3. *Electio materialis est magis in praxi, & à quibus tractatur?*
4. *Electio definitio.*
5. *Electio dicitur propria quando fit plurimum consensu, impropria quando fit à solo Superiori, vt per collationem, iuncturam, seu institutionem.*

Hanc materiam, etsi parum viderem vocent Doctores, quia parum in usu est, idemque dicant de Postulatione; eò quod his temporibus non sit practicabilis, cum Titulus iste de Electione, ab Aula recesserit, vt inquit Lambertinus 1. part. lib. 2. quest. 7. art. 20. num. 6. in fin. Mandosius regula 2. Cancellaria in præfatione nam. 4. & Ego cum aliis infra in cap. Ecclesia succurrit de causa post. quest. 2. nota. 1. E sic coningere, maxime in nostra Hispania dicat Garcia de hoc. not. 4. cap. 1. nota. 1. ob eam Fetsmosunde Officiis & Sacris Eccl. Tom. 1.

causam opus non esse in ea immorari; etiam Ego facie illam non petagram, nihilominus ducti, iam hic, quam in Capitulis aliquas Questiones tractare, quæ ad præxum non parum vides videntur.

Verum quia si desideres tractantes de hac, & de materia postulationis, translationis, nominationis, ac aliis concernentibus plenè participare, etiam in materia Prælatorum Regularium, & Abbatiarum, seu Prioratuum, vides Zabarel. Bald. Bellai. Ioannem Andream, Imol. Ananiam, Panoromit. Decium, Butrium, Mantuanum, Vasconcelin armatus Rubric. Petrum Ravennam in compendio Iuris Canonici Bernard. Compostellan breuiario Iuris Canonici, Guilhem. Durant. specul. in breuiario aucto Iuris Canonici, fol. 10. Daniel. Bema in annali methodica Iuris Pontificii a pag. 57. Mart. Mesnard in episcopum. doceri, fol. 7. vers. Gofied. & Hultzen in summa, Alex. Cassin. & Anastasium German. in parasitid hic, Lancellos. in istis Canon. Zeprem in analitica postrema Iuris Ecclesie exarata nouissime Ioan. Hooger. lib. 1. Canonicum, Bartholomeum Cartagena, Casuel in eorum huius Iuris, Andream Valens. Paul. de Eleazaris, & alii ordinariis super hunc titulum, & Rubricam, præter quos fecerunt nonnulli, inter quos Iulius Lamonius var. iudic. tit. 4. Castellin. in suo specialis tract. de electis, & confirmatione Canonici, præfationem Prælatuum Regular. S. gismundus, Bonacina, Guaden de forma & modo eligendi nonum Prælatum, Petr. Blasius in dictione electionum, Guilhem. de Mandagoto in tract. de electis, nonum Prælatum & in eodem tract. Guaden. Tambur. de Iure Abbat. tom. 1. disp. 5. Turzen. Villalob. de aucto a fine, Rebuffus, Zechus, Petr. Gregor. Azor. Nauar. Filius. Fr. Eman. Rodrig. Rending. quos refert Barbosa hic n. 1. & 1. Boet. & Math. Bors. Flenetring. & alij de materia agentes, vt videre est in tom. 15. tractatum nonum p. 1. vt etiam refert Garcia supra dist. c. 1. n. 12. quibus addo Conasilij 4. p. c. 4. Ioan. Nicolaum, Simon. in Euchiridia beneficior. tit. 6. Doumen. de beneficiis. & pensionibus, Mosconium de Maior. multis. Eccles. lib. 5. p. 1. c. 2. & 8. Tuschum a cunctis, 57. cum multis seq. Iur. E. Siluestrium & alios Summissis in verbo, Electio. Chuchum in istis moralibus 4. c. 1. Barbosa de Iure Ecclesie p. 1. c. 10 qui etiam agit in compendio decision. & in Bullar. in verb. Electio; item & in Pastorali, cum multis, † & de electione Monachorum iniquæ est magis practicabilis, sed non pertinet ad Titulum de beneficiis. Videntur est textus in cap. videntur de electis, lib. 1. Conasil. Tit. 1. §. 2. de regul. c. 7. & utrobique plures referent Barbosa idem de Iure Ecclesie, ubi de electis, Prioratuum, & Abbatiarum p. 1. n. 45. & de præfati & Monach. religio. Colmas in pragmatice Sanctissimæ, hoc tit. 5. & cum humane, verb. Abb. in Chuch. dist. 11. n. 1. a. 264. Zetoli. in praxi Episcoporum verbo Abbatia, & Castellin. ex proposito, de electis regularium, & Monachorum, ubi supra.

Et supposita definitione electionis, quæ nihil aliud est, quam alienius persona, ad prælatum, vel fratrem sanctitatem Canonici fella vocato, vt dixi glossa in Rub. de postulat. Prelat. 4. & in cap. 1. in d. 1. in verb. vira postulant. Petrus Gregor. de electis c. 2. n. 1. 4. Iulius Lamon. var. iudic. tit. 1. titulo 4. cap. 13. n. 31. † Et quod hæc sumantur duobus modis, primò propriè pro ea, quæ plurimum consensu per vota, vel

suffragia fit secundum Canones, alia improprie, pro eis, quæ à solo fit Superiore, & quæ proprie in beneficiis vocatur collatio, inuestitura, siue institutio, de quibus in titulo de prob. de concessione prebenda, de institutione & aliis infra lib. 1. & ita etiam per collationem dicuntur Prelati eligi, seu per inuestituram, quæ de Ecclesia fit in eorum personis, iuxta text. in cap. Adrianus cum aliis sequentibus G3. dist. 8. & de prima tantum intelligitur dict. Gloss. de post. Prelator. Ideo ergo duxi pro generali Rubrica, & materia Electionis tractatum relinquamus; imò & plures alias difficultates resolvamus.

QVÆSTIO I.

An si in Electionibus ferantur vota sub conditione, vel per personam incapacibus, habenda sint pro nullis, ita ut qui à maiori parte aliorum votorum fuerit electus, rite dicatur electus: ubi qui eligere, seu eligi possint. Et an accusatus, vel denunciatus, debeat expelli ab electione.

SVMMARIVM.

- 1 Vota conditionalia, alternativa, & incerta in electionibus, postulationibus, & scrutinio sunt nulla: intelligitur à num. 2. exemplificatur, num. 3. & 4. Vbi ad quos tunc spectat, & num. 4. 6. 7. & 8.
- 5 Suffragia per votum incertum, & conditionalium in electionibus nihil predest, ut etiam num. 6. & 8. Vbi quid vota debeat esse expressa, non per fabas.
- 8 Electores non possunt sub conditione, vel alternative eligere, nec & potest consecrari, aut insinuari.
- 9 Electio sub conditione, si Vacat non valet.
- 10 Electio sub conditione si placuerit Papæ, non valet.
- 11 Presentatio conditionalis valet, & quare?
- 12 Collatio sub conditione, si vacat, valet.
- 13 Eligere, seu eligi qui possint, & nota sequentibus.
- 14 Eligendi ius privilegio, vel pacto, aut consuetudine acquiritur.
- 15 Eligere non possunt laici improbatæ consuetudine contraria.
- 16 Eligentes, siue Electores, debent esse aetatis legitima, & quare? num. 18.
- 17 Canonici impubes non dicuntur consentire si ante 14. annum non vocetur ad electionem.
- 18 Consilij maturitas requiritur in electionibus.
- 19 Votum in Capitulo Cathedrali, siue Regularium, non habet qui non est Subdiaconus: & quid si ante aetatem avarum 21. ordinaretur, n. 23.
- Cap. 12. Trid. sess. 23. n. 22. & 23.
- 20 Electio si tempore electionis est saltem Subdiaconus, & si tempore vacationis talis non existeret, legitimè eligit: Idem respectu aliorum defectuum, n. 21.
- 25 Electio Superiorum in ordinibus Mendicant-

rum potest fieri ab Electoribus non ordinatis in factis.

- 24 Capitulum non tenetur spectare Canonieum non ordinatum siue minoris aetatis ad eligendum. Fallit si dolo non spectaret absentem, n. 25.
- 25 Elector absens alicui non spectatus, irritata quæ electionem ab alio factam.
- 26 Canonieum in sacris non consensum potest conferre beneficia per Hebdomadas sicut alij Canonici.
- 27 Clem. vt hi de ætate, & qualitate ordin.
- 28 Episcopus maior saltem ex dispensatione, potest conferre beneficia.
- 29 Elector cuius habitum à principio requiritur, non sufficit si ex postfacto fuerit habitus.
- 30 Canonieum qui vult promovere intra quatuor tempora proxima, non spectari debeat si imminet Electionis tempus.
- 31 Conuersi, etsi professi, & alij non professi nequeant eligere in religionibus, & canonicis, nisi consuetudo approbata adsit.
- 32 Regulares Laici carnis voce alicui eligendi nisi ex privilegio vocem, habeant statum, fundationem, vel consuetudinem.
- 33 Novitius ad eligendum non spectatur donec proficiatur.
- 34 Regulares non professi carent alicui, & passiva voce.
- 35 Professio tacita sufficit ad eligendum, sed ut quis elegatur requiritur professio expressa.
- 36 Eligere nequeunt qui per regulas approbatæ suæ religionis prohibentur vocem habere.
- 37 Elector nullius sub preteritis commissi delicti non prohibetur admitti ad electionem Canoniceam Prioris, Abbatis, aut alterius Prelati ante sententiam, vel nisi pateat evidenter, n. 39.
- 38 Criminosi non repelluntur à sui Iure, nisi sint maiori excommunicatione excommunicati.
- 39 Electores qui ipso Iure privati non sint, non repelluntur ad electionem saltem venientis primandis nec tales sint violenter expellendi, & saltem erit ut protestentur, veri electores de non admittendo, non admittendo.
- 40 Eligere in Episcopum, vel ad Prelaturam nequeunt Laici, nec Excommunicati maiori censurâ, vel Suspensi muneris, nec Interdicti.
- 41 Eligi negant vitio corporis affectu, nec reprehensibili, & carnalis, Neophilus.
- 42 Eligi negant coniugio laborans marbo, nec Irregulari, nec Schismatico.
- 43 Eligi non valent Simoniaci, publici aleator, sacrilegi, usurarii, illegitimi, nec notati aliquo crimine.
- 44 Eligi nequeunt qui non sunt legitima aetatis.
- 45 Eligi nequeunt habens plura curata, & Dignitates, & qui est obligatus alia prelatura incompatibili, n. 46.
- 47 Prosequi nemo potest duas electiones de se factas, sed tenebitur unam eligere, quam maluerit.
- 48 Novitius non professus eligi potest in Episcopum.

- 49 Religioſus Chirurgicali exercens, quando fit intelligibilis, nec homicida, difcedens a ſe Almagelleri, nec publicis periculis.
- 50 Praeſentatus Religioſi in ſacilla Officio Inquiſitionis ad Dignitates, & Praeſentatus ſunt inhabiles, uſque ad praesentatus expletas, vel niſi ſua arguantur, n. 17.
- 51 Accuſatus de aliquo delicto verum eſt ut ad hoc eligibilis ſit, uſque ad ſententiam laicam.
- 52 Infamia non agere valet, ſicui teſtis unus, nec ſacri ſcripturae probationem, ut quae poſſunt inducere.
- 53 Infamia ſaltem habetur pro accuſare.
- 54 Cap. omnipotens, de accuſationibus.
- 55 Electio ſacta de eo, qui ſeruetur aliquo impedimento inſto, eſt ipſo iure nulla, & electores pro ea uero carni eligendi iuro triuicui n. 17.
- 56 Electi impedimenta poſſunt probari per laicos, & ſermona.
- 57 Eligibilis non eſt ſimul electus perſona variis, niſi reſtituta.

AD primam quæstionem partem videtur
respondisse præbui in cap. in *stellionibus*
2. hoc tenor lib. 6. vbi colligitur ex ordinariis La-
pus, Abbas, Archidiaconus, Geminus, Iosuanus, Ar-
chidiaconus, Ancharius, Dominus, Monachus, Franc.
Butrius, & Barbosa ibi, vota conditionalia alterna-
tina, & incerta in electionibus, postulationibus,
& scrutinis esse nulla, & totam potestatem
eligendi deusul ad alios, qui pure elegerunt
est: etiam docent Viuisius in *rationibus*,
lib. 1. pag. 155. Alagona in *compendio Iuris Canon.*
prælo. 70. *remissio*, Ximenez in *concord.* p. 6. & 2.
Fr. Ludouicus Miranda in *Manuale Prælator.*
item 2. q. 2. 471. 472. *non inf.* 2. ¶ vbi intelligit
de conditionibus, quæ reddunt electionem incerta-
tam, perplexam, & dubiam, non vero de aliis
quæ nihilominus sunt ex natura actus: & his
addo Diamant ex glossis *trahit. 7. par. 8. ref. 77.* vbi
idem dicitur circa Syluestro in *stellionibus ambigua*,
vel *indefinitis*.

Vnde Castellinus in *tractatu de elect.* cap. 1.
num. 4. Miranda, & Diana vbi supra dicunt, v-
bi si quis fua (chedula, fuffragio, seu voto dixerit
confensus in Petrum, sine Paulum, aut in Pe-
trum, si Paulum habere non poterit, aut confensum
in eum, in quos Iacques, vel maior pars, sine
Praefatis Cardinalibus confensum, huiusmodi fuffragium
nihil procius valere; imò esse omnino inu-
ritum, & inane, & non modò ceterorum fuffra-
giorum vim non impedire, quin verò accrescere
voces illorum, qui purè, simpliciter, absolute,
& determinatè conferuntur, iuxta determina-
tionem Innocent. in *dell. cap. in electis* lib. 1.
& inde dicunt, vt si v. g. fuffragia Electorum
omnium essent tantum 12. & ipsorum quatuor,
sua fuffragia fecerint indeterminatè, seu cum
aliqua ex conditionibus supradictis haberi debe-
rent pro non adiectis, & totum his Electionis re-
manere in reliquis octo; nam illud quod maior
pars statuerit sit firmum, & validum, ac si qua-
tuor supradicti in collegio, seu ex collegio mili-
tatuus essent, & hoc esse valde notandum, ac
commendandum memorie existimant.

Et confirmavit ex doctrina Sigismundi à Bonacina de elect. dub. 19. l. l. Labor. varior. laborior. hoc tit. 4. de electione cap. 19. num. 64.

dicendum advertendum esse quod si quis per
votum condonatum, vel incertum iustitiae
votum, votum, pro non dato haberetur, nec in
aliorum numero computari, ac si neminem no-
minasset, vel ab extraneo datum fuisset, sed
electionem consequere ex aliis votis, si aliquis
monasterium partem obtineret. Et ita etiam esse
si ex alio capite vota essent inutilia, vi si no-
minaretur personae per passum voce omnino ex-
cepto, et idem si in scriptis per schedulas cele-
brato reperitur aliqua schedula alia; tunc
enim dicunt vi ea reiecta, ac si non esset, cetera
vota numerari: & ita practican sepius vidi
per decem, & octo annis in Ecclesia Affum-
ensis, & Vallisoleitana, ubi sui Canonici Do-
ctoribus & Penitentiarius.

Et ex prædicta doctrina firmat Diana *de lib. 8. c. 7. ref. 7. in fin.* in re recte respondisse in electione cuiusdam Abbatis, in qua aderant 17. Moniales; quarum septem elegerunt Catherinam incapacem; & non illam elegerunt cuius Episcopus protestatur; item alix lex ex reliquis; elegerunt Ioannem; & alix aliam, dicendo omnium esse titulum electionem, cum habuerit maiorem partem votorum; quia Moniales, quæ Catherinam elegerunt non computantur amplius inter vota eligentium.

itaque ad conditionem redeundo, dico Electores non possit sub conditione vel alternative
 eligere, vt dicitur Sybuelter *in summa*, verbo,
electio 1. *num. 6.* Ripa *lib. 1. responsio 32.* Roquis
de iure patrum verbo, *henricus* cap. 8.
num. 19. cum aliis Barboza *de iure Elector.* cap.
 9. *part. 1. num. 199.* vbi subdit vota huc de-
 dere esse expressa, id est scripta, seu voce, non
 autem per fabas, aut lapinos; quia sic facta
 non valeret, & *num. 200.* cum Iulio Laurorio,
 vbi dicit quod si quis per votum conditionatum,
 vel incertum suffragaretur, tale votum peo
 non habendum, ac si nemiun nominasset, vel
 ab extraneo datum, idemque esse si ex alio ca-
 use essent vota iniurilia, vt si nominasset
 personæ à passiva voce omnino exceptæ. Idem
 de collatione, & infirmatione resoluunt Mohe-
 man. *de iur.* 30. *num. 2.* de prob. Calixdor. *de iur.*
 1. *num. 3.* *ordin.* Caputaq. *de iur.* 28. *num. 3.*
part. 2. & *de iur.* 1241. *num. 3.* *part. 3.* Puteus
de iur. 396. *part. 3.* Marcus Anton. *variar. refel.*
 183. *refel. 112.* *cap. 60.* quia beneficium Ec-
 clesiasticum debet purè, & sine aliqua extrin-
 seca conditione conferri: & docent Garcia *de*
de iur. *part. 8.* *cap. 2.* a *num. 1.* Gonzalez *à regula*
1. Cancel. *glaf. 3.* *num. 15.* vbi cum multis aliis,
 ante illos Rebuff. *in praxi bene factis*, titulo
Rebuffia ad collationem bonam, *num. 2.* *cy. 2.*

Et sic inferunt idem Rebutus in concord. in 9
Etiam mandati verb. immediati verbi. intelligit Coar.
lib. 3. varior. cap. 16. 6. num. 1. Domin. in
lib. cap. in actionibus num. 10. & 11. Franc. ibi
num. 3. Barba. num. 11. Ripa. *respons. 32. lib. 1.*
et glossa. ibi: Contrarius potest dici. vel non
dicat electio facta sub conditione si vacat. vel
simili; & quod in ea nihil addici potest. quod
tenet in conditionem. etiam de praesentio seu
de praesent; & non de idem Ripa. & Nicol.
Garc. diss. cap. 2. num. 9. comita. Fi. Etiam.
Reliquae quation. regular. tom. 4. quest. 51. art. 3.
dicunt electionem factam sub illa conditione si
vacaverit summo Pontifici immari fore.

Nec obstat dicere ut in praesentatione non tunc
A 4 precedat

procedit predicta doctrina, et quod valeat
etiam conditionaliter, incerta, dubia & obscura,
quia hic procedit dummodò in alio tempore da-
tum ad presentandum conditio purificatur, in-
certitudo, dubietas, & obscuritas certificanturave
si conditio, vel incertitudo venit purificanda, vel
certificanda per habentem insistere, statim di-
citur purificata, & certa presentatio, sic docent
Vitiarius in praxi sacra patro., lib. 8, cap. 6.
num. 24, in voluma impresse, Nicolaus Garcia
cum aliis dilecti capite 2, numero 3. Rebullus in
cerub., in form. mandati, verb. Incedamus, in
fin.

- 12 Ex his inferunt vt si Episcopus dicat confero
tibi talem Eccliam, vel prebendam si vaca-
rit: vt Doctores dicunt esse conditione purificant
in vacante, & ob id dicunt Dominum dcl. cap.
in electionibus 2. hoc in iis 6 v. 10. Francis 4.
Baibola 8. Lapis allegat. Gama. 2. Azor. inflit.
moral. p. 2. lib. 6. ar. 26. 74. Couat. lib. 3. Parat.
n. 2. cap. 16. Nicol. Garcia dcl. cap. 2. v. 1. Vinnius
in praxi 115. parat. lib. 8. cap. 6. v. 35. Zerola
in praxi Episcopi. n. 1. verb. 6. n. 1. circa verb. secundum
dubium, vt Episcopus etiam ignorans mortem,
possit conferre beneficia sub conditione, si vaca-
nt: sed de hoc, & aliis propriis infra sub
de concessione Prebenda.

- Ad secundam questionis partem qui eligere possunt, fue eligi, quia ubi, iuxta legem nonnullorum canonum videtur infra *in corpore nostri* *sancti*, vbi deo de excommunicatis, suspensis, interdictis, irregularibus, hereticis, siue aliis criminibus iuretus, item & de inhabilitate laicorum fue illorum, qui sunt minoris etatis, aut carentiudicio, seu non vocandis ad electionem. Et de primi puncto qui eligere non possunt supposito etiam quod electio Episcoporum fiebat antiquibus, siue à populo, siue à Capitulis Ecclesiarum, aut aliter secundum diversa tempora, de quibus dico *sub 9. infra*, & in *dist. cap. quia Ecclesia furcata de causa p. 11. ff. & proprii*. Vbi aut præscriptio, siue consuetudine suscipiendi acquiritur per vnum, aut diversos actus, de quo hanc questionem agens Iulius Baucensis var. *Incubationum tit. 2. cap. 5. c. 1. in fine* ubi ubi

- 14 † dicit quod privilegium, vel factum sus elidendi
acquirunt, per textum in cap. scriptum lib. 11, c. 8
ex cap. cum Ecclesius in fine eodem lib. 6, ubi li
adeft consuetudo quod electio spectet ad cano-
nicos existentes in ciuitate ea sit seruanda; n. 19.
addit quod possessio huiusmodi acquiritur; Col.

- 19 per eos, qui sunt capaces. Et ob id excludit
laicos ex regula textus in *cap. familia. v. v. attin-*
detur, infra; & hanc consuetudo in contrarium
improbatur ex regula textus in *cap. cum terra. i. a.*
cap. quinquies. 4. cap. uiriana. ecc. titulum non pos-
sit in per iuramenti se ingerere, v. dicunt Docto-
res in per iuramentum, & alii iuribus; & v. confirmare
ex his, quod dixi longissime in *cap. Ecclesia fami-*
lia. supra de consuetudine. c. de iur. de. de iur. de iur.

- ¶ dico quod eligentes, siue electores
debent esse ætatis legitimæ, & consilio pruden-
tes; itaui alii eligere non possint, vt dicit Cas-
tellus. *de elect. cap. 1. ex ceteris in cap. 2. de elec.*

mirri gloffa 9. n. 8. Guilhelm. Mandagor. de
eleit. nou. Pralater. cap. 3. Conra. de Sacerdot.
part. 4. cap. 1. num. 14. Iulius Laur. dial. cap. 15.
num. 29. Petr. Bixio in doct. eleit. p. 1. cap. 16.
idem Barboia in p. f. part. 1. lib. 1. cap. 1.
num. 19. & de iure Ecclesi. lib. 1. cap. 19. num. 48.
guibet & aliis add. Andream Valens in Rub.
he. n. 1. vide infra §. 3. ver. ad quartam. &
que cum multis adducit Narbona in doct.
eleit. p. 2. c. 4.

Et huius ratio generica est; quia in electionibus requiritur consilium maritatus vel melioris, atque utilior Ecclesie eligatur *ex cap. consuetud. l. 2. de appellat. nam vel dicti Castellum. dist. cap. sub num. 1.* ad illos spectat eligere Pontificis officium Magistri exercentes, & recti docentes ad institutionem Christi, de quo cecimus *l. 1. cap. 45. Ege Dominus Deus Iherusalem. & recti annuuntiant ad quos spectat regimen animarum subditorum suorum, quod est ars artium iuxta que dixi infra sub cap. penult. & fin. de arate, & qualis. ordin.*

Et his addit quod in Cathedralibus, & collegiis Ecclesiis ſecularibus, & regularibus non habet vocem in Capitulo, quamvis ab alijs ei liberè concedatur ut, qui ſolum in ordine ſubdiaconi non fuerit conſtitutus, ex *elem. vi. vbi gloſſa*, & *DD. de ſtat. & qual. ordin. Concil. Triden. ſeſſ. 22. de reform. cap. 4. & vobique cum multis Barboſa* i qui de hoc latiffimè dixit in *traſſ. de Conſecr. cap. 37. per totum*, vbi videbis, quibus addit Nouum in *ſacra regularium verb. obſerues, ſine Eſtigm. num. 1.* Iulium Lauronium *diſt. tit. 4. Papiſt. locubrai. num. 33. vbi dicit ex Triden. ſeſſ. 23. cap. 12. de reform. vi cum ad ſubdiaconum nemo aſſumi poſſit ante ætatem annorum 22. inde ſequatur, vi ante dictum tempus nullus valeat eligere, vi dicit etiam Andreas Valens *diſt. num. 1.* vbi quòd ſi eligendi non habent ſacris ordinibus non initiari; & hæc eſt æqua, & vniuerſalis præxiſ omniun Eccleſiarum Cathedralium, & Regularium.*

Hec verū doctrina luminatur in sequentibus 10
 casibus; quia si tempore vacationis sacris insigni-
 bus non sit, sed tempore electionis iam suscep-
 tit Subdiaconatum habebit votum; & cum suffice-
 rit si habilis tempore electionis, glossa in *dilecta*
elem. vi. li. de atate, & qualis, ordin. verb. con-
firmum. Abbas, & Barba cum aliis *ibidem*, &
 per textum in *cap. cum inter R. h. de sit. cap. i.*
 et de *prob. li. 6.* Moneta de *dist. hab. quind.*
part. 2. quæst. 20. num. 6. Julius Laurocius *di. d.*
cap. 1. tit. 4. num. 3. vbi addit idem dicen- 20
dum de elec. de f. c. b. ubi quia semper requiritur,
vi. tempore electionis sit habilis, & sit subla-
tus defectus.

Dubium verò est an si ordinetur quis subdia-
conus ante illam legitimam aetatem annorum
22 possit eligere simul cum aliis legitimis electo-
ribus: sed respondetur Rodriguez tom. 2. quæst.
regular. quæst. 3. art. 5. Antoni. Clauhaus inquit.
moral. lib. 4. tit. 2. hoc in n. 4. refertens Abbatem
in cap. pre illius. c. 12. de prob. Petr. Bizz. dist. exp.
17. part. 1. hoc in. posse talem a. habito respectu
ad hunc effectum admitti ad eligendum cum
aliis legitime ordinatis; quia non tamen Ordo
facit, quum in Canoniceis, vel religio-
sibus, hoc in. iuribus creditur: & sequitur
Julius Luss. sub dist. capite 15. numero 37.

addens Concilium Tridentinum non statuisse
 aetatem annorum 22. ut necessarium præcedat
 tributendum ius eligendi, sed tantum quod sint
 electores subdiaconatus ordine initiati, & sic si
 ante legitimam aetatem aliqui, etsi non legiti-
 mē se facti promouere cum ordinem verē re-
 cipiat possint admitti, quod demum verum putat
 Laurus habito respectu ad illum defectum,
 quia si talis se faciat scienter promoueri ex alio
 capite excluditur, cum sit suspensus, & sus-
 pensus excluditur, quare concludit ut si quis ex
 privilegio ante illam legitimam aetatem ordinetur,
 non sit excludendus a suffragio ferendo,
 dum tamen sit rationis compos.

Et idem Fr. Eman. Rodriguez, & Julius
 Laurus. *dist. cap. 11. n. m. 41.* dicunt prohibiti-
 onem dist. Trident. Concil. sess. 22. cap. 4. non
 extendi ad electionem Superiorum in ordinibus
 mendicantium, in quibus etiam sacris ordinibus
 non insistent, non prohibent vocem habere,
 quod flexibus rationibus D. Manuel probare
 nititur, & v. ponderat Laurus verba Concilij
Regulari Ecclesie, solum comprehendere, &
 verificari in Ecclesijs Canonicoꝝ Regulari-
 um, quæ vocantur proprie Ecclesie, *cap. aut-
 liss. 10. q. 1.* Et dicit quod etiam comprehende-
 ret mendicantes, ac cum D. Rodrig. non pri-
 uari voce actiua in vniuersali in omnibus nego-
 tiis, sed solum in electione, in multis enim ne-
 gociis particularibus docent, etiam sacris ordi-
 nibus non insignitis suffragari, ut in Nouitio-
 rum receptione.

Notant verò Doctores ex glossa *dist. elem. vi.
 h. vbi Bonifacius Vitalinus num. 26. Imola n. 23.*
 Iulius Laurus. *dist. cap. 1. tit. 2. vbi. Lucubrat.
 num. 39.* Barboza de *Iure Ecclesie. part. 1. cap. 19.
 num. 51.* non tenet Capitulum spectare, ut quis
 promoueretur ad sacros ordines intra tempus à
 iure electionis faciende præfixum, quamvis di-
 cat se esse parum ordines suscipere, sicut nec
 teneretur spectare & insuperbare, donec perueniat
 ad aetatem legitimam, nec excommunicatum,
 ut absoluitur. Et reddunt prædicti quod si
 mors modica esset futura, nec damnum vllum
 Ecclesie subiret, & malignitate, astutia, & dolo
 potius illos concludendi, quam Ecclesiasticæ rei
 bene gerende studio, ita accelerasset electionem,
 ne absentes venissent, & absens veniens hoc pro-
 bauerit restant illi in contra electionem per glos-
 sam: *vbi. compedimento, in cap. cupientes hoc
 est. de cum Chuchoc hoc n. 8. argum. textus
 in cap. cum dilecti, de dolo. & continet.*

Item notat Petr. Rebusan *tratt. num. 9. 8.
 n. 3.* & Julius Laurus *variar. lucub. dist. 11. q.
 cap. 17. n. 19.* & alij Canonici, etiam in sa-
 cris non constitutum posse conferre beneficia per
 Hebdomas, sicut alij Canonici, non obstantē
 t. *dist. elem. vi. h. de etate. & qualis. ordi.* quia
 tibi prout tantum suffragio, & sic in electione
 non tamen in nominatione, collatione, seu præ-
 sentatione, cum inter illa sit longa differentia, ut
 patet ex *textu in c. cum in illis. 5. de proband.
 lib. 6. & quia dist. elem. q. 1. paralis*, non est ex-
 tendenda ab vno modo prohibitionis ad alios
 modos non comprehensos ex regula textus *in l.
 interpretacionis de parric. cap. vbi. d. 2. q. 1.*

lib. 6. & quia possit Elector minor factus ex
 dispensatione conf. beneficiis, ut probat
 Doctores per *textum in cap. cum nobis hoc
 11. Laurus. dist. cap. 15. num. 49.* cum

Ioanne Selua *de benef. part. 2. quæst. 6*

Hæc tamen in casu electionis limitantur in eo
 casu, quando scilicet habetis à principio requi-
 ritur: nam non sufficit quod postea superueniat,
 ut dicitur Barboza *in dist. elem. vi. h. num. 10.* &
 Flamin. Paril. *de resignat. benef. lib. 4. q. 1. num. 14.*
 † Et idem Barboza *num. 22.* cum Moneta *de dis-
 trib. quæst. 2. 20. num. 5.* per glossam *in dist. elem.
 vi. h. verb. sed fortius quæro* notant quod si Ca-
 nonicus in sacris non constitutus valet promoueri
 inter quatuor Tempora proxima, non debet spe-
 ctari, si imminet electionis tempus; etsi aliter,
 ut *infra* dico, absentes electores sint vocandi.
 † In Religionibus, & cenobis, non professi,
 & etiam conuersi licet professi de iure com-
 muni electioni Canonice non possint interesse,
 nisi ad sit consuetudo approbata secundum regu-
 lam, & constitutiones sui ordinis, *cap. ex eo
 5. in Ecclesijs quoque Regularibus hoc tit. lib. 6. Castel-
 lin. de elect. Prælat. dist. cap. 5. num. 20.* & ita Do-
 ctors ex illo textu colligunt Regulares nondum
 professos interesse non habere cum professis in
 electione, sicut nec Laici conuersi cum clericis:
 & ita Petr. Gregor. *de elect. dist. cap. 7. num. 4.*
 Chuehus *instit. moral. eodem tract. num. 114.* Fr.
 Eman. Rodrig. *quæst. regul. tom. 2. dist. 9. §. 1.
 art. 5. in fine.* Suarez *de relig. tom. 4. lib. 2. cap. 4.
 num. 3.* Barboza *in illo textu num. 2.* & de iure
Ecclesie dist. cap. 2. p. 1. c. 4. 49. Cruz *de statu relig.
 lib. 2. cap. 5. in fine. princ. concilij.* Sigismundi à
 Bononia *hoc tract. dub. 91.* † dicunt laicos regu-
 lares carere voce actiua in electionibus eorum
 ordinum, in quibus sunt professi, qui secus di-
 cendum esse affirmant si alias habent vocem ex
 privilegio, statuto, fundatione, vel consuetu-
 dine, ut tenet glossa *in dist. cap. verb. electionibus.*
 † & dicunt Iulius Laurus. *dist. cap. 15. sub n. 35.*
 Barboza *dist. cap. 19. n. 14.* Vt nec Collegium,
 Cenobium, siue Monasterium teneantur spe-
 ctare nouitium, ut probatur: Vbi cum Azor.
instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 14. vers. item vnu.
 Moneta *de distrib. Quæstio 1. part. 2. n. 1.*

Vnde dici debet ut si Regulares tacite, vel
 expresse professionem non amittant actiua, pas-
 suaque voce careant sequenti modo explicatis,
 † nempe ut quis eligere valeat, sufficiat tacita
 professio; Vt verò possit eligi, necessariò re-
 quiritur expressa: sic cum multis Barboza *dist.
 cap. 19. de iure Ecclesie. 1. n. 10.* Suarez *de relig.
 tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 4. n. 2.* Petr. de Batio
in direct. electio. p. 2. cap. 6. num. 2. Sigismundi
 à Bononia *hoc tit. dub. 90. n. 2.* Nouar. *in lucerna
 regul. verb. Electores*, siue eligentes n. 1. Tambur-
 tin. *de iure Abbas tom. 1. disp. 5. n. 6. & 7.* Syluester
Verbo Electio. 4. n. 1. Chuehus *dist. lib. 4. insti-
 moral. hoc tit. n. 94.* † Et addit Castellan. *dist. c. 5.
 hoc tit. n. 27.* Vt pariter veniant illi omnes exclu-
 dendis, qui per eorum regulam, & constitutio-
 nes approbas prohibentur habere vocem in
 electionibus, nam cum Syluestro *verb. Electio. 1.
 n. 3. in fine* De excommunicationis, suspensis, & aliis
 prohibitis eligere dico infra *in cap. illa quæstio. a
 35. hoc tit.*

Vnum tamen notabis, ut vnus Elector possit,
 aut debeat excludi ab electione Canonica prio-
 ri Abbas, aut alterius Prælati, sub prætextu
 alicuius commissi delicti, etiam pendente causa,
 nisi prius fuerit sententialem condemnatus: sic
 docent Hostiensis, Ioannes Andreas, & Felin.
*in cap. mone. de accusat. Castellan. dist. cap. 1.
 hoc*

hoc tit. sub num. 1. in fine, qui num. 2. ait hoc idem statui pro Fratribus Prædicatoribus in cap. Romano 1589. declarat. 4. vbi dicitur: Quod nullus intelligatur priuatus voce, nisi antea sit per sententiam condemnatus, vel nisi confiter eundem aliquod mali effusio, per quod reuera incedit in excommunicationem lata sententia. †

- 38 Et pro fundamento adducit textum in *dist. cap. illa quotidiana*, vbi & in glossa dicitur, quod criminosis non repelluntur a suo iure, nisi sint excommunicati maiori excommunicatione. † Et quod nec pariter repellendi sint ab electione illi Electores, qui non sunt ipso iure priuati, sed solum veniunt priuandi ex *cap. cum viderem, hoc titulo*, vbi Panor. *num. 13.* & alij clausus in *cap. quia propter eodem, & num. 14.* addit inquam Panor. *num. 14.* ut non sint tales violentem expellendi, sed sit esse, vt veri Electores premittant protestationem de non admittendo non admittendos, &c. diuimodo notorii non sint priuati per excommunicationem, aut suspensionem: in quibus casibus ait posse violentem repelli a loco electionis. De regularibus alia dico infra in hac Rub.

- 40 Ad tertiam questionis partem, qui verè in Episcopum ad Prælatum, siue alias Dignitates, & officia Ecclesiastica eligi nequeant. Et quia dispertim sub titulo nostro dico, nunc breuiter duxi sub compendio respondere, vt eligi non possint Laici, iuxta *cap. 1. dist. 61.* nisi ex causa *cap. statimur 5. t. eodem dist.* excommunicati maiori, vel minori excommunicatione suspensi, vt dico infra, in *dist. cap. quia illa quotidiana 39. hoc titulo*, per textum ibi, in *cap. inquisitionem hoc titulo*, *cap. cum dilectus de consuet.* vbi etiam de interdicto. † Nec potest eligi vir coram affectus, vt dico infra in titulo de corpore viriari, tali inquam impedimento, vt nequeat ministerio inservire, nec eligi debet reprehensibilis; & qui curialis est, & Neophytus in fide, id est, qui non per Christianam fidem amplexus est, nec insuper eam enigatur. † Nec qui morbo contagioso, & incurabili laborat, nec irregularis nec schismaticus, etiam si ad vniorem Ecclesie sit reuersus; licet ex dispensatione possit confirmari, *cap. quia diligencia 5. hoc tit.* † Nec eligi poterunt Simoniaci, publici aleator, sacrilegi, vforarii, illegitimi, nec illi, qui aliquo crimine fuerint notati, ex his, quæ enumerantur in *cap. quia in aliquo dist. 51.* † Nec eligi debent illi qui non sunt ætatis legitime, nec ille, qui non est sufficientis scientie, & cui obstat aliud Canonicum impedimentum ad ordines, in quo Electores dispensare non possunt, de quibus late cum multis Barbofa de iure Eccl. *p. 1. cap. 33. à num. 94.* & Ego infra in hoc titulo, & faciunt plura, quæ dico infra de auro, & qualis ordinandus. Hæc refert Andreas Valens in hac Rubrica 5. t. *num. 3.* † Vbi in fine, ait, vt habent plures dignitates, vel beneficia curata sine dispensatione eligi non possint, per textum in *cap. dudum 4. hoc tit.* vbi dico, † & ego addo, vt qui ætate Prælatum incompatibili est alligatus, eligi non possit; etsi possit postulari, *cap. fin. de postulat. Prælat.* † Et quod ob id non possit quis prosequi duas electiones de se factas, sed teneatur eligere vnam, quam maluerit; *cap. sciatis causis hoc titulo lib. 6. vbi Doctores, quos refert idem Barbofa dist. cap. 39. lib. 1. de iure Eccl. num. 127.*

Et licet in Abbatem, vel Priorem Regularem eligi nequeat Nouitius, non professus regulam, *cap. Praefertur 16. q. 1. cap. cum causam 27. cap. cum in Massimian 49. hoc tit.* in Episcopum tamen eligi poterit, vt ibi dico, per textum, in *cap. nullum 18. hoc tit.* nec enim poterit eligi in Prælatum Regularem non Monachum, *cap. cum ad infirmum 37. hoc tit.* item nec in Abbatem poterit eligi non institutus in regula Monachali, *cap. officij 18. infra.* † Et Castellin. 49 *de elect. cap. 11. n. 32.* subdit esse intelligibilem Religiosum, qui Chirurgiam exercuit, ex qua sequuta fuit mors, idem dicit Barbofa de iure Eccl. *part. 1. cap. 19. sub num. 127.* de homicidio, & discedente a suo Monasterio pro quocumque crimine, etiam leui & occulto, & de penitente publico, iuxta quod vltimum dicitur Laurentius de Peirinis de Prælat. *cap. 5. §. 7.* an qui abstinuit in Sancto Inquisitionis officio, possit eligi ad Dignitates Ecclesiasticas. † Et quod Regulares penitenti in Sancto Officio ad Dignitates, & Prælatum omnino inhabiles sint, etiam si penitentiam impulerint, dicunt idem Peir. *tom. 2. priuilegium sui ordinis Atinorum in articulo ad consilij. q. Pauli F. n. 29. pag. 337.* Tamburin. D. Thom. de iure Abbat. *dist. dist. 5. q. 21. n. 7.* Barbofa *dist. cap. 19 de iure Eccl. n. 128.* referentes sic determinatum in generali Congregatione S. R. & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolice Mœnis Quirinalis coram S. D. N. Urbano VIII. & Inquisitionibus Generalibus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis, vt in posterum Regulares omnes cuiuscunque Ordinis, Religionis, Societatis, & Instituti, quibus pro delictis ad sanctæ Inquisitionis officium spectantibus penitentiam genus aliquod impositum fuerit (saluaribus penitentis exceptis) eo ipso ad omnes religionis sue gradus, & officia inhabiles censentur. † Princeps etiam penitentis tempus expleuit: Vel guriam receperit, ab illa tamen promoueri nullatenus possunt, nisi prius obtenta a S. D. N. vel à dicta sacra Congregatione coram Sanctitate sua habenda specialia, & expressa rehabilitationis; & quod aliis promotio nulla sit, & promouentes ipsi ptiuacionem suorum beneficiorum, ac propterea voci actiue, & passive ipso facto incurant; ad quæ restitui, nisi ab eodem S. D. N. vel ab eadem S. Congregatione coram Sanctitate sua habenda non possunt, & ab eodem S. D. N. mandatum fuit, vt dictum Decretum intimaretur omnibus Religionum Superioribus, quæ testatorio in Hispano sanctæ Inquisitionis officio fiet ab Inquirentore Generali, vt docent. Videbis quæ dixi infra in *cap. illa quotidiana, q. 1. sub vers. ad secundam*, vbi quid in officiis temporalibus.

Ad quartam questionis partem, etsi per textum in *cap. omnipotens de accusat.* dicant Naldus in *summa verbo Infamia, num. 1.* Molinellus *tom. 1. sum. 27. 6. num. 29* & 30. Peirinis de subdit. *tom. 1. q. 1. cap. 31. §. 8.* vt si accusatus apud bonos viros, gratus sit de tali peccato, intelligibilis sit tunc propter malam famam. Nihilominus existimo dicendum vt accusatus de delicto non sit incapax electionis, vt patet ex iam dictis, vbi probati cum Castellin. & alius, vt requiratur sententia contra delinquentem, & teneat Nouar. *lib. 1. cons. 6. de accusat.* Rodriguez in *summa cap. 105. num. 2.* nam aliis effect

in potestate viuis malevoli, inuidi, & inimici ablegare meritiſſimos viros à promotione ad dignitates, maxime quæ per concursum dantur multis rationibus hanc partem docent Leandrus à Murcia in cap. 8. *regul. S. Franc. cap. 12.*
 11. n. 10. † quia infamia non æquæ valet sicut testis viuis, nec facit semiplenam probationem, vt quibus indicari queat, vt dico infra in Rubrica de probat. † solum aut vt infamia habeatur pro accusatore, non pro teste; & quia vt dixi ad hoc vt quis repellatur à suffragio ferendo, requiritur vt sit conuictus finaliter, & quod iudicè in eum procedatur in causa † qui etiam explicat textum in dist. cap. *Omnesque*; & cum eo Diana alios adducens p. 10. *tratt. 13. refel. 32.* Vt ille textus intelligatur quando scilicet tempus potest esse intermedium, in quo accusatus ab infamia purgetur; quod si electio inter, tunc reuera admittendum accusatum, siue denunciatum ad eligendum probant, imò vt eligatur etiam; & confirmari potest ex his quæ dico infra in cap. 6. de *tempor. ordin.* & alibi: Videbis quæ dico infra in c. 32. q. 1. a. n. 1.

16. Pro complemento cõsentis huius questionis benè duxi tria notanda. Primum quod electio facta de eo quæ aliquo de relatis impedimentis tenetur, sit in ipsa ipso iure. † Et tunc, quorundam est ipso iure Electores pro ea vice, potestate eligendi præsumitur, & suspensio sunt triennio ab eiusdem Ecclesiæ beneficiis: cap. cum in cunctis hoc 11. cap. 1. in fine, vbi glossa de *pell. Prælator.*
 17. † Secundum quod ad probanda impedimenta, electi etiam Laici, & feminæ admittuntur; sic vt eorum testimonio non stet, si de fama tantum, & auditu deponant, cap. tam litteræ de *testibus*, vbi dixi plura. † Tertium, vt qui semel ob vitium personæ est reiectus, non possit amplius eligi nisi iuxta specialiter reſtitutus, cap. super eo hoc 11. Iulius Lauro. hoc 11. q. 16. n. 17. Tamburini. dist. disp. 5. q. 21. n. 4. Barbosa dist. cap. 19. lib. 1. de iure Ecclesiastico n. 126. a. 29. Et 130. Andrea Valens in hoc Rub. 4. §. in fine, vbi hoc vitium admittit, quando electio calſata est vitio personæ: nam si ex alio Capite, vel modo electionis, tunc iterum eligi posse ait.

4. *Maiores possider ex consanguinitate, potest præferre vnum, quem maioris in aequali gradu.*
6. *Altus Indignus est inuendibilis.*
7. *Officia vendebatur in Regno Indiarum.*
8. *Sapienter caetera est, cui est cer audiens in arte gubernanda.*
9. *Indici nominati ad officia soliti erant iurare, quod administrarent eum integritate, & de eorum, & meliori modo expendenda literis, num. 10.*
11. *Officia vendita Indis in Indis decreta Regis fuerunt ab ementibus inflaturata; vt sic digniores persona cum consilio Indiarum eligerentur, num. 12.*
13. *Consulentes Regum sunt plectendi ex damnis causatis ab electis indignis eorum consilio.*
14. *Carolus V. amittitur, vt venderet Officia, respondit se potius velle veni ab Imperio.*
15. *Pecuniam nemo gratis pro bene communis esset, sed proprio commodi.*
16. *Simonia est vendere habitum militaris, aliter alij num. 17.*
18. *Rege, nullum modo possunt nominare ad Episcopatus aliqui pecuniâ accepti, seu datâ ab eligendis, seu ab alijs illis præiacti; & num. 20.*
19. *Electio vt aliter ex eligentibus suffragetur pro vno, aliter pro alio, est simonica.*
21. *Pars maior in electionibus informat eam, non minor.*
22. *Electores preest se conformare cum simoniacis Electoribus.*

Ad primam questionis partem videntur respondendum assuamur; eò quod talis eligendi actio non est debita huic parti determinata, cum possit iudex sine iniuria illius pro alia parte ferre sententiam; sicut electio illius partis, pro qua est ferenda sententia, sit in manu, & arbitrio Iudicis, sed eligere, & determinare hanc partem litigantem, pro qua suatur sententia, est iure pendens ex voluntate Iudicis, & est pretio æstimabilis; quia est valdè utilis litiganti, & simul est coniuncta cum aliquo incommodo Iudicis; quia perdit gratiam, & amicitiam alterius partis; ergo. Item quia hic non datur acceptio personarum, quæ iustitiæ distributivæ opponitur, vt dixi in cap. nouis, de iudiciis quæst. penultimam, cum hic iudex videatur esse liber ad faciendum quod voluerit. † Indeque fiet, vt nulla fiat iniuria ei parti, à qua pretium petitur, & accipitur; quia petitur pro re, quæ non est ei debita, vel aliquoquin est valde ei utilis; quare sic tenent Lessius, quem citat Diana part. 3. tratt. 5. refel. 55. Fagundes in præceptis Decalogi tom. 2. lib. 3. cap. 16. num. 14. Tragonius in regimine Christiana Republica tom. 1. lib. 4. disp. 9. num. 41. Trullenchin præcepta Decalogi lib. 1. cap. 1. dub. 6. num. 10. probabilem vocantes seculi iuri prohibitionem prohibentes munerum receptiones. † Vt quando dantur duo vota æqualia possit iudex licetè aliquid accipere pro electione partis, pro qua ferat sententiam. Ex eum talis donator voluntariè donet, eueniat vt res accepta à Iudice ex duplici titulo, ab eo tineretur possit, scilicet titulo pretij iusti, & titulo donationis liberalis; & ob id in nostro casu cum Rodriguez, Lopez, & Bañez, idem Fagundes

QVÆSTIO II.

An eligentes ad Maioratum Cathedram, & Capellam, possint pro hiis accipere pecuniam. An Regibus Hispania nominando, siue eligendo ad officia, siue Episcopatus, venditio permittatur, vel teneantur ad illa utique digniores eligere. An minor pars in aliquo Capitulo, possit concurrere cum maiori ad eligendum indignum?

SVMMARIVM.

1. *Electores ad Maioratum, Cathedram, & Capellam, possunt secundum aliquos accipere pecuniam, & munera pro alijs eligendis, & quare? num. 1. & vbi quod duplici titulo veniunt res donata, contraria sententia, num. 5.*
3. *Gratificari preest iudex, quando dantur duo vota æqualia.*

gundex n. 39. & 40. probabilem dici; quia datur locus favori, seu gratificationi. † Siquidem Maioratus possessor ex consanguineis possit preferre vnum, quem maluerit inaequali gradu; & sic administratos Capellae eligere hoc Monasterium prae illo, vt in eo aedificet, ac constituat Capellam cum suis emolumentis, & ceteris paribus possit eligere hunc pauperem prae illo, & idem ex suffraganeis ab Cathedralis, quando oppositores sunt aequales sed illa prelatio, vt dictum est, pendet ex voluntate, liberalitate, & fauore eligentis; quia non est debita huic determinate personae; ergo.

§ Sed praehabitis quae dico infra latissimè in cap. cum ab omni de vna, & honest. Cleric. vbi de muerum acceptione, existimò in casibus propòitis in quæstione, nullomodo Electores ad Maioratum, ad Cathedralis, & Capellam posse accipere pecuniam, seu munera; quia omnia supradicta non cōceduntur ab Electoribus, sed à fundacionibus, testatoribusque & instructoribus emphyteusis. Et sic posito, vt quis sit Dominus directus, & quod alij manus Electorū, aut testamentariorum spontè, & voluntariè, minimeque coactè acceptauerint, tenebuntur ex officio, & veluti ex cōtractu ad hanc electionē, quae est iniustica muneri, quod sponte, & liberè acceptauerunt, & per hanc acceptionem se ad id sponte obligauerunt; & ob id non possint postea aliquid pro ea electione accipere, sic vt teneantur ad restitutionem pretij; si quod forte ob eam rem acceptauerunt; hanc probabiliter amplectitur telarius Fagundes dict. cap. 26. n. 41. Diana part. 6. tract. 6. resol. 19. qui te melius considerata huic adhaeret sententiæ † quia actus Iustitiae est inuendibilis; & vt iudex non potest manere suspensus, sed tenetur pro aliquo iustitiam ferre; imò & ex officio tenetur se determinare ad vnam partem; & sic gratis: nam in ea determinatione consistit exercitium ius muneris; ita est in casibus nostris: & docent Salus in Clausi Regia lib. 10. tract. 5. cap. 3. num. 8. Turrian. 2. disp. 4. dub. 3. Rebellus p. 1. de inst. lib. 3. q. 10. num. 1. Lessius de iustitia lib. 2. cap. 14. dub. 67. & alij.

7 Ad secundam quæstionis partem, suppositis, quæ dixi infra in cap. cum Ecclesia Sura de causa possit. & propriet. Vbi q. 2. & 3. tractati, quod omnino, siue electio ad Episcopatum spectat ad Reges nostros Hispanos in ditione sua Hispaniae, Indiarum, Siciliae, Neapoli, &c. Vnde iam quia in praedicto Regno Iosacum officia vendebantur, viderimque modum scriptum D. D. Christophori Muscoli eiusdem Consilij aulici Consiliaris, qui nunc à nonnullis annis degit in supremo Castellæ literatissimus, & prudens mihi visum fuit; & si aliquantulum ab instituto decuim, iustitiae quæstionem hanc cum moniti, quo vtrim ad nostrum paullum Regem Philippum IV. q. qui postquam n. 1. cum P. Zelada in indie. lib. 1. §. 9. n. 68. vtile praestet in arte gubernandi, & ceteris sapientior sit, cui est cor audiens, & cor docile, non cui inest ferreum ingenium; & peritiam ratio, iuxta petitionem illam Salomon. qui lib. 3. Reg. cap. 3. vers. 1. & 9. loquens ad Deum dixit: Dabis sermo tuo cor docile, vt Populum tuum indicare possit, vt refert idem Zelada dict. num. 68. ex illo oratio David Psalms 142. & exortans, vt Rex noster commendaret summè suis Consiliariis ad obseruationem omnimodum Iustitiae, corrigendo malos,

& bonos augendo, quibus Respublica rectè geritur, refertens ex Valenzuela Velasquez conf. 2. à num. 79. Leges Iuris communis, ac Regias allegante, cum Deciano, Michaële de Luna variat. test. cap. fin. n. 24. Anzoto Roberto 2. verum Iudic. c. 12. fol. 442. Fr. Ioan. de sancta Maria in politica cap. 21. Ioan. Salgado in l. Regia Portug. discurso 1. n. 27. Christoval. Befold. dissertatione de publicis Iudicis n. 21. Pan. Gueuara in Martham cap. 1. vers. 1. obferuat. 1. n. 15. & alijs. † Et hac de causa Iudices nominatos in admissione suorum officiorum solos esse iurare quod administrabunt cum integritate, iuxta textum in l. rem non nouam eod. de Ind. Typico de Senatoribus à cap. 3. Langlo 1. semestrium cap. 2. Camillo Borrello de Magistratib. lib. 1. cap. 14. Bulengero de Imperatore 2. p. cap. 15. Ofuualdo lib. 24. cap. 3. Christoval. Befold. de iure iurando disp. 2. n. 26. † ad quod dicit Moscoso singularem legem esse illam 6. in §. lib. 2. recep. vbi disponitur vt Iudices iurent ac cito, & meliori modo, quo possint in litibus expediendis, & cum legalitate.

Cum hoc suppositis licet exornato interrogatus respondet, vt ex nullo decreto Regio ad supremum Consilium Indiarum annullare protubines venditorum officiorum Iustitiae cum refectione temporibus illarum Prouinciarum in plurimum originariis ab eis, quibus prohibitum est legibus ea empsisse, vt ipse Moscoso narrat, ex Abbate, Caramuel in responsis ad manifestum Portugaliae fol. 24. D. Ioan. de Larrea decy. 45. n. 33. & in alleg. 219. Salerni conf. 27. dub. 3. cap. 6. Fragio de Repub. p. 1. lib. 1. disp. 2. cap. 2. à n. 121. eamque satisfaciendum faciendo ex pecuniis Thelauri Regij viciniore tete, siue loci, vbi ea habeatur, ex doctrina textus in l. 1. ex l. si quis 6. cum quidam l. si fundus ff. locati, D. Hieron. de Leon decy. 174. n. 6. Larrea alleg. 17. n. 4. Capicio Galeota 2. controuersia 69. Anton. Amato resol. 18. † praerambulum concludens, vt praedicti Consilij supremi Consilij Indiarum consultant, ac Regi proponant personas digniores, sanguine, qualitate, literis sufficienti ac virtute iuxta eorum obligationem, vt dicunt Mastrillus de Magistr. lib. 2. cap. 1. n. 68. Sesse 2. tom. de action. Epistola ad Regem. n. 67. Mag. Fr. Ioannes Marquez in gubernatore Christiano lib. 1. cap. 20. §. 4. Nauarette in discurs. politice 27. Perez de Lara de vna hominis cap. 30. num. 26. Ceruantes in l. 2. Tauri à num. 10. Fr. Ioan. de sancta Maria in politica Christiana c. 8. Verat. de viciat. 9. n. 19. Capiblanco de Baroniis pragmat. 2. n. 121. Fr. Leonard de Murcia in ceter. cap. 2. cap. 3. §. 2. sequitur Abulensium in lib. 1. Regum cap. 2. † dicentem plectendos esse consultores Regum ex damno causato ab indignis electis per Consilium eorum; & alia in confirmationem adducens D. Muscolo ex illo Matthaei cap. 21. Auferetur Regnum, & dabitur genti facienti iustitiam, plures citam † illico adduci legē Regiam Caroli V. Proauū nostri Philippi IV. qui cum esset in magna necessitate, & egestate proveniente à causa multiplici Belli & ab aliis quibus consultoribus quagni nominis, ac litterarum exhortans, quod venderet officia Iustitiae; Vt sic alieuiaret Regna; ipse tamen sanctus decernendo, & ex consilio S. Fr. Ioannis à Vilanova noluit ire, nec irumpere, Deum prae oculis habendo, decessit se potius velle vinci ab inimicis

- 8 *Electores ad faciendum electionem, debent electoraliter in unum convenire, in aliquo publico, & loco honesto; nisi contra numer. 19.*
- 10 *Electores qui non astatem debent habere, vt legem suam electio: quod de iure; quod ex Traditione, n. 23.*
- 11 *Patronus potest post septennium eligere, sed eligere nec Monialis non ante 12, nec Monachus ante 14.*
- 12 *Presentatus pars quasi sponsa, electio spirituale quoddam matrimonium.*
- 13 *Electores debent esse Subdiaconi.*
- 14 *Moniales eligentes, debent esse in aetate expleta 16 annorum.*
- 15 *Eligere non potest Subdiaconus, si ante 22. annos ex dispensatione, sit ordinatus, & n. 26.*

AD primam questionis partem videtur negativè respondendum; primò quia vt dicitur Agidius Bellarmus in cap. nullus hoc tu, n. 5. & 6. Castell. de elect. cap. 9. sub num. 69. si duo sunt tantum Electores, necessarii debent eligere ex ratione, cum neutrum eorum facere possit maiorem partem: & sic idem Castellus cum Innocent. & Archidiacono in cap. post reitatem. cap. in Genesi. cap. si quando v. 2. vbi quod tres Electores possunt eligere more solito, in cap. quia propter eadem: licet formam formam in omnibus servare non valeant, & quod duo scrutentur tertium, & sequent alia, quæ possunt, & in specie facere collationem, quæ fieri solet in electione concordati. Cum ergo ex regula dict. cap. quia propter maiorem partem confentiat in aliquem, hic tamen non debet maior, nec minor, nec vora dici possit secreta, & necessariò electio debeat fieri vnius de pluribus: sequitur vt inter duos solos nequeat electio perfici, cum eius essentia consistat in electione vnius ex pluribus, ad minus ex duobus: sic vt pluralitas solatur in duobus, cap. 42. de regul. l. 6. ut sic est quod in casu presenti non sunt duo, quorum alter possit eligi: eo quod si vnus ex illis est prior iam eligibilis; numerum ille, qui debet eligere; non non enim potest eligere, & eligi, cum nemo possit oriri à se ipso; ergo eveniet, vt electio remaneat tantum respectu vnius; quod est contra naturam electionis, quæ ex pluribus est vnus vocatio.

Et confirmatur ex electione sancti Marthæ Altera, vbi ita dicitur: *Operiet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregati testem resurrectionis eius nobiscum fieri vnum ex istis, & stantur inter duos Ioseph, qui vocabatur Barrabas, qui cognominatus est iustus, & Martham, & orantes dicentur: tu Domine, qui corda nostrorum omnium, ostende quem elegeris ex his duobus vnum.* Quibus verbis patet, vt electio sit vnius ex pluribus, & ita & ex aliis hanc doctrinam Sopranus de elect. Pontif. lib. 4. cap. 8. quæstion. 6. Roman. Villadiego, Gambartus, & Panormitanus penes Bonacinum, vt refert Diana part. 10. tract. 13. resolus. 33. Bordinus in consilio regular. tom. 2. resolus. 62. num. 59. Nauarrus lib. 1. consil. hoc iud. num. 4. Miranda in manuali Prelatorum tom. 2. quæst. 23. artic. 5. consensio 11. Azorius tom. 1. lib. 4. cap. 5. quæst. 8. Rodriguez in quæstionibus regular. tom. 2. quæst. 13. articulo 12. sub fine.

Contrariam nempe sententiam, vt si electio remaneat apud duos, vnus alterum eligere possit, do-

cent quamplures, veluti si vnus vtendo eligendi potestate, & alter cedet iuri suo, tunc ille eligat publice, sic, vt hic electus, intelligatur electus à toto Collegio: nam licet ad constituendum Collegium, requirantur plures, potest tamen ad vnum devenire; & tunc residere in illo totam Collegij potestatem, & facere regula textus infra in cap. cum in iure peritus, vbi potest quæ sententia electioni de se factæ, sed sic est quod ille contentiens augere eligendum numerum, cum ipse non incipiat suam electionem, sed ab alio incipit compleat; ergo cum in hoc casu sequeatur quod ille præcedat in cap. quomodo 18. quæst. 1. Et facit, quia capitulum secundum hanc Canonice subsistere legitime potest in duobus tantum vocalibus; sic vt electio sit canonica; quævis aliquando palam fiat, sicut etiam ceteris validat, licet, & legitima electio facta inter duos solum vocales per accellum vnius ad scriptum, cum alterius libero consensu insistendo, non iuri communi, cum etiam specialiter Religione.

Et confirmatur ex illo axiomate iuris, quod actus in dubio debet interpretari validus; i. quæst. ff. de reg. iur. l. 1. quæst. ff. de verb. oblig. l. 1. quando ff. de leg. 2. Abbas conf. 62. col. 1. num. 7. vers. 3. lib. 2. Rolandus à Valle conf. 61. num. 23. & sequenti, vers. considerandum. lib. 3. vbi extendit ad omnem actum, Iure Romanus conf. 80. a. num. 4. vbi extendit ad omnem dispositionem, videbunt contractus, testamenta, iuramentum, attestantes, & privilegia, Bertazzoli de clausula, arbitrum. clausula 1. glossa 4. num. 5. & repert. leges si quis maior. Cod. de transact. num. 506. Pichard. an 9. si quis alium, num. 4. de iuribus stipular. Fereus in consilio. Catalano glossa 1. num. 15. i. cum ergo hæc sententia faciat pro validitate electionis. Et Barthol. in l. si non sit, ff. de adptionib. dicit aliquem posse se eligere, dum facultas eligendi pluribus commissa est, non verò quando vni tantum est demandata, ex l. si mandaverit 6. si tibi ff. mandat. sequitur vt hæc sententia, quando casus necessitatis occurrat, probabiliter iustineatur, cum omnis interpretatio admittatur ad sustinendum actum, Rota decisio 469. num. 3. part. 2. recent. Rolandus à Valle conf. 61. num. 26. libro 3. Tuschus tom. 4. littera A. conclus. 136. num. 14. & in terminis docent Samuellius de elect. disp. 3. tractat. 1. contr. 8. per totam, Petr. Vidal. in Archa Theologia moral. hoc titulo, inquisitio, vna per totum, probans latè, & docet electionem Canonice posse fieri inter duos; Pasqualigus decisio 235. numero 4. Anchazarus in dict. cap. nullus hoc titulo, Paulus de Eleazar ibi num. 13. tom. 2. repert. lcan. Andree in regula in toto de reg. iur. libro sexto, Panormitanus part. 2. conf. 25. numero secundo, Baxio in direct. election. part. 1. cap. 21. numero 3. Borchi in dict. cap. quia propter hoc titulo, numero primo, Tuschus littera E. conclusio 72. & 78. Sigilmandus hoc titulo, parte prima, caput tertius, habet viginti quatuor, numero quinto; Ergo cum hæc opinio ita sit admittenda & eam probabiliter pater Bonacina de electione Pontificum conclusio 3. parit. 1. numero 11. Et regula, quæ facit pro validitate actus, Regia aliam interpretationem, vt dicitur Zephalus consil. 1. numero 39. Cardinalis Mantica de censu. vltim. volum. lib. 12. tit. 17. num. 13. etiam aliqui, quandoque disponatur præter intentionem agentium, cap. 1. 9. idem quoque in fine de spons. impuber.

mattimonium duodecimum in feminis, & in viris
quatuordecimum expostulatur

- 23 Sed iam hodie per Trid. dispositionem *sess. 12.*
cap. 4. in electionibus requiritur, vt eligentes sint
 in ætate annorum 22. & ordinati Subdiaconi, vt
 24 iam dixi *lact. sub dict. q. 1. vñ ad secundam.* † Et
 respectu Monialium idem Narbona ex dicto Co-
 cilio Trident. *sess. 12. de regular. cap. 15.* quatenus
 ibi ad professionem emittendam assignatur annus
 decimus sextus exploris, deit iam ante eam æta-
 25 tem Moniales nū admitti ad eligendum. † Et addit
 idem Narbona *num. 6. & fin.* sic præcipitur æta-
 tem Trid. præteriri à Den in Canonicis quantum-
 cumque Ecclesiarum ad eligendum, vt quauis
 Apostolica dispensatio impetrata, aliquis ante
 debitum tempus fuerit in Canonici receptus,
 virtute tamen prædictæ dispensationis vocem in
 Capitulo dare, & in electionibus suffragari non
 possit; Sic cum Rebuffo in *prax. bñf. vbi* de dis-
 pensatione ad plura beneficia *n. 8.* Maiolo de *irre-
 gular. lib. 1. cap. 30. num. 12. in fin.* vt proba-
 videtur *ex dñi cap. ex eo 31. bñf. in* iuncta explici-
 tione communis, qui tenet impuberes in illis
 specie beneficio Pontificæ dispensationis fuisse
 Canonicum, qui tamen ideò ad electiones, cetero-
 que capitulares, actus non vocabatur aliquæ
 metu nullitatis eo ipsius contemptum: sic Narbo-
 26 na. † Sed Ego aliter existimo, si vt dixi *sub dñi. n. 1.*
 qui minor annorum 22. Subdiaconus ordinatus
 fuerit, constitutus verò in ætate talis, vt cum iu-
 dicio suffragari valeat.

- 9 *Potestatem eligendi rem ab Episcopis naturalibus spem-*
bamus, debet Episcopo presentia, et ab eis
institui.
- 10 *Clem. VIII. decrevit ut Electores iurent de ele-*
gendo magis idoneos.
- 11 *Elegenti dignitas, omisso dignitate, accipitur mi-*
nus sui officij, non autem Ecclesie, vel
Conventus.
- 12 *Dignari eligebatur ad officia in veteri Testa-*
mento.
- 13 *Possidere maiorem inuicem bonum in Electoribus*
Canonicis, non est sine crimine.
- 14 *Dignus relictis dignitate, pariter elige, quando*
Electori videi quid alij Electores, voluit
eligere indignum.
- 17 *Religij propriis constitutionibus obligantur ad*
nationes eligendo: in suis Ordinibus.
- 18 *Secretarii Jesu Petres, quatuor vultus de ele-*
gendo Propositum Cisterciensium.
- 19 *Eligi debet velut in prelatum, i. n. larem.*
- 20 *Generalis Religiorum tenetur eligere dignitatem*
in Prelatum.
- 21 *Cacum, vel Sacerdos nullomodo queit eligi in*
Prelatum.
- 22 *Cacum in scriptum elici nequit, nec potest esse vi-*
sitor, nec in Collegio n. 23. nec in con-
gressu n. 24. n. 25.

- 26 Generalis, qui certum tempus, puta sexagesimam habet, non recusat ad aliud sexagesimum.
- 27 Abbatiss, fra Priorissa illa eligatur, quam habuit, et nobiscum ei meretur.
- 28 Electio Abbatiss fit per duas partes et irruptione numer, nisi ubi alia fit loci consuetudo.
- 29 Episcopi in dycia dicit Monachus eligi per auctorem, quam magis idoneam iudicat, qui prius ad se conuocandum eis assignat tempus, in quo.
- 30 Episcopi quatuor inter se electionibus Abbatiss faciunt et cum Regularibus per se, vel per alium.
- 31 Dies electionis Abbatiss, est significandus Episcopo per Regulares.
- 32 Episcopi quatuor assignant tempus in Electores, qui ante assignatum decem progressi sui ad eligendum Abbatiss.
- 33 Per Almonium eligimus Abbatissam, requiruntur ad superiorem eam.
- 34 Septa Almonium ingredi non debet preterea electionis Abbatiss, ac Priorissa, que reputatur quilibet strenua.

QVÆSTIO IV.

An Regulares, & alij Electores teneantur eligere Digniores in Superiores. Et an Regularis sit ineligibleis, si caecus sit, vel surdus, vel interueniat alicui Capitulo generali. Et an possit Generalis confirmari ad aliud sexennium in Religione Clericorum Regularium sine dispensatione: Vbi de Electione Abbatis, seu Prioris, Et in qua aetate, ac de alijs requisitis?

S V M M A R I V M.

- 1 Regularis Prelatus sufficit si elegitor dignus
secundum Hieronymum: ubi quod dixit Ca-
sianum n. 1. sed contra à n. 6. & 17.
- 2 Prelatus minus idoneus gratis tamen omnibus
melior est illis, quam magis idoneus, sed
minus illis acceptus, & n. 13. & 15.
- 3 Acceptio est personarum amittere dignitatem
propter dignum, & n. 11.
- 4 Dignus est eligendus, non solum ad Summam
Pontificatum, sed ad Episcopatum, vel
dignitatem cum auctoritate cura, & n. 5.
- 5 Eligentes bonum peccant, cum possunt eligere
melius, n. 16.
- 6 Beneficia subduntur distributiva Iustitia, non
solum quia officia; sed quia bona communia
distribuentur dignitatibus, n. 7.
- 7 Elector non est beneficium distribuit, sed ad-
ministrat.
- 8 Basilien. Concilium posuit formam de eligendo
magis idoneo.

maculae sanguine, non extenduntur ad
Abbatem, seu Priorat, contra n. 47.

47 *Elige in abbatiſſam nequit inſanis.*

48 *Regium a non eligitur in Abbatiatum*

Adversus Iudaeos, c. 10, § 1, n. 49.

50 Constitutiones Pontificiae, quibus illegitima
quorundam eius in Abbassibus, & ad alia officia,

¶ *Abbatissa debet Episcopum facere certum cum de
tempore professionis Virginum ante manserit.*

AD primam difficultatis partem, nonnulli
quos sequitur Thomas Hurtad. *variar.*
tom. 2. 17. 11. cap. 1. m. 1961. & Caietanus *in summa*
verb. electio Officialis; querentes dicit ut si in elec-
tionibus spectetur ad spirituale tantum officium,
ad quod eligitur, cum eligatur ad onus, cessat
ratio iniurie respectu dignioris, sicut in ceteris
onerosis officiis recte sufficit promissum, si eli-
gantur digni; & idem Hurtadus putans procedere
in superioribus, dicit non adesse obligationem eli-
gendis digniores. ¶ Erob id Caietanus dixit quod
Prelatus minus idoneus, gratus tamen omnibus,
melior est illis, quam Prelatus magis idoneus, &
minus illis acceptus, quia ibi charitas coelestis, hac
penitulum operandi ex metu, solum Hurtadus li-
nitur quoad Abbates perpetuos, & Generales.

3 Sed existimari aliq. & probabilius, digniores eligendos esse, fuisse ad Episcopatum, fuisse ad beneficiorum curam, fuisse ad dignitates, aliarum officia Republice, et ea precipua ratione; quia consistere dignitatem, propriè dignum, est acceptio personarum, violenterque iustitiam distrahendum, & commutandum, probant Sotus, Banes, Atagon-Saloni, & Nicolaus Garcia de Benefic. p.7. c.16. num. 4. post citatos supra quinquaginta Auctores, inter quos Hieronymus Plauto de Card. *dignitate*, & *officiis*. Cardinalis Paleotus de *facri Consistorij consuetudinibus* 4. p. 2. q. 6. ff. *de iure multæ*. Castellan de *elect. et. p. 1. c. 1. num. Doctores per Tri-*

4. *fel. 2. cap. 2. et 18. p. dicitur quod eligendus est dignior, ut non solum ad Summum Pontificem, sed etiam ad quemlibet Episcopatum, vel dignitatem Curiam animarum habentem secundum declarationem Rote in causa Toletana Canonic. 18. Maij 1784. coram Sanctissimo Clem. VIII. de qua Garcia 1. part. de beneficiis cap. 4. num. 166. et in causa Vall. fel. pragmatizatum 24. Novemb. 1603. coram Illustrissimo Pamphilo, Avtoris part. 2. ult. lib. 1. mor. 165. de 4. Decretis precepto cap. 15. sub lit. E. et D. Joan. Fern. Leonius in suo thesouro fidei Ec.*

clisibiles per. 2. cap. 3. num. 37. et 38° qui in n. 31.
explicat inquit: *Petrus eligentes hominum pos-*
sunt eligere meliorem: nam ad id necessarii cen-
surant, & Petr. de Aragonia Augustinian. in 2. 2. D.
Thom. quod. 6. de acceptatione perfructum art. 2. an
consciencie, inquit: Eligere minus dignum, retillo
digniori ad beneficia, quia habent amicitiam curam
animarum, vel aliam gubernationem periculum per
se loquendo, sed peccatum mortale. Simt enim, vt
ait Castilio. sup. n. 10. beneficia, & Dignitates
curam animarum inuoluentes, primo ordinant ad
Dei cultum, & Ecclesie vtilitatem; secundum
autem vt sint prima virtutum, in quibus Digniores
in Ecclesia onentur, & promouentur; sed pre-
termissis Dignior, & vtiliori pro Ecclesia de
directo agitur contra hunc finem, dum aliquando
speciat confanguinitas, vel priuata amicitia, aut
potentium commendatio, et ego.

6 Etenim Dominicus BÄNER an 2. u. D. Thom 9. 61.
Fermosa de Ofic. et Actus Eccles. Tom. I.

a dicta art. 4. §. ad rationem primæ opinionis respondentis argumentis comparatis commendandis, ut Episcopi, & superiores Placiti sine consensu, & efficaciam rationum oppositæ sententæ confidenter, concludit loquentibus verbis: *Etenim beneficiæ non solum subduntur distributio iustitiæ; quia efficiuntur, aut quia curantur sunt, sed quia bona communia, & Dignitates Ecclesiasticæ, non subduntur distribuendo dignioribus Ministris; quia præmia sunt; & bonæ virtutis, & scientiæ, acque industriæ; & ob id bene dixit Azorius inquit. moral. p.1.*

bi. aut. decal. precept. 4. cap. 15. b. accedit, quod
Electus cum non sit Dominus beneficiorum, sed
administrator ratione futurorum, & officij vran-
que iustitiam feruare debet, & quæ distribuit, &
quæ commutat, nec Ecclesiam laedere idoneo electo,
& ne digniori vis deueget, vbi adiuuat, sed qui ius-
tiam in suo munere, & officio non feruat, damnum
compensare debet: ita ille cum Siluestro, & Palu-
dino. † Et confirmatum est Concilio Basiliensi
sess. 20. decreto de electionibus, & confirmacionibus
Episcoporum, & Prælatorum, vbi ponitur forma
iuramentum de eligendis magis idoneis Ecclesie, &
ex dict. Trident. decreto sess. 24. de reform. cap. 18. vbi
mandatur Episcopo, vt inter admissos ab Exami-
natoribus cum eligat quos ceteris magis idoneum
iudicauerit, atque illi, & non alteri collatio Eccle-
sie fiat. Et ita in ibi: Circa istius patronatus de-
nuntiat, vt si quem Patro- nus dignissimum inter pri-
uatos ab examinatore indicauit, Episcopo præ-
sentare teneatur, vt ab eo instituat, & ita in sub-
ditur: Cum vero instituat ab alio, quam ab Epis-
copo erit faciendus, iussu Episcopum solum ex dignis
eligat dignissimum, quem Patronus si presentat, aut
instituit, prestat. Quod si quis patronatus laqueum
suorum debet, at qui a Patro- no presentatus erit ab eisdem
deputatus, vt supra examinatus, & non nisi idoneus
reperitus fuerit admittatur. † Lind. Clem. VIII. in
decretis generalibus editis ad Regulam reformationem,
& in vltimo ex impetris Romæ ex
ordinatione Pauli V. 1609. n. 36. verba sequentia pro-
tulit: Sursus Electores magis idoneos electionis, pro-
pterea præsquam ab electionibus denuntiant in pri-
mo, & ante omnia præferantur Conuentiones de
qualitate, & requisitis expendendum.

Et iterum non solum Iuris canonici auctoritate,
sed Dodores agnoscunt in eap. cum in consilio fue-
rit. & sic apud quoniam de par. cum & ratio-
nem naturali, que dicitur: nam qui digniori,
dignum interponit personarum, & non sui muneris,
& officij rationem habet, & persone non autem
Ecclesie, & Consensus negotiorum gerit; etenim
eligentis fidei committitur, ut eligat quem vilio-
rem iudicauerit: sic Castellio, cum Azorio in diffi.
c. 9. tit. n. 17. Sed etiam exemplo Dei in veteri,
& nouo Testamento, qui semper elegit meliores,
& digniores, ut patet in Moysse, de quo scribitur
e. 11. dicitur quod erat vir mirissimus super omnes
homines; qui morabatur in terra de Sualle *i. Rag.*
c. 9. quod illius bonus, & non erat vir de filijs
Israël melior illo, & *n. Regum c. 18* de Electione
David vbi habetur, quod erat vir secundum
Deum, & Chnitus elegit meliorem inter Apostolos in
Pontificem, & sumum Vicarium vi habetur *Iuan.*
m. 16. ubi Christus ait: non est alius qui distinet

Imò & idem Caietanus adductus pro contraria
sententia in summa verb. electio Prælati, n. 1 quem
sequitur Castellin. *dist. c. 9. n. 14 hoc in* cum ceteris
Doctoribus docet semper esse eligendum melio-

talium ouium; & addit quod postponere meliorem minus bono in electionibus Canonici, non est sine crimine acceptionis personarum, dum persona preponitur caule; & ita in proposito citatur in Pet. de Aragonia in l. 2. a. D. l. bona dila qua. 63. *Conclavio*. l. sequentibus verbis, ut refert idem Castellin. diff. cap. 9. num. 19. alloquitur. *I*nfere certu quod quando sunt plures Electores, & Electio fit ad plura suffragia, si conuergerit rem eo esse denotaturam, ut aliqui Electorum sui cerui, quod dixerit non eligere, *uia* ipsi eo sunt suffragium praestare & ex altera parte est probabile periculum, si quod eo suffragante per dixerit ea pars prauebit quae vult eligere omnino indignum, poterit tunc ad abusandum electionis indigni, tunc tuncbit praestare suffragium digno relictu dixerit, si sit aliquis spes, quod eo modo electio indigna euasabit, & eligatur dignus; & est hoc verum ad hoc si incurrens sit electorum dignitatem; semper enim iuramentum est intelligendum, supposito quod possit illum eligere, habita maius ordinatu Ecclesie, qua semper praeculit est habenda: Ita ille.

15 Hæc enim veniunt intelligenda non semper de digniori absolute, simpliciter, verum de digniori comparatiue, vel saltem per accident, vt tradunt S. Thom. 2.2. dist. quæst. 63. Summa illa verb. *Electio canonica*, præcipue Caietanus ibi, & in sua summa casuum dist. verbo *Electio Prælati*, numero 2. cum quo consentiunt Bartholom. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi cap. 90. de beneficiorum Ecclesiasticorum curialium §. 12. num. 3. pro quo citat Trident. Concil. dista sess. 24. cap. 18. de reform. & apertius testatur Dominicus Bannez de Iustitia, & Iure §. 63. artic. 2. post dubium tertium, vbi inquit ad argumenta §. ad confirmandum, inquit: *Negatur quod ille qui in prefata dignitate, eligi dignum, faciat opus bonum; imò peccat; quia impedit ne Ecclesia consequatur digniorem, ac vitiolem Ministrum; & statim subdit, quod licet absolute loquens de eligere dignum bonum sit; notu-
tamen tamen eligere dignum, ratio dignioris, sonat malum: tradit alia videnda idem Castell. dist. cap. 9. hoc casu, à num. 1. 6 & 7. cum Mol-
feso in præsumptione triplicis iuris tract. 6. tum-
lo de beneficiis num 6. in illis verbis † Dico quæritur electores teneri sub pena peccati mortalitatis, eligere digniorem, emisso digno, & statim inquit hoc est contra quosdam Iuristas, qui vt notat Valquez voluerunt esse propitij electoribus, & num. 62. ait sed dictum nostrum est commune Theologorum, & Canonistarum: pro qua sententia peccet adductus à Barbosa in dicto Concil. Trident. dist. cap. 1. cap. 12. & cap. 18. sessione 24. de reform. sunt D. Thom. 2.2. dist. quæst. 63. art. 1. ad 2. & quæst. 185. ars. 1. quæst. 4. articulo 9. quodlib. 2. art. 6. D. Anton. Chrysolomus. Bernard. Adrianus, Syluester, Aragona, Salin, Valenz. Rodríguez. Azot. Courmoulin, Molin. Naunet. & alij innumeri, quos citat García de beneficiis dist. pars. 7. cap. 5. & 6. vbi num. 63. ait hanc sententiam, & firmiorem, quia sacri Canones præcipiunt Electoribus, vt eligant maiorem, vt in cap. *Marcepollanus* dist. 67. & in cap. *Moytes* 8. quæst. 2. cap. 1. de officio Cæstidus, & cum aliis multis ex antiquioribus Molfesius, & Castell. vbi super dist. cap. 9. à num. 7.*

17 Iam ergo ad propositum questionis nostrae dicimus Diana p. 11. *tratt. 4. ref. 37*. Andrea Gerunda de Episcopo tom. 2. *disq. 13. cap. 7. num. 6*. Religiosos propere obligari constitutionibus in omni-

bis ordinibus ad meliorem in Praetorium eligendum, in eo & quamplures Religiosos, Ordines tantumto suos oblaque, quo fe prefziantiores fuperiores erigere obligemus, & paret etiam ex *caufis*. *Clement. V* 111. in *Decretis* pro reform. *Regularum* datis 25. Juny 1599. per hac verba num. 36. *Iuremque* Electores fecundum veritatem cuiusque confcientia probare, ac magis idoneos fe electores, ac propterea praeferant ad electionem dementatur, *pro* promissis, & ante omnia praefentem constitutionem de qualitate & requifitis eligendum: & per Vrbatum VIII. anno 1624. mensis Octobris die 6. hac eadem confirmata, & publicata fuerunt.

Inò & Patres Societatis Iesv in Congregatione 18
ne Generali ad electionem Generalis Praepositi
hanc formam relatum in Decretis primae Congre-
gationis eiusdem Societatis Iesv diebus 26. tacto
enim peccato in hunc modum iuravit *Tellem musco
Iesum Christum, qui sapientia vii aeterna, quod
eum elige, & nomen in Praepositi Generalem So-
cietatis Iesu, quem sanctus ad hoc unus servandum
apostolus: Itaque contra Caicatanum dicentem
ubi superius in princip. sufficere dignum eligere in
electionibus, si spectaretur tantum officium, ad
quod eligitur, cum sit solutus oneris rationem
cessare inuicem respectu dignioris, Diana, & Pater
Andreas Gerunda, ubi supr. & Giragus de regi-
mine Ecclesiae part. 1. dub. 3. per totum, inuehunt.*
† Dicentes falsam esse eius doctrinam, & abolo- 19
rendi sententiam meliorem esse eligendum in Pri-
latum Regularem; inò nomine potiori cum vice
perfectionem sectentur, tum electoris, tum subdi-
ni; atque iuxta finem proprii, ac perhamsissimū
instituti digniores profecto Praelati desiderantur,
ad quorum electiones; vt potè archidori vinculo
deuincti strictius etiam tenentur. † Et addit Gerunda 20
quod si ad solum Generalem Religionis pertinet
eligere superiores, teneatur ad eligendum dig-
niores, vel æquè dignos poss. sufficientem, atque
exactam diligentiam circa cognitionem, perfo-
rnam.

Ad secundam questionis partem, an Cacus, vel
Surdus sit eligibilis, vt interueniat alibi Capitulo
Generali; quia antea praeteritis huc questio fuerit
ardenter Romae agitata inter viros doctos; ideo
illam hic pono, eo quod ex regulis iactae iam
questionis *a num. 1.* dependeat; & sic respondeo,
vt nullo modo Cacus, vel Surdus possit esse eli-
gibilis; quia cum teneantur Religiosi eligere digno-
rem, valeret impossibile, vt attentis circumstantiis,
non sint alij Religiosi in Provincia, qui digniores
non sint, siquidem ex defectu excitatis, sine sut-
ditatis illius nimis dignioris iudicati, si visum, &
audient habere, iam minus dignus reputetur,
tam respectu aliorum confociorum, quam offi-
cij, siue Praelaturae, ad quam electio ferret, & ob id
id dicunt Stephanus Inardus *conf. 6.* post docen-
tium minimum S. Francisci de Paula. Diana p. 10.
et s. 4. ref. 4. Cicum non possit eligi in scribam,
nec scrutatorem, vt patet, nec in superiorem;
cum superioris manus recte non possit exequi, nec
possit esse visitator ob eandem rationem, cum quia
oportet visitatorem esse oculatum. † Nec possit
eligi in Collegam ob eandem rationem; & quia
Collegae sunt participes officij Praelati. Et idem
praedicti censent de Suido respectu officij; quod
exequi recte non possit, vt Praelaturae, Collega-
turi, Scribe, & similium. † Et licet idem Inar-
dus dicat, vt Cacus possit eligi in communi-
cans

sum, quia tale officium reducitur ad electiones, negotiorum discussiones, seu conclusiones, & litterarum fratrum ad Capitulum delationes, quibus non obstat cæcitas; sed quia dignior semper sit eligendus, ut iam supra dixi, & impossibile videatur, ut in tota vna Prouincia non repentantur alius aequè dignus cum visu, & auditu, credo cum eodem Diana etiam esse ineligibilem ad predictum commissum nisi electio fieret de Religiosis alicuius Cœnobij tantum ad ipsum Cœnobium constants paucis subiectis: nam tunc posset eligi, si reliqui non essent habiles. Alia dico, nisi in c. 39. quæst. 1. vers. ad quartam, & vers. ad vltimam.

Ad tertiam questionis partem, an possit Generalis confirmari ad alium sexennium, si loquamur de religione, vbi est expressa constitutio illud prohibens, videtur sine disputatione pro negatiua resolutione respondendum; quia tunc verba, & mens legis debet omnino amplecti, ut agnoscat omnes per textum in *littera leges fide legibus Læmanni*, & c. rui 6. verbum ex legibus ff. de verborum signific. Sicut dicitur, 35. n. 34. Marcus Anton. Genueus. in præf. Ecclesiast. quæst. 144. num. 3. Ferrer. in consilio Catalana gloss. 4. num. 66. fol. 87. & in terminis Diana explicans Constitutionem Regularem minor. quatenus probatur in ea non debere Generalem perdurare, nisi per sexennium, ablata potestate eum confirmandi; & ita necessitudo dicendum propter inconuenientiam, quæ ex diuturna gubernatione, & ex dicta confirmatione sequi poterant: Nam tunc Generalis potius de eius Confirmatione, quam de bona Religionis administratione in primo sexennio tractaret, & sollicitus esset; & ob id idem de confirmatione faciendâ in ceteris aliis Capitulis probat, quoniam ad tempus certum esset electio, & respectu Religionis Clericorum Regularium, propter verba cap. 18. num. 10. p. 4. consilium, & Verbum Tamen ibi positum, quæ poterat contrarium amplecti, adhuc ipse sequitur ex pluribus axiomatibus Iuris hic non repetendis ad resolutionem nostri dubij propter ad ductam rationem, quæ generalem doctrinam præstat ad omnes Religiones.

Ad quartam questionis partem de electione Abbatissæ seu Priorissæ, & in qua ætate, &c. respondeo breuiter cum Naldo in cap. inueniatur 20. quæst. 1. & in cap. Vbi periculum 5. sacro hoc titulo. lib. 6. & cum Causil. concil. 1. tempore Caroli Magni, cap. 52. Vt refert Barbofa de Iure Ecclesiast. p. 1. cap. 45. num. 45. Vt in puellarum Monasterio tales debeant præferti femine Abbatissæ & creati, quæ & se, & subdium cregum cum magna religione, & sanctitate nouerit custodire, & his, quibus pæfunt prodesse non desinant, sed & se, & illas ita obsequere, vt potestas sancta in Monasterio Domini præparata; & vt ralem se debeat Abbatissa subditiua exhibere in habitu, in veste, in communi conuiuio, quod eis ad celestia Regna perguntibus ducatum præbebat, scilicet etiam se pro his, quas in regimine accepit in conspectu Domini rationem redditura.

Et vt legitima sit electio Abbatissæ, siue Priorissæ, debent concurrere ex tripartito numero duæ partes, ex textu in cap. in demeritis 5. sane, ibi quæ ad duobus hoc titulo, lib. 6. Vbi Doctores, & Barbofa cum multis, qui de Iure Ecclesiast. dist. cap. 45. num. 27. p. 1. id limitant, Vbi alia fuerit loci consuetudo, addens, vt si fuerint discordes, possit Episcopus nominare vnam quam magis idoneam iudicauerit; quemadmodum sancta Congregatio

Cardinalium reuocasse Episcopum Assisii præposita negotijs Episcoporum, & Regularium sub die 20. Nouemb. 1588. quod idem ab eis fuisse dictum attestatur Pissletius in præf. Episcoporum, p. 2. cap. 3. num. 37. in versu Monasterium, quem refert Zypreus anditeca postrema Iuris Ecclesiast. annotat. sub hoc titulo num. 9. vers. Abbatissa in fine. Nouarius in Littera Regularium verb. Electio, n. 13. Rota apud Tamburinum in fine tom. 3. de iure Abbat. dist. 1. 7. num. 1. Lezana in summa tom. 3. verb. Abbatissa, num. 6.

Tamen Episcopus non ex abrupto procedet, sed prius quàm in casu discordie deputet vnam Abbatissam, debet Monachibus ipsi competens tempus ad se concordandum assignare; quoniam autem elapsis poterit ad depurationem deuenire, vt ea sancta Congregatio declarauit referens Episcopum Cremonensem sub die 19. Octobris 1592. tunc in Abbatissam & Priorissam electionibus potest Episcopus vna cum superioribus regularibus per se, vel per alium interesse, ac prædicere absque vlla tamen Monasteriorum impedimento, ita ut Gregor. XV. in sua constit. incipit Scrutabitur, sub data Nonis Februarij, 1621. Lezana in summa tom. 3. cap. 45. num. 46. & tom. 4. verb. Abbatissa num. 3. qui addit sanctam Congregationem declarasse non proprie Ius illas confirmandi ad Episcopum ceteri debere.

Vnde sit vt Regulares teneantur diem electionis Abbatissæ Episcopo significare, & eum vique ad præfixitum tempus spectare, si ante ipse expectit declarauerit se vti velle facultate in hac parte attributa Abbatissarum electionibus per se, vel per alium interesse; si sic vt post eam declarationem liceat Episcopo animaduertente in Regulares, qui ante tempus significauerunt, aut die electionis eidem non prænuuntia ad Abbatissæ electionem procedunt, vt tenuit sancta Congregatio Concilij impresse secundum Lugdunum. die 10. Septembris 1634. quam habet Barbofa post tractatum de officio Episcopi pag. 6. in fine, dubio 15. de anno 1626. & etiam sancta Congregatio Eminentiſsimorum Cardinalium Concilij Tnd. interpretum, vt refert etiam Barbofa de Iure Ecclesiast. p. 1. dist. cap. 45. sub num. 14. & Peñius de priuilegijs Regularium cap. 3. Vbi de decretis nouis sacre Congreg. decreto 16. pag. 170. censuit: Episcopum in electione Abbatissæ Monasterij Regularium subditiuum non posse exquirere, seu recipere Potest Monasterium, sed illud exquirere, & recipere debere a superioribus Regularibus, scilicet tamen, & audiente eodem Episcopo.

Nec prætextu interuenienti electioni Abbatissæ, siue vel Priorissæ septa Monachum ingredi poterit cum illa ad Monasterij Cites peragi valeat, vt censuit Congregatio Cardinalium negotijs Episcoporum, & Regularium sub die 16. Octobris 1600. quæ annuente Clem. VIII. declarauit sub die 11. Maij 1604. constitutionem 80. Gregorij XIII. felicis memor. ad iam incip. Expositi 1. Ianuarij 1583. super mutatione officij Abbatissæ, ac Priorissæ Monachum in Italia existentium singulis quilibet triennijs obsequere in omnibus Monasterijs Monachis, quatinus militarium etiam Hierosolymitanorum. Ex quo venit vt dictum Naldo 46 in dist. cap. in demeritis hoc titulo lib. 6. quod electio Abbatissæ tantum duret ad triennium, vbi loquitur etiam de modo, & in Clem. xxiij. eodem. Itaque dicta sacra Congregatio negotijs Episcoporum, & Regularium præposita declarauit Abbatissas, aut Priorissas, expleto officiorum suorum trienn-

nio, non eligendas denuo ad eadem officia, absque Sede Apostolice, aut S. Congreg. licentia: alia adducit Barbofa *dist. cap. 45. lib. 1. de iure*
 38 *Eccles. a num. 25. & 35. & ubi ait quod Cistercienses, & Clarissæ, seu alie ordini minorum subiectæ, durante per triennium, quo finito, teneantur renuñciare sub pena excommunicationis, ut habetur in compendio Minorum verum addit hoc pro sola Italia præceptum esse, quod omnes Abbatissas religionum per Greg. XIII. in *dist. sua constit. expost. 1583.* quam refert Quaranta in *Rollario verb. Abbatissa*, & Castellan. in *hoc trall. de elect. cap. 17. num. 9.* qui subdit *num. 13. ex Portel. verb. Abbatissa num. 4.* idem statuisset Sixtum. V. quoad Clarissas.*

39 Verum Fr. Eman. Rodrig. *quest. regular. tom. 1. g. 16. v. 2. & 3. & in additum. summa tom. 3. cap. 3. n. 6.* Miranda *trall. de Monialibus g. 7. art. 9.* dicunt extra Italiam omnes Abbatissas, præter Clarissas posse, finito triennio reeligii, & continuari. In Portugalia autem sapienter Claræ Abbatissas non posse reeligii intra sexennium dicunt Portel. in *duobus regular. verb. Abbatissa, num. 4.* Hieronym. Rodriguez in *compend. quest. regular. ref. 3. sub numero 6.* sic ex speciali Constitutione S. Mem. Pauli V.

40 Ad quædam questionis partem de ætate, in qua debet esse, quæ est Abbatissa, seu Priorissa eligenda, breuiter respondeo ex definitione Trid. Concil. sess. 15. de *regular. cap. 7. vbi* Barbofa, Farinae, & alij cum multis, vt non minor annis quadragesima, & quæ per octo annos ab emissa professione expetita, laudabiliter vixerit. † Travi si harum qualitarum præficienda in eodem Monasterio non reperiatur, possit ex alio eiusdem ordinis

41 Monasterio assumi. † Et si hoc etiam in communidum superiori videatur ex eis, quæ in eodem Monasterio annum viginti excesserint, & saltem quinque annis post professionem rectè vixerint, electio fiet, vt docent Nouarius in *lucerna regular. verb. Abbatissa num. 5.* Vrselis in *conclusionibus legalibus verb. Abbatissa, conclus. 3. num. 17.* Megala in *præparatio Theolog. verb. Abbatissa numero 3.*

42 Nec enim Episcopus circa hanc annorum ætatem poterit dispensare, vt resoluunt Aloysius Riccius in *decis. Curia Archiep. 309. part. 4. num. 9.* Machado de *perfecto conf. tom. 2. lib. 5. part. 3. de eum 4. trall. 4. num. 1. & 2.* Amendat. in *addition. ad recapit. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episc. num. 102.* Azor. in *instit. moral. part. 2. lib. 6. cap. 5. g. 9.* Sigifmund. à Bononia de *elect. dubio 62. n. 6.* Fr. Ludouic. Miranda de *Monialibus g. 6. art. 4.* Vrsell *dist. conclus. 3. n. 16.* Hieronym. Rodrig. in *compend. quest. regular. dist. ref. 2. num. 5.* Nouarius *dist. verb. Abbatissa num. 6.* & in singularibus Canonici iuris *conclus. 3. num. 2.* Nicol. Garcia ante præfatos, multis adductis de *benef. part. 7. cap. 4. n. 71.*

44 Quod si dubitas an prædicti quadraginta anni debeant esse expleti, vel sufficiant incepti, repetendo pro resolutione planiori quæ infra dixi de ætate, & qualitate ordinis, existimo ex ibi dictis dicendum, vt non requirantur compleri illi anni, vt docent Portel. in *consultation. moral. p. 3. cas. 13.* Lezana in *summa quest. regular. tom. 3. verb. Abbatissa m. 2.* Barbofa *suprà in dist. Trid. idem de iure Eccles. part. 1. dist. cap. 45. n. 19. in fine.* vbi ita videtur sentire Nouarius *dist. verb. Abbatissa, & in dist. sing. 13. n. 3.* vbi sic resoluunt contra Nicol. Garcia *dist. c. 4.*

n. 71. exigentem illos annos 40. compleretur. † Itaque concludit Barbofa *n. 20. dist. cap. 45.* ex S. Congregatione Concilij in *Puerben 16. Martij 1623.* vt electio Abbatissæ, quæ ætatem 40. annorum requirituram modo dicto non habuerit, sit nulla, si in Monasterio non desint alie Moniales quadragenaræ, æque habiles; licet non adeo idoneæ, sicut electa. Vide Narbonam de ætate ad omnes humanos actus anno 40. g. 7. & quia de prædicta difficultate Diam iterum contra Garcia loquitur *part. 7. trall. 12. ref. 9.* multis comprobans; & item quia Concilium permittendo ex defectu Monialis ætatis quadragenaræ, perat ibi electionem alterius annorum 30. expletorum; sequatur inde nullo modo desiderari annos 40. expletos; quia ibi non est tantum, sicut de 30.

De aliis inquam qualitatibus dico quod licet 46 sint aliquæ constitutiones summorum Pontificum pro aliquibus religionibus, quibus exigunt, vt nullo modo eligantur descendentes ex maculato genere; puta Hebræorum, vel Saracenorum; tamen eas non procedit respectu Monialium, cum de iure communi, non sit prohibitum: argumento textus in *cap. cum te de rescriptis*; & sic posse eligi in Abbatissas, siue Priorissas habentes ætatem requisitam, & alia requisita illico referenda resoluunt Miranda de *sanctis Monialibus g. 6. art. 1.* Portel. in *dubio Regular. verbo Abbatissa, n. 6.* Lezana in *sum. quest. regular. tom. 3. eodem verb. n. 9.* Barbofa de *iure Eccles. dist. cap. 45. sub n. 26.* dicentes prædictas constitutiones tantum loqui de viris, & non de feminis. † Tamen quia Maiolus de *irregularibus lib. 1. cap. 29. n. 12. & 13.* Viuald. in *candelabro aureo p. 3. c. 5. n. 11.* Sanchez in *præceptis decalog. tom. 2. lib. 5. cap. 1. n. 24.* dicunt vt infamis Abbatissa esse non possit, siue infamia sit iuris, siue facti; ego libenter crederem Moniales descendentes ab Hebræis, siue Saracenis, non rectè in Abbatissas, siue Priorissas eligi; quia quantumvis pollere videantur, virtute, adhuc respectu subleuatum potest notari electa de tali infestatione; cæsi ex alio capite quædam admirabiliter profici in religione illius sit electæ Abbatissæ exemplo.

Nec enim illegitima est eligenda in Abbatissam, vel Priorissam absque dispensatione Apostolica, solutis Religionum priuilegiis; imò sacra Congregatio Concilij sub die 27. Aprilis 1630. censuit electionem in Abbatissam Monialis illegitimæ absque dispensatione Apostolica esse de iure irritam circumscipis priuilegiis. † Quidquid dicant 49 Fr. Eman. Rodriguez *quest. regular. tom. 1. g. 13. art. 11.* Miranda de *Monialibus g. 6. art. 3.* Portel. *dist. verb. Abbatissa n. 6.* Hieronym. Rodetius *della ref. 21. n. 21.* Iulius Lauocius *Varior. lucubrati. tit. 9. de elect. cap. 24. n. 38.* Lezana in *summa quest. regular. cap. 26. n. 6.* quos explicat Barbofa de *iure Eccles. dist. p. 1. cap. 43. sub n. 11.* dicendo eorum resolutionem procedere posse attentis Mendicantium Religionum priuilegiis, secundum quod illegitimæ habilitantur ad omnes gradus sue religionis. † prove 50 Episcopo Cortanen. rescriptis sancta Congregatione Cardinal. negotij Episcoporum, & Regularium, præposita sub die 4. Octob. 1594. & antea in Corduben. de an. 1582. declarauerat Moniales ex illegitimo Thoro procreatas Constit. felicis Recodationis Sixti V. contra Regulares illegitimas, edita non compellendi; quouius ad officium, & dignitatem Abbatissæ, & Priorissæ aliaue Monasterij mania, eligi possint: videbis Sanchez in *præceptis dist. lib. 5. cap. 5. n. 19. & 20.* Suarez *idm. f. de conf.*

erof. dist. 50. sect. 15. Flamin. Paris. de resignat. beneficiorum. 7. 12. 11. Scyrum de consensu 6. cap. 11. Bellet. inquis. clericali. 3. tit. de disciplina clericali. 5. 1. 1. Naldus in summ. verb. Abbatissa n. 2. nald. adductu Barbosa Regal. verb. Abbatissa. 1. o. Sancta el. Paris. 961. 7. 42. 7. Nam. in manu. cap. 27. 2. 1. 3. in ca. 3. 1. 2. reg. n. 60. Maiol. ubi supra lib. 1. cap. 10. in fine. Mandul. de signat. a gratis. 1. 1. de diffens. super deserv. natal. in fine. & alij plures.

¶ Vtrum tamen notabis quod debet Abbatissa, certiores facere Episcopum de tempore proficiationis Virginum ante mensem, iuxta decernum Concil. Trident. dist. sect. 15. de reg. cap. 7. cuius meminit Barbosa in suo formulario. Episcoporum. forma. 4. 1. 1. in fine. in virg. probationis anno. idem de iure Eccles. dist. libro 1. cap. 45. num. 4. 1.

QVÆSTIO V.

An quæ est eligenda in Abbatissam debeat esse virgo. seu possit Vidua, sine Bigamia. An Abbatissa post expletum triennium. possit Monasterium gubernare. Et an triennalis Abbatissa, debeant benedicti. sicut perpetua. Et an Soror Abbatissa possit et succedere immediate in officio. Et quemam possint Abbatissa. seu Priorissa exercere respectu suorum subditorum. Et an liceat Abbatissæ. finito suo Abbatissatus tempore, constituitur eorumdem Monasteriorum presidentes, donec alia Abbatissa eligantur. Et an tractatus, seu pacta eligendi ex una partialitate Abbatissæ. sine alio Superioris Regularis, liceant?

SVMMARIVM.

- 1 Abbatissa eligenda, debet esse Virgo, nisi dispensetur num. 2. 3. & 4. contraria sententia. n. 1.
- 2 Vidua possunt esse Abbatissæ.
- 3 Bigami viri sunt incapaces praelationum: contra de feminis, & qua sit differentia, num. 6.
- 4 Famine Bigame possunt esse Abbatissæ.
- 5 Bigamorum leges penales, non extenduntur ad Bigamas.
- 6 Abbatissæ non officium, est quædam administratio.
- 7 Abbatissæ officium, est ultra triennium non daret, postea nihilominus gubernare, dum sit electio alterius: vide num. 29. & 30.
- 8 Constitutiones Sixti V. & Gregori XIII. circa Abbatissas, numero 29. & 30. & numero 31. Vbi in quo casu intelligantur.
- 9 Abbatissa nequeat eligi perpetua, nisi fiant ad praelationem Patrum.
- 10 Abbatissa triennalis, non bene dicitur perpetua, sic intra annum a confirmatione. n. 15.

- 11 Abbatissa eligi potest minore tempore triennium.
- 12 Abbatissa triennalis expleto, non tenetur officio renouare, sed spectare aliam novam: saltem n. 17.
- 13 Moniales possunt ultra triennium creare officiales.
- 14 Priorissa Dominica, expleto triennio, ipso iure expirat.
- 15 Abbatissa soror potest et succedere in officio Abbatissatus: saltem in Priorissa Dominica, num. 19.
- 16 Abbatissa, seu Priorissa possunt dispensare cum Monialibus circa iurata regula, & aliam earum improprietatem. 2. 1.
- 17 Abbatissa possunt imponere precepta spirituales suis subditis: ubi qualiter id de iure fiat.
- 18 Abbatissa potest precipere virtutes sanctæ obedientiæ.
- 19 Abbatissa, etsi habet qua Abbas sui ordinis non tamen quæ visitare Monasteria, n. 15.
- 20 Abbatissa lute antiquè visitabat Monasteria, & ea impedita per virum.
- 21 Abbatissa nequit Virginem velare, nec benedecere Moniales, confessiones audire, aut publicè predicare.
- 22 Abbatissa nequit dispensare in votis Monialium, sed bene uti ut per possessionem Dominatum, n. 28.
- 23 Abbatissa, seu Priorissa possunt eligi in praelationes usque ad novam electionem: & de causis, n. 30.
- 24 Abbatissa veteris maiorem notitiam habens reuertitur Monasterium quam alia Moniales.
- 25 Abbatissa finis officio, nequit habere aliud officium triennale, vel Vicarium.
- 26 Priorissa, & Syndica in ordine Prædicatorum post triennium expleto, nequeant immediate eligi in Priorissas.
- 27 Priorissa regnauerit nequit iterum eligi, nisi per annos quatuor, nisi Monasterium esset novum, vel reformatum. n. 35.
- 28 Monialis Vicario personæ officio eligi quærit in Abbatissam.
- 29 Trallam seu tractatum eligendi ex una partialitate Abbatissæ, seu alio Superioris Regularis, non licet, n. 40.
- 30 Religiosi ante electiones facientes tractatus, etiam allationes reprobantur.
- 31 Trallam per modum consultationis, vivente Prelato super electione facta, quando liceant?
- 32 Trallam passionales, videlicet gregatos eligantur, & de eis tot, non licet, sunt plerumque digni.
- 33 Confessor, nec superior Monasterii, nequit præstare votum in casu disensionis monialium.
- 34 Moniales de Monasterio ad Monasterium, non transierunt.

Ad primam quæstionis partem, video Doctores inter se pugnantes, quidam pernegatius resolucentes, inter quos Mandosius de signat. a. dist. 1. de deserv. facio pro corrupta, incipit statim, & in adductis. ad Lapum allegat. 2. 1. 1. 2. Selus de benef. p. 4. 9. 7. 2. 7. Maiol. de irregul. lib. 1. cap. 29. num. 13. Vualdus in candlebro ante cap. 5. num. 15. Et Eman. Rodrig. quæst. regul.

gul. tom. 1. *quall.* 64. *art.* 4. & *tom.* 2. *g.* 54. *art.* 5. Castellinus *hoc tit.* *cap.* 17. *num.* 5. qui pariter dicunt in hunc solum Pontificem posse dispensare; & ita tenent per textum in *cap. inuenerunt* 20. *g.* 1. vbi D. Gregorius in *registro lib.* 3. *epistol.* 11. iuven- culas fieri Abbatissas, vehementissimè prohibet, & in verbis ibi *Nullo modo quorundam fratrum sua nisi sexageneriam Virginem*, cuius *via hoc*, atque *mones exierint, volari permittat*, & ex *cap.* 2. 1. *quall.* 7.

2. Verum Sanchez in *præcepta decalogi tom.* 2. *lib.* 5. c. 5. n. 22. Portel. in *dubio Regal. verb.* *Abbatissa post num.* 10. Machado de *perfecto conf.* tom. 2. *lib.* 5. *part.* 3. *decum.* 4. *art.* 4. n. 5. existimant ad Abbatissæ nomen non desiderat Virginitatem, nisi ubi mos esset, impediendo Abbatissas benedictionem specialem, Virginem propriam, seu consecrationem: & addit Fr. Emmanuel. 3. *addit. summa cap.* 3. *num.* 9. Iuxta contrariæ sententiæ tantum procedere in Abbatissis benedictis, & consecrandis velo virginitatis, se retractans ab opinione contraria, quam prius amplectus fuerat in *quall. regal.* sequitur Hieronym. Rodericum in *compend. quall. regal. ref.* 2. n. 26. vbi ex Portelæ tenore intrepide posse non virginem, seu viduam, esse Abbatissam, & velari, velo prælationis, & Suarez, quem scilicet Barbosa *cap.* 45. de *iure Ecclesiæ* 24. n. fin. Nimirum, in *incepta regular. verb.* *Abbatissa* 1. & 2. Villell. in *concl. legal. verb.* *Abbatissa electio concl.* 3. n. 1. Letzina in *summa question. regular.* *cap.* 26. *num.* 57.

3. Adhuc verò idem Castellin. omnino videndus *hoc tit. dub.* *cap.* 17. n. 1. respondens contrariis fundamentis, sequitur nullomodo de iure contrà Sanchez, Suarez, Portel. & alios corruptam posse in Abbatissam eligi, & propter declarationem, & resolutionem factam super hoc, specialiter à Sacra Congreg. Episcoporum, ac Regularium, die 15. Iulij 1616. nisi adhibita dispensatione, vel nisi fuerint fundatrices, & dicti non esse tutam consuetudinem contrariam, alia plura congerens † qui etiam n. 27. ait, vt vidua prohibetur eligi in Abbatissam, adducens declarationem relata per Verba ibi: *Se vidua monasterium assumat, ad Abbatissam, aut Priorissam ordinandum, absque sedis Apostolica dispensatione eligi non potest.*

4. Sed illa, quæ est Bigamia dubitant Interpretes, & secundum relata resolutionem Doctores diuersè opinantur; quia negantes ex eo etiam tenent; quia sicut Viri Bigami, sunt Prælationum incapaces; ita est mulieres Bigamæ, & quoad hanc effectum dici Bigamam, quæ post castitatis votum peccatacatæ est, vt testat Sanchez in *præcepta decalogi tom.* 2. *lib.* 5. *cap.* 7. *num.* 23. & videtur sequi Machado *di d.* *decum.* 4. *num.* 4.

5. Sed prædictam sententiam alij, & benè impugnant dicentes legem penalem loquentem de viris, vt infra dico in *tit. de Bigamis non ordinandis*, nullo modo extendi ad feminas ex *cap. generalis hoc tit.* *lib.* 6. † quia Bigamæ irregularitas indicta est à iure ad accedendum Bigamæ à suspensione ordinum sacerdotum, primò, & directè; illòquod ex vi huius prohibitionis, tantum indirectè incapaces videntur Prælationum, & Dignitatum; quatenus scilicet istis annexa est iurisdicção, & potestas clauisium

6. vnde Hieronym. Rodrig. in *compendio quall. regal. dub. ref.* 2. n. 23. Barbosa *dub. cap.* 45. n. 22. considerantes feminas esse incapaces sacerdotum ordinum recipiendorum, vt infra dico *sub Rub. de iure*, & *quall. ord.* dicunt, & consequenter esse incapaces bigamæ seu huiusmodi inhabilitatis, † ac

proinde illis non videtur repugnare habere officium Abbatissarum; quatenus est quedam administratio, sine iurisdicção spirituali, & sine potestate clauisium, de quo dico *luc in eod. dist. de maioritate*, & *obed.* secundum aliquos, quæ dixi in *cap. noui. de indic. g.* n. 26. vbi illum textum expendi: & sic resoluitur, vt cum sit eorum officium quedam administratio, non repugnans Abbatissam statui; & consequenter abique villa dispensatione fieri posse Abbatissas, siue Priorissas, & ita sequor, vt *resoluit de viduis faminis, sub vers. ven.*

Ad secundam questionis partem, an Abbatissa 9 post expletum triennium possit Monasterium gubernare; & in hoc dubio breuiter respondeo, vt licet officium Abbatissæ expiret, finito triennio, nec Episcopus possit illud prorogare, vt sacra Congregatio Episcoporum censuit die 20. Februarij. 1615. teste Gauarino in *manuali Episcoporum. verbo Abbatissam officiales* n. 10. tamen hoc non obstatante posse per illos dies, in qua noua electio efficitur, regere Monasterium sub aliquo titulo, seu nomine, docent Sanctious in *communariis ad constituciones minorum cap.* 11. *stat.* 7. ante illum Miranda in *manuali Prælationum tractatu de sacris Monialibus g.* 7. *art.* 9. *concl.* 1. vbi sic ait: *Sunt Abbatissæ officium a superioribus iuxta acceptationem, sine non, nulla tamen Monialis Abbatissa, nec Vicaria minorum fratrum cuius subiecta vltra triennium in suo officio potest durare.*

Et hanc conclusionem satis comprobari ait 10 Diana *pari. 7. tract.* 1. *ref.* 19. in *principio*, ex constitutione relata Sixti V. nam quamuis alia ex Gregorio XIII. non comprehendat, nisi dumtaxat Moniales Italiae, & Siculæ Monachales vnam profectas, vt restitit *sub quall. præcedenti*, & generalis clausula ibi posita non extendatur ad maiores, expressis, nihilominus, dicit consuetudinem Sixti V. comprehendere omnes Moniales Abbatissas, & Præfectas quocumque nomine nuncupentur, minorum statum caræ subiectas, in quibusvis partibus, & Prouincijs, generaliter ita, quod post transactum triennium prædictum nullum Abbatissas, seu Præfectas, Monasteriorum, aut aliud officium, nec aliquam potestatem, vel authoritatem in eisdem possint obtinere, & exercere, vt ibidem dicitur.

Ad tertiam questionis partem an triennales Abbatissæ debeant benedici, sicut perpetuæ; & vt respondeas primò dicendum ex dictis constitutionibus Greg. XIII. & Sixti V. prohibentibus eligi Abbatissas perpetuas, non prohiberi eas Abbatissas, quæ fiunt per præsentationem, & institutionem, cum facile redeclant ad ius antiquum in quo talis institutio, & confirmatio, erat perpetua: sic Portel. *verb.* *Abbatissa* n. 10. vbi addit primam fundationem alicuius Conuentus sanctæ Chæze, posse continuari officio Abbatissæ per 20. annos, per statuta illius ordinis, & Hieronym. Roderic. in *compendio quall. regular. dub. ref.* 2. n. 7. vbi resoluit post expletos 20. annos Abbatissas posse præfatum fundatricem iterum eligi in Abbatissam: alia tradit Barbosa *de iure Ecclesiæ. dub. cap.* 45. *part.* 1. *num.* 37.

Vide iam ad difficultatem respondens triennales Abbatissas non solere benedici, ita vt ius dispensans quod perdat Abbatissas, si intra annum à confirmatione, non benedicantur, intelligatur de perpetuis, Fr. Emmanuel. in *quall. regular.* 9. 11. *art.* 3. in *fine*, Hieronymus Rodrig. *dub. ref.* 2. n. 3.

num. 1. Barbosa *dist. 7. cap. 45. numero trigesimo sexto.*

14 Vbi dicitur, quod iste Abbas fuit perceptor intra annum a tempore fidei confirmationis computandum teneatur munus benedictionis suscipere; alioquin nisi subditi causa rationalis, & iure suo cadant per *Clem. advenientes & illamini de statu Monachorum. Tamburin. de iure Abbat. dist. 29. num. 5. Lezana in summa tom. 1. cap. 5. verb. Abbatissa num. 1. & de forma benedictionis scribit idem Tamburin.*

15 Et quod Abbatissa possit eligi minori tempore gignitur, docet *Nouarius in Lucerna Regul. v. 1. Abbatissa num. 1. & num. 9.* Quod Abbatissa simo- ticio, non teneatur renunciare Abbatissari.

16 Speculare creationem noue Abbatissæ. † Et n. 24. quod officiales Monasterii, præter Abbatissam eligi possunt ultra triennium, *Lezana ordinis verbo a num. 12. Tamburin. de iure Abbat. dist. 30. Naldus in summa verbo Abbatissa n. 5. Machado de postula consil. tom. 1. lib. 5. par. 1. docum. 5. num. 6.*

17 † Et quod in ordine Prædicatorum nequeat officio Priorissæ prorsum ultra triennium; & quod illo expleto declaratur nunc pro ex tunc ab officio abluere: idem *Castellin. nec tñm. cap. 17. num. 31.*

18 Ad quartam questionis partem breuiter respon- ditur posse sororem Abbatissæ ei succedere in officio Abbatissæ per electionem Monialium, aut electionem, vi patet ex declaratione sacre Congregationis negotii Episcoporum, & Regularium promissa sub die 24. Aprilis 1619. in sequentibus verbis. *Abbatissa, & Monialis de Olivella. Placibus premissis declaratur, verum Soror Abbatissæ, possit succedere in officio Sororis, si Canonici elegerint dammodum ad id aliquid impedimentum legitimum circa eius personam vel prohibetur per constitutiones ordinis, non est prohibum in iure, &c.* Ita docent *Ioannes Anton. Nouarius in summa Bullarum. verb. Abbatissa num. 6. & eius Frater Ioannes Maria, Nouarius in Lucerna regular. verbo Abbatissa n. 7. & 8. Castellin. de Electione. † qui est de iure dicat non prohiberi; addit tamen, vt in ordine Prædicatorum non possint duæ sorores Moniales secundum carnem succedere in Prioratu, siue subprioratu immediate ex ordinat. 30. Romæ anno 1580.*

19 Ad quintam questionis partem, quænam possint Abbatissæ, seu Priorissæ exercere respectu suarum subditarum, breuiter respondeo, vt possint cum Monialibus dispensare circa ieiunia Regule, circa æsum Carnium, & Lasciuorum, siue Quorum, quando cognouerint dictas Moniales, propter debilitatem, vel aliam causam non posse ita commode huiusmodi tenuia, & abstinentias seruare, quod fieri declarant Hieronymus Rodericus in compendio quæst. regular. ref. 2. num. 21. & Porret. in addit. ad dubia regularia verb. Abbatissa. num. 3. † aduertentes, vt ista non sit prop- ter dispensationem dimanantem a iurisdictione spiri- tuali, cuius est incapax femina, vt dico in dist. cap. dubia de maior. & ord. & explicui in dist. cap. noui. de Indictis; sed tantum declaratio, vel dispensatio, Pape auctoritate. † Item possunt im- ponere præcepta spiritualia suis subditis, quia promouunt ei obedientiam, non tantum materi- fed tantum Priorissæ, cuius munus est approbare in Sede Apostolica, iuxta regulam, quam promittunt ad regimen spirituale, & temporale sibi gregis committi in omnibus illis, quæ non re-

pugnant lexui femine, cui non contradicere por- testas imponenda præcepta spiritualia, quando necessitas adest, maxime, si id habeat ex comuni- catione superioris, Fr. Eman. Rodig. tom. 3. cap. 3. num. 19. addit summe mutata sententia, quam protulerat tom. 1. quæst. regul. quæst. 12. artic. 2. quæst. 25. artic. 1. Miranda in vltima de Monia- libus quæst. 1. artic. 4. conclusio 5. ad finem. Azor. existat. moral. part. 2. lib. 13. cap. 10. quæst. 7. de m. 15 docet posse Abbatissam præcipere Monialibus vt res sanctæ obedientiam ratione voti emissi in pos- sessione, & sancti Spiritus; quia officio Priorissæ fungitur cui Moniales ex vi professionis parere co- guntur, etiam quando habent possessionem, & iurisdic- tionem a Superioribus concessam, nec dissen- timus, Suarez tom. 4. de religione lib. 3. cap. 10. n. 12. & 14. Sanchez in præceptis Decalogi tom. 2. lib. 5. cap. 1. n. 12.

Et quævis officium Abbatissæ sit idem in Mo- nasterio, quod Abbas, ait *Generalis in Monia- libus*; sic vi quæcumque competunt Abbati, ca- tæque competant Abbatissæ, exceptis quæ femine repugnant, vt dicunt *Marcus Antonius Chuchus l. 4. inquit. mor. tit. 14. de Abbatissa. Hieronymus Rodericus in compendio quæst. regul. dist. resolu. 2. sub nor. 25. v. 1. & confirmatur. † Tamen ipsa 15 iam ex Tridentino Concilio cap. 5. §. 23. de regula- ribus, non potest visitare Monasteria sibi sub- iecta, Machado, lib. 5. de presul. consuegro part. 3. tract. 4. docum. 5. num. 1. Fr. Eman. tom. 2. quæst. regul. quæst. 5. artic. 10. et vi ait Barbosa de iure Eccles. part. 1. dist. cap. 45. num. 38. dicit de iure antiquo solen visitare Monasteria ei subiecta, & ea legitimè impedita ad egrediendum licuisse per aliam etiam vitam omni exceptione maiorem visi- tare.*

Et addunt etiam Doctores per textum in cap. 16 statumum 10. quæst. 1. non posse Abbatissam Vir- gines velare, nec Moniales benedicere, nec can- non confessiones audire, vel publice prædicare, vt in cap. in noua de penit. & remissionibus, licet dico, quod nec dispensare in votis Monialium, nec ea com- munitate, quia caret spirituali iurisdictione: ita Fr. Eman. Rodig. quæst. regul. tom. 1. quæst. 24. artic. 7. Suarez tom. 1. de religione tract. de voto lib. 6. cap. 7. num. fin. Petri de Ledelma in summa tom. 2. tract. 10. cap. 7. ad finem, Lessius de Instit. lib. 2. cap. 40. dub. 24. num. 107. verb. Abbatissam; Loquens de iritatione in præcepta Decalogi lib. 4. cap. 11. n. 19. & quoad dispensationem cap. 49. num. 24. quod & alij di- cunt bene posse Abbatissam ea iritare per potestatem Dominatiam, quam habet super subditas, quæ quidem est maior, quam habent Pater, & Maritus super filios, & vxorem.

Ad sextam questionis partem, suppositis quæ 19 dixi in versiculo ad secundam, & vers. ad tertiam, resoluitur respondere posse Abbatissam, siue Priorissam eligi in Partidantes, vsque ad nouam elec- tionem, ob pacem, & bonum regimen Conuen- tus, vbi vltus obuiuit, non obstante iam addita constitutione Sixti Vbi tradunt Fr. Eman. Rodig. tom. 1. quæst. regular. quæst. 16. artic. 1. & in addi- tionibus sum. tom. 1. cap. 3. num. 7. Miranda in tract. de Monialibus quæst. 7. art. 9. conclusio 2. Barbosa de iure Eccles. part. 1. cap. 45. sub num. 41. Quibus addo *Dianam part. 1. tract. 12. dist. 1. sub resol. 19. v. 1. ad finem*; qui dant retent sententiam ne- gatiuam per dicta supra in dist. v. 1. ad secundam, nihilominus sibi videtur probabilis proximè affir- mativa.

tharua sententia, eo quod id pertine episcopi ad bonum regimen Monasteriorum Monachorum, & eorum debam administrationem, ut scilicet pro parte aliquo tempore eadem ipse, non verò alii presidentes constituantur, propter vitanda innumera mala, damna, atque incommoda, quæ ex contrario facto, ut plurimum eliduntur, aut saltem possent evenire.

Et quia illi miorem habent notitiam, dispositionis, & status suorum Monasteriorum, quam alii. Quis enim non videat, sit Diana, quod alii non ita præfidentes novarum amantibus brevi illo temporis spacio, quamplurima possint innovare, quæ in maximum duntaxat, & detrimentum patitur, quæ, & tranquillitatis perichylosum Monasteria rem cadentem Monachorum ordinem in ordine ad finem futuræ electionis animos sollicitare, omnibusque velle placere, quæ sua sunt querant, non quæ lesu Christi.

Ob id iudicium respondendo ad verba constitutionis relatae sub dictis verbis, ad secundam, dico cum illis, & cum Miranda in *monachis Prælatorum, tract. de sacris Monachis quæst. 7. ar. 3. conclus. 2.* quod inibi monachis prohibetur Abbatibus prædictis, expleto suo ministerio, habere in dictis Monasteriis aliud officium, quocumque nomine nuncupetur, quod etiam per triennium duret, sicut est officium Vicarie, seu alicuius similes; hoc enim dicitur esse in officio perseverari, quod ibidem à summo Pontifice prohibetur, & non verò ipsas esse Præsidentes, finito suo Abbatibus parvo tempore aliquo, donec alii ipsarum loco eligantur.

Et sic Castellin. de *elect. cap. 17. numer. 7.* dicit quod Prioratus, ac Syndicus in ordine Prædicatorum post expletum eorum officium, non possint immediatè eligi in Prioratum, vel Abbatiam, contrariumque esse iterum, & inane sua ordinatione 8. anni 1580. Et quod generaliter loquendū non possit eligi, qui fuerit Prioratus, nisi post quatuor annos completos à tempore sui Prioratus expleti, ex ordinatione Valentis 16. annorum 1569. Cui statuto dicit omnino standum, quia Bulla Gregor. XIII. non aufert dispositionem restrictionis, sed latioris status, quod *num. 11. & 12.* limitat si Monasterium esset novum, vel noviter reformatum, nam in eo casu, dicit ut possit iterum eligi.

Et ex eadem ratione Miranda, & Diana iam relati dicunt multo minus decreto relato in dicto *vers. ad secundam*, prohiberi, quin perfructu officio vicarie, elige possint in Abbatias, quod etiam à quibusdam extitit dubitatum.

Ad ultimam questionis partem respondeo cum Girago de *regimine Ecclesiæ*, Laurentio Pertino de *Prælatorum quæst. 3. cap. 3. §. 4. numer. 19.* Thomas Hurtado *variar. tom. 2. tract. 2. cap. 1. numer. 1641.* Diana *part. 11. tract. 4. §. 37. vers. vide*, tractatus, & pacta in questione relata non licere, ita merito prædicti invehantur in Religiosos, qui in Capitulis generalibus Religionum capita factionum nuncupantur, & male facere quosdam, qui potentes

sunt, qui ante electiones, & ingressum Capituli faciunt tractatus, non solum consultorios, sed actionales, ut ij, vel illi eligantur, & non alij diversæ factionis. Ut Nam quamvis licet sint tractatus, vultur Prælati, ut constat ex *cap. si transsum. 29. de h.* per modum consultationis, ut agnoscatur dignus, qui eligendus sit, ut tenet Mollesius quem sequitur Hurtado in *præfatus cap. 6.*

num. 47. Tamen tractatus factionales, ut de meo ego tot elegantur, & de quo tot profus, illicitos esse demonstrant, sic ut ex illis omnis pestis regiminis, regularis oritur, & fouetur ambitio, quæ venturum est in religione. Etenim ubi huiusmodi partialitates assunt, nec premiatur virtus, nec punitur vitium, sed virtutes, præmi oppositi vitia indicantur, & vitia perniciem suorum virtutes reguntur, & conclusionem Diana, ut sit deploranda miseria statum Religionum, si quæ tepentur, in quibus talia tepentur.

Pro complemento notabis, vt in electionibus Prioratum, seu Abbatiam, etiam in casu dissensionis, inter Electores, nequeat prebatur votum Confessis nec superior Monasterii: Nam ut *quæst. 1. tract. 2. dicit*, hoc totum pertinet ad Moniales, sic dicit prohibitum die 23. May 1623. sicut hæc probat valendum Castellin. *de elect. cap. 7. de elect. 11. 2.* ubi ad plures constitutiones quæ in 6. si non possit transferri Moniales de Monasterio ad Monasterium, sine speciali licentia sedis Apostolicæ ex decreto Pauli V. publicato à sacra Congregatione Episcoporum & Regulari sub die 31. Decembris 1617. & innumera Procuratoribus Generalibus ordinum, quibuscumque in contrarium non obstantibus: alia dico nisi in *cap. quæ propter*, ubi de forma eligendi; item *cap. 6. §. 19.* ubi ante confirmationem quæ Abbatibus administrare.

QVÆSTIO IV.

An electores ad Electionem faciendam, debeant prius invocare Spiritus sancti gratiam. Et an electio Episcoporum, debent necessarii à Papa confirmari: ubi aliqua de prius more eligendi. Et an nomen electionis, habeat locum in beneficiis, sicut in Episcopatibus?

SVMMARIVM.

1. *Præmissum.*
2. *Spiritus sancti missa, non premitur in Electionibus.*
3. *Confirmanda est Electio Episcoporum à Papa.*
4. *Eligendi Episcopi: mores diversi in antiquitate referuntur num. 1. §. 7. 8. & 9.*
5. *Populus in electione Pontificis, non habet alium ius eligendi, sed ius veniens, & assensus: expenditur num. 8. 9. 10. & 11.*
6. *Populus legitime concessione Pontificis potest eligere, aliter nullum fuisse usurpatum, & improbatum num. 12. & 16.*
7. *Principes sacculares olim habebant electionem Episcoporum, usurpatam, & diffensam Pontifici: exemplificatur num. 13. 14. 15. & 16.*
8. *Principes à populo abrogare ius eligendi Episcopos referunt, sed improbat.*
9. *Electio Episcoporum nunquam legitur claudere, Divina presidentia pertinuisse ad populum, & postea ius transsum ad Principes: & improbat contra sententiam, & num. 19.*
10. *Portugalia Rex quoniam habet ius eligendi Episcopos, sed tantum nominandi, & num. 21. & 22.*
11. *Reges Hispania, & Portugalia à quo tempore habuerunt*

habuerunt in nominandi, & presentandi
Episcopos, non a tempore Getho, & a'y du-
xerunt. d. 27. de 18.

21. S. Cyrillus d. 17. relatu explicatur.

22. Patrum auctoritates, quibus Synon mittit pro-
bata electiones personarum ad populum ex-
penduntur.

23. Electio est alibi Ecclesiastica competens Eccle-
siæ persone, non laici. n. 14.

27. Electio per Canones de Episcoporum electione huius
temporis in Germania.

28. Electio in quibus Dignitatibus habenda est; &
quæ sunt electio a beneficiis. n. 29.

29. Beneficia electio quæ, & quando veniant in
mandato de promouendo. n. 30.

3. **A**D primas difficultates, ut respondens ad-
iungens questionibus. 2. 3. 4. 5. 6. & 7. quas signavi
partim, & partim planè tractavi in cap. cum Ec-
clesia Sacra de causa possessionis, & propriæ. &
in cap. olim 7. vbi de Episcoporum electione, &
de possessione iuris eligendi, & alia.

4. Vnde iam ad repetendum primæ questionis de
promouenda Missa Spiritus Sancti, respondebim, ut
dixi infra in cap. cum infra in hoc tit.

5. Ad secundam questionis partem, an Electio
Episcoporum, necessariū debeat à Papa confir-
mari. Et respondens quæ dixi infra in dicto cap. cum Ec-
clesia Sacra de causa possessionis, & propriæ. vbi de
questione, an Episcopatus a laico, non tantum sit
proprius Pontifici, verum, & competens alii, veluti
Capitulum Ecclesiæ Cathedralis, seu pisse competere
Clericis aliis: & quæ 3. vbi de iure, quod be-
dunt Reges Hispanie nominandi ad Episcopatus,
aliosque beneficia, & ius de Regno Galie, & Po-
lonie, & quæ 4. an Canonici possint admittere ad
electendum Clericos extraneos: & quid possint
in hoc consecrari: & quæ 7. an admittantur possint
iuris eligendi. Iam beuiter dico infra in cap. 9.
vbi de iure ad materiam Confirmationis Electio-
rum Episcoporum.

6. Ad tertiam questionis partem breuiter etiam
respondens, antiquior fuisse diuersos mores eli-
gendi Episcopos, & quia de illis singulis dixi iam
sub dicto cap. cum Ecclesiis 5. de causa possessionis, &
propriæ. quæ 1. vbi quinquæ tempora posui, ideo
nunc aliqua notanda ibi adiungenda. † Primò quod
defuncto Episcopo alicuius Ecclesiæ admoneretur
Metropolitani, ut visitaret Episcopum aliquem
ex illis suffraganeis mitteret, qui funere ele-
ctioni preesset, populum, & Clerum conuocaret,
hortaretur, & doceret, quid in electione ob-
seruandum. Et vocabatur non tantum Clerus Eccle-
siæ Matris, sed etiam aliam Ciuitatis parietum;
in id & aliquando ex aliis Ecclesiis extra
Ciuitatem, & de Monasteriis, etiam quidem se-
legebantur; & post omnium vota, & suffragia per-
quisita componebatur decretum electionis, quod
communi omnium subscriptionum roboratum ad
Metropolitani mitteretur, à quo & confirma-
tionem consecratio, siue benedictio Ordinandi, po-
stulanda erat, qui postea in forma electionis, &
electi personam sedulo inquirebat, & tam de-
um confirmabat; deindeque in presentia, tam
eligentium, quam Episcoporum Comprouinciali-
um examinabat; quod si idoneus reperi-
ebatur ante consecrationem Metropolitano suo, pro-
fessionem tradere tenebatur, quæ fidei suæ decla-
rationem, & subiectionem, & obediendum Me-
ropolitano Sedi continebat secundum sacros Ca-
nones. de Officiis, & sacris Ecclesiæ. Tom. I.

nonnes Conciliorum: & decreta Apostolicæ Sedis
ex sacris Canon. legibus, quibus auctoritas Me-
ropolitani, sollicitè confirmata est.

Et postquam tertio leuauerim quædam
documenta ex sacris Conciliorum placitis &
scriptis, quæ ad officium Episcopi rite admini-
strandum pertinebant; & secundum Ecclesiasti-
cum morem ab omnibus Episcopis Comprouin-
cialibus subscripta tradi solebant; & quod pos-
tremo, his omnibus peractis, consecrabitur, &
post consecrationem ordinatores, ne obliuiscas
dubie obligationis incureret & Canonici litteras
debant ordinato ad plebem, & Clerum, à quibus
electus fuerat, quibus litteris omnis ordo rite gestæ
continebat ut, subscriptionibus omnium ordina-
torum firmabatur, & deus simul, & Consul ad-
scribendus erat ex Concilio Melitano, ut etiam
ex pluribus locis confirmatur, tom. 1. Conciliorum
Galie a pag. 633. & ex ord. Remano in l. de Di-
uini officii, p. 1. a pag. 95. ibi, incipit: Examina-
tio in ordin. Episcop. secundum Galorum institutio-
nes, & explicat Alui. Flaccus in eodem lib. 1. a pa-
gina 72. parte 2. Franciscus Florentinus in hoc titulo,
folio 129.

Ex hac occasione possemus incidere in que-
stionem illam, an populus in electione Episcopo-
rum olim habuerit ius eligendi; & suffragandi;
sed quia iam qualiter hoc accideret, dixi sub dicta
quæst. 2. & aliqui affirmant per textum in cap. Episcopus,
ibi: Post electionem Cleri, & populi, cap.
latus, ibi: Clerum, & plebem singulam Ecclesiæ
eligere, & 3. dist. cap. nullum, ibi: De plebe, quæ tunc
ad ius suffragii, 7. quæst. 1. & docet Vázquez in
tertiâ partem, d. Thomas tom. 3. dist. 144. cap. 5.
numero 13. & ex imitibus amplè Michael Rausel in
Historia Iurisdictionis Pontificis lib. 1. cap. 1. nu-
mero 20. cuius verba refert Diana part. 1. tract. 7.
ref. 3. Iacobus Pamelius in annotationibus ad Episto-
lam sancti Cyrilli, epistol. 68. † Aliqui verò ne-
gant, ut sunt Duvalius in tractat. de potestate Pon-
tificis part. 3. quæst. 6. Calocius de hierarchia lib. 1.
cap. 17. & Cossiteau, & Bouerius contra Rem-
publicam M. Antonij de Dominis lib. 3. cap. 3. per
totam; & hoc ex cap. Nullus, dist. 63. & ex cap. non
hæc 161. & ex cap. cum longè 4. electionis dist.
dist. & ibi: In canone vbi, vbi glossa, & alia
glossa notanda in cap. Sacror. dist. dist. verb. Ele-
ctionem, & auctoritate sancti Leonis epistol. 87. &
Epistola 27. probantes lætè populum in electionibus
Episcoporum, non habuisse ius suffragandi,
& eligendi, sed tantum postulandi, & testimo-
nium ferendi, quo erit consensus significatur
circa idoneitatem eligendi; sic tamen, ut eligen-
dis Episcopis, & Ministris, ius populum admi-
ssum; ut tamen penes solos Episcopos, & Clerum
ipsum veri suffragij ius esset, nec plus populo,
quàm de eligendo, testimonium reddere liceret,
quo eius consensus significaretur.

Vicique tamen foret aduertit Cardinalis
Bellarminus lib. 1. de Clerici cap. 7. vers. condem-
nari in quibusdam locis, populum virtuale ius
eligendi Episcoporum, velut posuit Vázquez in 3.
parte, tom. 1. distat. 244. cap. 1. num. 11. post alia
Diana dist. part. 6. tract. 1. ref. 4. Suarez de fidei
defensione libro 3. capite 19. a numero 7. Sopranus
de electione Papa lib. 1. cap. 4. & Ego sub dist. 92.
populum illum ius habuisse ex concessione Pon-
tificis, quæ populi incapacitas potius autem
argumentum, quæ dixi in cap. 4. de Indul-
gentiis, & ex cap. nonnulli. 13. eodem, contra tunc nec
propterea

proprio iure, iure ordinario non agat, sed facultate Superioris Ecclesie vniuersalis.

- 10 Et ex eadem usurpatione, siue assensu Pontificio olim aliquando in electionibus Episcoporum partem habuisse Principes plures seculares, vt patet de Theodorico Magno Clodouei filio, qui Apollinarem dedit suum Episcopum, oblatio ab eo multis muneribus, & Apollinari defuncto subrogasse sanctum Quintianum, & quod Rege opulente, Gallus successit Quintiano, & de pluribus exemplis Gregor. Turonens. lib. 3. cap. 2. lib. 4. cap. 5. 11 & 6. lib. 6. cap. 39. l. 8. cap. 22. ac de aliis exemplis idem lib. 4. cap. 1. 15. & 18. & lib. 5. cap. 46. & 47. & Daniel, de Nobilitate in seculo iuris sacri, & consilio distinat. o. numero 5. ubi ponit plures Episcopos electos a solis Imperatoribus, & Principibus: plura P. Gregorius Tholofanus hoc titulo caus. 6. sub num. 23. ubi ponit capitulationes Iohannis XXII. cum Henrico I. & Othone eius filio. Quibus non obstantibus Imperatores huiusmodi Episcopatum sibi asseruerunt, & quod inuoluerat iam mos, vt Episcopi ab ipsis eligerentur, & baculo Pastoralis inuesti entur, vt scribit Guillelmus Tyrrus lib. 1. de illis sacri cap. 13. & etiam P. Gregor. lib. 1. synagoga. iuris cap. 12. numero 11. ex Polidoro, Virgilio tradit Henricum I. Britannie, seu Anglie Regem cla. uiu victoris tantum sibi iuris sumere cepisse, vt sua duntaxat auctoritate Episcopos faceret, & factis Episcopatum possessionem daret, & quod Nicephorus Phoca in Oriente, Imperator fumpserit sibi ius conferendi Episcopatus, & Sacerdotia, eoque tempore Otho I. auctore Zonara tom. 1. anno Domini 961. hoc iure cepit vni in Occidente. Et Iohannes Filescus de sacra Episcop. auctor. cap. 5. folio 5. obseruat Principes olim Abbanissas, & Abbates, & Episcopos elegisse, imò notat Theodor. Balsamon. ad Concil. Carthagen. cap. 16. & ad cap. 11. Concil. Cacerden. & cap. 13. Sexta Syrod. in ista habuit tantum fuisse violentiam circa electionem Episcoporum, vt Principes, etiam nouos Episcopos instituere conseruerint in locis, in quibus antea non fuerunt, & imò Iustinianus in Nouella 11. de privilegiis Iustiniane prima Archiepiscopi creauit Episcopum Iustinianum primus suæ ciuitatis; eique prouincias subiecit, & B. Rhenanus lib. 2. rerum Germanicarum refert Dagobertum, qui adeptus fuit Regnum Francorum sub Honorio III. summo Pontifice instituisse nouem Diaeces Episcopatum.
- 15 Nec sustineri debet Michael Roussel. in Histor. Juridic. Pontificia lib. 2. cap. 1. num. 11. in fine. dum referens modos electionum in prima Ecclesia, siue a Clero, siue a populo, siue ab Episcopis solis, & quod prior fuerit validior, siue frequentior postea, quasi lege Regia translata, Principes postea hoc ius eligendi sibi abrogasse, cum reuera populus, qui ex se, sed a Pontifice solum prædictum ius habere non poterat, nequeque verò eam eligendi potestatem concedere, vt defendant Vasquez supra, & Diana dist. p. 10. tract. 1. sub refel. 5. ubi probat ref. 6. fuisse olim a summis Pontificibus interdictum, ne populi, & Principes in electionibus Episcoporum, se immiscerent; ad cuius comprobationem plura decreta Conciliaria testantur, quæ ego tenui infra in dist. cap. 3. de caus. poss. sub quali. 2. Et quia propter ibi à me dicta in releu. quali. 2. Video quod Rebuffus in concordanti titulo de elect. derogauit. super

v. rbs. & cum ex electionibus, in principio optimè recentiat varietatem eligendi à principio nascentis Ecclesie, quem ad literam refert idem Diana dist. p. 10. tractat. 1. refelut. 8. circa finem, & improbaret doctrinam Anonymi firmatis electionem Episcoporum olim diuina auctoritate spectasse ad populum, & postea ius illud fuisse translatum in Principes, quorum consensu Pontifices tale ius postea sibi acquisierunt per illa verba sancti Cypriani Epistola 68. Propter quod de traditione. Diuina, & ex aliis auctoritatibus veterum Patrum, & Conciliorum desumptis ex Republica Maci Antonij de Dominis; item & doctrina Vigorij Galli Consiliarij Regij in Parlamento Parisiensis, sententia Amoniani docentis in Apologia de suprema Ecclesie auctoritate titulo de disciplina Ecclesiastica num. 13. folio 181. Episcopos à Principibus constitutos fuisse primis Ecclesie seculis cum iure suo, tum lege Regia, qua quidquid iuris populus habebat in Regem translatum est: & quoniam auctores toto celo aberrantes eos incidisse in heresim Caluini dicunt Duualius de potestate Pontificis parte 3. quest. 6. Azorius in iustit. moral. parti. 2. lib. 3. cap. 18. Vasquez in 3. parti. D. Thoma disput. 244. cap. 5. num. 13. Bellarminus lib. 1. de Clerico cap. 7. Iohannes Lerau. tract. de summa Pontificis auctoritate lib. 3. impersum Ebroicis apud Antonium Lemariz anni 1621. & alijs.

Et ob id licet idem Aconimus curet probare Regem Portugaliz potuisse Episcopos nominare, quia dicta electio ad illum spectaret: tamen Diana dist. refel. 8. Duualius quest. 6. sup. Lambert. in 3. parti. D. Thoma tom. 3. de Sacra. ordinis disp. 6. num. 2. Franciscus Aliet. de sacris ordinat. cap. 3. §. 1. & 2. Coëfiteant contra Marcum Antonium de Dominis lib. 3. cap. 3. Cellotius de Hierarchy Ecclesiastica lib. 4. cap. 17. Sauslay in Pamphila Episcopali lib. 7. mordicus, & bene docent populum nunquam habuisse ius eligendi, & suffragandi ex iure diuino, cum ex eo solum ad Papam electio Episcoporum spectet; etsi aliquando se immiscuerint in illa, Clerus, vel Principes Laici, hoc totum factum fuisse expresse, vel tacito Pontificis consensu, vt contrarium asserere, sit hæreticum.

Vnde abundantiùs probant Pereira de manu Regia concord. 28. num. 76. Solozano de iure Indiarum tom. 2. lib. 3. cap. 4. num. 31. Reges Lusitanos legitimos nunquam Episcopos elegisse, cuius verba notanda refert idem Diana dist. refel. 8. sub vers. pergit, qui inferebat in eo Regno supponi quod Episcopatum electio spectaret ad Capitulum, sed Reges Hispaniz à tempore Concilij Tolentani sub Pontifice Leone II. Regnante Eruijo Rege Goto, Episcopos Summo Pontifici præsentasse; & sic negat Pereira Ius eligendi Episcopos in Rege Lusitanie iuxta quoddam responsum Regis Lusitanie ad Innocentium VIII. Pontificem in verbis sequentibus: quod Rex in Ecclesiis minoribus à Cathedralibus, quibus est per electionem Prælati, vel Rectoribus prouidendum, si vacent maiorem sibi auctoritatem vindicare intendens in eis Clericis familiaribus suis, vel alijs minus dignis, Capitulis Ecclesiarum humiliorum vniuersi saluti, & singulariter singulis literas suas missi precibus exigens, & minus gransibus, & terroribus interdictum, ut nullum omnino in Prælatum eligant, nisi quem ipse in huiusmodi literis nominat, vel per suos Ministros facit nominari, & responderunt Precoratores, quod idem Rex si aliquando precibus portaret pro aliquibus eligendis in talibus Ecclesiis pro dignis

dignis, interpositus potestas, nullis super hoc minis, vel terroribus auctoritas; & quod super hoc non gravantur, nec intendit gravare Ecclesiam, vel Canonicos, & promissiones legum ita perpetuo servaturum, nec in suis precebus adhibendum, quod nullum alium eligatur, nisi &c. pro quo dicitur preter.

- † Et his enim verbis patet falsi Reges Lusitanos, nunquam habuisse ius eligendi Episcopos, nec idem nunquam illos elegerit; imò & inferi Peticia relatus privilegium nominandi Episcopos à tempore Alphonsi Quinti, ex privilegio Papæ illos Reges habuisse, vt notat etiam idem Solorzani.

- Ita periclitari Doctores Duvalios, Azorius, & alij respondent ad locum sancti Cypriani per authoritatem Divinum, de qua ille loquitur, non intelligi præceptum, seu ius Divinum, sed exemplum ex facta Scriptura deptompeum, instar cuius existimabant Cyprianum dicere fieri debere electionem nostrorum Ministrorum coram populo, & ipso etiam consentiente, sicut legimus num. 19. electum fuisse Eleazar *Altorem* 1. Mathiam, &

- septem Diaconos *Altorem* 7. & ad alias authoritates Patrum, quibus Anonymus noster probare laicos elegerit Episcopos, sed hoc intelligi de facto per viurpationem, non propriè, & legaliter, vt dicunt, & respondent latè Diana *dist. ref. x. in vers. ad alias*, Bonacina *tratta. de summo Pontificis quest. 1. puncta. num. 10.* Coëffereus, & Bouesius contra Rempub. Marci Antonij de Dominis *dist. lib. 1. cap. 3. per totum*, dicentes, vt licet alicubi habeatur electio, non tamen verè, propriè,

- & positivè, & cum electio sit actio Ecclesiastica competens Ecclesiasticis personis, sed negativè tantum, quatenus non impediabant electionem suo testamento, nec quidquam obiciebant, aut quatenus personam populus proponebat in eam consentirebat, & acquiescebat: electioni, ex cap. nullus 61. cap. lericus, & cap. Vota 6. *dist. de quo dixi in dist. quæst. 2. dist. cap. Ecclesia Summa de caus.*

- † Et tenet vt scribit Iacob. Pamelius in annotation. ad *epist. sancti Cypriani cap. 68. num. 2.* non negans suffragiis plebis Episcopos fuisse electos in Africa, Gallia, Hispania, peridurasseque dicat eam consuetudinem ad Gregor. I. Vique ex eius Epistolis; imò & ad tempora, vtque Caroli, & Ludovici Imperatorum ex *lib. 1. capitulum carthodum*, satis constat; ait tamen plebs sola suffragia concessa, non electionem, quæ per subscriptionem fieri solet, perspicue probans in primis ex Concilio Laodio, *Can. 12. & 13.* vbi prohibetur electionem Episcoporum per plebem fieri; & ex Diuo Hieronymo in *epistola ad Euzarium*, & ex *epistola 37. Leonis*, qui dicit, vt non cogere nuntius quemcumque nominatum à plebe Episcopum admittere, ex *Canone 1. & 2. Græcar. Synodi Martini Bracarensis collectar. & ex Celestini Papæ 1. Epistola*, & Stephani Papæ decreto 68. addens quod si Episcopo sic nominato à Clero, & populo obiecta verè non essent, tunc ordinaretur Episcopus ex *Canone 40. Concilij Cartaginensis*; alia referit videnda Diana *dist. part. 10. tract. 1. per totum*.

- Nec dictum iam de antiquo iure à tempore Goto existente penes Reges nostros Hispanos nominandi Episcopos, impugnatur ex doctrina Ioannis Ignei in *l. necessarius, §. non alius num. 336. ff. ad Solentianum*, & Festaldi in *trallat. de insignibus Regni Franciæ IX.* Iure, qui conatur probare *Fernandin. de Offic. & sacro Eccles. Tom. 1.*

Reges Hispanie ius presentandi Episcopos habuisse ratione concessionis Carolo Magno Gallicano Regi factæ, quia etsi non admittas à tempore illo Goto illa tale aut competere, vt reuli ex Petreia, & Diana *supra*. † Tamen falsi necess. 16 sunt erit per centum viginti annos; antequam Carolus Magnus in rebus humanis esset nobilis Hispanie Regibus competens, vt ex Coartau. Petre, & Salzedo probat, Martinius de Alzedo de *precedencia Episcopatus dignitate part. 1. cap. 3. num. 9.* & bene ex his, quæ dixi in *dist. c. Ecclesia Summa de caus. p. i. §. §. propterea d. n. q. vbi a. 3. de impere Goto.*

Vnum vero notabis cum Azotio *instit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 13. quest. 1.* Anastasio Gemonio de *sacrament. unum. 11. lib. 3. cap. 12. num. 40.* Diana *dist. pa. 1. 10. tract. 1. ref. 7. in fine*, & aliis quod hodie solum in Germaniæ Ecclesiis servatur vetus consuetudo, in quibus Canoniconum Collegium Episcopum nominant, & designat, & eligit electus verò à Pontifice confirmatur; quod iuridicè fieri si sequeretur forma quinti temporis, de qua dixi in *dist. cap. Ecclesia Summa d. 1. quæstus secunda, à numero illius*, & ita dicit sine Ductore villo Barbosa de *Iure Eccles. part. 1. dist. capite 19. num. 43. in fine*.

Ad tertium questionis partem respondeo breviter quod electus habet locum etiam in Ecclesiis, & beneficiis electis, vt vocant in Episcopatibus, seu Cathedralibus Ecclesiis, in Abbatibus, & aliis Præpositis in Regularium in Archiepiscopatibus, ac aliis Ecclesiis, in quibus ius eligendi Rectorem, residet penes Collegium aliquod Clericorum, in quo forma electionis canonica servari possit: Sic docet Barbosa de *Iure Eccl. cum aliis part. 1. c. 19. num. 39.* vbi num. 43. dicit vt hodie non in omnibus electus habeat locum electio propriè sumpta, sed in paucis propter reservationes sedi Apostolicæ factas.

Notant verò Iulius Luvorius *variar. lucubrati. 19. tit. 4. cap. 13. num. 37.* Capuraquem. *derisione 195. part. 1. Gonzalez in ref. 8. Concordia glossa 19. d. num. 12.* vt non omnia beneficia, vel Ecclesie electus vocentur; sed ille tantummodo electus dicatur, in quibus Prælati, aut Rector animarum instituitur, precedente electione, quam debet sequi confirmatio; quia vt ait Nicol. Garcia de *benefic. part. 1. cap. 6. num. 21.* Si prouideretur per electionem, sine confirmatione diceretur provisio, & qui etiam addit beneficia electus non venire in mandatis de providendo, nisi de electione fuisset mentio facta, specialiter si simplicitate mandaretur prouideri de beneficio vacante, nullo expresso prouidendi modo per textum in *cap. cum alius d. 1. illa de prob. lib. 6.*

QVÆSTIO VII.

An Principes toto casu curare debeant i ut Magistratus, seu officiales publici creandi sint comparatim habiliores, vel sufficiens habiles eligere: ubi de Electione per sortes. Et an Regu Ministri superiores, ad eligendos alios constituti, teneantur utique digniores, & peritiores eligere sub pena peccati, & obligatione restituendi: ubi an in aliquo casu, idem praticare debeant Papa, & Principes: Et quid de Prælatu Ecclesiæ quoad officia secularia. Comitibus quæ olim fuerint: Item, & de calatis comitibus sine curatiu, sententiaru tributitiu. Et an electionis Officialium annualium illud in Republica exequantur.

S V M M A R I U M.

- 1 Principes ad Iustitiam expediendam, tenentur creare, & eligere Magistratus præsantiores, & in hoc singulare, n. 4. & 15.
- 2 Salutis communis pars magna consistit in Consulatu optimo, & integerrimo eligendo.
- 3 Imperator bona nihil interest, si ministri expeditores nequiti sint ignari, & inimici.
- 4 Vir non in mala Iura administrat. & n. 15.
- 5 Officialis Republicæ talis communis eligi, qui d pueritia viam suorum probatus sit, ac immaculatus exstiterit.
- 6 Magistratus optimi, sunt potissima propugnacula.
- 7 Populi, dum optimis Magistratibus reguntur, nihil aliud sibi querunt.
- 8 Magistratus optimus in Republica corda subditorum capias.
- 9 Republica non bene regitur absque bonis Consiliariis.
- 10 Consilarii mali corrumpunt Principes.
- 11 Consiliarius debet esse salu, qui nihil nebulosum habeat, nihil fallax.
- 12 Consiliarius optimus dicitur qui non ad gratiam, sed utilitatem communem fert sententiam suam.
- 13 Alexander Severum habuit Consiliarios Sabinum, Vlpianum, & alios Iurisperitos optimos, qui nunquam abiebat Præsides ad beneficium, sed ad Iudicium, n. 14.
- 14 Republica destruitur casu imprudentis, & commode priuato, odio laenti Consiliariorum.
- 15 Athenienses ad consilia eligebant, & admissabant præsantissimos, qui, & Legatos, atque Magistratus creabant.
- 16 Imperatores antiqui, nisi luce vera priuati eligebant meliores viros in Magistratus, quorum utrimque populo proponebant, ut si quique esset criminatus uideretur sic.
- 17 Magistratus optimi dicerantur, quos ambitio nulla detorquebat, & quo mala cognoscere possent Republica.
- 18 Rex debet habere probos, & bonissimos Consiliarios.

- 20 Republica tutior dicitur, in qua Rex malus est, quam in qua Consilium mali sunt.
- 21 Delitum Principis, est malus Consiliarius eligere, n. 11.
- 22 Delitum populi est quando Principes mali sunt.
- 23 Electio digniorum ad officia Reipublice Iurisdictionalis debet fieri, quod de Rege eligentes, n. 14. & 15.
- 24 Principi supremus eligens dignum, omisso digniori, satisfact.
- 25 Papa, & Principes ad beneficia curata possunt eligere dignos tantum.
- 26 Principes male agerent, si proferrent imperitos peritus.
- 27 Principi non vacat a culpa, si vi eligat Ministros, non consulas supremi Senatores informatos de vita, & iure eligendorum.
- 28 Adrianus Imperator libenter patiebatur moueri, & corrigi.
- 29 Principi debet non impatienter audire Consiliarium non sibi placentem in sua suffragia præstando.
- 30 Veritas satis abscondit Principi, cum non adest, qui eam sibi dicat.
- 31 Principi debet vocare Magistratus, & facere, ut eum re ad eius laus sedeat.
- 32 Principes boni non arde serari consilia pia suis opinionibus dissonantia, si meliora sunt.
- 33 Principes beneficentem legendo libros de Regno scriptis, ut sit vera sciens Regni, n. 35.
- 34 Diocletianus Imperator dicitur scilicet, quod Principi bonus venditur a suis Officialibus.
- 35 Principi non debet nimium deferre suis Consiliariis, qui solus suis propriis commodis inservire, n. 37.
- 36 Consiliarius debet puniri, qui Principi consilium de grauibz, tanquam de leuibz.
- 37 Principi ut cautius verum sciat suos Consiliarios habebz suis.
- 38 Electio Senatorum qualiter olim fieret per sortes, & hodie praticatur Sicilia.
- 39 Donationes pie pro mariandis Virginitatibus, seu religioni dandis solent hodie sorte distribui, & quo ordine.
- 40 Sors per fraudem in electionibus, est peccaminosa ubi multa de electionis per sortes, n. 44. 45. & 46.
- 41 Officiales maiores tenentur habere plenam notitiam de Magistratibus creandis, alias non saluant conscientiam.
- 42 Eligi debent officiales, qui bona estimationis notis sint.
- 43 Eligentes Ministros, qualiter debeant de eorum bonitate notitiam acquirere.
- 44 Magistratus supremi debent proponere Regi viros habitiores, ut de eis eligat.
- 45 Eligentes ad officia non debent gratificare personas.
- 46 Eligentes ad officia Reipublice indignos, peccant, & tenentur restituere, & debent digniores eligere.
- 47 Officia Reipublice sunt bona communia.
- 48 Electio Officialium secularium sufficit ad digno si fiat a Principi, vel si fiat ad officia non habentia administrationem, n. 53.
- 49 Electio si fiat ex partibus communitatium sit peccaminosa, si non sit de viro.
- 50 Senatores eligentes indignos, peccant, & tenentur ad resciscenda damna.

- 56 *Papa, & Principes eligentes seruum sceleris, seu irregulariorem videntur dissolvendo indignum habere ad officium impeditum esse humanum n. 3. non si a natura n. 59.*
- 57 *L. Barbaricus Philippus 3. sed si scilicet male officio Prætoris.*
- 58 *Principes aliquid concedere infanti, vel impuberi, & desertis carere, nihil satis in officio habentibus personalem administrationem. sicut si officium Consulis in exilio, vt n. 60. & 61.*
- 60 *L. fin. Cod. de milit. testamento, num. 61. & 62.*
- 61 *Tribunatus officium quod, & de quo loquatur textus in l. fin. Cod. de militari testamento.*
- 62 *Tribunatus officium in bello quale fuisse.*
- 63 *Episcopus officia secularia suis Episcopatus, quos eligere debeat, & qualiter in venditione, & num. 66. quod de beneficiis num. 67. locum.*
- 64 *Episcopus supremam non habentes potestatem, potest se habere, sicut Dominus iustitiarum.*
- 65 *Officia Ecclesiastica nequeunt vendi ab Episcopis.*
- 66 *Eligi debent qui diligentes sint, & prudentes ad Magistratus, quando alij nequeunt inveniri.*
- 67 *Electio nem de officiis praxi, contra quam exclamant nonnulli. Quod de Hispania, num. 70.*
- 71 *Dignus circa officia propriè appellantur non factis, seu iustitiam, sed prudentes, & de Republica bene meriti.*
- 72 *Comitia antiqua dicta erant a cœdendo in vinum, ad suffragia præstanda in electionibus Magistratum, Senatorum, & aliorum officialium Republicæ.*
- 73 *Comitia solabantur furi Fome consularia, prætoris, tribunicia, adilitia, censoria, quaestoria, &c.*
- 74 *Comitia Roma quantum durationem habuerunt.*
- 75 *Comitia calata, curia, & centuriata fuerunt apud Romanos; & quo ista num. 76. & 77. ubi ad quos effectus, & in quibus locis, num. 78.*
- 79 *Comitia tributa que olim fuissent? n. 60.*

AD primum questionis partem respondeo dicendum vt Principes, siue Reges teneantur ad iusticiam expediendam, creare Magistratus optimos, & præstantiores ex toto subditorum cœtu: nam vt dicunt D. Hieronymus *epist. Paul. ad Philippum*, Segura in *decretis*, Ind. *part. 1. cap. 1. §. num. 3. in fine*; Vltur, in *trakt. de regimine mundi*, *part. 4. q. 2. a. n. 1. Rim. conf. 103. num. 42. Franchij deef. 458. num. 5.* ¶ pars magna communis salutis in Consiliis optimis, & integerrimis eligendis posita est; & alij Doctores et doctrina textus in *cap. signum hominum c8. causa 11. q. 3.* ¶ Et enim Magistratus de Magistratibus: dubium latè prosequitur *lib. 1. cap. 1. ait* nihil prodesse bene decernere, aut imperare, si Ministri, per quos negotia expediti debeant desides; ignavi, immites, & aliis eiusdem generis non fecerit sunt.

Cum ergo veniale sit malum virum, mala iura administrare, vt tradit Iamblicus in *exterioribus ad Philosophum*; indeque, vt periculosum Femotius de *Offic. & sacris Eccles. Tom. I.*

est infanteri gladium; & ita improbo viro Magistratum committere, vt dicit D. Carol. Tapia *lib. 1. in Reg. num. 2. & 3. de Official. in Reg. coroll.* Subdens quod Principes nimium inuigilare debet in Magistratum electione, cum ad Rempublicam in pace gerendam, quæ Principi felicem hic vitam ducere facit: ¶ ideo fiat vt Officialis ille, & iudex constitui debeat, qui à pueritia, & adulescentia, ac in maturæ ætatis maxime via suorum probatus fuerit, ac immaculatus extiterit: sic D. datus Perez in *l. 1. tit. 6. lib. 1. ordinam. col. 254.* Aulies in *capitibus Prætor. verb. que les diere, n. 1. & 2. pulchra loquens, ¶ sunt enim, vt ait Mastrilius dist. cap. 1. num. 10.* Magistratus optimi potissima propugnacula, fortissima Castra, & militum potentissima phalanx; nam dum populi ab optimis reguntur Magistratibus, nihil aliud sibi querunt.

Quippè cum Magistratus optimus in Republica bene vilis ratione cuncta persequatur, corda subditorum, qui rationales sunt capiet, & veluti rete piscis: nam vt ait Demosthenes in *oratione 2. contra Aristogit. & Buelius lib. 4. de Republica*, eas Respublicas maxime, diuissimèque floruisse, quæ Magistratibus sapientissimis, & optimis vebantur, ¶ non inquam est possibile, ait Mastrilius supra *num. 16.* bene regi Rempublicam atque bonis Consiliis. ¶ Siquidem mali Consilij Principes corumpunt, si fortè, præsertim habeant aliquod interese, vt ex Heredia ait Mutius Surg. in *annos. ad Neap. Illust. fol. 118. in fine*, Aluaros in *speculo Poetice. & Reg. cap. 54. a. n. 44.* Iuxta illud Ecclesiæ *cap. 37. ibi: a Consiliario seruis animam tuam, prius scito que sit illius necessitas, & quid ipse in animo suo cogitabit.*

Vnde venit dicendum, vt Consiliarius debeat esse talis, qui nihil nebulosum habeat, nihil fallax, nihil fabulosum, nihil simulatum, quod vitam eius, aut mores refellat, nihil improbum, ac maleololum, vt dicit D. Ambrosius *lib. 1. de beneficiis, cap. 17.* ¶ Et ob id Titius Romulus, vt refert Dionysius Alicarnassensis *lib. 10.* eum optimum Consiliarium dicebat, qui sententiam suam non ad gratiam, aut priuatas inimicitias, sed ad communem vtilitatem ferebat, ¶ quare vt aduertit Iansen. in *præm. cap. 10. Alex. Sever.* omnium fere optimus Imperator habuit Consiliarios Sahinum, Vlpianum, Paulum, Pnemonem, Alienum, Florentinum, Martianum, Callistratum, Hermogenem, Venuleium, Triphonium Maximum, Celsum, Proculum, & Modestinum, omnes iuris professorum celeberrimos, quorum Consilio omnia faciebat, ¶ qui etiam nunquam eligebat Præfides, Proconsules, & Legatos ad beneficium, sed ad iudicium, vel suum, vel Senatus, iuxta textum in *lib. 2. Cod. de officio Præsid. ibi: Prætoris electio optimis in hac urbe per singulos annos iudicio Senatui precipuum ordinari, loannes de Placens in l. 1. Cod. de præf. & honor. præf. lib. 12. Michael Vltur, de regimine mundi *part. 4. question. 2. numero 6. & 8.**

Debent ergo Principes in eligendis Magistratibus timari, considerare, & animaduertere, vt sicut Rempublicam destruant, consilium non peudens, commodum priuatum, & odium latentes, vt dicunt D. de Pome in *trakt. de potestate Prætoris tit. de elect. officior. §. 5. num. 10.* Albericus in *lib. 1. Cod. de Iustitiam Codice confirmando*: ita mali Magistratus, & improbi, in quibus nihil boni reperi potest, nisi iuxta illud

- Pmoerb. cap. 12. ibi: *inimicitias, adulationes, coarctationes, informis iudicia, & Consilia impiorum* f. *audientia*; maxime si Consiliarius sit ignarus litterarum nescius, impudens in faciem Principis, studens, id est, plucere timentis. Nec errabunt si Athenienses veteres sequantur, qui non omnes ad Consilia, & Magistratus admebant, sed prudentissimos, & optimos, & vix integritate speculatissimos; atque hos Imperatores, & Legatos creabant, & Magistratus. Vbi omnes illis mandabant, ut referret Magistratus dicta, lib. 2. de Magistrat. cap. 1. num. 13.
- 17 Imò si fieri posset, debent imitari illos antiquissimos Imperatores, qui essi luce vera priuari, meliores semper elegerunt; & ut sic apparet omnibus, ante omnia eorum nomina populo proponebant, ipsum hortantes, ut si quis aduersus eos, quid haberet criminis probaret manifestis rebus, sicut de Imperatore Alex. Senoero refert Lamprid. in *cons. vita*, referunt Simones de Carho. *vultus* inst. 41. de *Ativibru*, & eorum officio num. 2. Bobadilla in *polu*, lib. 1. cap. 3. num. 9. & Carolus Octavus Rex Gallie idem exsequebatur, ut notat Amo. Ferr. lib. 2. de *rebus gestis*, qui propterea eos optimos dicitur, quos ambire nulla, nullisque priuari boni detorqueat imitetur; quippe nota probitate, ac Reipublice studio, perspicacique iudicio, commune salutem existinare, & mala obstantia cognoscere possunt ad notata per Barol. *intra* de *republice* eius, *quaest.* 2. num. 9. Aviles in *proem*, cap. *Prætor*, verb. *de cardo* num. 13. & vbi ait quod Rex debet habere probos, & honestos Consiliarios, & expectos: nam ut dicebat Petr. Crinit. lib. 6. de *honori*, cap. 6. & eam rationem melioremque Respublicam esse, in qua Principes malos essent: quam in qua sunt Consiliarii, Principes mali; quia si Principes effrenatus est bonorum, Consiliarii vincti tenent, finale monegatur fama populi sibi secretò per aliquem ex Consiliariis denunciatur; & sic de singulis. Verum si Consiliarii, qui Principi veritatem consilere debent mali sint, inique iniustitias rancant, ad delictum pertinebit Principum, qui pravis Iudices contra voluntatem Dei, populi præficiuntur: cum ut populi delictum est, quando Principes mali sunt; sic Principis est peccatum, quando Iudices inique existunt, ut dixit Iudor. lib. 3. cap. 54. tradunt alia Mastrillus supra, & numer. 23. Petrus Gregor. Tholosian *synagmas. scrip. part.* 3. lib. 47. cap. 15. num. 27.
- 18 Ex his ad difficultatem facilius videtur responsio: nempe ut Reges, Principes, siue alij Superiores maiorem habentes potestatem, debeant ad officia publica Reipublice iurisdictionalia eligere digniores, & habiliores de suo Regno, populo, siue Provincia; quia ita de Senatoribus, & Iudicibus supremis, alios Iudices, seu officiales eligentes, dicitur infra in *vers. ad secundam*, & Tamen respectu Regum, & aliorum supremorum habentium imperium, existimo, ut sufficiat fieri electio de Ministro digno, habili, & capaci, et si non sit habiliior, ut docent Barol. in 1. *cons. quodam* ff. de *leg.* 2. per textum in 1. *cum pater* §. *expos.* eodem, & 1. *ex falso* §. *si qui rogatus* 2. ff. de *Tribunali*. §. *eos autem in auto* v. *iudic.* siue quos suffragio amb. de *deservibus* cunctis. in *princ.* & v. 1. *Cod. de decurion.* lib. 10. Molina de *Hispav.* *primog.* lib. 1. cap. 9. in *princ.* & n. 63. Peguera in *pract.* cap. 7. n. 9. & 10.
- 19 Et sic videtur sentire Caietanus in *summa*

verb. *Electio*, Valquez in *opusculo de beneficiis* cap. 2. §. 5. *duo*, 14. num. 97. cum Molfetto *can.* 1. *trac.* 6. cap. 6. num. 83. Homobonus in *exam.* *Eccles.* *part.* 2. *trac.* 9. cap. 4. *questio* 7. quatenus dicitur esse opinionem probabilem illum, quæ docet, ut in officiis secularibus sufficiat eligere dignum, relicto digniori, quos ego intelligo cum Diana *part.* 2. *trac.* 15. *missel.* *ref. fin.* *verbe*, *dicto* *tertio*. Loqui in Principe supremo, officia dispensante: & secundum hanc partem videtur expresse pronuntium in Regno Sicilie per eum, *Regu Ferdinandi* 64. ut tradit, ac tenet etiam Mastrill. de *Magistrat.* *dist.* *part.* 2. cap. 1. num. 63. vbi n. 64. testatur Doctores agentes de hoc puncto in foro conscientie, inter quos Guiteres lib. 2. *canonic.* *quaest.* 11. n. 42. Bæoz de *Iustitia* folio 192. Salom. de Soto in *eodem* *trac.* ille *tom.* 1. folio 192. ille 9. 6. *art.* 1. *conclusio* 9. Caietan. 2.2. *quaest.* 18. *art.* 1. Scotus, & Ricardus in 4. cap. 17. Cooanvulus in *regula peccatorum*, §. 7. Doctores in cap. *his quæcumque* 1. *questio* prima, Valquez *controverf.* *illustrium person.* capite 27. & 43. Padella in *lib.* *cum quidam*, num. 19. & D. Carolus de Tapia in *consuet.* *Iudices in verb.* *dicto*, fol. 108. de quo dubio conscientie potest illos alij multi; sed Ego existimo ut quia in foro externo licet Principibus eligere dignos; ob id nec peccare, si digniores non eligant: nam alias anxii corde consono vagarent. Et his omnibus addo etiam Dianam *part.* 1. *trac.* 15. *Missell.* 1. *ref.* 67. Villalobos in *summa* *part.* 2. *trac.* 18. *dist.* 6. num. 8. & 9. qui etiam dicant Principem peccare, tamen dicunt probabilem esse sententiam à nobis adductam, ut dixit Turrianus in *sestiliis dist.* *centur.* 2. *conf.* *Thologica dub.* 87. cum Valquez, & amplectitur Sanchez in *opusculo* *tom.* 1. lib. 2. cap. 1. *duo* 36. num. 15. & vbi 26 quod quando electio non fit per plura suffragia, sed ab vno tantum, sufficiat eligere dignum ex ciuibus Reipublice; imò, & de Papa, & Rege, habentibus conferendi liberam potestatem, dicitur non peccare eligendo ad beneficia curata dignos, prætermisso digniori, item & ad Episcopatum, nisi digniores in promptu sint, cum alioquin semper teneantur querere digniores, quod à Papa, & Rege exigere diuini esse aut Reginald. *tom.* 2. lib. 10. *trac.* 3. cap. 14. n. 179. quem sequuntur etiam Egidius Trullench. in *opere moral.* lib. 7. cap. 11. *duo* 3. sub n. 4. Dian. *dist.* *part.* 1. *tr.* 15. *Missell.* *ref.* 4. in *summa* *concordia* *Lessium* lib. 1. *de* *testat.* cap. 34. *duo* 14. num. 14. affirmantem, & esset tamen absurdum omnis in viroque foro; imò & iniustum quod præferret impetens petitis, nouellus antiquis, ac rudes emeritis, ut dixerunt Ioannes de Platea in 1. *1. Cod. de princip. agent.* in *rebus* lib. 10. Boëtius de *disciplina schol.* cap. 6.

Verum non euacuabitur à culpa Principes, seu Rex, qui super electionibus faciendis Ministrium, principè maiorem iudicem, non requirit consilium à suis melioribus, ac confidentiariis, supremis Consiliariis, informati de vita, integritate, moribus; ac aptitudine eligendorum ad officia secularia; quia et si Principes sit sapientis, teneatur, ut dixerunt Aviles, vbi supra num. 3. Mastrillus *dist.* cap. 1. num. 42. amplecti libenter Magistratum consilia, iuxta illud Ecclesiast. cap. 32. ubi: *Es si sine consilio nihil facias, & post fallum non pericias*, & Thobias 4. *consilium semper à sapientie perquisito*, & Prouerb. cap. 8. ibi: *Ego sapientia habeo in consilio*, & *cruditio interueni cogitationibus*, & secundum aliam litteram Varabli: *Ego sapientia coram hominibus*.

laria, & senariam consiliariam assequar, ut etiam
reperit in eisdem *Prætorib.* cap. 12. ubi. *Ita stultus recta
in oculis eius; qui autem sapiens est audit consilia.*
& cap. 13. ubi. *superbi autem iurisperiti, qui autem
sapiens omnia cum consilio percurrunt sapientia;* &
de iure est terminus. *It. placet, vbi Bald. Iason in t.
test. & alij Doctores eod. de sacrosancti. Ecclesiæ.*
Aulicus tam citius verb. *accedere a. num. 1.*

- 29 Et confirmatur etiam, quæ tradunt Dionysius
Cassianus in *vita Adriani Imperatoris* lib. 1. ubi
quod Imperator ille in quocumque negotio libenter
patiebatur consilium, & eorū, nedum à Ma-
gistratibus, sed etiam ab humilibus qualibet personis,
& quod ideam in principio sui Imperij obtinuit
Tiberius Cæsar, testantur Suetonius. *It. vbi vix;* sa-
pientiam etiam verba sequentia Senecæ *lib. 19. epist.
110.* dum scribens ad Lucil. amicum suum, que-
rentem nimis sapiens, aliquid acturus, debeat ab
alijs perquirere consilium, & assistatū telpon-
des, proxi Mediceū Medicum in eius infirmis aili-
bus adire debet, sequentibus verbis, *Quid sapiens
sapienti prodest? ut imperium illi dabit occasiones
admonitione honestam, commiseratibus præter hæc,
aliquæ suæ cogitationes exprimit, docet quæ in-
veniat, semper enim, & sapiens resistit quæ con-
veniat, & quæ animus eius excusat; nam aquum
est, ducibus Imperator Antoninum, ut ego tot ami-
corum consilium sequar, quam ut tot meam vitam
voluntatem sequatur.*

- 30 Nec ex eo quod Consiliarius prudens, pius, ac
in sententiâ dicenda modestus Principi non consu-
net, est impamper à Principe recipiendus, sed
humaniter ab illo est audiendus, ut talis publica
illæsa dignitate; alias enim Princeps non admittens,
amittere consiliatorem, exemplo Roboam, qui senio-
ribus non credidit. *3. Reg. cap. 1. a. v. ipom. cap. 10.*

- 31 & cap. de iure §. 9. 1. ¶ Nec mirum si aliquando
peccant i quoniam, ut dixit Seneca hoc solo pei-
uenerunt magna fastigia, quia præ timore, vel magna
reuerentia non est qui eis duxat voluntatem, Bald.
consul. in col. 5. p. 1. Decius *consul. 129. in fine.* Petr.
Gregor. *de conversione feud. v. t. in princ. n. 7.* Aulius
in *præmio cap. Prætor. dist. verb. accedendo a. num. 1.*

- 32 ¶ Debet enim Princeps Magistratus, siue Con-
siliarios suos vocare, & facere, ut cum ad eius latus
sedcant, luxuria illud Elidæ *cap. 3. & Bartol. in l. v. in
prætor. in principio si de excusat. inuocum, & in
l. 2. de ad. lib. 10.*

- 33 Absit verò à bonis Principibus, ut agere ferane
sincera, & piæque consilia suis opinionibus differe-
ntia, si meliora sint, aut sententiam propria au-
thoritate mentiantur, non ratione, pondere, ac
pietate; nam si potentia in hoc genere abutuntur
totius oculis intuentes, aut verba austerius repellen-
tes, quos sibi accipere conentuntur hoc ipso com-
mune bonum libescant, ut suscit. Mastilius in
dist. 1. n. 5. 1. ¶ Quare ne Reges prædictos Con-
siliarios audire nolentem obsecant omnino videantur,
opinionem erit se sequantur, quod Demetrius Pha-
lerius hortabatur Oprelomeum Regem; nempe
ut liberos de Regno scriptos emerent, ac legissent;
nam de quibus amici Regis illum admonere non
auderent ea in libris esset scripta? sic Stobæus in
admiratione de Regno sermone 48.

- 34 Et præmaximè procedere debet, quando ti-
metur & Rex, seu Princeps quod vendetur à suis
officialibus, & Magistratibus; sicut Imperator
Diocletianus affirmare solebat, quod bonus, cru-
cus, & optimus Princeps solebat ab illis vendi; ita
refert Flavius Vopiscus. in *avrel. in verbis.* sequen-
tibus.

bus. *Nihil esse difficile, quam bene imperare, col-
ligunt se quatuor, vel quinque, atque unum Con-
silium ad decipiendum Imperatorem capiunt, dicunt
quid probandum sit? Imperator quæ Dana elapsus
est, vera non mouet, cogitur hoc carum seque quod
illigatur. facit iudices, quos fieri non oportet,
amare à Republica, quod debet reuere quid
multas*

Vnde mihi, sicut, & alijs videtur, ut nimirum 36
non debeat ipse tribuere; adeo quod illos audaces
via efficiat, ut sui ipsius bonitate nimium abutan-
tur, atque suarum hoc faciant prætextu rapinarum,
(quod non credo contingere temporibus huius, &
ab alijs retro inter nostros Pissimum, & Catho-
licissimum Regem Philippum IV. & eius suprè-
mos Consiliarios, & Officiales, tot Consiliorum
supremorum, quæ in hac Curia Mantent. creata
sint; & si multos ab hinc annis audiamus vulgi
querelas, an istas religiose prudentioribus iuni-
natas ab effectibus successibus innotre Monarchæ.)
¶ Sed non desuam admonere accidere posse, ut
contingat aliquos Officiales creari, qui cum Prin-
cipem nihil aliud, quàm quod ipsi consulant,
agere conseruent per hanc occasionem, non iam
Principi, sed sibi ipsi consulant, non publice vi-
liant, sed proprie avaritie feruendo, ut dixit Ter-
tullianus in *republica. c. 18.*

Hinc enim scribunt Aulius in *proem. cap. Prætor* 38
n. 12. dist. verb. Accedendo, Mastilius de Magistrat.
dist. lib. 2. cap. 1. n. 17. puniendum esse Consilia-
rium, qui de grauib., tamquam leuib., & de
contra Principi consulti: quare cum eodem Ter-
tullianus. *dist. cap. 18. ¶* dico quod si Princeps, aut Rex 39
habeat suos Consiliarios expè suspensos, quàm con-
sultationem sequi, efficiat sanè, ut quo-
tidie meliora consilia excogitare, ac præbere ri-
tiantur. Et ob id concludo cum Dato Gregorio *v.
regul. cap. 13. dist. 9. v. nullus fideliter tibi (ô Rex)
ad consilium esse possit quam qui non tua, sed tui di-
ligit.*

Ad secundam questionis partem, de qua so- 40
lent anxiè disputare, & sub inuolucro verborum,
suppositis quæ dixi *in ep. vers. ad primam de trans-
eptione;* & supposito etiam quod de iure com-
muni spectabat ad Senatores Cunctas officiorum
electio, ut inter multos obseruatur Azevedus, &
Matienzo in *l. 1. lib. 5. tit. 18. recipit.* Villadiego
in *politica cap. 1. §. 17. num. 31.* cum alijs antiquis.
Ex supposito etiam quod antiquis Romæ obser-
uabat, ut per sortem fieret electio (ut loquitur Ta-
citus) *Præter quod esset agendum decreuerat, ut
nouit eruditissimus Florent. in vita veteris Horatii
lib. 1. ode. 4. ibi: nec Regia viro fortis talis, vbi
aut, sortis iudices, & Magistratus dicebant Ro-
mani;* cum verò Iudices, qui Magistratus, ac pro-
vinciarum Redtores futuri erant, sorte eligeban-
tur, vel etiam ex pluribus notatis ex dictis Torre-
blanca in *epitome dist. lib. de Magna lib. 1. cap. 2.
n. 5. mo ad hunc morem alluibile Virg. 6. Aeneid.
in illi verbis quæstio minus vnam mouet, paratuli
Beroaldus in *suorum, cap. 29. in vita Ciceronis Augusti,
ex quibus nunc intelligo quæ dixi infra in cap. 4.
de for. comp. quæst. de iudicio per sortem unum reu-
sandum, vel non, de quo more, etiam latè Julius La-
uolius omnino videndus vniuers. lib. 1. in l. 1. de
test. lib. 2. cap. 20. per totam a. n. 7. vbi refert ex Cru-
chio lib. 1. c. 1. §. pluribus in locis, tempore Vespasi-
ani Imperatoris, ut cum alteratio de ratione fa-
rendi suffragia occasione causa fidei legationis in Se-
natum accidisset, Martelli obsequio sententia, ut
secundum**

secundum vetera exempla, quæ sortem legationibus posuere aut; eo quoque tempore retinebatur, & res non nominatim, sed vna discernerebatur, ne ambitioni, aut inimicitias locus relinqueretur, ex *dist. Cornelio Tacito lib. 1. annal. & ex Hierone lib. 1. de diuinatione pro Pansio*; item & quod pro suffragiis ferendis omnium Tubum nomina in cistellam quandam coniciebantur, vt qui prior exiret, prior suffragium ferret, ex Historia Tyberij Gracchi: prius adducunt Gracchi apud Appianum *lib. 2. tit. 112. utraque G. H. lib. 2. tit. 131. & 1. 9. libro C. Victor. lib. 25. varior. cap. 15. Paylan. in Advers. Dionysius lib. 4. Hist. & alij.*

- 43 Et supposito secundo quod Thomas Sanchez in *summa tom. 1. lib. 3. cap. 13. num. 1. Diana part. 1. ar. 1. §. 1. misell. rei fin.* approbant prædictam electionem per sortes, sicut etiam olim fieri solebat in Sicilia, vt ex Plutarcho obsecrat Delius in *disquisit. Magis lib. 4. cap. 24. quæst. 1.* Postel in *additionib. ad Ambrosianum verb. Erit in q. 4. quæ*, & nunc prædicari in electione officialium. Panormus in *forma sequenti*; scilicet vt ex multis eliguntur tres per secretæ suffragia, qui postea mittuntur in venam, & primus qui postea sine fraude à deputata persona sumitur, is officium consequitur: sic Postel citatur, & Diana, & multi relati à Sanchez in *lib. 2. summa. cap. 38. num. 48. §. & sic de Virginibus* Orphanis maritandis, seu religioni dirandis, vidi quotannis prædicari in Ecclesia Vallisole-tana, vbi ad iudicandum v.g. octo, siue duodecim pias donationes, mircabantur in vna nomina sigillatim scripta in schedulis quarumlibet partem dentium in numero centum plus, minusve; & ex his puer propria manu ab Vna singulas extra-hendo, illæ, quæ primo exissent, quouique num-merus extenderetur; vt se tantundem in Vna re-manerent viginti quatuor ad nihilum proficiebant, & ex remanentibus in prædicta Vna, tunc cui schedule abstraxit ab Vna per puerum obligaret sort; Virgini talis nominis adiudicaretur Preben-da, repetendo abstractionem tot vicibus, ac essent peribende providende. Et iste modus, vt iustus, prædicatur in hac, seu alia simili forma in aliis Cathedralibus, consensuentibus, siue communi-tantibus habentibus ius patronatus eorum; vt sic affectiones, negotiationes, & alie illicitæ diligen-ter euentur.

- 43 Vnum tamen notabis cum Suarez de *religionib. tom. 1. lib. 2. cap. 22. Sanchez in summa dist. tom. 1. lib. 1. mor. cap. 38. n. 68. Toletus lib. 4. summa. cap. 15. n. 1. Sayo de clari Regia lib. 4. cap. 5. n. 20. Martino Bonacina de *leph. p. 1. q. 5. puncto 3. n. 12.* & aliis di-cemibus quod si quis vitetur in sortibus aliqua fraude, sit iniustus peccatum, sicut si ex veterat in Iudo; vt sic excluderentur habentes partem in sorte, vt contingere potest; veluti si aliquis ex elec-toribus, postquam eligendi sunt in Vna cum aliis, vel in pileo, vnum pro alio eligat, vel aliquam Chartulam v.g. ex rebus paulo grandiorum efficiat, vel illam facilius aliis in pileo relicta sumat; & hoc quia aliis duobus infert fraudulenter iniuriam in re graui.*

- 44 Et licet sortium vsus apud plerasque nationes sit receptus, vt sorte diuidatur quod potest in di-stributione esse consuetum; quæ est propensissima acceptio, de qua in hac tractatione, præter alias acceptiones, scilicet, vt sortis accipiant pro fortuna, conditione, vel statu cuiusque hominis, vt in *l. fin. de bell. Cod. lib. 11. vel pro sortilegio, & diuinatione, de qua in cap. 1. & 2. infra de sorti-*

legiis. Tertiò pro capitali, siue pecunia prima, & summa principali, quæ mutantur cap. 1. & 2. *cap. conuictus de usuris, l. acceptam Cod. eodem.* Quartò pro parte, seu portione hereditatis, vel patrimonij, *cap. clerici dist. 21. cap. cum secundum de proband. Quintò pro facto, seu fatali necessitate secundum Papium, quem refert Lucas de Peña in l. 2. in principio Cod. quando, & quibus quarta pars debet. lib. 10. Sextò Metaphorice pro gratia Dei; quæ saluatur, vt dicitur Psalm 46. in manibus tuis fortis mea. Septimò denique pro particulari, & fortuito casu, vel etiam, quod sit ab homine ad discernendum per euentum fortune, quid cuique sit tribuendum; quæ sortis diuina-tio solet à Theologis vocari, & damando sortes diuinatorias, & alias illicitas, de quibus in *dist. cap. 1. & 2. de sortilegiis*; nunc dubium esse po-test, nùm hæc sint permixta, etiam de lute Cano-nico; Et generaliter respondeo, eas permitti per gloss. in *cap. Clerici 25. dist. 1. ver. primam*, vbi tem-pore necessitatis sorte vt possumus; *cap. non exem-pto 26. q. 2. cap. forte*, ibi, vbi in Magistratibus eli-gendis nihil mali fors habere videtur ex D. Augu-stino Psalm 101. imò & lute cauti videtur, vt dubium factum sorte distinetur, in l. cum ambo ff. de iudiciis, §. opinio, vbi gloss. verbi. forte in-stit. de leg. 1. in rebus cum l. sequenti ff. de leg. 3. l. cum glossa, & Baldo Cod. quando, & qui-bus quarta pars, l. 10. l. Iudicium ff. finium re-gund. l. si duobus Cod. eodem. deleg. vbi Bal-d. Iudicium sortis, fortune Iudicium esse perhibet, cum index est Deus, iuste Seneca epistol. 7. ad Lu-cretium, cui enim est credendum; quia cuncta for-tuna, & mra sit, & furda, & sortis Iudicium sinceritate munum credatur, & consequenter sit cuique inextocabilis, vt testatur Consulus in *dist. l. si dubius*, vbi idem Bald. notat quod à Iudicio sortis, non datur appellatio: Videbis l. si qua sunt cautiones ff. familia crescenda.*

Sed maius dubium, nùm sortes in electionibus Canonis permittantur; & videtur quod sic, cum ex dictis de natura sua, nihil mali intercedere videatur, nec illicitum esse aliis vt, vt declarat D. August. Psalm 30. & transumptum in *dist. cap. forte 26. q. 2. & communiter Theologi*; nisi ratione alicuius circumstantie aliquid mali accedat; veluti diuinationis, seu sortilegij, & sic Bald. in *l. fin. eod. commun. deleg.* dixit sortem non esse peccatum, nec prohibeam rationem finis; non enim in hac sorte militare videntur rationes prohibitionis; pro-ve est diuinationis, & ex aliis testamenti veteris lib. 1. Ther. cap. 3. Iosue, cap. 13. proterb. cap. 16. lib. 1. Regum. cap. 10. & eodem lib. cap. 1. & 2. & 10. cap. 1. vbi referuntur etiam electiones Regum sorte fa-ctas, & ex Actis Apostol. cap. 1. videmus quod S. Marthas sorte in Apostolatam electus fuit. Et sic dixit Cardinalis cap. 150. in fine, vt si inter duos de Ponnificatu contendatur sorte dinimi possit, vt cum aliis tradit Iulius Laur. *dist. 1. cap. 10. var. lincub.* dum tamen hæc de consensu vniuersalis Ec-clesie seu Concilij Generalis, vel Domin. Cardinalium, quantum ad hoc proferentium vniuer-salem Ecclesiam, cuius principaliter interest, iuxta quæ etiam retuli in cap. 7. hoc titulo; indeque inferri, vt in beneficiis debet locus sorti. Verum quia alij ex eodem Cardinali in cap. licet causam, de prob. & in cap. cum quis, de eo qui mittitur in possessionem. lib. 6. contrarium teneant, ne dentur vniuersus ingressus; ideo dices de iure nostro Cano-nico has sortes esse prohibitas in Ecclesiasticis Pri- bendis

hæreticæ regula textus in *c. Ecclesiæ vestras de for-
alegus*, ubi hinc inde dico: nam cum tales elec-
tiones debeant fieri Spiritus sancti inspiratione, &
inuocatione, siquæ periculum ne Demon inuocetur
in eis cum periculo idolatrie; item & non a for-
mali: *c. lxxi. supra hoc titulo*, & quia propter, *c. in
demonstratione eodem lib. 6.* & quia oportet eligi di-
giores, vt in hac questione dicimus, & in alio
supra legitur minus breuiter respondendum hoc
non provenire à na sua fortis diuisione, sed à ratio-
ne prohibente iuxta litteram *dist. c. 3. de for-alegus*
propter nulla sustentia Dæmonis, quæ valent in-
termittere; & sic tenent, vt sicut in casibus, in quibus
nulla debet Ecclesiastica administratio, vltis
fortium non est per te malus; ita nec prohibetur
etiam in Ecclesiasticis, si conueniat priuilegium
Apostolicum, vt legitur de electione discretorum,
seu sociorum Prælati apud congregationem sancti
Bernardi in Italia Monachorum ordinis Cisterciens.
Canonico Regularium S. Saluatoris, & aliorum,
de quibus Frater Sigismundus, p. 1. c. 4. *dist. 27.*
n. 6. Ludouic. Miranda in *manu. Prælati*, tom. 1.
p. 1. *art. 17. c. 99.* Laur. *dist. c. 10. in 4. 39.*

46 Quare, cui vsque ad nostra sæcula temporis, vt
Ego Lepidis vidi in nostris Regnis Castelle, &
Legion. fuerit in prædictis actibus, vt quoniam duo
ex cooptationibus ad Canonicatus Magistrales,
seu Doctorales, essent in paritate suffragiorum
non deuenirent ad sortes, sed ad qualitates
generis, officiorum dignitate, graduum literarum
in vniuersitatibus, & ætatis ipsorum præten-
dendum, factis, & receptis informationibus, per
testes, & instrumenta reperta à Præbendato ad id
dominatio per Capitulum Cathedralis Ecclesiæ:
quibus visis per omnes Capitulares, tunc ei, qui
vberius probaret, adiudicaretur Præbenda, vt
inter alios casus vidi in Ecclesiâ Chonchen. anno
1644. inter DD. Antonium Pannum hodie Archie-
piscop. Burgen. & DD. Franciscum Barrientos
Canonic. tunc Gnaatens qui migravit è vna, iam
tempore currente, Canonicus Magistralis sacre
Scripturæ Hispanellæ & hoc iuxta formularium
ampulum Bullæ Sixti V. & alium Leonis X. quas ad
litteram longè explicans, refert Nicolaus Garcia
de beneficiis p. 1. cap. 4. n. 1. 69. Tamen iam à
decem annis nunc in simili æqualitate suffragiorum
vulgo emparte praticatur, vt forte adiudicetur
vbi eorum præbenda in concursu præsentis per edi-
cta, vt in Ecclesiâ Afulen. congre. in Canonico
Penitentiarie inter R. Antonium Castanon. cui
fors oblige, & R. Patrem de Aida, tunc Cano-
nicus Magistral. Cuiaten. nunc Magistrum In-
fanter Margaitæ, quod hic tam fieri pater ob eui-
dantis iniquitatis, quæ credebatur ei, qui ap-
parebat minus idoneus, item & falsas informa-
tiones, suppositas contra veritatem, quæ ad id ex
maiori diligentia vnius fieri solebant, quæ præxi
notuit in Bulla ad id expedita à Romano Pontifice
quæ ad litteram posui infra in cap. quia propter
41. *quæst. fin. num. fin. Vbi & in c. vlt. de hoc
modo election. in partit. vltima.*

47 Et suppositi & etiam quod Officiales maiores tenentur
habere plenam notitiam de Magistratibus
creandis ex cap. bene c. 1. supra de post. Prælat. Vbi
Abbas notat. 1. ait quod eligentes, non saluant
conscientiam suam eligendo illum, cuius plenam
non habent notitiam, cum ad eos spectat Prin-
cipem consulere circa Officialium electionem
Iohannes de Platea in *Rob. quemadmodum Cuius
manet. in fine lib. 10. Afflicti in consilii: vniuersi*

num. 10. Bobadilla in *politica cap. 3. num. 4. ¶ Vbi
ait eligi debere qui bona existimatione noti sunt,
ex cap. t. p. 63. dist. 8. ex textu in l. sed ex
ex impræsumpt. ff. de re militari ubi: inspicere eius vi-
ta præcedunt alia, & ex textu in l. non omnes
¶ Barbatius ff. eodem ibi: Sed licet hoc ligando
constare non possit argumetur: tamem cognoscendum
est, est boni multo ante affirmatus fuerit, præp. est,
vt affirmatus eius credatur, si emanser, aut negli-
gens fuerint, aut scilicet, aut extra centubernium
agent, non credatur.*

Quod si adipisci integram notitiam nequeant, 49
existunt Angelus de claus. in *sum. verb. dist. 1.*
§. 12. Tabiena in *summa*, eodem verbo §. 17. sit esse,
aut ex notitia propria, aut ex relatione aliorum ad
discernendum eligendum partes; sic vt levis
ignorantia notitiae iudicium eligentem excuset, vt
per prædictos referunt, & sequuntur Burgos de
Paz in l. 1. *Tam. n. 86. Mainillus de Magistratibus
lib. 2. cap. 1. n. 70.* Nec ob hoc excusentur ab accu-
rati inquisitione vitæ, morum, eligendi penitus,
& apertius, vt notabiliter notatur Cardinalis
in *claus. 1. de causis. Præbend. Alciac. de præsump-
reg. 3. præsumpt. n. 6. ¶ sequitur dicendum in pro-
posito nostre questionis, vt Magistratus electores
teneantur, iuxta præfatum disquisitionem eligere,
siue proponere Regi eligendos meliores, & dig-
iores, taliter vt alias ipsi de eorum excellentibus tenean-
tur, vt docent Doctores ad textum in l. si seruus
seruus, §. fin. & §. si fornicarius §. ad leg. Aquil.
Ceuazens in l. 1. *Tam. num. 12. fol. 14. Domin. de
Ponte in tract. de pæp. Proæque tit. de elect. officio-
rum num. 7. ¶ Vbi num. 6. dicitur quod eligentes,
& nominantes Officiales ad litteras admittit, æquo-
nem, tenentur maximè animaduertere; quia non
debent in hoc gasificare personis, nec attendere
preces, vel aliorum intercessionem.**

Imò & subdit à Ponte *dist. num. 7. ex communi* 51
Theologorum sententia, non solum committere
peccatum electores dignos tantum eligendos præ-
termisiss dignioribus; sed teneri ad restitutionem
omnium damnorum, siue attendatur commutati-
ua, siue distributa iustitia. ¶ Et quod sub pena
peccati mortalis teneantur Senatores, & Magistra-
tus Vbi eligere digniores, docuerunt Bañe 22.
*quæst. 63. artic. 1. Aub. 6. Salom. 2. quæst. 63. artic. 3.
enar. 3. concl. 2. Lessius de iust. lib. 2. cap. 32. dub. 3.
num. 17. ob quod dixit Aules in cap. 17. Præter
verb. elegant num. 2. spectare de lure communi ad
Concilium Cuiaris electionem Officialium, &
quod talis electio debeat fieri de magis idoneo:
idem docent Iohannes Valentius in *differentiis vtriusq;
que ser. verb. l. 1. dist. 2. num. 3. ibi qui libet
dist. 1. dicitur: seu ad collator numerum Republicæ,
teneatur ea conseruare dignioribus sub pena peccati
mortalis, Bobadilla in *poli. tom. 1. lib. 3. cap. 8. n. 15.
ibi: Tota a i. videret la electione de lei effus. ¶
deben eligi: in vna idoneus expertus paratiss idem
alio vult docere ex doctrina D. Thomæ Modæ-
rati in tract. de Senatu cap. 42. Ledesma in *summa
tom. 1. tra. 1. cap. 2. difficult. 1. Penus d' Aragon. in
2. dist. quæst. 63. artic. 2. ibi: si Republica ad plura
iustitia ad eligendi Magistratus, quilibet sub peccato
mortalis teneatur suffragari dignioribus, docent etiam 54
Lenocent. in cap. cum olim de rescriptis, foliat num. 2.
Platea in *Lhumilioribus Cod. de falsis testib. lib. 10.
num. 2. & omnes ex ea ratione; quia hec officia
sunt bona communia, quæ ordinantur in bonum
Reipublicæ, & in dignitatem, & honorem per-
sonarum, quæ debent dispensari dignioribus; eumque
dicta*****

dicta officia sint instituta ad conseruationem, & gubernationem Reipublice: siueque siueuola, & honorifica, venit, vt debeant respondere meritis, tanquam premia.

75 Et licet aliqui ex doctrina Caietani, Valquez, Molfesij, & Homeshoni supra in principio a num. 1. adductorum, dicant probabilem esse eam opinionem, quæ docet in officiis secularibus sufficere eligere dignum, relicto digniori: tamen, vt iam ibi dixi hec doctrina procedit in Principe, Rege, seu

76 Pontifice dispensante, & eligente q̄ vel vi existimat Sanchez in consilio morali p. 1. lib. 2. cap. 1. dubio 16 a num. 11. procedere cum in officiis secularibus, quæ non habent administrationem iustitiæ, in quibus satis erit eligere dignos ad viuendum peccatum mortale sequitur etiam Aegidius Tullencius in opere morali p. 2. cap. 1. lib. 2. d. 8. sub d. 1. n. 4.

77 Vbi aliquid quo si officia habeant iustitiæ administrationem, etiam si electio non fiat ex partibus eiusdem communis natiuitatis, modo est facienda sit ab uno electore, si tamen facienda sit de paucis Communis illius probabilis esset, vt tantum sit peccatum veniale non eligere digniorem, & meliorem, vt quando Rex eligit Praefides, vel Audiuces Regionis, vel Praetores &c. quæ, & Sanchez supra, vt vides, loquuntur de Rege. Et ita relata à nobis sententiam docent etiam Vega in summa p. 2. c. 8. d. 4. Turrius in 2. 2. tom. 2. d. 2. d. 4. d. 10

11. n. 6. Gaugericus Hispanus in summa Caietani verb. electio lib. 8. Petrus de Ala in tract. de decurionibus. C. res. cap. 16 Ioannes de la Cruz in dictione consensio p. 1. principio 7. q. 7. art. 2. dubio 11. conclusio 5. Maldetus in 2. 2. tract. 1. cap. 1. dub. 5. Rebelhus de legibus 1. lib. 3. q. 4. num. 15. Valeria tom. 1. d. 5. q. 7. puncto 2. §. 1. Reginaldus in summa tom. 2. lib. 25. cap. 3. n. 35. in §. 4. & alij.

78 Adde inquam vt Senatores eligentes indignos, non solum peccent mortaliter, sed & teneantur ad refarcienda damna esse quod eligentes dignos, omittit digniores, a 1. ex non dicantur vt docent citati Doctores, & Naldus in summa verb. eligere n. 6. Fernandez in consilio. consil. p. 2. cap. 2. 1. n. 6. Couar. in repleta peccatum §. 1. n. 6. cum Miranda in maxima Praxis tom. 2. q. 2. 1. 1. 14. Made riaga vbi supra de Senatu l. 42. in sequentibus verbis: *Quoniam de esset peccatis se debent aliquos. p. dicendo el offcio que no merren, y los que ruegan por ellos, y los que consee ten, sin acordarse Jamas de confisarios, ni de restituir los daños que aquel hizo a la Republica, que no saltara que haer con ellos el dia del Juicio.*

79 Ad tertiam questionis partem in aliquo casu, si vi proximè dictum est procedat in Principe, siue Papa eligente, aut nominante inhabilem aliquem ad officium seculare. In quo dubio, existimo respondendum cum distinctione, quia si tales superiores v. g. essent impedimenti seruinius v. g. in eligendo eum, nihilominus eligant, vel si Pontifex admittat ad ordines eum, quem scit esse irregularem; eo quod in tali casu videatur dispensatum cum incapaci, illum habilitando ad officia, & honores.

80 Sic Doctores colligunt ex verbis textus in 1. Barbarius Philippus ff. de offic. Praetor. in vers. sed si fecisset seruum esse liberum, cum effectisset, quibus verbis patet scientiam in eligente fuisse necessariam: ita docent DD. per textum in l. quidam consulebas. 9. ff. de re iudic. Innocentius in cap. vemens de si quis Praesby. Platea & Rebuffus in l. 1. c. 1. c. 1. si seruus, non liberatus lib. 10. Accur. per textum ibi

in l. imperiales 23. §. similes verbo oportet eod. de nuptiis l. 1. d. 12. §. si ff. de excois. inter. Menochius lib. 1. de presump. presump. 10. Th. Sanchez alios testem de matrim. lib. 3. disp. 4. Lellius de iustitia lib. 2. cap. 35. dubio 5. Gaionda de privileg. n. 726. Grassi de effectibus clerice effectum 4. a num. 288. Castro Palao in opere morali tom. 1. tract. 3. disp. 6. num. 4. & disp. 1. puncto 24. num. 8. Suarez allegat. 12. & ibi num. 24. vbi etiam additorum Valda plures congeries sunt. ff. Roman. consil. 107. num. 2. Salas de legibus disp. 12. tit. 3. 1. num. 3. Bonacina tom. 1. tract. de financia disp. 1. 9. 6. num. 8. Scile. tom. 3. decr. 394. Azencus in l. 3. 1. 1. lib. 3. recap. n. 59. q̄ quod venum esse intelligi cum Suarez, Sanchez, Menochio, & Amaya in d. l. 2. c. 1. si seruus, non liberus. lib. 1. num. 28. & 30. si impedimentum fit iuris humani, & positum.

Quod si impedimentum eligendi sit iuris naturalis, veluti si Princeps aliquod concedat infanti, aut impuberi, animo & dictione carenti, valuti si Decurionum aet Magistram ei pariet & tunc reuera non suppleatur per Principis dispensationem iuris naturalis defectus, in tali eligendo; eo quod pupillus tam teneat aetate, caret dictione, & animi iudicio; quod præcipue est necessarium ad administrationem talis officij, ita docent Cassianus, & Alex in l. 1. c. 1. de milit. testam. rescript. textum ibi, Anton. in cap. consulationibus de iure patron. Suarez de illig. 1. a num. 16. aliter, vt nec iurisdictio, nec officium, nec titulus ad illud exercendum ex tali promotione resultet, vt docent Castrensis in d. l. 1. quidam argum. §. si de naturalia iussu de iure naturali. Antonius Gomez, & cum multis Ayll. eius additionem tom. 3. Variar. cap. 1. n. 36. Amaya, vbi supra in d. l. 2. num. 33. & alij per textum in l. ad Rempus 3. ff. de iuribus, & bonorum non tantum 21. ff. de decurionibus l. 2. §. fin. ff. de reuerentia; L. Lucius 2. 1. §. imperatoris ff. ad municip. l. 2. c. 1. de his, qui vniuersi aetate, iuncta glossa ibi, cum non sit defectus Consilij et teneret aetate & sic nullus consensus deat in infante, qui nec dispensatione Principis suppleatur.

Nec vltimo membro dicte distinctionis obstat 63 textus in l. 1. c. 1. de militibus testam. vbi scriptum est pupillum posse Tribunal esse, & testamentum eodere; & quod consistit, vt fere cum Consulibus Tribunal candens potestatem habeant ex l. officium 12. §. fin. ff. de re milit. L. ius lib. 28. Vopiscus in Aureliam. Vegetius in lib. 2. de re milit. cap. 12. Annotat. apud Schaz. de verbis iuris verbo Tribunal militum, Budaeus in annotat. ad l. 2. ff. de ordine iuris. Rofin lib. 1. c. 1. assignis. cap. 7. Reuaz. d. lib. 4. variar. cap. 3. Staveche. in nota ad l. 1. c. 1. de re milit. cap. 1. 2. Lipsius de militia Romana lib. 2. dialogo 9. & post eos Bulleng. lib. 5. de imperio Romano cap. 4. nec quod Sparian referat de Adriano in eo, Nullum Tribunal fecisse, nisi eum, qui plena barba effluat eum aetate que prudens, & annis tribuimus rebar implet, & Tribunal non fauorem militum, sed Iustitiam commendasse: nec quod Valerianus Imperator apud Vopiscum in Probo, excuset se, quod fecerit Probum imperibem adolecentem Tribunal, nec quod creditus ab aliis manus iudicium in Tribunal, quam in Decurione, seu Magistratu tribuit.

Sed omisso nonnullis explanationibus, vnam 64 Grotiæ dicentis Institutionum loqui de legibus, quæ ante Adrianum latæ fuerant, indicans suo tempore eas leges vigere, quæ pupillis Tribunalium concedebant, vt patet ibi: *Attamen iustit tempore*

tribus indiguum esse videtur. Aliam Reuardi lib. 4. *variar. cap. 8. in l. 2. §. 1. ff. de reg. iuris.* reponenti pro tribulationem numerorum in tribulatione. Aliam

Oldradi, Bartol. & aliorum antiquorum, quos sequitur Suarez supra num. 20. dicentium *dist. 1. fin. ead. de milit. testam.* loqui in dignitate, quæ non habet antea administrationem, existimo, sequendam esse interpretationem Cuiacii lib. 17. *obseruat. cap. 36. & ad iur. cod. de milit. testam. & ad iur. ff. de excep. iur. in l. 8.* Corralii lib. 3. *miseri cap. 1. Peni Fabri in dist. 1. 2. §. 1. ff. de reg. iur. pag. 12.* Olivarii lib. 6. *commentariorum, Donelli c. 1. 8. l. 1.* C. docentium tribunatum in *dist. 1. fin.* nudum fuisse nomen dignitatis sine administratione amaginate militæ genus, quod vocabatur super numerum, quo abientes honore tenus, & titulo fungebantur sine fauore militie, quod à tempore Claudij institutum testatur Sueron. in eo c. 2. *ibit.*

Agnesfres militum ut ordinant, ut possit coherere aliam, post aliam tribunatum legum daret, suspendi- que institui, & imaginaria militie genus, quod vocatur supra numerum, quo abientes, & titulo tenus fulgerentur sequitur alia adducens Amaya in *dist. 1. ead. si seruus, num. 10.* dicens conducere duo Appiana loca, & adducit Petr. Faber sup. & alium inerti aurilioris, quem recenset in proposito Steuuech. in *veget. lib. 4. c. 19.* quibus addit textum in l. 1. *ead. de castrensi pecunia l. 9. §. 1. seruuus c. 7.*

65. ead. Theod. de Palauis, sacrar. largum. ¶ qui creditur, *verbi, numerorum dist. 1. fin.* magis significare cohortes, seu legiones, quam supernumerariam Dignitatem, ut voluit Reuard *dist. cap. 18.* variis locis probans: & sic Castensis in *dist. 1. fin.* ex rati- ne, quatuor affert Veget. lib. 1. *de re milit. cap. 4.* predicti honoris sine titulo, & officio erat capax papillus, qui facilius tribunatus numerorum, vel similis alia dignitas militaris mandabatur; maxime si ex illustri familia profectus esset, cum posset maiores natiu Vicarios, seu Locum tenentes habere;

66. ut iam alibi dixi ¶ sed non cum exercitio cum Tribunorum officium in bello ita dictum esset, quod ex singulis Tubibus regionem ducerent, exercen- do officium in exercitu, ut miles munitus, veste indutus, incederet, clauis portatus suscipiendo, vigiliis circummedit, frumentationibus Commilitonum exercendo, frumentum probando, delicta secundum sui auctoritatis modum castigando, causas definendo, & exercitationes producendo, quæ, ut in argumento dicitur, fieri, & exequi à pupillo, iuxta relectam doctrinam minimè posse constat.

67. Ad quam questionis partem de Episcopo eligente Officiales laicos ad officia secularia in casu, quo Prelati habent aliqua oppida, & supremam potestatem temporalem, existimo respondendum eodem modo se habiturum circa eorum distribu- tionem de dignis, vel dignioribus, sicut Reges in suo Regno; quia hi sunt, sicut Reges, & similiter quoad eorum venditiones, ut docet cum aliis Aegidius Trullenchi in opere morali d. 1. 7. p. 2. c. 11. dub. 8. & ibi cap. 5. p. 1. a. num. 6. Sanchez in conf. p. 1. libro 2. dub. 38. & 39. cap. 1. Salon 2. 2. p. 63. art. 2.

68. post contrariet. 2. ¶ adentes, ut si Episcopi supre- mam potestatem non habeant, temporalem possint se habere, sicut Domini titulares ¶ quod aliter credo cum dictis, & aliis dicendum circa officia Ecclesiastica; quæ etsi aliquando dignis dari suffi- ciat; vendi non possunt; sed ea gratis dari debe- re; non tamen spiritualia, sed etiam secularia, quæ ad spiritualium custodiam instituta sunt.

¶ De beneficiis simplicibus curatis, & Prebendis 70 dices, ut dico infra in cap. 19. de prebend. & sub ut. de causis. Preb.

Pro complemento hactenus otium difficulta- tum, quoad eligentes Magistrum, Iudices, & Officiales Reipublice, addo quod si forte inueni- niti, non queant viri perfecti, qui Magistratus ge- rant, & officia iurisdictionis, hi saltem eligantur qui erudiiti sint, & prudentes; nam vitiosus nemo sine nascitur, & optimus ille est, qui minimis vige- rat ¶ sed ut exclamant Lucas de Peña in l. 1. in hoc 72 ff. de iur. officio lib. 1. 1. Afflicti. in consuet. ut de successu. u. 16. Burgos de Paz in d. 1. 2. tauri u. 18. de Ponte in trati. de pueri. Prærog. ut. de electio- officiali in priu. u. 13. Magistratus de Magistrat. lib. 2. cap. 1. n. 74. quid vacamus in meritis virtutum, aut vitæ sic extollendis; cum hodie nihil libi dignitas, nihil industria videretur totum aurum profanus auarior obtineat, hodie honoris via indefensa tenuerit, & in locum vitiosus, seu indicis, is, qui fuerat pueritudo adiciatur, ex cap. serui t. 9. 2. & ut referunt, ac dicunt cum Luc. de Peña ream Aviles in cap. 4. Præter, verbi pertrago. Magistratus *dist. cap. 1. lib. 1. de Magistrat. in fine,* hodie non mox honestas, sed verbum honestas attenditur, non scientia vitus, sed stultitia rursus, non puritas manuum, sed quantitas munerum confouetur, & non virgutes, sed vestes ad insignes honores, & vitiositas officia premouentur.

Credibile namque erit quod iuste de nostra 73 conquerantur Hispania; videtur quod non, cum tam Rex noster, quam eius Magistratus maiores vulgo de la camera sunt mirum in modum specta- biles, curam exercentes, sedulo circa impenden- da præmia, & officialitatis literatissimis, ac bonis moribus præstantioribus vicis, aduertens cum Couarrua. in reg. peccatum §. 7. n. 4. vers. diguor. v. ro Visio deis. 45. Auiles in d. cap. 4. Præter, verbi, quales dicit n. 8. & gloria te temple à u. 1. Vaschio co. trouers. illustrum person. cap. 27. & 28. in prin- cip.

Digniores circa officia non dici simpliciter il- 74 lum, qui est Doctor, vel in maiori dignitate, nobilitate, vel prærogatiua positus, sed is, qui iuxta munus, & rem, cui prædicendum est apior eius ministerio appareat, præstantes diligentior ad curam vito sanctioni, qui non ita diligens fuerit, & doctiori, qui non ita conueniat publico muneri, sicut tantum doctus, qui doctrinam habeat suffi- cientem ad munus, quod ei confertur, ut etiam vi- deret à Platone consideratum antiquius lib. 4. de legibus, ibi: *Non enim Magistratus alicui dabimur, qui datus sit, aut huiusmodi quidquam possideat, aut robore magnitudinem, vel generis claritatem, sed ei, qui positi legibus paruit, maxime, & hac re ceteris in Civitate præstabit, quibus con- sonat textus in §. fin. instit. de successu iurior. Quæ doctrina circa beneficia erit vique practicabilis iuxta quæ infra considero in cap. penult. & fin. de atate, & qualis ordinandus.*

Ad quam questionis partem de differentia 75 comitiorum ad antiquitatem inuenta, ut per congregacionem multorum in vnum coadunatorum, sus- fragia de aliqua re præstarentur, dicta erant, à coeundo, quod populus in coire, & vnum in lo- cum conuenire inleat, vel à simulando, dum conueniens populus ad eligendum Magistratum conueniret, quæ non inquam ad similia sunt nimis à formulario electionum, siue ad Dignitates, & officia Ecclesiæ ac ad munera temporalia Reipubli- 76

et, quæ per electionem, convocatis electoribus
fuerint in loco electo, ut innuit plura ex antiquitate,
bonis authoribus recensent, Iulius Lauroius *lib. 1. var. incubr.* *cap. 1.* omnino legendus ad cu-
riola, & non spernenda pro electoribus affueris
in Cuiatibus Magistratum, Decurionum, sena-
tionum officialium Reipublicæ. † Etenim Romæ
consecuerant fieri comitia consularia, Prætoria tri-
bunicia, ædilitia, censoria, quæstoria, & reliquo-
rum Magistratum creandorum, ubi post alia de
multiplici officialium numero pro Republica Ro-
mana Creato, & à quo tempore ab urbe condita

76 *an. 14.* † fuisse penes Romanos comitia, quan-
diu Respublica sub Consulibus permanit, atque
adeo sub Iulio Cæsare, & Augusto, Imperatori-
bus: nam Tiberius initio sui imperij ius Comito-
rum à populo ademit, qui ex Cornelio Tacito *lib. 1.*
addit sub Augusto, & Cæsare, populum comi-
tia retinuisse; non tamen libita, quia non poterat,
nisi pro dimidia parte creare quos vellet Magistra-
tus; sub Augusto autem paulo fuisse liberiora.

78 Et quæ legimus apud Romanos fuisse tria Co-
mitiorum genera, Calata nempe, Cuiaria, &
Centuriata, sed quod Calata dicerentur omnia Co-
mitia, non à verbo Græco, de quo glossa *in l. 1. in f. de testam. ut ibi* solent instituarij scribere,
quod bonum significat, quasi essent bona initia,
vel boni conuentus, sed à Verbo alio Græco, quod
est voco, quia Vocatio personarum fiebat, inde-
quæ vetulas rudis calare dixerit latina forma pro
Vocari, immò & Chalenensis dictas esse primam diuini
cunsilii libertatis mensis; quia in ea populo conuocabatur;
sed postea, quia tale Verbum esse desinisset,
retantum fuisse nomen calatorum comitiorum, in
his tantum, quæ pro Collegio Pontificum habebantur,
vel condendorum testamentorum causa fiebant.
Ob idque instituarij tripartitum testamentorum
genus, scribentes, alterum cum homines ad
periculum irent, alterum per æs, & libram;
nempe per emancipationem; id est imaginarij
quandam venditionem, quinque testibus præsentibus;
divertunt deprimo in pace, & otio appellari,
sic quod calatis conuiuiis fiebat hoc est, vocatis
comitiis, seu conuocato populo, per comicinem,
ve testator, eo præsentem, & quasi teste, vltimam
suam declararet voluntatem quod tempore pacis
bis in anno fieri solere, scribit idem Iulius Lauro-
us *incubr. dist. 9. cap. 2. num. 1.* ubi *num. 6.* addit
sub calatis, quandoque Cuiaria, & Centuriata
comprehendi Iuxta Gellium *lib. 5. cap. 17.* Vbi calata
comitia dicuntur quæ habentur, aut pro Collegio
Pontificum, aut Regij, facillitij, aut flaminum
inaugurandorum causa, *ut à num. 18.* optime ex-
plicat ex pura antiquorum boni nominis autho-
ritate.

79 Et quod calata Comitia pro Collegio Pontifi-
cium, solita etiam haberentur, non male ex Cice-
rone *in oratione pro Anna sua*, colligit Lauroius
dist. cap. 2. de comitiis prophetarum, & Ecclesiasticis à
num. 7. legendus, qui dicit, ut quamvis sacerdoti-
bus præter Pontificatum Maximum à populo an-
tiquis non darentur, sed tantum in Collegiis co-
operarentur, qui Sacerdotes futuri essent, sed non
tamen male dictum Comitia calata pro Collegio
Pontificum haberi solita, sic ut licet Rex Sacro-
rum, & flamines non essent Pontifices, tamen ita
in Pontificum Collegio adesse ipsa fuisse, ut si quan-
do de re aliqua apud Pontifices ageretur, ipsi simul
Iudices sederent eius rei, de qua ad Collegium
Pontificum relatum esset; indequæ verè dictum illa

Comitia, quæ habentur Regis Sacrorum, & fla-
minum inaugurandorum causa pro Collegio Pon-
tificum haberi, ubi explicat quæ fuerint flamines,
Augures, Regem Sacrorum; & quod Pontifices
fuerint instituti à Numa Pompilio, de qua anti-
quitate dixi aliqua ex Anastasio Germanio *à c. 1. lib. 2. de sacrorum, immunit.* & qui antiqui Sacerdo-
tes suprà in *cap. translatio 3. de Constitutio-*
nibus.

Iam ergo ad secundam speciem comitiorum
Cuiariarum breuiter respondendo cum eodem Iulio
Lauroius plura scribente *dist. lib. 1. var. incubr. cap. 3. à num. 1.* Cuiaria comitia fuisse, cum qui ex
curiis erant ex censu, & ætate per Lectorem Cu-
riarum conuocari solerent; & quod plures Curie
trahissent, id visum populo diceretur, & hæc in-
quæ sit dicebantur, quando fiebant per curias,
id est per Cites, qui erant contra Cuiatatem, quæ
dicebantur calata, quando vocabantur, & diceban-
tur prætoria; proxi ex eis creabantur Prætores,
ubi non omnes Cites suffragia præstabant, sed
tantum Cites Romani, qui in Curia erant de-
scripti, & in urbe habitabant: Sic Lauroius *dist. cap. 1. & num. 8.* qui à *num. 5.* scribit Romulæ
diuisisse populum in numero triginta Cuiatæm,
quæ postea aucta fuerunt ad 35, vnicuique Cu-
riamque cuius æret sacrificia cum assignatione loci,
& Deorum adorandorum; & quod in his ciuitis
fuerunt celebrata comitia, in quibus creabantur
Magistratus, Sacerdotes, leges, quæ habebant no-
mina peculiaria, nempe per Calabra curia scilicet iux-
ta capitolium *Hortilia*, quæ erat principales, & si-
miles; & quod vetus Curia dicebatur, ubi Augu-
res residebant, quæ erat Romæ intra Ecclesiam
sancti Petri ad vincula, & Colosseum; & quod
dicta Cuiaria non possent fieri, nisi intra pomeri-
um, quod illud dicebatur quod erat post mura-
rum, seu proximum muro; nam ut Rosinus *lib. 1. cap. 3.* scribit veteres merum, pro muro dicebant,
qui erat locus intra agum essatum per totius urbem
circueunt penes muros regionibus certis determi-
natis, qui faceret finem vrbani auspicij, & quod
personæ, quæ interesse volebant fuerunt Reges,
Magistratus, Pontifices, Patrij Prætores, Dictato-
res, & Interreges, de quorum Officio, & qualita-
tibus Rosinus, ubi Dempst. *de antiquis. Romana mul-
ta in locis de Alex. de archiep. generatibus*, Iulius La-
uroius *dist. cap. 3. n. 8.* qui *n. 6.* dicit vltimis tempo-
ribus prædicta comitia cuiaria fieri cepisse post-
quàm Lex Voleronij lata fuit, vna legem, quæ fuerunt
de quorundam Magistratum de imperio, hoc est
Dictatoribus, Cõsulibus, Pro-Consulibus, Prætoribus,
Pro-Prætoribus, Quæstoribus, & reliquis Reipu-
blicæ militariis Ministris, facultatibus dandis de reuo-
catione Camilli ad exilium de adoptionibus faci-
endis, testamentis confirmandis, Sacerdotibusquæ
erandis, qui flamines erant; & sic altera comitia
etruria fuisse quorundam sacerdotum ferendorum.

Ad tertiam, & quamam speciem Comitiorum, 81
Centuriarum, & Tribuit, breuiter respondendo ad
primum, quod Comitia Centuriata erant, quibus
à populo per Classium centurias singulas, calculus
vnius pro suffragio ferebatur; nam sic ciues ob mul-
titudinem centenarij numero distribuebantur in
creandis Consulibus. Erat enim Centuria societas
centum hominum, de quarum origine Sertio Tul-
lo ad eas Dempst *lib. 6. antiquis. Roman. cap. 8.* ita
Centuria à decreto Senatus Romani post mortem
Romuli, quæ habebantur tribus de causis, vel pro-
pter

per Magistratus creandos, vel propter leges ferendas, vel propter bella indicenda, finiendave erant; ergo hæc omnia penes populum, & suffragium ferebantur, qui in Comitibus descripti erant, tam qui in urbe, quam qui extra urbem in Italia habitabant, & præter prædictos poterant etiam adesse Candidati, qui dicebantur, qui Magistratum aliquem petebant, ducti à Candida Toga, quam gestabant: hæc, & alia docet Iulius Lauro-rius *variar. lucubr. lib. 1. p. 1. cap. 4. vbi num. 10.* ait quod locus Comitiorum erat Campus Martius, quem Cicero dicit Consularibus auspiciis consecratum extra urbem propè portam, flumen tamen; & *num. 12.* quod hæc Comititia non habebantur, nisi peractis sacrificiis; & quod qui convocabant Comititia, dicebantur Comices; vbi *num. 13.* quo ordine fierent.

82. Ad secundum quod Comititia Tribura dicebantur, cum ex omnibus Regionibus urbis, & Tribubus suffragium ferebatur ex omnibus, qui militaverunt iuvenibus, & veteranis, ut Volaterran. in *Phibaleg. lib. 19. folio 697.* & Dempst. *cap. 15. antiquit. Roman.* & quod cause ea creandi fuerunt quantum, nempe ad creandos minores Magistratus, ad Sacerdotes Collegiorum cooptandos; ad leges ferendas, & ad Iudicium ferendum: multa alia addit Iulius Laurorius *supr. cit. cap. 5. vbi num. 14.* quod nullus erat destinatus locus pro his Comititiis, sicut pro aliis, & *num. 1.* quod ius ea habendi fuit penes Tribunum plebis, & penes eos, quibus sorte eveniebat, & penes Consules, & quod persone, per quas habebantur, erant Romani Cives, quibus data erat Civitas cum iure suffragij, &c. Ad alia de diebus Comitialibus, de auspiciis, & de Comitibus Ecclesiasticis Laurorius *supr. cap. 8. al. de Pauli V. obitu, & Comitibus in novendialibus.*

83. Ad vicimam quæstionis partem dixi infra latè in *cap. fin. de Iudiciis, quæst. fin. vbi de Officialibus avaralibus.*

QVÆSTIO VIII.

An eligendi Pontifices, & Episcopi, modus fuerit semper unus à principio nascentis Ecclesie vel variationes receperit, qualis hodie observetur? Et num tenuerit unus perpetuus propter vitanda schismata. Et an Pontifices, & Episcopi possint absolute, & independenter eligere sibi successores, seu disponere, ut iure sanguinis, sine hereditario deferantur Pontificia, & Episcopali Dignitas? Et an queant renunciando Papam liberè, seu aliquorum consensu, alium sibi successorem eligere?

SUMMARIVM.

1. Electionis Pontificum modus fuit multiplex in Ecclesia. Et de singulis à n. 1.
2. Eligendi Pontificum modus primus per institutionem, n. 3.
3. Christus Dominus Primatum obtinuit, Discipulorum de Officio, & sacris Ecclesie. Tom. I.

pulos elegit, ex Discipulis Apostolicis, & Diaconis.

4. Christus elegit in Pontificem D. Petrum.
5. Electio Pontificum secundo post Petrum fuit apud Senatum ex Prætoribus, & Diaconibus urbis, quos per orbem Consularius, & eoadiutores Petrus instituit. Et qui Cardinales dicti sunt, n. 6.
6. Cardinales a quo tempore sic nominati sunt, & num. 8. Quæ eos creaverint primo in Ecclesia, num. 7.
7. Cardinales in urbe Roma fuerunt creati in Ecclesia ubi quasi per Dioceses ad baptismum, & penitenciam, & Martyrum sepulchram.
8. Cardinales, Prætoribus, & Diaconis delinquentes quæ testibus damentur?
9. Electionis Pontificum tempora diversa enumerantur, & à n. 10.
10. Electio Pontificum qua sit in praxi nominissima, & num. 12.
11. Electio facta à duobus partibus Cardinalium, nulla exceptio potest opponi.
12. Electio in Pontificem non Cardinalis sustinuit: exemplificatur, n. 15.
13. Gregorius X. Eugenius III. & Celestinus V. non Cardinales, electi fuerunt Pontifices.
14. Electio Papa Simonica, nulla declaratur à Inno III. Clement. VIII. & Urban. VIII.
15. Electio Papa antecedunt aliqua capita, aliqua in ea requiruntur, aliqua post eam.
16. Electio Pontificum speratur in futuram faciendam sine schismate, quia sit seculis Læcis.
17. Læcis nonnulli electores Pontificia Dignitatis, tale ius renunciamenunt propter incapacitatem.
18. Electionis forma Pontificis nulla fuit determinata à principio nascentis Ecclesia, nisi modus fuerit multiplex.
19. Schismata plura diversis temporibus fuerunt excitata in Ecclesia propter varios modos eligendi Papam, ut hic enumerantur Læcnie.
20. Electionis Prælatorum fuit etiam modus multiplex.
21. Papa nequit eligere sibi successorem, à num. 19. latissimi. Etsi contra videatur posse, à num. 24.
22. D. Petrus dicitur quod elegit Clementem sibi successorem, intelligitur, à num. 34. ubi expenduntur iura contraria, & numero 35.
23. Electio Pape, quod fiat ab isto, vel ab illo, iuris est humani.
24. Papa potest concedere facultatem, ut in ipsum locum possit aliter successorem eligere.
25. Papa potest facere constitutionem super electione sui successoris.
26. Clementi secundum Turcrecrmatum non fuit immediatè Pontifex à Petro, sed Læcis, & Clericis.
27. Papa, & Episcopus se habent ad Ecclesiam, sicut vir, & uxor.
28. Electio referitur ad tempus, in quo Papa fuerit, & de ratione, n. 31. & 32.

- 33 *Successorem posse eligi à Papæ non damnamur, vi hereticum contra Pan'um Grilaudum, & suppositam constitutionem Pg 117.*
- 34 *Cap. si Petrus, 8. q. 1.*
- 35 *D. Petrus ex Diaconibus, & Presbyteris Romana urbis elegit 14. cum quibus explicaret ardua Ecclesie negotia.*
- 36 *Capiti transiit 79. dist.*
- 37 *Tractare de successore Papæ, ut em licet superflue Pontifici.*
- 38 *Christus salu confert Dignitatem, & potestatem Pontifici electi.*
- 39 *Cap. vnde 8. quæst. 1. epistol. 1. Clem. ad Iacobum, n. 40.*
- 41 *Episcopum, seu alium quavis Prelatum nullo modo potest sibi eligere successorem sine Papa dispensatione.*
- 42 *Pontifices nequeunt deferre, nec statueret, vi In re hereditario, vel sanguinis succedunt in Papam, sed vi fiat electione, infra n. 43. & utrobique de ratione.*
- 44 *Papæ, etsi possit renunciare Pupatus, non tamen sibi eligere successorem, etiam post renunciationem.*

Etiā in aliquibus capitulis nostri Tituli opportune poscitur de his dubiis agere; quia tamen generalia sunt, placuit sub Rubrica peragere. Igitur ad primam difficultatis partem respondeo non vnum, sed multiplices fuisse modos eligendi Pontifices, & Episcopos à principio nascens Ecclesie vsque ad tempus Gregorij XV. quia de anno à Natiuitate Domini trigésimo tertio, & trigésimo quarto, electio libera erat Ecclesiasticis, dum Christus sibi libere elegit discipulos Apostolos, & Petrum eius Vicarium, Marit. cap. 3. Iulius Laurentius variat. *Incubrat. titulo 4. caput. 10. numero 63. in princ.* † Fuit enim tam in veteri, quam in nouo Testamento primus eligendi modus per institutionem, constat ex illo Leuitici cap. 17. & Ecclesiastici cap. 46. quod Moyse, qui in veteri Testamento gerebat Christi personam, seu Christum, vel Papam perfigurabat, instituit Iosue in successorem ex precepto Dei illi dicentis: *Tolle Iosue, & pone manum tuam super eum, ut referretur in cap. inter hec vers. Moysen de paruit. dist. 3. cap. Moyses 8. quæst. 1.* † In nouo autem Testamento, postquam Dominus noster Iesus Christus, à quo Sancta Romana Ecclesia proprio eius sanguine redempta, primatum obtinuit cap. *Sacrosancti 22. dist. cap. ita Dominus 19. distinctione*, discipulos sibi elegit, ex discipulis Apostolos, & septem Diaconos, & ipsi Apostoli elegerunt Matthiam loco Iude. *Marci 3. Act. Apostol. cap. 6. & ex Apostolis; †* Denum Christus elegit Petrum, qui Christi Diuinitatem agnoscens, primus omnium Apostolorum, non à carne, & sanguine, sed à Patre huminitum illustratus ad Christi interrogationem: *Vos autem quem me esse dicitis?* eum confessus est respondens: *tu es Christus Filius Dei viui*, Matth. 10. à qua confessione Beatorum primo appellauit, dum illi dixit, *Beatus es Simon Bariona, quia caro, & sanguis, non reuelauit tibi, sed Pater meus, qui in celis est*, Matth. ibidem. Et secundo promittendo ei primatum Ecclesie, Principem, caput, & pastorem per verba sequentia designauit: *Ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc Petram ædificabo Ecclesiam meam, & tibi dabo Clauis Regni cælorum; & quicumque*

legaueris super terram, erit ligatum, & in celis, & quicumque solueris super terram, erit solutum, & in celis, Matth. ibidem: quare Dionysius de Diuina nominibus cap. 3. ipsum Petrum supremum, & antiquissimum Theologorum sagacem, & Sanctus Ignatius epistol. ad Roman. Ecclesia Praesidem, & S. Clem. epistol. 1. Fundamentum Ecclesie appellant: ita communiter Doctores, & latissime Lauerius, legendum etiam ad alia iuxta hoc dictum dist. titulo quarto, per totum, cap. secundo.

Secundo electio Summi Pontificis post Petrum fuit apud Ecclesie Romanæ Senatium ex Presbyteris, & Diaconibus Romanæ urbis, quos ipse Beatus Petrus in locum assistentium Apostolorum, qui per orbem diuisi erant, Romani Pontificis consiliarios, & coadiutores instituit, qui postea Cardinales nominari ceperunt, vt insinuat idem Iulius Lauerius dist. titulo 4. cap. 4. num. 3. vbi ait electionem Pontificis post Petrum mortuum ad 24. Senatores, qui Cardinales dicti sunt spectasse, vt cum ipsis, tanquam cum Consiliariis Romanæ Ecclesie omnia grauia negotia explicarentur: quos Senatores ait temporibus Syluestri Papæ, qui creatus fuit anno 110. Sanctæ Romanæ Ecclesie, Ecclesie Cardinales fuisse appellatos; & hoc ad instar 24. quatuor seniorum, quos in Apocalypsi cap. 4. Ioannes super thronos in conspectu Dei ledere conspexit, quorum præcipui erant Cletus, Linus, & Clemens; vt in cap. si Petrus 8. quæst. 1. qui postea singuli Romanam sedem tenuerunt, & vt ait Barboza legendus de iure Ecclesiastico. part. 1. cap. 3. in numero 3. post Petrum, Cletus Summus Pontifex de eiusdem precepto in vrbæ 5. Presbyteros instituit, & septem Diaconos ordinauit; ac deinde Pontianus & Marcellus Pontifices, Cardinales creauerunt; & quod idem Marcellus 15. titulos in vrbæ instituerit, quasi Dioceses quasdam Presbyteris, & Diaconibus assignatas ad Baptisum, & penitentiam, ac Martyrum sepulcrum, vt dixit Barboza de præf. Cardinal. quæst. 1. num. 5. Flamin. Parisius de resignat. beneficior. lib. 2. quæst. 1. numero 34. † Sed addit cum multis numero 6. idem 8. Barboza, Cardinales nomen ante tempora Beati Syluestri non constare extitisse; & sic credi ab ipso adinuentum, cum dixerit in sexta Synodo Romana, quam post Constantini Imperatoris conuersionem, celebrauit à Subdiacono vsque ad lectores omnes sine subditi Diacono, Cardinale, viro Reuerendissimo in Ecclesia representantes ei bonorem. Et iterum in eadem Synodo ibi Praeful non damnetur, nisi cum 72. testibus, Presbyteris verò Cardinalis, nisi cum 64. Diaconis verò Cardinalis Romæ nisi cum 27. quod forte videntur significare verba textus in cap. *Consuetudinis 96. distinctione*: Et post Syluestrum constat Gelasium Papam eis attribuisse idem nomen, dum sedebat Cælestino Episcopo in cap. *Presbyteri 24. distinctione*, in sequentibus scribit verbis, ibi: *Sciturus visitatoris re nomine, non Cardinalis creasse*: Quo etiam nomine sequentibus aliis temporibus, illos appellantes Cardinales ab aliis Pontificibus, patet in cap. *relinquo, & sequenti*, & in cap. *pastoralis 7. quæstione 1. in cap. oportebat cum sequenti 79. distinctione*, in cap. *in nomine Damiani, dist. 22. ac ab aliis posterioribus, vt dicunt Malchinus de Sacramentis. Ordinis, tractat. 1. part. 1. cap. 12. numero 13. Azor. iustit. moral. p. 2. lib. 4. cap. 1. quæstione 4.*

9 Tertiò inquam, quod anno 64. post mortem Apostolorum, meliores eligebantur consensu Christianorum. Quartò quod anno 364. Laici cum Clericis consensum in electione præstabant, & testimonium; non tamen eligebant, ut patet ex cap. *vota cum similibus* dist. 63. Et anno 533. quod inquit eligitur, non fiebat electio, cap. *per ordinacionem* dista dist. 61. ubi ex cap. *ordinacionibus*, patet quod anno 606. Bonifacius III. præcepit non fieri electionem, nisi post tertium diem à morte Pontificis. Quintò quod anno 616. populus, & Cl. sui eligebat, ut patet ex cap. *fin.* & *sed nec* dist. 41. Sextò quod anno 657. Vitalianus, & Agatho dant potestatem Principibus eligendi, iuxta dictum in cap. *Agatho eadem* dist. 63. Septimò quod anno 773. data fuit potestas ab Adriano I. Carolo Magno in renunciationem, ut patet in cap. *Adrianus* dista dist. 63. quod subtiliter Nicæna Synodus in cap. *omnis* dist. 6. & in cap. *si quis p. p. p. p.* 16. q. 7. cui Iulii anno 1617. & 818. Imperatores renunciale legunt in cap. *Sacrorum* cap. *Eos Ludovicus* 63. dist. cap. *si quis* 79. dist. & quod anno 818. idem prohibuit Nicolans I. ut patet in cap. *ubi* 96. dist. sed resti usque anno 886. Adrianum III. videtur legi in cap. *nunc* 63. dist. & in cap. *non longe* & *electionem* eadem dist. Et quod anno 898. sub Stephano Papa liberta Ecclesie of primier. Octauò, quod anno 955. Ioannes XII. vult populum inueniente pro sedandis seditionibus, ut dicitur textus in cap. *consensus*, cap. *ubi* dista dist. 63. Et quod anno 961. Imperatores interum vsupunt, Plarina in *vita Leonis VII.* Et quod anno 963. Leo VIII. id concessit Othoni Imperatori, ut patet ex cap. *quia sancta* dist. 63.

10 Verum anno 1059. Nicolaus II. constituit in Concilio Romano apud Lateranum habere electionem fieri per Cardinales, salua reuerentia Imperatorum, & multis alia, quæ habentur in cap. *in nomine* 13. dist. quod anno 1063. Alex. II. confirmavit, ut dicitur textus in cap. *præter his* dist. 32. Sed patet quod anno 1073. Gregorius VII. absque Imperatoris assensu à solis Cardinalibus eligitur; & quod Henricus V. sub Paschali II. renuntiaverit, patet in anno 1107.

11 Iam verò in anno 1179. ex cap. *licet* n. 1. *simili*, patet quod Alex. III. voluerit ut duz ex tribus Cardinalium patribus in electione consentirent. Sed constat post in anno 1191. Celestinum III. in cap. *eupam* hoc 101. statuisse electionem Prelatorum fieri à maioribus, & sanioribus patribus; quod qualiter in aliis electionibus contingerit, dico infra sub. cap. *quia propter* 42. hoc 101. ubi quia Innocent. III. in *Concilio Generali Lateranensi*, triplicem modum, per scrutinium (scilicet, compromissum, & quasi inspirationem), statuit electionem Prelatorum inferiorum fieri; idem qualiter hoc contingat ibi leges. Deinde autem, & Gregorius X. in Concilio Lugdunen. relato in cap. *ubi periculum* hoc 101. lib. 6. novam instituit formam eligendi in Concilio Lugdunen. anno 1274. sed anno 1310. Clemens V. in Concilio Viennensi. ut refertur in *Clem. de Romanis* hoc 101. aliam formam addidit; & circa prædictam electionem legimus Pium IV. in Bulla *In eligendis* quamplura mandasse.

12 Postremo tamen tempore anno 1621. videmus Gregorium X. V. novam statuere formam quæ hodie servatur, & continetur in Bulla *Æterni*, & in Bulla *Decret.* ubi Ceteronum præscribuntur, quas *Fermosin. de Offic. & Juris Eccles.* Tom. 1.

illico post Urban. VIII. in sua Constitutione: *Ad Romanum* anno 1621. confirmavit; quæ omnia, & alia ad longum cum multis scribit omnino legendus Iulius Laurus dist. 4. *variar. lucubr.* a. cap. 2. cum aliis vsque ad 10. ubi quamplura curiosa refert, quæ non repetit, nec morosus hanc, & post cum multis non ita longe reperit Barbofa de *Iure Ecclesiast.* dista part. 1. cap. 1. à num. 49. refertur etiam nonnulla ex relatis iuris iuxta dicta diversa tempora, ubi abundamus.

Tamen pro complemento de Pontificis electione, 13 dico ex dist. cap. *licet* hoc titulo, nullam exceptionem opponi posse contra eum, qui fuerat electus à duobus Cardinalium patribus præter heresim, aut aliam exceptionem, quæ in Iure Divino consistetet. Ob id ergo si aliquis electus sit extra Collegium Cardinalium, cum in Romana Ecclesia non inveniatur alioquin, valebit electio. 14 Et sic non Cardinalis electum, vocari esse Pontificem dicunt Augustini. Titimph. de *electione* Papa quæst. 3. artic. 6. Mandos. ad *regul.* 13. Cancell. quæst. 2. num. 23. Hieronym. Manfred. de *Cardinali* decisio 261. & 259. Campanil. in *divers. Juris Canon. Rub. 7.* cap. 6. num. 71. Gondifal. de *origi.* & *potest. Cardinali* quæst. 5. num. 31. Socus de *Iustitia* lib. 3. quæst. 6. articulo 2. ad 5. Gambosa de *presb.* Legati a latere lib. 7. ex num. 155. Pelag. de *planitia* Ecclesie lib. 2. cap. 10. col. 5. versiculo, *hinc est*, Cetolus Sigonius de *Regno Italia* lib. 9. anno 1059. Illeceas in *historia Pontifici.* part. 2. lib. 5. c. 11. Azor. *inst. moral.* part. 2. lib. 4. cap. 5. q. 6. Suarez de *fide* disp. 10. sectio 4. num. 19. idem Iulius Lauritus *variar. lucubr.* dist. titulo 4. cap. 12. à num. 7. Barbofa cum aliis dist. cap. 1. à numero 58. 15 † Vbi addit multos Sanctissimos Viros fuisse Summos Pontifices, nec legi eos nunquam fuisse Cardinales, ut de Gregorio X. qui ex Archidiacono, fuit electus in Pontificem Kalendis Septembris anno Domini 1271. ut refertur Rosinal. de *re Pontifici.* lib. 2. cap. 30. Illeceas disto lib. 5. cap. 42. Iulius Lauritus disto cap. 12. num. 8. in fine, qui subdit Eugenium III. ex Abbate simplici, & Celestinum V. cum nec in sacris adhuc esset, in Pontificis fuisse electos. vii & Plarina tradit lib. 2. cap. 28. ad med. de *bono statu* religiosi.

Legō tamen Iulium II. voluisse in sua Bulla 16 Cum tam diuino, ut electio Simoniaci nulla sit, ita anno 1505. & Paulum IV. anno 1558. decretari crimen ambitus in electione Papæ in sua Bulla *Cum secundum*, ut refert Iulius Lauritus dist. titulo 4. cap. 10. sub num. 63. circa finem. Quare ne Romana Ecclesia diuturnæ vacationis incommodis præmetetur, nevé Patres possent ambertium studii corrupti, statuit Iulius ut diversis Pontificibus, à Gregorio X. in dicto cap. ubi periculum hoc tenet lib. 6. & Clementi V. in dicta clementina ne Romani hoc titulo, à Clemente VII. in sua constitutione, cum charissimus, sub data 26. Octobr. 1529. ut videtur est in *Bullario novo* tom. 1. pagina 191. à Dño Paulo IV. in alia sua constitutione: Cum secundum, de anno 1554. & demum à Pio IV. in dicta Bulla, quæ incipit: *In eligendis*, sub data Romæ 7. Idus Octobris 1562. de qua in *Bullario novo*, tom. 2. pagina 91. à Gregor. X. V. in dicta sua constit. *Æterni*, & ab Urbano VIII. *supra*, qui hac de re plura statuunt. † Ex quibus Machado in *sua persellio confessor.* tom. 2. lib. 4. p. 7. tract. 3. de *con.* 4. Barbofa cum in finis dist. p. 1. de *Iure Ecclesiast.* à num. 60. cap. 1. Iulius Lauritus *variar. lucubr.*

titulo tertio, per totum de conciam, & consuetudinibus cum infimis, & sigillatim referunt circa Papae electionem esse quaedam capita ante ipsam electionem, quaedam in ipsa electione, reliqua post ipsam, quae nunc non placent sepetere; eo quod nos sumus in Partibus, & extra illam electionem.

- 13 Vnum tamen speramus, iam fluente Deo; & in futurum quiete, & pacifice, & sine schismate electionem Romani Pontificis faciendam fore, stante exclusione Laicorum, qui tale usurpauerunt ius, tanquam spirituales, cuius sunt incapaces, quod nec aliqua praescriptione acquiritur potest per ea, quae dixi supra sub quaestione 6. & in cap. 2. *ecclesia sacra de causa poss. ff. & propriis.*
- 19 Ob quam rationem, vt dixi, aliqui retinuerunt illud, vt constat ex cap. *multis Laico, dist. cap. Adriani, cap. Valentianum cum aliis dist. 63. Gambara in repetitione Bullae Iulij II. n. 144. Mandag. in reg. 1398. num. 13. Azor. lib. 4. moral. part. 2. cap. 25. vers. queritur.* Manifestus de Cardinalibus, Iulius Lator. vbi supra dist. titula 4. cap. 10. in fine; qui, & alij resoluunt, vt iam adduxi, & probat iussimè Barboza dist. cap. 1. & cap. 2. de iure Ecclesiast. lib. 1. penes Cardinales; hodie tandem eligendi residere potestatem, vt etiam scilicet Petri Gregori. hoc titulo cap. 6. Tunc creatura in cap. *quia sancta, §. verum 63. dist. Barboza conf. 126. num. 16. & alij.*
- 20 Ex his iam patet fuisse à principio nascentis Ecclesiae, vsque ad tempora Gregorij XV. duos modos eligendi Pontificem modos; & in eligendis personis, sed nullam tamen determinatam, aut seruata formam, vt tradunt Petri Andreas, Gambara in Bulla Iulij II. qui incipit: *Cum iam, num. 114. seu 140. Gondif. de poss. Ecclesiae num. 23. Mandag. de iure 301. Honophr. Pasin. & Plarin. in vita Pontificum, Iulius Lator. dist. titulo quarto, variarum locubris. cap. 1. num. 1. & alij scriptores, praecipue Abbas in dist. cap. licet hoc titulo, num. 8. vers. & sic.*
- 21 Et quod haec electionum varietas multa Schismata excitauerit in Ecclesia, seditiones, tumultus, contentiones, rixas, & quandoque cruentissimas pugnas. Et ne longius agam breuiter dico primum Schisma, quod nihil aliud est, quam scissura, id est diuisio, per quam quis se ab unitate Ecclesiae separat, vt docent D. Thomas 2. 2. q. 39. art. 1. & ibi Doctores, Anton. Riccius in suo trakt. de iure personar. lib. 2. cap. 1. à num. 5. & Scriptores per textum in cap. Schisma 27. q. 1. fuisse anno 154. Nouatianus contra Cornelium Papam, Successorem Fabiani; Nouatianus inquam, vt referunt Baiouius anno 254. num. 47. 58. & sequitur. Eusebius lib. 6. cap. 33. & 37. & in Chron. anno 355. & Iacob. Caulter. in sua fabul. Chron. in 3. secula, folio 212. & 222. col. 2. Francisc. Long. in suo breuiario Chron. in vita eiusdem Corneli. eiusdem annis, 49. Legatos misit ad omnes Ecclesias, deditque de suis, aduersus Cornel. electionem litteras mendacitas, & calumniis plenas, taleque fuisse, vt contra Cornelium, & eius pariter successores Romae persequeretur; sic vt per annos 171. id est ad Caletini I. vsque tempora Nouatiani successores Pontificis insignia conuenirent. Secundum Schisma anno 355. Felici contra Liberium. Tertium anno 419. Eulalij contra Bonifacium I. mensium trium, die rum 7. Quartum anno 498. Laurentij contra Symmachum. Quintum de anno 530. Dioscori Diaconi

aduersus Bonifacium II. quod cito quieuit. Sextum anni 537. Viglij Diaconi contra Syluestrum. Septimum fuit de anno 686. post obitum Ioannis V. Octauum anno sequenti 687. inter Theodorum Archiepiscopum byzantinum, & Paschalem Archiepiscopum. Nonum anno 717. post obitum Stephani III. eligendo quidam de populo Theophilactum alij Paulum. Decimum post mortem Dni Pauli anno 768. Vndecimum ortum de anno 824. quo dum eligunt Eugen. II. aliqui seditionis tumultum in electione conuenerunt ante Papam excommuni Zinzinum quendam. Duodecimum anno 844. Decimum tertium anno 855. in electione Benedicti III. suscitatum Roduald Episcopi Portuensis sectatoribus. Decimum quartum fuit Stegij contra Formosum de anno 891. nam mortuo Stephano III. electionum pars elegit Formosum Portuensem Episcopum suam religionem, diuinaeque scripturae, & doctrinae uiam sciencia cognitum, dum alia pars Stegij Diaconum Pontificem fieri cupiebat, vicerunt Formosi fauores, & fuit vocatus Stephanus VII. De quibus omnibus, & de alijs sigillatim vsque ad trigintum de anno 1459. aduersus Eugenium IV. scilicet Baiouius, Franc. Long. Onupheus, & alij, quos sequitur omnino legendus Iulius Latorius dist. tit. 4. variat. locub. cap. 11. per totum. Ex quibus, & ante a a 1. adductis, iam videre potest quam communissimum sit electionem Pontificis fieri vt iam usus consuevit in Ecclesia.

Restat nunc videre de varietate in eligendis Pontificibus, sed quia iam de tempore praeterito eos eligendi dixi supra sub quaestione sexta, nostra Rubrica, & in dist. capit. cum Ecclesia summa de causa poss. ff. & propriis, ideo solum dico quod etiam in dictis locis scriptum est à quo tempore post restauratam nostram Hispaniam à Mauris, à Pontificibus indultum est Regibus nostris Hispanis nominare Episcopos ad Ecclesias Cathedralis. Sed si ad tempus retro attentius inuenies sub Leone II. anno 684. datam fuisse Regibus Hispaniae potestatem quoad Archiepiscopos eligendos: sic refert Iulius Latorius dist. titulo quarto, variat. Incubationum, cap. 10. sub dist. numero 63. vers. anno 684.

Ad secundam difficultatis partem an Pontifices, & Episcopi possint sibi successores eligere. Quia longos commentarios Doctores antiqui, & moderni fecerunt, vt in quaestione problematica, & ordinaria, quare te remitto ad infra referendos, & ad ea, quae dico, & communiter Doctores scribunt in capite 1. de praebendis. vbi agitur nunc in beneficiis Ecclesiae quae succedi iure hereditario, vel sanguinis, Ego nunc tantum referam iura Canonum antiqua, quibus iam affirmatiua, quàm negatiua fundatur sententia, deinde Iudicium ex Classicis Doctoribus posceram in medium, non longè, sed uno potius laconico.

Et pro affirmatiua sunt Valquez in tertia parte, num. 3. dist. 244. capite 3. numero 6. Magister Victoria in resolutione 11. de potestate Ecclesiast. q. 2. proposit. 10. num. 23. Andreas Duvalus de potest. Pontific. parte 3. quaestione 6. Martinus Bonacina tractatu de electione Pontificis quaestione sexta, puncto 4. proposit. 2. numero tertio, & quinto, & alij plures etiam antiquiores, quorum opinio fultur ex facto Dni Petri, qui sibi primo successorem delegit Clementem, vt refertur in cap. si Petrus cum sequentibus 8. q. 1. Quo exemplo & ceteros etiam Pontifices

Pontifices eius successores ponisse sibi eligere successores ex doctrina relati textus, pater relatus dicitur Franciscus Terradius lib. 3. cap. 10. & saltem eo raro casu, vigente aperta necessitate Ecclesie, tenuerunt Martinus Ledesma in 4. quæst. 20. art. 4. conclus. 2. non duobus sequentibus, Burgien. in suo ordine, verb. Papa, Suarez de fide disp. 10. sect. 4. n. 16. & de defensionibus lib. 3. cap. 3. n. 13. quorum ea est triplex potissima ratio, quia hoc tantum iure canonico prohibetur, super quo possunt Romani Pontifices dispensare. † Nam quod Romanus Pontifex ab isto, vel ab illo eligatur, iuris humani est, non Divini, quia ut in principio huius questionis, additur, & in vers. Ex his, videmus à tempore nascentis Ecclesie electionem Pontificis ad duos pertinuisse: & ob id colligi electorum personas nulla lege, quæ mutationem non recipit fuisse designatas, sed humanis Constitutionibus inferentes, ut non minus, quam Cardinalibus, ad quos eligere spectat Pontificem, ut iam dixi, sit in beneficio Papa sibi eligere successorem. † Deinde quia potest Papa concedere alteri facultatem, ut in ipsius locum possit successorem eligere, ut de facto dedidit Adrianus I. & Leonem VIII. Othon. I. refert textus in cap. Adrianus c. 1. & in cap. Synodo dist. 66. quæ nominatio valet, ut eligat sibi successorem iuxta textum in cap. per. 7. quæst. 1.

17 Et demum quia potest Papa facere constitutionem super electione sui successoris ex Victoria supra quæst. 2. Suarez de fide dist. 10. sect. 4. n. 1. Flamin. Paul. de resignat. lib. 2. quæst. 1. n. 1. Azor. in lib. mor. par. 2. lib. 4. cap. 5. quæst. 2. Et pro hac sententia sunt etiam verba textus in cap. si transiit 79. dist. ibi: Si transiit Papa inopertum numeris, & de sui electione successorem non possit vult decernere, quas rationes refert Barbosa de iure Ecclesiast. dist. par. 1. c. 1. num. 19. & eo non citato Diana p. 10. tract. 5. sub res. 1. ubi refert verba Valquez, & Victoria.

18 Et licet Cardinalis Turrecremata dixerit Petrum non elegisse Clementem, qui sibi succederet, sed solum nominasse illum ut postea eligeretur, sic ut reuera Clemens non fuerit secundus Pontifex à Petro, sed Linus, & Cletus, ut patet ex Canone Missæ, & ex Iren. lib. 3. cap. 3. respondet tamen ex scholasticis Pignarius in 3. sentent. tom. 2. dist. 25. quæst. 2. art. 3. conclus. 2. Turrecrematæ opinionem non esse admittendam, cum sit contra Tertullianum de prescriptionibus Hieronymum lib. 1. in Tobianum, & in cap. 52. Iste, Rufinum in prelatione reliquorum, & in multis contra Hieronymum, Iuvenem III. Papam in epist. ad Episcopos Germaniam, Anacletum epist. 1. Damasum in vita Petri, & contra dist. can. si Petrus, & cap. vnde 8. g. 1. & sic videntur sentire Epiphanius sermone 29. vnde docet Belarminus de Romano Pontifice l. 2. cap. 5. Baron. tom. 1. annal. anno 60. n. 35. Clementem fuisse quidem à Petro electum; sed statim post mortem ipsius Petri renuntiassè, ac noluisse succedere.

19 Contrarium negativam sententiam, quod Papa in vita sua nequeat sibi eligere successorem, breviori calculo docent alij Doctores; imò securè tenendum esse dicunt. Primò, quia Papa, & Episcopus se habent ad Ecclesiam sicut vir, & eius vox, cap. sicut vir 8. quæst. 1. sed vir licet sit caput uxoris 1. ad Corinth. 6. non potest uxori suæ alium virum relinquere, quia eo mortuo ab illius lege est soluta, 1. ad Corinth. 8. igitur. Secundo Eusebius. de Offic. & sacris Eccles. Tom. 1.

quia si id liceret, aliud non esset; quàm Ecclesiam, universalem & statum Ecclesie immutare; glossa in cap. Apostolicum 5. huius omnia 8. quæst. 1. cum esset subvertere modos electionis Pontificis vicarios ab statum primitivæ Ecclesie vique ad nostrum tempus † Tercio quia electio refertur ad tempus in quo Papa fuisset non est; arguit textus in 1. si quisque de iurisdic. iudicium, inferentes ut quemadmodum tunc non possit, ita, nec nunc, cum pauci sint aliqui gerere tempore habili, vel inhabili, & tempus eius confecti in tempus inhabile, ex 1. quod ipso ead. de donat. ante nuptias. Quare optimè Cardinalis Caietanus tom. 1. apoc. tract. 3. in apologia de computatione autoritatis Papa, cum auctoritate Concilij p. 1. cap. 22. ex illa propositione Aristotelis de Somno, & Virgilia ibi: cum est potentia, cum est alio arguit. † Sed electiois Papæ actus simpliciter, & absolute non est Papæ; ergo potestas electiois Papæ, non convenit formaliter Papæ, cumque maior pateat ex Aristotele, minorem probat, quia electio Papæ est actus factivus quantum ea se tunc Papæ, quod est dicere quod per actum electionis pro illo tempore, quo eligatur Papa, cõstitutus Papa ille, qui eligitur; & sic repugnare ei, quod præsupponat pro tunc Papam; nam quod sic non est; si enim esset non fieret, † inferens sequentes etiam illationes; ergo elector præsupponitur secundum naturam rei electioni, & est simul tempore cum electione, & ultra; ergo actus electionis Papæ non est Papæ, quia electio Papæ est actus electionis Papæ; alias verò rationes adducunt, hanc sententiam absolute tementes, Turrecremata citatus in summ. Eccles. lib. 2. cap. 5. 1. Iacobatus de concil. lib. 5. artic. 22. num. 2. & lib. 8. Cardinal. Albanus lib. de Cardinalibus, quæst. 32. Pater Vincens. Audendus cum alius in peculiari distinctione, de hac questione impressa in fine, tam suæ operum suum 342. Cernitoli in respons. moral. lib. 1. quæst. 98. Azocius in summ. tom. 2. lib. 4. c. 5. quæst. 3. Alfonso Mendoza in 99. questionibus 9. 4. Rodolphus Cuperi, tractatu de Ecclesiis dist. 20. num. 23. folio 151. Paludan. de Republ. Eccles. c. 7. Turrian. in 2. 2. tom. 2. dist. 15. dubio 3. Michael. Toza. in ampliat. ne beneficiarius dist. 1. c. 9. g. 2. num. 18. Valladolid de Cardinal. g. 5. num. 191. Mancini. dist. 1. cent. 2. cap. 177. Aouina in decretum Gratiani pars prima, dist. 7. 1. cap. 10. num. 1. Tiraquel. de iure cons. parte tertia, tom. 2. num. 4. Julius Laurer. vnde car. lucubratur. titulo 4. cap. 43. num. 33. Turrian. in 2. 2. tom. 2. dist. 15. dubio 3. & multis alijs Barbosa dist. cap. 1. n. 40. per glossam v. b. Beatus, cap. Apostolicus 5. huius omnia 8. quæst. 1. & in disto cap. transiit 79. dist. de relati à Diana à dist. par. 1. tract. 5. res. 2. ubi ad iudicium refert alias rationes; & quod hæc doctrina fundatur in iure nature.

Et ego sic amplectendo non trique damna rem sententiam affirmantem Victoriz, & aliorum, ut fecit Paulus Gilandus, Dominicus in descript. fidei Cathol. vers. Papa num. 17 dicendo, ut sit propositio temeraria asserere posse Pontificem sibi eligere successorem; quia ut illum caput Diana dist. p. 10. tract. 5. res. 4. Magister aliquando nimis audacter se gerit in censurando opinionibus, qui debebat considerare istam opinionem, quam, ut tementariam, damnat, docuisse ornametum suæ religionis dictum Magist. Victorium, & sapientissimum Valquez, & alios viros doctos. Nec firmari ait Diana Gilandi dictum ex consil. Pyl. P. quam recitit Andreas Victorius in additionibus

ad *Giac. in vita. Papa. dist. Ph. l. V. Sequenibus* verbis: Anno 1565. die 18. *Cardinales in Consistorio aliquoties atque senio confellam in occasum, quasi precipientem ferri, narrans adiecit ferre se quari à Iurysensibus, an Romanus Pontifex sibi successorem delegere queat, & sub Paulo 1. V. agitatam questionem, an Summus Pontifex cum suis a successione ad seire possit; & quamvis nonnulli, Decem imprimis affirmant eam tamen sententiam Pium, vi falsam reuocandam censuerit: nam respondet non constare auctoritate de tali consuetudinali decreto, nec declarationem Pij Pontificis in hacem produisse; itaque licet Pater Suarez ubi supra, & Pater Franciscus Amicus in *curia Theologia tom. 4. dist. 6. sect. 5. à num. 104.* mediam sententiam docuerint, tempore in casu raro, in vigente aperta Ecclesie necessitate, affirmatiuam posse sententiam sequi; negatiuam, quando Pontifices sine causa, & frequentes valent sibi eligere Successores; quorum fundamenta, & impugnationes refert idem Diana legendus *dist. 1. tract. 1. ref. 1.* tamen ipse in eadem *ref. 4.* & Turranus in 2. *D. Thoma tom. 1. dist. 1. adu. 3.* impugnando prædictam mediam sententiam, nostram amplectuntur absolute, eo equidem quod nullus talis peculiaris necessitatis possit moraliter contingere.*

34 Nec obstant lura in *dist. cap. Petrus, cap. si rati- sum.* & alia fundamenta adducta pro prima sententia, quia vltra quod Doctores latè expendunt dicendo Petrum, Clementem non elegisse, sed illum cum ceteris à se electis non nominasse. Ego è contra existimo verè illum elegisse, ut patet ex illis verbis: *Successores suos sancte Clemente: & amittis tribus solutionibus, vna, quod Petrus, & ceteri Apostoli habuerint plura privilegia; & quod multa ex speciali provisione, & Diuina inspiratione fecerunt, quæ aliis Pontificibus concedere non debemus.* Alia, quod non constat Clementem Petro successisse immediate; imò contentandam plures immediate successisse Petro Linum, & Clerum, & in quarto loco Clementem; ita vt Petro Linus, Lino Cletus, Cletus Clemens in Pontificam succederent, vt patet S. Irenæus *lib. 3. aduersus hæreses, cap. 3.* docet & Hieronymus *tom. 1. de Ecclesiast. scriptis, ad fin.* in Clementis vita, Platina in *vita Pontificum*, & abj grauissimi Doctores, & Doctissimus Boët. *Epo de regalibus l. 1. à num. 169.* & citat per Bonacinum *de elect. Pontif. quæst. 4. puncto 4. par. 1.* quorum sententiæ fuerit plurimum Ecclesie vtilis, qui Linum, & Clerum sub Pontificum nomine venerant. Et aliter reuera, scilicet quæ sateat Clementem à Petro Apostolice Principis Romanæ Ecclesie fuisse Pontificem, eiq; immediate successisse. Sed ne postea posteris simile exemplum relinqui, vt nemo possit viquam sibi successorem eligere, & ne Paparum potius successione, quàm electione deferretur, quod Romanæ Ecclesie perniciosum valde videbatur; ideo Paparum renouaretur.

35 Venit tamen est vt iam supra adduxi Petrum ex omnibus Diaconibus, & Presbyteris Romanæ vrbis elegisse 24. cum quibus omnia ardua negotia Ecclesie explicaret, quos sibi Coadiutores, ac Consiliarios, & Summi Pontificis Electores instituit, ordinauitque, vt ex sacro hoc 24. Senatorum Collegio, quos postea Syluester 1. Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinales nuncupant, Pontifices eligerentur, vt colligitur *ex cap. oportebat 3. cum sequentibus, dist. 79.* & quod ante hos electores Petrus in vltima sue vite debet consergens, Cle-

mentem in Pontificem nominauerit, si vt creditur à Sacro illo Romanæ Ecclesie Senatu admitteretur; qui cognoscentes huiusmodi nominationis forum grauius in furnum Ecclesie posse nocere; non Clementem, sed Linum elegerunt; quem peius esse voluerunt post Petrum: sic colligitur ex ceremoniali Romano *lib. 1. sect. 1. cap. 3.* Barbofa *dist. cap. 1. de iure electi. dist. 1. sub num. 46.* dicens ex hoc apparere Sanctum Petrum non sibi Clementem necessariò successorem elegisse, sed tantum nominasse, vt à Sacro Collegio Senatorum, inexta formam sibi traditam elegeretur; & sic intellige *dist. cap. si Petrus, & alia dist. quæst. 1. causa 8.*

Et ex hac resolutione constat etiam intelligendum esse textum in *dist. cap. transiitum*, in relatis illius verbis; eo quod verba ibi: *si transiit Papa inopinatim euenierit, & de suis electis successorem, non possit ante decernere, &c.* Si intelligeretur iuxta primos intellectus *dist. cap. si Petrus*, deberet vtrique admitti ea licentia eligendi sibi successorem, quod non est licet amplectendum, sed potius quod prædicta verba debeant intelligi de modo, & forma in successoris electione seruanda, aut de commendatione personarum, quæ sibi ad tantum munus subeundum præstantiores viderentur; quod, vt vides potius est de successoris electione, cum fratribus deliberare, & alioqui, vt plures Pontifices ante obitum facere consueverunt, quam de substitutione successoris, actualique Pontificis nominatione tractare; ob idque factum, vt Priore Pontifice mortuo ea eligendi successorem forma excogitaretur, quam Pontifices reliquerunt in *dist. cap. si transiit*; ita idem Barbofa supra *dist. cap. 1. num. 4.* vbi addit quod quamuis Sacrosanctum electio verè sit Deo reseruata; hanc tamen bonis Sacerdotibus, & spiritualibus populis concesserit, vt Anacletus affirmat in *cap. electionum vltimo dist. dist. 79.* Et reuera resolutio vera videtur quantumvis Pater Franciscus Amicus in *curia Theologia, tom. 4. dist. 6. à num. 104.* firmat Pontificem posse sibi post mortem successorem designare; ita vt designatus sic validè electus foret, modo talis electio aperta non continet inuoluntatem; quod tunc esset, vt declarat glossa in *d. de cap. si transiit*, quando Pontifex hoc faceret quasi ex testamento Dignitatis suæ hæredem substitueret, addens, vt si potest illum nominare, mediantibus electoribus, cum quibus ante mortem de futuro successore deliberet; et cur non etiam possit, & per se solum eligere, cum sit supra electores, qui potestatem habent eligendi ab ipso Papa, qui potest electores pro futuro Pontifice determinare; quia sanxit ex iam adductis *num. præced.*

Ex quibus patet quàm benè veniat Samachus 37 Papa relaxat in *cap. si quia Papa 79. dist.* ne cui liceret, Pontifici adhuc supereffine verbo scripro, vel promissionibus, iuramento, aut alio quouis modo de successore tractare sub anathematis poena, & priuationis Dignitatum, vt obseruant Hieron. Albanus de Cardinal. *q. 3. inter tract. Doctor. tom. 13. par. 1. folio 116.* Mandebat redem *tract. dec. 198.* Bonacina de *elect. Pontif. dist. 2. quæst. 1. in præs. à num. 4.* Azucuedus in 1. *num. 108. tit. 8. lib. 8. re. cap. 1. Azor. insti. moral. p. 2. lib. 4. cap. 2. quæst. 5.* Iulianus Labor. *variar. lucubrati. tom. 1. tit. 4. cap. 3. n. 59.* quos etiam alij penis afficit noua Constitutio Pauli IV. incipit: *Cum ierendum.* sub dat. Romæ 16. Decembre. 1555. quæ habetur in *Bullario nouæ tom. 1. pag. 735.* de qua merijus Barbofa *dist. cap. 1. num. 48.*

38 Vnum tamen notabis in electione summi Pontificis, et si electores personam designent, potestatemque determinare videantur: tamen solum Christum immediate conferre Dignitatem, & potestatem; ita ut electores in causâ sint, ut talis Pontifex electus potestatem habeat à Christo immediate dimanantem, cuius Vicarius est, ut docent Turcicemara de potestate Ecclesiæ lib. 2. cap. 42. Caietanus apudulo 1. de auctoritate Papa cap. 14. & in part. 2. Apolog. cap. 22. Torres de fide disp. 15 dub. 3. Suarez in summi tract. disp. 10. sect. 10. num. 3. quos referunt Barbosa supra dict. c. 1. sub dicto n. 47. & D. Rodericus de Acuña in commentar. ad 10. l. 1. in dicto cap. electionum dict. disp. 79.

39 Nec dictis obstat dicere Christum Dominum, Petrum sibi in terris elegisse supremum Vicarium; & quod ex epist. 1. S. Clementis ad Iacob. Hierosolymitanum, quæ habetur tom. 1. Conciliorum pag. 279. & ut refertur in cap. unde 8. q. 1. sanctus Petrus non procul à morte dum martyrii fuit tempus, Domino reuelante, appropinquare cognoscent, conuocatis iis, qui sibi adeant Christi fideles Beatorum D. Clementem, veterem Romæ Præbiterum, Episcopum Romæ designatum successorem sibi substituerit, quia vna responsio datum ad dictum cap. si Petrus, & cap. si transiit, & primum de Christo dominante Petrum, eius exemplum non esse ceteris Pontificibus utendum, ut sibi deinceps possent successores nominare, & eligere, cum sibi obstat rationes adductæ, & dicitur Doctores illam Epistolam videri falsò inscriptam eiusdem Clement. nomine, ut insinuat Cardinal. Baron. anal. Ecclesiæ tom. 1. anno Christi 69. pag. 680. cum longè ante obiret Iacob. cognomento Alphel, frater Domini, dictus Iustus & minor, qui constitutus erat à Petro Episcopo: Hierosolymitanus, qui ex vertice templi fuit percussus anno Domini 63. Petrus 9. Neronis 7. ex tabula Chronographica Iacobi Gualteri primo sæculo s. 8. & ex Breuiario Chronologico Fr. Franc. Coriolani fol. 35. & ex Baroen. tom. 1. anno Christi 69. pag. 628. & 680. sic Barbosa de iure Ecclesiæ lib. 2. cap. 1. p. 1. tom. 45. Vbi addit quod non debet confundi iste Iacobus cum altero Iacobo filio Zebædi, qui cæcus obiit anno Domini 44. sub Herode Agrippæ; imò Cardinal. Bellarm. de scripturis Ecclesiæ in S. Clemente. dicit dictam Epistolam non carere serupulo; & Iulius Laurentius idem multis rationibus ostendit varias lacubras dict. 10. 4. cap. 1. num. 51.

41 De Episcopo, seu alio quouis Prelato per iam adducta de Papa, imò & multo difficilius dici debet, ut nullo vinqum modo possit Prelatorum vilius præligere sibi successorem, etiam in exitu vitæ: non enim legitur alicui Episcopo concessum aliquando fuisse imò potius expresse prohibitum in c. 1. & 3. p. 1. & per totam 7. q. 1. ita dicunt Doctores ibi, & Barbosa de iure Ecclesiæ lib. 2. cap. 1. q. 1. n. 47. vbi limitat si ex Apostolica auctoritate mouens Episcopum, Coadiutorem suum sibi Episcopum substitueret iudicet, prout Zacharias Papa, Bonifacio Archiepiscopo Maguntino concessit, in cap. petrus 7. q. 1. quia tuos solos Papa est, qui eligit, non prelatos, qui nominat sibi successorem suum Coadiutorem: & dicit Diana dict. p. 10. tract. 15. ref. 3. verè dicit.

42 Ad tertiam questionis partem, nùm Pontifices queant deserre iure hereditario, vel sanguinis Patris: supponitur quæ dico infra, & communiter Doctores scribunt in dict. 1. de prebend. & Dignit. existimo non posse facere Pontifices, ut iure hereditario, vel sanguinis succedant sibi in Papatu eorum consanguinei, vel heredes, tum ex adductis in hoc vers. ad secundam: Tum etiam quia licet in Lege veteri Exodi cap. 28. in sacerdotio legali vni haberet successio originis, & carnis, cum deberent sacerdotes esse ex stirpe Aaron: Tamen quia translatio sacerdotio legali oportuerit transferri formam assumende persone ad sacerdotium: argum. textus & eorum, quæ dicit in cap. translatio 3. supra de consensu. idè in lege noua factum, vi iam non per carnis originem, sed per electionem assumptio fieret persone ad Pontificatum: sic Tricemina in summa Ecclesiæ lib. 2. cap. 91. qui etiam probat ex spiritualitate Sacerdotij Euangelici, cuius Summus Pontifex non carni, sed vitæ, & spiritui debetur item ex vniuersitate Sacerdotij, quod ad omnes tribus & nationes pertinere potest, ac pertinet, & ex qualitate vitæ, & Sanctimoniam, quæ requiritur in maximo Sacerdote; quæ sanctitas minus periculatur difficultusque perit, si Sacerdotium summum non origine, sed electione mandetur; imò, & ex periculo futuro, quod accedere possit, si successione originis, Pontifex eligeretur; item probat ex voluntate populi Christiani, cui Pontifex Maximus præficiatur, & ex ratione naturalis, quia nullus videtur in istâ præsele multitudini, nisi ex eius consensu, & ista ait à Christo Ecclesiæ potestatem permissam esse sibi creandi Pontifices, subuegens Torremata de iure naturali, & quasi diuino videri esse, quod Papa non faciat sibi successorem, nec post mortem, nec per resignationem, inferens quod tam iure Diuino, quàm naturali consensum videatur, ut ex electione cum vniuersali Ecclesia sit translatum ius eligendi (sicur hodie sunt Cardinales, ut in cap. in nouo ne Damasus 23. dist. & 79. c. 1.) & fiat Papa, siue assumatur summus Pontifex.

Et ita Azor in summa tom. 2. lib. 4. cap. 5. q. 3. confirmans, addit quia eo ipso, quòd Christus Petrum suum Vicarium creauit, & voluit in eadem potestate Romanum Pontificem succedere libetum Ecclesiæ reliquit, ut hoc, aut alio modo Pontifex eligeretur: nam hac potestate libera à Christo relicta consequitur, ut ipsa naturalis ratio præcipiat, ne Romanus Pontifex successorem eligat, cum illa debet innumera penè mala in Ecclesiam oriri, si Papa id fecerit: & ob id dicit vi si aliquis Romanus Pontifex sibi successorem creasset, nulli sanè fecisset, cum post eius obitum, Ecclesia nequaquam permisisset, eo quòd alias totius Reipublicæ Christianæ pax, & tranquillitas perturbaretur, ac periculis alium inde mortem Pontificis locum Ecclesiæ subiungeret, teste Gomez quæst. 1. regula de infirm. refus. Diana dict. p. 10. tract. 15. sub ref. 2. quorum sententia est communis inter Doctores, ut testatur Panormitanus in cap. licet de uenienda, hoc in, num. 2. sic asserens: Non tamen Papa potest sibi eligere successorem, ut notat glossa in cap. Apostolica 5. in omnibus 8. q. 1. Ioan. Andreas in dicto cap. licet, & Archidiaconus in dict. cap. transiit 79. dist. c. 1. vbi vbi dictum est per eadem fundamenta nec dissonare, vi in Pontificatu succedatur iure hereditario, vel sanguinis.

Ad quartam questionis partem aburdè, & ex 44 propositi respondeo per textum in cap. fin. de renouat. quæst. 1. c. fin. vbi videbit, sed quia Pater Franciscus Amicus dicto tom. 4. in cursu Theolog. sum. 4. dist. 6. sect. 6. & num. 204. vult arguere à propositione, quod Papa queat Papam renouare, & quod etiam possit alium sibi eligere Successorem adhuc viuens; sed respondeo admiendo, ut possit

Pontificatus renunciare, sed non alium, deinde eligere; quia renunciatio Papatu, non habet amplius potestatem mutandi modum præscriptum ab alio Papa; admittit tamen ut adhuc Papa existens possit alium designare, per quam designationem simul, & alter eligatur, sed modo iam relato *sub versad secundam in fine*. Verum iam tunc ipse designatus desinere esse Papa, ita ut electio vnus esset renunciatio, & depolatio alterius, ut nec simul tempore essent duo summi Pontifices; nec daretur tempus, in quo nullus esset in tali casu Pontifex, sed quando vnus desinere, alter inciperet: ita Amicus, quem adducit Diana *dist. p. 10. tract. 3. ref. 3. in fine ad versadit.*

QVÆSTIO IX.

An Pontifices possint titulum, & insignia Regia Principibus sacrali de Ecclesia bene meritis conferre, & condonare?

SVMMARIVM.

1. Pontifex quæ potestate indirecta, quam habet in temporalibus, usque, & tunc Regum condecorat Principibus Christianis, numeris sequentibus: *Pbi de ratione, & exemplis, contra Dolores relato, num. 6.*
2. Pontifex potest condecorare Principes laicos benemeritis titulis Regiæ temporalibus, non spiritualibus.
3. Principes plures condecorati à Papa titulo Regis, aut Ducis in diversis Pronunciis & Portualis, & num. 5.
4. Ioannes Caracumel, dicens Pontificem titulum spirituales indulgentiarum, &c. concedere, cum creas Reges, Principes de Ecclesiâ benemeritis; imprecatur, & alio.
5. Principes Catholicos sunt deservientes Ecclesiæ, & ad id constituti.

Ibuit hanc difficultatem in nostra Rubrica insere quasi non alienam ab electione, ut ex inscriptione videretur, cum non sit alius apertus locus in decretalibus Gregor. IX. ubi posset tractari præter textum in cap. 11. infra de Indiciis, ubi per dicta ibi à quaestione 1. & 4. cum aliis cognoscitur quanta sit penes Pontifices authoritas in Reges, & Principes Christianos: Quibus suppositis nunc respondeo Pontifices habere potestatem indirectam in temporalibus, ut in *dist. cap. 11. num. 1.* abundè dixi, & ob id posse titulum Regum temporalem Principibus de Ecclesiâ benemeritis perbere, ut dixit Scraphus. Freytag, l. de imperio *Iusto Asiari cap. 6. num. 33.* inde inferens ex eadem potestate indirecta posse summum Pontificem Principibus Catholicis, & benemeritis titulos, & insignia Regia concedere temporalia, non titulum Regum spirituales, ut perperam putat Ioannes Caracumel in suo *philippico dist. 1. lib. 1. cap. 7. conclusa.* ita tanquam certum supponunt Theologi, inter quos D. Cardinalis Lugo de *Iustitia tom. 2. dist. 36. sect. 1. num. 4.* Valquez *opusculo de rebus, cap. 6. §. 1. dub. 1. num. 14.* & 15. Del Castillius de *Iustitia lib. 2. tract. 20. dist. 1. dubio 3. num. 68.* Turrianus in *dist. 7. sect. 4. num. 44. dub. 1. num. 8.* Salas de *legib. lib. 7. sect. 4. num. 11.* Brohus de *Romano Pontifice cap. 44.* Schumacher

nus in *Apologia pro Bellarmino cap. 6. num. 121.* Balchazar Nardius in *expansionibus ad librum de Papatu cap. 9. & ex luitis Mastrillus de Magistratibus lib. 1. cap. 2. n. 6.* Rudolphus *tractatus de potestate Ducum Italiae num. 3.* Machias Stephanus de *Iurisdictione tom. 2. lib. 3. cap. 3. num. 66.* Torreblanca in *praxi Iuris spiritualis lib. 3. cap. 2. num. 90.* qui alios plures sic tenentes referunt.

Quod etiam probatur; quia etsi Pontifex secundum aliquos non habet potestatem directam, tamen secundum omnes, tam Canonistas, quam Theologos habet potestatem indirectam in temporalibus, ut latè dixi in *disto cap. 11. num. 1.* quia de causa potestatis disponere, ut dictum est, iuxta quæ adducuntur relati à Diana p. 1. tract. 2. *refolutio. 111.* cum aliis Casar Cæcena in *praxi S. Officii p. 1. tit. 1. num. 67.* ad facietatem Solorzan de *Iure Iudicium tom. 2. lib. 2. cap. 22. num. 45.* Bellarmin. *110 tract. de potestate Pontificum cum Schulke.* tota apologia in eius fauorem contra Bocet, & pariter eos docent Canonistæ, Felicianus de Vega, & Balboa in *dist. cap. 11. num. 1.* ille a num. 48. hic a num. 4. Bobadilla in *politica tom. 1. lib. 2. cap. 5.* Pereira de *manu Regia tom. 1. pral. 2. num. 4.* Zevallos *tract. de cognitione per viam viol. in prologo, num. 9.* Ramirez de *lego Regia §. 2. num. 30.* Motta in *empireo Iuris parti. 1. tit. 2. §. 4. num. 5.* Paramo de *origine Iugustior. lib. 3. §. 1. apud not. 4. per totam, Anguian. de legibus lib. 2. controuers. 17. per totam.* Et quidem ut nollerat Schulchenius in *apologia pro Bellarmino cap. 6. §. 1. ubi multi 273.* multi qui antea Duces erant, & Comites fuerunt postea à Pontificibus Reges creati; ut Reges Prælonie, Bohemias, Scilicet, & alij.

Quare concludunt Diana p. 10. tract. 6. longè agens, & omnino legendus & Antonius de Sola in *libello contra Caracumel*, cuius titulus est *Leon. Caracumel conuincendo, p. 1. num. 7.* impresso anno 1642. cuius verba referet idem Diana, ubi designans exempla pda posse Pontifices condecorare Principes de Ecclesiâ benemeritis titulis Regiis, non spiritualibus, sed temporalibus; & quod Principes, qui petierant à Pontificibus, titulum Regum petiisse temporalem, non spirituales, ut manifestè demonstrant Tobias Paumette de *Iurisdictione lib. 2. cap. 3. num. 29.* Mathias Stephanus etiam de *Iurisd. p. 1. lib. 2. cap. 3. num. 17.* Daniel Ottonius in *dissertatione politico Iuridica de iure publico imperij Romani cap. 11.* Henricus Bocerus *tract. de Regularibus cap. 1. num. 9.* Theodorius Reinusq. *tract. de regimine seculari, & Ecclesiastico lib. 1. class. 2. c. 4. num. 30.* Sixtinus de *Regularibus lib. 1. c. 4. num. 117.* asserentes quod cum Pius V. creasset Ducem Florentinum in magnum Hetrurie Ducem, orta fuerit questio, & contentio inter Pontificem, & Maximilianum Imperatorem affuerantem non à Papa, sed à se Regis titulum esse petendos, inde inferentes titulum Regum à Pontificibus solum concedi non esse spirituales, sed temporales, cum aliqui Maximilianus non deceret eius concessionem pertinere Imperatori, quorum Verba referens idem Diana à ver. *Non est, & vel quæ omnia*, concludit ut nectunc Pius V. Oratori Casareo in sui fauorem adduceret exemplum Leonis II. de transfiguratione Imperij à Grecis ad Francos, & Germanos, & sic etiam probat Pater Odericus in *tom. 1. 1. annualium Ecclesiasticæ.* Vbi anno 1204. num. 34. refert Innocent. II. creasse Principem Bulgarorum in Regem.

Multifex exemplis dicta sententia confirmatur, siquidem Guotifridus Buglio anno 1099. Regis Ierusalæm

rusalem titulum, quem gloriose ab infidelium dominatu, & tyrannide vindicauerat, imperauit, vt refert. S. Antonius de excommuni. cap. 72. Martha de iur. lib. 1. cap. 26. num. 53. und inter Reges nostros Alphonsus Rex VIII. vocatus fuit Hispaniarum Imperator de consensu Innocentij II. anno 1135. vt testatur Mariana lib. 10. *Hist. de Hispan. cap. 16.* & quod Henricus t. ab Alex. III. anno 1179. Regiam Lusitanæ Dignitatem sibi, & successoribus suis imperauit, vt docent Eduardus Non, & alij *ueter. veta. Baron. tom. 12. Azor. institut. tom. 2. lib. 4. cap. 54.* Acunha Episcopus Portugallensis in *catalogo dos bispos de port. 2. p. 66. ad finem*, Pater Anton de Vasconcel in *descriptioe Lusitaniae in prius. 4.* Vbi refert Alex. de Ploma, & relatus Sofia contra Caramuel refert Innocent. II. anno 1142. Alex. III. anno 1179. & alios posteriores concessisse, ac confirmasse titulum Regium in persona D. Alphonsi Henriquez, & successorum eius, referens Reges legionenses misisse Romanæ Legatos, vt illud impedirent, & elare videret colligi ex verbis bullæ Innocent. II. lib. 1. *et Regem Portugallia reditægritate honoris. Regniq. Dignitatis, qua ad Reges pertinet, & alia loca excellentia tua, concedimus, & auctoritate Apostolica confirmamus* Et in Alex. Bullarib: *Proinde nos auerentes personam tuam prudentia ornantem, iustitia prædantem, aique ad Populi regimen idoneam, & faciem, Regnum Portugallie cum integritate baronum, Regni Dignitate, qua ad Reges pertinet, necnon omnia loca, que cum auxilio Castellæ grata de Sarrazenorum manibus eriperetur, ut quibus sibi non possint Christiani Principes circumpositi ini vindicare. Excellentia tua concedimus, & auctoritate Apostolica confirmamus, & iustia. Decernimus ergo, vt nulli hominum liceat personam tuam, aut eandem tuorum, vel etiam prædictum Regnum temere perturbare, aut eius possessiones auferre, vbi ablatas recinere, minueræ, aut aliquibus vexationibus fatigare; Imo & contra eundem Caramuel mordicus etiam scripsit Nicolaus Fernandez de Cast. o in *Portugal Commenda p. 4. cap. 2. sect. 9.* in vers. *una defracia el Padre Caramuel, qui p. 2. sect. 1.* conatur probare dictum Alphonsum Henriquez ab Alphonso. VII. Rege Leonis, Castellæ, ac Imperatoris totius Hispaniæ, tanquam eius vasallum, & feudatarium Regium titulum prius impetrasse, vt testatur etiam Rodericus Sanchez *Hist. p. 1. cap. 14.* quem Rex Castellæ primo Ducem Portugallie creauerat; & qui mox volente Rege, titulum Regis assumpsit, quod approbat Horatius Tullius in *epist. Historiarum ab urbe condita lib. 8. in euario 4.* referens causas, ob quas illi obuenit; namque quia idem Alphonsus Dux Lusitanæ Eboiam urbem Regiam, Vallsiponiam, aliaque Lusitanæ oppida de Sarrazenis recepit: inde caelesti viso, oblatæque Crucis specie tractus, & ab exercitu Rex salutatus cum Ismaële, usque Sarrazenis Regibus acie conlittit, diuinaque ope Hostem prostrauit, & victorij iugens ab Alphonso Rege Castellæ, cuius beneficiarius erat, Rex Lusitanæ appellatur; sed hoc non implicat, siquidem vt scribit Diana *dist. 1. tra. 6. in fine*, poterit Alphonsus titulum Regium obtinere, & à Rege Leonis, & Castellæ, & simul à Pontifice summo.*

Item amplius confirmatur cum legamus Gregorium VII. infansule Demetrium Regem Cioicie cui misit Septem, Coronam, & Vestillum dono, vt scribit Card. Baron. *anno 1173. tom. 11.*

Et vt docet Croner *lib. 1. polit. idem Baron. tom. 10. sub anno 940.* Stephanus Vngaræ Princeps *dist. anno.* Legatos ad Pontificem Benedictum VII. misit, vt ab eo Regium nomen acciperet, quod ei datum est Misere Polonorum Duci flagrantij negatum; nec enim ex alio capite Rex Hispanæ vocatur Rex Sa dinez, nisi ex concessione Pontificis facti Iacobo II. Aragonie Regi, vt patet ex diplomate Bonifacij VIII. quod etiam patet ex Guillelmo IV. Rogerij III. filio vniuersique Siciliæ Regi ab Adriano IV. ex Poloniz Duce in Regem sublimato, vt dicit Cranc. in *Pandalia lib. 8 cap. 2.* & de Iacobo Regno titulo priuato, & rursus restituito à Ioanne XXII. refertur Bodinus de *Republica lib. 1. cap. 9.* Martha de *iurisd. dist. p. 1. cap. 26.* qui d. *dist. p. 1. cap. 1. sub Verbo Vmbria.* Item ait de Frederico ex illustri Feltenium familia in Ducem Vrbini à S. xto. IV. euecto: de Polonorum Principe Mithela Croner refert, quod is Lambertum Archiepiscopum Cracouicensem ad Benedictum VII. Pontificem Romanum misit, vt Regium Diademata sibi concederet, Regemque Polonorum se, & posteros suos esse iuberet, quod etiam scribit Boninus de *Romano Pontifice cap. 44.* in vbi notat Hispania Concilij Trid. *lib. 5. pag. m. 1318.* Paul. IV. Hiberniam nullo Regni decorauit, & vt obseruat Odeusius *annal. Ecclesiæ dist. 1. tom. 3. anno 1254. num. 27.* Innocent. IV. perhibuit Russorum Principi Regiam Dignitatem, sicut & Lithuano; & quod olim de Roberto Guiscardio Normano à Nicolao II. anno 1060. Apuliz, & Calabriæ Duce confirmato dicit telarius *Martha dist. cap. 26. num. 10.* & de Duce Ferrarie à Paulo II. creato refert Tiberius Decian. cum multis *conf. 19. volum. 3. num. 14.* ante cum Zepol. *conf. 17.* Cardinalis *conf. 2.* & Ioanne Baptista de San Senerio *171. cunctos populos Cod. de summa Trinitate, & fide Catholica.*

Nec his omnibus obstant Ioachimus Eluten in *synth. rerum quinduanarum thes. San. glof. litera E.* Daniel Ottonius in *disputatione Jurisdo. politica, cap. 11.* Henricus Boetius *tratt. de Regalibus cap. 1.* Iulius Nodius in *translatione sumptus de statu nobilium cap. 2. num. 19.* quos Constitutiones potius habere Ioannes Caramuel *dist. suo Philip disput. 1. lib. 5. art. 7. conclusio 2.* qui loquens de Alphonso Rege iam dicto verbis sequentibus affatus est: Alphonsus, & reliqui Lusitanorum Reges, qui creati, & electi, confirmari à Pontifice sunt Reges Portugallenses, verum non temporaliter, sed spiritualiter, eo quia auctoritas Pontificis est spiritualis, & que ad spirituale solummodo directæ se potest extendere; & sic quod Reges Lusitanorum spiritualiter nihil aliud sibi, quam participare gratias, indulgentias, tubileas, indulta, & reliquos fauores Ecclesiasticos, qui auctoritate Apostolica aliis, qui Regibus concedi possunt, negans etiam non esse libeum cuique Principi, Reges, aut supremos creare Principes, quia nemo potest alteri subditum eximere; & ob id non posse Regem Galliæ eximere Ducem de Lema ab obedientia, quoniam debet, & quam fideliter prestat Hispano Regi, dicens, vt nec Innocentius dictus supra, potuisset Alphonsum Lusitanum Ducem titulo Regio insignire, cum ipse Alphonsus esset infans subditus Monarchie Legionens. & quod neutri superaret Innocent. *dist.* qua Romanus Rex &c. Quia respondet tunc ex lat. adductis contra Caramuel posse Pontificem tulo Regem condecorare Principes seculares Ecclesiæ benemeritos, vt scire, ratione, &

& exemplis abundè probatum est à num. 1. Nec novani Caranocel. per telaros scriptore., Ioachim. Daniel. Bocerus & alios telaros cum sint heretici, ut dicit Diana *dist. p. 6, art. 1. in vers. pates*, in fine, qui in Pontificum auctoritatem hostes sunt iurati.

Imò cum placuerit etiam Christophoro Befoldo *in differta Politer Juridica de Massiliis in genere cap. 3. num. 9.* qui dum esset adhuc hereticus, & postea feliciter conversus ex Lutheranismò ad Ecclesiam dixerit, quod Papa habet potestatem indirectam in temporalibus; à fortiori debemus sine disputatione dicere posse, & Principes, Ecclesie benemeritos titulo Regio condecorare, quod fortius patet; quia Principes Caroli. I. sunt defensores Ecclesie, & ad id constituti, & necessarii, ut dicit textus in *cap. Princip. 23. q. 1.* Quare optimè concludunt iam pro nobis adducti & Seraphinus Fieritas *dist. cap. 6. n. 33. lib. 2. Imperia Italia Affrica*, concedens esse, ut promissis promeritis à supremo Ecclesie Principe condecorentur, &c.

QVÆSTIO X.

An electio Decurionum, & aliorum in Republica debeat fieri aliqua solemnitate? Et an si suspensa fuerit electio Officialium per contructuriam, & pendente lite annus elabatur, restituti post annum elapsam, vandum facta electione, possint facere eam de Officialibus anni, scilicet sequenti? Et an ab electione Decurionum aliorumve officiorum Republica appellationes, sine excusationes admittantur?

SVMMARIVM.

1. Populus sine Senatus aequibus, qualiter convocabatur, Campana, aut Buccina, & quæ solemnitate, n. 5.
2. Electio Decurionum facta sine solemnitate, est nulla.
3. Curia convocatur ad nos, per ianitores, apparitores, nuncios, &c.
4. Concilium, convocatum facta, procedit ad electionem Officialium Republicæ.
6. Electio denotatur ad primos, quorum potestas fuit sine suspensa, n. 7. 8. 9. 10.
10. Officiales elapsi anno, restituantur ad interfectos, nisi non ad officia.
11. Depositarius & sequester non eligunt, si restituantur electio per sententiam, n. 14. ubi quid ad beneficium, n. 15.
12. Eligere impeditur, lite; non ideo primatus existimatur, & de ratione, n. 13.
15. Officia Republicæ ob litem solent sequestrari, & depositarii tantum pro tempore illius.
16. Excusationes admittuntur ab electione Decurionum, tam senatus, infirmis, &c. n. 18. 19. 20. & alij num. 21. & 22.
17. Decurionatus officium fuit vteribus plenum: Et quæ fuerint etiam n. 23. 24. 25.
19. L. 5. numerus, l. in honoribus B. ff. de Vacatione numerum.
22. Parentes filios duodecim habentes, habent pri-

rogationes, quæ sic non tenent, ut filios non habentes.

26. Decuriones populi vexabant.

27. Elector eligens in Decurionem eum, qui habet excusationem, puniatur.

28. Decuriones huius temporis, qui dicantur? & nam excusantur?

Suppositis pro vera exomatione harum questionum, quæ late dixi sub hac Rubrica, in quæst. 7. & in *cap. fin. de Inductis quæst. 3. & 8.* item & *sub cap. quia propter 40. hoc tit.* ubi de Conuocatoriis eligentium; respondeo ad primam partem cum Imperatoribus Atcad. & Honor. in l. *nummationum 45. & in l. 2. cod. de Decurionibus lib. 10.* ad electionem faciendam conuocandos esse solemniter Decuriones à Magistratibus est ut explicauit Accursiad forum tube, vel campanæ hoc more sui (scilicet) & quod apud nos receptum est in l. 1. tit. 18. p. 2. quod non multum datat à priscis Romanis apud quos per Buccinas Senatus aut populus conuocabatur, Propertius l. 4. eleg. tabi. *hinc uia cogebas presens ad verba Quæstus*, postea per edictum, & illud interduum viua voce, interdum per præconem, aliquando uabellâ scripta, iussu per uia affixa, ut scribit ex variis locis Doletus ad Tacitum l. 1. *annal. pag. 50.* ad illud *Ne editum quidem?* sicut quæuis ad ordinarias res, sufficit citatio consuetæ, uel ad electiones, & alias causas, quæ magni ponderis sunt, sit necessaria solemnitas conuocatori; alias actum esse nullum, & factum eius ratione, Doctores per textum in l. *affluens 7. cod. de num. & affluens lib. 10. & in dist. 1. nummationum*, per quam Bobadilla lib. 3. *poli. cap. 7. n. 15. & 16.* cum alijs D. D. Franc. de Amaya ibi num. 1. cum obseruata non sit solemnitas, quæ in perditis casibus requiritur obseruata ex l. cum ibi ff. *Prator ff. de tran. action. & ob id*, D. D. Franc. Salgad. *de Regia preucl. 3. p. cap. 8. num. 9.* dixit, ut si nullius facta sit electio, tanquam nulla, non indigeat appellationis remedio.

Vnde cum apud nos Curie cogantur per ianitores, apparitores, nuncios, vel prout consuetudine receptum est, Auendan. in *cap. 20. Prator. lib. 11.* Curia Pisana lib. 1. *curia, cap. 7. & lib. 2. cap. 5.* Bobadilla *dist. lib. 3. cap. 20. n. 14.* videri aduertunt Pyrrus, & Platea in *dist. 1. nummationum num. 2.* & plures apud Hermosillam in l. 15. tit. 5. p. 4. *glossa 2. num. 21.* & longa consuetudo sit in electionibus custodienda Officialium, ut docent Accursi per textum ibi in l. *super creando Cod. de Iure ffici*, & in l. *Præ. Cod. de diuersis officiis*, & in l. non tantum 11. in fine ff. *decurion. verb. Consuetudo*, Hermosilla supra n. 21. Nauis. in *dist. 1. super creando* & sequitur, ut conuocato prout docet consilio ad nominationem, seu electionem officialium procedatur, eorum scilicet, quorum electio ad eos pertinet prout apud antiquos fuit Magistratuum municipalium Duum-viutorum, Decurionum & familiarium, apud nos in populis, & villis Alcaldes hermandadum, & de la hermandad, & fiduciar, & Inuadros, & Inuadros, & otros Oficiales de las Cortes. In ciuitatibus vero: quia Decurionatus Officia à Rege donantis, aut conceduntur si eligant Alcaldes de la hermandad, Procuradores de Cortes, & otros oficios familiares, quæ pertinet à la administración publica, ut in l. 1. tit. 1. lib. 8. l. 5. tit. 2. lib. 7. *recopilat. l. 4. & 5. tit. 7. lib. 6. recopilat. l. 5. si decuriones ff. quod cuiusque p. numeris.* Aules in capitulo Prator. *cap. 17. Verbo Eligant. n. 1. & 11.* Bobadilla *dist. lib. 3.*

lib. 3. polit. c. 8. à n. 41. dicit. Amaya in dist. l. nominationum n. 13. ¶ Vbi à n. 10. addit ad solemnitatem requiri, vt fiat authoritate publica Magistratus, cui competit tale ius, & quod conuocatio fiat in Curia, & quod electio fiat tempore consueto, multis comprobans, vt iuxta potens ex solemnibus, que in dicto cap. qui prius præter, adduxi pro electione Canonica faciendi; notaque ibi n. 14. quod Presides ordinibus remittebant electionem suorum officiorum, & quem crearent Magistratum, aut Decurionem, iuxta l. 1. §. solui. 3. quando appell. fit.

6 Ad secundam questionis partem *An si subrepta fuerit electio, &c.* breuiter respondeo, vt debeat electio deuoluari eos, qui prius elegerunt; eo quod electio, que non sortitur effectum consummatum, non tollit eligenti ius iterum eligendi; cap. si electio a. 6. cap. compromissarius 37. hoc it. lib. 6. Oldradus conf. 57. de concessione prebende n. 1. cum multis Gonzalez in reg. 8. Cancellaria glossa 45. ex n. 6. Stephanus Gratianus de script. forensium. 1. cap. 58. à num. 3. iuridus omnino Videndus conf. 164. num. 29. vol. 2. Fontanell. tom. 1. de pactis nupt. clausula 4.

7 glossa 10. n. 49. ¶ Cum non possit dici electio, que non habuit effectum, quia illo timore, remouetur nomen, & species, vt dixerunt Bald. in l. alienationes ff. famul. creysenda, Gratianus suprà n. 2.

8 ¶ Tum quia cum primus actus non obtineat suum effectum iuxta intentionem agentis, debet iterum fieri, & per saltem n. 33. de iureiur. l. de die 8. §. si ferunt, l. si arbitrio. 10. in fin. ff. qui suse dare coguntur, Tiraque. in l. bone §. hoc sermo, l. non. 1. n. 6. 20. c. l. ius. 6. n. 6. post glossam Verbo Reiterari in cap. Dubitari. tom. 2. n. 9.

9 Item in Iudice, qui licet nulliter declarauit; non tamen properea priuatur facultate iterum iudicandi, vt tradunt Menochius de arbit. q. 67. n. 2. Pereyra de vniuers. emphyteus. tom. 3. cap. 1. à n. 8. Fontanella suprà à n. 58.

10 Et in terminis facit, nam quamuis Officialis obtineat post annum elapsum, licet ad officia non restituantur, restituantur tamen ad interelle ex l. si usufructus incho in eruenum 6. ff. de usufructu legato; & sic ad nouam electionem celebrandam testitui videtur; debent inquam qui obtrinuere gaudere subrogatione temporis præsentis in locum præteriti; argum. l. cessare. 15. ff. de publicariis. Accedimus in l. si stipulatus esset 1. 2. c. affide vobis obligation. Franchis de iur. 41. n. 4. D. Alaya in dist. l. nominationum; alia adducens dist. n. 36. dicens per sententiam in officio existentes remotos existere, & sic non esse in statu de nouo eligendi, cum tempus expirauit, in quo poterant manentes in officio eligere; argumento textus in l. epistola 52. §. fin. ff. de pactis l. imperator fide postulando cum adductis à Romano cap. 6. à n. 62.

11 Et confirmatur, quia si contingat v. g. dubitari si annullata sit electio, an nihilominus debeat eligere, qui nulliter elegerunt; an verò depositarij, qui in sequestrum habuerunt officium, pendente hæc, & docent Auenan. in capitulis Prætor. dist. l. l. nominationum à n. 22. vers. de noua. Bobadilla dist. lib. 3. polit. cap. 8. n. 46. Cabed. de iur. 84. n. 14. p. 2. Caldas de post. eligendi 3. p. cap. 15. n. 3. Fontanella tom. 1. de pactis nupt. clausula 4. glossa 10. p. 1. ex n. 42. Lozeus de iure Vniuers. 1. p. cap. 14. n. 108. Amaya suprà n. 38. dicens scriptum in Granatini Senatu vidisse pronuntiarum in fauorem eorum, qui nulliter elegerant, cum non ex eo, quod nulliter fecerint perdidissent ius eligendi; siquidem ad id iure proprio admittantur, non alieno, ipse latè agit Amaya, & recit-

net à n. 41. satisfaciens à n. 48. contrariis, quibus plures Doctores pro depositariis, seu sequestro respondent; de quo magis ex proposito ago iuxta in cap. ex luteri de iure patronatus.

Nec obstat dicere in proposito nostri dubij, quod si transitus est annus, iam non poterit ille, qui sententia obtrinit, restitutionem eligere; quia tempore exclusum non esse; eo quod tantum fuerit impedius vti durante litigio, & ob id adhuc testiturus possit progredi ad nominationem, & electionem successoris, cum impedito non curat tempus per textum in l. 1. §. fin. ff. de annali exteipi. cum vulgari; quæ adducit Bobadilla in anuum. verb. tempus num. 116. & per alia multa, quæ de impedito adduxi in c. 8. c. 10. de præscript. præcipue quia cum non sit electus successor, recte poterit, saltem quoad electionem officium exercere; sicut qui spectat successorem retinet officium, vique ad aduentum eius ex l. mercede ff. de officio eius, cum notatis ibi à Bart. & alijs, Aules in cap. Prætor. c. 5. n. 6. Bobadilla l. 1. polit. c. 2. n. 3. Mostellus de Magistrat. lib. 1. cap. 23. n. 77. Amaya in dist. l. nominationum cod. de Decurion. n. 37. ¶ Vbi dicit alias c. 13 qui absurdum, quod non esset in populo, qui posset eligere Officialis anni sequentis; siquidem per declarationem sententæ primo nominari rectè electi iudicantur; & qui in officio interam suppositi, desierint esse in eo, & consequenter, vt eligere non poterint, cum iam nullum ius habeant ex eo. Circa Cabedi dista dist. 84. n. 3. p. 2.

Et licet de sequestro, vt possit eligere ad beneficia, & officia, multi existiment ex regula cap. examinata, cap. fin. de iudicijs. c. cap. ex luteri, cap. Cofaltationibus de iure patronatus, vbi vbius explenabo; adhuc, quia regulariter depositarijs, & sequester sua possessione, possessorem nō priuatur, vt docent plures apud Bobadillam in cap. 1. de sequestro. poss. ann. 5. vbi Sahagun. num. 18. Menoch. de retinend. rem. 4. à num. 86. Ludouic. decif. 9. num. 2. Gratianus tom. 1. de script. cap. 114. num. 11. Riccius collect. 1645. p. 2. varuque iure alieno, & non suo, iuxta Cabed. dist. decif. 84. n. 14. & concedatur sequestro vñs, dum lis pendet ad tempus, scilicet limitatum, sequitur, vt debeat limitatum producere effectum, iuxta vulgarem regulam textus in l. in agris 21. ff. de acquirend. rerum domino. Gonzalez in proem. d. reg. 8. Cancell. §. 7. n. 59. & sic non posse depositarios eligere cum illas transcendentes, & usurpare officium proprietariorum; siquidem iam hinc finita, sequestrium expirauerit, cum iuxta decretum Cancellarium, vique ad illud tantum tempus depositum sint ea sequestraria officia; argumento textus in l. in honoraria 53. vers. sed cum restituta ff. de obligation. c. altius. dista l. epistola 52. §. fin. ff. de pactis; quia lapsus temporis excludit à beneficio, quod ad tempus fuit concessum; argumento textus in l. imperator ff. de postulando Rem. Comb. n. 64. & traditis à Costa de Resurrect. cap. 9. casu 17. cum Beltraminio ad Ludouic. decif. 9. & Riccio respl. 415. in fine, Bobadilla lib. 3. cap. 8. n. 57. D. Amaya in dist. l. nominationum à num. 45. dicens tunc iam celebrandum esse electionem ab ijs, qui prius eam fecerunt. ¶ Cum pendente lite, non videantur possessionem perdidisse, quoad hanc causam, ex clausula (nempte) præseruatiua, qua vti solent Cancellarie, vt sequestrentur officia sine præiudicio electorum; quod secus erit in vero possessore, à quo distat sequester: sic intelligendus Bald. in dista l. alienationes ff. famul. creysenda, explicat cum Infinitis

tutis idem Amaya ex num. 48. & a num. 51. & 54. quæ de sequestro ad sui patronatus coniunguntur. Doctores per text. in *dill. cap. de litteris. dill. cap. cum fultantibus de iure patronatus*, quo pacto de vero possessore intelligit Amaya a num. 19. textum in *dill. cap. fin. de iudic. De cuius intellectu dixi iam in eodem textu.*

- 16 Ad tertiam questionis partem, an appellationes, siue excusationes admittantur ab electione Decurionis, aliorumve officio. uin Reipublice: & quatenus spectat ad appellationem respondet per dicta infra in *dill. cap. fin. de iudic. q. fin. vers. ad secundam*. Quatenus ad aliam partem de se excusando electi, breuiter respondeo, quod est multa privilegia concedentur Decurionibus, ut in multis lris antiquis & scriptis conspiciuntur, & commemorantur a Pancholo. *de Magistratibus municipalibus. cap. 6. Titulo lib. 1. de lib. ant. c. 11. Gothofred. in Rub. ord. de iur. iur. l. 10. Pater Bulger. lib. 2. semel. cap. 4. & hominem*, & Dignitates Decuriones dicuntur habere, l. 1. & l. 1. d. i. iur. & l. 2. §. fin. eodem, cum adductis à Bobadilla *dill. lib. 1. cap. 1. §. 19. Azuero in Curia P. f. a. n. lib. 3. c. 1. post placum in l. 1. dill. iur. ord. de Decurion. in cuius Rubrica notat D. Amaya. l. 14. §. 1.*

- 17 Sed quia id officium Decurionatus, siue etiam oneribus plerum, ut Albo Decurionum non nisi invito adhiberentur, ut constat ex Synefio c. 93. quia vt notat Cassiodorus lib. 9. epist. 2. *Quidquid ei honoris causa delegabatur ad iura non potius videatur esse per dulum ad subeundum munus hoc solebant cogi, cum se occultarent, lex omnibus 31. d. iur. ord. de Decurion. & extraherentur, etiam si privilegio domus Augustæ sese defenderent, l. curiales 39. dill. ant. & perferre cogebantur in eo manere semper; & ita erant Curie adscripti, sic vt eam deferere nequiret, l. honor 50. §. fin. §. 1. d. iur. in tantum, vt si aliquis qualibet Earde Curie sese subtraheret, bonis priuaretur, l. quamuis 51. dill. iur. ideo plures excusationes, attentio eorum nimio labore in iure fuerunt propositæ, quibus qui eligeretur liberari posset à nominatione.*

- 18 Et hæc vna est si electi habuerit septuagelimum ætatis annum, vel quinquaginta annis maior fuerit, l. 5. ord. qui etate, vel professi l. ex excus. quia si senex dicitur, vt scribunt Menoch. *de arbitrio iur. casu 59. Gratianus discipuli. forensium. cap. 328. D. Amaya in dill. l. 2. & l. 36. a. n. §. 1. Vbi de honoribus senibus debitis tradit etiam ex antiquitate, vbi. §. 8. quod senectus præbet iustum causam resignandi Episcopatum ex cap. 1. in cap. nisi cum pridem. vers. alia vero de renunciatione, vbi scripti, & de aliis in cap. quamuis frequenter, vt l. iur. non concess. de quo, & de aliis videndi Gratianus sup. ex n. a. Nouer. in l. fin. ord. de iur. iur. lib. 10. ex n. 1. Zenedus cum aliis in collat. 9. ad decretum n. 5. Cabedus decy. 84. & alij.*

- 19 Nec obstat textus in l. 2. §. numerus, & in l. in honoribus 8. ff. de vacat. mun. Vbi septuaginta anni non tribunt vacationem à muneribus delatis; quia respondeo cum Cuiacio lib. 1. respons. Papin. in dill. l. 8. & Amaya in dilla l. 1. nominationem à num. 59. Septuaginta annorum numerum excusare à muneribus personalibus, vt in dictis lris, l. manifesti infra quo etate; sed si iam electi sunt, & tales honores habeant annexa aliqua munera, quæ ea necessarii sequuntur, non ideo excusationem habere dicunt, veluti si aliquis Decurio creatus sit, & deinde Septuagenarius, Duu-vir creatus, iuxta l. honores 7. §. bi quo ff. de Decurion. non

habebit excusationem; eo quod Duum-viratus coheret muneri Decurionatus, sicut etiam non poterit Decurio, quantumvis senior iam esset se excusare ab aliis muneribus, quæ honoribus adherent, veluti additione muneris, l. circensium dill. iur. ord. de Decurion. legatione, vel sacerdotio, dill. l. bonoribus, l. 1. ord. de periculo iur. iur. quæ Dignitas Patrimonij erogationem continebat, vt testatur Pancholo. in not. Imper. Orient. cap. 105. quemadmodum non excusabitur, si superueniat grauius ætas ei, qui manus iam suscepit: sequitur dict. Amaya recte loquens supra, num. 60. & a num. 61. & 63. vbi ex l. 1. eodem, & l. 10. ord. lib. 10. de his, qui sponte publici, l. non distinguemus 32. §. Sacerdotio ff. de arbitrio ait annuam, id est habentem 55. annos non se excusare, etiam senex dicatur, quando excusare se vult; sed sponte Decurionatum suscepit. Quæ omnia magis explicare poteris, si recurras ad infra dicta in cap. 1. de etate & qual. ordin. quæst. vers. ad secundam, vbi expendo qualiter infans possit habere Decurionatum? Et de etate ad illum requirita.

Item excusantur à Decurionatu qui morbo sunt affecti, & afflicti, vt l. 10. ord. qui morbo lib. 10. veluti si vitreo oculo cateat, l. 1. illo iur. d. infamia 8. l. a muneribus 13. ord. de Decurion. Item muti, & surdi, & perpetuo morbo laborantes, qui podagra affligitur; ita vt rebus suis interesse nequeat: l. qui morbo Bobadilla lib. 2. post. cap. 21. n. 234. Anton. Faber in Popin. an iur. 24. princip. l. 1. et 4. §. de excusat. ab iur. iur. Cabedus decy. 84. num. 35. Mastellus lib. 1. de Magistr. c. 30. num. 93. & lib. 2. cap. 10. Ciurba. conf. 8. num. 13. & alij.

Item excusabitur Pater liberorum 12. l. si quis Decurion. 24. ord. de decurion. Vt introductum fuit ex l. Italia, & Papia, quæ institutionum successionum, & liberorum protectionem præmis, & pœnis prouidit: de quo leges qualiter intelligantur D. D. Francisc. de Amaya in dilla lib. 2. & 36. d. n. 65. ad 68. ex multis colligitur etiam perzotatus, quas habent isti parentes respectu aliorum tot filios non habentium: Qui & n. 69. recenset casus in quibus se excusantes non admittuntur, veluti si aliquis se excusaret, quod litteras neciret, l. experies 6. d. iur. ord. de Decurion. quia in decurionatu magis spectatur olim facultates, quam scientia litterarum, cum ad munera potiores, & locupletiores electi sint; & quia non tam vices, quam vires attenderentur per l. ad subeunda 45. ord. de Decurion. l. honor. 14. in princip. ff. de muner. & honor. l. honores 7. in princip. dill. iur. de Decurion. Addit etiam num. 70. quod infans non potest esse Decurio: & de vitreo casu, a alia plura tradit cum Bobadilla, Auiles, Cabedo Godofredo, Valenzuela, Plaza, Fabro, Ofualdo, & alij.

Desiderabis scire quæ, & qualia fuerint onera graui Decurionatus, vt sic legitima sit excusatio ab honore, quod alias ex Decurionatu statim habentibus eam dignitatem. Ad quod breuiter respondeo onera Decurionum fuisse tractare omnia Ciuitatis munera, pecuniam publicam exigere, & de ea rationes reddere, annonam curare, opera publica meris, locare, oninequæ in vniuersum, quod Ciuitatis administrationem respiceret peragere. l. 2. §. 1. decuriones. §. ff. de administr. rerum ad Ciuit. l. liberis 17. §. extendi 7. l. non debere 8. ff. ad municip. Panzola de Magistr. cap. 4. Bullengar. dill. lib. 7. semel. cap. 1. Biffon, & alij, quos sequitur Amaya in dilla Rub. de Decurion. num. 17. Vbi

- 21 *Prætor non expellitur à Continuatione officiorum Republicæ, et si bona inditisa habeant, n. 13.*
- 22 *Munerum iustitiam causatificis singulas personas separatur.*
- 24 *Officialis probatissimus poterit assumi ad alias annos, & n. 19.*
- 25 *Officium Republicæ iteratio fit aliquoties voluntarie, n. 16. 17. & 18.*
- 26 *L'importe 17. ff. de maneribus.*
- 27 *Sacerdotes tunc continuent in officio? Et de quibus intelligatur? n. 18.*
- 28 *Sacerdotum vocatur munus patrimoniale. Et quare.*
- 29 *Nobiles vulgò hydalgi vacationem præstant ab officio iurisdictionis, si sint eiusdem famulæ. Et quare, n. 20.*
- 21 *Officij iurisdictionis fit sequatium in Plebis pro anno, in quo datur vacatio fidelitatis, n. 22. & 23. ubi de praxi Cancellarium.*
- 22 *Decurionatus officia quæritur continuari in Republica per eandem personas, n. 29.*
- 24 *Index ordinarius laici vulgò Alcald ordinario, repletur neque, nisi anno, aut biennio transacto.*
- 25 *Legatus, ut reeligatur, debet esse transactum biennium.*
- 26 *Vacatio à muneribus publicis olim erat quinquennialis, seu triennialis, numero 27. & 28.*
- 27 *Prætoris quinquennialis vocatur, quæ datur ad repetendum honorem.*
- 28 *Cum duorum Civitatum, aut oppidorum, quibus sine vacatione temporis esse Index anno uno in una civitate, & anno proximi sequenti in alia.*
- 29 *Continuatio officiorum Republicæ permittitur erat aliquoties etiam in prætoribus prætoribus alioquin.*
- 30 *Magistratus delinquentes diversis poenis affligebantur.*
- 31 *Officia duo medici reddendi possunt ab uno exerceri simul.*
- 32 *Inhabiles, & viles, habita poenuria hominum, possunt eligi ad officia publica.*

AD primam questionis partem, & videtur affirmandum per verbo *Novella 15. de deferendis Civitatum*, ubi Iustinianus in verbis ibi, *Nisi civitas Civitas reluctantem nullo elegit tum*: ex quibus relati à Bobadilla lib. 3. in polit. cap. 8. num. 60. & 61. Gratian. *discept. forens. cap. 12. §. 2. n. 16.* Azueci, in l. 4. tit. 5. lib. 5. *recapit.* Vincent. de Anna, *allegantem 15.* Paschalis de viribus *Paria paria, paria 4. cap. 10. num. 6.* docent officialem nullo de Civitate reluctantem, posse continuare officium suum; quia licet dicatur fieri ab omnibus, quod fit à maiori parte; ex l. *quid maior ff. ad municip.* hoc procedit, quoties statutum, vel decretum Civitatis est secundum legem. † Sed quando est contra legem, tunc est necessarium, ut omnium consensus concutatur sine aliqua contradictione; ita ut si vnu tantum de Civitate contradicat, licet omnes alij consentiant, non possit fieri continuatio officij.

Sed secuta in officiis Magistratus, Dium-viratus, aut alij iurisdictionibus non admittendum, existimo dicendum; quia in istis laborat admodum

honoris ambitio cum teste D. Ambrosio lib. 4. in *Lucan*, ad illud: & eduxit illum Diabolum, hoc ipso perniciosior est ambitio, quod blanda quædam est Consilia tricola Dignitatum, & sæpe penam nulla desolant, quos nulla potuit movere luxuria, nulla avaritia subvertere facit ambitio criminosa. Sunt enim plures (vt ait Lactantius l. 8. in *principio*) qui ardore domandi, & potentie cupidine inflammati omne studium suum ad honores capessendos conulerunt; eo quod ea cupido cunctis affectibus flagrantibus sit, vt Tacitus dixit lib. 5. *annalium*.

Et confirmatur per leg. 1. in *fine, tit. 3. lib. 8. 4. recopilat.* ubi ex indulgentia particulari Principis permittitur in officialibus fratemitatis vulgò *Alcaldes de la Hermandad*, vt possint iterum eligi sic ex verbis hic *queremus, y permitimos, que pasado el dho año desus Alcaides, puedan otra vez ser nombrados.* Et sic infert D. Franciscus de Amaya in l. 3. *cod. de muner. & honorib. lib. 10. num. 11.* per casum dicte Legis Regie specialem, & exceptum firmari regulam in contrarium, nempe vt in aliis officialibus id non permittatur; imò prohibeatur; siquidem eorum sæpius repetitur in pluribus Regij Diplomatis, vt minime semel officialis effectus, iterum eligatur, nisi transacto illo tempore, constituto in dictis diplomatis, quod aliquoties est duorum, aliquoties etiam annorum. Alia expendit Amaya num. 23. 24. & 25. pro intellectu dicte leg. 1. contra alium intellectum Azueci: & facit pro hac sententia l. 1. *titul. 5. lib. 3. recopilat.* ubi disponitur, vt omnes Iudices antequam præstent Syndicatum, non possint ad alia officia assumi, cum tamen dicti Iudices fratemitatis iterum possint.

Tamen quia solent Doctores promiscuè loqui de omnibus officiis, etiam economi, siue Syndici, & aliorum qui habentium iurisdictionem, primam tenentes sententiam, alij secundam, dico pro secunda sententia esse respondendum; quatenus ad Iudices, siue Magistratus spectat publicum officium exerceutes autoritate, & vilitate, vt est Decurionatus; non sic de munere publico, auctoritate tantum, non vilitate, quale est tutela, & Cura; quia qui tutor est, non excusatur à tutela, nisi propter tria onera tutelearum, & alias causas, de quibus in *titulo ff. de excusat. tutor. & inf. l. 1. §. 2. l. 1. muneribus 28. §. 1. ff. de muneribus*, Antonius Faber in *Iurisdic. titulo 24. princip. tit. 1. l. 2. de excusat. tutor. pagina 1058.* Donellus libro 3. *commen. cap. 9. §. 16.* Oluvald. *littera A. Cujacius in l. 1. ad finem de excusat. tutorum*: Sic in officiis economi & Syndici, aut Procuratoris Generalis, Amaya ubi supra in *ditta l. 3. sub numero 11.* ex sententia Bobadille; quia isti vocantur Republicæ defensores.

Ad secundam questionis partem ex dictis respondendum est in officiis iurisdictionis non esse permittendam continuationem illius, qui munus finivit. nec ad illam compellendum; imò nec respectu filiorum eius, quos habet in potestate, & e contra, & patet prima pars ex l. *honor. 14. §. gerendum ff. de muneribus, & honoribus, ditta l. 1. ditta 12. ff. ad municip. l. legato 22. ff. de vocat. muner. l. filio ff. delegatum. l. nemo t. cum sequenti cod. de assessoribus l. unica ad leg. *Antiano de ambu. l. 1. §. 3. cod. de munerib. & honorib. lib. 10. l. nemo t. cod. de suspens. d. 13.**

dist. lib. 1. an. lib. 10. dist. lib. 10. de numerariis, docent Cujacius lib. 1. quæstion. Pauli in dist. 1. Dicitur, Tyraquel. in l. si vngam in prof. num. 214. Gratian. tom. 1. discept. forens. cap. 184. per totum. Mastrilius plures adolentes lib. 2. de Adag. cap. 23. & in predictis locis, & numeris alij Doctores ordinarij, & in l. locatio. §. reliquiores ff. de publican.

7 Secunda pars de filio respectu Patris, vel è contra probant Tyraquel. supra Pascualius de viribus patris potest in præmio, Cuiacius in l. quod docetur 130. ff. de verb. obligat. sub lib. §. quæstion. Paul. Donnellus in l. stipulatori ff. 49. §. alteri n. 26. eodem tit. Pichardus in §. 3. inst. de institut. isti, & alij, & D. Franc. de Amaya in dist. 1. 2. & 3. cod. de numer. num. 2. per eam rationem; quia Pater, & filius pro vna persona reputantur ex l. fin. cod. de impuberb. l. cum sumus 22. cod. de agricolis l. 10. & vna vox, §. si vero inst. de institutis, non oportet, quod in vna Domo hæc continuatio honorum fiat; & quia vt ait Tertullian. de habit. vultib. ad fin. Concupiscentia apud vnum nubens nascitur ad gloria vtrum. Etenim continuatio inter istas sic coniunctas personas, vel de eadem vna persona ad seipsum patet inconuenientia grama, ea nempe, quæ verbis disertis explicat textus in dist. Luminem cod. de fiscoptor.

8 Debet ergo mutari, ne veluti in tyrannidem extret auctaque, firmataque diuinitate temporis potestas, quæ publica libertas minueretur, item etiam; quia iniuria afficeretur ceteri ciues, si vnus tantum ad regimen sufficiens videretur in tota Ciuitate, & essetque iniunctum, vt præmio, & honores perpetuo darentur in vno, nam ad virtutem minime accederentur, cura virtus marcescat, honoribus subleat, & præmijs: Quæ enim (ait Castilodorus) virtutem amplectitur ipsam præmia si illas? Et diuina potestate votis insolueret, & multorum profectus deperiret; consequent quæ tradunt Mastrilius dist. lib. 1. cap. 2. de Menest. ex num. 4. Gratianus dist. cap. 184. num. 1. Pascualius de viribus patris potest. 4. p. 10. & n. 2.

10 Quare si Pater v. g. Duum-viratum functus sit, sequenti anno, filius non eligetur, nec è contra Pater, finem anni filij; quod dicit accipiendum de filio in potestate, D. Franc. de Amaya in dist. 1. 2. & 3. cod. de numer. sub num. 2. cum Accutun, & Platea ibi, & Cuiacio vbi supra; quia ita indicare videtur l. 1. ibi, in eadem Domo; & quia, vt ait Consulius in l. promissio 195. §. familia, vers. Pater autem, ff. de verb. significat. §. sui inst. de hered. qualis. ibi: Quia Domesticus heredes sunt, Dommum vocant Consulius, & DD. plures personas vnus Patris familia potestati subiectas, & probant textus in l. 1. & 3. cod. de filiis famul. l. 1. co. & faciunt quæ notant Cuiacius in l. 2. vers. nunc transsumus ff. de excusat. tutor. Tyraquel. in dist. l. si vngam in prof. n. 22. & Gothofred. in l. 4. §. fin. ff. de excusat. tui.

11 Vnde dubium potest esse an hæc officia inter fratres continuari possint; in quo articulo responderi potest ipsum, quod inter Patrem, & filium in patria potestate durantes; quia vt constat ex verbis dist. leg. 3. cod. de numerb. & honorib. lib. 1. ibi: Interuallum temporis, quæ in vna persona locum habent, fratribus minime prodesse frequenter constitutum est (licet communia possideant bona.) Verum si rectè animaduertas contrarium probant relecta vbi; & cum eij fratres haberent indiuisa bona; non inde sequi quod munera ciuilia debeant

esse diuisa inter fratres ex l. lices 7. cod. de Decurion. lib. 10. in verbis, ibi: Licet indiuisa bona fratres habeant nihilominus singulis vna nomina (tribus tenentur muneri; non enim efficere possunt sua conuentione, vt quis inmonitatem habeat, l. origene 4. cum sequens ad municip. & cum Bart. & alijs, Platea in dist. 1. 3. & ex ea ratione, nam causa Ciuiliū munerum singulas personas respicit separatim, vt quilibet suo nomine teneatur; & sic in Ciuilibus muneribus communionem non dari, cum sit persona vnus frater à persona alterius diuersa, & inde debeat quoque esse causa munerum diuersa quam non potuit confundere bonorum indiuisio, quæ nihil habet commune cum ipsis muneribus, vt rectè probat Iurifconsultus in l. cum duobus 52. §. si frater 6. alias l. 1. §. ff. pro facto, vbi si frater hereditatem paternam inter se non diuiserint, sed retinuerint, hæc mentè, vt damnum, & emolumentum in commune sentiant, inter eos non communicari quicquid aliunde fuerit quæsum; quemadmodum, quod quis eorum amiserit ex bonis proprijs communi hereditati non reputari, l. ex parte 39. §. filius ff. famul. erecisio da, rectè, & exiudicè alia cumulat, & satisfaciens conentis, D. Franc. de Amaya in dist. 1. 2. & 3. cod. de numer. à num. 26. ad 30. legendus: Vbi de nonnullis casibus, non multum ad propofitum, de quo agimus concernentibus.

Ad tertiam questionis partem, an causa iusta (subesse possit, vt in eadem persona officium continuetur) Et respondendo accidere posse, vel ex causa necessitatis, vel voluntatis, & ex necessitatis; veluti si idonei non repertantur ad officia exercenda ex l. 2. in fine, cod. qui etate, l. v. ordinatus 1. §. quoties, dist. 1. bonor 14. §. ff. de muneribus, & honorib. vbi ordinarij, Bartol. Platea, & Cuiacius in dist. 1. 2. & 3. cod. de muner. Gratianus discept. forens. dist. cap. 184. num. 44. & 49. & faciunt quæ dixi in nota Rubricæ. Et confirmatur; quia si magna esset officij tenuitas, dicta in contrarium non debent attendi ex traditis à Natta cons. 18. num. 4. sub. 1. Amaya in dist. 1. 2. & 3. num. 17. ad id expendens textum in l. 1. §. libertatem ff. de excusat. tutor. vbi doctores ingenui, non nisi ingenuis pupillis danant, & Libertini non nati libertinis: sic cum Antonio Fabro in Iurisp. de in tit. 24. p. 1. cap. 1. illas. §. navi: propter potestatem libertinorum possint dari ingenui, vt eius legis argumentum tenuit Gothofred. in dist. §. libertatem, aliqua dico num. fin.

Et ob id inquam fallit regula superius adducta in Officiali probantissimis itaque scientie, prudentie, siue iudicij, vel cuius indistincta populo esse maxime necessaria, seu qui de Republica benemeritis esse, l. lices 17. cod. de offiis forib. vbi quævis in l. nemo, eiusdem tit. probentur, ne quis idem officium repetat in dist. 1. 12. propter indultum, & probatus etiam admittuntur, vt in l. 4. cod. de princ. ingenuis in reb. lib. 10. ibi: Ex agebantur in rebus Principibus Domestici sui altibus habere liceat eos, quorum fidem, indultumque probatum sibi existiment, esse sepe facere eodem officio ante persua. Non inquam insolens est ob eam rationem recedi à iuris regulis, l. ad Bellum 31. ff. de panis: in tenuissimis docent M. uic Mura in consuet. Pa. vrm. cap. 68. num. 10. Amaya in dist. 1. 2. & 3. cod. de muner. num. 18. comprobans sui Collegij Conchen. apud Salmantinos ibi num. 19. & de alio eiusdem Collegij ibi n. 13. & facit nouell. 15. de defensorib. Ciuitatis ad fin. & quæ tradit Gratian.

dist. cap. 14. à mm. 28. & 31. cum aliis, & comprobata Amaya ex verbis Cassiodori lib. 1. ep. 13. ibi: Habetis eundem nostrum, & ibi: Hunc ergo P. C. cui meritis absoluti relincentem sanior vester excepisset; debetis enim bene gerentem, ut eos laudis vestra committere assensu.

- Voluntate vero officiorum iteratio fiet; quando v.g. eligitur de nouo vniuersimodo dicto à n. 1. ille, qui iam functus erat officio, vel ille, qui cum posset vii prescriptione iniquituali, vt desineret in officio exercere ipse sponte renunciat beneficii sibi competens per textum in l. Dumus 18. ff. ad munus palem, dum inquit: *Dumque Senatus rescipisse interualla temporum in conuocando honoribus iunctis; non etiam volensibus concessa; dum modo non continent eundem honorem; quia tunc necessarium est, vt aliquid interuallum interueniat.* Idemque probatur in l. sponte 17. ff. de muneribus, vbi sponte honorem repetit, qui antea gesserat quod accipiendum: Sic docet D. Franc. Amaya in dista l. 1. & 3. cod. de muneribus cum 9. si talis administratio est cum sumptu; quia tunc continuare volens non repellitur iuxta distam l. honor. 14. q. 1. nouum ff. de muneribus l. filio 6. ff. de legationibus, secus si sine sumptu sit: nam tunc, etsi velit non admittitur, cum tunc incidere in l. In liam ambibus, vt docent Accurs. in dista l. 2. & 3. glossa 1. Platea n. 1. Paschalus de patria potest. dista cap. 10. nom. 2. Amaya supra, ¶ qui cum alio n. 10. addit non sine ratione Iuriconsultus in dista l. sponte, posuit exemplum in Sacerdotio provincie, quod iterare non prohibetur: eo quod eiusmodi Sacerdotes semper erogabant in ludis edendis in honorem Deorum: & expensa hac ad eorum curam spectabat per l. qui ad Sacerdotium 75. l. Africana 14. l. exceptis 176. cod. Theodif. de Decurion, qui dicebantur Syriarcha, Ahyarcha, Lyciarcha, id est Sacerdotes Syrie, Affricae, Lyciae, l. cod. Theodif. de grad. Senator. l. fin. cod. Theodif. de expens. Ledor. l. unica cod. de officio Camerarii Oriental. quae est optima Lex, & eam rectè explicat Cuiacius lib. 2. obsenat. cap. 15. & in l. 6. de expens. tutor ¶ Et facit Lex nec Apostolica cod. de muneribus vbi Sacerdotium vocatur status panimoniale; quia cum erogatione, & sumptu consistebat: & videndi sunt Tertulian. de spectul. in cap. 11. nom. 121. Synanch. lib. 4. cap. 66. & lib. 10. epist. 14. Varnel, & Zeida ad Tertulian. dista loca, Buleng. lib. 9. de imperio Rom. cap. 69. Petrus Faber lib. 5. semestrium cap. 1. ad finem cap. 17. Goofred. in l. in honoribus cod. de vacat. numer. Jacet. in notis ad Synanch. dist. epist. 62. Panzuola in notis vniuersae Imperij Orient. cap. 105. & lib. 2. var. cap. 158. in fine.

- Ad quartam questionis partem, an Plebei possint eligi officia nobilia? In quo dubio cum distinctione respondeo, quod in locis, vbi praedicatur dimidatio officiorum inter plebeios, & fideles, vulgò *Les hydalges*; tunc si contingat v.g. vt non addit in aliquo officio, nisi tantum vnus fidelis ipse nequeat semel officium annale exercitum continuare pro anno secundo, nec iidem seipse habere filium; imò etsi addunt plures fideles eiusdem familiae nisi detur terminus vacuum, saltem vnus anni, in quo officium sequebatur pro illo anno in aliquo Plebeio benemerito in Republica: quo anno transacto, tunc possint Patres siue filius, aut alius ex cognatis eligi alias inquam si inter tales personas nexu coniunctas daretur ambitio, & tales vnus Plebeis patarent, vt nunquam populus

gauderet pace firma, & serena, extollit, & explicat, vt solet D. Franc. de Amaya referens proxim Cancellarium pro ted. mendis libris, & vexationibus, dicens et continuatione horum officiorum inter praedictos nobiles eiusdem familiae, reddi solere ipsos insolentiores, cum semper Magistrum gerant, & in eorum familia persistat, & cum nobilitate ceteros oppidanos antissent superbe, & eum faulta procedunt, eosque vulpendios; & inde itae, & lites plerumque nascuntur cum magno oppidorum incommodo; ita ille in dista l. 2. & 3. cod. de muneribus Italia addens nom. 14. 15. & 16. existimans congruum admodum esse; imò & iudicasse oportere, vt in huiusmodi officiis Iurisdictionibus scilicet vt v. g. d. Alcade annus inter officia, & officia interponatur, sine in vna, siue in duabus personis; & quod sequebatur officium, donec interuallum anni elabatur, cum hae munita debeant esse annualia, iuxta quae dixi q. 1. & 2. preced. & in cap. fin. de iudicio q. 3. & 8. & docent D. D. per lura à nom. 1. hic adducta, & in vers. ad tertiam.

Verùm Doctores solent haec docere in praxi respectu officiorum, quae sunt Iurisdictionalia, vt dixi Magistratum scilicet, con inquam si sint Decuriones, aut similes; eo quod in eorum continuatione non vigent ea inconuenientia quae iam sunt considerata, & iuxta quae tradunt Accurs. in dista l. 2. glossa 2. cod. de muneribus lib. 10. vbi Platea, Mastrillus de Acquis. dist. lib. 1. cap. 23. nom. 79. & 80. Gratianus decepti. forens. dist. cap. 184. nom. 18. Paschalus cap. 4. de patria potest. nom. 9. ¶ Et de Diplomacibus Regiis, quae solent concedi pro dictis fidalibus ad praedicta officia continuanda, vel vt seruetur interuallum, & sequebatur officium, leges Moreno de Bargas de nobilitate, discussa 20. a nom. 4. Garciam de nobilit. glossa 33. nom. 67. & Toletan. in dista l. 2. & 3. cod. de muneribus lib. 10. à nom. 11. At in nonnullis oppidiis vidi inter fideles paucos, & eiusdem familiae continuari officia; sed hoc potius aleosus, & inaduertentia popolorum; & quia itae nonnumquam orientur, & in eisdem post ortas dissensiones vidi contrarium in praxi, & mandatum obseruari interuallum in Cancellaria Pintiana.

Ad quintam questionis partem iam patet inter nos praedicari interuallum vnus anni, quod vulgò vocatur *añs y vna*, vt qui in voo anno Magistratus, siue index loci ordinarius nominatus est velgo *Alcade*, nequeat eligi; donec alter integer annus transeat, & in nonnullis paribus, & locis; donec biennium integrum de officio illo ad nouam electionem eiusdem officij Iurisdictionis; ¶ vt in legam datur biennium ex dista l. 2. cod. de muneribus lib. 10. ibi: *Legatione autem perfunctis biennij vacatio concessa est*; sed quia ibi in eadem lege assignetur etiam quinquennium, siue triennium per sequentia verba: *Ab honoribus ad honores eisdem quinquennij datur vacatio, triennij vero ad alios*; ideo duxi sequentia etiam ex antiquitate reserere.

Igitur apud Romanos tradit Livius lib. 7. in fine, 16 & lib. 10. non licere intra decem annos eundem Magistratum capere i. imò & ex Diono caueatur lib. 1. j. lege Augusti Caesarem, vt à Magistratu Urbano ad Provincialem quinquennij interponeretur; & ob id Doctores dicunt iure optimo ducam esse vacationem quinquennij in dista l. 2. cod. de muneribus, si ab honore ad eundem honorem quis vellet ascendere; qui illo perfunctus sit; i. verò ad alios, tunc

mennum spectare debeat: quo respexit Papinian. in l. libertum 17. §. *prescriptio ff. ad municip.* ibi: *Prescriptionem temporum, que in honoribus repetitur, vel alius suscipiendi data est apud eosdem servare, non apud alios.* † Prescriptionem appellans quinquennium, quod prescriptum est in repetendo eodem honore, apud alios servari inquit; id est si in ea Civitate, in qua gessit, vellet repetere, † non verò si in alia; quia si duarum Civitatum Civis essem, in vnaque gessero honores, hoc anno in alia eundem honorem mihi delatum gerere non prohibeatur, ut rectè notavit Accursi. ibi verbo apud eosdem in 2. explicatione, quem sequitur Cujacius in lib. 1. *respons.* Papin. & sub latenter docuerat idem Confultus in dist. 6. *prescriptio;* dum statim adiicit: *Sed eodem tempore non sunt honores in duabus Civitatibus gerendi,* quali dicat, quod si in duabus Civitatibus non excludor per quinquennium ab honore; non tamen hic honorem eodem tempore geri poterit in duobus locis, eadem quinquennij vacatio concessa est, in l. *navicularius §. ff. de munere mercatorib. olearii, & navicularii*, qui totam substantiam in ea negotiatione contulerunt.

29 Ab his inquam excipiuntur Decuriones; quia etsi Decurionatus sit honor, sed non prestat ad alius vacationem. l. *de Decurionat. §. ff. de vacat. munere.* quia expedit Republice, ne illi excusentur iuxta ea, quæ docet Amaya in Rub. cod. de Decurion. & in dist. 1. 2. cod. de munere. vbi Accursi. & quia Antonius Pius, ut dicit Iulius Capitolinus in eius vita, & Menoch. de arbit. lib. 1. *quæst. 55. num. 12. in addit.* Successorem viuenti bono iudici dedit, & antiquis erat penitium gratitum actionis, quod significabatur per litteras, vel Legatos in testimonium administrationis bene gestæ, ut per Marcel. donatum ad Tacitum lib. 15. in illis verbis una voce eius esset ad contumeliam Senatui penetrantem; quænamadmodum contra delinquentibus in Magistratu aderat pena peculatus repetendum alterius criminis confiscationis bonorum, privationis officij cum aliis de quibus per Iuan. de Platea in l. *ordinatum cod. de contumeliis lib. 2. & l. iudices cod. de Dignit. dist. lib. Farin. quæst. 15. de delictis & penis num. 41. ad 49.* vbi alia tradit, & multa Gratianus dist. cap. 184. à num. 33. & à num. 32. vbi addit quod potest, quis esse iudex perpetuus loci, de quo fuit inæstus cum

30 meo, & mixto imperio. † Et quod possint officia duo exerceri in eodem loco, si sint modici redditus num. 47. & num. 49. † quod inhabiles, & viles admittuntur ad officia, statote hominum penuria; & ibi num. 11, quod Tyberius Iurisdictionem, & Imperia continuabat; & alia plura apud ipsum videntur, etiam ex bonis literis: nem alia; quare non sint continuanda officia Iurisdictionalia, modo iam relaxo; ideo ipsum leges, & plures, quos refert, & ad ius nostrum Regium l. 4. tit. 5. lib. 3. recipit, vbi reventemur incommoda, quæ ex continuatione officiorum resultant: alios antiqui temporis refert Amaya

in dist. l. 2. à
num. 5.

Ad Text. in cap. I. hoc titulo: De Electione.

P R Æ M I S S I V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Providendi debet per electionem, vbi sunt duo, vel tres, & à Patrono, seu Cancellario, quando nullus est Collegium, num. 6.*
- 2 *Collegio etiam inferiori data fuit potestas eligendi Prælatum: vbi de praxi Collegiorum Hispania.*
- 3 *Collegium facit duo, sic ut ad eos, si alij non extent spelles electio.*
- 4 *Collegij iam erecti, & constituti Impotest conservari in vno solo Collegio.*
- 5 *Collegij sui in ipso solo permanent Collegij mortui.*
- 7 *Collegiata Ecclesia qua sit, & quibus fruatur honoribus, remissioni: intelligitur talis si congregaretur ad forum Campana, & ex arca communis fructuum.*
- 8 *Oratio indefinita qua sit? remissioni.*
- 9 *Ambitus non est eligendum ad dignitates Ecclesia: & de ratione num. 10.*
- 10 *Sacris Ambitus indignus est electione.*
- 11 *Ambitus est ignoratus appetitus honoris terreni.*
- 12 *Honor est virtutis premium.*

Textus hic probat quod vbi sunt duo, vel tres 1
providendi debet per electionem eorumdem; alioquin electum expelli: etenim ut cum multis hic probat Barbosa num. 5. † potestas eligendi 2
sibi Prælatorum, data fuit de iure comuni Collegio etiam inferiori, ut inter nos Hispanos hodie practicitur in Collegiis Salmantinis, Vallisolet, Compluti, Compostelle, Hispanis, Hofmez, Siguença, Toleti, Placentia, & in aliis. Textum hunc declarat Barbosa de iure Eccles. cap. 3. p. 1. a num. 7. videbis Garciam de beneficiis p. 1. cap. 4. n. 9. Petr. Gregor. in hoc tit. cap. 6. n. 9. Duran. de sacris Eccles. Ministr. lib. 5. c. 2. cum infinitis, Tamburinus de iure Abbat. tom. 1. dist. 5. §. 8. Anton. Ragoc. de voce Canon. scriptum in capitulo 9. 10. n. 3. Lælius Cechius de Republica Eccles. c. 2. 4. vers. 7. *Consil. de sacerdot. p. 4. cap. 1. à num. 28.* Mandagot. de elect. tom. Præl. c. 1. & alij.

Et in vers. *Vbi duo, vel tres fuerint in con-* 3
gregatione, probat cum multis Barbosa, quod duo faciunt Collegium; itavt ad eos, si alij non extant, spectet electio, adveniens quod et si nullum Collegium Ecclesiasticum possit in vno continuuque sacrum duo requiruntur per hunc textum. † Tam- 4
men Collegio iam constituto posse ius eius ad vnum collegam venire, & conservari in illo alij mortuis, probat cum multis; † imò etiam si omnes morerentur, ius in ipso Collegio residere existimo; † 6
itavt queat providendi per Patronum, siue Cancellarium de Collegialibus; & ad iunges Barbolam de iure Eccles. c. 19. n. 44. & 46. vbi de matetia textus hic: videbis Tamburin. dist. 9. §. 2. 3. & 4. Maiard. de prob. consuet. §. 84. n. 9. Anton. Ragoc. de voce Canon. p. 1. n. 3. & alij per eos.

Erquia sumatur textus hic de Ecclesia Colle- 7
giata, quæ illa dicatur, & quibus fruatur, scribit
E 3 Barbosa

Barbosa de *Iure Ecclesie*, lib. 2. c. 6. & plura ipse adducit de erectione harum Ecclesiarum, ac Canonici earum in *tratt. de Canonico*, & *Dignit.* c. 2. 3. 4. 12. & 13. vbi infertur ex multis leges, quæ non repeto. Et an erigens, vel dotans Ecclesiam Collegialem, Balboa in c. 7. de *presep.* à n. 42. tractat questionem, an acquirat ius presentandi in ea, de qua dico in cap. nobis de *iure patron.* & quia idem Barbosa de *Canonico*. c. 12. & 13. agit quæ sit Canonica in Collegiali Ecclesia, & in qua aiaie quis provideatur in ea, de quo infra de *aiaie ordin.* dices vi quodvis non constat de initio Ecclesie Collegiate ea talis intelligatur ex consuetudine de congregandi Canonici capitaliter, ad sonum Campanæ, & ex arca fructuum comuni, vt in *dist. cap. nobis*, &c.

8 Et in principio textus nostri versic. nullus, quatenus ex eo potest applicari quicquid scribunt Doctores de oratione indefinita, & vniuersali; ideo leges notata supra in cap. cum omnes de *constit.* & *Conarui.* ibi allegatur lib. 2. *variæ*. cap. 13. vbi n. 2. adducit textum hunc: & leges Petrum Barbofam in *Rub. fclm. marum*. p. 3. à n. 3. & n. 7. vbi de vniuersali negatiua, & lib. 2. c. 1.

9 Et ad vers. per cupiditatem, leges Antonium Naldum applicando omnia, quæ scribunt Doctores aduersus ambientes beneficia, & dignitates Ecclesiasticas, & quæ dixi supra in *Rub. quæst. fin.* à n. 1. vbi quod Magistratus nominandi non sint ambitionosi, sed de Republica benemeriti. † Et quod ambitionosi eligendi non sint: nam etiam si Sanctus sit ambitiosus, indignus sit, probat Barbosa de *Iure Ecclesie*. p. 1. c. 19. n. 134. & 135. & Cassaneus in *Catalogo gloria mundi* p. 1. *considerat.* 60. vbi ait quod homo non debet gloriari appetendo terrenum honorem, non sibi debitum; quoniam ad honores mundi sine suffragio temporis, aut sine merito laboris velle promoueri dicitur † ambitio, quæ non est permissa, cum sit inordinatus appetitus honoris terreni, & ampliandis Dignitatibus, cap. *miramur* in *fin. dist. 6.* † quia cum, vt ait Aristot. 4. *Ethicor.* sit virtutis præmium; sequitur vt si ambitiosus desideret præsidium, & regimen, appetat præmium, quod non debetur, nisi virtutis; & sic non sibi; sit ergo ex ambitione indignus, cap. *presumptio* 1. q. 1. & faciant Hieronymi verba in cap. *quicunque* 1. q. 1. ibi: *Renota qui ad hoc eliguntur, vt ceteris præfati, sicut præordinantur dignitate, sic præminere debent sanctitate, aliqui aut ceteris præferuntur, qui nulla meritorum gratia à ceteris asseruntur.*

Probat hic Pontifex quod electus ad clamorem populi, non debet per superiorem confirmari, multis probat Barbosa hic n. 1. & 4. alia adducens n. 2. de tempore, quo fuit celebratum Concilium Sardicense, & n. 3. quis fuit Osius, de quo alloquitur in principio. † Hicagi posset de his, ad quos Episcoporum electio spectat, sed dixi in *Rubrica* super, & in cap. 3. de *causa possit.* à q. 2. quibus addes nonnulla, quæ tradit Antonius Naldus hic.

Et quia per glossam hic verb. *potueris*, Barbosa n. 5. probat cum multis emendatum posse ad Episcopatum assumi; ideo applicabis quæ scripsi sub cap. *testimonium* § 4. de *testib.* vbi dixi de criminosis in testes adducendis, si de crimine sint emendati: & in terminis aliqua supra in *Rubrica* applicata dicta in cap. *penult.* & *fin. de aiaie ordin.* † cum quæ glossa in verb. *gratum* cap. *fidelis* dist. 56. colligat quod potius eligendus est, qui postquam peccauit poenituit, quam ille, qui semper bonus fuit, ideo cum multis etiam probat idem Barbosa sub *dist. num. 5.* hic † & cum Romano *singulari* 732. Antonio Puro. de *præsumptis* *Claris*. cap. 3. num. 10. Selua de *benefic.* p. 3. q. 1. n. 39. Remp in cap. *nam* 18 de *resep.* à n. 32. Thom. ait. de *Iude Schaccor.* q. 9. n. 35. Ioun. Segura in *directis* *Iudeum* cap. 11. num. 7. alios refert Zened. ad *collect.* *decret.* 47. & addo videnda quæ tradunt Abbas in cap. *Andam* et 3. hoc *etule*, & in cap. 4. §. de *adulter.* de *Iudic.* num. 21. vbi Decius num. 147. Felinus in *dist. cap. ex m. et* Tyaquel. de *pœnis* *causa* 11. num. 22. Perez in *4. 29. tit. 19. lib. 8. ordinem*. pag. 398. *tel. 1.* Cordub. in *quæst. Theologia* lib. 1. *quæst. 54. vers.* sed *pro complemento*, Paul. Granus. *Theoric.* 2. §. num. 20. Menchaca de *succession. eror.* lib. 1. §. 10. n. 600. Lamber. de *Iure Patron.* lib. 2. p. 3. q. 5. *princ.* 14. *artic.* Rochus in *ead. tratt. verb. ouerum*, num. 6. *vers.* *quid ansem*, Selua de *benefic.* p. 3. q. 2. num. 14. & *quæst.* 7. num. 8.

Et quod emendatus etiam posset ad Cardinalatum, & ad Episcopatum assumi, vt dixit Nauar. *decret. nusc.* 19. num. 65. Gamara de *legat.* lib. 7. à num. 11. ideo etiam applicabis quæ scripsi infra de *presumpt.* in cap. *cum inueniret* 15. & in cap. *fin.* vbi quis ad beneficiandum idoneus presumatur, applicando etiam ibi dicta cap. 3. §. 9. † Applicabis notata in cap. *cum cisterne* 60. de *appell.* aliqua dicta supra in cap. *fin. de consuetudine* sub *quæst.* 1. & 2. vbi quod emendatus de crimine mitius puniatur.

Ad Text. in cap. Osius II. hoc tit. De Electione.

PRÆMISSUM.

SUMMARIVM.

- 1 Electus ad clauorem populi, non debet per superiorem confirmari.
- 2 Episcoporum electio ad quos spelles remissit.
- 3 Emendatus ad Episcopatum assumi, & ad Cardinalatum.
- 4 Eligendus est potius qui postquam peccauit poenituit, quam qui semper fuit bonus, & tunc, seqq.
- 7 Emendatus decrimine mitius puniatur.

Ad Text. in cap. Postquam III. hoc titulo.

PRÆMISSUM.

SUMMARIVM.

- 1 Confirmanda est electio Canonica, de cuius confirmatione, & sua potestate antea inquiri, & alia remissio de confirmatione, num. 2. 3. & 4.
- 5 Electus administrare præsumens, etiam ex suo alio promissum lura acquirit.

Textus hic dicit confirmandam esse Canonice electionem factam de aliquo, & posse ante confirmationem inquiri de confirmatione, &c. vitz

vix electi, vbi fuit conuersatus multis; & de ratione huius decisionis probat hic Barboſa † ſed quia hoc debet comprobari teſtibus, cum quibus fuit conuerſatus, loci, vbi vixit; ideo recur- res ad ea, quæ notantur latè infra in cap. quodam, & cap. quando de præſumptionibus, & de proceſſu conſiciendo ſuper qualiſcunq; electi, ſcribit pluia Barboſa de Iure Eccleſiaſt. cap. 8. n. 140. & de Episcoporum confirmatione, de qua dico infra ſub c. 1. ſlatè.

- 3 Huius textui congruit integra tractatio de confir- matione electionis Eccleſiaſtica ſuperiore facien- da; quare adiunges quæ latè ſcribit Iulius Lauocius variis. lucub. tit. 4. cap. 1. Vbi agit de confirma- tione, & conſecratione; latiffimè Barboſa de Iure Eccleſiaſt. cap. 6. & cap. 8. n. 151. Vbi de quali- tatibus teſtium examinandum circa perſonas promouendorum & n. 141. Vbi de perſonis, ad quas ſpectat proceſſus conſicere † & confirma- tio electionis; quando, & per quos & intra quod tempus petenda ſit, oſtendit Barboſa de Iure Ec- cleſ. p. 1. cap. 19. n. 146. vbi dicit n. 147. † quod ſi electus ante confirmationem, adminiſtrare prælu- maz, etiam ex vno actu; priuatus exiſtat omni Iure acquiſito per electionem ſed de hoc vberius dico infra in cap. 9. & 15. vbi alia de confirmanda ele- ctione.

& obedientie, præſtando ab electis Episcopis in c. 4. & 5. infra de iuramentis.

In verſ. *autem in concilio*, notat Barboſa hic n. 4. 5 quod ſummus Pontifex poteſt diſpenſare ſuper concilio quare adiunges nonnulla, quæ tracto infra in cap. 1. de iudic. a. 9. 2. ad 10. Vbi de concilio; & alia, quæ dixi infra in cap. 1. de probat. Vbi egi de quaſtione illa: *An Papa ſubſtituatur legibus, vii alij Conducentes Principes laici ibi 9. 9. & ante ibi 9. 4. & applicabis etiam quaſtionem, An Papa poſſit ab aliquo induci, de qua dixi in cap. 12. de iudic. q. 8.*

Et in verſ. *Cum omnia Concilia per Romana Ec- cleſia auctoritate ſolita ſint*; ad hæc verba applicabis proximè dicta; item & ea, quæ tradit Couar. lib. 1. variis. cap. 10. à num. 22. vbi quod in pertinentibus ad fidem, Papa non erret; & de quo ſuprà ſub cap. 2. de ſumma Trinit. & fide Carhol. vide infra in cap. 6. in verſ. quia; item de Conciliis congerit nonnulla Bordonus nouiffimè de officio Inquiſitor. p. 1. cap. 6. vbi cum aliis.

Ad Text. in cap. Quia diligentia. V. hoc tit. De Electione.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Electio ſolita de ſchismatico reuerſo ad Vnionem Eccleſie, eſt nulla ipſo Iure, vi num. 2.*

Q VOD emendatus de crimine poſſit ad Episcopatum aſſumi, dixi ſupra ſub cap. 2. in verſ. & quia; ideo ex ratione illius dicti reſpon- debis ad textum hic; eo quod ceſſante cauſa &c. etiam in aliquo diſſentiat, cum dicat electionem factam de ſchismatico reuerſo ad vnionem Eccleſie, non tenere; poſſe tamen confirmari ex diſpenſatione. Hac occasione poteris applicare notata ſupra ſu Rub. à 9. 1. vbi qui eligi poſſunt: etenim Barboſa de Iure Eccleſie cap. 19. à n. 122. ponit eos, qui eligi non poſſunt † imò Balboa in cap. 2. de except. à n. 28. & 19. agit de quaſtione propria textus noſtri, an electio excommunicati, & ſchismatici, ſit nulla, aut irritanda, vbi loquens de electione ad officia, ſive Dignitates temporales, reſert ex comuni Doctorem ſententia per gloſam in cap. vniuerſalem hoc tit. talem electionem eſſe nullam, ſic intelligentes textum illum, vbi expreſſè negat Pontifex debuiffe quendam in Imperatorem admitti, eo quod electus eſſet in Romanoquin Regem excommunicatus; & hanc dicit communiter quid- quid dicat Suarez de ſenſu diſp. 16. ſect. 2. quia hic in textu noſtro expreſſè habetur, quod ſi ſchismaticus ad Vnionem Eccleſie reuerſus, à Episcopatu eligatur, electio eſt nulla; quamvis ex diſpenſatione confirmari poſſit, ſed non negat contrariam ſententiam eſſe probabilem.

Ad Text. in cap. Significasti. IV. hoc tit. De Electione.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Archiepiſcopale Pallium quid ſit, & ſignificet, ac de alijs remiſſus.*
2 *Archiepiſcopale Pallium aſſumitur de corpore B. Petri; eo quod à ſolo Pontifice eſt accipien- dum.*
3 *Pallia conſecrata deferuntur ad altare ſacrum in memoriam corporis B. Petri.*
4 *Iuramentum fidelitatis præſtandum ab Episcopis remiſſus.*
5 *Pontifex poteſt diſpenſare ſuper Concilio.*
6 *Papa in pertinentibus ad fidem non errat.*

P R Obat hic quod electio in Archiepiſcopum, ſedes Apoſtolica Pallium non tradat; nifi prius præſter fidelitatis, & obedientie Iuramentum. De Archiepiſcopis, & Pallio illis tradendo latiffimè agit Barboſa videndus de Iure Eccleſiaſt. toto cap. 7. p. 1. & infra dico in tit. de auctor. & uſu pallij; & idem Barboſa à n. 103. dicit quod Pallium eſt ſpeciale ornamentum Archiepiſcopi, quo vtiuntur in Eccleſiis ſue provincie, & in miſſarum ſolemnis tantum; & ſi Episcopos contingerit ordinare, & n. 107. agit de quaſtione, an Archiepiſcopus poſſit ordinare ante receptionem Pallium; alia tradit viden- dum à n. 107. & hic n. 6. † ex hoc textu docet cum multis Pallium aſſumi de Corpore B. Petri; eo quod à ſolo Romano Pontifice Petri ſucceſſore, eſt accipendum. † Et gloſſa hic verb. *corpore*, melius dicit, quia pallia conſecrata deferuntur ad altare ſacrum in memoriam Corporis B. Petri; & inde tradi- untur Archiepiſcopis præſentibus, vel Procura- toribus eorum, ſi abſunt.

- 4 Hic adiunges quæ dixi de Iuramento fidelitatis.

Ad Text. in cap. Licet devitanda VI.
hoc titulo.

P R A E M I S S I V M.

S Y M M A R I V M.

- 3 Papa dicitur verè talis electus à duobus parti-
bus Cardinalium: Vbi quid sit eligatur à mi-
nora parte, num. 3.
- 3 Electus in Papam, non computatur in numero
duarum partium suffragantium, sine pro se in
secretis secreto, aut publico suffragans-
sit.
- 4 Summus Pontifex, nequit sibi eligere successorem
in Vita, et si quis sacre Constitutionem su-
per electione sui successoris, & num. 9. remissi-
tè n. 5. de penis trallantium de Papa eligen-
do num. 7.
- 6 Papa à nemine iudicari potest.
- 7 Pena qui puniatur trallans de eligendo Pon-
tifice.
- 8 Cardinales à principio semper elegerunt Pontifi-
cem; & de dantis modis electionis Pontifi-
cum remissive num. 9.
- 10 Conclaus ad eligendum Pontificem, & de Co-
muni remissive.
- 11 Cardinales qualiter se gerere debeant in eligendo
Pontificem, & de totum potestate, n. 13.
- 12 Cereemonia pro eligendo Papa, remissive.
- 14 Cardinales non comprehenduntur in generali
dispositione.
- 15 Papa dicitur, & si quis eligatur à Cardinalibus
Electoibus, etiam si ipse non sit Card-
nalis.
- 16 Cardinales duo, vel unus, ceteris de Conclau
mortuis, petunt Papam eligere: & quid
si omnes moriantur, num. 17.
- 18 Cardinales non licet abesse quous ab electione
Papa; & quid absentes fore expellendi per
dies decem à morte Papa; quid si dissent à
Roma, sic venire nequeant n. 19.
- 20 Electio Papa facta per Cardinales praesentes, ab-
sentibus non spectatur, intra decennium adeo
valida.
- 21 Cardinalis absentis votum, et si sit in Vrbe,
non tamen in Conclau, nihil valet pro eli-
gendo Papa.
- 22 Cardinalis infirmus, seu Canonici qualiter si ve-
quirendum votum pro electione Papa, aut
Canonici, & num. 23.
- 24 Cardinalis excommunicatus non habent vocem in eli-
gendo Papa, etiam si eis tradita non sint in-
signia Cardinalitica.
- 25 Cardinales, non Diaceni vocem habent in eli-
gendo Papa, sed solum derogari hac facultate
à Papa.
- 26 Cardinales omnes admittuntur ad electionem
Papa nulla oblatu exceptione excommuni-
cationis, suspensionis, aut interdicti.
- 27 Papa Vbi disponitur à Concilio legitime congre-
gato, ad quem tunc pertineat Pontificis ele-
ctio, ad Cardinales ne, an ad ipsum Con-
cilium ostenditur.
- 28 Papa mortuus, dum est congregatum Concilium
generale potius est in pertineat electio Papa
ad Cardinales.

- 29 Formata in Papam eligi nequit, Latus in-
ter, & Vxoratus sic, cum licentia vxo-
ru; quo tunc compellitur intrare Religio-
nem.
- 30 Pontificis Romani potestas qua remissive.
- 31 Cardinales quam dignitatem habent, de co-
rum creatura, quam potestatem habent, &
in qua aetate remissive.
- 32 Pontificis Petri successor, quare nunquam
Vivunt tot annos, quot ipse O. Petrus: Vbi
qualiter accipitur illud desiderium, non vi-
debit dies Petri.
- 33 S. Petrus quot annis fuerit Pontifex summus. Et
in qua aetate possint reliqui ad Pontificatum
assum.

IN hoc textu nostro agitur de Papae electione, &
dicit quod electus in Romanum Pontificem à
duobus partibus Cardinalium, nulla exceptione
obstante, est Papa. Sed quod electus à minori nu-
mero gerens se pro Papa, incidit vna cum sibi ad-
hærentibus in penas huius Canonis; & quare bene
inquit hic Barbosa de questione à n. 8. cum glossa
verb. duobus partibus in electum computetur in
numero duarum partium, quam resoluunt sub fe-
dere distinctionis ex doctrina textus in cap. quia
propter hoc s. 11. inter electionem, quæ sit secretum
secreto. Et hoc in casu fundari negaturum; secus
si veteranes publicè suffragia præstent, quia tunc
potest electus consentire electioni factæ de se ipso.
Verum iam hæc distinctio cessat ex Constitutione
Gregor. XV. quæ incipit aeterni s. 2. dispositum
enim est pro negativa sententia in quocumque
eventu fiat electio publico, aut secreto Scrutinio
alia continet ipsa constitutio, quæ refert idem Bar-
bosa hic num. 9. qui in num. 3. recenset omnes
constitutiones loquentes de electione Romani
Pontificis & addit num. 10. & 11. quod licet
Summus Pontifex non possit sibi eligere successo-
rem in vita, possit tamen facere constitutionem su-
per electione sui successoris, & hunc modum eli-
gendi vocat Iulius Latorius per subrogationem,
siue substitutionem sibi. 3. variat. lueub. cap. 3.
qui à cap. 2. cum aliis, vsque ad cap. 10. ponit
modos vndecim, quibus Pontifices fuerunt electi à
nascenti Ecclesia, vsque ad hæc tempora omnino le-
gendus eo quod varia ex antiquitate referant. Quod
si videre desideras ad saturitatem, an Papa possit sibi
eligere successorē, & quare non admittatur, leges
Barbosam plena manu agentem de huius Ecclesiæ.
sub cap. 1. p. 1. à num. 35. nec de successore tracta-
te sub anathematis pena, & priuationis Dignita-
tum ibi num. 48. & hanc prohibitionem, etiam
Divino Iure prohibitam dicit ibi à num. 44. vbi ex-
pendit textus in cap. vnde. 8. quest. 1. & cap. Po-
terius dist. quest. 1. magis latè & ex proposito ar-
gumentis contrariis rei pendens cum infinitis Dia-
na p. 10. tr. 5. per totum, quorum fundamenta, nec
alia dubia circa questionem antea assignatas, etiam
ad Cardinales electores, non tracto, ne lon-
gos Commentarios faciam, cum hæc materia parum
sit vtilis, vt dixi in Rub. Post hæc dicta sub quest. 8.
scripsi de prædictis questionibus vbi leges.

In verū, quia nō potest probare multis Barbosa hic,
Papam à nemine posse iudicari; ob id adiungo dicta
supra in cap. 4. sub versantur in fine, quæ dicit V. in
consul. 2. excommunicatus, dicit Papam à nemine iudi-
cari posse ideo agit de pena contra appellantes ab
eo ad futurum Conciliū, super qua Scortia epistoma
38. Theoremata 106. & 107. t. de penis tractatum

de Papa eligendo Paulus I. V. de quo Scortia *epi-*
scopus 70. Vbi excommunicantur iure reservatione
ad Papam, habentur criminofe lese maiestatis,
priuati ut limonaci à quacunque dignitate, &
seu de honore. Ignit optimo iure damnat illa
Pauli Constitutio ambrum Papatus, cum etiam
Ciuilibus legibus *ff. ad leg. lul. de ambu. c. 1. l. 1. c. 2.*
ead. ad leg. lulian. repund. ambientes Magistratum
puniantur, & de Episcopis sæpe cautum est, *vt*
in cap. nullus. 1. 7. l. 1. c. 1. p. 6. cap. fin. cui consonat
illud auctoris imperfecti ad Math. homilia 43. *Qui-*
cunque desiderauerit primatum in terra, nunciat
confusionem in Celo, & ex cap. *serpente* 8. q. 1. fa-
cit *l. si quemquam* (ad. de *Episcop. c. Cleric.* nec enim
Cardinalibus licet, Viuent Pontifici tractare de
eius successore eligendo *ex cap. si transiit* dist. 79.
& ex Synodo Rom. cap. 3. §. 1. & in dist. 79. à c. 1.
& in c. 16. 26. 9. 7.

8 In veris Cardinalis ponit Barbofa hic n. 3. ab ini-
tio ipso Ecclesie hoc perpetuo, ac soleinne fuisse,
vt Pontificem Cardinales elegerint, id est ij, quos
nunc Cardinales vocamus, reliquo etiam Clero,
cum interuentu populi, ac Imperatoris, accedente
consensu, licet eius spera, auctoritate, aliquando
Pontifices creati fuissent, tunc perducantur vique
ad tempora Alexi. III. nostri textus authoris, qui
notum ius eligendi, aduocato Lateranensi Con-
cilio, in Cardinales transfusi, inde roboratum à Greg.
10. an. elem. vbi periculum hoc *11. q. in elem. no*
Romani eodem. vt multis comprobatur idem Barbofa,
de quo latissime etiam agit de *Iure Ecclesie*, p. 1. sub
cap. 1. à num. 50. vbi quid antiquius: & quid ho-
die, dicens n. 3. in Papam non eligi minorem an-
nis 30. alia plura adducens per totum illud caput
de Papa, & de Cardinalibus, cum eligentibus, &
qualiter debeant vocari: & Iulius Lauror. latissime
in *120. p. 1. 4. de elect. in suo tractatu Variarum Ineu-*
brauionum à cap. 2. ad 10. latissime scribit vnde cum
modos, qui à D. Petro Pontifice creati, vique ad
hoc tempora videntur fuisse ac fuerant in electione
Pontificum, quem leges ad plura curiosa.

10 De Conclauē ad eligendum Pontificem, & de
Clauis, agit Iulius Lauror. *var. quæst. 11. 3. c. 1. 3.*
& 3. Vbi de potestate Cardinalium, & aliorum,
sede Vacante, & Barbofa de *Iure Ecclesie*, dist. 1.
cap. 1. p. 1. vbi n. 66. docet quomodo Conclauē fa-
biendum, & qui in eo intrare possint, & debeant, &
n. 66. de penis contra ingredientes Conclauē, post il-
lum clausum, vel contra Cardinales intus existen-
tes alloquentes, nunciū nuntantes, vel scriptu-
ram, & num. 65. quod Cardinales presentes, de-
cem diebus durantes, debeant defuncti Pontificis
exequias celebrare: vbi à num. 84. ostendit de
forma, qua eligi debeat. Et quia hic Barbofa num.
4. assignet quæstionem, an locus sit de substantia
in electione Papæ, & remitte se ad Rensianum in
promptuario receptarum sententiarum tom. 1. tit.
84. num. 1. ideo leges Laurorici *11. 3. c. 1. 3. var. in-*
enb. cap. 8. c. 9. vbi de Comitibus Ecclesiasticis in
nougendiali parentatione Romanorum Pontificum
& quid Pontifex seruare solet morti proximis, vbi
à num. 10. dist. cap. 10. agit de loco, vbi debeat
conuenire Cardinales pro peragendis Comitibus, dum
Pontifex extra Curiam moritur: & in dist. cap. 9.
de Pauli V. ortu, vita, obitu, & comitiis in eius
nouendiali habet, idem Iulius Laurorici *dist. 1. 1.*
var. inenb. cap. 4. vbi de vltima die Comitio-
rum ingressu conclauis, & inde secuti, & in c. 3.
de cibo, & potu Cardinalium, dum existunt in con-
clauis, dum est Papa eligendus: & cap. 5. Cardina-

les quomodo se gerere debeant intus conclauē, ma-
ximè circa electionem, & ad illud adueniunt, quo-
modo admittendi: & in cap. 7. de Conclauis, &
eorum priuilegiis, & cap. 8. de rebus necessariis in-
tus, & extra Conclauē, & cap. 9. de Cardinali Lu-
dovico Pontifice creati, & subsecuta D. Pauli V.
successoris electione, in quibus locis, & ex aliis in
emodatione nostri textus longissimè poterit percipi-
re quæ obseruarentur in electione Pontificis summi,
etiam ab illo primo tēpore nascētis Ecclesie, de
seripcionibus, colloctionibus, in Conclauis, & extra
prohibitis, & de eorum penis latē, & omnino no-
uissimè videndus Diana cum infinitis p. 12. *trall. 2.*
per totum, vbi per plures resolutiones, quæ omnia
tancum resoluti assigno, ne longos faciam com-
mentarios de hac resiquidein Doctores hic assigna-
ti nouissime scribantes ex antiquis adducunt in iura
apud eos videnda.

Cardinales quomodo se gerere debeant in ele-
ctione Pontificis, & de aliis Iulius Laurorici *var. la-*
cubris tom. 3. cap. 4. §. 6. 7. 8. & 9. vbi de materia tex-
tus in cap. licet hoc *11. lib. 6.* qui loquitur de sexto
modo eligendi Pontificem: plura congerit Barbofa
sub dist. cap. 1. † de ceremoniis in coronatione Pon-
tificis, & de comitiis, idem Iulius (suprà dist. 11. 3.
dist. cap. 8.

De potestate Cardinalium eligendi Pontificem
Azor. *lib. 4. moral. tom. 2. cap. 1. 2. c. 3.* Vbi cap. 5.
alia plura dicit de Cardinalibus, Diana dista 5. p.
trall. 2. per totum: de eorum materia Riccius *collecl.*
120. p. 1. 7. & quod in generali dispositione, non com-
prehendantur, idem Riccius *collecl.* 17. 14.

Electus in Pontificem, quamuis non sit Cardi-
nalis, an verè sit Papa, multis affirmatiue compro-
bat Barbofa de *Iure Ecclesie*, dist. cap. 1. p. 1. num. 58.
Diana *lib. 2. p. 5. trall. 1. 63.* cum multis, & bene ad
plura Iulius Laurorici *dist. 1. 4. cap. 9.* vbi ad textum
nostrum in hac parte.

Pontificem eligere an possint duo, vel vnus, qui
remanerunt in Conclauē, Diana *dist. 1. p. 5. trall. 2. re-*
solut. 1. & affirmatiue multis comprobans Barbofa de
Iure Ecclesie, dist. cap. 1. c. 1. n. 74. † Vbi n. 75. ostendit
ad quem hæc electio pertineat, si omnes Car-
dinales sint mortui, Vbi quod ad Concilium gene-
rale, seu Canonici Lateranenses, quo, cum Ecclesia,
est propria Pontificis sedes super omnes orbis, &
vbi Ecclesia, de quibus dubis Iulius Laurorici *dist.*
11. 4. var. inenb. cap. 6. i. n. 25. & faciunt dicta in
Rob. 9. 1.

Cardinales, & Vocales ad electionem Pon-
tificis, an possint abesse licet, Diana *dist. 1. p. 5. trall. 2. re-*
solut. 3. qui *ref. 4.* negat: v. possint impediri deman-
dare aliter vices suas, etia alij contra per textum
in cap. 5. *quis Iusto hoc 11. lib. 6.* & quod Cardinales
absentes, Papa defuncto, statim sunt monendi, &
per dies decem spectandi à morte Pontificis compu-
tandos: sed non esse ciuandos, seu vocandos, &
de aliis idem Barbofa de *Iure Ecclesie*, dist. cap. 1.
à num. 60. ad 64. † Et an si Cardinales ita distent à
Romana Curia, vt omnino intra decem dies post
mortem Pontificis accedere non possint, teneantur
adhuc presentes illis spectare: negatiuum senten-
tia sequitur Diana *dist. 1. p. 5. trall. 2. ref. 76.* contra
nonnullos; eo quod relati decem dies sunt po-
ssint pro termino: videbis Iulium Laurorici *var. in-*
enb. 11. 4. cap. 7. n. 1. 1. & probatur ex cap. vbi *pericu-*
lum hoc 11. lib. 6. Et ad quæstiones alias idem Dia-
na *ref. 63. c. 272.*

Electio Pontificis, an sit valida, si Cardinales
non spectent alios intra tempus destinatum, & eli-
gantur

gatur Pontifex ex ipsorum omnium, vel duarum partium consensu, magis probabiliter valere affirmant Azorius *tom. 2. mor. lib. 4. cap. 2. q. 5.* Lauorius *variar. lucubr. tit. 4. cap. 7. n. 4.* Diana contra Albaum de Cardinalibus *q. 14. refut. dist. 5. p. tract. 2. ref. 7. id deducens ex dist. cap. ubi periculum*, ubi tamen habetur generaliter Pontificis electio, si fiat duobus partibus Cardinalium.

- 21 Cardinalis absens vocum, licet sit in urbe, si non adsit in Conclauo, nullum est, & solum valere incipit cum ingrediatur, nec absens potest canonice in electione mittere per epistolas, litteras, seu schedulas aperendas. Barbosa de iure Ecclesiastico *dist. p. 1. cap. 1. a. num. 105.* † Vbi n. 107. quod faciendum ad electionem Papae, quando Cardinales aliqui infirmi fuerint intra Conclauo, & non extra, ostendens quomodo mittere debeant secretarios ad eisdem, & ponit de hoc speciale Bullam Gregorij XV. ubi statuitur, quod si aliquis infirmus venire non poterit existens intra Conclauo, & non extra, debeant ad eum adire tres Cardinales sorte ante scrutinium, ut tunc infirmus in Scheda vocet, iuxta formam ibi positam, seruiato ab omnibus secreto sub pena
- 22 Excommunicationis. † Quae forma multum differt ab ea, qua vniuersi Capitula Canoniorum in suis electionibus, cum tunc si infirmus degens in ciuitate, nequeat ire ad suffragium ferendum, vna cum aliis, secretarios acceptis votis praesentum ire, & accedere possint ad infirmum pro eius voto, & nullo actu interpositi redire ad Capitulum, ut docent Iulius Lauorius *variar. lucubr. dist. tit. 4. cap. 19. num. 78.* Azorius *infirmus. moral. p. 3. lib. 6. cap. 2. vers. verum quid.*

- 24 Cardinales in electione Pontificis, an habeant Vocem, etiam si insignia Cardinalia eius tradita non sint, Diana contra aliquos negantes affirmat *dist. p. 5. tract. 2. ref. 74.* per constitutionem Pij V. anni 1571. 26. Januarij, ex quo obferuat Iulius Lauorius *supra tit. 3. variar. lucubr. cap. 3. n. 16.* quare Barbosa *dist. cap. 1. p. 1. de iure teleg. §. n. 71.* dicit quod Cardinales prius creati, & publicati eadem in electione habent potestatem, et si nondum insignia Cardinalia accepere, veluti Galeus &c.
- 25 † & n. 73. ostendit an Cardinales non Diaconi vocem habeant in electione Pontificis, affirmat ex Pij IV. Constitutione, incipit in eligendis & statumimus sed addit illi Constitutioni, & alibi Sixti V. & Greg. XV. solere per Pontifices, quando creant Cardinales derogari, iubendo vt expediant de hoc breue particulare † in eo affirmat *num. 17.* quod Cardinales omnes admittuntur ad electionem summi Pontificis nulla obstante exceptione excommunicationis, suspensionis, aut interdicti, nisi sit haeresis opposita, aut alia exceptio consistens in Iure Diuino: sic ex textu nostro, † si Papa vbi deponitur à Concilio legitime congregato, tunc pertinet electio Pontificis ad Cardinales, seu ad Concilium legitime congregatum, & Cardinalibus reservatum, dicit Barbosa de iure Ecclesiastico *dist. cap. 1. dist. p. 1. sub num. 76.* aliud dicens, ac antea sequutus fuerat: Et quia haec questio fuit exagitata in Concilio Pisano, in quo cum deponi fuisset de se de Greg. XII. & Benedictus XIII. Cardinales auctoritate ab ipso met Concilio in ipsos translata pro illa vice tantum, tam ex parte propria quam Concilij Alex. V. elegerunt, vt refert Abbas in *capitulis hoc tit. num. 8.* & postea inquam in Concilio Constantensi, auctoritate Ioannis XXIII. indidit, fuit ipse Ioannes priuatus vna cum Benedicto X. XII. & tandem conclusum, quod electio fieret per Cardina-

les, tam propria, quam Concilij potestate, quod Othonem Calumniam, postea Martinum V. appellatum anno Domini 1417. elegit, ut, sicut testatur Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 4. cap. 1. q. 13.* & sic colligunt Doctores, quod vbi Papa deponitur à Concilio, tunc ab eo deponente fit electio, & non spectat ad Collegium Cardinalium; Abbas hic *notat. vltim. vers. sed aduersus*. Barbosa in *elementina ne Romani hoc* 1. 3. *in hoc tit. apertius c. 1. lib. 4. sub n. o. Vers. & iterum vol. 4.* nec ab hoc cedere videtur absoluit Marian. Socinius in *cap. ad restrictionem p. 22. de arcufat.* sed Cardinales Albanus *q. 3. de Card. Azor. dist. q. 1. vers. ceterum*, Iulius Lauorius *var. lucubr. hoc tit. cap. 8. n. 19.* idem Barbosa *n. 76. in fine*, recedens à reuera opinione, quae sibi antea placuit, dicunt sibi videri hanc electionem competere Cardinalibus, cum illis indistincte potestates eligendi Pontificem concedatur in aere, limitantes in eo tantum casu, de quo ista causa substat, vt si à munus, & officio esset ob crimen haeresis Pontifex priuatus, & Cardinales essent criminis participes, aut alia de causa suspecti, aut verisimiliter crederetur, offensionem oriturum, aut schisma, aut magnam Ecclesiae perturbacionem: nam tunc posse quo communem Ecclesiae salutem ad tempus de iure, & non in perpetuum ea potestas auferri Cardinalibus, & non alioquin.

Quare potest hic adungere aliam bonam questionem *28* fionem Diaconi *dist. p. 1. tract. 1. quatenus agit de ea*, an si Ecclesia vacaret tempore, quo Concilium generale est congregatum, electio summi Pontificis spectat ad Cardinales, de qua laudat Albanus de Cardinalibus *q. 31.* dicentes ambo quod casus hic accidit tempore Concilij Constantiensis, & contra alios Diana videtur residere, vt competat Cardinalibus; quia et si Concilium generale id ius Cardinalibus poruerit auferre, dum non constat eis electionem competere dicit.

Sed si dubites qui possint eligi in Papam, dices *29* feminam non posse, & laicum, & vxoriatum eligi valeant cum licentia vxoris, sine ea non item; quia ea potest illum sic electum reuocare, vt debitum reddat vxori; tamen si coniugatus consentiente vxore, tunc ea est compellenda, vt commentarius tradit videndus omnino cum multis Barbosa de iure Ecclesiastico *dist. p. 1. cap. 1. a. num. 77.* Alios duos casus ponit hic Barbosa *num. 12. & 13.* & applicabis quae dico de femina non ordinanda, infra sub *Rui. de etate ordinanda.*

De potestate, & auctoritate Romani Pontificis *30* tractant nouissime cum infinitis Barbosa de iure Ecclesiastico *c. 2. p. 1.* Bordonus de officio Inquisitionis *cap. 1.* Carena in eodem *tractatu tit. 1.* qui omnes referunt aliunde alios, qui de materia tractant, aliqua dixi sub *cap. nouis de ludic. a. quest. 1. & 3.* cum alijs.

De Cardinalibus, de eorum creatione, officio, & *31* priuilegio scribunt, alios referentes idem Barbosa de iure Ecclesiastico *p. 1. cap. 3. & 4.* Diana *p. 1. tract. 2. per totum*; & bene Anastasius Germonius de sacra immunitate *cap. fin. & quo ad beneficia* prouiderenda post Nicolaum Gandium, Loethium, Gonzalez, & alios nouissime videmus, est F. anciscus Tondemus *variar. quest. tom. 1. p. 2. cap. 3. §. 5.* Cardinales in qua etate creari possint; Diana *dist. part. 5. tract. 1. ref. 19.* & Barbosa *cap. sequens num. 17.* dicit quod debent esse constituti in eadem etate, ac Episcopi, quae est annorum 30. vbi cum multis probat *n. 26. & 17.* quia et si per Papam approbatur non sit quae etas requiratur in Cardinalibus, dicit tamen in hac parte

parte approbati, ut receperunt *Tind. in cap. 1. sessio-
ne 24.*

32. Quod si dubites de ratione illius vulgaris dicti, non videbit dies Petri, dictum pro quolibet Papa succedere, breuiter respondendo cum Petro Damiano, qui interrogatus ab Honorio Pontifice, respondit Damianum prouidentiam ita disponere, ut humanum generi merum mortis incutiat, & qui despicienda sit temporalis vite gloria in ipso glorie principatu, euidenter ostendat, nuntium, dum precipuus, & supercibus in omnium hominum, tam angustii temporis compendio moriatur, tenefactus quisque ad persequendum sui obitus custodiam prouocetur, & arbor humani generis, dum cacumen, & verticem suum tam facile corruisse, considerat statu concussa formidius in suis undique ramisculis contremiscat: etenim Deus sic vitam distribuit hominibus, ut nec alter ex receptione honorum superbiat, nec alius eius felicitati inuideat; etenim oblique- retur eadem Diuina æquissimæ distributioni, si cuncta felicia, & prospera, quæ simul omnibus denegat, vni concederet; & cum Pontifici donauit summam omnium felicitatum culmen, ne tanta felicitate inrumesceret, longam admittit vitam ceteris mortalibus, longiorem indulgendo, ut ille habeat quo istos excedat, & isti obineant, de quo ille inuideat. Item ex ea ratione, quia cum omnium studia ad viuendum tendant, ordinat iustissimus Deus, ut tam vehemens viuendi studium mors præueniat, in eo præcipue, qui viuere quam maxime expetat, & inde celerius tanto in eo vitam elipit, quanto curiosius illam cupit, atque custodit; quia iuxta Gregorium, quanto mens humana semper desideria dilatat, tanto ad receptionem effectuum angustiat, & hæc humana vita per momenta deficit, & cum plus viuendi desiderium crescit, ipsa viuendi anxietas desiderio terminatur, quo fieri dicunt, & cum illis Roderic. in *speculo vite humana lib. 2. c. 4. Julius Lauricus tom. 3. tit. 4. hoc tit. cap. 2. vno. i. 5. & 17. ut & ipsi Pontifices agnoscant, quam decipiantur in cogitationibus suis.*

33. Etsi dubites etiam de ætate, in qua D. Petrus gessit Pontificatum, & in qua queat aliquis eligi Papa; breuiter ad vitæque respōdo quod Petrus vixit post Christi mortem annos 34. menses tres, & dies 10. partim Romæ, partim Antiochie, partim in Hierusalem; & in Pontificatu annos 25. & quod primatum Pontificatus tenuit annos 36. menses 5. dies 12. quinque videlicet Hierosolymæ, 7. Antiochie, Roenæ, 24. menses 5. dies 12. ita Panth in *vita eiusdem apud Plainam; ex Gaultier verò in tabula Chronographica Iulius Laur. diu. cap. 3. m. 14. qui in diu. 11. 4. c. 12. v. 5. & 6. ubi Barbofa in proæmo de ceteris, 7. & ex consueti Greg. XIV. & cū eodem Barbofa de officio Episcopi probat, cur Papa dicatur Episcopus, & iste requirat ætatem annorum 30. expletos, ut dico infra, & in tit. de atate ordinandis. sic & in Papa eligendo, ita proædat; quia ut memorat D. Hieronymus contra Iovinianum in 1. p. epistol. lib. 5. cap. 14. Christus potius Petrum elegit, quam Ioannem, quem summo prosequeretur amore, cum iste esset minor; addit verò Lauricius ex Iacobacio in *trakt. de concilio lib. 3. art. 1. vers. & idem de iosepho, & cum Maiolo de irregularitate lib. 1. cap. 30. n. 13. quod si minor eligatur; dum tamen vsum rationis habeat: eius electio non sit in valida reputanda; aut nullius momenti censenda; sed ipsam potius subsistere pronunciandum. Ex quo iam vides quam malum esset electio in temere et seculo, sine existimatio tam longæ tem-**

pore vsque huc à morte D. Petri nullum alium ex Pontificibus eius successores peruenisse, nedum ad ætatem 36. annorum, quibus perfruit Pontificatu, Antiochie, Hierusalem, & Romæ; imò nec ad illos 24. annos, quibus solum Romæ in Cathedra sedet D. Petrus; cum singulares sint Pontifices, qui annos 20. excederunt sui Pontificatus, & ex ducentis, & 38. vsque ad Innocentium 10. iam vitæ functum anno præterito 1655. nullus præter Petrum perueniat, nec ad annos 24.

Ad Text in cap. Cum in cunctis VII. hoc titulo.

PRÆMISSA.

SVMMARIVM.

1. Eligendus in Episcopum qua requisita debeat habere, gradus, etate, scientia &c.
2. Eligendus in Episcopum, debet esse de legitimo matrimonio natus.
3. Legitimus per subsequens matrimonium, possit eligi in Episcopum.
4. Theologus an præferatur iurista ad Episcopatum.
5. Cardinales eligentes dignum in Papam, relicto dignare, non peccant, quando pars maior vult eum eligere.
6. Cardinalis electus ab aliis in Papam, non peccat sciens falsum de se electionem prætermisso dignari.

TEXTUS iste in prima parte ponit requisita, quæ debet habere qui est eligendus in Episcopum tam morum, ac prudentiæ, quam ætatis, & scientiæ. Et deinde ponit aliquid de ætate, quam debent habere alij ascendentes ad ordines Ecclesiasticos, de quo infra sub tit. de atate, & qualis ordinandi. & hic à num. 3. ponit Barbofa quam ætatem, & scientiam, debeant habere assumendi ad primam tonsuram, quatuor minores ordines, & ad alios sacros, ubi num. 14. de scientia, quam debet habere impetrans Canonizatum in Ecclesia Cathedrali & num. 10. ostendit quanta scientia debeat esse in Episcopis, de quo assumpto, ac de aliis, quæ spectant ad officium, Episcoporum munus, hæc scribit idem Barbofa in *pastoralis, & de iure Ecclesie p. 1. cap. 2. per totum & in diu. pastoralis ad propositum textus nostri p. 1. no. 11. 1. & 2. per diuersa Capitula. De ordine requisito in eligendo in Episcopum, infra in cap. 9. de atate ordinandis.*

Ibi in *textu de legitimo matrimonio nati*, dicit Barbofa hic cum multis num. 18. & 19. quod ut ad Dignitatem Episcopalem quis promouetur, debet esse de legitimo matrimonio natus, alias non licet: quare applicabis hic quæ infra annotantur sub tit. de filius illegitimis. & addit hic num. 19. quod Legitimus per subsequens matrimonium, possit ad dignitatem Episcopalem promoueri, led non ad Cardinalatum celsitudinem ascendere. Ob id applicabis plura, quæ notæ in cap. 1. vno, qui filij sine legitimo, & Barbofam in *pastoralis quæst. 1. cap. 2. à num. 32.*

Hic num. 21. & 22. agit de questione in Theologus fit preferendus Canonice in assequutione Episcopatus, & respondit, ut Canonista præferatur nisi ubi hæretici pullulant, quare recurret ad eos, quæ late

Ad S. Clerici, hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Eligendi indignum scienter, sunt privati eligendi potestate; plura remissum n. 3.*
2. *Episcopum non est priuatum conferendi potestate, eo quod eius Vicarius conferat beneficium indigne.*
4. *Scholasticus graduatus in publica vniuersitate sine expletione cursus, aut quia non bene cursauit, non peccat lahaliter, nisi ratione cursum.*
5. *Electus in concursu de digno, amisso digniori, improbat, n. 9.*
6. *Premio de beneficio per concursum, interuenientibus aliquibus examinatis, non Synodali, nec Magistris, Doctoribus, sine Licentiaris, valet ex communis style, nisi de iure non agat ex Trid. sess. 1. c. 18. o. 7. & 8.*
10. *Pena an incurranter ipso iure, remissum.*

Hic Pontifex agit de poenis indignum eligentium, de quibus cum multis probat Barboſa hic a. num. 11. eligentes scienter indignum priuati ipſo iure electione, & eligendi potestatem amittere; vbi num. 18. ¶ ait quod si Vicarius consecrat beneficium indigno, non est eo priuatum esse Episcopum conferendi potestate: & n. 37. quod beneficium incapaci collatum propter negligentiam conferentis deuoluatur ad superiorem.

3. Quare adiungendo his quæ notæ latè infra sub cap. 29. de proband. vbi de provisionibus faciendis dignioribus, & aliud in principio huius textus sub vers. quales, addo pro ampla doctrina textus multos quæ subsequuntur; videlicet an ferentes suffragium ad aliud inusitatum opus, teneantur singuli restituere, Diana p. 4. tract. 4. res. 70. An negantes suffragium Nouitii peccent, Diana p. 4. tract. 7. res. 19. Confirmans minus dignum, an debeat restituere, Diana p. 4. tract. 4. inſec. res. 170. vbi de Archiepiscopo loquitur Panorm. Et an Principes teneantur ad officia secularia eligere Digniores, idem Diana ibi res. 172. Sed quia conducent ad hæc breuiter se assignata, quæ scripsi supra in Rubr. q. 1. a. 3. 7. 10. & 11. vbi de eligendo digniori, etiam ad officia temporalia Republicæ, ideo non inſulto in tractatione specificæ, quæ non parum procelari valet.

4. Et an recipiens gradum Doctoratus in aliqua vniuersitate publica, non habens ætatis necessarios, vel si non interſuit iuxta statuta vniuersitatis, vel si noui sit matricule adſcriptus, peccet mortaliter, idem Diana dista p. 4. tract. 4. res. 173. qui cum Sanchez in opusculo tem. 1. lib. 2. c. 1. dubio 57. num. 15. negat; quia illi defectus non fuerunt substantiales; eſt ratione iuramenti non impleri, peccat; quod verum eſt. Si graduandus sit gradum benemeritis; quod eſt contra Alcocer in ſum. c. 17. & P. Henricus, qui pro affirmatiua reſpondent; & hoc, licet iuramentum oio interueniat, quia vniuersitas non intendit conferre gradum patientibus defectum aliquem circa ſua ſtatuta. ¶ Et an quando promiſſio fiat per concuſum, si quis eligat dignum, omiſſo digniori, teneatur ad reſtitutionem, idem Diana dista. p. 4. tract. 4.

Fernand. de Offic. & Sacris Ecclæ. Tom. 1.

ref. 2. 10. aliqua dicti ſupra in Rubr. quæ. 2. & ſin. & pro affirmatiua reſpondebis cum Valquez, Gutierrez, & aliis, de quo dico in c. 29. de proband. dignis. Et occasione huius dicti adiunges alias duas ſequentes quæſtiones, ¶ an ſuo tempore, quod debet fieri promiſſio per concuſum non adſint examinatores Synodales, de quibus loquitur Trid. ſeſ. 25. c. 18. poſſit Episcopos deputare alios abſque Synodi celebratione. Et an concuſus alicuius beneficii viuetur ex eo quod cum examinatonibus Synodalibus exhibeantur alij examinatores non Synodales, Diana p. 3. tract. 5. inſec. res. 64. & 65. & affirmat in ſecundo caſu; eſt non quæ in primo, reſertens Doctorem ſententias. ¶ Et licet in primo dubio Barboſa de poſſet. Episcopos p. 3. alleg. 60. n. 50. Homobonus de examine Ecclæ. p. 1. tract. 2. q. 10 in ſine, Riccius in praxi tem. 1. res. 155. aſſentiant; quia vbi forma à lege inducta adimpleri non poſſet, præſtè tunc illa remittatur, & Concil. Trid. loquitur; cum examinatores exiſtant Synodales, quaſi à ceſſante cauſa; adhuc negant Antonius Maſlobrius in praxi habendi concuſum reſponſi. 1. 2. d. 1. Lotterius de re beneficiaria tem. 1. lib. 2. q. 11. a. n. 71. niſi in caſu, quo concuſus mori, ſeu abſentia deputatorum examinatonum in Synodo infra annum à die celebrationis eiſdem Synodi, vbi fuit deſcuiſus in vna Panorm. Archiepiscopatus 5. Iulij 1520. coram Buarzo, & ex aliis multis, de quibus dico infra ſub titulo de conceſſ. prob. vbi dico de promiſſione beneficiorum per concuſum, & de examinatonibus Synodalibus, hæc fateor de iure ſecutioreſ ſententiam, vtrum in praxi video primam, cum quoties Episcopos, & eius Vicarij ſolent aliquos examinatores non Synodales vocare; quamvis non ſolum vnos annos, ſed plures anni tranſiſſi ſint à die celebrati Synodi Dioceſani; & hoc iuxta decisiones Rotæ in vna Pincianæ Pæſebia. Nouemb. 1593. & in alia Archiepiscopatus 6. Ianij 1582. & in vna Pamplonæ. Pæſebialu 23. Ianuarij 1591. & hoc etiam ſi exiſtant examinatores alij Synodales, Magiſtri, Doctores, aut Licentiaſ; quæ non obſtante declaratione Sacre Congreg. à Coſmo Cardinali de Torres ſubſcripta, quæ cauetur, vt ſi extent prædicti, nullo modo eligi valeant alij Clerici idonei; adhuc ſolent eligi fratres, aut Religioſi, ſive Clerici lætati, nec graduati, vt dico, nec ſynodales.

Quare eſt Maſlob. ſup. requiſ. 1. 3. dub. 1. n. 22. & Garcia de ben. ſen. 2. p. 9. c. 2. n. 83. 324. & 341. et pluribus declarationibus, improbè examen, ſeu promiſſionem alicui factam deuoluit, vt nullam ad Sedem Apoſtolicam, & de iure; verumtamen ex relata praxi verius eſt valeat quilibet promiſſio beneficij per concuſum, etiam cum examinatonibus non ſynodalibus, vt docent Naldus, Homob. & Sanchez relati à Diana dista. res. 65. cum aliis, eſſet poſſet illis in infinitum. ¶ De digniori eligendo, Couar. in reg. peccatum 2. p. 5. 7. an. 1. & videbis infra in cap. quia propter hoc. ¶ Et in dict. cap. 29. de proband. vbi quum plura, & ad plures quæſtiones dico, de quo applicabis quæ dixi ſupra in Rubr. ſub q. 2. a. 5. & ſin.

De poenis, & an ipſo iure in eis incurranter, vt hunc textum applicabis quæ dixi Vaſq. 3. 2. q. 95. art. 5. d. p. 168. præcipuè c. 6. & Richard. in Rubr. de obligatiõibus, quæ ex Aristo naſcentur, agit de illa quæſtione, an propter deſectum iure ipſo naturali incurranter, & Couar. in reg. peccatum 1. p. 5. §. ex p. n. 1. an lex humana aliquid præcipiens, vel prohibens cum poena obliget tranſgreſſorem ad culpam mortalem, adiunges quæ dixi ſub cap. 3. de appellat.

appellat. q. 3. circa finem, & quæ latissimè dixi sub c. t. de consuet. & ibi in cap. penult. vbi de penis, & peccatis transgredientium leges, mandata, & constitutiones, &c.

Ad Text. in cap. Causam, VIII. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Electus à compromissario, recipi debet à compromissariis super electione, si est idoneus.*
- 2 *Iudices compromissarii qui sint remissivi.*
- 3 *Tertiarij cuiuslibet religionis connumerantur inter personas Ecclesiasticas, & de alijs remissivis: Et hoc si vivunt in communitate, quod si non vivunt, n. 4.*
- 4 *Pontifex hic dicit quod compromittentes super electione tenentur recipere electum à compromissario, si est idoneus. † Etenim per hunc textum potest discipari de iudicibus compromissariis; & qui possint esse tales in causis spiritualibus ad tradita infra in cap. contemti de arbitrio, dixi omnino sub cap. 3. de iudiciis.*
- 5 *Colligit Barbosa ex hoc textu cum Aloysio Riccio collect. 105 t. quod tertiarij cuiuslibet Religionis, connumerantur inter personas Ecclesiasticas; & quod etiam gaudeant fori privilegio, si vivunt in communitate, seu claustraliter, ita cum multis; sed de hoc videbis quæ latè dixi infra in cap. 1. de foro comp. q. 13. & videndæ aliæ quæstiones à q. 15. vbi an Heremiti, acquires militares, seu novitij, gaudeant fori privilegio.*
- 6 *Quod si in communitate non vivant quid sit dicendum, aliqua in locis citatis, & resoluit Barbosa de officio Episcopi p. 2. allegat. 12. n. 11. & de iure Ecclesiastico c. 59. §. 2. vers. de fratribus.*

Ad Text. in cap. Nosti IX. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Episcopus electus ante confirmationem, non potest conferre beneficia, nec administrare; & hoc si littera sine expulsa, & Capitulo presentata, n. 2. & 3.*
- 2 *Episcopus D. Didacus de Salzedo Braccus anno 1639. sine litteris, & tantum cum quadam scheda Regia petiit ex hac Curia Matris ad Civitatem Aulicam, in qua à Capitulo non fuit admissus, nec in gubernatorem; de nec intra dies 8. fuerunt ei missæ litteræ originales, virtute quarum suas possessiones in possessione Canonica.*
- 3 *In hoc textu communis est resolutio, quod electus Episcopus ante confirmationem, non potest beneficia conferre, vel aliquid administrare. † Et addit Barbosa num. 3. quod iam hodie per ex-*

trauag. immutata de electione, opus est, vt Episcopus si velit ea, quæ sunt iurisdictionis exercere, obtineat litteras Apostolicas, sine quibus, nec admitti, & recipi, tanquam Episcopus, nec possessionem Ecclesie sibi collata consequi possit; ita probat cum Azor. Flaminio, & Petro Barbosa, † Abbas hic, & in cap. transmissam supra, dicit 3 quod vbi Papa primum pronunciat aliquem Prelatum, Episcopum, vel Abbatem, statim facta pronuntiatione, talis sic pronuncietur habere beneficium, siue Episcopatum, Baldus in l. humanum c. d. de legi. vbi dicit, vt statim, quod dicit Princeps suis gratia, perfecta est, Amulpho Ruco tract. Iuris Regalia privilegio 4. n. 14. & privileg. 45. num. 6. Garcia de benef. p. 1. c. 1. num. 91. sic resolutum à Philippo III. cum consilio scheda 615. qua declaravit in indus sic pertinere ad Episcopum de Trugilla, suas sanctitatis, Solozano de Iure Indiarum lib. 3. cap. 5. num. 46. Garcia p. 6. cap. 2. num. 35. sed in Hispania, Italia, & alibi per Extravag. immutata hoc it. hodie non posse administrare, nec conferre, etiam litteris expeditis, quovisque Capitulo ostendat, & præfentet Episcopus gratiam, Garcia de benef. 3. p. cap. 4. n. 250. Squillante de privilegio Clericorum cap. 1. num. 6. Solozano de gubernio Indiarum lib. 3. cap. 5. num. 40. & cap. 7. num. 47. Leon. III. decisio 14. Barbosa de Iure Ecclesiastico l. p. c. 32. n. 32. & lib. 3. cap. 14. num. 25.

Et quia anno præterito 1638. cum essem Canonicus Doctoralis Aulicus, Ecclesie D. noster Philippus IV. Hispaniarum Rex cum sua scheda Regia mitteret Episcopum D. Didacum de Salzedo, & Viancos, vt gubernaret illum Episcopatum, tanquam Gubernator, Rege præstante fidem de expeditione litterarum in Dataria, contigit vt quamvis Episcopus ipse pergeret ad Civitatem Aulicam, cum illa Regia scheda, non fuerit admissus; donec intra paucos dies præfentavit Episcopus ille litteras originales, & in forma ordinaria expulsa pro suo Episcopatu; & tunc temporis feci quandam locupletem allegationem, fundans iurisdictionem Cardinali in Sede Vacante, tunc gubernantis, propulsans iuridicè intellectum ordinarium illius scheda, vbi latissimè expendi sensum dictæ Extravag. immutata, de qua aliqua dico infra in cap. 15.

Ad Text. in cap. Consideravimus X. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Electio facta post appellationem, prima non cassata, & contra privilegia Ecclesie cassanda est.*

PRObat textus hic quod electio facta post appellationem, & prima non cassata, & contra privilegia Ecclesie cassanda est. Ex hac decisio adtingit quæ notavi in c. 1. de quæ latissimè dixi in c. bora 51. de appellationibus, vbi dixi quod attentata appellatione pendente, sunt reuocanda, vbi etiam aliqua dixi de casu huius textus in materia beneficii.

Ad Text. in cap. Suffraganeis XI.
hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Delegari possunt ea, quæ sunt ordinis ex iusta causa.
- 2 Episcopus verè quæ non vocatur ante consecrationem, & c. 6.
- 3 Electus, & confirmatus in Episcopum, tenetur infra tres menses consecrari sub pena amissionis fructuum.
- 4 Consecratio de iure debet fieri à Metropolitanò electi, & presentibus alijs provincia suffraganeis, qui vocati à Metropolitanò ad hoc tenentur accedere.
- 5 Consecratus Episcopus debet intra duos Menses visitare Metropolitanum.
- 7 Episcopus non consecratus non exerceat ea, quæ sunt ordinis, & signatur materia confirmationis, & consecrationum.
- 8 Archiepiscopi nunc Pally suspensionem remittunt.

EX hoc textu colligit Barbofa, quod possunt delegari ea, quæ sunt ordinis, si delegatio fiat ex iusta causa; nempe Episcopo absente vel impedito, ut probat cum multis hic num. 2. ad quod applicabis nonnulla, quæ dico sub cap. 1. de temporibus ordinationum, & alibi in eo titulo, vbi de dimissis, & de Episcopo ordinante alienos subditos cum licentia proprii Episcopi. Hunc textum explicat Couarrua. lib. 3. varior. cap. 20. num. 3. & ad questionem Gratiani regula 92. n. 1.

† An ante consecrationem possit Episcopus vocari, & negat dicens cum Panormitano per textum hunc, ut possit mandare, consecrare. Itaque ut vberius tractes leges Barbofam de iure Ecclesiastico part. 1. cap. 9. à num. 33. † Vbi dicit quod electus & confirmatus in Episcopum tenetur intra tres menses à confirmatione munus consecrationis suscipere sub pena amissionis fructuum, † & quod consecratio de iure debet fieri à Metropolitanò electi, cuius electus ipse futurus est, & presentibus alijs Provinciae suffraganeis, qui ad hoc per Metropolitanum vocati, tenentur accedere; & ad textum nostrum dicit num. 36. iam dictum, † addit quod consecratus debet ipsum Metropolitanum infra duos menses visitare; etenim Barbofa ipse plura addit videnda de consecrationis forma n. 37. usque ad num. 73. & Gratianus dicit regula 92. dicit alia addens, † quod ad hoc ut Episcopus dici possit, seu Ponsfex, requiritur consecratio, † inferens quod Episcopus nondum consecratus non possit exercere ea, quæ sunt ordinis, de quo latè Doctores citati à Barbofa infra sub cap. 15. num. 4. & quæ Iulius Lauricus varior. innotat. latè agit sub cap. 16. tit. 4. de confirmatione, & consecratione, & alij ordinarij Interpretes antiquiores, & moderniores, quæ hic possent ad longum scilicet; ideo ne repetam leges de confirmatione citata supra in cap. 6. & 9. & quæ latè dico infra cap. 15. Et leges inquam ad materiam de consecratione Episcopi infra in cap. si Archiepiscopi de temporibus ordinationis plura, de qua cum infinitis nouissimè Fermosus de Oth. & sacris Eccles. Tom. 1.

Diana part. 12. tractat. 1. per totum, vbi ad familiaritatem agit sub cap. 15. num. 4. † Et quid de Archiepiscopi ante Pally suspensionem; aliqua dixi sub c. 4. de postulat. Prælator. alia infra in tit. de Pally, & in c. 4. hoc tit.

Ad Text. in cap. Super eo XII.
hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Electio cassata propter defectum modi, non impedit, quinam iterum fiat; secus si propter vitium persone.

EX decisione huius textus quatenus probat, quod electione cassata propter defectum modi non impeditur, ut electus iterum eligi valeat; secus si propter vitium persone, comprobatur utrumque ex multis Barbofa, hic num. 1. & 2. qui in pastoralis part. 2. allegat. 41. & 43. & part. 3. allegat. 92. à num. 79. ponit personas, quæ eligi non valent: idem de iure Ecclesiastico, ut iam supra dixi sub Rubrica, & applicabis quæ notavi supra, & cap. Osium 2. hoc titulo in vers. & quæ, vbi num. eligi valeat emendatur de crimine. Ad questionem per glossam, & alia iura hic Couarrua. lib. 2. varior. cap. 8. n. 4. an filij hereticorum preuentur beneficiis iam obtentis tempore commisionis delicti, de quo, & de alijs infra sub tit. de hereticis: aliqua dixi sub cap. cum non ab homine de iusticiis à quest. 16.

Ad Text. in cap. cum Monasterium
XIII. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Postulari in Abbatem quis non professus ex aliqua bona causa, si petatur à Papa.

Dicit textus hic quod potest postulari in Abbatem non professus, si ex aliqua bona causa fiat talis postulatio, quod intelligit D. Rodericus à Cunha, & cum eo Barbofa hic; dummodo talis postulatio debeat peti à Papa, & non ab inferiore applicabis quæ supra dixi de postulat. Prælat. item etiam applicabis quæ congerit Barbofa de iure Ecclesiastico part. 1. cap. 47. vbi de Præpositi Religionum, & eorum electione, & applicabis quæ dixi supra in ditta Rubrica innotat. de electio Religionum in Superiorem, & Abbatem in Abbatibus sine Prioribus, à 93 & 4.

Ad Text. in cap. Cum in terra XIV.
hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Electio debet esse libera; sic ut improbentur contraria consuetudines.*
- 2 *Electio sibi tantum interesse possunt, quibus de iure competit.*
- 3 *Eligere sunt prohibiti qui admittunt Laicos contra statuta canonica.*
- 4 *Electio facta per abusum secularis potestatis, est ipso iure nulla.*
- 5 *Laici ad eligendum non admittuntur.*
- 6 *Reges privilegio, vel consuetudine possunt habere iure nominandi Episcopos.*
- 7 *Reges Francie habent iure non unanimes Episcopos ad Ecclesias in suo Regno.*
- 8 *Electio iure facta non valet, sed valet ea, qua fit ex uno de duobus nominatis, vel ex eorum genere personarum.*
- 9 *Ad electionem Prælatorum, non requiratur assensus Regum, seu populi.*
- 10 *Consuetudo mala, qua est contra libertatem Ecclesie, est vitanda.*

1 **S**ub Rubrica huius tituli dixi nonnulla condicibilia ad textum nostrum, cum supponat electiones debere liberas esse; itavt improbentur contrarie consuetudines, vt multis adductis comprobatur Barboſa hic *num. 1. & 2.* non enim alij, quam quibus competit de iure, aut privilegio, debent in electionibus interesse. Et itaque Barboſa de *Iure Ecclesiæ*, cap. 19. p. 1. nonnulla congerens de hac electione in genere ad textum nostrum ponit à *num. 79.* aliqua, quatenus ait Laicos ad electionem contra statuta canonica admittentes eligere prohiberi. Item *num. 80.* quod electio facta per abusum secularis potestatis fit ipso iure nulla, et à *num. 81.* quod Laici ad colligendum non admittuntur in Ecclesiasticorum Prælatorum electionibus, & ad alia applicabis dicta infra cap. 43. & quæ de modo celebrandi electiones dixi supra sub Rubrica, vbi de invocatione Sancti Spiritus, de quo idem Barboſa dict. cap. 19. à *num. 179.* & hic à *num. 4.* qui ad vers. *hic in quo furis*, assignat tractare de loco, in quo fit electio celebranda sub cap. quod siem 28. hoc tit.

6 Et in vers. *Regis*, notat idem hic à *num. 7.* quod privilegio, vel consuetudine possunt Reges habere iure nominandi Episcopos, vel eorum electioni assensum præstandi; & quod Reges Hispaniæ, & Lusitanæ possunt iure nominandi, seu presentandi Episcopos ad Ecclesias Cathedrales, de quo dixi latè sub cap. *Ecclesia Summa de causa possit. & proprietat.* alia supra in Rub. hoc tit. sub quæst. 6. alia quæst. 2.

7 Et addit etiam Barboſa hic *num. 80.* quod Reges Franciæ habent ius eligendi, seu nominandi Episcopos ad Ecclesias in suo Regno; & ad plura, quæ desideraveris, leges eundem Barboſam de *Iure Ecclesiæ* dict. p. 1. sub c. 3. à *num. 75.* de ratione quare Regibus Hispaniæ data est facultas nominandi Episcopos; & à *num. 64.* vbi de varietate, quæ fuit in electionibus Episcoporum, de quibus in dict.

cap. *Ecclesia Summa* à q. 2. §. 1. & in dict. Rub. sub q. 4. An Laici possint beneficia conferre dixi latè in c. 3. de Indiciis q. 5.

Nunc verò addo per latioris interpretatione quæstiones, quas occasione textus nostri nonnulli tractant; nempe an electio metu facta valeat. Faquineus lib. 3. variat. cap. 40. Vbi agens de ea questione, an valeat matrimonium metu contractum, ex hoc textu, & ex cap. cum dilectus de consuet. vbi quod valeat consuetudo, vt fiat electio ex certo genere personarum; sed quia in matrimonio maxima libertas requiritur, dico quod si fiat per metum, sit nullum, iuxta Doctores longè agentis, per textum in cap. cum locum de sponsalium, & quæ ad materiam de metu dixi infra in cap. si vero, & cap. verum de iuramento; nec enim valet ex textu nostro consuetudo, quæ aufert libertatem electionis; et si valeat vt fiat ex certo genere personarum cum summa ratione poterit hic introduci; eo quod tunc metus nequit intercedere; & quia in electionibus non requiritur ea summa libertas, quæ in matrimonio; ita ipse, & Ego vt iam notavi in dicto cap. cum dilectus, cum & ab initio fuerit liberum ita eligere, sicut, & de iure statui potest, vt fiat electio de confirmatis in Sacerdotio; ita in remissa Couarr. in 4. de spons. p. 2. §. 5. sub n. vbi melius quàm Faquineus addens, vt textus nostri non neget posse consuetudine introduci, vt electores eligant duos, quorum possit vterque à Principe, vel Patriarcha reprobari, quibus electi erant presentandi, improbare Fortuniam operantem, non posse consuetudine induci, vt alter ex duobus eligatur, cum electio ex duobus optimè existat, sic vt non repugnet electionis conditioni; quæmadmodum in Regno Granatæ testatur praticari; siquidem in Collegiis Canonicoium eliguntur, duo, quorum alter admittitur, alter verò non. An ad electionem Prælatorum necessariò requiratur assensus Regius, Iulius Laurerius variat. lucub. cap. 4. c. 4. vbi quid de populi assensu, ad quos Episcoporum electio pertinetur Barboſa in pastoralis cap. 3. à *num. 9. & à num. 35.* & videbis in Rub. & in dict. Ecclesia Summa, adde Barboſam in dict. cap. cum Ecclesia Summa de causa possit. & proprietat., & ibi à *num. 70.* & in c. 8. de Indiciis, vbi de mala consuetudine vitanda, quæ est contra Ecclesiæ libertatem, de qua dixi ibi abundè aliquid in cap. 2. illius tituli q. 3. & plura noto supra in c. de consuetudine, præcipue sub cap. fin.

Ad Text. in cap. Transmissam XV.
hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Potestas exercendi qua sunt ordinis non transferretur per confirmationem electionis, sed per consecrationem, & quæ competant Episcopo ratione ordinis remissive n. 3.*
- 2 *Iurisdictionis exercitium acquiritur illi Episcopo per confirmationem.*
- 3 *Prælati minores confirmati, possunt de iure subdici suis excommunicare.*
- 4 *Celatio beneficiorum potest fieri post confirmationem Episcopum.*
- 5 *Episcopi electi nequit actualiter deponere; si valet*

valeat pronunciare deponendum; secus verbaliter, li. 7.

7 Depositum actuali, & verbalis qui actus dicuntur.

8 Censuras decernere potest quislibet habens iurisdictionem.

9 Electus in Episcopum, & canonici confirmant, habet ea, quæ sunt iurisdictionis, non quæ ordinis.

1 AD plenam narrationem huius textus adiunges notata supra in cap. 9. hoc titulo, vbi quod licetis nondum expeditis, electus non se intromittit in administrationem; probat enim Pontifex hic quod potestas exercendi ea, quæ sunt ordinis, non transferitur per confirmationem electionis, sed per consecrationem, plunbus probat Barbosa hic † vbi a num. 10. dum notat quod exercitium iurisdictionis actu acquiritur per confirmationem, & de alia questione, an prout ex solo titulo canonico, ex sola confirmatione ante apprehensam possessionem, si ab alio ea non sit occupata, administrare possit, & duas adducens contrarias opiniones num. 3. in vers. ego, componit distinctionis federe, vbi videbis, & infra in cap. 17. vide supra cap. 11. hoc tit.

Et in vers. & ministerium consecrationis, ponit tractantes de dubio quæ competat Episcopo ratione ordinis; & num. 5. ex glossa de ratione sua, vers. excommunicare, quod habens iurisdictionem; etsi Presbyter non sit, possit absolute ab excommunicatione in foro iudiciali. † Et quod Prelati quamvis minores sint Episcopis, si sint confirmati, possint de iure communi subditos suos excommunicare; quia excommunicandi potestas, est actus iurisdictionis, & ob id ex dicta glossa ibi: Beneficium conferre, probat num. 6. † quod collatio beneficiorum potest fieri per confirmationem in Episcopum ante consecrationem; quia iste est actus iurisdictionis. Tamen ex eadem glossa ibi depositio Clericorum, † notat quod electus in Episcopum non potest actualiter deponere Clericum; quamvis possit pronunciare eum deponendum; † eo quod actualis depositio, videtur esse actus ordinis dependens ab ipsa consecratione; secus autem in verbalis depositione, quæ etiam respectu nihil aliud est, quam sententia quædam; & ita actus solius iurisdictionis, non ordinis. † Hæc Barbosa, & Covarruv. in cap. Alma mater 2. part. §. 2. a num. 6. dicit quod quislibet habens iurisdictionem potest decernere censuras, interdictum, & cessationem à Divinis, & probat inter alia iura ex hoc textu. † Et quod electus in Episcopum, & canonicè confirmatus habet ea, quæ sunt iurisdictionis, tradit Barbosa de Iure Ecclesiastico cap. 8. num. 13. sed Episcopo electo, & confirmato, non tamen consecrato, non competere ea, quæ illi tribuuntur per ordinem collatum, Barbosa dicti. cap. 8. num. 28. alia adiunges quæ noto infra sub cap. 44.

QVÆSTIO I.

An confirmatio electionis Episcopi nominati, siue alterius ad Dignitatem aliam inferiorem, debeat ab electo peti intra certum tempus, sub qua pena. Et num confirmatori sit tempus assignatum, & quid sit? Vbi qua debeat de electo inquirere confirmator, & an habeat ius cassandi, vel confirmandi electionem; prout sibi videbitur. An electio nulla possit confirmari; Quæ sit forma confirmationis, & quos partes effectus?

S V M M A R I V M.

- 1 Confirmatio perficit electionem, eamque sequitur regulariter, n. 6.
- 2 Electio præstat ius Dignitatis, non administrationis, & exercitii.
- 3 Confirmatio est iuris habiti corroboratio.
- 4 Electio intus spirituale coniungit, confirmatio perficit illud.
- 5 Confirmatio electionis est necessaria ex parte confirmatoris, & confirmati.
- 6 Confirmanda est electio etiam si omnes electores ante moriantur, etiam sella inter regulares, nisi aliter privilegio, numero 7.
- 8 Confirmatio non requiritur in beneficiis electivis.
- 9 Installatus in Choro, habetur loci confirmationis.
- 10 Electio Canonice, etiam de officio, qualiter præstat in Cathedralibus.
- 11 Electi consensus requiritur ante confirmationem.
- 12 Electus de iure communi nequit, eo invito, confirmari.
- 13 Electio est irrita da electo, ut appareat, si velis consentire, aut repudiare.
- 14 Electus intra mensem ex presentia electionis, debet consentire, alia vacat Prælatiura, vel à tempore sibi præstante, nisi condicio persona, ipsum excuset, numero 15.
- 15 Electus tenetur, etsi impedim, quam primum consentire, alias electores poterunt iterum eligere.
- 16 Electus, etsi regulariter nequit compelli ad consentiendum electioni: falli in vrbibus casibus n. 18. extra quos potest se humiliter excusare, n. 19. & 20.
- 17 Electus, habitus, & dignus, quando se legitime excuset, aut non.
- 18 Confirmatio electionis post præstatum consensum intra legitima tempora, est petenda ab electo per se, aut per procuratorem, sunt electores.
- 19 Confirmationis petenda tempus est ad arbitrium in Curia Romana, iussu qualitate personarum, & temporum, ac distantia locorum num. 21.
- 20 Confirmationis petenda tempus, est ad arbitrium domi

à Indice secundum communes diocesis viginti milia passum in singulos dies.

- 24 Tempus secundum 20. diem, ut confirmandus Romam ingressus se praesentet coram Romana sede cum termino alio 15. diem, si subest impedimentum n. 25.
- 26 Confirmatio impeditur, si probus impedimentum, est spectandus.
- 27 L. si per vacua cod. de temporibus in integ. restituend.
- 28 Confirmatio electionis facienda ab ordinario non procedunt ultra tres menses, & n. 34.
- 29 Tempus non soluitur confirmando, qui curam ad Curiam venit.
- 30 Electores debent transmissere ad Curiam duas homines instructos, qui fidem faciant de habitatione electi.
- 31 Confirmandus electus accedens ad Curiam, non debet descendere sine licentia in perfecto negotio.
- 32 Confirmatio quae impetrari per amicum sine mandata.
- 33 Electus postulat Confirmationem ab amico, effugit penam, si rationem habeat intra tres menses.
- 35 Confirmatori ad confirmationem concedendam, nullum est tempus praefixum.
- 36 Insultor si obsequia causa non instituat, potest à superiore compelli.
- 37 Confirmator si recusat confirmare intra tempus sibi assignatum à superiore, potest per eum compelli.
- 38 Terminis sex mensium assignatur confirmatori, ut institutori.
- 39 Confirmator debet confirmare electionem idonei, nisi sub sit causa.
- 40 Confirmare spectat ad proximam Superiorem, nisi electus sit exemptus.
- 41 Generales Religiones olim confirmabantur à Pontifice; hoc ex eo quod sine electi censentur confirmari.
- 42 Primas, vel Patriarcha confirmat Archiepiscopum, Papa Patriarcham.
- 43 Confirmator non ex abrupto, sed servatis servandis procedit ad confirmandum electum n. 45.
- 44 Confirmator potest inquirere de modo electionis, an sit idonea.
- 45 Confirmator non propriam cupiditatem assiliet.
- 46 Electio indigni officii Ecclesiae admodum.
- 47 Forma qua competitor, siue oppositor, fore vocandi, ut valeat confirmatus, n. 48. & 49.
- 49 Edicta ad vocandos electos, ut confirmantur, qualiter affiguntur.
- 50 Confirmator debet examinare electi qualitates, & alia etiam, quod non apponatur in eum, & quibus n. 51. & 52.
- 51 Confirmator ad se certiorandum de fama, & vota electi potest petere testimonium ex loco, quo contritus est.
- 53 Confirmatio fit aliquando per viam Indici, aliquando extra Indicialiter. n. 54.
- 55 Electi elar' idonei, non fit à superiore confirmatore examinari.
- 56 Examinatio Confirmationis electi, non fit in Curia.
- 57 Confirmatio Provincialium, & Regularium non

fit indicialiter.

- 58 Generalis ordinis potest adhibere fidem sola fama electi, & interius testimonialibus.
- 59 Generales Minorum non tenentur servare in confirmandis electionibus formam cap. in huius tituli lib. 6.
- 60 Confirmator Pralatus, si indignum electum confirmet, non carcat potestate confirmandi.
- 61 Confirmator scienter indignum confirmatum electum, debet deponi, & plecti aliapena arbitraria n. 62. & tenetur ad damnationem n. 63.
- 64 Examinator maior debet fieri ab electionibus de electo, quoniam à confirmatore de confirmato.
- 65 Clericus deficient in probatione sua oppositoris contra electum, incurrit suspensionem à beneficio per triennium, & ingratum se administrationi primum est ipse iure: limitat ut n. 66.
- 67 Confirmator habet ius cessandi, vel confirmandi electionem.
- 68 Confirmator potest ad partes trahere electum exonerando diligenter de iure, quae postest confirmandum impedire; hoc faciet sine illius infamia, n. 69.
- 70 Electus nulla regulariter non confirmatur à superiore: scilicet si ad sit dispensatio, scilicet privilegium n. 71. & 72.
- 72 Electus nulla validatur per confirmationem à Papa, seu alio superiore habente facultatem dispensandi.
- 73 Illegitimus electus in Pralatum ab habentibus potestatem dispensandi, habilitatur electione.
- 74 Peccato aliquid fieri non praesumitur, quando dubium est, si cum eo sit.
- 75 Peccatum minus praesumitur.
- 76 Dispensatio non requiritur certa verba.
- 77 Dispensatio Principis non requiritur cognitionem, sed eius voluntatem, secus si inferioris sit, & procedit in foro animae, n. 78.
- 79 Confirmatio electionis parit plures effectus, ut n. 84. 85. 86. & 87.
- 80 Confirmatus relictus non potest renunciare post acceptationem sine licentia superioris.
- 81 Electus potest non consentire electioni de se, n. 81.
- 82 Confirmator post electionem ad se declarat, potest examinare eum, etiam quod electus posset renunciare, ut n. 81.
- 83 Confirmatio acquiritur electus plenum ius.
- 84 Confirmatio si non acceptatur, & retineatur pralatura, ea vacare dicitur.
- 85 Confirmatio facta, pendente appellatione ab electione, est nulla, n. 103.
- 90 Electus post confirmationem nullam, non incidit in penam capamuriz: per ignorantiam scilicet scire iurum.
- 91 Episcopus electus, sed non confirmatus, potest expelli ab Episcopo.
- 92 Percontans Episcopum electionem, & confirmatum, non consecratum, non incurrit in excommunicationem Bulla Coena.
- 93 Confirmatio declarata nulla in aliquo capite; non ideo facit electionem nullam.
- 94 Electio, & confirmatus sunt partes separatae, illa principale, hac accessorium, n. 96.
- 95 Vile per inutile non vitatur in habentibus causam separatam.

- 97 Opponi nequit contra electionem, sequens confirmatio, elapsis terminis ad opponendum præfixis, quid contra Generales, n. 98.
- 99 Opponi potest contra confirmationem, quando notari potest, non culpa oppositorum, ut si impediunt sint: falsi nuntii. 100.
- 101 Confirmatio sine causa cognitione, & non vocatis vacandi, habet vim interdictoria.
- 102 Terminis premissis ad comparandum assignatur secundum locorum distantiam.
- 103 Confirmatus, & initiatus factus ad electionem, seu presentationem alterius, non potest fieri pendente termino ad appellandum.
- 104 Appellari prosequi debet ante confirmationem intra terminos liti.
- 105 Confirmatio non requiritur post electionem Pontificis, & quare num. 106.
- 106 Apostolica sedes, electus in orbe Ecclesiarum præfatur.
- 107 Confirmare nequit inferior superiorem.
- 108 Electio Prælatorum debet examinari prius.
- 109 Confirmatio electionis non requirit formam, sufficit ut quocumque verbo declaratur a confirmante.
- 110 Confirmatio in ordine Predicatorum fit per vota secreti: ubi quid de electo appellante.
- 111 Confirmatio non fit congregato concilio.
- 112 Confirmatio fuit denegata electionis, de quodam Priore non habente auctoritate 40, in Religione prædicatorum.
- 113 Confirmatio electionis debet fieri in Ecclesia.
- 114 Confirmatio electionis, qua fit contradiculis iudicis, nequit celebrari extra Diocesim, secus contra.
- 115 Confirmator providendo simul eligi, & confirmari personam ab eo præmissam ad legationem, seu Prælatum.
- 116 Regularis electus, & confirmatus ad Prælatum, si utrumque remansit, videtur ut vacet Prælatum.
- 117 Removere formaliter electum dicitur, qui nullam causam assignat Superiori, licet occultam.

AD hæc, & alias difficultates pro materia confirmandæ electionis à superiore de electo, præmittitur descendendum ex textu in cap. postquam huiusmodi, ut omnes electionem iure ordinario, sequatur confirmatio eius, cum ex parte electi, quæ licet per electionem acquiratur iuri Dignitatis, nempe, & Prælatum; non tamen acquiratur iuri administrationis, & exercitij; quia electio solum dat ius ad administrationem, confirmatio vero exercitium; glossa in cap. quante vobis. Relatio 61. dist. Oldradus conf. 146. incipit. Factum tal. 28. Abbas in cap. constitutus hoc tit. 2. idem conf. 47. p. 2. glossa in l. Prælatum cod. de iurisd. omni. Ind. Julius Laucius cum alijs varijs. Invenitur. tit. 4. cap. 25. d. n. 1. per textum, & glossam in cap. cum inter vos, resister hoc tit. & in cap. distellum 9. p. 1. ubi Doctores, quod hoc quia confirmatio est iuris prius habiti corroboratio, l. & quia ff. de iurisd. omni. Indicam. Illud queritur ff. de iur. & curat. Cardin. in clementina 1. 8. non utique notab. 47. de iur. iurando, quod etiam per electionem inchoatur spiritualiter coniugium inter Ecclesiam, & Prælatum, quod per Confirmationem perficitur.

Quare dicitur Syluester verb. confirmatio humana q. 1. clem. 2. §. præmissis, ubi Zabarella q. 12. de statu Monachorum, Abbas, & ceteri Doctores in cap.

memoratum 13. de accusationibus, quod confirmatio electionis necessitas sit ex parte confirmantis; & hoc patet ex effectibus, quos patet, ut dico in hac questione; Item est necessitas ex parte confirmantis; quia non beneficium, sed debemus impendimus; ut patet in cap. fin. hoc tit. lib. 6. dist. cap. postquam, ubi Abbas notat. 2. Decius n. 1. Roia de res. 240. n. 12. coram Gregor. XV. l. si vero §. 1. si de heredit. estumend. & in prædictis iuribus ceteri Doctores Moderni relati à Barbosa ibi, Lauros. dist. c. 25. m. 1. & 28. ubi ait ex textu in cap. inter dilectos de fide instrumens l. & quia ff. de iurisd. omni. indicum; ut qui confirmat, non donat.

Itaque regulariter semper sequi debet confirmatio electionem; & in tantum ut si omnes electores mortui sint, publicata electione, & alij in locum eorum successerint, adhuc veniat confirmanda, cum electio dicatur celebrata ex illis votis in scrutinio publicatis, etiam si mortui sint, iura ex aliqua iura; dummodo alij in eorum locum successerint; quia unum semper erit capitulum; licet non sint idem electores, cum primi iam functi, sint officio suo: sic docent Baxio in directorio electi. p. 3. c. 44. Berach. tract. de Episcop. lib. 3. p. 3. p. 1. princip. n. 4. Marcus Anton. Cuchus in §. 1. moral. lib. 4. tit. 4. de confirmat. n. 7. Julius Lauro. dist. tit. 4. c. 25. n. 30. cum Sigismundo ab. 45. n. 6. & 7. & Baldo in cap. publicare n. 12. hoc tit. qui dicunt ut dicta procedant etiam in electione Regularium, quæ indiget confirmatione Canonica, nisi aliter privilegio eorum caveantur ex cap. nihil, cap. cum dilectus hoc tit. Doctores in dist. cap. postquam; sic ut alias non possit electus ministrare intra Italiam; locus autem extra, ut in dist. cap. nihil glossa in cap. cum venerabili hoc tit. nisi adde Legatus à Latere, à quo tunc etiam ea perit debet, iuxta Lauro. dist. c. 25. n. 31. & Compostellam in cap. cum venerabili de consecrandis.

Aliquando enim dicta regula fallit, cum etiam si beneficia sint electus, non inde confirmatio exequatur, ut contingit, ac patet de aliquibus Canonici, qui eligunt iuxta formam cap. quia propter hoc tit. & nihilominus talis electio sæpius confirmatione non eget, cum statim electus deducatur in Chorum ab alio Canonico ex mandato Præfidei Canonici, quod installatio habetur loco confirmationis, ut tenent Oldradus conf. 146. num. 5. relatus per loam. Anton. Masob. in præmissis habendi concursus num. 23. p. 1. l. 8. Laucius dist. cap. 25. num. 29. quod Praxis inquam Ecclesiarum Cathedralium horum Regnorum Castellæ, & Legion. est nempe, ut siue provideantur Canonice per concursum oppositorum, ut contingit, & Magistrilibus, & Doctoralibus, siue à capitulo iuxta consuetudines, siue privilegia Ecclesiis à Pontifice concessa, ab electoribus de capitulo, facto scrutinio maioris suffragiorum; tunc qui declarante electus, vocatur ad Secretaria, seu Secretaria Capituli, qui sedem facit de electione ipsi electo, cum assistit, qui tunc de mandato Decani, siue Præfidei in Capitulo, iuratis statum alius Ecclesie, sed & in stallis eiusdem Capituli post iuramentum, ac deinde à duobus Capitalibus simul cum Scriba, & testibus pergit ad Chorum, ubi etiam fides in stallis ubi assignanti: quo facto interim reddit ad Capitulum, ubi suo ordine à Decano gratias agens amplectitur Præbendarios, & mandatur sibi fieri fidem de tali capta possessione.

Igitur in primis post electionem ante confirmationem requiritur electi consensus, qui debet præ-

- stari, postquam ei fuerit electio presentata infra
mensē ex cap. *quam sit hoc tit. lib. 6. à die habi-*
mentis electionis, & presentationis computan-
dum, & ex cap. cupientes hanc eandem; sic Iu-
lius Laurorius *variar. lucubrati. tit. 4. cap. 18. num. 28.*
vbi ait ex Lancellomo, vt alias cauet electus electio-
ne; sic vt alius eligi queat; qui etiam ait *dil. c. 21.*
¹² *sub n. 32. ¶ vt electus de iure communi non possit*
confirmari, eo magis, cum requiratur eius con-
sensus, sicut in matrimonio carnali, cap. inuicem 1.
hoc tit. Quare Barbosa de iure Ecclesiast. lib. 1. c. 19.
n. 243. Layman in quæstion. canonic. de Prælat. Ec-
clesiast. c. 1. c. 2. p. 14. dixerunt ex dil. cap. quam
¹³ *sit. ¶ quid electio inordinanda est electio, antequam*
deferatur, vt appareat vnum consentire, aut re-
puare velit; indeque Rota decis. 7. hoc tit. in no-
uo, Menochius de arbit. c. 1. 2. ff. 477. per totum
lib. 1. Gonzalez in reg. 8. C. inel. c. 15. §. 50. Mal-
foctius in praxi habendi consensum ad Parochiales
Ecclesias vacantes regulas 1. d. 2. n. 1. vt referat
idem Barbosa dil. cap. 144. & in dil. cap. quam sit
¹⁴ *n. 5. Affirmat: quod si electus intra mensē à tem-*
pore electionis ei presentata, vel à tempore sibi
prædicto, non consensit electio; tunc vacet
¹⁵ *Prælatu, quod est verum ex dicto cap. quam sit*
nisi conditio persone ipsius excuset, veluti si cle-
ctus esset subdignus, nec possit consentire sine li-
centia Superioris; sed nihilominus tenebatur tunc
quantoprimū cum petere; & si infra tempus pro-
abentia Superioris ponderandum, non petierit; ele-
ctionis aliam eligent, vt colligitur ex dicto cap. quam
sit Archidiacon. Geminian. Ioannes Andreas, An-
charan. Butus, Dominicus, Monachus Franc. Ala-
gonia in compend. pag. 63. Vvianus in ration. lib. 1.
pag. 163. & alij Iulius Laurorius, supra dil. cap. 18. n. 29.
per extraneos. Religio sui hoc tit
¹⁷ *Dubium verò est an possit Electus compelli ad*
consentendum electioni de se factæ, vel queat li-
berè ei renuntiare. In quo dubio videtur negan-
dum; quia licet requiratur consensus, & accepta-
tio electi, cap. si ubi absens de prob. lib. 6. sed non
inuitus cogi poterit consentire electioni de se factæ
per textum in cap. ubi 74. d. 1. cum non possit exer-
ceri liberalitas in nolentem sibi acqui, cap. hoc iure
9. non potest de iur. iur. i. ff. de regul. iur. potest
inquam ad munus gerendum procuocare nomina-
re l. si adscribatur cod. de appellat. Tholof. cap.
18. num. 3. Iulius Laurorius dil. cap. 18. num. 30.
tit. 4.
¹⁸ *Tamen legimus, vt in tribus casibus teneatur*
ritè, & debite in Prælatum electus consentire elec-
tionem de se factæ. Primò quando à Superiore per
obedientiam cogitur; cap. dilectissimi 8. quæst. 2.
cap. nisi cum predece de renunciat. Secundò quan-
do conscientia ob inopiam alterius idonei stimulat;
ex quo probabile dispendium & periculum imminet
Monasterio, nisi consentiat, iuxta sacros Can-
ones, cap. etiam cap. inferi. 8. quæst. 7. Tertiò
quando per viam illicitam fugit, seu abscondit se,
absque speciali Spiritus Sancti instinctu; ita
Barbosa de iure Ecclesiast. dil. p. 1. cap. 19. n. 147.
cum Syluestro, Frat. Eman. Rodrig. Hieronymo
¹⁹ *Rodrig. ¶ Dicentibus extra hos casus, vel possit*
electus se humiliter excusare, allegando suam in-
dignitatem, vel bona intentione ob profectum Ec-
clesie acceptare; sed quia difficile est, vt quisque
se dignum cognoscat, dicunt melius facere se hu-
militer, non verò pertinaciter excusando. ¶ Nec
²⁰ *obest Iulius Laurorius in dil. cap. 18. tit. 4. num. 31.*
dum dicit, quod habilis, & dignus electus non
possit reculare sub pœna peccati mortalis, si talem
se putet, & reculari videret in damnum commu-
nitatis, teneque sibi inuicem munus acceptare
D. Gregorij Magni & Nicolai Episcopi Miren.
Archidiacon. in cap. si electio hoc tit. lib. 6. quia ad
idem loquuntur, siquidem ait, vt licet ambigat in ele-
ctionibus damnetur, vt latè scribit *dil. tit. 4. c. 16.*
n. 131. sed vbi vitium tale cessat, & reculario dam-
nosa exstet, charitas postulat, vt utilitas Ecclesie,
& populi non negligatur, intelligens hoc proce-
dere, quando alius deest, cum non debeat de fa-
cili se dignum putare, vt tenuit glossa in dil. cap.
inferi. p. 1. n. 9. ¶ idem videtur repetere Iulius dil.
cap. 26. du. lo. tit. 4. sub num. 12. cum Miranda tom. 2.
q. 23. v. 3. c. conclus. 2. Molfese in summa trall. 6. de
ben. tit. cap. 16. Menochio de arbit. indic. aff. 41.
Tulcho conclus. 91. Valent. tom. 1. disp. 1. c. 9. p. 1.
tit. 3.
Notandum verò est vt post prædictum consen-
sum intra legitima tempora, teneatur electus per
se, vel per procuratorem, aut electores ipsi petere
à superiore electionis confirmationem, quo te-
mino elapso, legitimo impedimento cessante, in ita red-
datur electio dicti cap. quam sit, hoc tit. lib. 6. vbi fra-
terum quatuor electus. vbi glossa verb. Ecclesiæ, ait hoc
quidem in Prælati cuiuscumque Ecclesiæ locum
habere: sic Azor. *instit. mor. p. 2. lib. 3. cap. 29.*
quæst. 10. Ludouicus Miranda dil. tom. 2. quæst.
23. art. 9. conclus. 4. Petrus Gregorius res beneficia-
ria cap. 27. num. 12. Gonzalez ad regl. 8. C. inel.
glossa 15. num. 51. Barbosa in dil. cap. quam sit n.
4. §. 5. & de iure Ecclesiast. dil. cap. 19. p. 1. n.
146. & in pastoralis p. 3. allegat. §. num. 113. Iu-
lius Laurorius dil. cap. 25. sub n. 34. tit. 4. ¶ Vbi clarius
²² *agit, cum aduertat, vt non videatur indistincte*
standum certo, ac determinato spatio tritum men-
siuum, quando ad sedem Apostolicam pertinet, tum
quia negotia Romanæ curiæ, tam multa sunt, vt
impediant aliquando, ne infra tres menses possint
confirmationes obtineri. Tum quia cum non semper
sit eadem vacuum dimensio, alij propinquius, alij
in remotis admodum à Curie partibus (vt contin-
git in nobis Hispanis) nec personæ electæ sint sem-
per eiusdem qualitatis, alij senes, alij infirmi, alij
iuvenes, alij delicati, alij sani, & fortes, tempora
quodque sint diuersa, æstiu, Hyberna, sereno
Cælo propicia, conuinis imbribus impedita, aliis-
que incommodis obnoxia, non poterat vna, & vni-
formis temporum meta præscribi, cum trimestre
tempus aliis sit nimis breue, aliis nimis proli-
xiu.
²³ *Quare ait statuisse Nicolai vt electus post præ-*
dictum electioni de se factæ consensum, vel post
obtentam de ipsius electione notitiam, si eam
debito tempore non conuigat presentari infra
vnum mensē ad Sedem prædictam, iter arripet,
post quem mensē alius terminus conceditur, quo
considerata locorum distantia commodè ad confir-
mationem petendam accedere valrat, super quo
arbitrio Iudicis standum esse ait Iulius Lauror. in-
specta qualitate personarum, locorum, temporum,
& ætatum, ex l. continui §. 1. ff. de verb. oblig.
glossa in dil. cap. cupientes verb. commodi, vbi Bar-
bosa cum multis sic vt Iudex arbitretur secundum
communes Diuersas, vt probatur in cap. prælati §.
loci de prob. allegando viginti millia passuum in
singulos dies iuxta textum in l. varent millia ff. si
quis curato. l. 3. de verb. signific. ¶ Quod tempore
²⁴ *elapso, alium concedi terminum viginti dierum,*
quo electus coram sede Apostolica, sedebat præ-
sentare

- sentate cum omnibus actibus, iuribus, & ministeriis suis, & processibus viginti dies non venerit, & confirmacionem petere contempserit iusto impedimento cessante, sit illam priuatus iure. si quid pet electionem de eo factam acquerierit † & addit etiam quod si iustum insinuenit impedimentum, debet intra annos quindecim dies probari, quod si probatum non fuerit, cadat etiam à iure suo; † tamen si allegatum impedimentum probatum fuerit, debeat spectari illius cessatio, quo cessante, tunc electus habere omnes prædictos terminos computandos ab ipsa impedimenti sublatione; puta infirmitate, distantia via, ut superioris impedimento, longa distantia, frequenti curæ mutatione, & similibus, vt in *dist. cap. cupientes*, vbi glossa *h. si si que causas*, ita idem Iulius cum Cuchio *dist. 4. n. 34. in fin.* & n. 4. & Barbosa de iure *Ecclesiæ dist. 19. p. 1. n. 246. in fin.* vbi ait procedere decisionem Nicolai Papæ in *dist. cap. cupientes*, in Cathedralibus, & Regularibus Ecclesiis, quæ confirmacionem à sede tantummodo Apollonica accipiunt, in quibus tempus modicissimum, vt proxime dictum est.
- 17 Nec obstat huic doctrinæ textus in *1. superna* *cap. dei uerbis. in integr. restituend.* vbi quod locorum distantia non debet inducere differentiam decisionis; & sic iudicandum iuxta decisionem Greg. X. in *dist. cap. quoniam si*, hoc *in lib. 6.* Quia respondeo ad dictam *1. superna* eius decisionem intelligi in tempore limitato à lege, non inquam in tempore arbitrario, ut in casu nostro, iuxta glossam in *dist. cap. cupientes post princip.* vbi Doctores, Iulius Lauror. *d. n. 40. in fin.* † qui etiam n. 19. Embrans dicta, ait vt si confirmacio, non sit petenda à sede Apollonica, sed ab alio superiore inferiore; tunc teneatur firma dispositio Greg. X. in *dist. cap. quoniam si*, id est vt debeat peti infra tres menses, cum in his, nihil fuerit per Nicolaum III. immutatum; aut derogatum, sicut conueniens erat in prædictis ex allatis rationibus † & idem ponit *dist. cap. 25. n. 35.* quod tempus non tollitur ei, qui citius ad Curiam venit † Et n. 36. quod electores debent transmittere ad curiam duos homines instructos, qui fidem faciant de habitate electi, & quousq; inimpibus; & quid si electio facta sit in discordia ibi n. 37. † & ibi n. 38. quod accedens ad curiam Apollolicam causa confirmacionis, non debeat diffidere sine licentia, negotio imperfecto; ita vt si contra fecerit, careat sue electionis commodis, vt definit Pontifex in *cap. si postea* *h. si vere hoc in lib. 6.* vbi cum multis Barbosa.
- 18 Notandum est secundo quod potest talis confirmacio impetrari, etiam mediante aliquo amico, licet mandatum non habeat, Iulius Lauror. *dist. cap. 25. n. 41.* Barbosa de iure *Ecclesiæ dist. 19. p. 1. sub n. 246.* † Vbi addit hoc modo effugere penam electum, si ipse ratum habeat infra illos tres menses, modo sit nomine electi, & insuper idem electus ratum habeat infra prædictos tres menses; glossa in *dist. cap. quoniam si*, vbi Barbosa verb. *petere, vers. sed pater quid amicus*, idem Barbosa *d. c. 19. n. 246.* idem de officio *Episcopi*, p. 1. *in c. cap. 4. n. 4. cap. Azor.* & alius Tyrqueolus de *pauis temporand. causa 12. n. 37.* quia ratu habito fieri debet omnino intra re. iurum datum ad acceptandum; Coarctatus, l. 6. *variar. cap. 16. n. 5.* Quibus suppositis iam ad questionem oportet respondere.
- 19 Ad primam ergo questionis partem an confirmacio electionis Episcopi nomenati, siue alienius ad Dignitatem aliam inferiorem, debeat ab electo

peti intra certum tempus; sub qua pœna, & ad singula dubia respondeo breuiter ex dictis iam supra hoc *quæst. in versandam* *verri est.*

Ad secundam questionis partem respondeo cum Abbate in *dist. cap. postquam hoc tu.* Læz. Zechio de *beneficiis cap. 12. vers. tempus n. 31.* Ioanne Anton. Mallobr. in *praxi habendi concursum ad Paroch. requisit. 9. dubio 1.* Iulio Lauror. *var. iurib. in hoc tractat. 11. 4. cap. 25. n. 43.* & post eum Barbosa de iure *Ecclesiæ cap. 19. n. 254.* nullum esse tempus in iure præfixum confirmatori ad confirmacionem concedendam, sicut nec ad insinuendum, quia licet tempus sit in iure præfixum ad eligendum, confirmandum, & præsentandum, secus in insinuando, & confirmando. † Quare sicut insinuator, si absque causa non insinuat, potest per Superiorem compelli, assignando terminum intra quem insinuat, quo elapso possit ipsemet Superior insinuare; † ita si Confirmator, nulla existente rationabili causa, remuat facere confirmacionem, recuratur ad Superiorem, qui eum compellat infra breue tempus, præfigendum tum confirmationem, seu insinuationem, quod nisi infra talem terminum confirmet; Superior iure deuoluto, hoc faciet iuxta glossam in *Abb. de postulat. exalator. lib. 6. argum. cap. nullus de iure Patronatus*, Abbas vbi supra, Iulius Lauror. cum Fr. Sigismund. *dubio 45. num. 1.* & cum Rota in *Legation. confirmacionis*, Luna 23. *January 1617.* coram Pamphilo.

Sin autem dubites quâuis terminus debeat assignari, existimo respondendum cum relatis interpretibus, & cum Lambertino de iure *Patron.* vt ad insinuandum debeat breuis assignari terminus; ita vt licet sit arbitrarius, non debeat excedere sex menses, etiam vt Superior consumet; † debet inquam Confirmator confirmare electionem idonei, nisi subsit causa aliqua rationalis, vel legitimus impedimentum, ex *dist. cap. postquam si electio*, vbi Abbas, & Barbosa, cum aliis Iulius Lauror. *dist. 11. 4. cap. 25. n. 42.* & DD. in *cap. nullus de iure Patron.* vbi & alibi Doctores adducti dicunt; vt quauis electio ab initio fuerit voluntatis, tamen confirmatio sit necessitatis.

Ad tertiam partem questionis breuiter etiam respondeo quod manus confirmacionis spectat ad proximum superiorem, nisi electus sit exemptus; nam tunc confirmatio petetur à Pontifice summo, vel à Legato à Latere, si quis est in Provincia, *cap. si Abbatem hoc tu lib. 6. ita Panormit. in cap. Monachi §. proutum n. 10. de statu Monachor.* & in c. 2. de translatioe *Episcopi per cap. cum ad monasterium §. ne alieni de statu Monachor.* Iulius Lauror. *dist. cap. 21. n. 4. n. 45.* Erasmus Cochier de *unifolam. iud. ordin. p. 4. q. 1.* vbi dicit procedere, si Pontifici sint immediati subiecti.

Quare olim Generales religionum exemptarum confirmabantur à Romano Pontifice, sed ex concessione eiusdem Romani Pontificis hodie omnes Generales statim, ac creati sunt, confirmari censentur, Fr. Eman. Rod. *rom. regular. q. 52. a. 3.* Sigismund. à Bononia de *electione dnb. q. 3. n. 1.* Iulius Lauror. *dist. 11. 4. cap. 25. n. 43.* Barbosa *d. lib. 1. de iure Ecclesiæ cap. 19. n. 250. in fin.* Notarius in *Lucerna regular. verb. electio confirmanda n. 4.* † & addit Iulius Lauror. n. 42. quo Primas, vel Patriarcha confirmat Archiepiscopum, *cap. homo 1. hoc in.* Papa verb. Patriarcham, *cap. venerabilem eodem.* Azor. p. 2. *instruct. moral. lib. 6. c. 16. q. 17.* sed quod hodie de consuetudine solus Papa confirmat, ait Lauror. cum Petro Rebuffo de *resep. consim.*

numero 1. vñ de Episcopis nominatis quotidie videmus.

Ad quam questionem partem que debeat confirmator de electo inquirere, resolutum etiam respondere, quod nisi electio canonica sit, non debeat confirmari, Rota in *trouen. Abbatis S. Maximiani* 20. Nouemb. 1624. coram Coccone, Iulius Lauro. *dillo cap. 25. tit. 4. varuar. lucubrat.* n. 51. vbi ait, vt superior non ex abrupto, sed seruatis seruandis deueniat ad confirmationem, *cap. cum administratore de pñat. Alenachor. Abbas in cap. Alenachi 5. Præterea eodem tit. & in cap. postquam hoc tit. Syluester. verb. confirmatio bñm a. n. Barbosa de iure*

- 44 *Ecclesiast. d. l. cap. 19. p. 1. sub num. 251. ¶ vbi quod confirmator potest cognoscere, & inquirere de modo electionis, an sit canonicè facta, & de persona etiam electi, an sit idonea, & alia facere, que ad publicam utilitatem spectant, Nauar. cons. 1. in antiqua, n. 121. in n. 101. Sayus in floribus de iur. hoc tit. d. l. 1. & sic non ex abrupto ¶ ita vt non debeat per tepentiam Consi. nationem propriam cupiditatem, & inordinatum effectum iuris, & captiuam præferens competitioni, vel oppositoribus neglectis, nec discussis negotiis, electio manus imponere, contra doctrinam Apostoli in *cap. fin. hoc tit. lib. 6. vbi num. 1. & 10. ait Barbosa cum multis, quod textus ille habet locum in presentatione, nisi consuetudo sit in contrarium, quam qui allegat, debet probare, refert de iur. ex Puteo de c. 98. lib. 1. in surculis, & de c. 27. lib. 2. vbi ait quod iusta causa excusat à pena illius textus, Iulius Lauro. *d. l. tit. 4. sub n. 51. & 52. ¶ reddit rationem, nam vt nihil sit quod magis Ecclesiæ Dei officiat, quam quod indigni assumantur Prælati ad regimen animarum ex cap. vbiq. hoc tit.***

- 47 Quod si dubites de forma seruanda in competitoribus, siue oppositoribus vocandis, respondeo eam contineri in *d. l. cap. fin. de elect. lib. 6. & cap. cum nobis alius, hoc tit. & est vt confirmator, priusquam electio immis confirmationis impendat, compertitorem electi, vel contradiatores per citationem vocet, vt insi à terminum præfixum electioni oppositorum comparant, si vero nullus sit coelectus, vel oppositor generaliter in Ecclesiâ, in qua electio celebrata est, proclamari debeat, vt si qui sint, qui se velint opponere, compareant, assignato prætorio termino; quod si nullus, elapsis etiam terminis contra electum aliquid opposuerit, debeat tunc superior ex officio suo diligenter inquirere, & examinare processum electionis, & personâ electi, eiusque mores, qualitates, & sententiam perpendere, iuxta *c. cum nobis 5. huius iur. cap. nihil in principio, vbi glossa verbo examinet, & in cap. venerabilem n. 6. est enim generaliter hoc titulo, cum eius inesset ne puniatur pena d. l. cap. nihil, si promoueat indignus, Iulius Lauro. *d. l. cap. 25. num. 53. Barbosa d. l. cap. 19. de iure Ecclesiast. sub dicto num. 251. Lambertus de iure Patron. lib. 2. p. 2. quæst. 6. Lotterius de re beneficiar. lib. 2. q. 23. à num. 20. dicentes ¶ item etiam procedere, etiamsi electio vnanimitè, & in concordantia celebrata fuerit, vt *d. l. cap. fin. hoc tit. lib. 6. Lauricus d. n. 52. cap. 25. tit. 4. in fine. Lancellosus tit. de confirmatione § alind, & § fecit de confirmatione, cap. si forte, cap. capientes hoc tit. lib. 6.****

- 49 Adhucque supradicti Doctores quod debet legitimè constare, non solum de lectione, & assensione edictorum, sed etiam de reflexione; & sic quod fuerit lecta; atque ibi dimissa per congruum tempore interuallum, vt tenuit Rota de c. 325.

n. 6. lib. 3. p. 3. *dures. & de c. 624. num. 10. p. 1. reuer. Lotterius d. l. q. 13. à n. 47. de qua publicatione dixit Puteus de c. 5. dubio 3. vt non tenet simpliciter assertioni Notarij sine testibus. Et oportet ait Iulius Lauro. *d. l. tit. 4. cap. 25. tit. 4. vt confirmatori præsentetur decretum continens totam seriem, & formam electionis, cum nominibus eligentium, & consensu eorum nomine electi, ac nomine dignitatis, ad quam est electus, roboratus subscriptoribus eligentium, ac sigillo Capituli munitioni iuxta eam formam, quam posuit idem Iulius Lauro. *d. l. tit. 4. varuar. lucubrat. cap. 19. num. 26. & d. l. tit. 4. num. 54. cap. 19. vt ea scriptura debeat esse in forma probanti publica notarij, velocius loco per duos viros fide dignos munita, iuxta textum, & que ibi dixi in cap. quoniam contra falsam de prob.***

Et idem Iulius Lauro. *sub d. l. tit. 4. num. 54. in fine, num. 55. & 56. cum Iohanne Anden in d. l. cap. capientes hoc tit. lib. 6. ait prædictum decretum, seu processum debet per Superiorem examinari necnon formam in electione seruatum personæ electi, & confirmandæ qualitates, etiam quod nemo se opponat, & multo magis vbi electio discors fuerit: nam tunc diligenter requiritur discussio ¶ 1. & cum Abbate in *d. l. cap. postquam num. 5. vt queat Superior inquirere per famam, vel litteras testimoniales, vel si necessarium iudicauerit per verum receptionem cum iuramento, & sine i qui hæc omnia relinquat alicuius Iudicis cum Anton. Cucho *tit. de confirmatione num. 18. ¶ Dicitur etiam 52 ex d. l. cap. si postquam hoc tit. & ex eodem Abbate, vt liceat confirmatori ad se certioratum de fama, & vita electi petere testimonium ex loco, quo conuersatus est. Verum explicat dicendo, vt hæc inquisitio non sit facienda in specie de aliquo delicto nisi antequam fuerit electus, de illo delicto diffamatus, sed in genere, puta de ætate, vita, scientia, moribus, & similibus; iuxta etiam quæ dico in *tit. de accusat. & inquisit. & aliqua sub cap. nomen de iudic. in 2. p.****

Ex dictis patet inquam quod confirmatio sit aliquando per viam Iudicij cum processu, & causæ cognitione, & contraditorio, & sententia diffinitiva, vt dixerunt Buttius in *d. l. cap. venerabilem n. 15. hoc tit. cap. fin. hoc tit. lib. 6. glossa in cap. catenensis 62. d. l. Gonzalez in reg. 3. cancellaria gloss. 9. §. 1. Et Sigismund. hoc tit. n. 8. dubio 46. & dub. 47. à num. 7. ¶ aliquando autem extrajudicialiter, vt dixit idem Iulius Lauro. *d. l. cap. 25. tit. 4. num. 19. vbi n. 53. ait cum Romano cons. 483. n. 19. & 16. Sebast. Sapia in apostolla ad Abbat. in cap. cum alio de causa possess. & propriæ cal. fin. vers. ipsa iura. Marco Antonio Cucho *tit. de confirmat. n. 40. vt aliquando etiam licet, aliquis se aduersarium declarauerit; quia vel ab aduersa parte fuerit electus, vel contra electionem aliquid opposuerit, non tamen citari cum oportere, si constaret nullum eis in competere.***

Quare optimè Barbosa de *iure Ecclesiast. d. l. cap. 19. n. 251. in fine. cum eodem Iulio Lauro. d. l. cap. 25. tit. 4. n. 57. resolut. vt quando electus esset ita notoriè idoneus, & communiter dignus existimatus, nulla alia examinatio debeat fieri, cum non indigeat alio iudicio fuz personæ: sic antea docuerunt *cons. 2. hoc tit. Oldradus cons. 1. 46. de consensu in fine, & alij Doctores per cap. in lateranensi de proband.**

Vnde iuxta limitandam esse relaxam proximè examinationem in prouisionibus, que sunt in Curia

ria Romana in qua refoluit Lambertini *d. l. 1. q. 6. princip. art. 3. v. 4. & Barbosa d. cap. 5. hoc tit. lib. 6. num. 4. & in hoc deficiente decisionem d. l. cap. 5. ut fuit dictum in vna Brachiarum. *Parochialis de Motu 13. Iunij 1605.* coram Ottenbergo; ex eo quia textus ille non addititit Romanum Pontificem, ubi ab ipso petenda est confirmatio, nec eius legatum, sicuti docent Chuchus *in l. i. moral. tit. de confirm. n. 6.* Cræta *conf. 177. col. 2. a. n. 3.* Iulius Lauro *d. l. 1. q. 2. cap. 1. n. 61.**

- 17 Item vt in ordine minorum sit speciale, vt non procedatur iudicialiter; præsertim in confirmatione Provincialium *ex clem. exim. 5. denum.* ubi glossa *versus quoniam nota de verb. signific. Franc. Marcus d. c. 1. 160. num. 3. p. 1.* Iulius Lauro *d. l. 1. q. 2. num. 60.* ubi refoluit cum Ioanne Andica, & Innocentio in *d. l. cap. postquam hoc tit. ¶* vt possit Generalis ordinis fidem adhibere soli sanæ, & literis testimonialibus; & d. n. 61. in princip. quod Generalis minorum non teneatur in confirmandis electionibus Provincialium seruare formam *d. l. cap. fin. vt dixit etiam Fr. Sigismund. hoc tit. d. l. 1. d. n. 45. n. 3.* & Barbosa in *d. l. cap. fin.*

- 60 Notabis autem de iure procedere (et si non videretur prædictum in Ecclesiis Cathedralibus, ubi quotidie fiunt in his Regnis Castellæ, & Legion. electiones per concursum, imo nec in aliis beneficiis curatis) vt si Prælati confirmator, qui alias tenetur examinare processum electionis, & personam electam in scientia, vita, & ætate, si indignum per negligentiā confirmauerit, careere debeat potestate confirmandi in sequenti electione, & suspendi à perceptione fructuum proprij beneficii, quousque indulgentiam promeretur, Doctores per textum ibi in *d. l. cap. nihil q. 4. hoc tit.* Cosmes *præf. sancti hoc tit. verb. ca. vici.* Lambertini *de iure Patron. d. l. 1. q. 2. p. 3. q. 3. art. 3.* Valerius Reginald. in *præf. for. passum. lib. 32. tract. 2. num. 62. in fine.*

- 61 Quod si scierit, & per maliciam indignum confirmauerit, debet deponi iuxta glossam verbo *fundatur in dicto cap. noni.* Firminius. de *Episcopo in 2. p. secunda pars. primo. q. 5.* Vianus. in *præf. for. Patron. lib. 12. cap. 7. n. 8. v. vltima im-*
62 *pro.* Iulius Lauro in *d. l. cap. 1. q. 2. n. 62.* ¶ qui ait tunc ad arbitrium iudicis alia grauius poena esse plectendum, cum nulla sit in iure stabilita, *cap. de causis. §. fin. de officio d. i. cap. super his de accusat. Barbosa d. l. 1. q. 2. p. 1. de iure Ecclesiast. sub num. 25. ¶* Vbi addit ex Nauarro Fr. Eman. quod peccat mortaliter, & tenetur ad omnia damna, & Valerius Reginald. *de differentiis vtriusque formæ verb. electio dispensatio 2. num. 4.* aduertit post Pet. Nauarro. *de rebus. clem. lib. 2. cap. 2. num. 156.*
63 Maiorem diligentiam debet personam, & merita electi fieri debere ab eligentibus, quam à confirmatoribus, *argum. eorum, quia dixi supra in Rub. sub q. 2. 4. & 7.*

- 64 Pro complemento notabis quod Clericus, qui aliquid opponit in personam electi ad Dignitates, personatus, & Canonias, in probatione deficientem, incurrit suspensionem à beneficiis per nientium ad quæ si in alio tricuio se ingessent temere, erit ipso iure perpetuo priuatus, sine vlla spe indulgentiæ *ex c. 1. §. aduocatus hoc tit. l. 6. vbi Doctores Gibald. in Candelabro auro 11. de suspens. n. 12.* Sayrus de *er. fur. lib. 4. cap. 15. num. 13.* Suarez in *eodem tract. disp. 1. 1. sol. 1. n. 12.* vbi ait non extendi contra electum ad beneficium Ecclesiasticum, & quilibet de *ob. et cler. p. 4. num. 84.* ubi intelligit de

de beneficiis illius Ecclesiæ de cuius electione agitur, vt poena sit proportionata Culpe.

Ad quintam quæstionis partem, an confirmator habear lus cassandi, vel confirmandi electionem prout sibi videatur expedire pro bono communis & videatur respondendum affirmatiue ex dictis in *tot. vers. ad quartam*, & in terminis docent Bafiez de *justitia, & iure. tit. de iudic. l. i. iust. quæst. 67. art. 2. in resp. ad 2. argumet. Iulius Lauro. variat. Incubrat. tit. 4. cap. 15. sub num. 59.* ita processus, vt sicut electores libere eligunt, quem iudicant dignum scientia priuata, ita Confirmator legitime confirmat, quem iudicauerit dignum, siue scientia publica, siue priuata; & in hac dicunt confirmatorem deficere à ratione Iudicij, in quo iudex teneatur ferre sententiam secundum allegata, & probata; & si oppositum fecerit, nulla sit sententia, sed confirmator quomolibet cassauerit electionem, etiam digni cassa sit; præsupposita tamen vera, & rationabili causa; ¶ addentes quod potest confirmator trahere ad partes electum, exquirendo diligenter de his, quæ possunt confirmandum impedire; vt si aliquid adfuerit impedimentum, illum secreto ad renuanciandum inducat *ex cap. dudum hoc tit. in fine*, vbi Doctores *in cap. per tunc de simonia in fine*; alioquin autem ex Susestro verb. *confirmatio humana n. 1. q. 6.* ¶ tunc illum publicando non infamabit, sed procedet secundum allegata, & probata; ita vt si electus sit dignus, sit confirmator in necessitate illum confirmandi iuxta quæ dixi in *principio quæstionis.*

Ad sextam quæstionis partem ex dictis respondeo, & ex dicendis in *vers. ad septimam*, quod electio nulla, regulariter non confirmatur à superiore; & hoc de iure communis positum: nam si electio fiat de eo, qui ineligibilis est à natura, nihil iuris vnquam conferret confirmatio, vt docent Roman. *conf. 98.* Abbas in *cap. ad probandum num. 1. de feat. & re iudic.* Iulius Lauro. *vari. Incub. tit. 4. cap. 25. num. 72.* ¶ qui ait cum Abbate in *cap. quia dispensatio num. 5. hoc tit. argum. illius capituli*, vt quando electio est nulla, tanquam facta de ineligibili dispensatio (admittitur iuxta primum capitulum) & confirmatur per superiorem; item quando confirmator habet authoritatem ex privilegio, vel alio modo; quia regulariter est contra, vt in *cap. monuit 20. hoc tit.* ¶ Et sic addunt Abbas in *cap. cum super n. 4. de causa possid. n. 1.* Iulius Lauro *sub d. l. 1. q. 2. vt valideret electio nulla per Confirmationem à Papa, seu alio superiore habente potestatem dispensandi super defectu, qui in electione intercessit, si facta fuerit scienter.*

Vnde infero quod si illegitimus sit electus in Prælatum ab habentibus potestatem dispensandi, censetur tacite dispensatus super defectu naturalium; sic vt sola electio pro dispensatione sufficiat, si tamen antea talis superior sciebat talem defectum; ¶ nam quoties aliquid cum peccato, & sine peccato exerceri potest, præsumendum est exerceri sine eo, ex regula textus in *l. meris ff. pro socio cum vulgaris*, sicut ex duobus peccatis minus presumendum est *ex l. si adulterum 4. c. & 3. ff. ad leg. Jul. de adulteris*; cumque maius peccatum esset illegitimus sine dispensatione promouere, quam absque causæ cognitione promouere cum dispensatione; ¶ sequitur vt debeat presumi minus peccatum, quod est dispensare, tanto magis ¶ quod dispensatio non requirit certa verba: sic Bellamini in *cap. vltimo n. 10. & 19. de sitis Præb. Henric. lib. 15. cap. 17. §. 9. lit. O.* Sanchez de *matrim. lib. 6. disp. 4.*

- diff. 4. num. 17. & 24. Maiolus de irregularit. lib. 3. cap. 1.4. num. 1.4. & lib. 4. cap. 10. num. 1. lib. 5. cap. 1.1. num. 8. Salas de legib. diff. 20. feli. 1. num. 8. & feli. 9. num. 85. Valerius Reginald. in praxi feri panti. lib. 15. num. 195. & lib. 30. rati. 2. num. 30. quod mihi verum videtur: quantumvis aliqui te-
 77 lam doctrinam limitent ad solum Principem, per
 l. quidam, vbi Bartol. ff. de re iudic. l. idem Vpi-
 num ff. de excusat. iur. argum. glossa in cap. sta-
 tutum. verb. *Causarius de respectu*, lib. 6. eo quod
 requiritur expressa dispensatio ab infensore per glo-
 sam in cap. vincte verb. *dispensare de arate*, & qua-
 lit. ordin. lib. 6. glossa fin. in cap. iuratus de concef-
 prebende, Felius in cap. nonnulli col. 1.6. in 4. Fal-
 lenius verb. *confirmatur de respectu* lib. 6. & ali-
 apud Sanchez de matrim. dist. lib. 3. dist. 4. num. 6.*
- † quia dum Princeps dispensat, non requiritur
 78 causa cognitio, sed sufficit sola voluntas, ex Inno-
 centio in cap. cum ad Monasteria de statu Mona-
 chor. secus inferiores, vt refert idem Iulius Lau-
 rorius varior. lucubr. dist. tit. 4. cap. 16. & num. 35.
 commendans videndos Emanuel Rodriguez quail.
 regular. 13 art. 16. Ludouic. Mirandam tam. 2. qua-
 stion. 271. 14.
- Et in vitroque foro dictam doctrinam procedere
 dicunt Suarez de consensu dist. 41. feli. 3. & de reli-
 gione iradi. 3. lib. 4. cap. 61. n. 13. & de legibus lib. 6.
 cap. 15. num. 2. Sanchez, & Maiolus vbi supra, &
 sic sentio etiam cum eodem Iulio Laurorio dist.
 16. num. 37. in fine, si constat habuisse superiorem
 legitimam dispensandi causam, si res in examen
 deferatur: quare possunt non amplecti Nauarros
 in summa cap. 15. num. 74. Sayrus de consensu lib. 3.
 cap. 1.4. n. 12. Aulies in eodem tractatu p. 3. dist. 10.
 dubio 6. conclusi. 1. num. 3. Nec aduerfum est quod
 dixi supra in rub. sub quail. 7. quatenus probant Prin-
 cipem; & Papam posse eligere dignum omisso
 digniore; sed non sic alij inferiores ab eo, vt sint
 supremi Magistratus: quia ille casus est abusus,
 nihil de facultate dispensatiua continens cum iniuria
 Republice.
- Ad septimam questionis partem, quos effectus
 79 pariat confirmatio electionis, vltia que apparent
 ex dictis, & infra referendis in sequentiis: quatinus
 breuiter hic respondeo. Vltimo quod ius, quod
 fuerat acquisitum, quod reuocabile erat, amplius
 reuocari non possit, eo quod committitur coniu-
 gium spirituale, & vinculum indissolubile ante al-
 lum, qui preestitit Ecclesie, & ij summe Eccle-
 siæ, cui preestitit, quod sine legitima superioris
 auctoritate solui non potest, vt dicunt Abbas, &
 ceteri Doctores, vbi, & lego in cap. inter corpora-
 lia 2. de translatiōe Episcopi Azoar. in 3. p. 11. 29.
 cap. 4. Syluester verb. *confirmatio* a num. 1. † Et sic
 licet vt licet confirmatus non possit renunciare
 postquam acceptauit sine licentia, & consensu su-
 perioris ex cap. cum inter, vbi Doctores hoc int. †
 licet sit in potestate electi non consentire electioni,
 81 & Confirmationem ex cap. nisi de renuntiatione ex D.
 Thoma, quailibet 5. q. 1. 11. 22. ex D. Gregor.
 18. moral. Iulius Laurorius dist. tit. 4. sub cap. 25.
 num. 74. & latè sub cap. 18.
- Vnde Barbosa de iure Ecclesiastico p. 1. cap. 19.
 sub n. 240. postquam dixit cum glossa verbo *renun-
 ciat* in cap. si electio hoc int. lib. 6. vbi Gerion. num. 5.
 Franch. num. 3. Roua decr. 6. n. 1. hoc int. & decr. 8.
 n. 3. de iure Parac. Cuchio in summa moral. lib. 4. tit.
 de potest. elect. n. 33. Flaminius Pasifio de renuntia-
 tione lib. 7. q. 1. n. 38. Paulo Layman in quail. on.
 Canonice de Prelat. Ecclesiastico electus cap. 2. q. 15.
- in fine. Sigismund. à Bononia hoc int. dub. 41. num. 8.
 & 9 vt electus post consensum, ante tamen Con-
 firmationem, possit sine superioris auctoritate elec-
 83 tionis de se factæ renunciare. † Tamen si nego-
 tium ad Antistitem confirmatum, sit iam dela-
 tum, & contra electum aliquod opponatur, quod
 electionem infirmet, electoreleque eligendi potes-
 tate priuet; tunc quantum electus possit eam ele-
 ctionem quoad se repudiare, tamen cum renun-
 ciationem Confirmationi obesse, quoniam super oppo-
 situm, venturum inquirere, vsque competitis eli-
 gere, & providere, non secus possit, & ante illum
 Sigismund. à Bononia sup. dist. dub. 41. num. 10. †
 84 alij confirmationis effectus sunt, vt per Confir-
 mationem res sit maioris auctoritatis; † Item quod
 85 presumatur validus negotium, cum illud magis
 timeatur, quod speculiter rubetur, quam quod ge-
 86 neraliter, ex cap. quoniam 23. dist. 1. Item quod
 electus post confirmationem nunciatur liberum
 statuendi facultatem super rebus Ecclesiæ; Mo-
 stensis in summa de consensu. num. 7. dist. cap. mo-
 ter corporalia, Lancelorus int. de consensu. 5. igitur,
 Miranda in manuali Prælatu. item 1. quail. 13.
 art. 4. Item quod ea acquiritur plenum ius; ita vt
 87 confirmatus possit omnia exercere quæ sunt iurisdi-
 ctionis ex cap. nosse, & ex hoc textu nosso & cap.
 quatinus eodem vbi Doctores Azoar. p. 2. in summa,
 moral. lib. 6. cap. 16. quail. 3. cap. dudum de prebend.
 glossa in cap. quia deservitatio de concessione Pra-
 bende. Abbas in cap. & quia de re iudic. Iulius Lau-
 rorius dist. tit. 4. varior. lucubr. cap. 25. n. 6. vbi
 n. 76. ex hoc nostro textu ut quod confirmatus, non
 consecratus ea tantum potest exercere, quæ sunt
 iurisdictionis; non autem ea, quæ sunt ordinis, vt
 dico latè infra in hoc textu.
- Pro complemento nostre questionis circa gene-
 88 ralia confirmationis, electionis, dico quod si cog-
 nitio, non acceptetur, & retineatur prelatu-
 ra, dicitur vacare prelatu-
 ra, cum non sit contractum
 vinculum, nec adit ius ius canonici, qui traditur
 per confirmationem; ita Azoar. in summa. moral. p. 2.
 lib. 6. cap. 16. Laurorius dist. tit. 2. 5. n. 73.
- Secundo quod si confirmatio, pendente appella-
 89 tione ab electione sequatur, sit nulla, ex cap.
 postquam vbi DD. line 11. † sed electus post con-
 90 firmationem nullam, non incidit in penam c. ana-
 rista hoc int. lib. 6. si per ignorantiam facti putet
 Confirmationem valuisse, secus si fecerit per igni-
 ignorantiam, Azoar. dist. tit. 2. varior. moral. lib. 2. 2. 16.
 q. 9. Iulius Laurorius dist. cap. 2. 5. n. 63. glossa in d. d.
 cap. anarista verb. per ignorantiam, vbi infinitos cumu-
 lant Barbosa.
- Tertio quod electus Episcopus, & confirmatus
 91 non tamen consecratus, potest repelli ab Episcopatu,
 si ante consecrationem sit inhabilis: sic Ioan-
 nes Andreas, Butrus, Cardinalis, & Inola in cap.
 ex parte de Clerico agnoscere quos refert, & sequitur
 Nauar. in cap. si quando de respectu electi. 10.
 † qui in manuali resolu. penumet in l. 1. cum
 92 electum, & confirmatum; non tamen consecra-
 tum, non nullo excommunicationem Bullæ
 Cœne, & nullam sit adeptus Episcopatus posses-
 sionem. Iulius Laurorius dist. tit. 4. varior. cap. 2. sub
 num. 77. Augustinus Barbosa cum aliis de officio
 Episcopi part. 1. tit. 1. cap. 4. num. 10. ibi viden-
 dus.
- Quarto quod si confirmatio in aliquo capite fue-
 93 rit declarata nulla, non propterea præcedens electio
 sit quodque nulla, sed legitima erat, cap. si confir-
 mationem hoc int. lib. 6. cap. cum iam dudum de preb.
 cap.

94 *cap. ad probandum, de re iudicata, ¶ eo quod electio, & confirmatio sunt partes separatæ, Innocent. in cap. 2. de in iure, rebus. Iulius Lauror. varior. Iacob. dicit. tit. 4. cap. 25. n. 71.*

95 *Quia in habentibus causam separatam vtile per inutile non vitatur, vt dicit infra in tit. de confirm. vtili, vel inutili, ex regula textus in cap. vtili de reg. iur.*

96 *Et quia hic electio principale est, Confirmatio est accessorium; principaleque non sequitur accessorij naturam; quamvis è contra Petr. Gregor. Tholos. hoc tit. cap. 19. d. n. 17. per textum in cap. si super de officio delegati; & sic vltra ordinarios in dicto cap. si confirmationem docent Chuchus in sit. moral. canonice hoc tit. n. 11. Laurent. de Peunius de subdito Religioso tom. 1. q. 1. cap. 31. §. 11. vers. de octesimo.*

97 *Quintò addo vt etiam contra electionem possit opponi, vt iam supra adduxi sub hoc quod sed sequuta confirmatio opponi non possit, elapsis terminis ad opponendum præfixis, & publicatis iuxta confirmationem iam adducti cap. fin. hoc tit. lib. 6. vbi Doctores, Iulius Lauror. dicit. cap. 2. §. 21. §. n. 69. ¶ vbi addit ex hoc colligi posse opponi contra Generales post electionem; quia cum ex concessione Pontificis, statim creati, censentur confirmati, & nullus fuerit prescriptus terminus ad opponendum, non imitatur prædicta regula. ¶ Et Bixio in dicit. elect. p. 3. cap. 4. §. 1. ait quod post confirmationem possit opponi quando non culpa opponentium in oppositionibus notari potest; puta quia impediti, vel absentes confirmationem ignorassent ex cap. qui maritum accipit, postulat, vbi glossa, & Doctores, ¶ nisi id, quod opponitur ante confirmationem, propositum,*

98 *& disculsum fuerit, vt super eo pronunciat; sequitur Iulius Lauror. dicit. cap. 2. §. 70. vbi commendat videndum Butrium in cap. cum de illis hoc titulo, num. 63. nonnullas ponentem conclusiones super hoc dubio, an contra electum confirmatum, admittendus sit aliquis per viam exceptionis.*

99 *Sextò notabis quod confirmatio sine causæ cognitione, & non vocatis vocandis, habet vim interlocutorij, ita cum glossa, Ioannes, docent DD. & in dict. cap. fin. de elect. lib. 6. Lotterius de re benef. lib. 1. q. 1. num. 21. Menoch. de adpescend. possess. rem. 4. a. 102. idem Lotter. n. 45. & DD. ex glossa in dict. cap. fin. verb. comprehendi, lib. secundum locorum distansum. vbi Barbosa num. fin. ex Rota in Valentina beneficij 31. January 1622. coram Remboldo, ¶ dicens quod terminus peremptorius ad comparandum assignatur secundum locum distantiam, & vt existim ex iam adductis, iuxta arbitrium iudicis, qui debet assignari in edito competens, & peremptorius, glossa in dict. cap. fin. vers. peremptorius, Nicolaus Garcia de benef. p. 9. cap. 4. n. 7. Perez de Lara de appellat. 10. n. 47.*

100 *Septimò quod confirmatio, & institutio facta ad electionem, seu præstationem alterius non potest fieri pendente termino ad appellandum, nec appellatione pendente; ita vt aliis omnia sunt attemptata, & nulla, Gonzalez in reg. 8. Cancel. glossa 9. §. 1. in annexat. n. 205. Doctores per textum in dict. cap. fin. de elect. & ibi Barbosa num. 7. verb. confirmationes tales, quibus addit adductum Iulium Lauror. varior. Iacob. dicit. 25. n. 68. qui n. 67. ¶ dixit vt ante confirmationem prosequi debeat appellatio*

101 *ad electione infra terminos statutos in cap. capientes, in quo commendat observandam, quæ ipse elixit in hoc tract. tit. 4. cap. 19. n. 15. vbi num. 15. posuit Fernosin. de Offic. & sacris Eccles. Tom. 1.*

purnas contra opponentes, & non probantes obiecta.

102 *Octauò quòd post electionem Pontificis, nulla requiritur confirmatio, sicut fit in electionibus aliorum Prelatorum, qui vti verus Pontifex, statim electus auctoritatem regendi Ecclesiam, & disponendi obtinet, iuxta textum in cap. in nomine 23. dist. vers. place, & vers. quia vero sedes, ¶ ea ratione quia Sedes Apostolica cunctis in orbe terrarum præfatus Ecclesiis; & ob id super se Metropolitanum habere non possit, à quo consuetur, ¶ non enim ab alio spectat confirmationem, cum inferiori superiori confirmare non possit; ex doctrina textus in cap. cum inferior de iuris. & obediencia, cap. aliorum, cap. cuncta per mundum 9. q. 3. in terminis Iulius Lauror. dicit. tit. 4. cap. 25. n. 81. vbi alia dicit, quæ etiam est videndus c. 12. d. n. 19. vbi de confirmatione, & consecratione Romani Pontif. & c. 4. vbi quod Imperatores, sine usurpatione, siue privilegio fundi fuerunt illo privilegio, postea reuocato. ¶ Et sic potuit Castellinus scire 103 c. 14. de elect. n. 58. ex textu in dict. cap. postquam hoc tit. vbi Doctores, quod quamvis, eo quod in electione Prelatorum orta difficultate, debeat prius examinari quæque ea sit per superiores; sed excipit ibi electionem Summi Pontificis.*

104 *Nonò notandum est quod in confirmatione non requiritur forma, sed fufficit quòd fiat per quodcumque dictum, vel factum, quo superiori declaratur suam voluntatem, Oldradus cons. 146. num. 6. Rota decis. 261. coram Mantica, ¶ & addit Fr. Lucas Castellin. hoc tit. de confirm. c. 14. n. 12. quòd in ordine Predicatorum, confirmatio fit per vota secreta, & ex causa huius formule facit sub dubium Iulius Lauror. dicit. tit. 4. cap. 1. §. n. 63. quod si iste talis electus repellatur, & appeller, quomodo fit sufficiens repulsam electio fuit facta per vota secreta, ¶ & Syluester in verb. confirmatio humana, 111 n. 4. vult fieri confirmationem, congregato Concilio, nisi Ecclesie consuetudo se habeat in contrarium, quæ debet tunc seruari, vt dicunt Butt. in cap. quoniam hoc tit. Rota in vna Terulen. Vicaria 28. February 1614. coram Burato apud Farin. p. 2. decis. 522. & 14. January 1583. coram Seraphino 198. ¶ & refert Castellin. supra n. 45. n. 18. sic fuisse seruatum à Generali Ordin. Predicatorum, qui noluit confirmare electionem factam de quodam Priore, qui non habebat ætatem annuam 40. & hoc cum Consilio Patum, qui alia plura addit de prædicta forma in toto illo c. 14. ad c. 12.*

105 *Quod si dubites de loco, vbi debeat fieri confirmatio electionis, respondebis, vt debeat fieri in Ecclesia, non in Camera, cap. quæ frange de appell. Iulius Lauror. dicit. cap. 25. tit. 4. n. 6. ¶ Vbi ponens dubium, an fieri possit extra Diocesim, referens negatiuam sententiam Ioannis Andree in cap. fin. de Officio Vicary lib. 6. & aliorum, quos refert Garcia de benef. p. 1. c. 8. n. 138. & 142. & affirmatiuam sententiam Ancharan. in dicto cap. fin. cum Vincent. & Baldi in l. 2. ff. de Officio Procuratorij, Beroti decis. 10. sed idem Garcia num. 141. & 142. cum Lambert. de iure patron. lib. 2. p. 2. q. 2. art. 6. & p. 3. eiusdem lib. q. 2. art. 17. & Dominici in dicto cap. fin. commendando, prædictas opinionis resoluunt quòd quando sumus in contradictorio iudicio; pura quæ ad sunt oppositores, non possit fieri extra Diocesim; secus si non sumus in contradictorio iudicio; id est primum procedat quando fit cum causæ cognitione, & secundum, quando fit sine ea.*

106 *Decimò notandum est quod confirmatio prouidenda*

- ad id simul eligi, & confirmari personam ab eo potius in ordine ad Dignitatem, siue Prælatum, cui prouidet; sic Innocentius in *cap. cum olim de causa possesi. & proprii*. Felinus in *cap. eam 16. de i. & 3. de reperi.* Panormit. ibidem, & in *xxiij. nostra col. 2.* Petrus de Baylio in *suo directorio electio. cap. 44. p. 3. num. 6.* alia tradit videntis Castellinus in *dist. cap. 14. de iur. num. 69. & 66.* ¶ an Regularis electus ad aliquam Prælatum, & confirmatus, si verumque semper tenuerit, possit dici verè confirmatus, vel potius dicatur vacantia talis Prælatu: & resolutus n. 71. & 72. vbi videtur pro affirmatiua, vt vacet, non vt sit verè confirmatus. ¶ vbi n. 77. dicit, quòd illa habetur pro reuente formali; hoc est resistenti pertinaci, qui nullam legitimam, veram, & realem causam assignat superiori; licet occultam, &c.

QVÆSTIO II.

An electus sine ad Episcopatum, aliamvè Dignitatem, siue ad beneficia, queat in illis administrare ante confirmationem. Et an requiratur ultra confirmationem possessio realis, & vera. Et an ingereus se beneficij administrationi ante confirmationem, amittat beneficij ius. Et an Abbatis electa à maiori parte possit administrare, non obstante quod impugnetur confirmari?

S V M M A R I V M.

- 1 Electus administrare non præsumat, vt econominus, vel Procurator, seu alie quævis colore per se, vel per alium, sub pena privationis iuris quævis per electionem, num. 2. & num. 3.
- 4 Electus ingerens se administrationi ex vicio alio, amittit ius sibi competens, etiam si, vt econominus, siue Procurator administraret, num. 6. & 7. vbi quid faciat ad penam effigendam.
- 7 Econominus qui erat ante electionem, non propterea queat, vt talis ingerere administrationi ante confirmationem, idem si erat procurator, n. 6.
- 8 Eligentes admittere electum ante confirmationem, nequeunt pro ea vice eligere, & postulare.
- 9 Electus administrans ante confirmationem, efficitur inhabilis ad eandem Dignitatem obtinendam.
- 10 Intrusus dicitur electus administrans ante confirmationem, & n. 12.
- 11 Postulatus sine presentatu ingereus se administrationi ante confirmationem, dicitur intrusus, & subactus penæ.
- 13 Electus præstans obedientiam ante confirmationem, incurrit penam.
- 14 Administrans nulliter institutus, quando incurrit, sine excusatione, n. 15.
- 16 Electus administrans in vim confirmationis nulla, defectu iurisdictionis, vel nona presentationis, efficitur inhabilis.
- 17 Præpositi Apostolici quousq; administrare sine confirmatione.

- 18 Papa, & Imperator, non ligantur pena cap. auaricie.
- 19 Inlicitio nulla ex errore facti excusat à pena cap. auaricie, & qualibet causa; est facta.
- 21 Beneficiens populum non solemniter ante confirmationem, non incurrit penam cap. auaricie.
- 22 Administrare valet optimo iure habens possessionem Canonice, si alius non sit in possessione.
- 23 Capiens possessionem beneficij ab alio occupatam, debet sumi: salus n. 24.
- 24 Spoliatus, & detentori datur mandatum de manutentione.
- 25 Pena cap. auaricie de electo non habet locum in capiente possessionem, nisi se ingerat administrationi, aut fructus percipiat, & num. 27.
- 26 Intrudens se in beneficio tenetur in omni impetratione sacro mentem de intrusione, & fructibus beneficij, quos percipit num. 28. salus, n. 30. & in distributionibus, n. 31.
- 28 Fructus beneficij indebitò recipiens inhabilis efficitur, & indiget rehabilitatione.
- 33 Abbatis, vt talis bene electa, impugnata, potest administrare ante confirmationem: Explicat, vt n. 34.
- 35 Electus eo ipso administrare potest, si confirmatus spelles ad electionem, secus si diuersa iure; item si administrans parcat, num. 36.
- 37 Electus ante confirmationem, poterit interim administrare, quando confirmatus est in longinquis partibus, & electus, non sit negligens in petendo confirmationem.
- 38 Electus ante confirmationem, administrare permittitur, neque alienare.
- 39 Abbatis electa, dum de obliuionibus aduersus eam inquiritur administrans, nihil Monasterij alienare valet.

Ad primam difficultatis partem, & ad alias 1 in hac de alijs ponendas, respondebis sine difficultate, si legas textum notum, & supra textum in *cap. 9. & in cap. 17. huius tituli*; item & textum cum alijs, vbi glossa in *cap. auaricie 5. hoc titule libro 6.* & qd formalitatem hodiernæ praxis in Episcopis electis, & confirmatis, leges Clementinam in *univ. hoc tit. de qua vberius dico infra quæstione 4. & 5.* igitur regula est quòd electus administrare non præsumat, vt econominus, vel Procurator, vel sub aliquo quævis colore in spiritualibus, vel temporalibus per se, vel per alium in totum, vel in partem, in tantum, ¶ vt si 2 secus faciat eo ipso priuetur omni iure acquisito per electionem, ex dict. *cap. auaricia*, vbi Doctores, Iacobi. de Grassis tom. 2. lib. 1. hoc tit. consue. 2. numero 3. Laurentius de Peirinis de reig. sub dicto tom. 1. quæstione 1. cap. 23. §. 11. vers. dico quinto, Iulius Laurius hoc titulo, variat. Incubationum p. 4. cap. 25. à numero 6. Lotterius de re beneficiaria libro 2. quæstione 13. a principio & lib. 3. quæstione 17. à numero 289. cum alijs Barbosa in dictis libris, & in postea allegat. §. 7. num. 214. p. 1. qui de iure etiam Ecclesiastic. p. 1. cap. 19. num. 247. & 248. hoc explicat procedentes dummodo dolus inrecedat ex verbis ibi. *Exquisitus fraudibus.* ¶ Addens purdicam resolutionem procedere de electis ingerentibus se administrationi

beneficiorum non curando de confirmatione, ne se submergerent periculo cassationis, iuxta dicta 9. præced.

4. Hæc enim requiritur actuum multiplicitas, cum ad penam prædictam incurrendam, sufficit vnus actus perfectus, & consummatus, non ex instrumentalī possessione, sed ex actuali perceptione suorum, siue temporaliū, siue spiritualium, vt dixerunt Puteus *decis. 45. lib. 3. Rota decis. 183. num. 4. & 6. p. 3. lib. 3. d. n. ser. Hieronym. Gabriel conf. 19. lib. 1. num. 4. ¶ Et in tantum prædicta doctrina procedit, quod si ante electionem, quis erat æconomus, non propterea possit ante confirmationem se ingerere in administratione, vt tenet Ioan. Andreas in *dist. cap. anarista*, quem ibi refert Buttrius n. 3. & 4. vbi verbis dicti textus *gerere, vel recipere* tenet; ¶ quod ille, qui antea erat æconomus, siue Procurator, si eligatur ad officium, vel Dignitatem ex vigore clericali, vel officij, quod antea habebat administrare, incurrat in penam ibi statutam; ¶ & ad illas effugendas teneatur pro tunc antequam administrare, dimittere administrationem; donec fuerit negotij confirmationis interuentum; & hanc sequitur*
5. Iulius Lauricus *dist. tit. 4. n. 7. addit. num. 8. ¶* quod ea pena extenditur ad admittentes electum, seu postulatum ante confirmationem; quia reddunt se indignos, vt ea vice, nec eligere, nec postulare possint, *cap. bene memoria hoc tit. vide 9. 4. in fine.*

9. Et extendit penam dictæ *cap. anarista*, Rota in *Verdanno. Abbas coram Buxito* apud Fainacium *rem. 2. pag. 2. decis. 641. folio 273. n. 2. in fine* ex Crelicentio *decis. 6. num. 12. Vt si administrat modo dicto, efficiatur etiam inhabilis ad eam dignitatem obtinendam; taliter vt Papæ dispensatione indigeat, ita vt si ignoranter promoueatur, talis promotio censetur subreptitia, nec habeat vtiū cūlum præiuratur, vt dixit Rota in *una virtutum. Panormi. in cap. quid sit n. 8. hoc titulo, ¶ & addit Menochius de arbitris lib. 2. cap. 4. n. 3. Mascard. de probat. conclus. 936. n. 7. vt administrans post electionem ante tamen confirmationem, dicatur intus.**

11. Nec solum dicta doctrina obinet in electione, de qua expressè loquitur textus in *dallo cap. anarista*, & exprimentur reuera iura, sed etiam in postulatione, vt in *dist. cap. bene memoria*, Maguntinens. infra, vt notant Roman. *conf. 330. num. 21. Barbosa in dist. cap. anarista num. 6. verum, & in presentatione inam si persona presentari se ingerat ante institutionem, reuera dicatur intus, & subiectus penis *dist. cap. anarista*, & aliorum; vt docent Franchus ibi, & alij Mascard. *variar. lib. 1. cap. 3. §. 4. n. 4. Lottorius de beneficiis dist. quæst. 13. n. 3. & Gabriel conf. 199. lib. 1. num. 3. Flamin. de resignat. decis. lib. 1. §. 1. n. 11. num. 26. Lapis allegat. 8. sub num. 4. vers. sit & parat. Calderin. *conf. hoc tit. ¶ Et sic dixerunt Crelicent in decis. 6. de iure Patrum. Cont. in decis. 127. & Riccius ad cap. anarista col. 1. lib. 1. 476. quid electores ante confirmationem inherendo (se administrationi beneficii), priuatur ipso iure, & ita procedere in quibuscumque beneficiis, etiam presentatis, & nominatis, vt fuit resolutum in *una inuocant. beneficii 15. Decembrio 1593. coram Illustrissimo Manica ¶ & addant Puteus de ass. 45. pag. 3. in correctis, & Barbosa in dist. cap. anarista nam 9. dictum textum in cap. anarista procedere etiam in presentatione obediens; quia per illum dicitur quis administrasse, & inde iure penam****

13. *Fernosin. de Offic. & facis Eccles. Tom. 1.*

illius *cap. 1. & sic per distam elem. in dista hoc tit. vers. similiter*, Episcopi, & alij presentati recipientes administrationem suam Ecclesiarum, non præstio solito fidelitatis iuramento, de quo in *cap. 4. de inuocando*, inueniunt in penam illius textus; & Barbosa *num. 6. Azor. inq. moral. p. 2. lib. 2. cap. 1. quæst. 2. Marc. Alterius tract. de censuris tem. 2. vbi de suspens. disp. 16. cap. 5. vers. vnde cum Iul. Laur. var. inq. cap. 2. §. 1. num. 12. Vbi ponit formam talis iuramenti.*

Imò Doctores addunt non excusari à prædicta pena, etiam si sit institutus; si tamen institutus sit nulla ex defectu iurisdictionis; sed alius vt quia institutionis facta fuit non in populo, nisi excusetur error facti; quia credidit edicta propolita, & alias iuste credere potuit seruatum fuisse debitam formam, vt fuit in Rota resolutum in *una Cessalen. Parochialis 9. Nouemb. 1597. ¶ & nisi excusetur sententia superioris declarantis non esse necessaria edicta, Cardinal. Puz. in decis. 484. 2. & fuit decisio facta in causa Calesiana Abbatissæ coram Peregrino; ¶ vbi tenuim fuit quod electus administrans in vim Confirmationis nullæ, defectu iurisdictionis, vel nouæ prouisionis non gratior, aut subreptitiæ, efficitur in habilis, vt voluit etiam Rota in *decis. hoc tit. in nouis*; sed videtur contra dictum n. 19. & 20.*

A prædicta tamen pena iam vides, vt excipiantur incurri prout Apostolici; eo quod in illis non proceditur per viam confirmationis, cum prout vnico actu, habent validam electionem, & confirmationem; ita Barbosa *de iure Ecclesiæ dist. cap. 19. p. 1. sub num. 248. Vbi ait cum Lambertino de iure Patrum 2. p. quæst. 6. princip. art. 3. num. 4. Vt non sit seruanda in prouisionibus, & quæ sunt à Curia Romana, constat. cap. fin. hoc tit. lib. 6. de quo dixi supra sub 9. 1. referens sic fuisse resolutum in *Tracharen. Parochial. de Merita 23. Iunij 1605. coram Ottombergo ¶ nec enim decisio dist. cap. anarista ligat Papam, aut Imperatorem, vt docent Rendina in *prognosticus receptarius sententiarum*, §. 4. & n. 1. Iulius Lauricus *varior. iur. dist. tit. 4. cap. 26. num. 24. sic refert contra tenentes Sayrus in C. au Regia lib. 3. cap. 4. n. 5.***

Cum ergo textus in *dist. cap. anarista* requirit dolum, sequitur vt institutio nulla ex errore facti, extulset à pena illius, vt per Millan *superioris vrb. penam decretalis anarista*, vbi Barbosa n. 4. qui dicit sic fuisse dictum in *Casalen. Parochial. 1586. Maij 13. coram Rokustazio ¶ addens vt etiam ab illis pena excuset quilibet causa; quamvis iniusta, & facta, vt fuit dictum in *ala Calulen. Parochial. coram Seraphino*, quod & repetit idem Barbosa *dist. cap. 19. de iure Ecclesiæ sub n. 247.**

Et idem Barbosa in *dist. cap. anarista* dicit n. 7. & 8. vt cum decisio, *dist. cap. fin. p. 1. n. 1. Massiob. in praxi habendi censuras. requisit. 5. d. 27. num. 11. ¶ & requisit. 5. d. 27. n. 11. num. 12. non habet locum eius pena in electo, qui non solumin populum benedixit, vt dixerunt Tufcinus *practice. conclus. rem. 1. littera C. conclus. 44. num. 21. Oltad. conf. 1246. quæstio 19.**

Ad secundam questionis partem; quia Couarr. *lib. 3. variar. cap. 16. num. 6. Barbosa in dist. cap. anarista hoc tit. lib. 6. num. 10. dicunt quod habens collationem Canonicam abique possessione, si administrare velit, possit id facere optimo iure; dum tamen alius non sit in possessione; de quo dubio, & de illo, an possit*

- quis propria ac honeste capere possessionem beneficii, dicitur *sub cap. 12. de rebus. spoliator.*
- 23 9.3. ¶ quibus addo, vt capiens propria auctoritate possessionem beneficii ab alio occupatam, debeat puniri, etiam si non adhibita violentiam, nec interitus fuctus, nec esset in illa possessione manu tenendus; quia est vitiosa, Rota in decis. 31. p. 2. ¶ Quod intelligit Riccius *coll. 1. 495. ad textum in cap. cum qu. de prebend. lib. 6. nisi possessor habeat se p. o. spoliatio*; nam etiam spolia. vi. & detentori emendatur mandatum de manu tenendo etiam contra spoliatum; donec confiteatur cum iniustum possessionem, sic cum Paleoto in decis. 37. Rota in decis. 482. p. 3. Rota in decis. 500. p. 2. imò & fuisse resolutum in una Romana vixit 13. Iunij 1583. *Complanen.* vt patet in decis. Rota 641. num. 6. p. 1. & iterum in una oba. v. Capellanus 27. Aprilis 1594.
- 24 coram illustrissimo Mantica. ¶ Non enim ait idem Riccius *dilla coll. 1. 496. poena dilla. cap. anarista*, habet locum in capiente possessionem, nisi se ingerat administrationi, aut fuctus percipiat, cum ille loquatur de ingente te administrationi: sic etiam docent Cardinales. Pureus in decis. 45. lib. 3. Coeta in decis. 129. & refert Riccius ita fuisse resolutum in *Episcopa Canonici*.
- 26 Et addunt capella Tholosana in decis. 484. Bellamera in decis. 497. Antonius Faber. in decis. 11. *ead. de sacre. sancti. Ecclesie. Cassador. in decis. 6. de p. ab* & idem Bellamera in decis. 498. quod talis te taliter intrudens in beneficio, in imperatione eiusdem beneficii, tenetur facere mentionem de tali intrusione, & quod alias gratia sit subrepticia, &
- 27 nulla. ¶ De quo puncto latè cum multis loquitur omnino videndus Nicolaus Garcia de benef. p. 11. *cap. fin. a. num. 15. vbi* quod textus in *dilla cap. anarista*, procedat in ingente te administrationi beneficii, etiam si vacet, & nemo illud detineat, vbi a. num. 22. addit vt poena *dilla. cap.* non habeat locum in capiente possessionem, nisi se ingerat administrationi, aut fuctus percipiat, videndus ibi a. num. 23. vbi videtur tenere contrarium.
- 28 Imò & ampliat idem Riccius ad textum in *dilla cap. anarista hoc tit. lib. 6.* vt etiam tenetur mentionem facere de fructibus beneficii, quos percepit: nam fuctus indebitè percipiens; inhabilis efficitur & rehabilitatione indiget, ita ex Cassador *dilla decis. 6. Cardinali Pureo in decis. 26. lib. 1.*
- 29 Rota in decis. 1923. p. 3. ¶ inferens quod gratia non faciens mentionem de fructibus malè perceptis, non suffragetur, vt tenet Peregrin. in decis. 41. p. 3. & ita fuisse resolutum in una *Maceraten. Parochialis* 29. Aprilis 1580. coram Seraphino; qui etiam limitat ex Cassador *dilla decis. 6.* vt quando in supplicatione esset apposta clausula *Necnon, cum sit annullatus, & infectus* proprii tituli, ac possessionis exprimi possint, quia non obstat intrusio, ac mala perceptio fructuum; etiam si de illis non fuisset alius facta mentio, & reddunt rationem Achilles de Grassi. in decis. 7. de p. ab & Paleoto. in decis. 2633. p. 3. quoniam per illam poenam vitium intrusionis. ¶ De his omnibus, ac de alia latè loquitur ex pluribus decisionibus videndus Garcia *dilla p. 11. cap. fin. a. num. 225. vbi a. num. 228. dicit* vt regula *dilla cap. anarista*, non habeat locum in intruso, qui percipit distributiones quotidianas, & de fructibus ab eo esse mentionem faciendam, nisi fructus debeantur tercio, vel nisi quando est lis, ex qua timeri potest fru-

ctuum restitutio, alia dicens *numerus sequentibus.*

Ad tertiam questionis partem respondebis ex *adhibitis in vers. ad primam.*

Ad quartam questionis partem, an Abbatissa electa à maiori parte possit administrare, non obstante quod impugnetur, suppositis quæ iam de electione Abbatissarum, & Priorissarum dixi supra in Rub. 9. 4. respondeo breuiter, quod si Abbatissa impugnaretur, ne veniret consummanda, posset interim nihilominus administrare, vt resolutum videtur d. Iulius Laur. *var. ar. Incub. tit. 4. de elect. cap. 24. num. 51. & 53. idem cap. 25. num. 25.* Petrus Gregor. *de elect. cap. 19. num. 5.* & omnes per textum in *cap. indemnitate hoc tit. lib. 6. in vers. libere administrat*, idem de iure Ecclesiæ *dilla. cap. 19. p. 1. num. 249.* qui electionem non presteat, ea mihi videtur vera; quia sic administrando non contrariatur *dilla. cap. anarista*, in quo & perceptio fructuum videtur requiri ex iam dictis ¶ Et ita Barbosa in *dilla cap. indemnitate* num. 17. dicit quod si contra electam per compromissum, pars minor Manialisum se opponat; adhuc confirmetur, si maius non confirmetur; donec fuerit obiectis satisfactum, sed interim tamen administrat; si verò pars oppositum fuerit duplo maior, non administrat, sed lis euentum spectet, Iulius Laur. *dilla. cap. 24. num. 52.*

Igitur ex iam dictis apparet, vt si electio, & confirmatio pertineant ad eundem & eodem iure, tunc quia electio habet vim confirmationis, poterit electus administrare; secus si diuerso iure, glossa in *cap. cura, verb. electio* hoc tit. lib. 6. Compofit. in *cap. cum inter Canonicos de elect. mil. verbo electio, q. 2.* item si administrandi parcat, *cap. nostri hoc tit.* ¶ Item quando Confirmatio esset petenda à Romano Pontifice, & electus esset in longinquis, & valde remotis partibus à curia, vt non possit confirmationem faciliè obtemperare, & dummodo negligens non sit in petenda confirmatione, quia tunc pariter poterit ante confirmationem administrare in temporalibus, & spiritualibus; sed nullam in his duobus ultimis casibus fieri alienationem, probat Iulius Lauricius ex *dilla. cap. indemnitate hoc tit. in 6. supra dilla. cap. 25. num. 26.* Et de Abbatissa idem dicit Iulius Lauricius in *dilla. cap. 24. num. 51. in fine.* cum eodem Petro Gregorio *dilla. cap. 19. num. 5.* dicentes, vt interim quo summarè à superiore inquiratur, de obiectionibus positæ contra Abbatissam electam iuxta dicta in vers. ad quartam, ex *dilla. cap. indemnitate*, §. *verum*, nihil de Ecclesia debeat alienare; etiam administrat.

QVÆSTIO III.

An possit dignior electus, siue promissus ante collationem fructus, recipere etiam, ut administrator, si antea esset constitutus administrator. Et an Episcopus, & Prælatus electus, & confirmatus, seu institutus, vel promissus à Papa, possit conferre beneficia, administrare, vel exercere ea, qua sunt iurisdictionis ante installationem, vel inductionem in possessionem. Et quid possit in utroque casu consuetudo. Et an Parochialis vacans, possit conferri in commendam temporalem ei, qui magis idoneus fuerit indicatus, & electus, dum offert Bullas Papa, seu possit interim constitui Vicarius in ea, aut ei quocumque præsici. Et an dato quod magis idoneus indicatus, & electus ad Parochialem in concursu; ex eo, quia in ea administravit, ut Vicarius amitteret ius sibi competens gratia, & promissa de illa à Papa ei facta, sit valida, etiam non facta mentione de dicta intrusione, seu administratione?

SUMMARIUM.

1. Electus dignior, siue promissus neque ante collationem fructus percipere, ut administrator esset antea administrasset, & quid possit consuetudo, num. 10.
2. Declaratio in una Placentina expenditur.
3. Episcopus, siue Prælatus electus, vel promissus à Papa, potest beneficia conferre. & alia iurisdictionem exercere ante installationem, nisi alius esset in possessione; num. 4. & 5. vide notitiam.
6. Vacatio Ecclesie, solum durat usque ad confirmationem de Prælato factam: factis tamen n. 7. & expenditur n. 16. 17. & 19.
8. Confirmatio electi ab Ordinario loci, in quo deferat ab alio facta, & quid de installatione, num. 9.
9. Consuetudo mala, non evidenter talis erubuit iustam ignoranti confirmationem. 11.
10. Pœnitentia non debet qui communi iudicio non peccat.
11. Consuetudo inusitata nondum reprobata excusatur à pena, nisi adejset mala fides.
12. Consuetudo facit ut electus, etiam confirmatus, non administrat ante apprehensam possessionem, num. 14. quid in Hispania num. 16. & 17.
13. Episcopus, aliquis promissus nunquam ante adeptam possessionem administrat, nec conferunt beneficia, & hoc etiam de consuetudine Hispanie num. 16.
14. Capitula Cathedralia administrant, uti sede vacante; donec sit capta possessio per Prælatum.
15. Remissoria petita ad probandum, quod Episcopus Remensis de Officio & sacris Ecclesiis. Tit. 1.

qui confirmatus conferbat ante adeptam possessionem, & ante præsensatus Litteras Capitulis, siue denegat.

16. Collatio facta ante possessionem, non præstat administrandi facultatem, etiam si esset consuetudo administrandi.
17. Episcopus de iure communi videtur ut non possit etiam confirmatus ante præsensatus Litteras Capitulis administrare, & de ratione num. 21. & 22.
18. Cap. avaritiae de elect. lib. 6. & alia iura non impediunt Litteras præsensari, ut electus, & confirmatus administrare possit.
19. Parochialis vacans, neque in commendam conferri ei, qui magis idoneus est, interim quo offert Bullas Papa.
20. Vicarius neque constituitur promissus ad beneficium, uterum quo Bullas offert.
21. Intrusus dicitur qui electus ad Parochialem, ut magis idoneus administravit in ea, numero 16.
22. Intrusus cadit à iure beneficii, si quod habet, & quod talis dicitur n. 27.
23. Possessionem beneficii capiens ante collationem, etiam si non administrat, aut fructus percipiat, dicitur intrusus n. 28.
24. Intrusus in beneficio tenetur de sua intrusione mentionem facere, alius datur subreptus, etiam si non administrat, nec fructus percipiat.
25. Intrusus percipiens fructus, tenetur mentionem facere de tali percipione.
26. Beneficium promissum facta à Papa antea intrusi, non facienti mentionem, qualiter valeat n. 31.
27. Constitutio Inly 111. n. 32.
28. Littere non expeditis apprehendens possessionem vivente supplicatione, subreptus.
29. Intrusus, aut percipiens fructus indebitos, non est inhabilis ad beneficium, nisi, & qua præstet n. 35.
30. Cap. iam dudum, cap. per inquisitionem hoc titulo.
31. Intrusus se in beneficio qui ius ad rem habet in illo, si non se ingerat administrationi nec fructus percipiat, non ideo dicitur inhabilis ad illud.

Ad has difficultates ex dictis non est facilis responsio iuxta terminos textus nostri cap. 6. y. & 17. cum aliis huius tituli, item & cap. avaritiae 5. de quo dixi quæst. 2. & sic resolutione respondeo ad primam, ut non possit dignior electus, siue promissus ante collationem fructus percipere, ut administrator, etiam si antea esset constitutus administrator; quia supposito, quod regula dicti cap. avaritiae, procedit in quolibet beneficiis, & in prebendis, seu nominatis, ut cum Lupo alleg. 3. sub num. 4. Mandosio, Rebuffo, Corra, Hieronymo Gabriel, & aliis resoluit Nicolaus Garcia de benef. p. 1. cap. fin. à n. 216. de quo iam dixi sub precedenti questionibus: ita est concludendum, ut resoluit Ioannes Andreas, Dominicus n. 4. & Franchis n. 1. & cum eum Nicolaus Garcia de benef. p. 2. c. 2. n. 17.

Nec obstat huic resolutioni quidam declaratio Placentina petita pro parte Episcopi Placentini anno 1593. ubi cum vacante quadam Parochiali in mense ad Sedem Apostolicam referatur, & Episcopus Placentinus, habito concursu, et dignis

digniorum eligendo, supplicando, sequentia dubia declarari. Primò si potest in dicta Parochiali eo iustus Vicarius, qui vti dignior ad Parochialem nominatus est. Secundò si potest magis idoneus in commendam temporalem dictam Parochialem habere. Tertiò si virtute mandati Episcopi potest, antequam sit facta ei à Papa collatio capere possessionem Parochialis. Quartò si dignior ante confirmationem, potest fructibus Parochialis gaudere sub prexextu Commendatarii, seu Vicarii; & habito responso negativo, ad tertia dubia eadem sancta Congregatio Concilij sic censens ad quartum dubium verbis sequentibus responsum præbuit: *Anno collationem non posse fructus percipere; nisi vti administratorem; quia vt respondet Garcia d. 7. num. 25. adducens ad litteram dictam declarationem, quæ alia duo dubia claudic ibi obiter declarationem Concilij alloquentur fuisse; & ob id standum esse resolutioni positæ n. 1. quæ comprobatur ex iam dictis g. 1. & g. 2.*

Ad secundam questionis partem Innocentius, Hostiensis, Ioannes Andreas, Compstellanus, Buttrius, Cardinalis, & Abbas in *notis s. xxi. Felin. in cap. ne des, de Simonia, num. 2. Decius, Capella Tursi, num. 444. seu 445. & ibi Austerius, Cosmæ in pragmatice sanctione hoc tit. cap. licet §. censuris verb. promerui, Ripa lib. 2. resp. c. 31. Rochus de iure patronatus, verb. ius, quæst. 1. Lami bertius in eodem tractatu 3. part. lib. 2. g. 11. art. 6. & 7. Selua de beneficiis, part. 2. §. 1. Rebuffus de pacificis possessionibus à num. 243. & 251. & in praxi titulo de simonia in resignat. beneficiorum, num. 26. Botteus de Synodo 1. part. num. 39. Gottalvus 2. part. cap. 4. num. 8. Duaren. de beneficiis lib. 3. c. 4. Robinson cap. 12. à num. 2. & c. 23. Pet. Gregor. c. 38. num. 2. Chuchus in *inst. moral. lib. 4. tit. 4. à num. 63. Suarez tom. 4. de pœnis, disp. 55. §. 1. num. 16. Azavedus in Curia Pisana lib. 1. c. 13. num. 9. Anastasius German. de indultu Cardinal. Necnon quædamque, à num. 19. Coarctus, plures referens lib. 3. var. c. 6. num. 6. dicunt quòd Episcopus, sep. Prelatus electus, & confirmatus, seu institutus, vel proutus à Papa, potest conferre beneficia, administrare ea, quæ sunt iurisdictionis ante installationem, vel inductionem in possessionem.**

Nisi alius esset in possessione Prelatus ex nostro textu, cap. qualiter, cap. nihil hoc tit. dist. cap. auaritia eodem tit. lib. 6. eo quod dicta iura solum viderentur exigere confirmationem electionis ad administrationem.

Alij inquit, vt sunt Archidiaconi. in cap. cum quis de prebend. lib. 6. & ibi Lopus, Paulus, & Ancharam, idem Archidiaconus in dist. cap. auaritia, vbi Domin. num. 4. in prin. Franc. n. 4. idem Ancharam, in reg. sine possessione lib. 6. Imola hic, Felinus conf. 40. n. 5. Flamin. Paulus de resignatione benefic. lib. 10. q. 6. n. 7. contrariam sententiam tenent. ¶ Sed ego pro prima existimo respondendum, tum ex iam dictis, tum etiam quia sic fiat per Rotam resolutum in vna Burg. Canonæ. 28. Januarij 1583. coram Illustriss. Lanceloto, quæ habere impedita 2. p. duræ, decr. 183. nempe vacationem Ecclesiæ solum durare vsque ad confirmationem, seu prouisionem de Prelato factam; & sic stante dicta prouisione, & litteris expeditis, etiam ante capram possessionem per Prelatum, non posse Capitulum conferre & iurisdictionem exercere, vti si sede vacante, vt sequitur Flamin. Paulus de resignatione benefic. lib. 7. g. 23. à n. 46. Nicolaus

Garcia de benef. p. 5. cap. 4. à num. 242. 245. & 249. quam sententiam ego inuelligo veram attento iure communi ex nostro textu, & dist. cap. auaritia, ¶ 7 Sed non sic in Episcopo attenta extravagante in iuncta hoc tit. de qua latè expendi à quæst. seq. imò & ante dictam extravagante de consuetudine seruati infra à versad. totiam, & à n. 10.

Quo iure attento non sunt amplectendi idem Dominicus in dist. cap. cum quis §. 1. n. 8. vbi Franc. n. 5. Felinus in dist. cap. ne des n. 5. Imola. Rebuffus sup. de pacificis num. 306. alius 255. concordantes dictas contrarias opiniones, vt si confirmet is, qui qui est ordinarius loci, & plenam potestatem iure habet, vt Archiepiscopus quoad prouinciam, Episcopus quoad Diocesim, & Papa quoad omnes, tunc ex sola confirmatione, habet plenam, & liberam administrationem; fœcus si alij confirmet, qui non sunt locorum Ordinarij; quia tunc Superioris, puta Diocesani conuentia, & consensus spectatur, & requiritur. ¶ Nec etiam amplectendi sunt Burr. in dist. cap. ne des, quem ibi sequitur Anania n. 4. quos Felinus citat pro tertia sententia dictas duas concordantes opiniones, dicendo, quod aut installatio spectat ad alium, quam ad confirmatorem, & sit verè opinio secunda Archidiaconi, & aliorum, aut ad confirmatorem; & sit vera opinio prima Innocentij, & aliorum; quia hæc distinctiones nequeant applicari ad prædicta iura communis.

Ad tertiam questionis partem, quid possit in vitroque casu consuetudo, & iuxta primum casum Abbas hic n. 3. Franchus in dist. cap. auaritia n. 2. Dominicus in dist. cap. cum quis §. 1. n. 7. in *supra* n. 7. de prebend. lib. 6. & ibi Franc. §. Chuchus in *inst. moral. lib. 4. tit. 4. n. 3. Lambertus de iure patronatus 2. part. lib. 2. g. 5. art. 1. n. 70. & 8. Rochus in cap. sine de consuet. lib. 6. n. 41. Selua de beneficiis, g. 1. n. 4. Gigas de iuribus sub num. 25. fol. 6. Rebuff. in praxi super regul. de fabricandis collig. glossa 4. n. 3. & reg. 29. Causel. vers. secunde etiam, docent vt non valeat consuetudo contraria à etiam tenet Nicolaus Garcia dist. 9. p. c. 2. à n. 16. vbi n. 27. addit sic procedere; quamvis consuetudo ista videatur excusare à pœna priuationis beneficij, seu iuris, de qua ibi. ¶ Nam consuetudo mala, non tamen euidenter mala, tribuit instam causam ignorantie, cum qui facit illud, quod alij faciunt, excusetur, & pœnit non debeat, quia communis iudicio non peccat, & tenent Farinac. in praxi crimin. 3. p. g. 95. Villat. de patronato de Calatayud 4. p. 5. n. 1. Ancharam. conf. 41. cum alijs Alexand. conf. 107. lib. 2. frua. lib. 6. Probub. ad Monachum in c. 5. de Clericis non resident. lib. 6. n. 36. Rochus in dist. c. fin. in prin. 35. & fol. 6. n. 19. Rebuff. vbi supra. Flamin. Paul. de consuet. g. 5. num. 24. Ludouicus Gomez in cap. 1. de consuet. in 6. num. 152.*

Sed licet consuetudo inuialida, & irrationabilis, non dum reprobat, excuset à pœna modo dicto, vt docent etiam Felinus in cap. ex tenore de rescriptis. num. 12. Nauar. conf. 29. de sent. excommunic. n. 9. sed vt dicunt Ludouicus Gomez, vbi supra, & Nicolaus Garcia dist. cap. 2. num. 19. qui haberet malam fidem, & conscientiam lesam; vt quia sibi constaret consuetudinem non esse bonam, vel saltem de ea dubitaret, non excusaretur à prædicta pœna priuationis, de qua in dist. cap. auaritia, maxime in foro conscientie, in quo irrationabilis consuetudo non excusat, ad quod applicatis plura, quæ dixi sub dist. cap. fin. à quæst. 4. & in alijs capitulis de Consuetudine.

- 23 Iuxta secundum casum, qui magis ad extensum
g. sequens expenditur, dum explicio dictam *extra-*
mag. in omnia hoc est. ubi ante præsentatas litteras,
 Episcopi nequeunt administrare, videntur respon-
 dere Abbas hic *num. 1.* ex communi Doctorum, Fel-
 lin. *in dist. cap. in membris Dei l. i. 3.* Rebuffus *de*
pacificis. num. 266. aliter 247. & Nicolaus Garcia *de*
benefic. p. 1. cap. 4. n. 217. cum Seluâ Bor. Anastasio
 Germonio ex glossa *in della c. r. r. r. in omnia, verb.*
Non proficiant, & per rectum *in cap. in h. dist. 1. 1.*
 cum aliis vt proutis possit administrare ante appre-
 hensam possessionem, nisi vsu, vel consuetudine
 receptum sit, ne quis administrat, nisi naturalem,
 & actuale possessionem acceperit, quam consue-
 tudinem ait Anastasius Germon. & Azevedus *dist.*
9. sequent. referendi sibi vident esse in viridi obser-
 vantia, cum non soleant ante apprehensionem pos-
 sessionis quidquam proutis agere; ¶ & Garcia *dist.*
cap. 4. num. 258. ait negari non posse hanc consue-
 tudinem polleere non solum in Hispania, sed etiam in
 aliis partibus: nam nunquam Episcopi ante captam
 possessionem administrant, nec beneficia consec-
 rant, nec in aliquo loci occupant, seu impediunt ¶
 sed quod capitula vi sede vacante administrant, &
 iurisdictionem exercent, donec per Prelatum sit
 capta possessio Episcopatus, quæ præsentatis litem-
 ris, & præstito solito Iuramento de seruandis sta-
 tutis, statim sollet eis dari, seu eorum procuratori,
 sic vt vsque ad illud tempus censetur durare Ec-
 clesie, & sedis vacatio ad istum administrationis
 effectum.
- 16 Vnde Azevedus *conf. 14. num. 13.* ait quod de
 consuetudine Hispaniæ prout notum est, etiam
 Episcopus confirmatus non confert, nec admini-
 strat, vsque dum Bullas, & litteras cum mandato
 præsentat in Capitulo sue Ecclesiæ, & possessionis
 caput ipse vel alius eius nomine, nec quod aliter il-
 lum Capitulum reciperet ad ministrandum, & con-
 ferendum beneficia, & bona talis Episcopatus; &
 sic eo in casu stante dicta consuetudine, nullo mo-
 do posse electum, & confirmatum Episcopum ad-
 ministrare, nec conferre ante adeptam possessionem,
 & quod interim prædecessor iuste possidet
 secundum Rebuffum *in concordatis. s. de colla. i. a.*
§. 90. num. vers. vacante in hoc pag. 100. & in prall.
- 17 de deual. *num. 40.* ¶ & hoc modo dicit Nicolaus
 Garcia *dist. 5. p. cap. 4. n. 160.* ex Doctrina Hostien-
 sis *in cap. s. om. 1. de resist. sp. alit.* quem refert Felin.
conf. 40. num. 4. accipiendum esse Rebuff. supra
de deualutione num. 71. dicentem scilicet sedem vacare,
 donec Episcopus nouus adeptus fuerit possessionem:
 nec: & addit *num. 164.* quod stante dicta consue-
 tudine, quæ est satis rationabilis, non videtur posse
 administrare, nec conferre promotionem, etiam si sit
 Cardinalis ante adeptam possessionem.
- 18 Vnde idem Garcia *dist. 5. p. e. 4.* refertur *num. 162.*
 ad litteram decisionem de Rota super quadam pro-
 uisione Canonici Burgen. coram Domino Buba-
 lo 8. Iunii 1584. ait *num. 161.* vt cum peteretur
 remissoria ad probandam consuetudinem immem-
 orialem in Regnis Hispaniæ, quod Episcopi post
 expeditas litteras, siue Bullas absque illarum offen-
 sione in Capitulo, prouiderent de Canonicis, &
 aliis beneficiis, fuit denegata; quia non dabatur
 aliquis sumus; quinimo testes examinati videban-
 tur potius probare contrarium, nempe quod Epi-
 scopi non se intromittunt in administratione Epi-
 scopatus ante præsentationem litterarum, & ante
 captam possessionem.
- 19 Et confirmatur ex doctrina Vgolini *de officio*

Episcopi cap. 90. §. 1. §. 1. num. 1. dicentis ante possessionem
 administrare non posse eum, cui collatio facta
 est, ubi consuetudo esset, vt ante possessionem
 administraret, & cum sic visibile semper obseruari,
 addentis, nec ab ea consuetudine esse disceden-
 dum, refert idem Garcia *dist. cap. 4. sub num. 257. in*
fine, qui ait regulam 1. Cancellarij ibi *num. 259.*
 relatam videri ad id refereisse, quæ reservat be-
 neficia ad dispositionem Episcoporum, & aliorum
 collatorum pertinentia, quæ post illorum obitum,
 dimissionem, seu amissionem, vel priuationem,
 vsque ad promotionem successorum Apostolica
 auctoritate faciendam, & adeptam ab eis posses-
 sionem vacans, quasi vsque ad illud tempus vacare
 censetur Ecclesia, seu sedes.

Quare infero, vt secula etiam decisione *dist. 20*
extranag. in omnia hoc est. de qua abunde à quass.
sequens, & attenta relata consuetudine, seu sola
 dispositione iuris communis ex nostro textu cum
 aliis, & *dist. cap. amariæ,* & actioni con-
 forme, non posse Episcopum ingerere se admini-
 strationi, & iurisdictioni exercicio, nisi ostensis,
 & præsentatis litteris suæ prouisionis Capitulo, de
 cuius præiudicio agitur, & ad tollenda ei admini-
 stratione, & iurisdictione, quam habet, sede
 vacante ¶ qui ante ostensionem, & intimationem li-
 terarum, non tenetur Capitulum desistere ab admini-
 stratione, & exercicio iurisdictionis, sed quod
 possit eam continuare, & vt Episcopus consequen-
 ter non possit antea iurisdictionem exercere, sic vt
 alias daretur confictus, & repugnans iurisdic-
 tionum, & confusio magna ac rixarum, & scandalo-
 rum occasio; & ita tenendum arbitror ex doctrina
 Felini *in cap. ex parte Decani de responsis. Ripa in 4.*
quod te mihi num. 61. ff. si certum petatur, Bartol. in
l. c. num. 20. ff. de nomi. ap. nunciat. vt in terminis re-
 soluit Nicolaus Garcia post alia, quæ adducit *in*
dist. cap. 4. p. 6. à num. 251. ibi num. 254. & 255. ¶
addens dist. num. 256. vt iam cum illo dixi textum no-
 strum, alique iura nostri tituli, & *dist. cap. amariæ,*
 non impedire hanc Doctrinam, cum ea iura
 non excludant ostensionem, & notificationem li-
 terarum faciendam Capitulo, cui auferatur administra-
 tio: pro qua doctrina faciunt infra dicenda de officio
deleg. in c. cum in iure, ubi de non admittendo lu-
 dice delegato, seu commissariis, antequam Ordina-
 rio ostendat tenorem suæ commissionis, secundum
 praxim, quam retuli infra *in cap. fin. de libelli obla-
 tione §. 22.* alia dico quass. sequens sub *vers. ad se-*
cundum.

Ad quartam questionis partem, suppositis quæ
 dixi à *num. 1. & vers. ad secundam,* respondeo
 resolutiue Parochialem vacantem, non posse con-
 fecti in commendam temporalem ei, qui magis
 idoneus fuerit iudicatus, & electus, interim, quod
 assert Bullas Papæ; nec posse interim consensu vic-
 carium in ea, aut ei quoquomodo præfici; quan-
 uis referat Nicolaus Garcia *de benefic. dist. p. 9. c. 2.*
num. 23. in his Regnis Castellæ; & particulariter in
 Episcopatu Abulen. contrarium seuatum; etsi in
 eo Episcopatu videatur iam emendatum; quia vt
 ipse refert ibi; & *num. 24.* eam praxim, non esse te-
 nendam, vt malam & quia textus *in dist. c. amariæ*
hoc est. lib. 6. videtur procedere in quibuslibet
 etiam beneficiis, vt iam dixi supra *sub num. 1.* &
 hoc probat ex declaratione facta Episcopo Placen-
 tino anno 1593. de qua dixi supra.

Ad quintam questionis partem, an dato quod
 magis idoneus iudicatus, & electus ad Parochialem
 in consensu ex eo quod administratur, vt Vicarius

- contra supradicta, amitteret ius sibi competens ex dicto cap. *ambrosia hoc tit. lib. 6.* gratia, & proisio de illa facta ei, sit valida, etiam non facta mentione de dicta intrusione, seu administratione: & suppositis quæ dixi q. 2. *vers. ad secundum* videtur pro affirmativa sententia respondendum; quia cum talis videatur intrusus, & intrusivus cadat à iure suo, si quod habet ad beneficium, item efficiatur ad illud inhabilis, ut docent Doctores in cap. cum iam dudum, & cap. per inquisitionem hoc tit. sic ut dicat Cosmas de pac. sic. *in fine ad finem verb. violenti*, quod solus Papa potest cum eo dispensare; & dicat Rebuffus *tit. de remissione in possessione. n. 8.* quod si quis acciperet possessionem contra constitutionem, esset intrusus; sic ut postea collatio illi facta, non valeret, ut dixerunt etiam Joannes Gutierrez *cap. 10. num. 12.* Nicolaus Garcia de benef. p. 1. cap. fin. num. 224. & qui etiam n. 223. cum eodem Rebuffo, & DD. in cap. iam dudum de probend. scribit quod capiens possessionem, etiam si non se ingerat administrationi, nec fructus percipiat; ac etiam violentiam non adhibeat, sit privatus iure ad rem sibi ad beneficium competenti; ex eo quod accipiens possessionem beneficii ante collationem, & ius in re, est intrusus, cum eam capiat sine titulo.
- Vnde cum idem Nicolaus Garcia ex doctrina Mill. Hieronymi, Pauli, Rebuffi, Anez de Falcon, Cappellæ Tholosan. Cassador. Mandos. Azor. Lessi. & aliorum *dist. cap. fin. p. 11. num. 223.* dicat quod intrusus in beneficio, teneatur in impetratione facere mentionem de sua intrusione; & quod alias sit subreptus, & nulla, ut dixit etiam Abbas in cap. iam dudum. num. 3. *de prob. & in cap. praterea de iure Patroni.* & ita esse faciendam mentionem de sua intrusione, etiam si intrusus non administraverit, nec fructus perciperet. & si fructus perciperet, etiam de illis faciendam esse mentionem, ut docent Felinus in cap. in nostra de rescript. et. l. Rebus. p. 3. *de signatura verbo nec non num. 34.* & 17 & 18. *de dispens. cum regul. n. 66. & 67.* Cassador. *tit. 6. de prob. Puteus de c. 126. lib. 1. Rota de c. 1222. lib. 3. p. 3. dicit.* Mandosius de signatura gratia titulo de absolutioe à mala fruct. percipi. vbi latè, & conf. n. 19. Nauar. *conf. 2. n. 2. de aiat. & qualis. ord. Gonzal. in reg. 8. Cancellaria 5. 7. proem. n. 1. 71.* idem Garcia *dist. cap. fin. p. 11. n. 133.*
- ¶ sequitur ut proutis, de qua loquimur vicarie invalida ex doctrina Abbatis, in cap. quæritur hoc titulo, num. 8. Petri Balth. in directorio election. 2. p. cap. 8. Chuchi *lib. 4. in fine. tit. 1. d. num. 147.* ut refert idem Garcia p. 9. cap. 1. num. 31. qui ex hoc capite etiam refert fuisse Romæ impetratam Parochialem oppidi de Onirorum Diocesis Abulensis quamvis non haberet effectum impetratio, sed tandem concordatum inter partes, & confirmatum à Papa.
- Adhuc tamen ipse Nicolaus Garcia ibi à n. 11. dicit provisionem, de qua non est dubium validam videri; eo quod ibi non videatur intrusus vera, quemadmodum est illa, de qua ipse loquutus est d. p. 11. cap. fin. *dist. vbi à num. 124.* proximè relata; ita ut non possit dici gratia subreptia; quia non narrat Parochialem sibi esse debitam, sed solum exhibet suam approbationem, & litteras testimoniales Ordinarii; & quia ex clausulis generalibus fit gratia etiam si alias specialiter, vel generaliter ista illa refertur & an num. 33. & 34. ut his non intret constitutio 33. Iulij 1111. de qua idem 4. p. de benef. cap. 2. d. num. 47. quia illa loquitur de apprehendente possessionem beneficii, virtute supplica-

tionis, litteris non expeditis: & sic aut verius esse huiusmodi possessionem esse invalidam per subreptionem, quia exhibendo, & significando Papæ electionem de se factam ab Ordinatione in concursu; & videri etiam, ut significat habere aliquid ius ad Ecclesiam Parochialem.

Imò & in terminis relatæ doctrinæ de intruso, sub *vers. ad quartam*, dicit idem Nicolaus Garcia *dist. p. 11. cap. fin. à num. 234.* nullibi rectè probati quod intrusus, aut percipiens fructus indebitè, sit inhabilis ad beneficium illud, nisi in casu cap. quisquis, hoc titulo. ¶ Quia textus in *dist. cap. iam dudum, & cap. per inquisitionem hoc titulo*, ad futurum probant quod est indignus; ita quod electio deberet cassari, non tamen inhabilis. ¶ Et quod quamvis de Stylo Curiz videatur intrusus, quamvis est intrusus, & qui percipit fructus indebitè, quando illos habet, sit inhabilis ad illud beneficium; sed tamen de Stylo illi dari rehabilitationem, tanquam inhabilibus, cum compositione tertii partis fructus perceptionem, quod tamen ibi num. 236. addit non procedere in eo, qui habens ius ad rem ad beneficium, intrusus se in illo per solam possessionem absque eo quod se ingereret administrationi, vel fructus perciperet; quia ille talis non fit inhabilis ad beneficium, cum non amittat ius, quod ad illud habet, ut in *dist. cap. avaritia* iuxta decisiones, quas antea refert à num. 222. Et ut verius agas, applicabis quæ dixi infra in cap. olim 12. *quæst. 3. à num. 1. ad 21. de rescript. solator. vbi egi de quæst. An possit quis capere propria auctoritate possessionem de beneficio.* & ibi à num. 7. quis dicatur intrusus: & de violento possessore, & intruso, latè Garcia de benef. *dist. p. 11. cap. 10. à num. 1.* cum infinitis &c.

QVÆSTIO IV.

An si electus ingerat se in administrationem tantum unius fundi Ecclesiæ, ad quam electus est, incurrat penam nostræ textus, & cap. avaritiæ hoc tit. An hodie in aliquo sint immutata dicta in præcedentibus questionibus per Extrinag. hoc tit. cuius præfixa assignatur circa administrationem promissi ad Episcopatum, Abbatias, aliasve Dignitates Bullas Apostolicas exigentes. An pensio exigat, ac solui possit litteris super illius reservatione, nondum expeditis. An possit quis capere possessionem beneficii auctoritate propria. Et an gratia Pontificia sit præcisè probanda per litteras, aut possit etiam per testes. Et quibus penam puniantur admittentes electos, ut administrarent, litteris non ostensis?

SVMMARIVM.

1. Electum ingerens se ante confirmationem unius tantum fundi Ecclesiæ, non incurrit penam.
2. Commendatarius ad tempus, non incurrit penam, cap. avaritiæ.
3. Episcopi electi, etiam litteris expeditis, & p. a

- presentiis Capituli, nequeunt administrare, nec hodie post confirmationem, num. 6. & 7. Quamvis alij dicantur sufficere expeditionem solam litterarum, num. 8. 9. & 10. & num. 11.
- 4 Archiepiscopi Burgenf. facta ante ostensionem litterarum Capituli irrita fuerunt.
- 5 Extravag. inuicte hoc titulo, expenditur in praxi.
- 7 Collatio Capituli facta, iam expeditis litteris, sed nondum presentatis, valida fuit declarata.
- 11 Prouisus debet probari per litteras, nec aliter recipi debet.
- 11 Constitutiones Iulij II. & III. Pauli III. & Py II. extendunt Extravag. inuicte, de Electione, ad beneficia, & ad omnes Ecclesiasticos ritus, commendationes, sine administratione etiam in Commentationibus. n. 13. & 14.
- 13 Officiales curia dabant mandata de accipienda possessione, qua improbant Paulus III. Iulius III. & Pius IV.
- 16 Administratio, litteris non expeditis, & presentatis Capitulo, ex qua ratione sit in iure prohibita, n. 17. 18. & 19.
- 19 Electus seu alius assertoribus de expeditione litterarum non creditur, nec Monachus. n. 21.
- 20 Assertus se venire cum mandato, non creditur de iure communi.
- 21 Bullarum expeditio ad Episcopatum, aliasque Dignitates, per quas diligentia perficitur in Curia Romana.
- 22 Bullarum ad Episcopatum, & alias Dignitates, examen in Regia Camera Hispanica, quo iure quas proliciter.
- 24 Pensio exigi, ac solum potest, litteris non expeditis, secundum aliquos, verum contra, à num. 12.
- 25 Gratia Pontificis dependet à verbo Fiat, & à pronuntiatione Papa.
- 26 Scriptura ad substantiam gratia, non est necessaria.
- 27 Beneficium collatum per signaturam, ante leuationem Bullarum, potest cum alio cõmutari.
- 28 Beneficium vacare dicitur per mortem illius, cui solo verbo fuit collatum, etiam si tantum haberes signaturam.
- 29 Capellania honoris non requirit scripturam, nec Pontifici Bullam.
- 30 Privilegia solent vix vocari oracula in publicis tabulis referri.
- 31 Verbum Fiat, si de futuro videatur frequentius, accipitur de futuro.
- 32 Pensio sine litteris, nec petitur, nec soluitur.
- 33 Supplicatio sola dicitur exilire in vero, donec per litterarum expeditionem producat in mundum.
- 34 Litterarum expeditio, requiritur etiam in gratia beneficii, qua dicitur informis ante eam, n. 37.
- 35 Condicio iuxta censetur in gratia concessione, si littera expendantur.
- 36 Litterarum expeditio à regula Cancellaria exigitur, fuit introducta ad obviandas falsitates, & ne foret prauidendum Officialibus Romanae Curiae, & n. 43.
- 37 Pensio soluta non cogitur fieri per iudicem sine litterarum expeditione.
- 38 Pensionarius obligatus se solvere pensionem absque litteris, nihil facit, & n. 39.

- 40 Intrusus dicitur qui capie beneficij possessionem, sola supplicatione signata, litteris non expeditis, & inhabilis redditur ad illud optinendum.
- 41 Hæres illius, qui moritur, sola supplicatione, ante litterarum expeditionem, nequeunt percipere fructus illius temporis.
- 42 Regressus non valet, litteris non expeditis.
- 43 Episcopus nequit prauidere ex sola supplicatione, vigore alternatiua, litteris non expeditis.
- 44 Sequistrum non relaxatur resignatario habenti solam supplicationem vigore sententia lata favore resignantis, nisi cum expeditione litterarum.
- 45 Littera requiruntur quoad probationem, & executionem gratis, & quoad validitatem.
- 46 Beneficij possessionem capere nemo potest propria autoritate.
- 47 Gratia Pontificis praeiudicet debet probari per litteras contra iuris dispositionem, à num. 49. & 54.
- 48 Dispensatio Papa inter consanguineos valet, si Bulla dispensationis non repetatur.
- 49 Gratia Papa per testes non probatur, bene sine litteris & à n. 54. contra aliquos.
- 50 Scripturam ad probationem, multis casibus requiruntur.
- 51 Probatio per litteras desideratur in omni Pontificij gratia, ut stylus Curia Romana declarat, & n. 52.
- 52 Gratia si per testes probari valerit, absurda multa emittunt, & n. 53.
- 53 Fundati se in gratia Pontificij, debet eam ostendere ad euacuanda absurda, & falsos testes.
- 54 Regula potum vim habent testes, & instrumenta: falsi in probatione gratia Pontificij.
- 55 Collatio beneficii nequit testibus probari sine litteris collationis.
- 56 Capellania vi probetur collatio, non testibus, sed titulo collato.
- 57 Eligentes recipientes electos suos litteris, qualis puniuntur paria, & n. 58.
- 58 Religio non superiorum confirmans electionem, sine litteris puniuntur.

Ad primam questionis partem resolutione dicto quod si electus ingrat in administratione tantum vnus fundi Ecclesie, ad quam electus est, non incurrit penas impositas in cap. avaritia hoc iur. ita tenendum existimo per declarationem Rotæ in Mutanen. Ca. amicarij 14. Martij 1603. coram Cardinali Lancellono, & ex decisione Rotæ 19. num. 12. p. 2. diuersi, quia ita Doctores loquentes in specie textus in c. eum, qui de prob. l. 6. quatenus ibi Pontifex prius ipso iure intrusum in possessionem beneficii, absque Diocesani, alteriusve Superioris consensu, vel auctoritate, eius decisionem limitans in intrudente se tantum in possessione alicuius prædij ipsius beneficii, cum sint diuersa: ita ibi Barbosa n. 4. & Ego in c. eodem 12. de testib. foliat. g. l. n. 2. & confirmatur ex nonnullis adductis supra in fine, quæst. præced. Item quia ut ibi dixi in eaq. quæst. & g. 2. textus in dist. cap. avaritia, non habet locum in commendatario ad tempus, sicut nec extravagans inuicte, de qua in verbi ad secundam, cum aliis limitatur in illo, iuxta Rotam, quæ referunt Flamin. Parif. de resign. benef. lib. 7. g. 21. n. 20. Barbosa in dista extravag. n. 4. & facit etiam quæ sentit Tiraq. de retrall. l. ius. g. 3. glo. 2. n. 5. quem refert Barbosa, sed illum legi. & nihil

nihil de hoc puncto tangit, ubi tantum loquitur, ut debeat docere de mandato, qui aliquid denunciat nomine alterius. Sed Ego sic tenendo dico adhuc non esse recedendum; celi videtur contra facere dictum *in prelatibus quibusdam*. 1. quia ibi resolutum tendit de ingente in re administratione etiam in tota parte vnius speciei fructuum, aut iurisdictionis ipsius Episcopatus: in nostrum vero casu de ingente in re vno tantum fructu ex multis pertinentibus ad Episcopatum, vel beneficium, quod non rubat nisi dispositionem in *dilecti. e. avaritia*, & aliis.

3 Ad secundam questionis partem de praxi, quam debent observare electi ad Episcopatum, seu Abbatiam, vel Dignitatem, requirunt Bullatum Apostolicum expeditionem; igitur per decisionem dicta extraneae, immo illa, hoc rursus, patet decemum, ut Episcopi, & alij Prelati in Curia promoci, etiam litteris expediti, non possint consecrari, nec administrare ante illam ostensionem, & presentationem factam Capitulo, vel probant illa verba, ibi: *Nulique eis absque dictarum litterarum ostensionem recipiant, aut eis parent, vel intendant*, & ex *vers. sequent.* † Sic Rota in *Burgis, Canonie*, 3. Iunij 1583. coram Dominio, Bisalo recedens ab alia decisione dicta coram Lancellolo, de quibus meminit Nicolaus Garcia de *benefic.* §. p. cap. 4. d. num. 151. ubi refert, ut iuxta dictam extraneam, ex quo littere tunc fuerint presentatae Capitulo, & Canonicis, totum id, quod actum fuit per Dominum Archiepiscopum ante dictam presentationem, fuit irritum, & inane, ut disponitur in dicta extraneam, in *relato vers. nulla*, & in *vers. sequenti*, ibi: *Quod si fuerint contra premissum fuerint irritum habentur*.

Summa ergo dictae Extraneae, in sua prima parte, ex nempe est, quod Episcopi, & alij Prelati Superiores, necnon Abbates, & Priores, ac ceteri Monasteriorum regimine exercentes, qui a Sede Apostolica promouentur, aut consecrantur, seu benedicuntur ad communis ecclesiae, & Monasteria absque litteris Apostolicis accedere, vel honorum Ecclesiasticorum administrationem accipere non presumant, sic ut quicquid autem, si eorum actum fuerit, intem sit irritum, nec amplius possint percipere fructus: & addit quod Capitulares ipsos recipientes, vel eis obediens, sine praedictis litteris, sine ipso iure (suspensi a suis beneficiis: ut Barboza ibi num. 1. alter P. Barboza in l. *divorcio in principio* p. 2. num. 50. §. *solo matrem*, Iulius Lator, *verat. incub.* 11. 4. cap. 25. num. 9. in fine, cum alij alter Barboza in *pastoralis* p. 3. allegat. num. 16.). Flaminius Pauli de *rescriptis*, lib. 3. quest. 5. num. 33. Azor. in *usu. moral.* p. 2. lib. 3. cap. 29. quest. 9. *vers. ceterum*, & lib. 7. cap. 1. quest. 1. Riccius *eccl. lib. 1. §. 25. †* Vbi dicit quod vacante sedis Episcopalis, durat usquequo litterae Apostolice fuerint expeditae, & presentatae Capitulo respondens ad argumentum, quod de iure communi, sedes Episcopalis designat vacare per provisionem factam a sede Apostolica; ita Prelatus acquirit iurisdictionis exercitium per dictam provisionem, antequam sit capta possessio, ita ut si etiam licita collatio beneficiorum, ut dixit Rota in *rescriptis*, p. 2. in *decisione* 182.

7 † Tamen iam hodie ex dicta Extraneam, aut non solum requirit provisionem, sed etiam expeditionem litterarum, & transportationem, ostensionem & presentationem, per textum ibi adducens praedictam *decis. Burgis, Canonie*, 3. Iunij 1583. coram Lancellolo, ubi declarat valida collatio facta per Capitulum, non vocato Episcopo iam pro-

moto, non tamen presentatae litteras expeditionis.

Et quamvis aliqui dicant quod litterae debent esse expeditae ad hoc, ut non dicatur Ecclesia vacante, & ut Episcopatus possit administrare, absque eo quod de praesentatione faciant mentionem; ut ita simpliciter dicta glossa in *elem.* 1. *verbo sedis vacante de heretico ubi Imola num. 9. verb. si glossa vacante*, Cardinalis in 6. duo num. 5. in fine. Abbas num. 6. *vers. Ecclesia Vitalium*, 176. Petrus Ravennas in *compendio iuris Canonici* hoc tit. Paulinus de *potestate Capitulorum*, praedicti 7. num. 14. Felinus in *cap. de Dei nomine* num. 3. *vers. quarto* iuxta de *simonia*, Scluz de *beneficiis* p. 2. §. 5. in *prin.* Abbas in *cap. qualiter* 9. hoc tit. *verab.* 1. quem sequuntur Decius *Rub. de cons.* num. 42. Calladous *decis.* 8. num. 3. de *rescriptis*, Pincus *decis.* 237. n. 3. lib. 3. † Tamen omnes isti, & alij, qui reperiri possunt, non excludunt ostensionem litterarum; quia simpliciter loquuntur in illam praesupponunt, ex quo ad id probandum allegant dicta extraneam, immo illa, quae de litterarum ostensione expressae dispositioni.

Ita declarat Rebuffus in *praxi tit. de simonia in 10 rescriptis*, num. 31. Decius in *Rub. de cons.* & *eccl.* n. 42. Vitalianus, qui seipsum declarat, in *elem.* 1. §. *perro* num. 30. de *inven.* Felin. in *cap. 1. de prescriptis*, num. 3. qui licet loquatur per verbum *scripsit*, postea tamen assumpsit, & deit hoc in *cap. cum te num. 6. vers. sed eam de rescriptis*, & in *Rub. de cons.* num. 12. *vers. & adde*, ubi dicit quod debent ostendi litterae, Abbas in *cap. nisi* num. 4. hoc *titulo*, & in *cap. in nostra col. fin.* num. 11. *vers. dicit tamen, de rescriptis*, 11. † Vbi expressè dicit quod provisioni debet probari per litteras, nec aliter recipi debet, & hoc deit esse notandum, quia multi in hoc errant: ita ille, & Nicolaus Garcia de *benefic.* *dilecti*, p. 5. cap. 4. sub num. 12. & comprobatur ex his, quae cum eo dixi in *quasi. praedict.* nempe ut sit satis iuri communi conforme non posse Episcopum ingere se administrationi, & iurisdictioni exercitio, nisi ostensis, & presentatis litteris suae provisionis Capitulo, de cuius praedictio agitur sic, ut nec ipsa supra allegata excludant ostensionem, & notificationem litterarum faciendam Capitulo, cui auferunt administrationem.

Adhuc per dictam Extraneam, immo illa, non plenè eorum indicantes alij Pontifices post Bonificium VIII. cuius declarationem confirmant etiam Iulius II. Iulius III. Paulus III. Pius IV. eo quod ante Bullarum expeditionem, grana sua informis, nec aliter gratia provisionis faciat, quam providens vult ita, ex Quaranta *verb. benedicti p. 5. §. 1. & Zecoli. p. 1. princip. vers. Bulla*, referente declarationi Sacrae Congregationis, ut nec ex antiqua consuetudine id liceat, & aliam qua Episcopo Lucensis responsum est, ut prius eam, quae ita obtinent, adhibitis Vicariis, qui inserviant Ecclesiae, donec, &c. ut etiam cum illa tenet Zypaeus in *actuali. iuris Canon. titulo de causa poss. §. & prius*, num. 1. addit inquam Scortia *epistolae* 93. sub *titulo* 138. in *vers. quare*, referens litteram dictae Extraneae, Bonifacii, ut quis per ipsius decreta, non erat expressum de beneficiis omnibus, quod idem Iulius III. sua *constitutio* 1505. quae incipit *veniam*, quam innovavit Alexander VI. Innocentius VIII. & aliorum Pontificum constitutiones; etiam Iulius comprehendit illa sua constitutione Ecclesias omnes, siue iure iuncti, siue commendationis, siue administrationis concessibus.

- ¹⁴ Ad te tiam questionis pariter, an pensio exigi, ac solui possit literis super illius reservatione, nondum expeditis: & præmissis: que dico infra in cap. quia 5. de iudiciis q. 1.6. & 20. & que latissime de pensionibus dico subest. cap. 1. vt Ecclesiastica beneficia sine diminutione conferantur, & alibi, videretur vt in hoc casu non sit necessaria literarum
- ¹⁵ expeditio, aut presentatio: quia gratia Pontifex solo verbo perficitur, cum dependat a verbo fiat, vt dicunt Caldeus in cap. quisque de electione, Ba. h. in cap. noster num. 19. de receptis, & Rindmaldus in Rub. de consuet. num. 113. Rebuffus in regula 14. Cancel. Castiadorus decr. 4. num. 22. in l. de causa possit. & proprius, & videtur communis opinio secundum Parisium de resignat. benefic. 2. tom. lib. 10. q. 1. a num. 3. vbi quod statim quando Papa pronunciat aliquem Episcopum aliquis ciuitatis, vel beneficiarum alicuius beneficii, vel P. exbende, eo ipso perficitur gratia: hanc communem tradunt Bursanus conf. 393. n. 4. vol. 4. Malcard. de probat. coneluf. 845. num. 10. ubi 2. vbi num. 14 allegat pro hac opinione textum in cap. in iurisdictione 2. q. 2. cap. dudum 5. fin. de sepulchris, & Geminian. conf. 103. num. 6. dicit quod de stylo curie requiritur scriptura, solum ad solemnitatem probatoriam. Et quod ad substantiam gratie non sit necessaria scriptura, cum sufficiat solum verbum Papæ: & pro hac opinione est decisio Rota 87. de receptis, alias 182. in antiquis, Gigas de prescrip. q. 34. num. 1. & sic si literis gratie non expeditis, Pontifex moriatur, expendantur tunc Bullæ in forma rationi congruas vt in regula 8. Cancel. vbi Gomez, & Mandol.
- ¹⁷ Et in tantum videtur vera relata opinio: quod beneficium collatum per signaturam ante leuationem, seu expeditionem Bullarum, possit cum alio conputari, vt docent Rebuffus in concord. in Rub. de mand. Apostol. verb. literarum. Imola 1. elem. unica n. 22. de rerum permutat. Probos in addition. ad Monachum in cap. licet Episcopus de Præbend. & Dignis. lib. 6. quod consilium videntur ex dila. decr. 182. vbi beneficium dicitur vacare per mortem illius, cui solo verbo fuit collatum, etiam si haberet tantum signaturam, tenet etiam principalem sententiam Vitalis in elem. dudum de sepulchris. Selua in tract. de beneficiis. 1. p. 9. 22. cumque procedere etiam in foro conscientie: quia potest quis gratia vti, licet Bullæ non sint expeditæ, docet Abbas in dila. elem. de sepulchris. §. per illum. Felinus in Rub. de consuet. n. 6. vers. lumen, sequitur eos Rebuff. in Rub. 4. de mand. Apostol. §. 1. vers. quævis infero, & Mascardus videtur amplecti de probat. coneluf. 146.
- ¹⁹ n. 11. t. dum dicit quod capellania honoris non requirit scripturam, nec Bullam Pontificis: quia hæc privilegia vna voce oraculo solent in publicis tabulis referri, cuius exemplum facile haberi potest, cum in Archivio ad perpetuam rei memoriam custodiuntur, vt tradit Mascardus.
- ³¹ Faciunt pro hac opinione alia fundamenta, quæ refert Zeuallos p. 2. de consuet. per viam violentiam, num. 3. 4. & 6. vbi tradit cum Felino in cap. quisque hoc tit. & in cap. cum 10. de scriptis. Afflicti decr. 253. num. 6. Decio conf. 179. num. 6. rationem esse: quia verbum fiat, vt petatur, licet possit de futuro colligi, tamen frequentius accipitur de presentem.
- ³² Contraria verò sententia ex regula dila. Extra. mag. in dila. hoc tit. debet teneri, quæ licet non claudat pensionis materiam, debet extendi ad eam, cum à Papa constituitur, Bullæ expeditæ, quo-

instrumento pensionarius conuenit cum, qui ad solutus est pensionem, et communi praxi, quana docet ex multis Nicolaus Garcia de beneficiis p. 1. sub cap. 2. sub §. 3. de quo dixi in cap. fin. de libelli obtinere §. 6. ex ea ratione: quia sola supplicatio dicitur existere in veteri: quoniam per literarum expeditionem in mundum producantur, vt dicimus de posthumo, qui nihil est, dum est in veteri, Bursanus conf. 193. num. 21. Malcard. de probat. volum. 2. coneluf. 845. eam docent in terminis Flaminus Paulus lib. 10. de resignat. benefic. p. 2. q. 1. num. 6. Germanus conf. 106. Oldradus 320. num. 8. Mandosius in Rub. de consuet. num. 50. vbi fuit etiam practicum, & resolutum in Rota decr. 30. num. 5. de Præbend. in nouissimo, & decis. 27. de receptis. Bellamera decr. 746. Felinus in dila. cap. cum 10. de receptis. col. 3. Gigas de pensionibus, responsio 42. num. 11. Cassaneus conf. 111. num. 27. t. resoluens etiam in gratia beneficii requiri expeditionem Literarum, & ante gratiam dici informem, & imperfectam: quia semper in gratie concessionem censetur inesse quedam tacita conditio, si literæ expendantur, vt tradit Bellamera decr. 34. vers. & pure, Rota decr. 27. tit. de receptis, in nouissimo, Miles in reposit. verb. gratia Apostolica.

Et ob prædictam rationem tradunt Parisius, ubi ³⁶ supr. Zeuallos qui sic amplectitur, vt verissimum in iudicando, & consulendo dila. q. 41. & 19. fuisse factam regulam Cancellariæ, qua cautetur, & disponatur, vt non iudicetur iuxta formam supplicationis, dicentes eam regulam emanasse propter duas causas q. 3. relatas, nempe ad obuiandas facilitate, quæ in supplicationibus facilius committerebantur, quam in Bullis: item ne fieret præiudicium Officialibus Romanæ Curie, qui apponerent manus super litteras Cancellariæ, indeque consequantur quædam emolumenta consuecta præstita, ratione officiorum emptorum: t. adducunt relati ob hanc causam: donec Litteræ sine expeditæ gratiam dici informem, & non posse exequi: & prædictis addo Sayrum in decr. 37. de simonia respondentem, Maynardum in decr. 16. lib. 1. Ricium collat. 1661. super glossam in cap. 1. de censur. dicentes vt non possit exigi pensio, literis non expeditis: nec propterea possit cogi per iudicem ad solutionem pensionis.

Est tamen dubium, num si se obligasset pensionarius de illam soluendo absque Literis teneatur: & licet Castiadorus assumat in decr. 2. de pension. Tamen respondo hodie eius doctrinam cessare vimute clausularum, vigore Literarum desuper expeditarum, nec alias persoluenda quæ tempore Greg. XIII. apponi caput, & clausule apponi solent à tempore Sixti V. quæ est magis restricta vigore Literarum Apostolicarum desuper constituendarum, nec ante alias præfens defuatio nulla sit ipso iure persoluenda, resoluit Riccius in dila. col. 1669. in fine, dicens ita pluries iudicatum fuisse in Rota, & signatur in vna verorum. pensionis 11. Julij 1592. coram Melino, & in vna abien. pensionis 13. Iunij 1594. coram Mantica.

Vnde pro maiori declaratione, & in confirmationem infero: primo quod si aliquis capiat possessionem beneficii, & sola supplicatione signata, literis non expeditis in forma consuepta, dicatur intrusus, & perdat omne ius, quod habet ad beneficium: sic vt de cetero ad illud obtinendum, inhabilis reddatur, vbi fuit sancitum in consuetud. In- ⁴⁰ ly. 111. quæ est 33. annis 1553. de quacunque mentione

tem. Gigas de pensionibus in epistola de infirmitatibus
n. 38. Barlaus conf. 193. sub n. 22. Mandosius in dist.
regula de non indic. extra form. supplicationum. 9.4.
num. 2.

41 Infero secundum quod habet de illius, qui decessit
cum sola supplicatione, seu signata ante expedi-
tionem litterarum, nullo modo possint percipere
fructus illius temporis, sic Corra de res. 289. Riccius
dist. col. 1661. in fin. ubi refert sic resolutum in vna
Aretana Parenchialis 13. May 1567. coram Chila-
no.

42 Infero tertio quod non valet regressus, literis
non expensis, & quod nec Episcopus vigore al-
ternatiue possit providere ex sola supplicatione, ut
dicunt, & tenet Mandosius supra 9.17. Zeuallos de
cognit. per vnam vol. p. 2. dist. 4. q. 1. vbi n. 22. ad-
dit cum Oldrado conf. 336. Flaminio supra n. 21. &
26. vi nec dispensatio suffragetur, literis non ex-
pensis, & quod nec relaxetur sequastrum resigna-
tio habenti solam supplicationem vigore senten-
tie laice favore resignantis, nisi expenderit literas,

44 ut dixit Flaminio dist. lib. 10. de resignat. n. 2. p. dist.
9.2. n. 28. referens pluries in Rota fuisse sic iudica-
tum, & quia secundum regulam Cancellarie inte-
ret non solum requiruntur quoad probationem, &
executionem gratie, sed etiam quoad validitatem,
ut tradunt Mandosius in rubric. de cons. n. 49. & 50. Ge-
minianus supra conf. 106. Zeuallos supra sub n. 22.
dist. c. 41.

45 Item, & quia secundum regulam Cancellarie inte-
ret non solum requiruntur quoad probationem, &
executionem gratie, sed etiam quoad validitatem,
ut tradunt Mandosius in rubric. de cons. n. 49. & 50. Ge-
minianus supra conf. 106. Zeuallos supra sub n. 22.
dist. c. 41.

46 Ad quartam questionis partem, an possit quis
capere possessionem beneficii propria auctoritate,
dixi latè in casum 12. de res. dist. 9.3. ubi negativè
respondi, & per ea, quæ dixi de alius rebus quest. 11.
& 2.

47 Ad quintam questionis partem, an gratia Pon-
tificis sit probanda præter probationem, seu sufficiat
eam probare per testes: si desideres disputare res-
pondes ad eam probandam per testes quæ adduxi
supra in hac quest. vers. ad certum, in principio. nam
ibi dicta faciunt pro hac opinione; tum etiam quia
probationes per testes, & instrumenta æqua lance
alimuntur de iure nostro communi, & Regio, ut
latè dixi infra in cap. nostra 32. vers. ad secun-
dam de testib.

48 Et facit etiam, quia valet dispensatio concessa
à Pontifice inter consanguineos; licet Bulla dis-
pensationis non repetitur; quia sufficit quod dixe-
ris, ut sit gratia perfecta, ut dicitur Rebuffus
cap. 1. Fiat lux. & facta est lux, tenent Rebuffus
in concordant. dist. Robre. de mand. Apostol. verb.
litterar. Rupa lib. 2. respons. Caven. 1. de iure pa-
tron.

49 Verum ex ibi dictis sub dist. vers. ad certum, &
verb. contraria, liquet in specie, de qua loquimur
probationem per testes non sufficere, sed de dubi-
tari Bullarum expeditionem, & eorum presenta-
tionem per fundamenta ibi adducta; & quia vi di-
ci scortus in consil. Summar. Pontific. opum. 55.
shorterum 137. ante fin. magnum inferretur pazu-
diciem. emolumento officialium Curie, si sola su-
pplicatione, aut testes, absque litterarum expeditione
sufficerent.

50 Nec est absurdum in iure ut sunt multi casus, qui
non per testes, sed per scripturam debeat probari,
 præcipue in antiquis iuxta quæ dixi in c. de penult.
de probat. suntque etiam alij, tam ad iudicia, quam
ad contractus, qui desiderant pro forma scripturam,
ut patet ex adductis, & notatis sub cap. 1. de libelli
oblat. & alibi scriptum, & in terminis dist. exarog. in-
tulla hoc ter. patet ex eius contextu.

Fernandus de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

Imò quod in omni gratia Pontificis desideretur
probatio per litteras, nec sufficiat per testes: proba-
tur decum per Dominos de Rota in decis. 27.
alias 232. ut de rescriptis, in novis quam sequuntur
Manlius de Afflictis decis. 16. n. 17. & 21. & decis.
319. n. 20. Gigas de pensionibus q. 19. n. 4. & 15. &
9.41. 79. Staphil. de litteris gratia, & infra, ut
quibus modis expirant litteræ n. 10. tradit Ancharam.
in cap. ex diligenti in fin. de summa, Abbas in cap.
qualiter, notab. t. hoc tit. Rebuffus in concord. de mand.
Apostol. §. 1. vers. ad probandum nomen, pluribus
sequens defendit Flaminio Patius p. 2. de resignat.
benefic. lib. 3. q. 2. n. 7.

Vbi dicit hanc esse communem opinionem, &
de stylo receptam, & à Romana Curia observa-
tam, Bellameta ita sequari dicens in Curia decis. 746.
& 644. & 43. n. 5. Miles in sua repertorio verb.
gratia Apostolica non censetur perfecta, & verb. pro-
batia gratia Papali. Barbuta in præmio decis. con-
clus. 1. §. hac sent. col. 1. dicens quod ita tenetur, quia
alijs sequentur multa absurdia, si gratia per testes
posset probari; & inquit quod super hoc non est
intelligendum, cum hæc sententia sit approbata per
decisionem Rotæ.

Idem tenet Gomezius in regulis Cancell. Apostol. 13
reg. 5. qui sequitur opinionem Felini in Rubrica d.
consil. n. 5. idem in dist. cap. ex diligenti de summa,
qui dicit communem, & de communi etiam atte-
statur in dist. Rubr. de consil. pro qua opinione est
optimus textus in auct. de mandatis Pise, col. 3. ibi:
Si quis autem cui tale aliquid visum est venias om-
nino non respiciens eum, nisi sacram nostram prag-
maticam ostendas formam, quod hoc scriptum, &c. Et
sic Zeuallos in præfatis 9.7.12. ait quod fundas se
in gratia Pontificis, debet eam ostendere ad evitan-
da absurda, & falsos testes, quæ euenire possent si
adhiberentur probationes per testes, maxime cum
difficile, & quasi impossibile sit, quod testes sciant
continentiam gratie, & omnem formalitatem. Et
pro hac opinione facit textus in cap. porro de prin-
cipalibus, ibi: Ex inspectione principalium.

Vnde quamvis Dominicus in præm. 6. §. vimmer. 14
facti n. 4. in fin. Franc. ibi, Archidiaconus & Ion. An-
dreas, Decius latè in dist. Rubr. de consil. n. 101. n. 39.
allegans plures decisiones Rotæ maxime decis. 96.
alias 5. de probat. ubi quod reservatio possit testibus
comprobari, tenent gratia posse testibus compro-
bari; & quod litteræ ad eius comprobationem non
requirantur, ego tamen pro secunda sententia re-
spondeo illam esse tenendam propter Curie stylum
& fundamenta ibi facta, & opinionem primam,
quam tueretur proximè adducti subsistere, in spe-
ciebus regulis iuris iam notatis; quia ut dixi patet
vim obincere testes, & scripturæ, ut in l. in aver-
tendis cod. de testib. instrument. Vitalis in dist. elem.
dudum, per tertium, ubi, dum dixi valere gratiam
Apostolicam, licet in scriptis non sit redacta: quo
pacto optimè concordat prædictas opiniones Mas-
cardus videndus de probat. cens. 845. n. 10. qui ad
hanc questionem elucidandam posuit septem nota-
biles liquidationes: quo pacto sunt intelligendi Selua
de benefic. 2.2.9. part. 3. Oldrad. conf. 325. m. 1.
& 6. Socin. conf. 19. n. 1.4. vol. m. 1. dicentes si
communiter secundam dictam opinionem amplexos
fuisse Canonistas in cap. nulli de rescriptis, ex glossa
sine iuxta textum, ibi, in cap. si mon. propriis de re-
scriptis l. 6. quam sequuntur communiter Doctores,
ibi, & Hypophilus de Mas. lib. in Rubr. de probat. 16.

Nec facit pro dicta prima sententia quod col-
lato beneficii possit etiam testibus comprobari; ut

H patet

patet in *decif. 780. alias 38. de probat.* quia in hac eadem specie, ut collatio beneficii non possit testibus probari, cum littere collationis sint necessariae, probant magis communem, Flautum. ubi supra n. 33. & quod ita praedicatur de Sylo Curie
 16 Ad illaque Zeuallos de *cognit. per viam visul. dist. 2. p. quest. 41. num. 25.* sepius allegasse in causis Capellaneorum, quae tractabantur in Consilio Archiep. Tolentini; quod si dubitaretur an Capellania sit collatio, & aliquis ex oppositoribus vellet probare collationem per testes, vos non sic admittendus, nec audiendus; quia est necessarius titulus collationis; & quod alias non debeat iudicari beneficium Ecclesiasticum; licet contrarium teneat Mascardus *conclaf. 313. de probat. volum. 1. num. 21.* quia iura ab eo allegata illud non probant; & commendat haec summa notanda à Litteratis; quia sepe in praxi contingit dicens ita fuisse resolutum in Rota, ut tradit Præfperus Fatinnac, *decif. 24.*

17 Ad ultimam questionis partem quibus potius puniantur admittentes electos Episcopos, siue alios, ut administrarent ante confirmationem, ex textu nostro, & *cap. an irrita hoc sit. lib. 6. de antiquam Littere gratie sine expedite*, & presentate originaliter in Capitulo; igitur in *dist. extraneag. inuncta hoc sit.* cauetur Capitulares recipientes electos, vel eis obediens sine litteris Pontificiis, esse suspensos à suis beneficiis, & clarè Pius I V. in *p. ad illa sua consil. 36. olim 100. edita anno 1564.* quae incipit *Sanctissimus*, in §. 1. loquens de Prælati religionum electis, statuit, ut interim non audeant ante confirmationem ingerere se in spirituali, seu temporalis regimine; sic ut se gerant pro Prælati; & quod alioquin sint priuati, & ibi
 18 deinceps ineligibiles. † Et quod ordinum Superiores tales electiones confirmantes sint priuati suis Dignitatibus; & quod Ordinarius loci, etiam Archiepiscopali, & maiori præfulgent Dignitate, interdicitur ab ingressu Ecclesie, & suspenditur à regimine, & administratione suae Ecclesie; ita docet etiam Scortia in *dist. Py I V. consil. episcopi 82. decretum 215. in fine.*

QVÆSTIO V.

An ut electus, & confirmatus admittatur à Capitulo, præcisè requiratur presentatio litterarum, vel sufficiat quod Capitulum habuerit notitiā de promotione, & de litteris expeditis. Et num si Rex de tali expeditione fidem Capitulo faciat scheda, aliove testimonio, teneantur Capitulares ad rogatum Regis electum admittere; si non vñ Episcopum, saltem, ut Gubernatorem; donec litteræ originales presentet, ubi refero casum de facto cum Ecclesia Austriacæ anno præterito 1640. An valida sit consecratio Episcopi antequam recipiat Bullam Romanam, ut possit consecrari etiam ab vno Episcopo; & quid de accipienda possessione Episcopatus?

SUMMARIVM.

1. Electus, & confirmatus, ut admittatur à Cap-

- itulo, præcisè requiritur litterarum presentatio n. 2. & 3.
2. Capitulum sedis vacante, habet ius conferendi, donec litteræ Episcopales expeditæ, & presentatae n. 4. 8. & 10.
3. Scheda Regis Philippi IV. missa ad Decanum, & Capitulum Austriacensis Ecclesie super recipiendo Episcopo electo, ut Gubernatorem; & quid acciderit, ea visa à Capitulo, à n. 6. & de iustitia scheda, à n. 9.
4. Austriacens. Capitulum qualiter se defendendo opposuit admittere sine Bulla D. Didacum de Salazar Episcopum nominatum; & quid tunc contigerit n. 7.
5. Capitulum à morte Episcopi gubernat, administrat, confert beneficia &c. donec sibi confis de nouo Prælati.
6. Clausula solita posita in Bullis electionum ad Episcopatum, & ad alios Dignitates.
7. Quæ error qualiter intelligat Extraneum iniunctum de Electione, & clausulam voluminum solutam in Bullis inferi &c. in foro conscientie, n. 13.
8. Rex Hispania in duobus casibus nominavit, sed vacante Gubernatorem, Laicos, Complutenses, & Talabera.
9. Rex ferunt danatim non averti.
10. Episcopus electus, ut Gubernator admitti non debet n. 18.
11. Commendatarius ad tempus potest à Capitulo recipi, litteris non expeditis.
12. Capitulum non debuit Episcopum confirmatum sine Bulla recipere n. 20.
13. Capitulum an possit remanere ad libitum Vicariam Generalem, vel Prætor Locum remanens, n. 21.
14. Episcopum electum sine Bulla nequit ab vno Episcopo consecrari à n. 24. contra Solorzanum, & contra responsum Consilij Induram aliam n. 22. & 23.
15. Consilium Induram quale responsum præstitit circa consecrationem Episcopum ab vno tantum, & non à tribus Episcopis.
16. Forma interrogandi ab Episcopo consecrato ante consecrationem imperiendam consecrandi super mandato, & Bullis n. 25.
17. Secretarius Episcopi consecrandi, legi coram testibus mandatum ad consecrandum.
18. Sacramentalis in materia aliud est probabile esse licitum posse fieri, aliud probabile esse validi fieri.
19. Consecratio Episcopi cum opusatione tantum probabili, est illicita.
20. Consecrationis materia, requirit Bullam nominatam; sic ut nec sufficit testium probatio, & n. 29.
21. Possessionem capiens litteris non expeditis, intrusus dicitur, & ius amittit.
22. Extraneum iniunctum de Electione, arte litterarum exhibitionem & satisfactionem electi, locum non habet; & ad quod venerit n. 35.
23. Probatio per testes, ut quia sit Episcopus, & pronuntiatus non sufficit.
24. Consecrari potest Episcopus extra Curiam, sola iurisdictione, seu vna voce oraculo, extra eam, non sine litteris sub panno n. 34.

Ad primam questionis partem, ad quam amplius respondetur per dicta in §. præced. & in hac quæst. versis, ad secundam; etiam pro affirmatiua sententia, nempe, ut ex sola notitia promissi, & expeditionis

petitionis litterarum absque earum presentatione, queas Capitulum admittit electum, & confirmatū Episcopum aliumve prout ad Dignitates, siue Canonias Ecclesiarum, ut senserunt Calderinus, conf. q. de officio legatus, & c. in cap. eadem, num. 16. vers. sed cum de scriptis, Rebuffus in praxi titulo de forma vicariatus, num. 210. Coartum. prallie. cap. 9. n. 7. vers. secunda conclus. ¶ Tamen idem Felinus d. cap. eadem, num. 17. vers. exensio 1. Boëtius q. 347. n. 16. & 17. & in terminis extraneis, 2 hoc iud. de qua l. de sub. q. 3. & 1019. q. 4. Rebuffus titulo de sim. in resignatione comprobans pluribus rationibus, & Nicolaus Garcia de beneficiis p. 5. cap. 4. num. 152. in fine, dicitur prædictis Doctores relaxam doctrinam tenentes, non loqui, quia lex requirit presentationem litterarum: nam tunc, & ego cum Rebuffo, Boëtio, Garcia, & aliis facere solam noticiam sufficere, & nego eam sufficere, quando presentationis requiritur: & utramque opinionem in suo sensu veram esse iuxta que dixi quæst. præced. in vers. ad quartam per sententiam.

¶ Nec enim allegata in contrarium procedent, quando ageretur de præiudicio alterius ut docent Felinus in cap. ex parte Decani de rescriptis. n. 22. Barboza l. 1. n. 20. de homi. spolia nunciis. Ripa in l. quod in n. 61. ff. de cornu petatur; sed sic est quod in presentem collaturus in Episcopale, quod habet Capitulum sede vacante, circa collationem beneficiorum, & propterea donec sint litteræ expeditæ, non prohibetur continuare suam iurisdictionem, taliter ut collatio sequens per Capitulum facta, teneat, & sit valida, ut in terminis defendit Nicolaus Garcia dicitur p. 5. cap. 4. n. 252. in fine, & n. 253. vbi ultra citatos per Rotam addit Felinus in cons. 40. n. 9. & 7. & respondisse in una Segobien Canonico de qua meminit dicit. q. 5. cap. 1. n. 219. sicut etiam tradit Gonzalez in reg. 8. Cancellaria glossa 15. §. 2. à n. 80. referens dictam decisionem dicens fuisse postmodum à Rota canonicam, tunc addit Garcia se consultum respondisse in alio simili casu vnius Canonici Cordubeni. Azor. 2. p. moral. lib. 3. c. 19. q. 9. & lib. 6. cap. 21. §. 11. Gratianus discip. forens. cap. 127. num. 45. Placetus in praxi Episcopali, in præmissis n. 4. & 5. & innuma Bullar. Qua antea verbo verbo Capitulum sede vacante, n. 13. quamvis antea ibi q. 8. tenuisset cum Rota dicit. 182. & faciente dubio in quæstionibus præcedentibus. Ergo.

¶ Ad secundam questionis partem, ut respondeam, dixi referendam litterarum Schedulæ Regis nostri Philippi IV. Iulij die 24. anni 1640. ibi: Venerabile Dean & Canonicos de la Iglesia Cathedral de Asburga, sede vacante, & a foveis como auendo yo presentado a esa sancta Iglesia a Don Diego Salzedo Vencos, su Santidad le puse en su favor a mucho dias y se le expedieron las Bullas, las quales por algunos accidentes, que se ofrecieron, se han perdido; y aunque con esta noticia, se habuelto a escriptura mi enuajado, para que de orden de despachar nuevo duplicado, y segun los autos que a auide se entienda lo estan vedando, la duplicado tan larga, como en esto ha auido, y ay a ocasionado en mi consejo de la Camara el reparo de que seria tudo que el obispado vaya a residir en esa Iglesia, y esperar en ella las Bullas, su pueste que estando, como esta, gozando las frutas de el obispado: es obligacion saya asistido al su gobierno a la vista de los fructos para su mayor doctrina, consuelo, y expedicion de los negocios, que se ofrecieren, como aquel, arçobispo cargo ha de estar a delonue, y teniendo consideracion a las causas referidas, y otras muy injustas que se reconocen de el seruaçio de Fernosin de Offic. & sacris Eccles. Tom. I

nuestro Señor, y mio, y bien de esse obispado, es ruego, y encargo admitas al dicho D. Diego Vencos en esa Iglesia, como Governador de ellas, y de esse obispado, dandole para su exercicion los poderes, y recaudos necesarios en el, entro tanto que llegaren sus Bullas, y tomo la posesion de el como Prelado; enque requiriere de vos otros particular seruaçio, y enque me auisies luego, como lo auisio en cumplido debuen retro dicit. mense, & anno, (yo) el Rey. Por mandado de el Rey Nuestro Señor. Ansemo de Alsea Redore.

¶ Iter fecit cum hac schedula Regia ab hac Matritensi Curia prædicta. D. Didacus de Salgado Beanco, Episcopus nominatus. & electus ad dictam Ecclesiam Austriensem. obuiamque fecerunt nomine Ecclesiarum, & Capituli quatuor Capitulares, Dignitates, & Canonici illarum Ecclesiarum, quibus in oppido de Vaneza, eisdem promissit schedulam relaxam, & Bullis carere: quo relaxo in Capitulo coram Prezbiteris, resolutum fuit de eo non admittendo, etiam ut Gubernatorem interim, ac Bullas presentaret, possessionemque caperet Episcopatus; & quod rescriberetur omnibus Decanis, & Capitulis Castellæ, & Legionens. scilicet quæ super pæsentis dubio, diuersis, & repetitis sessionibus Capitularibus, & decretatum, ut supra, me presente, ¶ qui tunc etiam Canonici Doctorales, iusticiarii, seu votum in secretis illi Capitulo propalando iuridicum communi consensu, sub pena centum aureorum, si iter non fecerim intra horas 24. sui nominatus ad supplicandum, & representandum coram Domino Nostro Rege, eiusque Consilio supremo Regio, & Cameræ à prædicta schedula, quod caute per dies octo distuli; eo quod ab eodem Episcopo percepti, illud in molestiam recipere, & se certo scire Bullas originales mittendas ei esse eo quod diu essent in Camera presentate, cumque sic accidisset, cessauit desistendum, eique data fuit possessio iuridice, ut mox est. Verum quia tunc ego longam allegationem iuridicam fecerim, explanando mentem prædictæ schedulæ pro illa, & pro Ecclesiarum fundamenta iudicialiter scribendo, quam originalem ipsi Capitulo tradidi, ut reponeretur in suo Archiuo; nunc iam vides qualiter ex ante dictis a q. 1. huius tractatus per prædictæ schedulæ satisfactum, præstans intellectum cap. 6. q. 4. p. 15. 17. & cap. nihil, cum aliis huius ritulibet cap. auaritia eodem l. 6. & dicit. Clem. innotte eodem. ac Bullis Summorum Pontificum Iulij II. & III. Pij IV. & Pauli V. de quibus q. præced. conuincens ex illarum tenore, nullo modo posse Capitulum illud compelli ad sic ut Gubernatorem recipiendum illum D. Didacum Episcopum electum, dum Bullas originales Capitulo non presentaret. ¶ Item quia cum Capitulum sede vacante haberet iura Episcopalia, iudicandi, & conferendi beneficia, ut solet in omnibus Episcopantibus prædicari, non erat cur Capitulum vinceret ad id, amittendo ius sibi de iure, & à Pontificibus competens per dicta in hac quæstione à numero 1. & per alia infinita, que tunc cumulaui, quibus addes pro complemento multa, que dixi supra in cap. Ecclesia Sancta Maria de consensu, quibus abundè proba leges, mandata, edicta, schedulas Regias, & alia similia præcepta, non posse decerni contra ius, & libertatem Ecclesiarum, & ex plurimis, que dico sub titulo de Iudic. & fore compet. ¶ Nec ex verbis prædictæ schedulæ Regiæ fuaderet aliquid ceteris, potius fuaderet voluntas illo prætextu efficiendi ab hac Curia illum Episcopum

copum sic plectendo; quia tunc temporis audirem publicè fuisse fecero illum resignasse aliqua beneficii Ecclesiastica ad fauorem aliorum, quæ publicè fuisse erat, cum nominaretur Episcopus, libera tunc temporis possidere, et Regique vacare, ut solet, & amplius suadent; quia si Rex pro comperto haberet, posse iure dictam schedulam decernere, alias inquam temporibus recto, & vsque ad hoc tempus decretasset ipse, cuiusque antecessores misissent etiam, nec desisterent modo villo; donec capitula Ecclesiarum admitterent electos Episcopos, ut Gubernatores, siue Prouisores, saltem donec Bullæ præsentarentur.

- 10 Et pro hac solutione, siue Capituli contradictione faciunt dicta *in versis. ad primam*, huius questionis; item quæ dixi supra *quæst. 3. à num. 19.* ubi quod etiam de iure communi ex textu nostro cum aliis, & *cap. auaritia hoc tit. lib. 6.* Capitula Cathedralium Ecclesiarum administrant in Episcopatu, uti sede vacante; donec sit capta possessio per Prælatum; & ibi *num. 16. & 17.* de ratione; item quia, ut latissimè dico infra *in titulo*, uti sede vacante, nihil innotet Capitulum, à morte Episcopi gubernat, administrat, beneficia confert, iurisdictionalia exercet modo ibi dicto; donec sibi constiterit de nouo Prælate prouiso, cui non de facili debet credere, nisi euidenter constet, & hoc per litteras Apostolicas Capitulo ostensas, & præsentatas secundum ea, quæ etiam de iure communi dixi supra *in dist. quæst. 3. à num. 10.* ubi etiam probauit fortissimè aliis fundamentis in dicta allegari ne tradita Capitulo præfate Ecclesie Aulsturenſis, quæ non reperio, ne longè agam, quod verius iam patet *extranag. 1. hoc tit. & ex Bullis Julij II. Julij III. Pauli IV. & Py IV.* de quibus sup. *quæst. 4.*

- 11 Et ipsius facit illa Clausula solita poni in Bullis electorum ad Episcopatus, & alias Dignitates in sequentibus verbis: *Voluntas autem quod intra sex menses à data præsentium computandas litteras Apostolicas super præfatione, & perfectione huiusmodi sub Plumbo in totum expedire, & intra Camera Apostolica propiora & hinc perferre, remanere, aliquando, eisdem sex mensibus elapsis, præfatio, & perfectio dicta nulla esse censuerunt.* 12 Quorum verborum occasione Nauarrus in *cap. accepta de rebus, solutor. opposit. 3. à num. 12.* ad fin. latè explicando *dist. Extranag. 2. huius tituli*, licet quasi de simili dando responsum pro Ecclesia Conimbricensi, aliter respondendo, & nostris satisfaciendo affirmat quod si post captam ab Episcopo possessionem iuxta telaram clausulam volumus, per dictos sex menses, litteris non ostensis, non possit Capitulum ab eo possessionem auferre antiquum magis quam decisio telaræ *Extranag. 2.* tamen addit esse Capitulum in obligatione, ut antequam admittat Episcopum electum, & confirmatum petendi ab eo, ut ipsimet Capitulo petenti Bullas, Episcopus exhibeat, sic ut si eorum copiam non fecerit, nec possit idem Capitulum talem electum Episcopum admittere, nec ipse electus Episcopus insilire absque eo, quod omnes incurrant in penis *dist. Extranag. 2. ita Nauarrus legendus ibi, à num. 23. versis. ad primum*, qui dixit *dist. opposit. 3. in dicto cap. accepta num. 35. versis. 1. quem* referunt Barbosa in *dicta extranag. 2. 1.* & Ioannes Valerius de *d. ferrent. inter utrumque forum, verb. Obedientia, differt. 4. ut decisio dist. Extranag. non procedat quoad premissas in foro conscientie, & ex Alex. Ludouico D. Francisco Salgado, Tamburino, & ex eodem*

Nauarro Solorzano in *politica Indiana lib. 4. cap. 1. in fin. sub versis. à le qual se alega, & post Diana part. 12. tractas. 1. ref. 58.* illum ad litteram referens.

Nec faciunt aduersus prædictam resolutionem casus, quos refert Bobadilla *lib. 2. politica cap. 18. num. 93. caso 23. ubi: Tunc in sede vacante antea practicado en el Arzobispado de Toledo per muerte de Fr. Bartholome de Carranza, y la mismo por muerte de D. Gaspar de Quiroga, proueniendo Alcaldes Mayores en Alcalá, y en la Villa de Talavera, ex ea razione; por que las Reyes tienen la suprema Magestad, y Jurisdiccion en las terras de Señores, y las pueden cen causa, y sin ella suprimir las Jurisdicciones; quia ut vides isti casus sunt dissimiles, & circa gubernium iustitie illorum oppidorum ex vi iurisdictionis Regiæ, ad Regem spectans, à quo profluit concessione illius Archiepiscopos Toletanos, in quorum Sede vacante potuit facere ex doctrina de iurisdictione feudali, quam longè retuli *sub cap. exterior de iudic. & ex his, quæ adduxi in allegatione fiscali*, pro sancto Officio Inquisitionis, posita *in fine tituli de foro competentis post indicium, numero 10.* ubi ex multis dixi appellationem late sententia à Iudice Laico nominati ab Episcopo esse faciendam ad alium iudicem superiorem Laicum; non inquam Ecclesiasticum, cum in origine ea iurisdicchio sit Regia adherens Episcopis ex concessione Regiæ. 15 Nec enim tunc dicitur quod Rex semel donatum auocat contra ea, quæ late scripsi in *dicta allegatione*, item in *cap. 3. de iudicis quæst. 17.* & alibi quia nihil aufert, vitur inquam iure suo, Episcopo mortuo, & interim quo alius prouidetur, nec capitulum Toleraum potuit legimè in telatis casibus conqueri de facto Regis; quia si concessio facta fuit tantum Archiepiscopis; etsi ex regula iuris, Capitulum sede vacante, eligat, & nominet illos ministros Laicos, sed non omnino excludit Regem aliud decentem, præcipue tanquam Gubernator *dist. D. Didacus de Salazar*, à Capitulo Aulsturenſis; quia quantumvis Capitulum ipsum, hoc facere possit sine incurſione penarū *dist. Extranag. 2. huius tit. nostrique textus, & aliorum, & dist. cap. auaritia*, siquidem admittendo illum ad gubernandum, erat pro limitato tempore, dum Bullæ originales præsentarentur, de quarum expeditione in Dataria per testimonia, fidem Rex nosſter in schedula faciebat, cui non esset iniquum credere, quantumvis aliud firmari possit per illa, quæ scripsi infra in *cap. 28. de testib. g. 3. & hoc iuxta vnam ex limitationibus, quam ponunt Doctores ad decisionem dist. Extranag. 2. hoc tit. quatenus cum limitant in commendatio ad tempus; quia Extranagans illa loquitur tantum de rituali, prout tenuisse Rorum, referant Flamin. Parisius de *resignat. benef. lib. 7. quæst. 21. num. 10.* Barbosa in *dicta extranag. num. 4.* 17 Tamen reuera consideratis omnibus iam dictis à g. 1. huius cap. mihi admodum difficile videtur, ut idemmet nominatus, electus, confirmatus, possit ad tempus, ut Gubernator tantum Episcopatus, à Capitulo recipi, durante Sede vacante; ita ut tam Capitulum recipient, quam Episcopus admissus, ut Gubernator ad tempus etiam limitatum, & paruum, id exequi possit sine incurſione dicti iurium & dist. Extranag. & constitutionibus Pontificis.**

- 19 Et est quod Capitulum moueretur ad illam Episcopum admittendum, vt gubernatorem, considerando, & recognoscendo causas legitimas eas, vel similes, quibus Rex noster motus fuit ad decernendum schedulam illam, testantem nunc examinanda dubia, nūm ad iuse possent sine praeiudicio immunitatis, siue iuris totius status Ecclesiastici ad doctrinam, de qua latissime dixi per cap. 1. si diligens, cap. significasti 18. de foro comp. iuxta notata supra à num. 1. nostra quæst. & dist. 20 quæst. 3. à num. 15. & 20. ¶ item nūm posset Capitulum remouere Vicarium administratorem, seu gubernatorem, iam antè à se nominatos, vt locum vacerent, prædicto Episcopo electo sine Bullis venientes; ad quod applicabis nonnulla, quæ scripta sub cap. 4. de foro comp. sub quæst. 13. vbi: *An possint prælati ad libitum remouere suos lacum tenentes, vel Episcopos suos Vicarios, & ibi quæst. 14. An Capitulum sede vacante possit remouere Vicarium generalem, & ne tibi fastidiosius appaream solum adducto me in præfata allegatione tradita Capitulo authenticis, vt reponeretur in suo archiuo serio plura mouisse, & resoluisse, sed satis pro resolutione apparet ex adductis, tam in nostra versad secundum, quàm in cæteris questionibus; & amplius dicta Extrauagans exemplificatur ex dicendis à vers. sequenti, & q. seq.*
- 21 Ad rectiam, & quantum questionis partem de Episcopo consecrato ab vno tantum Episcopo, nondum literis præsentatis Capitulo. Et supposito quod dico infra in cap. Archiepiscopus 6. à q. 1. de temporibus ordin. de consecr. Episcopis, & nūm per eum à tribus Episcopis debeat semper consecrari, vel sufficiat vt consecratur ab vno tantum; & item quod D. Ioannes de Solorzano in politica Indiana lib. 4. cap. 5. in fine, occasione casus oblati in Indis cum Reuer. Pater D. Fr. Bernardinus de Cardenas Episcopus Paraguai consecratus per Reuerendissimum Tucuman, præhabita informatione, quod iam Bullæ expedire essent in Curia, quæ casu fortuito, nondum ad manus eius peruenissent; & quia refert fuisse ab aliquo rescriptum ex illis paribus ad Dominos Consiliarios hic Martini de gente in supremo Indiarum consilio illud esse nouum, & insuper consecratum, & consecrantem in penam, & censuras incidisse, nonnullas referens rationes ex Augustino Barbosa, & aliis, quæ negatiuam additum sententiam, & sunt similes ponderatis supra in hac. & præcedentibus questionibus ex regula tertius nostri, & aliorum, item, & de illa extrauag. inuoluta hoc tit. tamen ipse Solorzano omnibus illis rationibus sprecis, conatur acriter defendere casum, de quo loquimur non includi in contextura dictæ Extrauag.
- 22 Tum quia respondendo dict. Consilij supremi Indiarum anno præterito 1649. hoc inde, consideratis difficultatibus, tantum decreuisse, vt scriberetur ad Prælatos, petens ab eis, vt consilio referberent super integra notitia illius actus, & circa omnia, quæ in eo interuenissent, eos inueniendo, ne amplius ea forma virentur, cum quid extraneum consilio apparet, propter multiplices fraudes, & inconuenientia, quæ ex contraria praxi possent contingere, si in aliis occasionibus similis alia consecratio fieret; & quia etiam illud erat in præiudicium Regij Patronatus, cuius est consuetudo remittendi ad Episcopum electum apud Indos, simul cum Bullis Regiam provisionem, vt ipse Bullæ adimpleantur; & quod Episcopo accommodentur fructus, &

redditus sui Episcopatus, hancque provisionem appellari *exceuteras* insuper addens nullum se habuisse dubium ipsi Consilio super omissa dictæ consecrationis. Consilio de veritate expeditionis per testium informationem, & quod Bullæ fuerint amissæ, affirmans solum fuisse occurrere; & quod hæc valet haberi, iuxta quandam Rotæ declarationem, & ex Farinacio per Epistolæ particulares; præcipue apud Indos, vbi per magnam distantiam à Romana Curia, & pericula itineris ita longævi, item per nauigationes crebrius possint, non solum retardari, inò & amitti; & quod ex illo respectu ibi sit introductum, vt cum sola schedula Regiæ presentationis, Episcopi nominati regant, & gubernent suos Episcopatus, & addens vt licet regulariter quilibet gratia Apostolica, debeat Bullis probari, sed non inde fieri, quin in casibus nonnullis, possit testibus probari, seu alio probationis genere, iuxta resolutionem Rotæ, Tamburini, D. Francisci Salgad. & aliorum, exemplis exornatis casus decisos, inordinatis, seu ordinantibus per saltum, vel in penam Episcopi ordinantis, qui renunciavit Episcopatus; item & in illis, quæ imponuntur contra ordinatos ab alieno Episcopo sine dimissoria proprij Prælati, de quibus dico latè infra sub tit. & cap. 11. de temporib. ordinand. non extendi ad Episcopum consecratum ab vno tantum Episcopo, nec ad ipsum consecrantem; indeque procedere decisionem dictæ extrauag. inuoluta hoc titulo, non extendi ad Episcopum, qui accipit consecrationem, nondum literis præsentatis, sic probans ex Augustino Barbosa, Julio Lauorio, & aliis; item & ex Nauarro in dist. cap. accepta, quod tenor prædictæ Extrauag. exhorbitat à dispositione iuris, quæ regulariter tantam fidem præstat testibus, quantum instrumentis, de quo latissime dixi supra quæst. 4. in vers. ad quartam, & nihilominus video, & lego alios Doctores Theologos, & Iuristas acriter defendentes dictæ Extrauag. decisionem extendi etiam ad Episcopum consecrandum, literis non solum expeditis, sed etiam præsentatis Episcopo consecratori, vt apparet ex verbis sequentibus Pontificalis Romani ibi: *Nemo consecrari debet, nisi prius censitis consecratori de causis siue consecrandi, siue per litteras Apostolicas, si sit extra Curiam, siue per coactionem vniu. vocis oraculo à Summo Pontifice s. illam, si consecraret ipse si Cardinalis, vt ex eo, quia in eodem Pontificali, dum Episcopos consecrandos præsentatur Episcopo consecratori dicitur: Reuerendissime Pater, postulat sancta Mater Ecclesia, vt hæc præsentem præbiterum ad omnes Episcopatus subleuatis, & statim Episcopos consecrari innotet, habeatur mandatum Apostolicum, & responder Episcopus assensum habere, & consecrari aut legatum, & vt de facto legitur à Secretario Episcopi consecrantis in præbiterio, quando iam sunt consecrati, consecrandus, & alij duo Episcopi assistentes cum parametris Pontificalibus ad munus consecrationis, iuxta Altiare parati in conspectu circumstantium, vt in ipsems Octob. 1677. Vili celebrari per D.D. Didacum de Arce, Reynoso Episcopum, qui iam renunciaverat suo Episcopatu Plasentino plus ab hinc annis quinquem, in his regnis generalè inquisitorem pudentie, sapientie, literarum prædium satis, ac non in vnum in grado pollentè, cum consecraret D.D. Antonium de Estrada, Mam ique Episcopum Paleu qui erat Consiliarius supereminis huius nostri consilij Inquisitionis.*

- 16 Quare optimè Pater Franciscus Contreras pro-
bat ex doctrina Valquez, Conink, Bellarmini,
Tanneri, Castilli, & aliorum nullomodo rectè, &
rectè consecrari posse electum Episcopum, nisi à
tribus Episcopis, saluo si dispenderit à Romano
Pontifice, vt per vnum tantum Episcopum fieri va-
leat, de quo dixi *sub dist. cap. Archiepiscopus à*
qua l. i. de temporali ordi. Et quia in materia
Sacramentali, vt est consecratio Episcopi, aliud
est probabile esse valdè fieri aliud probabile esse
17 herè posse fieri, † & à consecratione Episcopi de-
pendere valor tot Sacramentorum necessariorum,
necessitate salutis, inferunt præcitat, & Diana
cum alijs, & cum Patre Ouiedo; ac P. Ripalda à
Sociedade 1799, ad difficultatem respondendum
parte 12. tract. 1. dist. ref. § 8. & § 9. illicitam quide-
m esse consecrationem cum opus est tantum
18 probabili. † Sic inferentes eorundem eorum
Solozanum, quod in materia consecrationis re-
quiritur Bullarum notitia presentium; quia vt ait
idem Pater Contreras, si Bulla amitteretur, seu
aliquis eas malitiosè occultaret, non sufficeret pro-
batio expeditionis eorum, cum ex re late *extranag.*
summa, nullomodo admittitur alia probationis
species, quam ea, quæ sit per litteras ipsas Aposto-
licas, vt etiam docent Theologi, & Canonistæ
communiter, inter quos Azor. *tom. 2. moral. lib. 7.*
cap. 1. §. quærit, Nauarrus in *disto cap. accepta de*
restitutione spoliatorum opposicione §. num. 14. Ha-
min. *Parisijs de resignat. benefic. lib. 10. quæst. 1.*
num. 2. Filiucius *de benefic. tractat. 41. cap. 6.*
num. 2.
- 19 Et pro nostra tenenda sententia, etiam in casu,
de quo loquimur, sequentibus verbis probat Vgo-
linus de *potestate Episcopi cap. 2. § 1. num. 2. ibi:*
Episcopus apud Sedem Apostolicam promouetur,
litteras dista sedis promotionis, consecrationemque
continentes habere debet, aliquem ad suam Eccle-
siam accedere, vel bonorum Ecclesiasticorum acci-
pere non possit, à nemineque ab ipse huiusmodi lit-
terarum offensionem recipi, obediuntque ei prælati,
atque audiri debent; & si contra præsumptum fuerit,
quod ab ipso gestum fuerit, irritum habetur, & de
Ecclesiæ promouendis nihil recipere possit; Capitula
verò, & alij quicunque ipsam absque huiusmodi lit-
teris recipientes Apostolicis, videlicet obediunt
à beneficiarum suorum fruitione perceptione sus-
cepti sunt; donec super hoc euidenter si de gratiam
meruerint obtinere, ut habetur in dista extranag.
summa: Sic notant Abbas in *cap. qualiter hoc*
titulo, glossa in clementina 1. §. 1. in verbo sede
vacante de heret. idem Abbas in cap. nostri hoc
etiam titulo, num. 4. Petr. Auend. in regula 124.
num. 4. Parisius de resignat. benefic. lib. 10. quæst. 1.
- 20 *num. 21. † vbi ait capientem possessionem, litteris*
non expeditis, intusum dici, & omne ius amitte-
re, quod habuit, & locum habere etiam in Episco-
po sub pena, de qua in dist. extranag. 23. † quare
sic dispositioem textus nostri, & glossæ ibi, ante-
quam prædictas litteras habeat Episcopus, &
fructumque præstare, locum non habere. † Et
quod idem patet ex his: nam sat non est probare
per testes aliquem in Episcopum esse pronuncia-
um ex eo, quia Episcopus in Ecclesia pronuncia-
ur, sed oportere, vt probetur per litteras Papæ,
vt dicitur in dista extranag. & Abbas in dist. cap.
nostri num. 4. imò vt Parisius dista quæstione num. 33.
de resignatione, idem de collatione beneficii, de
magis communi assensu.
- 21 Concludo ergo cum Barbosa relato à Solozano

dist. lib. 4. cap. 5. pollicetur à Diana dist. ref. 28. p. 12.
trall. 1. vt quauis iuxta Curiam Romanam possit
electus in Episcopum consecrari sola notorietate,
seu viuz vocis oraculo, videlicet quod iam sit ta-
lus creatus est; sed extra Curiam non id permitti
aliquo eo quod videtur, & legantur Bullæ in
ipso consecrationis tempore iuxta ceremoniale
Romanum iam relatum, quod cauetur, vt ipse
Bullæ imponatur super caput ipsius consecrandi.
† Ex quo videtur vt si fiat congregatio absque re-
lata præcedentia, consecrans ipse, incurrit in pœ-
nas illorum, qui ordinant Clericos subdignos alie-
rius Prælati, & ipse consecratus in penis, quas
incurrit Clericus, qui ordinatur sine licentia sui or-
dinarij, vel in penis, quas incurrit Episcopus, qui
exerct iurisdictionem in sua Ecclesia, antequam
eius Bullas expedit, iuxta dist. extranag. 17. num. 12.
hoc in Vnde aduerto ex iam supra adductis à §. 1.
quod quauis gratia Episcopatus, seu beneficii
tacta censetur toto verbo *per Papæ*, sed male
actum Capitulum recipiens Prælatum sine offen-
sione tituli, siue litterarum suæ Dignitatis, etiam
si alijs diuersis vijs Capitulo constiterit de certitu-
dine electionis, confirmationis, & expeditionis
litterarum, vt Abbas, & alij cum glossis nostri tex-
tus, & aliorum resoluunt, iuxta quæ longè ad-
duxi supra à dist. §. 1.

Ex notabis hic, & in *quæst. præced.* iam colliges
decisionem dictæ Extravagantæ iunctæ *hoc tit.*
emanasse ad tollendos abusus aliquorum Præla-
torum, qui volebant sibi credi super prouisionibus
sine litteris, & sua autoritate, malo more con-
cutiebant Collegia ad se recipiendum, vt notat
Lotterius *de re beneficiaria lib. 1. § 27. m. 32. vbi n. 10.*
dixit non solum requiri litteras esse expeditas, sed
etiam realiter offensas Capitulo, quod vtrumque
probat cum multis Barbosa *in pastoralis allegatio-*
ne 10. num. 35. videndus num. 34. vbi de dista
extranag.

QVÆSTIO VI.

An Cardinales ad Episcopatum assumpti,
possint administrare, & beneficia con-
ferre sine offensione litterarum, & non-
dum possessione obtenta. An possint con-
ferre beneficia Episcopatum à se resi-
gnatarum. Et an in Ecclesia sub coarctatis
exerere iurisdictionem ante captam
possessionem, & offensionem littera-
rum. Et an Episcopus dando manda-
tum ad resignandum Episcopatum in
Curia, possit beneficia conferre post
resignationem admissam. Et num idem
dicendum sit de Episcopo ad alium Epi-
scopatum transato, seu cui datus est co-
adiutor?

SVMMARIVM.

- 1 *Cardinales possunt, litteris non offensis, benefi-*
cia conferre, & iurisdictionem exercere, &
alij contra, & n. 6. quia est consuetudo con-
traria, n. 1. & 4. qui intelliguntur vt n. 6.
& 7.
- 4 *Canonica restrictio est illa, in qua omnia sub-*
stantialia

*Amalia concurrens, collatio, felices, in-
uoluntaria, confirmatio, & missio in possessionem.*

- 5 *Ius possessionis, & administrationis per iurisdictionem tribuitur.*
- 6 *Cardinalis electus Episcopum, & confirmatus quousq; administrare sine litteris, quando vacat possessio Episcopatus, secum si totum possideat. n. 17.*
- 7 *Episcopus electus, & confirmatus, quando possit conferre beneficia, etiam extra Diocesim.*
- 8 *Clericum vel Cardinalis electus Episcopum, qualiter antequam iure, & hodie quatenus administrare, & n. 9. ubi de dignitate de Clerico, & Cardinali.*
- 9 *Possessio apprehensa quando solemnitas est necessaria, ut quis se ostendat possessorem, & se præcavisse à molestia inferenda.*
- 10 *Cardinalis non comprehenditur sub dispositione Extranei, in iure de Electione.*
- 11 *Cardinalis possit conferre beneficia Episcopatum à se resignatum, etiam post præconizationem resignatary aut eum adeptam possessionem.*
- 12 *Resignans est tantum primatum possessione iuris, non de possessione naturali, & n. 13.*
- 13 *Resignatarius ab apprehensa possessione, dicitur ius habere.*
- 14 *Regula de publicandis vel locum habeat tria requirit.*
- 15 *Quisquis est canonice institutione confirmatus, habet ea, quæ sunt iurisdictionis Dignitatis, & de lege Diocesana.*
- 16 *Electi dicuntur, & nominati, ac designati, qui præsentati sunt in Consistorio Papa.*
- 17 *Cardinalis possit conferre beneficia commendata, sine ad tempus, sine ad vitam distincta commenda.*
- 18 *Episcopus dando mandatum ad resignandum Episcopatum in Curia possit beneficia conferre, & est contra n. 2.*
- 19 *Collatio beneficii facta à Vicario, qui ignoravit translationem Episcopi, est valida.*
- 20 *Translationes, & motus casus comparantur.*
- 21 *Episcopus, cui datus est Coadiutor possit beneficia conferre, & quando n. 1. est Coadiutor contra tenet, qui explicatur, num. 24. & 25.*
- 22 *Coadiutor dato decemti, & mente capto Episcopo possit conferre.*
- 23 *Vicarius, seu administrator Ecclesie vacantis datus à Papa, possit conferre.*

AD primam questionis partem, quia inter exceptiones, quas conuenit Doctores ad textum nostrum, & alias; item in cap. anarista lib. 6. & in Extraneis. canonella 2. hoc titulo, ea nempe annuemetur, vt non obstante dispositione dicta Extraneis, canonella, possint Cardinales conferre, & iurisdictionem exercere ante capam possessionem, & ostensionem litterarum, vt dicunt Belletrari. in trail. de charitatis subsidio g. 66. Sclua de beneficiis p. 2. q. 3. n. 46. vers. Ollanum privilegium, Ludouicus Gomez. in præcon. regular. Cancel. glossa 21. n. 7. Iulius Lauot. varior. lucub. tom. 1. tit. 4. cap. 25. n. 10. Barbosa in dicta Extraneis. n. 5. & in pastoralis alleg. 11. 1. n. 35. ¶ quod videtur contradicere Nicolaus Garcia de benef. 5. cap. 4. n. 264. vbi allegando Gomezium, & Roiam in vna Tolitana Panchialis de alexandre 3. Iulij 1595. quam addu-

cit ad litteram ibi c. 1. n. 252. commendans videntem Nauarium in cap. accepta de rebus. spoliar. oppositi. solutione ex n. 12. longè agentem de materia dicta Extraneis, dicit vt quicquid sit de illo, an Cardinales ligentur dispositione dicta Extraneis, finiet tamen vt iam supra dixi, quod obstante consuetudine, quæ satis est rationabilis, videatur, vt non possit electus, siue promouens administrare, nec conferre, etiam si sit Cardinalis ante adeptam possessionem.

Quæ in specie nobis dubij video vt negatiuam sententiam doceant Archidiaconi in e. cum qui de prebend. lib. 6. Dynus ad reg. 1. n. 17. de regul. iuris in 6. Ripa conf. 1. Rebutius in præcon. beneficiis su. de simonia in resignationis n. 44. & alij; ¶ ait inquam Dynus canonice institutionem appellari illam, in qua omnia substantialia concurrunt, videlicet institutio, seu collatio, inuestitura, seu collationis ius propicietatis, per inuestituram declaratur, & confirmatur illius iuris collatio, vt in cap. ad hæc 5. in quadam, & cap. vi. nostrum, de officio Archidiaconi cap. cum ex immunitate de hereticis. ¶ Et quod per iurisdictionem tribuitur ius possessionis, vel quasi, & ius administrationis, dict. cap. ad hæc dict. c. 2. v. nostrum, ibi: Pueri Abbates, & Abbas, in Sedes &c.

Sed ego considerans prædictas opiniones ex vna parte, & indolita Cardinalium ex alia, cuius occasione respectu Cardinalium alij dicunt, vt Cardinalis electus ante possessionem Episcopatus possit exercere, & conferre, existimo ad hæc eundem esse primæ opinionis affirmatur, cum ea tamen distinctione, quando scilicet Episcopos Cardinales, fuerit confirmatus, & quando possessio talis Episcopatus fuerit vacua; quia si fuerit ab aliquo occupata, non sic procedere; donec prius possessor expellatur iusta sententia: sic in terminis Massobius in præcon. habendi concursus prebulo 26. dubio 6. num. 3. amplectitur Diana p. 1. trail. 2. sub resolu. 45. ¶ Et ita sunt intelligendi Innocentius in cap. 7. cum super num. 17. de causa possit. & proprii. dum dicit non opus esse possessionis apprehensione, vt Cardinalis virtute indulti conferat, etiam si eam, & naturaliter, & corporaliter nondum corporet. Abbas, & Hostiensis in textum nostro, cum Ollad. conf. 191. dicentes quod statim, ac quis electus est Episcopus, & confirmatus, potest exercere ea, quæ sunt iurisdictionis, vti est beneficium collatio, etiam extra Diocesim, etiam nondum in eam se contulerit, & quia sic Ecclesia dicitur vacare vique ad confirmationem ex glossa in elem. 1. verb. collatio, vt lite pendente, vbi notant Imola num. 20. vers. in xia prædilla, Felinus ad cap. cum Bertholdus col. 2. vers. dixit etiam de re iudic. Paulinus de officio, & potestate Capituli sede vacante, prebulo 7. num. 16. in fin. Rota decis. 6. vers. hoc etiam de elect. in nouissimo de res. 182. dures p. 2.

Quod si replices dicendo hæc de iure antiquo nostri textus cap. 6. 9. & 17. huius tit. & dicti cap. anarista, vera esse ante dispositionem dicta Extraneis, canonella, quæ noua est, iuxta læt dicta supra à questione 1. vbi de intellectu nostri textus, & dicti cap. anarista, & 3. quæst. 3. 4. & 5. vbi de intellectu dictæ Extraneis. Tamen respondendo etiam adductis quod si de nostro iure communi electus Clericus in Episcopatum, vel Cardinalis quando admittendus post confirmationem æquiparatur etiam nondum possessione capta, sed aliud nunc esse, cum electus Episcopus, & confirmatus ante expeditionem litterarum, & eorum persecutionem Capitulo ex dicta Extraneis, & canon. Pontifici Iulij 11. Iu-

l.ij III. Pauli III. & Pij IV. de quibus *sub 7.4. & 5.*

nequeat administrare, & conferre; imò nec ante
9 a teptam possessionem quod fuit ex iam adductis
respectu Cardinalis electi in Episcopum, cuius
respectu fuit *dill. extraneae, inuoluta*, & statim soli
dispositioni textus nostri, & capituli *anastasia*, ut
in terminis docent ibi adducti, quibus addo Abba-
tem, huc Germinianum, & Panfilum in *dilla cap.*
eum qui de prob. lib. 6. Anastasium Germon. de *in-*
du. l. i. Cardinalium 5. verum 8. quatenus etiam
post multa concludit possessionis apprehensionem
eius vique necessariam quoad solemnitatem, ut
possit prout ostendere se esse in possessione;
sicque illam molestiam repellere, inferendam
præuocare, neq. inde sequi, quin ante adeptam
possessionem possit administrare, & exercere ea,
quæ sunt iurisdictionis; dummodo tertio non præ-
iudicet.

10 Igitur ut considerant Lortetius de *re beneficiaria*
lib. 1. g. 27. num. 31. Gonzalez ad *regulam 8.ancel-*
laria glossa 24. n. 7. Barbosa *puffor. alleg. 111. n. 35.*
Seraphinus *decis. 1144. n. 2. vers. alia vero ratione,*
& decis. 1148. n. 1. et si de Cardinalibus posset suspi-
ci, num comprehendatur sub decisione *dilla*
extraneae, inuoluta; tamen dicant receptum esse
eam ad illos non extendi, cum finalis ratio illius non
videatur Cardinalibus villosomodo conuenire.

11 Ad secundam questionis partem an possint
Cardinales conferre beneficia Episcoporum à se
designatorum, suppositis quæ dixi infra in *Rub. &*
rit. de renunciat. quando acquiritur ius resignatorio,
& resignans quod habeat omnimodo amictat.
Nunc in terminis dubij propositi respondeo cum
dicto Germon. de *indultu Cardinal. dill. 5. necnon*
quarumcumque n. 12. Innocentio in *cap. quod in dubio*
de rerum permut. Diana dill. p. 5. rail. 2. ref. 44.
Maffobrio in *dilla praxi habendo concursus praxi*
dill. 25. d. 6. n. 6. v. Cardinales possint conferre be-
neficia Episcoporum à se resignatorum, etiam post
præconizationem resignatij, si nondum tamen
fuerit adeptus possessionem ex ea ratione, quia qui
resignat Episcopatum in fauorem alterius, est
adhuc eius Dominus ut possit conferre beneficia;
tum ratione indulti, tum potestate ordinaria, cum
adhuc in possessione sit.

12 Nec obstat dicere per resignationem esse priua-
tum, ut a. qui potest ex multis, quæ adducti *sub*
dill. 1. de re iurist. quia in casu nostro respondent
citati intelligi resignantem esse tantum priuatum
de possessione iuris, quam perdidit; non tamen de
possessione naturali, cui potest incumbere; donec
faciat præfaram resignationem habuisse effectum,
quod inuatur ex consideratis supra in *relatio qua-*
siuibus per dill. extraneae, inuoluta hoc tit. ex cuius
decisione *4. g. 3.* probati electos, litteris nondum ex-
peditis, & ostensis Capitulo; item, & adepta pos-
sessione, non posse administrare; ergo à fortiori in
nostro dubio procedat de iure, esto etiam Episco-
pum, resignans, non esset Cardinalis, & nudus
à privilegio, & indulto, quo potuitur Cardi-
nales.

13 Et pro relata sententia faciunt Puteus *decis. 337.*
n. 2. d. 3. dum ait ut tunc resignatarius dicatur ciui-
liter, & naturaliter possidere, quando est appre-
hensa possessio; & in *decis. 338. num. 3. dill. lib. 3.* ut
cum sit resignatio in fauorem certæ personæ ante
apprehensionem, seu acquisitionem, resignans di-
citur possidere, & titulum coloratum habere; † Et
14 ex eo quod Gomezius scribit ad *regulam de publi-*
cand. quest. 15. dicens eam locum non habere,

nisi tribus concurrentibus; videlicet quod resigna-
tio non fuerit publicata, possessio petita; & quod
resignans decesserit in possessione.

Ad tertiam questionis partem, an possint Car-
15 dinales in Ecclesiis sibi commissis conferre bene-
ficia, & exercere iurisdictionem ante capiam
possessionem, & ostensionem litterarum; quia fa-
cile est responso ex adductis in *vers. ad primam*
huius questionis, in terminis resolutæ dico, ut
quævis pro negatiua sententia aduersus ius
communis dissolutionem in textu nostro, & alio-
rum, ac in *dilla cap. anastasia* quisquis erit canonica
institutione confirmatus, habeat ea, quæ sunt iu-
risdictionis, Dignitatis, & de lege Diocesana iuxta
textum etiam in *cap. inter corporalia de translati-*
one Episcopi † sic ut statim ac sunt propositi in coh-
sistorio sanctitatis suæ, dicantur electi, nominati,
designati, præfati, infirmi, ac confirmati, iuxta
quæ dixi *4. g. 1.* quod iam cessat ex *dilla extraneae,*
inuoluta hoc tit. ubi cauetur ius ei electi relin-
quenda exercere, debent obtinere litteras Ponti-
ficis, easque ostendere, ut dixi *sub dill. quest. 3.4.*
& 5. sic procedat in Clerico electo Episcopo, ut
docet Parisius de resignat. lib. 8. g. 5. n. 1. Axor. in-
str. moral. p. 2. l. 3. cap. 29. g. 9. & alij ibi adducti; † ta-
17 men fallit *dill. extraneae, inuoluta* in Cardinalibus
Episcopis, ut dixi, & obseruat Iulius Laurus
dill. cap. 1. §. 1. n. 4. num. 10. Gonzalez in *reg. 8. ancel-*
laria glossa 24. n. 7. Barbosa de *potest. Episcopi dill. p. 3.*
allegatus 111. n. 35. Belenchi de *eburatus sub-*
sidio 9.60. n. 16. Disting. d. p. §. rail. 2. ref. 47. dicen-
tes, ut Cardinales Episcopi possint conferre, &
exercere iurisdictionem ante possessionem adepta-
tam, & ostensionem litterarum, quibus addo Ro-
mam in *Burgen Casus. 1. lony 1583.* (de qua iam
in relatis questionibus) coram Cardinali Lancel-
lo, & Barbolam in *dilla extraneae, num. 5. in*
fin.

Et pro ampliori declaratione horum, quæ pro-
ximè adduxi de Cardinalibus addo cum Anastasio
Germonio de *indultu Cardinalium* iam citato,
& in 6. qua extra num. 18. Maffobrio in *praxi ha-*
bendo concursus dill. praxi. 26. dub. 15. Diana
p. 5. rail. 2. ref. 45. in vers. notandum. Cardi-
nales posse conferre beneficia commendata, siue
ad tempus, siue ad vitam, dissoluta commendæ;
idemque posse de vnica dissolutis vnionibus.

Ad quartam questionis partem, de qua inquirit
Riccius occasione dicte *extraneae, inuoluta hoc*
tit. an scilicet Episcopum dando mandatum ad re-
signandum Episcopatum in Cuna, possit benefi-
cia conferre post resignationem amittendam, quam-
uis affirmatiuam sententiam etiam de iure com-
muni possemus defendere ex adductis in *hanc*
quest. in toto ver. ad secundam. † Tamen video *dill.*
Riccium *Collecti. 1325. in vers. sed quæro*, pro ne-
gatiua præstare responsum; quia quemadmo-
dum facta renuntiatio amittitur possessio, Rota in
decis. 1. de renunciat. in vnus. Calladotus in
decis. 2. eodem tit. Mohedan. in decis. 1. & 2.
ita quoque fuisse amissum ius conferendi, quod est
fructus Episcopatus, ut tenuit Rota in *vna segun-*
da beneficii. 1. Junij 1599. coram Orano; sed
Ego intelligo quæ dico in *dill. vers. ad secundam*
ver. & pro relata, ex Puteo, & Gomezio; sed ut
plenè hoc dubium, & sequens percipias, leges
quæ dico infra in *cap. adu. et 4. quest. 1. 2. & 3.* ad
secundam de *renunciat.* ubi ego de questione vique
ad quod tempus resignans possit percipere fructus
beneficij resignati.

- 11 Ad quantum questionis partem de Episcopo se transferente ad alium Episcopatum; Respondeo quod si translatio nondum pervenit ad notitiam Vicarie valet collatio, & actus per eum gestus; ita in terminis citatus Riccius movens ad relatum *Extravaug. in uncta*, quam expendit *dell. collat.* 1137. docet, & Rota *deusfer. in decis.* 33. lib. 5.
- 12 † addentes quod acquiparatur casus mortis, & translationis, & ad alium Episcopatum; & quod inde Procurator per Episcopum constitutus ita cessat per mortem ipsius quemadmodum per translationem, ut dicit Rota in *decis.* 18. de *procurat. in antiquis*, Aufreus *decis.* 165. idem Riccius, qui id etiam resoluit contra Guid. Papam in *decis.* 147. aduersus quem dicit extare *decisionem* 92. *Anna.*

- 13 Ad sextam questionis partem an Episcopus, cui datus est Coadiutor, possit beneficia conferre; quia ex prædictis videtur legitime inquiri, breuiter respondere, ut possit Episcopus, cui datus est Coadiutor ob senectutem ad ægritudinem conferre beneficia, & non Coadiutor, ut docent Oldradus *cons.* 44. & post alios Dominicus n. 4. & Franc. v. 3. in *cap. 1. §. fin. de Clerico agitante lib. 6.* Paulinus de *potestate Capituli* sede vacante 2. p. q. 1. n. 8. Cosmas in *præmat. sanctione* tit. de *collat.* 5. cui res verb. *Iurisdic.* Selua de *benefic.* 2. p. q. 4. Rebuffus de *nom.* q. 3. à num. 44. alias n. 26. Cottaus p. 1. cap. 4. à num. 9. Guetreo in *speculo* cap. 9. Petr. Gregor. de *benefic.* cap. 39. num. 10. argum. cap. fin. de *officio vicarii* lib. 6. Azor. p. 3. in *speculo moral.* lib. 6. cap. 25. q. 15. Bæza de *decima tutor. præst.* cap. 19. num. 13. & 15. Nicolaus Garcia *dell.* §. de *beneficiis* cap. 4. à n. 116. vbi n. 167. refert vnam legem 17. Octobr. 1543. quam adducit Mandosus in *regul.* 11. *Cancel.* q. 5. num. 8. in qua fuit resolutum, quod Coadiutor ratione ætatis non possit venire, nec dismembrare, nec beneficia conferre.

- 14 Et confirmatur etiam si Thomas Campeggius in *tratt. de coadiutore Episcopi* n. 10. dixerit æquorem sententiam videri cum Alexandrino in *cap.* 117. q. 1. quod coadiutor datus infans, & dementi, possit beneficia conferre, ne contingat beneficia diutius vacare; nam ut docet Duarenus de *beneficiis* lib. 3. cap. 5. quamvis Coadiutor deus ob senectutem, & videri ut beneficiorum collatio generali non veniat concessione; sed æquum tamen esse quod à principio taliter deus, ut Episcopo libera facultas relinquatur † & sic tenent idem Garcia *dell.* cap. 4. num. 168. ait num. 170. sententiam Campegij, quam videtur neri Gonzalez *glossa* 1. §. 9. n. 4. & *glossa* 13. num. 12. ad *regul.* 3. *Cancel.* procedere in Coadiutore dato dementi, sui mente capto, qui potest conferre, ut dicunt etiam citati, & tenent Flamin. Parif. de *regimen. benefic.* lib. 7. q. 20. à n. 15. Quintauadueñas lib. 1. *Eccles.* cap. 5. num. 5. & Leo in *ibid.* auro *fori Eccles.* cap. 1. q. 7. n. 7. alia tradit videntia idem Garcia ibi à num. 171. ad 175. vbi expendit aliud dubium

- 16 de eodem cum multis † & limitat suam resolutionem in visitatore, seu administrator Ecclesie vacantis dato à Papa ibi n. 166. ex reg. textus in *cap. si cui, hoc ritu* lib. 6. c. in *cap. fin. §. fin. de supplenda negleg. Prælat.* eodem lib. vbi Dominicus. Franc. Barbosa cum multis, & alij interpretes.

QVÆSTIO VII.

An Legati Cardinalium excipiantur à regula dictæ Extravaugantis in uncta de Electione. Et an Prælati nondum consecrati, in iurisdictionem administrarent. Et quid de secularibus? vbi de aliis, remissimè ad dict. Extravaug. Et an filius incapax institutus sub conditione, si legitimitur, possit pendente conditione, per se mitti in possessionem bonorum?

SVMMARIVM.

- 1 Cardinali afferenti de seipso, non creditur, sed secus de commissione sibi facta; licet litteras non ostendat n. 5. & 6. limitatur si sit in prauindictione tertij, n. 7.
- 2 Viro nobilissimo legatione fungenti, nim credatur.
- 3 Delegato absque exhibente mandatum credatur.
- 4 Litteris ambasciatoria non est necessum, quando persona est præclara.
- 5 Afferenti à sede Apostolica causam fuisse commissam non creditur, nisi in citatorio inferatur recessus tenor.
- 6 Cardinale in prauindictione Capituli de cure, non expeditur Bulla, & essensis, non creditur.
- 7 Prælati nondum consecrati, si sit confirmatus, in iurisdictionem administras de iure, non sic de facto, n. 10.
- 8 Prælati nondum consecrati in fidei potest administrare, si tantum sit confirmatus.
- 9 Extravaugantis in uncta, de Electione, limitatur in præceptis Religionum superiorem, & procedit in rebus secularibus ad formam contentum, n. 13.
- 10 Filius incapax si confirmatur, esse secundum aliquos quærit bona administrare, interim, verum est contrarium, pendente conditione, n. 15. & n. 16. & 17. respondatur contrariis iuribus.

¶ Et dicta supra à n. 1. q. 6. de ipsis Cardinalibus, qui non includuntur sub dispositione Extravaugantis in uncta hoc tit. videtur idem dicendum de legatis Cardinalium; quia quemadmodum Cardinali attestanti de speciali mandato sedis Apostolicæ, aut de mente summi Pontificis creditur, absque litteris sui mandati, ut per Rota *decis.* 33. de *probat. in antiquis*, Speculator in *titulo de testib.* *testat.* n. 10. & in *tit. de legato §. superest.* n. 16. *Ægidium* n. 183. *Lapadega* 32. n. 3. *vers. an credatur*, nisi de se ipso afferat, ut limitat *lason in l. admodum* ff. de *iure iur.* n. 46. alias 175. *vers. seruo mouer.* Hypopolitus ad l. 1. §. 1. num. 7. *vers. & facit de question.* & singulari 273. *vers. limito etiam.* Nauar. *conf.* 6. num. 8. de *testament.* Anton. Gabriel *commun. tit. de probatomb.* *conclus.* 3. n. 10. Mascardus de *probat.* *conclus.* 160. à n. 1. & *conclus.* 492. num. 10. & *conclus.* 1005. n. 14. omnes per textum in *cap. nobilissimus* 97. *diss.* † qui solet allegari ad hoc, ut credendum sit viro nobilissimo legatione fungenti, quamvis litteras non ostendat, vbi *glossa signatus*, non

- 8 tatur etiam ad hoc quod creditur delegato abque exhibitione mandati delegatorij, quando est persona excellē dignitatis, & non agitur de præiudicio tertij, sed solum de negotio, & facto ipsius Delegantis ut per Menochium de *presumptionibus*, lib. 2. *presumptio* 35. n. 9. & *conf.* 100. n. 77. ↑ sic ut dicat Mascardus *concluf.* 84. n. 2. quod littere ambulatorie non sit opus quando persona est nobilissima preteritis, & nota Principi, idemque notat *concluf.* 140. Seraphinus *decif.* 133. n. 1. Farin. in *praxi crim.* p. 2. q. 63. n. 55. per glossam *verb.* *nobilem* in *dist. cap. nobilissimus* 97. *dist.* Cardinali assenti aliquid sibi commissum, plenam adhiberi fidem; licet litteras sui mandati non ostendat, quare ob hæc videntur idem amplecti in legatis Cardinalium, Sclua de *benefic.* p. 2. q. 3. n. 46. *vers.* *Oblatum privilegium*, & Ioannes Valerius Reginaldus de *different. inter vtrumque forum*, verbo *istis different.* 4. n. 2. *vers.* *summa*, Barbosa in *dist. extraneæ*, in *inimula* n. 50.
- 6 Sed si hæc consideres reperies dubium nostrum de legatis Cardinalium, nihil aliud amplecti, quoniam resolutum de personis ipsorum Cardinalium, & quia Barbosa in *dist. extraneæ*, in *inimula* n. 7. cum multis, quos iam supra tenui ex glossa ibi, *asserenti namque*, dicat non credi alicui assenti sibi à sedē Apostolica causam fuisse delegatam; nisi in citato iudicio infans faciat rescipere, seu commissionis tenorem cum Boëno, Guido Papæ, Grauo ad Veltrum, Gambara, & dict. Valerio, & ibi, n. 8. hoc dictum limitat in legatis Cardinalium, sequitur idem esse, ac dicere Cardinali assenti credendum, & non agere in eo dubio de Cardinali Episcopo recipiendo sine Bullis quod, ut diximus in *dist. q. 6. a. n. 1.* hoc Cardinalibus competit ex alio capite, hoc est Pontificio privilegio: nam alias inquam sicut quod dictum est hic à n. 1. de Cardinali assenti credendum, limitatur secundum Capellam Tholosan. *decif.* 463. Farinacium in *praxi crim.* q. 63. n. 51. Tiraquel. de *punctis temperandis*, causa 51. n. 13. & 14. Riccius *collat.* 1455. p. 4. Barbosa in *dist. cap. nobilissimus* n. 2. intelligentes procedere quando nulli inferret præiudicium; quia tunc Principi legato fides adhibetur; non sic si alicui aliquod inferatur privilegium; ↑ idem sequeretur limitandum in Cardinali de iure cum Bullis non expeditis, nec ostensis, præiudicium pararet Capitulo, sicut iam supra *sub q. 5. a. n. 1.* de cæteris Episcopis, non Cardinalibus sine Bullis non recipiendus est ostensum, nisi speciali ratione privilegij ut *dist. q. 6.* ostendi, quæ tantum assistit ipsi Cardinalibus.
- 9 Ad secundam questionis partem, an Prelatus nondum consecratus iurisdictionem administret, ad quod ne longas disceptationes faciam, respondeo tam ex notatis supra in *præmissis textibus nostris*, quàm à q. 1. ut ante *dist. extraneæ*, in *inimula* hoc tit. ex textu nostro & ex cap. 6. q. 5. & 17. cum aliis huius tituli, item & ex cap. *auraria* 1. hoc in lib. 6. ut electus Episcopus, & confirmatus possit iurisdictionem exercere iuxta modum ibi adductum in *dist. q. 1. a. 1. & 3.* ↑ post dictam verò Extravagantem, & Bullas Iulij 11. Iulij 111. Pauli 111. & Pij 1V. non nisi expeditis litteris, Capitulo ostensis, & possessione capta, etiam si nondum consecratus non fuerit, abique eo, quod obest dicta q. 5. a. *vers.* *ad tertiam*, quæ ut patet sunt diversa ut etiam constat ex proximè dicendis n. 11.
- 10 Ad tertiam questionis partem, an queat Prelatus, nondum consecratus in sedem administrare, & quia simili modo hoc dubium dissoluitur, valet ex pro-

ximè annotatis *num. præcedenti*, & à q. 1. nostri textus; ideo breviter in terminis respondeo cum Feliciano de Vega in cap. 7. de *foro com.* à n. 4. quod licet ibi textus videatur exigere in hoc casu, ut Prelatus sit consecratus: tamen quia ex iam longè adductis patet de iure nostro in cap. *nostri* q. cap. *qualiter* 17. c. *auraria* hoc tit. lib. 6. ut Prelatus tantum electus, & confirmatus possit exercere ea omnia iura, quæ sunt iurisdictionis; veluti, quod possit Episcopus excommunicare, suspendere, interdicere, visitare, corrigere, Synodum convocare, beneficia conferre, Ecclesias minores vntre, & dividere, voci, & iniurandi vincula solvere, & aliquorum peccatorum absolutionem sibi reservare, cæteraque iudicialia exercere, Couarrus. lib. 3. var. cap. 16. n. 6. Garcia de *benefic.* p. 1. cap. 4. n. 245. Alzedus *tratt. de præbendis*, Episcopalis. Dignit. 1. p. cap. 3. n. 99. Barbosa in *pastor.* cum multis aliis p. tit. 1. cap. 4. à n. 7. ubi indifferenter tenet Vega *supra*, n. 6. & 7. cum aliis sic certum esse affirmans; quævis ad hoc, ut hæc omnia faciat, debeat prius accepisse litteras Apostolicas de tali confirmatione, & possessionem Ecclesie habuisse per relaxam iam Extravag. 2. hoc tit. quia iam procedere etiam air respectu feudorum, respondens ad textum in *dist. cap. verum*, ex glossa ibi, *verb.* *consecratus*; ut etiam textus ille faciat mentionem de Episcopo consecrato, non debeat intelligi formaliter, nempe, ut necessario debeat esse consecratus, cum verbum illud accipiat, id est, deputatus ad obsequium Ecclesie, prout dicit Abbas cum cæteris Doctoribus; & sic glossa, *dist. verbo consecrans*, air textum illum legendum esse quod Episcopus electus tantum fuerit, & confirmatus.

Pro complemento dictæ Extravag. in *inimula* hoc titulo, notabis cum Ioanne Valerio de *differentiis inter vtrumque forum* *dist. differentia* 4. n. 1. *vers.* *adde*, & Barbosa in *dist. extraneæ*, *num. fin.* dictam eius decisionem limitari in præcatis scilicet Superiorum, maxime Religiosorum, ↑ qui subdunt textum illum procedere in rebus forum contentiosum concernentibus, ut in delegationibus causarum, in visitationibus, & similibus, quæ quidem videntur tantum respicere ad secundam decisionis partem *dist. extraneæ*, ex dictis in *hoc nostra questione* n. 1. & 2. cum aliis aliter inquam esse quoad primam eius partem de non recipiendis Prelatis in Episcopos, vel ad Dignitates sine manifestatione, & ostensione litterarum, secundum intellectum, de quo iam longissimè dixi à *dist. q. 3. & in dist. q. 4. 5. & 6.*

Ad quartam questionis partem, quam extra Cancellis nostre tractationis quilibet aspiciet, quia lego resolutam ab Antonio Gomez. cum multis ex antiquis, in l. 9. 11. 12. & 16. *Tam. num.* 19. adducere textum in *dist. cap. auraria* de elect. lib. 6. de cuius intellectu latissime adduxi à *dist. q. 1.* & licet idem Gomezius referat pro affirmativa sententia; nempe quod talis filius spoliatus in capax, & natus ex damnabili coitu, institutus sub conditione, si legidimeret, possit interim, pendente conditione, agnoscere bonorum possessionem secundum tabulas, & petere se mitti in possessionem bonorum; non ad hoc ut consequatur Dominium, & plenam hereditatis ius; sed ut consequatur administrationem bonorum, & eorum possessionem, sicut curator, bonis datis, ut tenuerunt Iacobus de Arena in *libertas testamenti*, ff. de *manumissis testam.* ubi Albericus qui reputat subtile, & noverbe Bald. in l. si quis instituitur 1. col. in fin. ff. de *hereditum inst.*

caus. vii. Angel. Paul. & alij ex antiquis relatis à Gomezio, & omnes per textum capitalem in l. 2. §. sub condicione effecandum tabulas, l. bi denum, & in l. si sub condicione eodem tu. & ex glossa, & textu in l. si qui instituitur bare ff. de hered. insti. vbi Doctorem Communis.

- 15 Tamen idem Gomezus, & Ioannes de Imola in l. in remota ff. de hered. insti. col. 2. in principio, negant tali filio concedi modo aliquo administrationem bonorum; quia esset fraudem facere legi, que vult, quod filius (purus, & incapax non se immisceat bonis paternis; eo quod iure nō reperitur aliquid contra cautum: in expello etiam tenent Ludouicus de Sardinis in libello de naturalib. lib. vi in fin. Capolla cautela 38. col. fin. in princ. Iacobus de Sancto Georgio in l. cum tacuum ff. de probat. col. fin. Cumanus in dicta l. si qui instituitur ff. de hered. insti. Gregorius Lopez in l. 19. tit. 3. p. 6. & omnes ex textu expello in l. non est attingendum verb. vicinque ff. de bonar. posses. & per regulam textus in cap. cum quid una via, de reg. iur. lib. 6. l. nec per se, de hered. insti. l. contra legem cum l. sequens ff. de legat. 1. sed Iulianus ff. ad Acedeman. & ex doctrina textus in l. si re oportet §. 1. ff. de iurib. & curat. datis ab hoc, & textus in l. cum hi §. transactiones ff. de donationibus causa mortis, & l. 2. §. 1. ff. de administratione rerum ad emolumentum pertinent. & ex textu singulari in l. queritur ff. de beaus liberorum, & l. qui seruicium, l. quod si pater eodem tit. l. qui contra ff. qui contra tabulas.

- 16 Et amplius ad comprobendam suam opinionem predictorum iurum species refertens idem Antonius Gomezus in dicta l. 19. cum aliis, Tauri sub dicta, n. 19. qui in medio adducit textum in dicta cap. auaricie hoc tit. l. 6. vbi habetur (vt iam latissime à §. 1. notui) quod electus, qui nondum est confirmatus non potest interim administrare bona beneficii, etiam sub aliquo quæsto colore faciendo se constitui procuratorem, & economum, vel administratorem, (secundum que iam dixi in dicta §. 1. & 2. cum aliis) ne scilicet fraus legi fieret vna via, quæ ex alia negaretur. † Et ad contrariam sententiam, & eius iura respondit Gomezus dicens ea procedere, vt debeant intelligi in heredem habili, vel filio capaci; quia iure non reperitur cautum, quod ea via indirecta possit habere; itaque ibi commentatauerat his, qui contrariam sententiam tenuerunt, qui sunt iam supra allegati, & Palacios Rubens in repetitione Rubricæ de donat. §. 29. n. 4. Et cum his absolutus textus noster, & materia aliorum iurum iam assignatorum in premissis, &c.

Ad Text. in cap. cum inter. XVI. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Appellare non potest ille qui renunciat electioni de se facta ad impediendam alterationem.
- 2 Eligendi potestatem non habet qui suo voto renunciat, si renunciatio sit accepta à superiore.
- 3 Electio à suspensio celebrata non tenet, & ab excommunicato vitando, & de aliis quid

remissum.

- 4 Suspensio nec elipere, nec eligi possunt.
- 5 Electus post consensum ante confirmationem potest sine auctoritate superiorum renunciare electioni de se facta.

Textus iste dum in prima parte probat quod appellare non possit ille, qui renunciavit electioni de se factæ ad impediendum alterius electionem, videtur satis, & abunde confirmari ex his, que dixi sub rubr. de appellat. & in cap. 17. in §. si eodem, & in aliis iuribus illius tituli, vbi de renunciantie appellationis, & ad propositum multis probat hic Barbosa num. 1. & 3. † Et adiungens Barbosa de iure Eccles. vbi p. 1. cap. 19. num. 87. probat quod non habent eligendi potestatem qui suo voto renunciarunt, si renunciatio sit acceptata à superiore, nam interim si ponitur, & petat accedere ad eandem electionem, debet admitti ad omnia, que circa electionem remanent faciendi ex cap. Ecclesia vestra hoc tit. Julius Laur. tit. 4. cap. 18. n. 83. Castill. in hoc tit. cap. 1. num. 22. dixi supra in Rubrica.

Probat secundò textus noster quod electio à suspensio celebrata, non tenet, multis comprobatur idem Barbosa hic a num. 4. vbi num. 5. addit quod electio facta ab excommunicato vitando non tenet, & num. 6. & quod excommunicatus ab eo facta non tenet, vbi num. 7. quid de facta ab excommunicato occulto, num. 8. quid de presentatione, num. 9. quid de resignatione. Sed quia de his, ac de aliis factis ab excommunicato, aut suspensio dixi latè sub cap. ad probandum 14. de re iudic. ideo ad illa dicta te remitto. † Et videbis notata infra cap. 39.

Suspensio nec eligere posse, nec eligi, dixit Barbosa in cap. 9. de except. a num. 26. cui, & aliis ab ipso relatis addo cum multis Barbosa de iure Eccles. p. 1. cap. 19. ibi à num. 56. vbi quod eligere non possunt excommunicati, ac suspensi; & a num. 118. quod nec eligi possint, adiungo etiam ad vrsi textus nostri ibi: Idcirco Suarez de cons. disp. 14. sect. 2. à num. 6.

Notabis ad textum hunc quod electus post consensum ante confirmationem, potest sine auctoritate superioris renunciare electioni de se factæ, vt cum multis ostendit Barbosa de iure Ecclesiastico p. 1. cap. 19. num. 240. de quo iam dixi latè sub Rubrica.

Ad Text. in cap. Qualiter. XVII. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Electio electi qui non habet sufficientem scientiam, vel administrat ante confirmationem cassari debet.

Textus iste duo dicit nempe, quod si electus non habet sufficientem scientiam, vel ante confirmationem administrat, eius electio cessari debet: Ad primum de scientia, quam electi ad Episcopatum, & ad alia beneficia debent habere; applicabis notata supra in cap. cum in ciuitate 7. & infra in cap. penult. & fin. de ciuit. & quatuor ordinar. Ad secundum verò patrem applicabis dicta supra in cap. 9. & in cap. 19. vbi de

de ingentis pona se in administratione, latissimè egit.

Ad Text. in cap. Cum inter X VIII. hoc titulo.

P R E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Electio valet, non spectatio eis qui vocandi non sunt.*
- 2 *Vocari debent ad electionem faciendam omnes electores, etiam absentes in provincia, & Diocesi, si absentia non est affectata per signa solita.*
- 3 *Electio valet, non spectatio hic, qui vocandi non erant, sed electores tenebant eis spectare usque ad prefixum tempus.*
- 4 *Electio Episcoporum ad Canonicos spectat: ubi quid bodie.*
- 5 *Dati qualibet continet viginti militaria.*

Hic vocantur ad electionem non vocandi, vallet electio facta, eis non expectatis, ita communiter textus hic sumitur, propriamque materia huius textus, est illa, quæ spectat ad vocandos ad electionem eos, qui suffragia ferunt, & nūm vocatis aliquibus, qui nō sunt de Capitulo, si suffragia præstent, eorum vocis spectis, valet electio: Etiam adiunges hic, quæ tradit Barboſa cum multis de iure Ecclesiastico p. 1. cap. 19. à num. 88. vbi de his, qui debent vocari ad electionem, quanto tempore expectandi. † Igitur ad electionem perlatum per signa solita, siue campanæ, siue viuz vocis, & absentes in provincia per litteras, vel nuntium secundum locorum consuetudinem vocandi sunt, qui debent, volunt, & possunt commodè interesse, cap. qui a propter 40. vbi laudat cap. 1. in hac tit. Tambrin. de iure Abbatum tom. 1. dist. 1. q. 3. Iulius Lauro. Rendina in præparata receptarum sententiarum tom. 1. tit. 36. num. 30. vbi ampliat etiam si non ignoraverit, cum multis aliis Barboſa à num. 89. vbi quod vocandi sunt qui sunt, in provincia, vel Diocesi, maxime quando absentia non est affectata, vel suspensa: vbi à num. 90. qualiter debeat fieri citatio, ad quod adiunges quæ dixi sub cap. 1. de causa possessionis, † qui etiam num. 99. dicit quod si electores vocantur ad electionem eos, quos vocare non tenebantur, nūm sint expectandi usque ad terminum prefixum: de quo dubio cum multis & cum glossa hic verb. *affirmatio* affirmat, nisi damnum sustineretur tertij. Barboſa hic non solum, & vtrique cum Hostiensis, Burzio Andrea, Rendina, & aliis vt supra in Rubrica.

Hic adiungit Barboſa num. 1. vers. *ad electionem passivam*, quod de iure expectat electio ad Canonicos Cathedralis Ecclesie quanto tempore duravit, vt constat ex similibus tit. lib. 6. & in elementum, & demum hac electio in extraneos. *ad resimem. de probandis lib. 6. referuata* est Pontificibus, tam Episcoporum, quàm Archiepiscoporum, & Patriarcharum, exceptis Hispaniæ, Galliæ, Colonis, & Lusitanis Provinciis, quorum Regibus data est nominandi potestas, & antiquam consuetudinem solum in Germania servari ait, sed de hoc latè videbis quæ adduxi in c. Ecclesia Sarrana 3. de causa possessionis. & prope. à 9. 3. & in nostra Rub. Et quæmapa

tempora sing variata, posuit latè Balboa videndus in dist. cap. 3. de causa possessionis. & prope. à num. 11. & dixi Ego latè ibi à 9. 4. & supra in Rub. huius tituli sub 9. 6. vbi de præfco tempore eligendi.

Et iterum Barboſa hic num. 7. in glossa ad Decretum in vers. *viginti militibus pro Diata computatis*, dicit quod qualibet Diata continet viginti militaria, ad quod applicabis quæ abundè dixi in locis supra assignatis in cap. nonnullis de rescriptis. alia ex multis de vocandis electoribus scribis cum aliis Barboſa legendus dist. lib. 3. cap. 19. de iure Ecclesiastico à num. 19.

Ad Text. in cap. Cum nobis XIX. hoc titulo.

P R E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Electio an post appellationem fuerit celebrata, impetiri non debet, sed an contra.*
- 2 *Eligendi tui remanet potestas vocantes, quibus competet vocandi potestas, si vocati consensuerint.*
- 3 *Confirmator potest examinare electionem nomine opponente.*
- 4 *Dignus ad pastorale officium, semper est eligendus.*
- 5 *Electus debet de cetero de aetate, & litteratura.*
- 6 *Index in Ecclesia debet inquirere de qualitate, & idoneitate persona eligenda.*
- 7 *Electus confirmandus non est, nisi ostendat se idoneum.*
- 8 *Episcopo, quando incumbat onus probandi se esse Episcopum, & quando incumbat electo probare electionem fuisse Canonicam remissum.*

EX littera Pontificis hic quatuor assignantur conclusiones. Prima quod non debet impetiri, an post appellationem, sed an contra fuerit electio celebrata: occasione huius conclusionis adiunges hic plura, quæ dico de attentatis, appellatione pendente; & sic an electio post appellationem interpositam, facta intulerit, aut sit nulla, sub cap. bona 51. de appellat: aliqua notavi supra in cap. 10. hoc tit.

Secunda Conclusio est quod petere vocantes, quibus competit vocandi potestas, remanet ius eligendi, si vocati venire contempnuerint, sic in vers. *quoniam*, hac occasione potius adiungere quæ notat Barboſa de iure Ecclesiastico p. 1. cap. 19. à num. 88. Vbi de vocandis electoribus ad electionem faciendam; & quid fieri eis non videntibus, quid si vocati non fuerint, aut contempni interueniat, ibi à num. 113. dico infra in cap. quid si citati adiunges dicta in cap. præcedenti.

Conclusio tertia ea nempe est, quod ad officium Confirmatoris spectat examinare electum, etiam nemine opponente, de quo dixi sub cap. 15. supra ibi sub quest. 1. † Ex hac conclusione potius applicare quæ supra notavi sub cap. 7. hoc tit. & adiungere plura, quæ notavi à de probandis, & dignis. an cap. 29. de dignitate eligendi; & quod dignior ad pastorale officium semper sit eligendus, dixi supra sub Rub. quest. 2. & quest. 7. & sub c. 7. hoc tit.

Conclusio

Conclusio quarta est, quod nisi electus doctrinæ ætatis legitime, & literaturæ habeatur pro non legitime electus, applicabitur etiam quæ adduxi in *1° dicto cap. 7. de aetate eligendi* suprà sub q. 3. *Rubrica*, & infra *de aetate ordin.* De literaturâ ibi in *cap. penult. & fin.* & quod iudex in Ecclesiâ debeat inquirere de qualitate, & idoneitate personæ eligendæ, pluribus docet hic Barboſa num. 7. vbi num. 8. & 9. alia dicit: vbi de aetate ad Episcopatum, de qua sub *Rubrica de aetate ordin.*

Et ad verſ. nemini dico ex dictis sub cap. 15. & sub q. 1. quod electus confirmandus non est, nisi ostendat se idoneum, & item applicabis Parium de probat. lib. 2. c. 3. a. n. 36. & ibi c. 28. an & quando incumbat Episcopo onus probandi se esse Episcopum, & c. 30. vbi de electione, & quando incumbat electo probare electionem fuisse canonicam. Ad huius textus doctrinam applicabis quæ dico in *cap. penult. & fin. de presump. & c.*

QVÆSTIO I.

An electio legitime facta viſietur per secundam, vel debeat valere prima, etiamſi primo electus à secunda non appellauerit.

SVMMARIVM.

1 Electio prima de vno legitime facta, non reuocatur per secundam, quæ tunc secundo electus in possessione teneatur, quæ ut attentata reuocatur.

A Diſtinguitur hic quæ dixi supra in *Rubrica q. 2. de viciis*, siue suffragiis conditionalibus in electionibus, & assignatis dictis c. 16. a. 1. & supra sub c. 15. ubi dicta q. 1. vbi quod confirmatores debeant expectare consensum eligendæ, & questione poli: cap. 19. a. 16. Respondeo ad difficultatem, standum esse primo electo, etiam si secundo electus ab eisdem electoribus, potius fuerit in possessione. Libet d. ad quam electus est, quia talis dicitur vitiosa in tantum, ut si primo electus appellauisset diceretur attentata, iuxta ea, quæ longissimè notati in *cap. 6. a. 5. de appell.* quia licet ea possessio data post appellationem, extrajudicialis actus dicatur, tamen quia extrajudicialis operatur, ut omnia, quæ fiunt contra, & post appellationem, subiaceant vitio attentatorum, ut hic in textu nostro aduertit Innocent. a. 2. Butrius a. 23. Imola a. 8. Ioan. Andreas a. 12. Abbas a. 7. idem in *dicto c. 16. a. 10. vers. 1. de differentiis*, & ibi Decius a. 34. Franc. a. 19. Lancel. de attentatis litem pend. c. 12. p. 2. Imola a. 6. & cum aliis Barbarus decis. 319. a. 6. & 5. vbi quod appellatio extrajudicialis non causat attentatam, nisi possessio capta fuerit contra, & post appellationem: ita ex aliis multis resoluunt Diana p. 7. post tractatus decis. 6. incipit *vacante*, vbi resoluunt, ut facta electione à maiori parte Capituli Ecclesiæ Ragulinæ de vno, non possit Capitulum deuenire ad nouam electionem, ut dixerunt Abbas *conf. 25. Franciscus Marcus decis. 931. Baran. decis. 315. a. 41.* & quod sequistrum factum de fructibus Præbende bene prouisum fuerit: cum sic passim Rota faciat in *beneficialibus*.

Ad Text. in cap. Innotuit XX.
hoc titulo.

P R A M I S S V M.

SVMMARIVM.

- 1 Illegitimus potest postulari, non verò eligi.
- 2 Nisi illegitimi sunt inhabiles ad beneficia.
- 3 Filius naturalis ut quis dicatur, requiritur quod sit ex soluto, & soluta.
- 4 Illegitimationis defectum non suppletur honestas vna persona, nec vna, aut fama sine dispensatione.
- 5 Dispensatio facili redditur per honestatem personam, & literas personæ.
- 6 Dispensatio ut impetretur, nunc requirit mandatum speciale dispensandi.
- 7 Illegitimus legitimatus per subsequens matrimonium recte eligitur in Episcopatum, & promoueri potest ad ordines, beneficia, & honores sine dispensatione.
- 8 Eligentes, aut postulantes indignum pro ea vice, priuatur eligendi facultate in prima immediatè sequenti.
- 9 Eligens an scilicet indignum elegerit, relinquatur iudicij arbitrio.
- 10 Electus ignoranter solus de excommunicatione in maiori, est valida.
- 11 Ignorantia quæ excuset à solo, remittitur.
- 12 Ignorantia probatur per iuramentum.
- 13 Dolus quæ excuset, remittitur.
- 14 Eligens indignum, aut excommunicatum solus confisso notum, non incurrit penas statutas in iure contra eligentes indignos.
- 15 Reum prodere non tenet interrogatus remissus.
- 16 Electus depositus per Papam, à quo antequam resisteretur, alius fuit electus ab electoribus, quando non obſtante secundo electione, resistitur, n. 7. & 18.
- 17 Clausula decreti irritantis resistit electioni depositum, aduersus secundum electionem.

NOtat ad hunc textum diuersa Barboſa, sed quæ præcipuè ex littera deducuntur, sunt duo, nempe, quod illegitimus potest postulari, non verò eligi, & quod electores, nisi probauerint aliquem ignoranter elegerit, incident in penam Lateranensis Concilij. De primo casu iam supra dictum est sub cap. Cum in eandem 7. hoc tit. expressè ibi, & de legitimo matrimonio fit notum, & quod illegitimi nati, sint inhabiles ad beneficia, & ad ordines, dicit hic Barboſa num. 8. expensum textum nostrum *can. 7.* & vbi num. 6. ponit quod ut quis filius naturalis dicatur de iure Canonico, requiritur ut sit conceptus ex soluto, & soluta, & addens a. 10. & 11. quod honestas personæ, vitæ probitas, & fama electi non suppleant illegitimationis defectum.

Ob idque requirit dispensationem, ad quam obtinendam ex Tyracello a. multum iuuare merite personæ, itaque cum literarum viis facilius dispensari. Hæc enim omnia abundè notantur infra sub titulo quæ siq. sunt legitimi, & de filijs Presbyter. & in cap. de multis de probat.

Et cum Barboſa ipſe hic num. 16. in verſic. *etiam non ad poſſidendam diſpenſationem*, notet cum multis ad diſpenſationem requiri mandatum eius, cui impetratur, ipſeque contrarium ſequatur expendens textum noſtrum, dicens loqui tantum de mandato Capituli, ſupponens ex hoc ſufficere mandatum ſpeciale Capituli ad impetrandam diſpenſationem illegitimo male electo; ideo adiciet ſuper hoc puncto quaſtionem, quam latè diſputat Sanchez de matrim. lib. 8. diſp. 16. dum agit de ea quaſtione. *Ad diſpenſationem poſſit impetrari abſque mandato eius, cui impetratur*, ad alia generalia videbis ſub cap. 3. de prebendis & addit Barboſa alium intellectum, qui colligitur ex verbis hic ibi. *Cum non ad poſſidendam diſpenſationem, ſed ad petendam conſecrationem ipſius, ſacris Nunquid deſtinaſ.*

Et per hunc textum, illum explicans idem Barboſa in *Pastorali*, docet quod illegitimus per ſubſequens matrimonium, legitimatus eligitur rectè in Episcopum, ibi p. 1. ad leg. 1. à num. 31. & p. 3. de quo dixi ſupra ſub diſp. cap. 7. & idem Barboſa hic cum gloſſa coniungat num. 19. notat quod ſic legitimatus, poſſunt promoueri abſque diſpenſatione ad ordines, beneficia, honores, ac etiam Episcopatum. Et de ratione recurrit ad textum, & quæ ibi nota in cap. tanta, qui ſiſt ſunt legitimus. Adiungens pro perfecta enodatione plura, quæ ſcribit Suarez de *Censuris* diſp. 10. & ibi ſect. 5. vbi quis diſpenſet cum illegitimo ad ordines.

Et in verſ. *Quidem nec poſſum indignum expreſſum in Canone ſupra dicto, nec probare cogimus ignorantiæ, quam allegat.* Ex hoc verſ. oritur occaſio diſſerendi pro ſecunda concluſione: quam recurrit ad ea, quæ ex multis congerit Barboſa de iure Eccleſiaſtico cap. 19. à num. 66. dum probat eligentes ſcienter indignum, aut poſtulantem, pro ea vice eligendi poſſeſſate priuati in prima tantum electione immediatè ſequenti ꝛ dicens num. 68. relinqui Iudicis arbitrio, an eligens præſumatur ſciuit electum fuiſſe indignum, & ex quibus hæc ſcientia colligatur ꝛ cumquæ ibi num. 122. probet quod electio ignoranter facta de excommunicatione ſit valida, idè bene ſequitur quæ docet hic à num. 11. Barboſa ex gloſſa nullam ibi Canon. & num. 22. gloſſa ignorantiam, & ſub illa gloſſa ibi præbent ignorantiam.

Quæ ergo ignorantia excuſet a dolo, & delicto, notauit ſupra breuiter in cap. ſuper interu de reſcrip.

Et quia hic Barboſa num. 26. ex Farinacio, dicit quod ignorantia probatur per iuramentum; idè adiungens quæ ex multis congerit Gratian. reſp. 270. ꝛ & ex practica gloſſa huius textus diſputat Zueſſalus quaſtione de dolo dantem cauſam contrahenti bonæ fidei. Verum quia de hæc materia latèſſimè noto infra in cap. 3. de dolo & conſent. idè recurrit ad illa dicta, aliqua dixi ſub cap. 26. de reſcrip. ꝛ etiam ad textum noſtrum dices quod qui indignum, aut excommunicatum, ſola confeſſione notum, eligit, non incurrit poenæ quæ in iure eligentibus indignos decernuntur; quia poenæ pertinent ad forum externum; ita Sanchez de matrim. lib. 3. diſp. 16. num. 6. Fagundes in decretis Eccleſia præc. 2. lib. 6. cap. 2. n. 7.

In verſ. multa, & ibi: *Et humilis deuotio conſcientie qui ſponte, ac deuoti ſunt malus reatus conſideri, quam laſa conſcientia theſaurum aſcenderit paſtoralem.* Ex his verbis poteris adiungere quaſtionem, de qua ſanctus ex textu hic lib. 3. de matrim. diſp. 14. dum diſputat, An quis interrogatus,

teneatur prodeſſe ſuum ceptum. Bene etiam diſputatur videndus Coſtat. lib. 3. var. cap. 1. de quo latèſſimè dixi ſub c. 1. & 2. de conſſu. vbi leges.

Ex gloſſa hic verb. *ſuſceptionem*, reſoluit Barboſa n. ſua quaſtionem, de qua eodem gloſſa hic nihil reſoluit, etiam ſi arguat pro vtraque parte. Et eſt illa verum quando electus fuit per ſummum Pontificem depoſitus, ſi poſtea electores idem ſilium eligant, & contingat, vt Papa reſtituat primum, an iſte ſit præſentendus ꝛ vel ſecundo electus, & cum multis vt reſpondet diſtinguit; nam ſi Papa in reſtitutione decreti inſeruit clauſulam adiecerit, nempe. *Quidquid in contrarium factum fuerit, & tunc reſtitutionem recuperet Prelatum aut, non obſtante alia electione interim facta, quæ ob decretum, nulla redditur.* Et pro maxima extensione huius dicti adiungens plura, quæ latè ſcripti ſub cap. cum te 23. de ſent. & re iudic. vbi quæ recuperet à Principe reſtituit, ꝛ Quod ſi clauſula decreti minime ſit adiecta, tunc ſi electio per Canonicos facta, Papæ reſtitutionem præceſſit, hæc erit valida, ſecus ſi Papa prius reſtituiſſet.

Vnde pro extensione adiungens quaſtionem, quam poſui ſupra in cap. 19. præced. an ſcilicet prima electio per ſecundam inualidet. Et aduerſus me expliciſſe textum hunc infra in cap. de iudiciis quaſt. 17. num. 3. & verus intellectus colligitur ex verbis hic &c.

QVÆSTIO I.

An infans ex genere Mahometano baptizatus, & poſtea Religionem ingreſſus, poſſit ſine vlla diſpenſatione eligi vt Prelatus?

S Y M M A R I V M.

1. Infans ex genere Mahometano baptizatus, poſtea ingreſſus Religionem, poſſet ad Prelaturam aſſeſſum in Religione.
2. Bulla Pauli I V. expenditur.
3. Religioſus, quæ communicant in priuilegiis non idè in poenâ.

S Vppoſitis ad hanc quaſtionem quæ dixi ſuprà in cap. cum te de reſcrip. & quæ dixi in cap. cum diſputas c. 6. q. 4. ſ. 6. ꝛ 8. vbi an Religionis ingreſſus aſſeſſat inſolubilitatem ad Prelaturam; breuiter nunc ad diſſutatur, dico quod licet Neophytus de iure cõmuni non poſſit eligi in Prelaturæ, cap. quoniam multa, cap. ſi Neophytus diſp. 48. vt obſeruatur Caſtellinus de elect. cap. 11. num. 34. Azor. tom. 2. inſtit. moral. lib. 6. cap. 2. num. 34. Auila de conſ. p. 7. diſp. 4. n. 34. & ſic videatur ex Bulla Pauli I V. prohibentis, vt deſcendentes ab Infidelibus, poſſint in ordine Minorum ad Prelaturam aſſumi; & ſic geſtamus in princip. diſp. 48. idè ait Canones excludere à Prelaturis Neophytos; quia tanquam inexpecti non poterant obſeruare ea quæ ratione perſonarum, locorum, & temporũ ſunt à Prelatis obſeruanda. Tamen quia ille qui ab infantia baptiſmũ ſuſcepit, non dicitur Neophytus, ſicut nec ille, qui ab hinc decem annis, Baptiſmi Sacramento infignitus eſt, euenit vt tales non excludantur à ſacris ordinibus, nec à Dignitatibus Eccleſiaſticis; ita docent Ioannes Prepoſitus in 3. p. D. Thomas q. 5. de irregul. ar. 1. dub. 5.

dub. 5. n. 12. Salzedus in praxi c. 11. n. 12. Campani. in dircf. iur. Canon. Rub. 11. c. 6. n. 1. Petrus de privileg. regul. tom. 2. q. 2. c. 1. §. 5. n. 8. Tamburinus de iure Abbat. tom. 4. disp. 5. q. 21. n. 69. cum aliis Diana part. 4. traft. 2. ref. 50. c. p. 6. traft. 7. ref. 1. † Vbi respondet cum multis triplici modo ad Bullam Pauli VI. dicit eam in delictum ab illius, sublatamque fuisse per alias Pij V. anni 1575. qua concessum fuit Patribus Minoribus, ut possint recipere in Religione filios Infidelium, & ad Prelaturas admitti; idemque concessum per aliam Gregorii XIII. † Et esto quod illa sublata non esset per illas, tamen eius penam, non extendi ad alias Religiones; quia, ut recte ait Laurentius Portel. de regularib. verb. Communicatio. n. 20. Religiosi communicantes, in privilegiis, non promde communicant in penis, & punctionibus alterius ordinis; cum ergo inconuenientia primæ opinionis cessent in Baptizatis ab infantia, vel ante decem annos, sepe in vi possint prædicti absque ulla dispensatione ad prelaturas admitti de iure communi, nisi specialiter fuerit prohibita: Videbus Sanchez in summa tom. 2. lib. 2. c. 27. n. 3. Rodriguez in quaest. regular. tom. 1. q. 55. art. 17. Miranda in manuali Prelator. tom. 2. q. 46. art. 6. Tamburinus de iure Abbat. tom. 4. disp. 17. q. 6. Letana in summa quaest. regular. tom. 3. cap. 1. n. 52. Villalobos in summa tom. 2. traft. 11. diff. 16. num. 3.

Ad Text. in cap. Cum inter XXI. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Appellatio nulla extradiocetialis suspendit executionem.
- 2 Electio facta de extraneis habili à toto Collegio valet, vel à maiori parte.
- 3 Eligendus erat olim de gremio vniuersi ad Ecclesiam, si reperiretur.
- 4 Morbo epileptico, seu caduco laborans, eligi non potest, nec ordines assumere, & c.
- 5 Dæmoniaco, id est à Dæmone obsessi, nequeunt ordinari.
- 6 Furore per annum censetur durare, si cesset furor intra fuisse agnoscitur furor.
- 7 Sanitas mentis naturaliter, & de iure presumitur, etiam in senectute.
- 8 Sanitas mentis probatur per communem reputationem, & prudentis dispositionem.

1 **S**atis Barbosa exornat litteram huius textus, quare quia ipse n. 1. in versu. non obstante appellatione obiecta, notet quod nulla appellatio extradiocetialis suspendit executionem, aut causet attentatam; ideo adiunges plura, quæ extendi debent de attentatis in cap. bene 5. de appellat. applicabis dicta supra in c. 16. n. 1. & in c. 19. n. 1. & ibi dictum q. 1.

2 **E**t in versu ibi de discretionis n. 2. & in glossa aliam, n. 6. aduenit Barbosa quod electio facta de extraneis habili à toto Collegio, vel à maiore ipsius parte valet; & licet apertus sit, & honestus ut fiat electio de illo, qui est ex proprio Collegio, & Ecclesiæ terminis, de Offic. & sacris Eccles. c. 1. m. l.

clera: tamen electionem de extraneis habili faciam, validam esse, multis probat, quare applicabis quæ noto abunde infra in cap. ad decorum. de institutionib. & quæ dixi supra in cap. licet hoc sit, ubi quod electio Pontifici, debet esse de Collegio. † His adiunges quæ scribit cum multis Barbosa de iure Ecclesiæ p. 2. c. 19. quatenus n. 12. dicit, quod olim erat eligendus ad Ecclesiam vnus de gremio, si in eo reperiretur idoneus, & valere electionem, si aliunde alius assumeretur: aliquid dixi infra sub cap. sequens, & applicabis quod dixi supra in Rubrica q. 4. num. 41. de Abbatis eligenda de gremio. Et in terminis probant etiam Doctores per glossam hic, verbo aliam, & in cap. cum dilectus hoc sit. Selua, Franc. Marcus de rescriptis 368. part. 1. Nauarrus cons. 6. n. 1. hoc sit, in nouis, Salazar in cap. cum sit n. 30. de rescriptis. Zerola in praxi Episcop. part. 1. verb. Beneficia, §. 8. Selua de beneficiis part. 3. q. 21. n. 2.

Et in verbis ibi: Morbo epileptico laborare, & 4 ibi: dammodo à morbo sui immuni obiecta, & in glossa ibi epileptico, ponit hic Barbosa n. 4. 6. & 7. quod morbo epileptico, seu caduco laborans, est inhabilis ad beneficia. Et hac occasione adiunges quæ Doctores dicunt sub tit. infra de Clericis agitantibus, & applicabis quæ etiam adducunt ad tit. de coniugio leprosum. † Nec posse ordines assumere, nec in assumptis ministrare morbo epileptico, seu comitiali correptum, cum multis probat ipse Barbosa dicto n. 7. Quare applicabis quæ noto infra sub tit. de corpore vitiatis ordinandis, vel non, & quæ dixi in Rubrica supra hoc tit. q. 1. n. 41. & 42.

Et in glossa epileptico, verb. Dammodo, & in 6 glossa recusam, vers. quia non constabat, aduenit Barbosa n. 8. Dæmoniaco, id est obfessus à Dæmonibus, nūm possint ordinari. † Et passionibus animi vehementes durare præsumi; & sic furor durare tempore anni, si constet furiosum fuisse antea furor agitatum, quamvis habeat lucida intervalla, † cum etiam è contra dicat n. 10. in 8 fin. ut mentis sanitas, naturaliter, & de iure presumatur, & assenti contrarium incumbat onus probandi; & quod illa presumatur etiam in senectute, † & quod probetur per communem reputationem, & ex frequentia Sacramentorum, Ecclesiarum, ac Missæ deuotione; item & quod arguat mentis sanariem prudens dispositio. Idem pro exornatione primi dicti de Dæmoniaco, applicabis quæ Doctores tractant in tit. de frigida, & maleficiis, & in tit. de fortis, & infra de corpore vitiatis. Et pro exornatione secundi applicabis quæ dico latè in c. generali, & fin. de præsumptis.

Ad Text. in cap. Dudum XXII. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Electio facta à maiori, & saniori parte Capituli, semper grauior, etiam si electus sit ex aliena Ecclesia.
- 2 Eligentes naturaliter sua obligationi satisfaciunt eligendo cum quibus maioribus iuratur meritis.

- 3 *Suffragia maiori parvi iuvant, si nullam pertineant exceptionem.*
 4 *Maior pars in electionibus, qualiter attendatur.*

A Ruridè textus huius litteram exornat Barbofa hic; & quia agi possunt generalia, quae ad bonam electionem requiruntur, tam ex parte electorum, quam eligentium, & ipsiusmet electionis; ideo pro ampliori epodatione adiungere poterit plura dicta supra in *Rubrica*; & in iam exornatis capitibus. Etenim Barbofa de iure Eccles. cum multis probat num. 233, quod electio facta à maiori, & saniori parte Collegii, semper perualeat, siue electus sit ex propria Ecclesia, siue ex aliens; ut supra cap. 21. num. 2. & 3. pluribus probat Rendina in *promptuario receptorum sententiarum* tom. 1. tit. 35. num. 2. & num. 137, quod eligentes, non aliter suae obligationi satisfaciunt, quam si eligant illum, qui maioribus iuvatur meritis; quae oca-sione applicabis, quae supra notati sub cap. 7. & in *Rubr.* g. 4. & fin. ubi de eligendo digniori, & stabili ad Praelaturam; etiam Regulares ad beneficii Ecclesiastica, & ad Magistratus; & officia secularia, & in terminis probat textus in cap. si forte 63. d. ff. & auct. de Monachis 9. fin. collat. 1. optime Trident. sess. 24. de reform. c. 1. & hoc quidquid contrarium teneat glossa verb. qui praestantur in cap. licet 8. g. 1. glossa penultima in cap. penult. de officio Causidici. glossa verb. magis in cap. constitutus de appellat. nec implicat textus in cap. cum nobis hoc sit. vers. illius; quia ex eo tantum conuincitur, ut facta electio de digno, praetermissio digniori, valida sit, cum alias omnis electio, vel praesentatio calumniâ pareretur, & damnaretur occasio infinitis libris, si electiones eo pretextu reuocari permittentur; si quidem nec tolerabile sit, nec conueniat Republicae: sic omnes ex D. Thoma 2. 2. q. 63. art. 1. ad 3. Gutierrez canonice lib. 2. cap. 11. num. 12. ubi num. 13. dicit quod si aliud fieret, omnes fere Praelati essent in statu damnationis, praesidentes dignis beneficia simplicia, praetermissis dignioribus; Nicolaus Garcia de benef. p. 7. cap. 16. num. 17. cum multis Barbofa dicit, cap. 19. cum aliis num. 148. contra Valquez in *apud-culo moral. tract. de benefice*. num. 78. dicentes quod Trident. ubi supra cap. 13. solum intelligatur de electione ad Episcopatus, & beneficia curata, quae, per concursum praesidentur & num. 222. ait quod electio à maiori vocorum, seu suffragiorum numero facta, valida poterit; dummodo ipsa vota sint legitima, nec ullam patiantur exceptionem.

Et num. 223. ait quod maior pars in electionibus non attenditur comparatione minoris, & respectu numeri, sed respectu, & in ordine ad totum Capitulum. Et applicabis quae dixi supra ad textum in cap. bene 1. de postulatione Praelati. Balboa in cap. 1. de causa possess. & propriet. num. 85. & 89. expendit textum nostrum in versic. cum autem quatenus ex eo Doctores disputant, an contra indefensum procedi possit, de qua quaestione lasius sume ipse Balboa ibi à num. 59. & Ego ibi, & sub cap. 1. de iudicio, item quae dico in cap. publico 13. ubi qualiter explicetur maior numerus.

Ad Text. in cap. Bonae memoriae X XIII. hoc tit.

P R A E F A T I O N E M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Eligendi potestas, quae in aliquibus ex eligentibus, admittitur per delictum deuolvitur ad non delinquentes.*
- 2 *Amentes perpetuo, non habent vocem in electione.*
- 3 *Electio facta cum interuentione vnius excommunicati, non valet.*
- 4 *Electio facta per comminationes, & impressiones, est ipso iure nulla, sicut per metum cadentem in virum constantem, & qualis illa dicatur. n. 5. & 6.*
- 7 *Defensio in notoria non competit.*
- 8 *Iudex praesentatur bene sententiam inlitterariam si homo nequam, & improbus.*
- 9 *Negatiui solum per raram naturam, nulla est diuersa probatio.*
- 10 *Testes singulares non probant, nec coniunguntur ad probationem faciendam.*
- 11 *Nuncijs afferenti, num credatur remissum.*
- 12 *Electio Papa, ad quas pertinet remissum.*

B Arbofa abundè etiam exornat litteram huius Breuiss, cuius dictis nonnulla addicio, quae faciant materiam ampliam. Colligit ergo num. 1. & 2. ex littera quod si aliqui eligere debentes ob delictum commissum potestate eligendi, privati fuerint, illa potestas ad alios, qui non deliquerunt deuolvitur: sic post ordinarios Antonius Rague de vero Canonico. in Capitulo, quasio 30. n. 13. 14. & 15. ubi intelligentiam praestat Rendina in *promptuario receptorum sententiarum* to. 1. tit. 36. n. 33. & Ex quo dicto applicabis quae tradit Barbofa de iure Ecclesiast. part. 1. cap. 19. à n. 55. ubi quod amentes perpetuo, non habent vocem in electione, glossa in cap. cum inter supra verb. discretionem, & in cap. cum ex eo, Iulius Lator. tit. 4. c. 15. num. 12. & Et à num. 57. ubi quod electio facta cum interuentu vnius excommunicati, non valet, nisi excommunicatus sit per violentiam; ubi à num. 18. tradit de electionibus factis à suspensis, interditi, & irregularibus. Videbit notata infra in c. 39. & dicta supra in *Rubrica* sub quod 1.

Et in vers. deinde inquireres num. 2. notat Barbofa quod electio facta per comminationes, & impressiones, est ipso iure nulla. Quare applicabis quae notati supra in cap. 14. ubi de libertate, quae requiritur ad electionem, & illa, quae late dixi in cap. 15. de iuramento, ubi plura de his, quae per metum fieri valeant, vel non. Et Barbofa hic num. 11. in glossa *metuendum*, dicit celebraram per timorem merum, non valere; ubi quod timor inferende violentiae, licet illata non sit, vitiat electionem; sed Sigismundus à Bononia de electione dicto 54. & Laurentius tom. 4. varior. libror. c. 21. ex n. 4. & dicit quod ut motus sit sufficiens ad reddendum

reddendam electionem nullam, debet esse metus cadens in constantem vitium, qui ut talis sit, tria requiri dicunt, primum ut malum, quod timetur sit grave arbitrio Iudicis, & quod fortis, & interdictus non timet quod non oportet, vel ubi & quando non oportet. Secundum ut probabiliter perimelcatur, inspecta qualitate incutientis, & patientis metum. Tertium ut timens non possit facile occurrere malis, quæ timentur; qui etiam addunt, & cum eis, & aliis Barbosa hic *dist. num. 1. in fin.* ad incurtendum iustum metum, non requiri necessarium, ut mala predicta timeantur in persona propria, sed satis esse, ut timeantur in persona consanguineorum, & ætatisimo vinculo necessitudinis coniunctionum; & sic Nauar. *conf. 5. hoc titulo num. 2.* Ludouicus Miranda in *manuale Prælatorum, tom. 2. quæst. 12. art. 1.* Laurentius de Petinis *tom. 3. de relig. sub dist. quæst. 1. de obedientia cap. 3. §. 3.* Castellin. *de elect. cap. 4. num. 56.* Tambunnus *de iure Abbat. dist. 5. quæst. 12. num. 7.* & 8. docent electionem celebratam per metum, impediendam omnino libertatem eligendi, ipso iure nullam esse.

6 Et in ver. *quia frustra legis auxilium inuenias, qui committit in legem plures adducti à Barbosa hic exornant axioma hoc, de quo ipse axioma. 136. num. 14.* quia leges nihil frustra faciunt. Iason in *l. ait præter num. 1. ff. de iureiur.* Cæsar Argelus de *contradictoria legum quæst. 2. num. 100. & quæst. 13. num. 48. & quæst. 18. n. 8.* Attendant in *præm. add. ad leg. Nauar. num. 50.* Marilian. *deci. 47. num. 5. Toram. de legib. p. 2. cap. 21. n. num. 19.* Giurba *ad consuetud. Alissa, cap. 2. gloss. 1. num. 8. & c. 3. gloss. a num. 17.*

7 Et ibi *Excessus notorius examinationis non indiget* 1 ob idque notat Barbosa hic *num. 5.* quod in notoriis, quando constat absenti, nullam competere defensionem, non requiritur citatio, sic multis comprobans. Ideo adducens plura, quæ noto, de *notorio in cap. vestra de cohabitacione Clericor. & in cap. euidencia de accusat.* item de casibus, in quibus citatio non requiritur; inter quos de notorio dixi *sub c. 1. de causa poss. & propriis.* ad quod applicabis quæ de denegata appellatione in pluribus casibus dicit in *c. 11. de appell.*

8 Ibi, & *pro his, quæ à Iudice sunt facta presumuntur*, dicit Barbosa, ut pro Iudice semper iuxta presumant, etiam si à sententia sit appellatum; quia presumunt iudicatum; propterea de iure applicabis notata infra in *cap. in præsentia 6. de renunciations.* & quæ dixi in *cap. sicut nobis 16. de sententia.* & *re indicata*, etiam si index sit homo nequam, & improbus, Mascard. *de probacionibus, conclus. 486. num. 8.* Barbosa ibi *num. 4. vbi num. 5. dicit*, ut pro iustitia sententiæ presumatur, si ab ea non sit appellatum.

9 Et ibi, *quia negantia factum per verum naturam, nulla est directio probatio*; et si Barbosa hic hoc dicitum multis Doctoribus comprobeat, tamen qualiter procedat, dixi Ego latissimè in *cap. quoniam contra falsam, & in cap. sequens de probat.* vbi intelligentia plura, quæ notat Barbosa cum glossa hic *n. 11.*

10 Ibi, *essent in suo testimonio singulares*, notat Barbosa hic *num. 9.* quod testes singulares non probant, nec ad probationem faciendam coniunguntur. Tamen quia latissimè dixi de testibus singularibus, in *cap. tam litteræ 33. de testib.*; ideo ad ibi dicta recurres.

11 Ibi, *sicut notum.* An nuncio credatur, dixi latè in *cap. quæst. essentem 7. de probacionibus, ad quæstionem de Offic. & sacris Eccles. Tom. 1.*

nem, an credatur nuncio dicenti aliquem citasse, in *c. 1. de causa poss. & propriis.*

Et sub dicta glossa moriebant, in ver. *Et si electio Papa in urbe Romano fieri non possit*, quærit Barbosa cum Dionysio Paulo, ad quos pertinet Pape electio, si sede vacante Apostolica, omnes Cardinales essent mortui; & licet respondeat; tamen, de hoc puncto, & aliis iam Ego dixi supra sub *cap. 6. hoc titulo*, & remissus dixi plura sub *Rubrica nostri tituli.*

QVÆSTIO I.

An electio debeat esse libera à metu. Et an sustineatur consuetudo, ut fiat ex certo genere personarum, vel ex uno de duobus nominatis?

AD primam quæstionis partem respondebis et dictis hic *n. 4.* item ex dictis supra in *cap. cum terra 14. n. 8.* vbi etiam respondemus ad secundam quæstionis partem, &c.

Ad Text. in cap. Quærelam XXIV. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Assignantur quæstiones pro intellectu huius textus.
- 2 Pensionarius potest agere remedia sibi, adversus negantem solvere interdictum possessoria, & unde vi contra negantem solvere pensionem, quia soluebatur suo predecessori, numero 3.
- 3 Bonorum possessio Prælati continetur in Ecclesia.
- 4 Pensionarius datur alio contra Successorem in beneficium pro terminis decursis & non solutis in vota, si diligenter præcesserint.
- 5 Successor tenetur ad solutionem pensionis pro terminis decursis, tempore alterius Episcopi facta diligenter contra heredes predecessorum, n. 6.
- 7 Eligendi, conferendi, & presentandi alius ad eum pertinet, qui est in quasi possessione, etiam per unicum alium cum quinque requisitis, n. 8. & 9.
- 10 Tales exceptiones maiores quæ dicantur remissæ.
- 11 Interdictum recuperandi contra illum, qui de novo solvere recusat, pro recuperandis annuis, præstationibus, vel pensionibus morè personalibus.
- 12 Index, qui indicavit in prima instantia, dicitur suspensus in secunda, nec potest esse advocatus in secunda, vel i contra, numero 13.
- 13 Prescriptio iuris Patronatus, an sit Laicis concessa?
- 14 Vassallorum Dominus, an competat remedia possessoria?

I 3 Continuatio

- 15 *Cum alio alicuius, non locat remissum.*
 17 *Presentis, & presentium a possessore, praesentur presentato a proprietario, quia semper in beneficiis attenditur ultimus status & sub n. 139.*
 18 *Interdictum unde vi, an competat pro quasi possessione annuae praestations.*
 19 *Alternativa et inter, vel non, ex quasi possessione attenditur.*

DE intellectu huius textus videbis quae dixi in cap. 3. de causa possessorii & prop. q. 1. num. 11. & in cap. 4. de restitutione secularium, q. 4. n. 3. & in cap. 7. de praescripti. q. 3. n. 15. & in cap. 17. eodem quod 2. num. 15.

Plura inquam mouet resoluens Barbosa, quorum aliqua per extensum alibi tractauit. Igitur in vers. *presentis pensionem* &c. sibi restitui de nouo subtraham. Per haec verba notat ipse quod pensionarius potest agere remedio spoli pro pensione sibi subtrahenda & quod potest agere aduersus negantem soluere interdictio possessoria, Menochius remedio 1. recuper. num. 82. & a num. 87. & remedio 15. num. 206. Aymon. cons. 11. num. 6. & 7. Afflicti dec. 395. a num. 3. Bernard. Graue in pract. Camera imperialis lib. 2. conclus. 75. Olasius dec. 99. num. 10. Azor. insinu. moral. p. 2. lib. 2. cap. 13. q. 2. & alij. Et interdictum unde vi contra negantem soluere pensionem, quae solvebatur suo praedecessori i nam possessio bonorum Praetati continuatur in Ecclesia, Valasus de iure emphiteutico q. 32. num. 24. Gigas de pensionibus, q. 47. num. 101. Mascardus de probat. conclus. 1323. num. 19. Menochius dist. reu. 1. de recuper. num. 87. & 160. Zuallos in pract. q. 66. Felician. de censibus lib. 3. cap. 1. a num. 8. Et an detur actio pensionario contra successorem in beneficio pro terminis decursis, & non solus in vita praedecessoris; et si Rota nunquam voluerit admittre actionem olim postea verò eam concessisse probat Barbosa si diligenter praesentierint contra successorem euodem; adeo vt pensionario nulla possit notari negligentia. Hae, & alia notant Barbosa, Seraphinus dec. 1351. num. 1. Gregor. dec. 107. num. 2. Nicolaus Garcia de benef. p. 1. c. 1. num. 199. Stephanus Gratianus disp. forens. c. 94. n. 19. Marellor. varior. lib. 1. c. 18. & alij. Vnde ipsa Rota in vna Canariens. pension. 15. Ianuarij. & 17. Nouemb. 1597. coram Gypcio, censuit quod successor teneatur ad solutionem pensionis pro terminis decursis tempore alterius Episcopi, facta diligentia contra haeredes praedecessoris, & eadem Rota in Toletana pension. 13. Iuny 1603. coram D. Penia clarius censuit sufficere diligentiam contra praedecessores, vel eius haeredes, & bona. Pro quorum complementum resoluens iuxta quae dixi sub cap. quia vt. c. de iudiciis a q. 1. 16. & 10. item & quae adduxi late de interdictis recuperanda, & unde vi in c. 3. & 4. & in cap. olim. 12. & alibi sub verbo de rest. spoliar. Aliqua curiosa adduxi in quadam allegatione pro D. Ioseph. de Espinaz, & Mendiola, comparantes in causa contra D. Ludouicum Gallo, Domino de Fuentes Pelayo anno 1655. sub art. 4.

In vers. in quasi possessione presentandi Clericum existebat; cum ergo Barbosa hic num. 7. notat quod actus eligendi, conferendi, vel praesentandi ad eum pertineat, qui est in quasi possessione eorundem actuum, ideo applicabis plura, quae scripsi sub cap. cum Ecclesia Surina 3. de causa possessorii & propriet. plenè Nicolaus Garcia de benef. p. 5. c. 5. a n. 1. Cauesq.

de Patronatu Regia cerena c. 8. Gonzalez in regul. 8. Cancellaria glossa 4. §. 2. Docens regul. 182. Selua de beneficiis p. 2. q. 7.

Item in vers. per multa tempora perfusula: Occasione huius vers. agit longè Barbosa hic de quaestione, an quasi possessio incorporealis, veluti iuris, eligendi, praesentandi, vel conferendi, acquiritur per vnicum actum, vel sit necessaria actuum multiplicatio, & num. 10. contra plures resoluens vnicum sufficere. Et ob id Capuragone. in decisione 137. p. 2. Puteus decisione 192. lib. 1. Achilles de Grassi. decisione 5. de iure patron. Rota diuers. decisione 17. part. 2. Trinius decisione 54. part. 2. dixerunt vt quasi possessio in iuribus incorporealibus ex vnicò dumtaxat actu acquiratur. Et respondet ad textum in dicta cap. cum Ecclesia Surina, & cap. cum olim 7. de causa possessorii & propriet. l. 1. §. hoc interdictum ff. de iur. iur. aliquid priuilegi. c. 1. §. si verò Passallus in vrbibus feud. de quibus longè disputauit sub dicta cap. cum Ecclesia Surina, vbi perleges. Et idem Barbosa hic a num. 4. ponit verum ex vnicò actu acquiri, dum concurrant quinque requisita, nempe quod electio sit consummata, & effectum sortita, quod vsus, quo acquiritur quasi possessio exerceretur iure proprio, seu suo; & quod sit cum scientia eorum, quibus praedicitur, & sit cum bona fide vrbis, & quod actus talis, vel tales, ex quo aut ex quibus pretenditur quasi possessio, sint clari, & certi; non verò turbidi, dubij, & obscuri. Et septem requisita posuit latissimè Calderin. in cons. 12. de iure patronatus, Castaldorus in dec. 7. de causa possessorii & propriet. & inter illa, vt principalis ponitur scientia, quae requiritur illorum, quibus praedicitur; Riccius eum multis alij collat. 145. vbi quod ex turbidis, & obscuris collationibus non acquiritur quasi possessio, sicut non est locus manutentioni, quando non est clara, sed intricata, turbida, & obscurata, vt fuit dictum in vna Caser. Augusti. finitum 23. Ianuarij 1597. coram Pamphilo, Verallus dec. 100. p. 2. Rota in vna Tormina Plebis 5. Iuny 1587. coram Bubalo.

Ibi *ostes omni exceptione maiores*: qui isti sine, 10 videbis infra in cap. licet ex quadam, & in cap. summum, & in pluribus Capitulis, vbi per extensum scripti infra de restitui.

Ibi in eadem statum percipienda: hic num. 2. 11 Barbosa dicit, quod pro recuperanda annuis praestationibus, vel pensionibus merè personalibus, conceditur creditori interdictum possessorium recuperandae contra illum, qui de nouo soluere recusat. Ad hoc dictum applicabis nonnullas quaestiones, quas infra addo, & quae de annuis praestationibus, dixi sub cap. de rest. spoliar. q. 4. & adiunges quae tractat Gomez. late in l. 45. Tauri n. 171. ex vers. fin. hic.

In glossa remissi; ex hac glossa notat Barbosa, 12 quod iudex, qui iudicauit in prima instantia, dicitur iudex in causa appellationis, sed de hoc dixi late sub cap. 4. de fore competenti, a quod 32. cum alijs. Et qui in prima instantia fuit iudex non possit esse Adiuuor in secunda, siue è contra, de quo in dicta cap. 4. a dicta quaestione 31.

Occasione huius textus adiunges pro eius complemento quaestiones sequentes, an Laici sint concessa praescriptio iuris Patronatus Ecclesiasticus, tractat Faquin. lib. 2. controuers. cap. 24. de quo dixi late sub cap. 7. de praescripti. & ibi Barbosa a numero 33.

14 Dominis vasallorum, an competant remedia possessoria pro impositionibus percipiendis, per hunc textum *Reuallus in cap. de libelli obtin. a n. 93.* de quaestione illa, an sit licitum plures actiones cumulare: tamen de cumulatione actionum, & actionum dixi *sub cap. 15. de iudicio à quæst. 13.* vbi latius.

15 Hic in *vers. verbo petens*, occasione huius textus tractat Balboa in *cap. de libelli obtin. a n. 93.* de quaestione illa, an sit licitum plures actiones cumulare: tamen de cumulatione actionum, & actionum dixi *sub cap. 15. de iudicio à quæst. 13.* vbi latius.

16 An ex cursu temporis, perfunctus titulus, vel solemnitas, ex hoc textu tractat Florez de Mena *lib. 3. variis. quæst. 13. & lib. 1. q. 2.* vbi videbis ad illam quaestionem, nempe, an census redimibilis aut perpetuus presumatur; eo quod quis soluerit reddidit per decennium. Et an hoc sufficiat ad obtinendum in possessione, & proprietate: sed applicabis quæ dixi *sub tit. de prescrip.* diuersis in particulis illius tituli.

17 Patulus, & presentatus à possessore, presentatur presentato à proprietario longi agens, resoluit videndum Gascia *de benef.* per textum nostrum *p. 5. cap. 5. per totum* vbi quid de presentato à sequestro dixi *cap. 6. de qua aliquis notatus in dist. cap. 15. de iudicio q. 9.* Et sic Rota in *decis. 14. de iure Patron. in antiquis, & in nouis decis. 7.* Thomas, Trevisanus *decis. 167. p. 2. diuers.* Rota dicitur quod ad effectum presentandi Patronus putatur, & ille qui est in quasi possessione presentandi presentatur vero Patrono. Et confirmatur ex eo quia semper in beneficiis attenditur vltimus electus, & vltima, & immediata quasi possessio, ut fuit dictum in *una Pamphili. decernit. 1. Aprilis 1591.* coram Comitolo, Cesar de Grassi *decis. 4. de probat.* Puteus *decis. 7. lib. 3.* Aliqua dixi supra *sub hoc tit. & quod Ego ex proposito in cap. ex literis de iure patronat.*

18 Interdictum unde vi an competat pro quasi possessione annoz possessionis, late tractat Gomez in *l. 45. Tauri n. 172. ex versis. iuris nostri.* Et ad textum hunc videbis Riccium *collecl. 1453. & 1454.* qui constituendo regulam, quod quasi possessio in omni re constituitur statum, addit quod alternatim ad effectum, vt innet, vel non, attenditur quasi possessio Episcopi libere, vel non libere conferendi, vt tenet Rota in *decis. 99. de rescriptis in antiquis, & in decis. 5. de probat. in antiquis* vbi, tamen in *decis. 1. in manu scriptis.* Et quod idem sit censendum in terminis indult. Cardinalium, dicitur Puteus in *decis. 106. lib. 1.* Mohedan. *decis. 9. de primatu*, qui etiam addit quod in ince conferendi similiter attenditur quis quasi possideat, non quis habuerit proprietatem: sic in *decis. 9. de rescriptis.* Trevisan. *decis. 64. p. 3.* qui dicit quod ad effectum eligendi consideratur effectus eligendi, vt dixi etiam Rota in *hoc tit. decis. 8. in nouis.* Riccius *dist. collecl. 1453.* ad textum nostrum, vbi dicta à n. 16.

19 omni re constituitur statum, addit quod alternatim ad effectum, vt innet, vel non, attenditur quasi possessio Episcopi libere, vel non libere conferendi, vt tenet Rota in *decis. 99. de rescriptis in antiquis, & in decis. 5. de probat. in antiquis* vbi, tamen in *decis. 1. in manu scriptis.* Et quod idem sit censendum in terminis indult. Cardinalium, dicitur Puteus in *decis. 106. lib. 1.* Mohedan. *decis. 9. de primatu*, qui etiam addit quod in ince conferendi similiter attenditur quis quasi possideat, non quis habuerit proprietatem: sic in *decis. 9. de rescriptis.* Trevisan. *decis. 64. p. 3.* qui dicit quod ad effectum eligendi consideratur effectus eligendi, vt dixi etiam Rota in *hoc tit. decis. 8. in nouis.* Riccius *dist. collecl. 1453.* ad textum nostrum, vbi dicta à n. 16. congerit etiam *dist. collecl. 1454.* qui & alia cumulat per textum, & eius materiam in *dist. cap. Ecclesia Summa de causa possessionis. & propriat.*

Ad Text. in cap. Vbintonien. XXV.
hoc titulo.

P R E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Electione qua primo currit facienda prius scilicet indigne eligenti.
- 2 Suspendio à beneficio extenditur tantum ad fructus beneficiorum, non ad facultatem ministrandi.
- 3 Suspendio Clericus debet tantum habere de fructibus sui beneficii, quod sufficiat pro alimentis, si non habet unde.
- 4 Notata digna ad textum.

PRObat textus hic quod sciens eligentes indignus, sunt priuati electione, que primo currit facienda. Sed de hoc iam dixi *sub cap. 6. hoc tit. §. Clerici & applicabis notata supra in cap. innotuit 20. hoc tit.* Pro littera alia expendit Barbosa hic à num. 3. vbi num. 4. & 5. sub glossa admissit, notat quod suspensio à beneficio extenditur tantum ad fructus beneficiorum, non ad facultatem ministrandi in spiritualibus, & temporalibus. Item & quod Clericus suspensus, debet tantum habere de fructibus sui beneficii quod sufficiat sibi pro alimentis, quod non habet unde sustentetur, multis probans. Verum, vt longè aduersas adiunges nonnulla, quæ adduxi *sub cap. pastoralis §. verum de appellat. & ibi q. 1.*

Ad textum videbis Riccium *collecl. 1029.* & applicabis notata supra in *cap. 1.* & que noto in *cap. sequens.* Et pro explicatione §. *non igitur*, adiunges quod adduxi *sub cap. 3. de causa poss. & propriat. q. 4. n. 1. & 3.*

QVÆSTIO I.

An sicut eligendi facultas amittitur per electionem indigni, sic, & per presentationem?

S V M M A R I V M.

- 1 Presentans indignum, sive Clericus, sive laicus Patronus pro ea vice prius iure presentandi.

IN hac difficultate, suppositis quæ sub Rubrica ibi q. 2. & 4. & fin. de eligendi dignitate; item & sub c. 8. cum suis §. 5. Respondeo quod in electio Patrono sit expeditum, vt amittat Patronatum presentando indignum, vt docent Guid. Papa in *decis. 374* Caputaquem in *decis. 82. p. 2.* pro illa nempe vice, vt dixi supra *cap. 20.* & tenent in terminis Verulius in *decis. 191.* Riccius ad textum nostrum *dist. collecl. 1029.* vbi limitat in procuratore constituto ad presentandum; quia si indignum presentat non preiudicat Domino; ex eo quod factum Procuratoris Domino non nocet, vt docent etiam Chacheran. in *decis. 9.* Franciscus Marcus in *decis. 408.* iuxta ea, quæ dixi de Procuratore in *cap. 9. de iudicio q. 8. & 9. & alibi, & in Patrono laico eandem*

doctrinam admittunt, ut pro ea vice privetur potestate presentandi: idem Riccius, Crescent. in decr. 51. de iure Patroni. Rota in decr. 162. alias 5. de iure Patronat. in nouu. Bellam. in decr. 172. & 51. Cassiodor in decr. 29. de procurator, quid si dubitetur ad quem deuoluatur, vel ad proximum superiorem, vel ad alium, commendat videndum Riccius supra, Rotam diuers. p. 2. de. cr. 430.

Ad Text. in cap. Per inquisitionem XXVI. hoc tit.

P R E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. Premissum.
2. Testis qui propria confessione facit indignum elegisse sciens, ab officio suspenditur.
3. Tractatus ante electionem, num permittatur remissus.
4. Electio quando simoniac reputatur remissus.
5. Optare Episcopatus, quando licet remissus.

Littera huius textus determinatur ex notatis in textu precedenti, quatenus agit de poenis eligentium scienter indignum: Aliqua notat pro littera, & glossa Barboza: videbis etiam dicta in Rubrica sub q. 2. 4. & fin. & supra in cap. 6. & 20. Et ego pro explicatione huius textus dixi in cap. 2. de remissis q. 1. num. 10. & in cap. 1. de except. q. 1. sub num. 5. Et occasione huius textus agit Barboza in cap. 1. de except. a. num. 92. de questione an testes de crimine ad solam exceptionem propoliti, sint puniendi poena ordinaria, † qui etiam intelligit textum nostrum in cap. 2. de ordinis cognit. num. 71. ubi dicit ex hoc textu quod testis, qui propria confessione facit indignum elegisse sciens, ab officio suspenditur; quia crimen continebat negotium principale. De qua materia dixi ibi in dicto cap. 1. de exceptionibus. Et quam poenam incurrat confirmans electionem per negligentiam, vel scienter indigni, Barboza de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 19. num. 253. de quo dixi latè sub cap. 11. hoc tit.

Occasione vers. ibi, *An eiusuam electionem habuisset colloquium*, applicabis questionem bonam, de qua Diana p. 2. tract. 16. misel. 2. res. 37. ubi an sint habendi tractatus ante electionem. Sed vt bene respondeas videbis quæ dixi supra in Rubr. q. 6. vers. ad ultimam.

Quando electio Simoniacæ tenetur agit Barboza de iure Ecclesiast. dicto cap. 19. a. num. 254. aliqua notat idem hic num. 2. sed dico sub tit. de simonia.

Hic ex glossa dicta vers. & desiderantibus, num. 5. & refert Barboza quando licet optare Episcopatus; quando verò non: & recurrit ad illum in Pastoralip. 1. tit. 2. glossa 1. Item applicabis quæ Ego dixi de optimo in Canonis, & Prebendis supra in cap. 8. de consue. q. fin. in fin.

Ad Text. in cap. Causam. XXVII. hoc titulo.

P R E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. Electio respectu Regularium qualiter fiat

Sub textu hoc possunt tractari plura, quæ spectant ad electionem regiminis, & præposituræ inter Regulares; adiunges notata infra in cap. officij, cap. cum Magistratum hoc tit. & præter adducta per Barbozam hic adiunges plura, quæ ipse tractat. de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 45. ubi de Prepositis, & Ministris Religionis; qui etiam cap. 19. n. 127. dicit quod eligi non possunt, sed tantum postulari, qui alteri Prælatum incompatibilis est alligatus, & quæ debeant obferuari in electionibus Prælatorum Regularium videndus ibi a. num. 151. de quo in cap. quia propter hoc tit. Et dixi alia supra in Rubrica sub q. 4. & 5. ubi de electione Abbatum, & Priorum, atque Abbatiarum, & Prioratuum.

Ad Text. in cap. Quod sicut XXVIII. hoc titulo.

P R E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. Electio quando reddatur nulla remissus, numero 2.
3. Locus determinatus, num sit de substantia electionis remissus.

Plura, quæ congerit Barboza hic pro exomatione huius Capituli, iam abunde notata manent sub Rubrica, & capitulis factis.

Etenim præter notata ab eo adiunges quæ subsequuntur. Electio quando reddetur nulla, & electores priuenter potestate eligendi, tractat Iulius Laucius per hunc textum variis locis tractat. tit. 4. c. 21. de quo iam nonnulla dixi sub Rubrica, & sub Rub. 10. Ad alius questionem ex textu nostro Coarctum in regula peccatum p. 2. q. 3. a. num. 8. & 9. & Gratianus regula 95. quos applicabis per enodationem huius textus; applica dicta infra c. 29.

An locus determinatus sit de substantia electionis, potest hic adiungi, de quo dico infra in cap. congregato 53. in vers. fin. aliqua supra sub cap. 15. ubi de loco determinato ad confirmationem.

Ad Text. in cap. Auditis. XXIX. hoc titulo.

P R E M I S S V M.

Expendi textum hunc in cap. causam 9. de inductione q. 16. a. num. 6. quem satis exornat Barboza hic. Et pro ampliori doctrina applicabis quæ notantur infra sub tit. de his, quæ sunt a maiori parte Capituli.

Capituli. Aliquam dixi in aliis Capitulis: & adiunges quæ tractat Pichardus in 5. quæ autem debentur possit. à num. 30. 37. 46. & 62. vbi

1 Et pro explanatione maiore numeri, qui desiderantur in electionibus, & qualiter intelligantur, adiunges iura notata infra in cap. 55. hoc tit. & in cap. publicato 58. vbi expendi.

Ad Text. in cap. Causis XXX. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1 Res integra quando dicatur, vel non, remissum.

1 D Felsio huius textus satis, superque exornabitur præterea, quæ notat hic Barbosa per notata infra in cap. gratum, & relatum de officio de legatis, & ex his, quæ adduxi sub cap. penult. de foro compromisso, quando enim dicatur te integra; ita, vt iurisdictionis non dicatur tradita, seu res incepta; quando verò non integra, aut capta, ibi dictum est latè. Et de compromissis, & compromissariis infra in cap. cum dilectum 32. & in tit. de arbitrio.

Ad Text. in cap. Cum Ecclesia Vult- rana XXXI. hoc tit.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Electio Canoniceorum de consuetudine potest pertinere ad Capitulum: vbi de Capitulo Zamorensi, & Vallisoletano n. 2. quid de iure num. 3. remissum n. 4.
- 4 Canonici ad Ag. Stales & Dollales providentur in concursu, à Capitulo, & Episcopo.
- 5 Laicum non possit præferbere iuri Patronatus remissum.

1 E Xpendi textum hunc in cap. 4. de restit. solutio. q. 2. num. 47. Hic enim Pontifex ait quod Canoniceorum electio de consuetudine ad solum Capitulum pertinere potest. Et sic video in Zamorensi Cathedrali, Canonicis, Dignitatibus, ac cetera beneficia vacantia in quatuor mensibus qui alias sunt Episcopi in aliis Cathedralibus à Decano, & Capitulo providendi sine Episcopo, nescio an illis assistat aliquod privilegium speciale. Et in Vallisoletana cetero loco in dictis quatuor mensibus ordinantur Canonici, & integritates vacantes providendi per Capitulum, & Decanum sine intermissione Episcopi iuxta morem illius Ecclesie circa personas eligendas, Dignitates inquam, & distinas rationes providendi à solo Episcopo. † Iam hodie ad quos Canoniceorum promissio spectat item Præbendam, ac beneficiorum promissio, & collatio, dicit ex multis hic Barbosa à num. 1. ex glossa postulat. vbi. quia si ius Episcopi debet dare præbendam, & ibi: patet quod de iure canonico final

debent eligere † sed vt plenius tractet applicabis congesta sub titulis de præbenda. & dignitatibus, item, & de concessione Præbende: vbi quod etiam hodie per Bhillas Sixti V. & Leonis X. fit promissio Canoniceorum Doctoralium, & Magistratuum. Item ex Trid. Magistralis scriptura, & Penitentie sit, habito oppositorum concursu per Capitulum, & Episcopum: de quo dixi nonnulla supra in Rubr. 9. 7. sub vers. ad secundam: vbi quod iam inæqualitate vocantium eligit fors.

Per hunc textum secundum Balboam in cap. 7. de præscript. à num. 40. poteris agere de sequenti quaest. An possit laicus præferbere iuri conferendi, seu præstanti, de qua ibi dixi aliqua, & latè sub cap. cura, de iure Patronatus.

Ad Text. in cap. cum Dilectus XXXII. hoc tit.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Compromittentes tenentur recipere electum à compromissariis, si sit dignus, nisi appareat electum contra formam compromissi.
- 2 Procuratores quos, & qui eligendi sint ad eligendum loco absentium remissum.
- 3 Testes singulares non probant remissum.
- 4 Sententia in re beneficiis transit in rem indicatam: & quare, non sic, in matrimonio carnali, remissum.
- 5 Dispensare nemo potest ad suspensionem ordinum præter Papam in actu de iure requisita.
- 6 Confirmatio electionis, est pendenda à Metropolitano.
- 7 Episcopus dispensare nequit contra Constitutionem.
- 8 Sententia lata semel contra opponentem, nequit aliter opponere eandem defectum.
- 9 Pronunciandum ne sit super exceptione in eadem remissum.
- 10 Testes criminis admittuntur, ne copia probationis pereat remissum.

P R obat textus hic quod compromittentes tenentur recipere electum à compromissariis, si sit dignus, nisi contra formam compromissi appareat electus.

Hic præterea, quæ Barbosa congerit de compromittentibus, & compromissariis ad electionem adiunges ea, quæ ipse tractat de iure Ecclesiastico, p. 1. cap. 25. à num. 101. vbi quæ ad n. 112. vbi qualiter procuratores nominati à legitimis electoribus possint ferre suffragia. De compromissis, & eorum forma servanda infra dico sub Rubrica de arbitrio.

Ibi in vers. singulares, cum hic idem Barbosa in 7. doceat testes singulares non probare, ideo adiunges quæ latè tractavi de singularitate testium, in cap. eam litteris 33. de restitut. Ad casum de concordantia testium per hunc textum Anton. Gomez. lib. 3. varior. cap. 12. num. 10. versis. vbi addo, num. 21. plures de hoc puncto adducit eius additionem.

Ibi in rem transis, indicatam, hic idem Barbosa à num. 2. docet, quod sententia in causis beneficiis transit in rem indicatam: Balboam in cap. dator. q. 2. de

re iudic. à num. 6. §. 8. & 39. expendens hunc textum præstat rationem; quare sententia in matrimonio spirituali transeat in rem iudicatum, non sic in matrimonio carnali; & ob id applicabis quæ latissime Ego dixi in cap. una consanguinitas 11. ult. tit. leges. Cōstitutu. 4. r. 2. cap. 8. §. 1. 2. & 3.

5 Cumque idem Barboza ex glossa hic verbum *etate*, à n. 1. & ibi, verbo *credo*, dicat quod nemo potest ad susceptionem ordinum, aut eorum executionem dispensare præter Papam; ideo adiunges notata infra sub titulo de *etate*, & *qualitate ordinis*.

6 Alia notat ipse Barboza n. 4. vbi quod electionis confirmatio est petenda à Metropolitano, vel alio immediato, de quo dixi supra sub cap. 15. hoc tit. vbi egi latissime de Episcopo, sub Prelato electo

7 confirmando, & à quo fiat confirmatio. † Et n. 12. quod Episcopus non potest dispensare contra Consilium: unde applicabis nonnulla, quæ latè scripsi sub cap. 4. de iudicio in fine. † Et hic in glossa iudicatum, ibi, *præiudicet omnibus*, n. 12. idem Barboza dicit, quod si semel lata fuit sententia contra

8 opponentem, non poterit alius eundem defectum opponere, cum I. ysaquell. in tract. res inter alias acta, ver. *imita 26. pag. 31*. sed vi latè agas adiunges quæ dixi sub c. 17. & cap. penult. de re iudicata, item aliqua supra sub dicto c. 15. hoc tit. vbi quod est admittendus oppositio contra electionem, & qualiter fiat diligentia.

9 Ad hunc textum applicabis quæ noto in cap. 7. de dolo, & conum. q. 1. vbi an sententia super beneficio, transeat in rem iudicatum respectu superioris quominus possit inquirere de iuribus partium: Et quæ dicit Barboza in c. 1. de ordine cogn. à n. 50. vbi an pronunciandum sit super incidenti: de quo dixi ego ibi q. 1. n. 3. † Et ipse Barboza adducens

10 textum hunc dicit in cap. 1. de excep. à n. 65. quod admittuntur testes criminiosi, ne copia probationis pereat: de qua materia dixi ego latissime sub cap. testimonium 54. de testibus.

decisionis, & discutitatis præstat rationem Barboza, & Doctores in cap. fide in illis. c. per iustitias de iure Patris. & in cap. Consensus. ord. Et præter adducta à Barboza addo pro ampliatione quæ noto in præfatis iuribus. † Et Molinam de primogen. lib. 2. c. 4. à num. 18. vbi an ad Maioratum possit quis se ipsum, aut filium eligere. Et ad textum nostrum Zenedo collect. 99. † Ad prima verba textus nostri applicabis quæstionem, de qua Mastrullus de Magistratib. lib. 2. c. 3. nempe an Magistratus debeat esse iure periti; quod talis debeant esse, rectè apprehendens ex his, quæ supra scripsi in Rubrica q. 7. latissime idem Mastrullus probat n. 3. 17. 18. 21. & 22. ex l. nomenus l. 1. §. iurisperitus cod. de adue. diuers. in d. l. 2. cond. de postul. Prælores lib. 2. de legibus; & sic Alfonso Rex Siciliæ in publicis conciliis statuit, vt ad Magistratus nullus idiota, & sine literis admittetur, ibi cap. 412. & omnes sic probant de iure.

Electus in Prelatum potest in tribus casibus electioni de se factæ consentire; veluti quando à superiore per obedientiam cognitur cap. distellus 8. q. 2. cap. nifi, de rem. c. Et quando conscientia ob inopiam alterius stimulet, cap. etiam. cap. inferius. 3. q. 1. Et quando per viam illicitam fugit, seu obsecundis se absque speciali Spiritus Sancti instinctu, alias poterit si excusare, tradit videndus Barboza de iure ecclesiasticæ p. 1. c. 19. n. 245. vbi alia addis. † Sed Pontifex in cap. Cumena 50. vbi Barboza n. 2. 5 videmus notare quod persona electa, non potest computari inter eligentes, nec illorum numerum augere, quod intelligi si fiat per viam secreti; non vero in illa, quæ fit per viam simplicis compromissi, vt hic, aut si fiat per secretum manifestum, secus si secretum sit, exoritur ibi Barboza alia adducens cum multis.

Et pro materia applicabis quæ dico infra in cap. 6 quia propter 42. quæst. 1. à num. 36. vers. notandum.

Ad Text. in cap. Cum in Iure XXXIII. hoc tit.

P R A E M I S S V M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Eligere, præferre, aut sine consensu se nemo potest; bene tamen electi de se falla per res ex septem rationibus potest consentire: explicata vi num. 5. & 6.
- 2 Eligere ad Maioratum, nemo possit quæ seipsum, aut filium suum.
- 3 Magistratus eligendo, debet esse iuris peritus.
- 4 Prelatus potest in tribus casibus consentire electi de se falla.
- 5 Electa persona inter eligentes, non computatur, si fiat per secretum publicum, secus si per secretum, aut per viam simplicis compromissi.

1 I N hoc textu tractatur quod etiam quis se ipsum eligere, præferre, aut instituere nequeat in beneficio. Quia debet esse distinctio inter electionem & electum. Tamen si à tribus ex septem electus sit, poterit tali electioni consentire; huius enim

Ad Text. in cap. Venerabilem. XXIV. hoc tit.

P R A E M I S S V M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Electio Imperatorum ad quos spectet remissio.
- 2 Imperatores, & Reges quam fidelitatem Papa præstent; & quomodo dicatur mundi Dominus Imperator remissio, & de eius Dignitate num. 3.
- 3 Respublica triplici modo gubernatur: & de electione Regum remissio.
- 4 Imperator quare sit electus, remissio.
- 5 Caesar quia sit remissio.
- 6 Respublica gubernatur, qua ratione sit ponatur Regem remissio.
- 7 Veneris nemo potest contra sunt iuramentum.
- 8 Iuramenti remittendi potestatem, qualis sit in Principe, remissio. Et an leges civiles illam remittant, n. 10.
- 9 Electi negant excommunicationem, & suspensionem, num. 15.
- 10 Absolutionem potius probat se esse excommunicatum.

- 14 *Abſolutum ſe dicens ab excommunicatione, nunc ſaveat aſſertio intentionem remiſiſſi.*
 16 *Papa ex duobus electis in Imperatorem, po- teſt cui voluerit, ſi æquales ſint meritis gratificare, &c. n. 18.*
 17 *Gratificare poteſt Index, data æquali opinione ſententiarum, n. 18.*

Tertium hunc expendi, in cap. 12. §. illi vero de iure iur. g. 1. n. 2. & in cap. 17. eodem tit. g. 4. n. 1. & in e. d. de except. g. 1. sub num. 17. & g. 4. n. 5. Plura enim hic notat Barboſa de imperatorum electione ad quos ſpectat. Sed vt multa conducibilia adiunges, leges quæ ego latè ſcripſi ſub cap. nonis. de iudic. in p. t. vbi per quæſtiones, nonnulla dixi de Imperatorum, ac Regum poteſtate. † Et quam ſublimitatem Pontiſicali præſentis: vbi quomodo Imperator dicatur mundi Dominus: de quo tractant plures Doctores, quos refert Barboſa hic n. 20. ex gloſſa in Germanis: in verſ. ipſe enim eſt Princeps, de quo Couarrus. in reg. peccatum 2. p. g. 9. à n. 3. latè, & in practico g. 1. n. 4. §. 1. & 2. † De Imperatore, & eius Dignitate, & electione. Azorius lib. 3. tit. in- 4. ſuſ. moral. cap. 1. 2. 3. 4. §. 6. & 7. † De triplici modo, quo Reſpublica gubernatur, ac de ſucceſſione, & creatione Regum, Regis electione, Iulius Lauo- 5 rimus variat. dicitur. tit. 4. c. 1. † Quare dicatur Im- perator, Richardus in præmiſſo inſtit. ibi Imperator à 6 n. 3. & n. 7. Cæſar quis ſit, & qua ratione tota Rei- publicæ gubernatio ſit penès Regem, Couar. pract. 7 c. 1. ſuprà.

Cumquæ in verſ. contra illud venire temere no- 8 luerant, notet Barboſa hic n. 13. quod nemo poteſt venire contra ſuum Iuramentum, idè applicabis plura notata, & quæ latè ſcripſi ſub Rub. & tit. de 9 iure iurando. † Et ob id adiunges quæſtionem, de qua per hunc textum diſputat Faquinius lib. 3. con- 10 troneſ. cap. 13. vbi de poteſtate Principis Iuramentum remittere, de qua, ac de relaxatione Iura- menti dixi latiffimè ſub c. 1. de iure iur. Vbi agit Bal- 11 boſa n. 28. de ance de illa quæſtione, an Iuramentum illicitum, indiget relaxatione, de qua ibi c. 1. Et applicabis multa quæ ſcribit Couarrus. in c. quatuor- 12 poſtula 1. o. cap. 1. §. 3. n. 7. cum aliis. † Vbi an leges civiles poſſint Iuramentum remittere: appli- 13 ca quæ dixi g. 9. & 13. in cap. nonis. de iudic. † Et ad gloſſam verſ. venire, quando propria auctori- tate qui poteſt venire eorum Iuramentum, dicit hic Barboſa num. ſiv. de quo ſub tit. de iuramento dixi.

12 Et in verſ. Excommunicatus electus, notat Bar- boſa hic n. 12. quod excommunicatus eligi non poſ- ſit: & ſi eligatur, nulla eſt electio. Ad quod appli- cabis nonnulla dicta in Rubrica, etiam in aliquibus ſcribis: & pro ampliatione adiunges, quæ adduxi in verſ. Cap. ad probandum 24. de ſen. & re- 13 iud. & in cap. inſolentibus 6. de iudic. † Et cum ipſe Barboſa hic n. 25. in gloſſa poſtulat, dicat quod abſolutionem petens, probat ſe eſſe excom- municatum, idè adiunges quæ dixi latè in cap. venerabilem 6. de excep. tribus g. 4. n. 1. vbi ad aliam quæſtionem ibi in verſ. ad ſecundum.

14 Ad aliam quæſtionem an qui dicti ſe aſſe ab ex- communicatione abſolutum expiendi, faceri videatur intentionem aſſertis, Balboæ per illum tex- tum in diſſe. cap. venerabilem 6. de excep. tribus à mon. 40. & ante, de qua dixi etiam in cap. eod. à mon. 18. & ibi n. 19. an electio excommunicati ſit 15 valida, aut annullanda, ipſe in cap. 4. à mon. 6. & ego dixi de his in diſſe. cap. ad probandum de re iudic. &

videbis infra c. 39. † Et quod ligari manu excom- 15 municatione eligi oqueant. Et quid de legatis mi- nori. Item de ſuſpenſis, interdichis, ſive irregula- ribus, Barboſa de iure Eccleſ. p. t. cap. 19. à nume- ro. 128.

In gloſſa ſauere, & ibi dic quod in dubio, Bar- 16 boſa n. 23. & 24. notat, vt quando duo ſunt electi in Imperatorem, poſſit Papa, ſi æquales ſint meri- tis, gratificare cui voluerit. † Et quod dura æquali 17 probabilitate ſententiarum ex parte iuris, poſſit in- dex eligere quam voluerit.

Quare pro ampliatione addo quæ dixi quando 18 Index poſſit gratificare vni ex litigantibus, de quo ſub cap. licet g. 9. de probat. & in cap. 2. de re iudicata 19 g. 1. vbi quid debeat facere in dubio pari: vide in- ſta ſub cap. Eccleſia veſtra 17. verſ. & gloſſa.

QVÆSTIO I.

An numerus electorum Imperatoris augeri, vel minui queat, inconſulto Pontiſice Romano. Et an Pontiſex habeat poteſtatem ordinandi Principes laicos titulo Regio, ſeu ducatus?

S V M M A R I V M.

- 1 Imperij electores ſunt ſeptem.
- 2 Imperij electorum numerum, nequit augeri, vel minui, inconſulto Pontiſice, cum hac electio primo diſtinet à Pontiſicibus, num. 4. 6. & 7.
- 3 Imperator eligitur 95 Patrum, & Preſbiter Eccleſia, n. 5.
- 8 Pontiſex habet poteſtatem, eſſi indirectam ordi- nando Principes benemeritos in Reges.

Occafione textus noſtri, quæmus decidit quod Imperatoris electio ſpectat ad ſeptem Germaniæ Principes, tres ſcilicet Prælatos, & quatuor laicos; & quod ad Papam ſpectat electum examinare, approbare, inungere, conſecrare, & coronare, ſi eſt dignus, vel reicere, ſi eſt indignus; vt quia ſacrilegus, excommunicatus, Tyrannus, furvus, Hæreticus, Paganus, periuſus, vel Eccle- ſiæ perſecutor & Electoribus nolentibus eligere, Papa ſupplere; ſic vt data paritate eligentium poſ- ſit gratificare cui voluerit, opinè de his duobus dubiis inquiremus.

Ad primam igitur difficultatis partem, etſi nulli ex textu noſtro exiſtiment conſuetudine fa- 3 ctum eſſe, vt à ſeptem Electoribus Imperator eli- gatur; imò & alij ſcribant, inter quos Nucleus volum. 2. gerat. 35. quod cum Othom. III. non haberet hæredes ex ſeſcendentem, conſtituerit ex Conſilio Principum Germaniæ, vt imperatore mor- tuo in oppido *Franeſfort* perpetuo fieret electio; & quod electores conſtituit ſeptem. Idem tenet aliquid addens Kranzius lib. 3. metropolis cap. 40. & alij inquam dicunt id eſſe factum ex comuni omnium Germanorum optimatum conſenſu, vt tradit Nicolaus Cuſanus lib. 3. cap. 4. de con- cordantia Catholica; imò & Beatus Antonianus, Martinus Polocous, Leopoldus Bamburgeniſis, loquentes de conſtitutione Electorum, eam huius tribuant Summo Pontiſici, & Marſibus de Menandrino, Paduano de tranſitione Imperii. cap. 1.

cap. 11. Matheus Palmensis in *Cronica*, anno 1004. existimant sanctionem de septem viis electio-
bus factam esse ab Henrico IV. Imperatore, &
Silvestro II. Papa; ut patet ex *monumentis Ecclē-*
sie Anselmianis. Tamen veritas est ut tantum à
Pontificibus numerus ille electorum sit designatus
ex nostro textu. Quo patet ut Innocent. III. Ger-
manis Principibus ius, & potestatem eligendi Re-
gem in Imperatorem post modum promouendum
competere recognoscat, ipsique de iure, & anti-
qua consuetudine noscantur pertinere; præsertim
cum ad eos ius, & potestas huiusmodi ab Aposto-
lica sede proveniat; quia ut refert *Clem. 5. in Cle-*
mentina Romani de iure iur. in Concilio Viennensi
Ecclesia Romana à Grecis Imperium transiit in
Germanos, & ab eis ad centos eorum Principes ius,
& potestas eligendi Regem in Imperatorem post
modum pervenit: sic Doctores antiqui, & mo-
derna testantur; partim hic; partim in *della Clem.*
Romani. Nec veisimile videtur antiquos Principes Ger-
manie id ius concessisse; cum ad eos pertineret
ius eligendi Germanie Regem, non Regem Ro-
manorum. Nec enim vltus Germanie Rex fuit sa-
lutaris, & habitus Rex Romanorum, nisi quem
Romani, siue Itali receperunt; sic ut nec vltus sit
salutaris Imperator, nisi quem Romanus Pontifex
approbasset, vnaisset, consecrasset, & coronasset.

† Quod sic fieri debere patet, cum Imperator eli-
gatur, & creetur ob commune bonum populi Chri-
stiani contra Hæreticos, Schismaticos, & Paganos;
ut Ecclesie Patronus, tutor, defensor, & prore-
ctor, & Romani Pontificis esse; patet etiam tale
ministerium, seu Patronatus diligere; cum sit Chri-
sti Domini Vicarius; abunde probant post An-
tiquos Cardinalis Baronius tom. 10. anno 996. &
u. 41. Bellarminus de *translatione Imperij* lib. 3. c. 6.
& 4. Cardinalis Jacobatus de *concilio* lib. 10. ap. 8. num. 22. cum infinitis, novissimè Diana p.
10. tract. 4. ref. 2. & 3. Nicolaus Bellus de *Pontifi-*
cis de iure lib. 1. Adamus Cuzen *politico* lib. 7.
cap. 6. & facit quia ipsi electores in iperij à *dell.*
Nicol. III. miserunt tabulas publicas, quantum te-
poris sic patet. † Et probant sic etiam plures hære-
tici ambrosius, quos refert idem Diana *dell.* ref. 3.
† ibi concludens post alia, potestatem eligendi
Imperatorem septem Germanie electoribus à Sum-
mo Pontifice Greg. V. largitam fuisse Imperatori,
imperioque toto cupiente, approbante, & reci-
piente; idemque sequi necessariò numerum ele-
ctorum, nec minui, nec augeri posse inficio, & in-
consulto Papa; quia ut obliuiscat Baronius supra §.
quoniam, cuius fuit de septem electoribus legem
condere, non aliter, quam ipsius esse posse ait
aliquo modo mutationem, vel imbricationem; &
longius scribens ipse Diana plura in comprobatio-
nem adducens ibi ref. 4. respondit argumentis tota
ref. 1. adductis per eum, quorum nonnulla iam
sunt in principio huius questionis posita.

7 Pro qua sententia faciunt quæ adduxi de augen-
do, v. l. minuendo numero Canoniarum supra u.
c. cum *Al. 9. de consue.* Alia plura notat hic
Barbosa legendus; & facit etiam; quia si appro-
bante Papa, Imperator non sit eligetur, vique
ceteri Christiani Reges quorundam dissentire valerent,
cum potentiores existant cunctis electoribus iam ab
hanc temporibus certo assignatis, & sibi velint
aggregare illud eligendi ius; præcipue si conside-
remus Imperatoris nomen esse super nomen Regum;
cum ille dicatur Mundi Dominus, eo modo, quo
huius in c. *novis de iudicio* §. 5. & 6.

Ad secundam questionis partem, & supposita
quæ dixi in *della c. novis de iudicio* §. 1. & 3. cum
aliis, & ex facilitate desumpta ex textu nostro,
quatenus Pontifex habet auctoritatem examinandi
personam Imperatoris electi, sic ut improbare
queat illius factam electionem. Breuiter respondeo
posse Pontifices titulum Regum temporale Prin-
cipibus perbere; quia est Pontifex non habet po-
testatem directam, eamque totum secundum nu-
mum habet potestatem indirectam in reprobabilibus,
ut dixi in *della c. novis*, sequitur ut queant Prin-
cipes benemeritos ad Regum titulum temporalem
ascendere multis exemplis Principum in Reges ele-
ctorum illustrat cum infinitis. Diana *dell.* p. 10.
tract. 6. Cardinalis de Lugo de *dupl. tom. 2. disp.*
36. *secl. 1. num. 4.* Valquez *opus de resp. c. 6. §. 1.*
dub. 1. num. 14. & 25. Dicastillus de *insoluit.* 2.
tract. 20. *disp. 1. dub. 3. num. 68.* Solas de *legibus*
disp. 7. secl. 4. n. 71. & alij plures. Quod est ve-
rum quidquid in contrarium scribant Casamati in
suo *Philippo disp. lib. 5. art. 7. conclus. 1.* Ioachim-
mus Clutem in *filio rerum questionum* thes. 2.
in *glossa* 1. Daniel Ottonius in *discept. iuridicis*
politica c. 11. Bocensis *tract. de Regalibus* c. 10.
sias Nodden in *tract. synodica de statu* m. 4. n. 29.
Hæretici enim fuit & quia de hoc puncto di-
ximus lanissimè supra in *Rub. quæst. 9.* ideo amplius non
pergo.

Ad Text. in cap. Coram XXXV, hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Absentes ad electionem sunt vocandi, Et qui
debent vocari remissimè, cum 2;
- 2 Electio maioris, & sanioris partis confirmanda
est.
- 4 Absentes in aliis Capitularibus, non sunt vo-
candi.

Textus hic duo dicit quod absentes ad electio-
nem sunt vocandi de quod iam diuersis in li-
bris supra hoc in. notum, & præter relatos à Bar-
bosa hic n. 1. & 2. idem latè agens cupit multis scri-
bit de praxi p. 1. de *iure Ecclesiastic.* cap. 19. d. n. 23.
vbi nota 89. ex textu nostro, † Alind, quod tex-
tus dicit est, ut confirmetur electio maioris, & sa-
nioris partis, confirmabitur et notat supra in cap.
dudum 22. & in aliis libris, aliqua ad verumque
dixi sub Rubrica.

Ad questionem quæ debeant vocari ad electio-
nem, latè, & bene Iulius Laurius *variorum lau-*
rubrationum lib. 4. c. 17.

Et quod vocari non debent absentes in acti-
pularibus, ponit pio regula Gratiani *regula* 490.
sed limitat cum Felino in cap. cum *mones de consue.*
num. 21. de quo dixi aliquid ibi de quibus etiam
infra sub cap. præterea 41. hoc in.

Ad Text. in cap. Bonæ memoriæ
XXXVI. hoc tit.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Electio nequit fieri ante sepulturam demortui.
- 2 Pontifex novus non eligitur intra decem dies à morte prædecessoris.
- 3 Libera debet esse electio, non per metum.
- 4 Vocati electores non vocandi quid operentur, remissum.
- 5 Electio irritata propter contemptum aliquorum electorum, non prævenitur electores eligendi facultate. Et qui agat de contemptu, num. 8.
- 6 Contemptum consensus potest intervenire ante, & post electionem.
- 7 Electio, quibusdam non vocatis, facta, non est ipso iure nulla; sed venit annullanda, si aliquis petat ante confirmationem electi.

1 **P**ROBAT textus hic quod electio nequit fieri ante sepulturam demortui prædecessoris, vel contempto saltem vno; & si fiat non tenet; sed non deoboluit ad illum vnum; sic ex multis exornat Barbofa hic num. 1. & 2. quod limitat, quando timeretur aliqua magna vis, seu timeretur quod desineret esse libertas ad electionem.

2 Quod Pontifex novus non eligitur intra decem dies à morte prædecessoris Papæ, notavi supra in cap. lices de iustitia 6.

3 Quod electio debeat esse libera, & non per metum, dixi supra in cap. cum in terra 14. hoc tit.

4 De vocandis electoribus ad electionem iam supra dixi in monachis rubricis, & in cap. præcedenti: Sed quid sit quando vocantur non vocandi, & eis non expectatis, proceditur ad electionem, dixi supra in cap. cum inter 18. hoc titulo. † Cumque hic Barbofa ex glossa expellat, num. 3. notet, quod electione irritata, ex quo fuit aliquibus contemptis, non prævenitur contemptores pro prima vice eligendi facultate, & amplè ostendat, cum multis, videbis ipsum de iure Electi. par. 1. cap. 19. num. 117.

6 † qui num. 14. ait quod consensus contemptorum potest intervenire ante, & post electionem, † & n. 115. quod electio, quibusdam non vocatis, facta, non est ipso iure nulla, sed eis petentibus, venit annullanda, dummodo ante confirmationem electionis oppositio de contemptu fiat, nisi adsit ignorantia. Applicat aliqua, quæ dixi sub cap. 15. q. 1. † Et n. 116. dicit quod de contemptu potest agere solus is, qui neglectus, & non vocatus fuit; & quamvis non ignoraverit mortem Prælati.

Ad Text. in cap. Ad nostram
XXXVII. hoc tit.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Prælati Regularis electi nequit, qui nondum est Fæmolin. de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

Monachus. Et qualiter debeat fieri, num. sequentibus.

- 6 Electio à maiori, & saniori parte Collegij semper prævalet, siue electio sit ex propria Ecclesia, siue ex aliena.
- 7 Legatus nequit dispensare, ut professus in vna religione eligatur in alia Prælati Provincialis.
- 8 Religiosus nullus potest esse Prælati illius religionis, quam non sit professus.

COMMUNIS conclusio, quæ ex hoc textu deducitur ea nempe est, ut non Monachus in Prælatum regularem eligi non possit, & in Abbatem. Et addit Barbofa hic num. 1. cum multis, hoc contingere, quia nec potest eligi; qui non est in religione professus; expellat sic, ut non sufficiat tacitè. Vide in cap. sequenti, & quæ dixi in Rubr. 7. 4. & 5.

Vnde bene idem Barbofa de iure Ecclesiæ. p. 1. cap. 45 à num. 16. probat quod tantum sunt eligendi in Præpositos personæ, quæ religionem eorum ordinum, quibus præficiuntur, sine professione, aut profectantur, † addens num. 17. quod non est aliquis alterius religionis, vel habitus assumendus ad quamcumque Monasterij Præposituram, alia plerumque addens. † Et ad Moniales extendit idem Barbofa hic dist. num. 2. in fine, cum Bartholom. de Bechis.

Qui etiam de iure Ecclesiæ. dista p. 1. cap. 19. § dicit num. 132. ut iam in dista Rubr. quæst. 4. & 5. notavi quod eligendus erat olim ad Prælatum, vel Dignitatem vnam de gremio ipsius Ecclesiæ, quando in ea reperiretur idoneus; valere tamen electionem si aliunde aliquis idoneus assumeretur. † Et num. 133. ait quod electio facta à maiori, & saniori parte Collegij, semper prævalet, siue electus sit ex propria Ecclesia, siue ex aliena.

Imò idem Barbofa in cap. sequenti, num. 6. ait quod legatus nequit dispensare ut professus in vna religione, in alia eligatur in Prælatum Provincialem. Et de forma Prælatorum regularium idem Barbofa disto c. 19. à numero 151. de quo iam dixi supra in dista Rubr. & videbis infra sub cap. quæ propter, † & in disto cap. sequenti, num. 4. addit 8 Barbofa, quod Religiosus nullus potest esse Prælati illius religionis, quam non fuerit solenniter professus.

Ad Text. in cap. Officii tui
XXXVIII hoc tit.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Instruitus qui nondum est in regula Monachali; requirit eligi in Abbatem.
- 2 Prælati non eliguntur, nisi qui sunt strenua virtutis, & professi in eadem religione, etiam in Conventibus commendatiis, numero 3.
- 4 Percontati Religiosi, non eligi queant in Prælati Regulares.
- 5 Nobilis, & puerior quando profectur ad beneficium. Et quis dignetur consensum, num. 6. remissum.

K TERTIV

- ⁵ **T**extus huius decisio quatenus probat quod in Abbatem eligi non potest, qui non est instructus in regula Monachali, inuatur ex adductis
- ² *cap. precedenti.* † Etenim idem Barbofa de *Iure Ecclesiast.* p. 1. cap. 45. num. 16. dicit esse eligendas in Prelatos personas spectate viritatis, & sanctitatis, & quae Religionem eorum ordinem, quibus praeficiuntur, sint professae ex *cap. Praeferimus cum sequentibus. 16. quest. 1. & cap. 1. cum sequentibus. 18. quest. 2.* † Etiam in Monasteriis, quae in titulum, vel commendam conferuntur, siue suos Conuentus habent, ut vult *Trid. sess. 25. de regular. cap. 21.* † Sed ipse Barbofa de *Iure Ecclesiast.* cap. 19. p. 1. num. 128. ait Religiosos poenitentiarum à Sancto officio, ad Dignitates, & Prelaturas omnino inhabiles esse, etiam si poenitentiam impleverint, de quo dixi *sub Rubr. huius tituli quest. 4. & 5.* de omnibus quae spectant ad electionem Prelatorum Regularium, & Abbatissarum, ubi videbis, & proprius in *dotta Rubr. sub quest. 1. à num. 50.*
- ⁵ Cumque Barbofa per nostrum textum alia adducens dicat n. 2. & 3. quod nobilis & potentior, alias tamen idoneus, praefertendus sit alteri etiam melius morato, & eruditiori, si ita expediat Ecclesiae, & quod sit attendenda qualitas, quae vtilior fuerit Ecclesiae, inspecto beneficii firmitate, & qualitate, ideo applicabis quo de nobilibus ad beneficia, & officia praefertendis, dico infra in *cap. de multa. 23. de Praebend.* & quae dixi infra in *cap. penult. & fin. de etate ordinandorum.*
- ⁶ Item ex quibus quis dignior reputetur agnosces et notatis supra in *cap. 7. §. fin.* & alibi hoc titulo, & ex notatis infra in *cap. 29. de Praebend. & Dignis.* Item applicabis quae de numero electorum noto infra *sub cap. publicato. 53. hoc titulo.*

Ad Text. in cap. Illa quotidiana XXXI. hoc tit.

P R A E M I S S A.

S V M M A R I U M.

- Segobien. Ecclesia opposito canonis ad Doctoralem.*
- Electio facta ab electoribus habitibus inter quos unus erat excommunicatus maior, non sit inuoluta remissio.*
- Excommunicatus eligi nequit, si sit ligatus maiori, & n. 4.*
- Suspensio per sententiam Canonis, aut hominis, sunt priuati eligendi potestates: fallit in Religiosis. n. 6.*
- Interdictum ipso iure priuatur eligendi potestate: ubi de aliis, qui eligere, seu eligi nequeunt.*
- Praesentatio fallit Patrono Laico, non tolerato, non valeat, nec remissio.*
- Collatio beneficii facta ab hoc, qui de Collegio sunt habitus an valeat, nisi aliqui in Collegio sint excommunicati.*
- Electio valet, non vocatis hiis, qui sunt priuati, vel inhabiles ad eligendum; nisi primo non sit dispensatus, an sint inhabiles, numero 11.*

- Electio Canonica dicitur tripliciter, largè, stricte, strillè.*
- Clauisula, de plenitudine potestatis, & dummodo alteri non fiat prauiudicium, vel sine prauiudicio iurum suorum, num. 14. & 15.*
- Præuilegium Principis est sine iniuria.*
- Rescriptum Principis non auferit Dominium.*
- Legitimare non potest Princeps spurcum filium in prauiudicium legitimorum.*

Cum essem ad Doctoralem Segobien. anno Domini 1637. obulit inter alia capitula fore caput hoc, & hominem consumpsi in enodanda quaestione illa genuina textus nostri. An si aliquis ex eligendis sint excommunicatus valeat subleuare electio. Et cum ex nostris nullus, quem pro tunc offendissem ad tam longam exortationem pro absumenda hora loqueretur, & non parum anxius, in memoriam meo quatuor Princeps spurcum filium in prauiudicium legitimorum. 14. sess. 2. & a. 7. cum aliis.

Et quia Barbofa de *Iure Ecclesiast.* p. 1. cap. 19. à n. 17. dicit, quod electio facta cum interuentu vnus excommunicatus non toleratur, minime valeat, nec sustineri possit ex persona eorum, qui non sunt excommunicati, nisi excommunicatus per violentiam, ex Butrio hic. Quod cum contrarium videatur decisionis textus nostri, intelliges cum eo ibi num. 56. procedere in ligato excommunicatione maiori notorio, seu non tolerato ab Ecclesia. Aliter hic ex verbis vltimis: *Qui ex sola participatione in simpliciter excommunicatus laqueum inciderunt.* Quae verba tunc de minori excommunicatione intelliguntur, seu hodie post extraneas, ad denotanda, possint intelligi de excommunicato occulto, seu tolerato. Et ad has differentias applicabis plura, quae tractati latè *sub cap. ad probandum. 24. de sententia & re iudicata,* & facit distinctio Barbofae hic num. 6.

Notat hic Barbofa num. 5. vers. *excommunicatus laqueum*; quod excommunicatus non potest eligi ad beneficium Ecclesiasticum; ita ut si eligatur, sit electio nulla ex multis comprobans. Quare adiunges quae ipse Barbofa tractat *dotta cap. 19. de Iure Ecclesiast. à numero 118.* Vbi de electione facta illius, qui est excommunicatus maior, siue minor. Et quam penam incurrant eligentes: applicabis dicta in *dotta cap. ad probandum,* & quae etiam dixi infra in *cap. cum bona, de etate & qualitate ordinis.*

Vnde pro ampliori tractatione adiunges quae adduxi *sub dotta cap. 14. de sententia, & re iudicata. quest. 1. numero 19. 20. 21. & 22.* & quae infra noto in *cap. si celebrat. de Clerico excommunicato ministrante.* De excommunicatione minori, & eius effectibus, Barbofa in *cap. 2. de exceptionibus, à n. 97. & n. 108.* & aliis passim; item videbis adducta supra *cap. 16.*

Cumque idem Barbofa de *Iure Ecclesiast.* *dotta part. 1. sub dotta cap. 19. à numero 58.* dicat quod suspensio per sententiam Iudicis, aut Canonis, sint ipso iure priuati eligendi potestate, ac de aliis casibus numero 60. & 61. † & numero 61. quod suspensio religiosi à Diuinitate possunt eligere † & numero 62. quod interdictum ipso iure priuatur potestate eligendi, ac de aliis. Et numero 65. quod irregulares, voce actua non priuantur. Item an excommunicatus, suspensus, interdictus, siue irregularis

dis eligi possunt, tractat ibi à numero 118. 125. & 124. Et an eligi possint, vel non illegitimi, & non legitime ætatis, ibi numero 125. ideo applicabis notatæ sub titulo de ætate & qualitate ordin. ac de filiis Presbyterot. & sub titulo qui filij sint legitimi, ac de alijs, & aliqua suprà sub Rubrica, & adiunges pro plenissima exomatione ad punctum hoc questionem sequentes.

8. Praelentatio facta à Patre Laico, non tolerata, an valida sit, Diana p. 5. tract. 9. ref. 105. & ref. 106. vbi quid de resignatione. Sed de his dico latè sub dicto cap. 24. de re iudic. Et de illa questione, an suspensi eligere possint, de qua dixit Barbosa in cap. 9. de excepti. à numero 26. & 34.

9. Pro complemento huius puncti aduerto cum Barbosa in cap. 2. de postul. Prælator. per glossam ibi, *pauiores*, vel. *sint unus solus sit. sine plures, alie possit eligere*: nempe quod si collatio beneficii ad Collegium spectet, & aliqui de eo sint excommunicati, id non impediat, quominus ceteri à tali vinculo libere possint confecti, etiam si duo sint tantum; imò & tantum vnus, multis comprobans. † Et cum Syluestro verb. *electio* 1. quæst. 2. in primo dicto ponit regulam, quod valet electio facta, non vocatis illis, qui sunt priuari, vel inhabiles ad eligendum. † Quam verò addit, & dicit, quod valet; licet primo non sit discussum, an sint priuari: nam satis est quòd postea conueni possit.

12. Alia notat hic Barbosa: nam in *vers. electionem Canoniam*, num. 2. aduertit electionem triplici modo dici Canoniam, largè, strictè, & strictius, de quibus tractant Doctores per textum hunc, & in cap. quod sicut 28. cap. quia propter 42. hoc tit. alia hic videntur tradit Barbosa.

13. Et quia potest hic agi de nonnullis clausulis, nempe *suppletor*, & de plenitudine potestatis, adiunges quæ latè tradit idem Barbosa de his, clausula 19. & 104. cuius occasione possunt tractari sequentia de plenitudine Principis potestate, & ad quæ se extendat, & circa tollendum ius quæsitum Faqueneus lib. 3. *innotruis*. cap. 61. de qua plura notat in cap. *venerebilen qui filij sint legitimi*. De potestate Principis Riccius collect. 407. De clausula: *dammodo alteri non sit ius quæsitum*, præter adducta à Barbosa de clausula, videbis Riccium collect. 814. Et de clausula *sine præiudicio iurium suorum*, de qua idem Barbosa de clausula, ibi tractat Riccius collect. 833. & collect. 1243. vbi de clausula *sine præiudicio*. † Et quod priuilegium Principis est sine iniuria, idem Riccius collect. 1010. Et quod eius respectum non aufert Dominium, Gratianus regula 403. de quibus dixi supra sub tit. de respectu.

18. Ad aliam questionem Pichardus in *Rubr. de hæresis*. qua ab inuestigato deferuntur à num. 63. vbi an possit Princeps Spuriæ filium legitimæ in præiudicium legitimorum.

QVÆSTIO I.

An Hæretici sint prohibiti ab electionibus, canonicis. Et an accusatus de hæresi in Sancto officio Inquisitionis, habeat in illius vocem actiuam, & passiuam. An electio tempore pestis facta, sit valida. Et an Sardi & Muti possint eligere, aut eligi, seu an Cæcus elector admittatur. Et an si quis eligatur in Visitatore aliquius Religionis, & postea sit factus Cæcus, queat visitationem continuare cum alio sano Visitatore, & socio?

S V M M A R I V M.

1. Hæretici in electionibus etiam profane carere eligendi potestate.
2. Hæretici sunt excommunicati, & infames.
3. Communicandum non est cum excommunicato.
4. Hæreticus caret ipsa Dignitatum, tam quæ sunt ordinis, quam iurisdictionis.
5. Hæreticorum filij, & nepotes priuatur fungi publicis officiis, & Dignitatibus.
6. Consules, & communes iurare debent se in posterum ad electiones non admitturos hæreticos sub penis, n. 7.
7. Accusatus de hæresi in Sancto officio; etsi de iure interim habeat vocem actiuam, & passiuam in Capitulo saluti in infamato, vt hic & num. 9.
8. Abiurans de vehementi in Sancto officio, vel de leui, qualiter hodie suspensus dicitur ab officio, & n. 10.
9. Religiosus olim ex sola abiuratione in Sancto officio, non erat priuatus.
10. Religiosus suspensus de hæresi, potest ante sententiam suspendi ab officio, & Dignitate & num. post abiurationem recuperare, numero 13.
11. Abiurantes de vehementi, non admittuntur ad audiendas confessiones, & non sic de leui.
12. Diffamatur per accusationem, sua inquisitionem, quando quis videatur, & num. 15. vbi de officio in temporalibus, & ibi numero 16.
13. Præxi. procedendi in electione, enim aliqui censentur ad vocem inhabitare.
14. Electio tempore pestis facta, absente maiori parte eligentium, nulla est vt n. 21. & 22.
15. Nemo iniurius temere accedere ad locum possessionis.
16. Pestis excusat à residencia, à contumacia, à pena, & cursu sacralium, & à publicatione resignationis.
17. Electio non capitulariter facta, & omnibus non vocatis, nulla est; item est collata.
18. Canonici absentes citati ad locum possessionis, vt eligant venire non debent.
19. Canonici propter pestem quærit alibi extra Ecclesiam electionem facere.
20. Cæci, muti, & sardi priuatur iure eligendi passim;

et numero 16. Ubi quid de iure eligendi
ahet.

27. *Cocem, mitem, & fardum, qui postquam elationem de eo factam, salu factus fuit, nequit etiam cum alio sacro Visitatione prosegui visitationem.*

AD primam difficultatis partem dicendum est hæreticos in electionibus Ecclesiasticis, & profanis carere voce activa, & passiva, siue soli, siue cum aliis sint; ita ut nec elegendi, nec alios eligere valeant ad dignitates, officia, & publica Consilia, vt ex Innocentij III. constitutione, incipiente, *huius qua*, vbi approbando quod G. S. Matie in Porticu Cardinalis Legatus in Lombardia contra Hæreticos statueret, nempe, vt de cætero hæretici nullatenus admittentur ad Consilia, & Dignitates; nec eis conferatur arbitrium eligendi alios, nec in eligendis pœnitus ad eam vocem aliquam obtinere debeant: & simul Doctores ex hac constitutione sequuntur propozitam resolutionem.

2 Et conuincit cum decisione textus in *cap. vt*
cap. 5. p. prima. de heretico lib. 6. vt colligitur
ex cap. Papa dist. 40. & ex cap. qui contra Ecclesiam
pacem 24. quast. 1. argum. cap. nulla officia dist. 14.
 Vbi statuitur ne ludæis publica inuincantur officia,
 ne possint fidelibus nocere. Pro quo facit regula
 istis infamibus *de rep. iur. & cap. 2. de heretico*
lib. 6. item quia cum Hæretici sint excommunicati
& extra Ecclesiam, cap. cum Christus, cap. sicut,
cap. ad abolendam, cap. excommunicatus de heretico
cap. nomen est sentent. excommunicatus, & non possint cum aliis conuenire; siquidem ex
cap. pastoralis iuncta glossa de appellat. v. sine, qui
est contra Ecclesiam, nihil possit Ecclesie nominis
 possidere † Et in *cap. sunt Apostoli 1. quast.*
 dicatur vt cum excommunicatis non sit communicandum;
 cum quia infames *ex lib. 3. Federici 11. Patavii*
edita, & confirmata ab Honorio 11. sunt à publicis officiis, & dignitatibus arcendi; tum quia
 id non est conferendum ei, qui illius vsu caret; sic
 vt nec possit functiones exercere, *ex cap. h. de Clerico*
excommunic. iurisdictioni. Ergo cum Hæretici
 sint excommunicati, sequitur, vt careat vsu,
 tam earum dignitatum, quæ sunt ordinis, quàm
 quæ sunt iurisdictionis; cum nec eis debeat concedi;
 siquidem non potest erga homines esse fidelis;
 qui Deo infidelis est, vt dicitur in *Conclio*
Tolentano 4. & à Theodoro lib. 2. stripari. cap. 2.
Nicephoro lib. 1. c. 6. cap. 37. Vgolinus videndus
tabula 2. cap. 13.

9 Cum verò Innocentius IV. in *Bulla* 1. & 18. confirmet leges *latae* *Paravi* à *Frederico* 111. Imperatore iam *relato*, *quæ* in §. 9. *cauent*, ut *hereticorum* *silib*, & *neptes* *preuenerit* *officiis* *publicis*, & *dignitatib*, *sequitur* ut *multo* *magis* sic *contingat* in *ipsismet* *hereticis*, ut *explicat* *Scortia* *in consuet.* *Parisi.* *episcopi* 5. *Theorem* 9. nam *prohibito* *aliquo*, *etiam* *prohibitum* *cenfetur* *omne* *id*, *per* *quod* *ad* *illud* *peruenitur*, *ex* *Paromist.* *in dist.* *cap. fin.* *de Clerico* *excommunic.* 6. *num. 3.* & *cap. pefualati* *num. 10.* *ibidem.* † Et in *tenum* *inquit* *procedit*, ut *idem* *Innocentius* 111. *mandat* in *prædicta* *fua* *conftitutione*, *quod* *Confules*, & *communitates* *hærent* *le* in *posterior* *ad* *prædictas* *electiones* *non* *admissu* *hereticis* & *fic* *in* *particulari* *Domini*, & *perfonæ* *contra* *faciētes* *excommunicantur*; *chuitate*

verò, seu communicantes, interdicantur, ut patet ex verbis ibi: *Consules autem, & communicatos cogentur in posterum curare illos, non admissuros ad praelia; contumaces verò excommunicentur, & eisdem supplicantur interdictis.*

Vnde beatus Federicus II. Imper. l. 5. ex dat. 7
Patavij, voluit potestates, Consules, & Re-
ctoresh inane publicè bonæ fide curantios, vt pro
vitiis hæreticis exarbuendis à terris raritudinis
sue, vt etiam sit in cap. *excommunicamus*. §. *me-
neantur de heretico*; imò & Innocent. IV. in
confir. 9. §. a. vult haberi pro peiusus perpetuo in-
famibus suspectis de fide, hæreticorum fautoribus
spoliari regimine inhabilibus ad publica officia,
& Dignitates, Magistratus, qui de obseruandis
legibus laici contra hæreticos, non præstitere lu-
tamentum, aut à sibi succedentibus non eregerint,
& insuper vult vt eorum ad ea in Magistratu sint
nulla, & pleròque esse eos multa ducenarum
Marcarum dicit, de quo vberius dico *sub dilecto*.
de heret.

Ad secundam difficultatis partem, supposita
 questione generali, de qua supra in Rub. q. 1. *vers.
 ad quartam* n. 52. an accusatus, vel denunciatus
 debeat expelli ab electione; & quod ibi dixim. 50.
 de penitentiaris Religiosus in Sancto officio; ideo
 respondeo breuiter; vt non obstante accusatione
 in Sancto officio, habeat vocem in Capitulo
 actiuam, & passiuam: ita in terminis docet Fran-
 cisus Tondurus in *quest. benef. p. 1. cap. 40. d.
 num. 1.* dum ait sic respondisse interrogatum in ca-
 su cuiusdam Religiosi inquisit dicendo minime il-
 lum remoueri ab officio per solam inquisitionem,
 & validas esse deputationes Guardianorum per eum
 factas; ita vt nec defectu potestatis in deputante
 impugnari possit, & per consequens, tam eos,
 quam Guardianos per eum deputatos habituros
 esse vocem actiuam in Capitulo provinciali; sed
 distinguendo de voce passiuam supponit vt sit ac-
 cufatione bona fama inquisit apud probos, & bo-
 nos viuos notata fuerit, tunc Guardianus ille accu-
 satus voce etiam passiuam puerit; quod si eius
 fama non sit notata, minime ex communis resolu-
 tione, *exp. omnino p. 4. de accusat. quæ expendi
 in dist. q. 1. Rub. ad n. 52.*

Et licet videatur contra hoc insurgere Riccius *9*
part. 3. de off. §. 17. vbi dicit fuisse ex suo voto iudica-
tum per quandam superiorem regularem Reli-
gioli, inquisitione pendente, non competere vo-
cem actiuam, sed ille tantum debebit sequi, quan-
do fama ipsius accusati apud probos, & graues vi-
ros fuerit notata, vt iam dixi, cum ex doctrina
Farinacii in *de off. crim. §. 1.* referat idem Tondatus
fuisse in ipso etiam de hæresi suspecto, alias non
esse officij incapacem, nec ab eo posse remoueri si
bene viderit, & per triennium emendatus fuerit;
quævis abusuisset de vehementer in sancto Officio
Inquisitionis; qui tamen ait ibi *dist. 1. cap. 1. ad sum. 7.*
ex decreto S. Congreg. Vrbani. VII. aliud iam
hodie admitti; quatenus vt iam dixi in *dist. Rubr.*
dist. 9. 1. n. 30. Regulares omnes, qui in sancto Of-
ficio Inquisitionis quodcumque pœne genus, vel
penitentia, exceptis salutaribus, subierint redduntur
inhabiles ad officia quæcumque, & Dignitates, in-
ferens Tondatus in vim talis decreti illos, qui abusa-
runt de leui, vel de vehementer, inhabiles reddi ad
quæcumque officia, & Dignitates, suæ religio-
nis; quia abusuatio est pœna, quæ nullomodo
venit

10 venire potest appellacione penitentie salutatis; † addens ut quauvis ex sola abiuratione olim non esset Religiosus priuatus voce actua, & passua, ut testatur Hieronym. Rodericus, Sanchez, & Parisius de *reignat. lib. 4. g. 3. n. 17. Riccius in praxi rerum fore. ecclesiast. decr. 676.* per totam, sed hodie vigore dicti decreti abiter statui sic ut etiam ille, qui de leui abiurauit ad Dignitatibus accendens veniat, ut dixerunt Diana *part. 4. trall. 8. cap. 64. Cæsar Carena de officio Inquisitor. parte recta, titulo 12. de abiuratione, num. 15.* cum multis.

11 Et præterea notant Riccius de *inre personarum extra grem. Ecclesia lib. 5. cap. 19. num. 25.* & Roza apud Farinac. *dist. decr. 51. num. 6.* quod si Religiosus esset suspectus de hæresi posset etiam ante sententiam suspendi ab officio, & Dignitate; quia fama eius esset nota apud graues viros, † sed quod post abiurationem recuperaret pristinum officium, imò & beneficium, non obstante collatione alteri facta; quis per abiurationem purgatur infamiam, quod videtur in praxi posse procedere in solo de hæresi suspecto, non in hæresi formali, iuxta communem Inquisitionis Hispanie praxim, & dictum sic intelligit Tondurus *dist. cap. 40. n. 8.* nisi obster dicta consuetudo Urbani † ubi *num. 10.*

12 cum Riccio in *decr. 218. p. 1. Genens. in praxi Archiepiscop. cap. 45. num. 2.* Diana *dist. p. 4. trall. 2. ref. 64. in princip.* per Sacre Congreg. declarationem dicit dictum de abiurantibus, ad audiendas confessiones fidelium non admittantur, si de vehementi abiurantur; secus in abiurantibus de leui; quæ omnia existimo, ut quotidie video non practiacari, nisi gratia, & indulgentia Inquisitoris Generalis in his Hispanie Regnis.

13 Iterum si dubites quomodo sciri, quando quis dicitur diffamatus ante defensionem teo dazas, huc in officiis Ecclesiasticis, & regularibus, siue in temporalibus. Ut dissoluatur etiam pro difficultate posita in *dist. Rub. g. 1. vers. ad quartam*, respondeo cum Merlin. *p. 1. controuers. eaz. 40. n. 15.* Sanfelice. *decr. 61. num. 4.* adhiberi in hoc puncto duas cognitiois causas; vnam summariam, atque in processu sui publicatus ad effectum ab officio suspensionis discernendæ. Alteram plenariam ad effectum sententiæ in negotio principali proferendæ quo in casu suspensionis, cum illis Tondurus super *dist. car. 44. num. 13.* dicit ut sit reus audiendus etiam summarie in suis rationibus.

14 † Addit tamen ibi *num. 14.* ut licet nonnulli distingerent inter officiales iurisdictionem habentes, & non habentes; quod illi suspendi debeant ab officio, hi verò non debeant suspendi, indequæ dicantur notarij de falso accusatum, pendente accusatione instrumenta conficere posse, ut notauit Fatin. de *falsitate g. 155. num. 64.* adhibitis distinctionibus Patiani de *probationib. lib. 2. c. 21. d. n. 134. & c. 12. per totum de quo latè inquit sub iis, de fide infram.* tamen negandum non esse, quin Index in officiis sine iurisdictione, ratione scandali, vel infamie procedere possit, licet pendente ad suspensionem, ut determinat Capibanc. de *inre Baron Pragmat. 51. num. 8.* Georg. *alleg. 42. n. 21.* Sanfelice, qui ita indicatum refert *dist. decr. 61.* ad instar tutoris, qui ob solam suspensionem suspenditur à tutela *ex l. cum quis cod. de suspens. tutorib. Gruei. decr. 68. num. 9.*

15 Vnde si dubites quid agendum sit de suspensione ab officiis temporalibus, respondeo veram Fernaglin. de *Offic. sacris Eccles. Tom. I.*

esse resolutio; em; quod si agitur de delicto commisso extra officium, pendente accusatione, non sit locus suspensioni; sin autem de commisso in officio, tunc debeat suspensio fieri, nisi Index arbitretur accusationem calumniosam, aut inuoluntariam esse. Francis *decr. 8.* Ioan. Andr. Georg. *dist. allegat. 42. num. 21.* Gruei. *decr. Delana 6.* addunt verò Sanfelice. *dist. decr. 61. num. 3.* verè, sed ampliat. *p. 1. Tondurus dist. cap. 40. num. 12.* quòd si ageretur de tali delicto extra officium commisso ex quo scandalum redundare posset, si ille exerceat; tunc posse administrationem ei interdici, ac si in officio deliquisset.

Cumquæ dubitatur, an aliquis sit ad vocem idoneus, tunc praxi procedendi in electione talis est; nempe quod administratur cū protestatione, ut illius vox valeat, in quantum appareat; postea eundem electioni interesse possit, & non alias; & quod non habens, seu non habentes vocem, fuerint admissi vna cum aliis, prout ita fieri debere testatur Miranda in *munuali pral. regular. 10. c. 9. 13. art. 11. in fine, vers. secundo superest.* Tondurus *dist. cap. 40. num. 9.*

Ad tertiam questionis partem, an electio tempore facta facta, valida sit, suppositis quæ de interrupta præscriptione dixi infra *sub cap. 10. de præscript. tempore peltis.* † Et quod nemo inuitus ad locum peltisierum accedere, cogendus sit; quia talis coactio esset contra ius gentium, ut docent Martia *conf. 1. per totum.* Franc. Tondurus in *trall. de præsent. indiciali c. 9. num. 51.*

Sicut ut dixit Barbosa in *c. relatum 4. num. 8.* de *Clericis non resident.* peltis excusatur à residentia; item & à contumacia, Menochius de *arbitrariis casu 153. num. 10.* Item excusatur à penna, & à cursu fatalum, & ab aliis multis, de quibus Mascard. de *prob. conclusione 20. num. 6.* sic ut etiam fatala currant tempore peltis, (de quibus latissime egi in *cap. 4. & 5. de appellat.*) deus tamen restituit aduersus lapsum illorum, in tantum, ut generaliter absentia causa peltis sit iusta, & faciat ut absenti detur restitutio, aut saltem ipso iure seruetur illisus, ut dixit Sfortia Oddo de *resist. in integr. parte 1. questione 7. à numero 94.* usque ad *num. 100.* imò & excuset peltis à publicatione resignationis, ut dixit Parisius de *resignatione lib. 11. questione 13. à numero 60.* alioque plures effectus pariat, de quibus Neuizan. *conf. 51. per totum.*

Sequitur in puncto nostri dubij dicendum cum Tuischo *littera P. consuetudine 126.* Gaillio *lib. 1. oberrat. 52. num. 11.* ut cum quis non teneatur comparere in loco peltisierum, quia peltis (ut dixi) excusatur à residentia, & à citatione, tamen in loco non possunt citare fugitivos ex ea causa, nec illos coardare ad electionem, in tantum ut nec citatio subsistat, nec electio valeat, quod tamen non est sic simpliciter intelligendum, sed iuxta distinctionem sequentem; scilicet ut si absentes constituent maiorem Capituli partem, tunc valeat electio; secus verò quando maior Capituli pars esset absens: ita ex doctrina Innocentij in *cap. ex inuicem de non operis vnicat.* Ripa de *peste dist. p. 1. part. 2. n. 121* ubi subdit, quod ubi Canonici sunt dispersi propter pestem, si ad quem spectat convocare Capitulum, vel alias maior de Capitulo illos convocabat, ut patet *ex cap. 1. de maiorib. & obed. & ex dictis infra in cap. quia prapier g. 1. & in terminis alia dicens, resolutio*

- 22 Franc. Tondinus part. 1. *resol. brev. cap. 86. †* & num. 1. & 4 num. 21. vbi dicens, vt electio non capitulariter facta, & omnibus non vocatis, nulla sit, impleatur electionem factam à tribus Canonici de quodam Canonico vacante, nullam esse; & sic collationem inde subsequutam, præcipue reclamante Capitulo, & Canonici absentibus reclamantibus, & contemptum sui prosequi volentibus, iuxta doctrinam tenus in dicto cap.
- 23 quia præter, & cap. quod sicut hoc iii. † quia etsi citatio absentium præcefferit, cum tamen facta fuerit in loco, & deo loco, cum pestifera contagione infectum, ad quem Canonici absentes sine periculo vite accedere non poterant; quoniam vt nec illi absentes causa pestis venire non deberent, nec presentes Canonici in illo loco infecto, durante peste
- 24 ad electionem procedere non valerent † argum. textus in cap. cum terra, cap. cum nobis hoc ii. vbi cauetur, quod etsi regulariter electio debeat fieri in Ecclesia, tamen si viget pestis, Canonici qui interfuerint, queant illam facere in alio loco, cap. in nomine Domini dist. 23. & faciunt pro hac resolutione quæ longissime dixi infra in c. 4. vt lites non contest. testes non recipiantur q. 4. vbi plura dixi de exceptione loci non tuti, & de citato ad illum.
- 25 Ad quartam, & quintam questionis partem, an Surdi, & Cæci priuenter iure eligendi. Et an Mutus, Cæcus, & surdus sint eligibiles ad Prælaturas, vt respondeas leges quæ scripsi supra in Rubr. q. 4. vers. ad secundam, vbi egi de illa. An regularis sit intelligibilis, si eorum sit, vel surdus, vt interueniat alicui Capitulo generali, breuissimè respondeo dicendum, vt cæcus sit intelligibilis, vt patet in cap. hinc, etenim §. sacro dist. 49. & ex D. Thoma in p. q. 82. art. 10. ad 3. idemque procedere in surdo ex cap. consuetudinem de verb. signif. lib. 6. & facit quia de iure ciuili surdus nequit gerere officium publicum, vt testatur Campanillus in diuersis variis Capis. Rub. 11. cap. 17. n. 37. & quod muti sint etiam intelligibiles, tradit ex multis Doctores Peyrinus de Relig. Prælat. tom. 1. q. 2. cap. 4. n. 18. & 21. Iulius Laurinus varior. lucubr. tit. 4. cap. 16. n. 8. Sigismundus à Bononia de elect. p. 2. cap. 4. n. 19. Diana p. 5. ar. 6. ref. 20.
- 26 Dubium tamen est, an sint priuati eligendi alios, & respondeo idem Sigismund. à Bononia vbi proxime p. 2. cap. 4. Arb. 89. n. 13. vt hi non priuenter iure eligendi, cum libet reuera consensu possent, sed solum videri, quod cæci, & surdi tuiorj consensu agant, si renuncient eidemmet voci actiue, cum ipsi videantur, facillimè decipi posse, tradit etiam Diana dist. p. 5. ar. 6. ref. 13. vbi notat ex Barbofa in collectaneum, & solum solum signis, & multis ad emphyteusum nominare.
- 27 Ad vltimam questionis partem, visis etiam quæ dixi supra in Rubr. dist. q. 4. vers. ad secundam, vbi quod Cæcus, & surdus nequeant eligi in scribam, secretarium, nec ad alia officia Religionis, vt ibi & licet in casu nostro aliud videatur dicendum: tamen Megala varior. resolut. tom. 2. ref. 183. per totam contrariam sententiam ducit, & vt dixi sub dist. q. 4. nam cæcus non potest esse testis in testimonio, cum testatorem debeat videre ex cap. si non specialis, & l. si unus Cod. de testam. Diana dist. p. 5. ar. 6. ref. 20. vers. sed difficultas est. Quare medicis in ar. de for. casib. q. 6. n. 55. tenet non posse cæcum esse testem in actibus, quæ visu percipiuntur, sed visitatores debent de supra dictis actibus testimonium ferre Generali, & Capitulo generali

ergo. Et faciunt ad corroboracionem plura, quæ dixi de cæcis, & mutis, atque surdis in cap. 9. de iudicio q. 15. vbi egi de illa. An cæcus, mutus, & surdus queant esse in iudicio.

Ad Text. in cap. Scriptum est. X L. hoc tit.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Postulatio quando in censurâ electionis præferatur, & num. 3.
- 2 Postulantes indignum, priuantur pro ea vice postulande, sententiæ potestate.
- 3 Postulatus indignus reicitur.
- 4 Postulationis materia infirmatur.
- 5 Prælati triplici modo fiunt, electione, postulatione, & translatione.
- 6 Canonici nam quædam admittunt clericos Ecclesiæ ad colligendum remissioni.
- 7 Patriarchatum materia infirmatur.

Hic Pontifex dicit quod quando postulatio, & electio concurrunt, si postulator est idoneus, & numerum postulantium, est duplo maior, quam numerus eligentium, admittitur postulator, reiecta electione, secus si non sit duplo maior, quia tunc admittitur electus si est dignus.

Idem procedere si etiam scienter postulantur indignum; quia tunc reicitur postulator, & postulant priuantur pro ea vice potestate eligendi, seu postulandi. † Et quod si ignoranter postulantur, indignum reicitur, & postulator & electus, multis comprobatur, & exorat Barbofa hic num. 1. & 3. † Cumque idē Barbofa de iure Ecclesiæ p. 1. c. 19. sub 4 num. 18. ponat differentias inter electionem, & postulationem de quibus nonnulla dixi supra de postulatione Prælatum, & inter eas ponat eam quæ occurrit ex hoc textu idē legitime poterit hic adiungere quæ spectant ad materiam de postulatione Prælati, de quibus plura notauimus sub Rub. & iii. eodem. † Et tradit idem Barbofa a n. 3. vbi docet tribus modis eligi Prælatos, per electionem, postulationem, & translationem: videbis quod dixi infra sub cap. publicato § 8. in vers. pro secunda parte, & in suis titulis.

In vers. si partes consenserint dicit Barbofa n. 3. vt possint Canonici clericos Ecclesiæ inferiorum admittere ad colligendum, vacante Ecclesia pro illa tantum vice, hoc multis probans, sed quia de hoc latè dixi in cap. cum Ecclesia dicitur de causa possit. & propriè. ideo ad hunc vers. videbis ibi q. 4. num. 3. & quæ insuper dixi supra in Rubr. quæst. 6.

Et ibi si consuerit, de mutuo conuenisse consensu, 7 quæ ad electionem Patriarchæ. De Patriarchis videbis infra in cap. duo, de officio Ordinarij, & in cap. antiqua 23. de primlegio.

Ad Text. in cap. Ne pro defectu
XLI. hoc tit.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Tempus, intra quod electores debent eligere, infirmatur.
- 2 Congregatio qualiter debet habere suum Praelatum, & Magistrum, qui ex suo gremio assumitur.

Hic Pontifex ponit tempus, intra quod electores debeant eligere, & ad quos devolutio spectet, à quo tempore computetur, ostendit bene Julius Lauror. *variar. lucubr. tom. 1. tit. 4. cap. 1. & num. 12. 14. & 25.* Quare adiunges notata infra sub cap. de multa de prob. & in cap. nulla de concessione Præbende, ubi quo tempore debeat de beneficiis provideri; & quod non debeat fieri antequam prædecessor huius transierit; & de ipso nostro Barbofa de iure Ecclesie p. 1. cap. 12. n. 144. & 145. & n. 84. 85. & 86. cum infinitis, qui etiam potest exornari ex dictis supra sub cap. 6. & supra c. 36. n. 1. & aliquid dici supra sub Rubrica.

Et cum Barbofa hic n. 4. ex verb. ipsum quidem Ecclesia, notat quod qualibet Ecclesie congregatio debeat habere suum Praelatum, & Magistrum, qui ex ipsius Ecclesie gremio assumi debeat; ita ut alteri sit perferendus qui ex gremio Ecclesie eligatur; ideo adiunges notata supra sub cap. 37. & 38. hoc tit. ubi etiam quando de alia Ecclesia eligi valeat. Aliqua notat de Abbatibus ex alia domo assumenda supra in Rubrica sub q. 1. & 6.

Ad Text. in cap. Quia propter
XLII. hoc tit.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Electionis forma, videlicet est triplex, per scrutinium, per compromissum, & per communem inspirationem.
- 2 Scrutatorum in electionibus, qualiter procedant remissum, n. 3.
- 4 Dignitas electiva qua fit in qua huius cap. forma servatur.
- 5 Prouisio Conuocatum, ad quos spectet.
- 6 Pontificem eligendi modus quo tractari.
- 7 Forma eligendi Episcopos qua remissum.
- 8 Idoneitas requirenda in electis, presentatis, & nominatis, remissum.
- 9 Forma electionis procedit in inferioribus Ecclesiis, item in ea, qua fit de Guardianis, Generalibus, & Distinctibus.
- 10 Scrutatorum miscentes falsum in electione, grauer peccant, & arbitrarie puniuntur.
- 11 Electio est valida, etiam si unus eligentium de segete socii suffragium suum.
- 12 Votatum suffragium qualiter inquirentur remissum: Vbi quid si conuocatur forma.
- 13 Beneficium dimisso est, aut electum, aut appellatum.

14 *Etas requisita ad electionem Abbatissarum, remissum.*

15 *Forma cap. quia propter, de electione, non seruatur circa nominationem Præbendarum præceptualium.*

Textus huius decisio generalissima est ad hanc iterationem, cum in ea, de forma, & de aliis requisitis in electionibus seruandis tractetur: unde cum Barbofa hic optime eius litterarum per partes adstruat, & integra textus huius ex iam dictis in aliis Capitulis, & ex aliis huiusmodi iuribus infirmetur. Ideo propter ea, quæ notat applicabis quæ subsequuntur: nam quatenus ex hoc textu infirmetur quod modus faciende electionis, est triplex per scrutinium, per compromissum, & per communem inspirationem; havi aliter facta electio ipso iure sit nulla, ut docet idem Barbofa de iure Ecclesie. p. 1. cap. 12. num. 148. ubi à n. 149. agit de materia huius textus; qui etiam tractat, & de scrutinij forma à n. 116. & de scrutinioribus à num. 184. & quomodo scrutentur iuxta textum nostrum à n. 195. & 196. Et de vacandis, & candidis ad electionem à n. 88. de quibus sub Rubr. c. 1. 8. tangunt, seu perficiunt hæc omnia iam supra in principio Rubrica citati; ob quod sigillatim non tracto, cum facilius queas esse perdicta in tota Rubrica, & in iuribus explicatis, & infra adductis.

Quæ Dignitas electiva sit, in qua forma huius textus seruatur, Parisius de probat. lib. 2. cap. 30. à n. 1. usque ad 36. An forma huius textus sit seruanda Barbofa de canonicis cap. 38. & ad quos spectet Canoniarum prouisio, ibi cap. 1. 3. De omnibus modis eligendi Pontificem, Julius Lauror. *variar. lucubr. tit. 4. cap. 4. 5. & 7.* Vbi de omnibus modis, de quibus hic: & videbis cap. 8. & De forma seruanda in faciende electione Episcoporum, ac aliorum Praelatorum, idem Julius Lauror. *delto tit. 4. cap. 19.* de qua supra in Rub. 9. 6. De electione faciende Guardianorum, & aliorum Officialium regularium, idem cap. 23. Et de electione Abbatissarum, & Priorissarum, idem cap. 24. de quibus dicti supra in Rub. quasi 4. & 5. & faciant dicta supra in cap. 15.

De idoneitate inquirenda in electis, presentatis, & nominatis, Riccius *consil. 815.* expendens Trid. in cap. 13. sess. 7. de reform. sed hoc supra sub c. 7. §. fin. & in c. 29. de proband. ac de eligendo dignioribus, & ostendunt Covarruv. in regula peccatorum p. 2. §. 7. à m. 3. Gutierrez lib. 2. *comm. cap. 11. latè.* & bene, ut etiam dixi in Rubr. 2. 4. & 7.

Ad textum nostrum Riccius *consil. 1127.* ubi 9 ampliat formam huius textus procedere etiam in inferioribus Ecclesiis, & Ecclesiis Cathedralibus, ut dixi supra in Rubr. Et ad Guardianos, & Generales, ac Distinctores; sic ut nequeant discedere à forma huius textus in dicta Rubr. 4. & Et ampliat 4. quod Scrutatorum miscentes falsum in electione, grauer peccant; ita ut arbitrarie puniantur, & ipsa sit nulla.

Limitans textum cum Sayro *dis. 4. de elect. di. 11* censet ut sit valida electio, etiam si vnus eligentium suffragium suum socio detegit. Et qualiter suffragiorum inuoluntario debeat fieri, ac de votis eligentium, bene Barbofa. *l. 19. à n. 195.* Et an si in electione fuerit omnia aliqua ex solemnitatibus iuris positum, sit nulla; quid in aliis actibus; idem Riccius *consil. 1759.* ad textum in cap. 1. in fine, ubi Panormit. de integritate restit. quem leges. & Et idem *consil. 1697.* super glossa in §. ut ante, elem. quæ em-

ingit de relig. domib. dicit quod inter divisiones beneficiorum, illa principaliter videtur ut aliud sit electivum; aliud veru collatum, de quibus sub hoc tit. & sub tit. de concessione Preb. Et videbis ad textum Chucham in istis, moral. tit. 1. a num. 15. & Gratianum regula 95. vbi ad questionem. An consensus requiratur omnium in dispositione rei communis, de qua notavi supra in cap. cum omnes de consue.

- 14 De iure requisita ad electionem Abbatissarum, ad quas etiam se extendit forma textus nostri Franciscus Tondutus, & ad obtinendam perpositurum part. 1. cap. 99. in §. inferiora; de quo bene, & late Barbofa de Iure Eccles. p. 1. c. 45. a. n. 18. vbi de forma. Et quod Moniales in Abbatissas non sint eligende ultra triennium, idem n. 30. & Scottia in Consue. Pontif. Epist. 135. de quibus citi sub Rubrica g. 4. & 5. † Et adtinges ad aliam bonam questionem eandem Franciscum Tondutum; vbi an forma textus nostri feruetur circa nominationem, seu electionem Præbendam preceptonarium. † Et ad quem de iure communi spectet electio, seu deputatio Magistri Scholarum; de quo infra in tit. de officio Thesauri, & aliis.
- 17 Ad vcl. nisi, dixi in c. 1. de iudiciis, g. 16. n. 1. Et ad vcl. aliquibus viris, in c. 3. de causa possessionis, & propriet. g. 4. n. 9.

nonnulla que dixi supra in c. 16. de cons. g. 1. n. 60. & que dicunt Doctores per textum ibi, in cap. si quis hoc tit. lib. 6. Chuchus in istis, moral. tract. de Elect. n. 224. Azor. in summa moral. p. 1. lib. 6. c. 14. g. 7. Raguc. de voce Canonice in Capitulo g. 2. Et Sigismund. Bononia d. tract. dub. 1. 4. l. l. Laut. supr. ex n. 12. Tambur. de iure Abbatum disp. 1. g. 3. l. 2. ym. in Theolog. Moral. lib. 4. tract. 2. c. 1. 2. ex n. 24.

Et hic in vcl. si dem fuerit Iuramento, probat Barbofa n. 38. quod impedimentum probetur per Iuramentum impediti. Quare nunc applicabis Barboam in cap. ex transmissio de prescript. a. n. 11. vbi agit de questione, an impedimentum Iuramento partis probari possit, & a. n. 9. de quo dixi ego ibi, & an per testes probetur, dixi in c. 1. de prescript. g. 2. ver. ad secundam. † Et quod ad probanda impedimenta electi, etiam Laici, & ferocius admituntur, sed eorum testimonium non statim, si de fama, & auditu tantum deponant iuxta que dico late in cap. licet ex quadam de testib. dixit Barbofa de Iure Eccles. p. 1. c. 19. n. 130.

Absentes quando, & qualiter sunt vocandi ad electionem; & quid si non compareant, scribit Barbofa de Iure Eccles. p. 1. dist. c. 19. d. 89. Et an absentes etiam in aliis actibus sint vocandi? scribit Zeuallos in proli. g. 476. Applicabis que dixi in cap. cum omnes de consue.

Et quomodo excipiendum si votum electori tempore electionis in lecto descubentis; per hunc textum scribit Naldus hic de quo dixi supra.

Ad §. Illud, eiusdem textus.

P R Æ M I S S I V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Absentes nisi legitime sint impediti, non possunt constituere procuratores pro facienda electione.
- 2 Votum sine suffragium ab'entis qua requiratur, ut per procuratorem suscipiatur.
- 3 Iuramentum impedit probas eius impedimentum. Et an per testes remissum.
- 4 Testes Laici, aut summa ad probandum impedimentum electoris absentis, non valent, si deponant tantum de fama vel auditu.
- 5 Absentes ad electionem, quando, & qualiter sunt vocandi. Et quid si non compareant.
- 6 Votum electoris tempore electionis in lecto descubentis, quomodo sic recipiendum remissum.

1 Probat textus hic, quod absentes, nisi sint legitime impediti, non possunt constituere procuratores pro facienda electione; multis comprobatur hic Barbofa n. 37. vbi refert Iulium Laurum variis, lucub. tit. 1. tit. 4. cap. 17. ex n. 45. signanter adducentem Rotæ decisionem in Calagurn. benef. de Morillo 13. Novembr. 1620. coram bonæ memoriæ Vbaldo † in qua fuit dictum tria requiri ad hoc, ut votum absentis per procuratorem possit sustineri: que sunt, ut quis sit in loco, unde evocari possit. Et quod iusto impedimento detentus venire non possit. Et quod procurator habeat mandatum ad iurandum super dictum impedimentum, qui tunc constituendus de Collegio, ut probat hic textus vcl. & tunc si noluerit omni committat de Collegio vicem suam, de quo dicto Iulianus expendit cum multis idem Barbofa de Iure Eccles. p. 1. c. 100. & 108. ad 112. vbi videbis, & applicabis

Ad §. Electiones, fin. eiusdem textus.

P R Æ M I S S I V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Electio clandestina invalidatur, vel si sit de nocte, nisi necessitas magna occurrat, vel audiat subordinatum, vel si pretrahatur, & num. 3.
- 2 Electio nequis fieri per secretas schedulas post tenebras: & de cardeliis, que accendantur, quando ita fit.
- 3 Electiones factæ in Cubiculis, & per occulta convensacula, non valent.
- 4 Noctis appellatio, quatenus prohibeat electiones.

1 Quod electio clandestine fieri non debeat, alias invalidetur, multis ex hoc textu probatur Barbofa hic n. 39. vbi dicit n. 40. electiones canonice minime fieri debere de nocte, nisi quando ad sit necessitas magna, aut electores per diem non potuissent concordari, & timeantur fraudes, & subornationes, li electio protrahatur. † Nec posse fieri per schedulas secretas post tenebras, nisi necessitas viget; & tunc esse accendenda ad minus tria huminaria, alias clam dicti factam, probat cum Panormit. & Felino, & cum Iulio Laurorio variis, lucub. tit. 1. tit. 4. cap. 18. n. 10. De quo idem Barbofa de Iure Eccles. p. 1. c. 18. n. 236. † qui etiam n. 69. probat quod electiones factæ in cubiculis, & clandestinis locis per occulta convensacula facta reprobandatur, & n. 176. de nostro §. † Et n. 171. quod occultis appellatione, intelligitur post datum signum ad salutacionem Angelicum ad albam dies sequentis.

An

An sit idem dicendum de collationibus, Garcia de beneficiis p.3. cap.4. adiungens quod dixi in Rubr. de re iud. q.1. vel. ad terminum: ubi quod non valet sententia nocte lata: a quo tempore debet nox? item notata infra ad riuulum de clandestina despons. Et applica dictum Barbole dist. cap.19. numero 132.

QVÆSTIO I.

An Canonici in electionibus capitulariter faciendis, debeant præcisè servare formam Capituli? Quia propter, de quo nunc disputamus. Item & in electionibus Prælatorum inferiorum, utpote Ecclesiarum Collegatarum, Abbatum, Priorum, & in electione regularium Prælatorum seu beneficiorum. Et an canon servata, electio sit ipso iure nulla. Et quam forma visitata fuerint?

SVMMARIVM.

- 1 Doctores, qui abundè de textu nostro agunt.
- 2 Litteræ textus nostri.
- 3 Forma electio: si præscripta in textu nostro, est servanda num.6.
- 4 Ecclesia non videtur per inferiores, sed per primam Dignitatem.
- 5 Electio inferiorum in capitulis sub qua forma.
- 6 Electiones Prælatorum regularium, in multis comparantur Episcoporum electionibus.
- 8 Forma electionis textus nostri, etiam servatur in Prælatu Iurisdictionem habentibus, & Abbatibus.
- 9 Abbates, & regulares virique sexus in Prælatu eligi debent per vota secreta; sed non per compromissum, aut inspirationem.
- 10 Electio Definitorum, & discretorum, non sic servata forma ordinaria iuris.
- 11 Electio est ipso iure nulla, non servata forma cap. quia propter, ubi est postulat.
- 12 Capitula quacumque etiam regularium, nequeunt facere contra formam requisitam ad eligendum, nec vigore privilegii, num.13. & de ratione num.14.
- 14 Clausula generalis non auferunt formam requisitam in electione, nisi sit expressa mentio. fallit in Papa n.15.
- 16 Electio regularium qua debet fieri per votum secreta, non auferit formam textus dicti cap. quia propter, nec est subacta per Trid. in dist. cap.6. scilicet 15.
- 18 Forma eligendi est triplex, quæ scilicet observari etiam a Cardinalibus in electione Papa summo 19.
- 19 Scrutinium, per quod fit electio, est inquisitio veterum.
- 20 Scrutiniorum votorum debent esse tres, & qua facient 1.
- 21 Electio censetur scrutinio in quin omnes, vel duo ex tribus partibus elegerint.
- 22 Volando ordo in electione Papa Cardinales qui fit?
- 23 Electio per compromissum qualiter dicatur? & numeris sequentibus.
- 26 Electio per compromissum quis etiam fieri lini-

tate, in qua compromissum non tenetur, quam ad expressum in compromisso num.27. & 29.

- 28 Forma cap. cum dilectus 32. hoc citum est subacta per textum nostrum.
- 29 Compromissum præstat eligendi, debet esse de idoneis.
- 30 Electio per compromissum, requirit publicum instrumentum.
- 31 Compromissum ad eligendum, potest revocari, & integrari.
- 32 Electores compromissarii, melius est, visint in numero impari, n.35.
- 33 Capitulum potest compromittere ceteris personis, & eligere aliquos, per quos eligantur Compromissarii.
- 34 Electio per compromissarios erit nulla, si omnes concurrant.
- 35 Canonici possunt totam potestatem eligendi transferre compromisso facto in Compromissarios.
- 36 Pontifici, qui electi fuerint per compromissum?
- 37 Compromissarium seipsum eligere non potest, nisi non repugnet iuri Divino, aut naturali n.38. & 39.
- 39 Eligere seipsum nemo potest.
- 40 Compromissarii possunt eligere unum ex ipsis compromissarium, qui debent servare formam sibi præscriptam.
- 41 Compromisso ad eligendum solet addi tempus.
- 42 Eligendi forma per viam Spiritus Sancti qua fit & n.43.
- 44 Electio alia fit Pontifici per adorationem & qualis sit?
- 45 Pontifici qui fuerint electi per adorationem.
- 46 Prælatum debet procedere inter electores circa personas idoneiores eligendas.

EThi sub Rubrica huius tituli, & à cap.1. usque ad textum nostrum, item & in sequentibus Capitulis usque in finem, plura conducibilia, & generalia de electione dixerim, quibus satis, & abundè verba nostri textus enucleantur, & insuper Barbole hic magis, quam alibi se extendat dicens à n.2. se illum enucleare ex his, quæ semel, & iterum disposuit doctissimè Ioannes Bæpista, Coccius factæ Romanæ Rotæ Decanus meritisissimus in una decisione sacra Rota in causa Alci. Monasterij, luna 5. Iulij 1621. & in altera Treben. Abbatiz sancti Maximini Mercurij 20. Novemb. 1624. & 24. Ianuarij 1625. quas impressas referunt Castellinus de electione Regni. Prælat. cap.4. prope finem Julius Laborius varior. notulæ tom.1. tit.4. cap.21. Tamburinus de iure Abbatum tom.1. disp.15. q.1. post n.6. & q.24. post n.2. Antonius Massobrius in præci habendi concursus præludio 2. à num.30. secundum Romanam impressionem; nihilominus, ut necessarium iudicavi per hæc & alia sequentia dubia, nonnulla verba textus nostri explanare; & ut melius contingat, duxi litteras appingere, quam in aliis capitulis 1. libri Decretalium, nec huc usque à tit.1. huius libri 1. non posui, quæ talis est. ¶ Quia propter diversas electionis formas, quas quidem inveniunt conantur, & multa impedituræ proveniunt, & magna pericula imminunt Ecclesiis viduatis: statim, ut cum electio sacra celebranda, presentibus omnibus, qui debent, volunt, & possunt commoda interesse offerantur tres de Collegio, fide digni qui secretè, & sigillatim vota eundem diligenter

*diligenter inquirent, & in scriptis redacta max pub-
licante interiecto, ut is, cuiusque habita, eligatur,
in quem omnes, vel maior, & sanior pars Capituli
convenit, vel saltem eligendi potestati aliquibus viris
committatur, qui vice omnium Ecclesia viduata
provideant de Pastore, alius electio facta non valeat,
nisi forte communiter esset ab omnibus quasi per in-
firmam omnem absque voto celebrata. Alia inquam
ponit idem Pontifex in §. aliud, & in §. electione,
de quibus iam alibi in illis dixi.*

Ad primam igitur difficultatis partem, videtur
dicendum vt nullomodo forma textus nostri de-
beat obtinere à Canonico in electionibus, quas ipsi
faciunt quia vt docent Syluester in sum. verborum
lib. 2. q. 1. Abbas in cap. Ecclesia vsq. n. 7. hoc tit.
vbi Imola n. 3. Franc. Marcus delphin. decis. 923. n. 3.
p. 1. Fr. Ludouicus Miranda in manual. Pralat.
sem. 2. q. 2. art. 3. Concilio. Lottetius de re benef.
lib. 2. q. 19. n. 10. Rota in Londonien. Decanatus 15.
Decemb. 1637. coram R. P. Pirouano, Glossa, Ab-
bas, Ioannes Andreas, Butrius, & Imola hoc. Franc.
Marcus super. n. 1. Rota in dista Londonien. Canonici-
catus, Barbosa de Canonicis, & Dignis. cap. 38.
n. 1. Ecclesia non viduata per inferiores, sed per
primam Dignitatem. Et confirmatur ex verbis dis-
ta nostri cap. ibi: Ecclesia viduata provideant de
Pastore, quibus colligi videtur solum agere de
electione Episcoporum, dum de viduata Ecclesia
facit mentionem, cum soli Episcopi sint sponsi Ec-
clesiarum, vt patet ex textu vbi DD. in cap. siue
21. q. 2.

Quae idem Barbosa de iure Ecclesiast. p. 1.
cap. 39. num. 139. cum Syluestro, Miranda, & aliis
proximè relatis, docet in electionibus inferiorum
beneficiorum, seu Praelatorum, non esse neces-
sario seruandam dispositionem textus nostri, sed
sufficere ut ad id singulares consensus existentium
in Capitulo, dummodo perferatur in communi, &
omnibus collegialiter congregatis: nam sic electus
simpliciter à maiori, & saniori parte ius habebit
in electione; & ita nec se extendit ad inferiores Digni-
tates in collegiis existentes, vt resoluit Abbas
in dist. cap. Ecclesia Imola. Franc. Marcus, & Rota
Londonien. vbi supra, & idem Barbosa in dista. 17.
de Canonicis n. 1. in princ.

Nihilominus, etsi haec vera sint, adhuc sub
forma textus nostri clauduntur Praelati regularium,
cum regulares Ecclesiae viduatae dicantur, qui sine
Pastore remanent, mortuo quidem Praelato, co-
rum sponso, ex regula textus in cap. ne pro desitlo,
cap. officij, hoc tit. vbi Abbates Pastores nuncupantur;
& quia regularium Praelatorum electiones in
tautis, electionibus Episcoporum comparantur,
vt dixerunt Tamburin. de Abbat. disp. 5. quæst. 5.
num. 2. Iulius Lauror. hoc tit. 4. e. 19. n. 5. Sanchez
in precepta decalogi lib. 2. cap. 38. num. 84.
Suarez de religione tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 5.
num. 1. & alij per textum, vbi ordinarij, in cap. quoniam
hoc tit. lib. 6.

Imò etiam in electione regularium Praelatorum
obseruari resoluit glossa 1. hoc, Abbas n. 7. vers.
etiam & num. 8. vers. & placet, Rota decis. 1. in
princ. hoc tit. in nouis. Franc. Marcus dist. decis.
992. Miranda supra concilio. 1. Rota in dist. Mo-
ten. Monasterij, vers. quod autem Suarez de religio-
ne tom. 4. lib. 2. cap. 1. Castellinus de elect. Canon.
cap. 2. n. 1. Tamburin. dista quæst. 5. num. 1.
Iulius Lauror. dist. cap. 19. num. 4. vbi num. 8. sub-
dit non licere Præuincialibus discedere à forma po-

stri textus in electionibus Guardianorum, Priorum,
& similium, vt latè probat contra Fr. Eman. Ro-
drig. & Mirandam latè Sigismundus à Bononia
hoc tit. dub. 7.

Et sic bene Ioannes Andreas hic num. 19. Bel-
lamera in princ. num. 3. Abbas num. 7. in fin. &
num. 8. Butrius num. 20. Rota decis. 5. inuol. n. 1.
hoc tit. Gregorius Lopez vol. 19. verb. Obsequij
tit. 1. p. 1. Franc. Marc. super. Chuchus in fin. moral.
lib. 4. hoc tit. n. 279. Canonicus de elect. 5. & hoc de
Episcopis, Rendinga in promissorie receptarum sen-
tentiarum tom. 1. tit. 1. n. 2. Ludouicus Miranda dista 9. 23.
art. 1. concilio. 1. Nouarius in incerta regular. verbo
electio n. 1. Lezana in summa quæst. regular. tom. 5.
eodem verbo n. 2. & antea tom. 1. cap. 15. num. 11. &
tom. 2. cap. 12. n. 15. & alij, quos sequitur Barbosa
de iure Ecclesiast. dista cap. 19. num. 155. docent
formam praescriptam in textu nostro, non solum
seruandam esse in electionibus Episcoporum, de
quibus expressè loquitur, & aliorum Praelatorum
Ecclesiarum Collegiarum, qui habent iurisdic-
tionem generalem in dictis Ecclesiis, sed etiam
in electione Abbatum, vt fuit notatum in dista
Meten. Monasterij, vers. quod autem, & in Treuer-
nen. Abbatia 1. in princ. & in Meten. Abbatia 4.
Februario 1628. coram R. P. D. Duozetto.

Etenim ex his patet (quod quidam Rosfredus 9
de libello tom. 2. super iure Pontif. p. 3. tit. quid
sonet hoc nomen Abbatum num. 8. Litt. G. folio
633. nempe de mandato Papae iudicatum fuisse for-
mam huius capitis non esse seruandam in electio-
nibus Abbatibus, quia hoc est nomen sollicitudinis;
non tamen est Patris, quod Abbates, & Regulares
utriusque sexus in Praelatos eligi debent per vota
secreta; ita vt singulorum eligentium nomina nun-
quam publicentur, vt distinctè præcipit Trident.
Concilium de regulis cap. 6. sess. 25. de quo
infra latè dico; imò, vt hic explicat ex multis Bar-
bosa a num. 6. dist. Trident. cap. non derogat dis-
positioni textus nostri. Alia infinita docet ex multis
in dist. cap. 6. Trident. alia debere fieri electio-
nem Regularium per vota secreta, non possit
fieri per viam compromissi, aut inspirationis: ita
ipse in dista cap. 6. num. 15. & reseruat decusum
Castellin. de elect. Praelatorum cap. 7. num. 7. vers.
ad quorum, Sigismundus à Bononia hoc tit. dubio
2. num. 7. & dubio 31. num. 14. vers. & insuper
contra Fr. Eman. Rodriguez in summa p. 1. e. 102.
num. 2. & cap. 105. num. 3. & quæst. regular. tom.
2. quæst. 51. art. 9. in fine; & ita etiam decusum
refert, ac tenet cum alijs Nicolaus Garcia de benef.
p. 5. e. 4. n. 204. idem Barbosa de iure Ecclesiast.
dist. p. 1. cap. 19. cum iam relatis sub num. 157.
vbi refert ita fuisse à Sacra Congreg. decusum.

Et cum iam didicerimus Ecclesiam non dici vi-
duatam per inferiores, sed per primas Dignitates,
vt iterum ex iam relatis supra n. 1. tenet hic Bar-
bosa num. 8. idio ibi dictum de electionibus inferio-
rum beneficiorum extendi ad electionem Inferio-
rum discretorum, & huiusmodi fratrum Religio-
nionum, in quibus forma textus nostri, non præ-
requiritur seruanda, vt dixit Iulius Lauror. varia-
rum Incub. dista tit. 4. cap. 19. num. 7. iterum idem
Barbosa de iure Ecclesiast. dist. c. 19. p. 1. n. 155.

Ad secundam quæstionis partem, an non serua-
ta forma huius textus, vt ea postulantur, electio
sit ipso iure nulla. Et affirmant expressè hic Com-
positella num. 20. vers. nunquid de illa Ioannes
Andreas num. 37. in verbo non valet. Innocent. eo-
dem verbo. Guillerm. Mandagoe. hoc tit. cap. 22.
ibj

- ibi Boët. *Littera B. Riccius in solut.* 1127. p. 4. Carolus Marant. *tom. 2. resp.* 1.2. num. 18. Castellin. *de elect.* cap. 1. num. 12. *verf. forma.* Barbosa
- 12 *de iure Ecclesi.* dist. p. 1. cap. 19. à n. 162. † Vbi addit cum Oldrado *conf.* 259. Navarro *conf.* 1. n. 1. *hoc iur. & conf.* 16. n. 4. *de Regularibus*, ut nec contra dispositionem textus nostri possint Capitula quaecumque etiam Regularium aliquid statueri; quia licet repellantur quamplurimae formae, quibus Regulares vtiuntur in electionibus suorum Praetatorum iuxta cuiuscumque Religionis statuta, ut videre licet apud Fr. Eman. Rodriguez *quæst. regul.* tom. 2. q. 5. cum duobus sequentibus, & Castellin. *de elect.* cap. 19. à pagina 361. vsque ad 419. omnes tamen semper inhiærent dispositioni nostri
- 13 textus sic ut nec viget cuiuscumque privilegii, in quo appositæ sit clausula, *quibuscumque contrariis non obstantibus*, possint Capitula ipsa generalia, seu generales eorundem regularium superiores supplere defectus occurrentes in eiusmodi electionibus ob non servatam formam dicti nostri textus, ut resoluit Sigismundus à Bononia *de elect.* dubio 4. *Lezana verb. electio* num. 2. Iulius Laocius *variar. lincub. sicut* 4. cap. 19. num. 6. Tamburin. *de iure Abbas. dist. dist.* 5. num. 7. † Qui omnes, & alij eam præstant rationem; quia textus noster continet constitutionem Concilij generalis lateranensis celebrati sub Innocentio III. cuius decretis non censetur derogatum per clausulas generales in privilegij apponi consuetas, nisi expressa mentio fiat, saltem sequentibus verbis, *non obstantes lege aliqua, aut Constitutione in Concilio generali adu.* per doctrinam textus in cap. nonnulli *de rescriptis*. & per aliquas, quæ dixi ibi; & in cap. catenon 3. *idem* tradunt Sanchez *de matrim.* lib. 3. dist. 26. n. 7. Nicolaus Garcia *de benef.* p. 4. cap. 5. n. 40. Marefcot. *variar. resolut.* lib. 2. cap. 38. n. 41. Suarez *de legibus* lib. 8. cap. 19. n. 5. Lauot. *dist.* cap. 19. n. 16. Tamburin. *dist.* quæst. 1. n. 7.
- 15 Quorum resolutionem intelligunt Marefcot. *dist.* cap. 18. n. 41. & Lauot. *dist.* cap. 19. num. 16. Barbosa *dist.* cap. 19. n. 165. in fine de consuetudine generalibus, in quibus non est expresse reseruatæ auctoritas Papæ, & sedis Apostolicæ, sicut fuit excepta
- 16 in Concilio Trid. *sess.* 25. cap. 21. † quo fit ut licet Regularium electiones debeant fieri per vota secretæ, ut iam dixi ex Trid. *sess.* 25. cap. 6. non tamen censetur sublata forma regum nostri, cum eius dispositio non videatur derogati, ex dict. Trid. decreto, ut bene resoluit Fr. Eman. Rodrig. in *summ.* p. 1. cap. 101. n. 2. & 3. Zerola in *praxi Episcopali* verbo *Abbatissa* §. 6. Azor. *in illis. mora.* p. 1. lib. 1. cap. 20. q. 2. Castellin. *de elect.* cap. 1. num. 1. Sigismund. à Bononia *hoc iur.* cap. 27. n. 10. & 12.
- 17 Tamburin. *dist.* dist. 5. q. 1. à n. 9. Quod verum est; et si Ludovicus Miranda *tom. 2. regul.* dist. q. 23. art. 1. *conclus.* circa medium existimant dispositionem nostri textus modo sublatam esse per *dist.* cap. 6. Trid. quæ 6. ut probat Barbosa *dist.* cap. 19. *de iure Ecclesi.* n. 158. iuxta præfatam resolutionem præstat decem in *iam della Treueren. Abbacia* la 1. *verf. nec etiam*, & in *della Mater. Monasterij* in fine, & cum aliis multis præstat Barbosa *hic* à num. 6.
- 18 Ad tertiam quæstionis partem, quocumque forma fuerit in praxi vñata, cum iam supra sub littera textus nostri n. 1. dixierim triplicem fuisse, per scrutinium scilicet, per compromissum, & per communem inspirationem; ita ut aliter facta electio sit nulla, ut colligunt Doctores ex textu nostro; &

in specie doceant Pegasus Gregor. *hoc iur.* cap. 3. Fr. Emanuel *quæst. regul.* q. 51. art. 3. Azor. *in illis. mora.* p. 2. lib. 6. cap. 1. q. 11. Ludovic. Miranda *dist.* tom. 2. q. 23. art. 1. Iulius Laocius *variar. lincub.* n. 4. *de elect.* cap. 19. Tamburin. *dist.* dist. 5. q. 1. & 6. Sigismund. à Bononia *hoc iur.* dub. 4. n. 5. Castellin. *de elect.* *Prælat. regul.* dist. cap. 1. n. 3. *verf. forma* 12109. Bonacina *de legibus summis Pontificis* dist. 1. q. 5. *punct.* 1. *num. sequens.* Rota in *causa* relata *Maten. Monasterij* 5. Iulij 1621. & in *della Treueren. Abbacia* S. Maximi 20. Novemb. 1624. & 24. Ianuarij 1625. coram R. D. Coccino, quos ad lineam referunt relatus Castellin. *dist.* c. 4. Tamburin. *dist.* 5. q. 1. *post. num.* 6. & q. 25. *post.* n. 2. Iulius Lauot. *dist.* *et.* 4. cap. 21. à num. 66. Ioannes Massob. in *praxi habendis concorsum*, ipse, & relati vbi supra in prima, ideò duxi nunc latius agere de relata triplici forma eligendi, et si resolutio etiam.

Cumque hæc triplex forma solet observari, tam à Cardinalibus in electione Pontificis, quam ab aliis inferioribus electoribus, de quibus supra in hac quæst. dico primo, ut scrutinium, per quod solet electio fieri, sit inquisitio votorum eligentium, seu suffragiorum collectio secundum Boetium Eponi. lib. 1. *de Regular.* num. 170. pag. 1. 18. † Ad quod iuxta textum nostrum plura concurrere debeant; nempe ut scrutatores sint tres, non plures, nec pauciores. Secundò ut sit de collegio; non autem extra. Tertiò ut sigillatim, & secreto vota exquirant. Quartò ut vota sint publicanda. Quintò ut omnes eligentes congregentur in vnum; eo quod in Camera non possit dari votum, cùm *Genesi* hoc sit. denum & per scrutinium fieri cum præfatis omnibus, qui debent, volunt, & possunt commode interesse tres de Collegio fide digni assumuntur, qui vœa singulorū secretè & sigillatim diligenter exquirant, & in edictis redacta mox publicent in communem; eaque facta, & collatione habita tunc inquam censetur electus, in quem, vel omnes, vel duæ ex tribus partibus consenserint Barbosa *de iure Ecclesi.* p. 1. cap. 1. à num. 85. vbi à n. 87. ponit quod in scrutinio faciendum, quando est eligendus aliquis in Papam, præsent tres Cardinales de quolibet ordine eligendi, vbi num. 88. † ostendit ordinem votandi, nempe quod singuli accedunt ad altare, & genu flexi schedulatam, de osculatam, sigillatam, & complicatam transmittunt in Calicem, in quo eo die sacra sunt peractæ existenter in medio altaris ibi vacuo à primo Episcoporum; primo Presbytero; & primo Diacono, Cardinalibus omnibus videlicet positum &c. Et qualiter singula requiratur de substantia electionis esse valeantur, dico sub quæst. sequenti.

Electio per compromissum fit, cum propter discordiam in aliquem electionis negotium compromittunt electores, ut scilicet ipse compromissarius, quem voluerit eligat: ita Boët. *Epo. dist.* lib. 1. *de elect.* num. 220. Bonacina *de legibus summis Pontificis electione* dist. 1. quæst. 1. punct. 2. num. 1. & quomodo hoc fit faciendum ait Barbosa *de iure Ecclesi.* dist. cap. 1. num. 94. coniecitur posse ex his, quæ habentur in *iam della Treueren. Abbacia* S. Maximi 24. Ianuarij 1625. coram R. D. Coccino Decano vbi sic dicitur: *Congregato Capitulo, ut qui habet in Capitulo primum, vel alium de mandatu Capituli, seu quicumque etiam sine mandato, Capitulum tamen non contradicente, requirit primo singulos spiritalium, qui placet procedere has forma compromissi, ac omnibus consentientibus, ut nullus omnino discrepet, debet eis requirere verum quibuscumque*

quibusdam personis, & per quem modum velint eis committere vires suas, & omnibus de personis concordantibus, & de modo: tunc omnes simul, vel unus nomine omnium in personis huiusmodi eligendas transferat potestatem, si vera Capitulum velis in compromissariis committere possint eo casu, ut cuius ad concordiam denentur, tunc vel pluribus, qui vice omnium eligant, compromissariis committere vires suas. Et ita docent Mandagor. de elect. p. 1. c. 39. Compotell. in textu hoc num. 26. vers. quare modo, vbi Bellamera vel saltem n. 7.

14 Et eadem Rota in dilla Treuren Abbatis ex Miranda in maxime Pralatorum tom. 2. q. 23. art. 38. conclus. 2. ponit formam compromissii modo sequenti Ego N. Compromissarius de consensu, & voluntate compromissariorum meorum eligo.

15 Et aliam ponit Mandagor. hoc tit. quest. 59. quod idem in substantia continet, subdens opus esse, ut unus vice omnium eligat, alias electio sit nulla secundum Romanum c. si. c. 1. num. 1. vers. quare eiusdem nullitas Oldradus conf. 184. in principio.

16 Et quod electio possit fieri non simpliciter, qualis est proximè adducta, sed limitatè per compromissum cum scrutinio mixtum; puta si compromissum ita sit, ut compromissarii ipsi exequantur vota singulorum, illumque eligant, in quem maior, & sanior pars consensit iuxta constitutionem Innocent. III. in cap. cum dilectus hoc tit. & Alex. III. in consilio generali anno 1215. contentam in textu nostro, ut declarat Bonifacius VIII. in cap. cum expedias 29. hoc tit. lib. 6. & in c. si cui 27. eodem. Canisius in compendio Iuris Canonici hoc tit. cap. de casibus compromissii, cum scrutinio. Baylus in hoc tit. p. 3. cap. 1. n. 4. vers. assignando autem. † Et tunc non tenet Compromissarium ad aliud, quam ad id, quod in compromissio expressum est; quia non est necessaria collatio meriti ad meritum, Zelli ad Zelum; sed numeri ad numerum, ut nuncium videatur, an sit maior pars totius Capituli, docent Monachus in dill. cap. cum expedias num. 9. ad finem, vers. item quare & num. 10. Ioannes Andreas in princ. Gemin. n. 3. vers. quare an ista forma, Compotell. in cap. in genesi 19. col. 3. vers. in forma verò compromissii, vbi Abbas n. 1. in a. notat. hoc tit.

17 hoc tit. p. 3. cap. 1. n. 4. vers. assignando autem. † Et tunc non tenet Compromissarium ad aliud, quam ad id, quod in compromissio expressum est; quia non est necessaria collatio meriti ad meritum, Zelli ad Zelum; sed numeri ad numerum, ut nuncium videatur, an sit maior pars totius Capituli, docent Monachus in dill. cap. cum expedias num. 9. ad finem, vers. item quare & num. 10. Ioannes Andreas in princ. Gemin. n. 3. vers. quare an ista forma, Compotell. in cap. in genesi 19. col. 3. vers. in forma verò compromissii, vbi Abbas n. 1. in a. notat. hoc tit.

18 Cum ergo in dill. cap. cum dilectus 32. hoc tit. sit statutum licitè posse compromitti, ut compromissarius secretè, & sigillarim voluntaribus nunciis requisitis, eligant illum, in quem maior, & sanior pars Capituli consenserit: venit dicendum etiam formam illius Capituli non esse sublatam per dedicationem textus nostri, ut colligitur ex ordinariis Lapp. Abbas, Archidiacon. Geoin. Ioannes Andreas, Butrus, Dominic. Monac. Vianus, & Barbosa per textum in dill. cap. cum expedias hoc tit. lib. 6. † Item quod compromissii forma obo sit excedenda; eo quod sit de essentia, & substantia compromissarii electionis: sic Fr. Ludovicus Miranda de reg. dill. q. 2. art. 38. conclus. 1. vers. tertio, Barbosa in d. cap. cum dilectus num. 7. Item quod data compromissarii potestas eligendi Prælatorum, seu officialium, semper debet intelligi de idoneo; ita quod, si electus non sit idoneus non teneatur ipsum recipere, ut dicunt item Miranda dill. q. 23. art. 36. Barbosa in cap. in causis 30. hoc tit. n. 1. fin. Syluester verb. electio 2. q. 3.

19 Item quod compromissii forma obo sit excedenda; eo quod sit de essentia, & substantia compromissarii electionis: sic Fr. Ludovicus Miranda de reg. dill. q. 2. art. 38. conclus. 1. vers. tertio, Barbosa in d. cap. cum dilectus num. 7. Item quod data compromissarii potestas eligendi Prælatorum, seu officialium, semper debet intelligi de idoneo; ita quod, si electus non sit idoneus non teneatur ipsum recipere, ut dicunt item Miranda dill. q. 23. art. 36. Barbosa in cap. in causis 30. hoc tit. n. 1. fin. Syluester verb. electio 2. q. 3.

20 Et pro complemento de electoribus compromissarii notabis primò, quod etsi de compromissii electione, de iure duo essent conficienda instrumenta, ut scilicet vnum continet: nos eligimus

quem tales Compromissarii nominabunt. Et aliterum eligimus illum, quando tales compromissarii nominabuntur. Bartol. in l. institutio n. 3. ff. de condit. institut. dicit de consuetudine vnum tantum confici publicum instrumentum, de quo Speculator loquitur. §. 1. in principio, Bertachin. de Episcopio p. 1. lib. 3. q. 49. num. 93. idem Speculator in cap. de via compromissii num. 4. Barbosa dill. cap. 2. de iure Ecclesiast. sub num. 94. † Secundo notabis quod re integra, & antequam incipiat, etiam facta commissione possit reuocari compromissum: ita Ludovicus Miranda dill. quaest. 23. art. 34. conclus. 3. vbi cum Innocent. in dill. cap. in causis 30. hoc tit. vbi Barbosa num. 4. dicunt quod cum adiunguntur substantialia negotij, definit negotium ipsum esse integrum; ut puta cum caperetur tractare de persona eligenda; secus autem, si tantummodo sunt expleta aliqua pertinentia ad actus solemnitates; ut quia dixerunt missam, de Spiritu Sancto, & alia similia.

Tertiò notabis congruentius esse, ut compromissarii electores sint in numero impari, ut probant Doctores per verba Pontificis in dill. cap. in causis ibi. Dux elegerunt, ut quique de totum Capitulum electores, docent Barbosa a. n. 3. & in dill. cap. cum dilectus 32. sic notans num. 2. per verba textus ibi in tres Canonice Afferre, & in terminis idem Fr. Ludovicus Miranda in maxime Prælator. dilla quaest. 23. art. 34. conclus. 4. vbi cum Panormis in dill. cap. in causis tenet quod Capitulum non solum potest compromittere certis personis potestatem eligendi; sed quod etiam possit eligere aliquos, per quos eligantur Compromissarii electuri post modum vice omnium, & nomine totius Capituli.

Quartò notabis quod electio ex compromissio fieri non possit, nisi omnes Collegæ omnino huic compromissio consenserint: sic item Barbosa in dill. cap. in causis hoc tit. num. 4. in fine, idem hic num. 37. per glossam vice omnium, vbi Innocent. col. 1. num. 6. super verb. vel primo Capitulo. Compotell. col. 1. 3. p. num. 21. vers. primo quare. Hostiensis col. 8. num. 49. in dill. verbo vice omnium, Bald. col. 5. num. 21. vers. sequitur in littera. Anchazar. col. 4. n. 1. vers. tertio principaliter quare. Zabarella in §. vel saltem, vers. quare. Butrus col. 6. num. 40. vers. sequitur in littera. Panormis. num. 6. vers. in glossa. Imola col. vltima num. 9. vers. & nota bene. Syluester in summa verb. electio 2. p. 11. Ludovicus Miranda supra q. 22. art. 34. conclus. 2. Rendina in promissarius receptum sentent. tom. 1. tit. 16. numero 14.

Item quod Canonici possint totam potestatem eligendi in arbitrio, compromissio facto transferre, dixerunt Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 14. quaest. 6. vers. quare, Ludovicus Miranda in maxime Prælator. dill. quaest. 23. art. 34. conclus. 1. vbi refert Doctores in textu nostro tenere huiusmodi arbitrio compromissionem, quibus eligendi potestas, & facultas committitur, ut nomine, & vice omnium provideant de Prælo Ecclesiæ alicui vacanti, atque vidualitè congruentius esse debere in numero dispari, quam pari, nec oportere illos necessario esse de Collegio.

Notandum quinò est, quòd per compromissum fuerunt electi in Pontificis Clemens IV. anno 1265. Gregorius X. anno 1271. & Ioannes XXII. anno 1316. quem comprom. suo in eius persona facto, fessit se ipsum eligisse; & hac de causa compromissum deinceps in desuetudinem abiit.

Et hoc exemplo S. Antoninus *part. 3. tit. 2. cap. 24. in princip.* & Azor. *instit. moral. dist. 2. lib. 4. c. 2. quæst. 8.* Dixerunt ut hac de causa possit compromissarius, si unus tantum sit, seipsum eligere; quod in Pontifice verum credit Barbofa de *Iure Ecclesiæ. part. 1. num. 97.* quia talis electio non repugnat iuri Divino, aut naturali; cum eidem minime repugnet eundem esse eligentem, & electum.

38. Nec obstat quod habet iuris humani repugnantiam per dicta supra in *cap. cum in iure peritus 21. hoc articulo*, quia hæc non sufficit ad huiusmodi electionem annullandam; vixit quod nulla exceptio à iure humano proveniens contra talem exceptionem possit opponi, iuxta textum in *cap. licet hoc sit. ita Barbofa ubi supra.*

39. Sed quia iam per Bullam Gregorij XV. statuitur suffragium electi non numerari, siue per scrutinium, siue per accessum, siue per scrutinium, & accessum simul fiat electio, nec posse quem seipsum eligere etiam per viam compromissi, &c. Idem evenit ut erit ultimum esset controversum apud Doctores, an votum electi computaretur ad constituendam maiorem partem, ut colligitur ex hac adducta per Campanil. in *divers. iur. Canon. lib. 7. cap. 6. à num. 62.* Iulius Lauror. *varior. ludo. cap. 6. mon. 14. tit. 4. de electo* videri Barbofa in *dist. cap. licet hoc sit. num. 8.* Tamen iam hodie ex dicta Bulla aliter, ut patet, decilum erat, cum ex ea patet neminem posse sibi suffragium ferre; & inde, nec in se compromittere, aut post compromissum seipsum eligere, ut docet idem Barbofa de *Iure Ecclesiæ. dist. 2. sub dist. 97.* videri ibi. n. 104.

40. Et idem tenens Bonacina de *legitima Summi Pontificis electione dist. 1. quæst. 3. puncto 2. n. 9.* addit num. 10. Compromissarius posse unum ex ipsis compromissariis eligere; & num. 11. quod Compromissarii eligere debent Papam in conclavi clauso; & num. 12. quod Compromissarii servare debent in electione formam sibi à Cardinalibus compromittentibus prescriptam, si forma fuit eis prescripta; & Barbofa in *dist. cap. 1. in v. 98.* refert ad litteram ceremoniale vix Pontificis electionis de mandato D. Gregorij XV. compositum, & ab ipso confirmatum. † Et quod verbi illius, seu alius 41. ipsius confirmatus solet addi compromisso tempus, ad quod vsque volunt Cardinales potestatem compromissionis habere, quod credo posse etiam poni, & signari in compromisso facto per Canonicos, cum nulla sit ratio diversa, & postea inquam subiungi debet sequentia: *Et promittimus nos illam pro Romano Pontifice habituros, quem Dominus Compromissarii secundum formam prædictam dixerint eligendum*, vel alia accommodata præscripta Compromissariis ad formam.

42. Alia inquam est eligendi forma, scilicet quæ per viam Spiritus Sancti dicitur, de qua fit mentio in textu nostro, & inquam fit per vianimem, concordemque omnium consultationem, circa collisionem suffragiorum prorsus viliam: ita Boët. *Epo dicto lib. 1. num. 210.* Barbofa de *Iure Ecclesiæ. dist. cap. 1. part. 1. n. 99.* Vbi addit hanc duplicem esse, alteram per inspirationem; id est quando nullo inter eligentes ordine servato ipsi quasi inebriati, & super se quasi facti eligunt. Alteram per ipsam inspirationem, quando subitò, & repente unus post alium sine aliquo intervallo eundem eligunt: ita Bonacina *dist. 1. quæst. 1. puncto 3.* Hostiens. & Abbas hic, *Oldradus cons. 15.* Greg. Lopez in *l. 21. tit. 5. p. 1. gl'ia aliqua.* † Sed sic nempè, ut propter Fernosinde Officiæ facti. Et *des. Tom. 1.*

verba textus nostri ibi ab omnibus, dicant Doctores sufficere quod unus dissentiat ad effectum, quod electio non dicatur per viam Spiritus Sancti, Ioannes Andreas hic *num. 39.* Bellamera in *5. nifi ferre, num. 2. c. 4.* Compofel. *num. 21.* Vitalista *elementaria de Romanis n. 22. hoc tit.* Rota in *Meten. Monasterij 5. July 1645.* coram R. D. Coccone Decano in *versate ex eo*, idem Barbofa *supr. num. 100.* vbi addit quod hoc modo fuerunt electi Gregor. XI. anno 1270. ex Plazoni, & Panini. in *tur. vata.* & Ioannes 21. anno 1275. cum multis aliis Barbofa *hic mon. 3.* Innocent. *num. 4.* Hostiens. *n. 50.* Syluester in *summa.* ver. b. *dist. 2. num. 27.* dicunt quod in electione facta per viam Spiritus Sancti non est opus servare formam huius textus, & Ioannes Andreas n. 40. Petrus de Baxia in *directoris electionis*, dixerunt quod hodie electio hæc per viam Spiritus Sancti Deo auctore, immediatè peccatis nostris exigentibus raro occurrat.

Et quod non à multo tempore fuerit introducta alia forma eligendi Summum Pontificem, per adorationem inquam; valeat quando dux Cardinalium partes, nullo scrutinio spectato, sed voce tenus aliquem ex Cardinalibus in Romanum Pontificem salutabant, venerabaturque, ut referent Azor. *instit. moral. dist. 2. lib. 4. cap. 5. in fin.* Barbofa *dist. cap. 1. de Iure Ecclesiæ. n. 102.* † Vbi quod lequendum hanc formam fuerunt electi Clem. VII. anno 1523. Paul. III. anno 1534. Iulius III. anno 1550. Marcel. II. anno 1555. Paul. V. *sedem anno.* Pius IV. anno 1559. Pius IV. anno 1566. & alij successores vsque ad Greg. XV. inclusivè.

Ad hæc addo ex glossa *cap. in nomine 23. dist. 46.* verba *trallantes*, quod ad bonam faciendam electionem, debent præcedere tractatus, vbi fiat discussio eorumque facienda sunt, vbi nominantur utrinque plures, qui iudicantur electione digni; & quod fiat collatio nominatorum personarum ad personam, meriti ad meritum, & Cæli ad Cælum, ut infra in *cap. in Gens. c. cap. humana*, ibi inquam quique dicitur quod sibi videtur absque eo tamen, quod sequatur aliqua conclusio, vel electio, Barbofa de *Iure Ecclesiæ. num. 183.* sed ut infra dico, iam solum inquirunt de maiori parte votantium, non de illa, quæ sit sanior.

QVÆSTIO II.

An servatores debeant esse tres præcisè, & non pauciores? Et an debeant esse de Capitulo? Et an consuetudine introducta possit, ut aliqui extra Collegium intercurrent in electione, possintque eligi servatores. Et an de substantia sit electionis per scrutinium, ut eligentium vota exquirantur secretè? Et quod nunquam publicentur eligentium vota, sed semper maneant secretà?

S V M M A R I V M.

1. Non possunt servatores esse pauciores, quàm tres, n. 2. & de ratione, n. 3.
2. Electionis substantia à quo puncto affirmatur, & n. 14.

4. *Scrutatores non debent esse plures, quam sex, nisi dispensatus, etiam de consuetudine, & num. 13.*
5. *Consuetudo est quid facti.*
6. *Electio non valet, si fiat statuto, quod fiat ad annum, fiat per tricennium.*
7. *Scrutatores tres debent esse de Capitulo, seu Collegio.*
8. *Electio est nulla, quando cum scrutatoribus de Capitulo adfuerint alij extra Capiculum.*
9. *Negatus quod quis non esset examinatus Synodalis, debet plene probari, nec sufficit Curia Registra.*
10. *Consuetudo ut introductura requiritur scientiam consensu Papa contra Canonem: & quare, n. 11. secus lege civili, n. 12.*
11. *Consuetudo eligendi plures scrutatores quoniam, est nulla, & quando suffragatur, numero 15.*
12. *Clausula irritans electionem, ad qua pertinet?*
13. *Serutinum electionis debet fieri secretè per scrutatores: & in quibus casibus solo censetur: quibusque modis, à n. 17.*
14. *Vota eligentium in scriptis redigi debent.*
15. *Regularium electiones debent fieri per vota secretà.*
16. *Vota eligentium nunquam sunt publicanda, alias videntur, aut fierent Capitulo, electio esse nulla num. 11. etiam si unus manifestaret electorum num. 13. & n. 16.*
17. *Suffragia sunt ferenda secretè: & si electio magis libera censetur; & etiam conuenit ut ita ferantur in altibus grauius, numero 15.*
18. *Electi unus ex multis, qui peti ut secretè vota ferantur, auditor.*
19. *Nomina eligentium non sunt publicanda.*
20. *Abbatissa electio per vota non secretà, est nulla. Et à quo vota accipiuntur, n. 18.*
21. *Trid. cap. 6. sess. 25. non tollit dispositionem cap. quia propter: num. 38.*
22. *Electio secretà repugnat cum aliqui fuerint electi à superioribus, qui vota omnium diligenter exceperunt.*
23. *Electio non dicitur esse secreta ex sola simplici ostensione vniui eligentium schedula: fallit numero 31. 32. & 34.*
24. *Electio non dicitur secreta, quando maior pars suffragiorum ostenderetur n. 33.*
25. *Electio non est secreta, quando aliquis patenti signo sit nominatio ab eligentibus per schedulam.*
26. *Eligentes non secretè peccant mortaliter, & electi illud scientes, tenentur ad resignandum, vel petere à Sanctissimo Confirmationem.*
27. *Electio non est secreta quando aliqui ex electoribus unicam schedulam recipiunt, unico nomine scriptam. Et quando recipitur de manu Scriba duplex schedula, quarum una reponitur, n. 37.*
28. *Electio inter regulares facta, non permittit, ut vota recipi valeant ore tenus, contra aliqui.*
29. *Electio debet esse secreta ut valeat in foro fori, non in polo poli.*
30. *Publicari debent vota eligentium in communi, uti oblatum appellatiue, & hoc vota in scriptis redacta, n. 42.*

43. *Vota in communi publicari, qualiter dicantur?*
44. *Electores quoniam variare, & iterum eligere ante publicationem seruitur, non sic ob publicari.*
45. *Publicatio realis, & disticta, est necessaria in electionibus. Et est facienda expressa, & clara voce, non alio signo, n. 46.*
46. *Particulae mox, sigillatim, cunctotum, diligenter, & exequantur: quid sibi velint, & numero 48.*
47. *Vota eligentium, ut efficacia sint debent esse pura, & sincera, non conditionata.*
48. *Scrutator quartus non est eligendus, ut feruntur scrutatores.*

AD primam difficultatis partem videtur dicendum, ut electio valeat, in qua fuerint electi plus scrutatores, quam sex, & etiam si aliqui sint extra Capiculum, ut fuit opinio Vincentij, & Tancredi, Mandagor. de electis cap. 23. in verb. irritari ubi quod in Curia fuit confirmata electio Abbatis Tullen hœt in ea fuerint electi sex scrutatores, tres scilicet de Collegio, & tres extra Collegium, quem etiam refert Cardinalis hic n. 13. quæst. 13. vers. & iuxta Mandagor. Hostiensis in summa de electione §. qualiter facienda col. 4. vers. assumendo Goffredus in sum. hoc titulo numero 7. Ioannes de Friberg. in sum. hoc tit. quæst. 7. col. 2. vers. assumantur, Ioannes Andreas hic n. 9. vers. assumantur, dicentes hanc opinionem esse in Curia receptam; et ipsi contraarium tenent.

Adhuc verò ex communis Doctorum sententia, iuxta textum, dicendum est ex nostro textu cum Abbate n. 13. vers. tertium substantiale. Imola num. 7. Innocentio num. 4. Baldo a num. 31. Ioanne Andree dist. num. 9. dicentes tres, & non pauciores esse eligendos scrutatores; sic ut alia electio sit nulla; quia et si glossa hoc verbum facit in fine, existimet formæ substantialis textus nostri non incipere à verbis illis assumantur tres de Collegio, sed à verbis immediate sequentibus, ubi: Qui secretè, & sigillatim verba cunctotum diligenter exequantur: tamen idem Ioannes Andree in dicto vers. assumantur. Hostiensis num. 17. & 43. Cardinalis n. 3. quæst. 13. Ancharanus col. 1. in fine. Goffred. euss. 187. num. 1. dicunt substantialis textus nostri incipere à dict. verb. assumantur; & quod non sit recedendum ab hac opinione in consulendo, & iudicando, tenent præter Goffred. Rebuffus, super Concord. tit. de Regia ad Prelat. nomen. facienda. §. vltim. verb. formam. vers. tres. Franciscus Mar. deiff. 1201. Ioannes de Friberg. hoc tit. quæst. 7. cunctotum. 1. vers. assumantur. Syluester in summa. verb. electio 2. num. 12. vers. tertium. Suarez de relig. tom. 4. tract. 8. lib. 1. cap. 5. num. 3. in fine. Sigismund. à Bononia hoc tit. disp. 5. quæst. 6. num. 5. Iulius L. mot. variat. incubat. tit. 4. c. 19. num. 46. Castellin. de elect. Canon. cap. 3. num. 2. vers. secundo, & cum Tabiena, Boëtio, Angelo, Rosela, Romano, Rendina, Azor. Iudic. Lonch. Tamburino, & alijs Barbosa de Iure Eccles. p. 1. cap. 19. num. 185. tunc eo quia tres facilius conueniant, & fidelius negotium tractent, quod in diuersis electionibus, ac alijs arduis negotiis, vidi sepius prædicari per spatium 18. annorum in Cathedralibus Ecclesiis, Authentice. & Valisole. proximique esse vniuersalem, credo.

Nec obstat illud quod vbi non minus, quam 4
tres,

tres, sed plures assumuntur scrutatores, debeat electio valere ex regula *utile per inutile, de reg. iur. lib. 6. & ex his, quæ latè dixi infra sub titulo de confirm. utriusque per inutile*; quia respondetur regulam hanc non habere locum, quando aliquid inducitur pro forma substantiali; propterea est quod tantum elegantius tres scrutatores de collegio: nam cum forma sit individua, utile per inutile vitabitur: sic docent Gutierrez *Canonice. quæst. lib. 2. c. 15. num. 114. Rota in decisione 4. 1. num. 9. part. 1. Decimarum conf. 332. num. 5. Mandol. regula 27. quæst. 24. num. 10. Matien. L. 1. glossa 4. n. 9. tit. 4. lib. 3. recap. Bellet. conf. 13. n. 10.*

Vnde relata nostri textus glossa non est admitenda, cum non sit credendum Doctori attestanti, propterea nec creditur de consuetudine attestanti; eo quod consuetudo sit quid facti; & quod tunc fuit, potest hodie non esse, Molæd. *decisione 2. & 3. de consuetudine*: de quo dubio; etsi Barboza *hic, & in dist. cap. 19. videatur assensite, ego in dist. cap. fin. de consuetudine*, plura dico; & ad propositum reuera videtur ut si in curia factum sit, ut cum sex scrutatoribus modo dicto fieret, tunc procederet magis ex confirmatione Pontificis: nam ut testè Rota adiecit in *decisionibus Meren. Monasterii, & Treueren. Abbatia*, de quibus dixi *supra questione 1. per Summum Pontificem potuit confirmari ex gratia*, non autem ex eo quod electionem censuerit validam: ita idem Barboza *dist. cap. 19. num. 133. & hic sub num. 1. & in terminis electionis Roman. conf. 66. num. 2. vsque ad finem.*

Vbi quod stante statuto, ut electio fiat ad annum, & non ultra; & si contra fiat sit nulla, tunc electio facta per triennium, nulla dicatur in totum; quia illa verba dant formam electioni, quæ facit eam individuum: ita docent Nicolaus Garcia de benef. *part. 2. cap. 1. num. 59. Alciatus in l. 1. §. sed si mihi num. 13. ff. de verb. obligat. & sic fuisse dictum in dist. Treueren. Abbatia L. 1. vers. & quoniam, refertur sequitur idem Barboza dist. 19. num. 190. in fine.*

Ad secundam questionis partem etiam ex dictis est affirmatiue respondendum, nempe ut tres scrutatores debeant esse de Capitulo; alias electio sit nulla, ut colligunt Doctores ex verbis nostri textus, ubi expressè dicitur, quod hi tres sint de Collegio, subdens postea electionem alias factam non valere, ut tenent Abbas *hic num. 13. vers. quartum substantiale*, Inula *num. 8. Ioannes Andreas numero 11. Butius numero 22. versic. dicatur septimo, Hostiensis numero 25. & 43. Cardinal. num. 3. questione 12. Compoll. numero 5. in fine. versic. de collegio, Ancharanus col. a. versic. circa hoc*; Barboza cum iniunctis ex modernis; Barboza *num. 14. & iterum de Iure Eccles. cum eisdem nempe Rubisso, Romano, Bizio, Francini Marco, Ludouico, Miranda Sigisfrando à Bononia, Luorio, Castellino, Tamburino, & aliis dist. 1. cap. 19. num. 186. ubi refert sic tenentem dist. deus. Meren. versic. nec est verum, & Treuer. Abbatia. vers. & quod etiam.*

Et sic in terminis quod electio sit nulla, quando cum scrutatoribus de Collegio adhibentur alij, qui non sint de collegio, fuit dictum in *Niern. Parochialis, 25. Iunij 1629. coram Cardinali Vitili*, ubi etiam fuit resolutum concursum esse nullum, in quo cum Examinatoribus Synodalibus interuenit alter, qui non sit examinatus synodalis citans *Fernandus de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.*

Nicolaum Garciam de beneficiis *part. 9. cap. 1. numero 83. & 84. & n. 3. 24. & 342. referentem ad hoc decisiones Rorales, & assensit ita declarasse Sacram Congregationem in una Tolitana, & nouissimè Barboza de Iure Ecclesiast. dist. cap. 19. p. 1. numero 189. dicit se vidisse dicto anno 1629. ab eadem Sacra Congregatione hoc decium in una Missionen. & iterum in textu nostro dist. n. 4. micro 15. in fine*, ubi addit, quod negatiua illa, quod quis non esset examinatus synodalis, debeat plenè, & concludenter probari, ut fuodamentum intentionis; & quod non sufficit, ut in registris Curie Episcopalis, non repertur nominatus, aut descriptus in synodo ille, qui pretenditur non esse examinatum synodalem; quia possibile erat, quod fuerat deputatus examinatus synodalis ab Episcopo in synodo, & non fuisse descriptus, ut censuit Rota *decisione 323. numero 4. versic. ultra quod, part. 2. recent. quia omisso, & negligencia descriptionis non potest nocere parti iuxta Surdum conf. 135. num. 9. in fine, & alios per regulam textus in l. Imperator, ff. de statu hominij.*

Ad tertiam questionis partem, supposito quod ad introducendam consuetudinem contra Canones, requiritur scientia, & expressus consensus Papæ, etiam quantumcumque temporis spatio, ea fuerit introducta, & seruata, ut tenuerunt Archidiaconi. cum de beneficio *num. 2. circa medium, versic. nam, & ibi notat de prob. lib. 6. ubi Ioannes Andreas post principium, Gemini. numero 6. & Franc. num. 3. & 4. S. Antonin. part. 1. titulo 16. cap. vltimo, §. 2. ante finem, versic. dicit autem, Ioannes Nauero, Verallus, & Chualrelant à Barboza hic sub numero 16. & de Iure Ecclesiast. parte 1. dist. cap. 19. numero 193. & eo quod Summus Pontifex non habet potestatem à populo, sed à Deo immediatè; sic ut non sit populus, qui inducit consuetudinem contra Canones, sed auctoritas Papæ permittentis, ut dixerunt Abbas in cap. fin. de consuetudine, numero 8. in fine, Salas de legibus questione 97. tractat. 14. dispositione 19. sect. 6. numero 59. versic. hac sententia.*

Quod in lege civilis secus esse dicunt, cum extendatur ad bonum publicum, & in utilitatem priuatorum; in tantum quod si populus vult sibi præiudicium inferre, Principes ab eodem populo potestatem habentes non current per doctrinam textus in l. de quibus ff. de legibus, & ex doctrina Sancti Thomæ 1. 1. questione 47. articulo 3. in responsio ad 3. Abbas in dist. cap. fin. numero 9. Drieden. tractat. de libertate Christiana, cap. 112 ad finem, Rota in relata questione precedenti, Treueren. Abbatia L. 2. versic. secundo, de quo puncto nonnulla dixi in dist. cap. fin. quæst. fin. de consuet. & in quæst. 2. illius Rubrica.

Et supposito quod dixi etiam de decreto legis, siue clausulæ irritantis super in Rubr. de consuet. questione 8. respondeo ad difficultatem propositam, quod quando preterit de consuetudine, possum eligi plures, quam tres scrutatores, aut ex his aliquos extra collegium, talem consuetudinem non esse obseruandam, cum contrarietur decisionis textus nostri, quæ habet decretum irritans, quod tollit omnem consuetudinem in contrarium, ut dixit in puncto Boet. *decisione 1. num. 49. & 50. & credo verum hoc dici iuxta distinctiones, quas tenui supra in dist. cap. fin. de consuet. g. 4. ubi qualiter lex improbet consuetudinem preteritam, & futuram.*

& iuxta casus ibi positos erit etiam verum quod lex Papæ non poterit abrogari, saltem absque illius scientia, vt egregie probant Diuus Thom. 1. 2. *questione* 97. & ibi Petr. de Lorca *de legibus dist.* 29. *in princip.* Driedon. *supra cap.* 2. *in fine, lib.* 1.

- 14 Nec obest dicere secundum aliquos in casu nostro non agi de prefatenda lege, sed communi Doctorum sententia, cum reuera agatur de lege prefatenda: nam cum aliqui Doctores interpretantur, vt iam dixi nostri textus substantialia incipere à verbis *quis secretè inquirat*, adhuc Doctorum communis opinio iam relata, exultimat substantialia dicitur nostre decisionis incipere à verbo *affirmantur*, vt etiam declaratur in *ca. Ecclesia vestra* el. 2. 17. 5. *denique*, vbi est expressum quod clausula *hæc* hic in textu nostro, dum post requisita ad electionem legitimè faciendam, subiungit electio *aliter facta non valeat*, quæ refertur ad ea omnia, quæ attentant contra formam electionis repetam ab alio textu in Concilio generali; non autem ad alia ibi narrata quæ ad electionem faciendam reperta sunt ab aliis etiam Canonibus; & ob id Suarez *de legibus lib.* 6. *cap.* 5. *num.* 1. *vers.* de *hæc inquiruntur interpretantur*, Barbosa *hic dist.* *num.* 16. *in fine*, & de *lore Ecclesiæ dist.* *cap.* 19. *numero* 194. existimantur in textu nostro agere prefatendo contra ius, non autem contra communem sententiam quæ solùm versatur circa interpretationem nostri textus.

- 15 Et hæc Cardinalis hinc *quest.* 12. & Speculator. *in hoc titulo* 5. 1. *numero* 12. Boët. *a dist.* *Mandagoc. de electione litter. R. vers.* *adde*, in puncto dubij propositi affirmariū panem sequantur tamen vt considerant ibi Cardinalis *dista quest.* 12. Barbosa *dist.* *numero* 16. *in principio*, & de *lore Ecclesiæ dist.* *part.* 1. *cap.* 19. *a numero* 191. illorum opinio procedit quando illi extra Collegium scrutatores assumpti de consuetudine legitimè præscripta habent vocem, cum tunc iam dicantur de Collegio eligentium, ac per consequens dicitur aliquomodo posse, tales scrutatores electos fuisse de collegio: & confirmatur ex doctrina textus in *cap. cum Ecclesia statuta* 3. *de causa pmiss.* & *prophet.* & ex his, quæ latè ibi adduxi & supra *sub question.* 6. *Rubrica nostri tituli*, quatenus Clerici, de quibus ibi vna cum Canonici eligant Episcopos.

- 16 Ad quantam questionis partem, an sit de substantialia electionis factæ per scrutinium, vt vota electorum exquirantur per scrutatores secretè; & affirmatiuè respondeo ex textu nostro *in vers.* *qui secretè*, id est secundum Innocentium, & Panormit. seorsum ab aliis de collegio, vt tenuit Ludouicus Miranda *in man. Prælat. rom.* 2. *quest.* 11.

- 17 *articul.* 29. *conclus.* vnicæ *vers.* *quinto*, ¶ quod difficile fieri posse contendunt Boëtius decisione 1. *num.* 35. Chuchus *instituit. moral.* *lib.* 4. *hoc titulo numero* 222. Suarez *tom.* 4. *de relig. tract.* 8. *lib.* 2. *cap.* 5. *numero* 10. Tamburin. *de iure Abbatis tom.* 2. *quest.* 6. *numero* 8. Sigismund. *de Bononia hæc tituli dub.* 27. *numero* 11. Iulius Lauor. *variar. Incubitat. tit.* 4. *cap.* 19. *numero* 75. primo si singuli electores, viua voce proferunt coram scrutatoribus, quem eligunt, & aliqui ipsorum scrutatorum scribat; & hoc quidquid dicat Ludouicus à

- 18 Miranda *dist.* *quest.* 23. *art.* 13. *conclus.* 2. ¶ secundo modo vt quisquis eligentium in scheda votum suum scripsum deferat, adeo vt nec ipsi scrutato-

ribus notum fiat, qui modus videtur magis commodus, & vtilitas, vt ego expertus sum in Ecclesiis Austriacis, & Vallisoler. vbi fui Canonicus, Doctoralis, & Pontentianus; & ita stylandum debere consilii Barbosa *de iure Ecclesiæ part.* 1. *cap.* 19. *numero* 104. de quo etiam loquuntur Lauorus *dist.* *cap.* 19. *numero* 75. Tamburin. *dist.* *quest.* 6. *numero* 8. erit in contrarium sit obseruantia quamplurimarum religionum.

Quare Abbas hic *num.* 6. Mutius *numero* 27. Ioannes Andreas *numero* 19. Hostiensis *numero* 31. Barbosa *numero* 24. docent per verba *hæc in scriptis redacta*, vt sit de forma substantiali, quod vota in scriptis sint redacta, sic vt aliter non seruetur forma, & Innocentius *numero* 6. Imola *numero* 5. *in fin.* *vers.* *in glossa radalla*, dicunt idem sic requiri, quia melius consistit de voto per scripturam; hoc est ne memoria scrutatorum peccet, Bias *supra* 3. *cap.* 28. *a numero* 1. Ludouic. Miranda *dist.* *art.* 29. *conclusio vnicæ versicula alia*, Roia apud R. D. Coccinum *in iam relata quest.* 1. Trueneri *Abbatia* 1. *vers.* *quarta*: Et quid dicit idem Ludouic. Miranda, *dista conclusio vnicæ vers.* 9. non erit derogata postri textus decisio per Trident. *sess.* 25. *cap.* 6. ¶ Dum vult omnes regularium electiones debere fieri per vota secretæ; dum aduertunt relati à Barbosa hic *dist.* *numero* 24. *in fin.* & iam adducti. Et ne obstat primo adducto modo *num.* *præced.* *in principio*, poteris dicere dictam requisitionem scripturæ etiam in prædictis scrutatoribus in eo modo eligendi, necessariam esse, ne eorum dedicat memoria de electoribus; nempe qui viua voce protulerunt vota sua.

Vnde infero primo vt ad formam textus nostri seruanda, requiratur essentialiter, vt vota singulorum eligentium nunquam publicentur, sed secreta maneat, vt patet ex *dist.* *cap.* 6. *Trid. sess.* 25. *Bonacina de electione Pontif. dist.* 1. *quest.* 5. *p.* 1. *a num.* 4. Iulius Lauorus *dist.* *cap.* 19. *num.* 54. vbi *num.* 55. subdit quod si quis de facto attentaret dare votum publicè, & palam non debet permitti ¶ quia si hoc fieret videtur, vel consentiente Capitulo, vel maiori parte illius, electio esset nulla, per regulam 1. *non dubium cod. de legib.* Garcia *de beneficiis p.* 5. *cap.* 4. *num.* 184. Castellin. *de elect.* *cap.* 5. *num.* 25. Lauorius *dist.* *cap.* 19. *num.* 55. Sigismund. *de Bononia hoc tit. dub.* 31. *num.* 4. Laurent. *de Peitinis de priuileg. regular. tom.* 3. *in addition.* *cap.* 9. *num.* 23. *pag.* 447. ¶ resoluentes quod si vnus electorum publicè manifestaret suum votum permittente Capitulo, electio esset nulla.

Et ob id bene Octavian. Frangip. *in decretorio Ecclesiæ disciplina tit. de Decanis Collegiariis Ecclesiæ*, *num.* 12. dixit vt quoties de rebus grauius inuenda sunt, suffragia eadem secreto ferenda sint, vt sine timore quique, quod fenscit, libere loquatur, cum votare secretò, minorem inconuenientiam, & maiorem libertatem ad votandum Christianè habeat, quàm votare publicè, vt tradunt Bobadilla in *politica libro* 3. *capit.* 7. *numero* 38. Cursa *Philippica parte* 1. 5. 1. *numero* 22. & consulant Nicolaus Garcia *disto capite* 4. *numero* 135. Castellin. *in hoc tractatu pagina* 495. Barbosa *in disto capite* 6. *Trid.* *numero* 3. ¶ Vt quauis in actibus particularibus de iure non requiratur, vt vota presterentur secreta, expedire tamen quod in omnibus votaretur secretò. Hancque praxim videt in relatis Ecclesiis obseruari, sicut scio, & in aliis Cathedralibus affluere in actibus arduis extra electionem

tionem Canonica[m] & sine difficultate si aliquis Capitularium id petat; antequam votantes intendant sua vota ferre in voce; eo quod sic melius evitentur tractatus, & interloquutiones, qui fortè à nocte antea post cenam ab aliquibus ex capitularibus ad id in aliqua domo, seu loco congregati de in vno votando facti fuerunt.

- 16 Adjuvante Fr. Emanuel Rodríguez *quæst. regular. tom. 5. quæstio[n]e 52. articulo 9. Barbosa de Iure Ecclesiast. dist. parte 1. cap. 19. sub num. 209. intentionem Concilij in dist. cap. 9. fuisse statueret, quod capitula facerent electiones secretas in hoc sensu; id est quod non permitterent fieri aliquid ex quo publicari possunt nomina eligentium. Et ob id censuerunt Aloysius Riccius in *decis. Neapol. 127. num. 1. p. 4. Nouar. in singulari conclusione 86. num. 3. Sigismund. à Bononia hoc titul. dubio 31. n. 10. Barbosa in dist. cap. 6. Trid. num. 16. † Electionem Abbatissæ factam per vota non secreta per ignorantiam illius decreti, non valere, nec Episcopum posse dispensare, ut valeat: ita etiam docent Mollæus in *summ. part. 1. tract. 6. cap. 16. num. 156. Laurent. de Peir. de praelog. Regal. dist. 22. §. p. 447. Barbosa item de Iure Ecclesiast. dist. cap. 19. num. 206.***

- 18 Tamen in electione Abbatissarum, vel aliterius superiordis possit vota singularum Monialium per Episcopum vna cum Vicario, vel alio viro assumpto ore tenus accipieret quatuor, aut quinque ex fidei, si hoc esset iuxta formam statutorum religionis. Nec ob id impugnari dicto Trid. decreto in *dist. cap. 6. sess. 19. referunt decifum Galerius in Margarita casum consensio[n]is, verbis Abbatissæ Nicolai Garcia de benef. dist. part. 5. cap. 4. n. 189. Riccius in praxi rerum fori Ecclesiæ resol. 637. in 2. additio[n]e. Mollæ. dist. p. 1. tract. 6. cap. 16. num. 154. Castellin. de electio[n]e c. 4. m. 4. & c. 5. num. 2. Fr. Sigismund. à Bononia hoc titul. dubio 27. n. 1. Tamburinus de Iure Abbat. dist. 1. diff. 28. q. 4. sed decifum refert idem Castellin. dist. 1. c. 61. ita strictè illud decretum Trid. esse intelligendum; ut si post electionem factam in Bullis confirmationis, seu patentibus, exprimerentur nomina eligentium, electio esset nulla; Sequitur Barbosa in *dist. cap. 6. num. 8. quod ut vides non contrahente proxime adductæ praxi electionis Abbatissæ, siue Superiordis.**

- 19 Vnde evenit primo quod si electi fuerint aliqui à superiordibus, qui vota omnium diligenter excipiant electionem, sic factam reparari secretam, & canonicam, ut censuit Sacra Congregatio, & attestantur Nicolaus Garcia *dist. p. 5. cap. 4. num. 189. Riccius in decis. Curia Archiep. Neapol. 6. de es. 197. num. 2. p. 4. Castellin. dist. cap. 4. num. 4. Sigismund. à Bononia dub. 27. num. 1. Barbosa de Iure Ecclesiast. dist. p. 5. cap. 4. num. 102. vbi iterum num. 203. tractatum iam dictum de electione Abbatissæ, seu Superiordis tenent etiam Tamburinus de Iure Abbat. dist. 1. num. 1. diff. 5. q. 6. n. 8. Barbosa in dist. c. 6. Trid. n. 6.*

- Secundo, ut non desinit esse electio secreta, si quis v.g. electorum, ante scrutinium verbo dicat se velles eligere hunc, vel illum; eo quod ponit pro alio iustitiam prestare, Castellin. de electio[n]e dist. cap. 5. num. 26. in fine, Nicolaus Garcia *dist. 1. part. 5. de beneficiis, cap. 4. num. 196. Barbosa in dist. cap. 6. Trid. sess. 19. num. 4.*

- 10 Tercio ut nec enim pura, & simplex ostensio schedulæ secretò facta ab aliquo ex electoribus ad

effectum, ut videat quem ipse eligit, non tollit, quin electio subsequens immediate sit secreta, ut tenuerunt Nauarr. *conf. 4. in antiquis alijs q[ua]nto n[on]is hoc titulo, Sayrus in floribus decisio[n]is hoc titulo, decisio[n]e 4. Fr. Emanuel Rodríguez in summa p. 1. cap. 102. num. 4. Castellin. hoc titulo, dist. cap. 4. n. 3. Bonacina de legumina Summi Pontificis elect. dist. 1. quæst. 5. par. 1. num. 10. † Obicruantes eo casu electionem esse irritam, & nullam, quando electio[n]em vota, culpa, & dolo notis, vel maioris partis Capituli publicarentur, vel quando manifestatio vnius, vel plurium votorum, est realis causa, vel præsumptura rationabiliter, quod electio sequatur in hanc, vel illam personam; Barbosa *dist. part. 1. cap. 19. de Iure Ecclesiast. num. 209. in dist. c. 6. Trid. num. 4.**

Ex quo collegerunt Nicolaus Garcia *dist. p. 5. cap. 4. num. 183. Mollæus dist. parte 1. tract. 6. c. 16. num. 153. quod ostensio vnius schedulæ, siue fiat per malitiam, siue per errorem; dummodo non causet effectum proxime dictum num. præced. non officiat secretæ electioni: vetum Roma in Treueren. Abbacia Sancti Maximi. 19. Novemb. 1624. coram R. D. Cocchino Decano, impressa, per Massobelum in praxi habendi concursus prælato 8. in princ. num. 53. & 69. & propterea referunt Sigismund. à Bononia hoc titulo, dist. dubio 31. ex num. 4. censuit electionem esse nullam, etiam si vnicum tantum suffragium publicetur, † quod contra est quando maior pars suffragiorum ostenderetur; & ex quo ante publicationem scienti[us] electio manifestare contra formam Concilij in *dist. cap. 6. ut refert Garcia ibi sub num. 3. in dist. cap. 19. de Iure Ecclesiast. p. 2. à num. 270. & Garcia vbi supra dist. num. 163. dixit manifestationem vnius schedulæ in fraudem factam, irritare electionem. Et sic esse intelligendum, Nauarr. dicit propterea referit idem Barbosa in dist. cap. 19. numero 211. in fine.**

Tamen non erit secreta electio, sed publicata, & nulla, quando eligentes per schedulam aliquo patenti signo signantur, fiat manifestatio talis, ut per illud innotescat scrutatoribus, vel tñd ex illis, quod talis elector eligit illum nominatum in schedula: sic docent Castellin. *dist. cap. 4. de elect. dist. num. 6. Laurent. de Peir. tom. 1. de relig. subdit. & Prælat. cap. 1. quæst. 1. de obedientia, Barbosa in dist. cap. 6. Trid. sess. 19. num. 9. idem in dist. c. 19. de Iure Ecclesiast. num. 207.*

Addens cum illis i. ut sic eligentes peccent mortaliter, ac proinde, ut ita electus factus, de hoc certus, teneatur resignare Prælatum, siue officium, vel petere à sanctissimo confirmationem cum dispensatione, ut referunt adducti à Sacra Congregatione decifum.

Nec etiam erit electio secreta; imò potius nulla, quando aliqui ex Electoribus vnicum schedulam recipiunt vnicò nomine suscipiant, & nomen electi, notum scribit, vel alteri reponunt in Capisula, ut declaratum sit testantur Nicolaus Garcia *dist. cap. 4. num. 193. Riccius in Neapol. decisio[n]e 197. num. 4. p. 4. Castellin. dist. dist. cap. 5. num. 25. Sigismund. à Bononia dicto dubio 31. num. 6. Roma in Treueren. Abbacia la. 1. Barbosa in dist. c. 19. n. 208. idem in dist. cap. 6. Trid. num. 2. cum Massob. dist. prælato 8. num. 69. secundum Romanam impressionem. † Qui omnes idem sentiunt quando quacumque voluntate reseruantur, alteram reseruantemque scriba potuit revelare talem, qui non habuit,*

nisi vnam schedulam, vel talem qui non habuit duas.

- 38 Sed an hodie sufficiat quod vota sint secreta ex dispositione *dist. cap. 6. Trident. sessio 25. absque* alia forma i affirmat Fr. Ludovic. Miranda in *manuale Præd. dist. tom. 2. quæst. 23. art. 15. conclus. 2.* asserens dispositionem textus nostri, modo sublatam esse per Trid. Sed vt iam adduxi aliter dicendum esse, vt etiam tenent Fr. Eman. in *sum. p. 1. dist. cap. 102. num. 1.* Zerola in *dist. Meren. Monast. 5. Iulij 1621. coram R.D. Cocchino Decano, & iterum in Treueren. Abbacia sancti Maximi relata 20. Novembr. 1624. secundum Rom. impres. Massibry, merito obseruantes, vt dicit etiam Barbosa in *d. c. 6. num. fin.* quod quando disponitur, quod omnes electiones Regularium debeant fieri per vota secreta; non tamen censetur sublata forma dicti nostri textus; sed vt adhuc in suo robore perseueret, iuxta Rotam in *d. Meren. Monast. 5.**

- 39 Et pro perfecto intellectu *dist. cap. 6. Trid.* si dubites an in electione Superiorum regularium, possit prædicens Capituli precipere scrutatoribus, sub precepto sanctæ obedientie, & pena excommunicationis late sententie, ne recipiant suffraganea tenus tradi solita pro aliquibus, vltra certum numerum electioni insufficientem; sed eo completo dicant electoribus ad aures prope sententiæ dicunt, vt dent illis eorum vota: & referunt decisum Castellini. *hoc tit. dist. cap. 4. num. 44. pro anno 1627.* Barbosa in *d. dist. cap. 6. num. 11.* hanc electionem esse nullam, cum aduersetur libertati requisitæ in electione, & naturali consensui; imò & omnino reprobata esse electiones hæcenus celebratas, si scrutatores præcepto superioris obtemperantes singulosum, non receperint, pro Canonici non haberi: ita ille, & Ego ex iam supra adductis.

- 40 Alia de secreto tradit Barbosa hic *sub num. 17.* & Ego cum illo *dist. Treueren. Abbacia 1. in fine,* dico, quod licet Nauar. *dist. conl. 9. hoc titulo,* post Innocent. & alios asserat electionem valere, si adsit consensus, etiam non seruata forma secreti: tamen eius dictum intelligendum esse in foro conscientie: nam in foro foci ex proximè adductis *oro vers. ad quartam,* pro indubitato, tenendum est electionem esse nullam.

- 41 Ad quantum questionis partem, vt nunquam vota eligentium debeant publicari, respondebis abundè ex dictis *sub vers. ad quartam;* sed non inde euenit vt in communi nequeant publicari, quia imò, & debent publicari omni prorsus appellationis oblatu remoto, vt colligitur Doctores per verba textus nostri ibi: *Max publicent in conspectu nuntio:* ita Hostiensis hic *num. 34.* Ioannes Andreas *num. 28. vers. 9.* Ancharanus, & Butrius *eodem vers.* Barbosa *num. 26.* Biazio *p. 3. hoc tit. c. 29. in princ. eadem Rota in Treueren. Abbacia,* *vers. quinta, & in Meren. Abbacia 4. Februarij 1628. coram R.P.D. Dunozero.* † Qui omnes, & Barbosa *de Iure Ecclesiast. dist. p. 1. c. 19. n. 15.* docent esse de forma substantiæ, vt vota in scriptis redacta publicentur.

- 42 Quod si dubites qualiter dicantur vota in communi publicari, breuiter respondeo id contingere, quando integer eorum numerus publicè quoad totam congregationem profertur non expennendo in quorum fauorem data fuerint; vel quod ex ipsis

electoribus in hanc, vel illam personam descenderent; sed explicando tantum numerum personarum, quæ suffragium retulerunt, Tamburin. *de Iure Abbas dist. p. 2. q. 1. n. 12.* Barbosa *supra dist. 19. num. 216.* † Vbi addit per textum in *cap. quod fieri hoc tit.* licet electoribus ante publicationem scrutinij variare, & alios ad libitum nominare, sed publicato iam scrutinio, non sic, cum debeat iam fieri collatio, & electio sit celebranda, vt probat expressè textus infra in *cap. publicata hoc tit.* tradunt Lezana cum Barbosa in *summa quæst. regul. tom. 3. verb. Electio num. 12.* Ludouicus Miranda *tom. 2. quæst. 28. art. 24. conclus. 2.* Syluester in *summa verb. Electio 3. quæst. Fr. Emanuël quæst. regul. tom. 2. q. 14. art. 14.* Valerius Reginaldus in *praxi fore penitentiali lib. 30. tracl. 3. num. 104 in medio,* Rota in *nullius Canonici 22. Maij 1628. coram R.P. D. Dunozero.*

Et addo his quod publicatio scrutinij realis, & 45 distincte est necessaria in electionibus Abbatum, per quorum obitum, videtur Ecclesia: Sic tenuit sacra Congregatio Concilij in *nullius 5. Iulij 1628.* & reseruit Barbosa *dist. 19. n. 228.*

Publicatio inquam parata facienda est expressè, & clara voce, itaui non sufficiat aliquis actus eligentium, qui ad electionem importet, sed requirantur verba oie prolatæ, iuxta textum in *cap. Ecclesia vestra hoc tit. vbi Panor. & alij;* & quod sollemniter, & publicè fiat in Capitulo, *lul. Lauor. var. luerat. cap. 19. num. 96.* vbi subdit aliter esse dicendum, vbi non esset seruanda forma textus nostri, cum tunc sufficiat quæcumque declaratio, vel expressio, consensus, etiam si non fiat per verba ore prolata, Barbosa *de Iure Ecclesiast. dist. p. 1. c. 19. num. 228.*

Si enim dubites quid sibi velit particula: *Max* 47 posita in *textu nostro,* respondeo cum Barbosa hic *num. 15.* & cum eodem, & multis, quos ipse refert in *distinctionibus vsæ frequent. 203.* & cum Ludouico Miranda *dist. quæst. 23. art. 29. conclus. vltima vers. decimo,* Iulio Lauricio *varior. locub. tit. 4. cap. 19. num. 12.* Syluestro *verb. Electio 2. quæst. 10. vt interpretetur;* id est inconuenientem, nulli actui extraneo interposito, iuxta ea, quæ de particula *Inuentum* dixi latissime in *cap. litteræ de restit. spual. &* subdant Iulius Lauricus *relatus, & Barbosa de Iure Ecclesiast. dist. p. 1. cap. 19. sub num. 124.* quod esset moralis interruptio, si interponeretur alius actus pertinens ad impediendum, sine deferendum electionem; vel si absque alia causa cogente Collegium, non facta tali publicatione, dissolueretur, imò & addatur amplius dictionem *Max,* verificari in modico tempore, quod iudicabitur arbitrio boni viri, subditi respectu, ad ipsius rei circumstantias, iuxta multa, quæ cum pluribus repetit amplius idem Barbosa in *dist. dist. 203. num. 4.*

Pro complemento huius questionis iuxta verba 48 textus nostri, ibi: *Vota eundorum diligenter exquirantur,* & verb. *significant,* adducto dicendum, quod vni debent intelligi depositiones, & animorum desideria. Sic Barbosa hic *num. 19.* idem *dist. cap. 19. num. 197. de Iure Ecclesiast.* Miranda *supra d. 9. 23. art. 29. conclus. vltima, vers. septimo.* Et quod particula *eundorum,* intelligitur, nullo omisso: nam quoties omittitur scrutatio solius vnus voti ex presentibus, electio est nulla, vt docent ex textu nostro Ioannes Andreas *col. 3. & 5.* Hostiens. Panor. & Barbosa hic *d. nunt. 19. & in d. cap. 19. sub dist. num. 197.* Petrus Biazio in *his directionibus de dist.*

electi. par. 1. cap. 17. num. 1. & 2. Suarez de religione
com. 4. tracl. 8. lib. 2. c. 15. n. 14. Tamb. supr. g. 6. n. 9. ubi
intelligit si esset contemptus. Et alia particula
dispenſat importat, ut debeant scrutatores inter-
rogare electores, & suffragatores in quem con-
ſentiant; & quare, & quo zelo, & de meritis, &
qualitate illius, vtrobique Barboſa telatus cum Lu-
douic. Miranda, & Tamburin diſt. 9. 6. num. 11.
Particula exquirant ex parte ſcrutatorum, importat,
ut ex te, & proprio ore exquirant; imò ad-
hibitis quibusdam verbis adhortatorius; quæ tamen
non poſſunt dici de ſubſtantia; propterea de ſubſtan-
tia eſt, quod ipſi exquirant; ita cum Speculatore,
Bertachin de Episcopio lib. 2. p. 1. n. 2. Butrio hic n. 25.
Abbat. num. 5. verſ. nota etiam. Hoſtienſis num. 30.
Innocent. num. 6. cum aliis, Barboſa de iure Ecceſi-
ſtiæ diſt. cap. 19. num. 195. idem hic à num. 20. ad-
dens vtrobique quod ex parte electorum importat,
ut non poſſint in ſcriptis vota ſua præſtare; ſicut
dixerunt Berolius deſſ. 1. num. 25. Roman. ſingulari
801. ubi addiſſe; nam ut addit ex multis hic Barboſa
num. 2. 1. teſtis per ſcripturam nequit teſtificari,
ut dixerunt Fatinae in praxi crim. p. 2. q. 80. num. 27.
Bernard. Guezuz ad præſentiam camera imperialis
lib. 1. c. meluſ. 100. conſiderat. 3. num. 7. Malcardus de
probat. ex celſuſ. 149. n. 26. & conſelmuſ. 460. n. 3. Berolius
diſt. deſſ. 1. num. 38. Rebullius de reproſ. teſtium à
n. 141. & alij; Et quod particula ſigillatim ſigilli-
cet, nempe ſecundum Barboſa hic num. 18. Sigil-
mund. à Bononia tracl. de elect. dubio 26. num. 1.
Tamburin. de iure Abbat. diſt. p. 2. q. 6. num. 10. Lu-
douic. Miranda diſta c. meluſ. v. m. c. verſ. ſexto, ut
electores non debeant vocari accedere ad ſcrutato-
res binij, vel trinij, ſed ſinguli, vel quilibet ſingu-
lariter per ſe; ſicut etiam obſervatur in teſtibus
qui in examinatione non debent plures commiſ-
ceri; & quod alias non valeret examinatione, ut iam
latè dixi ſub tit. de reſcripſu, iterum cum aliis Bar-
boſa diſt. cap. 19. n. 212.

Item notabis quod vota huiusmodi, ut effica-
 cia ſint, debent eſſe determinata, pura, ſincera, gra-
 tuita cap. in nomine verſ. quod ſi priorum 23. diſt.
 Ioannes Andreas in cap. an electio ſit hoc tit. lib. 6.
 num. 4. necnon absoluta; non vero conditionalis,
 iuxta quæ latè dixi ſupra in Rub. p. 1. & ſcribit bene
 explicans cum infinitis Barboſa de iure Ecceſiæ diſt.
 p. 1. cap. 19. ſub numero 197. & à numero 198.
 ad 200.

Item etiam notabis, ut quando aliqui velint
 quod eligatur quartus ſcrutator, qui vna cum no-
 tario ſcrutetur ſcrutatores; reſchus tamen & com-
 munitio ſervari quod duo ex illis tertium ſcruten-
 tur, ut tenent hic Abbas num. 9. verſ. quarto queri-
 tur, Innocentius in verb. cunctarum, n. 6. Hoſtienſ.
 num. 45. verſ. ſed quis inquireret. Ioannes Andreas
 num. 18. Butrio n. 26. Compoſtella num. 6. Barboſa
 num. 25. & in diſt. cap. 19. de iure Ecceſiæ diſt. n. 196.
 & vtrobique etiam cum Ioanne Frigibur in ſumma
 de elect. q. 7. col. 2. ante finem verſ. & p. 10. Roſella in
 ſumma verba electio col. 5. verſ. qui ſunt. Fr. Ena-
 nuel quaſt. regul. tom. 2. quaſt. 52. art. 3. Rendina &
 Rota in diſt. Treneren. Abbatis 14. 1. verſ. ſe-
 cunda.

QVÆSTIO III.

An ut electio legitime fiat per Scrutinium,
 debeant ſcrutatores collegialiter in vnum
 conveniri in aliquo loco publico, non oc-
 culto, & clauſeſcitino? Et an requiratur,
 ut ſacta publicatione ſuffragiorum, fiat
 ſtatim collatio numeri, meriti, & zeli;
 ita ut non ſufficiat habere maiorem ſuf-
 fragiorum partem, ſed requiratur vlti-
 rius eandem eſſe ſaniorē? Vbi quid ho-
 die obſervetur in praxi? Et an ſi vota in
 electione Canonica dimittantur in duas
 æquales partes, præferatur ille qui maio-
 ribus innatur meritis, & ſtudio. Sen
 an ſit ſorte dubium dirimendum, vel
 tantum ſit electio faciendā de illo, qui
 inter cooppoſitores eſt in ætate maior
 ceteris? Vbi de decreto in ſcriptis ipſum
 electionis ſacta? Et an ſit locus iuris
 colligantur ſuperſtitis habentis parita-
 tem votorum, ſi vnum moriatur ante,
 vel poſt adeptam poſſeſſionem ſibi adi-
 dicatam à Capitulo eligentium? Et an
 ſit faciendū novus conſenſus, ſi dece-
 dente magis idoneo alium idoneior ceteris
 remaneat?

SVMMARIVM.

- 1 Electio ut legitime fiat, debent electores cū
gregari in aliquo publico, & honeſto Ecce-
ſiæ loco.
- 2 Vocalata extra Capitulum, non augent nume-
rum poſt ſactum ſcrutinium.
- 3 Conſenſus eligentium collegialiter, & in vnum
eſt præſtandus ab eligentibus, & num. 4. ubi
reſpondetur obiectis.
- 4 Collatio votorum ſtatim reſpectu numeri, meriti,
& zeli, ſit, publicatione votorum ſacta, in
praxi antem maior votantium numerus deci-
det pari ſanior, & quare n. 10.
- 6 Collatio zeli ad zelum ſit, quando expendatur
ingenienter eligentium.
- 7 Electio debet fieri à maiori parte comparatim
ad numerum omnium congregatorum.
- 8 Electus à minori parte, quandoque præſertur.
- 9 Eligentium numerus, ſolum eorum computatur,
qui in eadem electione votum habuerunt, non
eorum, qui recedunt à loco; ubi ſacenda eſt
electio.
- 10 Electiones ex decreto Trid. ſunt per vota ſe-
creta.
- 11 Electio communis, ſit ſacta collatione. Quæ
dicuntur vniuſi Capituli alius n. 12.
- 13 Schedula eligentium per ſcrutinium, debent,
collatione ſacta, coram Capitulo concre-
mari.
- 14 Forma electum declarandi à Decano, vel Com-
promiſſario.
- 15 Vota eligentium in duas partes æqualiter diſiſſa,
quæ praxi olim, & hodie in electioſibus Co-
munitatum, etiam Deſſer. & Maſſiſſal.
L 4 dicuntur

dirimant electionem pro uno ex cooperatoribus num. seq. & num. 19. 20. & 27. ubi ponitur interea Bulla Alex. VII. de anno 1676.

16 Cap. Cumana, cap. in Genesi, cap. Ecclesia hoc tit.

17 Electus in paritate votorum, si excedat in meritis, dicitur habere maiorem eligentium partem.

18 Bulla Sixti IV. & Leonis X. expenduntur.

20 Maior erat in paritate duorum cooperatorum ad Prebendas, Dilectales & Magistratus, praefert unum ex electis. Quare & n. fin. ubi de integra Bulla Alex. VII.

21 Electus, Superstes cum alio, qui dum esset in paritate votorum, fuit mortuus, quando absque nova concursu subrogatur? Et quando non num. 13. 24. & 25.

26 Oppositor unus desistens à concursu, qualiter ex cooperatoribus dignior alius eligatur sine novo concursu.

¹ Ad primam quia iam nonnulla dixi supra sub Rub. & infra, nunc respondeo quod ut electio per Scrutinium fieri possit, requiratur ut electores vocati, collegialiter congregentur in aliquo publico, & honesto Ecclesiae, seu Coenaculi loco, de quo, ac de aliis dicti infra in cap. congregatio 53. & cap. in Genesi 55. hoc tit. de quibus omnibus ibi, & supra iam adductis, sentiant post antiquiores Petrus de Bixio in decretis electiois p. 3. cap. 21. Petrus Gregor. hoc tit. cap. 5. n. 2. & cap. 16. Sigism. à Bononia hoc tit. dubio 111. num. 1. & 11. Iulius Laurinus varior. lucubr. tit. 4. cap. 18. num. 1. Castellan. de elect. Canon. cap. 3. num. 2. vers. 1. Tambur. de iure Abbas. p. 1. disp. 5. quasi 6. d. 4. num. 2. Rota in Casar Augustan. electiois 10. Maji 1623. coram R. D. Cocchino Decano.

² † Et quod vota lata extra Capitulum, non augeant numerum eligentium post factum Scrutinium, post Cardinalem Holsten. Ioan. Ande. & Ancharanum in dist. cap. in Genesi, docent citati per Ferentil. in annotation. ad decretum. Bazar. 551.

³ Litter. C. mem. 15.

³ Notandum vto est non esse speciale in textu nostro, sed generale in omnibus explicandis per Capitulum actis, ut collegialiter, & simul in vnum consensus praestetur, ut tradunt hic Abbas, n. 11. & in dist. c. in Genesi num. 7. Butrius in cap. auditis num. 3. hoc tit. Barbosa de iure Ecclesiasti. p. 1. c. 19. n. 172. qui subdunt ut etiam ante formam dicti cap. nostri textus exigebatur consensus, ut in vnum, & cetero tempore iuxta doctrinam Bartoli in l. & tamum 5. distamen. mem. r. ff. de pactis, & ibi Angelus n. 1. & Butrius in dist. cap. in Genesi num. 28. postquam dixit formam dicti Capituli, non habere locum in electionibus inferiorum Dignitatum, subdit. Si ille tamquam alius spectet ad Capitulum à congregatis, ut Capitulum, & simul in vnum.

⁴ Nec officio Cardinalis conf. 103. num. 20. dum dixit sufficere, quod Canonici singulariter consenserint, dummodo in Capitulo; quia per illud adverbium singulariter, non excludit simultaneum Capituli consensum, sed excludit communem illam electionem post servatam publicationem ab vno nomine in Capituli per verba singularis nominis faciendam, ut in testimoniis habetur in textu nostro, & in dist. cap. in Genesi, ubi glossa verb. Communiter, & verbo Reperi, ibi, Abbas notat. 4. in 3. regulis. Barbosa in dist. cap. 19. num. 175. ubi etiam refert

decisum à Rota in causa Hispanen. Curie. 13. Februarii anno 1619. coram Buzato & inter impressas decis. 380.

Ad secundam questionis partem, etsi aliqua dicam infra in dist. cap. 53. & 55. hoc tit. respondens resolutivè de iure requiri, ut facta suffragiorum publicatione, statim fiat collatio votorum, respectu numeri, meriti, & zeli, ita ut non sufficit habere maiorem suffragiorum partem, sed requiratur alterius esse sanioris, ut colliguntur ex tenui hoc in vers. vel maior, & Junior pars Capituli. Ludovicus Miranda Pralator. regul. quasi 23. art. 26. in princ. & conclus. 1. Tambur. de iure Abbas. dist. quasi 6. num. 33. Iulius Laurin. varior. lucubr. dist. 1. 4. cap. 19. num. 85. ubi num. 84. dicit quod particula illa maior, intelligitur respectu numeri, & alia sanior, denotat auctoritatem, zelum, & merium electorum.

Item quod collatio zeli ad zelum suum quando expenduntur intentiones eligentium. Et nunc bonus, vel malus sit zelus ab effectu, & persona electa, iudicandum esse an vita, moribus, doctrina, pietate, ceterisque virtutibus aliis praestet, vel sit inferior, an proximus eligentium, ut ex affectu Canali videatur electus, & malo zelo ut dixerunt Petrus Gregor. de elect. cap. 16. num. 14. Iulius Laurinus dist. cap. 19. n. 83. Barbosa dist. cap. 19. ibi. 1. de iure Ecclesi. n. 219.

Ex quo observant Abbas conf. 15. n. 24. lib. 2. & in textu nostro num. 5. ubi etiam Barbosa sub num. 17. Franciscus Marcus decis. 98. 4. Iulius Laurin. dist. cap. 19. num. 85. Barbosa in dist. cap. 19. n. 220. quod electio debet fieri à maiori parte computante ad minorem partem omnium Cooperatorum pro electione ex cap. Ecclesia vestra dist. 1. hoc tit. ubi Abbas, & alij communiter, idem conf. 15. num. 4. verb. constitutum in cap. omnes cum maioribus hic Barbosa sub dicto num. 27. & in dist. cap. 19. num. 227. † Et quod, quandoque electus à maiori parte praefertur, veluti si à maiori parte electus, non sit idoneus, & vbiutrumque electio eo culpam maioris partis desolvitur ad minorem, ut sentiunt Doctores per textum in d. congregatio 53. & cap. dudum 22. hoc tit. quia illa maior pars, & sanior censetur, quae est iustior, & maiori nititur ratione, & aequitate. Rota in vna Tolentana Canonica Penitentiary 1641. Barbosa dist. cap. 19. sub num. 224.

Item quod in relato numero computantur olim qui in eadem electione votum habuerunt, ut dixit Abbas in dist. cap. Ecclesia num. 1. Barbosa sub dist. num. 17. hic & in dist. cap. 19. sub num. 223. & vbi obique ut non sit habenda ratio in huiusmodi comparatione de votis illorum, qui recedunt à loco, ubi facienda est electio, ut in cap. cum nobis, ubi Abbas num. 3. hoc tit. Nec illorum, qui noluerunt votare, ut dixit glossa in clem. quicquid, verb. que in facto ante finem, vers. & in hoc etiam, ubi Vitalin. n. 29. vers. aut fuerunt vocati. hoc tit. Nauar. conf. 7. num. 1. in mens. Et Eman. quasi regul. som. 2. quasi. 52. quos sequuta est Rota in dist. Casar. August. electiois 10. Martii 1623. coram Cocchino Decano, quem huc nominibus multis idem Barbosa in d. c. 19. de iure Ecclesiasti. num. 214. & cum aliis etiam tenet Barbosa hic sub dicto n. 27.

In praxi autem cum plura inconuenientia ex investigatione quae nam electi maior pars, & sanior orientem, & oporteret, quod omnia publicè coram scrutatoribus scriberentur, & coram omnibus, & publicarentur non solum quoad numerum, sed quoad personas, ut dicit sub quasi. praeced. ideo Concilij congregatio in cap. 6. sess. 25. decreuit me-

ritu, ut in postea electiones per vota secreta fierent; ita ut singulorum nomina nunquam publicarentur, ut dixi latè *sub dicta quæst. præced.* & inde factum esse dicunt Franc. *decis. 782. num. 3. p. 3.* Suarez de relig. *cap. 4. tract. 3. lib. 2. cap. 8. n. 13.* Sigilmundà Bonon. *de elect. dub. 38. num. 8.* Iulius Latorius *variar. lucubratur. 4. dist. cap. 19. n. 89.* Tamburin. de *elect. Abbas p. 2. dist. 5. quæst. 9. num. 21.* Rota in *multum seu Pempen. Canonie. de Rencisal. 22. May 1628.* coram R. D. Dunozero iuniori, Barbosa hic *dist. num. 27. vers. enim, & in dist. cap. 19. num. 222.* ut valida reputetur electio à maiori votorum, seu suffragiorum numero, facta; dummodo ipsa vota sint legitima, nec viliam patientem exceptionem, & persona digna eligatur: nam si persona electa, indignior non sit, semper maior pars Capituli sanior præsumitur.

11 Pro complemento huius dubij adicienda iuxta decisionem textus nostri requirit substantialem, ut facta collatione, communis electio fiat, quæ est, veluti vnus actus totius Capituli, cui non intelligitur consummari; donec vnus nomine eiusdem Capituli, cui ipsam talem auctoritatem dederit per verba singularis numeri loquatur, & eligat futurum Prælatum. Ita Abbas hic *num. 11.* vers. *scilicet autem*, Franc. Marcus *dist. decis. 922. num. 2. lib. 1.* Iulius Lator. *dicto tit. 4. ad. 19. num. 92.* Tamburin. *de iure Abbas. dist. p. 1. q. 2. num. 17.* Et quod prædicta communis electio de substantia actus debeat fieri statim post collationem votorum absque vlla mortali interruptione, dicunt item Tamburin. *dist. 4. 6. num. 19.* Iulius Lator. *dist. cap. 19. num. 94.* & vbi subdit quod facta publicatione, contemnantur schedulæ coram Capitulo, quod vti substantiale requirit, Tamburin. *dist. dist. 5. q. 2. num. 13.* per declarationem à S. memorie Pæp. V. vixit vocis oraculo Cardinali cribello factam, quam referunt Castellin. *de elect. Canon. cap. 4. n. 62.* Et Eman. in *collet. prælegit. mendicanti. post Bullas eiusdem Pontificis sub num. 4.*

12 Et quod prædicta communis electio de substantia actus debeat fieri statim post collationem votorum absque vlla mortali interruptione, dicunt item Tamburin. *dist. 4. 6. num. 19.* Iulius Lator. *dist. cap. 19. num. 94.* & vbi subdit quod facta publicatione, contemnantur schedulæ coram Capitulo, quod vti substantiale requirit, Tamburin. *dist. dist. 5. q. 2. num. 13.* per declarationem à S. memorie Pæp. V. vixit vocis oraculo Cardinali cribello factam, quam referunt Castellin. *de elect. Canon. cap. 4. n. 62.* Et Eman. in *collet. prælegit. mendicanti. post Bullas eiusdem Pontificis sub num. 4.*

14 Igitur post dictam collationem, & declaratam electionem, si nulli de Capitulo sit commissum, ut declare electum, tunc hic ab eo, qui Capitulo præest, vel qui primam vocem obtinuit, iuxta verba, quæ referunt Sñez, & Barbosa relati *infra num. 21.* nempe: *Placet ne vobis electionem publicari, Respondeo, & deinde sic ait: Ego N. nominibus meo, & omnium, elegantium mihi in his consensuum, invocata gratia Spiritus Sancti, & gloriosissima Virginis Mariæ, & S. N. huius Ecclesiæ Patris venerabilem virum atque legitimum iuribus praesentem in sacris Ordinibus constitutum, litterarum competentem tribuimus, de legitimo matrimonio nuptiarum, in spiritualibus, & temporalibus praesentem, & adveniens secundum Canonice sanctiones, in quem, collatione facta, omnes consenserunt (vel in quem maior pars consensit) in nostrum, & dista Ecclesiæ Episcopum vel Abbatem, aut Priorem, seu Proprium, eligo, dictum pronuntio, & in communem coram vobis publico in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen. Quod si sit compromissum dicet: Ego N. compromissarius nomine meo, & faciorum meorum compromissarius omni iure compromissi immutari in me, eligo N. in quem maior pars nostrorum consensit: Sic referunt relati *infra numero 21.**

15 Ad tertiam questionem partem, suppositis quæ supra in Rubr. adduxi *sub quæst. 7. ad num. 40.* de electione per sortem iam nunc dico, ut quoties in duas partes æquales se diuiserunt partes, tunc de

iure Metropolitani iudicio ille præferretur, qui maioribus iuuaretur studiis, ac meritis, per regulam textus in *cap. si forte 63. dist. glossam cap. obnoxius 33. §. nunc primum queritur possi medium, vers. sed quod 63. dist. & in cap. ecclesia vestra a. 2. hoc titulo, verbi non confenser post medium, vers. sed quod, vbi quod si par est zelus, numerus, & auctoritas eligentium; tunc inde recurretur ad meritum electi, ut etiam tradit Abbas in *dicto cap. Ecclesia vestra, num. 25. vers. quandoque*, Turretin *aa. vi dist. cap. si forte*, Innocent. in *cap. cum in iure hoc titulo*, Barbosa cum multis ea antiquis in *prædictis locis*, & de *iure Ecclesiæ. tit. p. 1. cap. 19. sub num. 224.* à vers. vbi vero, Tynaquel. *de iure primæ. quæst. 17. opuscula. num. 2. possi medium, vers. & in Capitulo, Azor. in *lib. moral. p. 2. lib. 6. c. 16 quæst. 40.* F. Sigilmundà Bononia *de elect. dub. 47. num. 9. vers. si vero vota*, Caster. *Palao, tom. 2. tract. 13. de heret. heret. dispensatione a. puncto 11. §. 6. num. 3.* Rota in *Tolentana Canonie*, coram Clem. VIII. relata per Nicolaum Garciam *de heret. §. 1. 40. n. 166. vbi num. 169.* testatur duas Bullas, Leonis X. & Sixti IV. quibus cautetur super provisione Præbendæ Doctoralis, & Magistralis in Ecclesiis Cathedral. Et quid faciendum quando hæc difficultas occurreret resoluens, nempe facientes esse informationes de ætate, nobilitate, sanguinis puritate, & gradibus cuiusque ex electis per illas duas partes eligentium, quibus factis à persona, siue personis ipsorum eligentium, posteaque per electos, & arbitrat in Capitulo per ipsos votantes; ille tunc eligeretur, qui iuxta requisita adducta, & alia magis alieni polleret.**

Nec obstat relata, iudicare, ac visitare prædictæ (quam ego vidi prædictam anno 1633, in Capitulo Conchen. in electione Præbendæ scripturæ inter D. D. Antonium Paynum, cui adjudicata fuit, qui nunc est Archiepiscopus Burgen. post Episcopatum Aulicæ, & Zamoren. & Doctorem D. Franciscum Barrientos, tunc Canonie Magistral. Granatæ, qui obiit Magistral. Hispanæ.) textus in *cap. Cumque, & in dist. cap. in Genes, & cap. Ecclesia vestra hoc tit. vbi Abbas num. 13. post medium, vers. ante omnia*, probantes neutram electionem in paritate votorum esse validam, cum neutri dici possit facta à maiori parte Capituli; quia procedunt, vbi cum paritate votum, concurrat etiam paritas meritorum, omniumque aliarum qualitarum, ut clare apparet ex eorum lectura, secus vbi cum paritate votum merita sunt inæqualia; quia tunc iuxta dispositionem *dist. cap. si forte* dignior est eligendus; vt admittit etiam glossa in *dist. cap. Ecclesia vestra* ea aduerso citata *verb. consenserunt*.

Verum si vergeas, dicendo quod quando vota sunt paria, deficit in vnoquoque consensus maioris partis Capituli qui tamen essentialiter requiritur in qualibet electione, adhuc respondendo cum glossa in *dist. cap. in Genes* *verba etiam*, & in textu nostro infiguratione calus in verbo *& sic est illi*, & ex Innocentio in *cap. ad idem num. 2. vers. cum hoc tit. & ex Bartolo in *l. electum num. 1. §. de electis*, quod vbi electus in paritate votorum excedit in meritis, dicitur habere consensum maioris, & sanioris partis Capituli quia maioritas, & sanioritas non coalescit solum ex numero eligentium; sed etiam ex meritis electorum & dignitate eligentium, cum quibus in paritate numeri, efficitur maior, & sanior pars; pro quo faciunt verba Bullæ dictæ Sixti IV. vbi: *Idi de nobili genere procreati forent alius non nobilibus, & inter ipsos nobiles, qui ex utroque parente, nobilitas forent nobilibus ex altero, & inter ex utroque, vbi**

voluntate nobiles de maiori nobilitate genere procreant, per eosdem ordinaris collaudat, & capitula prelatantur; qui si in eadem Ecclesia, & alias sic quod dignitas repertantur, alia prelatatur, si que perpetua temporibus observetur.

18 Prædictæ tamen decisioni videntur obstat alia ex verbis Bullæ relaxæ Leonis X. quam enam plenè ad litteram ostendit supra Nicolaus García omnino legendus pro requisitis in electionibus Canoniceatum Doctoral, & Magistral in Ecclesiis Cathedralibus Regnorum Castellæ, & Legion. qui à num. 170. usque ad 135. plenè expendens dubia, quæ excitari possunt pro intelligentia dictarum Bullarum, à quo resolutur dico; quod etsi prædictam Bullam illud, ex quo electi sunt duo in paritate votorum, suos diuinit inter illos diffiduum, iuxta verba ibi: *Esse vultus dno habuerunt paritatem votorum, etiam forte dirimatur, & forte loco electionis, & promotionis habetur*, &c. Et quia idem García cum multis à num. 204. adducens, & probans cum aliis ex regula textus in cap. fin. de foris legibus; vt licet sint sortis prohibite in electionibus ad beneficia, seu officia Ecclesiastica; tamen hic specialiter à Papa permittit. Et quamvis iterum ibi dubitet, an verò prius ad qualitates; ita vt nobilis præferretur non nobili, & magis nobilis minus nobili, & beneficiarius in eadem Ecclesia non beneficiario, iuxta dictam Bullam Sixti IV. & à num. 203. reprobet omnino praxim, & sententiam multorum, quos ibi refert, à num. 206. dicentium prius deueniendum esse ad dictas qualitates, referens à num. 206. etiam alia tetro temporibus exempla Ecclesiarum, Placentiæ, Tolentianæ, Gienens. & Abulens. vbi absque accessione ad sortis de qualitatibus præcedentiam actum fuit, iuxta quas, magis idoneo adiudicata sunt Præbenda ligata ex paritate votorum; quemadmodum, vt iam dixi vidi in Conchen. Ecclesia prædicari cum D.D. Antonio Payno, & D.D. Franc. Barrientos; ipsique asserunt illico, habita qualitate votorum, forte diffiduum dirimendum, non obstante verba dictæ Bullæ Sixti IV. dicens eius dispositionem quantum ad hoc, sublatam esse per Bullam dictæ Leonis X. etsi in illis sit confirmata, & ex eo etiam; quia si prius deuenietur ad probandum post æqualitatem votorum, qualitates etiam nobilitatis, Dignitatis, & gradus cooppositorum; nunquam; aut raro deuenietur ad sortis, cum moraliter loquendo non daretur casus, quod vterque esset nobilis, & vnus non magis nobilis altero, sed æque nobilis. Tamen non obstante eius doctrina vidi prædicari vsque ad nostra tempora, nisi inter ipsos cooppositores habentes votorum æqualitatem, alter alteri cesserit, vt vidi Salamanricæ prædicari in illa Cathedrali inter D.D. Ioannem Chalez Collegam D. Bartholomei, & D.D. Didacum Medina Francell. Collegam D. Iacobi, vulgo, *del Arcohispo*, qui cesserit referunt sibi pensionem soluenda per dictum Chalez, & in dict. Abulens. Ecclesia inter D. Antonium Castañon. Collegæ dicti Collegii *del Arcohispo* nunc iam electum Canonicum Perpetuum Ecclesiæ Tolentianæ, & Doct. D. Patron. de Ayala Colleg. Collegii maioris Obeten. apud Salaman. nunc Magistrum nostræ Infantis Margaritæ de quorum consensu post æqualitatem votorum fuit deuenum ad sortem, quæ obtrixi D.D. Antonio Castañon. Sed de his videbis notata super in Rubrica quæst. 7. à num. 40. vbi de electionibus antiquis pro sortitionem factis etiam in officiis temporalibus & Ecclesiasticis.

20 Verum quia ex hoc modo providendi experta

fuerunt dissidia plura; imò & inuiciosa, etiam extrajudicialiter aduersus sanguinem, puritatem, ac nobilitatem ascendendum, & collateralium etiam descendendum sic contentendum; quamvis pro parte Ecclesiarum horum Regnorum Castellæ, & Legion. instanter petitur fuit, vt illico ab ipsa æqualitate votorum deuenietur ad sortis, & quod nunquam cerneretur super qualitatibus oppositorum, vt mihi ore informauit D.D. Ioannes de Astorga, Canonicus, & Dignitas Ecclesiæ D. Iacobi in hac Curia Matriten. ad prelatens agens procurator pro toto statu Ecclesiarum horum Regnorum; & quod sortium iudicium esset periculis plenum, fallax, ac nimis calumniosum; Tandem post longam discussionem, Alex. Papa VII. qui nunc viuus, viximus ad annos multos, suis literis expeditis anno ab Incarnatione Domini millesimo, sexcentesimo, quinquagesimo sexto, sexto nonas Octobris, sui Pontificatus anno 1. voluit, ac decreuit, vt de cetero perpetuis futuris temporibus in dicta votum paritate, sola ætatis concurrentium ratio haberetur; inuicem quocunque de cetero in electionibus predictis eligendum paria vota fuerint in dicta paritate, ille qui ætate maior fuerit alteri ætate minoræ remota sorte, & qualibet alia ratione, seu consideratione qualitatibus, omnino præferri ille, qui de similibus Canoniceatibus, & Præbendis promouendi, & de illis prouisus in possessione ipsorum Canoniceatus, & Præbendarum vocatum uniuersum omnino deberet, seruata alias forma literarum Apostolicarum super modo prouidendi, vt ante præfatos statum, &c. Quorum litterarum transumptum infra num. fin. leges.

Circa decretum assumendum aliquem per Capitulum, Decanum, vel compromissarium, in Episcopum, Canonicum, Abbatem, & Prepositum, seu Priorem, leges Barbofam de Iure Ecclesiastico, dist. p. 1. cap. 19. sub iam dict. num. 215. cum Tamburino de Iure Abbas. dist. p. 1. quæst. 6. numero 17. & 19. Suarez de religione tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 5. numero 8. ad finem, vbi eandem formam scribit, & ponit relaxas Barbofam, quam nunquam vidi, licet ordinatum in electionibus Canoniceatum observari, ac repeti; sed ipsam leges supra numero 14.

Ad vltimam questionis partem, adiungis, & 22 vides, quæ dixi sub cap. quia, de iudicio quæst. 24. per totam, vbi de subrogato in ius alterius circa beneficia; item & de iure colligantis in Capellanis iuris Patronatus, & habito respectu ad tempus, in quo prædicabatur discussio qualitatium oppositorum, modo iam dicto, sub vers. ad tertiam. Respondeo, quod si vnus moreretur, tunc iam cessaret omnis eius habilitas, nec posset esse locus vltiori discussioni ex defectu positiui, sine quo fieri non potest comparatio; quia per obitum vnus electi, res deuotus ad eum statum, vt beneficium esset necessarium ad iudicandum collecto superstiti, exemplo cessionis, per quam collecto renunciatario non acquiritur nouum ius dicti proprium. Plura tradit videntia ex multis Barbofa dist. cap. 19. sub numero 245. sub vers. debet igitur, & Nicolaus García de benef. p. 9. cap. 1. numero 217. Vbi quid cedente, vel decedente altero collecto, antequam electio sortium effectum, aperiat via superstiti, illique debeatur Canoniceatus, seu beneficium, etiam si defunctus esset magis idoneus; dummodo superstitis sit habilis, qui ex multis latè distinguuntur cum eorum dist. p. 1. cap. 4. sub num. 212. postquam dicit, & quod si duo essent pa-

vel ad illud, & vult eorum ob aliquam causam, eam occultam, esse inhabilis, vel indignus, ad Canonicatum, non esset locus deveniendi ad sortes, vel ad qualitates Bullæ Sixti & Leon. X. nisi inter habiles, idoneos, & dignos. Quod si inhabilis esset electus à maiori parte, non ideo sequens in votis, deberet manere cum Canonicatu, sed esset faciendâ noua electio, cum nouo concursu, nisi illa maior pars sciens, seu culpabiliter illum elegerit ex cap. 12. cap. 22. cum aliis huius tituli. Et iuuatur hæc omnia ex his quæ dixi de subrogandis collatantibus in cap. quia v. de Indultis. quæst. 24. & in tit. 21. l.ite penden. e.

45 S. d. negati non potest ex dictis, quin ius illud, quod ex vi electionis in paritate votorum erat æqualiter indeterminatum ad utrumque per mortem vni. s. eorum remaneat apud suspensum non quidem ex noua acquisitione, sed ex determinatione sui iuris; & quia remotionem competitoris, superstes remanet necessitâ inclusus iure proprio. Nam ubi dispositio, aut materia comprehendit indeterminatâ, duo supposita, illud in quo per euentum subsequenter, terminatur, ipsa dispositio habetur, ac si ab initio in ea specialiter, & determinate comprehensum fuisset quod autem ante determinationem debet per mortem, aut alio modo mutâ statum, habetur ac si ab initio non fuisset comprehensum. cap. 12. & ego de re. si. sigill. de cap. pastoralis in fine de re. script. Thome. de iure Primæ. q. 10. non. 198. Etenim quando electio debet esse vnus et duobus, deficiente vno, necessaria remanet electio de superstitibus, iuxta reg. l. stultum, aut Pamphilius 95 §. quod si promissio §. de solat. & notat ibidem Alber. in princ. & non. 1. in fin. & 2. post med. vers. unde, & Bart. non. 1. vers. vnde ad secundum, & non. 5. post med. vers. si autem, & concludit Bald. conf. 324. non. 2. rel. 2. vers. nam conditio lib. 1. García de benef. p. 2. cap. 2. n. 247.

46 Vnde si dubites, an si concursu factu, desistat magis idoneus ex reliquis oppositoribus, sit eligendus magis idoneus, vel sciendus sit alius concursus, propositio nouo edito, in quo cum Nauarro conf. 11. non. 3. de re. script. Zerola in præri. Episc. par. 2. verb. concursus p. 25. excellentio distinguendum; quod si ante factam per ordinatum electionem, seu nominationem de magi idoneo, ille desistat, vel decedat, non poterit eligi alius ex oppositoribus eiusdem concursus, qui per electionem factam finitus est, & consequenter faciendus erit n. unus concursus, posito nouo edito, quo intelligit García d. ult. 9. p. non. 224. cap. 1. quando ille electus desistit, cedit, aut decedit ante lapsum quadrimestre, dicitur per Const. Pij V. ad significandum Papæ, alius infra quadrimestre, non facta significatione, dispositio ad Papam liberè deuoluatur, etiam si Episcopus dediderit literas electo ad Papæ significationem, quidquid dicat Zerola, & Nauar.

47 In nomine Sanctissime, & indiuidue Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, Amen. Omnia, & singula præsentis publicum transumpti Instrumentum visurus, lecturus, & audientis notum sit, & manifestum, quod anno à Natiuitate Domini

in nostri Iesu Christi M. DC. LVI. Indictione nona, die verò vigesima sexta mensis Olibris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris Domini Alexandri Diuina prouidentia Papa Septimi anno eiusdem. Ego Notarius publicus infra scriptus vidi, legi, & diligenter inspectis Literis Apostolicis sub plumbo, more Romana Curia expeditis, sanas sequidem, & integras, nec in aliqua sui parte suspectas tenoris sequens, videlicet.

Alexander Episcopus servus servorum Dei Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in summa dignitate caluise, & Apostolica potestatis plenitudine à Deo constitutus, ad ea principaliter, quæ discordant, & immixtis vix personis quilibet præsertim eruditæ, & nobilitate potentes excutiri possint obuiatur libenter interuenit, & desuper offensa sui parces suauiter interponit, prout ad conspectu in Dominis salubriter expedire. Hinc cum iuxta acceptum in electione, annuatum, & præbendam in singulis Cathedralibus, & Metropolitani Ecclesiarum Regiorum Castellæ, & Legionis, de quibus ad electionem per vota secretæ venerabilium fratrum nostrorum Archiepiscoporum, Episcoporum, & dilectorum si in Capitulum prout examini in concursu prouideri debet, & solent, & ex indultu Apostolice habenda sui ratio nobilitatis, & maioris nobilitatis conuenientium, & in paritate votorum de hac eadem nobilitate pro pralatione electis, in paritate votorum rationem habere censenda inoleuerit, prout, & paritate ipsam in certis casibus sorte designanda eadem indulta permittant, eam vero sortu inditum in hac materia fallax, & periculosum minus existat, discussio verò nobilitatis magnas plerumque discordias, & calumnias, ac iniurias inter personas, & familias excitare solet, ex quibus gravia interdum scandala soborta fuerint, illaque descepi suboriri possint cum perturbacione Ecclesiarum, & Capitulum huiusmodi, nec non diversarum familiarum nobilium, & principum principaliter amittantem conuenientium, qui vi sibi ipsi patrocinantibus aliorum defectus, & familiarum inuicem allegare, etiam contra communem bonum alimentationem non desunt, indicque oris grauius sitient, & contrarius, siquid diutius actus, Ecclesia interum debito seruius careant. Nos Pastoralis cura Ecclesiarum predilectarum, illamque Præfatum, & Capitulum necnon familiarum huiusmodi, visitari, quieti, & tranquillitati consulere desiderantes non impropi, & ex certa scientia, dequæ Apostolice potestatis plenitudine persequi statuam, & v. d. n. m. quod de cetero perperis futuris temporibus in dicta vœuam paritate sola ætatis conuenientium ratio habeatur, ut ut quatuorsemque de cetero in electionibus predictis eligentium paria vœuam fuerint in dicta paritate, illi qui ætate maxime fuerint, aliter ætati inuicem remota forte, & quilibet alia ratione, seu considerare qualitates gradus, aut cuiuslibet, etiam insignis, aut primarie nobilitatis, etiam præfati, illi qui de similibus Canonicis, & Præbendis prouideri, & de illis prout in possessione ipsorum Canonicis, & Præbendarum vacationem uniuersi obtineri debeat, seruatis tamen aliis forma Literarum, & indultorum Apostolicorum super modo, & forma prouidendi de similibus Canonicis, & Præbendis, vti ante præfati ipsorum statum, & decerentes præfatis literis semper, & perpetuo validas, & efficaces fore, & effectusque plenarias, & integras effectus sortiri, & obtineri, neque ab illis vllis iniquis in tempore resisti, aut recedi possent, neque debere, siquid, & non alias per quæcumque

Iudicij ordinarios, vel delegatos, et ipso casum Palatii Apostolici Audientes, ac Sancta Romana Ecclesia Cardinales, & de Legere Legatos, Aliique Sedis Nuntios sublati sūt, & eorum culibet aliter indicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super hiis a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter commiserit attentari, non obstantibus promissis, ac factis recordationis Sixti Papa Quartus, Leonis Decimi, necnon Gregorij Decimiquinti, & aliorum Romanarum Pontificum predecessorum nostrorum Litteris, seu constitutionibus de super in contrarium forsan editis, ac in universaliibus, Provincialibus, & Synodaliibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinamentis Apostolicis, necnon Ecclesiarum Cathedralium, & Metropolitaniarum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia reoratur statum, & consuetudines, privilegia quoque indulta, & litteras Apostolicas huiusmodi, nullasque, eorumque Capitula, & Canonice, aliisque superioribus, & personis, sub quibuscunque tenoribus, & forma in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totius tenoribus, specialia, specifica, expressa, ac individua, non autem per dictas generales idem importantes mentio, aut quavis alia expressio habenda, aut alia expressio facta ad hoc servanda foret tenore huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil prius emissum, ac forma in illis tradita observata inserti forent presentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis, aliis in futurum permansurus latissimi hac vice dimittatur harum serie specialiter, & expressè reuocari derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostra derogationis statuti, ordinamenti, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare presumpserit indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Roma apud Sanctam Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominice millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, sexto nonas Octobris, Pontificatus nostri anno secundo.

Quia quidem litteras Apostolicas ego Notarius publicus infra scriptum ad me reuocenter, ut decet recipiens, ipsi vixi, & diligenter inspectu præfatus publicum transcriptum instrumentum confecti, ac rite collationatum cum suis originalibus Litteris concordare, reperi, signaque, subscriptum meum filium munus, & eadem presenti instrumentum fieri, formisque credatur in iudicio, & etiam illud perinde, ac si Littere originales ostensa forent. Super quibus omnibus petum fuit à me Notario infra scripto fieri præfati publicum instrumentum actum etiam Roma sub anno, indictione, die, mense, Pontificatu, quibus supra, presentibus ibidem Dominis Ioanne Cloes, & Claudio Marco testibus ad præmissa habitis, atque rogatis, præferto huiusmodi Apocum suo originali rursus concordat. Ioannem huiusmodi Officialis deputatus, Ioanne Cardinale Pro Dat. Ego Aurelius Pulenti Reuerenda Camera Apostolica Notarius de præmissis rogatus præfati transcriptum instrumentum subscripsi, & publicè requisiui, &c. Locum & Signum.

An electio facta de quodam Religioso in Abbatem à conventualibus vocalibus, quibus competit ius eligendi intra tres dies loco Abbatis demoritur, possit nulla diei, eo quod Pater Generalis opponat sibi illud eligendi ius competere intercessu. Et an si super hoc mora sit supplantanda in prima instantia coram Illustrissimo legato Nuncio Pontifici in hiis partibus existente, seu spectet ad ipsum Reuerend. P. Generalem, aut ad solum Romanum Pontificem? Et num à conventualibus electi interim dum lū duras competas manuentionis ius.

SUMMARIVM.

- 1 Fallum refertur stellans ad electionem de Abbate solum de Patre Aguano in Canobio de Sahagun Benedictinorum, & de illius contradictione à Patre Generali Sylva.
- 2 Lū super electione Patris Aguani in Abbatem de Sahagun rixam, & clamorem tanquam.
- 3 Pater Aguano in Abbatem de Sahagun suadetur rixæ, ac rell. electi, num. lequentibus & n. 10. & 11.
- 4 Illustrissimus Nuncius legatus Hispania videtur, ut iure pleno mandauerit confirmandum esse electionem de Patre Aguano in Abbatem Canobii de Sahagun, & num. 567.
- 5 Bulla Urbani VIII. refertur, qua probatur Nuncium Hispania posse cognoscere in prima instantia de causis Religiosis, non obstantibus aliis Bullis, ut n. 6. & 7.
- 7 Bulla, que derogat aliis, ut ipsa esset per aliam novorem, debet in hac mentionari & abrogari.
- 8 Illustrissimus Nuncius Hispanicus consuetudine, usu, & stylo cognoscit in prima instantia de causis Religiosis, etiam circa electiones, ut exemplificatur in quibusdam Canobis S. Benedicti.
- 9 Electioni iudicis facienda de iure communis assignatus est terminus trium mensium inter Religiosos sub pena nullitatis facta extra illum.
- 10 Vocales requisiti, ut eligant, si id imitant, nihil videntur sacre, si termino transacto, eligant.
- 12 Consiliarius supremi Castellæ num super electionibus regularum possint se intromittere remedium petito, quod vocatur per viam violentie, & numeris sequentibus.
- 13 Pater Generalis S. Benedicti fundat, nec Illustrissimum Nuncium, nec eius audierim potuisse manutene Patrem Aguano electum in Abbatem Canobii de Sahagun, electionemque illam fuisse nullam & contra formam constitutionem Benedictinorum & num. leqq. & respondet suadentis contrarium.
- 19 Mandamentum de Patre Aguano fuit ut nulla declarata à Consiliario Castellæ declarando vim Illustrissimum Nuncium irritasse.

A Certum fuit contentio in præfenti hoc anno 1661. inter R.P.F. Didacū de Sylva Generalem Benedictionum Monachorū in hac noſtra Caſtellana Provincia, & Fr. Eldiſonem de Aguayo tūc Conuentualem illius antiquiſſimæ grauiſſimæ Canobij exiſtentis in veteri Caſtella oppidi nobiſſimi nominati Sahagor. Et omiſſis pluribus accidentalibus, ſchandali non leue partium, breuiter caſus ſpecie recentia ad deciſionem dubiorum peruenimus, & coniungit modo ſequenti.

Mortuo M. Fr. Hieronymo. de Belarde tūc Abbate die 2. menſis Septembris. 1660. qua electio inſignis alterius ex Monachis Cōuentualibus dicti Canobij ſpectat indulto ad vocales cōuentus, ipſi perſiſterēt ut intra triidū P. Fr. Barho. Vultamante, cui vt Prior inceſſebat comoſcare fratres, vt de oſuo eligerent, turbata ab illo electione, quod iam Fratres in votū erant congregati in fine vltimi diei. Et poſt repetitas requiſitiones, vt dictus Prior cōgregaret vocātes, tunc ipſi, decreto expedito, cum pōna cenſuratur contra inſolentes, per quod cauſam remiſſi ad R. P. Generalem, ſciliq; aliis requiſitionibus, dum cōſultatio pēderet Generali facta, & abſente à Cōuentu dicti Parre P. Ploſci, perſiſtere iurē idē votantes vt alter, qui fuit nominatus Prior cōuocaret iterū ad electionem faciendā, & elegerunt dict. R. P. Aguium vnanimiter, vno ſolo voto cōtradiciente, qui accepimus in talem Abbatē, petens confirmari à dicto R. P. Generali hic Martini commorante, noluit illū confirmare, quod iū tempore multo tranſactio, dict. P. Aguius recurrit ad Legatum Nuncium Pōſitiſ in hac Curia Martini exiſtentē, vt mandaret quod dict. R. P. Generali illū confirmaret, aut præſtaret rationē quare non, dict. R. comparuit coram dict. Auditore dicti Nuncij, proteſtans ſubimere competere cognitionem illius caſus in prima inſtantia, & poſt eā conſumpſam ſpectare ad definitorium ſux religionis, & in tertio gradu ad Capitulū generale, & deinde immediatē ad ſedem ipſam Apoſtolicā, addens petiit, vt ſi in eius declinatoria intentata, adminiſtrare cauſam, talis electio attentata pronunciaretur, tam quia facta fuit extra tempus, quā per nullitates, tā in forma, quā in ſubſtantia vocantium, quā eā fecerūt ē contra verū dicendo dict. Par. Aguius electionem de ſe factam eſſe legitimā, & Canonicam, quā dict. R. P. Generalis debuerat confirmare. Litæque proſequuta, & declarato ſe legitimū Iudicē Nuncio legato, iudicialiter vique ad vltimum proſequuta, adūque literariſſimis Aduocatis vtriusque, & manuſcriptis dict. P. Fr. Eldiſon. Aguius, licet ipſa pro parte dicti R. P. Genet. per viam violentiæ ad Aulā Guberni Cōſilij ſupremi Caſtellæ, iterū relatione facta, & auditis illis, & aliis Aduocatis ad longum informantibus, declaratum fuit ab illis Aulæ doctiſſimis, atque expertiſſimis Iudicibus Cōſiliariis, Nunciū ſux ſanctitatis vim inuoliſſe, remiſſentēque cauſam ad Iudicem, ſux Iudices, quibus de iure cōpetebat cognitio.

Super hoc factū fuit tota diſſidij atque cōt. ouerſus lit. clamore plena vulgō (vniſſa), & pro parte dict. P. Fr. Eldiſon. de Aguayo tūc fuit in iure deductū electionem de eo fuiſſe legitimā, & manutenendum in ea, recteque vocales Canobij de Sahagor. conuocatos fuiſſe, ſecuiſſeque electioē de eo, non transgrediendi ſententiā noſtrā, & quia propter eam ſux ſſi item quia de hoc cognoscere pertinet ad Nuncium legatum bonum Regnorū, & hanc vltimam partē fundatā quā eū iuxta conſtitutionē ſui ordinis c. 2. t. n. ſ. iij. de ius Abbat. nuncius electio, diſpoſitū repeſcit, vt confirmaciones Abbatum ſic electio iuxta triidū petiatur à R. P. Generali proprij ordinis, in quo

Fernandus. de Offic. & ſacris Ecclēſ. Tom. I.

termino remiſſio electionis fuit facta per electores, vt confirmaretur ab eo, iunctis Martini exiſtentē, atque diſtante à dicto Canobio de. alioque, plus quā diebus quatuor, & ex arreptione tunc ſubueniatur appellas iuxta quæ ſogē dieo in n. ſuſra de Cito. per. regre. l. 2. ac notauit in e. ſuggeſſi de appel. ſequitur non potuiſſe P. Generalem incarcerare Nuncium electionis, & minus negare confirmationē, iuxta quæ dixi longiſſimū de confirmatione electionis ſupra in ho. t. ſub c. 14. & inde attentatēne dicatur malē exegiſſe dict. R. P. Genet. incarceraō dict. Nunciū, ac per ius deuolutorum alium in Abbatem eligendo.

Et ſic optimo iure dict. Legat. Nuncium mandallē ſuo decreto cum audientia, vt dict. P. Genet. dictam electionem de Aguayo factam confirmaret, vt iuxta legimus Ordinarium in tali euentu omniū exceptorum, & de eorū cauſis ad notariā per Boladū in Poſitica. c. 27. & 18. D. Salgado de Regia proteſt. p. 2. c. 1. Barboſ. vno 4. n. 123. ibi. Et maxime, quia agitur inter religioſos, & de cauſis inter religioſos, quæ à tribnali illuſtriſſimo, & reuerendiſſimo Domini Nuncij extrahi non poſſunt. Cochiet. de iur. ſuſ. ordinari. in exempro tom. 1. p. 2. q. 2. n. 9. 3. n. 1. c. i. in ſuſus idem 4. p. q. 3. n. 1. dicens D. Nuncium concurrere cū quacūque alia iuriſdictione Abbatum, Episcoporum, & Archiepiſcoporum, repræſentareque ſedē Apoſtolicā iuxta gloſſam eſſi Abb. 36. de electio. Ioan. Andreas in c. 1. de reſ. ſignificat Gonzalez ad regul. 8. Cācel. gloſſa 12. n. 30. Aluarius Valaſc. conſ. 62. n. 1. & conprobatur ex dictis infra de officio Legati.

Quod ſulcri videntur ex verbis Bulle Vrbani. VIII. expeditæ die 27. Aprilis anni 1604. quæ loquens de rebus circa quos illuſtriſſimus Nuncius poſſet ſe inſtromittere, in verbis ſequentibus de regularibus loquitur: Quod verò ad perſonas regulares à iuriſdictione ordinarij exceptas, ac immediatē ſedē Apoſtolicā, & conſequenter cum Nuncio ſubſtitui, in primis, & ante omnia rēuocant quacūque privilegia, ac exemptiones cōceſſas enim vni Ordini monachorum, vel de monachis ſancti Benedicti, Cisterciensij, Præmonſtratiensij, aut aliis, de quibus ſpeciali mōſe ſerū debet, vel ex cuiusque Congregationi, aut Societati, etiam ſeſterijum particulari nota digno, cum ſacram Cōſilio Tridentini per diſpoſitionem e. cauſa vniuersi ſeſt. 24. de reform. regul. non comprehendat, prout ſunt à Romano Pontificiſ p. ad eſſeſſoribus noſtris declaratum volumus, vt ab omnibus prædictis idem Nuncius pro ordinario, & ſuperiore agnoscatur.

Et hac de cauſa, ſi aliis Bullis antiquioribus ſiſa reſeſſis, datum ſit Benedictione, ne cognoscantur ab aliis, quā à Pōſitiſ. Et deinde anno præterito 1658. Bullis in Curia Romana præſentatis eorū Auditore Cameræ Apoſtolicæ, qui præcepit, vt cuſtodietur, ac obſeruetur, nō obſtat quia præterquam quod poſſet dubitari de tali iuriſdictione in Auditore Cameræ, per illa, quæ dixi de ius officio, & miniſterio n. 2. ſub c. 5. de officio Vicarij. Tanti quia expreſſus in Bulla D. Vrbani. VIII. D. Nuncio data eſt facultas relaxare, & reuocare expreſſe omnia antecedentia religionis privilegia itum in verbis ſequentibus: Nō obſtanteſſa præmiſſis Apoſtolicis & Concilijs vniuerſalibus, ac ſpecialibus conſtitutionibus & ordinariis, necum Cancellaria noſtra Apoſtolica regulis, & quatenus opus fuerit illa de iure quæſito non tollendo, ac quatenusque Eccleſiarum, ordinum, & congregacionum, & inferiorum regularium, etiam Societatum Iſtius, necnō quatenusque locorum Regnorum prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quatenus ſormitate alia roborati ſtatuſſe, & conſuetudinibus, privilegiis, quicūque indultis, &

*litteris Apostolicis eidem Nemesii, & quibuscumque
electis, & ordinibus & congregatibus infirmis, ac so-
ciatis huiusmodi, aliorum, Praesulibus Capitulis, Ma-
gistris, Superioribus quomodolibet nuncupatis, & perso-
nis, & ceteris, quibuslibet sub quolibet eorum tenore, & for-
ma, ac ceteris quibuslibet, etiam derogatoriis derogatoriis,
aliisque efficacibus, & infirmis, clausulis irritanti-
busque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam
motu, sententia deliberatione, & potestate plenitudine,
similibus etiam consistorialiter, ac aliis in eorum in
promissis pro tempore quomodolibet concessis, & con-
firmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis etiam
pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque
etiam tenoribus specialibus, specificis, expressis, & indivi-
diis, ac de verbis ad verbum, non autem per clausulas
generales idem importantes, mentio seu quavis alia
expressa habenda, aut aliqua expressa forma ad hoc
servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenoribus
praesentibus pro plene, & sufficienter expressis,
& ad verbum insertis habentes.*

- 7 Ex cuius verbis cum tunc insertis clausulis prece-
pi quoniam tenore, & ceteris derogatoriis derogatoriis-
rum, satis apertè patet reocant omnes Bullas an-
tecedentes nec de nouo concedendas valere accipere,
nisi de hoc fieret mentio iuxta doctrinam, quam ex-
pedit supra sub c. ceterum 4. & alibi de re scriptis nec
de probationibus testatur dubium per illa, quae docet DD.
per textum ibi in c. alma mater, §. fin. de sententia excom.
Parisiens. c. 42. n. 15. & 16. ibi. 4. Peña de res. 498. Ocho-
bon. de res. 11. n. 14. Greg. XV. de res. 109. n. 1. & de res.
240. n. 1. ubi Beltram. Butr. conf. 2. num. 2. Mohedau.
de res. 1. de rescriptis. Puteus de res. 104. l. 1. Barbosa de
clausulis, clausula 127. per varios numeros, & apertè
si consideret dictum Audientem Cameræ Apo-
stolicæ solum habere Iurisdictionem, vt exequatur
Bullas, & brevia expediat ex dicti Peña de res. 608.
a medio de offi. dataria c. 5. n. 106. Coccin. de res. 169.
- 8 Et amplius, quia eadem consuetudo sufficiens ad
prestandam Iurisdictionem, sic declarauit etiam res-
criptis Benedictionum in casu P. M. Fr. Didaci de
Hibernia Episcopi notæ vicarie, cū P. M. Fr. Benedic-
to de la Serna Generali eiusdem religionis anno 1638.
ante Breue relatu Urban. VIII. de anno relato 1641.
& in libris prosequenti ad Monachis Abbatibus S. Ioa-
nis de Coria, & in alia prosequenti ad presens Ca-
nonij S. Dominici de Salar maioris quidè momenti,
cum sint ciminiales ex generali doctrina, quam ad-
dixi in c. cum contingat 13. de foro comp. per verba ibi
c. de elect. de arbitrio, & refraganti de offi. ordin. ubi
DD. communiter de quo etiam dixi sub c. 8. de Iudicio,
sub c. 2. ibi, §. 1. & 3. & sub alleg. fiscalis, contra Piz-
torum Villisiolet. anno praeterito 1648. posita post
tit. de foro comp. & supra sub Rubr. 11. & cap. fin. de
consuet. & aliqua dixi de prescriptis. sub illa int. suffi-
cienti ad acquiritur Iurisdictionem: videndi Didac.
Perez in l. 1. glossa 2. §. 1. ordinam. Palacios Rubios
in c. per vestra de donationibus, notat. 2. §. 1. n. 27.
Natta conf. 294. n. 2. ibi. Tyber. Decian. conf. 35. n. 45.
omn. §. Menoch. conf. 302. n. 44. Galeota de res. 30. l. 1.
n. 21. Alex. Sperel. de res. 16. n. 46. & de res. 37. n. 3. Sur-
dus conf. 465. n. 4. & 7. ubi 4. Menoch. conf. 302. n. 44.

- 9 Quibus quidem suppositis, per quæ & alia, quæ
litterati considerant pro legitima Iurisdictione in
hac parte Reuer. Nunci pondenterat electionem
factam in abbatem de R.P. Arguere fuisse iuxta iuris
formam, & terminis illum triduum probantes primum
participo quod per iuris regulas canonicas electioni
faciendæ canonicè assignatus est terminus triū men-
sium in c. ne pro defectu de elect. ubi dixi, & DD. Jul.
Lauze. var. in eub. ar. 4. §. 18. n. 1. Tambur. de iura

Abbat. com. 1. dist. 5. quæst. 7. n. 4. & sic quia consti-
tutio dicti ordinis non annullat electionem, transactio
triduo à die vacaturæ, & sequitur ad hac illa facta
post triduum, si reperitur electus intra tres menses,
sic valida, cum penalis debeant exprimi ex regula
textus in eod. de non eligend. §. diuini. n. 6. & cum
ignotus. & si quis impedit §. Sicundum autem Marten,
ibi pariam tamen in eam statum non esse §. de reli-
giosis, & sumptibus. Item quidam ff. de liberis, &
posth. Gironda de prim. n. 55. indeque non posse
dici vocales post triduum eligendo, in eā incurrisse,
cum in dicto statuto nihil reperitur casu ex glossa
fin. cap. fin. de iure parochiarum. esse iste casus, in quo
primus quæ potest electi eligendi, quia cū sit illud. pena
non debet imponi, nisi exprimat quid sit imponenda,
& sic in d. e. ne pro defectu, vt electio post tres me-
ses facta nulla diceretur, & in verbis loqu. expressis
intra quos iusto impedimento cessante, si electio cele-
brata non fuerit, quæ eligere debuerat, eligendi pote-
stas curat in vice, & ipsa eligendi potestas ad eum,
qui proximo pro esse dignificatur deualuatur. Quæ ex-
pressio cum non reperitur in constitutione Benedi-
ctina, & sic pena priuare vocales à facultate eligendi,
Panorini. & reliqui Canonisti in textu nostro §. n. 6.
n. 4. & in c. 2. de postul. Pralat. Romanus conf. 489.
n. 9. ver. respondens. & alio conf. 437. n. 1. ver. postea
vire, glossa in c. Cumana de elect. & hic verbis, primum
tunc. Rebutius in praxi benefic. tit. de deualu. 91. l. 1.
Lauze. de elect. tit. 4. c. 19. n. 4. Lotter. de res. benefic. l. 1.
q. 19. num. 64. sequitur electionem de dicto deano,
adhuc transactio triduo, intra tres menses de iure
validam extinsisse, nec deuolutionem ad Reuer. Ge-
neralem adhuc peruenisse ex multis aliis, quæ litem-
tati Patris Agasio deduxerunt informantes.

Et quauis hæc, & alia non sufficiens constituit ex
actis sine Iniquitū cōtrouerfū fuisse requisitū Patrē
Præsidē dē dicti Canonij de Sahagū à vocalibus
semel atque iterū, vt intra dictū triduum congrega-
ret illos ad dictam electionem faciendam, & quod
ipse diuersis respectibus distulerit; sic vt in vltima
hora compressus responderet se remittere illum casū
ad præfatum R.P. Gener. abscondens se in proprio
cubiculo, excommunicationibus comminans ceteros
vocalēs, si ad eligendū procederent. In quo casu im-
peditus fuisse constat contra regulam dicti c. ne pro
defectu, ibi: iusto impedimento cessante, Castellin. de
elect. canon. c. 5. n. 70. ubi: Causa iusto impedimento,
no tēpore à iure præfixa, electores procedat ad electionem
sua Prælati, per Hostiens. in sum. l. 1. hoc. tit. ad calcem.
n. 32. reduciuntur ad infra scripta, primo quādo inter-
dicatur illis ne eligant ab eorum superioribus, Fr. Luis de
Miranda in inueni Prælator. tom. 2. q. 2. §. art. 10.
encl. 1. Gutierrez canon. quæst. 1. c. 28. n. 5. & per
doctrinam Barbofæ var. 106. n. 5. 4. ubi: Præfata ta-
men deuolutio præsumitur calumnia, cum facta dica-
tur in vltimo termino, & potius fieri acta, Rota
de res. 312. ibi §. 3. dicitur, & coram Greg. XV. de res.
316. n. 8. & infra n. 1. Sed anno facta, apparet ad illū
deuolam totam pronuntiam inibi legimus congregatū
non enim potest abscondi dicti Præsidē dē Canonij
de Sahagū se dolose habuisse, fecisseque contra
proprias constitutiones seu ordinis præcauentes ele-
ctionē in casu præfati faciendam esse intra triduum
ad cū vocales conuocad m. vers. seq. conf. anni
1641. que in vltimū de sancta obedientia et Padre
Præsidē de la casa, donde suere la vacante, dentro de
tres dias despus de ella, haga la eleccion, & per
conf. anni 1621. ubi: Que en las elecciones se sepeña
apponer, si no fuere impedimento Canonico soborno,
o por solo esto si pudiese proceder a priuar de voto, &
in

in aliis comitis, factis. Barcinonæ anni 1575. cap. 51. in seqq. verbis decernitur, *Que el Prior de la casa que vacare por marte se fizo no pidiere luego a la eleccion sin la haver faze el General, ofendando fuera de las treinta leguas, o la dilatar, o ofender al dicho General, sea privado de su officio, y de voto alguno y pasivo en la tal eleccion.*

- 11 Ex quibus omnibus procedere videtur, optimo iure non obstantibus exceptionibus incompetentiæ D. Illustriss. Nuncij, & nullitatis prædictæ electionis, quæ pro parte D. R. P. Generalis congestæ, & allegatæ fuerunt, Auditorem Nunciaturæ, patribus verimque adductis, declarasse dictum Aguiam in Abbate electum, fuisse manutendum in sua possessione; tum quia electio de eo facta fuit cum requisitis maioris, & sanioris partis vocantium, iuxta doctrinam Couar. c. 17. præf. *Positio de manutent.* observ. 3. a. n. 17. qui observ. 41. a. 105. & Tondur. var. tom. 7. p. 3. c. 125. n. 19. docent ad manutendum Abbatem electum non officere, quod ex ipsius electione lis sit mota, ut in terminis de elect. regul. dicunt Barbosa dict. var. 104. a. n. 105. vbi variis casibus hoc exen. plicat idem Tondurus dict. cap. 175. n. 29. in seqq. verbis: *Ad ultimum questionem respondetur dictam Patrem Provincialis interim dum de electionis nullitate contenditur in officio sui exercitio, & administratione manutendum esse, quod procedit, non obstante allegata irruptione dicti Provincialis; quia donec interruptio, vel nullitas fuerit declarata, interim possessor manutendus est, & iuvant verba Alex. ibi: Quodque Superiores Monasteriorum post certam electionem, etiam ante illarum confirmationem, administrare possunt, & teneantur tamem infra decem dies pro confirmatione huiusmodi ad ipsum Abbatem Monasterij S. Benedicti mittere, quod etiam per Rubic. consilij. n. 5. præcauenerit in seqq. verbis: *En acceptado la Abadía del electo podrá començar a administrar su officio, como la Congregación lo tiene por Bulla Apostolica, con cordón que dentro de tres dias despache por la confirmación al Reuerend. General embiando la obediencia en scriptis.* Competitur inquam hæc omnia aliaque rite, & legitime facta præcessisse in electione dicti P. Aguiæ, qui illico ab electione de se facta, missi intra tempus statutum Procuratorem pro confirmatione allequenda à dicto P. Generali: & pro iure manutentionis faciente quæ atundè dixi ius cap. licet 9. de probat. quæst. fin. hic applicanda.*

- 12 Sed quia per viam violentiæ fuit causa à sententia Auditoris Illustriss. Nuncij relata ad Supremum Consilium Castellæ, & veniens per Advocatos eorum Domini Consiliarios destinatis in Aula, quæ appellatur gubernij, vbi disceptatur de causis inibi per viam violentiæ, vbi vocant, translatis, & in fauorem D. R. P. Generalis visum esset & declaratum propterea quod dixerit præsum Auditorem vim iniussisse, manutendū in electione de eo in Abbatem dicti Canobij de Sabagosa facta; ideo in lucem oportet ponere nonnulla ex fundamentis, quæ ad id poruerunt inclinare reatos supremos iudices per viam æconomicam, & politicam, vel saluè cognoscentes. Er in primis fecit, quia R. P. Generalis fundabat cognitionem super iustitia, aut iniustitia dicte electionis, non ad Nuncium, sed ad se ipsum, vel ad Summum Pontificem spectare post medios iudices à signatis in nonnullis Bullis Benedictinis concessis in verbis seqq. Alex. IV. Pij II. & Innoc. VIII. ibi: *Statuerunt quod persona regularis aliquo prætextu, vel occasione obordinationibus, & correctionibus quibuscumque, tam suorum Abbatum, & Prælatorum, Feroz. de Offic. & facis Eccles. Tom. I.*

quam etiam Abbatum, & Capituli generalis appellare, & causas, & quærelas suas extra dictum ordinem educere non valentes, & ex aliis Clem. VIII. in suo Breui. diei 10. Octobr. 1597. ibi: *Nulli omnino persona dicta Congregat. regularis obsequantia S. Benedicti liceat obordinationibus, visitationibus, correctionibus, reformatioibus, priuationibus, depositionibus, alijsve potius, & sententiis ad aliquem iudicem, seu Ecclesiasticum, &c. appellare, & infra, & alia Ecclesiastica Prælati: scribere culpas, relaxandum, & penam quibus præstentur.*

Ex quibus depositionibus præsum fuit à D. R. P. Generali dictis Bullis concessum fuisse toti suæ religioni primam instantiam omnium causarum ad se, vel Generalem pertinet, & per appellationem ab ipso recurrendum esse ad Diffinitorium eiusdem religionis Benedictinorum, & à Diffinitorio immediate appellationem interpendam fore ad Summum Pontificem cum inhibitione iurisdictionis Nunciaturæ legari in his Regnis existentis, & hoc per alia verba nouissimè dictum Urbani VIII. in suo Breui. Notas Iulij 1624. in quo declarauit super causis re-latis in adductis Bullis Alex. Pij. Innoc. & Clem. nō posse D. Illustriss. Nuncium cognoscere, sed immediate appellationē ad Pontificem interpendam.

Nec obstat prædictæ appellandi illico ad Illustriss. Nuncium, de qua testati sunt Couar. præf. c. 4. c. 9. Samuel de elect. præf. 3. contrarij. 3. c. 1. c. 2. n. 32. in verbis seqq. *Licet sacra Congregatio madon regularibus appellandi declarauerit, nobis tamen omnis illius mediocris, ad Papam, seu Legatum, vel Nuncium appellare possunt, ut obseruat, & consuetudo est usque adeo, vbi præstat rationem Franc. Tondurus de benefic. c. 57. n. 16. tom. 1. Portell. in dubijs regul. verb. appellat. n. 3. & ponens ex declaratione Cardinalis modum appellandi à minoribus, scilicet, ut à Guardiano appelletur ad Provinciale, ab hoc ad Generalem, ab hoc ad protectorem Cardinalem, ab hoc ad Papam in verbis seqq. nec Nuncium excludens ait: *At his non obstantibus, potest religiosus, omnis mediocris status ad Papam, seu Nuncium appellare, per textum in c. Romana 26. q. 6. ad quod faciūt quæ dixi de appellat. omisso medio, ad Papam, infra sub c. 7. de appell. in terminis Remig. Scoti in epist. de inualiditate professionis dub. 10. 2. 5. & 16. respondent enim litteræ in fauorem D. P. Generalis, hoc esse specialissimum in Religione Benedictinorum, cui à Pontificibus indultū fuit ob magna seruitia à dicta religione facta Sedi Apostolicæ, vi de eorum causis nullus alius posset esse iudex extra religionem, nisi idem Papa. Er quæ dictæ Bullæ Alex. Pij. Innoc. & Clem. expeditæ in fauorem dicte religionis fuerunt præsentatæ coram Auditore Camere dicto anno 1615. & ab eo mandatum, ut obseruarentur, & sic non officere rñm, & præsum aliam religionem, nec casus adductos pro Patre Aguiæ, de quibus etiam inter filios dicte religionis Benedictinorum cognosci, seu cognoscit Illustriss. Nuncius, aut eius Auditor, cum id procedat ex tolerantia Generalium, nihil opposui in iurisdictionem Nuncium, sicut in casu præfenti fuit opposui.**

Itaque declinatoria, hic, & alio modo fundata, perstiterit acriter litterata, dicendo de nullitate contra electionē de dicto Patre Aguiæ, & quod electores eam fecissent post terminum designatum in suis constitutionibus trium dierum per verba, ibi: *Quo la tal electio se ha de hacer dentro de tres dias despues de la vacacion, quæ cum debeat necessario interpretari per ius cōmune, mixtimè verò in materia electionis, in qua nō licet quidquid ordinari, quod sit in rom.*

rū, vel in partem diuersum, siue contrarium dispositioni iuris communis, vt in casu alterius consue. regular. considerauit Castellin. de elect. Canonica c. 14. a. num. 35. in verbis: *sed cum verba constitutionis, sequitur dicendum ex doctrina textus in cap. dilecti 6. de dele. &c per ibi a me ponderata*, vt quia dicta Benedictiorum constitutio eligendi intra triduum Abbatem alicuius cenobij in locum demorui, est in obseruantia; si post triduum eligeretur, inter tunc regula dist. cap. ne pro defectu, dum declarat nullam quamlibet electionem factam a vocalibus post terminum iuris ibi assignatum; & sic in casu nostro hanc penam incurrit. Ille electionem de Parte Aguasio factam per verba textus in elem. exiuit de Paradoiso ibi: *Ceterum si capitulum memoratum die predicta, Ministrum elegerit pratermittat, ex iure Ministrum Provincialis prouiso ad Generalem Ministrum liberè debeat*.

- 16 Nec obstat dicendum quod scilicet practicanum fuerit, vt adhuc transcurso dicto triduo, & alio ampliori dictum spatio, nihilominus electores in Cenobio dictæ religionis processerint ad Abbatem, seu Abbatissam eligendam, vt anno patet 1637. contingit in cenobio Monialium S. Palai ciuitatis Obreten. vbi per mortem Abbatissæ D. Amelie Cienfuegos, tunc gubernante Generali R. P. Fr. Benedictus Serna electio in locum demortuæ prorogata fuit ultra menses duos, & in hoc S. Placidi cenobio Monialium huius Curie post, gubernante Generali R. P. Fr. Franc. Saluador, adhuc per mortem D. Annæ de Villanueva electio fuit prorogata ultra alios duos menses, nec dictos. Generales iure deuoluto elegisse quin potius receperat, & confirmatas ab illis fuisse electiones per Moniales dictorum cenobiorum factas; respondent enim non ex hoc procedere, vt si a dictis R. R. Patribus Generalibus impugnarentur, vt in casu nostro contingit, adhuc illas potuisse valde fieri, cum iam tunc contraueniendo dicti Patres Generales, non fuisset cui denegari illis posset ius deuolutum, quod amiserunt, aut expresse consentiendo, aut tacite in electionibus ultra triduum factis a vocalibus predictorum cenobiorum.

- 17 Quare prouocant Advocati iurissimè in punctis precedentibus, loqui, & longè etiam informatè in fauorem dicti Patris Generalis, ex eo etiam quod electio facta de Patre Aguasio fuit nulla, aut attentata, tunc quia iam fuerat interposita appellatio per aliquot ex electoribus vocalibus ad D. R. P. Generalem; & sic relatione adhuc pendente non valuisse, secundo tempore iam in principio mentionato procedere. Deinde cum sit in religione constitutio ciuitatis & conuocandi religiosi vocales, qui degunt extra conuentum, vt cōtingit in pluribus gubernantibus Prioratus ad cenobium principale pertinetes, inter quos aliquot ex existentibus extra leucas octo, citatus non fuit in forma, vt constitutiones exposultant, sequitur optimo iure illam electionem fuisse nullam; & quia licet vnus ex vocalibus citatus, responderit se noluisse venire, adhuc debuit spectari per tempus integrum dictorum trium dierum, & quia cum litteræ secundæ conuocatorie fuerint libertate & expeditæ ad citandæ vocales, non fuit transactum integrum trium dierum tempus, vt post legitimè electio procederet, quæ fuit facta ante illius transcursum, cum constet electionem factam fuisse die 22. Septembris dicti anni 1660. & conuocatorias expeditas fuisse die 20. eiusdem mensis, & sic adhuc fuisse dictos vocales in tempore legitimè comparendi; præcipuè si consideres diem primum

termini concessi non computari in terminum per illa quæ dixi latè in cap. 1. de dilatio. q. 10.

Deinde quia apparuit in dicta electione interuenisse nonnullos carentes voto, & requisitis necessariis ad votandum, inter quos fuisse septem ex votantibus citra octo leucas, cuius de causa non fuisse citandos, quod fuerit contra constitutionis de anno 1637. verba, ibi: *que tengan voto en las elecciones intermedias las que vinieren, & estuueren dentro de las rebus leguas el dia de la vacante*, & sic illis oppositum nõ potuisse votare, cum essent extra dictas nouem leucas; & approbasi videntur ex cap. 1. definitum Capitulo generali celebrati anno 1633. in verbis sequentibus. *Que tengan voto ordinario, y pasivo todos los que se hallaren en la casa donde la Abadia vacare y todos los conventuales de ella, que hubiere dentro de la nuebe leguas, que teperuieran confirmata ex cons. 1637. 1641. & 1648* Item etiam quia alij duo ex votantibus nondum vixerent per menses quatuor in dicto Cenobio de Sahagun, quod necessarii erant ex dictis constitutionibus. Et denique contra aliam religionis Priorem Metumæ del campo villa, quæ distat a predicta de Sahagun 20. leucis ad minus, qui fortè eo in tempore vacationis erat in dicto cenobio, qui nec votare valebat eo quod cum vouisset sine licentia superioris, dicebatur fugitiuus; & sic sine habilitate ad votandum.

Ex his quidem fundamentis a verbis constitutionum rationibus iuridicis sublimatis, quæ hic non repetuntur, litterari pro parte Generalis defendebant illum, qui erit nõ bene auditus in iudicatura Nuncioj, vt ipsi proclamabant. Tamen Consilij supremi declarant, vt retuli in principio, vim ab Auditore Nuncioj factam fuisse, & si pro parte dicti Aguasio Abbas electi non ageretur super petitorio, aut possessorio pleno, iuxta quæ latè dixi sub cap. notoratis, & aliis de causa possessorie propriæ. sed tantum de manuentione illius in possessione exercij Abbatialis interim, quo lis duraret, vlatè pro Aguasio fundum ex doctrina textus in c. cum Ecclesia summa d. 1. de causa possessorie, & propriæ. ad quod applicabis quæ Ego ibi scripsi sub q. 1. Tamen dicti Domini Consilij forte considerauerunt dictæ manuentioni locum non dari, nec, vt votantes interim sustineantur, dum lis tractatur plene de eorum inhabilitate, quia cum ex eisdem actis constaret de preteritis nullitatem pro parte dicti Generalis, debuisset cessare etiam manuentionis ius, per illa, quæ adduxi sub q. 4. c. licet 9. de prebationib. vbi quod quorities ex ventre instrumenti appareat de exceptione opposita nullitatis, cessat remediū hoc, quod vocatur de el interm; & sic nominatum Abbatem a dicto Generali admissum iam esse ad exercitum, & predictum Aguasium vt exulatum, depositatum in quodam Cenobio longè distante a predicto de Sahagun, remque litigij, dum hæc sententia esse in statu hoc.

Ad Text. in cap. Quisquis. XLIII. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M. S Y M M A R I V M.

- 1 Eligibilis non est consensuens electioni de se facta per aliquam potestatem seculararem.
- 2 Electio quorumcumque Prælatorum, debet summa libertate fieri.
- 3 Electio dicitur per absum potestatis celebrari quando Clerici requirunt Laicos, vt præsint electionis

electioni. Et quando requiritur assensum Principis secularis super eligenda certa persona.

4. Electio irrita ipso iure est si fiat de excommunicato in minori, si tamen de excommunicato in maiori vult irritanda; quia est valida si ignoranter eligatur, n. 5.

1. Probat textus hic quod consentiens electioni de se facit per abusum temporalis potestatis, et efficitur ineligibilis, & electio est nulla: † nam ele. v. quorumcumque Prelatorum, debet omni ex parte esse praelata summa libertate, & totaliter aliena ab omni labe, & specie coactionis, siue violentie: sic cum multis Barbofa hic *num. 21*. Vbi in fine subdit cum Iulio Lauronio *tom. 1. lib. 4. cap. 1. c. 11. §. 1. 4.* quod tunc tollitur libertas, cum peccati electio compellatur eligere vnam certam personam, secus si vnam de certo genere personarum, ut dixi supra in *cap. cum terra 1. 4. hoc tit. & infra in cap. Canonica*. Et adiunges quæ pro materia tractat Barbofa de *Iure Ecclesiast. p. 1. cap. 19. a. n. 332. ad 335.* vbi *num. 132. & 133.* eadem cum multis repetendo firmat, quod distincti in *dicit. cap. cum terra*.

2. Notabis verò quid electio dicatur per abusum potestatis secularis celebrata, quando Clerici requirunt Laicos, ut electionibus interint. Item quando Principis secularis assensum super certa persona eligenda requirunt, vel eligunt minus alicuius secularis Potentatus, docet Tamburini de *Iure Abbatis & Prælatorum*, *tom. 1. dy. 5. quest. 22. num. 21.* Barbofa cum multis *dicit. cap. 19. num. 334. & 335.* per textum hunc. Et doctissimus textus huius procedere in electione cuiuslibet Dignitatis, tradit Barbofa hic *num. 5.* contra Hostiensensem. Alia notat *num. 3. 4. 7.* Sed tu pro extensione adiunges quæ notat supra in *cap. 7. & 10. de consuet.* vbi de inhabilitate Laicorum, & legunt, eorum respectu, Clericorum, & personarum Ecclesiasticarum item poteris hic adiungere quæ sæpe iam adduxi, scilicet de personis, quæ habiles sunt ad eligendum.

4. Hic etiam agitur de penes eligentium indignos, aut male, de quibus dixi in *cap. 7. §. fin. hoc tit.* Hic etiam adiunges quæ tradit Barbofa de *Iure Ecclesiast. p. 1. cap. 19. num. 129.* vbi tractat de dubio quando electio sit irrita ipso iure, & quando veniat irritanda per sententiam ex vicio electionis, qui est omnino videndus a *num. 117.* cum aliis, vbi quod electio facta de excommunicato maiori excommunicatione, est ipso iure nulla; & a. n. 121. disputat cum multis, an si fiat electio de excommunicato in minori, & assensum Laurentius de Peirinis, & Iulius Lauronius *variar. lucub. tit. 4. c. 16. num. 91.* Significandus à Bononia de *elect. dub. 65. num. 2.* Suarez de *cenfura disp. 24. sect. 1. a. n. 25.* & alij per textum in *cap. si celebrat. de Clerico excommunicato. missi.* ibi: electio est irritanda, quasi donec per sententiam irritetur, valeat: & licet Couarruvias in *cap. alia mater p. 1. §. 3. num. 3.* Vgolinius de *conf. tab. 1. cap. 6. §. 3.* ex eodem textu contrarium dicant; necneque ut sit ipso iure nulla, respondentes ad dicta verba irritanda secundum subiectam materiam; id est irritam esse declarant. Sed Barbofa pro prima sententia respondens dicit verba *dicit. cap. si celebrat.* nullo modo posse cauillari; & quia dum expresse aliter in Iure Canonico non consistit, quod talis electio sit nulla, non sic esse penes debent applicari in regula in *ponis de reg. iuris.* † Ex longè disputans an electio ignoranter facta de excommunicato in minori sit va-

lida; resolvit contra glossam in *dicit. cap. si celebrat.* verbis scilicet *scilicet* validam esse; & hoc ex auctoritate *dicit. cap. si celebrat.* verbi scilicet *tamen* ibi scilicet, quod est vnum; et si Couarruvias. Vgolinius, & Suarez supra dicunt nullam esse cum ex iam dictis, fiat efficax argumentum.

Ad Text. in cap. Nihil est. XLIV. hoc titulo.

P R Æ M I S S I V M.

S V M M A R I V M.

1. Prælatum confirmans indignum electum ad regimen animarum, perdit potestatem confirmandi primum successorem, & num. seqq.
2. Suspendens penam remissionis.
3. Cellario beneficiarum facta per Episcopum prælaturum, non valet remissionis.
4. Cellario facta à Prælatu, seu Episcopo, qui commissus aliquod delictum, quo ipso iure est priuatus, non valet remissionis.

Resolutio communis huius textus est; quod si Prælatum per negligentiam confirmavit indignum electum ad regimen animarum perdit potestatem confirmandi primum successorem, & à perceptione proprii beneficii suspenditur; donec vltimū fuerit superior: multis probat hic Barbofa *num. 1. 2. 3. 4.* Quare nunc adiunges quæ supra notavi in *cap. 7. §. 1. & fin.* vbi de dignis eligendis, & confirmandis; & quibus penis præclatur eligentes indignum, seu illum confirmans & sub *Rubr.*

Item potest hic adiungi tractatus de confirmatione Episcoporum, de quo Barbofa in *pastoralis p. 1. cap. 4.* idem de textu nostro de *Iure Ecclesiast. p. 1. cap. 19. n. 33.* & de materia, & ad quos spectet confirmare a *num. 246.* de qua materia latissimè egi supra in *cap. 15.* per nonnullas questiones.

In glossa admittunt, & in vers. *quod interim* 4. *valde remissis;* præter quæ significant notat Barbofa hic *num. 5.* & adiunges quæ supra notavi in *cap. 9. & 15. hoc tit.* vbi de ingente se in administrationem ante confirmationem.

Et in vers. *suspendatur*, de suspensionis pœna, 5. Suarez de *conf. disp. 25. sect. 1.* & melius *sect. 2.* & longe ago infra *sub cap. 10. de cenfuris. ordin. 9. 11.* sic ut ibi dicta queant hic applicari.

Hic adiunges questionem, de qua Garcia de *benef. p. 1. cap. 4. a. num. 176.* an valeat collatio beneficiorum, facta per Episcopum, seu Prælaturum priuatum? quise gerit per Prælato; sed ex aliquo defectu, non est verus Prælatus. † Ad aliam, an valeat collatio ab Episcopo, seu Prælatu facta, qui commisit aliquod crimen; ob quod ipso facto ipso iure priuatus est Prælatu; idem a *num. 328.* Sed quia hæc difficultates spectant ad uacuationem infra de *probac. & Dignitatibus*, & de *consec. Præbenda*, ac ad *tit. de institutione*; ideo hic non repeto: interim ipsum Garciam Leges longè de vtraque cum multis disputantem. Sed pro primo dubio adiunges quæ dico infra in *cap. ad probandum de sens. & re iudic.* Et pro secundo dubio applicabis quæ dixi de delinquente, in *cap. fin. de temporibus ordin.* Et quæ dixi à *quest. 27. in cap. cum non ab homine de indicio*; vbi in ipso iure ante sententiam, priuatur beneficiis Clericus homicida; periturus, & falsarius?

Ad Text. in cap. Vt præterit.
XLV. hoc tit.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Electio in expensa ad quem hic pertinetur?* & num. 3.
2. *Expensarum materia remissit.*
4. *Electus ad Ecclesia dignitatem si habeat litigium, succurrit alimentis ex ea.*
5. *Successor in beneficio tenetur ad expensas, viles, & necessarias, non ad delicatas, vel solum viles.*

Hic Pontifex probat, quod expensæ necessariæ, quas facit Capitulum pro electione Prælati, debent fieri de bonis Prælati, vel reddit, multis comprobat Barbofa hic num. 1. vbi num. 2. ait quod electio tota sit expensis electi; & num. 5. quod expensæ necessariæ dicuntur, sine quibus negotium expediri non potest.

Quare ut scias perfectè expensarum materiam, adiunges hic quæ latissimè tractantur sub cap. finem libris de dolo & contum. & videbis Pichardum in §. in rem, in §. de officio Iudicis à num. 15. Cournu. in præf. cap. 27. † Et in praxi vidi sæpius, quod oppositoribus Canoniciatum affectatorum in Ecclesia, solet succuri expensis electi de fructibus eorundem Canoniciatum, ceteris cooppositoribus deperditis de expensis necessariis, idem Barbofa de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 19. num. 142. ad textum nostrum applicabis nonnulla, quæ adduxi sub cap. grauis de rest. spol.

Hic idem Barbofa sub num. 5. aduertat, quod si quis electus sit ad Dignitatem in sua Ecclesia, & eamse habeat litigare pro consequendo eam, sint ei alimenta ministranda; sic cum Surdo de alimentis tit. 1. §. 48. num. 2. quod nunquam in praxi vidi; etsi certus sim de aliquibus libris super non admittendos à Capitulo aliquos iam nominatos, & electos.

Item num. 4. ex glossa *expensa necessaria*, notat quod successor in beneficio, tenetur ad expensas viles, & necessarias in lite factas; non autem ad delicatas, vel viles tantum: Iterum applicabis plura, quæ expendi de expensis in dicto cap. finem libris de dolo, & contum. Et alia quæ dixi in dicto cap. grauis de rest. & spoliat. vbi plura etiam quasi §. de retentione propter melioramenta.

Ad Text. in cap. Cum post. XLVI.
hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Electio post collationem ex intervallo celebrata, non valet.*
2. *Electio facta de illis, qui requisitus consensu antequam esset electus, est cassanda.*
3. *Electio est irritanda electo antequam ad superiorem deferatur.*
4. *Vtrum dicatur consensus.*

Probat Pontifex hic quod electio post collationem ex intervallo, celebrata, non valet: vnde colligit Barbofa hic num. 1. & 2. quod quando electio non fuit statim facta post publicationem consensuum, & post tractatum electionis, vel quando primo fuit requisitus consensus electi, & consensus prius quam eligeretur, non valet; quia presumitur ambiciosus: applicabis nonnulla, quæ dixi supra in cap. quia propter, & ibi sub quaestione fin.

Et sic Barbofa de iure Ecclesiast. cap. 19. p. 1. n. 137. ait quod electio illius, qui requisitus antequam esset electus electioni de se faciendæ consentit, est cassanda, adducens textum nostrum. Non enim debet assentiri sic requisitus: sed respondebit, *nolo quod me eligatur; & ita rogo, vel non intendo Dei vocationi resistere*. Tambur. de iure Abbatum p. 1. §. 22. dist. 1. Significandum à Bononia de elect.

Et num. 145. ait quod electio est irritanda electo antequam ad superiorem deferatur: De quo supra sub cap. 15. & alibi & num. 244. quid si non eoconsentiat, ibi dixi, & in Rubrica: Et applicabis notata infra cap. publicatio: & quod de indignis, & ambiciosus, dixi supra in cap. 7. §. vide infra cap. 5. collatio quid importet: hic expendo infra sub cap. in Genesi §. 5. hoc tit. vbi de collationis tractatu.

In vers. *consensus*, notat Barbofa hic num. fin. quod votum, dicitur consensus. Quare adiunges quæ de suffragiis, & votis ad electiones congerit Barbofa de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 19. à num. 200. Et quæ hucusque à Rubrica scripti, & vique in finem huius tractatus: Et quæ dixi in cap. quia propter 42. hoc tit. vbi de forma votandi, & scrutandi.

Ad Text. in cap. Constitutus. XLVII.
hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Monachus vnus Monasterij, alterius factus Abbas non habet vocem in electione Abbatis, Prioris Monasterij.*
2. *Monachus translatus non habet vocem in Capitulo, à quo est translatus.*
3. *Episcopus translatus, seu volans de vna Ecclesia defuncti esse in ea Episcopus, vbi primo ab ea fuit absque per Papam in consistorio.*
4. *Translatus ad secundam Ecclesiam, nihil in eam retinet in priori, nisi hospitium necessitate.*
5. *Consensus debet voce, & non scripto exprimi.*
6. *Exprimi nemo potest in iudicio sine actione, vel causa.*
7. *Monachus factus Episcopus, munus solutus à vinculo sue Religioni, & ab aliis: debetque retinere habitum regularem.*
9. *Monachus factus Episcopus neque frater priuilegiis sue Religioni.*

Probat textus hic quod Monachus vnus Monasterij, alterius factus Abbas, non habet vocem in electione Abbatis, Prioris Monasterij, etiam si tale ius ab Abbate, & Monachis prioris Monasterij fuerit referuatum, cum multis probat Barbofa hic num. 1. & 2. qui post num. 5. in versic. 2. quod

quod olim cum assumeretur, notat quod Monachus translati non habet vocem in Capitulo, à quo est translatus; cuius ratio potest desumi ex incompatibilitate, quæ desumitur in cap. de multa de prob. ¶ Quare adiunges quæ tractat Barbofa de iure Ecclesie, part. 1. cap. 19. dum ait num. 37. & 38. quod translatus volens de una Ecclesia ad aliam, definit esse Episcopus prioris, ubi primum à Papa ab illius vinculo absolutus est in Consistorio. ¶ Et quod translatus ad aliam, nihil iuris retinet in priori, nisi hostium necessitate compulsus, fuerit ab Ecclesia sua translatus. Cui dicto adiunges quæ latè scribo in cap. 1. de prescript. & omnibus applicabis quæ dico 1. 1. seq.

In veti. quæ iura, & in veti. in si essent exprimeretur, quatenus dicit hic num. 6. Barbofa, quod voce, & non scripto est consensus exprimentendus; applicabis nonnulla de consensu expellio, aut tacito, quæ dixi sub cap. 1. de foro competenti. Sed Barbofa de iure Ecclesiæ, part. 1. cap. 19. num. 213. dicit quod vota omnium electorum, sigillatim exquisita, debent in scriptis redigi, quia melius constat de voto per scriptum, ne memoria excusationum pereat; nec per hoc derogari ait Trid. requiruntur vota secreta in electionibus regularium. Sed quia de hoc latissimè dixi supra sub cap. quæ propter 42. hoc titulo; ideò ad ibi dicta recurre. Et pro materia de actibus sequentibus scripturam ad sui validitatem, vel non; præter quæ dixi infra sub titulo de fide instrum. Leges quæ bene adueniunt Doctus, ac prudens amicus noster D.D. Eldephonsus de Olea de cessione iurium quest. 5. p. 1. ¶ Et n. 7. quod sine actione, vel causa nemo expetitur in tantum, ut iudex tepellat agentem sine actione, etiam parte non opponente; quare applicabis Balboam, qui in cap. 6. de iudicio à num. 8. & 1. disputat, an quis sine actione possit in iudicio expetiri: de quo dixi ibi latè, & sub tit. de libelli oblat.

Pro intellectu huius textus leges quæ dixi in cap. 17. de foro compet. num. 5. & fin. & in cap. 3. de causa possesi. & propter. quest. 4. num. 2. ¶ Ad questionem, an Monachus factus Episcopus solutus sit à ieiuniis suæ religionis, Barbofa in pastoralis parte 1. cap. 4. num. 14. in antiquis, & in novis. Et à quibus alius solutus sit, longè, & bene tractat idem Barbofa de iure Ecclesiæ, part. 1. cap. 8. à num. 130. Sed quia de his difficultatibus ego infra sub titulo de regularibus, & in cap. Clerici et 2. de vita, & honest. Clericor. ideò hic non repeto; solum ergo dico, ut non teneatur, nisi tantum de bonestate ad ieiunia, & penalia suæ religionis. ¶ Et quod nec possit sui peiuslegis suæ religionis, cum liber sit ab omnibus regulæ observantia, iugoque Monasticæ disciplinæ. Sanchez in summa lib. 6. quest. 197. Barbofa cum aliis dicit, cap. 8. num. 135. legendus à n. 21.

Ad Text. in cap. Ecclesia vestra XLVIII. hoc tit.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1 Electio debet fieri verbo, & de illa, in quem consensit maior pars.

2 Canonici vocem habentes in Capitulo, & non

Capellani, de iure communi admittuntur ad eligendum Episcopos.

3 Electio vi canonica sit non sufficit, vi habeat maiorem partem respectu minorum, sed respectu totius, n. 4.

Pontifex probat hic quod electio debet fieri verbo, & de illa, in quem consensit maior pars Capituli, & non respectu aliarum partium. Continet ergo textus iste duplicem partem, iuxta primam in verbis. *verbum vestris*, notat cum multis, Barbofa num. 1. & 2. quod in electione verba requiruntur, cuius occasione poterit applicari notata supra in cap. quia propter 41. hoc titulo, ubi de formis ad electionem; & supra in cap. 1. & ad Rubricam.

Et in verbis. *cum de suavia*, notat idem Barbofa num. 3. quod iure communi inspecto ad Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Cathedralis pertinebat electio Episcoporum; & quod admittuntur tantum Canonici, qui habebant vocem in Capitulo; non autem Capellani; & debebant esse mente compositi, & in lacris consensu, ut multis comprobatur num. 4. Quare pro ampliatione, & vero intellectu, adiunges quæ notavi supra in Rubrica, verbis sub quest. 6. & in cap. 14. hoc titulo, item quæ dixi in cap. cum Ecclesia dicitur de causa possesi. & propter. à 9. 2.

Et in verbis. *licet maiorem partem*, notat Barbofa num. 5. quod in electionibus Canonicis ad validitatem ipsarum, non sufficit habere maiorem partem suffragiorum, respectu minorum; sed quod vltimus necessarius requiritur habere maiorem partem respectu totius, adveniens cum Miranda, quod in maiori parte respectu totius Capituli, non debent computari qui nolant illi interesse, & qui propter aliquam rationem, vel causam præiati sunt suffragio, seu voto; sed illi dummodo, qui in eadem electione habuerunt votum.

Ut bene expendas adiunges quæ tractat ipse Barbofa de iure Ecclesiæ, part. 1. cap. 19. à n. 219. ad num. 24. ubi num. 25. quod electio communis facienda est votorum collatione: & à num. 201. quod vota in electionibus secretè exquiri debent. Applicabis quæ notavi, & expendi infra sub cap. publicato 58. hoc titulo. Et melius quæ latissimè dixi sub cap. quia propter 42. hoc tit. q. fin. & à 9. 1. & quod hodie observetur.

Ad Text. in cap. Cum Magistrum XLIX. hoc tit.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Professus qui nondum est, nequit eligi in Abbacem.
- 2 Professio sit natura, & tempus remissioni.
- 3 Scriptura requiritur ad professionem expressam Monachum.
- 4 Magister qualis debeat esse; & de obligatione discipuli erga eum remissioni.

Deest hic textus quod non professus nequit eligi in Abbatem, qui determinatur per notata supra in cap. cum ad nostram 37. & 38. & 17. & 13. hoc titulo. Et pro intellectu applicabis quæ

dixi supra in Rub. *quæst.* 4. & 5. Et ampliatur ex notatis in cap. *conventus* 47. eodem. De professionis natura, & tempore latissime noto ad plures casus in cap. ad nostram 8. & in cap. ad Apostolicam de regularibus. † Cumque glossa hic sub verb. *professionem*, dicat quod ad professionem, expressa Monialium scriptura requiritur, ut ea probetur sicut Barboza probat cum multis hic *num. fin.* ideo applicabis notata sub cap. 47. Libellus in scriptis est redigendus, ut dixi in cap. 2. de Libellis oblat. Alia etiam scripturam requiritur, ut probant DD. secundum quæ adduxi sub cap. *quantum contra falsam*, de probat. sub *quæst.* 1. & de aliis alibi: nam ut dixi sub Rub. de re iudic. & alibi sub tit. de fide instrument. sententia debet in scriptis redigi; & quod sunt contractus scripturam, requirentes; de quo novissime videbis Olearum, quem adduxi sub iam relato cap. 7. item quæ dixi supra sub cap. 42. nempe quod in electione per scrutinium, requiritur scriptura.

4 Ad verſ. cum in Magiſtrum, qualis debeat eſſe Magiſter, docet Narbona in l. 1. tit. 7. lib. 1. reſp. gloſſa 2. de obligatione mutua diſcipularum erga Magiſtrum, Trullench. in opere morali libro 4. cap. t. dubio 11. De quibus dico latè infra lib. 5. sub tit. de Magiſtro.

Notat hic idem Barboza sub *num.* 4. in verſ. sub huiusmodi preſentatione admiſſi fuerunt, quod quando dubitatur, an aliquis habeat vocem in electione, & tempus electionis inſit; itavt non poſſint recipi probationes, quod tunc admittatur cum preſentatione, ut vocem emittat: ſic de iure hoc ſibi competet: & *num.* 6. ait ex gloſſa preſentatione. † 5 quod ut noceat preſentatio, requiritur expreſſus conſenſus eius, cui ſit, nec ſufficiat, ſi ſimplicitet taceat & *num.* 7. quod preſentatio poſt factum non prodeſt. Quare poteris pro exacta tractatione adungere hic quæ latè ſcriptæ in cap. de appellat. ubi multa de preſentatione quid proſit, & quando interponatur vtiliter?

Ad quæſtionem de poſſeſſione iuris conferendi, latè Garcia de beneficiis p. 5. cap. 5. a *num.* 1. & de intellectu textus noſtri a *num.* 52. Et applicabis quæ adduxi in diſt. cap. cum Eccleſia Sarrina a q. 1. & 2. Maior pars eligentium qualiter intelligatur, & de publicatione votorum, ac de hodierna praxi, videbis infra in cap. publicatio 58. & latè dixi iam ſub cap. quia propter 42. hoc tit. ubi leges.

Ad Text. in cap. Sacroſancta. L. I. hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Laici, eſſi Patroni nequit etiam de conſenſu Prelati, & Capituli habere ius eligendi, & quare n. 2. & 3.
- 2 Preſentare Laici cur poſſint: remiſſi.
- 3 Laici ſunt incapaces rei ſpiritualis, & electionis Canonice.
- 4 Principes Laici ad electionem convocari nequeunt, etiam contra conſuetudinem.

Ad Text. in cap. Cumana. L. hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Electio facta à non maiori parte Capituli, & omiſſa collatione, non valet.
- 2 Eligendi ius poſſeſt conſuetudine acquiri, & qualiter n. 3.
- 3 Elector, de quo dubitatur, num legitimus ſit, inſtante tempore electionis, admittit ad eligendum cum preſentatione.
- 4 Preſentatio quæ effectus habeat, remiſſi.
- 5 Poſſeſſio iuris eligendi.

Vo dicit Pontifex hic, quod electio facta à non maiori parte Capituli, & quod omiſſa collatione, non valet. De primo puncto dixi sub cap. Eccleſia veſtra 48. & in cap. bene 36. cap. auditus 29. cap. dudum 22. Ad ſecundam partem, quod non valet, omiſſa collatione: applicabis textum ſupra in cap. cum poſt 46. Vide infra cap. 55. ubi expendo quid collatio tractatus importet, & de omnibus, dixi plenè ſub cap. quia propter 42. hoc tit.

Ad verſ. Capellani, & Clerici Cimiterii, ponit quæſtionem Barboza hic *num.* 2. de qua dixi ſub cap. cum in iure perit hoc tit. Et idem Barboza in verſ. vel conſuetudine *num.* 3. & 4. & in verſ. nam eſſi Capellani *num.* 5. dicit quod ius eligendi, poſſeſt acquiri conſuetudine, de quo videbis notata in cap. cum dilectus 8. de conſuet. † Et quod ad acquiritendam quaſi poſſeſſionem iuris eligendi, duo requiruntur; ſcilicet quod extranei, qui de Collegio non ſunt in electionibus præſentes fuerint; & quod vocem præſterint. Et ſic ad utrumque caſum adiunges quæ latè dixi ſub cap. cum Eccleſia ſutrina de cauſa poſſeſſ. & propriat. aliqua ſupra ſub Rub. quæſt. 6.

Decidit Pontifex hic quod Laici quamvis Patroni non poſſent etiam de conſenſu Prelati, & Capituli habere ius eligendi in Eccleſia Collegiata, ut ſcilicet ex pluribus nominatis à Capitulo, vel Prelato quem voluerit poſſit eligere; ſed quod ſolum electio facta illi, debeat denunciari, ut aſſentiantur: plurius probat Barboza hic, & præſtat rationem n. 2. verſ. non cadit in Laicum, eo quod Laici ſunt incapaces officio adminiſtrandi ſpiritualia; & per conſequent ſuſpenſionis, ſeu Eccleſiaſtica iuriſdictionis: hæc ille probans cum multis.

Sed ego pro generali exortatione adiungo quæ latè tractavi in cap. 25. 4. 8. 13. & 17. de Inductis, & ſub toto tit. de iure comp. & in cap. nam 3. de ordine cognit. ubi de incapacitate Laicorum ad res ſpirituales, vel quaſi. Et quæ latè dixi in cap. Eccleſia S. Maria 10. de conſuet. & quare poſſunt præſentare, dixi ſub cap. 3. de Inductis. ubi quæſt. 5. an aliquo caſu poſſint beneficia conferre. Et an ad electionem Episcoporum poſſint concurrere: Et quo iure Regibus Hiſpaniæ competat nominatio, & præſentatio, dixi latè ſub cap. cum Eccleſia Sarrina 3. de cauſa poſſeſſ. & propriat. quæſt. 5. & notavi iam ſupra ſub Rub. ſub quæſt. 6. & ſub cap. 48. & in aliis relatis capitulis huius tit.

Et ad materiam huius textus adiunges notata ſupra in cap. quærelam 24. & in cap. quæſtione 43. hoc titulo, & in cap. 2. de electio ad clamorem populi. An Laici

Laici possit aliquo iure competere electio sub dicto cap. *quarcliam*. Et an à Laicis possit ius Patronatus Ecclesiasticum per prescriptionem acquiri, Barbosa in cap. de *prescriptionibus* a num. 33. Et an in Ecclesia Collegiata Laicus erigens, vel dorans Ecclesiam Collegiatam, acquirat ius presentandi Clericos ad eam, sicut acquirat, dicitur quod Ecclesia non sit Collegialis; idem à num. 42. per textum nostrum. † Et longè agens *Marta de iurisdic. parte 4. c. 1. casu 47.* dicit nulla consuetudine, etiam immemoriali posse introduci, ut Principes Laici convocari debeant ad eligendum Ecclesie Prælatum. Et applicabis Barbofam de *iure Ecclesiæ. part. 1. cap. 8. ante num. 66.* ubi de varietate circa auctoritatem Principum in electionibus Episcoporum: & num. 67. quando ceperit abrogari potestas data Laicis circa Episcoporum electiones, & quomodo. † Ecclesia Collegiata quæ dicatur? Notavi supra sub cap. 1. vers. *Quia*, & plura *supr. sub Rubr.*

textum cum Præter 59. §. *mando ff. de leg. 1. Sanchez de matrim. lib. 1. disp. 34. num. 24.* Barbofa *axioma* 93. num. 2. *Gutiérrez de iure p. 1. cap. 8. num. 4.* Menoch. de *presumpt. lib. 6. quest. 34. d. num. 25.*

Nunc verò pro maiori enodatione adiungo sequentia; nempe quod actus dicitur nullus, si id, quod mandatum est fieri, sit sine consilio illius, cuius consilium requirendum erat: sic ex textu nostro comprobatur cum multis Gratianus *reg. 10.* de quo Doctores in cap. *ex parte de consil.* & ibi bene Felinus tripliciter limitat. † Et quod consilium, etiam requirendum sit, non tamen sequendum, probatur textus, ubi Doctores in cap. *cum olim, de arbitrio.* Et videbis Barthol. Sanchez in *elem. 2. de testibus num. 5.* & applicabis textum in cap. *cum in iure per ius hoc tit.*

Notabis verò quod etiam si statutum requiratur pro forma consilium sapientis, non oportet id requiri, ubi casus est clarius in iure, Angelus in l. *hac consilii* eadem. qui testatur, facere possunt, quem refert Palacios Rubios in *lib. de donat. inter §. 38. num. 15. col. penult.* † Item quod regula non procedit, quando ille, cuius consilium requiritur, esset absens, & sit periculum in mora: ut Bart. in l. *si plures ff. de exercit. Tyracquel. in l. Comm. n. 6. Mieres de Materat. 1. p. cap. 50. num. 6. ad finem.* † Item quod non virietur dispositio quod quis ducat, seu nubat consilio alicuius, & non alias: nam licet petatur, & expectari debeat; non tamen sequi, quod secus est in dispositione, quæ confert matrimonium in alterius arbitrium, secundum l. *cum tales, §. arbitratu, ff. de condi. & dem. l. latè Gulielm. Benedic. in cap. Raynancius de iustam. verb. qui cum alia à num. 88. Matienzus bene in l. 14. tit. 4. lib. 5. recap. glossa 2. num. 62.*

Quid si consensus requiratur, bene Tyracquel. *16. post leges contrub. glossa 2. per totam*, *Conarrad. in regula peccatum lib. 6. p. 2. §. 3. num. 10. & in 4. p. 2. cap. 7. §. 1. num. 1. Doctor in l. 55. Tauri cum seq. Ioannes Matienz. in l. 1. tit. 3. glossa 1. n. 1: cum aliis lib. 5. recapit.*

Et applicabis quæ tradit idem Gratianus *reg. 14.* ubi quod actus contra leges, & statum factus, non valet ex *l. non dubium cod. de legibus*, de quo notavi supra in cap. *cum dilectus de rescriptis*. Applicabis alia quæ adduxi supra diversis in capitulis de tempore, quo debeant expectari vocati ad electionem: de quo puncto Barbofa de *iure Ecclesiæ. p. 1. cap. 19. d. num. 96.*

De consilio dantibus ad homicidium, vel furtum, qualiter teneantur, dico infra in cap. *sicut dignum de homicidio.*

Item applicabis quæ dixi sub cap. 1. & cap. penult. de probat. ubi de consilio, & iudicio peritorum in arte, plura cumulaui.

Ad vers. *trahatur fuisse habendum* applicabis quæ noto infra in c. *tum in Genesi 55. circa finem hoc tit.*

Ad Text. in cap. Cum in veteri. L II. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Eligentes quando debeant consilium requirere, ut valident electionem, & quod tempus expectetur; n. 3.*
- 2 *Consilium ubi requiritur, debet peti ante alius expeditionem.*
- 3 *Consilium non obligat ad illud sequendum; n. 6. & 7.*
- 4 *Alius dicitur nullus, si id, quod mandatum est fieri, sit sine consilio illius, a quo requirendum erat: falsus ubi Consiliarius esset absens, n. 8. & 10.*
- 5 *Statutum requirens pro forma Consilium sapientis; non eo requiritur necessum est.*
- 6 *Dispositio non vitietur; & si sit ubi ius habet cum consilio alienius, & eo requisito non sequatur.*
- 7 *Consensio ubi requiritur, nullo alius alius vitietur.*
- 8 *Alius falsus contra legem, & statutum, non valet.*
- 9 *Consilium danti ad homicidium, vel furtum, qualiter teneatur; remissum.*
- 10 *Consilium peritorum in arte, qualiter obliget; remissum.*

DECEMIT Pontifex hic, ut quando Papa mandat habentibus eligere quod eligant cum consilio, alioquin Consiliarii provideant, debeant eligentes consilium requirere in tractatu electionis, & congruo tempore expectare responsum, alias electio non teneat. † Etiam Barbofa hic comprobans num. 1. dicit num. 2. quod ubi requiritur, consilium debet peti ante actus expeditionem.

Ex num. 7. quod postquam peritum fuerit Consilium, spectandum est responsum per tempus necessarium. † Et num. 4. quod consilium non obligat ad sequendum: aliquid in cap. *fin. infra.* De his omnibus Gonzalez in *reg. 8. Cancell. glossa 46. num. 38. & glossa 48. à num. 12. & 40.* Berachius de *Episcopo p. 1. lib. 3. num. 37. & 88.* Barthol. per

Ad Text. in cap. Congregato. L III. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Electio à maiori parte de indigno, postponitur scilicet à maiore de digno, & num. seqq.*
- 2 *Eligens*

- 4 Eligens non sciens indignum elegerit, vel non, quando presumatur?
- 5 Indignum dicitur qui habet defectus personae expressos.
- 6 Patroni laici indignum scienter praesentantes, puniuntur iure praesentandi pro ea vice.
- 7 Conferens beneficium scienter indigno, puniatur, est, & deuoluatur ius ad superiorem.
- 8 Procurator constitutus ad eligendum cum mandato generali, & liberè, negotiis in serendis suffragiis, vnum nomine suo, & alterum nomine mandatis eligere, soluit, quando adest omnimoda equalitas, n. 9.
- 10 Procurator debet habere mandatum ad irarandum pro impedimento sui Domini. Et quia debeat inuenire, ut legitime constitutur.
- 11 Distis postmodum significat interuallem.
- 12 Distio irrita simplex, & per se, importat laicam sententiam.
- 14 Electio facta in loco non consueto, debet nihilominus confirmari.
- 15 Electio Pralati, ubi fieri debeat. Vbi praestitur sitis Praebendarum n. 17.
- 16 Electio Pontificis facta in loco interdito, non valet; non sic alterius Pralati dictio n. 15.
- 17 Negativa fuculora vbi libet intra Ecclesiam solent decerni.
- 18 Electio Papa debet fieri in Conclauis clausa.

PONTEX in praesenti decidit, quod si pars maior in eodem scrutinio eligit indignum, & pars minor elegit dignum, valet electio minoris; quia maior pars eligendo indignum, priuatur pro illa vice potestate eligendi, & deuoluatur ad minorem de maiori parte votorum, ac eorum publicatione, dico explicitè infra in cap. publicari §. hoc tit. & de doctrina nostra textus dixi supra sub cap. quia propter 42. & quod hodie seruetur in praxi de minori parte eligente dignum; maior verò indignum ibi: sub quæst. fin.

- a Occasione huius decisionis, quam comprobatur Barbofa, possunt hic adiungi dicta supra de electione indigni, & de electione digni, praetermissio digniori in cap. 7. §. 1. & fin. & in aliis huius tituli
- 3 Capibus. Et quod scienter eligentes indignum, pro illa vice priuatur potestate eligendi; non autem si non inueniunt tantum, dixi supra, & hunc repetito ex adductis à Barbofa omnino videndo de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 19. à n. 65. Et vbi num. 68. relinquit iudicis arbitrio. An eligens presumatur sciuit electum fuisse indignum, & ex quibus hac sententia colligatur? de quo loquens Sigism. à Bononia in hoc tract. dub. 61. n. 42. ut tunc eligens praesumat sciuit electum illum fuisse indignum, si electus ille fuit semper in eadem ciuitate, & loco, vbi extitit eligens, & electus in deliquit, ut verissimile sit eligentem id reuocasse. Quod si electus absuit, vel secretò sic enauit, ut probabile sit electum ignorasse tunc quod ignoranter elegerit praesumendum esse dicit: Qui tamen num. 13. hoc limitat, quando ipsi electores compemiserunt in aliquem, qui compromissarius eligit indignum; nisi tamen ipsi Compromittentes talem electionem ratam habuerint: Et per num. 70. dicit quod indignus dicitur qui habet defectus personae expressos, cap. cum in causis hoc tit. Garcia de benef. p. 7. cap. 12. num. 34. cum aliis. Sigismund. supra num. 1. Lauerius, variat. linc. cap. 15. n. 77. Et per num. 74. quod Patroni laici indignum scienter, praesentantes, pri-

uantur iure praesentandi pro ea tantum vice, si scienter praesentauerint eum. Marius Anton. variat. lib. 1. ref. 19. Vgolin. & Riccius à Barbofa relati. Et per num. 75. quod conferens beneficium scienter indigno priuatur est conferendi potestate; ita ut propter conferentis negligentiam deuoluatur ad superiorem beneficium incapaci collatum. Rebol. in praxi tit. pena contr. collator indign. conferent. n. 1. Mantica decis. 158.

Et cum in vers. computat Procuratore cuiusdam absentis dicat hic Barbofa sub num. 1. quod Procurator constitutus ad eligendum cum mandato generali, & libero ad eligendum, non potest inferendis suffragiis vnum nomine suo, & alterum nomine mandantis eligere ex ea ratione; quia eadem consentia debet eligere nomine Domini sui, quia elegit nomine proprium cap. si quis iusto §. per hoc ut. lib. 6. vbi DD. & Barbofa cum aliis de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 19. n. 165. Et subdit cum Gutierrez, Molina, Lancelloro, & aliis, quod si merita duorum, vel trium ita essent aequalia, ut ab electionibus discerni non possit, quis eorum melior, & idoneior sit ceteris; putet posse procuratorem vnum nomine suo, & alium nomine mandantis ex illis eligere. Et per num. 17. dicit quod procurator debet habere mandatum ad irarandum super impedimento sui Domini. Et per 69. ponit fortissimam constituendi procuratorem: de quibus, & aliis idem Barbofa scribit latè de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 19. a num. 100. & notat supra in e qua propter 42. §. illud, hoc tit. Etenim qui absens est tempore electionis, iusto detentus impedimento, potest vnum, vel plures procuratores constituere, qui per se vorum in electione praesentandum tamen quis sit in loco, vbi euocari potest, & quod iusto impedimento detentus venire non possit; & quod procurator habeat mandatum ad irarandum super dicto impedimento sic patet ex verbis dicti §. illud, & quia propter ibi illud autem penitus interdicimus, ne quis in electionis negotio Procuratorem constituat, nisi sit absens in eo loco, de quo debeat aduocari: sic docet Iulius Lauer. cum aliis variat. linc. tit. 4. cap. 7. num. 34. vbi subdit quod si quis electorem tempore vacationis, seu citationis, faciendae sit intra fines, vnde sunt vocandi absentes, & postea electionis tempore sit extra fines, non admittatur eius Procurator; qui num. 44. ait ut non dicatur absens ad dictum effectum, is, qui est in aliqua parte ciuitatis, etiam remota, vel prope in Hortis i vbi quoddam absentis non licet per litteras exprimeere vorum suum dist. cap. si quis iusto §. absens hoc tit. lib. 6. ibi: non potest aliquare eum per litteras. Boerius decis. 1. n. 41. & num. 37. Sigismund. à Bononia de elect. dubio 14. num. 1. & hoc etiam volente Capitulo: & idem Lauer. num. 35. dicit legitimam absents impedimentum reputari quando ob inimicitias capitales venire non possit, vel ob infirmariem grauem; non autem leuem, vel si aduersa nauigatione, impediatur, vel si vocetur ad maius tribunal vel si obsessus in aliquo Castro, vbi egredi non possit, & similia tamen ut impedimentum exprimat quale sit: & addit n. 41. quod ad hoc ut talia impedimenta iusta d. cantur, requiratur, ut de tempore, quo impeditus venire non potest sit in eo statu, in quo si praesens esset, posset eligere: alia tradunt omnino videnda idem Lauer. longe agens sub dist. cap. 17. Barbofa de iure Ecclesiast. p. 1. dist. cap. 19. à num. 100. ad 115. Tamburin. de iure Abbas. tom. 1. dist. 5. §. 3. Rota in Calagurra: a beneficio de Astorido 13. Nouemb. 1610. coram bono memorie Vbaldo: Qui omnes

omnes dicunt quod ex pluribus procuratoribus figoratis, in dubio potior sit primo nominatus instrumento procurator. Quod si duo sunt eadem die nominati, & non appareat de priori mortuo, se confundunt: argum. eorum quæ dixi sub *tit. de fide instrum. in Rub. & in cap. pen.* & quod procurator debet esse de collegio ex dicto §. *aliud*, sic ut vultus quæst. cogi ad acceptandum.

11 *Electio post modum hic significat intervallum, tradit Barboſa hic num. 2.* cum Tiraquello, de qua in suo tractatu de dictionibus in eadem dictione.

12 *Et n. 4. ex gl. hic dicit quod dictio vrrua simplex, & per se, & sine adiectione alterius, importat latam sententiam, cum Tiraquello in l. si vnaquam, verb. venerunt n. 43.*

13 *Et in verb. libi, frentia litteralis expertem: de hoc videbis notata supra in cap. 7. applicabis dicta infra in cap. pend. & fin. de arde ordi.*

14 *Et in verb. congregatio Nervum. Capitulo, hic posset dubitari in quo loco debeant electores congregari, ut electio valida sit: & responderetur, quod locus electionis facienda, dummodo clandestinus non sit, minime est de substantia electionis. Et quod electio quamvis facta non sit in loco consuetus, debet nihilominus confirmari. † Sed quod electio Prælati debet de congruentia fieri in Ecclesia Cathedrali, seu loco consuetus, & in subditum, vbi commodius daretur facultas, tradit cum multis idem Barboſa de iure Ecclesiæ, dist. cap. 19. §. n. 176. ex cap. quod fieri, hoc est. Julius Lauot. dist. cit. 4. cap. 18. num. 8. dicens procedere; licet locus sit interdictus, Abbas in cap. cum terra sua.*

15 *Et videbis textum in cap. vbi periculum §. porro hoc titulo, lib. 6. in quo expresse prohibetur electio Pontificis fieri in loco interdicto, † scilicet video in Ecclesiis faciliora negocia, & instantanea decerni vtiliter intra Ecclesiæ Cathedrali, sed electiones canonicas Præbendarum, ac aliorum beneficiorum, convocato Capitulo ante diem, & post modum congregato intra capitulum, vulgo sala sui Capituli. † Et quod electio debeat fieri in Ecclesia Cathedrali, si fieri potest supra cap. 18. ibi in verb. si fieri potest, vide Abbatem in cap. cum terra. Italium Lauot. variat. lucet. cap. 18. num. 6. 7. & 8. vbi dicit speciale esse in electione Pontificis, quæ non potest fieri, nisi in conclavi clauso, ut statuit Gregor. XV. in sua constit. Aeternæ, videbis etiam Gonzales ad regul. 8. cancellaria, glossa 62. n. 19. Borel. in summa omni. decis. lib. 6. n. 13. Gregor. syn. agn. sur. lib. 15. cap. 12. Azorium, & Rendinam, quos refert, & sequitur Barboſa n. 178.*

9 *Pars leg. 10. tit. 1. lib. 4. recopit. n. 1. accutatur per solam citationem laici coram Ecclesiastica.*

10 *Resignare quæ criminofum suum beneficium, etiam post receptas probationes, & conclusum in causa, si veniat promittens per sententiam & post sententiam appellations pendente, num. 11.*

11 *Collatio facta post primationem ante transiitum in rem iudicatam est nulla, si primatus non appellatur.*

12 *Impetrari beneficium criminofum, potest in euentu probationis, Impetrans vero obligabitur ad penam extraordinariam arbitrio Reiz num. 14.*

13 *Impetrans non est habilis ad consequenda beneficia eius, ob cuius primationem illud impetrabat, si moriatur in illo, interius impetratum.*

Decisio huius textus, cum pertinet ad incompatibilitatem beneficiorum, iuxta infra latè notata in cap. de multis 28. de prob. & latet superque Barboſa hic exornat litteram; ego nunc totum faciam tenuissimam pro principalioribus verbis eius.

Igitur quia Barboſa hic a num. 3. tractat materiam de factis ab aliquo habito pro Prælatore ex communi errore, resoluens, num. 7. quod error communis, & titulus putativus operantur validitatem eorum, quæ geruntur per inhabilem, quando inhabilitas fuerit de iure humano, secus si de iure Divino, iuxta doctrinam textus in l. Barbarius ff. de officio Prætor. & l. 2. cod. de sen. & interlocut. ideo applicabis quæ dixi in cap. 1. in 2. cum par. 5. de sacra. ordi. vel non, ibi: In verb. ad quartum & tertium, vbi egi de dubiis an Pontifex supplet defectum Iurisdictionis ministrantibus Sacramentum cum opinione probabili vel supplet illam in ministrante sacramentorum stante errore communi absque titulo colorato, & quid in aliis iurisdictionalibus dixi alibi ad explanationem dist. l. Barbarius, aliquid infra sub *tit. de for. ordi. vel non.*

Nunc verò pro exacta exornatione, applicabis quæ dixi in cap. unde causa possit, & proprii. §. 1. num. 1. vbi de intellectu huius textus.

Et ad verb. confessionem suam, dum notat hic 4. Barboſa num. 11. quod litis confessio est terminus substantialis iudici, sine qua sententia lata, & probationes factæ laborant nullitatis vitio; ideo applicabis quæ latè dixi sub *Rub. de litis censit.* & in c. 6. de iudiciis a quo §. 11. & idem notat cum glossa verb. confessionem suam. 19. quod litis confessio fit per principale negotij apud competentem iudicem factam narrationem, & ad eam, sequuntur responsum, siue per affirmationem, vel negationem, nullus probans, de quo sub dicta *Rub. & sub dicta cap. 6.* & alibi.

Et in verb. sed cum in iura confessus fueris. De probatione per confessionem, plura in eia *Rub. & tit. de confessi. dico, & sub cap. 4. de iudic. item & sub cap. si causa de pte iustit. Ad quem verb. addes quæ tractat Barboſa in c. illius §. 4. num. 2. de iuramento, quod præstat a proisio in aliqua Dignitate, de quo dixi latè ibi & sub cap. 4. alius tituli.*

Et in verb. libi: cum non per possessiones. De positionibus io iure respondendis, laxissime dixi in cap. unico de litis confessione.

Et in verb. quod Archidiaconus, hic poterant coniungi omnia, quæ de iure spectant ad officium Archidiaconi.

Ad Text. in cap. Dudum. LIV. hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S U M M A R I V M.

- 1 Beneficiorum incompatibilitas, remissivè.
- 2 Error communis, & titulus putativus, operantur alius validitatem, & n. seq.
- 3 Confessionis materia infamator.
- 4 Probatio per confessionem remissivè.
- 5 Possessio iure qua remissivè.
- 6 Archidiaconorum officium quod remissivè.
- 7 Falsitas suppressa, quid in alio opere remissivè.

chidiaconorum, de quibus in suo titulo. Et sic adiunges Balboam, qui textum nostrum expendens, in cap. 18. de re iudic. a. num. 16. loquitur de institutione Archidiacono competenti.

8 Et in vers. cum falsitatem suggeris, & suppresseris, occasione huius vers. poteris hic adiungere quæ notat super in cap. 20. 23. & 27. & aliis de re scriptis.

9 Et in vers. tandem, ad bonam questionem applicabis Gutierrez lib. 3. practicarum c. 30. ubi tractat de ea, vtrum poena leg. 10. r. a. lib. 4. recipiat. incurran per solam citationem laici coram Iudice Ecclesiastico, si ante litem contestationem peniteat actorem, de qua latissime dixi in cap. licet ex suscepto de foro comp. a. quest. 3. & 8. de pergens Gutierrez, dicit ex nostro textu illum vocari optimum in dicta quest. 30. a. num. 41. quod in penis legalibus licitum est desistere, vsque ad sententiam. Balbosa hic cum Boerio num. 13. Et tu applicabis quæ dixi latè sub cap. 5. de iudicio, de eo, qui citatus, respondit, nolle comparere, & postea penituit, an excusetur à poena, de qua ibi.

10 Et in vers. diximus admittendam, dicit Barbosa num. 16. quod criminofus pendente iudicio, & inquisitione, etiam post receptas probationes, & conclusum in causa potest resignare suum beneficium, quod intelligit collect. 1. 320. quem videbis, quando criminofus venit puniendus per sententiam Iudicis, non ipso iure, dicens quod pluries censuisset Rota Romana. † Et post sententiam, pendente appellatione, quæ ex inquit appellatio pronuntiatur, quod comprobabit ex infinitis, quæ dico sub 111. de appellacionibus, & sub 111. vi luo pend. nihil innovatur.

11 Notabis vtr quod collatio facta post privationem ante transiitum in rem iudicam, est nulla, esto quod priuatus postea non appllauserit. Mohedan. decis. 148. Puteus decis. 30. lib. 1. Riccius supra, ubi dicit quod fuit in Rota resolutum in vna verum. 12. Decemb. 1545. coram Cardinali sanctæ crucis, & ampliatur ex Rota decis. de re iudic. in antiquior. vi possit fieri prædicta resignatio, etiam non facta mentione de accusatione, vel inquisitione, si iudicium pendet.

12 Et pro ornamento huius textus in prædicto dubio de duobus, quærit Riccius dicta collect. 1320. in vers. sed, primo tunc beneficium criminofus possit impetrari in euentum privationis, & tradit cum Rota in decis. fin. vi lite pendente affirmatiuam sententiam, † sed quod taliter impetrans, debet se obligare ad penam extraordinariam arbitrio Rotæ; & sic non requiratur talionis poena, cum Crescent. decis. 161.

14 Secundo an impetrans alterius beneficium ob illius privationem, illo interim decedente, sit habilis ad consequenda præfata beneficia, & idem Riccius cum Rota decis. 441. vi lite pendente in nouis, negatiuam tenet sententiam, addens pariter eandem opinionem tenuisse Capell. Tholosan. decis. 417.

•
•
•

Ad Text. in cap. In Genesi. LV. hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. Electio si non precedat collatio, est etiam non facta à maiori parte, non valet.
2. Electio debet fieri iuxta formam textus in cap. quia propter 42. de electione. Et de requisitis n. 1. 4. 5. 6. 7. 8. & 9.
6. Electio locus, non designatus debet esse communis.
10. Preparatio ad electionem est tractatus quidam oritur, qui faciendus sunt.
11. Electionis tempus quale sit?

Textus huius decisio, & littera generalis est ad tractationem de electione, & eius requisitis, & sic poteris eius litteram abundè exornare ex adductis supra in pluribus locis. Nam quatenus dicit quod non valet electio, si non præcedat collatio, ceteri non fiat à parte maiori, notatus supra in c. Cum mora 50. hoc tit. & in c. cum post pensam 45. Pro exornatione iuxta dico in cap. 58. & in cap. quia propter 42. sub quest. 3. dixi, & per totum de materia nostri textus, ubi leges.

Et quatenus textus hic in vers. ex singularibus, & ibi: non tamen debuit subfigi singularis electio, sed communis, & ibi, nec oritur electio, ex quibus Barbosa num. 2. & 3. ait electionem faciendam esse, iuxta formam textus in cap. quia propter 42. hoc titulo, ubi posui plura notatu digna. Et quod eligentes debent in vnum congregari, vt demonstrant verba ibi fuerit celebranda præscriptis omnibus. † Et sic quod vota data extra Capitulum, vel post factum secretum, non augent numerum. † Et sic quod electio per secretum necessarium facienda est per congregatos in vnum; itavt non sufficiat consensus eligentium singulariter præstitus, sed oportere quod collegialiter consentiant ita cum multis probat.

Hic posses dubitare, an debeat esse designatus locus, ubi congregentur; sed dices, vt dixi supra in cap. congregati 53. in fin. & sub dict. cap. quia propter 42.

Et quæ dicatur maior pars ad electionem? iam sæpius supra dixi sub aliquibus iuribus, & sic Barbosa explicat num. 2. idem de iure Ecclesiast. c. 19. parte 1. a. num. 200. ubi dicit quod electio debet fieri à maiori parte, comparatè ad minorem partem congregatorum, & respectu ad totum Capitulum ibi num. 223. † Et num. 225, quod electio communis sit, facta votorum collatione, & absque villa reali interruptione, ibi num. 226. † Et 9 num. 219. ait quod votorum collatio respectu numeri, meriti, & xali, statim de substantia fieri debet, facta, suffragiorum publicatione. Et hic poteris, adiungere quæ ipse adducit de secretatoribus, & eorum officio a. num. 27. & 184. de quibus omnibus dixi latè in dicto cap. quia propter 42.

Item adiunges quæ ipse tradit num. 182. nempe quod debent fieri tractatus ante electionem, iuxta glossam verb. tractatus in cap. in nomine 23. diff. qui sunt, veluti preparatio ad electionem; non autem electio, quia in eis fit discussio tantum eorum.

eorum, quæ facienda sunt, nominantur utrinque plures, qui iudicantur digni electione, & sit collatio nominatorum persone ad personam, meriti ad meritum, & tali ad talem, iuxta textum nostrum, & cap. Cumque supra hoc titulo, & quisque dicit quod sibi videtur, abique eo tamen, quod sequatur aliqua conclusio, vel electio; & aliqui existimant huiusmodi tractatus esse de substantia electionis; vt notat tenet glossa, verb. in tractat. cap. cum in veteri hoc titulo, Antonius de Butrio in cap. cum inter mun. 7. & in cap. in causis hoc titulo, Petrus Gregor. in synag. titulo de elect. cap. 15. in fine, videbis Sigilmund. à Bononia de electione dub. 56. mon. 6. aliquid dixi supra sub dist. cap. quia propter in fine. Et de pactis reprobat in electione dixi supra in cap.

- 11 Per textum hunc poteris aggregare quæ tractat Iulius Laot. varior. Incubr. tit. 4. cap. 18. vbi electio quo in loco, & de quon tempore sit facienda; & intra quod tempus à die vacationis fieri debeat, & electio præsentari. De quibus etiam sub dist. cap. quia propter 42. & 1. 5. hoc tit.

Ad Text. in cap. Messana LVI. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Electio Episcopi facta per Laicos, nulla est, non obstante qualibet consuetudine.
- 2 Laicum sanctitatis, & vita bonis poterit eligi in Episcopum; est dissensu per dista n. 3. Exempla referuntur, n. 4.
- 4 D. Nicolaus, Senerus, D. Ambrosius, dum essent Laici, fuerunt electi in Episcopos.
- 5 Prælati mortui non debent denunciari Principi Laico de iure. Quid prædictetur Hispanie, num. 6.
- 6 Capitulum Cathedralis, mortuo Episcopo, tenetur in his Regibus Hispania denunciare eius mortem Regi.
- 7 Episcopi insignes tales nequeunt, nisi qui fuerint nominati à Regibus Hispanie.
- 8 Episcopi prædicti sunt, bonorum custodia pertinet ad Regem Hispanie.
- 9 Ecclesia viduata est sub Regis Hispanie protectione.
- 10 Inventarium Episcopi fit ab Ecclesiastico. Quid in Hispania servetur, n. 12.
- 11 Heredes Episcopi sunt alij Episcopi, Ecclesia, vel Camera Apostolica, n. 13.
- 14 Reges Hispania non possunt mittere ad electionem Prælatorum Præfides?

- 12 **D**ecidit Pontifex hic, quod electio facta Episcopi per Laicos, & Canonicos, etiam si hoc habeat, consuetudo, non valet, multis comprobata Barbofa, colligens numero 2. quod non valet consuetudo, vt Laici in electionibus Episcoporum vocem habeant; quia electio, nec actiue, nec passiue cadere potest in Laicum in spiritualibus, ad quod comprobandum adiunges quæ dixi in cap. cum Ecclesia Sarrana de causa possessionis. questione prima & secunda; item supra sub Rubr. in questione sexta.

- 13 Insuper Barbofa hic numero 3. tradit cum Felis. Fernand. de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

no, & Castaneo, quod si Laicus fuerit sanctitatis, vite, & legalitatis maxime, poterit eligi in Episcopum, & omnes ad hoc minime extollunt textum hunc, ex cuius verbis nihil colligi video. † Tamen quia idem Barbofa de fore Ecclesiast. part. 1. cap. 8. ex numero 114. ad 116. dicit quod Laicus in Episcopum eligi non possit, per textum in cap. ad nos 59. dissentiens, cap. miramur 61. dist. cap. statumus, §. his omnibus eadem distinctione, & cap. exigitur 1. questione 7. ipse de poss. Episcopi part. 1. titulo 1. cap. 3. numero 4. & Iulius Laurinus varior. Incubrat. titulo 4. cap. 16. numero 14. Sicque in plenique Consiliis, & decretis Pontificum haberi expressum, vt nullus ex Laico fiat Episcopus, ex ratione textus in cap. miserum 61. dist. & ex cap. quod proderet eadem distinctione, poterat oon admitteri dictum Felini, & Castanei verum eorum dictum non improbabis si legas textum Gratiani in dist. cap. statumus, §. his omnibus, cap. Officiis eadem dist. cap. Neophitis ibi. † Videbis eundem 4 Barbofam, qui de poss. Episcopi part. 1. titulo 2. glossa 17. numero 7. refert Sanctum Nicolaum ex Laico fuisse Episcopum electum, & Beatum Severum ex Laniicio in Archiepiscopum assumptum, & Sanctum Ambrosium ex Neophito Archiepiscopum Mediolanensem assumptum fuisse; ac idem de fore Ecclesiastico dist. cap. 8. numero 115. reperit, addens Martinum Turonensem Episcopum, & Augustin. Hiponensem. ac alios ex Neophitis fuisse constitutos Episcopos. Alia plura ad textum applicabis tradita ab ipso dista cap. ad numero 64. & nonnulla, quæ notavi supra in cap. quisquis 43. & in Rubr. verb. Episcoporum electio, & alibi superius.

Pergit Barbofa hic numero 4. interrogans de dubio, an autem consuetudine introduci possit vt mox, Prælati Principi nuncientur, ab eoque venia petatur ad novam electionem procedendi; ita quod electio aliter facta viribus careat; & refert affirmantes Innocent. in cap. quod ficut col. 1. numero 2. super verb. nominatio hoc titulo, Composit. ibi numero 57. col. 1. Ioannem Andream numero 6. Anchoranum numero 1. vers. aduersus. Anania numero 2. vers. nota, sed id Barbofa intelligit procedere iuxta existente causa, cum Butrio col. 2. numero 16. & Rendina in promptuario receptar. sententiarum, tom. 1. tit. 23. numero 4.

Vnde huic dicto addo ego, præcipue in nostra Hispania teneri Capitulum mortuo Episcopo, eius mortem Regi denunciare, vt Rex nomen personam Summo Pontifici ad providendum de Episcopatu vacante, vt tradunt Palacios Rub. Cabedus, Gregor. Lopez, Azetiedus, & Barbofa de fore Ecclesiastico dist. cap. 8. numero 81. † Subdens 7 numero 86. quod non possint Dignitatibus his insigniri, nisi qui fuerint à Regibus nominati, & presentati. Et rationem prælo ex longè à me dictis sub cap. cum Ecclesia Sarrana 3. de causa possessionis. & proprietas, questione servanda, præcipue questione tercia, vbi de ratione, quare competat Regibus Hispanie nominare Episcopos? Et quid de alijs Regibus Francie, Polonie; &c. reperit Barbofa videndus dist. cap. 9. à numero 74. † qui num. 86. 87. & 88. dicit custodiam bonorum defuncti Episcopi pertinere ad Regem.

Item quod Ecclesie Pastore viduata, sint sub Regis protectione. † Vbi quod quamvis inventarium Episcopi à iudice Laico faciendum esse minus bene existimauerint Cabedus de off. 84. Zeualos de violentia p. 2. quest. 76. mon. 13. tamen debere

- tantum confici à iudice Ecclesiastico magis probabile dicit, ad tradita per Franc. Marcum Delphin. *decif. 103. p. 1. per Marcham. de iurisd. p. 4. casu 112.*
- 11 *num. 16. ¶ Ex ea ratione quia Episcopi decedunt intestati, & eorum hæredes sunt alij Episcopi, Ecclesia, vel Camera Apostolica, super quibus nullam habet iurisdictionem seculari. ¶ Non ita in nostra Hispania feruatur, cum potius Prætor, aut Iudex Læcus Diocesis, vbi moritur Episcopus se intromittat ad inuentarium; etsi assistere soleat subcollector Canonici Camere Apostolicæ, qui in qualibet Cathedrali solet creari. De quibus subcollectoribus, & ad quos effectus bene Garcia.*
- 13 *Addes ad textum hunc quæ notauit supra in c. 7. & 10. de consue. & Balboam in cap. 7. de prescript. & ibi à num. 33. & dicta supra in cap. § 1. Et citatum Barbosum in cap. 2. supra. ¶ Et ad bonam questionem adiunges Salzedum de lege Politica part. 1. cap. 12. §. 1. vbi longè agit de iure, quo Reges Hispaniæ possint mittere ad electiones Prætorum Præsides, aut assistentes, vt eis assistant cum voto, de quo aliqua dixi sub dicto c. 3. de caus. possiff. & prope.*

Ad Text. in cap. Ecclesia vestra.
LVII. hoc tit.

P R E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Confirmatio electionis, non sufficit vi fiat à maiori parte, sed à saniori.*
- 2 *Electio facta à non maiori parte, est nulla, non transgressione forma, sed defectu potestatis.*
- 3 *Consensus illius, qui noluit interesse electioni, nihil prestat, si postea deor, & n. 4.*
- 4 *Procurator qui possit constituiri, absente electore, remissum.*
- 7 *Eligentium voces alij accedentes, nequeunt augere numerum electorum.*
- 8 *Electio nulla per sequentem gratificationem, non validatur.*
- 9 *Vocatus qui non est potest electionem irritum facere.*
- 10 *Electus omni, cui assensu meritum, & auctoritas præferitur electo à maiori parte, si indignus sit, n. 11.*
- 12 *Electio ex duobus pariter dignis, pergit ad aliam secundam; & si iterum æqualia vota sint, datur locus gratificationi.*
- 13 *Institutor potest optare quem voluerit ex duobus æqualiter presentatis.*
- 14 *Gratificari non possit Iudex vni ex Litigatoribus remissum.*
- 15 *Præbenda Doctores, & Magistrales, qualiter in paritate votorum promouantur remissum.*
- 16 *Pontifex nullo modo verbo subvertit, quod copiatum, & inuentum est, vigiliis multis, n. 18.*
- 17 *Pontifex dicitur habere peritiam totius iuris.*
- 18 *Rescriptum contra legem etiam non habentem clausulam derogatariam, non valet.*
- 19 *Verborum communis significatio qualis?*

fuisse facta à saniori. Hanc comprobat Barbosa hic *num. 1. & specialiter mon. 5. dicens, vt non sufficiat fieri à parte maiori, nisi etiam pars illa sit sanior. ¶ Et addit ex glossa non consenserit, v. illas primas mon. 10. quod electio facta à non maiori parte, est nulla, non transgressione forme, sed defectu potestatis, ex Boetio, *decif. 11. num. 32.* Quare pro exonatione huius partis adiunges notata supra in cap. dudum 22. cap. audiui 29. cap. cum in iuro 33. cap. venerabilem 34. cap. bona memoria 36. cap. scriptum 43. cap. Camana 50. cap. congregato 53. cap. in Gensy 55. hoc iuris. Adiunges notata infra in cap. publicano 58. & quæ latissime dixi de confirmatione electionis sub c. 15. item & de facta à maiori parte supra sub cap. quia propter 42. vbi de aliis requisitis.*

Secundò probat textus quod qui non vult interesse electioni, nihil valet; deinde si post factum scrutinium ipsius consensus accedat. Et addit Barbosa hic ex glossa valetur, ¶ quod consensus contempei post electionem præstius, non auget eligentium numerum: ita cum multis probat. ¶ Hic adiunges quæ notauit supra in cap. coram 35. hoc iuris, & in aliis iuris, vbi de vocandis, & citandis electoribus absentibus ad electionem? Et quid si continentur?

De procuratore qui potest constitui ab absente electore, notauit supra in cap. quia propter 42. §. d. lnd hoc tit. & in cap. congregato 53. ac de aliis notauit in cap. cum nobis 19. hoc tit.

Vnde infero quod etsi consensus contemporum possit intervenire ante, & post electionem, non tamen eorum voces aliis accedentes possunt augere numerum votorum electorum, ¶ ita vt electio, quæ nulla fuit vpote à maiori parte facta per sequentem gratificationem validetur, vt tenent Doctores hic, quos plena manu refert Rendina in promptuario receptarium sententiarum tom. 1. titulo 36. ex Lancello, Chucho, & aliis, & resoluat Iulius Læcius variis. Incubus, titulo 4. cap. 17. numero 22. ¶ Vbi probat mon. 13. quod si aliquis canonicè vocatus non fuerit possit electionem irritam facere, nisi velit tam ratam habere, de quo leges supra textum in cap. quod sius hoc tit.

Item ex glossa hic verb. non consenserit, notat Barbosa mon. 7. quod si duo pariter idonei sint electi, & numerus est pro vna parte authoritas, & meritum pro altera, auctoritatem, & meritum numero præferri, ita vt electus, pro quo est pars minor; licet sanior potior sit eo, pro cuius parte maior sit numerus: sic refert ex consensu. hic, ¶ sed ait Barbosa magis communiter contrarium teneri: nam vt electio confirmetur copulatur, requiritur ipsam factam à maiori, & saniori parte Capituli vt resoluunt omnes, quos citat Rendina in promptuario recept. sem. tom. 1. tit. 36. mon. 5. Quid si maior pars eligeret indignum, & minor dignum, dixi in cap. congregato 53. & cap. bona 36. & in cap. audiui 29. Et ad propriam materiam huius dicti adiunges supra notata per textum ibi in dicto cap. dudum 22. Plura dixi sub dicto cap. quia propter 42. hoc tit.

Et glossa dist. verb. non consenserit, in vers. sed si omnia, & cum ea Barbosa num. 8. & 9. notat quod si duo fuerint electi, sintque omnia hinc inde paria, scilicet numero, dignitate, & meritis eligentium, & electi, possint ipsi eligentes procedere ad aliam electionem. Et si iterum sint in omnibus paria, possit superior gratificari vni ex electis voluerit.

1 **T**Ria ex hoc textu percipiuntur, primum quod ad Confirmationem electionis non sufficiat, vt fuerit facta à maiori parte Capituli, nisi etiam

- vt per Tyraquel. de Prunq. quæst. 17. in 2. opinionæ, num. 6. & 7. & in 6. opin. num. 10. † Et sic etiam quando duo æquæ idonei cumulatiuè, vel qualiter præferant fuerint, habens instituire, possit quem voluerit optare; & sic dari possit locus gratificationi: sic per glossam 2. & Doctores in cap. cum autem 24. de Iure Patron. de quo idem Barbosa de officio Episcop. part. 3. alleg. 72. num. 199. vide supra cap. 34. in fine. Et applicabis quæ dixi sub dicto cap. quia propter 42. quæst. fin. in fine à num. 24. Vnde pro disquirenda ratione adiunges, & applicabis quæ latè dixi sub quæst. 1. cap. licet. 9. de prob. vbi quid faciat index quando viraque pars æquæ rem possidet.
- 14 † Item quæ dixi in e. 2. de rei ind. sub quæst. 2. veti. ad tertiam, vbi an iudex possit gratificari vni ex partibus litigantibus in æquali dubio opinionum. † Item applicabis Garciam de benef. part. 5. tit. 4. c. 4. & à num. 169. vbi ex Bulla Leonis X. & Sixti IV. decretis quid faciendum sit, quando duo compositionum Præbendarum Doctoralium, & Magistralium in Ecclesiis remanent pates in eligentium votis, vbi decernitur decernendum esse per Capitulum Cathedralis ad qualitates sanguinis, & meritum cuiuslibet, secundum Collegia, Dignitates, ac gradus, & tunc præferatur maior meritis: ita sæpius prædicatum vique ad proxima tempora vidi. Tamen quia suppositiones multæ solent fieri, & curari à iungantibus, faciendo vt testes proeant peritissimi ideo postremo in Ecclesia Abulensi sorti commendatum fuit in Canonico Magistralis penitentia, quæ possidebat, & fruebatur D. Antonio Castañon. oriund. ciuitatis Tauri contra Doctorem Patron. de Ayala Magistralis Ecclesiæ Ciuitatis, ambo de collegio maiori apud Salmanticenses, iste Obetenfis, ille Archiepiscopi, de quibus iam dixi sub dicto cap. quia propter quæst. fin. Et in Rubr. sub q. 6. vbi de electione, per fortis. Et quid iam omissimè faciendum sit ex Bulla Alex. VIII. relata ibi numero 27.
- 16 Tertiò probat textus noster in x. ff. nec enim nolle vno tantum verbo Pontificem subueneret quod cogitatur, & inuentum est vigilis multis: nam cum in vers. hic qui iura tuorum. † Barbosa num. 3. & 4. probet cum multis, quod Pontifex dicitur habere peritiam totius iuris in scrutinio pectoris sui reconditam, iuxta textum in e. 1. de cons. lib. 6. censeturque eadem iura penes se tueri, ac te-
- 18 seruare, ac semper defendere. † Itaque nō valent rescriptum contra legem etiam non habentem clausulam derogatoriam cōcessum ex Bernardo reg. 648. & cum aliis adductis; ideo applicabis quæ adduxi supra sub titulo de rescriptis, & ibi in e. si quando, & infra de privilegiis: vbi de requisitis ad hoc, vt cesser lex communis, & generalis per particularem, & supra sub Rubr. & tit. de eundis.
- 19 Applicabis verba finalia textus in e. ex litteris 7. de dispensatib. vbi de sequendo, & amplectendo communi significati verborum.

Ad Text. in cap. Publicato LVIII. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Electores nequeunt variare publicato scrutinio. de Offic. & sacris Eccles. Tit. 1.

tuto, vel postquam ceperunt vota regulari, nisi adhuc res sit integra, num. 2. & 3.

- 4 Vota singulorum eligentium non debent publicari, sed secreta manere. Et de aliis requisitis in electione vera, & Canonica, num. 5. & 6. 7. & 8.
- 8 Vota publicari in communem dicuntur, quando integer eorum numerus publicè quoad totam Congregationem profertur.
- 9 Scrutiny publicatio realis, & distincta, est necessaria in electionibus Abbatum, per quorum obitum videtur Ecclesia.
- 11 Particula maior, & particula sanior quid sibi velint in electionibus, & comment. 14.
- 12 Zelus collatio ad Zelum fit, quando expenduntur intentiones eligentium.
- 13 Zelus nimis bonus, vel malus fit in eligente. Colligitur ad effectum, & persona electi si præstat, nempe vita, moribus, doctrina, pietate, & ceteris virtutibus.
- 15 Varius quæ preest fieri in electione, nimis perituratur ad p'sulatum?

Hic Pontifex decreuit, vt publicato scrutinio, non possint electores variare; imò debeant compelli ad collationem, & electionem: & comproban cum multis Barbosa hic numero 1. addit cum aliis multis numero 7. colligi ex hoc textu quod publicato scrutinio, aut postquam vota, & suffragia ceperunt regulari, non sit licitum suffragium semel datum immutare, aut reuocare, referens Fr. Ludouicum Mirandam in membris Prælatorum tome secunda, quæstione vigesima tertia, articulo vigesimo quarto, conclusione prima, resolutentem, † quod suffragium semel datum adhuc potest reuocari, dum res adhuc integra fuerit, quando fuerit scrutatoriis exhibitum. Et adiunges quæ dixi in cap. 2. de postulatione Prælatorum; etiam Barbosa hic numero 4. in verbo variare, dicit quod variatio maximè in alterius preiudicium est reprobata: nam ridiculum dicit esse, & puerile, hodie concedere, & cras penitere iuxta decisionem Rotæ de præbend. in antiquis 33. numero 18.

Vnde pro prima parte addes sequentia, nempe quod electores ante scrutinij publicationem variare possunt, & alios ad libitum nominare ex cap. quod sicut hoc textu. Cui decisioni applicabis quæ infra dico in cap. cum autem de Iure Patron. vbi de valuatione Patroni Laici, & Ecclesiastici.

Item quæ docet idem Barbosa de Iure Eccles. 4. parte 1. cap. 19. vbi numero 205. quod vota singulorum eligentium non debent publicari, sed secreta manere. † Et numero 215. quod electio est nulla etiam si vicum tantum suffragium publicetur. † Et numero 214. quod suffragia omnia de forma debent mox in eorumque publicari omni processu appellationis obstituto remoto. † Et numero 215. quod vota in scriptis redacta, est de forma substantiali electionis; vt publicentur. † Et numero 216. ostendit quando dicantur in communi vota publicari, & id ait esse quando integer eorum numerus publicè quo ad totam Congregationem profertur, non exprimendo in quorum fauorem data fuerint, vel quot ex ipsi electoribus in hanc, vel illam personam descendere, sed

explicando tantum numerum personarum, quæ suffragium tulerunt: sic cum Tamburino de Iure
 9 *Abbatum* p. 2. dist. 5. *quæst. 6. num. 12.* † Et *num.*
 217. iterum repetit iteram conclusionem textus
 nostri, addens *num. 218.* quod est necessaria realis,
 & distincta publicatio sacrum in electionibus Ab-
 10 *batum*, per quorum obitum videtur Ecclesia. †
 Et *num. 219.* ait etiam substantialiter requiri ut fa-
 cta publicatione suffragiorum, statim fiat collatio
 votorum, respectu numeri, meriti, & ætatis; ita
 non sufficiat habere maiorem suffragiorum par-
 tem, sed requiratur vitrius eandem esse saniores;
 sic colligit ex *cap. quia propter 42.* Super probans
 cum multis; sed ego in comprobationem adiungo
 notata in *cap. Ecclesia vestra 57. hoc titulo*, ubi con-
 gregio notata in aliis Capitibus huius tituli, & que
 dixi in *dist. cap. quia propter 42.* ubi latè de omni-
 bus adductis requisitis, & de plena textus nostri
 materia.

11 Iulius Lauocius *varior. lucubr. tit. 4. cap. 19. n. 24.*
 dicit quod particula illa *maior* intelligitur respectu
 numeri, & alia *sanior* denotat auctoritatem, zelum,
 & meritum electorum; & idem Barbosa *dist.*
 12 *num. 219. vers. fit*, † addit quod collatio ætatis fit ad
 ætatem, quando expenduntur intentiones eligenti-
 13 *um*. † Et nūm bonus, vel malus sit ætatis ab ef-
 fectu, & persona electa, sit iudicandus, an vita,
 moribus, doctrina, pietate, ceterisque virtutibus
 alia præstat, vel sit inferior, an proximus eligenti-
 um, ut ex affectu carnali videatur electus.

14 Nunc verò ad praxim aduertens cum eodem Bar-
 bosa *num. 221.* iam ex Tidentino *sessione 25. cap. 6.*
 eo quod plura inconuenientia oriuntur ex investi-
 gatione, quam esset maior, & sanior pars, dis-
 positum esse, ut electiones in posterum per vota
 secreta fierent; ita singulorum eligentium nomi-
 na nunquam publicarentur: ex quo fieri ut am-
 plius non exquiratur quam suffragiorum pars sit
 sanior, sed tantummodo maior, seu minor ipso-
 rum numerus respiciatur; quapropter cum multis
 idem Barbosa probat ibi *num. 222.* validam reputari
 electionem à maiori votorum, seu suffragiorum
 numero facta; dummodo ipsa vota sint legitima,
 nec ullam patiuntur exceptionem, & persona digna
 eligatur; quia iam semper maior pars Capituli sa-
 nior præsumitur, si persona electa indignior non
 sit, & in aliis iuribus citatis in *dist. cap. 55.* di-
 ctum est, qualiter ea maior pars computatur. De
 istis omnibus latè dixi *sub dicto cap. quia propter*,
 ubi leges ad satutatem.

15 Pro secunda parte de re integra applicabilis notata
 supra in *cap. in causis 30. hoc titulo*. Sed cum in-
 quirat hic Barbosa *numero 3.* an quod dictum est
 de potentibus variare in electione, idem procedat
 in postulatione, & referens antiquorum senten-
 tiam, idem procedere affirmantem, ac in electio-
 ne ex glossa vltima hic versic. *idem credo*, & ex si-
 mili textu in *cap. penultimo, & fin. de postulatione*
Prelatorum, & aliam sequitur receptiorem opinio-
 nem eam, nampè, ut semper liceat postulantibus
 variare, & à postulatione recedere, quovisq; illa
 fuerit superiori præsentata; eo quod est diuersa in-
 titio inter electionem, & postulationem: nam per
 illam inicitur matrimonium spirituale, & ius ac-
 quiritur electo per postulationem, nullum ius ei
 quæri ex *dicto cap. penultimo*, verb. *præstiterunt in*
cap. de Syracusana 28. dist. alia tradens, & multis
 comprobans, & item probat lucrum, quod pos-
 tulatione auferretur non esse considerabile, nec in po-

stulati persona radicatum; sed ut sit dependens à
 meta superioris voluntate. Ideo videbis aliquid
 supra in *cap. scriptum 40. hoc titulo*. Et de aliis dif-
 ferentis *sub Rubrica, & titulo*, suprà de *postulato*.
Prelatorum.

Ad Text. in cap. Si alicuius LIX. hoc titulo.

P R E M I S S A M.

S U M M A R I U M.

- 1 *Electio cassata alicuius Prelati ob simoniam, etiam electo ignorante, non dispensat Episcopus.*
- 2 *Simoniam in electionibus committitur, & in resignazione per dationem consanguineorum, itam electo, vel resignatario ignorante.*
- 3 *Simoniaci ex datione, inhabilis est ad illud beneficium obtinendum. Et de alius num. 4. 5. & 6. nisi dispensatione fiat habitus, num. 7.*
- 6 *Episcopo non conceditur dispensare, ut qui obtineat dignitatem, ubi suis commissa simonia.*

TExtus hic decidit, quod electio cassata alicuius Prelati ob simoniam, etiam electo
 ignorante, non dispensat Episcopus pro ea vice.
 Itaque Barbosa hic *num. 2. in vers. eo ignorante, ac*
rationem non habens, † notat cum multis quod simo-
 3 *nia* committitur in electione, seu resignazione per
 dationem consanguineorum, electo, vel resigna-
 tario ignorante, ita ut sit priuatus ipso iure, & re-
 neatur eedere beneficio, ubi penum scierit si-
 mulque etiam bona fide non consumptos reddere.
 † Et Garcia de *beneficiis p. 8. cap. 1. num. 56.* per hunc
 5 textum resoluit huiusmodi simoniacos inhabiles
 esse ad illud beneficium obtinendum. † Sed quia
 4 de hoc noto plura in *cap. ex infirmatione 26. cap.*
notis 27. ideo hic tantum eris contentus, si legas
 quæ tractat Barbosa cum multis de *Iure Ecclesiastico*
 5 *parte 1. cap. 19. à numero 256.* ubi expendit nu-
 6 *mero 264. textum in dicto cap. Mattheus de simonia.*
 Etenim ipse vsque ad finem tractatus ponit casus,
 per quos simonia committitur in electionibus, aut
 ea non incurratur. Ex *numero 260.* ponit textus
 nostri casum, & idem Barbosa hic *numero 4. & c.*
 † dicit ut non concedatur Episcopo dispensare,
 ut quis habeat dignitatem, ubi fuit commissa si-
 monia; secus in beneficio simplici. † Item quod
 7 *acquirens beneficium per simoniam censetur ad*
illud inhabilis, nisi dispensationem obtineat:
de quibus dispensationibus dico etiam sub
dicto titulo de simonia. Aliqua dixi de
 his *sub cap. quia propter*
 42. *hoc tit.*

42. hoc tit.

Ad Text. in cap. His quibus LX.
& fin. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Tempus ad eligendum currit electoribus impeditis, si impedimentum tollere queant.
- 2 Mora purgatio in electionibus, quando administratur, vel non?
- 3 Impedimenta probata in electionibus, & electoribus, remouantur.
- 4 Electionis materia quare non longè tractetur ab auctore.

TEXTUS iste dicit quod electoribus impeditis currit tempus ad eligendum, si possunt impedimentum tollere. Hanc conclusionem multis comprobatur Barbosa hic, vbi num. 2. notat quod tempus Patrono prædictum ad præsentandum, non currit igitur morantibus; sed quæ sit differentia ista abundè notatur infra in cap. si verò 12. de Iure Patronatus. Ite videbis quos citat idem Barbosa de Officio Episcopi, p. 3. alleg. 72. num. 14. Doctrinam huius textus adiungit quæ tradit idem Barbosa de Iure Ecclesiast. p. 1. cap. 9. num. 96. vbi quod vocari ad electionem, si intra assignatum terminum competentem non venerint, non sint de cætero spectandi. Et n. 97. dicit quod electores etiam elapso termino spectandi sunt, quamvis pauciores, vbi absque periculo, & incommodo spectari possint, & ex aliqua causa necessaria, vel probabili derinerentur. Et quia dixi de tempore, & de impeditis eligere supra in cap. quia propter hoc tit. ideo applicabis ibi dicta ad materia istius textus nostri, & aliqua sub Rubr. & in aliis locis.

2 Cumque hic textus, & Barbosa ponant aliqua de purgatione moræ; ideo adiunges quæ latissimè noto in cap. pœnit. 4. & fin. de Locrato; & Barbosa idem num. 4. & 5. ponit duos casus, nempe quod mora purgatio non admittitur, cum quid sit ipso iure; & quod mora non purgatur, quando res non est integra, & ius alterius factum est deterius.

3 Quod si dubites qualiter allegans impedimentum extitisse, quomodo veniat ad electionem, recurre per textum nostrum ad notata supra in cap. quia propter 42. §. 1. in vers. & hic.

4 Ex adductis resoluendi in turba capituli huius tituli, & in Rubrica, & aliquibus iuribus plus longè leges tractantur, siue infinitam integram electionis canonicam materiam, de qua nolui longos commentarios facere ex eo inutili motu, quem supra in princeps Rubrica posui. Quare si præter tractata desideres pro aliquo puncto maiorem expeditionem, eam capies à Doctores ibi assignatis, qui longè, & ex proposito hanc perfecterunt materiam. Mihi tam pro praxi quotidiana abundè tractata remanet, & spero idem, cuicumque legenti videri. Nec enim aliam turbam interpretum appeto, cum in locis, ibi ex proposito signatis, materiam hanc recolligo, per questiones plures vbi refero DD. quales etiam ponunt, &c.

A D T I T V L V M
De Translatione Episcopi.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Translationis definitio.
- 2 Optandi præbendas istas, quid consuetudo, & in quibus beneficiis, n. 3. de aliis, n. 8.
- 3 Prædia, vel præbenda canonicatus annexa quæ dicantur.
- 4 Optioni non subiaceant prædia à Canonicis separata.
- 5 Coadiutor potest optare; vbi de ratione, & n. 7.
- 7 Optio transiit in coadiutorem, si quis & præbenda per eum optata.
- 9 Optandi facultas quomodo amittatur.

IN VI de materia huius Rubricæ, ac Tituli tractant, conueniunt hic à Barbosa, quibus addo Chucum v. s. i. moral. lib. 4. tit. 7. & eundem Barbofam de Iure Ecclesiast. p. 1. c. 19. videndus à num. 23. vbi ait quod translatio est adicius personæ de vna ad aliam Ecclesiam, canonica transmutatio, & materiam persequuntur vsque ad num. 39. etiam addo Francisc. Tondutum p. 2. cap. 4. §. 6. d. num. 10. & de materia videbis sub Rubr. & quæ in eo conueniunt, commodius hic in Rubr. & magis distictè poterat tractari.

Sed quia huic Titulo competit tractare de iure optandi præbendas, ac beneficia; ideo leges eundem Francisc. Tondutum in suis quest. p. 1. c. 110. vbi agit de questione illa; verum de iure, vel tantum ex Ecclesiarum consuetudine comparatur tale ius. Et verum consuetudo illa sit contra, vel præter ius: & intra quod tempus inducatur: quomodo, & iura quod tempus fieri debeat, in quibus beneficiis optioni sit locus: & in quo vacationis modo, quis possit suri optandi derogare, coadiutori optante, an acquirant ius, coadiutoris. Et quæ dicantur præbende, vel prædia canonicatus annexa, quæ distincta; vbi multa alia refert de iure optandi notabilia: & num. 17. dicit vt quædammodum canonici transiit in coadiutorem; ita, & præbenda per eum optata; vbi num. 19. in vers. concluditur. Et dicit vt optioni minime subiaceant prædia, vel alia præstius à canonicatu separata, & per consequens non transire ad coadiutorem. Et secundo notat, vt eum coadiutor ex veniori sententia Nicolai Garziti de benef. p. 4. cap. 5. n. 18 post coadiutorem optare possit ex Rota decis. 142. p. 4. recit. 1. sem. 3. num. 18. & 19. tali casu; quia sicut coadiutor subiungitur in canonicatum; ita, & in prædium, aut præbendam, seu perbimonium illi annexum, ex Rota ibid. n. 19. non obstante quod annexio sit reuocabilis, & variabilis red. possit per optionem.

Et sic idem Tondutus ex Rota n. 17. & ex Lottorio de benef. c. 1. in lib. 2. p. 21. num. 55. addit d. 2. c. 10. n. 19. vt quædammodum canonici transiit in coadiutorem; ita & præbenda per eum optata, quicquid contradixerit Gonzalez, quem teprobat Lottorius à dicto num. 55. Et alia concludenda tractans idem Franc. Tondut. lib. c. 111. de iure optandi ponens questiones sequentes. Vtrum Canonici vltimæ fundationis, quamvis prius recepti, & admissi in Ecclesia, cedere debeat Canonici antiquæ fundationis postiori loco recepti, sub distinctione resoluens

num. 8. & 9. & agit de receptione Canoniorum adhibita clausula *cum plenitudine iuris Canonici*. & agit etiam de Canonici supernumerariis: & quare eorum differentia cum Canonici ex noua fundatione aggregatis. † Et postremo loco agitur eo; nempe quomodo amittatur facultas optandi. Et resolutum num. fin. quod possessio iuris optandi, non amittitur, nisi probetur, quod Canonici noluit optare, & fuit prohibitus. Et de materia optandi perbendas agit Naldus in cap. cum in tua de concessione prebendarum lib. 6. Ideo & de supernumerariis videbis quae adduxi in cap. cum omnes 6. cap. cum recessus 3. cap. cum 14. Ferrarius 9. de consuet. & in dicto cap. 6. late sub questione 2. egi de iure optandi, vbi videbis.

Item pro complemento adiunges hic dicta supra de possessione Praetorum, ac de confirmatione, & electione, nominatione quae supra sub tit. de electione, vbi videbis quamquam differentia sit inter haec omnia.

Et applicabis huic tractationi quae dico infra sub tit. de regularibus, vbi etiam dico de his, qui transferunt de religione ad aliam.

Ad Text. in cap. I. De translatione Episcopi.

P R A E M I S S A M.

S U M M A R I U M.

- 1 Patriarcha suscipitur, qui confirmatum in Archiepiscopatum, transfert ad sedem Episcopalem, & n. 3.
- 2 Mutationes sedum Episcopatum, non sunt, nisi per Papam, & n. 7.
- 4 Legatus de Latere sine Papa mandato, nequit transferre Episcopum.
- 5 Sacerdotes inferiores, quorum ex licentia sui Episcopi transfugere ad alias Ecclesias, sed non imiti.
- 6 Translatio locum habet, non tantum in electis sed etiam in minoribus Ecclesiis.
- 7 Transferri possunt imiti, si adeo causa.
- 8 Episcopi translatum inuicem, secum afferre nequit paramenta, argentea, aliaque empti redditibus primi Episcopatus, secus de aliis non pretiis, n. 9.
- 10 Uxor secundo nubens, nimirum transferat ad secundas nuptias arras, & largitiones primi matrimonii.
- 11 Translatum de vna Ecclesia ad aliam, quando desinat esse Episcopus primatus, & n. 12. & 13. cum alio: vbi quid in Gallia; & Hispania.
- 14 Ecclesia prima non vacat, nisi prius littera secundo Episcopatus fuerint praesentata Capitulo Ecclesiae, ad quam transferuntur Episcopi.
- 15 Translatum Episcopus de vna Ecclesia ad aliam, nihil commune habet.
- 16 Confirmationis, & electionis Episcoporum, aliqua notabilia, remittuntur.
- 17 Patriarcha non queat de Archiepiscopatu, seu minorare Archiepiscopum, remittuntur.
- 18 Electus quando potest administrare, remittuntur.
- 19 Auctoritatis, & inhibitionis aliquid.

Probat Pontifex hic quod Patriarcha, qui confirmatum in Archiepiscopatum, transfert ad le-

dem Episcopalem ab Episcoporum confirmatione suspenditur. † Igitur ex hoc textu num. 2. & 3. probat Barbofa, quod mutationes sedum Episcopaliū, & Episcoporum nullus admittere potest, vel confirmare, nisi Papa. Et quia idem Barbofa longè agit de potestate Episcopi p. 3. allegat. 50. & iterum de iure Ecclesiae p. 1. cap. 19. a num. 28. † Vbi num. 32. dicit quod si Metropolitanus, aut Patriarcha, Episcopum, sine mandato Papae, transferret, esset suspensus a confirmatione Episcoporum ex hoc textu. † Quod neque Legatus de latere sine speciali Apostolice sedis mandato id facere valeat ex textu in cap. nisi specialis cum sequitur, vbi glossa, & Doctores de officio deleg. Tondurus p. 2. cap. 4. §. 6. num. 11. Ideo non in iuris.

Noandum verò est posse Sacerdotes inferiores gradus concessionem suorum Episcoporum ad alias Ecclesias transfigurare, probat textus in cap. Episcopus 7. quod. c. sed non imiti transferrentur a solo Episcopo, quia hoc solum est Pontificis maximi: sic idem Barbofa dicit. cap. 19. num. 35. † Vbi addit quod translatio habet locum, non solum in electis Ecclesiis, quae scilicet per Praelatos reguntur, verum, & in minoribus beneficiis, vt tractat vberius de iure Ecclesiae lib. 3. cap. 15.

Sed si dubites nim possunt Episcopi inter se transferri de vna Ecclesia ad aliam, respondeo affirmatiue; dummodo ad hoc causa, vt est communis opinio Romani cons. 145. a num. 3. præcipue n. 5. vbi Horatius Mandosus addit. Flaminius Paris de re signatione beneficii lib. 3. p. 18. n. 143. solum verò posse fieri a Romano Pontifice, vt hic videtur sentire Barbofa num. 4. † vbi aduenit quod si Episcopus etiam inuitus, suadente tamen iusta, & rationabili causa, fuit per summum Pontificem translatus ad aliam Episcopatum, & in priori Episcopatu de redditibus Episcopatus emerit sibi liberos, & ornamenta, & paramenta multa, & argentaria, & similia, non possit illa secum asportare ad Episcopatum, ad quem transfertur; sed ait ille remanere debere penes primum Episcopatum: sic tradit ex Barbaria cons. 20. num. 11. vers. & vide hoc ante, vbi dicit ita se consuevisse, & consilium tale fuisse confirmatum per Doctores solennes; quod idem reperit dicit cap. 19. de iure Ecclesiae p. 1. num. 35. & 36. † Et utrobique addit fructus iam perceptos, & res mobiles, non pretiosas ex fructibus primi Episcopatus acquisitas, posse Episcopum translatum de vno Episcopatu ad alium secum transferre: sic probant ex Doct. Petrus Barbofa in l. diuersio in princip. part. 2. numero 52. ff. solute matrimonio.

Et hanc partem poteris confirmare ex aliquibus, quæ noto sub tit. de secundis nuptiis, vbi tracto de puncto, an vxor secundò nubens, transferat ad secundas nuptias arras, largitiones, seu alias donationes ex primo marito: & hoc ex argumento, quod desumitur ex cap. huiusmodi, vbi in vers. cum forcius sit potest Doctores, quod valet argumentum de matrimonio carnali ad spirituale, de quo distinctione ibi.

Cumque hic Barbofa num. 5. resoluit questionem, vtrum translatus de vna Ecclesia ad aliam, desinat esse Episcopus primatus, vbi primum a Papa ab illius vinculo absolutus fuit, vel post adeptum possessionem secundæ; & dicat esse questionem dubiam, in qua censuit Rota dec. 475 apud Farin. p. 1. statim post translationem abique alio consensu perdere ius primæ Ecclesiae. allegans ad litteram Barbofa declarationem Sacre Congreg. Eminenti Cardinal,

Cardinal. 14. Decembre. 1624. quam eandem repetit dicit cap. 19. de Iure Ecclesiæ. numero 17. Ego verò existimo vobis agendum de hoc puncto.

- 12 Ignit hac dubia quæstio est resoluenda iuxta Regionis cuiuslibet mores, nam pro sententia Barbo-
sæ iuxta sacram Congregationem, respondendum est obsequari in Vrbe Romæ, & in Tribunalibus. Et secundum hoc resoluit Franciscus Tondutus p. 2. quæst. benef. cap. 4. §. 6. à num. 13. posse Capitulum primæ Ecclesiæ deputare Vicarium, si translatio facta fuerit, & de ipsius translationi consensu, etiam ante adeptam secundæ possessionem, ad-
dens ex dicta decis. Rotæ 477. consensum probari hoc in casu sufficienter ex consuetudinibus, veluti si so-
luta fuerit annata, aut per consequendo secundo Episcopatus, notabiles factæ fuerint expensæ, tenuit etiam Lotterius de re benef. lib. 1. quæst. 12. num. 21.

- 13 Tamen in Gallia, & in nostra Hispania aliter prædicatur, nempe vt vsque ad adeptam posses-
sionem secundi Episcopatus, ad quem transfertur, non amittat translati iura, & ensolumenta primæ Episcopatus de Hispaniæ stylo, apud nos nemini dubitum potest esse. De Gallie consuetudine te-
statur idem Franciscus Tondutus dicit c. 4. §. 6. p. 2. à num. 16. vbi addit non vacare, donec etiam litte-
re secundi fuerint Capitulo præsentate per ex-
pressam decisionem extrinsecam, vnde illi. de cle-
ctioe, in versio. nulli, & ibi si forsam, & expendit
illam constitutionem (quæ vbius expenditur ex his, quæ noto sub cap. 9. & 15. de elect. §. aut
Tondutus num. 19. quod non vacat prima Eccle-
sia, nisi prius Bullæ translationis fuerint Capitulo
Ecclesiæ, ad quam fit translatio præsentate, pro-
pter de illo anno, in quo illud scilicet, respondit cui-
dam Episcopo translati in Gallia ex doctrina Ab-
batis in cap. in nostra 11. de rescriptis, Paulin. de
officio, & pasci. §. cap. sicut hac præuidet. 7. num. 14.
Parisijs de resignare lib. 7. quæst. 21. num. 14. &
quæst. 23. num. 47. Rebuti in praxi in iuris monial.
resignare, num. 3. & 4. Gonzalez ad Reg. 8.
Cancel. §. 15. glossa 2. à num. 83. & obiectum apud
nos Garcia de beneficiis p. 1. cap. 6. num. 41. & ex
tunc vsque ad hæc tempora nullum iam dubitauit
Videbis ad quæstionem Fasinae. decis. 575. in nouis,
tem. 4. vbi de hac difficultate.

- 14 Tondutus num. 19. quod non vacat prima Eccle-
sia, nisi prius Bullæ translationis fuerint Capitulo
Ecclesiæ, ad quam fit translatio præsentate, pro-
pter de illo anno, in quo illud scilicet, respondit cui-
dam Episcopo translati in Gallia ex doctrina Ab-
batis in cap. in nostra 11. de rescriptis, Paulin. de
officio, & pasci. §. cap. sicut hac præuidet. 7. num. 14.
Parisijs de resignare lib. 7. quæst. 21. num. 14. &
quæst. 23. num. 47. Rebuti in praxi in iuris monial.
resignare, num. 3. & 4. Gonzalez ad Reg. 8.
Cancel. §. 15. glossa 2. à num. 83. & obiectum apud
nos Garcia de beneficiis p. 1. cap. 6. num. 41. & ex
tunc vsque ad hæc tempora nullum iam dubitauit
Videbis ad quæstionem Fasinae. decis. 575. in nouis,
tem. 4. vbi de hac difficultate.

- 15 Nunc verò pro complemento, & exacta expli-
catione textus nostri applicabis Naldum in cap. si
quis 12. §. 2. quatenus ait, quod Episcopus transla-
tus de vna Ecclesiâ ad aliam, nihil commune
habet.

- 16 Et quatenus hic tangit materiam confirmationis
Episcoporum adiciet plura, quæ notauit sub cap. 9.
& 15. & alijs de electioe, de quo Azor. lib. 3. moral.
tem. 4. cap. 29. Barbofa in pastor. p. 1. tit. 1. cap. 4. idem
de Iure Ecclesiæ p. 1. cap. 19. à num. 246. vbi confir-
matio electionis, quando, & per quos, & intra
quod tempus petenda sit, Franc. Tondutus dicit p. 2.
quæst. cap. 4. §. 6. à num. 10. vbi quid electio, quid
confirmatio, & num. 1. quando electio sola vim
habeat confirmationis. De consecratione, & confir-
matione latè idem Barbofa de Iure Ecclesiæ p. 1.
cap. 9. & ego dixi de consecratione infra in cap. 6. de
temporibus ordinatum.

- 17 Cumque in hac littera conquaratur Pontifex de
Antiocheno Patriarcha, qui Archiepiscopus, de
quo hic iam confirmatum voluit minorem, seu de-
archiepiscopare. Ideo adiunges hic quæ noto infra
de puelle Patriarcharum in cap. aliqua de priuile-

giis, interim Barbofa de Iure Ecclesiæ. part. 12.
cap. 6.

Et in vers. Licet enim D. Luc. nondum fuisset in 18
Archiepiscopatum consecratus; confirmationis ta-
men munus receperat, & archiepiscopalia, quantum
& licet ministraret. Per hæc verba poteris appli-
care quæ noto, quando electus possit administrare
in cap. 9. cap. 15. de elect. & adiunges etiam quæ no-
taui in cap. suffraganeum 12.

Et occasione verborum textus nostri, ibi: Ma-
iores Ecclesiæ causas ad Sedem Apostolicam perferen-
das, quæ deseruiunt pro ratione decisionis textus
nostri; idè applicabis quæ latè dixi in cap. 3. de foro
comp. sub quæst. 3. vbi à num. 8 dixi de calibus, qui
in sua prima instantia pertinent Romano Pontifici.
Et sic applicabis etiam quæ abundè dixi de auoca-
tione causarum, facta per Pontificem, seu Princi-
pem, & de inhibitionibus Iudicum inferiorum in
cap. vi nostrum §. 6. de appellat.

QVÆSTIO I.

An Episcopus per se, aut una cum suis Ca-
nonicis possit transferre Ecclesiæ Ca-
thedralem de vna ciuitate ad aliam, vt
ibi resident, & peragant officia Di-
uina primum desistendo locum? Et
quid de Capitulo, sede vacante sine
Pontifici assensu? Et an Papa id pro
voluntate sua iussit facere valeat, sine
legitima causa? Et quæ dicatur suffi-
ciens?

SVMMARIVM.

- 1 Cœcanum, & Capitulum Zamorense, translauiunt
de transferendo Cathedrali illius ciuitatis
ad ciuitatem Taurinam anno 1661. & quare
non, & respondit non posse per se sine Papa,
vt num. 6. & 17.
- 2 Ecclesiâ in Cathedrali, solus Pontifex potest
erigere, item & in Metropolitanâ consi-
stere num. 3. & 8.
- 3 Diocesim separare solus Pontifex potest, &
illam alicui Abbati, seu inferiori Prelato
supponere, & etiam solus valem diuelli, aut
conuocare, aut mutare, n. 5.
- 4 Transferrere nequit, nec ab Episcopo, nec à Capitu-
lo, nec ab vtriusque Ecclesiâ Cathedrali de
vna loco ad alium sine Papa n. 3.
- 5 Lapides altarium, vel Ecclesiarum destru-
rum, in quos vsus sunt conuertendi ab Epis-
copo.
- 6 Papa solus mutat Ecclesiâ Cathedrali in
alium locum Diocesis.
- 7 Episcopus nihil ex se habet, sed à Papa; & sic
nequit mutare, vel dismembrare Cathedra-
lem sine illa consuetudine territorium dis-
tinctum.
- 8 Pastorem Ecclesiâ nullus potest dare Cathedrali
sine speciali licentia Papæ; item nec admi-
nistratorem, vt num. 11. nec caratorem, 20
num. 12.
- 9 Coadiutor Episcopo solus potest dari à Papa.
- 10 Episcopus delere solus Papa potest ex causa.
- 11 Renunciatores Episcopatum solus Papa ad-
mittit.

- 16 *Papa solus aliquis eximius a potestate Episcoporum.*
- 17 *Capitulum sede vacante in multis non habet eam potestatem, ac Episcopum eum habebat.*
- 18 *Ecclesia Cathedralis, seu Metropolitana mutatio aliquando facta sine Papa, non praestat ius contra illud, quod Papa competit, & num. 19.*
- 19 *Iura Petri, quae competant in figurae suprema potestate, aulla praescriptione videntur.*
- 20 *Mutationes quolibet verum agere solentur.*
- 21 *Ecclesia Cathedralis mutatio, videtur, ut non possit fieri a Papa sine Episcopo, & sine causa, sed contra 2. num. 22.*
- 22 *Transfere Ecclesia Cathedralis, seu Metropolitanae velis de uno loco ad alium a Papa sine Episcopo, & sine consilio Cardinalium.*
- 23 *Removere omnes Episcopos aut ordinationum status in universam, aequat Papa, cum faceret contra universalem Ecclesiam; aliter de dismembratione vniuersi Diversi, & constitutione nova; edic. & quare num. 24.*
- 24 *Cap. felix 50. 16. quest. 1.*
- 25 *Cap. licet in vnaqueque 21. q. 2.*
- 26 *D. Augustinus citatus fuit Episcopum vniuersi Diocesis, in qua alius proprietarius administrabat, sed quo iure remissus.*
- 27 *Cardinalium consilium, eius de honestate, requiritur in archidiacono a Papa, non tamen de necessitate censura, sed tantum de iurisdictione; nec etiam si sit in alia quasi possessione officii Papa, ut num. 29. & 30.*
- 30 *Humanum cod. de legibus.*
- 31 *Princeps secularis nequit impedire, quomodo fiat a Papa dismembratio diocesis praeterea inuasiua, ut ex eo, quod emus Principes seculares sunt Ecclesiarum Patroni, hoc est procellere.*
- 32 *Pontifices selem de honestate participare dismembratione Episcopatum, aut mutatione Cathedralium cum Praelatis inferioribus Regibus.*
- 33 *Zamoren, Ecclesia Cathedralis semper fuit sua ibi absque ulla vanaquam translatione praetextu Belli, aliter de iurisdictione.*
- 34 *Tauris, Praetor, & Decuriones epimide se gerunt cum Conuicariis Ecclesia Zamoren, & cum illa ciuitate.*
- 35 *Translatione Ecclesia Cathedralis causa qua remissus.*

4 **V**ia in principio huius anni 1661. Decanus, & Capitulum Cathedralis Ecclesiae ciuitatis Zamoren. propter iurgia, lites, questiones, & controuersias à Decurionibus vna cum Praetore, & locum eius tenente motas, decessi, atque fatigati, diligendo pacem, curebant magnopere de illis obuiandis, & intrare conferentias continuas Capitulares deuenum fuisset ad praedicandum de transferendo Ecclesiam illam maricem ad ciuitatem Taurinam, à qua antiquum horum habuit, originem ducendo à maioribus, per cognomen *Fermosine*, uti narrat Historia D. Petri Castella Regis anno à cap. 11. anni 4. sui Regni, & ab anno 8. & 9. cap. 3. & 7. sui Regni hera à 158. ab hinc plus annis 300. esset tempus, in iudicia proxiui sedem mutassent bellorum, & dissensionum tempore ad villam antiquam, & illustrem temporibus illis, acce munitionem, de Eudra, in qua belligerae obtuli sese ab

inimicis Regni defenderent; in eaque adhuc nonnulla vestigia permanent) cumque concorditer de se transferendo, semel, ac iterum resoluissem, & ad illesequendum suos de Capitulo Commendarios niterent ad Praetorem, & Decuriones dicte ciuitatis Taurinae, ubi adest nobilis, & antiqua Collegialis Ecclesia, cum quibus colloqui fuerunt, & ego in eo interim fuero consulens, respondissemque Decanum, & Capitulum, id intendere non posse sine relatione ad Pontificem, in quo residet quilibet translationis potestas, ut apparet ex hoc tit. placuit tunc suffragij fundamenta in medium protulere, quae tunc se ad os obulerunt, quibus ex tunc sedata fuit ea proposita conferentia.

Cum ergo solus Pontifex sit Ecclesiam erigere, & in Cathedrali constituere ex cap. felix 50. cap. precipimus 54. 16. quest. 1. per quae iura sumpta ex Concilio Carthaginensi 1. cap. 5. & ex Gregorio iam notati docent Azor. *instr. moral.* p. 2. lib. 5. cap. 29. q. 25. in princip. & lib. 6. cap. 30. q. 2. & Nicolaus Garcia de beneficiis p. 12. q. 5. n. 1. Moneta de cennariis, ultimar. voluit. cap. 11. num. 251. † Vbi num. 252. idem dicit de erectione Cathedralis Ecclesiae in Metropolitanam, Gambara de officio, & potest. Legati de Lateri lib. 2. tit. de variis ordinariis, cennis, num. 160. Hieronymus Moscon. in tract. de Maiest. Ecclesiarum lib. 1. p. 1. cap. 3. 1. Bzouli à Pontifice Romano cap. 34. Thomas Sanchez lib. 2. c. 1. h. 1. mo al. cap. 2. dab. 47. num. 7. D. Ioannes Solorzano *Iure Iudicium* cum Barbosa in *Pastoralis* 1. 3. cap. 4. num. 1. Lottorius de re beneficiis. lib. 1. q. 1. 4. princip. Feutell. in anno. ad decis. Burati 912. num. 11.

Imò & solus Pontifex sit qui potest Diocesim separare, & illam alicui Abbati, seu inferiori Prelato (supponeit, Hofbren. in cap. cum coniugis n. 1. de foro comp. ubi Burr. num. 11. verbi de consuetudine, Panormit. num. 18. & Bellam. num. 15. verbi. tamen certum est, Rota decis. 124. num. 2. apud Farin. p. 1. recent. † tamque solus valeat deuellere, coniungere, aut alia ratione mutare c. 1. & cap. in re corporalia hoc tit. cap. annotatione 7. quest. 1. glossa verbo Cathedralis in cap. cum inferior de maiorit. & obed. Moneta dicte cap. 11. num. 237. Gambara supra num. 159. & 166. Mollesius in summa Theolog. moral. tract. 6. cap. 14. num. 56. Bened. Aegid. ad leg. ex hoc iure ff. de iust. & iure tom. 1. cap. 2. m. 3. Solorzano *dicte* rem. 2. lib. 3. cap. 5. num. 1.

Idèò re Qd in terminis per haec, & alia sequentia responderim, non posse dictos Decanum, & Capitulum Cathedrali transferre ad supra dictam Ciuitatem Taurinam, etsi salutissima temperie perfruatur, ut de praedicta translatione deneganda, sicut in persona Episcopi, † qui licet possit vendere lapides Altarium, vel Ecclesiarum destruendum, aduertendo ut faciat, ut emptor illos conuertat in ffordidos vius, Aloysius Rice. in *praxi aerea resol.* 201. referens ex Sacra Congreg. sic fuisse decusum in verbis sequentibus: *Ordinarius non debet profanare Capellas, etsi aliquam causam profanandi habuerit, Camenta potius suat tribuenda Ecclesiae qua est caput dictarum Capellanarum, quam alteri, post illum Barbosa in pastoralis* 3. p. alleg. 64. n. 14. & 15. ex Nauarro, Zerola, eodem Riccio, & Acmenado o. † Tamen ipse *vis* & Menochius *enq.* 75. num. 46. dicunt Episcopum sine Apostolica auctoritate, non posse transferre Maricem; id est Cathedrali Ecclesiam in alium locum Diocesis, ut referunt decusum, solus inquam Papa mutat Ecclesiam Cathedrali, & non alius inferior ipsius Ecclesiae

Ecclesie Prælatum, ut docent verba glossæ in dicta cap. cum inferior dicto verb. *(Cathedrali ibi)* Quia huiusmodi mutationes, translationes, & consimiles debent fieri de auctoritate Papæ; vbi Barbofa n. 5. idem in pastoralis alleg. 50. p. 3. sub num. 5.

- 9 Et confirmatur, quia cum Episcopus non habeat ex se, aut ab alio inferiori, sed ab ipso Summo Pontifice, non possit auctoritate sua illam imminuere, aut dismembrare, constituendo territorium distinctum à proprio territorio, cum id solum pertineat ad Papam ex speciali privilegio, Hostiensis in dicta cap. cum contingat num. 1. de foro comp. vbi cum sequuntur Ioannes And. sub num. 4. vers. alij dicunt. Abbas sub num. 1. 8. Butrius sub num. 1. vers. si queritur, an habeat territorium. Barbofa dicta alleg. 50. num. 5. in fine, vbi num. 6. ex elem. plerisque de elect. ¶ videtur confirmare, nam sine speciali Pontificis mandato, & licentia, nullus potest pastorem dare Ecclesie Cathedrali sibi qualitercumque exemptæ, quæ Clero careat, & Pastore christiano.

- 11 Item faciunt sequentiæ; quia nemo potest dare administrationem Ecclesie Cathedralis nisi Papæ cap. cum 42. de elect. lib. 6. cap. Ecclesia cathedralis de suspens. da neglig. Prælatorum eadem lib. 6. ¶ qui & solus potest dare curatorem Ecclesie Cathedralis, & eius bonus; quoad effectum agendi; idem Barbofa supra num. 7. cum Gigante de poss. q. 65. n. 6. & 7. 13 Rebus in tract. mon. q. 80. num. 2. 9. ¶ qui & An. 8. ad 14. ex multis inter alia de potestate Papæ, dicit solum Papam posse dare adiutorem Episcopo ex cap. 1. de elect. lib. 6. cap. vnde de cleric. agrosant. eadem lib. pro quo faciunt quæ dixi infra in cap. pre. nunt. de offic. vicar. q. fin. ¶ Et quod solus ille ex causa deicit Episcopus è gradu dignitatis, cap. quamvis, & cap. Audum 3. q. 5. deponit & restituit, cap. ideo a. q. 6. glossa in verbo restructa in cap. quod translatione de officio deleg. ¶ qui & solus admittit Episcoporum renunciationes per glossam in verbum anibus, in elem. 1. de re iudicat. de quo dixi infra sub Rub. & tit. de re iudicat. ¶ Et quod solus eximit, & exipit aliquos à iure, & potestate Episcoporum, glossa in cap. frater 16. q. 1. glossa verbo exemptum, in dicta cap. cum inferior de maior. & obed. glossa, verb. restructa, post princip. in cap. quod translatione, de officio legati, glossa in cap. 1. in princip. de præsuleg. lib. 6. & vtriusque DD.

- 17 Cumque præfata translationem facere nequeat Episcopus propriæ suæ Cathedralis, etsi sit Dominus, seu administrator verus illius, & Capitulum Canonorum sede vacante, iurisdictionem exercendo, nihilominus inferiorum quoad pluram, etiam mortuo Episcopo habeat potestatem, vt latè DD. dicunt sub tit. ne sede vacante aliquid innovetur & per nonnulla, quæ dixi de vicario Episcopi, aut Capituli sede vacante infra sub cap. 5. de officio Vicarii à quæst. 5. sequitur vt quemadmodum Episcopus solus, nec vna cum suis Capitulis Cathedralis, nequit prædictam translationem facere, & multo minus, nec Capitulum rectorum Zamor. in sede vacante, ponitur per se de tali translatione cogitare, nisi referendo se ad Papam cum legitime causæ representatione.

- 18 Et in tantum dicitur verum quod est de facto aliquando alia mutatio contigisset in aliqua Ecclesia, non posset suffragare eidem Capitulo ad remouendum, seu transferendum iterum Ecclesiam nec de iure prætextu alicuius prescriptionis, cum contra Papæ potestatem, & iura ipsi incorporata ex plenitudine suæ Dignitatis, quæ sunt funda-

menta Apostolicæ sedis nulla prescriptio valet, per illa quæ docent Innocent. in cap. bina 2. de postulat. Prælator. Felix. in cap. cum non liceat num. 14. in fine, de prescript. vbi plura dixi, quæ hic applicari valent. Tum etiam ne dentur archiepiscopi sine Rege, sine Capite, vt locust. x. Abbas in cap. per venerabilem num. 9. & 37. quæ sit legimus, Barbofa dicta alleg. 50. sub num. 14. alia adducens videnda in dicta alleg. vbi abundè, & sigillatim expendit, quæ in Episcopis sibi Pontifex referuauit.

Et valet confirmari adducta; & solutio; eo quod a. egre quælibet mutationes ferantur, iuxta quæ Legibus adducuntur de iur. m. 1. & Canonice, sub tit. de crimine falsi, de illis, qui nomina propria mutant, & per nonnulla quæ adduxi sub cap. 13. de probat. vbi de probandis antiquis finibus; item per illa quæ dixi de difficultate mutandi actiones semel in iudicio inrentatas, sub cap. examinata, de iudicio legenda ibi.

Ad secundam quæstionis partem, an Papa iuste a. possit mutare Ecclesiam Cathedralē de vna ciuitate ad aliam sine causa legitima? & videtur quod non possit, cum doceant Abbas in cap. vlt. sub n. 12. vers. & vide de confirm. vlti. vel inuerti, & inter suas quæst. quæst. 1. num. 27. Felinus in cap. quæ in Ecclesiis num. 7. de consuet. num. 42. ad finem, per glossam in cap. legem Imperatorum, in verbo dissolutione dist. 10. Papam non posse inuito Episcopo, diuideri Episcopatum, porroque quæ ex causa, Nauarr. de iustis clericis. §. 3. num. 2. alio quod corroboratur, si consideretur, nec posse Papam remouere omnes Episcopos, & eorum ordinationem vt refert, ac dicit Lotterius de re benef. p. 2. quæst. 11. sub num. 33. & ex eo etiam, quia in Constitutione, & assignatione sedis Episcopalis, & dismembratione Diocesis, requiritur consilium Collegij Cardinalium et illa conclusione, quam posuit Ioan. Monail. in cap. super eo num. 3. de heret. 6. nempe tale consilium omnino erigit, referens se ideo vidisse cassari multas prouisiones Abbatarum, & Episcopatum factas per Celestinum V. quia sine consilio Cardinalium fuissent factæ, non ob aliud, quia Cardinalium ceteris in hac quasi possessione esset; vt archidia sine eo non explicaretur, vt & de hac quasi possessione tradit Abbas in cap. ex gestis sub num. 3. vers. & vido ad hoc de cleric. non resid. refert Loter. sup. num. 44. & 45. cum & limitet nec Imperator possit condere legem sine Senatu ex l. humanum cod. de legib. & ex aliis considerationibus relatis ab eodem Loterio sub dicta cap. 10.

Tamen responderetur in casu, de quo loquimur, 21 posse Pontificem transferre Ecclesiam Cathedralē de vno loco ad alium, sine consensu Episcopi, aut Collegij Cardinalium, & facilius intra eandem Diocesium, nec enim sicut constitutio nouæ sedis, & consequens dismembratio vnius Diocesis, non est contra statum vniuersalis Ecclesie, Lotterius dicta quæst. 11. sub num. 33. & 34. vbi dicens erroneam esse glossæ doctrinam in dicto cap. legem Imperatorum, fundatam in cap. vlt. §. 16. quæst. 3. dum inquit in verbis sequentibus. Ad alia consilia hoc statum est à Cava Sacerdotali, vt plebes quæ in Diocesium ab Episcopo reuocantur quæ Episcopos nunquam habuerunt, non nisi enim voluntarie cum Episcopis à quo tenentur, propriis accipiant Rectores. Non enim aliquid probans relata verba contra auctoritatem Papæ, & solum possunt referri ad præiudicium solius Episcopi, dum vult, cui Papa non censetur voluisse

voluisse prædicare ut exponat Bellamam ibi, verſ. ſed *cauſa* iunctis quæ ſcibit *ad ſum*; & quod erronea ſit dicta opinio gloſſæ comprobat idem Lotterius diſt. cap. 11. ſub diſt. n. 43. in fine, ex textu in diſto cap. præcipuum in princip. hoc relato, in quo illas fruſtra Gregor. Papa præcipit Bonifacio Epſcopo, vt ſedis Apoſtolice authoritate nouos conſtituat Epſcopos.

- 23 Vnde etiam remouere omnes Epſcopos per Papam eſſet actus principaliter contra gubernium, & ſtatum vniuerſalis Eccleſiæ, de quo non loquimur, ſed non inde talis eſſet illa diuiſio, ſine diſmembratio Epſcopatus, aut iurium Eccleſiæ Cathedralis, quæ etiam reſpiciat ad ſtatum Eccleſiæ, eſt tantum in conſequentiā, & in caſibus ſpecialibus, non enim in his, nec in caſu noſtro valet argumentum de remotione omnium Epſcoporum, & eorum ordinatione Papæ prohibitis ad caſum de diſmembratione vniuersalis Diocceſis, aut de conſtitutione nouæ ſedis: quod non procedit, cum ducatur ab vniuerſali negatiua ad particularem affirmatiuam contra Dialeclicorum regulas, nec in iure valet argumentum ad conſequentiū, niſi conſequutio fit omnino neceſſaria, vt docet Felinus in cap. in noſtra ſub num. 15. verſ. ſed ſecundo iſtud diſt. de reſcript. quem & ſequitur Lotterius diſt. q. 1. diſt. n. 33. & 34. de re beſeſſaria.

- 25 Nec ad extendendum Pontificis arbitrium, faciendum Concilij Cartagin. in diſto c. ſiſt. 10. diſt. 16. q. 1. quia vt ex eius verbis poteſt videri, ac conſiderat idem Lotterius diſt. cap. 11. de re beſeſſaria, num. 39. illud non tangit dictum arbitrium, ſed potius præſeruat, neque ad rem facit, cum loquatur de conſtituendo Epſcopo in Diocceſi, in qua fideles deſcendunt, vt ibi tam vtuſia quam Gregoriana gloſſa declarat. ¶ Et ſic nec ad rem facit aliud decretum ſynodi Romanæ relatum in cap. ſicut in vnaquaque 21. quæſt. 2. eo quod ibi tantum prohibetur vni Eccleſiæ duos Epſcopos præfici, quia eſſet monſtrum, non minus quam vniuo corpore, duo capita conſtituere, vt dixit textus in cap. quoniam in plerique 4. probabimus ad eſſe. Ordinatione ¶ Nec vniquam conſiſſe, reſert ac ſignat Lotterius diſt. quæſt. 11. num. 40. 41. & 42. præterquam in D. Auguſtino, per errorem tamen, & ignorantiam, cap. non autem 7. quæſt. 1. propterea declarauit in epiſtola 110. vt reſert Spadon. anno 395. num. 13. quod neſciuit Abbas in cap. 1. num. 2. de paroch. qui exſtimauit id quidem conſuſo, & ex cauſa factum, propterea, quæ dicit Lotter. non eſſe deſtendendum ab opinione Geminiani, & Abbatis, volentium cauſam hanc præſumi ſemper in dubio idem Lotter. ſup. num. 1. & 32. ex mente etiam Innocent. in cap. quoniam ſub num. 5. verſ. ſecundo ſi Papa de conſuetudine, & ſic ad caſum S. Auguſtini, vt ex viceribus apprehendas, leges quæ late dixi ſub cap. penult. de officio vicarij q. fin. dum ſcripſi de caſu arduo hac in curia inter magnos agitato ad eſſectum conſtituendi alium Archiepiſcopum adhuc viuente, qui nunc gubernat ea cauſa ſenectute.

- 28 Nec obſtat tertium adductum fundamentum pro contraria opinione de requiringo ad prædictam mutationem, ſive diſmembrationem conſilij Cardinalium; quia præterquam quod ſupra ſub tit. de elect. dixerim, in quibus talium conſilium Pontifex exigat, quia quidquid ſit reſpectu neceſſitatis directæ, & intrinſecæ, ſaltem in his quæ verſantur circa ius diuinum, vt ſic diſtinguendo probauit Ripa in Rub. n. 20. de conſtit. cum quo tranſit Probius in addition. ad Monachum in diſto cap. ſuper eo

de heret. lib. 6. num. 37. verſ. ideo, vt omnibus ſuiſ factam cum ſiquenſi mutationem reſpectu neceſſitatis coactiua, & extrinſecæ, illam propoſitionem Monachi eſſe falſam, docent communiter DD. cum ſic conſtitueretur index ſupra ipſum ſummum Pontificem aduerſus diſpoſitionem textus in cap. nemo 9. q. 3. vt declarant Paleox. de ſacr. conſiſt. conſult. p. 1. quæſt. 3. in reſponſione ad tertium argumentum, qui addit aliter ſentire, nihil aliud eſſe, quam ſummam iniuriam Dignitati Pontificis inferre, ibi in verſ. verum abſol. Lotterius in diſto quæſt. 11. de re beſeſſaria, num. 44. ad 51. vbi cum Abbate ex diſto cap. geſſit ſub num. 4. verſ. nunquid autem poſſit induci conſuetudo de Clericis non reſident. & vt probatur in diſto quæſt. 11. num. 13. ¶ Et ſi collegium fuerit in ea quaſi poſſeſſione, vt tenet Monachus, ſed negandum eſſe potentiam illam quoad vim neceſſitatis coactiua, quod alias eſſet inducere conſuetudinem, vel præſcriptionem contra ſupremam poteſtatem ipſius Pontificis, quod non eſſe ferendum docent relati, & ſic contra Monach. probant in diſto cap. ex geſſit. Geminian. ſub num. 4. verſ. communis conſueſſio, & omnes in diſto Rub. de conſil. præcipue Boſchius Codecl. num. 69. & 77. Feſter. num. 9. & 13. de Burg. num. 71. & 137. Andreas ab Exea ex num. 177. Patil. de reſignat. lib. 3. quæſt. 17. num. 124. Bobadilla in polit. lib. 6. q. cap. 6. a num. 16. quos citat, & ſequitur Petr. Calaneo in traſſ. de leg. Reg. 12. §. 4. num. 22. quibus adſi poſſunt Geminian. in diſto cap. ſuper eo, diſto num. 4. Anaſtaſius Germon. de indultis Cardinal. ſuper verſ. quod in Romana n. 16. & omnium melius Iacobus, de conſil. lib. 7. art. 5. num. 137. quibus etiam addo Barboſam cum eodem Abbate, Lotterio, & Paleox. in diſto cap. lege. diſt. 10. num. 8. & in paſſoribus diſt. a. 3. alleg. 10. ſub num. 5. cum illis, & cum Felino; & conſumantur ex his, quæ dixi ſub cap. 1. de indeſt. 4. quæſt. 3. ad 8. ſub cap. 12. eodem quæſt. 8. & 9. legenda, & applicanda, quibus de præbendinis abſoluta ſummi Pontificis poteſtas.

Et inde non obſtat vltimum de lege humanum, 30 cod. de leg. ibi, nam præterquam quod non valet argumentatio inter Diuinum, & Ecceſiasticum legem per plura, quæ dixi ſub Rub. & 11. de conſil. vt recte aduertit Paleox. ſupra, & cum eo Lotter. diſta quæſt. 11. d. num. 52. diſpoſitio illius legis eſt reſerenda ad neceſſitatem directam, non autem ad coactiuam, vt ibi ſententiæ gloſſa, & Barbaria n. 1. Bald. ſub num. 2. verſ. ſaltem concedo; pro quo faciunt infinita, quæ adduxi de poteſtate condendi leges à Papa, Imperatore, aut Regibus ſub diſta Rubrica. ¶ Et Lotterius ex comuni à num. 57. im-probat aliam aſſertionem quod Principes ſecularium, in cuius territorio temporalis, ſua eſt Eccleſia Cathedralis à qua eſſet faciendi diſmembratio, Diocceſes poſſet, ſe tali diſmembrationi opponere, etiam prætexim iniuſtitia, vel ex eo quod omnes Principes ſeculares ſunt Patroni Eccleſiarum Cathedralium in eorum territoriis inſtituti; ſed non inde à Papa poſſe auferri illam facultatem diſmembrandi, transferendi, aut mutandi; quippe Principes Laici tantum ſunt preſtores, vt in plurimum Cathedralium, non Patroni, & ſic quamvis aliquoties impugnatum legetur, ſeu ex toletana Pontificum conſiſtelli, non eo inualeſcente, cum ea præſumatur ratione ſcandalis vitandi, non quidem canonici ad ſimiles abuſus, vt aduertunt Gemin. in cap. 2. n. 14. ad ſum. verſ. tamen dicit, Ioan. Monach. de prob. in 6. Archidiacon. in cap. imperium ſub num. 1. verſ. ſed Papa diſt. 10. item Lotter.

Loter. latè explicans dicta quæst. 11. de re benef. à num. 17. vbi num. 66. probat Patroni consensum adhiberi in alienationibus rerum Ecclesiasticarum de honestate, vbi num. 83. dicit, non posse Principes Laicos infringere contra Ecclesiasticos protectionis prætextu, vbi latè explanat textum à n. 70. ad finem in cap. filius, vel nepos ibi 16. quæst. 7. quem Ego explanaui plenè sub cap. 2. de iudic. per tot. quæst. 19.

32. Fateretur tamen Romanos Pontifices pro eorum summa modestia, non consuevisse aliter, quàm consistorialiter negotia huiusmodi expedire, vt tunc clausulas ex certa scientia, & de plenitudine potestatis, de quarum natura dixi infra sub Rub. & titulo de confirmatione vili vel inuili, aut alie similes interfortè verificarentur: ita Loterius supra dicta quæst. 11. num. 17. † Et sic in casu prædictæ Ecclesiæ Zamoren. ab antiquo aucto ibi sine tali repentina nouitate Decani, & Canonicorum, vt illam Matricem transferant ad dictam Ciuitatem Taurinam, non moueretur Papa de facili, nec inrequirit Nuncio eius Legato apud nos Hispanos in hac Curia degente, necnon postulat assensu, seu relatione veritatis à Rege nostro Philippo IV. & à consilio supremo nostræ Castellæ, præcipuè non confido de causa legitima loci infesti, aut debellantis, alteriusq; adiminentis periculi, quod nunquam aderat; imò constat ex Historicis nunquam per oppressionem Maurorum per 700. fere annos infestantes hanc totam Hispaniam Provinciam, nec per continuas oppugnationes à Lusitanis per sæpius à multis retro temporibus in illam Ciuitatem Zamorem. pro vt nunc pullulant ad præsens ab anno 1640. in quo accedit rebellio Ducis, ac Ducissæ de Berganza, quæ nunc viuunt terribiliter se, & Lusitanos defendens (iniussu tamen) translatam fuisse Ecclesiam illam Cathedralè de illa Ciuitate ad dictam Ciuitatem Taurinam. †
34. Quare optimè consulti Praetor, ac Decuriones dicte Ciuitatis Taurinæ laborauerunt circa componendos dictos Decanos, & Capitulum cum Praetore, ac Decurionibus, exteriusque incolis dicte Ciuitatis Zamoren. factum quidem laudabile, quod fortè non sic exercebatur inter alias Ciuitates anxietate consensilis translationis, quæ futura esset in posterum honoris, & commoditatis quærit, & eius territorio, ad quam translatio fieret.

35. Ex quibus videtur dicendum vt Papa posset transferre, exigeret tamen causas legitimas, & quidem maiores, quas postulat ad transferendos Episcopos, vt sub hoc tit. & admittendas renunciationes vt dixi infra sub tit. de renunc.

Ad Text. in cap. inter corporalia. II. hoc tit. De Translatione Episcopi.

P R A E M I S S A M.

S U M M A R I U M.

1. Argumentum de matrimonio carnali ad spirituale, & quod referatur iudicio Papa n. 2. vide num. 7. & num. 13. vbi de dispositione authentica, res quæ, cod. commun. de legatis.
3. Consecrationis materia remissæ.
4. Vidua repudiatur, quæ habet virum inutilem,

remissæ.

1. Ecclesia, quæ Prælatum habet inutilem, reputatur, ac si illum non haberet.
6. Electus in Episcopum potest renuciare in manibus eligentium sui suum, ante confirmationem, & n. 7.
8. Statutum excludens à successione maritatus, dotiam, præcedit etiam in Matiali.
9. Paragium, quod debetur Monialibus, est vniuersum cum illo maritandum.
10. Adulterium dicitur committere cognoscens Matrialem.
11. Matialis prædesti Patri ad se excusandum à twela.
12. Legatum pro matrimonio, debetur etiam pro Matrimonio, & n. 15.
14. Monasterium quæ ratione succedit loco filij.
15. Lex extendit licet ex identitate rationis.
16. Simile non est idem, sed transi de facili in idem, quando per omnia sunt conuenientia similia.

R E G U L A textus huius quatenus ex eo docent, seu colligunt Doctores, quod valet argumentum de matrimonio carnali ad spirituale, multum allegabilis est, de qua citat hic multos Barbofa videndos sub num. 4. dicens etiam ex verbis ibi Spirituale Cuiusmodi, quod est inter Episcopum, & Ecclesiam. † probare textum matrimonium spirituale inter Episcopum, & Ecclesiam contractum Christum Dominum suo iudicio seruasse, sicut & carnale. Et sic inclinet in eam communem quæstionem, ergo sicut matrimonium carnale factum est indissolubile. (De qua parte infinitum noto sub cap. quanto, cap. gaudemus de diuinitus, & latè de resolutione dico infra in cap. 6. de temporib. ordin. quæst. 1. vers. ad tertiam, vbi leges aliqua in cap. litterarum de rebus, spoliatis. vbi latè tractauimus multa concludibilia) sic, & in spiritali matrimonio pro explanatione aliquæ notæ Barbofa cum multis, quos citat. Et quia bene possit illam litteram huius textus, vbi aliquas regulas generales exornat; ideo à fortiori incidet in eam decisionem, quam facit Pontifex hic, nempe vt solus Papa possit transferre electos in Episcopos, & confirmatos, de quo iam abundè notauimus sub cap. 1. hoc tit. & infra in cap. 3. † additque Barbofa ex verbis hic num. 2. vers. à metropolitanis suis munus, consecrationis accipiunt, quæ ipse tractat de officio Episcopi p. 1. tit. 1. cap. 1. m. 1. vbi videbis latè de consecratione Episcoporum, quibus comparat antiquius, quibus hodie, & sub qua forma fiat: de quo poteris applicatè etiam ad textum nostrum in vers. sed neque eundem Barbofam de iure Ecclesiastic. p. 1. cap. 9. per totum plura nouissimè de consecratione Episcoporum congerit Diana p. 11. m. 1. Applicabis quæ rectè docet Gabriel Valquez de Sacramento ordinis disp. 24. cap. 1. cum multis sequens. pro intelligentia textus nostri.

Et quatenus in dicto vers. sed neque in verbis in-
uitem. Barbofa hic notat, quod quasi videtur dic-
tur, viduarumque priuilegiis gaudeat mulier, quæ
habet virum inutilem, multis comprobans non. 1. 1.
Tu vero pro exacta intelligentia, & ratione adiunges
quæ dixi latè in cap. ex tunc 11. & in cap. ex
parte 17. vbi quæ dicantur viduæ, vt potantur priuilegio
miserabilium. † Et magis propriè ad verba
huius vers. applicabis Balboam in cap. 10. & in c. 1.
de prescript. dum dicit idem esse Ecclesiam non habere
Prælatum, vel habere eum inutilem: de quo
Angelus de maleficiis, verbo membrum, & Ego sub
dicto

6 *disto cap. 2. & cap. 10. de prescrip.* † Et quia gloss. confirmatur, num. fin. notet ad id Barbofa, quod electus in Episcopum, possit iuri suo in manibus elligentium renunciare ante confirmationem sine Papæ licentia, adducens plures hoc tenentes in præfenti, & alios, quos citat; ideo applicabis quæ notavi supra sub cap. cum inter 16. de electione, & quæ noto infra in cap. in presentia de renunciatione.

7 Sed cum ex hoc textu supra iam dixerim, quod matrimonium carnale æquiparatur spirituali, ut præter relatos à Barbofa hic sub disto num. 4. sequitur Riccius collecti. 500. ad textum nostrum, & qualiter hæc similitudo intelligatur dicam Ego infra in cap. 6. & 7. de temporibus ordin. quest. 1. verbi. ad quariam, cum loquar latè de questione illa, an consecratus Episcopus contrahat vinculum cum Ecclesia.

8 Ideo pro ornatu libuit transcribere quæ ipse ampliat inferendo primo, quod statum excludens à successione maritatum dotatum procedit etiam in moniali, ut pulchre docet Gaspar. Thiesaurus in decis. 3. p. 1.

9 Secundo quod paragium, quod debetur Monialibus, est visuosum cum illo maritandorum sequitur cum Afflict. in decis. 348. quidquid teneat

10 de Franc. in decis. 44. † Tertio quod cognoscens monialem, dicatur committere adulterium, quemadmodum cognoscens maritatum, ut pulchre Cachetanus decis. 103. quod qualiter sit infra sub tit. de stupris, & adul. † Quarto quod monialis prodest patri ad se excusandum à tutela, ut maritata, de Franc. in decis. 131.

11 † Quinto quod legatum pro matrimonio, debetur etiam pro monachatu: pulchre

12 Mastrilius Rotæ sicil. in decis. 153. † Sexto quod dispositio ambent, per quæ eod. communia de legatis, vindicat sibi locum in utroque matrimonio, & carnali, & spirituali, cum Maynardo in decis. 9. lib. 3.

13 † Septimo quod ob hanc rationem monasterium succedit loco filij, Garus in decis. 7. de qua parte dixi latius in cap. in presentia de probat. Veniunt hunc casum limitat Riccius supra in casu de Franc. decis. 19.

14 † Quæ omnia confirmantur ex problemis adductis ex verbis textus nostri à Barbofa hic u. 9. & 10. dum in verbi. propter expressam tamen similitudinem, & identitatem, & ibi cum de similibus idem iudicium sit habendum, notante primo cum multis, ut liceat extendere legem ex identitate rationis.

16 Secundò ut quavis simile non sit idem, transire tamen de facili in idem, quando per omnia sunt convenientia similia, vel saltem conveniunt in hoc, de quo agitur; & fecus quovis diversa decidendi ratio datur, vel quando non probatur similitudo in eo, de quo agitur, etiam data parva similitudine: sic cum multis. Itaque Baldus caus. 408. quidam enim, verbi. quapropter de necessitate, quem refert Cardinalis Tuschus in præfati. tom. 8. lib. 5. conclus. 246. n. 6. dicit, ut licet simile non possit dici; identitas tamen valde simile repugnat idem, & quod simile non sit idem, docent glossa in l. quod Nerva, & ibi Bartolff. de positi, l. pecuniam ff. si certum petatur, l. ad similitudinem cod. de Episcopis, & clericis 9. sed inter eos iussu de nuptijs, cap. Capitulum de rescriptis. Cassaneus in Catalogo Gloria mundo p. 1. considerat 48. Zabarella cons. 136. Marcus Mannus singul. 118. Guierrez in præfati. lib. 2. quest. 176. Gonzalez in regul. 8. cancel. glossa 3. num. 5. Tuschus supra conclus. 246. cum aliis Barbofa axioma 108.

Ad Text. in cap. Quanto III. hoc titulo.

P R E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1 Episcopus transferens se de una Ecclesia ad aliam propria auctoritate utraque caret, immo 1.

2 Translatio de una Ecclesia ad aliam, verè mutatio dicitur, & su auctoritas superioris cum evidenti utilitate n. 3. & 6.

3 Renunciatio Ecclesia sit tantum cum evidenti utilitate.

4 Renunciatio est sanioribus exhibenda, cum plura valeat umbra senis, quam cuspis iuvenis.

5 Antiquitas nobilitat omnia.

PROBAT Pontifex hic quod Episcopus, qui propria sua auctoritate se trahit de una Ecclesia ad aliam, caret utraque, multis comprobatur Barbofa hic, qui dicit hanc translationem ad Papam pertinere, ut iam supra dixi sub cap. 2. & infra cap. sequenti. Cumque in verbi. carere propria num. 5. notet idem Barbofa, quod per translationem Prelati ad aliam Ecclesiam, vacat prima: de quo applicabis quæ tradit Garcia de beneficiis, de vacatione vius beneficii per allectionem alterius p. 11. c. 5. & notabis dicta infra in cap. de multis 28. de prebendis; ideo qualiter hoc contingat examinabis ex dictis supra sub dist. cap. 1. in verbi. conque hic.

Et ad textum nostrum addo Barbolam de lure Eccles. cap. 19. p. 1. dum probans à num. 28. quod translatio de una Ecclesia ad aliam (quæ verè mutatio dicitur in cap. mutationes 7. quest. 1.) sit permissa causa utilitatis alios submittendo Prælatos in Ecclesiis, à quibus transili recederunt, tradens ex Nicephoro lib. 14. Historia Eccles. cap. 39. & primum ab Anacleto Papa, fuisse literis demandatum in dicto cap. mutationes; † addit ibi à num. 19. Barbofa, quod hæc translatio, fieri propria auctoritate non potest, sed requirit auctoritatem superioris, ut in cap. Episcopus 7. quest. 1. cap. sicut alterum in fine, eadem causa, nec sit faciendi sine evidenti Ecclesie utilitate, aut validitate, cap. sicut vir eadem causa.

† Sicut & renunciatio, ut in c. ad supplicationem de renunciat. præsertim cum Episcoporum translatio fieri non possit, sine auctoritate Romani Pontificis, ut in dicto cap. 1. hoc nr. † Quia si Episcopus propria auctoritate in aliam Ecclesiam se transferat, ab utraque deponitur, ut in textu nostro, & in cap. si quis Episcopus 7. quest. 1. quod etiam probat Franciscus Tonducus in quest. benef. p. 2. cap. 4. §. 6. num. 12. etiam ex dictis iunctis.

Et occasione huius textus applicabis notata supra in cap. cum in interpretum de electione; ubi quod nemo potest se eligere, instituere, aut præsentare. † Et ad iustificandum prædictam translationem sunt notanda præmaximè verba Cardinalis Bellarmini c. 1. lib. 3. v. 1. Clem. 8. ibi: Quanta res est facili translatio Episcoporum de una Ecclesia ad aliam; translatio enim Episcoporum secundum Canonem, atque usum veteris Ecclesie, necessitatem, vel maiorem utilitatem postulat; nec enim instituta sunt Ecclesie, propter Episcopos, sed Episcopi propter Ecclesias. Nunc etiam quædam translationes fieri vide-

non ex solum de causa, ut Episcopi, vel honore, vel opibus antiquis, propterea notum est ex cap. inter corporalia, 2. hoc tit. vineculum matrimonij spiritualis, esse aliquonodo manum, quoniam vinculum matrimonij corporalis, & ideo non potest solui, nisi à Deo, fiat a Vicario Dei, declarante voluntatem Domini sui. Quis autem credat velle Deum, ut solum temporale lucraret, vel honorem, vinculum huius sancti coniugij dissoluatur? præsertim cum id sine detrimento animarum fieri nequeat, ut experimentum ipsum docet. Nec enim Episcopi Ecclesias diligunt, quas breuiter de ceteris gerant, ut ad alias commodiores transfeant. Ad hæc autem Pontifex scripto suo in ore signaphæ Bellarmini, ut aliis præfati moniti huiusce respondit; Nos cum difficultate transferimus, & non dissuimus Principes per nos, & per vestras Nuntias. Ex quibus verbis patet, & notat Diana p. 1. t. 2. l. 4. v. 70. vel. 7. tandem, quam difficultet, seu caute debeant Pontifices, & Reges procedere in translationibus huiusce.

17 Et quia hic in vers. reuerentiam exhibendam, v. 2. & 3. dicit Barboza, quod honore, & reuerentia fœnibus est adhibenda, cum plus valeat umbra fœnis, quam enia iuuenis; ideo applicabis quæ noto infra sub tit. de mai. ritate, & obed. & inibi in cap. ante penultimam, vbi multa adduco notabilia de præcæntiis. Et etiam applicabis quæ de senibus, & eorum priuilegiis adduxi sub cap. quoniam frequenter, ut hæc non contestata, non perveniatur ad test. recept. item & in cap. 1. & tit. de testibus cogendis, & in cap. in nostra 3. de testibus, vbi dixi quod testes senes, sunt digniores. Item applicabis quæ notam in cap. 3. & penult. de presumptionib. & alla de senibus alibi dicta, aliqua infra sub tit. de aetate & qualis. ordinand.

8 Item quia per glossam antiquitatis, ibi: Et antiquitas veneranda est, & ibi: Mos enim retinendus est fidelissimæ voluntatis, notat Barboza num. 6. & 7. quod omne per antiquitatem sit nobilissimum ex l. c. od. de alba serib. l. 1. ut dignis. ord. honore, c. od. de decurionibus, lib. 10. & quod antiquorum consuetudo, & mos servandus sit. Ideo applicabis, quæ de auctoritate temporis antiqui, dixi in cap. cum causam 13. de prob. & in cap. quia indicante de prescript. Item & quæ dixi de prescriptione centenaria, & immemoriali in cap. ad audientiam 13. & in cap. cum nobis 14. & in cap. fin. de prescript. Et quæ de longæ consuetudine notam sub cap. fin. de consuet. vbi in Rubrica dixi de stylo, qui per vsum, & verustatem acquiritur.

Ad Text. in cap. Licet in tantum, fin. hoc titulo.

P R Æ M I S S I M.

S U M M A R I U M.

- 1 Translatio indulgentia, est servanda ad vnguem.
- 2 Appellatur à sententia Papa ad Christum, inferitur, ut hæresim sentias.

17 TExtus hic dicit, quod Papa solus potest transferre Episcopos, addens, ut indulgentia (hoc est referiptum) super ea translatione ad vnguem servanda sit. Pari prima comprobatur ex dictis supra in c. 2. & 3. Secunda comprobatur ex multis, Ferrosin de Offic. & sacra Ecclesie. Tom. 1.

quæ notam supra sub tit. de referiptis, vbi dixi, quod forma mandati, referipti, seu priuilegi est observanda sine excessu.

Cumque in vers. ibi & Vicarius Iesu Christi, & ibi Successor est Petri, notet Barboza hic cum multis mon. 1. & 3. quod Papa est Vicarius Christi, inferens hæresim lentius, qui à sententia Papæ ad Christum appellatur, quasi Papam non esse Christi Vicarium, nec cum eo idem tribunal habere credat: & quod Papa etiam successor est Petri, licet multis adductis probans. Ideo tu pro laudissima exomatione adijunges hic quæ lauslunè scripti in cap. novat de ludic. q. 1. & 3. vbi de Christo Domino, & q. 4. vbi de Petro Pontifice, & eius successoribus.

Item etiam ex hoc textu potestis applicare similitudinem de matrimonio carnalib. dicit sub tit. hoc tit. Item quatenus agitur hic de electione applicabis questionem, quam per hunc textum disputat Riccius collect. 1648. dum probat, quod per electionem acquiritur ius ad rem, de quo dixi iam supra sub tit. de postulatione Prelatorum, vbi in quo differunt postulationi, & electio, & sub dicto tit. de electione. Item de dubio de casu, quem locum debeat habere Canonicus transiens à præbenda theologali ad penitentialem, in choro, & in Capitulo dixi Antonius Naldus hic.

Et in vers. præterea cum postulatione debeat examari, sicut electio diligenter; ideo applicabis quæ dixi in cap. cum in causis 7. de electione.

Q U Æ S T I O I.

An Pontifex possit transferre Episcopum de una Ecclesia ad aliam, ob pinguiores redditus. Et qua sint translationis causa.

S U M M A R I U M.

- 1 Translatio de una Ecclesia ad aliam ob pinguius redditus, non fit i. secus ob utilitatem Reipublicæ, & Ecclesiæ commune bonum, dum ad sit causa, & fiat à Papa, n. 4. & 5.
- 2 Christus est sponsus, & Ecclesia eius sponsa.
- 3 Matrimonium carnale, est indissolubile de iure naturali.
- 4 Translatio Episcopi de una Ecclesia ad aliam, est prohibita Pontificio iure, in quo cum causa dispensatur à Papa, cisi in ordine ad vniuersalem Ecclesiam, fit de Iure Divino.
- 5 Translationis causa.

VId eo in hoc discordes sententias, negantium docuit Vasquez cum aliis in 3. p. d. Thoma tom. 1. disp. 1. c. 1. qui docuerunt translationem Episcoporum esse prohibitam de iure Divino, sic probantes ex regula textus in cap. inter corporalia supra hoc tit. quatenus ibi Pontifex dicit, quod inter Episcopum, & Ecclesiam, est spirituale vinculum matrimonij, quod est fortius, quam vinculum matrimonij naturalis, contrahereque hoc vinculum matrimonij non tant constitutions canonice, quam Divina auctoritate, ut clare videretur docuisse Euanthius Papa Epist. 2. quæ est de Episcopis electis, & dicens quod Christus est sponsus, & Ecclesia eius sponsa, cum non filij sumus, sacerdotes verò; id est Episcopi a vice Christi legatione fungij in Ecclesia

& sicut ei sua coniuncta est sponsa, id est Ecclesia, sic Episcopus Ecclesie nungi vnicuique proportionatus, & Calistus Papa Epist. 2. ad omnes Galliarum Episcopos c. 3. idem docuit: unde Innocentius III. hic in textu nostro dixit quod hoc matrimonium Episcopi cum sua Ecclesia in electione inivm, ratum in confirmatione, in consecratione intelligi cōsummatum. † Et confirmatur ex dicta supra in c. 1. c. 2. & ex eo; quia cum fortius sit spirituale vinculum, quam carnale & aliud sit iure Divino nactum, item & Ecclesiastico insolubile: sic potiori ratione prædictum vinculum spirituale. Et faciunt perclara verba Bellamini ex cap. 5. lib. 3. vira Clem. 8. relata in dist. cap. quanto.

4 Sed quia iam supra sub dist. cap. 1. & 2. diximus Episcopi translationē posse fieri de vna Ecclesia ad aliam ex iusta causa, ut de pluribus supra retuli in cap. inter corporalia 2. & hoc à Pontifice tantum, iuxta relata in dist. 1. ob publicam, & evidentem necessitatem, communemque Ecclesie utilitatem, iuxta textum in cap. quanto 3. hoc ita. & ex cap. scias frater 7. q. 1. ibi: Nam plurimum vilitatis vniui vilitatis, aut vilitatis præstenda est. Etenim illic decet prælarum accedere, ubi plus lucri spiritualis facere possit; licet maior ibi sit pena, ut habet glossa, verb. plurimum in cap. Senlla 2. q. 8. in c. 3. lib. 3. quare bene Suarez de relig. tom. 3. lib. 1. c. 16. n. 6. & cum eo Diana videndus p. 2. trall. 4. ref. 50, existimant dictam translationem esse veritam de lure Ecclesiastico, alias inquam nō esset sic introducta transferendi prætis, quā quotidie videmus. Indeque fieri, ut etsi indissolubilis in actu primo, ut sentit Vasquez in ordine ad Vniuersalem Ecclesiam, vel vage ad aliquam particularem sit, ita de ratione immutata prælarum lure Divino, ut impossibile ponē sit, vnum sine altero simul inueniri; sed secus esse censendum dicunt cōmuniter Doctores de indissolubilitate cum hac, vel illa Ecclesia, quæ pendet ex iurisdictionis applicatione lure Ecclesiastico, Pontificio facienda. † Et inde euenit argumenta contraria sententiæ alia à Vasquez, tum ex fine, ad quem sancita sunt, tum ex tenore, tum ex glossis, tum ex vfu Ecclesiastico, sic applicanda esse ut velint, non posse huiusmodi vinculum cum Ecclesia propria auctoritate Episcopi solui, sed solum ex facultate Pontificis, ut probat Panor. in cap. nam, de ordine cognit. n. 3. nec ordinaria, sed specialiter ei concessa, atque in hoc sensu, & absoluta dicenda; & ob id dispensatio in hoc vinculo grauem profecto causam desiderat; non tamen adeo grauem, ac requisitam in dispensatione ad ius Diuinum, sine qua si habeatur, etsi illicita, valida tamen sit; non enim homo, ut ait Pontifex Innocent. III. in d. c. 3. hoc in. sed Deus separatus qui non patitur hominibus, sed Dei vicem gerit in tenis Ecclesiis necesse, vel vilitate pensata, non humana, sed diuina potius auctoritate dissoluent, & ne dispensatio hos habeat necessarios, vel vilitatis cardines, profecto non videtur appellanda dispensatio, ut notant Abbas ibi n. 5. Diana d. ref. 50. verū vnde, qui in vbi. probatur, grauius confirmat, & comprobatur: nam quod detrimentum Reipublice Christianæ potest excogitare maior, quam ambitionis hostium referat, incepto stultiloquio hæreticorum, qui præfatus negociū ad quæritum, potius, lucrumque temporale, atque prauatum commodum referri existimant; quibus, & alijs habemus, non prohiberi translationem, si fiat irregulariter cum hac, vel illa Ecclesia, & ex causa graui, & vrgenti, non ob commodum persone, sed publicæ, & communis vilitatis.

Ad secundam quæstionis partem, quæ sunt translationis causæ, consideratis, quæ infra potest Pontifex in cap. cum præfatum de renunciatione, ubi ego de causis renunciationis dico, ut prima sit causa, plebis malicia, quando plebs adeo duræ cervicis existit, ut proficere nequeat: sic Diana dist. p. 2. tr. 4. ref. 50. verumtamen. Secunda causa veræ, ac notabilis persecutionis ex Marth. c. 10. si vos perfecti fueritis in vna ciuitate fugite in aliam, ut assertus 7. q. 1. cap. sicut alterum, non ob priuatum solum Episcopi bonum, sed ne cura pastoris in detrimentum vertatur odium. Quamobrem addit textus, si autem vilitatis causa fuerit mutandus, & infra necessitatis, &c.

QVÆSTIO II.

An translatio Episcopi de vna Ecclesia ad aliam debeat, aut queat fieri ob defectum æconomia, atque administrationis rei temporalis Ecclesiasticae. Et. Quid ob Episcopi infirmitatem. Et an, & queat. Pontifex dissolvere matrimonium spirituale per consecrationem magis, quam carnale confirmat. Et an Episcopus transferri à Papa queat sine eius consensu.

S Y M M A R I V M.

- 1 Translatio Episcopi non fit ex defectu æconomia, seu administrationis rei temporalis nisi, n. 1.
- 2 Episcopus aliquando sufficit pro Ecclesia mutari, qui insufficiens est pro pinguiori.
- 3 Translatio causa sufficientis, non est senectus, nisi respectu ad alium locum, ubi non est æquæ intemperis necia: & quod de aduersa valetudine, & qualiter, n. 4.
- 4 Matrimonium spirituale, & carnale, quoad dissolutionem in qua differant, n. 6. 7. & 8.
- 5 Cap. inter corporalia 2. & cap. 1. hoc in. expendantur, & o. 8.
- 6 Matrimonium spirituale, operatur fortius carnali, quatenus imprimis char alterum.
- 7 Transfere nequit Papa contra voluntatem Episcopi, ob pinguiem Episcopatum, nisi ex alia causa communis, & publicæ.
- 8 Transfere potest Episcopus parochum causa vilitatis.

AD primam difficultatis partem, respondeo, non debere, nec posse Episcopum transferri ob defectum æconomia, atque administrationis rei Ecclesiasticæ, nec ad disciplinam Ecclesiasticam consecrandam, prudentis notam sufficere, sed tantum ad coadiutores dandum, ut patet ex textu in c. quia pater. 9. q. 1. Pelagij Papa; & faciunt quæ dico infra de corpore viciatis, item, & de clerico agrotante, vel debilitato, quia si talis Episcopus ad primam Ecclesiam administrandam non sufficit; quid mirum, ut nec ad secundam, cum insufficiens, ac inhabilis existimeretur, ut administraret bona Ecclesie temporalia, tam in vna, quam in alia.

Non velò inficior, non tantū alicui, vel prudenti, vel æconomia, vel aliari ad regimen desideratarum aliquando vinum esse necessarium, quantum ad vnam Diocesim, & Ecclesiam, quam in presentia tegit administrando, aliquando requiritur quod satis profecto censetur ad minorem Ecclesiam regendam, ad quam facultas fieri posset ab aliquo eius

eius tamen detimento, transcundi ob hanc causam, atque ob bonum Ecclesiæ quam reliquit: sic Diana p. 1. r. 4. ref. 5. o. in ver. & tandem. ex cōmuni. Quod exilimo regulandum ex insufficiētia, seu iniquitudine transferendū iuxta prouident arbitrium: idem, & alia docent Gerunda de Episc. tom. 1. lib. 1. dist. 1. 4. 4. & tom. 7. lib. 7. dist. 1. cap. 2. §. Hurtado var. tom. 2. r. 12. §. 2. in 1. 2. n. 1595.

- Ad secundam questionis partem utrius videatur ex doctrina tenens in c. nisi cum prout de remou. §. alia causa, vt seneclius causa, peti quam impotens reddidit Episcopus ad exequendum officiū pastorale, queat Episcopus transferri de vna Ecclesia ad aliam ex dictis supra. Verum dicendum est hanc causam tantum sufficere ad renouacionem Episcopatus, vt dico in dict. cap. nisi cum prout; non inquam ad translationem. Et tamen seneclius, corporis quæ imbecillitas ex se ad mutacionem Ecclesiæ minime sufficit, sed solum ad coadiutorem habendum ex cap. o. in 1. 7. p. 1. Tamē vt ait Diana dist. p. 1. r. 4. ref. 5. sub ver. & tandem, respectu seneclius, seu afflictæ valetudo, quæ impedimento sunt regimini magnæ Diocesis, poterunt non obstat alteri minorem salutis acris, æque, temperis ciuitatis, ad quam fit transitus, & ad translationem prodesse; dummodo non Episcopi tantum consilium perferant, sed vel bono cōmuni Ecclesiæ, quæ nimitur, nec probē regi i. senecl, vel atque valetudinis Præfule poterit, vel alterius, ad quam transitus habetur; seneclis tempore itaque probē notantur in dict. cap. nisi cum prout, dict. §. alia vero causa est.

- Ad tertiam questionis partem, respondeo in eo differri quoad dissolucōnem, vel non matrimonium carnale ad spirituale, de quo dixi in c. 2. hoc it. quia matrimonium carnale consummatum Christus instituit ad significandam indissolubilitatem vniōis Christi cum Ecclesia per carnem assumptam. Et proinde ex ratione huius significacionis habere indissolubilitatē omnimodā, quod non procedit in matrimonio spirituali, etiam per consecrationem confirmato; eo quod non habet prædictam significacionem, vti nec matrimonium carnale tantum, & nondum consummatum, quod potest proinde dissolui per ingressum Religionis, vt dico infra in tit. quia Clerici, vel videntes.

- Vnde quamvis supra ex dict. cap. inter corporalia 2. hoc it. dictū sit ibi spirituale vinculum, sit fortius carnali, & responderetur non dici fortius, quoad omnimodam indissolubilitatem; quandoquidem variis modis dissoluitur, vt iam dixi, veluti translatione, depositione, renouacione, autoritate Summi Pontificis facta, sed quoad alios respectus, veluti, quia per matrimonium spirituale, solum potest carnale, non ē contra, cum vt dictum est matrimonium carnale ratum, non consummatum dissoluitur per ingressum Religionis, etiam altero invito, vt dico latē per textū ibi in cap. ex publicis de consensu coniugatorum. Imō & possunt coniuges post matrimonium carnale, etiam cōsummatum, mutuo consensu Religionem proficere. E contra autem matrimonium spirituale non dissoluitur per carnale; nec semel professis posse postmodum contrahere matrimonium carnale: sic Valensius ad Rubr. huius tituli, p. 4. ¶ Vbi addit quid matrimonium spirituale inde fortius vinculum dicitur, quod operetur fortius, quatenus impedit charactere, qui etiam post mortem manet, cum interim matrimonium carnale per mortem alterius profectus soluitur.

- Nec meretur reprehensionem Pontifex Innoc. III. eo quod dixerit vinculum matrimonij spirituales, esse fortius vinculo carnalis; quasi secum pugnaret, vt

Fernand. de Offic. & sacra Eccles. Tom. L

quidam volunt in selem Apostolicæ minus affecti, quia vt ait Henricus Zoëlius in cōmuni. tit. nostris, solius Rom. Pont. est autoritas transferendi Episcopos, vt sup. in d. c. 1. & 2. & quod habens Pontifex ille omnium iudicio sanctissimus, rectē proculerit vinculum spirituales matrimonij, quasi fortius carnale, quod hoc soluitur morte; ita vt non teneatur redire ad vxorem suscitans, sicutum Apostolus ad Rom. 7. & cōmuni opinionem, de qua in tit. de secunda nuptiis, de per ingressum Religionis, & conuersionē alterius, vt iam est dictum, & infra in tit. de conu. si coniugas, sed spirituale nō tollitur per mortem, propter impressum characterem, iuxta notata infra de sacra. non renouandis, de per translationem, nō alia, quā auctoritate Summi Pontificis, cui soli, vt iam dixi est autoritas transferendi Episcopos. Et hoc inquam est quod voluit disputare Pontifex in d. c. 2. hoc it. vt tradunt Zoëlius relatus, & Diana d. p. 1. r. 4. ref. 5. o. in fine.

Ad quartam questionis partem, respondeo breuiter non posse Papam cogere Episcopos, vt de vna Ecclesia ad aliam transferatur, quantumvis Episcopus dignissimus sit, vt ei pinguis beneficium conferatur, si ipse transferri nolit, nisi alia subest rationalis causa, veluti magnæ utilitatis Ecclesiæ, vel nisi transferatur, aliquod magnum damnum timeatur, siue reipublicæ, siue Ecclesiæ: sic docet Hurtado, & ar. num. 2. r. 12. c. 1. §. 9. in 1. in 2. p. 362. Diana d. p. 1. r. 4. dist. ref. 5. o. ver. & hac, addit sufficere, tamen vt possit Pontifex hoc præcipere, quod speretur aliqua utilitas, vel in temporibus, vel in morum reformatione illius Ecclesiæ, ad quam fit translatio. ¶ Et propter hanc rationem existimant etiam posse Episcopum cogere parochum dignissimum si se opponat consensui alicuius beneficii, aut Canonici Magistralis.

QVÆSTIO III.

Nominatus Episcopus nuper à Rege Hispano ad vnam Ecclesiam, ad quam electus, & confirmatus à Papa fuit, ad libitum per Consiliarios in id destinatos, tuta conscientia proponi valeat ad aliam Ecclesiam, vel an conueniat ut per nonnullos annos prima sibi assignata Diocesi inferniat.

SVMMARIVM.

- 1 Translaciones Episcoporum prohibita videntur de iure sine magis, & vtili causa, & ratio facienda, n. 9. latē.
- 2 Translatio Episcoporum recentē electorum in Hispania frequens est temporibus istis, & quare, n. 3. 4. 5. 6. & 7.
- 3 Digniores, & experiores sunt eligendi ad dignitates, & officia temporalia, & ad Prelaturas, & Episcopatus, vt not. 4. 5. & 6.
- 4 Consiliarij vulgo de la Camara inter alia proponunt ad Regem eligendi in Episcopos habiles, & experiores, & n. 6. Sed quando dicatur tales, n. 15. & 16. & à n. 21.
- 5 Experientia potentes aptiores sunt ad Episcopatus, & Prelaturas, & suadetur.
- 6 Episcopi iam in vna exercitati Diocesi peritiores indicantur aliis non Episcopis ad gubernandas maiores Ecclesias.
- 7 Prætores, Consiliarij, & Curati, qui iam inferniarunt in minoribus, vt priores solent ad officia maiora, & beneficia nominari.

- 9 *Translationes frequentes Episcoporum semper fuerunt contra Concilia, seu communes, & Canones Apostolorum, ut n. 10. & 11.*
- 11 *Translationes Episcoporum non sunt faciendae, nisi magna praesentia, ut ex Sanctorum, & probatissimorum Doctorum habetur n. 13. 14. 15. 16. 17.*
- 14 *Bulla Clem. VIII. contra translationes Hispanicas.*
- 15 *Philippus IV. Rex iussit plurimum praecipere, ut translationes fiant Episcoporum, nec quod ei tales proponantur ad alias Ecclesias cito, nisi post octo, aut decem annos, & quare n. 16. ubi ut resistat, quid selet ex officio facere.*
- 16 *Translationes frequentes damna parturunt, & nunt. 18.*
- 17 *Eligendi in Episcopos sunt Clerici habiles, qui inueniantur in praesentia, & ubi repertiuntur, n. 19.*
- 19 *Homines apri ad Episcopatus solent legere in Consiliis, Inquisitionibus, Ecclesiis Cathedralibus, in Religionibus, & in Vniuersitatibus, de quorum peritia, & experientia, ut n. 20.*
- 21 *Episcopi adscripti guberni alicuius Ecclesiae, redduntur habiles ad translationem in aliam post tempus longum, in quo praestiterunt de utilitate suorum officiorum testimonium, ut n. 22.*
- 22 *Experientia in rebus gerendis, non acquiritur tempore breui.*
- 23 *Præfates ad sexennium eliguntur, Præfates Regales ad triennium, Audieres, & Consiliarij ad vitam, qui non transferuntur, nisi post tempus longum experientia.*
- 24 *Pastores Toletani inueniunt ad maiora curata se opponere in contrarium, nisi transisse triennium.*
- 25 *Regula Dataria quod affusae in transferendis Episcopis etiam minorum Diocesum Italiae.*
- 26 *Translationes, Episcoporum causa qua? Et quid commune habeant cum causis reuocationum, & de ambicione palliata, quae solet interuenire.*
- 27 *Translationes Episcoporum appellantur in iure permissa, quia Clericis auctoritas, & ambicionis datur occasio, & n. 28.*
- 28 *Translationes sunt causa, ut Episcopi sine omnino pendente; sic ut nec possint charam habere personam, nec iustam illam gerere curam. Et quid amplius faciant Episcopi in damnum elemosinarum.*
- 29 *Episcopalis Dignitas aequalis in omnibus Episcopis, & sic ut non sint transferendi, nisi tantum propter utilitatem Ecclesiae, & aliquando ad pauperiorem.*

Quia sub nostro textu q. 1. & 2. nonnulla dixi, quibus de iure videtur prohibere sine magna, & vili causa Episcoporum translationes, & vili aliter doceat temporibus nostris, & retroactis ab auro; ideo adducendo quae breuiter possumus fundamenta vtriusque sententiae, restabit videre, num hæc quaestio sit problematica ad partes, an verò de iure proposita sit omnino tenenda, et si cum aliquibus limitationibus.

Igitur quod licita sit quandoque translatio frequens de Episcopis nuper electis ad alias diuitiores Ecclesias vltra primum videtur fundari in nonnullis principiis relatis à D. R. P. M. Fr. Ioan. Martinez Regis nostri Philip. IV. Confessario & in nostro Consilio supremo Inquisitionis Consilio in sua tract. de translat. Episc. impugmata, ubi latissime adducit Canones antiquos, etiam Apostolorum, & quam plures DD. Magoi nominis refert fundamenta nouè proposita in quodam scripto Regis potestatis sine nomine auctoritis, quorum praecipue est stylum. Item quia quādo iam

Episcopi v. g. propositi sunt Regi, tunc temporis vili fuerit magnis in id destinatis Senatoribus, quorum curae solent, & maxime diligentie in scrutando incumbit digniores alij fuisse iam electos, & inde deducunt iam nunc, et cum non multa experientia gubernij, sint semper aptiores iudicandi, quam quilibet alij, & Doctissimi, qui in concurrentia praedictorum nominatorum non fuerunt in consideratione politici, nec commensurati, & faciunt pro hac consideratione vltra quae adduxi supra sub Rub. & tit. de elect. nempe digniores esse eligendos ad Dignitates Ecclesiasticas, & officia temporalia, per verba Trid. Concilij sess. 6. de reform. c. 1. ibi: *Ad Ecclesiarum regimen eius quippe angelice formidandum bene-rit, qui maxime digni fuerint, quorumque prior vita, ac omnis aetas à puerilibus exordijs usque ad perfectiores annos per disciplinam stupendam Ecclesiastica laudabiliter acta testimonium prebeat secundum venerabiles Beatorum Patrum sanctiones.*

Et expressius sess. 6. dist. c. 1. ibi: *Ad resistendam collapsam admodum Ecclesiasticam disciplinam, de prauiusque in Clero, & populo Christiano mores emendandos se accingere volens S. Synodus ab his, qui maioribus Ecclesiis praesunt, iuratum esse sumendum, & in sess. 24. c. 1. iterum monet huiusmodi electores, ut eligant ad Praelaturas Digniores, & Ecclesiis vtiliores. Et sic quod cū obligatio eligendi Digniores ad Praelaturas, & Episcopatus procedat de iure diuino, & prohibitio transferendi Episcopos sit de iure positivo, iniustum esset relinquere factum Episcopis, vi digniorem, & expertum anteposendum nondum Episcopis nominatum, nec expertum. At cum ius illud possessionum dispensandum pertineat ad summum Ecclesiae Praefulum, cui de examini promouendi incumbit, videtur incongrue impugnari propositiones nominandum per Cameritas ad Regem factas, ad quem spectat ex Regalia ius praesentandi habiliores, super scrutinio, quorum digni feripsum, & sapienter praecuratum, ac semper viros digniores Episcopos actu inferuentes. & ex his, & aliis, persualum est grauissimos illos viros rectius agere proponendo Regi ad maiores Ecclesias iam ferme expertos Episcopos, cum ergo ex optimis viris credibile sit optima existeret consilia, ut Herodorus dixit, l. 3. & propter id tales Consiliarij Latere assumentur à Regibus Hispanis, & tribunali summo Castellae, quorum officij spectat referre ad Regem de decretis, siue dispensationibus, quae à solo Rege conceduntur, qualia sunt aetatis venia quarundam pauperum, condonatio, facultas constituendi primogenia, siue Maioratus, & mille talia, ut refert, & commemorat Simancas de Republ. lib. 7. c. 7. in prin. ubi ex alijs bonis litterarum Doctoribus, ut Plato, Aristotele, Salustio, Herodotem ex Nicolao Papa in c. 17. de elect. lib. 6. & ex Trid. sess. 7. c. 18. praebat, quae sunt necessaria dictis Consiliarijs & inter illa videamus scrutari subiectos habiliores, quorum res Regi proponunt, ut vnū de illis nominet ad Ecclesiam, & Episcopatum vacantem, credendum est in re sic ardua, & de maioribus, siue maximis Reipublice serio illos curaturos meliores Regi proponere: Et sic habentes memoriam de Hecraie in Areopagico cum illo ad taleu fortitionem, eius verba in promptu habere, ibi: *Nec promiscuè omnes ad fortificationem Magistram admissum, sed meliores, & singulis numeribus obsecunda aptissimos, adhibitis iudicio protulerunt, nascitur quidem, ait Plato lib. 2. de Republica, non admodum similis, sed differens vnuscum, singulorumque ad singula opera promptius natura producti, nec vnus solum seris omnia, nec omnia hominem aptum eandem virtutum capacis fuerit, dixit Architas, S.**

que *ludonius lib. 2. sent.* scribens in diuisione bonorum diuersos percipere diuersa Dei muoeta, in fine, profert sequentem sententiam: *Mu era gratia-um a/o ista; alio vero dantur illa, nec dantur ita habere qui, ut non operari aliter: alia cumulat Simanchas ex bonis literis, & Doctoribus dicto lib. 5. de Republica l. 18.*

- 6 Quare cum dicti Consilij maiores ex plus expertis, quales sunt Episcopi, ad quorum primam creationem, etiam vbi fuerant habiles, & experiores, in secundo casu vacante Ecclesie diotici, maiorique Diocesi Episcopos præferant non Episcopi, iuxta illud Aristot. *lib. 1. Metaphisica*, ibi: *Experit certum quod intendunt consequuntur, quam i.* qui rationem absque experientia tenent, & ex Pindaro in Olympijs, ibi: *Leniores sunt inexperiorum mentes*, cum Ecclesiastico è contra c. 34. *Vir in multis experitis cogitatio sancta, & q. multa didici* celebrata intellectu, qui non est expertus, pauca reuoluit, & per varios usus artem experientia facit, exemplo monstrare vnam, dicat Manilius *lib. Astronomica*: Alique in conprobationem ex bonis literis, & authoribus adducat Simanchas legendis dicto *lib. 5. de Republica cap. 1.* sequitur dicendum cum Cassiodoro *lib. 10. varia.* in verbis sequentibus clauante: *Necessarium est Republica personis Dignitatibus aptas eligere, aliquam iustitiam esse ab homine exigere quod agnoscit non habere.* 7 peritiores fore ad gubernandam Diocesim ampliores alios, qui iam habent, et si per tempus breue illam gubernassent, i. siquidem nonnullam experientiam iam necessarii acceperunt, qualem non adhuc accipere poterat ille, qui ad talem Dignitatem nondum vocatus fuerit, et si Doctus, aut Doctor iuxta illud Clemens *lib. 1. Stromatum*, ibi: *Gubernatorem laudamus, qui multarum rerum habet experientiam, qui mores natus multorum hominum: nam Talius interrogat, quid sapientissimum igitur, Experientia respondeat, ut refert Antoni. Metista lib. 1. sermone 90.* alia plura congerit de experientior maior apertudine videnda, idem Simanchas de *Repub. lib. 1. libro cap. 1.*

- 8 Et sic in eligendis hominibus ad officia temporalia videmus in praxi à Regibus nominari Proteges, qui prius in aliis officiis minoribus inseruiuerint, ad militandum simuliter crebro assumuntur ex veteranis milibus maiores Gubernatores militie, ad Cathedras superiores eos, qui in minoribus de se optionum præstiterit moem, ac iohannem de propria penia, & in Archiepiscopatu Toletano, vbi degimus, apertam ab æquo practico habemus, atque videmus nullo modo Archiepiscopos de primo examine conferte alius diotici beneficii priuilegijs, quin potius eleuari minoris beneficia possidentes ad maiora, tanquam experientes alijs omnium Parochijs, et diocessibus, istosque tunc assumere loco translatorum ad data maiora beneficia, quam, & temporibus nostris prosequitur de iustissimè noster Eminētissimus Cardinalis Archiepiscopus D. Balthezar Mofco, & Sandobal.

- 9 Pro contraria rei sententia titulent plura, primo Pontifices in titulo nostro, vbi cauetur translationes Episcoporum (ad faciendas, & non sine legima, & grauisima causa, cum translationes frequentes sint, & semper fuerint contra Concilij commune, & Canones Apostolorum ex *can. Apost. cap. 4. ibi: Episcopi non licet alienari Parochiam, propria relictis, peruenire, licet cogatur a pluribus, nisi forte quia cum rationabili causa compellat, rationem que possit ibidem consueti plus licet conferre, Fretmosin de Officiis & sacris Ecclesie. Tom. 1.*

& in causa religionis aliquod profectus profuere, & hoc non à semetipso peritioribus, sed multarum Episcoporum iudicio, & maxima supplicium perferat, non coim legimus senel electos Episcopos assignatos vni Diocesi translatos fuisse ad alias.

Ex Concilio Carthagini *cap. 4. 7. 9. 1. ibi: Episcopus* 10 *de loco symboli ad nobilem per ambitionem non trans-* *ferat, si uoluit Ecclesia secundum populum decre-* *to pro ex Clericorum, & Laicorum Episcopis por-* *recto in p. alentia Synodi transferantur.* & ex alio Concil. Carthagi. *3. c. 18. de consecr. dist. 3. cap. non licet ibi: Non licet fieri translationes Episcoporum, & ex alio Antioch. *can. 21. & 22. ibi: Episcopus ab alia Parochia in aliam se transferat, nec se sua sponte ingre-* *reus, nec à populo ut ad aliam. nec ab Episcopo co-* *actum, moueat autem in ea, quam à Deo sortitus est Ecclesia, & ab ea non recedat secundum decretum* *primo de ea re editum, & ex Concil. Sardicen. *can. 1.** *Concil. c. 1. & 2. ibi: Non minus mala consue-* *tuendo, quam perniciosa corruptela sunt in ordinanda est,* *ne cui liceat Episcopo de sua ciuitate ad aliam ciui-* *tatem transire, manifeste est enim causa, quia hoc fa-* *cere tenent, cum nullus in hac re inuictus sit Episcopus,* *qui de maiori ciuitate ad maiorem transiret: unde apparet auaritia eum ardere inflamari, & ambu-* *tionem feruere, & ut dominationem exerceat. Si ergo* *omnibus placeat inuicem permitti, amplius uindici-* *etur, nec Laicam communionem habeat, qui talis est,* *& ex Concil. Calcedoni *7. 9. 1. cap. 1. super ibi: Pro-** *prie eos Episcopi, qui de ciuitate ad ciuitatem tran-* *ferunt, placuit definitio: et datur à S. Patribus habere* *propriam firmitatem, & ex Concil. Nicen. c. 11.* *habentibus verba sequentia: Si quis Episcopus dederit* *operam, ut ex sua Ecclesia transferatur, non est in alia* *recipiendus, & in c. 15. ibi: Non oportet Episcopum* *dē ciuitate ad ciuitatem migrare, & ex Patribus, &* *atque Pontificibus patet: nam Euarist. *apost. 2. 7. 9. 1.** *in verbis sequ. alloquitur, Si quis uir non debet adulter-* *rare uxorem suam, ita nec Episcopus Ecclesiam suam,* *ad eam, ut illam dimittat, ad quam sacrum est alique* *instabilis necessitate, aut Apostolica, aut regulari* *mutatione, & aliter se ambitus causa commouet, &* *Calix. Pap. *epist. 1. can. 3. 9. 7. c. 1. autem ibi: Si autem** *uolentis causa fieri mutatus, non per hoc agat, sed* *fratribus instantibus, & auctoritate beati sacra Sa-* *do faciat, non ambitus causa sed utilitatis, & sic ob-* *stant alia uerba Antei Pontificum. i. *concl. fol. 351.** *relata g. 1. ibi: De mutatione ergo Episcoporum unde* *fecisset sanctam Sedem consulere uoluit, scitote* *eam communis utilitati, ac necessitati, qui non auaritia* *causa, nec sponte dimittit suam, sed non ut à pro-* *pria sede pulsus, aut necessitate coactus, quod idem* *respondit Pelag. in 2. *apost. decre.***

Paret ergo ex dictis non sine magna prouidentia, 11 & necessitate, atque utilitate faciendas esse Episcoporum translationes, ut iungant uerba Alex. III. relata in c. 1. de *renunc. ibi: Si tuam secularem aut inuicem* *ciuitatem consideras: et, tanquam euersum possint* *relaxari, scito nos credere, quod in istis sit hoc ipe-* *re, si eonissa tibi Ecclesia sub umbra sui nominis guber-* *netur, quam si aliter uideat, incognitaque persona gub-* *ernanda in saeculo diffinire committatur. Iudexque* *procedit quod cum vna Ecclesia gaudet optimo* *Prelato, non est ei auferendus per translationem ad* *aliam, maioribus re delitibus permixtio Episcopum* *transferebatur: nam ut haberet in c. si seane si aere* *7. 9. 1. plurimorum utilitas vnius utilitatem, non uoluntati* *preferenda est, ut docuerunt Vnde. *de cons. 1. fm. 1.** *Messa trallat. sacra panis, Aulies in cap. Prior.* *n. 6. pag. 42. Meuchac. *illust. c. 5. 16.** *Cabed Luna* *de f. f.*

decif. 74. num. 1. p. 1. Gironde de privileg. num. 903. cum alius noster R.P.M. Ioan. Martin. alia cumulatim eruditè a n. 1. ad 64. apud eum videnda, qui à n. 42. refert exemplo Epifcoporu, qui fe recufarunt transferti ad alias, qui ex num. 61. §. 4. & à num. 74. † ex fanctis Patribus, & DD. rem hanc clariorem reddit, tum ex Leone Papa epiftole 84. relato, in cap. qui 7. quafi. 1. ex Sancto Hieronymo epif. 83. ad Olfon. fuper verb. *non uxor uir. ille in uerbo fequentibus: Quidam caute interpretantur uxores pro Ecclefia, uiras pro Epifcopo debere accipi, & hoc in Nicæna quoque Synodo à Patribus effe decretum, ne de alia ad aliam Ecclefiam Epifcopo transferatur, ne uirginitas pauperum facietate contempna, diuini adulteri quatuor amplexus: ille autem ibi: Si qui Epifcopus mediocriter ciuitatis fua defpecta adminiftratore loco celebratus ambuerit, & ad maiorem fe plebem quancumque occasione transferatur, non folum a cathedra quidem pelatur aliena, fed caribus, & propria, ut nec illis prefideat quos cum auaritia contempnit, nec illis, quos per fuperbiam iruit. Quod & S. Hilarius confirmat in Concil. Rom. cap. 1. ibi: Nullus Epifcoporum, relicta una Ecclefia, ad aliam transferat.*

14 Et inuat magnopere Bulla illa Clement. VIII. expedita Romæ 16. Februarij 1599. incipit: *Chariſſimè in Chrifto*, illico poſt mortem Philippi II. Regis Hifpaniarum directa Philippo III. in principio fui Regnatûs, in qua cauetur, aut exhortatur Philippus, ne ad promouendos Epifcopos de una Ecclefia ad aliam frequenter pergat ſine cauſa iuſta, & graui, quam refert idem P.M. num. 182.

15 † Quibus, & alijs conſideratis; imò viſo manuſcripto portico in fauorem tranſlationum Epifcoporum frequentiû Dom. Rex noſter Philippus IV. puiſſimis quidem conſultò conſiderans inconuenientia reſultantia ex frequentibus dictis tranſlationibus, poſt alia uerba, quibus decreuit quæ refert D. Mag. à num. 179. & num. 183. loquens in uerbis ſequentibus: *Ordono que de aqui adelante ſe tenga particular cuidado de no proponerme ſenciones tranſlaciones, ſin muy caſificada, y iuſta cauſa, pues de mas de haçerſe en eſto lo que piden las conſideraciones erraria reſolucion, nemp que eſtando tan de paſo en ſus primeros Teſlas, no ſe eſtablece el amor, y carino, que deuen tener a las Teſlas, que Dios les a dado por eſſas y conpion tieren contrando verdadera, y eſpiritual matrimonio, y perque tan poco pueden acquerir a quel conuincimiento practico, y ſeguro, que como verdaderos Paſtores deben tener de ſus obejos, ni las cobran a quel amor paternal, que ſe exige, y perſeccion con el trauo, y enſeñanza de el largo tiempo para curar ſus enfermedades eſpirituales, y el remedio de las temporales, que padecieren, ſiendo tambien de reparo, y auque en conſideracion de orden inferior por ſer temporal las gualtos continas, que ſe haçen de nuebas Bullas, y mudanças de Caſa, y familia, en lo qual ſin neceſidad, y ſin ſcuto ninguno, ſe conſume mucha parte de hacienda, des haciendole el caudal de las Teſlas, que eſta dedicado para el ſocorro y alivio de los pobres, ſaltandole por eſte medio al cumplimiento de ſua principal obligacion, concludit ſub dilo num. 183. cum ſequentibus: Et bñ que entienda todos los Prelados, que no an de tener aſpenſo, ni dar por ſua aſentada las tranſlaciones, como ſe a practicado por lo paſado, guardandole la acſion de que eſten aſpirando a maior aſpenſo, y con poca quietud y ſeguro, y deſconſuelo en las que Dios las*

hadado; pues mi animo, y voluntad, es, que guardando las diſpoſiciones referidas de los ſacros Canones, y auſtando las cauſas de las tranſlaciones ſe atienda en ellas, ſolamente al mayor bien de la Teſla, que es el que deua propender a todo, & D.P. M. carpens, & referens plures tranſlationes Epifcoporum frequentes à num. 185. & alia multa damna prouenientia ab eis ex num. 143. in §. 9. & in §. 10. ex num. 261. † Quod ſunt aduerſus bonum commune huius Regni conſiderans mutariam quot expenſæ magnæ façte ſunt in tempore paruo de multis Epifcopis ſæpius tranſlatis, ſub §. 11. adducens media conuenientia ad reparanda tot damna, refert quoddam aliud decretum Regium miſſum à noſtro Philippo ad ſuos Conſiliarios anno præterito 1656. quod præcepit prædic in poſterum, niſi poſt tranſactos, atque decurſos, ſaltim octo, aut decem annos, ne proponantur ſibi Epifcopi pauperiorum Eccleſiarum, vt transferantur ad pinguiore; ſic vt nullo modo dicti Conſiliarij ſupremi, quibus prædicta proponendi cura ſubiectionum habitum noſtorum Regnorum commiſſa eſt, tales Epifcopos Regi Patrono, atque nominaturo proponant. Quod li forte vacuerit aliqua Archiepiſcopalis, ſive Metropolitana Eccleſia, aut alia ex maioribus, tunc permittit Rex, vt Conſiliarij proponant ei Epifcopos antiquiores, cæteris alijs in reſidentia propriam Eccleſiarum habentibus habitarem, & idoneitatem requiſitam, & ſignanter refert diſpoſitum à Domino Rege. D.R.P.M. eius coſeſſarijs, cui præcipua cura incumbit ad ſimiles nominationes, & à quo præcipuum informationem pro ſecuritate, & tuitione ſuz conſcientie Dom. Rex expoſcit quotidie, cum apud omnes vulgò audirem, atque ab effectibus reperitur perſæpius ſolere Regem nullum ex propoſitis à Dominiſ Conſiliarijs nominare, ſive designare, quin potius aliquando mandet, vt iterum alij tres diſtincti ſubiecti proponantur, & aliquando; imò & ſæpius ex officio, omnibus propoſitis omiſſis, nominari alium nunquam ab illis propoſitum, nec forte excogitatum, & hoc ad perſuadendum D.R.P.M. qui in hac parte vigilantiffimus ſe habet interrogando quinquam in Vniuerſitatibus, R. eligionibus, Conſilijs, Inquiſitionibus, in Cathedralibus, aut in alijs Congregationibus habitioribus uirtute, moribus, guberno, & prudentia, cum bono nomine, ab omnibus maioribus etiam melioris nominis, & æſtimationis haberi, & reputari ſint, in hoc ſedulo, & ſine intermiſſa cura laborando, vt res tanti momenti expoſcit, atque requirit, in quibus poſſeat inter alia requiſita Apoſtoli, de quibus ſigillatim Barboſa in paſſerali, & alij infiniti Doctores ab eo relati, illud 1. ad Thome. c. 3. ibi: Sed domui ſue bene propoſitum.

Ex quibus iam relinquitur dicendum cum S. 17 Gregorio Magno lib. 6. epif. 16. hanc nominationem faciendam eſſe ex alijs oon Epifcopis Clericis, ſcilicet in uerbis ibi: *Commencens etiam fraternitatem tuam, ut nullam de altera eligi permittas Eccleſiam, niſi forte inter Clericos ipſum Cincatum, in qua uſitationis impendit officium uellum ad Epifcopatum dignum, (quod exire non credamus) potuerit ueneri.* Si ergo ſecuti Gregor. in ciuitate poſſe inueniri Clericos non Epifcopos, quanto facilius contingit in tot Regnis Regi noſtro ſubiectis, ubi degunt ad quamlibet promotionem merendam in numeri ſubiecti uindicque ornati iuxta doctrinam Apoſtoli, quod inuauit S. Bernardi uerba, epif. 13. ibi: *Si uolueris licenſſe uobis quod alicuius niſi pro magna quidam*

quidem necessitate sacri Canonis indicant translationem Episcopi, scilicet in Archiepiscopum concessum est, expendit idem P. M. in dicto suo tractatu num. 67. & 71.

- 13 Aliter enim ex sequentibus translationibus cum S. Athanasio & in Apologues. contra Eusebium scribente ad Episcopos Alexandrie in Consilio congregatos, & inde ad ceteros Ecclesie Catholice in verbis sequentibus, dictas translationes reprehendit, & severius Eusebium Episcopum illas approbantem in verbis sequentibus: *Nos scilicet discordiam inducimus? qui comparatur cum patientibus fratribus, & omnia secundum Canones facimus, an qui contentiis, violato Canone recentiorum decreta prævaricantur, & per omnia Synodum contemptus habent, cum non solum Arianos recipiunt, sed iam usum habeant de loco in locum ad Episcopatus expulsiōis transire? si si quid vere parem: denique benevolum in omnibus Episcopis consensu esse, nec ex magnitudine civitatum (ut vos scribitis) de Episcopis indicatis, oportuit tum, cui concedenda est parva curas in ea que credita est permanere & nequam remissa concedenda ad eam qua concedenda non est transulare, nec tam, qua ad ea data est affirmari, illam vero, que hominum ambitu concessa est magis facere videntur. Ex quibus verbis confideat dict. R. P. M. non solum impugnare S. Athanasii. dictas translationes, sed addere illas tantum ab hæreticis praticari, & præstari rationem iuridicam sanctus in illis verbis Apostoli, si aliquis uxorem, ne quævis solutionem, quod si hoc de uxore dictum est quanto magis de Ecclesia, atque adeo de Episcopatu, cui cum quæ aliquis est, alium quævis non debet, ne adulter in sacris literis deprehendatur, hæc quæ in textu nostro, & aliis videntur Pontifices Romani prohibentes dictas translationes, ut iam retulimus.*

- 19 Nec verendum est à Dominis prædictis Consiliariis maximis in tot dilatatis Prouinciis deficere nonnullos subiectos adhuc non Episcopos, quibus deficiat scientia, & experientia necessaria ad prædictam Diocesum curam peragendam, diligenter, ac sedulo, sunt enim in Cathedralibus præter Canonicos dictos affectos, alios multum habiles, & experientissimi ad similem curam; quippe de illa semper loquentes, perquirendo diligenter de scientia, aut ignavia Episcoporum, primam laudantes, secundam vituperantes. Sunt etiam in Consiliis, Magistris, Religionibus, & Vniuersitatibus alij admodum prudentiores, & doctiores non Episcopi, à quibus pro sedandis propriis semper, solent actu Episcopi consulere, & eorum resolutioni stare.

- 10 Si forte in istis consideretur à Dominis Consiliariis, ut possint iam Episcopis gubernari, & administrationem, tam curæ spiritualis, quam rerum temporalium, non est difficile, ut considerent Doctores de Vniuersitatibus, & earum Patres Magistros (scilicet in Claustris loqui circa bonam rei familiaris administrationem; & religiosos inquam iam habiles ad Episcopatus, qui non videt in propriis religionum domibus superiores pro gubernio existisse, ut ceteros subditos alerent, Canonicos, & Dignitates Cathedralium inter alia gratia colloquantur per seipsum, bis saltem in hebdomada de rebus ad rem familiarem spectantibus, & maxima cum noxia, & experientia minimarum, quotum reparacione, nedum temporalia minuentur; imò crescent in consiliis, inquisitionibus, aliisque Sensibus, quis non videt ad omnia peritissimos subiectos inueniri videri, atque experiri, cum sint diffi-

nari ad ceteros alios de Republica gubernandos circa rem spirituales & temporales, ut sic in omnibus dictam Apostoli Domini sua bene præparati, mirum in modum polletet pluresque ex illis digniores fore ex præmia Regum nominatione ad maiores Ecclesias.

Nec obstant adducta à num. 1. quia, etsi non sit negandum prius Episcopos nominatos, & electos habiliores pro tunc fuisse à Dominis Consiliariis habitos, & consideratos, & sic exerceri Episcopali Curæ in Diocesibus, quibus iam inservierunt, maiori experientia polleat ad gubernandam Ecclesiam, atque Diocesum amplius in subditis considerandi, & ex aliis supra consideratis, & quæ valeant considerari. Sed negari non poterit huic rationi, aliisque fundamentis præponderare in actu practico fundamenta iuridica superius hic relictæ impugnantia dictas translationes, quia etsi dicatur transferendis carere ambitionis cupiditate (quod non est facile, ut dictum est, & dicemus) quia ipsi translationis prætextus non existerent, cum dicti Domini Consiliarii sint, qui à proprio officio, cuius atque scientia bene informati illos proponunt ad Regem modo dicto. Tamen non inde fugant clama, inconuenientia, sumptus, pauperum desertiones, faciamque experientiam, aliaque, & quæ in tam patum tempore residentie curæ pastoralis, potuerunt acquirere prædicti Praelati, potius forte attendi ad curandum de bono vsurpato nomine reseruaturo in auctoribus dictorum Consiliarios quædam de acquirenda plena scientia, atque experientia morum, rerum, bonorum, atque malorum totius sui Episcopatus, quod tempore breuiori, & sine ingenti, atque reperiata, soletitque disquisitione nunquam acquiritur, præcipue apud nos Hispanos, ubi Dioceses magni distendunt sunt, & sub quibus latent infinita, quorum ieiuni solent etiam diligentiores Episcopi vixit adhuc post penlongam residentiam, imò eisi per se annalem visitationem fecissent in singulis Ecclesiis, atque oppidis totius sui Diocesis, eamque per alios singulos annos reperissent, ut nos experti sumus à longeva quidem experientia Diocesum, in quibus debebamus per annos, scientes plura loca, præcipua, aspera, & monstruosa nunquam pauida fuisse, etsi aliquando semel, aut iterum ad alio forte Episcopo illo passu spiritualis circa morum correctiones, ex docendos pueros, & alias rustitiores frequentes inibi pullulantes, præcipiendo, ut opera pia ab aliis relictis implerentur, & ea, quæ sunt curæ Episcopalis perficiantur; in paruo quidem tempore hæc implebuntur à Praelatis? nescimus, an possit, quo timebimus, ne incidatur, aut ex parte transferentem in, aut illos proponentium, ut transferantur, in illo S. Cyrilli lib. 12. de adoratione & cultu, in verbis sequentibus clamarunt. *Sin vero in mea quidem sententia, qui mundo vixentes, ac eius curam gerentes, veluti patriam sub statueret, eo quod quæ carnis solum sunt equant, & tenui tantum, ac sola fide erga Christum volunt, ac quantum ad verba attinet, boni, & p. quoniam verò ad opera, & mores longe admodum à vera pietate remoti. Mercenarii autem nesciunt, qui, id ipsam, quod credunt, non ex reverentia, quæ veritati debetur faciunt, sed veluti mercedem quandam Christianismi simulationem, ut alii placeant laprantes, & ea unde aliquid commodi sperant curas aduolantes subdunt, ac pietate quam faciunt, eaque lucri studium palam, veluti larum mercedum. Quibus & concinā, ut referat idem*

R. P. M. *di. l. tra. d. sub. num. 148. & 249 Hugo su. per cap. 10. Ecclesiast. ibi: hoc exponitur de malo* (complotens Virginem) *ad est Prælatum, vel Ecclesiam* (duobus brachiis) *ambitus, & expeditur* alpinas *ad maiorem Dignitatem, vel maiorem diuitias.*

- 23 Si enim Protectores ad sexennium nominantur, Prætores ad triennium; imò & in illis designantur Auditores Auditorum, atque Cancellarium, è quibus ad Consilia suprema ex indit Ministris, Italici, & ex aliis nostrorum Regnorum Senatibus, translatio fit frequentissima; sic mox plurimum anno, cum videamus illos per octo, decem, & viginti annos indit commocari antequam transferantur, ut peritiam longa experientia, & colloquutione Collegarum, etiam peritissimorum, doctissimi & habidissimi inueniantur, & hoc quando sunt alij Collegæ, siue consocii, quorum prudentia error aliorum ex consociis sanatur; quanto plus conueniet ne per salum Episcopi de vno in altum, & deinde ad alios Episcopatus volent cum tam euidentissimo damno Quorum, quas regere incipiebant, necdum cognatas, ut opus erat. † Notare inquam videmus, in hoc Archiepiscopatu Toletano, ubi incolunt tot Parochi enidissimi, vicribus consocii ad minus per constitutum synodalem regere primas sibi parochiales assignatas per triennium completum, sic ut eo nondum translati, prohibui sine à contenta aliorum legitimorum preterdendum, qui etsi curio peracto, licentiam consequantur se opponendi, quique Archiepiscopo, siueque gubernij Ministris bonum testimonium præstentur de doctrina, & moribus, quibus subditos Parochianos imbuerunt; non inde certi sunt de translatione instantanea ad alia curata pinguiora; quippe solent plerique concursus per alios plures annos frequentare, & non ascendunt, nec transferuntur; sic ut multi defessi proprias primas Ecclesias cum maiori, atque interiori amore petraçent, quam quod re vera, & ex corde sece- rint vsque ad illud tempus, in quo acceperunt certam scientiam proprie incipere, ne dicamus subdole ambitionis, aut desiderij amplioris facultatis; imò ut audiamus, atque idem Pater Magister in *dicto tractatu repetit* §. 11. n. 271. ubi inuentionem facit de quibusdā vris Doctissimis, qui à primo motu digni fuerunt maiorem Ecclesiā, etsi assignati fuissent in minoribus) † regulam esse datari Romanæ Curie, ut nullus possit consuli ex Episcopis ad aliam Ecclesiam, super aliquot annos in prima non viueret, degeret, atque proficeret, dicens in Episcopis Italicis, etiam praticati, etsi non dilatione; eo quod Episcopatus minimi sunt, & breuissimi territorij, non pingui diuinit, visitationis facillime; quique non grauatur expensis immoderatis, sicut aliter de nostris Episcopis videmus; qui per primas nominationes pensiones soluendas, translationes, & elemosinas necessarias faciendas, & erogandas, semper pauperibus viuunt, ac vicent, etsi per longissimum lux vite tempus in primis viuerent Ecclesiis, non curando de se transferendo; quod si deliderent, quo pacto poterunt effugere illas immoderatas expensas, quæ obueniunt ab expeditione Bullarum, & ab eadem transmigratione, ut omnes cauant.

- 26 Etsi non negando locum translationibus dari, quæ aliquando licent per eas causas, quibus est requiritur Episcopatus, de quibus dico latè infra in cap. nisi essent de renouari. contentæ in sequenti diffuso.

Debitis, ignarus, male confusus, irregularis

Quem mala plebs odit, danti scandalia cedere possit.

Ex quibus quatuor primæ translationis casus non adaptantur, etsi duo vltimi possint; & præcipua sit vtilitas communis Ecclesiæ, ad quem translatio fiet, ut diximus. Restat considerare, num plebs odium parturiet in Episcopum, dñs Episcopis causam scandalosam, quod de nonnullis Episcopis, etiam temporibus nris audiuimus, & audimus hoc modo procedere, ut auditis à Regibus quælibet subdolorum; itens, & à Consiliariis, de illo eum translatione cogitant, sed quam ablutè nemo est qui non videat; eo quod tales Episcopi videntur ea ambitione palliati, quæ videntur etiam in secunda, & tertia Ecclesia, ut citius transferantur ad vltimam diuorem, quibus in penam melior esset cursus in prima (ut sic desinam, resisterentur ad fugam melioris exemplum curaret de amando subdolo, illaque primas Dioceses videret, ac laudabiliter administrat; causæ autem legitime in iure agnoscentur ad legitimas translationes, ut si conuincit bellis, vel crebris hostium incurribus diuenter ex cap. trib. de consecrat. dist. 1. vel ob intemperiam actis, cap. quorundam dist. 74. Tertio ob malitiam populorum, vni Pastorem, & Episcopum prosequentes, & male tractans cap. v. n. 25. q. 2. cap. item 7. quæst. 5. aliter enim facit ambiciose existimari dixit Hostiens. in hoc tit. num. 6. in verbis sequentibus, *Hic tamen notandum est quod eo ipso quod quis ad maiorem Ecclesiam transiit, causa ambiciose presumitur, cap. si quis Episc. 7. quæst. 1. dum ait quod nullus de maiori transire velle presumatur ad maiorem.*

Et huc spectant alia Azoriz verba supra dicto 27 cap. 30. ibi: *Atque verè frequentari solent esse Episcoporum translationes alius de causis, quæ quales habent, & quam in ista videmus ipsi, qui relicturi ibi causam esse, nisi ex iusta, & debita causa, & auctoritate legitima transferantur, ut consilium ex Conciliis. Porro huiusmodi Episcoporum translationes, iura, periculosas appellat; quia Clericis Auaritiæ, & ambitionis datur occasio, per eas enim cogitando de transitu ad aliam Ecclesiam, inquit, quasi alieni, & mercenarij Pastores, quod infestissimum est, ut considerantur grauib. verbis Nazæ. in *ital. de reddu. Eccles. q. 2. cap. 25. in vers. inueniunt, non excusantes à peccato se transferentes de loco salubri. Fr. Eman. Rodriguez in sum. cap. 10. Machado in summa tom. 2. lib. 4. p. 5. tra. 1. decum. 2. Bellarm. ad Clem. 8. quem refert Diana p. 11. tra. 4. m. fecit. ref. 40. eius verba referens, & illa Clem. 8. ad Bellarm. Nos cum difficultate transferimus, & non desinimus mouere Principes per nos, & per Nuncios nostros, Henriquez tom. 2. lib. 1. cap. 34. Hurtado ref. mor. tom. 2. tra. 12. cap. 1. num. 1627. Sebastian. Celsus in relict. de Ecclesiis. hierarch. Reginald. in summa tom. 2. lib. 30. tra. 1. §. 1. Layman. tom. 2. lib. 4. tra. 2. cap. 11. num. 8. Hostiens. in tit. num. 5. idem Diana optimam præstans rationem dicto tom. 11. tra. 4. ref. 40. Valquez tom. 3. in p. D. Thoma dist. 141. cap. 7. in fine. Suarez tom. 3. de religione lib. 1. c. 16. Salond. in sum. 1. quæst. 63. contr. 3. ad 4. Azagor. in 2. a. de iust. q. 63. art. 2. Syluestro in summa verbo Ecclesia, num. 15. Accursio in summa eodem verbo n. 2. Medina in summa lib. 1. cap. 16. §. 1. fol. 223. & ante illos D. Thomas in 2. 2. q. 184. art. 6. q. 185. art. 4. & quæst. 183. art. 7. & apostolus 18. cap. 19. & 20. & super Ioan. cap. 10. lect. 2. & super 1. & 2. Choro. cap. fin. Caietan. super D. Thomam quæst. 184. art. 4. qui**

qui in verbis ſequentibus, vt contentis alloquitur *quare redeant qui promouentur, etiam ſine proprio appetitu ad ſcepſos, & poſſent ſi aliquis horum deſellum occurrat.*

- 28 Vnde optimē Magiſter Dominic. de Soto de *iur. ſtitia lib. 3. q. 6. art. 2. poſt 9. concluſ.* dicens mutationes iſtas, & aſcenſus, quanto fieri poſſe cauendus, quod fomentum ambitionis ſubminiſtrant, addit illas eſſe cauſam, vt Episcopos ſint omnino pendentes, quare nec poſſe claram habere ſponſant, nec iuſtam illius gerere curam, nec eſſe Paſtore ita iam in cognolcendis, ſubmotandisq; nouis, ac nouis gregibus tranſigendis: & ſic Nauarr. ſupra inter alia concludit in verbis ſequentibus, *Quanto quid vniſ capnas vtilius gubernare poſſunt, quam ea, quae modum cogiſcent, nec ſecum quanto tempore cognoſcent, & ita gratis inferant in eis Dominio, niſi alia cauſa aliud iudicat, & e. quibus conſtant alia Aragon. ſupra in verſ. ſeruo, qui in verſ. ſecundo aliud damnum teſert ſignatum ſupra, nempe quod ſpectantes has mutationes inducantur ad colligendas pecunias, ad Bullas, & alias expenſas, & ſumptus faciendos in pinguiori Episcopatu, quem ſpectant, & ſic non ſubueniunt pauperibus prioris Eccleſie, ſicut tenebant, quod. hiſce temporibus expenſa ſum in quodam Episcopato ſe excuſante ab elemoſyna eroganda propter ſumptus Bullarum, quousque reſtitueretur in illis mihi aliquando reſponſum præbendo quaſi egrè ferens relationem alterius Episcopii nimis aſcenſum, & hoc ſic contegit abundando alias nimis diutis patrimonio, ac redditibus proprii Episcopatus, quæ morte p. æccuſatus incoſiderare amiſit, & poſt de alio Præſb. qui cum recolligere tempore breuiſſimo ſummam magnam reddidit, comperimus ad hanc curiam miſiſſe famulum confidentem, vt curaret de nouo aſcenſu ad Eccleſiam tunc vacantem, non enim ait Bellam. vbi ſupra ad Clem. 8. vt reſert Diana diſp. 11. reſ. ar. 4. Miſcell. Episcopii Eccleſiam diſtinguit, quæ breuiſſe deſertur, ſpectat, vt ad alias commodetur tranſeant.*

- 29 Cum ergo dicat Hieronym. *epiſt. 85. ad Euſe.* eiſdem meriti Episcopum fore, eiſdemque Sacerdotij, ſive Romæ, ſive Eugubij, ſive Conſtantinopoli, quia potentia diuitiarum, & paupertatis, humilitas, vel ſublimitas, vel inferiorum Episcopum non facit, quod ſunt omnes Apoſtoli ſocceſſores, cui conſcinet S. Athanaſius ſcribens Episcopis Antiochie, vbi ſupra, ac reſert R. P. M. §. 7. *mon. 129. & 130. & docet Aragon. diſp. 22. de iur. q. 63. art. 2.* non eſſe eligendum dignitatem ad pinguiorem Eccleſiam, cum vacante diut. Eccleſie, quia in his electionibus ſit habenda ratio profectum animarum, quam redditum temporalium, cum ſinis principalis electoris, non debeat eſſe Dorare, vel p. etuare electum, ſed providere maiori neceſſitati animarum, & Valquez diſp. 241. *cap. 7.* inter alia addit Pontificem ſine cauſa quemquam tranſferendo non tantum peccare, ſed etiam translationem eſſe irritam, & inaneſſe ſequitur optimē reſponſum fuiſſe anno 1519. & 1560. Philippo II. Regi Hiſpaniarum, vt teſtatur idem R. P. M. ſupra *num. 98. & 99.* in verbo *mundat Obſiſ* à ſuo Conſellario interrogato in ſequentem ſententiam, *ſic graue Offenſio noſe deum mouet las Obſiſ, & porque conſiderancia de eſto nobiscobran clario que deuian a ſuis legiſiſ, & peligra mucho lo eſpiritual, & auo lo temporal de las Obſiſado;* quibus patet quam diſſiculter, & cum qua cauſa, translationes ſeci valeant.

000 100 200 300 400 500 600 700 800 900 000

AD TITVLVM DE AVTHORITATE, & vſu Pallij.

P R E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Archiepiſcopus quis dicatur?
- 2 Metropolitani quis dicatur, & n. 3. idem quod Archiepiſcopus n. 4. & 5.
- 3 Metropolitani Civitas quaſi?
- 6 Pallium Archiepiſcopale, quod ſit, & in quibus diebus eo utantur, n. 7. & in Miſſarum Solemnium n. 8.
- 9 Archiepiſcopus ſine Pallio nequit eſſe qua ſunt poſſetate: vbi qua ſunt.
- 10 Pallium recipit Archiepiſcopus à Romano Pontifice.

Vt e titulo poteſt applicari integra materia de authoritate, officio, iuriſdictione, ac dignitate Archiepiſcoporum. Eſt enim Archiepiſcopus dictus Episcoporum Princeps, quia omnibus ſue Provin-
cie Episcopos præſt. *cap. Clem. vcl. Archiepiſcop. diſp. 21.* Metropolitani dictus eſt etiam à menſura Civitatum, quia decem, aut vndecim Ciuitates, & totidem Episcopos ſub ſe continere ſolet, vt ait Pelagi. *reſert in cap. ſeio. 6. quaſi. 3.* Et melius ſecundum alios dicitur à matrice Ciuitate, quia Metropolis dicta eſt, quaſi mater Ciuitatum. Eſt enim Ciuitas illa, quæ caput Provincie exiſtit, & Metropolitani Sedis, & Diocæſis, vt aduertit contra Iſidorum Conſultu. *præſt. cap. 19. num. 2.* Barboſa de poteſtate Episcopii *p. 1. tit. 1. c. 6. num. 12.* Et etenim Archiepiſcopus, & Metropolitani idem ſunt, vt innuit Ordo Romanus, *tu. quæſt. Episcopii in Romana Eccleſia ordinatur*, vt bene colligitur in *cap. paſtoralis de officio Ordinarij*, vbi abundè noto. Et Barboſa *agens laz de iure Eccleſiaſt. p. 1. cap. 7. reſponder à num. 6.* Iſidoro in dicto *cap. Clem. vcl. Ordo*, vbi videtur conſtituere inter hos differentiam, aduertit verò ibi *num. 6. in fine*, fieri poſſe, vt aliqui Archiepiſcopi non ſint Metropolitani, veluti ſi nullum haberit ſuffraganeum, ſicut oon habet Ruſanen. & Lancianen. Archiepiſcopi.

Vnde iam ad propoſitum huius Rubricæ, & tituli, erit dicendum inter inſignia, quæ competunt Archiepiſcopis annuerari Pallium, iuxta aliqua quæ ſignanter adduxi ſupra in *cap. ſuffraganeus 11. de electio.* quod eſt ſpeciale ornamentum Archiepiſcoporum, quo in Miſſarum ſolemnis ſuper veſtem Sacerdotalem vtuntur, quod Patriarchis etiam, & Romano Pontifici eſt commune, ſed diuerſimode: cum per eam veſtem ſignificetur, & conſecratur Pontificalis officij plenitudo, iuxta textum in *cap. eſt hoc tit. Romanus Pontifex ſemper*, & vbiq; in Miſſarum ſolemnis Pallio vti poteſt, iuxta textum in *cap. ad honorem hoc tit.* Et Patriarcha autem, ſeu Metropolitani ſolum in Eccleſiis ſue Provincie, iuxta textum in *cap. 1. cap. cum ſiſ. cap. ex tuarum hoc tit. cap. Pallium diſp. 100.* etiam in loco exempto Clem. Archiepiſc. *de primilegijs*, nota autem,

autem semper; sed incertis tantum diebus, *cap ad honorem cap. vlt. hoc tit.* qui tamen dies isti sunt, non satis liquet in iure, ut aduertit glossa in *disto cap. fin.* sed eos recentent Duardus in *rationali Diuinarum effectorum lib. 3. cap. 17. n. 13. Azot. in sit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 34. Sanchez in opusculo moral. lib. 7. cap. 1. dubia 16. ex num. 5. & multi alij, quos refert Barbosa *disto cap. 7. de iure Eccles. a num. 104. & 105. vbi aduertit in fine melius esse recurrere ad formam priuilegij, ut in diebus tantum, in concessione Pallij expressis eo vti liceat, sicut expressit textus in disto cap. vltimo, & aduertit glossa vlt. cap. 1. hoc titul.**

- 3 Et est aduertendum non in omnibus actionibus Archiepiscopum Pallio vti sed tantum in missam solemnis ex *disto cap. Pallium dist. 1. co. vel si contigerit* Episcopum consecrare, vel in ordinationibus Clericorum, ex *cap. quod situr 18. §. super eo de electione. t.* Nec enim Archiepiscopus poterit sine Pallio obire quæ sunt potestates, ordines vel iurisdictionis, & ita sequi ut nequeant se Archiepiscopos nominare, nec conuocare concilium, nec chismâ conficere, nec dedicare Basilicas, ordinare Clericos, & Episcopos consecrare, nec Pontificalia exercere; quamvis sit consecratus Episcopus, nec alia sui officij, persoluere munia, quæ non tanquam Episcopus; sed vt Archiepiscopus facere videatur ex *disto cap. quod situr §. fin. in fine.* Barbosa de iure Eccles. *cap. 7. p. 1. num. 106. & 111. nonnulla ponit idem sub cap. pen. huius tit.* An verò Pallium sit scribendum dico infra sub *cap. 1.*

- 10 A quo Pallium recipiat Archiepiscopus scribit Barbosa *p. 1. tit. 3. cap. 1. num. 19. vbi quod à Patriarcha recipit ex autoritate à Romano Pontifice concessa; nec ob hoc dici possit aut, ut ab alio accipiat, quam à Romano Pontifice, ipsum videbis, & num. 22. vbi plures refert agentes de Pallij ethimologia. Vide infra cap. antiqua de priuilegijs.*

Ad Text. in cap. I. hoc tit.

P R A E M I S S A M.

S Y M M A R I V M.

- 1 Pallio vtiut Archiepiscopus intra quamlibet Ecclesiam suæ Diocesis, & n. 1.

1 **T**extus hic, sicut alij huius Rubricæ exornantur ex proximè adductis; ita vt super Rubricæ de facili possit insculpi, quæ sigillatim spectant, tam ad materiam huius textus, quam aliorum; ob idque nunc omnibus notabo nonnulla extra ea, quæ Augustinus Barbosa hic congerit.

- 2 Ignitur cum textus hic doceat posse Archiepiscopum intra quamlibet Ecclesiam Prouincie suæ Pallio vti, & extra eam non possit. Et dicat in vltimis verbis minime vti posse, si sacris indutus vestibus Ecclesiam processionaliter, vel alio modo exire contigerit, ideo et si proximè sub Rubrica dictum fuerit de actibus, in quibus eo vtiatur, conueniebat hic specificare in quibus locis, & sitibus suæ Prouincie vti possit Pallio. Quod videtur decerni ex responso, & decreto Pontificis hic, & exteroorum iurum; quare pergo ad resolutionem aliquorum dubiorum, quæ sub hoc textu, & titulo conuenienter valent inquiri, & de hoc textu videbis quæ dico infra sub *cap. 6.*

Q V A E S T I O I.

An Episcopus factus Archiepiscopus ante receptionem Pallium, possit Ordines conferre: Et an qui semel habuit Pallium vtiut Archiepiscopatus, si ad alium transferatur, & iterum redeat ad primum, indigeat nouo Pallio: quid si sua sponte se abdicauit, & iterum ad eandem Ecclesiam eligatur. Et quid si perdidisset Pallium, aut combureretur. Et an Archiepiscopus factus Episcopus possit vti Pallio?

S Y M M A R I V M.

- 1 Archiepiscopus ante receptionem Pallium, nequit ordines conferre, n. 2.
- 2 Archiepiscopus translati in aliam Ecclesiam, antiquo Pallio vti non potest.
- 3 Cap. cum his penult. & fin. hoc tit. & n. 6.
- 4 Archiepiscopus in aliena Prouincia ex priuilegio, vti potest Pallio.
- 5 Pallio nouo indiget translati de vna Ecclesia ad aliam n. 9. vbi nec vti Pallio sui praeferri.
- 6 Pallio vti nequit Archiepiscopus renunciatus Archiepiscopatus; quoniam verè cum eo sepeletur: an et vti si redeat ad illud, n. 10. 11. & 14.
- 7 Pontificalia Archiepiscopus nequit exercere: Pallio nouum suscepit.
- 8 Pallio nouo indiget Archiepiscopus, qui renunciatus Episcopatus, si iterum expeditis pro alio ecclesie ipse redeat ad suam Ecclesiam.
- 9 Pallio non vtiut Archiepiscopus factus Episcopus, & de ratione à num. 19. nec translati ad aliam, vtiut Pallio prime, n. 12.
- 10 Archiepiscopus, qui renunciatus Episcopatus, & sic loco, non dignitatis, nequit exercere Pontificalia, nisi cum consensu suffraganeorum, sine successore, nec vtiut Pallio, numero 15.
- 11 Archiepiscopus ante receptionem Pallij, nihil interum de prouincibus Ecclesie recipere potest.
- 12 Archiepiscopus Pallio igne combusse casus seu perdit, potest Pontificalia exercere: aliqui contra docent, verumque probabile, numero 17. & 18.
- 13 Ordinatus, qui simul perdidit, adhuc potest ministrare in ordinibus.
- 14 Pallium est signum proprium dignitatis, & dignitatis Archiepiscopatus, Pontificatus, & Patriarchatus; n. 24.
- 15 Archiepiscopus ante Pallium acceptum, non solum nomen Archiepiscopi.
- 16 Pallium datur persona, contemplatione leci, & est priuilegium singulare indiuidui personae singulari.
- 17 Pallio ex indultibus Pape vtiutur aliqui Episcopi, vt sunt Hostiensis, Papiensis, Lucensis, Bambergensis &c.

AD primam questionis partem, videtur affirmatiue respondendum ex litera textus in *cap.*

cap. fin. hoc tit. ibi, quod tam in tua, quam in aliena Diocesi, & melius in *cap. cum sis hoc tit. ibi* ubi cumque fuerit in *Missionem* celebrantibus constitutum dictum solemnibus vsu Pallij, per quem plenitudo Pontificij designatur, poterit liberius exerceri.

- † Verum dici debet ex *cap. quod siens* 23. §. *super eo de elec.* & ex *cap. bona* 4. in *fin. de postulatione Prælator.* in *verf.* & eundem Archiepiscopum, ut non possit Archiepiscopum ante receptum Pallium Ordines conferre; eo quod in *dicto §. super eo*, Pontifex dicit, ut non tanquam Episcopus, sed tanquam Archiepiscopus videatur Ordines conferre: & sic ante acceptum Pallium eos conferre, & alia Pontificalia exercere non possit. † Imò textus in *dicto cap. bona*, fortius decidit Archiepiscopum transferentem in aliam Ecclesiam, antiquo Pallio; vti non posse, nec sua vti potestate, ante nouum acceptum, quod intra propriam Prouinciam suos subditos ordinando, de plano procedit.

- Nec obuenit textus in *dicto cap. pen. & fin. hoc tit.* quia etiam alibi deducant Archiepiscopos, etiam in aliena Prouincia vti posse Pallio de consensu eius, ad cuius declinat Prouinciam, iuxta textum in *cap. ex tunc in fin. hoc tit.* † Tamen repugnat textus ille, si aduetas procedere, supposito specialis privilegij, vti etiam contingit in *cap. hoc tit.* nam cum decider, vt in processibus, quando processionaliter Archiepiscopus Ecclesiam exire contigerit, Pallio vti non possit; licet ex Privilegio à Romano Pontifice aliquando concessum legatur, vt in processibus vtrius Pallio, sicut aduertit Ducasius in *rationali Distingui Officiorum cap. 9. ad finem.*

- Quare melius respondendum est cum glossa in *dicto cap. pen. & fin.* quam sequuntur Doctores communiter, vt verba illa generalia *dicto cap. pen. ubi cumque fuerit*, restringantur ad terminos habiles; scilicet intra Prouinciam, iuxta doctrinam glossa 1. in *la. cod. de sacrosanct. Eccles. & glossa fin. in cap. 1. de consir.* prosequitur Barbosa de *iure Ecclesiast. p. 1. cap. 7. num. 107. & 108.* idem etiam tenet in *dicto cap. penult. num. 2.* sic cum Riccio de *præuentione Archiepiscop. dignit. privileg. 2. vers. istud tamen.*

- Ad secundam partem questionis, quod qui semel habuit Pallium vtrius Archiepiscopatus, si ad aliam transferatur, & iterum redeat ad primum, nouo indigeat Pallio, affirmat Rodericus à Cugna in *comment. ad textum in cap. Pallium* 10. *dist. 100.* & sequitur Barbosa de *iure Ecclesiast. p. 1. cap. 7. num. 122.* nihil addens. † Sed reuera probatur, nam si Archiepiscopus renuntiavit Archiepiscopatu, non potest illo amplius vti, sed retinere penes se, vt cum eo sepeliatur, docet idem Barbosa *u. 100.* † Et confirmatur, quia si Archiepiscopus ad aliam Ecclesiam transferatur, non poterit vti Pallio prioris Ecclesie, nec Pallio sui prædecessoris defuncti, nec transferri; sed opus est vt iterum pro noua Ecclesia, in quam est transferatur aliud obineat; sic vt nec antea possit Pontificalia exercere docent Castaldi in *praxi Cærem. lib. 1. tit. 10. num. 12. Layman. de praxi Ecclesiast. cap. 14. §. 360.*

- Nihilominus in casu de quo inquiritur potest adhuc dici, vt ex quo redit ad idem Archiepiscopatum, possit vti eodem Pallio, quo antea ibi vsus fuerat. Et videbis quæ notat Barbosa in *cap. 3. hoc cas. sub num. 4.* in *verf.* distum circa casus, de quibus hic disputo.

- Ad tertiam questionis partem de Archiepiscopis qui sponte sua suo se Episcopatu abdicauit, si iterum ad eandem Ecclesiam eligatur, nùm alio us-

digeat Pallio. Quo in casu respondet cum hac distinctione Rodericus à Cugna in *dist. cap. Pallium* *dist. 100.* nam si post factam renuntiationem, & à Papa acceptatam, alius esset prouetus litteris expeditis, & tunc cogereut ad suam Ecclesiam redire, indigere nouo Pallio ait, vt sequitur, & refert idem Barbosa *dist. cap. 7. num. 123.* Quæ conclusio confirmari potest ex *dictis*, & pro contraria sententia facit considerandum in fine præcedentis dubij, nam eo quod coactus fuit redire ad primam Ecclesiam, videtur testaturus cum Pallio, quo antea in ea vsus fuerat. Verùm pñ prima sententia faciunt sequentes casus: Primus, quod Archiepiscopus, qui renuntiavit Archiepiscopatu, exercens Pontificalia, tam in Prouincia, quam abbi; non poterit vti Pallio, etiam si Episcopi permittentis quia vt norant Doctores illo Pallio amplius vti non potest, etiam debet illud apud se retinere, & cum eo sepeliri sub capite ipsam tenendo nam Archiepiscopus extra suam Prouinciam; nequit Pallio vti, etiam de licentia Ordinarij illius Diocesis, in qua requiritur, Castaldi supra *dist. cap. 14. n. 13. Diana p. 3. ref. 37. vers. adde* *trall. 6. Mycel. 1. Et Veneris in exarum Episcop. lib. 4. cap. 10. num. 12.* tenet vt si Archiepiscopus, fiat Episcopus, non possit vti Pallio, cum alius Barbosa *dist. cap. 7. num. 122.*

Secundus casus est, vt Archiepiscopus, qui renuntiavit Episcopatu, & sic loco, & non dignitati, non possit exercere Pontificalia in Diocesi, & Prouincia renuntiata, etiam cum consensu Archiepiscopi Successoris & suffraganeorum; sed tantum exercere Pontificalia cum consensu prædictorum, quemadmodum in alijs Diocesium de consensu Diocesanorum; quis illo Pallio amplius vti non potest. † Sed nec tenere penes se, vt cum eo sepeliri, probat cum alijs idem Barbosa *dist. cap. 7. de iure Eccles. num. 109. & 110.* addens *num. 121.* ante receptionem Pallij nihil interim de Ecclesie prouentibus recipere posse, vt in *Extravag. 2. in fine de elect. anter. canonum.* & faciunt pro hoc vltimo quæ notati *sub cap. 9. & 15. de elect.* † Et confirmatur hæc ex *cap. ad postulanti. em.* de *renunciat.* vbi Archiepiscopo Rugen. propter periculum viæ renuntiandi Ecclesiam, non autem Dignitatem, Pontifex concedit exercere Officia Pontificalia, & negat ei expresse vsu Pallij: de quo, & alijs pluris congerit Diana *p. 3. trall. 6. Mycel. ref. 37. vers. adde.*

Ad quartam questionis partem, vt si detur euentus, in quo aliquis Archiepiscopus perdat Pallium suum à Pontifice acceptum, vel casu igne comburatur, dicendum est vt possit absque illo Pontificalia munia exercere, & multis fundamentis affirmat Rodericus à Cugna in *dist. cap. Pallium* *dist. 100.* quem sequitur Barbosa de *iure Ecclesiast. p. 1. dist. cap. 7. num. 124.* Sed Veneris in *exarum Episcop. lib. 4. cap. 10. num. 19.* videtur adserere, quod debet petere aliud à Summo Pontifice vtramque sententiam refert Diana *c. 3. trall. 6. Mycel. dist. ref. 37. vers. mirandum.* † Et ego vtramque probabilem reputo; quia prima iustius ex eo, quod si ordinatus semel, perdat titulos, adhuc poterit ministrare in ordinibus; & sic fiet casu proposito: nam ex quo semel assumptus Pallium à Pontifice, si casu perdamus, aut concietur, eodem Archiepiscopatu retento, nec vnquam renuntiatio, quid mirum vt absque nouo Pallio quærat administare? † Pro secunda sententia facit, nam illud datur in signum dignitatis, quo vti debet Archiepiscopus in non

nonnullis solemnibus, ut si pa. terat. Agitur eo amissio, seu combustio eget alio, nec tunc obicit casus adductus de amittente stipulis ordinis; quia ordinatus solum eget titulus ad probandum se talem in foro exteriori, non in interiori, in quo virtute Characteris, semper, & ubique poterit ministrare. Alia inquam possent adduci in confirmationem vniuersue sententia.

- 19 Ad quintam questionis partem, de qua aliquid dixi sub quatuordecima, ex Venero, & Barbola, nempe ut Archiepiscopus, factus Episcopus, nequeat amplius ut Pallio. Et hanc sententiam adhuc retinendo eam probo ex iam adductis dubiis, secundo quia Pallium est signum proprium potestatis, & dignitatis Archiepiscopalis, ut habetur, in cap. nisi hoc tu, ubi quod Archiepiscopus ante Pallij susceptionem, non potest se vocare Archiepiscopum: nam, ut inuoluit probat Barbola, ibi: Archiepiscopale nomen, & plenitudo Pontificalis officij per Pallium transferuntur. ¶ Et addit n. 2. quod Archiepiscopus ante Pallium acceptum, non sortitur nomen Archiepiscopij. ¶ Et ibi n. 4. quod Archiepiscopus non potest sine Pallio ea munera obire, quae sunt potestatis, ordinis vel iurisdictionis, de quo iam supra in Rubrica.

- 22 Tercio probatur, nam ut apparet ex textu in cap. bona memoria ei secundo de postulat. Episcopus, ubi glossa aduertit Pallium datum personae contemplatione loci, unde est privilegium singulare, & indistinctum respectu singularis, & indistinctum potestatis Pontificalis, siue ex praedicto capite ceremoniale Romanum lib. 1. cap. 16. ¶ Tenet quod Archiepiscopus ad alium Archiepiscopatum transfusus non potest ut Pallio priori, ut iam dixi, & docent Azorius in suis moral. p. 2. lib. 3. cap. 3. q. 1. §. 3. Chuchus in suis canon. lib. 4. tit. 6. n. 1. cum multis aliis. Diana dicit ap. 3. tract. 6. in suis dist. ref. 36. in prius inferens à fortiori illo ut minimè possit, si ad Episcopatum transfusus fuerit, cum non sit amplius Archiepiscopus, cui ut dictum est, non solum usus Pallij conceditur ratione personae, sed etiam ratione loci, & docet in terminis Venerus in examine Episcopus lib. 4. cap. 10. n. 12. ubi quaerit si Archiepiscopus, sit Episcopus, possit ne ut Pallio, negatiue respondetur; eo quod Pallium sit signum soli Archiepiscopato debitum. Nec obstat ait dicere aliquos Archiepiscopos ad Episcopatum translatos vfos esse Pallio; quia respondet hoc illos effecisse ex privilegio summi Pontificis, qui Episcopi etiam aliquando vsum Pallij concedit, adducens textum quo vult id appetere probare in cap. cum in inuentis de praesumpt.

- 24 Ex quo vltimo infero quod licet Pallium sit proprium insignis Papae Metropolitanorum, Patriarcharum, & Primitiuum, ut obseruant Azor. in suis moral. cap. 3. p. 2. lib. 3. in prin. Molcon de Massare multis. Ecclesia p. 1. lib. 1. cap. 3. pag. 234. ad finem: tamen aliqui Episcopi ex particulari Papae indulgentia Pallij vntur, & sunt Episcopi Hostiensis; quia Papam consecrat, & eo vntur ex institutione Marci Papae, Papiensis in Lombardia, Lucensis in Tuscia, Bambergensis in Germania, quinque Ecclesiensis in Ungaria, ut refertur Cretion. Roman. lib. 1. cap. 8. vers. debent, durante in rationali Deum. lib. 3. cap. 17. n. 13. ad finem, Molcon dist. cap. 3. pag. 236. Littera G. Barbola in cap. finibus in n. 1. vers. illud, idem de iure Eccles. cap. 7. p. 1. n. 203. Marchini de sacra ar. dist. 4. cap. 9. n. 1.

QVÆSTIO II.

An Archiepiscopus, Patriarcha, seu Legatus Apostolicus, possint habere Baldachinum, & excommunicare eos impediētes. Et an Pallium, & Baldachinum sint idem. Et nūm in proposito: e quo loquimur, sit scribendum Pallium, vel Paleum. Et an Archiepiscopi vntur etiam aliu insigniū prater Pallium?

SVMMARIVM.

- 1 Baldachinum non sit Pallium, seu tegmen, id est solum.
- 2 Regna Sabba quae verba protulerit saluando Salamanca Reim.
- 3 Tiburnum Regum, sine solum quid, & qui tractant.
- 4 Praefecti vntur insigniū Imperatorum.
- 5 Insignia Pontificis sacrum communicata in fensu legalibus.
- 6 Legatus de latere, est imago Papae.
- 7 Archiepiscopi acquiritur Praefectum provinciarum, & Ducibus, & habent sub se Episcopos, n. 8.
- 8 Duces habent sub se plures Comites.
- 9 Baldachinum debet habere Archiepiscopus, quo usus fuit etiam Imperator valentinianus, illudque donauit Archiepiscopo Rannensis.
- 10 Patriarcha, & legatus de latere, vti possunt Baldachino.
- 11 Archiepiscopus impediētes, vti Baldachino, possunt censurari plecti, & n. 12.
- 12 Censura rehaeretur ex causa ardua ut bonari, n. 17.
- 13 Honoris questio est causa ardua.
- 14 Honor, & honestas pari passu cum vita ambulant.
- 15 Honoris interesse, est maior alia.
- 16 Honorem non praesens ponitur, ut ad iustitiam erigere.
- 17 Baldachinum, & Pallium differunt; illo vntur etiam saeculares, hoc non item.
- 18 Pallium nūm inferriatur Paleum, & qua differentia vtriusque n. 21.
- 19 Palei acceptio illico competit Archiepiscopi Crucem deferre per totam suam Prouinciam, & cum danti benedictionem solemnem, & tunc suum sine Mitra: & qualiter deferatur, n. 23. limitatur praesens Legatus, n. 25.
- 24 Crux praecedit cum Archiepiscopus recipitur à Communio in sua Ecclesia, & inter illam multum mediae fusi Dignitates, & Canonici.
- 25 Archiepiscopus in sua prouincia vntur Mozzata violacea, benedici subditos manu dextera elementa intra suam Prouinciam occurrenti, dimagique officia celebrat n. 27. sedem collocando, n. 28.
- 29 Archiepiscopus iurisdictionem non exercet in Prouincia sine consensu Episcoporum.

PRimam questionis partem nouam, & à nemine huculque per traditionem ex proposito scribitur

- Martha de *scrip. p. 2. cap. fin. vbi num. 1.* dicit Baldachinum apud antiquos Romanos non inveniri, & dicit vt sit vox Itala, quoniam solum in lib. 1. *factum ecclesiasticum Ecclesie, cap. de consecratione, & oratione summi Pontificis, & cap. de processione Pontificis, & Casarii per vestem in pluribus locis.* & ibi refert quod aliqui ex nostris Baldachinum Pallium appellarunt: & dicit ibi *num. 6.* Baldachinum esse tegmen solis: Refertur in throno sanctis, siue incedentis. ¶ Et refert quod Regina Sabba salutando Salomonem 3. *lib. Reg. cap. 1. v. vers. 9.* dixit, *Sit Dominus tuus benedictus, cui complacuit, & posuit te super thronum Israel;* eo quod dilexerit Dominum in sempiternum, & consensum in Regem, vt faceret iudicium. ¶ & *notandum;* vbi glossa ait thronum Regis tegmine adornatum esse, & abunde persequitur de thronis, & tegminibus, seu solis Regum: & refert n. 8. quod erat insignia Romanorum Regum ex Polidoro, & Cassiano, *num. 13. & 14.* ¶ quod Proceges videntur omnibus insignis Imperatorum.
- ¶ Et quod insignia Principis fuerit communicata in feudis regalibus. ¶ Et n. 17. quod Legatus de Latere, est imago Papæ: & n. 18. quod Patriarchæ equiparantur Regibus.
- ¶ Et cum Archiepiscopi æquiparentur Prebendis Provinciarum, vt dicit glossa in *cap. 1. de officio Ordinarij lib. 6.* propterea venit dicendum in proposito, vt in athonibus publicis, quas faciat Archiepiscopi, vt tales ita inuendo, vt processiones sollempnibus, sicut stando coram vniuerso populo debeant habere Baldachinum: quia æquiparantur Ducibus, vt tradit Conradus in *tempore iudicij lib. 1. c. 4. num. 1.* ¶ Nam sicut dicitur *Martha supra* Duces habere sub se plures Comites: ita Archiepiscopus habere plures Episcopos, sufficereque etiam, si vnum tantum habeat: etenim *lex Regia 15. p. 2. art. 9.* vocat Archiepiscopus Ducem Episcoporum. ¶ Et quod Archiepiscopus debeat habere Baldachinum probat Gembarda in *tratt. de authoritate Legati lib. 2. §. simul n. 1.* *num. 2. 49.* vbi ex Sabellico & Ercandio 8. *lib. 1. fin.* dicit Imperatorem Valentianum illico vsum fuisse, & donasse Archiepiscopo Rauennensi: & ibi dicit verisimile esse Constantinum, vel alios Imperatores donasse cæteris. Sed querens ad Archiepiscopum pertinet potius Martha *dist. cap. fin. num. 3.* seruandam esse consuetudinem loci, quam pro affirmatiua satis iuste fundari posse ait. Ego enim dubito num Baldachinum sit idem, ac Pallium, quod à Pontifice Archiepiscopo hodie traditur in signum potestatis, & dignitatis Archiepiscopalis.
- ¶ Et licet Patriarchæ & Legatus de Latere possint vt Baldachino; eo quod sunt maiores Archiepiscopi in dignitate, vti probat Martha *de iurisdic. di. 2. p. 2. dist. cap. fin.* bene probat n. 13. & patet ex his, quæ octo infra de legatis in 11. delegato & in *cap. antiqua* vbi de Patriarchis: & de his dixerim etiam supra posse Pallio vii, vt notauimus in *Rubrica*: tamen adhuc dubito, num Baldachinum sit idem quod Pallium, de quo in *tratt. nostro*.
- ¶ Ad secundam questionis partem, num impediens Archiepiscopos, Legatos, siue Patriarchas, vt Baldachino, seu Pallio, vel alios supremos Magistratus vti suis insignis, quæ sibi de iure, vel consuetudine debentur, possint censuræ affici, & est affirmandum per textum in *cap. si quis dist. 94.* ¶ Et probatur, quia cum censuræ relaxentur ex causa ardua, *Trid. sess. 15. cap. 3.* ¶ & questio honoris differtus de Offic. & sacro Eccles. Tom. I.

- causa ardua, per textum in sui ratione, *l. immunitas in fin. de his quibus vi indignus, & honor* 14
& hooctas, tanto pretio habendi sunt, vt pari passu cū viā ambulēt. *l. infra §. de manumiss. vndi n. 1.* & interesse honoris fit maior alio honore. Cassianus de gloria mundi p. 1. consideratur 10. tanto magis ¶ quia de iure ciuili qui non prestat honorem puniendus sit, prout est casus in *linguis*; & in *l. si quis §. de officio diuers. indic. & in l. 1. cod. de demiss. & preest. lib. 12.* vt pena facillig similis sit, si his honorificentia non deferatur, vt considerat Martha *dist. p. 2. cap. fin. a num. 31. & 33.* sequitur ¶ ergo dicendum, vt si non prestat sibi debitum honor, possit censuræ relaxari; quia tunc non est iudex, sed iuris executor censetur, sicut agnoscit Innocentius in *cap. ex parte de verb. sig. §. & in cap. noster de elect. glossa in cap. Romana de par. lib. 6.* latè Gundilalius de Villadiego in *tratt. de legat. quest. 7. numero 37.* persequitur Martha vbi supra *dist. numero 33.*
- Vbi dicit vt possint excommunicari tales impediens dari propria insignia, & debitum honorem prestat, vt decet; inō aut Martha, vt possint totam provinciam afficere interdito, donec paruerint sic probans cum Boerio in *tratt. de preest. Legati de Latere §. de throno Dei n. 17.* addens vt inueniunt oon sit consulendus Pontifex summus.
- Ad tertiam questionis partem suppositis latè 19
ad 2. de Pallio supra in *Rubrica, & infra questione 1.* hoc in *cap. oune* dico breuiter, quod si aliqui ex nostris Baldachinum Pallium appellauerunt cum Albericus in *Rubrica Ced. de sacrefactis Eccles. num. 4.* querens vtrum Principes benedicens in oueptis, vt debeant Pallis Ecclesie; item & Gundilalius de Villadiego in *tratt. de legat.* querat vtrum Legatus de Latere, qui vtiur eidem insignis, quibus Papa, debeat processionaliter recipi sub Pallio, intelligentes hoc de Baldachino. Tamen cum Baldachinum sit ornamentum, etiam Principibus sicut in ornatu appositum, vt videtur sentire Martha, *dist. cap. 3. p. 2. de iurisdic.* ideo videtur dicendum, vt Baldachinum, & Pallium, quo Archiepiscopi vtiuntur, differant inter se, etsi confundantur.
- Ad quartam questionis partem communiter receptum est, vt Pallium tanquam ornamentum Archiepiscopis assignatum inscribat duplici, L, vt videtur potest ex inscriptione Tituli nostri, & ex *cap. bona 4. de possid. Prelator. & ex cap. ad possessionem de renouatione, cap. suffraganeus 11. de electione*: tamen non est sciendum Abbas ¶ qui in *Rubrica huius tituli* dicit Pallium quod datur Archiepiscopis, scribendum esse per vnum L, & litteram E. iua dicitur *Paleum*, quod est propriè dignitatis, & Pallium fit honestatis & honoris; quod etiam Laicis competit, iuxta textum in *cap. suscipimus hoc tit. vt citat Martha dist. 2. p. 2. de iurisdic. cap. 3. sub numero 4.* quoniam textum in toto tit. nostro non inuenio, quæ sententia mihi non displicet.
- Ad vltimam questionis partem respondeo breuiter, quod post sumptum Paleum, & non aliter, competit Archiepiscopis aliud insignis, nempe Crucem dominicam ante se deferre transeuntes per totam Provinciam, etiam in locis exemptis iuxta textum in *dist. cap. antiqua de primilegiis, Clem. Archiepiscopo, eodem tit.* etenim statim accepto Paleos, eleuatur Crux ad benedictionem; Castaldus in *praxi eorum lib. 1. sess. 10. cap. 10. n. 17.* vbi subdit quod

- quod semper cum Archiepiscopus in sua Provincia dat solemnem benedictionem, deferatur ante ipsum
- 13 Cruz, qui tunc erit sine Mitra. † Sic etiam ut statim, ac intrat in suam Provinciam faciat ante se Crucem deferri per aliquem ex suis Capellanis imagine Sanctissimi Crucifixi ad se converta. †
- 14 Imò & cum in Cathedrali recipitur à Canonicis Cruz præcedit; iuravit inter Crucem, & Archiepiscopum nemo fit, nisi dignitates, & Canonicis, tradidit Barbofa de *jure Ecclesiast.* p. 1. cap. 7. num. 126. & 127. vbi num. 125. cum Quaranta in *summa B. v. verb. Archiepiscopus*, dicit ut portet Crucem in sua
- 15 Provincia, etiam extra visitationem. † Limitans nisi esset præfens Legatus Papæ, vel Cardinalis, non Legatus, seu Nuncius cum facultate Legati de latere.
- 16 Item etiam Archiepiscopus in tota sua Provincia aperit Mozzares Violacea supra Rocheum apertum; & subditos occurrentes per totam Provinciam benedicit dextra elevata, & extensa, signum Crucis formans; etiam in loco exempto *dilectum*. Archiepiscopus, de *privilegiis*. Quaranta verbo *Archiepiscopi auctoritate*, vers. 29. vbi intelligit, tam de benedictione solemni per illa verba *sui nomen Domini benedictum*, quam de simplici, quæ iterando præstat; & etiam ut haberet in *dilecto elem. Archiepiscopo*, poterit ibi Divina officia in Pontificalibus celebrari facere; Quaranta vers. 30. † Vbi advertit quod pro celebratione in Pontificalibus potest collocare sedem; quia spectat ad honorem Episcopalem, & est de accessoriis ad celebrationem, & prosequitur Barbofa *dilecto cap. 7.* dicit num. 132. quod his Pontificalibus virtus sine Iurisdictione, exercitio, vel officio, ut Missam celebrando, vel prædicando. † Tamen si Iurisdictione, vel officio vi vellet, id non posset sine licentia Episcopi, vel Superioris loci exempti, ut ordinare, chrismare, degradare, vel familiam faciendo, ut probat glossa Magistri. in *dilecto elem. Archiepiscopo*, & tenent Paulinus de *visitatione* p. 2. quæst. 4. Couat. in *præli.* cap. 3. sub num. 2. vbi intelligit, etiam si vellet illa exercere in subditum suum, non solum in loco exempto, sed etiam in Diocesi sui suffraganei.

QVÆSTIO III.

An Archiepiscopus possit lite pendente uti insigni Archiepiscopali. Et an Palli traditio per obitum, crimen queat retardari. Et an si Archiepiscopus faciat ea, quæ sibi proueniunt ex Pallio sine eo valida sint?

SVMMARIVM.

- 1 Archiepiscopus lite pendente, quando utatur insigni Archiepiscopali, vbi de Episcopo Cantuariensi 122.
- 2 Extraneam vincta de vñ Pallij.
- 3 Pallium accipere tenetur intra tres menses à die Consecrationis, quod non datur, nisi instantes petentes, & exigentibus meritis: vbi de formula illud tradendi; & quod Sixtus IV. illud tradidit manibus propriis Patriarchæ Constantinopolitano: & qua forma petitur, num. 5.

FAcit pro affirmatiua textus in cap. 1. ve lite pendente nihil innovetur, vbi Archiepiscopus Eboracensis, de quo ibi, potuit uti insigni Archiepiscopali pendente lite, & privilegio præ se ferendi triplicem Crucem per integrum Archiepiscopatum, eo quod in illa possessione erat inuentus, & lite pendente nihil sit innovandum, ut ibi dixi, & ex traditis in cap. bona § 1. de appellat. 7. Nec turbatur prædicta decisio, eo quod ad petitionem Episcopi Cantuariensis ante licentiam inchoatam, iam præcellerat prohibitio Alex. III. contra Eboracensem Archiepiscopum, vt non posset illo iure utiqua responderet vltis Abbatem in *dilecto cap. 1.* vt non obstante illa prohibitione Archiepiscopus posset per totam Angliam insignis illis vii; quia cum prelatibus prædicta fuisset impetrata absque citatione, & causæ cognitione; ideo non teneatur, cum nemo nec à Principe sine causæ cognitione à commodum suæ possessionis priuari possit, iuxta textum in c. 1. cum aliis de *causa possid. & proprietat.* & in *tit. de restit. spoliat.* itaque cum sine causæ cognitione Alex. III. prohibuit id, id factum fuit, vt causa iam cognita reformaretur in melius; sic ve lite pendente Archiepiscopus non priuaretur possessionis commodum vendi, nempe per totam Angliam insignis illis: docet Graña in *dilecto cap. 1.* ve lite pendente sub num. 1.

Ad secundam questionis partem; quia satis fit per Extraneam, vnicam huius tituli, vbi Doctores, quos ibi refert Barbofa; ideo vltimus non inquirat. Et pro ornamento illius decisionis, & affirmatiue sententiæ applicabitur quæ latissimè notatur in cap. *testimonium de testib.*, vbi an testes eo solo quod in eos sint crimina obiecta expellendi sint à testificando: & in terminis idem Barbofa de *iure Ecclesiast.* p. 1. cap. 7. sub num. 110. in vers. non retardatur.

Notabis pro complemento quod Archiepiscopus infra tres menses à die consecrationis, teneatur à Romano Pontifice Pallium accipere. Non enim Pallium datur nisi instantes petenti, & exigentibus meritis, vt multis probat Barbofa de *iure Ecclesiast.* p. 1. cap. 7. num. 114. & 115. qui n. 116. ponit formulam tradendi Archiepiscopi Pallium, & ea quæ subsequuntur, Ad honorem Dei omnipotentis, Beata Virginsque Maria, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & Domini Papæ N. Ecclesia Romana, & Ecclesia N. sibi commissa tradimus tibi Pallium de corpore Beati Petri sumptum in plenitudine Pontificali Dignitate, vt visaris eo intra Ecclesiam tuam certis diebus, qui exprimitur in privilegio Ecclesiæ tuæ concessis à Romana Ecclesia. Et Malcon. de *Maiestate multisarum Ecclesiæ* lib. 1. cap. 8. vers. Ego N. ponit non solum formam, qua quis nomine proprio Pallium petit, sed etiam quando per Procuratorem suum, quod semper multis precibus est petendum, latè agit Marquin. relatus à Barbofa, & de ceremoniis, quibus traditur plura scribit Castaldus in *praxi eorum.* lib. 1. tit. 10. cap. 10. Christophorus Marcel. in *ceremon.* Romano lib. 1. cap. 8. vbi dicit se vidisse Sixtum IV. manibus propriis dedisse Pallium Panarchie Constantinopolitano Hieronymo Landro Veneto, quod iudicium Pontifici indecent. † Forma enim, qua petitur, est quæ subsequitur Ego N. ecclesiæ Ecclesiæ instantes, instantius, & instantissimè peto mihi tradi, & assignari Pallium de corpore Sancti Petri sumptum, in quo est plenitudo Pontificali officij. Et

cunc

tunc traditur sub forma relata, de his formis, Azor. *lib. 3. moral. c. 14. q. 5.* qui copiose de Paleo scribit, *lib. 8. tit. 2. moral. cap. 13.* & de dignitate Archiepiscopi *cap. 34.* & qui de his scribitur ponit idem Barbosa in *princ. hinc. tit. 1. c. 2. & de iur. & eccl. iust. p. 1. dist. c. 2. num. fin.*

Ad tertiam dico sub cap. 3. *vef. dubium jam est.*

Ad Text. in cap. II. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

1. *Paleum suum nequis Archiepiscopus alteri accommodare, n. 3.*
2. *Metropolitani vni, non sepelitur cum alterius Paleo, & translatum sepelitur cum Paleo secunda Ecclesia.*

Textus hic probat quod Archiepiscopus neque accommodare alteri Archiepiscopo Paleum suum, cum infinita tenet hic Barbosa *n. 1. & fin.* vbi dicit quod potest illud accommodare, vt videatur; & ex *vef. sepelitur, n. 2. & 3.* ↑ dicit cum Quaranta, & Azor, quod vnus Metropolitanus non potest cū alterius Paleo sepeliri. Et quod paleum, ad aliam Ecclesiam translatum, sepelitur cum Paleo sibi secundo concessio, quorum omnium ratio late desumi potest ex notatis supra *sub c. 1. & Rubr. ↑* Nam cum Paleum dectur in complementum dignitatis, & peti debeat ab electo instantem, & instantius, euenit vt si illud accommodetur alteri Archiepiscopo, eo vti nequeat.

Ad Text. in cap. Nisi specialis III. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

1. *Archiepiscopus sine Paleo, qua nequeat succedere, & n. 2.*
2. *Archiepiscopus potest suffraganeum suum electum per alias Episcopos suffraganeos consecrare, & alia Pontificali per alium exercere, n. 4.*
3. *Archiepiscopus exereens iam consecratus ante Paleum acceptum, ea, qua sunt ordinis validi facit, sicut si non sit consecratus.*
4. *Archiepiscopus ante Paleum receptum, nunc vti queat dispensandi potestate.*

Huius textus decisio satis, superque intelligitur, & exornatur ex adductis supra in *dila Rubr. & sub dicto cap. 1.* & cum notet hic Barbosa *n. 4.* sicut etiam iam dixi *sub dila c. 1.* quod Archiepiscopus non potest sine Paleo sua munera exercere, quæ sunt potestatis, ordinis, vel iurisdictionis; indeque sequi, vt non possit nominare, nec conuocare Concilium, nec Christum consecrare, nec dedicare Basilicas, ordinare Clericos, & Episcopos consecrare, ↑ qui etiam addit *de iure Eccles. Fermos. de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.*

cap. 7. p. 1. & num. 111. & 111. vt nec possit persolvere alia munia sui Officii, quæ non tanquam Episcopus simplex, sed vt Archiepiscopus facere videtur ex *cap. quod sicut 5. penult. in fin. de electione, Castaldus docet in praxi carenton. lib. 1. tit. 10. c. 10. & num. 16.* sequitur Barbosa, vbi dicit *num. 12. in fin.* addit, vt possit alia exercere, si fuerit confirmatus, probans ex *cap. ex transmissa de elect.* vbi nonnulla notauit. ↑ Verum idem Castaldus *dila cap. 10. n. 3.* dicit quod potest suffraganeum suum electum per alios Episcopos suffraganeos consecrare ex *cap. suffraganeus eodem tit. de elect.* & alia Pontificali per alium exercere, dummodo non sit in mota petendi Paleum, ad cuius petitionem dñi sunt tres menses, sic declarando *textum in cap. presca dist. 100.*

Dubium vero est an si Episcopus faciat ea, quæ sibi proueniunt ex Paleo, absque illo valida sint, & firma. Quo in dubio Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 3. c. 14. q. 6.* respondet sub distinctione: nam si ante Paleum acceptum erat consecratus rata, & firma maneat quæ fecit circa potestatem ordinis, & Christum, docet, peccare tamen ait contra Canones, & Iura. Quod si consecratus non fuerit inania, & frustratoria opera exercere refert ex D. Roderico de Acugna *ad textum in cap. non solum dist. 100. & ad textum in cap. Paleum dila dist. n. 1.* idem Barbosa *hic sub n. 4. vef. querit,* vbi disputat ut Cugna alias questhunculas, de quibus *sub c. 1. q. 1.*

Item etiam Doctores per textum nostrum disputant an Archiepiscopus ante Paleum receptum possit vti dispensandi potestate: videbis Sanchez *tom. 2. moral. lib. 4. de voto cap. 7. & cap. 38. & numero 3.* Chuchum *lib. 4. instit. moral. tit. 6. & licet* negativè quod Archiepiscopus ante Pallium receptum non possit vti potestate dispensandi cum nullam iurisdictionem habeat in Dicecesi nisi quatenus est Archiepiscopus, & sic cum ante Pallium non conferatur nomen & inde nec confecti vsus Pontificali ordinis nonnulli existunt; tamen verius est posse Archiepiscopum in votis secularium dispensare ex ordinaria potestate, quia tantum interdicitur ante Pallium receptum cogere Concilium & exercere quæ sunt ordinis Episcopalis, vt constat ex *cap. quod sicut 5. super eo, de electione,* indeque Pontificem dicere in *cap. suffraganeus de electione,* integram esse Archiepiscopo nondum recepto Paleo committere alicui Episcopo consecrationem sui suffraganei, quasi ea consensio sit actus iurisdictionis, vbi glossa post casus positionem *metab. 2.* ait per Confirmationem concedi Archiepiscopo ea quæ sunt iurisdictionis, & sic Hostiensis in *dila. cap. suffraganeus n. 3. & 9.* vbi Ioannes Anderas *num. 8.* Antonius Abbas *num. 1.* Bald. *num. 1. in fine,* Cardinalis in *vinculo, oppositum 1. de sine prima oppositum 1.* Anchazarus statim in *princ. moralib. vinculo,* & Thomas Sanchez *dila. cap. 28. num. 9. lib. 4. summa,* tenent posse Archiepiscopum nondum recepto Pallio exercere ea quæ sunt iurisdictionis.

6. de dolo, & contumacia, & in eum cessante 60. de appellat.

Ad Text. in cap. Ad honorem IV.
hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Paleo semper, & ubique utitur Paleo, inferioris solum ceteris tantum diebus.*

1. **H**ic docet Pontifex quod Papa semper, & ubique utitur Paleo, sed alij inferiores ceteris tantum diebus; & ratio differentie; quia Papae competit potestatis plenitudo, super omnes Ecclesias orbis vniuersi, ut probat multis Barbofa hic num. 1. & 2. Sed pro materia de his, quae ad Papae potestatem spectant, adiunges, quae dixi sub cap. unius 13. in tota eius parte 1. de iudiciis, ubi videbis, & de puncto textus nostri nonnulla sub Rubrica, & sub cap. hoc tit.

Ad Text. in cap. Ex tuarum V.
hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Palei utendi extra Diocesim consuetudo facultatem non praestat, nisi Papa licentia, aut Ordinarius.*

2. *Dubia aliqua hic remouit, & n. 1.*

4. *Dispositio non cessat, ex quo vnum de duobus impedimentis cessat.*

1. **P**ROBAT textus hic ut consuetudo non possit facere quod extra suam Diocesim quis utatur Paleo, nisi de licentia Papae, & licentia Ordinarii & de ratione satis, tam in Rub. quam sub c. 1. dixi. Verum quia hic quatenus Pontifex improbat consuetudinem contrariam, ut corruptelam, potius, adiungere plura, quae adduxi sub c. 1. de iudiciis, & c. 2. eodem, & in c. 9. & alibi de foro compitem de in c. 1. de probat. & quae notavi supra in Rubrica, & tit. de consuetudine, praecipue in c. ex parte, & in c. fin. eodem, ubi quae sunt consuetudines reprobatae, ut corruptelae: sed impugnatur ex dictis infra sub cap. 6.

2. Et quia Barbofa notat hic n. 2. in versum tamen de specialis gratia indulgentiam, quod privilegia Principum, dum tangunt iura concedentium, debent latissime interpretari, fecit quando damnum, vel praedictum tenij. Ideo applicabis ad primum quae notio per textum ibi in c. cum dilecti 6. de durationibus. **¶** Ad secundum quae notavi supra in c. illa quondam 19. de elect. circa finem: ubi an Princeps, de plenitudine potestatis tertio noccat, ac de aliis in c. per venerabilem qui filij sui legimus: aliqua sub tit. de rescriptis, & sub tit. de privilegiis.

4. Item Barbofa hic n. 3. notat, quod ubi duo impedimenta, vel requisi sunt, non sufficit cessare in illis vnum, ut cesset dispositio, quia ubi sunt duo impedimenta quaeque repellentia, si vnum illorum sublatum singularem autem superstit, hoc zque illud repellat, ac si ambo subsisterent. Cui modo dicendi adiunges quae late dixi in c. cum dilecti filij

Ad Text. in cap. Cum sis VI.
hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. *Archiepiscopus ubique intra Praeuinciam quiescit vsu Paleo, non extra.*

2. *Proconsoles vsu etiam quoniam extra Praeuinciam insignis sua dignitate vsu n. 4. & 5.*

3. *Clem. Archiepiscopus de privilegio & n. 6.*

4. *Insignia dignitatum alia, denotant superiorem, & iurisdictionem, alia dignitatem.*

5. *La. ff. de officio Proconsulis, l. 2. cod. de praepositis sacri Cubiculi lib. 12.*

Iam supra in Rubrica, & potius sub c. 1. expendi quae importare possunt pro exacta intelligentia huius textus: ad cuius ornatum videbis Barbofam hic, cui addo quae sequuntur, nempe nam cum Archiepiscopus non possit vsu Paleo extra Praeuinciam suae Praeuinciae, improbat consuetudine contraria, de qua sub c. 5. hoc tit. sequebatur dicendum male textum nostrum loqui verbis generalibus, ut vbi cumque possit Paleo vsu. Sed cum iam verba textus nostri expendere supra sub dicto c. 1. ex restringens, ut Archiepiscopus ubique, id est intra suam Praeuinciam possit vsu Paleo in locis, & diebus solemnitibus, ideo non insisto.

Nec obstat textus in l. 1. ff. de officio Praefecti l. 2. cod. de praepositis sacri Cubiculi lib. 12. ubi Proconsulibus, licet ubique etiam extra Praeuinciam insignis suae dignitatis vsu. **¶** Nec Clementina Archiepiscopus de privilegio, ubi generaliter Archiepiscopus licet insignis Archiepiscopatus, vsu etiam in locis exemptis, cum ea omnia, non ad contentiosam, sed voluntariam iurisdictionem spectent, quae ubique exerceri possunt: quia omnia interpretatio Abbatis in dicto c. 5. hoc tit. dicendum est, ut iam sub c. 1. retuli, insignia dignitatis alia esse, quae denotant superioritatem, & iurisdictionem, ut est facultas ferendi Crucis, & Paleo vsu alia vero, quae tantum denotant dignitatem, ut sunt Rocheti, & semilia, quibus Archiepiscopi, ac Legati vniuersitatem insignis illius, quibus dignitas demonstratur, etiam extra Praeuinciam Archiepiscopatus, & Proconsoles vsu poterunt. **¶** Quo pacto accipiunt interpretationem textus in dicto l. 1. ff. de officio Praefecti. & in dicta l. 2. cod. de praepositis, ut docent Anton. Faber, in rationali ad text. in dicta l. 1. Cuiacius in notis ad text. in l. 1. cod. de praepositis sacri cubiculi, verbo cum habuit l. 12. Barbofa de potestate Episcopi tit. 3. p. 1. n. 22. **¶** Seq.

Et obid respondendo ad textum in dicta Clem. Archiepiscopus de privilegio, ut responsum praebui iam supra sub dicto c. 1. nempe ut Archiepiscopus non possit vsu extra territorium insignis illius, quibus plenitudo potestatis demonstratur, nisi addit privilegium, iuxta locutionem dicti c. 1. in terminis Barbofa hic n. 2. & Graña in c. 1. vsu lute pendente nihil inuenitur, sub numero 5. ubi in vers. nec obstat explicat textum nostrum, quemadmodum iam expendi sub dicto cap. 1.

Ad Text. in cap. VII. & fin.
hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Archiepiscopus sine Paleo, & sandali extra Pronuntium celebrat aliquando, & quibus diebus, n. 2.
- 2 Archiepiscopus cum Paleo celebrat pro defuncto.
- 3 Officium numerus nūm ab Episcopis dispen-
setur.
- 4 Paleum concessum, & non traditum Archiepiscopo, comburentur, cum illo amplius, vi in-
quis.

Cum textus hic dicat, quod potest Archiepiscopus sine Paleo, & sandali celebrare, tam in sua, quam in aliena Diocesi, ideo repetes plura dicta sub cap. i. ubi hunc textum expendi; non enim semper, & ubique intra prouinciam potest Archiepiscopus celebrare cum Paleo, sed certis tantum diebus solemnebus, qui in privilegiis sunt expressi.

Vnde si dubites qui isti sint dies, trahant Doctores hoc, & in cap. procedunt. Verum glossa in cap. ad honorem 4. in vers. & hi sunt Dominus Domini, eos recenset, amplius Durandus in rationali Diuinarum officiorum lib. 3. cap. 17. num. 13. Azor. inst. moral. part. 2. lib. 3. cap. 34. quasi 2. vers. quare quoniam, Moscon de Matrimonio mult. Ecclesie p. 1. lib. 1. cap. 8. pag. 236. lib. 8. Fr. Eman. Rodriguez questio. regular. tom. 4. praxi crimin. tit. 4. de visitat. cap. 14. Zerola in praxi Episc. p. 1. verb. Archiepiscopus, §. 2. & alij communiter in hac materia.

Et cum textus iste in vers. Siueq. soluta est quarta questio, qua quæsiuit, an ubi sit licitum pro defunctis cum Paleo celebrare, posses nunc tractare de solemnis, quæ seruari debent in his defunctorum missis: & recures ad Gauantum, Alcocer, & alios de ceremoniis in missis celebrandis, quibus absolute scies, quæ ad punctum spectant. † Et ad questionem de dispensando ab Episcopo in numero Missarum, ac in aliis circa responsa quæ pro eis effunduntur: applicabis quæ adduxi infra sub cap. 6. de foro sub quest. 3. ubi etiam de commutandis priorum voluntatibus.

Vnum tamen notabis pro complemento materie, vt Paleum concessum, & non traditum Archiepiscopo, cum non possit illo amplius uti; sit comburendum, & cineres in Sacrario ponendi: sic tradit Barbofa declaratum verbo Pallium in Bullarum. Iuxta S. Gregor. Rit. verbis Subdiaconorum 4. Martij 1606.

AD TITVLVM
De Renunciatione.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Renunciatio, permutatio, & resignatio beneficii. Fermolin. de Offic. & factu Eccles. Tom. I.

rum ad idem tendunt, qua commodi sub hoc titulo de Renunciatione tractari queunt.

- 2 Renunciatio duplex est, tacita, & expressa, infra in Rub. q. 2. n. 2.

Titulus iste conducit ad Renunciationem, per-
mutationem, ac resignationem beneficiorum & sic infra notata sub titulo de Permutatione lib. 3. conducunt ad hanc tractationem, & hic notata ad illam; imò Barbofa de lure Ecclesiasti. p. 2. c. 5. cum suis §§. lib. 3. sub vnica contextura scriptis de his omnibus, & qui Doctores ex proposito agant, referat idem Barbofa hic num. 2. ubi d. num. 4. † definit, & a num. 8. dicit duplicem esse renun-
ciationem, expressam, & tacitam, & num. 12. & 13. inter utramque ponit differentiam, ubi quæ sit simplex, & pura, & quæ conditionalis, idem in dicto tract. de lure Ecclesiasti. quibus addo Tondurum p. 1. quasi. benef. cap. 75. ubi de resignatione mutua beneficiorum, & 1. 2. c. 4. §. 7. de resignatione & §. 8. de permutatione, & antequam ad nota-
bila huius tituli descendam; vt potest necessarium, duxi assignare quæstiones, quas tractatas plenè posui sub lib. 2. decret. quem ex proposito repetiturum leges quæ subsequuntur nom. §. 99.

1. Beneficium renuncians an possit liberè, & quando-
cumque ad illud regredi, dixi in cap. sollicit. 2. & cap. 2. de rebus, spoliat. quasi. 2. & quasi. 3. ubi quid de permutantibus inualidè: & quid si beneficium sit iuris patronatus ibi in vers. ex his, & vers. ad tertiam.

2. Resignare beneficium, an possit excommunicatus dixi in cap. 24. de re iudicata quasi. 2. vers. ad sextam.

3. Resignatio, an nocens sententia lata contra resignantem, dixi in dict. cap. 24. de re iudicata q. 4. vers. ad secundam.

4. Renunciatio, quæ fuit nonnullorum iurium, aut immunitatum; plena manu tractavi sub cap. si diligenter de foro compet. & in aliis iuribus, vt per quæstiones tractatas, ostendes, si legas quæstiona-
tium omnium, quæ scripsi sub dicto lib. 2. decret.

AD RVBRICAM
De Renunciatione.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Renunciatio expressa definitio.
- 2 Renunciatio expressa, seu tacita quibus et expli-
cetur, & quæ effectus producat, & n. 3.
- 3 Renunciatio expressa est duplex, pura, seu condi-
tionalis: & qua differentia inter utramque,
& eorum quæ fiat, n. 4.
- 4 Dimissio, siue renunciatio beneficii potest fieri
etiam coram Prælatu inferiori, iurisdic-
tionem habente, & qualiter coram condicatore
Episcopi, n. 1. & 6.
- 6 Resignatio beneficii non admittitur à Vicario Ge-
nerali, nisi de mandato Episcopi.
- 7 Renunciatio siue autoritate Superioris non fit,
non enim dimissio consistit in sola voluntate
beneficiarii n. 8. & de ratione n. 9.
- 9 Quasi contractus quidam iuris inter beneficia-
rium, & ipsum Prælatum.
- 10 Renunciatio est spontanea, iuris proprii dimissio.

- 11 *Renunciatio Officiorum fit in manibus Regis, ubi de arate ad renunciandum remissum, ubi de alio.*
- 12 *Renunciatio beneficiorum est consensu ad illam num. 13. & qualiter procurator renunciet, n. 14. & 15.*
- 15 *Procurator ad renunciandum beneficium, nunc reuocetur.*
- 16 *Renunciatio publicatio quando, & de alio remissum, & sub n. 17.*
- 17 *Resignatio beneficij non facta mentione, quod resignans sit ordinatus ad eius titulum, non valet.*
- 18 *Resignatio facta in manibus non volentis eam acceptare, non auferit beneficium.*
- 19 *Resignatio beneficiorum quatenus ad consanguineos.*
- 20 *Resignatio beneficij, cum possit fieri a non soluto pensionem, resoluitur sub distinctione, & n. 21.*
- 22 *Emphyteuta ob non solutum Canonem, audit a iure suo.*
- 23 *Resignandi animo acceptatum beneficium nunc faciat ut sit acceptans peccet mortaliter. Et nunc liceat beneficium procurare animo retinendi n. 24. remissum.*
- 25 *Renunciari nequit beneficium cum pacto de redimenda pensionem.*
- 26 *Resignans nequit sine manifestatiōe Pontifici facta obligare resignarium cum reservatione pensante, ut aliqua onera sustineat. Quid si ordinarius commissionem habens imponendi pensionem, n. 27.*

Cum ergo hic in *tit. nostro* agatur de renunciatione expressa beneficij; ideo tantum de ea definitionem assigno, ut sit legitima beneficij dimissio a superiore admissa. Cuius definitionis partes expendunt communiter Doctores, quos refert, & sequitur Barbosa hic d. mem. 4. l. 2. idem de *Iure Ecclesiast. p. 2. lib. 3. cap. 15.* ↑ Et utrobique ait renunciationem duplicem esse, tacitam, aut expressam. Primam exemplificari in eo, qui dum contrahit matrimonium, aut aliud secundum beneficium incompatible, consequens fuit, vacat, quod ante possidebat. De primo casu sunt textus in c. 2. & cap. quod d. de Clero. coniugat. De secundo in cap. de multa 28. de prob. extranag. excommunicat. Jo. in XXII. 5. quid veri, eodem tit. etenim tacita renunciatio illa videtur esse quæ non ex verbis, sed ex aliquo actu ad renunciandum accommodato à Iure deducitur, ut queat exemplificari in casu textus cap. transmissa, hoc tit. & textus in cap. ex ore 3. de his, quæ fiunt à maiori parte Capituli. ↑ Expressam vero dici, quæ à resignante verbo, vel scripto iuxta formam à Iure prescriptam celebratur, quæ est duplex, alia simplex, & pura, quæ ex mera liberalitate absque ulla pacto, & conventionione fit. Altera conditionalis, quæ in favorem tertie personæ, vel sub aliqua conditione celebratur. Et inter utramque eam, nempe constitui differentiam, quod simplex, & pura à Iure recepta fieri possit coram Dioecessano Episcopo. Secunda vero conditionalis, quæ à Iure reprobara erat, iuxta glossam in verbo *dimittitur* in cap. ex parte al. 1. de officio deleg. quæ secundum stylum Romanæ Curie, à multis sæculis iam observatum, tantum admittitur à Romano Pontifice: vide Riccium *collectio. n. 1603.* ad textum in capite cum Clerici de pat. filii.

Vnde dubitare poteris quis sit ille Superior, ordinarius, à quo dimissio beneficij admitti possit. Et respondeo esse illum, qui habet potestatem instituendi, & destituendi, *etiam omnia hoc tit.* cumque renunciationem admittere, iurisdictionis sit; ideo in manibus Superioris facienda est, ut omnes communiter admittunt; & sic fieri poterit renunciatio coram inferiore habente iurisdictionem Episcopalem, etsi Episcopus non sit, ↑ item coram coadiutore Episcopo demerito dato cum in spiritualibus, & temporalibus, generaliter, & liberam potestatem habeat; quod si deus Coadiutor, inferio Episcopo, aut seni, tunc non sit ex eius consensu, admittet renunciations coadiutor.

Itaque resoluas, ut omnis Superior ordinarius Ecclesiasticus, habens spiritualia, sit legitimus ad admittendum renunciationem liberam beneficij. Eius autem Vicarius Generalis non nisi habeat ad id mandatum speciale sui Episcopi, aut Ordinarii, sed Capitulum Sede vacante, cum fungatur vice Episcopi, & in eius iurisdictione succedat, poterit renunciationem admittere, non inquam consecræ, Garcia de beneficiis p. 11. cap. 1. num. 216. & cap. 4. d. num. 75. Riccius in *praxi auctoritat. lib. 2. cap. 143.* alius, Barbosa d. l. 2. cap. 15. de *Iure Ecclesiast. lib. 3. num. 13.* de quo sub n. 2. de Capitulo sede vacante.

Iurum dubitabis an renunciatio beneficij facta, 7 absque Superiore valere possit; igitur Innocentius in cap. quod in dubio hoc n. absolute docuit renunciationem sine Superioris auctoritate factam, nullam esse momenti, per textum, quem allegat in cap. non oportet 7. quest. 2. ibi hoc factum propter irremediam demeratur; sed de hoc & aliis dubiis infra sub Ruben notatur. ↑ Vnum tamen advertere non consistere in sola voluntate beneficij, beneficium dimittere, & servituri manus à se abdicare, sed ad Prælatum spectare ponderatis omnibus circumstantiis, & inspicere vitium, ne sit Ecclesie renunciationem admittere, aut penitus repudiare. ↑ 9 Cuius rei ea nempe ratio est; quia in beneficij collatione inter Prælatum, & ipsum beneficarium, iniuria est, velut contractus, per quem beneficarius obligatur Ecclesie servituri, & ipsa Ecclesia ad eundem alendum pro servituri; argens, textus in c. nisi eum pridem 5. verum hoc tit. ibi fide media compulsi, ubi Doctores.

Et cum etiam generaliter dixerit hic Barbosa 10 sub d. l. 2. mem. 4. in prin. ut renunciatio sit spontanea, iuris proprii dimissio, & huius ratione sunt plura, quæ renuncianti queant, vi supra insigniavi. Ideo pro ampliatione huius Rubricæ, & materie adnotare libuit extrinsecos Inter pietes, adducentes nonnullas, tam pro renunciatione beneficiorum, quam officiorum.

De officiorum renunciatione Mastrillus de *M. 11. giff. lib. 1. cap. 3. 4.* & quod officiorum renunciatio fiat in manibus Regis ad instar, Riccius *collectio. 2010. de arate*, ut quis possit renunciare; Nabona *anno 14. quest. 57.* & ut quis comprehendatur sub penis confidatarii, idem *quest. 58. de arate* ad renunciandum in contractibus *anno 25. quest. 1. 3.* de renunciationis nullitate Capellæ ad quam quis titulatur, Valenzuela p. 1. *conf. 32.* de tacita renunciatione Riccius *collectio. 1427.* ubi exemplificat in casibus, quæcunq.

De resignatione beneficiorum novissimè post 12 Barbosam de *Iure Ecclesiast. lib. 4. cap. 15. cum suis 5. 5.* ubi infinitos refert de materia agentes, & eam expendens novissimè Frascius Tondurus in *benef. 9. p. 1. cap. 4. 5. 7.* ↑ De consensu præstando in resignatione

natione, Riccius collat. 1868. *super Regula Cancellaria de praesentibus*, ubi refert casus, in quibus per procuratorem sit praestandus, & resignationibus beneficiorum. † Et Barbosa *dist. cap. 1. §. 2.3.* dicit quod procurator resignans, potest post eius obitum, aut revocationem sibi intamam compelli per resignatarium ad posteriorem consensum

14 praestandum, † quomodo, & quando procurator ad resignandum beneficium constitutus, possit revocari. Et quae requirantur, quibus sit notificandum, ac de aliis Franc. Tondurus p. 1. cap. 16. in g.

15 *beneficium*. † De publicanda resignatione praeter ordinarios Riccius collat. 468. *super Regula Cancellaria de publicandis*. De Bulla Pij V. circa resignationes, idem collat. § 15. ubi de poena suspensionis contra eas admittentes absque causis, & col. 617. ubi de tempore, vt publicentur, & in quibus fiat beneficium, & iterum super eadem Bulla circa publicationem beneficiorum existentium in Cathedrali, ac de aliis collat. 1491. † qui etiam iterum collat. 1491. expendit Tridentinum sess. 21. cap. 2. in illis verbis. *Quod resignans beneficium, non facta expressa mentione illius qualitatis, quod ipse scilicet fuisset ordinarius ad ritum disti beneficij, non valet*, ubi ampliat in nonnullis casibus. De resignatione illius, qui moritur intra 20. dies idem Riccius collat. 1495. *super regule de informis resignantibus*, ubi plures recolligit decisiones, & collat. § 37. de actibus à moribundo factis, idem Riccius alia plura congerens, collat. 1037. † Et quod beneficium non auferatur, si eius resignatio fiat in manibus non valentis eam

17 acceptare, Gutierrez, *conf. 42.* † Et de resignatione beneficiorum, quorum collatio non fiat consanguinitas decidit Pius V. in *consil.* quam refert Scortia *epistola 201.* qui etiam agit de publicandis resignationibus, *epist. 135.* ex Greg. XIII.

18 An non soluens pensionem possit beneficium resignare. Riccius collat. 1699. *super elem. cum priorem de pactis*, ubi distinguit, nam si ille in cuius fauorem reservata est pensio illa, non soluta, agit ad priuationem, vel ad regressum, tunc non possit resignare; ex eo quia accedente voluntate, & Domini declaratione, absque dubio sit priuatus, quoniam cum per priuationem non habeat ius, fru-

19 itra resignat, quod non habet, † aut si non sit actum contra non solucentem pensionem: & hoc in casu ait Riccius posse beneficium illud resignare ad fauorem alicuius, & constitui diversitatis rationem inter utrumque casum; quoniam ante declarationem creditoris, potest debitor impune resignare, eo quod poena adhuc non successerat, quae habet locum agente pensionario; & sic volente illo, in cuius fauorem fuit illa poena apposta sic refert cum multis decisum. † Et confirmat ex illo casu, vt emphyteuta ob non solumum Canonem cedat à iure suo, si declaratio Domini directi adherat: videbis Putnam *decis. 301. lib. 3. de quo in cap. fin. de locato.*

20 An recipiens beneficium animo resignandi vel permittendi, peccat, agit ad utramque partem Diana cum multis p. 8. *tract. 7. res. 1.4.* ubi videtur affirmatiuum sequi ex Bulla Pauli IV. sed Sanchez *de matrim. lib. 7. disp. 45. n. 12.* Casus Palao *tom. 2. tract. 1. §. disp. 4. puncto 7. num. 11.* Lessius *lib. 2. de iust. cap. 34. dubio 26. num. 136.* Valquez *de benef. cap. 5. §. 2. dubio 2. num. 43.* aliter, eo quod recipiens beneficium, non est obligatus illud perpetuo retinere; nec esse peccatum vnum recipere, donec pinguius aliud consequatur. † Et iterum idem Diana, p. 9. *tract. 7. res. 51.* agit de questione. An licitum

fit procurare beneficium animo illud retinendi: ibi iterum repetit decisionem, & tenorem dicte Bullae Pauli IV. in *vestid. nigr.*

Beneficium an renunciari possit cum pacto de pensionis redimenda, & responderi negatiue, quia est onus pretio affirmabile, vt tenet Castius Palao *tom. 3. disp. 9. de simonia puncto 13. num. 1.* Garcia *de benef. tom. 2. p. 1. cap. 3. num. 172.* Gigas *de pens. quest. 87. ad finem*, cum aliis Diana p. 10. *tr. 14. res. 1.* † qui cum eodem Castro Palao *puncto 13. num. 14.* idem resubit de alia questione, an sine manifestatione superioris (qualis est Pontifex) possit resignans cum reservatione pensionis obligare resignatarium ad aliqua onera admittenda, v.g. vt fideiussorem facularem, vel aliquam hypothecam assignet, vel illi anticipat soluat; eo quod timet resignatium tadium futurum esse in soluendo; quia vt docent Lessius *lib. 2. de iustitia, c. 33. dubio 15. num. 93.* Suarez *lib. 4. de relig. cap. 35. n. 23.* in fine, ille contractus est simoniacus, cum obliget resignatarium ad id, quod de iure non inest ei, qui ex vi resignationis imponit onus pretio affirmabile. † Et dicit Suarez etiam procedere, si ordinarius commissionem habet imponendi pensionem; ob idque pensionem fit constitutum solui non posse; imò & posse beneficium tanquam vacans impetrari, vt dicit Lessius, *num. 93.* videndum, fin autem post constitutum pensionem obligaretur resignatarius ad dicta onera, non esset simonia vullo iure. Flamin. *lib. 14. quest. 7. a num. 53.* cum communi Doctorem.

Ad Text. in cap. I. hoc titulo. De Renunciatione.

P R A E M I S S I V M.

S V M M A R I V M.

1. *Resignationis causa, ex quibus superiori eas admittunt.*
2. *Senectus, & debilitas, est causa resignationis, non sic nec ne, quae non dependet ab arbitrio cuiusque tam alienigeni, n. 3.*
3. *Infirmas atquardo est causa ad resignationem.*

Iterum huius textus poterant sigillatim adiungi 1 causas, quarum ratione resignationes debent admitti à superioribus, quas Doctores congerunt occasione textus in *cap. ad supplicandum 9. huius tituli*, ubi Innocentius III. scribens Episcopo Arelatensi, posuit sex causas, ex quibus Episcopi possunt petere, & Papa consuevit concedere cedendi licentiam, quas sequentibus verbis explanauit.

Debitis, ignavia, male consilio, irregularitate, Quam mala plebs odit, donec scandala cedere possit.

De singulis explicè nonnulla congerit, & expendit Barbosa *de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 15. lib. 3. §. 2. a num. 89.* hic tantum de debili, hoc est de infirmo, aut senes, agit Pontifex, ac de eo, qui se insufficientem considerat, quos non excusat ob rationes, de quibus hic. Etiam senio confectus, si nihilominus Ecclesiae sit utilis, non datur renuncandi facultas, sed potius ei coadiutor assignatur.

Nec est in arbitrio cuiusquam dicere, quae sit 2
P 4 senectus

senectus que Prælatum impotentem reddit ad exequendum officium pastorale, quin potius hoc relinquatur arbitrio Papæ, vt tradunt Menochius de *arbitrariis casu* 33. *mon.* 3. Mascard. de *prob. conel.* 1295. *num.* 8. Flaminia de *renuntiatione lib. 6. quaest. 3. num.* 56. *et quaest. 6. a num.* 5. Mascard. Anton. Genuend. *cap.* 53. *num.* 1. Rendina in *promissario recepti. sentent. tom. 1. prope finem. miscel. 4. de infirmo, seu debili infra in cap. nisi enim pradem.* Et ob hoc adiunges quæ de senibus dixi *sub cap. quoniam frequenter*, vt lite non contestata in *vers. fecit, et valedictum*, & in *cap. si quis se ipsum 8. de testib.* & quæ noto infra de *Clerico agitante*, vel *debitato.* *¶* Imò hic *num.* 4. Barbosa pluribus comprobatur rationibus, quod infirmitas pleumque prodest his nouulis, latè poteris explare texum nostrum, de aliis inquam casibus *infra sua in loco.* Super regula de infirmis resignantibus applicabis quæ notat Riccius *collect. 857.* vbi quærit an habeat locum extra curiam: vide supra *sub Rubrica in vers. de resignatione.* Item de causis ad resignandum, propter infirmitatem, non senectutem, Barbosa *dist. cap. 15. a num.* 58. legendus.

Ad Text. in cap. II. hoc tit. De Renuntiatione.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficium abutrans, licet potest illud obtinere, si denuo eligatur, & de iuramento vltimum non petendum. 3. & n. 7.
- 2 Remittens ius futurum, remittit solum illud, quod habet causam de presenti.
- 4 Iuramentum semper intelligitur, causa durante, nec durat mutaciones. 125.
- 6 Iuramentum vi intelligitur, salua auctoritate superioris, vbi de aliis remissum.
- 7 Iuramentum debet intelligi, vt a'us non obuiet iuri, nec valeat salua in prauodictum superioris. & n. 8.
- 9 Iuramentum nunquam extenditur, cum sit stricti iuris.

1 **A**D hunc textum congerit plura Barbosa, sed de eius intellectu dixi in *c. fin. de foro comp. quaest. 3. num.* 11. & in *cap. 2. de rescriptis. spoliator. g. 1. num.* 8. cuius ea est generalis decisio, vt qui abuarat beneficium licet, possit illud obtinere, si denuo ad ad illud eligatur; & ex multis Barbosa hic comprobatur decisionem *num.* 1. & 3.

2 Quia remittens ius futurum, censetur remittere solum illud, quod habet causam de presenti tantum, non aliud *1. quod seruo si de condicione ob causam*, & ibi *num.* 6. & 7. quia renuntiauo iurata, non trahitur ad ius superveniens, vel futurum; & quia iuramentum non extenditur ad actus incogitatos.

3 Vnde ego pro amplissima materia huius textus adiungo, quæ subsequuntur, & primo de iuramento, vltimum beneficium non petendi, noto infra in *cap. 4. de his, quæ vi, & dixi in cap. 2. de rescriptis. spoliator.* & de resignantis regressu ad beneficium, dixi ibi *quaest. 1. & notavi supra ante Rubricam, vers. beneficium remittens.*

4 Et quod iuramentum semper intelligatur du-

rante causa, dixit Sanchez cum multis *tom. 1. moral. lib. 3. de iuram. cap. 17. num.* 4. Gomezius in *l. 2. 2. Tauri num.* 10. quem leges. Igicur cum iuramentum intelligatur durare rebus sic stantibus, cum iuratur, & evenit quod ex mutacione rei, iam iuramentum non liget: quæ de causa applicabis his quæ latissimè adduxi in *cap. quomodo modum 35. de iurim.*

Et in *vers. non enim videtur*, induces vt iuramenti vis semper intelligatur, salua auctoritate Superioris, vt latè tractat Suarez de *relig. tom. 2. lib. 2. de iuram. cap. 54.* sed de hoc applicabis quæ longè notavi in *cap. venientes 19. de iurim.* Etenim Superior potest iuramentum inferioris relaxare, vt longè notavi *sub cap. 1. eodem tit.* & quod iuramentum parti præstitum ab eo absoluitur, dixi adducens textum hunc, *Gratianus regula 274. 2. Itaque cum iuramentum debeat intelligi, si fieri potest, vt non obuiet iuri, alias tanquam temerarium, non obliget, iuxta cap. ad nostram 21. de iurim.* *¶* Sic factum in prauodictum Superioris, vel quod 8 tics ille relaxat illud. Quapropter ex noua causa potuit qui renuntiavit eligi; quia ipse non appetit, nec proprio facto regreditur; sed per Superiorem electus de nouo tantum electioni de se facit, & consentit; argumetorum, quæ notavi in *cap. cum in iure peritus de electione.*

Item etiam considerabis pro fundamentali decisione, & ratione textus nostri, quod iuramentum, nunquam extenditur, eo quod sit stricti iuris. Quod fit vt hic non extendetur ad casum inopinatam nouæ electionis: argumetum, quæ latè dixi in *cap. pen. de iurim.* & applicabis nouata supra in *cap. cum inter. 16. de elect.*

Ad Text. in cap. Ex transmissa III. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Remittens beneficium suum, illud nequit repetere, nisi resignatio nulla fuerit, aut subrepta, *num.* 2.
- 3 Redire ad beneficium resignatum: an quis possit absque noua collatione remissum.
- 4 Resignatio ab excommunicato facta, nullo valet remissum.
- 5 Votum ab infirmante, emissum, vel existente in nuptiis, seu periculo, non valet remissum.
- 6 Religionem ingredientem ante professionem liberè possunt ad sacrum redire.
- 7 Offerens se, & sua Ecclesia seculari potest secum transferre ad aliam rem, quod obuiet.

TEXTUS huius decisio quatenus dicit, vt qui renuntiavit suo beneficio, illud repetere nequeat; sed si de nouo eligatur, possit in idem beneficium admitti; multum iuuatur, ex notatis in *cap. 2. precedenti.* & de eius intellectu in sua propria specie dixi in *cap. 1. de rescriptis. spoliator. quaest. 1. num.* 5. & 21. & *num.* 3. ad textum nostrum. Anton. Naldus *hic.*

Et cum hic ex *vers. non tanquam vnus de Ecclesia*, notet Barbosa, quod resignans non possit beneficium resignatum repetere, nisi resignatio nulla

nulla fuerit, que subcepta, quia tunc huiusmodi renunciatio non abdicatur, multis comprobans numeros.

- 3 Ideo rectè poteris hic ultra illum applicare questionem, an abique noua collatione possit quis redire ad beneficium resignatum, quando resignatio à principio ex aliqua causa non valuit de qua cum multis Zeuallos in *pract. quest.* 161. ipsum longè agentem videbis, sed facilis est resolutio ex dictis, & ex his, que dixi sub dicta cap. 2. de *res. huiusmodi*. q. 1. & 2.

4 Resignatio ab excommunicato facta in finem tertij an sit valida, disputat Diana p. 4. tract. 9. *resol.* 106. sed expendis ex his, que dixi in cap. 2. ad probandum 24. de *sententia*, & de indicata *quest.* 4. vers. ad secundam & notui ante Rubricam vers. *refractor*.

5 Et in vers. dum infirmus laboraret, dum hic Barbofa num. 2. notat cum Couarrua de *pons. cap.* 3. p. 2. §. 4. num. 16. quod votum emeritum ab aegrotis, vel exsistente in belli, naufragij, aliusve periculi discrimine, non sit ex eo invalidum; ideò applicabis que de voto ab infirmis facta, dico infra per textum ibi in *capitulum* 3. de *vota*.

6 Et in vers. ubi apud Monasterium &c. & ibidem notat aliquantulum faciemus ea, que prædicta Ecclesia sancti Nicolai considerat, sibi fecit restituere. His verbis potest adiungi quidquid noto infra sub cap. ad nostram de regularib. & in cap. ad Apostolicum 16. eodem, ubi de tempore ad profectum dato, intransitum religionem, quibus ante professionem liberum est ad seculum redire, vel hic contingit.

7 Et itidem applicabis ad dictum, quod ex textu nostro comprobatur Couarrua in cap. 1. de *res. huiusmodi*. n. 19. dum dicit, ut qui se, & sua obulit Ecclesie seculari, possit ad aliam Ecclesiam transferre secum res, quas obulit: applicabis plura, que latè dixi sub cap. in *presentia* 3. de *prohibitionibus*.

Ad Text. in cap. Admonet. IV. hoc titulo.

P R A M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficiarius nequit renunciare suum beneficium absque licentia sui prelati item nec permutare, n. 2.
- 2 Beneficiarius non habens beneficium in titulum, nec resignatum requiritur, potest etiam quod vellet.
- 3 Papa nunc renunciet liberè Papam.
- 4 Renunciatio nunc sit simoniaca, & de aliis remissionibus.
- 5 Resignatione hic nonnulla assignantur questiones.
- 6 Resignari beneficium debet in manu superioris, nec sufficere coram Notario tantum.
- 7 Renunciatio facta cum intentione, ut alteri conferatur beneficium, est simoniaca.
- 8 Resignans nunc admonendo superiorem, & non cessando, sine consensu, satisfaciatur, n. 11.
- 9 Verbum in consensu regulariter sumitur pro consensu.
- 10 Resignatio est nulla in aliquibus casibus, ut interminatio pecunie, & facta pendente accusatione, in sanctorum contra personam, & quando

est aliquod monachatus resignatum, item si facta non fuerit mentio de alio pensionibus, & beneficiis, non publicata, facta à procuratore post annum sui mandati, seu vigore episcopalis missa, numero 13. 14. 15. 16. 17. 18. & 19.

10 Resignatio nulla est, si non accepta resignationis est recepta à vicario, n. 21. si est facta cum promissione pensionis, n. 22. falsitas à n. 23.

11 Resignatio facta ab infirmo cum pacto retrocedendi in casu emalefcentia, valet. Item si procurator habet mandatum ad resignandum cum reservatione fructuum, n. 24.

12 Conventio in resignatione consuetudo repellit promissionem facta de fructibus solvendi, dicitur simoniaca.

13 Resignatio non dicitur effluata, donec littera fuerint exequata. Et est nulla, in qua non fuit facta mentio de quibus permutatis reperiebatur ordinatum ad quoniam beneficij, n. 27.

14 Resignans, resignata peribit, si aliqua causa annullata contingat, resignatio non valet, imò abdicare à resignante.

Hic eam decisionem Pontifex præstat, ut beneficiarius non possit resignare suum beneficium absque licentia sui Prelati. Et multis hic comprobatur Barbofa, n. 2. 1. & 6. præterit, num. 5. eius dictum, etiam ad permutationem beneficiorum, num. 7. resoluens ut qui non habent beneficia in titulum, resignatum acquerentia, possint ut quod velint, invari Ordinarij teneantur illis dare licentiam commendatitiam. De ratione textus nostri dixi supra sub Rub. ubi etiam dixi de ordinatio, à quo admittitur renunciatio.

Pro materia textus nostri adiunges plura, que tractat Azor. tom. 2. moral. lib. 4. cap. 6. ubi in renunciatio possit fieri à Pontifice Pontificatus; & quod Papa liberè renunciet Papam, & de resignatione Naldus in cap. 1. hoc iur. lib. 6. ubi videbis, quos citat Barbofa. ¶ An renunciatio sit simoniaca, Suarez tom. 1. de *religione*, lib. 4. de *simonia* cap. 3. §. 5. ad plures alias questiones aptas ad textum nostrum videbis etiam Azor. lib. 7. tit. 2. mor. cap. 18. per totum, & cap. 19. 20. 21. 22. 23. 24. & 25. & quæ tractat Garcia de *benef.* p. 10. cap. 3. §. 1. 2. & 3. Balbon in cap. 6. de *exceptionibus* à num. 73. ubi de regressu.

An iudex Ecclesiasticus appellacione remota, possit admittere resignationem, Zeuallos de *lar fuerit* p. 2. *quest.* 150. Et à quo tempore desinat percipere fructus, & acquirere resignatorio ibi annu 38. Et quod non valeat resignatio sine consensu Personarum ibi *quest.* 34.

Et quatenus hic patet quod beneficium debet resignari in manibus Superioris, ut dixi sub Rubrica, & probat textum nostrum adducens Ricci. collect. 810. ad glossam in cap. ex parte, ubi Abbas de officio de leg. & inferens peno quod renunciatio facta beneficij coram Notario sine Prelati auctoritate, sit nulla. Item secundo inferit quod si resignatio fieret cum intentione, quod Ordinarius, coram quo ea sit, coosceret Titulo, sit simoniaca, & ibidem collatio subsecuta non valet, ut decidit Garza, de *res.* 5.

Ideo iam patet adius ad declaranda verba textus nostri, que aliquam difficultatem generant ibi te dimissum in consensu, ubi videtur decidere Pontifex, ut tantum reprobetur ea renunciatio, que sit in consensu, & ignorante superiore; non enim videtur

denur confensum seu approbationem requirere: & sic ut resignans solum tenetur, superiorem de resignatione admonere, non autem ipsius spectare consensum, sed re vera ea verba non turbant doctrinam, de qua supra in Rubrica, & in vetiquatenus: nam respondent DD. communiter verbum *invenfulto* quod consilium regulatiter importat hic accipi pro consensu, quod novum non est in iure, ut videbis ex textu in cap. *unus*, cap. *quanto de lib. qua sumi*, & notat glossa in cap. *de notabili de officio deleg.* explicat Barbosa de iure *Ecclesie* p. 2. cap. 15. num. 20. alia ad prepositum nota infra in cap. *quod in dubio hoc est*.

Et quia Mastillus, quem supra in Rubrica adduxi agi *lib. 1. cap. 24. de officiorum renunciatione* illum lege ad textum nostrum ibi a. n. 11. & de regula de *inferius resignantibus* notum in Rub. sub vers. *de resignatione*. aliquid sub cap. 1. Et de questione leges Covarr. *lib. 1. variat. cap. 2. a. m. 6. vers. nam*, ubi expendit textum nostrum, & alia iura, cum textu in cap. *unus* factum, de *renun.* permittit.

Hic enim posset adungere casus, in quibus resignatio nulla sit, & breviter sequentes videbis. Primo est nulla, interueniente pecunia, ex cap. *ex* *pridem de pallio*, ut ibi notat. Item est nulla, et quae fit ab accusato, pendente accusatione, quod qualiter debeat intelligi, docet Boënius in *decis. 106.*

Item est nulla, quae fit in fauorem persone certae, quia est simoniaca, ut sub Rub. adduxi; licet ex stylo, & certa scientia Papae purgetur vitium simoniae. Cassia *decis. 3. de summa*. Quarto quando his aliis quod remanent penes resignantem; quamvis non daturur de eodem de possessione beneficii resignans, qui post resignationem, fructus beneficii percipit Cardinalis Puteus *lib. 1. decis. 48. & decis. 371.* Quinto erit nulla si non fuerit facta mentio de aliis pensionibus, & beneficiis. Cusaneus *decis. 25. n. 46. p. 2. de contrahib.*

Sexto quod resignatio non publicata, pariter nulla sit, ita ut tunc beneficium dicatur per obitum vacare, non per resignationem. Verallus *decis. 12. p. 1.* Item si facta esset ad procuratorem post unum sui mandati. Papon. *lib. 3. tit. 8. ar. 17.* referens ita per Rotam docit. Item Obatio si esset facta per procuratorem, vigore Episcopi missae dicentis quod ipse volebat resignare beneficium, ut pulchre decidit Rota relata a Verallo, *decis. 85. p. 1.* Nono quando ille, in cuius fauorem facta fuit resignatio, non acceptauerit; quia remanet in suo primo statu, obrepta tamen provisione à Papa. Papon. *lib. 1. tit. 8. ar. 17.* Decimo si esset recepta à Vicario, quia eam non potest admittere. Domini de Rota *decis. 1. hoc tit. in antiquis*. Et probatur ex adductis sub Rub. ubi dicit quod Vicarius Episcopi eam non admittit abique mandato specialis. Undecimo si esset facta cum promissione pensionis excedentis medietatem valoris beneficii secundum decisionem puni-

Chualen. 1. *rimus*, p. 2. sed valida redditur in nonnullis casibus inam infirmis resignans sub fide, & promissione retrahendi in casu conuallescentiae valet, & sanus factus restituatur contra suam resignationem. Papon. *lib. 3. tit. 11. ar. 17.* Item si procurator mandatum habuerit ad resignandum cum reservatione omnium fructuum, & resignet cum medietate. Crescent. *decis. 8. hoc tit.* & valida etiam erit in casu Veralli in *decis. 78. p. 1.* hoc recolligit decia, Riccius *esset. 1006.* ad textum in *isto cap. cum pridem de pallio* qui in vers. *tertio*, dicit quod consuetudo in resignatione constituenda, res-

pectu promissionis factae de fructibus soluendis, dicatur simoniaca; quia ante litteram motam, nec fructus possunt in conventionem deduci, ut docet Mohed. *decis. 332.* Item etiam Barbosa de iure *Ecclesiae* cap. 5. p. 1. *lib. 3. ubi num. 75.* dicit quod resignatio non probatur effectiua, nec ius abdicatur à resignante; donec litterae fuerint executae, & beneficium resignatorio acquisitum. Et *num. 77.* quod renunciatio est nulla, in qua non fuit facta mentio, quod permittatur reperitur ordinatus ad titulum beneficii resignati. Et *num. 79.* quod si renuncians reseruat pensionem resignaverit, & pensio non reseruat, vel ex aliqua causa annullari contingat, nulla sit talis resignatio; & ius à resignante abdicatum non intelligatur.

QVÆSTIO I.

Resignatio ut locum habeat an debeat causa vel conditio adimpleri in forma specifica. Et an resignans post resignationem factam simpliciter vel sub conditione possit percipere fructus; ubi de effectibus resignationis. Et an resignatio beneficii iurii patronatus sit nulla sine licentia Patroni. Et an iudex Ecclesiasticus faciat vim qui admittit resignantem ad beneficium appellatione remota; & absque noua collatione.

SVMMARIVM.

1. Resignatio sub conditione facta est nulla, donec conditio adimplatur in forma specifica, ubi de mandato procuratoris adimplendo in specifica forma qui in se non renunciat, num. 1. 3. 4. 5. & licet si de iudicio, n. 4. 5. 6. 7. 8.
2. Resignatio si non habeat effectum, postea permittentes ad beneficia resignata redire.
3. Beneficium causa permutationis resignatum non vacat simpliciter, sed ita demum si conservatur.
4. Resignatio conditionalis, vel effectiva non servatur effectum conditionis non servata.
5. Possessio beneficii & alio spoli remanet penes resignantem, si conditio non sit completa, ubi fulcitur.
6. Congrua sustentatio qua dicatur vi resignatio valeat, & n. 14.
7. Resignare potest ingrediens religionem beneficium absque licentia Ordinarii.
8. Resignans beneficium postquam ad quod tempus queras finitum beneficii resignans percipere late discutitur, ubi septem proponuntur sententiae, n. 17. 18. 19. 20. 21. 22. & 23.
9. Resignans effectus nonnulli.
10. Resignatio Capellania iniripatronatus in fauore certae personae est nulla sine consensu patronorum, & est nulla facta in manibus non habentis potestatem, item & quae est simoniaca, à o. m. 1.
11. Titulus novus est necessarius quando primus est extinctus.

Ad primam questionis partem premiffis quæ dixi de adimplendo iuramento in forma specifica

cilica infra sub tit. de iureiur. in cap. 7. breuiter respondendo vt quonies resignatio (si renunciatio beneficii fit sub aliqua causa & conditione debeat conditio in forma specifica adimpleti) ad hoc vt resignatio locum habeat, argum. textus in l. qui heredi l. in cuiuslibet conditionibus & demonstr. quia renunciaciones ob causam habent implicitam tacitamque conditionem vt patet seruentur, vt docent Angelus in conf. 99. num. 8. Parisius conf. 114. §. 7. num. 4. Redoanus de summa 30. cap. 3. num. 9. alias enim noua collatio necessaria erit, vt tradit Boerius de iur. iur. 16. Mandol. in Reg. l. Cancell. de impetrat. beneficior. quafi. 12. in fine, dicens in permutatione duos actus considerari, hoc est cessio resignantis & collatio resignanti, sicque cum beneficium per resignationem verè vacet, sequi quòd sine noua collatione ad illud redire non possit, vt tenet Parisius relatus à Zuallos de cogniti. per viam violent. p. 2. quafi. 150. num. 5. in fine, quod vltimum intelligi procedere tantum in resignatione simplicia non què in conditionali nisi adimpleta conditione in forma specifica, vt patet ex his que dico infra sub cap. fin. hoc tit.

1. Etenim vt docent Mandosius de signatura gratia tit. de regressu cap. 2. Parisius conf. 5. num. 7. ib. 4. lafon. conf. 86. lib. 3. Petrus de iur. 141. lib. 1. Flamin. lib. 1. de resignat. lib. 1. quafi. 3. num. 15. quumvis per simplicem, & puram resignationem à Superiore admissam, renunciatus ius omne quod in beneficio habebat, ipso iure amittit, tamen per resignationem conditionalem; nec titulum amittit nec vllum ius à se abdicare censebitur nisi conditionibus impletis, quæ si ad vnguem & in forma specifica seruata non fuerint, perinde sit ac si resignatio facta non fuisset ex iam relatis legibus.

2. Et confirmatur ex eo quia si v. g. beneficii collatio facta sit alteri, non verò ei in cuius fauorem renunciatum fuit, tale beneficium vacare non censetur sed poterit resignans ex antiquo titulo possessionem continere, & ex ea ratione quia resignans in fauorem certæ personæ à se sui beneficii ius abdicare nõ intendit, nec si beneficium resignatio acquiratur in cuius fauorem cessio seu resignatio facta fuit, non enim Papa intendit resignationem pro alio quam pro illius admittente, vt docent Castaldor in deci. 3. num. 5. de renunc. Mandol. de signatura gratia, tit. de resignat. à princ. Rebuffus in praxi tit. de benef. passif. num. 146. Burfatus conf. 411. num. 5. lib. 4. Flamin. diu. quafi. 3. §. 4. num. 47. Roza in Leodiens. Canonice S. Diarjij 15. May 1628. coram R.

3. P. D. Pirouazano. f. Deinde quia resignans ad fauorem certæ personæ conditionaliter resignat, dummodo scilicet personæ dictæ beneficium perfectè acquirat, ac proinde donec resignatio sit perfectè sortita effectum ius & possessionem non amittit. Achilles deci. 10. num. 1. §. 4. de rescript. glosat. Moheidan. deci. 36. per seum, de renunciat. Barbosa de iure Ecclesiast. §. cap. 15. num. 74. vbi refert sic fuisse dictum in vna corubæ præfatione. 4. May 1603. coram bonæ memoriæ Lancellolo in Leodiens. Canonice 25. Junij 1622. coram Cardinali Verolpio, & in alia Leodiens. Canonice. 27. Martij 1623. coram R. D. Coccino Decano, & in Romana Canonice Sante Maria in via lata 29. May 1624. in metr. Canonice 28. May 1625. coram bonæ memoriæ. Butratto.

4. Confirmatur vltius, quia si quis procuratorem ad resignandum sub certa forma & conditionibus constituit, ipse vero procurator prædictam formam non obferuet, adhuc resignatio non sustineatur

quantumuis resignans talem postea resignationem tacite vel expresse ratam habuerit, etiam ex variis actibus; quia consensus per procuratorem contra formam mandati præstiti nullus est momenti, vt post Alex. conf. 2. i. num. 4. lib. 3. num. 6. Dec. conf. 77. num. 1. lib. 1. Tradit Burfatus conf. 395. n. 1. lib. 4. non enim ratificatio retrotrahitur quoad actus à principio nulli fuit, vt ex Bartoli Doctrina in l. berna. re. ff. de officio proceris, tecepta per Alex. conf. 16. num. 19. lib. 6. docent Parisius conf. 49. num. 61. lib. 1. Barbosa de iure Ecclesiast. diu. lib. 3. cap. 15. num. 88. præcipue in beneficiis in quibus superioris consensus desideratur, qui in tacita ratificatione non datur, sicque conuenit vt cum legitime superioris autoritas in beneficiorum renunciacionibus requiratur, quæ à principio nulliter in ratione nullo modo interuenit, reòd fieri nullus esse momenti ratificationem collationis nullæ, vt docent Guid. Pap. conf. 89. Flamin. Paris. lib. 2. de rescript. §. 17. num. 72. sed ius omne apud resignantem remansisse, ex doctrina Abbatis in cap. cum olim num. 19. de re iudic. atque etiam possessionem, si resignans renunciacionem fuisse nullam probabiliter ignorabat.

Nec huic doctrinæ obstat regula textus in l. licet §. 6. de iudiciis, vbi iudicium per falsum Procuratorem nulliter agitur accedente Domini consensu, confirmatur, de quo puncto aliquid dico sub cap. 9. §. 1. f. de iudiciis, quia responderet textum hunc non esse impedimento; nam cum in dubio nostro ad renunciandum vtriusque consensus, renunciatus scilicet, & legitimus Superioris in simili requiratur, vt iam supra in Rub. & in inribus dixi, qui in simplici ratificatione non reperitur, sequitur dicendum ad prædictam renunciacionem gratificandam requiri nouam renunciacionis & Pontificis approbationem, vt efficacius conprobatur per regulam Cancellaria 44. iuxta quam expressus & formalis consensus in renunciacionibus prærequiritur qualis non est ille qui in ratificatione reperitur, quæ qualitas non adest in specie rextus d. l. licet, vbi ratificatio dependet à solo Domino.

Et relata doctrina in tantum est vera, vt procedat etiam si in mandato sit apposta Clausula prout procuratori bene fuerit visum expedire, quia vt docent Burfatus d. conf. 395. num. 15. Et relati à Flaminio d. lib. 9. quafi. 17. num. 42. per dictam Clausulam de f. y. Curia libera. Non censetur data Procuratori libera potestas circa causam principalem, sed potius circa expeditionem litterarum ad quam prædicta Clausula est referenda, aliter inquam dicendum sit Barbosa de iure Ecclesiast. d. lib. 3. num. 88. circa finem, si in mandato posita sit Clausula sequens modo & forma Procuratori bene visis, eo quòd hæc est sufficiens ad maiorem, seu minorem constituendum, dummodo pensio resignanti non alteri reueretur, vt multis confirmat Flamin. d. lib. 9. quafi. 17. num. 82.

Vnum verò etiam mandatum Procuratorium in hac re notabis, resignationis scilicet fieri non posse ad fauorem Procuratorum ad resignandum constitutorum qui mandatum acceptauerunt. Secus si non acceptauerint quia si in vno mandato plures fuerint constituti Procuratores qui illud acceptauerint poterit resignare ad fauorem alterius Comprocuratoris qui non acceptauit cum tunc ille reputetur extraneus, iuxta decisionem Roze in Romana Canonice S. Maria in via lata 29. May 1624. coram bonæ memoriæ. Butratto in ead. impetras. decis.

decif. 797. num. 1. Barbosa dicit num. 83. in fine, sed non fui, quia tunc ageret & pareretur: quod non admittitur in iure: non enim quis queit seipsum eligere, *cap. cum in iure peritus de electione se praesentare, cap. per nostras de iure patronatus, & si Baptizatus, cap. de iure de Baptismo.*

- 9 Vnde infero primo quod quoties resignatio non habet effectum, possint permuantes redire ad beneficium sine noua collatione. Vt docent Ioannes Andreas & Ioannes Monachus in *cap. 1. de rerum permu. lib. 6. num. 1.* & de consuetudine sic obseruari docet Petr. Gregor. in *synagoga iura lib. 27. cap. 17. num. 31.* vbi refert ita fuisse iudicatum in Senatu Parisiensi 2. Maii 1525. & 1539. vt etiam refert Rebuffus de *pacif. poss. lib. 1. num. 166.* & hanc dicunt communem & magis communem opinionem, & resolutionem; sic seruatur de stylo, Parisius *conf. 5. m. 12. & 14. volum. 4.* Mascardus de *prob. vol. 3. consil. 1496. num. 11.* † vbi dicit quod beneficium resignatum causa permutationis non vacat simpliciter, sed ita demum si sequatur consensus superioris & conferatur permuanti, in cuius dispositionem resignatio saltem virtualiter fuit collata, sicut euenire vt ius quod alteri non queritur a me non abdicetur ex *l. nec vult, ff. quibus trans. maior. l. quā absenti, ff. de acquir. poss. †* Quod idem de resignante sub modo causā, aut conditione procedere, docent Rota de *restitu. spoliator. in antiqua decif. 7.* Moheban. *decif. 115. Paris. conf. 5. num. 7. volum. 4.* Puteus in *decif. 523. lib. 2. & 297. num. 5. & 247. num. 2. lib. 2.* Hugo de Celso *conf. 45. num. 5.* Sicut fuisse iudicatum resolu. Flaminus Parisius *lib. 1. quāst. 14. num. 6. de resign.* vbi alios refert cum multis aliis sic in vtroque casu de *permutantia & resignante sub condicione, resolu.* cum aliis multis videndus Zeuallos de *congr. per vnam viol. lib. 2. quāst. 150. a. num. 6. & sequē ad num. 21* † vbi de ratione quare vt resignatio & permutatio effecit & censetur, requiritur adimpletio conditionis, causa aut modus siue resolutio ex dictis in renuntiatione non respectu conditionali sed simplex, & paratquia iam tunc resignans abdicat a se resignando in fauorem alterius ius quod habet, si solemniter resignaret; iuncque vt rediret ad beneficium resignatum egeret nouo titulo & collatione; nam vbi est extinctus titulus quem quis habebat, desiderat ad regressum nouum titulum, vt videtur probari ex *elem. 1. de rerum permu. dist. cap. 1. eodem lib. 6.* sique testantur obseruatum Domini de Rota *decif. 7. alias 399. de rerum permu. in antiqua, & in decif. 18. alias 365. in 6. eodem. Paris. in cap. cum venerabilis de excepti. num. 44.* Nauar. in *cap. accepta opposit. 7. num. 31. de restitu. spoliator. & et gloffa in cap. quod Dei de statu Monachor.*
- 13 Ex his dubitari queit vt resignatio valeat quæ & quanta congrua debeatur manere apud resignantem respondeo breuiter (suppositis quæ de congrua dixi alibi) hoc relinqui Iudici arbitrio Ordinarij qui iudicabit, vt inscribit in summi Geminianus *conf. 35. & in c. siens de supplendo neglig. Prælat. & in cap. 1. de prob. lib. 6.* Menochius de *arbitr. caus. 16. num. 11.* Hojeda de *beneficij incomparabilib. p. 1. cap. 19. a. m. 33. & sequē ad finem.* Zeuallos de *congr. per vnam viol. d. p. 2. quāst. 150. num. 27.* & subdit Menoch. *supra*, quod prudens Iudex poterit iudicare illud beneficium esse tenue, & paruum cuius redditus non sufficiunt pro necessario victu Clerici sueque familie solet tamen de stylo Curie pro congrua sustentatione centum pro

rectore designari. Et refertur Zeuallos *supra*, dum agit a. num. 22. de resignatione beneficii ad cuius titulum resignans fuit ordinatus in sacris vt valida iudicetur resignatio si Clericus retineat centum pro congrua, verius esse vt hodie illa dicatur congrua sustentationis retentio si ordinatus retinet beneficium quinquaginta aureorum, cum illa quantitas reputetur ab Ordinario sufficiens a principio, vt Clericus Sacri Ordinibus insigniri valeat cum Flaminio *lib. 5. de resign. quāst. 6. num. 176.* quod ego existimo iam hodie ex tempore chærestia non sufficere, nisi habito arbitrio Prouincæ & territorij vbi quis ordinandus degit, &c.

Pro complemento huius nostri dubij notabis vt 14 quoties confert vt resignans aliunde commodè viuere possit titulo perpetuo valeat resignatio, † 15 indeque fieri vt quemadmodum laici clericis habita congrua sustentatione resignat vt dictum est, sic etiam ingrediens religionem absque licentia Ordinarij, eo quod religionem ingrediens eo titulo commodè queit ad vitam sustentari, sic Zeuallos cum alijs *supra dist. quāst. 150. a. num. 30. & 32.* dicens sic interpretari Concilij verba in *cap. 2. sess. 21.* ibi: *Nisi confiteri quod aliunde commodè viuere possit & ibi, Alter fallā resignare nulla sit, & ibi, Atque illa deinceps sine licentia Episcopi alienari aut extinguere vel remitti nullatenus possint donec beneficium Ecclesiasticum sufficiens fuit adepti vel aliunde habeant vnde viuere possint*, videndus ius cum multis Barbosa &c. ex *verbis consil. Pij Vbi. Sed nec horum nullus Sacro Ordini mancipium nisi religionem ingressus valeat vnde modo beneficium vel officium Ecclesiasticum resignare nisi aliunde ei sit quo in vita possit commodè sustentari* dubitant verò Interpretes in tunc debeat fieri cum licentia Superioris, & Zeuallos *supra* & Seraphin. de *præst. priuileg. 52. num. 12.* dicunt vt Ordinatus ad titulum Patrimonij & beneficii possit sine licentia Ordinarij Patrimonium vendere & alienare beneficiūque resignare, si aliunde habeat vnde viuere possit, sic in hoc sensu, accipiendi esse prædicta verba Concilij & consilij Pij V. *quāst. 58.* de quo debbo per iam dicta.

Ad secundam questionis partem an resignans post resignationem factam simpliciter, vel sub conditione factam possit percipere fructus, & à quo tempore coningat resignationis videlicet factæ seu expeditionis literarum, & quia Doctores quinque opiniones auctorauerunt, primam vt absolute resignans simpliciter nequeat post resignationem fructus beneficii resignati percipere, vt dicunt Monachus in *cap. si te num. 30. bec. 12.* Rota dicens *decisum de res. l. hic, sic vt Monachus, Paulus Parisius, & Rebuffus consil. 2. num. 19.* relati à Zeuallos *dist. quāst. 150. num. 40. de congr. per vnam violantia* dicant vt si resignans post renuntiationem solemniter factam percipiat fructus teneatur ad restitutionem. † Secundam quod resignatio à die capte possessionis debeatur fructus cum tunc sequatur executium & effectus domini quæ ex tunc ad illum vt ad dominum fructus præstent ex *l. fructus, l. in fundo, l. ex diuerso, l. non solum, §. in eum ff. de usufructu, l. si dominum, eod. de pignori-bus, l. herennius, l. ff. de emul. cap. conquisit. de usuris*, tamen Rebuff. sibi contrarij *conf. 186. m. 19.* Nauar. *conf. 7. m. 2. de sent. excommuniæ*, Cephalus *conf. 49. num. 13. & conf. 50. & 51. num. 14. & 125. num. 49. & 299. num. 13.* Rubeus *conf. 25. & 53. m. 23.* † Tertiam nonne resignantem posse percipere fructus vsque ad tempus date supplicationis & ex illo tempore ad resignatarium spectare, dixerunt Flamin.

non de regis lib. i. quæst. viii. num. 37. Somenus Regal. de publicand. quæst. 7. num. 1. ex eo quia post diuinam applicationem resignans amittit titulum beneficii dominij & possessionem, vt tradit Rota hic de res. 4. Cassal. de res. 2. vbi dicit quod consensus præfatus semper trahitur ad tempus dicitur, sic vt consensus formalis non sit necessarius ad perfectionem gratia, si de eo aliunde constiterit. Boëtius de res. 343.

19 *num. 4. Paulinus conf. 45. num. 11. vol. 4. Quarta dicentium fructus deberi resignanti, donec lus plenus quatuor resignatorio, quod tunc quæritur dicitur glossa, & Antonius de Barro in cap. cum primum non 18. vbi Abbas in fin. de pactis, sicque fuisse pluries in Rota iudicatum refert Flamin. d. lib. 1. quæst. 5. num. 4. dicens esse communem opinionem omnium Doctorem, pro qua facit textus in l. necessarius, §. quod si penderet, cod. de periculo & commodo rei venditæ. Paul. Conf. 59. lib. 1. n. 35. Quintam opinionem sequuntur Hieronym. Gabriel.*

tam opinionem sequuntur Hieronym. Gabriel. conf. 192. num. 34. Flamin. d. lib. 1. de resig. quæst. 3. num. 18. dicentes fructus deberi resignanti vique ad diem prædicti consensus, ab illaque die incipi debere resignatorio, & resoluit sic iudicasse in causa sibi commissæ mortui regis anno 1585. eo quid in resignationibus respectibus & conditionalibus attenditur tempus prædicti consensus qui vocatur formalis vt in cap. cum videretur, §. cum de vtriusq. german. tunc. Putius de res. 41. sicque vt vique ad illud tempus possit resignans peruenire vt resoluit Rota de communis stylus Curie, secundum Buitium conf. 395. Flamin. supra num. 39. & in quorum dicit Hieronym. Gabriel. dicit. conf. 192. num. 2. vbi non 1. procedere vt etiam si steterit per aliquod tempus (litteris iam expeditis) accipere possessionem fructus percipere vel medio tempore percipiendos pendentes pertinere ad resignantium cum illico præfatio consensus sine aliqua retardatione efficiatur Dominus ante adeptam possessionem. Archidiaconus in cap. si tibi de præb. lib. 6. vbi Gemianus. num. 1. Franc. num. 7. Alex. conf. 11. vol. 4. quia consensus ratione fructuum retrotrahitur penultimate esse ac si facta fuisset & accepta beneficii possessio; Rebuffus conf. 11. num. 19. vbi dicit quod vique ad notificationem resignationis factæ, possit in conscientia resignans percipere fructus, eo quod poterit presumere vt superior noluerit resignationem admittere, vel quod procurator non resignauit, aut pars non curauit; Probus in addit. ad Antonium, in cap. 2. num. 30. hoc vt lib. 6. arguitur textus in l. sed & fecim. §. ab omni, §. pro socio, & comprobant dicitur ex illa verissima iuris conclusione quod in omni materia debentur fructus à tempore quo transfertur Dominium vt in l. fructus, §. ac rei venditæ, l. 1. additio. l. cod. de pactis.

11 *Ego inquam existimo distinguendum inter resignationem simplicem & conditionalis, vt in simplici resignatione & pura de plano procedat quoad fructus à solo tempore ante diem resignationis. Rota de res. 2. par. 2. recent. quam citat Barbosa in postillas par. 2. sub res. 117. n. 2. in vltima impressione, in conditionalibus qua facta est controuersum vt iam est dictum de tractant pariter iam adductos Resignantes de benef. cap. 14. n. 26. Ioanne. Garcia de expensis quæst. 26. Couarrus lib. 2. par. 15. num. 12. Molina de primogenio lib. 1. c. 4. Gama Lusit. de res. 128. Causale. de res. 44. n. 4. Guizet. Canon. lib. 1. cap. 31. ab eodem diuini, vbi argument. cap. 3. num. 18. D. Barbosa in l. diuino p. 2. in princip. num. 49. §. solus maritus. Castellus de vssu lib. 1. c. 79. Nicolaus Garcia de beneficiis, Fernosinde Offic. & sacris Eccles. Tom. I.*

part. 2. cap. 1. ex num. 115. Viuianus in praxi artis par. 1. lib. 1. cap. 10. ex n. 3. Rota de res. 179. p. 2. recent.

Quare ex istis diuersis casibus consideratis, cum Barbosa in d. l. diuino in num. 46. Couarrus. lib. 1. par. 15. n. 6. & Augustinus Barbosa de Iure Fœderis lib. 1. cap. 1. §. cum 150. hac difficultas iudicandi ex locutione nempe vt si constituitur tempus à quo & viquequo ius abdicatur & resignatorio, quatenus tunc cum in conditionalibus resignationibus ius & dominium in resignationem non abdicatur nisi resignatio implicis conditionibus translatum est in totum resignans dominus sit, integros beneficii fructus faciens suos. Secundo vt quid de ea resignanti plenè non constet, cum resignans bonæ fidei possessor sit, & istam possessionem percedenti titulo adhuc coloratum teneat, sicut quilibet bonæ fidei possessor vique ad tempus sciens teneat & percipere potest, iuxta distinctionem quam inter extantes & constimptos habuit Bartol. & Doctores in lex diuina §. de rei vend. l. certum cod. eodem. Couar. & Barbosa supra d. l. n. 46. Tertio vt considerato tempore notitia & scientia tunc donec per resignationem possit illo beneficii cepra sibi resignans fructus percipere aut percipere possit tantquam male fidei possessor resignatio restituitur tunc iuxta Augustin. Barbosa d. l. cap. 1. §. cum 150. in fine, quæ autem scientia in proposito requiratur, explicat Petrus Barbosa in d. l. diuino §. solus ad n. 46. p. 1. Flamin. de resig. lib. 2. d. g. c. n. 8. quam latè percipies ex his quæ dico in cap. gratia de resig. §. solus.

Quæ vera sunt ex iam adductis quinque opinionibus, sed eas non sequitur Zeuallos de cognat. par. 1. v. p. 1. §. 1. §. cum 158. ex doctrina Couar. d. lib. 1. par. 15. n. 6. & Flamin. Paul. de resig. lib. 3. §. 1. cum 10. aliter distinguit & non improbat, nempe quod si resignatur beneficium in forma dignum, maxime in beneficii curatâ, tunc resignans quærit percipere fructus donec fuerint sibi intumuitur licet expedit in fauorem resignantij, & sic donec iudicetur idoneus resignatarius ab Ordinario non petat titulum nec possessionem beneficii resignans, & vique ad illud tempus ille proprius & verè patronus dicatur & non resignatarius quia ille supponit onera beneficii, audit confessiones, celebrat matrimonia, residet personaliter, vt tradit Flamin. supra, & sic congruum sit ratione, & æquitate vt ad illum fructus perueniant, iuxta doctrinam tenent in cap. cum secundum apostolum 16. de præbend. & sic plures in praxi pro hac opinione iuriscorum testis in Archiepiscopatu Tolentino idem Zeuallos. Insimulque fuisse obtentum in quadam causa de rebus ad Nunciatum Agostinicum, sicque in iudicando & considerando non sit à prædicta opinione recedendum ex doctrina Rubei. non retarda, dicentes resignantem posse percipere fructus donec fuerint sibi in materia licet expedit, locus inquam si resignatio fiat in forma gratiositate enim alii frequentari esse quam iam opinionem & sententiam ex iam adductis sub v. l. ad secundum.

Ex his iam breuiter dico quod alios sex effectus pariat resignatio perfecta, nempe vt vacet beneficium resignatum, & quod non possit beneficiarius post parat & simplicem resignationem à superiore admissam, possessionem vltimus retinere, sed statim de idoneo pastore esse prouidentur: tertio vt non teneatur resignans post admissam resignationem pensionem super beneficio impolari. Et ceteris illius onera amplius sustinere, cum illud onus reale

sit, transiens cum eodem beneficio ad resignatum; quanto ut non teneatur resignari post admissionem & perfectam dictam resignationem ad homines. Canonice recitandas rationes predicti beneficiarii alias ex alio beneficio aut propter factum ordinem ad eas teneatur; quanto ut nec teneatur amplius ad residendum in eo beneficio; sexto ut resignans post admissionem & perfectam resignationem de dimissionem nequeat petendo iterum ad beneficium redire, seu illud repetere; ex regula textus in cap. ex transmissa hoc tit. cap. quoniam periculum 7. quest. 1. huc docent Nauarrus in c. accepta oppositi. 7. de rest. spol. Vvianus Flamin. & ex alijs multis. Barbosa de iure Eccl'es. d. lib. 3. cap. 1. §. 1. in nov. 14. §. 4. vbi §. 3. in a. 1. refert de beneficiis quæ possunt resignari & in §. 1. d. num. 1. §. 6. agit de permutatione beneficiorum & d. num. 187. cum multis Doctoribus §. 6. de publicandis resignationibus ex Bulla Greg. XIII. quæ incipit *Humana vox*, sub data Nove Januarij 1585. Flamin. de resign. lib. 1. in præf. Quarta in summa Bal'eri verbo beneficiarum. Loricus de re beneficiaria lib. 3. quest. 21. num. 1. Nonat. in summa Bul'ery tit. de benef. sign. public.

Ad tertiam questionis partem quis infra aliquid dico, ideo breviter dico quod si beneficium iurisdictionis laicorum vel Capellaniam resignetur in favorem certe personæ sine consensu patronorum, vel sine legitima derogatione iurisdictionis, talis resignatio vel renunciatio sit nulla, & ius tamen integrum apud resignantem absque novo titulo & collatione, ut fuit resolutum in una Hispaniensi Capellania Sanctæ Catherine 19. Decemb. 1. quest. 191. Burfatus conf. 41. in a. 4. & 5. testatur Mohedan. decif. 338. Zevallos dicit quest. 150. n. 34. & 35. de cognit. per vnam vial. p. 1. Rochus de iure patron. verbo beneficium quest. 3. Contar. in præf. cap. 15. num. 5. Flamin. de resign. lib. 2. quest. 4. num. 4. & lib. 7. q. 14. num. 3. Putens decif. 402. lib. 1. Vultius in præf. iur. patron. lib. 1. q. 10. d. num. 14. Gonzales ad reg. 8. Camer. glossa 18. d. num. 2. & glossa 47. n. 20. Gratianus distict. forens. tom. 5. cap. 835. Cum alijs Barbosa de iure Eccl'es. dist. cap. 15. num. 142. vbi num. 144. ponit sex casus in quibus Papa solet derogare iurisdictioni Laicorum de quibus infra c. 2. quest. 1. in fine, & licet a. num. 125. refert regulam generalem ut queant omnia beneficia renunciari, quantumvis maiora sint, & etiam si reservata sint Apostolicæ Sedi, ut explicat a. n. 35. tamen limitat in beneficio in quibus resignans nullum habet ius, & in eo ad cuius titulum ius ordinatus nisi aliunde habeat, ut iam dixi, item n. 145. & 147. limitat in beneficiis electivis quæ sine consensu eligentium resignari non possunt, & in beneficio in quo alij fuit reservatus regressus, & in beneficiis iurisdictionis, & item quando is qui super beneficio, reservata est pensio egit pro ea non soluta contra beneficiarium ad penzionem seu ad regressum; item quæ est simonica est nulla. Zevallos supra num. 35.

Ad ultimam questionis partem iam ex dictis respondebis quando in resignante desideretur novus titulus & novus collatio ipsi resignanti præstanda de quo dubio idem Zevallos dist. quest. 156. & supra n. 12.

Ad Text. in Cap. Super V. hoc titulo.

P R E M I S S A M.

S V M M A R I V M.

1. Renunciatio potest replicare, quod non sponte renunciant.
2. Resignans potest ad resignatorem solentem expressam, simulationem committere.
3. Renunciatio debet esse spontanea, & electio ea libertate n. 4.
4. Negativa qualiter probetur resolutum.

Textum hunc in propria sua materia expendi in cap. 2. de rest. spol. quest. 1. num. 2. & 198. quia non pauca notat hic Barbosa, loquutusque textus de pontificia abicatione renunciandi, cõtra quam possit actor replicare, quod non sponte renunciavit, adiunges notata supra sub cap. 2. item & quæ latè dixi sub dicto cap. 2. de rest. spol. §. sequentia, nempe, ut simulationem committat resignans beneficium, & petens ad resignatorem solvitur expensarum, quas in eius acquisitione fecit, colligit Diana ex hoc textu, & ex cap. cum prædictum de pallio p. 1. v. 1. ref. 1. in fine, quia peti aliquid onus, quod iure non inest; eo quod resignatio seculum non afferat eas expensas, cum factæ sint ante resignationem, quatum causa non est plurius æstimandam. Flamin. de resign. lib. 4. quest. 2. num. 1. Lessius lib. 2. cap. 35. dist. 15. num. 24. ¶ ideo tunc tantum adiunges, & quod beneficii renunciatio debet esse spontanea, Garcia de beneficiis p. 1. cap. 3. d. n. 3. videbis notata infra ad c. 3. & 4. de his quæ vi §. adiunges notata supra in cap. cum terra 14. d. electum, vbi quod electio debet esse in libertate eligentium; item & latè adducta in c. 1. de iurisdictione, & notata in cap. si multa de consensibus, vbi qualiter improbetur metu facta, & sine libertate.

Et in vers. licet negantur factum, & in vers. probationes hic multos refert Barbosa a. 7. & 8. & n. 10. vbi de negativa probanda circa quam videbis quæ latissime scripsi in cap. quoniam contra falsum 1. & cap. 12. de probat.

Ad Text. in Cap. In præsentia VI. hoc titulo.

P R E M I S S A M.

S V M M A R I V M.

1. Renunciatio sponte electioni de se facta, amplius non auditur.
2. Presumptio magna semper pro iudice habetur, ritque facta cum decreto stante: quid de Principe remissum, n. 3.
3. Inducta res consensu n. 4.
4. Sententia commensurata duplicem causam, vnam falsam sustinetur ex verâ, Et quid si partes approbet Iudicis personam, n. 6.
5. Renunciatio dissolutum, num. ea vi possit remitti.
6. Fides bona non presumatur propter auctoritatem sententia, n. 7.

Textus

Tertius hic quatenus decidit, ut quando quis sponte renunciat electioni de se factæ, non sit amplius audiendus super eadem electione, satis manet enodatus in cap. 2. & 3. hoc tit. alia in cap. 5.

Et in vñ. & tanta sit Iudicialis auctoritas, notat Barbosa hic cum communi Doctorem, quod pro iudice semper magna presumptio habetur; & quod stante Iudicis decreto, omnia præsumantur ritè, & rectè facta; sed non iussit ad id ut presumatur adhibere solemnitatem non enunciat. Unde ut latissimè expendas applicabis materiam textus in cap. 16. vbi Barbosa de re iudicata; & quæ Ego ibi adduxi, item applicabis pro exceptione huius diei quæ latissimè dicit sub cap. 28. de testibus, vbi quod Iudici quantcumque Dignitatis non creditur testificanti. Et quæ notat Gratianus regul. 179. quatenus agit de ea, ut Princeps semper presumatur habere iustam causam, vbi limitat modis septem.

Et textum hunc expendi in cap. 3. de rescriptis, ff. de probat. & 21. & in cap. quoniam contra falsam. 11. de probat. & 1. quæ 1. num. 1. & 35. Et de intellectu videbis quæ tradit Balboa in cap. Labor de re iudicata, a num. 32. vbi cum dicat ut res iudicata constitutur ita, intelligit ex textu nostro, ut res accipiat pro eo quod iustum est. Et adiungis quæ tradit Gratianus regula 78. præcipue num. 5. vbi quod si in sententia sint due causæ expresse, una falsa, & alia vera, ex vera subsistent reiecta falsa, ita cum multis, & cum Innocentio hoc, & applicabis quæ dico in cap. cum essent 60. de appellat. mōib.

Ad quæstiones an partes approbando personam Iudicis, videantur approbare eius sententiam, resoluit Balboa in cap. causam 14. de sententia, & re iudicata num. 2. de qua dixi Ego ibi latè. Et an qui renunciat dispensationi possit ea vti, applicabis quæ latè expendi Sanchez de matrim. lib. 8. de matrim. disp. 32. & num. 20. Et an bona fides præsumatur propter auctoritatem sententiarum, Covarruv. in 4. p. 2. cap. 8. §. 1. a num. 478. & 10.

Et ad prima verba textus nostri licet sequitur Iudex non semper ad unam speciem probationis applique mentem suam; sed ex confessionibus, depositionibus, allegantibus, & aliis. Tu applicabis quæ dicit Balboa in dicto cap. 14. de re iudicata a n. 9. & 10. & quæ ibi notavi, item & quæ dixi in cap. in nostra 32. de testibus.

Effectus potest cedere ius ad beneficium, ad quod electus fuit sine auctoritate superioris, & de num. 10.

Capitulum inter al. de electione, & n. 9.

Sp. falsa dicitur mutuo contrahentium consensu.

Renunciatio valet quæ sit in manibus electi abique superioris.

Renunciatio iure ad rem sine licentia procedit in libera renunciante, secus si fuit ad personam, aut etiam reservatione personarum.

Potest quis non posse à iudice illo, qui sub se impunitus fassus est veritatem testimonii.

Donata intelliguntur mancipia donata, & tradita in fructum mancipiorum.

Tertius iste quatenus dicit quod qui renunciat litteris beneficalibus, non ideo institutioni imm factæ renunciare videtur; quia ut advertit hic Barbosa num. 3. in vñ. ap. in fratrem & Canon. cum admodum tractu, licet non obstante litterarum renunciatione, prædictus N. in Canonico administrari mandatur; quia facta fuit nova collatio per novas litteras, in quibus mandatur Canonici, quod non obstante renunciatione ipsam ad Canonicum, & fructum recipiant. Et secundum hoc rectè comprobatur hæc decisio ex notatis supra in cap. 2. & 3. de illo, qui renuncians beneficium, ad illud de novo bene eligatur.

Et in verbis litterarum suarum vobis reddens probat cum multis Barbosa hic num. 2. quod absque Superioris auctoritate potest renunciare litteris ad beneficia, ac iuri ad rem beneficio competenti per electionem, presentationem; Garcia de benef. p. 11. cap. 3. num. 147. Et vnde advertendum est longam dari differentiam inter resignationem beneficij, in quo resignans habet ius in re, & inter cessionem illius; in quo habet ius ad rem; quia in priori casu, cum sit vera, & propria resignatio, superioris admissio, & acceptatio est necessaria, ut pollicetur casu non requiri, ut in manibus superioris celebretur, sed sola partis dimissio sufficiat, iuxta textum nostrum, & glossam in cap. si electus de elect. lib. 5. recepta ex Boëno decis. 308. num. 1. secundum quam iudicavit Rota decis. de curpar. in & decis. 8. n. 1. eodem tit. in nouis.

Et est differentia ratio, nam eo ipso quod beneficiarius perfectum ius habet in beneficio, statum Ecclesiæ ius competit, per quod ipse Ecclesiæ inservire compellitur; sic ut ab eius servitio nequeat se eximere, nisi Prelatus accedat consensu; eo quod inter beneficiarium, & Ecclesiam, sit celebratus ille quasi contractus, de quo sub Rubr. dixi, quod non procedit in casu secundo, in quo beneficiarius habet tantum ius ad rem, ut hæc; quia ante collationem, nullum Ecclesiæ ius acquisitum considerari potest, quod desiderat superioris consensum, ut remittatur.

Vnde inferitur quod si absenti beneficium conferant, possit illud ante acceptationem Prelatus inconsulto dimittere, postea vero minime; quia per acceptationem consequitur ius in re, iuxta textum in cap. si ubi abique de prob. lib. 6. cap. fin. de concessione prob. eodem lib. quod sine superioris approbatione, nequit dimittere, docet Barbosa de iure Ecclesiæ p. 2. c. 15. n. 26. & notat Gonzalez in reg. 8. Cancel. glossa 1. §. 2. a num. 6. quod vacare non dicitur beneficium per eum, cui facta fuit in absentia collatio ante acceptationem.

Ad Text. in cap. Sanè VII. hoc titulo.

P R A E M I S S I V M.

S U M M A R I V M.

Renunciatio litteris beneficalibus, non ideo videtur renunciasse institutioni imm factæ.

Renunciatio potest absque superioris auctoritate litteris ad beneficia, ac iuri ad rem; & de differentia iuri in re, & ad rem, num. 3. & 4.

Beneficiarius habens ius in re, non amonetur à servitio beneficij, nisi de Prelati consensu.

Dimissio beneficii ab absente, potest fieri sine auctoritate superioris, si nondum illud acceptavit, secus si illud acceptavit.

Fernandus de Offic. & sacris Eccles. Tem. I.

Q 2 Hinc

6 Hinc fit posse electum ad aliquod beneficium cedere iuri suo, & electioni de facta absque superioris licentia, ut colligitur ex textu in *cap. in praesentia, hoc tit. cap. ex ore*, de his, quae sunt à maiori parte Capituli quavis electioni de se facta consentisset; ex eo; quia per electionem acquiritur electo ius ad beneficium, non verò ius in re, iuxta textum, quam fit de electione *lib. 6. Flamin. de rescriptis, lib. 2. quasi. 23. num. 7. Garcia de benef. part. 1. t. cap. 3. num. 247. cum aliis Barboza *tit. cap. 15. num. 28. & 29.**

7 Nec obstat textus in *cap. cum inter 21. de electione*, ubi per mutuum electi, & eligentium consensum, quasi coniugale vinculum contrahitur: nam intelligendus est textus ille cum glossa ibi, verbo *quasi*, & addit Barboza *dist. 2. part. cap. 15. num. 30.* posse etiam intelligi, ut loquatur de vinculo, quod sponsalibus de futuro resultat; ita ut quædammodum sponsalia solo contrahentium consensu dirimuntur, iuxta textum in *cap. 2. de sponsalibus*, & sic vinculum illud mutuo electi, & eligentium consensu dissolvatur. Et ob id valere renunciationem, quæ in manibus electionis absque superioris licentia celebratur, ut notavit glossa verbo *renunciavit*, in *cap. 2. de translat. Pralat.* Unde evenit ut renuncians electioni de se factæ amplius non exaudiat, nec eius appellatio ad novam electionem impediendam admittatur, ut cum communi resolvit Flam. *dist. quasi. 23. num. 9.* & aperte decedit textus in *cap. cum inter 16. de electione*, ubi notatur.

11 Quæ tamen sunt dicta de predicta renunciatione iuri ad rem, sunt intelligenda de simplici & libera renunciatione, non de ea, quæ fit ad fauorem certæ personæ, aut cum reservatione pensionis; quia tales renunciationes non admittuntur, nisi renuncians habeat ius in re, cum ius ad rem non sit tantæ potentie, ut possit in alium transferri, sicut notavit Rota *decis. 17. de prob. in nouis. Flaminio dist. lib. 2. de rescriptis, quasi. 23. num. 3.* & colligitur ex his, quæ notavi supra in Rubrica.

12 Glossa in verbo *dellus*, notat Barboza hic cum multis *num. 4.* questionem. An si natus promittat delinquenti impunitatem, si veritatem confiteatur, pæfacta ea teneatur illi punire, de qua citat Clatum in *praxi qu. 55. vers. allegare*, Antonius Gomez *lib. 3. var. cap. 12. num. 6.* quibus addo Covarruv. *lib. 1. var. cap. 2. num. fin.* ubi agit de questione, an qui propter iudicem fassus est delictum, debeat damnari, de qua ego lati in *cap. accedens 4. vi lite non contestata quasi. 4. vers. ad secundam*, dum egi de ea questione an index possit sub spe impunitatis eum damnare, quæ sub talis spe sit veritas.

13 Et in glossa *reddens*, *num. 5.* probat cum multis hic Barboza, ut donatus, & traditis instrumentis municipiorum, municipia ipsa intelligantur donata, & comprobant inter alios, quos refert Covarruv. *lib. 3. var. cap. 16. per glossam hic num. 12. videndus num. 10. & 14.* Anton. Gomez, *tom. 2. var. cap. fin. num. 21.* Molina *de primogen. lib. 4. cap. 2. num. 10.* Marten. *l. 1. glossa 6. a. n. 2. tit. 6. lib. 5. recipit.* & pro amplius in exomatione adiunges quæ notavi supra in *cap. 2. de consuetudinibus*.

Ad Text. in cap. Quod in dubiis VIII. hoc titulo.

P R Æ M I S S A.

S U M M A R I U M.

- 1 Renunciatio facta in manibus Laici non tenet, & sit renunciatio beneficio spoliandi, quid sit, & verbo fiat *num. 1.* & 3. & quid de proprietate beneficii, *num. 9.*
- 2 Renunciatio facta in manibus Laici quantumcumque dignitatis, & etiam si habeat ius patronatus, sunt nulla.
- 3 Renunciatio facta sine assensu superioris, non tenet in praesentia Ecclesiae, sicut renunciatio, in cuius praesentiam imperari potest, explicata *vi num. 5. & 10.*
- 4 Renunciatio beneficii a se sola voluntate resignantis procedere potest sub distinctione reali, & verbalis dimissionis, *num. 7. & 8.*
- 5 Regressus ad beneficium resignatum, qualiter fiat exceptio superioris, siue cum licentia sui beneficii dimissionis.
- 6 Possessio beneficii amittitur per dimissionem, & proprietatem non nisi accedente superioris consensu, & ratio differens, *num. 12.*
- 7 Renunciatio beneficii, regressus ad illud sine novo est, quævis superior renunciationi non consentit.

PROBAT textus hic quod renunciatio facta in manibus Laici, non tenet; sed renunciatio est beneficium spoliandum: & sic probat Barboza hic *num. 5.* quod non est nulla ipso iure, cum veniat spoliandus; & *num. 2.* ait in tantum procedere, ut facta renunciatio non valeat, quod procedat etiam si Laicus sit Notarius Cameræ, vel Cancellarius; & quanvis habeat ius patronus in beneficio, & potest etiam ad Laicum constitutum in Ducali, Regali, aut Imperiali dignitate, nisi Reges habeant ius conferendi, & recipiendi resignationes; quæ omnino adiuvant, & amplius ex his quæ notavi in *cap. de essentia 56. de electione*, & ex his, quæ dixi latè *sub cap. 3. de iudicis qu. 5.* & confirmatur ex his, quæ de incapacitate Laicorum dixi latè respectu rerum Ecclesiasticarum in *cap. 2. cap. 4. cap. 8. cap. novis 13. cap. quater 17. cap. fin. de iudicis*, & in *cap. 5.* cum aliis de foro compet. & ex his, quæ notavi supra in *cap. 7. cap. 10. de consuetudinibus*, in terminis Barboza de iure Ecclesiastico, *part. 2. lib. 3. cap. 15. num. 183.*

Unde rectè Barboza hic *num. 4.* improbat intellectum Rebuffi de pacificis possessionibus *num. 149.* dum tenet resignationem beneficii in manu Laici verbo simul, & re factam valere, factam verò verbis tantum ininimè; quia neutra valet, scilicet tam illa, quæ fit verbis, & re, quam illa, quæ fit verbis tantum, si non probatur à superiore; & utramque valore probat cum Nauarro, & Flaminio, si ab ipso probetur.

Itaque cum iam sub Rubrica addiderim personæ legitimæ, coram quibus renunciationes fieri debent, & de quarum consensu, & generaliter ibi dixi competentem esse omnem superiorem ordinarium Ecclesiasticum haberi spiritualia sequitur, ut resignationes factæ in manibus Laicæ personæ, etiam si habeant ius patronatus in eo beneficio, & quivis fit Rex, vel Imperator, sint nullas momenti, &

& roboris, Flaminius de resignatione lib. 7. quest. 9. num. 14. Maltrillius deef. 31. num. 11. Borrellus in summa deef. 500. 1. 21. 26. de benef. resignat. num. 1. Cardinalis Mantica deef. 160. quest. 41. Riccius p. 3. deef. 139. num. 5. Cardinalis Tuischus littera R. conclus. 267. num. 1. & 2. per textum nostrum.

- 4 Sed quia per textum hunc Doctores solent requirere Superioris Ecclesiastici assensum ad veram renunciacionem beneficii; idem applicabis notata supra, tam in Roberto, quam in cap. aduenerit. 4. hoc tit. & in terminis ad textum nostrum Riccius deef. 1479. docens, ut renunciatio debeat fieri cum licentia Superioris, seu eius auctoritate, addens ut alias non teneat in preiudicium Ecclesie, aut Superioris illico dicit, tenere tamen in preiudicium renunciantis; quia ex hoc censetur fecisse tacitum pactum de non petendo beneficium, ita cum Balbo in deef. 19. † Et insert in preiudicium renunciatis vacare beneficium, & postquam impetrari, sic cum Ruino in deef. 90. quamvis taliter factam renunciacionem, possit Superior approbare, seu ratificare, Rota in deef. 1. de renou. cau. sed limitat cum eadem Rota in deef. 3. & 3. hoc tit. nisi ante aduersionem, & gratificationem renunciauerit, & mutauerit voluntatem cum te integra, possit penitere.

6 Possit ergo hic dubitare an sola voluntate beneficiarium possit procedere resignatio beneficii; sic ut se abdicet a munere seruienti; & quamvis Innocent. hic docet absolute renunciacionem sine Superioris auctoritate factam, nullius esse momenti, per textum, quem ponit expellum in cap. non oportet 7. quest. 1. ibi hoc factum prout arrium

- 7 aduenerit, ut iam retuli sub dicto cap. 4. † Tamen Barbosa agens ex proposito lib. 3. de iure Ecclesiast. p. 2. cap. 1. §. 4. num. 16. distinguit inter renunciacionem verbalem, aut realem; ita ut prima quantumvis perfecta, dum pendet Superioris aduersione valida sit interim quandiu per Superiorem reiecta, & repudiata non fuerit, ut videre est in dissolue: id quocumque contractu, duorum consensu celebrato comprobans ex regula textus in l. si pecuniam ff. de condictione ob causam lib. 1. questione 11. num. 6. de resig. † In secundo casu si agatur de reali dimissione beneficii, propria auctoritate facta, tunc possit beneficiarius per Superiorem compelli ad dimissum beneficium iterum regrediri, quantumvis aliud acceptasset, sitque in potestate Superioris renunciacionem acceptare, & alteri beneficium conferre, vel cogere antiquum Prelatum, ut ad beneficium, quod propria auctoritate dimiserat, iterum reuertatur, sic intelligit Barbosa textum in dicto cap. cum oportet cum alijs, & concludit cum Nauarro eum, qui per realem beneficii dimissionem, possessionem amittit, si antequam per Superiorem acceptetur ad illud regredientem incipere iterum possidere, & ad hanc nouam possessionem apprehendendam Superioris auctoritate preterequiri: & in hoc sensu defendi posse glossam in cap. quod Dei de stat. Monach.

8 Nec huius resolutioni obstat textus noster ibi Sui beneficii spoliando, quasi per resignationem; de qua hic resignans possessionem non amittit; quia respondetur verba illa intelligenda esse respectu proprietatis, quam renuncians retinet, quando renunciatio per Superiorem admissa non est; non verò de possessione, quam per nuda beneficii dimissionem amittit, ut docet Zabarella in elem. 1. hoc tit. num. 19. † Et sic concludit Barbosa in deef. 1. de resig. cum alijs.

- 9 Nec huius resolutioni obstat textus noster ibi Sui beneficii spoliando, quasi per resignationem; de qua hic resignans possessionem non amittit; quia respondetur verba illa intelligenda esse respectu proprietatis, quam renuncians retinet, quando renunciatio per Superiorem admissa non est; non verò de possessione, quam per nuda beneficii dimissionem amittit, ut docet Zabarella in elem. 1. hoc tit. num. 19. † Et sic concludit Barbo-

Fernosin. de Offic. & factis Eccle. Tanti.

sa deef. cap. 1. de iure Ecclesiast. lib. 3. num. 18. renunciacionem quandiu à Superiore admissa non est, validam esse in preiudicium renunciantis, posse tamen per Superiorem repudiari, sic intelligens Doctores vocantes predictam renunciacionem nullam respectu Superioris, validam verò respectu renunciantis.

Notabis verò, ut cum sic renuncians compellitur per Superiorem, ut reuertatur ad beneficium, tunc non sit nouus titulus necessarius; quia quamvis per realem beneficii dimissionem, de qua dictum est, beneficiarius possessionem amittat, retinet tamen proprietatem, & titulum sui beneficii, quandiu renunciatio per Superiorem acceptata non fuerit, docent hic Innocent. num. 1. Abbas num. 8. Zabarella in dicta elem. 1. hoc tit. num. 17. Menochius de arbitrar. casu 21. num. 43. Rota deef. 3. num. 2. hoc tit. † Et reddit rationem Flaminius deef. lib. 3. de renunciacione quest. 1. num. 37. quia scilicet possessio est quid temporale, quod absque Superiore amittitur, iuxta quae longè tractati in Rub. de caus. posses. & p. p.

Ad textum nostrum videbis Naldum hic, & pro eo adiunges Doctores sequentes, qui questionem videndam tractant, Couarr. lib. 1. varior. cap. 1. §. 4. num. 6. vel. nam renunciatio, de qua supra, Flamin. de resignat. lib. 1. quest. 4. num. 41. ad bonam aliam questionem Zeuallos in practico quest. 666. dum agit de illa, an resignans, si Iudex eligatur possit esse Iudex, & ad utramque partem agens affirmatiuam defendit sub distinctione, quem videbis cum multis de illa agitantem, quam vocat subtilem, & possunt pro negatiua applicari nonnulla quae dixi sub cap. 12. de iurisdic. de Iudice in propria causa & de ea dico questione sequenti.

QVÆSTIO I.

An resignans si Iudex eligatur possit esse Iudex. Et effectus resignationis probetur ante executionem litterarum resignationis; ubi an sint purificatae conditiones antequam resignatario detur possessio seu mantententur resignans. An conduntur possit dari in beneficio inrispatronatus.

S V M M A R I V M.

- 1 Resignans Canonici consensum in dignitate possit esse Iudex in causa sibi commissa sine delegata ratione dignitatis ante executionem litterarum resignationis, num. 2. & proprio à num. 4. 7. & 8.
- 2 Habitatio in qualibet commissione desideratur in principio.
- 3 Alim legitime percellit, & consummat, non visitatur, licet perueniat ad casum à quo inchoari non poterat.
- 4 Canonici in Cathedrali, vel dignitate qua in delegato Summi Pontificis requiruntur debet adesse in principio commissionis quousvis in tempore presentationis dignitas eius cessauerit.
- 5 Resignationis effectus non probatur ante executionem litterarum nec iam adhibetur à resignato quamvis resignans tanquam canonice ab

Ordinario administrasset, & etiam si resignatarius capisset beneficii resignati possessionem, n. 10. & 11.

12. Resignatarius gratia facta in forma dignum militem tribus sui resignatario domo de habitatione confect & fuit collata.
13. Resignatarius datur mandatum antequam resignatario de iure passivo idemque procedit pendente lue super validitate, & invaliditate resignationis, & an sit purificata conditio, n. 14 & 15. folio n. 16.
16. Mandatum derogatur resignanti & datur resignatario qui est in possessione.
17. Condiem potest dari in beneficio iuris patronatus cum consensu Patroni, peremptum, aut temporaliter declaratur n. 18.
18. Ordinarius prebendat & ex causa potest sine consensu Patroni potest condicere in beneficio, utrumque semel necesse est.
19. Permutatio, seu resignatio in patronatibus Regium valet sine Regis consensu.
20. Derogatur Pontifex Romanus sui Patronatus Laycorum in sex capitulis.

AD primam questionis partem que exemplificatur modo sequenti an si causa, v.g. fuit commissio Antonio Canonico aut alio constituto in dignitate qui post datam & receptionem litterarum resignavit Canonatum vel aliam dignitatem in favorem Iohannis, nunc ipse resignans possit decidere causam, aut Iohannes eius resignatarius in quo dubio inveniunt dissentientes interpretes, & pro negativam, ne per resignans nequeat iam cognoscere de causa sibi commissam, facit: nam resignans vt latè dixi sub Rub. & in cap. 4. sub quest. 1. statim perdit titulum & possessionem, & pro mortuo reputatur, eo quod per resignationem amittitur, nedum dominium & proprietatem, sed etiam possessio naturalis & civilis, vt docent Aoton. de Butrio, in cap. solliciti, num. 13. de res. spolia. Mohedanus, decis. 87. Cardinalis & Abbas in cap. quod in dubio, hoc ius. Patritius Flamin. lib. 1. de resignat. benefic. q. 54. n. 70. & quest. 1. num. 11. & facit secundo quia illa commissio fuit realis & concessa contemplatione dignitatis, vt in cap. statum de rescriptis lib. 6. argum. plurimum quæ dico de interpretis notant, in cap. quoniam. Abbas infra de officio Iudicis deleg. unde cum cesset per resignationem commissio, causa videtur sequi vt debeat cessare delegatio, ex doctrina textus in cap. cum cessante de probat. vbi dixi de regula cessante causa, maxime cum commissio pervenerit ad casum in quo non poterat inchoari, sicut in regula de iudicio, cumque causa debeat committi constitutis in dignitate, argumento eorum quæ dixi de iudicibus religionum conservatoribus in cap. 5. de foro comp. quest. 12.

Et hæc ratio militet non solum respectu principii, sed in medio & in fine causæ, & ex mutatione status videatur mutata persona, cap. feminina dist. 50. cap. 1. dist. 33. sequitur vt cessante dignitate quæ sit causa finalis concessionis, non possit resignans causam post regressum inchoatam finire, ex cap. penult. de officio deleg. Ita continenter resoluunt Doctores quos adducit Flamin. supra quest. 1. n. 4. in fine. Abbas qui communem dicit in dist. cap. quoniam. Abbas, vbi Innocentius.

Nihilominus contrariam tenent opinionem glossa in dist. cap. statum, verbo canonico vers. ubi tempore data. Archidiaconus num. 3. Anchar. n. 5.

Geminian. num. 9. ibi, idem in cap. licet canon. in princ. de elect. lib. 6. Cardinalis Zabarella in elem. c. 5. principalis quest. 6. de rescript. Abbas conf. 93. lib. 1. Paulus de Castro conf. 327. volum. 1. Decius in dist. cap. quoniam Abbas, num. 56. vbi dicit hanc communem & ibi Felinus num. 1. in d. & Flaminus supra num. 66. an hanc opinionem defendit interpetando textum in dist. cap. statum de rescriptis, vbi satis facit fundamentis adductis pro contraria opinione, concludens quod pro hac sententia fuit iudicatum in Sacra Congregatione Concilii Trid. 21. May 1587. vbi Congregatio censuit posse resignantem de causa cognoscere, etiam post resignationem, & hanc ego amplectendo cum consensu ex dictis sub dist. cap. 4. nota quest. 1. vbi dixi quæ desiderantur vt resignatio simplex siue condicatur alicui prius resignanti ad titulum, possessionem, & fidei iuribus beneficii resignati; & falsumque ex sequentibus fundamentis quia tempore commissionis resignans adhuc esset Canonicus vel constitutus in dignitate, & in qualibet dispositione ius spectandum principium, & habebat tunc tempore desideretur cap. 1. cap. si ex tempore, de rescript. c. dudum de electis, l. semina fide Senatus vbi l. casu, ff. de iudicio l. si procurator si mandatis, patet vt cum resignans adhuc fuerit in ea dignitate, sufficiat inde vt ea qualitas adferat eo tempore in quo ipsa dispositio fortiter debeat effectu, l. 2. ff. de antro & argenti legat. l. ex facio § si quis et l. 2. ff. ad Trebellian. ob idque sufficere vt tempore commissionis illa qualitas subsistat, ex regula textus l. in delictis, §. ex-eramur ff. de acq. arbor. l. Titius ff. de testam. n. 18.

Non inquam officit quod dignitas deficiat, si quidem in principio commissionis steterit ex vulgato axioma, quod adus perfectus & confirmatus non viriatur licet perveniat ad casum in quo inchoari non poterat, ex reg. textus in l. in substitutione, ff. de vulgari, l. heredes, ff. ad Trebell. l. spo. cod. de suprad. de quo Anton. Gomez in l. 48. Taur. n. 5. & in l. 6. num. 1. & in l. 40. num. 22. & num. 1. var. cap. 19. num. 14. Mancosio in l. 1. et l. 8. glossa 4. num. 20. lib. 5. recopil. Parisius conf. 29. volum. 1. Durac. Perez lib. 5. ordinam. tit. 3. fol. 147. Tyraquelus in l. si conqueam, verb. demonstrare largum, num. 23. & verb. l. ex parte liberis, num. 155. & in tract. cessante causâ, limit. 11. num. 15. de quo plura Zenillos in pract. quest. 72. n. 5. idem glossa 666. vbi docet relationem nostram sententiam, maxime vt ipse ibi ait num. 7. textus in dist. cap. statum, solum requirit vt causæ committantur habentibus dignitatem Ecclesiasticam.

Vnde cum qualitas canoniciatus in Cathedrali vel dignitatis que in delegato Summi Pontificis requiritur debeat in principio adesse tempore commissionis, vt notant Flamin. de resign. lib. 4. quest. 11. num. 17. Gigas de pensionib. quest. 22. num. 19. Cardinalis Tuitches l. 2. concl. 145. num. 15. Mallob. de Synodo Diocesana, cap. 4. dub. 13. num. 47. & dicunt Tyraquelus in tract. cessante causa limit. 4. num. 4. Gonzalez in Reg. 8. Canon. §. 3. prem. n. 71. Sanchez de Matrim. lib. 8. dist. 27. num. 28. Mallob. dist. dub. 13. num. 48. vt sufficiat tempore impetrationis rescripti Pontificis, quoniam tempore presentationis eius cessaverit dignitas quem tunc obtinuit. Secus si tempore impetrationis ea dignitas non adesset, & sequitur bene dicendum iuxta terminos nostre adductæ sententiæ, quod si Canonici cui causa committitur per Sedem Apostolicam post accepta

acceptationem litterarum desinat esse Canonicus, inchoantibus possit esse iudex in causa illa ut docet *Azcedus conf. 70. in 18. lib. 4. v. cap. 1. num. 50. & ad eam Pisanam lib. 4. cap. 6. num. 65. Barbosa in dist. cap. statutus de receptis, num. 10. cum aliis. Gironda de priuilegiis, a. num. 110. Massob. dist. dub. 13. num. 49. Stephanus Gtavian. de sepe. forens. cap. 99. Aloyius Riccus in praxi rerum forens. de sepe. § 16. in 1. editore. alias 41. in 2. edit. Galletus in *M. Argaria casum consensu. verbo delegatus, n. 3. & verbo remittitur ultimo.**

Ad secundam questionis partem an effectus renunciationis probetur ante executionem litterarum renunciationis, plectis, quae dixi in dist. cap. 4. § 1. & a. num. 1. hic breuiter respondeo, ut non probetur nec ius abdicetur si resignans donec litterae fuerint executae de beneficio renunciatum acquisitum. Rota coram Gregor. XV. de sepe. 159. num. 6. uti fuit dictum in *abulca. & Zamora. beneficiorum 17. Iunij 1594. coram Peniz* impressa per Garciam de beneficiis p. 6. cap. 2. num. 116. & in *Burgos. Canonatus 18. Aprilis 1597. coram Cardinali Pamphilo*, seu impressa per Marchesatum de commissis, tom. 1. pag. 143. & in *Ampurias. beneficiis 17. Februarij 1624. coram R. P. D. Merlino & in numerina Parachatus 18. Iunij 1630. coram R. P. D. Mo-*

mannio; ubi extenditur quamvis resignans tanquam Aeronomus ab ordinario deputatus beneficium administrasset, quia huiusmodi actus non concludit necessario quod resignans habuerit animum abdicandi a se beneficium & possessionem in euentum in quem illud perperuo non acquireretur resignatio: nam deficiente hac conditione ius remanet penes resignantem, donec ea purificetur. Achilles de *est. a. n. 1. de rerum permut. § 1. & in terminis caput possessionis per resignatarium etiam volente resignante, si vero beneficium resignatario non acquiritur est optima decisio Mohedan. quam sequitur Rota in dist. numerina Parachatus huncque esse intentionem resignantis dixit etiam Rota in *Leodien. Canonici 5. Dionysij 11. Mach 1616. coram R. P. D. Pirouano*, sequitur Barbosa de iure Eccles. l. 3. c. 15.*

num. 27. & sic Rota in *relembro. Canonici 4. Februarij 1631. coram R. P. D. Merlino* impressa per Paulum de Rubis de sepe. 92. & num. 13. num. 1. alius part. 6. reuoc. dixit quod si gratia renunciationis fuerit expedita in forma dignum, per quam datur deinceps mandatum de providendo, quatenus resignatarius reperitur idoneus, ut iam adduxi dist. cap. 4. sub quest. 1. in fine, vtr. ad secundam, nullum tribuatur resignatario ius in re, nec a resignante ius abdicetur, nisi postquam gratia mediante collatione facta resignatario fuerit executioni mandata.

Ad tertiam questionis partem lectis etiam quae dixi sub Rub. & in dist. cap. 4. sub quest. 1. hoc ita breuiter respondeo, ut antequam resignatarius ad ipsam possessionem detur mandatio resignans etiam contra resignationem, ex his quae latissime scripsi de maintenance, sub textu in cap. si etiam 9. de probat. iuribus, & ex multis sub tit. de rescriptis. praecipue cum ago de interdicto remittendi & in terminis saltem respectu detentionis dixi Rota de sepe. l. hoc ita in nouis, cum aliis in *Leodien. Canonici 5. Pauli 15. Iunij 1621. coram Card.*

Vetofio, § 1. idemque procedit pendente lite super validitate vel invaliditate renunciationis § 2. an sint purificatae conditiones, sic Barbosa dist. cap. 17. num. 75. in fine, § 1. ubi addit cum Rota de sepe. 92. p. 2. recent. ubi aliae referuntur decisiones mantenen-

tionem denegari resignanti, si resignatarius sit in possessione cui, & non resignantis, est tunc data manutentio, ex adductis sub dist. cap. licet & alibi.

Ad quartam questionis partem an coadiutor possit dari in beneficio iurisdictionis cum iam supra sub dist. cap. quest. 1. diximus, ut possit resignari beneficium iurisdictionis cum consensu patroni, & conditionibus, quibus infra dico in cap. quia vtr. de iudiciis quest. 3. § 1. n. 12. ubi agens de subrogatione in beneficiis etiam de subrogando in beneficio iurisdictionis. quare iam nunc & intra materiam positam iuri legumini de hoc dubio inquirimus, igitur Lambert. de iurepatronatus l. 2. § 1. a. quest. 6. princip. art. adre soluit ut cum coadiutorem dare sapiat ordinarium status Ecclesiae, & in eo vertatur interesse Ecclesiae quam patroni defendere tenemus, requiratur ad id Patroni consensus, siue coadiutor detur ut sit futurus & perpetuus successor, siue ut sit temporalis; eo quod iuribus sit senex, indolens vel demens, etiam in terminis cap. vtr. de clerico agitante lib. 6. § 1. tamen Barbosa de iure Ecclesiastico in tract. de renunciatione lib. 3. cap. 15. sub. n. 144. in vers. vbi dixit praedictam resolutionem esse intelligendam in casu quo necessitas Ecclesiae adeo viget, ut quicumque dilatio illi nocere possit; quia tunc potest coadiutor deputari etiam sine patroni consensu per Ordinarium, vel iuxta terminos d. cap. vtr. dummodo tamen quam primum eius requiratur assensus quam velit nolite conflictio sibi de Ecclesiae necessitate perferre tenebitur.

Et enim dicta sunt per modum provisionis, quae ideo non mutant statum Ecclesiae; Rebuffus de sent. provision. in presat. num. 37. Duran. de sepe. 74. num. 40. qui dixit ut Ordinarius sua ordinaria auctoritate possit deputare Vicarium seu oronominum in beneficio vacante de iure Patronatus, interuenit & quovisque de rectore providetur aut cognoscitur de iustis eligentium; sic etiam n. 50. ubi num. 39. post Felernum de Senis conf. 91. n. 3. vtr. item inseret, & resolut quod sine consensu Patroni potest deputari vicarius per Ordinarium.

Imo & in patronatibus Regis non valeat resignatio, siue Ecclesiae permutatio, absque Regis consensu, de illo inficio dixit Cabcedus de patronat. Regi corona cap. 11. num. 6. sed in quibus casibus Romanus Pontifex derogationes concedere soleat frequenter tradunt *Schiz. de beneficiis p. 2. quest. 13. Rebuffus in tract. de nomin. quest. 15. num. 9.* hodie vero refert Barbosa dist. cap. 15. num. 144. lex casus. Primus in vacatione per obitum apud Sedem. Secundus in vacatione per resignationem ex causa permutacionis. Tertius quando beneficium vel ius patronatus est singulorum. Quartus quando patroni in praesentatione commissiverunt simoniam. Quintus quando provisio est pro filio patroni vel conpatrono. Sextus quando ius patronatus est mixtum. Mohedan. de sepe. 156. in fine, Flaum. lib. 1. de resign. quest. 4. Garcia de beneficiis p. 1. c. 1. § 11. num. 183. eo quod in tali mixtura eminet qualitas patronatus laicalis.

Ad Text. in cap. Ad supplicationem
IX. hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Renunciandi licentia conceditur Episcopo à Papa.*
- 2 *Accessus non tutus, & de saluo conducto remissus.*
- 3 *Pallij usus qualiter permittatur remissus, ubi non ab Archiepiscopo, qui renunciavit.*
- 4 *Pauperi voluntarius, non subiacetur.*
- 5 *Pauperis necet, qua culpa provenit.*

Textus hic quatenus dicit quòd Papa est, qui Episcopo concedit cedendi, & renunciandi licentiam, cum sine mortis periculo, in ea Ecclesia morari nequii; ideo veniunt hic iungenda, quæ Doctores tractant in cap. 1. & cap. sequenti de causis renunciandi.

- 1 Et quatenus hic Barboza num. 2. in vers. mortis, dicit quòd accessus non tutus, probatur si in loco, in quo citatus comparare tenetur, sit pestis; ideo applicabis quæ de accessu ad locum non tutum dixi sub cap. 4. ut huc non concessi. quest. 1. & 2. & quest. 3. ubi de saluo conducto, & applicabis quæ dixi sub cap. 10. & 14. de prescriptis. ubi de impedimentis ad prescribendum, inter quos pestis annumeratur aliqua supra sub 12. de electis.
- 2 Et in vers. cui concessimus, ut in ipso Archiepiscopo usus pallij, textus hic in hac parte manet intellectus supra sub tit. de auctoritate, & usu pallij, ubi leges applicando integram materiam, ubi, & quando permittatur pallij usus, & nùm ab Archiepiscopo, qui renunciavit.
- 4 Et quatenus Barboza hic num. 6. ex glossa ad sustentationem notat indignum esse ei subueniri, qui sua culpa, aut vitio in egestatem incidit. † Et quòd pauperis necet quæ culpa alicuius provenit multis comprobans; ideo adiunges quæ de paupertate adduxi sub cap. si qui testim. 8. de testib.

Ad Text. in cap. Nisi cum pridem
X. hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Renunciandi causa quæ admittantur.*
- 2 *Scandalis materia remissus.*
- 3 *Senes delinquentes puniuntur, sed mitius, & comparantur pueris.*
- 4 *Filij nobis, aut maneres qui remissus.*

Hic in textu nostro exactè Barboza censet causas sex, ex quibus Papa solet ab Episcopis admittere renunciationem Episcopatus, quas breviter retulit compilator hic in duobus versibus, quos retuli ad litteram supra in cap. 1. & causas in illis comprehensas expendi hic cum multis, naq incongruè Barboza omnino videndus, & communiter Doctores; de casu infirmitatis, seu debilita-

tis, & senectutis iam supra dixi sub dicto cap. 1. iterum videndus Barboza de iure Ecclesiast. p. 2. lib. 3. cap. 19. à num. 89. ubi cum multis, quibus addo bene agentem de causis renunciandi, Azor. lib. 7. mor. tom. 2. cap. 18. præcipue quest. 4. & 5.

Ec in vers. pro gravi quoque scandalo, hic poteris applicare quæ latè doxi de scandalo vitando in c. 2. de prescriptis.

Et in vers. alia causa applicabis questionem, de qua Antonius Gomez. lib. 3. variar. cap. 1. à num. 68. ubi adducens textum nostrum agit de questione an senes delinquere possint, ut puniantur, & affirmat, sed mitius, & comparat eos pueris, quare applicabis quæ infra noto ad titulum de delictis puerorum.

Et in §. persona adiunges extra materiam integram latitanti, de qua occasione hac poteris tractare, qui dicantur Nothi, qui autem Manceres, tractat Covarruvias in 4. p. 2. c. 5. 4. & 5. §. 1. 1010 n. 2. & 2. & multi alij iam temporibus hisce dum agunt de irregularitate; aliquid p. 1. cap. 1. num. 13. qui iurij, & naturales, de quibus infra qui filij sint legitimi, & sub tit. de filijs Presbiterorum, ad questionem infra in cap. fin. in fine.

Ad vers. si tamen culpa latet videbis quæ notat Covarruvias in clem. si fortevis 2. p. 5. §. 3. sub n. 4.

Cumque huius textus materia claudat diversas, in cuius enodatione quamplura possent ad longum tractari, & facile possit ab alijs locis recolligi, ideo non insisto in ampliori enudatione.

Ad Text. in cap. Post translationem
XI. hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Episcopus renunciavit Episcopatu propter crimen, non reasumitur, secus si propter persecutionem, infirmitatem, defectum scientie summam ignorantiam, &c. Nec reasumitur ad alium Episcopatum decessu in Monasterium, ut penitentiam ageret delicti, numero 2. §. & n. 7.*
- 3 *Renunciare cogitur Episcopus propter conscientiam criminis, & ad id cogitur si crimen post peractam penitentiam impedit executionem ordinis.*
- 5 *Crimina committentes facilius ad resignandum admittuntur, si sine de illis, qua privant à beneficio, ut in homicida, adultero, Concubinario, &c.*
- 6 *Renunciare coram Ordinario simpliciter possunt criminosi post receptas probationes conclusas in causa, ac applicatione pendente, nisi crimen renunciante redderet indignum beneficium.*
- 8 *Cessare quando dicatur effectus, cessante causa ubi de effectus causa impulsiva.*

Ocet hic Pontifex quòd Episcopus, qui renunciat Episcopatu propter crimen, ad Religionem transiit non possit ad Episcopatum reassumi, secus si renunciavit propter persecutionem, infirmitatem, defectum scientie, simoniam, ipso ignorante, commissam, vel aliam similem causam; & comprobans Barboza num. 1. ait, vel explicat

explicat. num. 2. † quod si quis ex Episcopali statu transierit ad Monachatum propter delictum, ut quia fuit Episcopatu depositus, & in Monasterium detrahitur ad penitentiam peragendam, non potest iterum ad Episcopatum, etiam aliud tenocari probans ex *cro. hoc nequaquam* 7. *quod. 1. & in cap. tempus* 4. *idem eadem causa*: applica notatum infra in *cap. fin. vers. per hunc*.

igitur pro exacta explanatione adiunges notata supra in *cap. 1. & 3. vbi de renunciatione quando licitum, & denno eligi valeat*, item quia Doctores deducunt ex precedenti cap. in *vers. propter conscientiam etiam criminis*, ex quo *vers.* colligunt quod Episcopus propter conscientiam criminis cogitur renunciare; multis comprobatur Barbosa *ibi* n. 3. † *vbi* num. 4. in *vers. propter quod ipse officii executione post peractam penitentiam impeditur*, addit quod potest, imò quod tenetur Episcopus religare propter conscientiam criminis, eo tantum casu, quando committit crimen, quod post peractam penitentiam impedit ordinis executionem, ex glossa hic, verbo *dumtaxat*, & Abbate num. 7. Innocent. n. 2. & 3. cum aliis multis idem Barbo. *de iure Ecclesiastico* p. 2. lib. 3. *cap. 1. §. num. 93.* † Etenim ait n. 104. crimina committentes facilius admitti ad resignanda beneficia, cum ad eorum privationem loca conveniant, & Prosperus de August. *ad addum. ad summam Bullarum*, verbo *beneficiorum resignationem* in *peine*, *vers. quia*, exemplificat in casibus, in quibus ob crimen commissum venit beneficium privandus, veluti in homicidio, adultero, concubinario, qui post admissionem non respicit in sufficiente excommunicatione per animum, in periculo, & in blasphemio, iuxta ea, quae notati in *cap. 1. de iudicio* *quod. 32. vbi de excommunicato per animum, & sub cap. 4. §. de adulterio de iudicio, & sub cap. cum non ab homine ante questionem* 28. & cum aliis, vbi de homicidio, periculo, falsano beneficii privando.

Concludit ergo Barbosa *dist. num. 104.* huiusmodi criminales, inquisitione pendente, etiam post receptas probationes, & conclusum in causa; imò & pendente appellatione à sententia privationis, simpliciter posse beneficia coram Ordinario renunciare, modo fiat criminis mentio, & processus incepti, nisi crimen illud renunciantem, indignum redderet: sic cum Flaminio, *lib. 3. de resignat. g. 16. num. 23.* Prospero de August. *vbi supra*. Marcus Anton. Genuell. *cap. 13. in annotat. praxi Episcop. Neapolit.* † Ex his ergo bene inducitur ad textum nostrum, ut Episcopus, qui propter delictum fuit depositus, & in Monasterium detrahitur amplius ad Episcopatum, etiam novum non resumatur.

In *vers. licet impulsus esset* notat hic Barbosa cum multis num. 3. quod cessante causa impulsiva non cessat effectus; & quod defectus causae impulsivae minime obstat, quin actus validus omnino censetur. Et pro maiori enodatione adiunges quae tractant in *cap. cum cessante* 60. *de appellar. & alius in locis supra*, aliquid in *cap. super latoris* 20. *de receptis*, vbi de effectibus causae impulsivae.

Ad Text. in cap. Cedendi XII. hoc titulo.

P R E M I S S A M.

S U M M A R I U M.

1. Cedendi licentia petita facit ut compellatur cedere, aut resignare sic petens in quocunque beneficio, & a quocunque petatur superius, sicut n. 2. in beneficiis inferioribus.
2. Penitentia licita est deinceps consensus fuerit extensus in Camera circa inferiora beneficia, quae expendantur extra Consistorium, numero 3.
3. Resignandi consensus solet praestari in Camera, seu Cancellaria, etsi alibi nulliter fiat.
4. Consensus non praestatur, seu illud praestatur, sine debita solemnitate, periculis sunt.
5. Consensus duplicatus requiritur in resignationibus faciendis, unus in Camera, & quale iste sit, ac sit aliter expressum num. 6. & de differentia versumque n. 7.
6. Resignationis littera qualem extensum desideret consensus.
7. Renunciare non cum effectu teneatur Clericus, qui post petitam licentiam petierit vult a se extensionem renunciationis in Camera: quod de style, n. 9. & 10.
11. Renunciandi dispensationi seu electioni de se factae ea vii potest petendo, cum non acceptatione superior dimissionem.

Dicit Pontifex hic quod qui petit licentiam cedendi, & renunciandi ex quo illam obtinuit teneatur, & compellatur cedere multis comprobatur. num. 1. & 2. vbi addit cum Flaminio, *de resignat. l. 4. §. quod. 18. a nota 48. & 59.* procedere nunc in beneficio simplici, si dicitur in habente dignitatem Ecclesiasticam, etiam Episcopalem: & n. 62. amplius, & siue fuerit petita, & habita licentia à Papa, siue etiam ab aliis ordinariis inferioribus: & null. 63. siue hac licentia fuerit petita per se, siue per alios, de mandato tamen, & ad instantiam beneficiariorum.

Tamen adverte, ut iam hodie in beneficiis inferioribus, quae expediuntur extra consistorium, non procedat huius textus decisio, eo quod licita sit penitentia post petitam, & obtentam licentiam renunciandi, cum quandoquidem licitum sit penitere, donec consensus fuerit extensus in Camera, vel Cancellaria. † Est enim recepta praxis, & stylus curiae Romanae, quod solet praestari consensus in Camera, vel Cancellaria, etsi alibi quis consensit, nulliter consentiat, † quia paria sunt non praestare consensum, & praestare sine solemnitate requisita, multis probatur Barbosa *in fine*, & pro ampliatione adiunges quod dixi de eo, qui penitentiam ductus aliter facit, ac primo promittit in *cap. 2. de iudicio* per aliquas quaestiones.

Sed cum ego dubitem de praedicta praxi, suppono dicendum, ut in resignationibus faciendis, & celebrandis in curia Romana requiratur duplicatus consensus, prius, qui à curialibus parvus consensus nuncupetur, & est ille quem resignans praestat tempore, quo ipse, aut eius procurator porrigit supplicationem, in qua renunciatio continetur, quae porrigitur

porrigitur officialibus Datarie, per quos in calce supplicationis apponitur summarium eorum, quæ in ea continentur, quod Datarius Romano Pontifici legere, aut referre solet, Pontifex tamen per hæc verba supplicationem signet, *sua vi petiit*, postquam signata est supplicatio, & transit per reuolutores, mittitur Datario, ut ipse apponat datam; deinde registrata ad Notarium Cancellarie, ut eam inter abbreviatores distrahatur; postea vero regegitur ad Cameram, vel ad Cancellariam, ubique per ipsummet resignantem, si processit est, vel si ab ipse per illius procuratorem ad id specialiter deputatum. † Expressus iterum prelatum consensus ad aliquas fraudes vitandas, qui per Notarios in libris Camere, vel Cancellarie extenditur, & à tergo supplicationis annoratur.

7 Inter duos autem prædictos consensus, ea est potissima differentia; quia primus, qui ex supplicationis oblatione resultat, dicitur consensus formalis datus valore gratie; & est de essentia, & de substantia ipsius; quia statim quod resignans, vel eius procurator supplicationem porrigit, in qua dicitur quod ex tunc resignat tale beneficium, si à Papa admissa sit, finita remanet renunciatio; quia legitimus Domini consensus, & superioris auctoritas interuenit; posterior autem consensus, qui extensus appellatur non requiritur pro essentia designationis, sed pro illius executione; quia quamvis renunciatio per primum consensus à Romano Pontifice admissus, perfecta sit, non possunt tamen litteræ expediti, sine extensione prædicti consensus; quibus non expeditur renunciatio non prodest, cum sine litteris, nec possessio capi, nec fructus beneficii percipi possunt. Flamin. lib. 8. de resignat. quest. 7. a. prime. & quest. 8. num. 138. Mohedanz. decis. 60. Cassiodor. decis. 1. num. 4. de renunciatione.

8 Vnde ad difficultatem textus nostri propriè accedendo, video prout ordinarius ex proposito agere Zeuallos in *præl. quest. 283.* dum inquit de ea, an possit Clericus cogi ad renunciandum beneficium, quando petita, & obtempa à superiore licentia renunciandi, postea pœnitit: & adducens pro parte affirmatiui textum nostrum, & ordinatio hic, ac plurimos alios cum Flaminio de *resignat. benef. lib. 3. quest. 18. num. 48.* ex ratione illa, ne illudatur superior, qui illuderetur, si pœnitentie locus esset; & quod semel placuit, amplius dispicere non possit, maxime, quia variatio est in iure prohibita, ut in *elementina vniuersa hoc tit. vbi glossa, & Bonifac.* dicunt fundari in hac ratione textum nostrum. Et quia, etiam in pluribus casibus pœnitentia licita sit, eam non admitti in his, quæ superioris præsentiam exigunt post ipsius scientiam, & permissionem. Postea verò à *num. 10.* admittit ut peritorem contrariam opinionem; oempe ut post petitam, & obtempa licentiam renunciandi, sic licita pœnitentia, donec consensus fuerit extensus in Camera Cancellarie: Sic ex *Puteo decis. 17. et 19. hoc titulo*, & Flaminio refert supra *num. 68.*

9 receptam esse Doctorem sententiam, † ad idem declarationem textus nostri ab aula recessisse de stylo Cancellarie; quæ facit ius, ut in *cap. quoniam graui de crimine falsi*, & Zeuallos resoluunt *num. si.* profecto aliter non posse satisfieri decisioni textus nostri, quæ de iuris vigore vera est, sed de stylo contrariam passim obseruari, à qua dicit non recedendum in indicando, & consulendo.

10 Et licet Flaminio lib. 8. de *resignat. quest. 8. n. 69.* & lib. 9. quest. 25. num. 8. inquit resignantem

posse pœnitere; donec in libris Camere consensus fuerit extensus, supposita doctrina iam in principio adducta, dubia est non parum eius sententia, Buratus *consilium 393. à num. 8.* Lotterius de *rebeneficiaria lib. 3. quest. 6. à num. 18.* videtur adductis repugnare; nam si resignans, aut eius Procurator post primum consensus compelli potest ad præstandum consensus extensum, quia ex parte sua gratia perfecta est, ut fateretur ipse Flamin. *g. 11. num. 67. dicto lib. 8.* sequitur rectè dicendum non posse iam prædictam renunciationem revocare, nisi ut vult Barbosa *dicto lib. 3. de iure Ecclesiastic.* cap. 15. ipse intelligatur, antequam per Pontificem renunciatio sit acceptata, & resignata; quia ante Superioris acceptationem licitum est pœnitere. Et cum videat Flaminij verba àdequatum sensum accipere non posse, cum admittat reuocationem, donec in libris Camere consensus fuerit extensus, extendique multò post acceptationem Summi Pontificis; ideo etiam explicans dicit primum Flaminij intelligi tantum de tempore suo; & soluit cum Lotterio supra *num. 79.* primum consensus extendi in Cancellaria, vel Camera, antequam à tergo supplicationis inregeret illa à Sanctissimò signetur, & sic cessare omnia dubia; indeque frustratorium esse temporis indagationem, an sit præstatur consensus ante, vel post datam extensionem, quod vix quouque olim erat practicable, cum inter paruum datam, & extensionem respectu temporis nulla sit differentia, nec quidquam esse, quoniam eodem die, quo supplicatio fuit signata, pauca data valeat datarius eam extendere, quemadmodum inuicem quouque remanet consideratio, quòd à tergo litterarum non potuerit annotari consensus, nisi post eorum inscriptionem, & solutas taxas.

Hæc sufficiant pro textu nostro, quem expendi in *cap. 2. de resig. spoliar. g. 1. num. 6.* & 2. iterum hic applicari potest quæritio, an qui renunciavit dispensationi possit ea vi, de qua laus dispart Sanchez *lib. 8. de matrim. disp. 32. per totum*, vbi *num. 2.* ait ut quandiu Superior non acceptauerit illam privilegij, vel dispensationis renunciationem, sed in eadem voluntate persistere, possit is, cui conceditur, non obstante quod impetratori contraxerit; vel post consecutionem renunciationis, ut mutata voluntate, ea dispensatione, vel privilegio, ut probat textus in *cap. litteris de procurat. lib. 6. per verba*, vestices vbi glossa finalis, Ioannes Andreas, Archidiacon. Dominicus. Franciscus dicunt electum renuentem consentire electioni posse, mutata voluntate, eam acceptare electionibus in priori voluntate persistentibus: quod idem de Iudice de Legato, & arbitrio, qui semel arbitrium, & delegationem renuntiavit, docent glossa penult. in *cap. si tibi absenti de prob. lib. 6. vbi leges* quæ tradit Sanchez cum Ioanne Andrea Ancharrano, & Dominico in *dicto cap. hanc eandem sententiam docent etiam Loazes de matrimonio Regis Anglia dubio 12. num. 28.* & moderni. Nec obstat regula iuris in *cap. quod semel 25. de testis in cap. probentur 2. quest. 1. cap. de iur. de accusat. cap. quoniam periculosum 7. quest. 1.* vbi glossa alia iura testatur, quia etiam per illa renunciatio iuri suo, illud non repetat, intelligitur quando renunciationem acceptauit superior ex iam dictis.

Ad Text. in Cap. Veniens XIII.
hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

1. *Renunciare non dicitur iuri suo, qui gratia alterius sit submissus; est enim renunciatio stricti iuris.*
2. *Interdum, promissa, rescriptum facti stricti iuris, remittit.*
3. *Negatio facti rem dubiam: salu quando est calumnia, vel post conclusum in causa, numero 4.*

TEXTUS hic resoluit vt non dicatur renunciare iuri suo, qui gratia alterius se submisit, multis comprobatur Barboſa num. 1. qui num. 3. ait quod renunciatio est stricti iuris; ita vt nec ex actu quidem priorum presumatur; quare num. 4. addit in vers. *aduersari se gratia commisisset*. Quod si quis se submisit misericordiae, siue gratiae, siue voluntati alicuius, nihilominus accusatur ad arbitrium boni viri. Et pro explanatione remittit Lectorem ad ea, quae dixit in suis remissionibus, de dychnonibus, & clausulis, clausula 4. § Igitur vt extendas doctrinam praedictam applicabis quae adduxi sub tit. de iurando, quatenus probant quod iuramentum est stricti iuris, nem quod promissio, seu renunciatio iurata non extendatur ultra verba, seu intentionem iurantem. Et de rescripto dixi quod sit iuris stricti supra sub tit. de rescriptis, & adnotatum ad quid extendatur, seu qualiter intelligatur dixi sub cap. 2. de re iudicata quest. 1. vers. ad ultimum: & comprobatur hac decisio ex cap. 14. sequenti.

Et in vers. *hoc negante* notat Barboſa hic num. 1. quod per negationem, sit res dubia: sic cum Felino, Surdo, Gutierrez, & cum aliis, quos citat axiomata 158. num. 1. Sed quia, latè, & ex proposito egi de questione, an res dubia deducatur per negationem in cap. quoniam contra falsum 11. q. 4. vers. ad tertium de probationib. à num. 3. ideo tantum addungo Gratianum cum multis, qui regula 153. ex nostro textu assumat, § & refert ibi Doctores limitantes regulam modis octo; inter quas ponit non procedere, quando negatio esset calumnia euidenter, vel quando sit post conclusum in causa.

Ad Text. in Cap. Letæ XIV.
hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

1. *Renunciare Prælatum non videtur Prælatum, qui ab obedientia subditos absoluit.*
2. *Renunciatio per Procuratorem potest renouare eam renunciacionem, quando res est integra.*

DECIDIT Pontifex hic vt si Prælati ab obedientia subditos absoluant, non propter hoc cen-

ſetur renunciare Prælatum, quod probatur ex adductis cap. praecedens: nam renunciatio est stricti iuris, & Barboſa hic in vers. *humiliter est commissus*, cum Nauarro probat textum nostrum non loqui de confessione sacramentali; sed de renunciacionis cuiusdam manifestatione, quia abdicauit subditos ab obedientia: ex quo pacto facto resoluit Pontifex hic Abbatem, qui tale fecit, non ex hoc resignasse regimini suae Ecclesiae. § Ex quo notat Barboſa num. fin. quod per Procuratorem renunciacionem potest renouare eam renunciacionem, quando res est integra; id est quando non accesserit approbatio Pontificis, seu Superioris, quantumcumque ipse renunciacionem multa interea faciat, quae facere solent is, qui plenè renunciavit. Ex quo dictum applicabis quae dixi supra in eadem 12. hoc tit. de Clerico, qui postquam renunciacionem, parauit.

Ad Text. in Cap. Fin. hoc
titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

1. *Renunciare nequit Abbas exemptus sine licentia Papa, sed alij inferiores Abbates possunt in manibus Generalis, vel Dissinitoris, aut alterius, n. 2.*
3. *Resignatio quando non tenet, reddit ad beneficium sine noua collatione resignantis.*
4. *Constitutio Pauli V.*
5. *Cap. 7. Titid. sess. 14.*
6. *Irregularitas ipso iure inducit eandem ordinationem, sed non priuam beneficium.*
7. *Renunciare potest beneficium inuicem in irregularitatem.*

TEXTUS hic decidit, vt Abbas exemptus nequeat renunciare siue Papae licentia, taliter vt si renunciauerit, sequatur etiam resignacione in manu alicuius Prælati, renunciatio, & resignatio, sine nulla, multis comprobatur Barboſa hic n. 1. & 2. § vbi addit, quod alij Prælati, Abbates, scilicet, Priores, & similes non exempti renunciare possunt in manibus Generalis, vel Dissinitoris, aut alterius, qui habet potestatem instituendi, & destituendi si nudi inuicem iussus de causis, secundum glossam verbo in manibus in elem. 1. hoc tit. videbis Tambur. de iure Abbatum rem. 1. dist. 1. q. 1. n. 7.

Et in vers. *loco suo restitui faciat*, notat Barboſa num. 3. hic quod quando resignatio non tenet, tunc sine noua collatione ad suum beneficium cedens, reddit cum resignacione nulla inualida, ac subrepticia existente, non abdicetur ius, ac proinde non acquiritur resignatario; quare applicabis quae de regressu posui supra sub Rubrica, & in cap. ex transmissa 3. hoc tit. Et adunges hic dicta sub cap. 4. vers. *hic enim*, vbi retuli casus plures, in quibus renunciatio nulla est, & ad propositum Barboſa de iure Ecclesiae 2. lib. 1. cap. 15. n. 72. & 76. vbi quando non abdicetur ius à resignante.

Per hunc textum potestis agere de Constitutione Pauli V. statuentis, de Episcopi, & Archiepiscopi recipiantur iterum ad resignacionem, de quo tractat Scotus errorum 72. in constitutionibus Pontificum, & applicabis notata in eposi translatorem, hoc tit.

- Pro complemento huius translationis dubium est an beneficium incidens in irregularitatem, possit beneficium renunciare in fauorem Tertij; & licet videatur negare respondendum ex decreto Tridentini sess. 24. cap. 7. de reformatione ubi loquens specialiter de irregularitate homicidij voluntati quoniam ut careat omni ordine, beneficio, & officio Ecclesiastico; & sic debeat careere beneficio, ut minime renunciet, licet voluit Innocentius lib. 5. de irregularitate, c. 6. §. 4. num. 2. sed adhuc dico cum Suarez de off. dist. 44. §. 4. num. 33. Digna pars. 10. tit. 1. §. 16. ref. 24. per Concilium nihil esse in hac parte innovatum, cum eius verba debent intelligi iuxta ipsarum seriem naturam, quia est carentia ordinis, quam inducit irregularitas ipso iure, secus prout beneficium; quia plerumque expostulat iudicis sententiam, nisi aliud exprimat, ut aduenit Salzedo pluribus relationibus sua praxi cap. 24. Cuius. in 4. leu. si furiosus de homicidio 2. par. §. 3. num. 6. 7. & sic tenendum esse dico ligatum irregularitate ex delicto, si nolit, vel non possit impetare dispensationem, posse renunciare beneficium in fauorem alterius, ac si nullam irregularitatem contraxisset, etiam pendente lite, & accusatione facta de irregularitate; quia vique accedat sententia, & condemnatio, remanet aut in beneficio, vt docet Panormitanus in cap. nisi enim pridem 1. hoc ius. 2. de elemos. in cap. inquisitionis de accusat. c. 1. Ludouicus Gomez in regula de annata possessione quest. 42. num. 3. Saito, lib. 6. cap. 24. §. 14. Suarez. de off. dist. 40. sess. 2. num. 19. & alijs de comprobo ex his, quae duxi in cap. cum non ab homine de iudiciis in quest. 27. argumentor, eorum quae adduxi sub cap. postulat, §. verum quest. 1. de appellationibus.

QUESTIO I.

An Renunciatio facta coram Episcopo, & ceteris ordinariis collatoribus sub conditione retinenda pensio, aut alterius rei temporalis, sit Simoniaca.

SUMMARIUM.

1. Renunciatio facta coram Episcopo, aut alijs collatoribus sub conditione retinenda pensio, est Simoniaca; nisi absque conuentione pro bono pacis, num. 2. §. 4.
2. Cap. nisi esset de praebendis, & a num. 6.
3. Cap. 1. de arbitris.
4. Cap. fin. de rerum permut.
5. Temporalia dantur postea ad vitam solius danti pro bono pacis in fructibus beneficii Episcopi auctoritate.

AD primam questionis partem existimo respondendum, vt talis renunciatio, sit Simoniaca, cum in hoc casu temporalis conditio in spiritualibus adiciatur, per quam conuentio non sit gratuita, & aliquod continet quod videatur habere praeter rationem, vt colligitur in cap. 1. de rebus de Simoniacis sic docet in terminis Calladot. de rebus. 2. a num. 3. de Simoniacis, Rota de off. lib. 2. par. 3. & de off. 96. & 912. lib. 3. eadem par. 1. §. diuersi. & in Balueregren. Simoniaci 17. May 1644. coram D.R. Decano, Suarez. lib. 4. de Simoniacis, cap. 1. a num. 11. Barbosa, de iure Eccles. lib. 3. cap. 1. num. 49. Bonacina de Simoniacis

cap. 4. §. 14. num. 2. Filiucius, tom. 3. tract. 45. cap. 8. quest. 1. c. num. 1. §. 4. & c.

Sed huic resolutioni obstat videtur textus in 2. cap. nisi esset de praebendis, de quo laud dico ibi, dum approbat arbitrorum compositionem sub ea forma celebratam, vt alter ex lingantibus super beneficio liti cederet, & certam pecuniae quantitatem ab altero singulis annis recuperaret, cum tamen simile arbitrium in cap. fin. de rerum permutat. & in cap. 2. de arbitrio, tanquam simoniacum improbetur.

Tamen respondeo idcirco in d. 2. cap. nisi esset, certam illam pecuniae quantitatem absque simoniae labe dari posse; quia non est conuentione partium, sed arbitrorum praesidentia pro bono pacis ad factum fuerit, vt intelligit Hoesbentius ibi ex Abbate, & lenola in d. 2. cap. 2. vbi Berouus a. 4. 2. communem dicit: plures referi, & sequitur Padilla in l. vltima num. 1. §. c. de transacionibus, Barbosa d. 2. lib. 1. c. 1. §. 10.

Nec praedicta resolutioni obstant textus in d. 2. cap. 2. de arbitrio, & in cap. fin. de transacionibus, quia in d. 2. cap. 2. improbat arbitrium, non propter simoniam, sed propter iniquitatem, & iniustitiam Clericorum male arbitrium, vt colligitur ex seise alius textus. Nec textus in d. 2. cap. fin. de rerum permutat. quia agit de arbitrio, nam vt ex littera illius apparet, quia Pontifex de arbitris iudicabitur, vt pars spirituali iuri remaneret, si temporalia acciperet; quo casu ex iudicis mandato, simonia excessum non posuit, cum temporalia pro spiritualibus reciperetur, cumque longe aliter res habuerit in d. 2. cap. nisi esset, vbi pars iuri spirituali non esset, sed haberet nullum adiudicatum fuit beneficium; quod tantum, vt reatus illius de iure absque simonia procederet.

Verum vt factum dicit cap. nisi esset, licet, & absque labe simoniae viro procederet, tria postsumus requiri Doctores sentunt. Primum, vt nulla inter partes conuentio, aut conditio, etiam pro bono pacis intercedat, sed ex mera ludicrum praesidentia, arbitrium incipiat. Secundum, vt arbitri sint vri bonae opinionis; etiam si praui sint, qui nec ordinarij, nec delegati in iudicem habent. Tertium, requisitum vt beneficium adiudicetur ei, qui canonem habet nullum, vel talis ex actis appareat, aliter enim non tantum iniustitia, sed simonia committitur; quia magis pro spirituali iure, quam pro bono pacis, pecunia data videtur.

Quibus enim contentibus perspicuum est, vt 7. esset simoniae omnis suspiciopoteit etiam aliquod temporale pro bono pacis ad vitam solius danti, animo vt realis etiam pensio ad recipientis vitam in fructibus beneficii possit constitui, dummodo ab ordinario Episcopo id fiat, qui solo post Romanum Pontificem potest continuare pensionem ex causa, colligunt Doctores ex regula textus in cap. de rebus, & in cap. veniens de transacionibus, sic Barbosa in d. 2. cap. nisi esset, & in d. 2. c. 1. §. de iure Eccles. sub d. 2. n. 5. ex communi resolutione, de qua Felix in cap. ad auctoritatem de rebus, & Gigas de pensioib. §. 6. n. 4. Et secundum haec existimo intelligi quidquid argui intendatur ex doctrina textus in cap. fin. de transacionibus.

QVÆSTIO II.

An Renunciatio conditionalis in fauorem certa persona absque vlla pensionis reservatione coram Ordinario fieri possit. Et an hodie propter constitutionem Pij V. sit censenda renunciatio in simoniacam simpliciter facta a mente & spe, ut certa persona conferatur. Et an liceat infirmis renunciandi id procurare. Et an irregularis queat renunciare.

SVMMARIVM.

1. *Renunciatio conditionalis in fauorem certa persona facta coram Ordinario valet, nulla pensionis assignata, nec interuentione reprobationis temporalitatis inter partes, n. 2.*
2. *Pactum datur possunt illicita, quæ nec contra Ius Diuinum, nec humanam simoniam contrahunt.*
3. *Lex nulla Diuina, aut humana constitutio talia renuntiationis, tanquam simoniacarum, reprobatur.*
4. *Renunciatio quæ fit ex causa permutationis, conditionalis est, & respectu, quæ valet, & cetera. Clem. vnica de prebendis, ubi.*
5. *Pactum emittit tanquam simoniacum in beneficiis, licet per sacros Canones reprobatur.*
6. *Cap. vltimo de pactis, cap. quæstium de rebus permixtis, cap. 14. Trad. sess. 14. de reforma.*
7. *Cap. dilecto de prebendis, vers. liberaliter cap. ex parte de officio delegati, cap. vnico de rebus, permixtis, lib. 6.*
8. *Cap. nemo de simonia, & c. vnico, vers. circa, vs. Ecclesiastice beneficii dimissionem conferatur.*
9. *Renunciatio coram Ordinario, simpliciter facta ea intentione, & spe, ut certa persona conferatur, non inducit simoniam, quantum eidem beneficiis collatum fit.*
10. *Renuntians in vtriusque fide valet post renuntiationem liberè, & purè factam procurare, & humiliter postulare, ut beneficium illud certa persona conferatur.*
11. *Resignationes omnes beneficiarum, etiam simplices apud Ordinarios inferiores fieri prohibent Pius V. permissus vero in certis casibus.*
12. *Pij V. Constitutio § 8. habet locum in parochialibus dimissis ob aliorum Parochialis affectionem: non vero in Patronis presentante.*
13. *Resignatio beneficium de suo incorporationis potest presentare quem vult ad dillum beneficium, & Ordinarius tenetur institueri, non obstantibus illis constitutionibus Pij V.*
14. *Renunciatio simpliciter facta a mente, & spe, ut certa persona conferatur, non censetur simoniacam, nec constitutiones illæ prohibentes id procurare renuntianti, ut ab Ordinario petat.*

AD primam quæstionis partem quantumvis Felinus in c. ad audientiam et 2. n. 3. Rebuffus in praxi r. de resignando. a. t. Ludouicus Gomez in reg. de inferiori q. 12. Redrianus de simonia p. 2. c. 22. n. 14. Nauarrius in man. 2. 1. n. 27. & in c. si quando de rebus exceptis 4. Flamin. de resignat. lib. 1. q. 3. n. 12. Bonacina de summa q. 4. §. 1. q. 2. c. existunt prædictam renuntiationem absque labe simoniz fieri non posse, & Castled. dec. 3. de renuntiat. & dec. 3. de summa de stylo cuius id obstruere testetur, teneantque gloss. in cap. ad auditiones 1. q. 1. glossa 1. in cap. dilecto de preb. glossa 2. in cap. ex parte et 1. de officio deleg. vbi nonnulli Doctores ex do-

ctrina textus in cap. vlt. de pactis, & quæstium de verum periam. clem. vnica eodem, & ex aliis. Tamen alij contendunt huiusmodi renuntiationem conclusionalem coram Episcopo factam in fauorem certe personæ validam, & licitam esse, dummodo inter resignantem, & resignatium nulla contentio, aut temporalitatis reprobatio interueniat. Pro quibus primò facit, quod illa tantum conuenio, tanquam simoniacam reprobatur, in qua temporale pro spirituali datur, aut aliquid interueniret, quod pretij imaginem habere videatur; sed quando beneficiarius renuntiat beneficio cum pacto, & conditione, ut certe personæ conferatur, nihil temporale interuenit, quod pretij similitudinem habere videatur: igitur talis conditio tanquam simoniacam improbanda non efficit docent Couarr. lib. 1. var. c. 5. n. 5. Boëtius in tract. de pactis. Legas. q. vnic. c. 1. t. Sotus de iustitia lib. 3. q. 7. art. 2.

Et probatur maior ex c. 1. c. n. seq. 1. 9. c. nemo, c. 2. in a. de simon. Minor patet, quia conditio de se simoniz non inducit, ut probat c. significatus de preb. facit textus in c. causa vniuersorum de reb. permixtis. vbi resignatio facta in fauorẽ tertij, tanquam simoniacam non imputatur, quia simoniacam resignatio adeo nocet contrahentibus, ut nec ipse resignans illud tepetere, nec resignatius retinere possit, ut post gloss. verb. pœmissa, in c. super hoc de reuicid. docet Tytaquel. de retrac. Comment. §. 126. glossa 2. n. 10. dicit communem, Rebuff. in praxi tit. de simonia n. 1.

Et enim in spiritualibus illicitæ pactationes dari possunt, quæ nec contra Ius Diuinum, nec humanum continentur, ut videre est in permutationibus, quæ de spiritualibus ad spiritualia absque interuentu rei temporalis sine authoritate Superioris celebrantur, quas constat non esse simoniacas, sed tantum illicitas, & iuri contrarias improbari, vnde illicitas pactationes distinguit Conc. Trid. sess. 14. de reform. c. 14. & in litteris beneficiabilibus clausula apponi solet, nec simonia, aut alia illicita pacto, &c. ut optimè aduertit Couarr. dist. 1. c. 5. n. 4. Barbosa de iure Eccles. lib. 3. c. 15. n. 45. legendus a. n. 52. & §. 4. vbi dicit quod attento rigore iuris communis, non est simoniacam prædicta forma resignationis, nec transgressores puniendos esse tanquam simoniacos, solum enim fatetur sacris Canonibus eam esse inimicam, & pluribus de causis 3. iure reprobatur, ac proinde, nec per inferiores Prælatos esse admittendam.

Ratio inquam, ob quam talis conditio improbat, nec ex parte resignantis apponi aut ab Episcopo acceptari possit, colligitur ex c. plerique 3. q. 1. vbi Hilarius Papa in Romana Synodo decreuit, ne beneficiarum in suum locum alios designare, & subrogare, aut eis gratificare possint; quia quæ Dei sunt ab homine dari non possunt, sed authoritate Ecclesiæ, quæ in Prælatorum insinuatione consistit confertenda sunt: vnde Pontifices pro regula constituerunt, ne Sanctorum Dei hereditario iure, aut sanguinis affectu, sed libera electione deferantur, iuxta textum in cap. Episcopo, & in cap. Messis, & in cap. Apostolica §. quæst. 1. cap. ad hac de decimis, cap. casus de iure patron. Et iuxta hanc interpretationem intelligendus est textus in cap. 1. de de prebendis. ut post Host. Ioan. Andr. Abbas. Imol. in prin. Dec. cum 1. §. & alios ibi, tradunt Rebuffus in praxi de dispensat. ex desist. nasal. mem. 25. Ludouic. Gomez. in regul. de inferiori, quæst. 1. in principio. Mandol. de signatura gratia, §. dispensatio super desist. nasal. num. 12.

Et confirmatur eo quod nulla lex Diuina, aut humana constitutio talem renuntiationem tanquam simoniacam reprobatur: nam si renuntians

hæc foret simoniaca vitæ proveniret ab aliqua lege Divina, aut humana constitutione, quæ simoniam induceret, iuxta celeberrimam doctrinam glossæ in dicit. cap. ex parte, verb. *dimittere de officio de her.* cum qua omnes transeunt, ut advenit Barbosa in dicit. cap. 5. de lure Ecclésiæ, sub distinctione. 54. utrumque probans de lege Divina; quia simonia Divinis legibus prohibita tunc contrahitur, cum spiritualia supernaturalia, vel eis annexa, quatenus talia sunt verè pretio æstimantur; circa illa tamen tales pactiones, aut conventiones occurrunt sua non gratuita adhibentur, quæ venditionis imaginem præ se ferunt, & quandam eorum æstimationem experiri videntur, quod illis tantum casibus est administrandum, qui lure reperiuntur expressi, in quibus lex aliquid, velut simoniæ fieri prohibet: nam ad actum simoniæ cum iudicandum non sufficit, ut per legem improbetur, cum non omnis prohibitio actum simoniæ constituat, sed illa tantum quo aliquid circa spiritualia prohibet sub figura, & ratione simoniæ, quod imaginem habeat contractus non gratui, quod etiam lure humano patet, ex regula textus in cap. quam pto 2. de simonia, dum ante pactionem spiritualium, pactionem de dandis temporalibus fieri verat; postea verò dari non prohibet, quoniam prius venditionis habet figuram, posterius verò non ita idem colligitur ex cap. rna non, cap. ad Apostolicam, de simonia. Planè in nostro casu, quando scilicet, quis renunciat suo beneficio coram inferiore sub conditione, ut certæ personæ conferatur; nec datur textus, qui talem renunciationem, tanquam simoniacam condemnet, nec actus de se talis est, qui iuxta formam, & naturam, imaginem pretij præferat, sed affectionem ad illam personam, in cuius favorem renunciat.

Et confirmatur quia renunciatio, quæ fit ex causa permutationis, conditionalis est, & respectiva, in qua saltem virtualiter continetur clausula non alius, aliter, nec alio modo, ut docent scribentes in cap. vnde, de rerum permutatione. libro 6. ibi qui alius minime resignasset &c. clem. vnic. eodem titulo, ibi: ex causa permutationis resignata &c. sed talis resignatio ex causa permutationis, non solùm sub virtuali, ut prædicta lura probant sed etiam sub expressa conditione, ut aliter alterius beneficium habeat, valida, & licita est, ut colligitur ex cap. ad quæstiones, cap. ult. iuncta glossa, verbo temporalis, de rerum permutatione. resolut. Couarr. d. c. 5. n. 5. Soc. d. lib. 9. q. 5. art. 2. Ergo non est cur sententia contraria sit omnino sequenda, considerata etiam decisione textus, in clem. vnde, de rerum permutatione, ibi, concessione lura venientibus quibus significatur verbis resignationem reciprocam, ex causa permutationis specialiter permitti quasi secundum lura regulas licita non esset, quia ex proximè dictis coniungitur.

Nec obstat dicere, quod in beneficiis omnino pactione tanquam simoniaca per Sacros Canones deprobatur ex textu in capite fin. de pactione capite quæstionem de rerum permutatione, cum aliis, cum resignatio facta sub conditione ut Titio conferatur, pactum continetur, & conventionem ex Regula 1. ff. de pactis. ¶ Quia respondetur prædicta lura posse prohibere tantum illas conventiones in spiritualibus, in quibus temporale datur, retinetur, aut promittitur verè, aut presumitur; Ecclesia namque ut omnem suam suspicionem, & mali speciem remoueret, non solum veram, & realem spiritualium venditionem, sed omnes non gratuitas pactiones circa spiritualia prohibuit in

quibus temporale aliquid interueniret quod pretij imaginem habere videretur; quamvis recta fuisset partium intentio, iuxta textum in dicit. cap. 1. 4. sessione 24. de reformatione Barbofa de lure Ecclesiastica, libro 3. dicit. capite 15. numero 56. addens verba illa, *omnis pactione, in omni que conventio, &c.* restringi debere ad illas pactiones in quibus temporale aliquid interuenit; eo quod nouum non sit in lure, vniuersalia verba ad terminos luti habiles restringi, iuxta regulam textus in l. 1. c. vnde de Sacris Ecclesiis, maxime si consideretur dari plures conventiones in spiritualibus posse absque simoniæ labe, ut in capite ad quæstiones, de rerum permutatione, capite significatum, de prebendis, capite ad audientiam iuncta glossa de rebus capite super eo de translatio, & in aliis lurbus in quibus conditiones in spiritualibus continentur ut resolut. Couarruas, dicit. libro 1. variar. cap. 5. num. 4. Nec turbari debet releta doctrina si dicitur non semper specialem legem requiri ad singulos casus tanquam simoniacos condemnandos, sed sufficere generalem; quia respondeo cum Barbofa, & aliis, id solum procedere quando materia est talis quæ sub generali prohibitione cadere posset, sed non sic dicendum in proposito casu de quo loquimur, ubi nihil temporale considerari potest in quo præcipua ratio simoniæ, & generalis prohibitio fundatur; non enim pactionis leges improbantur circa spiritualia pertinent ad hanc renunciationem quæ sine conventionem fit.

Nec obstat textus in d. c. dilecto de prebendis ibi liberaliter resignans, & in cap. ex parte de officio delegati, quatenus ex eis Doctores in principio adducti probant, quod libera resignatio quæ requiritur de iure tollitur Ordinario, si teneatur beneficia conferre illi in cuius favorem renunciatio facta fuit, non autem digniori cuiuslibet attentio iure conferre tenebatur ex doctrina D. Thomæ 2. 2. q. 63. art. 2. quia respondetur fatendo suppositum, nempe quod inferiores Prelati nunquam admittant conditionalem resignationem, sed puram tantum, & liberalem, sed negamus ut sola renunciatio spes, & intentio quod sum beneficium certe personæ conferatur simoniæ efficiat; ut docet Nauar. in man. c. 23. n. 107. Barbofa d. l. 5. de lure Ecclesiæ. c. 15. n. 3. dicentes non inde sequi talem conditionem si de facto ab Ordinario acceptetur & beneficium illi conferatur in cuius favorem fuit apposita actum efficere simoniacum, nec evincit ex d. cap. dilecto, si rectè ponderetur, imò ex textu in c. vnde de rerum permutatione, lib. 6. rectè habetur reciprocam beneficiorum permutationem coram ordinario fieri non posse attentio iure, sed specialitate illius textus posse Prælatum rectè conditione beneficium alteri conferre; ut interpretatur glossa in verbo *dimittere*, in d. cap. ex parte, de off. deleg. Rebuti. in praxi de rebus, condition. in princ. Couarr. d. c. 5. n. 5. non enim ait Barb. d. n. 58. in fin. improbari in textu illo prædictam conditionem tanquam simoniacam; sed ex aliis causis & rationibus quas supra adduxi.

Non textus in d. c. vnde, de simonia, & in c. vnic. vel. circa, ut Ecclesiastica beneficia sine diminutione conferant, in quibus probatur ut carnaliter & animi affectu in spiritualibus simoniam inducat, ac si temporale interuenisset nec negari posse quod conditio in favorem certæ personæ à renunciente apposita procedat, ex carnalitate & animi affectu, quia Respondetur animi carnaliter in prædictis iuribus non tanquam simoniacum, sed tanquam iniustum, & iniquum in spiritualibus improbari, ut post alios resolut. Couarr. d. l. lib. 1.

ne: & cum. §. ubi quādiū retineat fru-
ctum.

6 *Resignans potest regredi ad beneficium resigna-
rum ubi pensio in parte non subsistit.*

7 *Renunciatio qualiter amittat possessionem & ti-
tulum per puram & simplicem renunciationem;
quādo si resignet conditionaliter, aut
in fauorem certae personae, numero 8. 9.
& 10.*

1 **A**D primam quaestionis partem aliquid dixi su-
pra in cap. 4. a n. 25. Sed nunc breuiter etiam
dico quod si beneficiarius renunciet in excommu-
nicatum, in laicum, in absentem, vel in aliquem ac-
ceptare nolit, aut si moriatur ante accepta-
tionem non amittit in his, nec in aliis similibus ca-
sibus ius suum ad beneficium resignatum; quia
deficit resignantis habitus aut voluntas acceptan-
di, & quod etiam procedit in eo qui beneficium
iuris patronatus absque patroni licentia, aut legiti-
ma derogatione resignauit; quia eo casu resignatio
nulla est, & ius penes resignantem remanet: sic
docent Barlaam cons. 411. num. 4. communis ex Fla-
minio lib. 1. de resign. quest. 3. num. 96. & idem di-
cunt Guido Papa cons. 172. Barboza de iure Eccles.
lib. 3. cap. 15. num. 76. de eo qui resignauit in man-
ibus non habentis facultatem recipiendi resigna-
tionem, & aut si verus beneficii valor à resigna-
rio expressus non sit, quia cum resignatio ob verum
valorem non expressum nulla sit, nec ex ea resigna-
tario ius queratur propter regulam, de valore ex-
primendo & communem stylium, sequitur ut ius
apud resignantem maneat illud; sic post Boe-
rium de res. 243. num. 8. resoluunt Flamin. dist. quest. 3.
num. 107.

4 **A**D secundam quaestionis partem etiam resolu-
tione dico cum Capucius de res. 116. part. 1. Flaminio
dist. lib. 1. quest. 3. a num. 82. & num. 117. Seraphino
de res. 21. n. 1. Butar. de res. 833. num. 3. Rot. de res. 419.
& de res. 699. num. 4. part. 1. diuers. de res. 92. num. 7.
part. 1. recent. de res. 4. num. 2. & de res. 432. num. 2.
part. 2. recent. ut si resignans reservata pensione re-
signauerit & pensio non referretur, aut si reservata,
sit in minor summa quā à resignante fuerit pre-
fixa, vel si reservatio pensionis ex aliqua causa an-
nullari contingat; tunc non abdicari à resignante
beneficium, nec in aliis similibus casibus; quia ius
non abdicatur à resignante non seruatis conditioni-
bus, nec titulus aut possessio dicitur dimissa, nisi
adimpleta conditio: sic Flamin. dist. 1. quest. 14.
num. 7. & 10. Hieronymus Gabriel. cons. 185. a n. 2.
lib. 1. Stephanus Gratianus disceptat. forens. c. 746.
num. 20. & 21. Rota in Berardum. Abbatis 5. May
1614. num. 9. & de res. 833. num. 4. Barboza dist. lib. 3.
de iure Eccles. cap. 15. a num. 80. ubi addit n. 81.
cum Farin. in de res. 260. num. 2. p. 2. recent. fuisse re-
solutum in Toliana pensio 21. May 1610. con-
tra R. P. D. Pirouago; idem procedere ubi pensio
assignetur in minori quantitate; quia deficit resi-
gnantis consensus, qui facit ut ipsa gratia in to-
tum corruat, & resignans possit regredi ad bene-
ficiū resignatum: & sic Nananius in cap. ac-
cepta opposit. 7. num. 21. & 33. de res. spolia. dixit
resignantem non solum titulum, sed etiam pos-
sessionem retinere, quādiū conditio adimpleta
& beneficium resignatorio quaesitum non fuerit;
nisi aliunde colligatur beneficium diminere voluisse;
vnde ait Barboza dist. cap. 15. num. 85. de iure
Eccles. lib. 3. aliquos colligere posse resignantem

fructus sui beneficii percipere, quādiū possessio
per resignatium quaesita non fuerit, & ita non
à tempore notitiae, sed apprehensae possessionis
per resignatium fructus ad resignantem perti-
nere.

Ad tertiam quaestionis partem ex iam dictis in
Rubrica, & sub Rubra, poterit de facili respondere,
ubi iam dixi de differentia simplicis & conditionalis
resignationis; igitur, cum per simplicem resignatio-
nem à superiore acceptam amittat beneficium resi-
gnans, & maxime controversum sit an amittat
non solum proprietatem, sed etiam possessionem;
& dicat Doctorum communis utramque perdidit-
se, sic ut nec ad nudam detentionem quam retinet
sit restituendus, si ab ea deiciatur, ex regula textus
in dicto cap. accepta, de quo ibi dixi latissime &
de rigore iuris procedere dicat Barboza de iure Ec-
cles. dist. cap. 15. lib. 3. a num. 66. legendus ex
Doctrina Nauarri in dist. cap. accepta opposit. 6. n. 5.
Flamin. lib. 3. de resign. quest. 3. num. 7. Menochio
Anton. Gabriel. & aliis ubi citat expendere, dist.
cap. accepta cum cap. soluetur, eodem modo de res. 1.
spolia. num. 69. & 70. ubi dico a num. 14. quest. 1. &
Tamen in praxi venis putat idem Barboza num. 68.
beneficium per illam renunciationem non amitte-
re possessionem, in qua sicut antea insistit, & ideo
que restituendum si ab ea deiciatur; quia in tem-
poralibus non aliter possessio amittitur quam si pos-
sessor eam dimittere intendat, ut docet Iurecon-
sultus in l. si quis vi. §. differentia, l. 3. §. an amittenda,
l. quemadmodum, ff. de acquir. possess. quod limita-
tum non reperitur in beneficiis. Deinde quia
cum per solam beneficii collationem non acquiritur
possessio antequam apprehendatur, ut colligitur
ex cap. cum venisset, ibi: Nondum esset possessorem
adeptus, de institut. sequitur à contrario sensu ut
per solam renunciationem quae stricti iuris est, &
strictius interpretanda, ut non dimittatur possessio
sine animo ipsius possidentis, sic ut si iniuste reti-
neatur, valide tamen & à possessione deiciatur, vel ut
restituendus. Imola in cap. super eo, hoc sit. Nauarri.
in dist. cap. accepta opposit. 7. num. 1. Rota de res. 1. co-
dem in muni. Antonius Gabriel. in practica de res.
spolia. conclus. 1. num. 59. ex aliis probat Barboza, qui
num. 21. ait per resignationem conditionalem, nec
titulum nec vllum ius amittere, nisi conditioni-
bus impletis, quae debent sentari in forma spe-
cifica.

QVÆSTIO IV.

*An possit Papa liberè renunciare Papatu
abdicando à se potestatem iurisdictionis
per modum voluntatiū sufficienter
expressum. Et esset renunciatio apud quem
fiet, cum non detur superior qui eam
Papatus renunciationem acceptet. Et an
Papa possit ardua negotia sine consilio
Cardinalium dispendere.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Successorem eligere nequit sibi Pontifex ad Pon-
tificatum, remissum, & n. 9.*
- 2 *Renunciatio Pontificatus est res gratissima &
ardua.*

- 3 Pontifex liberè & sine affectu Cardinalium quæ renunciare Pontifici dignitate cum iusta causa, & tit. 4.
- 4 Papa cedere potest Papam per modum simplicis resignationis, sed non per modum resignationis propriæ acceptæ.
- 5 Papa nequit seipsum deponere seu cedere iudicialiter per modum depositionis.
- 6 Renunciatio qua expressi superioris assensum est in ceteris beneficiis præter Papatum.
- 7 Papam creatus est soli Deo reservata; & sic renunciatio Papam Deo sãlla videtur.
- 8 Papa renunciatio Papam sine causa peccat mortaliter.
- 10 Celestinus III. volens renunciare Papam, Cardinalis voluerunt eligere locum inter Paulum ab eo designatum.
- 11 Renunciatio Papam est communicanda cum Collegio Cardinalium sicut res alia gravissima, non præiudicat sed ex urbanitate, ut tit. 2. & à n. 17. 18. & 19.
- 12 Pontifex potest simpliciter declarare se velle Pontificatum renunciare; nec tenetur aliquo dummo præcepto requirere Cardinales.
- 13 Quasi contractus quidam censetur inter Ecclesiam Universalem & Papam ut illa cum alio, ille eam gubernet.
- 15 Pontifex Religiosus post liberam renunciacionem Papam, non tenetur redire ad suam religionem; nisi aliquo contra.
- 16 D. Fr. Gregor. Pedesla Religiosus D. Hieronymi post renunciacionem Vallislati. Episcopatum; Et D. Fr. Franc. Araoz Dominicanus post renunciacionem Segob. non rediit ad religionem.

AD primam questionis partem; videtur ut nequeat Papa renunciare Papam; quia si nequit sibi in vita successorem eligere; ut iustissime dixi supra in Rub. de elect. quæst. 8. in vers. ad secundum, cum aliis, quid mirum ut nec renunciare valeat ex quo semel fuit canonicè electus? Cum renunciatio Pontificatus sit res gravissima & ardua. Ac proinde Collegio Cardinalium communicanda; ut colligitur ex cap. per venerabilem, vers. tunc autem, qui sic finis legitur; deinde quia si attendamus ad dicta supra in Rub. de res. tit. 1. & sub rubro, videmus non dari renunciacionem nisi superioris assensu & acceptatione.

Sed quia iam hoc dubium expressè diffusum est pro affirmativa sententia à Bonifacio VIII. in cap. 1. hoc ius, lib. 6. ideo aliter ex communi Doctorum calculo posse Papam cedere & renunciare Papam liberè ut propositum est in questione, ut ibi notant Doctores; & dicitur in cap. ex parte n. 20. de rescriptis, Alex. cons. 224. in re tam gravi, in fine, lib. 6. Pelagius de planctu Ecclesie lib. 1. c. 12. Iacobus de Concilio lib. 1. ar. 3. n. 3. Gambarda de summa Pontificis, electio, num. 98. S. Antonius, 3. de summa n. 23. Albericus de agnoscendo, assensu eius q. 30. num. 6. Petegrin. de iur. & iust. lib. 1. tit. 1. de iur. fiscal. num. 10. & 11. Flaminius Patit. de resignat. beneficiis lib. 2. quæst. 1. num. 4. & à n. 19. & lib. 7. n. 5. num. 3. Cardinalis Tuschus tit. 7. c. melius. 48. à princ. Azorinus, moral. p. 2. lib. 4. cap. 6. q. 1. Paulus Comitol. res. moralium, lib. 1. q. 100. Gonzalez ad Regul. 3. c. cancellaria, § 5. proam. ex n. 16. ubi enumerat aliquos Pontifices qui Papam renunciacioni Machado in summa de personis Consecratis tom. 2. lib. 4. p. 7. tit. 4. documenta 20. num. 1. post med. Martinus Giron. de Plazada in dispensis an si hic Formosus. de Offic. & sacris Ecclesie. Tom. I.

tum in vita Pontificis si successorem daret, cap. ult. à n. 104. Bonacina de legitima electione Summi Pontificis q. 1. p. 11. 1. propositum, v. n. 20. ubi tenet Papam posse Papam cedere per modum resignationis simplicis, sed non posse per modum resignationis propriæ acceptæ; & nec posse seipsum deponere seu cedere iudicialiter per modum depositionis, imò & idem Gonzalez dist. 5. §. 1. num. 19. subdit quòd Celestinus, ap. V. causam dedidit ut constitutio, i. e. hoc instauraretur.

Nec obstat num. 1. adducta & vera renunciacionis definitio quia posui super in Rubrica; secundum quam scilicet in omni renunciacione superioris acceptatio necessaria est, quia procedit in ceteris beneficiis in quibus legitimus superior repetitur qui illam valeat acceptare; quod in hoc casu non adest; quia cum Pontifex nullum in terris recognoscat superiorem, ad quem recurrere possit, cap. nunc autem 21. dist. sequitur ut non sit mirum quod relaxetur iuris rigor propter impossibilitatem; iuxta textum in cap. indemonstrabile, §. penult. cap. inter, de elect. lib. 6. l. p. 2. num. 5. ff. de iur. in testamento de iur. ob idque Archidiaconus dixit in dist. c. 1. ad finem, quod si sicut Papatus creditur est soli Deo reservatus; iuxta cap. vltim. dist. 79. ita etiam & resignatio soli Deo facta videtur; ut colligatur ex forma renunciacionis D. Pape Celestini V. quam ponit Carrillan suis auctoribus Ciceroni lib. 4. an. 1294. fol. 373. sequentibus verbis: Ego Celestinus Papa V. motus ex legitima causa, id est, causa humilitatis; & meliori vita; & conscientia illius, debilitate corporis, debili scientia, & malignitate Populi, & infirmitate persona, & ut prout solatio via possum reparare quietem, sponte ac liberè cedo Papam & expressè renunciatio loco, & dignitati, vici, & honoris, & digne pietatem & liberam facultatem, ex nunc sacro eam Cardinalium eligendi, & providendi dimittat canonice vniuersis Ecclesie de Pastore. Tamen Baibola de iure Ecclesiastico, part. 1. cap. 2. sub non fin. dicit ut peccet Pontifex si Pastorem alium curam à Christo Domino sibi commissam sine iusta causa repudiet.

Non adducti ibi in principio quod nequit Papa sibi Successorem eligere; quia ut latè dixi in dist. quæst. 8. à vers. ad secundum de electione; hoc actio omnino est dissimilis ab actu liberè renunciandi Pontificatus; nec dictum ibi ut quia talis renunciacionis est, ut gravissima; & debeat communicari Cardinalium Collegio; quia ad hoc dubium responderetur ex adductis infra hic in vers. ad secundum.

Nec iterum obstat quod cum D. Celestinus III. gravi morbo laborans renunciare vellet 1. ap. v. de Cardinalium Ioannem de S. Paulo tit. 3. Princeps sui ipsius loco eligi cuperet, Cardinales noluerunt, asserentes inaudium esse in Ecclesia Dei ut Summus Pontifex se ipsum deponeret, quia ut responderet Pater Franc. Amicus; C. su. tit. 1. §. rem. 4. dist. 16. fol. 6. a num. 104. & ut sicque videtur Diana t. 10. tract. 5. ref. 3. in fin. hoc factum non est ante Celestinum V. ante quem nullum pacecesserat exemplum, quod Summus Pontifex se ipsum spontè à Papatu deponeret.

Ad secundam questionis partem, iam ex dictis videtur responsum; quidem ut dixi resignatio talis soli Deo facta est, sed quia Ioannes Andreas in cap. super eadem elect. Azcedo. in l. 3. num. 36. in l. 10. lib. 5. recipit quia Papatus renunciacionis res gravissima sententia ut Collegio Cardinalium sit communi

municanda; tum vt deliberent an id Christiane Reipublice expediat, tum vt ad alterius Pontificis electionem illud procedant, vt rectè aduenit Anton. in *dist. cap. 1. de renunc. lib. 6* & ita Caeleſtino & aliis Romanis Pontificibus qui Papam renunciant factum esse legamus vt post *Gemin. in dist. c. 1. n. 10. ita tradit Flamin. Paris. dist. lib. 8. de resign. quæſt. 5. num. 12. inò & videtur deſum ex littera dist. cap. 1. dum ſignificat Pontificem poſſe Papam renunciare, maxime accedente conſenſu Eccleſiæ, & dicit Pater Amicus ubi ſupra & teſert idem Diana *dist. ref. 3. sub vetſ. addit.**

- 12 Adhuc verò dicendum eſt poſſe Papam liberè & ſine intentione Cardinalium Papam renunciare; non enim communicatio Cardinalium, quæ videtur exigi *num. præced.* eſt neceſſaria ad illum actum petiendum; ſolum verò exigitur ex veritate, cum poſſit Pontifex ſimpliciter declarare ſe velle Pontificali dignitati renunciare; ita Doctores telati, aſſerentes debere Pontificem negotium hoc & ſimilia ardua Cardinalibus deferre; ſed non teneri ex aliquo præcepto diuino eorum diſſiniõnem expedire aut ſequi, & ita docent intelligendum eſſe verbum *liberè*, *dist. cap. 1. de renunc. lib. 6. Gemin. dist. num. 10. Franchis num. 3. & alij ibi. Burſarius conſ. 342. n. 10. Iacobat. de Concil. lib. 3. art. 5. num. 17. Abbas in ſua quæſt. 1. vol. 4. in fin. cap. 6. quæſt. 2. Machad. dist. documento 10. numero 2.*

- 13 Sed facit contra hanc reſolutionem dicere quod inter Pontificem & Eccleſiam Vniuerſalem cenſetur quidam quaſi contractus tempore electionis celebratus per quem Eccleſia Pontificem alet, Pontifex verò Eccleſiam gubernare tenetur; cum ergo conſiſt ex Regula textus in *cap. 1. de probat. dixi Pontificem & quemcumque alium ſupremum Princepem per contractum eum ſubditi celebratum in utroque foro obligari, vt notant ibi Doctores (vbi latè dixi) ſequitur dicendum vt Cardinalium certus per quem Eccleſia Vniuerſa repræſentatur ad prædictam obligationem remittendam videatur neceſſarius; ¶ tamè iam adducti Doctores,*

- 14 & Barboſa in *dist. c. 2. de iure Eccleſiaſt. p. 1. in ſine*, num. 114 hanc obiectionem ſive de quaſi contractu inter Eccleſiam & Prælatum celebrato, dicunt non tollere, quominus data iuſta cauſa Pontifex renunciare poſſit; aſſerentes vt cum non derit ſuperior qui illam renunciationem examinare poſſit aut teſtorique valeat, id relinquatur Pontificis conſenſu.

- 15 Pro complemento addo eſſe nonnullos Doctores aſſerentes vt ſi Summus Pontifex renunciarus ſit Religioſus, teneri cum poſt renunciationem ad Monaſterium tendere, vt conſideratè protulerunt Aragon. de *Inſp. & iure quæſt. 88. art. 1. ad 3. pag. 1036. Azor. inſtit. moralium lib. 12. c. 7. Regab. p. 1. ſed meritò eos reprobandi ſolli in libello de la obligation conque quidam los religioſos obſeſos*, num. 139. Barboſa *dist. cap. 2. num. 111. in ſine*, &

- 16 pater, ſiquidem temporibus hiſce vidimus, ¶ & videmus, D. Fr. Gregorium de Pedroſa Episcopum Valliſolet. renunciaſſe ſuo Episcopatu, nec ſe tranſmiſſe ad religionem ſuam S. Hieronymi, vt viueret Monachaliter, etſi poſt annum à ſua renunciatione degens in quadam domo in collatione carus Monialium S. Dominici hic Madrid tranſitum feciſſet ad domum D. Hieronymi migraretque exiſtens in domo S. Laurentij vulgo *del eſcurial*, & poſt eum etiam renunciauerit D. Fr. Franciſcus Araujo Ordinis Dominicani Episcopatu Segovi-

enſis pluſque ab hinc triennio cum hac ſcribo degat in hac Curia Manentiſ in domo particulari: etſi ſint quatuor domus ac cenobia Monachorum ſui Ordinis. Si hæc in Episcopis renunciantibus qui ſubſunt Pontifici, quo iure in Papa religioſo renunciantie contrarium dici debeat?

Obiectionibus tamen videtur obſtare; nam Martinus V. Romanus Pontifex fuit profeſſus dum viueret ſe nunquam in arduis diſpenſaturum ſine Cardinalium conſenſu, ob idque ait Zabarella *conſ. 137. num. 6. & 7. non poſſe Papam ardua ſine eo explicare* 1 duas rationes aſſerens; primam quia vt dictum eſt facta à Caeleſtino Papa ſine Cardinalibus fuerunt reuocata; ſecunda quia negotia Papæ, vel Regni dicuntur negotia vniuerſitatis in quibus requiritur maior pars Pſocorum, & Abbas idem tenens in ſua quæſt. 1. Episcopos num. 12. in ſine, addit quòd Collegium Cardinalium eſt in poſſeſſione vel quaſi, quæ multum operatur allegatæ textum in *d. cap. per venerab. in quibus ſiſi ſiſi legamus*, vetſ. in rationibus, vbi dicit poſſe ratione diuina ſuſtineri ceſſantibus etiam pactis Conſultum, & facit etiam textus in *cap. antiquitate de preuilegiis lib. 6*. Et quòd dicitur de Episcopis qui vtruntur Canonicoſum conſilio vt in *cap. vniuersi de iur. que ſunt a Prælatu*.

Sed nihilominus ex iam adductis dicendum eſt 18 cum Petro de Biaz in ſua diſſert. c. 11. in 2. parti. cap. 35. num. 9. Barboſia conſilio 1. per totum. Et præcipue num. 36. lib. 1. Troit Maluet. de Canonizatione Sanctorum in 2. dubio à num. 35. Caſtro conſ. 413. in ſalto num. 6. vetſ. item obſtat. & aliis quod licet Papa ſoleat ardua explicare ſue expedire cum Conſilio Cardinalium & in alienatione bonorum ſoleat interuenire ſubſcriptio & conſenſus eorum adhuc Papa ſolus poſſit ardua quæcumque expedire ſine Cardinalibus: Papa enim non obligatur quia non eſt qui dicat *eor ſua facio*.

Et licet replices dicendo ex ſtylo conſuetum 19 eſſe annullari ea quæ fuerunt ſine conſilio & ſubſcriptione Cardinalium, cui ſtandum eſt vel conſuetudini, per illa quæ dixi ſupra in Rubrica de conſuet. quæſt. fin. Reſpondeo tamen verius eſſe nec conſuetudine, nec ſuramento introduci poſſe quòd Papa nequeat ſolus ardua facere, & creare Cardinales, vt docent Barboſa lib. 1. de iure Eccleſiaſt. cap. 2. num. 181. optimè Iacobatus de Concil. lib. 7. art. 5. Ioannes Ferdinandus Loazes in *Conſilia edita ſuper oppido de Mula, col. 193. cum pluribus ſeqq.* vbi loquitur de quibuſcumque arduis, videlicet creatione & de poſitione Cardinalium, & Canonizatione Sanctorum, de poſitione Regum, & Imperatorum: & de aliis huiusmodi vt reſert Cardinalis Tuſchus *littera P. num. 12. encl. 50.* Adingens hæc aliqua quæ dixi ſub cap. penult. de officio

Vicarij quæſt. fin. vbi da Co-
adiutoribus dandis
Episcopis.

AD TITVLVM

DE SVPLENDA
negligentia Prælatorum.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Negligentia est materialis, aut formalis, & quæ sit n. 3.
- 2 Negligentia formalis est duplex propria, aut impropria, & quæ consistit in tarditate externe executionis altum, de qua Rubrica intelligitur etiam si non procedat in tarditate intellectus.
- 3 Negligentia Prælatorum quando suppleri possit a superioribus per viam recursus, remissive.
- 4 Negligentia an amittatur iurisdictionis, remissive.
- 5 Negligentia facit, ut quis puniatur sine censuræ in specie magna, siue dissoluta, siue manifesta: nec probatur, nisi quæ teneatur ad factum certum, n. 8.
- 6 Negligens non dicitur, ignorans iuribus.
- 7 Alia qualiter puniatur, remissive.

CONGERIT Barbosa n. 1. Doctores agentes de hac Rubrica, cumque a n. 1. dicat negligentiam aliam esse materialem, aliam formalem, illam esse, per quam quis ius suum, cuius liberam administrationem habet omittit, quin aliquam culpam in huiusmodi omissione committat, iuxta terminos textus in cap. plenius de rescriptis, & cap. si clericus de prob. lib. 6. & aliqua adducens pro explicatione considero ego hanc optime iuxta iuris nostri regulas explanari exemplis præscriptionis, & viciationis, de quibus egi latissime in tit. de præscriptionibus non enim ibi imputatur peccato Domini non videnti rei suæ, nec præscribent illam cum bona fide. † Hanc formalem negligentiam duplicem esse dicit a num. 4. impropria, aut propria, & hanc esse illam, quæ supponit ex negligente intellectum sollicitum ad imperandum voluntati, quid negligere teneatur, cui opponitur prudentia, & vberius explanans cum nonnullis Theologis, dicit de hac negligentia loqui nostram Rubricam, & Titulum, quæ consistit in extempe executionis actuum tarditate, & executione. Nam cum hæc Rubrica eo tendat, ut in iure, & damno Prælatorum Ecclesiasticorum omissiones in actibus debitis extempe gerendis suppleantur per alios Prælatos, indigeatque hic supplemento eorum actuum extempe omisso, ea nempe, quæ iuribus, & damno quantumvis non procedat in tarditate intellectus concludit eam optime pertinere ad titulum hunc simul cum negligentia impropria, quæ tantum consistit in omissione extempe actuum. † Et ita cum Valentia definit, *¶ si per viciationem conlato, seu tarditate inefficaciter operando; eo quod est iure bene consultatum, & iudicatum;* & aliter cum Lessio ait ut sit omisso actuum rationis, qui necessarii sunt, ut opus suo tempore fiat.

Vnde quia idem Barbosa num. 9. movet questionem quasi lo negligentia Prælatorum suppleri possit a superioribus per viam recursus, seu appella-

tiones; ideo applicabis quæ dixi sub cap. de iudiciis quæst. 19. 20. 25. † Et quatenus Martinus de iurisd. 5. p. 4. c. 14. 146. disputat an negligentia, amittatur iurisdictionis; ideo applicabis quæ latè dixi infra in cap. qualiter 17. de iudiciis.

Et pro maiori enodatione dico ob negligentiam quem puniri, siue contingat in specie magna, siue dissoluta, siue manifesta, iuxta terminos Guid. Pap. in decis. 473. licet non puniatur, nisi probetur. Capell. Tholosana in decis. 345. aliquid per Afflictis in decis. 13. num. 17. & 18. nec imputari ait Capella Tholosana in decis. 257. ubi diligentia nihil proficeret; imò Caputaq. in decis. 341. p. 1. † dixit ut negligens non dicatur; & propterea puniendus qui iustam ignorantie causam habet † Et addit Riccius collect. 942. ad textum in laudens ced. de serais Insignis, quod negligentia præcisa non probatur, nisi quis teneatur ad factum certum, & limitatum, tempore, & loco, inspicique semper ut quis possit facere illud, quod omittit, ut pulchrè decidit Vezall. in decis. 116. p. 1.

Item poteris hic adiungere quæ dico de mora puniendi infra sub cap. fin. de locato; & hæc vltra Ordinarios sufficiunt pro hac Rubrica, quæ extendi valet ex annotandis sub Rubro, ubi de Prælatorum negligentia in conferendis beneficiis instituendis, & præsentandis intra tempus stabilitum de iure, & per quos superiores suppleantur, seu ad quos devolvantur eorum prouisio, & collatio.

Ad Text. in Cap. I. hoc tit.

De supplenda negligentia Prælatorum.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Benedicere Monachos potest Abbas Episcopo negligente, quod iterari negat, n. 2. & 3. ubi quod possit Ordines conferre, aliaque administrare, n. 5. 6. & 7.
- 2 Abbas dicitur ante benedictionem.

PROBAT hic Pontifex, ut si Diocesanus requisitus benedicere noluit Cisterciensem Abbatem possit ipse benedicere Monachos suos. Barbosa multis probat, ubi n. 3. ait quod hæc benedictio a Episcopo Abbatibus imperfeda iterari non possit. † Et num. 4. quod si Episcopus tertio requisitus benedicere Abbatem sine causa remiserit, possit ipse Abbas, non specata benedictione, officium administrare, & ordines conferre, & ea omnia, quæ sunt sui muneris, tunc præstare, & implere. † Et n. 6. ait quod Abbas dicitur ante benedictionem.

Pro complemento addo quod notavi supra in cap. 9. & 15. de electione, ubi de Episcopo nondum confirmato, aut consecrato se ingerente administratione.

Ad questionem an per vnicam interpellationem constituantur superiores in mora, Cachetanus in decis. 12. a num. 1. & 6. de quo dixi.

Ad glossam hic de dignitate eligendo, Couarr. 7. in reg. peccatum p. 2. 5. 7. a n. 2. de quo plura notavi supra in cap. 1. cum in eum lib. 7. de electione, & alibi in eo cit. plura alia in cap. 29. de prob. & dignis. & sub Rub. de elect.

Ad Text. in cap. Sicut II.
hoc titulo

P R Æ M I S S I V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Regulares nequeunt in propriis vñs convertere Ecclesias, in quibus obtinent patronatus numero 2. & 3.*
- 2 *Donare nequit Prelatus in praiudicium Ecclesie.*
- 3 *Negligentia in providendo beneficia, praiudicat, sex mensibus transactis, & de iure deuluto, n. 4. & 5.*
- 5 *Negligentia patreus nominare, aut eligere intra tempus assignatum an possit reitor eligere, aut instituire.*
- 6 *Spēlatina ad beneficia qua.*
- 7 *Papa non intendit in mensibus ordinariis praiudicare.*
- 8 *Spēlatinarum gratia, non comprehendunt beneficia vacantia in mensibus ordinariis, & in alio, n. 9. & 10. nisi Papa mensibus ordinariis derogaret, B. II.*
- 12 *Spēlatina loquens de mensibus ordinariis, non capit mensis ordinariis vigore alteratiua, nisi adiciatur verbum vniuersale.*
- 13 *Regula referuatiua octo mensium fuit introducta, ut spēlatina suum haberet effectum in mensibus ordinariis.*
- 14 *Spēlatina succedebant loco regni octo mensium.*
- 15 *Præsentatio Ecclesiastica, & laica differunt remissione.*

1 **D**icit quod Regulares non possunt in suos vñs convertere Ecclesias, in quibus obtinent patronatus, & si intra tempus Lateranensis concilii, quando vacant non presentent retores ad eas, superiores ordinabit easdem. Primam partem confirmabis ex notatis supra in cap. cum in iure peritus, & melius in cap. 2. de donationibus: nam si
 2 † ibi decernit Pontifex, ut nequeat Prelatus donare in praiudicium Ecclesie, cui in suos vñs convertere poterit Ecclesias, cum tantum sit procurator, & administrator ad vñs Ecclesie destinatus, & non
 3 Dominus, † Secundam partem confirmabis ex textu in cap. 3. cap. 4. & finibus tituli, vbi ferè de eadem materia resolutum, cum omnia iura, et si in casibus diuersis resolutionem præsent, circa tempus intra quod beneficia sint præsentanda, conferenda, instituenda, vel persone ad ea eligenda per Patronos, & ordinarios decidunt, transacto tempore sex mensium ad superiores alios pertinere iure deuolutio, ea præsentare, siue conferre &c.

4 Vnde quia ex proposito egit Garcia de beneficiis nota p. 1. ideo de hoc iure deuoluto propter negligentiam Prelati, nunc ex proposito non disputo. Sed quia multa noto infra suis in iure, ideo applicabis notabilia, quæ congero in cap. 2. de concess. prebenda, vbi ad quos deuolutum prouiso. † Item, & in cap. quoniam 4. de iurapatron. vbi etiam de deuolutione ad Prelatum, si patronus non presentat intra tempus sibi assignatum ad presentandum, quod est quatuor mensium laico, & Ecclesiastico sex mensium; imò Barbof. de iure Eccles. p. 2. lib. 3.

cap. 12. num. 165. cum multis ab eo relatis probat quod si patronus per negligentiam excedit tempus sibi à iure statutum ad presentandum, possit is, ad quem spectat Rectorem eligere, atque instituire etc.

Verum quia per textum nostrum agi potest de 6 spectantibus ad beneficia in vers. ad vacantes, de qua materia possunt applicari decisiones Pontificis Innocent. III. in cap. ex iure 13. & cap. accedens 14. de concessione prebenda, duxi nunc aggregare hic quæ tradidit Riccius collect. 1534. ad textum nostrum, dum affirmat loqui de spectantibus, ad cuius materiem delucidationem ponit sequentia, nempe † quod Papa non intendit in mensibus ordinariis 7 providere, vt per Cardinalem Puteum in decis. 37. lib. 2. & decis. 25. lib. 1. Rota in decis. 200. p. 1. & in decis. 9. p. 1. † Et sic graue spectatarum ad beneficia vacatura, non capiunt beneficia, quæ in mensibus ordinariis vacabunt, sed solum vacantia in mensibus referuatis Rota in decis. 127. lib. 3. Cardinal. Puteus in decis. 92. lib. 1. & in decis. 53. lib. 2. & in decis. 48. lib. 3. Celsus de Grassis in decis. 15. de prob.

Quod amplius primo procedere etiam in mensibus alternatiis, Ordinatio concessis, ratione alternatur acceptate. Mohedan in decis. 9. de prob. † Amplius secundo procedere etiam, quauis 10 Episcopalis sedes vacaret 3 quia tunc spectantes acceptare non possunt in quatuor mensibus concessis Ordinario. Mohedan in decis. 19. de prob. † quod 11 limitant Puteus in decis. 48. lib. 3. Castidos in decis. 15. de probenda, nisi Papa huic regule de mensibus derogaret, vel alias constitueret velle quod etiam menses ordinarios spectari capere.

Notabis vñ quod quauis spēlatina loquatur de mensibus ordinariis, non capiet menses ordinarios vigore alternatiui sibi concessi, nisi adiciatur verbum vniuersale, quomodolibet; Cardin. Puteus in decis. 122. & 215. lib. 1. sicut, & nulla derogatio censetur comprehendere alternatiuum, nisi de illa fiat expressa mentio, idem Puteus, Riccius supra dist. collect. 1574. vers. & quomodo.

Vnde inferitur quod regula referuatiua octo mensium fuit introducta, vt spectatiui suum haberent effectum in mensibus referuatis, saluis existentibus ad Episcoporum dispositionem quatuor mensibus ordinariis. Rota in decis. 127. lib. 3. in decis. 63. & 27. lib. 2. & in decis. 538. p. 3. Puteus decis. 333. lib. 2. ita vt nunc cessantibus spectantiis; similiter cessaret dictæ regule referuatiua tanquam correptitiua. Rota in decis. 63. p. 1. Cardinalis Puteus in decis. 492. lib. 2. & in decis. 33. lib. 3. Achilles de Grassis in decis. 48. super regula referuatiua. † Et 14 propterea dicit Rota in decis. 37. p. 3. quod expectatiui succedebant loco regule octo mensium in casu illius decisionis: huc congerit ad textum nostrum Riccius, vbi supra.

Item cum agatur hic de presentatione ad beneficia, intelliges tantum esse Ecclesiastica; vnde posses agere laicè de differētia inter hanc, & inter presentationem laicorum, de qua sub tit. de iurapatron. & de patroni laici, & Ecclesiastici differētia, bene Barbof. de iure Eccles. p. 2. lib. 3. cap. 12. à num. 184. vbi plures citat agentes.

Ad Text. in Cap. III. hoc tit.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Deolutio in quo tempore vacatura computetur, n. 5. & 15. vbi quid sit.*
- 2 *Patronatus seu ius ad deuolutionem vacaturæ, debet esse certa.*
- 3 *Præsentandi Ius confirmatur in vno ex Patronis.*
- 4 *Semestre ad eligendum, vel conferendum, non currit legitimè impedito, vbi de quadrimestris datur Patronis.*
- 5 *Deolutio fit quando præsentatur indigni, etiam si a laico Patrono, n. 6.*
- 7 *Deolutio in primis est probanda, vs fiat legitimè impetratio.*
- 8 *Deuoluntatis effectus sortitur, Episcopus nequit moram purgare.*
- 9 *Deolutio non habet locum in beneficiis manualibus, Regularibus, in capitulis exemptis, in iurisdictionalibus, & quando Prælati esset impeditus n. 10. 11. 12. & 13.*
- 14 *Collationes si Ordinarij non præsentent in tempore, beneficia pertinent ad Sedem Apostolicam, num. 17.*
- 16 *Prælati debet Ecclesie regularis intra tres menses.*
- 17 *Negligens in providendo qualiter puniatur, remittitur.*

1 **T**erminatur decisio hæc per regulam generale positam in principio *cap. præcedentis*. Speciale verò quod agi poterat, est, quod cum agatur de deuolutione, transiit tempore ad providendum est, nempe quod computetur a tempore scientiæ; non vero vacaturæ, vt cum multis notat hic Barbosa n. 3. & decidit hic in vers. *non a vacatione, sed a notitia computari*, vbi notat cū Garcia computari semestrem, de quo hic de momento ad momentum. † Et specialiter addo scientiam Patronorum, vt deuolutioni sit locus, debere esse certam, nec sufficere interpretarium, seu verisimilem, Garcia de beneficiis p. 10. cap. 3. num. 34. Barbosa de iure Ecclesiastico p. 2. lib. 3. cap. 12. num. 166. † qui num. 167. ait ius præsentandi conferuari in vno ex Patronis, qui scientiæ huiusmodi vacationis non habuit, alijs propter scientiam exclusis; & refert decisiū Garcia dist. p. 1. cap. 1. num. 41. Et pro complemento à quo tempore currit deuolutio, applicabis textum, & ibi notata in *cap. quod de iurisdictione* s. *de concess. præb.*

4 † vbi quod semestrem ad eligendum, seu conferendum à iure præfixum non currit legitimè impedito, nec incipit currere, nisi à die notitiæ vacationis, interam, & ad plures casus leges Florez de Mensa pars prima, variarum, quæst. 3. agentem, de illa quæ sibi de facto aliquoties contingit, nempe virum quadrimestrem tempus datum in reparatione laicis ad præsentandum curat, illis ignorantibus à tempore vacationis, vel tempore scientiæ; & à num. 6. vbi aduersus quos præsumatur scientia à tempore vacationis, & exemplificat in ordinario, & contra eum, qui ex officio tenetur scire, & contra alios habentes iurisdictionem in loco beneficii, item cum vacatio est notoria; sed in hoc casu ex-

pendit num. 18. elem. cum qui, de concess. præbende, aliqua plura expendit, sed de hoc sub Rubrica, & in de usurpatione.

Itaque nunc ultra ordinationis in presenti addo 5 pro materia textus nostri, quod si ij, ad quos spectat, non prouiderint de beneficiis vacantibus infra tempus præfixum, ad superiores gradatim fiat deuolutio, quod ampliat Riccius collect. 807. ad textum nostrum dicens idem iuri esse, vbi prouident indignis, seu inhabilibus, vt fuit dictum in vna Tolitana per vnum 9. Decemb. 1591. coram Mantica, quam reponit ad textum in *cap. cum in eundem* 7. §. fin. de elect. † Et idem Riccius subampliat prouidere etiam in Patronis laicis Rota decis. 1. de usurpatione, & Ctesc. in decis. 14. eodem, & est decisio Rotæ in causa valent. in ijs patronat. 10. Martij 1589. 7 Et addunt Castilior. in decis. 5. de præbende & Ctescent. in decis. 18. eodem. Caputaq. in decis. 153. p. 1. Mohed. in decis. 17. de præb. necellum esse in imputatione beneficii deuolui in primis deuolutionem probare, nec sufficere clausula *certa modo facit decis.* Bellam. 734. & refert decisiū Riccius supra in vna Maceraten. beneficii 1594.

Ampliat principalis conclusio vt post sortitum 8 effectum deuolutionis, non possit Episcopus purgare moram; sic Franc. Mar. in decis. 1238. p. 1. ex eo; qui post factam executionem, non admittit moræ purgatio. Mohedan. in decis. 9. de verbi signific. Et itum ampliat Riccius cum Rota pend. Buisign. in decis. 1. de elect. vt tempus istud non à die renunciationis sed ratificationis currat.

Vtū præfatam textus nostri conclusionem limitat Riccius dista collect. 807. quique modis. Primo vt non procedat in beneficiis manualibus, quia in eis non obtinet locum deuolutio. Mohedan. in decis. 9. de præb. quam repones ad textum in *cap. 2. de præb. lib. 6.* † secundo in beneficiis regularibus, quæ panit sub præfata reservatione non cadunt. Cardin. Puteus in decis. 180. lib. 3. sed Gonzalez in regula 8. Canon. gl. 5. §. 6. num. 55. contrarium tenet, & bene, vt statuit Riccius supra, vbi ea supposita infert ad decisiōnem Franc. Marci 1237. vbi si deuolutio de regula Ecclesiæ, ad Diocesanos fiat iuxta terminos Clementinae vnica hæc sit. Diocesani non possit conferre præbitero seculari, sed regulari tantum. † Item limitat 11 Tertio Riccius in capitulis exemptis in quibus non fit deuolutio ad Prælatum, nec è contra: sic cum Franc. Marco, vbi supra par. 1. † Et Quarto limitat 12 cum eodem Franc. Marco in decis. 1236. par. 1. in iurisdictionalibus, eo quod in istis non fiat deuolutio. † Quinto limitat cum eodem Franc. Marco quando Prælati esset impeditus, & idem Franciscus Marci p. 1. decis. 1215. agit de alijs nonnullis pertinentibus ad hanc materiam.

Aliquid de deuolutione tractat Scortia super consuetudine Pg. 5. 32. olim. 33 edita anno 1567 in §. *ordinary*, vbi decidit vt si Ordinarij in tempore, & modis à Concilio statutis non prouiderint, præcedent collationes huiusmodi ad sedem Apostolicam, licet sint in mensibus Ordinariorum, † & idem Scortia in theorema 138. dicit quod deuolutio est ius creandi, & instituendi Ecclesie ministrum, tantquam caducum ab vno ad alium superiorem antistitem translatum resequitur ius deuolutionis institutum, um ne beneficia; & Ecclesie ob diutinam vacationem incommoda, & damna paterentur, *cap. quam sit de elect. lib. 6.* num. in penam delicti, vt eorum qui intra statutum tempus, beneficia non conferunt negligentia, puniantur. † Et addit quod Ecclesie

electus Cathedrali, vel regulari debet providere de Pastore intra tres menses, alias ius eligendi ad superiorem devolui, iuxta textum in cap. ne pro defectu de elect. ad quod videbis cap. postquam dist. 70. & cap. obventibus dist. 63. † Et qualiter per negligentiam Episcopi in providendo Archiepiscopus provideat, bene cum multis tractat Barbosa de iure Ecclesiast. p. 1. cap. 7. a n. 31. quem leges ad casus circa medendam Episcopi negligentiam.

Ad Text. in Cap. Litteras IV. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Devolutio de dignis eligendis, remissus.
- 2 Beneficium Iuri patronatus Laicorum devolutum, ad Ordinarium, conferitur per concursum.

Terminatur hac decisio ex iam adductis in c. 1. & 3. ubi de devolutione, de dignis eligendis, & praefertendis dignioribus, posset per hunc textum disputare. Sed quia de hoc notavi in c. 7. & ibi §. fin. de elect. & in cap. 29. de prebend. idem amplius non extendo.

Et quia Barbosa hic adiungit quod beneficium Iurispatronatus Laicorum devolutum ad Ordinarium sit conferendum per concursum pro illa vice m. 3. & disputans num. 4. & 5. resolut Parochianum in collatione facta iure devolutio verius esse, examen idem requiri, ac servatur si fietet coram inferiore: sic cum Salgado de prebendis Regia com. 1. p. 3. cap. 1. a n. 84. & cum aliis circa materiam concursus beneficiorum dico in cap. graue nimis de prebendis.

Ad Text. in Cap. Fin. hoc titulo.

De supplenda negligentia Praelatorum.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Prescribitur potest Ius conferendi Ecclesias, n. 2.

Quatenus ad punctum devolutionis ob negligentiam in providendo, de qua hic textus noster agit, adiunges dicta, & notata supra in c. 2. & cap. 3. & nihil aliud speciale addo; quia ex ibi dictis sufficienter expenditur. † Et quia video Balboam probare ex hoc textu in cap. 7. de prescriptionibus num. 40. Ius conferendi Ecclesias posse prescribi; idem poterit adiungere questionem, de qua, ipse inquit a n. 33. An Ius patronatus Ecclesiasticum possit a Laico prescribi; & a n. 41. agit de illa, An Laicus in Ecclesia Collegiata argens, vel datans Ecclesiam Collegiatam, acquirat ius praesentandi Clericos, &c. de quibus alibi dixi.

000 000 000 000 000 000 000 000 000 000

AD TITVLVM DE TEMPORIBVS ordinationum.

PRÆMISSVM.

Ro Rubrica hac circa tempora, in quibus Ordines minores, aut Sacri conferuntur, dico infra in cap. 3. huius tit. Et quia omnes huius tituli decisiones commodè sub ea possent de facili, comprehendi, ne à propriis locis illis congruentia eripiam, gradum facio ad alia dubia, quae cum certam sedem non habeant sub Rubro, sub Rubrica commodè scribuntur.

AD RVBRICAM.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Ordo sumitur tripliciter, primo, vel pro respectu inter aliquas res, seu dignitates parium, & imparium, n. 1.
- 2 Ordo etiam sumitur pro variis religionibus Ecclesiasticis.
- 3 Ordo sumitur item pro signo, seu ceremonia externa, qua conferitur homini, gradus dignitatis, & officium in Ecclesia Christi.
- 4 Natio qualibet quantumvis Barbarica, regitur aliquo Sacerdotis signo.
- 5 Sacerdotium probatur, & insinuationem fuit à Christo, qui Apostolis dedit Ordinis potestatem in ultima Cena, qua insinuat Sacramentum Eucharistia.
- 6 Ordo Sacerdotum continet eminenter alios Ordines inferiores.
- 7 Sacramenta omnia, ut videt, relique consistunt, dependent ab Ordine Sacramentum.
- 8 Ordinis Sacramentum est velut osium, per quod iurant legimini dispensatores ministerium Dei.
- 9 Ordines Ecclesiae non erant, sed septem sunt, secundum Theologos, aut novem secundum Canonistas addentes Episcopatum, & consuram distinguuntur, ut n. 11.
- 10 Ordo Episcopatus propriè non est distinctus à Sacerdotio, solum habet maiorem potestatem officij.
- 11 Tonsura est preparatio quodam ad Ordines, sicut Catechumenus ad Baptismum, Novitius ad professionem.
- 12 Ordines tres Sacri, sunt Sacramentum, & secundum communem sententiam dicitur de Ordinibus minoribus n. 15. & 16. esse aliqui dicant esse tantum Sacramentalia, & n. 17. & 18.
- 13 Ordo quilibet est signum rei sacrae sanctificantis, & concedens potestatem monstrandi sui loco, & tempore.
- 14 Sacramentalia dicuntur quia non habent finem immediatum, & per se subsistunt.
- 15 Ordinis Sacramentum materia, & forma quae.

De Temporibus ordinationum. 203

19 Ordo quilibet ex septem, est Sacramentum consensu diffinitum specie infima, seu a minima ab alio, est recte omnes dicuntur vnum vniuersae species interiecta, seu genere subalterna.

20 Ordines omnes fuerunt instituti à Christo, ab Apostolis solum promulgati.

1 Sympsonenda sunt quidam generalia, primo simpliciter Ordinem vni tribus modis, vel pro respectu inter aliquos res, quorum vna est prior, altera posterior, vel tantia, vel causa, vel effectu, vt pater filio, arbor fructibus; vel loco, vt Caelum igne, ignis aëre; vel dignitate: vel sumitur circa Dignitates, vt Ordo Senatorius, qui praefertur aequilibris, aequilibris plebeio; vel suspensione, vt inter nouem Ordines Angelorum, in qua significatione Ordo describitur ab Augustino lib. 19. de Ciuitate Dei cap. 12. † Dispositio patrum, & impatium eorum tribuens sua loca vnicuique; & sic in vniuerso inferiora subsunt caelestibus, & inter homines alij alij, tum in Republica Ciuili, vt milites, Duci, subditi Regi, tum Ecclesiastica, vt Clerici inferiores Praebiteris, Praebiteri Episcopis, Episcopi Summo Pontifici Christi Vicario, secundum aliqua, quae late notati in cap. 11. de iudicio a quæstia. & faciunt quae nro sub 11. de maiestate, & obedientia, praecipue in cap. statim, ubi adnoto pleneque de praecedentibus.

2 Secundò sumitur Ordo per antonomasiam pro variis religionibus, quo pacto, vulgò dicitur Ordo S. Dominici, S. Francisci &c. omnes enim sub vna Christiana relatione continentur, & insistantur à Deo pater hominibus, notae Egidius Trullene. de Sacramentis Ordinis sub n. 1. d. 1. & aliorum religionum ordines; & de origine recenset Baubosa in Bullaris verbis, fratres, latissime, & vberimè ad familiaritatem de omnibus idem Baubosa legendus de curia Ecclesiastica p. 1. cap. 41. per totum, ubi de praecedentia inter omnes.

3 Tertiò sumitur pro signo, seu cerimonia externa, qua confertur homini gradus Dignitatis & officium in Ecclesia Christi, & in hac significatione sumitur hic, videlicet Egidius Trullene. ubi supra, disto m. 2. in fine. † Cumque nulla ratio quantumcunque immanis, fera, vel barbara reperitur, quae lege, sacerdotio, & sacrificio caruerit, vt constat ex 10. 11. de religiosis, & sumptibus funer., & gens Catholica, & orthodoxa omnibus ab orde condico, nationibus praestantior, cum sit in sacerdotio, & eius Ordine excellentior, † certissimè qualesque sit à Christo, sacerdotem probaturum fuisse, & institutum, Ordinisque electos ministros fuisse definiti vt constat ad 1. 16. 18. & 26. Mart. 2. 1. Luc. 22. Ioann. 20. idem vt certò, dicendū est, quod cum potestatem Christus Dominus Apostolis dedisset, & in vltima Cena iactissimum Eucharistiae Sacramentum instituit, eundem constituit Ordinem, Apostolorumque ordinauit, iuxta verba illa hoc facite in meam commemorationem, Luc. 22. vt etiam refertur per portas in e. Cetero & in cap. an vno dist. 11. cap. Praebiter, cap. Diaconus, cap. Subdiaconus, cum sequenti dist. 23. cap. per se 15. dist. cap. an dicitur, cap. quodcumque, cap. loquimur 24. quæst. 2. definitum est etiam in Florent. & Trid. sess. 7. de sacram. canone 1. D. Thomas in addit. ad 3. p. 4. 3. 4. in 4. dist. 24. q. 1. art. 3. & 4. cum sequenti, & eius expositores, atque summatte

4 agēs de hoc Sacramento & in Trid. sess. 1. cap. 2. † Et expendens vberius idem Trullene. d. dubio 1. sub

n. 1. ait tunc in Cena fuisse omnes Ordines institutos; quia sacerdotalis Ordo continet eminentem alios Ordines inferiores, qui ordinantur ad ordinem sacerdotalem, illique inferiuntur: sic Henriquez in summa lib. 10. cap. 2. Bonacina tom. 2. dist. 3. quæst. 1. num. 7. & alij communiter, leges eundem Henriquez c. 3. & Filiucium tract. 3. cap. 1. num. 3. † addens num. 7. esse hoc Sacramentum velut officium, per quod intrant legitimi dispensatores ministerio Dei: nam ex Diuina scriptura nemo ordinum honorem ad exerecenda ministeria designatum sibi assumere rectè potest nisi à Deo vocatus, vt Aton. qui vocatur, quando legitime ordinatur ab Ecclesia Praeclis num. 4. & 6. de diffinitione agi.

Ex dictis iam poteris dubitare quot sint Ordines; & licet Dionysius relictus à Sahagun num. 7. ubi supra, ducat esse tres, sicut in Ecclesia triumphante caelestis ordo est diuinitus per Hierarchias tres distinctus, quam militans imitatur, tamen cum conuincens D. Thomas in addit. ad 3. p. quæst. 37. art. 1. & quæst. 40. art. 2. & in 4. dist. 24. quæst. 1. art. 3. verius dicit vt sint septem secundum Theologorum sententiam, aut nouem secundum Canonistas, addentes Episcopatum, & primam Tonsuram, ex cap. eleus, cap. perfectus, cap. 1. iuncta glossa 1. dist. 32. cap. 1. de ordinis ab Episcopo, qui renouat Episcopatum, cap. cum conuincens de aetate, & qualitate ordinis. † sed vtramque admitiendo tanquam communem, tu sic expendes breuiter, nempe vt proprie loquendo sint tantum septem, improprie verò, & in lata significatione, propterea ordo est novem officij, & dignitatis, sicut nouem, videlicet Ostiarius, Lectorius, Exorcista, Acolitus, Subdiaconus, Diaconus, Praebiter, qui proprie dicuntur ordines. † Largè verò Episcopatus, qui non est ordo distinctus à Sacerdotio, cum utique aequaliter sacrum faciat, solum enim habet maiorem potestatem; & quod Episcopos ex officio conferat Sacramentum Confirmationis, & Ordinis, quod Praebiteris non perstat, nisi ex indulto fieret, & qualiter, dico aliquod sub iis. de sacramentis non utendum, & de sacra vntione & in cap. quanto, supra, de consuet. & quoad Ordinis administrationem aliqua dico infra. † Item & Tonsura, quae nullum habet officium in Ecclesia, sed tantum est preparatio quaedam, seu dispositio ad Ordines, sicut Catechismus ad Baptismum, & Nouitatus ad professionem Theologi expenditur ex Trid. sess. 23. de Sacramentis Ordinis, cap. gradum consistit in prima tonsura, & ab ea repellit, quos ad vteriores gradus non progressuros esse creditur; & in cap. 4. Episcoporum explicat esse ordinem à Sacerdotio distinctum, & longe excellentiorem, videbis quae dico sub 9. 3. vt ad quæst. tam, an sit Sacramentum ordinatio Episcopalis.

Dubitabis secundò an hi septem Ordines sint Sacramenta, & licet Durandus asserat in 4. dist. 14. quæst. 2. solum Sacerdotium esse sacramentum; certum tamen est Sacerdotium, Diaconatum, & Subdiaconatum esse sacramenta, unde Sacerdotio contrarium tenere, vt haereticum improbat Trid. dist. sess. 23. can. 1. & 2. de Diacono, & Subdiacono, sic dicendum est ita, vt contrarium asserere sit temerarium, cap. tribus 23. de consecrat. dist. 2. probat Calisto ad versus hereses, verbo Ordo, Sahagun de hoc Sacramento, num. 9. & 10. Nauarrus in summa cap. 22. num. 8. Sotus in 4. dist. 24. quæst. 1. art. 4. Valquez dist. 23. cap. 1.

Dubium

- 15 Dubium est an sic procedat in minoribus ordinibus in quo dux sit opinio altera ut sunt tantum Sacramentalia, & non Sacramenta, cum & Magister sentent. *in 4. disp. 24.* & Subdiaconatum Sacramentum esse, negabat, & iuxta prædictam sententiam loquuti sunt Soto, Nauarrius, & Valquez telai: tamen sanctus Thomas 3. p. q. 22. art. 2. Bellarminus *rem. 3. lib. de hoc Sacramento cap. 6. 7. & 8.* Filiucius, Bonacina, Ledesma, Villalobos, & alii quos citat, & sequitur Tuillene de Sacrament. Ordinis dub. 1. n. 10. dicunt omnes
- 16 septem ordines esse Sacramentum & prætax rationem Sahagun; quia quilibet ordo est signum rei sacræ sanctificantis, & concedentis potestatem ministrandi suo loco, & tempore, ut in dicto cap. clerici, dicit. cap. periculis, dicto cap. cum coniungat, deinde quia repetere Ordines Minores est grande sacrilegium, sed repetere Sacramentalia non est sacrilegium, ergo. Præterea quia Sacramentalia dicuntur que non habent finem innædum, & per se subsistunt, sed ordinantur dumtaxat ob solemnitate alius Sacramenti; at Minores Ordines de per se subsistere possunt, & suum finem habent; ex ordinatione enim quilibet ministrandi suo loco, & tempore, potestatem accipit, ut in dicto cap. clerici, cap. periculis, ergo Sacramentum sunt, & non Sacramentalia, docent etiam Couarrui. *resolutio. lib. 1. cap. 10. r. 10.* Chuechus *usum. moral. lib. 5. tit. 8. n. 16.* Petrus Greg. *lib. 16. synagoga. cap. 2. 3. & 4.* cum alijs Sahagun.
- 18 Et comprobatur ex Florentino Concilio, quod postquam dixit ordinem esse Sacramentum, statim dixit materiam esse rem, quam tradidit ab Episcopo, & formam esse Verba, hocque non solum applicat tribus Ordinibus maioribus, sed etiam minoribus, & ex Tiid. *dict. sess. 23. cap. 3.* quod postquam recensuit nomina singulorum ordinum, absolute dicit ordinem esse Sacramentum, & in *cap. 2.* ita dicit Si quis dixerit in Ecclesia Catholica non esse alios ordines, per quos, velut per gradus quisdam ad Sacramentum tendant, anathema sit. Et exemplificatio comprobatur bene cum multis idem Tuillene. *dict. dub. 1. sub dict. n. 10. ubi n. 11.* dicit vnumquodque ex dictis septem ordinibus esse Sacramentum essentialiter distinctum specie usima, seu atoma ab alio, quia habent singuli distinctam materiam, & formam, sed omnes recte dici vnum ordinis Sacramentum: nam quamvis differant specie infima, sunt tamen vnum unitate speciei interiectæ, seu genere subalterno, eo quod omnes comprehenduntur sub unitate generica Ordinis; quia omnes ordinantur ad vnum finem, qui est dignè offerre sacrificium Missæ, aut ministrare in eo ad altare cum multis sic tenemus, & melius contrarij satisfaciens, pluribus comprobant Sahagun de hoc Sacramento *sub dicto n. 10. in vers. Nouerit, ex Tiid. dict. sess. 23. cap. 1. & 2. ubi maiores & minores, planè consequitur omnes à Christo institutos fuisse, Sacramentum enim ab ipso dumtaxat institui potuit, & sess. 7. de sacram. Canon 1. & addit omnia iura, & auctoritates, quibus probatur ab Apostolis, & Ecclesiâ aliquem ordinem productum fuisse, ut refertur in dicto cap. clerici, cap. periculis, cap. Subdiaconi 16. cum multis sequentibus *disp. 21.* interpretari necesse est de promulgatione, & publicatione, non de institutionis origine, de quo melius *sub quæst. 2. infra, in vers. ad primam.**
- 21 Plura etiam generalia pro exortatione huius

Rubricæ de Sacramento Ordinis adici valerent, quæ recolligere poterat ab scriptoribus classicis, & summissis, quos nouissime congerit Leander *um. 2. de sacram. dum agit de natura, quidditate & numero Ordinum disp. 1.* Quare ego tantum adicio quæstiones, quæ subsequuntur.

QVÆSTIO I.

An materia, & forma Ordinum fuerit instituta à Christo Domino. Et an qui in ordinatione sacerdotis tetigit tantum Calicem, & non Patenam, valide ordinatus fuerit. Et an possit pro missis dicendis accipere stipendium An sit valida ordinatio, si porrecta Patena cum Hostia, Vinum intra Calicem ex incuria non apponatur. Et an Pontifex dispensare possit ne contactus physicus instrumentorum adhibeatur in ordine. An Subdiaconus ordinatus cum Calice non consecrato, debeat iterum ordinari?

SYMMARIUM.

- 1 Materia Sacramenti Ordinis alia remota, alia proxima, & in quæ consistit forma cuiuslibet Ordinis, n. 1.
- 2 Materia Ordinis Sacramenti, intus est ut debet esse consecrata ad ordines sacros, n. 4.
- 3 Materia Consecrationis, & Extrema Unctionis, est consecrata.
- 4 Materia, & forma Sacramenti Ordinis, a quoquid sit instituta à Christo Domino, an tantum ab Ecclesia n. 6. 7.
- 5 Eucharistiam sub vna specie sumi, post præscriptum à Ecclesia.
- 6 Minimum imperiosum, est de Ordinum essentia.
- 7 Contactus materia necessaria in Episcopo ordinante in sacro, & in minoribus intus est, n. 9. quid in ordinando, n. 10. & 11.
- 8 Archidiaconus solus habet de mandato Episcopi tangere materiam ordinandorum in minoribus.
- 9 Materia tangi ab ordinando, non est præscriptum physici, sed tantum moraliter, n. 11.
- 10 Calix de necessitate præcepti tangi debet à Sacerdote ordinando, ubi quid de Patena, n. 13. & quid de saltu Hostia & Vini, n. 14. & quod peccatum sit non tangere omnia, n. 16.
- 11 Ad materia duplex tangi debet quando ex qualibet datur ordinando potestas vna, quid circa Papæ dispensationem in hoc, n. 24.
- 12 Ad materia cum forma profertur ab ordinatore, non est necesse, ut in eodem alio physico tangatur, salsum moraliter, ut in Baptismo.
- 13 Ordinatus sacerdos, cum defectu saltu alicuius materia, quando iterum pro missa dicenda accipiat stipendium.
- 14 Consecratio est valida, si Episcopus Panem porrigit ordinando extra Patenam, & Vinum extra Calicem.
- 15 Ordinatio sacerdotis dubium est an valeat, si porrecta Patena cum Hostia, Vinum intra Calicem ex incuria non apponatur, refertur opinio duplex, vide n. 21. de peccato insecratis in vna materia c. 22. & quod retineatur, n. 23.

24 *Differtoria contactus Physici circa materiam Ordinis, cum quæst. à Papa fieri; sic ut valeat ordinari, sub distinctione respondetur.*

25 *Calix debet esse consecratus, qui ad contactum traditur ordinandis cum ordinatur Sacerdos, quod in Diacono, & Subdiacono, cum. 26.*

Suppono ad explanandas questiones, de quibus inquit, dari in hoc Sacramento Ordinis, sicut in alio materia, & forma; etenim constat materia scilicet rebus ipsis, & forma, nimirum verbis, ut ex Concilio Florentino, & aliis probat Egidius Trullenc. *de Sacramento in genere libro 1. capite 2. dubio 1. numero 3.* ubi cum modernis, & de hoc Sacramento docens D. Thome, & Theologi cum eo, *part. 3. quæst. 34. addit. art. 3.* Et apud omnes constat esse duplicem materiam, remari esse rem, quæ traditur seu instrumentum, vel vas, vel liber qui traditur ordinandis in signum potestatis spiritualis, quam recipiunt. Et materiam proximam esse ipsam rem, vel vas, aut instrumentum traditionem. **Formam** verò esse verba, quæ profertur ab Episcopo quando tradit materiam proximam cuique Ordinis, cumque Ordines sint septem, aut novem, & unusquisque sit Sacramentum, ut iam exposui, & de ratione Sacramenti sit habere Materiam, & Formam, sequitur dicendum dari cuilibet Ordini certam verborum formam, quam communiter omnes Doctores agentes de Sacramentis in genere, ac de hoc Sacramento referunt.

Dubium verò est an prædicta materia debeat esse consecrata, & affirmant Sylvestre, & alij apud Henricum in *summa lib. 37. cap. 5. in littera T.* alioquin alunt si Sacramentum acciperet Calicem consecratum, non differret ab Acolito, qui accipit Vaseculos non consecratos: tamen Sorus, Ledesma, & alij, quos sequitur Henricus, *ubi supra*, Bonacina *tom. 1. disp. 8. quæst. 1. voc. puncta. num. 1.* negant, & probabilius, tum quia id Cœcilia non exprimitur, sicut expresse de Consecratione, & Extrema Unctione; tum quia quæritur in consecratione, & Extrema Unctione requiritur consecratio materiarum; quia eam Christus suo vultu, & exercitio non consecravit; at Christus vultu est Calice cum Ordinis Sacramentum Apostolis contulit; ergo suo vultu, & contactu consecravit, sequitur Trullenc. *de hoc Sacramento dub. 2. num. 2.* ubi dicit quod est post factum tutè possit quilibet harum opinionum cuilibet acquiescere; anæ factum verò consulendam esse priorem sententiam, cui fauet vultu, ad rationem prioris satisfaciendo satis differe, tum ratione instrumenti, tum, & præcipue ratione forme, quæ diversa in illis est.

Ad primam ergo difficultatis partem, quæ non est parum facilis videtur responderi ex dictis supra in Rub. sub vers. *& comprobatur in fine*, ubi cum Sahagun aliquid dictum est pro affirmativa, sed non reticeam quæ sit propositio adduxit Præpositus in *tertia parte, Dicit Thomæ quæstion. unica de hoc Sacramento libro 10. numero 109.* nempe ut ex pluribus, quæ antea scripserat de materia, & forma ordinationis, & de diversitate in Ecclesia Romana, & Græca, addit patere, qualem sit probabile Christum non instituisse ordinum materiam, & formam in particulari, sed solum in genere, movendo scilicet ut ordines consecrentur per aliquod

Permosin. de Offic. & sacris Eccles. Tom. 1.

Symbolum sensibile, quod significaretur eorum potestas, atque à Deo relictum esse Ecclesiæ determinare materiam, & formam, dummodo per illa significetur potestas, quæ in ordine confertur, & citat Ruardum Arcudem, & Fornarium, *cap. 2. de ordine*, affirmans de hac re plures viros doctos consuluisset, quæ sic tenuerunt, & quod respectu Apostolorum idem fuerit Bellarmin. *cap. 9.* & probat dicendo probabilitatem suæ sententia, etiam in se restrictione patere ex modo, quo ordines apud Græcos confertur, quæ Romana Ecclesia non reuocat in dubium.

Alia ex eo refert Diana *parte 6. tractatu 8. 6. Miscell. ref. 1.* & refertur solutionem ipsius Præpositi ad Trullencum in *cap. 1. sess. 1.* ut non veli dicere Ecclesiæ nihil posse circa determinationem materie Sacramentorum, sed solum veli contra hæreticos, quod Ecclesia possit præscribere, ut Euchariistia sub vna specie sumatur, cum in eo non tollat vultu Sacramenti, & eius substantiæ; quæ substantia non possit dici tolli si Ecclesia pro potestate sibi tradita variè determinet materiam, & formam ordinationis; quæ Præpositi sententia relinqui debet viris doctis maturanda, & eius fundamenta non plurimum arident.

Sed agens Becanus *de hoc Sacramento quæst. 7. sicut quarta*, de quæstione, *An impossibile sit de essentia Ordinis*, concludit affirmativè nullius comprobans, & non sic affirmat de instrumentorum potestione; quia scripturæ pro externo Symbolo ordinationis passim tradunt impositionem manuum, & de hac *numero sexto*, vers. *tertia conclusio*, dicit à Christo institutum; quia in scripturis sit mentio potestionis manuum, de quo videbim cum multis novissimè Leonardum *de hoc Sacramento dissertatione 3. quæstione 7.* Et ego dixi infra *de sacra Vultione, sub 6. per frontem*, non inquam potestionem instrumentorum, & expendi *a vers. dicit.*

Ad secundam quæstionis partem, de eo, qui in ordinatione tetigit Patenam, & non Calicem, an sit valdè ordinatus. Ut respondeam præmitto dubium aliud non leve, verum sit de necessitate huius Sacramenti contactus materiarum; ita ut non consecratur ordinatus, qui materiam realiter, & Physicè non tetigit, & loquendo de Episcopo ordinante, necesse est ut tangat materiam in collatione ordinum maiorum, ut probat expressus textus in *cap. Subdiaconum distinctione 23.* ubi id expresse deciditur de Subdiacono, & à fortiori infertur de aliis maioribus; quia idem esse debet, qui formam profert, & materiam tradit; alioquin enim non verificatur forma, quæ dicitur *Accipe potestatem etc.* at Episcopus profert formam, ergo etiam debet tradere materiam: sic docent D. Thomas in *4. distinctione 25. quæstione 1. articulo 1.* ad secundum; Sylvestre verb. *Ordo 2. quæstione 5.* Suarez *tom. 5. dissertatione 42. sessione 3. numero 12.* Fallacius *tom. secundo, tractatu 9. capite 2. numero vicesimo tertio.*

Et licet in collatione Ordinum minorum olim id non esset necesse, sed sufficeret ut Archidiaconus, qui de mandato Episcopi illant tangeret, & porrigeret ordinandis *ex cap. Acolitus dist. 25.* Nunc verò Episcopus in collatione cuiusque Ordinis, debet per se porrigere instrumenta iis, qui ordinantur, ut habeatur in Pontificali Romano,

* quod tutius videtur ob rationem dictam, vt tradit, & tenet Trullene. de hoc *Sacramentis dubio* 2. sub *num.* 3. vnde si contingeret Ordinem aliter esse collatum, iterari posset sub conditione; quia probabiliter dubitatur Ordinem esse irritum, vt docet Filiusius, *vbi sup.* Henriquez in *summa* l. 10. cap. 10. *num.* 2.

- 10 At si loquatur de ordinando, docent Nauar-
rus in *manuale* cap. 12. *num.* 17. Victoria de *Sacram.*
quæst. 120. *Sotus* in 4. *dist.* 24. *quæst.* 1. *art.* 2. & alij
apud Henriquez *lib.* 10. cap. 10. *littera* D. Bonaci-
na *1000. l.* 1. *dist.* 3. *quæst.* *vnica* p. 1. *num.* 10. satis
esse quod acceptet signo aliquo externo materiam,
& eam moraliter tangat, vt ex extensione manuum
ostendat se eam ab ordinante acceptare; quamvis
physicè eam non contingat, prout ab eo, quia
Concilia tantum dicunt Ordinem conferri
per traditionem materię, sed materia potest dici
trahi verè abque eo, quod physicè tangatur, ergo.
* Et confirmatur, quia effectus ordinationis
non provenit à materia, tanquam ab agente ali-
quid circa suscipientem; sed tanquam à determi-
nante significationem formę ad hunc, vel illum
effectum, cumque hæc determinatio non fiat
sive materia physicè tangatur, sive non, sequitur
vt non sit necessarius contactus physicus: & faci-
lius notata super in cap. 2. de *confec.*

- 11 Tamen D. Thom. *quæst.* 14. addit *art.* 5. ad 2.
Syluester *Ordo* 3. *quæst.* 5. Valent. *pneust.* Coninch.
disp. 20. *de* 7. *num.* 7. Filiusius *supra* *num.* 11. Hen-
riquez, & Bonacina *supra* 2. Villalobos *lib.* 1. *tratt.*
1. *difficili.* 4. *num.* 2. dicunt necessarium esse con-
tactum physicum ab ordinando faciendum, aliter
non maneat obligatum, prout ab eo; quia
vltus Ecclesię, & communis existimatio id probat.
Secundo quia Sacramenta omnia, præter Eucha-
ristiam, consistunt in receptione postula (hęc au-
tem non est abque contactu) Tercio quia hoc Sa-
cramentum fit tradendo postulationem, quę traditio
efficax dici nequit, nisi correspondat ei receptio
per contactum; aliter enim solum esset oblatio.
Et hanc existimatio tutiorem, & primam in praxi
etiam secutam, cum sint multi ex ordinandis, qui
soleant physicè non tangere; præcipue quando
est plurimorum concurrentia, vt sæpius solet con-
tingere.

- 12 Jam ergo ad difficultatem propostam Ioannes
Perit in *Theologia sacramental.* p. 1. *tratt.* 7. *lect.* 95.
Stephanus Baurin in *Theologia moral.* p. 1. *art.* 7. *q.* 12.
docent vt teneatur qui in Sacramentum ordinatur ne-
cessitate præcepti tangere Calicem, & Patenam,
cui supposita est Hostia; & licet dubitent Doctores,
an immediatus debeat esse contactus iste, & adde
probabilis opinio medium sufficere saltem
respectu Patenę; quia secundum vltum commu-
nem tangi censetur Patena, quando Calix tangitur;
& proinde sufficit solus tactus Calicis ad
Valorem Sacramenti: sic Ledesma, Sotus, &
Syluester iam citati, & valde cetum reputat Vil-
lалobos *supra* *num.* 3. quia qui tangit Calicem,
censetur tangere Patenam illi implicitam. & Ex quo
cum Bonacina, & aliis dicit Diana p. 1. *tr.* 16. *ref.* 3.
fuisse verè ordinatum quandam Diaconum, qui
in ordinatione tetigit Calicem cum Patena, sed
non tetigit Hostiam; quia censetur, etiam Hostia,
eo quod Calix cum Patena censetur moraliter
vnum; sequitur Egidius de hoc *Sacram.* *dist.* *dubio*
2. *sub* *num.* 6. addens vt sic tacto Calice, sufficiens
censetur tactus Vinum.

Et comprobatur, quia quando eadem potestas
traditur per duplex instrumentum, vt in Acolito
per duos Vicecos, & in Subdiacono, cui traditur
Calix, & Patena satis esse, vt ille vnum Vice-
cosum, & hic Calicem tangat, secus si per diuersa
instrumenta, diuersa tradatur potestas, nam tunc
vtrumque tangi debere dixit Filiusius *tom.* 1. *art.* 9.
dist. cap. 1. *quæst.* 4. Sed omnes aduertunt ordinan-
dum curare debere, vt tangat omnia, quia ipsi
traduntur, nam hoc totius est, vt præcipitur in
Pontificali Romano. † Et adde Diana p. 6. *tratt.* 8.
metel. *ref.* 19. in fine, dum agit de nostra difficul-
tate, vt cum certo non consistat de doctrina iacta,
& sit in Sacramentis querenda securitas, curan-
dum esse, vt tam Calix, quam Patena immédia-
tè tangatur, grauiusque proinde peccatum, qui
secus faceret cum aduentitia; videbis quæ ex
multis congerit idem Diana p. 3. *tratt.* 4. de hoc *sa-
cram.* *ref.* 185. & vt bene expendas totam hanc
questionem pro vtriusque parte fundatas leges
eiusdem Dianam *tratt.* 1. p. 8. *ref.* 40. vbi defendit
negatiuam respondens quatuor fundamentis affir-
mativæ, ex eo quod talis contactus solum præcipitur
ab Ecclesiâ.

Quod si dubites an sit necesse contingere mate-
riam, quæ do verba profertur; ita vt sint simul
contactus, & verba, seu foris, responderet non
opus esse, vt mathematicè sint simul, sed si inter-
ficere, vt sint simul moraliter, id est sine icta inter-
posita; quia, & in Baptismo non est necesse, in
eodem instanti, in quo infans abluatur, profertur
verba, sed sufficit ablutionem, & prolationem
esse simul moraliter; quia hæc simulata suffi-
ciunt, vt subleuat Sacramentalis significatio, vt do-
cent Henriquez *lib.* 10. cap. 10. cum aliis Bonacina
supra *num.* 11. Trullene. *dist.* *dub.* 3. *num.* 6. in fine,
& communiter omnes doctores de hoc, & dicit in-
fra in *vers.* ad quartam leges quæ dico infra in cap.
fine de *sacram.* non iter. *question.* 1. *ref.* ad *secun-
dam.*

Ad tertiam questionis partem, an possit pro
missis dicendis accipere stipendium, respondebis
ex adductis à *vers.* ad *secundam*; nam si teneas non
fuisse valde ordinatum, dices etiam nec posse ac-
cipere pro missis dicendis stipendium, si teneas va-
lidè ordinatum, vt probabilis est tenes contra-
rium, vt in terminis disputat Diana p. 10. *tratt.* 16.
ref. 88. vbi repetens ex nouis scriptoribus quæ an-
tea dixerat in præcatis locis, tenet cum Discipulo
contra Lugum ordinatum moraliter esse vali-
dam, & sic bone, à missam dicente accipi stipen-
dium, videbis Leand. *vn.* de *sacram.* *tom.* 2. *tratt.* 6.
disp. 3. *quæst.* 24. & 26. Præpositum in 3. *quæst.* *vnica*,
de hoc Sacramento *dubio* 10. *num.* 91. † Vbi 19
num. 98. resoluit aliam questionem dicens quod si
Episcopus porrigat panem extra Patenam, sit va-
lida consecratio; illi illicitum videatur; quia ve-
rius est Christi corpus in vltima Cena, ita Aposto-
lis tradidimus quia illa ratione venè traditur ma-
teria, circa quam versatur potestas Sacerdotalis, ad-
dens vt Patena tantum requiritur, quatenus in
ea traditur materia apæ, addens idem de Calice,
nam si Vinum tangetur extra vas, valet.

Ad quartam questionis partem an sit valida or-
dinatio, si porrecta Patena cum Hostia Vinum
intra Calicem ex interiori non apponatur; & pro
negatiua sententia faciunt Ledesma in *summa* *tom.*
1. de *Sacram.* *ordin.* cap. 3. *dist.* 1. Galfard. Hurtado de
Ordo *dist.* 11. & Ioannes de la Cruz in *direct.*
cap. *secunt.*

conferuntur. *part. 2. de hoc Sacramento dubio 2. conclus. 1. Diana part. 4. resol. 1. 19. & vbi probat part. 6. tract. 8. M. f. c. c. resol. 1. 2. probans ex Concilio Florentino requirere traditionem vniuersalem materiz, scilicet Panis, & Vini. Item quia forma non respicit alteram partem materiz, sed vtramque ex æquo; ergo vtrique æquo per modum materiz requiritur ad valorem ordinationis; & addit Diana, quod Patena cum Pane, & Calice cum Vino, non admittit diuisionem, sed simul infertur signum esse, neutram partem sufficere etiam ad partialis Sacramenti consecrationem, ac proinde si vnica pars tradatur, nullo modo conficiatur Sacramentum. Deinde quia nullo modo probabiliter videtur in institutum ordinationem Sacerdotis, vt per eam possit conferri potestas ad consecrandum corpus, & non ad consecrandum sanguinem; ergo dicendum erit necessarium requiri traditionem Panis, & Vini, vel per traditionem vnius partis consecrari potestatem conficiendi Sacramentum perfectum; sed hoc posterius non videtur aduertendum; quia traditio vnius partis per modum materiz, solum designat potestatem consecrandi hanc partem. Et quamvis consecratio vnius speciei substat sine consecratione alterius, non verò substat consecrationem alicui, per quam videtur solum dari potestas ad consecrandam vnam speciem, & non aliam, aliis fundamentis docet, & tenet sibi contrariis Diana de 1. 6. par. tract. 8. resol. 12. cum contrarium dixerit de 1. 1. par. tract. 4. resol. 86. docent hanc sententiam multi telati ab eodem de 1. 4. par. 1. 19. ar. 1. 4. Raphael Aueria de Sacram. Ordinis quæst. 2. sect. 8. Stephanus Bauni in Theologia Morali part. 1. ar. 7. quæst. 13. dub. 1. Tannerus in 3. p. d. Thoma de 1. 7. quæst. 1. dub. 4. num. 94. De la Cruz in director. conscientia part. 2. de hoc Sacram. dubio 2. conclus. 2. Turrianus in scellulis disp. Theolog. part. 1. disp. 2. 1. dub. 2. Ledesma in summa tom. 2. de hoc Sacram. cap. 1. diff. 1. 5. & Tannerus supra air suo tempore hunc casum accessit anno 1617. & multas rationes adducit, ac soluit argumenta contraria.*

Prædicta opinio, vt secutus est tenenda in praxi, verum cum ex incerta Magistri ceremoniarum possit de facili contingere, vt non apponatur Vinum in Calice, & eueniet non leue disturbium, tam in Episcoporum ordinationem, quam in ordinatoris, non est cur improbare opinio Henricique lib. 10. cap. 6. num. 1. vbi sic asserit materia in illo, qui sacerdotio iterum integra ex precepto, est traditio Calicis cum Vino, & Patenæ, cum Hostia; quia & sacrificium Missæ, ex precepto sic vtraque specie; sed traditio vasis cum altera specierum, videtur esse materia sufficiens; inani si ad ex obliuione contingat, non sit hic ordo iterandus ex necessitate; eo quod non diuisionem dari potestas in vnam speciem, sed qui potest alteram, potest & vtramque: ita Henricus, quem sequitur fuit de 1. 1. resol. 186. par. 1. Diana; & hanc tenent Filiucius tom. 2. tract. 9. ex cap. 2. num. 4. Hormobonus de exam. Eccl. p. 1. tract. 4. cap. 9. quæst. 75. Bonacina de Sacram. disp. 8. quæstione vnica, punct. 3. num. 3. Tyberius ex Henricus docet in vniuers. pro ordinar. cap. 3. quæstione 22. & inuenerit ex nouissima instructione Hilpalem. p. 1. 5. 6. vbi sic habetur, Si le ensegnera el Caliz solo con el Vno, o sola la Patena con el Pan era bastante materia: & respondet que si porque con qualquiera de ellas cosas se daba entera potestad de consagrar el cuerpo, y sangre, que oña se sola diuisione, que el que puede la vna, puede la otra. Y vemos que el Pontífice Inocencio VIII. Fermosin de Offic. & facis Eucel. Tom. 1.

dispensat con algunas Naciones, adonde no se podia llevar, o conseruar el Vno, que celebrasen solo con la consagracion de la Hostia, y asi no es de esencia del sacrificio la de ambas especies. Henricus. ¶ Sed addit que pecara mortalmente el que solo consagrasen vna, y el que se ordenase malconsagrande con vna sola.

Scantibus verò supradictis opinionibus, dubitatur quid faciendum sit in praxi, & respondet Diana de 1. 1. par. 6. ar. 1. 3. resol. 12. in fine, Stephanus Bauni in Theologia Morali part. 1. ar. 7. quæst. 13. dubio 1. Raphael Aueria de Sacram. quæst. 2. sect. 8. & alij, quod si quando fuisset aliquis ordinatus sacerdos per traditionem vnius tantum speciei, vtpote si non fuisset oppositum Vinum in Calice deberet omnino ex integro repeti ordinatio, saltem sub conditione, & Villalobos in summa tom. 1. tract. 11. disp. 4. num. 1. sic loquitur; Si supradictæ ex practica (como a supradictas veces en estos tiempos) se disponer el Vno en el Caliz por descuido, hasta de reuertir el Sacramento de bajo de condicion, como se hizo, en estos tiempos. T de este parecer fueron las mas Doctas de esta Vniuersidad de Salamanca apegas de ello: & videntur confirmari ex cap. 1. de sacrament. non seruando, his adiungens dicta l. 1. in cap. 1. de sacrament. non seruando. quæst. 1. vers. ad secundum.

Ad quantum questionis partem ad Pontifex dispensare possit, ne contactus Physicus instrumentorum adhibeatur in ordine; ad quam responderi potest ex iactis fundamentis pro duplici sententia circa dubium positum hic vt versat secundum quia vt auctoritas Diana part. 2. tract. 1. resol. 40. in principio, & solutio huius dubij pendet ab illo, An contactus instrumentorum in sumendo ordinibus, sit de necessitate sacramenti. Vnde si teneas, vt sit necessarius talis contactus de necessitate Sacramenti, tenendum erit, vt nequeat Pontifex dispensare. Quod si teneas talem contactum non esse de necessitate Sacramenti, tunc dices, vt Pontifex queat dispensare, vt in terminis docet Marchinus de hoc Sacramento tract. 1. par. 1. cap. 16. num. 22. dum ait quod contactus Physicus in Sacramento Ordinis possit à Papa dispensari, suppleri, vel omitti sed expectare ad prouidentiam Dei, etiam Rante opinione affirmari, quod Summus Pontifex nunquam dispensabit in contactu Physico Sacrament Ordinis; quia si vera esset opinio negatiua, irritum remaneret Sacramentum, & nulla iusta causa dispensationis adesse posset.

Ad vltimam questionis partem, que pendet ab illa, An Calix, qui in ordinatione Subdiaconi cum Patena porrigitur debeat esse consecratus de necessitate Sacramenti: in qua difficultate Diana part. 10. tract. 1. resol. 9. respondet, vt debeat esse consecratus, quia Christus Dominus in vltima cæna reddidit illum Calicem suo contactu sacramentum, que Episcopi hunc effectum suo solo contactu præstent, sequi necessario air illum debere esse consecratum ex Ecclesiæ institutione, ne Calix noster diuisionis illi sit, quo Christus in vltima cæna vñus sit: & sic resolut Consultus cum Leandro de sacrament. tom. 2. tract. 6. quæst. 15. aliter sic ordinati, Ordinem esse sub conditione reiterandum, si Subdiaconus fuerit datus per solam traditionem Calicis vacui absque Patena, concludens; quod si vasa non sint talia, qualia requiruntur ad suum ministerium, non sint materia, cuius traditione conficitur Ordo, & Calicem non consecratum non distingui à Calice Laico.

& nec esse idoneum instrumentum, & vas proxime aptum continere Eucharistiam; & sic requiri esse consecratum, ut quotidie visitatum videretur.

- 26 Nec obstat dicere ut si Presbytero fradatur ab Episcopo materia vera Panis, & Vini in Calice, & Patena non consecratis, aut in aliis quibuscumque vas valide ordinetur, quia responderetur in hoc casu materiam pro Presbyteratu esse panem, & vinum, non inquam ipsa vasa, quod secus est in ordinatione Subdiaconatus, in qua officium versatur circa ipsa vasa ministranda. Iterum Diana vberius agit *sub traſſa. 1. dist. p. 10. ref. 10.* à verſ. ex *huc*, dicens na ordinatum, sub conditione iterum ordinandum, postquam ex pluribus egit de alia questione, an instrumenta Ordinum, debeant necessario ordinandi potiri immediate ab Episcopo, ubi in Presbyteratu affirmat cum omnibus, & in aliis maioribus defendit etiam contra alios.

QVÆSTIO II.

An Episcopus solum sit minister Ordinis Sacramenti. Et an conferat ordinem quem non suscepit. Et an conferat etiam Episcopalem ordinem. An Ordinatio Episcopali distinguatur ab ordinatione Presbyterij. Et an ordinatio Episcopalis sit Sacramentum. Et cuius sit ordinare Ecclesia ministros.

SUMMARIVM.

- 1 Episcopus est solum minister Sacramenti Ordinis, *causa. 1. & 2. c. 1. ananias sit hereticus, schismaticus, & n. 4.*
- 2 Episcopus est publicus Princeps Ecclesiasticus, Ecclesiasticis dignitates distribuens.
- 3 Sacerdos quilibet ex commissione Pontificis potest conferre Ordines minores: quid de maioribus, n. 6. & 7. *lato*: quid de Clerico in minoribus, n. 11.
- 4 Corepiscopi, fuerunt Episcopi suffraganei.
- 5 Character Sacerdotalis non se extendit sicut Episcopalis, habens se tanquam puer, & vir. & quid circa corpus Christi mysticum, n. 13. 17. 10. & 11.
- 6 Cardinales Presbyteri possunt ex commissione Papa conferre Ordines minores.
- 7 Abbates habentes in Mista, & Baculi, possunt conferre Ordines minores subditi sui.
- 8 Laici nec ex commissione Papa queunt Ordines minores conferre.
- 9 Episcopus queit conferre Ordines minores, quos non suscepit, si sacerdotalem ordinem suscepit, & quare, n. 15. & 16.
- 10 Episcopus queit ordinare alios in Episcopos, & sufficit unus de necessitate Sacramenti, sed tres requiruntur ex precepto, n. 18.
- 11 Ordinatio Episcopalis nunc distinguatur ab ordinatione Presbyterij, n. 10.
- 12 Episcopus quantum ad potestatem Ordinis, est maior Presbyterio, item & Invidiis, n. 21. & est maior Presbyterio, n. 22. *facti contra rursus* n. 23. 24. 25. & 26. ubi quid in principio nascitur Ecclesia.
- 13 Gradus tres in veteri Testamento erant distincti,

Pontificem, Sacerdotem, & Levitum, maior illis Pontifex.

- 22 Thimotheus Episcopus fuit Index Presbyterorum.

23 *Paul. cap. 1. ad Philippenſes.*

24 *Thimo. cap. 4. verſ. 4. & n. 8.*

25 *D. Hieronymus super Epist. ad Titum.*

26 *D. August. Epist. 19. ad Hieronymum.*

27 *Christus ordinavit Presbyteros in ultima cena, & Petrum Episcopum.*

28 *Presbyterum nunc erat Ceterum Presbyterum, id est Episcopum.*

29 *Episcopalis ordinatio nunc sit Sacramentum, & affirmatur, n. 30. 31. 32. 33. & n. 34. refertur contrarium.*

30 *Ordinatio Episcopalis est externa Ceremonia conferens gratiam, & imprimens characterem.*

31 *Episcopus potest conferre Confirmationem, & Sacramentum.*

32 *Episcopus effectualiter includit Presbyteratum, n. 36.*

33 *Character Episcopalis qualiter sit minor, & maior character Presbyteratus.*

34 *Ordinare Ecclesia ministros ad quos pertinet, sive de electione, ordinando, vocando, aut missione, n. 38. n. 39. 40. & 41. ubi quod nunquam pertinet ad populum.*

Ad primam difficultatem partem, ne longius arguendo sim, brevitè respondendo Episcopum solum esse ministrum Sacramenti Ordinis, quod est de fide: nā Tidennum *sess. 23. Can. 7.* quo cavetur Episcopum valde consecratum esse ministrum huius Sacramenti solum, cum sic verbis sequentibus sit loquutus: Si quis dixerit Episcopos non habere potestatem confirmandi, & ordinandi, vel eam, quam habent esse illis cum Presbyteris communem, anathema sit. Et sub ipso nomine ministri ordinarij sic definitur Florentinum Concil. *sess. ult.* in decreto Eugenij. *Ordinarius minister huius Sacramenti est Episcopus*; idem *Trident. 4. Valentia rem. 1. dist. 9. q. 3. puncto 1.* Agidius Tullenc. de Sacram. Ordinis, lib. 4. *dist. 6.* ex eo quia Episcopus est publicus Princeps Ecclesiasticus, ad quem spectat publicas Dignitates Ecclesiasticas, & functiones distribuere, sed Ordo est quidam Dignitas, & functio in Ecclesia; ergo: potest inquam consecrari, *Altor. 6. 1. & 2. Thim. 1. & 4.* quibus in locis habetur non nisi ab Apostolis, & Episcopis aliquos ordinatos; & Chrylustom. *hom. 1. in ptoem Epistolani ad Thimotheum agens de Episcopis, & Presbyteris*, dicit sola quippe ordinatione superiores illis sunt, scilicet Episcopi Presbyteri; & S. Hieronymus. *Epist. 3. ad Eusebium*, sic loquitur: *Quid scias Episcopum, excepta ordinatione, quod Presbyter non faciat*; alius etiam probat Diana *p. 8. traſſa. 1. ref. 1.* & probatur inquam in *cap. Clerici, cap. nono dist. 2. 1. cap. perleſtus dist. 25. cap. quanto de consecr. cap. cum quodam hoc tit. cap. vincto de servat. in ordinar.* faciens ex Concilio Constantinopolitano *sess. 8.* Toletano *7. cap. 8.* multis comprobatur Sahagum de hoc Sacramento *num. 11.* ubi etiam confirmat: nam sicut data fuisset potestas Abbatibus conferendi minores ordines, *cap. quantum 5. q. dist. cap. cum contrariis de atate, & qualis, ordinari. cap. Abbates de privileg. lib. 6.* & hoc esset frequentissimum, & ob id abrogatum à *Trid. dist. sess. 23. de reform. c. 10.* sic ut ad solos pertineat Episcopi oportet. Et hoc esse verum etiam Episcopus sic hereticus schismaticus excommunicatus,

communicatus, suspensus, interdictus, limonicus, peccatus aut priuatus Episcopatu, vt docent communiter Doctores, & dico iuxta in *cap. fin. & 14. de ordinatu ad Episcopu qui res. Episcopu*. vbi respondeo contrariis.

Notandum verò est ex commissione Summi Pontificis, vt possit conferre Ordines minores quilibet Sacerdos *cap. peruenit 95. dist.* communiter probatur in *cap. quanto de consue.* secundum Theologos, & iuristas, in terminis habet Sahagun *sub dist. 11.2. de hoc & acram.* probans cum Soco, Ledesma, & alijs, & probat alius multis Agidius Trullene. *de Sacram. lib. 4. cap. vnico, dubi 5. sub num. 8. vers.*

item potest, dicens non posse dari vllam rationem sufficientem, cur Pontifex hoc non possit, imò Filiucius addit *tom. 1. tract. 9. cap. 5. num. 94.* cum

Henriquez *lib. 1. cap. 1.* posse etiam simplicem Sacerdotem de licentia Papæ conferre aliquem ex maioribus Ordinibus, sicut conferre Confirmationem; quia olim Corepiscopi, seu, Corepiscopi inualente Subdiaconatu, & tamen erant simplices Sacerdotes adiunxerunt Episcopum, vt nunc, est

Viscarius Generalis; imò video nouissimè Dianam disputantem de questione, *An ex commissione Summi Pontificis, possit simplex Sacerdos Ordinem Diaconatus, & Subdiaconatus conferre*; & licet negent plures, quos refert, & sequitur Martinus de Sancto Ioseph *in manuali Confessionum tom. 1. lib. 1. tract. 3. num. 2.* tamen idem Diana alimatur cum

Leandro *de Sacram. tom. 1. tract. 6. dist. 4. quæst. 18.* & 19. Palao *tom. 3. par. 1. 2. puncto 14. num. 10.* Dicastillo *de Sacram. tom. 1. tract. 6. dist. 5. dub. 17. à num. 245.* Ylambert in *3. p. Diu. Thoma dist. 6. de Sacram. Ordin. art. 1. num. 5.* cuius verba refert Diana, & Franciscus Alex. *de sacra electionibus, & ordin. sess. 5. cap. 1. §. 3.* qui de Subdiaconatu tenuit, & de ambobus ordinibus videtur ratio potissima;

quia aliquando id fecerint Pontifices, & ex eo quia non minus minister est simplex Sacerdos Confirmationis, quàm Ordinis; & tamen ex commissione potest eius administratio Presbyteris concedi. Et quia, etiam Sacerdos non habeat primariam potestatem, habet tamen radicalem, cum tota ratio consistat in potestate, quam habet Sacerdos in corpore Christi; verum alia ex Bullis Pontificiis, tradit

videnda Diana *supra*, de quibus Rodriguez in *quæst. regular. tom. 1. quæst. 18. art. 3.* videndus idem Diana *p. 8. tract. 1. ref. 38. & 19.* cum multis, imò Tannerus *dist. 7. quæst. 3. dub. 2. num. 30.* testatur ex vult hie dignis, quod potestatem ordinandi scripta concesserit Pontifex Religiosis Franciscanis in India: vide latè que dixi infra in *cap. contingit de etate, & qualitate ordin. quæst. 4.* vbi in vers. *ad quintum*, ago, *An Presbyter possit conferre Presbyterium*, & alia.

Adhuc verò respectu Ordinum Sacramentum oppositum docent D. Thom. in *4. dist. 15. quæst. 1. art. 1.* Bellarm. *de Sacram. Ordin. cap. 7. ad finem.* Suarez *tom. 1. dist. 11. sect. 2. num. 6.* cum alijs Bonacina *tom. 1. dist. 3. puncto 4. n. 3.* nam Iure Diuino videtur Episcopus determinatus ad conferendum ordinem sacrum, sicque oec Subdiaconus à simplici sacerdote etiam de licentia Papæ confecti possit. Et ad dictum Filiucius de Corepiscopis respondere Bonacina, & Agidius Trullene *de hoc Sacram. lib. 1. cap. vnico, dub. 6. sub num. 2.* non fuisse simplices Sacerdotes, sed Episcopos suffraganeos, vt ex Damasc. *Epist. 4.* docent Bellarminus *eundem*, & alij, & Et confirmatur hæc sententia, quia Character Sacerdotalis non se extendit, nec est iam perfectus, sicut Episcopalis,

Extensio, de Offi. & sacro Eccl. Tom. 1.

habens se enim sicut Puer, & Vir; nam sicut Puer non potest generare sui simile, nisi factus vir, sic Character Sacerdotalis non potest alium sacerdotem generare, nisi factus vir, hoc est nisi Character Sacerdotalis per consecrationem Episcopalem, extendatur ad nuncia Episcopalia: sic relatus Agidius Trullene. *dict. 2.2.3. fin.* quod est securus, est prima sententia sit probabilis.

Huc venit notandum ex commissione Pontificis posse Cardinales Presbyteros ordinare, conferendo Ordines minores, vt comprobatur confensu, & docent Sotus in *4. dist. 15. quæst. 1. art. 1.* Valentia *tom. 1. dist. 9. quæst. 3. puncto 2.* Filiucius *tom. 1. tract. 9. cap. 5. num. 93.* vbi ait: *Crediderim tamen sui cuius, in quibus habent iurisdictionem*, quod videtur sic restringendum ex his, quæ dico infra *sub cap. 1.*

Notatur secundo, vt etiam ex privilegio Pontificio Abbates habentes Ius Mûre, & Baculi benedicti ab Episcopo, possint conferre Ordines minores, vt patet ex *cap. quantum 96. dist. cap. cum contingat de etate, & qualitate Ordin.* quod tamen iam Concil. Trid. limitat ad suos subditos tantum *sess. 23. cap. 10.* & sic non poterant alij non subditis conferre, nisi habeant licentiam à suis Ordinariis, de quo videbis Fr. Eman. Rodrig. *tom. 3. quæst. regular. quæst. 13. art. 2.* Quarantam verba Ordin. *vers. Abbatibus*, Bonacina *supra num. 3.* Filiucius *num. 96.* vbi consequenter assent non debere ordinare Nouitios, de quo puncto dico infra latè in *dict. cap. cum contingat*, vbi de potest nonnullis.

Sed dubitabis nunquid collatio aliquorum Ordinum, possit dari per Laicum ex commissione Papæ, & pro negatiua sententia respondendum est etiam respectu Ordinum minorum; quia potestas conferendi Ordines supponit potestatem supra corpus Christi verum, *cap. ex litteris de excessibus Prælati*, sed solus Sacerdos habet potestatem emergo solus ille potest Ordines conferre, modo iam dicto, in *vers. notandum*, & vers. *ad hoc*, docent D. Thomas *3.3. quæst. 38. addit art. 1.* Syluester *verb. Ordo, 3. quæst. 2.* & cum alijs Bonacina *supra num. 4.* & cum communi Filiucius *supra num. 5.*

Iterum dubitabis nunquid Clerici in minoribus, aut Diaconus, vel Subdiaconus possint ex commissione Pontificis conferre Ordines sacros, aut minores. In quo dubio etiam est respondendum negatiuè; quia cum Episcopus, qui Sacerdos non est valde nequeat Ordines conferre propter rationem dictam, vt docent Syluester *verb. Ordo, num. 2.* Bonacina *supra num. 5.* Agidius Trullene. *lib. 4. de Sacramenti cap. vnico, dub. 2. num. 3. in fine*, sequitur dicendum, vt nullus Clericus in minoribus constitutus, nec Diaconus, aut Subdiaconus queat Ordines conferre, etiam ex Pontificia commissione, ¶

vt bene probat Sahagun *de hoc Sacram. cum multis* ab eo relatus; et ea potissima ratione, nam consideramus corpus Christi verum, & mysticum, mysticum vocamus Ecclesiam, & vt circa Christi corpus verum, maiorem potestatem habet Episcopus, vel Papa, quàm Sacerdos, vt Theologi, & Pontifices probant; ita circa Christi corpus mysticum est excellentior potestas Episcopi *sess. 23. cap. 4. T. id. & Cam. 7.* & plenissima Pontificis maximi; sed quia potestas circa corpus mysticum supponit potestatem circa Christi corpus verum, si euenire, vt non committatur potestas conferendi Ordines, nisi Sacerdoti, oec maiores, nisi Episcopo; & ita ab Ecclesia acceptum esse.

- 14 Ad secundum difficultatem partem, an Episcopus possit conferre Ordines, qui non suscepit, ut in v. g. sit sacerdos, non verò fuit ordinatus in minoribus, aut Diaconus, vel Subdiaconus, & in hoc puncto videntur pro parte negatiua Sanctus Antonius in 3. p. tit. 14. cap. 16. §. 17. Astenis 2. p. lib. 6. tit. 4. art. 3. col. 2. Syluester cum Rainerio verbo, *Ordo quæst.* 1. Henriquez de *Ordine* cap. 5. §. 2. *inter alia*. qui multos probat authoritatibus, veluti glossæ quæst. 1. & ex *Canone Damiani* 1. q. 7. & *canone Gratia*, & repetit latè Diana, p. 8. *trall.* 1. ref. 3. adducens Iacobum Granadium latè disputantem in 3. p. *controuers.* 9. tract. 2. disp. 1. num. 4. & respondens omnibus idem Diana omnino videndus, magis probabiliter tenet sacerdotem Episcopum posse conferre externos ordines, quos non accepit, quia in sacerdotio sunt virtualiter, & veluti emittuntur Ordines inferiores; itaque Episcopum eo ipso quod sacerdos possit illorū Ordines conferre emittent, id est conferendo dignitatem sacerdotalem, sed non posse illos conferre formaliter; quia ad id non sufficit character Episcopalis, sed requirit saltem hoc conditio; quod inferiori ordini suscepit, & in terminis docent Valquez in 3. p. tom. 5. d. 50. 145. cap. 2. num. 26 vbi sic loquitur, *Episcopus etiam si carcat ordinem Minoribus, & Subdiaconum, & Diaconum, potest tamen isti sacerdos verus, & Episcopus reipsa*. Layman in *Theologia Moral* lib. 5. *trall.* 9. cap. 9. num. 2. Hurtado de hoc Sacramento diffinit. 16. Prepositus in 3. p. de *Sacram. Ordinis* q. unica, d. 12.
- 16 num. 114. † Et confirmatur ex tit. de clericis per *saltem promissio*; est enim potestas ordinaria apud Episcopum consecratorum, cui conuenit ratione ordinis; ergo cum sit sacerdos ordinatus tantum, sufficit ex iam relata sententia, ut conferat etiam ordines, quos non suscepit.
- 17 Ad tertiam questionis partem, nū Episcopus conferat etiam Episcopalem ordinem, breuiter respondetur Episcopum esse sufficientem, & idoneum ad conferendos ordines, non solum sibi inferiores, sed ad conferendum aliis similem Episcopalem ordinem; non enim oportet ordinari Episcopum ab Archiepiscopo, vel à summo Pontifice, cum in ratione Ordinis, non intentione alius ordo Superior Episcopali; ut colliges ex adductis per Sahagun de hoc Sacramento, n. 20. & 21. non nulla adducens, vbi erit in potestate sacrificij non sit maior Episcopus sacerdos; est tamen in disponendo populum ad Sacramentum Superior, & in dignitate, & officio excellentior; iuxta Trid. decret. sess. 21. *dicto* cap. 4. & *canon.* 16. Igitur ut Episcopo debeat competere ampla potestas conferendi, ipsum quoque Episcopalem ordinem; ita Auerla de *Sacram. Ordinis* quæst. 5. scilicet 2. quem sequitur Diana *dicta* p. 8. *trall.* 2. ref. 3. adducens quod vbi deest superioritatis factum sit, ut ex quadam extensione suppleretur quod vnusquisque Episcopus à tribus simul Episcopis consecraretur, ut in Pontificali præscribitur, & in praxi leuatur, vbi traditur noua forma in eius consecratione; ob idque idem Sahagun *diff.* num. 20. † addit quod de necessitate Sacramenti requiritur Episcopos consecrari, de necessitate præcepti requirantur tres Episcopi, sic intelligens iura in cap. *Episcopi* 64. *diff.* cap. *Episcopi* 66. *diff.* vbi Bellamera, Turrecremata, Dominicus & Prepositus. Lancelotus, Corradus in *temple* lib. 2. cap. 5. Ledesma *diffinit.* 6. Chuechus lib. 2. *instit.* moral. tit. 6.
- & quod tempus consecrationis hodie restringitur per dict. Trid. *dict.* sess. 23. de *reformat.* cap. 2. ita intelligentes omnia iura de Episcopatus ordine, & forma.
- Ad quartam questionis partem an ordinatio Episcopalis distinguatur ab ordinatione Presbyterij; & licet olim nonnulli affirmarent, ut videtur colligi ex illo Pauli ad *Philippenses* 1. vers. 2. ibi: *Paulus, & Timotheum seruū Iesu Christi omnibus sanctis, qui sunt Philippis, cum Episcopis, & Diaconis*; item ex illo *Thim.* 4. vers. 14. ibi: *Nolo negligere gratiam, qua data est tibi cum impositione manuum Presbyteri, & ex D. Hieronymo, qui in Epist. ad Titum cap. 1. scribit hoc modo, Idem Presbyter, qui Episcopus est, & antiqua Diaboli insinuatia fudus in religionem fuerit, & dicebat in populo, ego sum Paulus, ego Apollo, ego Cepha communis Presbyterorum consilio Ecclesia gubernabatur, &c.* & ex D. August. *Epistol.* 19. ad *Hieronymum*, vbi sic ait: *Quantum secundum honorem vocabula, qua non Ecclesia vsu obtinuit, Episcopum maior sit Presbytero, in multis tamen rebus Angelicus Hieronymus maior est*; & ex eo quia Christus ordinauit Presbyteros in vltima Cena secundum omnes Catholicos, sed nusquam legitur Episcopos ordinasse; ergo Episcopatus non est introductus iure diuino.
- Hæc, & alia facili ex iam adductis diluntur; est enim verum ut Episcopatus iure diuino sit maior Presbytero quantum ad potestatem Ordinis; eo quod Episcopus potest ordinare sacerdotes, quod Presbyter facere non potest, ut docent Damascus in *Epistola* 3. Epiphanius *heresi* 73. Chrysostom. Theophilactus, & Occumenius, in 1. ad *Thim.* cap. 3. & 4. Leo Papa *Epistol.* 88. & D. Hieron. in *Epist.* 85. ad *Enagium*, vbi sic ait: *Quid facis Episcopus, excepta ordinatione, quod Presbyter non faciat*; & confirmatur experientia, & ex iam dictis; quia nullus vnquam sacerdos; aut Diaconus ordinatus est nisi ab Episcopo; † Et quod Episcopus sit maior Presbytero quoad potestatem Iurisdictionis, patet ex adductis supra; item ex figura veteris testamenti; quia olim nū diuino tres gradus erant distincti, nempe Pontificum, Sacerdotum, & Leuitarum; ita ut Pontifex esset maior Sacerdotibus, & Leuitis; quia & consecrationes eorum erant distinctæ, & velles, & officij, *Exodi* 28. & 29. *Leuit.* 8. num. 3. 4. & 8. & *alii*, vbi supra, Concil. Hispal. 2. *canon.* 7. & multi alij, †
- Ergo nostri Episcopi iure diuino sunt maiores Presbyteris; quæ omnia facili probantur ex *allor.* 20. vers. 28. ibi: *Attendite vobis, & vniuerso gregi, in quo vos Spiritus Sanctus posuit Episcopos, regere Ecclesiam Dei, & 1. Thim.* 5. vers. 19. ibi: *Aduersus Presbyterum accusationem noli recipere, nisi sub duobus, aut tribus testibus*. Ex quo loco colligitur Thimoteum, qui fuit Episcopus, fuisse iudicem Presbyterorum, ac pròinde in potestate Iurisdictionis Superiorem, & ex primo loco colligitur propriam esse curam Episcoporum, & gubernationem Episcoporum; idem probat Becanus de hoc Sacramento omnino *Legendus* q. 2. per *rationem*, ex Clemente in *canonibus Apostolicis* *canone* 40. vbi ait: *Presbyteri, & Diaconi, vtriusque Episcopum nihil agere pertinet*; ex Terulliano in *lib. de Baptismo*, ibi: *Ius habet dandi Baptismum summus Sacerdos, qui est Episcopus, debinc Presbyteri, & Diaconi*, sed

sed non sine Episcopi voluntate, tradit similia D. Dionysius in *Hierar. Ecclesiast.* cap. 6. quæ sunt verba; et in illa potestate offerendi sacrificium æquales sunt Presbyter, Episcopus, & Pontifex Maximus, ut probat Sahagun. *infra* de hoc Sacramento, v. 37.

- 33 Vnde non obstant fundamenta contraria, non primum ex illo Pauli ad Philippenses; quia dicendum est cum D. Thoma in 2. 2. *quest.* 148. art. 6. ad primum illa duo nomina *Episcopus*, & *Presbyter*, tempore Apostolorum fuisse communia omnibus Sacerdotibus, tam maioribus, quos nunc Episcopos appellamus, quam minoribus, quos Presbyteros vocamus; licet res ipsa, & potestates essent distinctæ; itaque D. Paulum complexum fuisse omnes Sacerdotes; & eodem modo dici Becanus *supra*, sub num. 4. *verf. eadem solutio* intelligenda esse alia Pauli testimonia, vbi nunc Episcopi pro Presbyteris nunc Presbiteri pro Episcopis nominantur, vt v. g. *t. ad Thim.* *vers. 5.* ibi: *Huius gratia relinquitur in Carta, ut constituitur per Cuiusdam Presbiteri; & paulo post* explicans quales debeant constituere Presbiteros, ita subdit oportet *Episcopum sine crimine esse*. Vnde patet illum promiscuè viiurpare duo illa nomina *Episcopus*, & *Presbyter*, vt docet Becanus.

- 34 Nec obstat secundò locus Thimotei 1. cap. 4. *vers. 14.* telus, ibi: *Noli negligere*, quia et si ex hoc loco Kemnitius velit demonstrare, Episcopum posse ordinari à Presbitero, ac prout Episcopum esse maiorem Presbiteris; responderet mentiri Kemnitium qui adducit ac comprobandum suum dictum D. Hieronymum, qui expressè docet in *Epistola ad Eusebium*, Presbiteros non posse ordinare, cuius verba sunt: *Quid facit Episcopus, excepta ordinatione, quod non etiam faciat Presbyter.* adducit enim D. Hieronymus locum S. Pauli illum, ostendens Episcopos in scripturis aliquando vocari Presbiteros; & sic ex posuisti etiam illa verba *per impositionem manuum Presbyteri*; id est per impositionem manuum, qua Presbiteratum accepisti, vt Presbiteratus idem sit, quod Episcopatus; constat enim Thimoteum fuisse Episcopum, & non simplicem Sacerdotem.

- 35 Non obstat tertio locus ex D. Hieronymo *super Epistolam ad Titum*, primo, cuius verba recitat idem Becanus *suprà dicta quest. 2. mon. 6.* & pendes cum Anselmus; & Sedulius in eundem locum S. Pauli; quia idem Becanus adducens solutiones tres, vnam D. Thom. in 2. 2. *dist. quest. 184. art. 6. ad 2.* dicentis D. Hieronymum loqui de nominibus Episcopi, & Presbiteri non inter se re ipsa, vel officio, aliam Antonij Delphini *lib. 2. de Ecclesia*, dicentis Hieronymum sentire initio Ecclesiæ natusse quingens Presbiteros fuisse Episcopos, non quod idem esset Episcopatus, & Presbiteratus, sed quod utraque Dignitas omnibus Sacerdotibus, eo daretur tempore; postea verò ad evitanda schismata, coepisse aliquos Presbiteros ordinari: & ita ex Ecclesiæ consuetudine factum fuisse, vt Episcopi essent maiores Presbiteris; quæ improbat idem Becanus, & simul aliam Machæi Medini *lib. 1. de sacramento benedictionis coniugum*, & amplectitur in *vers. quarta*, sub dicto num. 6. D. Hieronym. sensisse quod Episcopus, licet iure Diuino sit maior Presbitero, quoad potestatem Ordinis, non tamen sit maior quoad potestatem Iurisdictionis, dicens hoc esse valde conforme verbis D. Hieronym. & comprobatur; quia vt iam dixi in consuecndo sacrificio Missæ sunt æquales, et si differant circa Ordinum collationes.

Non locus D. August. *dist. Epistol. 19. ad Hieron.* 16 iniqua responderetur quod verba *ibid. sui Ecclesia*, possunt dupliciter exponi, vel in principio natusse Ecclesiæ Episcopos, & Presbiteros æquales fuisse; sed iam vñ esse obtentum Episcopatum esse maiorem Presbyterico. Vel alio modo, antequam Ecclesia Christi instrueretur nomina ista *Episcopus*, *Presbyter*, non esse honoris vocabula sed officij, vel ætatis; nunc verò honoris, & Dignitatis nomina esse: & secundum hæc nomina Augustinus, maior sit Hieronymo; quamvis in multis rebus sit minor, & hoc secundo modo dicit Becanus *suprà num. 7.* intelligenda esse verba Augustini.

Nec vltima difficultas obstat ex eo quod Christus ordinavit Presbiteros in vltima Cena, nec legatur ordinasse Episcopos; quia responderetur cum Ioanne Turresemata *lib. 2. summa Ecclesiast. c. 32.* Bellarmino *lib. 1. de Pontifice cap. 3.* Petrum à Christo fuisse ordinatum Episcopum, & à Petro Iacobum, & Ioannem, & ab his ceteros Apostolos, vt copiosè notant relati.

Notabis verò nomen Presbiterij ab aliis intelligi Cartum Presbiterorum, id est Episcoporum, qui Thimoteo in ordinatione Episcopali manus imposuerant, vt docent Chrysostomus, & alij Greci exponentes locum D. Pauli *per impositionem manuum Presbyteri*; id est per impositionem manuum, qua Presbiteratum accepisti, vt Presbiteratus sit idem quod Episcopatus, refert idem Becanus *disto cap. 2. sub num. 5. in fine*.

Ad quantum quæstionis partem an ordinatio Episcopalis sit Sacramentum, vt respondeas leges dicta *sub Rubrica toto versæ dist.* nunc verò est Dominicus Soto *lib. 4. de Iustitia, & Iure, quest. 1. art. 2.* & aliqui antiquiores scholastici in 4. *dist. 24.* negent esse Sacramentum. ↑ Probabilior est affirmatiua sententia, quam tenent Canonistæ in *cap. perlectis dist. 25.* Ioannes Maior, Scorius, Paludanus in 4. *dist. 24.* Caietanus *rom. 1. apostolice cap. 1.* probantes primo ex Partibus antiquis, qui vt plurimum loquuntur de Episcopatu, quando Ordinem dicunt esse Sacramentum. ↑ Secundo quia scripturæ, quibus Catholici probant ordinem esse Sacramentum, intelliguntur de ordinatione Episcopali, vt 1. *Thimotei*. patetnam in his duobus totis locis ponitur symbolum externum cum promissione Gratie; at in his agitur de ordinatione Thimotei, qui fuit Episcopus, à Paulo ordinatus, vt omnes docent Interpretes in his locis, similiter *Act. 3.* vbi agitur de ordinatione Pauli, & Barnabe, quare si Episcopalis ordinatio non est Sacramentum, non possumus ex scripturis aptè probare ordinem esse Sacramentum. ↑ Tertio quia ordinatio Episcopalis est externa cæremonia conferens gratiam, & imprensens characterem spiritualem; ergo est propriè Sacramentum, vt patet prius ex illo 1. *Thimotei. 2. vers. 6. Refusa gratiam Dei, quæ est in se per impositionem manuum presbyteri*.

Posterior ex illo quia Episcopus potest conferre 33 duo Sacramenta, Confirmationem, & sacerdotium quæ non possunt vñ alij; deinde quia Episcopus ex sua ordinatione habet potestatem sibi propriam, & characterem consequenter.

Predicta sunt vera, nec obstat dicere quod si Episcopatus esset Sacramentum, sequeretur aliquem posse ordinari Episcopum, qui non esset Presbyter, vt patet in simili: nam si aliquis ordinaretur Presbyter qui antea non fuisset Diaconus, ille esset verò ordinatus; item quod Episcopatus si

esset Ordo, alioqui essent plures Ordines, quàm septem: & sic esset distinctum, ac novum Sacramentum. Quia responderet ad primum non esse simile; quia Presbyteratus non includit Presbyteratum.

- 35 Ad secundum Episcopatum, & Presbyteratum facere unum Ordinem ordinatæ genericæ quæ dividitur in duas species; quarum una includit aliam, & est secundum Theologorum sententiam dicentium esse tantum Ordinem septem: & quid secundum Canonistas, dixi iam in *disso. vers. ex dictis*.

- 36 Et si in his dicendo characterem Episcopalem esse maiorem, aut novorem Presbyterali, si maior, ergo est aliquid maius potestate consecrandi Eucharistiam, quod omnes negant; ut dixi *quæsi. præcedenti*; si minor, ergo Episcopus, ut talis non est maior Presbytero. Tamen respondeo cum Becano de *hoc sacram. quæst. 5. a. num. 3.4. & 5.* quod si præcedat spectetur Episcopalis character, quod est character Presbyterali; si autem integer spectetur character qui est in Episcopo, quatenus continet characterem Episcopalem, & Presbyteralem, tunc sit maior solo Presbyterali: & ita in hunc sensum intelligitur D. Thom. 7. 40. *addat. ar. 5.* Henricus ex cap. alius *cap. 1. ubi. 10.* Fillarius *tom. 1. tract. 9. cap. 1. num. 21.* Bonacina *tom. 1. disp. 8. quæst. unica punct. 1. vum 3.* dicentes Episcopatum non esse ordinem distinctum à sacerdotio, Valquez vero, Bellarminus, Valeria, Medina apud Bonacinam tenent esse distinctum, quod est secundum Canonistas, iuxta textum in *cap. decernimus 38. de. & Trid. sess. 3. cap. 8.* ubi dicitur Episcopatum esse sacrum ordinem, sicut est ordo Presbyterorum, Diaconorum: videbis qualiter hoc expendat Trullensis de *hoc sacram. dub. 1. cap. vincto sub num. 6.* iuxta iam hic, & in *disso. vers. huius dictis*, Leander novissimè cum Couar. Vivaldo, Nugno, Casarano, Valquez, Sanchez, Philiberto, Dicaillio, Henricus & alii *rem. 2. de sacram. de. 10. & 11.*

- 37 Ad sextam questionis partem, cuius sit ordinatio Ecclesiæ ministrorum, quia hic distinguit tria. Becanus de *hoc sacram. quæst. 5. per totam*, nempe electionem, ordinationem, vocationem, seu millionem, ubi longè exponendo agit refutans hæreticorum errores: & quid à Catholicis sit tenendum, apud quem videbis. Et quia etiam pertinenti ad titulum de electione, postulatione, & translatione Presbyterorum, ideo ex ibi notatis poteris hanc questionem adimplere; igitur Catholici tenent ius ordinandi, & mittendi ministros nullomodo pertinere ad plebem: Sic sunt firmandæ conclusiones sequentes. 1. Primum quod electio ministrorum Ecclesiæ non fit à solo Deo; item quod electio Ministrorum Ecclesiæ, ut v. g. Pontificis, Episcoporum, aut Pastorum iure Divino non conveniat toti populo, nec dependat ex eius iussu, & consensu. Et sic videmus Christum sine vilo populi iussu elegisse Apostolos 12. & 72. Discipulos, exemplo etiam probatur Apostolorum, qui eodem modo elegerunt Apostolos, ut constat; quia Episcopos à se consecratos mittebant ad populum abientem, & infidelem, cuius consensum in electione non habuerant. 2. Secunda quod ordinatio Episcoporum, & aliorum ministrorum Ecclesiæ, non pertinet ad plebem, sed ad solos Episcopos, quia solus Moyses, qui erat sacerdos, & pontifex ordinavit Aaronem, & filios in sacerdotes. Item quia impressio manuum per quam ordinantur ministri, ut aduersarij fateantur, nullquam tribuitur

plebi, sed Apostolis, & aliis Episcopis. Est probatur ex Concilio Niceno 1. *can. 4.* & Cartaginensi 1. *canon. 12.* & aliis; item ex Patribus, qui constanter docent solius Episcopis esse ordinare Diaconos, Presbyteros, & Episcopos, ut iam dixi *quæst. 2. à num. 1.* 3. Tertia quod missio, seu ministrorum vocatio non pertinet ad populum, sed ad Episcopos, & potissimum ad summum Pontificem, ex eo quia hæc missio est iurisdictionis actus Ecclesiasticæ, quia non est dictum populo, *ubi dabo claves*, aut *passetis quæcumque*, aut *quorum remiseritis peccata remittantur eis*. Tempore enim Apostolorum non mittebatur, nisi ab Apostolis, & Episcopis, ut latius Centuriatores, *cent. 1. lib. 2. cap. 2.* & colligitur ex *cap. 14. Alitum*, *vers. 12.* ubi Paulus, & Barnabas constituunt per civitates Presbyteros, & ex Apostolo ad Tit. 1. *vers. 5.* ubi ait: *Huiusmodi gratia relinque Crete, ut conjungas per civitates presbyteros, sicut & ego disposui tibi*: tum etiam quia in electio non pertinet ad Populum iure Divino, ut apparet ex dictis, multo minus missio, & vocatio, quia ipsa electio non requirit iurisdictionem. Est licet hæc omnes conclusiones diversis impugnentur objectionibus, satisfactæ plenè idem Becanus, quem leges in *disso. 4. 5.*

QVÆSTIO III.

An initiatu Ordinis minoribus, & sacris, non suscepta prima Tonsura, sit irregularitas, & teneatur distam Tonsuram sumere. Et quam intentionem debeat habere Sacerdos noviter ordinatus, quando cum Episcopo in Missarum solemnium celebrat. Et an, & quando ordinandi debeant se presentare examinatoriibus. Et an sacer Ordo per vim, & metum susceptus imprimat characterem, & teneatur ad votum continentia sic ordinatus?

SUMMARY.

- 1 Prima Tonsura est tantum preparatio ad Ordinem secundum multos, n. 1. & 3. & secundum alios est Ordo distinctus à cæteris, à n. 4.
- 2 Prima Tonsura quæcumque die potest conferri.
- 3 Prima Tonsura dicitur character Clericali.
- 4 Episcopi ministri accipiunt pro collatione quorumcumque Ordinum, etiam Clericali.
- 5 Ordinatus, omnia prima Tonsura, non irregularis sit, & non alius Ordines sine ea legitime susceperit, n. 7. & 8.
- 6 Ordinandi debet habere intentionem ordinandi presentem, sicut qui baptizatus debet intendere presentem baptismum.
- 7 Ordinandi qualiter verba consecrationis cum Episcopo ordinante, debeant proferri, n. 11. & 12. ubi quod isti tantum proferunt verba recitanti.
- 8 Ordinandi quando se debeant presentare examinatoriibus.
- 9 Ordinatus per vim absolutam non recipit characterem, sed si per conditionatam, & n. 15. & 16.
- 10 Clericum unum non subiacet Ordinibus metum receptis,

De Temporibus ordinationum. 213

recipit, nec tunc existit, nec ad recipientem efficitur. Dicitur, p. 17.

AD primam difficultatem pariter respondeo dubium esse inter Doctores Theologos, & Canonistas, an prima Tonsura sit Ordo distinctus ab aliis quatuor Minoribus, cumque de hoc aliquid dictum sit supra in Rubrica sub dicto vers. ex a. h. Theologi inquam, aliquibus tantum exceptis, docent primam Tonsuram non esse ordinem ex eo; quia licet Tonsuratus habeat ex deputatione, & privilegio Ecclesie gradum quendam inter Clericos, & sit capax jurisdictionis Ecclesiasticæ, & beneficiorum, ut colliges ex his, quæ latè dixi in cap. 1. de foro comp. & alibi in cap. cum non ab homine de Indurci & tenent D. Thomas in 3. p. q. 98. q. 4. addit art. 2. Sylvestri Ordo 18. 1. Nauarrius in cap. 22. mem. 17. Henriquez lib. 10. cap. 3. n. 6. Tamen huiusmodi privilegium non pertinere ad vilam rationem, aut partem Sacramenti, nec habere illud officium annexum circa ministerium altaris; † Sed tantum esse quod præambulum, & præparationem quandam, seu dispositionem ad Ordines, sicut Cathedricus ad Baptismum, & Novitiatum ad professionem docent citati, & Filibius tom. 1. trall. 9. cap. 1. mem. 13. cum aliis Bonacina tom. 2. disp. 3. quæst. unica, p. 101. n. 6. & Diana p. 6. res. 29. trall. Misel. acerrimè defendit hanc partem, non tantum iuxta Theologos, sed etiam iuxta ipsum Ius Canonicum; iuvat nec inter maiores, siue minores Ordines ponit Tonsuram annumerari, dicens sic agnosce sacramentum dist. 32. cap. illud 7. dist. 2. cap. 1. subdiciunt 93. dist. si que Concilium Trid. distinguere conformiter Tonsuram quoque à minoribus Ordinibus, & à maioribus sess. 23. cap. 4. §. 6. c. 1. c. 2. c. 3. de reform. sicut etiam Romanum Pontificale, tum alibi, tum quando dicit Clericos, siue prima Tonsura quocumque die, hora, & loco conferri potest, minores vero Ordines possunt dari singulis Dominicis, & festis diebus duplicibus, vbi cumque in mane tamen. †

Et consignat ex eo; quia illi demum sunt ordines, qui habent rem quampiam, per cuius traditionem ipsi conferuntur iuxta synodum Florentinum, Tonsura autem nullus assignat materiam, per cuius traditionem ipsa conferatur: & deinde satisfacti fundamentis Canonistarum ea omnia reducens, ut loquuntur de statu clericali.

Verum quia Canonistæ, & nonnulli Theologi dicunt primam Tonsuram ordinem esse, per textum in cap. cum cantuar. de a. tate, & qualitate ordinis, & ex motu proprio Sixti V. anno 1583. contra male promotos ad ordines, vbi primam Tonsuram appellat Characterem Clericali, † Item ex Trid. sess. 21. cap. 1. de reform. vbi dicitur nihil pro collatione quocumque ordinum, etiam clericalis Tonsuræ accipiant, sicut Episcopi, item ex cap. Clerici 21. dist. cap. prius in 21. dist. cap. 1. in un. glo. 1. dist. 32. cap. de ordinat. ab Episcopis, qui renouantur. Episcopus Cuius lib. 2. vlt. moral. 1. c. 16. mem. 16. c. 1. lib. 5. tit. 8. sum. 16. post Nauarrum supra dicto c. 22. num. 18.

Secundum hæc fundamenta dicendum est, ut qui omnia prima Tonsura ordinatur, sit irregularis, quia est ordo, ergo talis, qui suscepit ordinem per saltum contraxit perinde irregularitatem, sic docuit Martinus Forner. de sacram. Ordin. cap. 8. vbi testatur Sacram Congregationem Concilii declarasse eum, qui omnia prima Tonsura, ordinatur, esse irregularem. Contra tamen sentit Diana plures re-

ferens supra to vers. & ita: nam cum Tonsura non sit ordo, & per consequens sic recipientem alios ordines, omnia Tonsura non contraxisse irregularitatem, vide quæ dico hic in cap. 1.

Hic ergo suppositis breuiter ad difficultatem propositam respondetur, ut si sentiamus cum Canonistis, teneatur, qui recipit alios ordines, omnia prima Tonsura, illam recipere, ut in terminis docuit Franc. Siluani in resolutionibus quæst. verbo Ordo 2. vbi ita loquitur, sicut contra mentem Ecclesiæ est, quod non Tonsuratus, ordines non suscipiat: ita contra illam est, quod non suscepta Tonsura in his ministrat; ideoque Religioso præfatus, Tonsura est conferenda illi. † Qui vero sentiat cum Theologis; eo quod prima Tonsura non est ordo, reuera non tenebitur sic ordinari ad recipientem eam; & sic in terminis sentit Ioannes Baptista de Fabris, quem refert Diana dist. 29. in fine, in manuali ordinand. de hoc Sacramento cap. 4. quæst. 13. vbi sic asserit, Distinctum est quod Tonsura est præparatio ad ordines suscipiendos, debet necesse est præcedere ordines? Respondeo de necessitate Sacramenti non debet præcedere; quia etiam si quis susciperet ordines, non recepta Tonsura, valde esset ordinatus, nec vltimus teneretur ad Tonsuram; est tamen de necessitate præcepti. Ita ille.

Ad secundam questionis partem quam intentionem debeat habere sacerdos nouiter ordinatus. Ut respondeam præmitto, quid ut Episcopus valide ordinem conferat, debeat intendere facere id, quod Christus instituit, & facit Ecclesia, ac intendere ordinare eum, quem habet præsentem, quæ intentio dicitur religiosa, sicut Baptizans debet intendere baptizare præsentem. Et hæc si aliquis indignus accedat, ordinatus manet, nam credendum est Episcopum in actu ordinis habere legitimam intentionem, vide licet ordinandi præsentem, ut docent Ledesma in summa cap. 5. de Ordin. cunctis 6. Villalobos 1. par. 1. diff. 8. n. 4. & Gregorius Trullent. de sacram. cap. vlt. lib. 4. dub. 2. n. 5.

Vnde iam ad dubium nostre questionis, cuius casus accidit frequenter; & sic cum Diana p. 3. or. 4. res. 10. vbi refert, Layman. in theol. moral. lib. 5. trall. 2. cap. 7. mem. 4. dico curandum esse illi sacerdoti, ut non post alios verba consecrationis finiat: nam si alius quilibet absolutam consecrandi intentionem habens ante alios, ipsumque principalem sacrificantem Episcopum verba consecrationis finiat, solus is consecrabit. † Et sic ut euietur incommodum hoc refert Layman. Doctores monent, ut oporteat concelebantes habere intentionem conditionatam, videlicet consecrandi simul cum Episcopo, verba consecrationis absolendo, non item si præstent, & ipsi Layman. magis placet, † casus Doctorem monentium, & non sacerdotes feruent generalem intentionem proferendi verba secundum voluntatem Ecclesiæ; quia non desunt, quod existimant illos verba consecrationis non dicere formaliter, & cum intentione consecrandi, sed tantum recitantes, & materialiter in signum potestatis sibi concessæ. Et hanc sententiam ut valde probabilem propendit Ricardus & Suarez, quos refert Layman. & leges eundem Suarez tom. 3. disp. 61. c. 4. Caserani in 1. p. quæst. 82. Henriquez lib. 8. cap. 18. mem. 2. & notat hæc Diana eo quod multos scrupulos sedabone dist. res. 50. in fine.

Ad tertiam questionis partem an & quando ordinandi debeant se præsentare examinantibus, statuat Antonius Naldus in cap. quando, dist. 24. & quia præter ex verba Trid. sess. 23. c. 7. in verbis sequentibus;

bis, Sancta Synodus antiquorum Canonum vestigia inherendo decernit ut quando Episcopus ordinatum sacre discesserit omnes qui ad Sacram Adordinationem accedere voluerint feruam quatinus ante ipsam ordinatum vel quando Episcopo videbitur ad eumtatem emoveantur. Episcopus autem sacerdotibus, & aliis prudentibus vias peritu divina legum in Ecclesiasticis sanctimoniis exerceat sub afcui ordinandorum genus, personam, etatem, infirmum, mores, doctrinam, & fidem diligenter investiget & examinet, plures congerit ibi Barbosa & applicabilis quae dico late de sermone in ordine facienda.

- 14 Ad quam questionis partem, etiam absolute Antonius Cabreris de meo lib. 1. cap. 16. num. 8. dicit non recipi charactrem ab ordinato per vim, & meum; quia ubi de substantia actus est libertas voluntatis, tunc actus annullatur ipso iure, ex l. sua d. 8. si de off. de his qua vi cap. cum locum de sponsal. Enquia Votum metu factum est ipso iure nullum, cap. rici de Pao, & ex aliis multis exemplis, quae refert ex eo Diana p. 10. tract. 13. re. 12. praefer quae poteris applicare quae dixi infra in cap. verum est vero de iuramento. vbi quae nulla sunt metu interveniente, adduxi. † Et sic dixit textus in cap. presens 20. quesi. 3. quod Clericus iniustus non subiacet ordinibus metu receptis; & applicabilis iura in cap. consuetudinem, vers. ferens in cap. 1. cap. non solum de regul. libro 6. & in cap. 2. num. 20. quesi. 3. & in cap. 2. de regularib. quibus professio, & habitus assumptus religiosi debet esse voluntaria, cumque regulariter assumptio ordinis, & professionis sint à iure equiparata, cap. 1. in vers. per susceptionem sacri ordinis, non professionem, cap. 1. de Pao libro 6. evenit ut videatur sic decidendum in nostro casu. † Tamen sub distinctione respondendo, neque ut si ordo suscipiatur per vim absolutam, non imputatur Character, secus si per vim conditionatam; argum. textus in cap. merito 15. quesi. 1. docent Siluester. verbo Ordo 4. numero 1. Barbosa de potestate Episcopi p. 1. niteat 2. num. 5. & 6. Diana cum aliis supra. Marchinus de hoc sacram. tract. 1. p. 6. cap. 3. diffinit. 9. num. 12. Dicastillus de sacram. num. 1. tract. 6. diff. 1. Ambio 19. num. 424. Aversa de hoc sacram. quesi. 4. sect. 8. Etiam per vim conditionatam ordinatus habet velle; etiam secundum quid nolit; quare Doctores existimant sententiam Cabreris solum obtinere quando per vim absolutam quis ordinatur.

- 17 An vero sic ordinatus teneatur voto castitatis, Dicastillus, vbi supra, num. 438. cui adhuc cum aliis Diana supra vers. sed ex his, probat non teneri ex vi suscepti ordinis, nec ad recitandum officium canonicum, quod est onus adiunctum sponse ordinato; videndus Sanchez de matrim. lib. 7. diff. 29. num. 5. & 8. Henriquez lib. 10. de hoc sacram. cap. 14. num. 13. nisi sciens, & prudens velut exerceat in ordine, recedens à voluntate compellit.

Ad Text. in cap. I. II. & III.
item ad cap. XIII. hoc
titulo.

P R A E M I S S I M.

S Y M M A R I U M.

- 1 Ordines sacri non nisi in sex Sabbatis anni conferri possunt, & quesi. 2. 2. & 3. ratione n. 3. & 4. lib. 1. n. 5.
- 4 Sabbati dies significant requiem.
- 5 Ordines quibus fratres maiores, & lesui extra tempora de dispensatione Pontificia in quibusvis diebus anni Dominice, vel festivi, & quales dicantur n. 7.
- 6 Ordinandi tempus non variatur aliqua consuetudine.
- 7 Festi dies ad suscipiendum Ordines recipiendi, qualiter intelligantur.
- 8 Ordines maiores in diebus festis, & Dominicis potest aliquando Episcopus conferre. Et ordines minores ferri se etiam ante Sabbatum, numero 9.
- 10 Prima Tarsura quolibet die, & hora potest conferri, & in una die quatuor Minores ordines simul cum Diaconatu & n. 12. & n. 13. ubi si addit causa, & necessitas, contra diversis diebus iurum, & quare, n. 14.
- 11 Ordines maiores conferri possunt die Dominica pro tanto continuato ieiunio Sabbati generalium ordinum.
- 12 Capitulum 13. de temporibus ordinis, & numero 17.
- 13 Ordines duo sacri in una die conferre non possunt Episcopi sub suspensione poenae, si conferat; & quid si continuato ieiunio in Sabbato unum, & in Dominica alium, numero 19.
- 14 Ordines duo sacri in una die suscipientes poenae plebuntur & n. 8. Quod si continuato ieiunio suscipiat ordinatus, unum ordinem sacrum in Sabbato, alium die Dominica sequenti, n. 19.
- 15 Cap. fin. 75. diffinit.
- 16 Ordines duo sacri suscipiendi in una die, est suspensus non vitium, & si suscipiat tres, erit suspensus à duobus vicibus, n. 21.
- 17 Ordinem sacerdotalem, & consecrationem Episcopalem potest quis absque aliqua suspensione recipere, vel in Sabbato, & Dominica, vel in Sabbato ordinem, & in Dominica, continuato ieiunio consecrationem.
- 18 Ordines duo sacri dispensantur Pontifice possunt recipi in una die.
- 19 Ordines sacri de iure conferuntur in Cathedrali, de consuetudine in qualibet Ecclesia non Episcopo, & quibus modis.
- 20 Ordines minores in domo Episcopali, seu in aliena conferri possunt.
- 21 Ordines sacri conferri possunt circa nonum horam, nisi omni tempore collatis imperialis Characterem, & à quocumque Episcopo, servata forma Ecclesiae, n. 30.
- 22 Ordines sacri vi consecrantur in a non est de eorum substantia; est de consecratione requiruntur, in moribus non item.

De Temporum ordinatione. 215

29 Ordinum conferendorum locus est designatus.

31 Ordines maiores quare sacri appellantur, & num. 32.

1 **H**æc omnia iura cum ad tempora, in quibus maiores, & minores debent conferri pertineant, ideo sub unica tractatione explanando, quæ ad quamlibet decisionem spectant, libenter adiungam. Ignitur regula generalis ca est, sacros Ordines non nisi in sex Sabbatis anni conferri licere statuerunt iura in cap. quod die. & in cap. fin. 75. dist. 1.

2 **¶** Nempe in Sabbatis quatuor Temporum quæ sunt tertia Dominica aduentus post primam Dominicam Quadragesimæ post Dominicam Pentecostes, & post festum Exaltationis sanctæ Crucis, & in Sabbato præcedenti Dominicam de Passione, & in Sabbato sancto, & Trid. Concilium illorum Canonum statuta servari iubet, sess. 23. cap. 8. vbi vbi plene Doctores, & iur.

3 Summa ergo ratione prædicti sacri Ordines his temporibus conferuntur, ut scilicet Chastis fidelis Sacramentum terum ministri, qui ad tanti ministerij potestatem affluuntur piis, & sanctis precationibus intenti recte, & cum Ecclesiæ utilitate ad cam gerendum aptiores sint, propterea dicit Cathedra Romana sub ex. de sacram. Ordinis 5. sequitur nunc, quam vtilitatem appellat rationem Barbosa in pass. p. 1. allegat. 17. sub num. 1. dicens vniuersum esse hic, quæ tradunt Prepositus in cap. quantum 5. canonum 75. dist. 1. Rebutius in praxi beneficii tit. de Clericis male promissa glossa 1. num. 8. & 9. **¶** Et addit Barbosa diebus Sabbatis Ecclesiam potius constituisse Ordines sacros esse conferendos, quia Sabbatum significat requiem, ut tangit glossa in dicto cap. luterus 13. hoc itaque de causa applicabis plura, quæ dixi, & latissime in cap. luteri 3. de feriis de die Sabbati aliquid sub cap. translati 3. supra de constitutionibus.

4 **¶** Hæc tamen sic se habent, nisi Pontifex aliter constitutus concedendo Episcopo ex gratia speciali, ut Ordines extra tempora conferat, ut multis probat Barbosa in pass. dist. c. 17. num. 5. exemplificans num. 6. & 7. vbi ait minores fratres, & omnes qui illorum privilegium fruuntur posse extra statuta tempora Dominicis diebus, vel aliis festiuis sacros Ordines suscipere ex constit. Clem. 8. 111. Item & Patres Societatis Iesv posse ordinari ad quovis ordines, etiam maiores extra prædicta tempora ex indulto Gregor. XIII. anno 1582. & idem Barbosa tradit hic a num. 3. vbi addit virtute aliorum privilegiorum ante Trident. concessorum non posse regulares nunc ab Episcopis ordinari sacris ordinibus extra tempora; & in num. 4. notat ex textu nostro Romanum Pontificem posse quolibet tempore conferre etiam Ordines sacros.

5 **¶** His ergo temporibus sacri Ordines conferendi sunt, taliter ut nec consuetudine contrarium induci possit, ut probat textus expressus in dicto cap. 2. hic, & multi, & quos refert idem Barbosa hic, & in pass. dist. cap. 17. num. 4. & videbis quæ tradit Suarez de censur. disp. 3. sect. 11. a num. 30. vbi agit de suspensione in eum, qui extra tempora ordinatur per textum in dicto cap. 2. de quo infra. Sed si dubites quare consuetudo in contrarium reprobetur, recurres ad plura quæ notavi supra in cap. ex parte, & in cap. fin. de consuetudine; item & ad ca, quæ late dixi in cap. 8. de iudicio, & in cap. 2. de probat. & ibi: Balboam a num. 40. & ad glossam hic de casuali applicabis Covar. in elem. si furusius 2. p. 1. c. 4. n. 6.

Et quatenus spectat nunc tractare de cap. 3. huiusmodi, dubitabis an ordines minores, ac prima Tonsura sint conferendi, sicut & ordines sacri, an verò possint diebus quibuscumque festiuis, de quo videbis quæ dixi late in cap. 1. quest. 6. vers. ad vltimam a num. 12. vbi de questione illa, Qualiter duo festi intelligantur ad effectum, ut aliqui ordinandus virtute privilegij, Sacramentum exerceatur. Igitur viso quod ibi dictum est, nunc resolues ordines minores quolibet die Dominico, & quovis die festo conferri posse: sic Henriquez lib. 10. cap. 12. num. 2. Ochagavia de Sacram. Ordin. quest. 9. n. 8. Fillicius tom. 1. tract. 9. cap. 4. num. 83. Castaldi in praxi eorum. lib. 2. sect. 15. cap. 3. num. 3. Layman. lib. 5. tract. 10. cap. 8. n. 1. & cum multis aliis Diana p. 5. tract. 13. Metell. 1. res. 97.

Imò est notandum posse Episcopum conferre Ordines minores tribus, aut etiam pluribus in quolibet Dominica, aut festo die; dummodo non videatur facere generalem. **¶** Et consuetudo recepta concedit Episcopis, vltima sexta Vespere aut Sabbatum, in quo Sabbato iure possunt omnes Ordines conferri licet dare Ordines minores: Sic Reginaldus tom. 2. lib. 30. tract. 1. cap. 5. num. 16. Henriquez lib. 10. cap. 12. num. 12. Villalobos in summa p. 1. tract. 11. dubio 13. num. 4. Valquez in 3. p. tom. 5. dist. 2. 46. cap. 5. num. 47. & 48. **¶** Vbi etiam notat primam Tonsuram quovis anni tempore, quovis die, hora, & loco dari posse, & contra Nauarrum, & alios non esse iure vrgium eodem die quatuor minores Ordines & vnum Sacrum recipere: & aliquando testatur se vidisse minores Ordines simul cum Subdiaconatu eodem die eidem conferri quod idem tradunt contra Reginaldum supra, Gaspar. Hurtado de Ordine dist. 3. Diana p. 1. tract. 2. Metell. 2. res. 30. vers. notandum, & applicabis quæ congerit multis aliis Barbosa hic num. 2. 3. & 4. vbi sub num. 6. notat cum Henriquez, & Diana supra posse Episcopum maiores Ordines conferre Dominica sequenti post Sabbatum, in quo dari possunt, si causa subest; dummodo ieiunium Sabbati continuer usque ad Dominicam, quod constanti dicitur post Missam Sabbati, nisi fumpserit ablutioem. **¶** Et iterum novissime idem Diana p. 10. tract. 11. res. 66. defendit contra Martium de S. Ioseph. in mun. confes. tom. 1. libro 1. tractat. 5. de Ordine, dicentem dari quatuor minores Ordines posse in quolibet Dominica; seu die festiui vni, vel duobus, & non pluribus personis, sic ex Gaspar. Hurtado tenentem per dist. cap. 3. etenim ipse Diana porrigit etiam ad plures alios ordinandos modo dicto, cum Castro Palao tom. 4. tract. 27. puncto 13. num. 2. Basso in floribus, verbo Ordo 4. num. 4. plures alios refert Diana, & Sanchez in opusculo tom. 2. lib. 7. cap. 1. dubio 52. num. 8. Lcander de sacram. tom. 2. tract. 6. disp. 11. quest. 5. ita intelligentes dist. cap. 3. hoc tit.

Sed etsi in eadem die possit Episcopus omnes quatuor minores Ordines conferre simul, & Diaconatum; existimo id non esse ad libitum, nisi quando adest causa, seu necessitas, quæ legitima vis sit Episcopo, ut aduertunt Miranda in manuali Prælator. tom. 1. quest. 18. num. 5. conclusa. Marius Anton. variar. res. fin. lib. 1. casu 26. constituentes, ut sit inter vnum, & alterum minorem ordinem constituendum intervalum, quod daretur de vno die festo ad alium proximum: sic Campanelli in diversis canon. Rubrica 5. cap. 3. num. 13. **¶** Vel tutius interveniente intervallo de vno ex temporibus generalium ordinationum ad aliud. Maiolus de irregularitatibus

regularitate lib. 3. cap. 1. 4. num. 13. Vgolin. de potestate Episcoporum. cap. 16. §. 17. num. 4. quod iuratur ex Trid. sess. 23. de reformat. cap. 1. ubi itaque de gradu in gradum ascendunt, ut in eis cum ætate vitæ meritis, & doctrina maior accrescat, circa quod dicit Menochius de arbitrariorum casu §. 64. num. 8. Tendent. subituisse omnem consuetudinem, ut etiam tenuit Salzed. ad Bernardum Diaz, in præl. cap. 25. lit. C. verbo una eademque die: verum Suarez ad 3. D. Thom. 2. 2. 2. §. dist. 31. sess. 3. num. 41. Campanil. supra dist. Rubr. 6. cap. 1. num. 10. Gutierrez Canonice lib. 1. cap. 26. num. 31. Bonacina de censuris dist. 7. quæst. 3. puncto 4. num. 3. Zanedus ad decretal. collect. 173. num. 1. §. 2. cum aliis Barbosa hic docent, quod ubi adent contraria consuetudo, nunquam conferendi una die quatuor minores Ordines & Subdiaconatum simul posse sic exerceri absque metu irregularitatis; & ita in praxi ubi uisus video multos apud bonos, & timoratos Episcopos, dum adit causa

15 Hinc sequitur dignitate circa textum in dist. cap. litterarum 13. hoc est. *Nam duo sacri ordines possunt in eadem die conferri*. Et affirmat Pontifex ibi, nec in una die, nec in duobus, continuato ieiunio, dari posse, quia ex fictione iuris habentur pro uno, & multis comparat Barbosa, ibi num. 1. & 2. & facit Trid. dist. 13. §. 1. de reformat. cap. 13. ubi reuocatur privilegia quominusque Regularium, ne cui liceat duos factos Ordines recipere uno die ubi dicit Barbosa comm. 1. ibat multis, & in cap. pastoralis p. 1. allegat. 1. 4. num. 1. unde ex hoc textu addit, num. 3. 4. & 5. quod Episcopus confertis duos ordines sacros in una die, est suspensus à collatione illorum, & ordinatus ab executione, donec Pontifex dispensationem ei indulgeat, de quo ipse Diana p. 3. allegat. 11. t. num. 12. cum infinitis.

17 Itaque ex dist. cap. litterarum, etsi per Trid. nulla sit pena constituta aduersus recipientes eadem die duos factos ordines, sed per illum textum in cap. dist. 16. hoc tit. ponitur sequens pena in illis verbis, ibi: *Ab executione officii sacerdotalis tantum volumus manere suspensum, donec de illo dispensatur*. Et sic in cap. innovatus de eo, qui sursum ordines suscepit, ibi: *In suscipiis ordinibus ministrare non debet*. Ex quibus postremis verbis rectè colligitur hanc suspensionem esse laxæ sententiæ ex ipso facto, ut per illum textum resoluit Nauar. in manuali cap. 25. num. 71. Marchinus de hoc sacramento, tract. 1. p. 1. cap. 1. num. 2. Bonacina de censuris extra Bullam dist. 3. puncto 1. puncto 4. §. 17. num. 1. Barbosa dist. allegat. 14. num. 11. & hoc quidquid dicit Suarez de Censuris dist. 31. sess. 1. num. 41. qui meo videtur bene suam opinionem probat ex verbis cap. 2. hoc tit. ibi: *Talis erit ordinatus non debens permissionis suscipiis ordinibus ministrare, nam apud nos sic ordinati deponebantur*. Et videtur confirmari; quia cum in cap. ult. 75. dist. designatur quidem temporis ad ordinandum definita, verum ibi non ponitur pena aliqua transgressoribus; & sic etsi Syluester, & Angelus, verbo Irregularitas, cum nonnullis Canonistis dicant hanc suspensionem ipso iure latam; tamen Suarez visum est loqui solum de ferenda ab homine. Sed video has contrarias opiniones esse in fuso casu veras, & non contrarias cum prima sit de casu, nempe de pena, quæ iocuitur, cum duo sacri ordines in una die dantur. Secunda autem quando extra tempora ab Ecclesia determinata illi ordines conferuntur, de qua pena dico in cap. num. quidam 8. hoc tit.

18 Itaque declarabit suspensionem, quam propo-

nimus in ci. ete etiam illum, qui continuato eiusdem die ieiunio, Dominica de sequenti quatuor Temporum recipit duos ordines sacros, ut asserunt citati à Barbosa allegat. 18. p. 1. num. 1. in fine, cum multis Henriquez lib. 3. cap. 38. §. 3. in fine, Salzed. ad Bernardum Diaz cap. 25. prope finem pag. 104. ubi dicit etiam tunc suspensum esse Episcopum à collatione Ordinum, & ordinatum ab executione, donec Apostolica sedes dispensationem ei indulgeat. Et est ratio quia si continuato ieiunio in Sabbato Quatuor Temporum usque ad Dominicam consecratus, ordines in Dominica consensur uno die confertur, cum reputetur idem tempus, & dies. Et ita si quis die Sabbati fiat Diaconus, & continuato ieiunio in Dominica mox sequenti interius faciendo; item incurrit suspensionem ordinatus, & ordinatus, ut tradunt Henriquez dist. lib. 1. c. 6. §. 3. cum. littera D, Barbosa in disto cap. litterarum num. 3. in fine.

Sed si dubites an suscipiens una die duos sacros ordines, sit suspensus ab unoque, vel ab altero eorum; & in hoc casu suspensus esse tantum ab ultimo Ordine suscipio; eo quod legitimo tempore susceperit: sic docent Suarez de censuris dist. 31. sess. 1. num. 40. & probat ex verbis textus nostri iam supra relatis ibi, *Ab executione officii sacerdotalis*; & inferunt ibi quod si tres sacri Ordines fuerint eodem die suscepi, suspensio fit à duobus ultimis; quia illi fuerint illegitimi suscepi, docent relatum sententiam Sayrus ordin. tract. lib. 4. cap. 14. a num. 23. Mollestin in summa tr. 2. cap. 18. num. 9. Marchinus de hoc Sacramento tract. 1. p. 7. c. 1. num. 1. in fine cum multis Barbosa in collect. Trid. dist. sess. 23. cap. 13. num. 15.

Verum tamen notari oportet quod si Episcopus recipere cum aliquo ex sacris Ordinibus in una die modo dicto, non per hoc incurrit suspensionis penam; quia etsi secundum Canonistas sit novus Ordo distinctus ab aliis tribus sacris, ut iam dixi; tamen quia Ordo iste Episcopatus, quod incurritur similis penas non annuatim inter Ordines sacros receptos in una die; ideo euenit non incurrit hanc suspensionem, etiam si quis die Sabbati, & Dominica, continuato ieiunio ordinetur Sacerdos, & consecratur Episcopus, ut notatur Innans Andreas in dist. cap. quid à parvitate dist. 71. Abbas in nostro cap. litterarum, ubi refert etiam alios addidisse quod licet die Dominica prius Sacerdotalem Ordinem, quod fieri potest continuato ieiunio Sabbati; & postea consecrationem Episcopalem suscipere, non faceret contra hanc prohibitionem; sequitur Suarez disto dist. 31. sess. 1. num. 40. in fine, quibus addo minus incurrit prædictam penam, si sequantur Theologorum sententiam dicentium Episcopatum non esse novum ordinem distinctum à Presbyteratu secundum notata supra in Rubrica; & quod consecratio Episcopati possit fieri quolibet die Dominico, docet Trullenc. de sacra. lib. 6. cap. vincto dabo 9. numero 1.

Verum est tamen posse Pontificem dispensare ut in via die recipi possint duo sacri ordines; quia hæc prohibitio est de iure positivo, in quo ipse dispensare potest, Mollestin dist. tract. 2. in summa cap. 14. num. 4. Et Emaz. Rodriguez quæst. regul. tra. 3. quæst. 23. art. 4. §. 2. quæst. 24. art. 5. sed id Episcopo non licere, nec ex rationabili causa probat textus in cap. dist. 16. hoc tit. Barbosa disto allegat. 14. num. 1. in fine.

Nunc verò inquires de loco, & hora, quibus ordinis

ordines sacri, & alij sine conferendi. Et ad primum respondeo factos ordines de iure conferendos esse in Ecclesia Cathedrali, ut assertuit Sanchez in *opusculo mor. lib. 7. cap. 1. dubio 50. num. 1.* Syluester *verbo Ord. 2. 8.* sed de consuetudine licere etiam in ex Ecclesia eos dare, quam Episcopus elegerit, ut tenent D. Anton. 3. p. *sum. 10. 14. cap. 16. §. 17.* Rebuffus in *Regul. 23. Cancel. vers. & muner.* Vgolinius de *pueb. Episcopi cap. 16. §. 24. num. 2.* Henriquez in *summa 10. 10. cap. 11. §. 3.* hodie inquam Tindemum Conest. *disput. 2. §. 2. cap. 8.* sub verbi sequentibus: *Ordinantes sacrorum ordinem in Ecclesia Cathedrali, vocatis presentibus ad id Ecclesia Canonici publice celebrantur, si autem in alio Diocesis loco, praesente Clero dignior loci quantitas fieri poterit Ecclesia semper adcuratur:* sic Sanchez *supra*, Garcia de *benef. p. 8. cap. 1. num. 17. in fine*, cura alius Barbosa in *post. 1. dicta allegat. 14. num. 12.* & in dicto Trid. decreto plura congenera, ubi n. 12. 13. & 14. cum multis hanc probat, & addens posse Episcopum ordines minores in eius Domo conferre; imò & in domo non Episcopali de consuetudine licere, ut se non semel observari vidisse attestatur Campanianus *diuers. iuris, canon. Rub. 6. n. 17.*

16 Hocam verò pro Sacrorum ordinum collatione, esse circa nonam, colligitur ex glossa *dicti cap. quo à patribus 75. dist. vbi Arabadiacensis* sed vbi observat, ut conferantur mane quacunque hora, ut tradit idem Barbosa *supra num. 13.* vbi dicit tempus hoc non esse de substantia collationis Ordinum, secundum dogmatum Hostiensis in *cap. consultationi n. 2. hoc it.* ubi habetur, quod tempus, etas, & Episcopi qualitas, non sunt de substantia Ordinum; imò characteris imprimiti, si quocunque tempore, à quocunque Episcopo dummodo in forma Ecclesiae, & homini baptizato coascantur. ↑ Et addit idem Barbosa *dicta allegat. 14.* quod cum sacri ordines conferuntur, missa non est de eorum substantia, ut notant Doctores in *cap. quod si quis de elect.* licet requiratur de honestate, & vfu, ut affirmat Innocentius in *dicto cap. quod si quis num. 16.* Soto in *4. dist. 24. quæst. 2. art. 1. conclusa.* Sanchez in *opusculo mora. lib. 6. cap. 1. dubio 4.* ↑ Et addit idem Barbosa in *dict. cap. 8. §. 13. Trid. num. 14.* cum Aloysio Riccio in *praxi resol. 486. Camp. dist. Rub. 6. cap. 2. num. 19.* sine missa, & à non ieiuno posse conferri minores Ordines, non autem maiores; quamvis de eius substantia non sit.

19 Sed an locus, ubi Episcopus ordines confert sit exprimiendus in literis ordinandorum? & Menesius in *l. 4. cod. de diuersis reperiis, num. 12.* affirmat exprimendum, de quo videbis Caldam Pereira de *emp. cap. 5. num. 10.* qui sic tenet cum eodem Menesio, & cum Rebuffo in *praxi it.* de forma litterar. *Tensur. num. 17.* refert Barbosa *dicta allegat. 14. num. 13.* ↑ Et quod tempus non sit de substantia ad conferendos Ordines, tenet idem Barbosa *alleg. 17. dist. 2. p. num. 3.* ex glossa in *cap. ordinationis el. 1. dist. 23.* cum Vgolino, quibus addo Egidium Tullenc. de *sacram. lib. 7. cap. unico dubio 9. sub num. 1. in fine*, ubi addit incurere penas extra tempora constitutas ordinantes, & ordinati, de quibus dico *infra*.

21 Quod si iterum dabitur, quare maiores ordines appellentur sacri, respondeo sic appellari à Sanctimonialia, id est castitate, & continentia, quam inducunt, glossa *in 10. sum. 32. dist. Bellarm. lib. 1. de hoc sacram. cap. 8. vers. respondeo*, et. 1. quia illis annexum est Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

xum est castitatis votum, de quo latè Barbosa *dicta 2. p. allegat. 15.* qui *dicta allegat. 14. n. 17.* ait quod rectè ratione facit ordo peculiariter in Ecclesia is dicitur, cui est annexum sacrum votum continentie propter quod homo dicatur, & sacraur Deo, ut docent Valentia *sum. 4. dist. 9. quæst. 1. puncto 4. vers. Innocentius* verò, Formas. de *sacram. Ordinis, c. 1. num. 1.* Bonacina de *sacram. dist. 3. quæst. unica puncto 2. num. 2. ad finem.* Flamin. de *reignas. lib. 5. quæst. 5.* ↑ Sed Carolus de Grassis de *effectibus Clerical. 6.* in *pralatos num. 196.* Alphonsus de Alvarez in *opusculo, iuris Pontifici cap. 88. vers. circa istum articulum* tenent maiores ordines dici sacros, quia ordinati in eis sunt, quorum actus, aut habent sacra tangere, aut Sacramentum altaris perficere.

Ad Text. in Cap. Ex tenore IV. hoc titulo.

P R A E M I S S A.

DE materia huius textus latè ago *infra*, in *cap. fin. hoc it.*

Ad Text. in Cap. Ad aures V. hoc titulo.

P R A E M I S S A.

S Y M M A R I U M.

- 1 Episcopus non potest ordinare Religiosos sine licentia, & licentia suorum Prelatorum, item nec saeculares alterius Diocesis.
- 2 Scandali materia remissimè.

TEXUS hic probat quod Episcopus non potest ordinare Religiosos sine literis, & licentia suorum Prelatorum, & pater ex Trid. *sessione 14. de reformat. cap. 1.* quod etiam quod saeculares disponit *sess. 21. de reformat. cap. 2. vers. nisi alij*, ubi committitur Ordinatis ad ordines illos promovere, quos iudicauerint assensuros: alia ponit hic videnda Barbosa *4. num. 1.* videndus etiam in praedictis locis Concilij, quibus omnibus ego addo quæstiones, quæ subsequuntur. ↑ Et quatenus hic agi de scandali materia, adiunges quæ latè dixi *sup. cap. 2. de praesentibus*, ubi Barbosa *4. num. 2.*

23. & 28.

QVÆSTIO I.

An Religiosi, qui ordinari volunt, debeant habere dimissorias à Diocesano Episcopo. An Prælati regulares locales possint concedere dimissorias suis Novitiis, ut ordinentur ab Episcopo. An Abbates insulari possint conferre Ordines minores laicis sibi non subditi, si Episcopi licentia existat. Et an Episcopi absque alia inquisitione vitæ a ordinandis, teneant Religiosos ordinare, habitis dimissoriis tantum suorum Prælatorum?

S V M M A R I V M.

- 1 Religiosi sunt ordinandi in sacris ab Episcopo proprii Diocesis, vel ab eo accepturi dimissorias secundum aliquos, sed secundum alios dimissorias concedi à Religiosis, n. 1. & 3.
- 3 Religiosi ordinandi cum dimissoriis, suorum superiorum examinantur ab Episcopo ordinante circa doctrinam, n. 17. & 18.
- 4 Prælati concedentes dimissorias ad Episcopum alterius Diocesis debent in eis exprimere causam, ob quam proprius Episcopus ordinationes non præstat, contra facientes suspenduntur, n. 5.
- 6 Regulari debet ordinari ab Episcopo, ubi degit, nisi ab alio accedente assensu proprio, & cum dimissoriis superioris sui, num. 7. & 11. & num. 8. ubi quid in exemplis.
- 7 Cap. cum nullus hoc tit. lib. 6. & ibi §. religiosi.
- 9 Insuper à quocunque Antistite ex privilegio ordinari possunt, n. 14.
- 10 Regulares nullum Diocesano ordinantur ab Episcopo viciniori.
- 11 P. V. Constitutio 37. si mendicantium, revocata alia Gregor. XIII. quæst. 15. incipit in tanta.
- 12 Novitii ordinari possunt ab Episcopis cum dimissoriis proprii Prælati, n. 13. & 14. & n. 15. ubi et contra de iure communi in ordinibus minoribus, non in sacris, n. 20.
- 17 Episcopi debent ordinare Religiosos venientes cum dimissoriis suorum Prælatorum, quibus sit fides de natalibus, ætate, moribus, & una saltem circa doctrinam num. 18. & de praxi num. 19.
- 19 Dimissoria, ut Religiosi ordinentur quid debeant continere, & de quibus fides sacre.
- 20 Novitii dum ordinari possunt virtute dimissorialium sui Prælati intelligitur de minoribus ordinibus, non in sacris nisi post professionem.
- 21 Dimissoria pro ordinandis novitiis, si concedi non possunt à Prælato suo, possunt concedi ab Episcopo habitacionis.

Ad primam questionis partem. Henriquez in *summa* lib. 10. cap. 13. num. 4. Pater Vincentius Fillineus in *suâ question. moral. tom. 1. tract. 6. cap. 3. num. 98.* affirmatio est respondent : nam

Gregor. XIII. statuit ut regulares suscipiant ordines sacro ab Episcopis, in quorum Diocesi sunt monasteria, vel dimissiones ab eis accipiant : & hoc etiam colligitur ex *Trid. sess. 23. cap. 8. in veris. ibi vniuersique enim à proprio Episcopo ordinentur.* 1 Sed Diana p. 2. *trall. 16. misel. 2. ref. 15.* absolute docet respectu omnium Religionum contrariam sententiam, ubi ait de mandato Signi V. auditos fuisse procuratores Religionum super declaratione Greg. in qua Regulares tenebantur recipere ordines sacros, vel dimissiones ab Episcopis : & quod idem Sanctissimus, hoc non obstante, pronuntiavit ex sententia posse Religiosos cedere dimissiones ad Episcopum Diocesani, quod si abfuerit ad quemcumque, & dummodo ab Episcopo, qui ordines concedit examinentur quo ad doctrinam : & ibi refert modum, & formam præscriptam à Clem. VIII. iuxta declarationem *Trid.* per sacram Congregationem, que disposuit posse Superiores Regulares suo subdito idem regulari, qui prædictis qualitatibus requisitis ordines suscipere veluerit litteras dimissiones concedere, ad Episcopum tamen Diocesani, nempe illius Monasterii, in cuius familia ab his, ad quos pertinet, est regularis positus fuerit, etsi Diocesani abfuerit, vel non, esset ordines habuerit ad quemcumque alium Episcopum, dummodo tamen ab eo Episcopo, qui ordines concedit examinentur, quoad doctrinam & dum ipsi regulares non distulerint de industria concessionem dimissionum in id tempus, quo Episcopus Diocesani, vel abfuerit, vel nullas habuerit esset ordinationes : de quo examine vide quæ notanter dico infra p. 2. *veris. notandum.*

Quod decretum refertur ad litteram Piasetus in *praxi Episcopali*, 1. cap. 1. num. 14. Quaranta in *summa Bullary*, verbo *Ordinatio*, in fine. Naldus in *summa* verb. *Ordinatio*, num. 26. adientes quod cum à Superioribus regularibus, & Episcopo Diocesano abfuerint vel ordinationes non habuerit, Litteræ dimissionis dantur in eis, vitæ huiusmodi causa abfuerit Diocesani Episcopi, vel ordinationem ab eo non habendarum exprimentia sit, & quod qui non fecerint officij, & Dignitatis, seu administrationis, ac vocis, & passus priuationis, ac alias arbitrio eiusdem S. D. N. Pape referatas penas incurrant in quorum *Decretum* Romæ 15. Maij 1596. sic Clem. VIII. iuxta dictam Sacram *Trid.* Congreg. ad quod etiam videbis Mollesium in *summa* tom. 1. *trall. 2. cap. 2. à num. 23.* Ledesma de *hæc Sacram. cap. 8. conclusio 10.* & vberius agit Barbosa p. 2. *allegat. 7.* ubi refert ad litteram num. 8. aliquid ibi *alleg. 4. sub num. 60.* vide quoque tradit Diana p. 3. *trall. 2. ref. 32.*

Notant verò Nauarres *conf. 22. in hoc sit. alias conf. 36. in nouis*, Campanillus in *diuers. iuris canon. lib. 9. cap. 3. & Rub. 12. cap. 13. à num. 33.* Franciscus Leo in *thesauro fore. Eccles. p. 2. cap. 4. num. 36.* Barbosa cum multis aliis in *dicto c. 8. Trid. dist. 1. sess. 23. num. 28.* idem in *pastoralis allegat. 1. num. 61. cum sequenti p. 2. regulatè promoueri debet ab Episcopo loci, ubi degit, vel ab alio eius accedente assensu, præcedentibus tamen litteris dimissionis sui superioris : ex quo dicto videtur vera prima opinio, de qua supra, & ita existimo secundum iuris rigorem, & iuxta decisionem textus in cap. cum nullus *hæc in lib. 6. vbi* Ancharanus, Sanchez *op. esse moral. lib. 7. cap. 1. dubio 20. num. 44. & 45.* & Et 8 quamvis textus in *dicto cap. cum nullus 5. religiosi*, videatur per argumentum à contrario sensu probare,*

hæc, ut hoc procedat in Religiosis non exemptis; secus vero in exemptis; nihilominus in exemptis hoc verum esse dicit glossa, ibi, & Ancharan. Franc. ac Garinian. & non immemor Barbofa p. 2. dicit. alleg. 2. à num. 60. de modo, & forma præscripta ab eodem Papa Clem. VIII. quam refert dicit. alleg. 7. a num. 18. dicent ut Regulares, ad quos extenditur exemptio lata per Greg. XIII. Patribus Societatis Iesu promoueri debeant ab Episcopo loci, ubi degunt, vel ab alio eius accedente assensu, accedentibus vero litteris dimissionis suorum Regularium Superiorum, quod ut comprobet, refert plures dicit. allegatio 4. numero 61.

- 9 Vbi dicit indulgentiam concessam Patribus Societatis Iesu, esse, ut à quocumque Antistite Catholico ordinari possint, ut refert Fr. Eman. Rodriguez quæst. regularem. 1. quæst. 18. art. 6. † Quod si Regulæ debeat in Monasteriis sitis in locis nullius Diocesis, debent ordinari ab Episcopo vicini: sic docet Barbofa dicit. alleg. 4. num. 62. Lexana in summa. quæst. regularem. cap. 1. num. 12. in fine, Naldus in summa verbo Ordo, num. 26.

- 11 Pro complemento huius questionis notabim, ut quatenus Pius V. Constitutione sua 37. incipit *Exi mendicantium Ordo* decreuit, ut fratres huiusmodi etiam sacros Ordines à quolibet Antistite gratiam, & commendationem Apostoli. sedis habente Ordinarii loci nomine, requisita licentia in locis, sine domibus haurant huiusmodi, siue sibi recipere possint: tamen prædictam Constitutionem retractatam fuisse per Gregor. XIII. felici recordationis in sua constit. 15. incip. *In tanta veritas*, ubi dispositionem præfata Bullæ Pij V. reducit ad terminos latus communis, ac Concil. Trid. quo attento hodie regulares non possunt ab Episcopis ordinari etiam in suis domibus sine licentia Diocesana, in quorum districtu eorum Monasteria sita sunt, ut refertur Barbofa dicit. alleg. 4. num. 62. cum Lexana dicit. cap. 1. num. 11. & Miranda in manuali Prælatorum tom. 1. quæst. 18. art. 1.

- 12 Ad secundam questionis partem an Prælati Regulares possint concedere dimissiones suis Noutiis, ut ab Episcopo ordinentur, video Doctores discrepare, & pro affirmativa sententia sunt Peregrinus in comment. Constit. religionis Clericorum Regularium p. 2. cap. 4. lit. A. §. 1. ubi dicit si aliquis ex nostris præpositus concederet dimissiones Nouitiis ad recipiendam primam Tonfuram, incurreret suspensionem ab officio, & beneficio latam in Concil. Trid. sess. 23. cap. 10. & sic Vechius in praxi Nouitiorum disp. et dub. 8. num. 5. Tamborin. de Iure Abbas. tom. 2. quæst. 27. num. 2. Sanchez in summa tom. 2. lib. 2. cap. 10. num. 22. in fine.

- 13 Erit contrarium doceant sententiam dicentes, ut sequitur Diana trall. 1. p. 3. ref. 7. quod si in aliquo Religione adest privilegium mittendi professos cum litteris dimissionibus ad quoscumque Episcopos causa sacros Ordines suscipiendi integrum esse superioribus dictæ Religionis concedere etiam Nouitiis hanc licentiam, & litteras dimissionis præbere, adducens Diana pro hac sententia eundem Peregrinum in compendio privilegiorum sua Religionis part. 2. tit. Ordines, §. 1. sic alloquentem, facultatem concessam Congregationi sancti Benedicti Vallisol. à Clement. VIII. anno 1590. die 2. Augusti. Pontificatus sui anno 5. posse etiam suos ex vi; quia Nouitij gaudere privilegiis Religionis circa profectos concessis: & iterum agens idem Diana p. 4. in terminis, multis aliis comprobans, tenet part. 4. Fernandus de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

trall. 4. Misert. resolut. 7. cum Barbofa de Iure Privilegio lib. 2. cap. 17. num. 171. ubi sic ait, si Abbas, & alij Religionum Prælati haberent speciale privilegium concedendi suis Monachis dimissiones licet ad quoscumque Episcopum, si licet in illo non exprimitur, quod illud valeat Nouitiis communicare; poterint tamen etiam Nouitiis illas, ut à quocumque Episcopo ordinentur, sicut ceteris Monachis professis concedere; & sic Dominicus in cap. Religio, §. 1. quæst. 1. num. 3. de sententia excommunicat. lib. 6. afferuit: Nota quod ingrediens professionem alicuius generis personarum, gaudet privilegio concessis personis illius professionis; licet non firmato proposito, sit effectus illius; de quo dicitur sub cap. 1. de foro comp. & hanc sequitur Campanal. in comp. Iuris Canon. Rub. 9. cap. 3. num. 3. Riccius in decis. Curia Archiep. Neap. 125. n. 6. p. 4. & cum aliis Barbofa in præfatis alleg. 4. n. 63; ubi plures Doctores refert pro contraria Petegrini opinione ex doctrina authent. resolut. de sacrosanctis, & ceteris quod iura, quæ loquuntur de ingrediens Religionem intelliguntur cum effectus, sequitur scilicet professione, ut latè dicit in cap. in præfata de probat.

Verum Sanchez de religione tom. 3. lib. 5. cap. 16. num. 16. etiam ita tenet ad tollendos omnes scrupulos addit Superiores Religionis Societatis Iesu habere hoc privilegium, nempe concedendi litteras dimissionis professis, etiam cum ampliatione illud communicandi Nouitiis, addens etiam quod hoc privilegium vii poterint aliam Religionem Prælati erga suos Nouitiis, si cum dicta Societate Iesu in privilegio communicant. † Nec obstant Naldus in summa, verb. Nouitius, num. 8. Vgolus de præfata Episcopi c. 26. §. 10. num. 7. Henriquez lib. 10. c. 23. num. 3. & l. 1. §. 9. num. 1. cum aliis afferentes litteras dimissionis esse concedendas Nouitiis ab Episcopo; quia isti Doctores loquuntur de Iure communi, non autem vi notant citati Doctores in casu privilegij concedentis Superioribus Religionum posse dictas litteras suis subditis concedere, & maxime quando privilegium hoc extenditur etiam ad Nouitiis, ut aduertit Diana dicit. part. 3. trall. 2. ref. 7. in fine, alia longius adducens, & respondens fundamentis Peregrini dicit. part. 4. trall. 4. ref. 7. & sic etiam intelligi debent quæ cum multis tradit Barbofa de hoc privilegio dicit. 2. p. alleg. 7. num. 32. legendas tota n. 31. & videbis infra in vers. fin.

Ad tertiam questionis partem cum spectet ad materiam textus in cap. cum contingat de acate, & qualiter ordin. ibi dicendum est.

Ad ultimam questionis partem breviter respondeo, ut Episcopi absque alia Inquisitione teneantur ordinare Religiosos venientes cum dimissionibus suorum Prælatorum, si testimonium extet de natalibus, ætate, moribus, & vita, si fide dignis quæ in ordinandis omnibus inquirenda esse decrevit Trident. sess. 23. c. 5. cum Congregatio Concilij censuerit ad regulares minime extendi dispositionem præfata, quibus satis sit de Episcopo testimonium habere ab ordinandorum Superioribus regularibus affirmantibus, & attestantibus prædictos nullo requisitorum indigere, eiusque fidei standum esse. † Præterquam circa doctrinam, pro qua subiiciunt Episcoporum examini, ut refertur Vgolus de præf. Episcopi c. 26. §. 18. num. 2. verò, tertio excipiunt regulares, & §. 20. num. 8. Ludouicus Miranda in manuali Prælatorum tom. 1. quæst. 28. art. 2. Campanillus in divers. Im-

vis Canon. Rub. 12. cap. 13. m. 35. & Barbosa cum illis in *textu nostro sub num. 2.*

- 19 Et pro praxi sic explicandum docent Laurentius Franchus in *controversia inter Episcopos*, & regulares pag. 73. vers. *ad primum*. Barbosa cum eo de officio Episcopi p. 2. alleg. 7. sub num. 31. vers. *regularis*, sic alloquens, Regularis igitur qui ab Episcopo ordinari desiderat asserere debet litteras dimissorias à suo superiore de ordine suscipiendo, quo eorum quicquam initiandum est; quæ litteræ ut vestitiones sunt duobus, tribusve mensibus à die sacre ordinationis computandis obtinendæ sunt, nisi ob absentiam superioris, aliamve causam eas longiori tempore datas renouarivè, accipi probatè debere censuerimus, testimonium etiam scriptum à superiore suo, qui ostendat eum vitæ, & moribus prædum esse, qui dignus sit, ut illi ordini adscribatur, quos iis initiari vult; sit verò hoc testimonium non antiquius duobus mensibus; si verò diutius à Monasterio abfuerit hoc testatum asserat à superiore Monasterij, in quo proximè commoratus est: testificationem item de ordine, qui proximè præcedit iam suscepto. Si verò statutum tempus à Concilio Tridentino interiectum esse debet inter susceptionem vnius, & alterius ordinis, nondum expletum est, tunc à suo superiore scriptum asserat, quo testatum fiat vitæ, ac necessarium Ecclesiæ suæ, Monasterio esse secum dispensari super eo interstitio. Item in Religione cum laude versatum esse loco simili asserat testificationem præstare, ritèque emisse professionis regularis, & executionem frequentem functionum illius ordinis, quem proximè suscepit.

- 20 Sed pro complemento aduerto quiddam, etiam questionis iam fuerit de ordinandis ab Episcopo Novitiis cum dimissoriis sui Prælati, ut latè sub vers. *ad secundam tractavi*, non esse ibi sermonem de sacris Ordinibus, sed tantum de minoribus, & prima Tonsura; isti enim Ordines nullo iure prohibentur eis concedi, vt docent Fr. Eman. Rodriguez *quest. regul. tom. 1. quest. 13. art. 4. in fine*, Suarez de censur. disp. 90. sect. 15. num. 13, & tom. 3. de reig. l. 5. cap. 16. num. 17. Letana in *summa quest. regular. cap. 24. num. 6.* Sanchez in *præcepta decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 10. num. 9.* qui etiam & alij dicunt non extendi ad promotionem sacrorum Ordinum quia illos recipere ante emissam professionem Novitiis interdicitur sub vasis potius à Pio V. in *sua constit.* incipit *Remoueri Penitus sacrorum* de anno 1568. sequitur Barbosa *dist. allegat. 7. dicto num. 32. in principio.*

- 21 Qui addit num. 33. quod in casu, quo Prælato regulari non competit dimissorias Novitio cedere, tunc competat Episcopo habitationis, seu loci, in quo manet Novitius, vt docent Chuchus *instr. moral. lib. 3. tit. 1. de regular. num. 94.* Sanchez *dist. lib. 6. cap. 10. num. 21.* Homo bonus *consult. moral. p. 4. respon. 99. volum. 1.* idem Barbosa cum aliis, quos sequitur *allegat. 4. num. 63.* & hoc quauis id minus spectare ad Episcopum originis, tradant Henrriquez *de ordine cap. 3. num. 1. in comment. litt. F.* Barthol. de Bechis in *praxi de admissendo Novitio ad statum Religiosum dist. 11. dub. 8. n. 2.* Suarez *tom. 2. de Religione lib. 2. c. 12. num. 9.* & tom. 3. lib. 5. cap. 16. num. 17.

QVÆSTIO II.

An Religiosi, si parum intelligant linguam Latinam, ordinari queant. Vel an Regulares non multum litterati, sint ordinandi. Et an Regulari dispensatus ad sacros Ordines, intelligatur dispensatus ad beneficia. Et an Illegitimus dispensatus vt Clericum fiat, intelligatur dispensatus ad omnes ordines minores. Et ad alias quæstiones remissum?

S Y M M A R I U M.

- 1 Ordinandi debent saltem intelligere linguam Latinam. Vbi qualiter procedat in Religiosis: & de differentia cum secularibus ordinandis, n. 1.
- 2 Examen de scientia, & doctrina Religiosi ordinandi, sit ab Episcopo, qui potest vnde videret, contentum cum examine proprii Prælati, num. 4.
- 3 Episcopus quævis dispensare cum Religiosi minus litterati ad ordines sacros, & n. 10.
- 4 Illicitum censurari nequis, nisi Religionem intret.

AD primam questionis partem, etiam videatur respondendum negatiue, eo quod in Tridentino sess. 23. cap. 1. de reformat. generaliter requiratur in ordinandis, scientia saltem Lingue Latine; & sic docent Bonacina de Sacrament. dispensatione 8. quæstione vnicâ, puncto 5. num. 16. Riccius praxi tom. 1. resoluit. 269. num. 3. vbi etiam ad recipiendos ordines Minores requiritur, vt Ordinandus intelligat Linguam Latinam; idèque tales Religiosi videantur irregulares, si sic ordinentur, vt communiter docent Doctores, quidquid in contrarium asserat Henrriquez lib. 10. cap. 16. num. 2. & in glossa lit. Q. & lib. 14. cap. 8. num. 11. & in glossa littera B, quæ postea sequitur Garcia de beneficiis tom. 2. par. 7. cap. 7. num. 19. putantes defectum scientiæ prohibere susceptionem ordinum, sed non facere irregularem, & acerrimè prædictam sententiam defendit propriè dispositionem Tridentini. dist. cap. 1. Petrus Ledesma in *Summa. tom. 1. tract. de Sacram. Ordin. cap. 7. conclus. 4.* cuius litteram refert Diana p. 2. ar. 16. ad sess. 23. c. 1.

Verum idem Diana citatus cum Portel. de dubiis regular. versis. *Ordines sacri num. 6.* Henrriquez lib. 10. cap. 16. num. 2. & Villalobos in *summa. tom. 1. tract. 2. dub. 34. num. 5.* latè probant ex communij Episcoporum vsu Religiosos ordinari absque tali scientia, quæ requiritur in alijs Clericis secularibus, nam cum viuunt in communitate contingunt à confratribus, melius, quam alij Clerici: hanc etiam docent Tamburinus de Iure Abbas. tom. 2. dispensation. 1. quest. 2. numero 7. Hieronymus Rodriguez in *comp. quest. regular. resoluit. 106. n. 2.* & Peitius in *primis. Mium. tom. 1. consil. 26. Leonis X. §. 13. numero 25.* Et quia Religiosi regulariter loquendo non ordinantur ad curam animarum habendam, sicut Clerici, iterum repetit Diana

Diana *part. 3. tract. 2. resol. 86.* ex eodem Peirino dicente Tridentinum hoc relinquere arbitrio Episcoporum ponderante verba Trident. 19. *verf. maiores*, & dicente cum Menochio *de arbit. lib. 2. c. 4. §. 4. §. 6.* extendi arbitrium Episcopi non solum ad dispensationem interdictorum, sed etiam ad istam, de qua loquimur.

Notandum verò ad propositum est, & pro ampliatione dictorum supra *sub quæstione 1.* quod examen de scientia, & doctrina Regularium, debet fieri ab Episcopo, ut consta aliquos recentiores notat Valquez *in 3. part. tom. 1. disp. 246. c. 6. num. 55.* & alij, & patet ex Trident. Concil. *sess. 13. de reform. cap. 12.* Verum obstat Miranda *in manuali Prælator. tom. 1. quæst. 39. articulo 2.* quod deiori, atque prudentes Episcopi hac in re suam exonerant conscientiam cum consentiunt Prælatorum ipsorum commendatarius literis plenam, atque omnimodam fidem adhibendo: quare rectè Villalobos *in summa tract. 11. dub. 14. part. 3. num. 5.* asseruit Episcopos habere ius ad examinandos Religiosos, ordinandos ab eis iuxta Trident. sed bene posse assentiri examini Prælatorum, habentes de illis conceptum banum; quia sicut committitur examen culibet examinatori, sic poterunt committere Prælati religiosorum; ita ille, & docet Portel. *in additionibus ad dubia regular. verf. Ordines sacri, num. 1.* recitet Diana *in 2. tract. 16. resol. 31. in fin.*

Ad secundam quæstionem partem an regulares non multum literati sint ordinandi, vident respondendum ex dictis iam supra in præfata prima difficultate nostræ quæstionis; & sic docet Hieronymus Rodriguez *in comp. quæst. regul. resol. 2. num. 22.* quatenus dicit quod cum religiosis non multum, literatis possunt Episcopi dispensare, ut ad ordines sacros promoveantur; quia in illis non requiritur tanta scientia, quanta in Clericis secularibus; eo quod ad curam animarum non ordinantur, & ex continuo convivio, & communicatione cum clericis in Religione, semper manet spes ascendi.

Ad tertiam quæstionem partem, & ad quartam dico infra in cap. litterar. 14. de filio præbitero.

Ad alias quæstiones pro materia huius textus applicabiles quas scripsi infra in c. 16. hoc tit. quæst. 1. & quas signavi in c. 15. eod. titulo, in verbis ad quæstiones.

Ad Text. in cap. Si Archiepiscopus VI. hoc tit. Et in cap. VII.

P R A M I S S U M.

S V M M A R I U M.

1. Consecratus, vel ordinandi Archiepiscopus, forma.

Fernandus de Offic. & Sacris Eccles. Tom. I.

2. Consecrationis Episcopi materia infirmatur.
3. Consecrari debet Metropolitano à tribus Suffraganeis Episcopis, alias si incensulsi sint, Consecratio non recipiet executionem, n. 4. in fine.
4. Consecratio potest committi à Metropolitano impedito.
5. Archiepiscopi auctoritas circa Suffraganeos suis in confirmando electis, & in aliis, num. 6. poterit consecrare, ubi volit, numero 7.
6. Episcopi non debent consecrare sine Archiepiscopi licentia, quid hodie, n. 7.
8. Suffraganeis vocatis à Metropolitano ad consecrandum accedere debent.
9. Metropolitano quare vocetur Archiepiscopus.
10. Episcopus non est ordinandus sine presentia, & consensu Metropolitani, & comprovincialium Episcoporum, sed quid hodie, numero 11.
12. Consecrationis Episcoporum Communes consueverunt prebittere tempus, scilicet Dominicam, & ex dispensatione die etiam fesse.
13. Consecratio Episcopi fiet prout iunior, etiam à consecrans ex decemina.
14. Consecrationis locus commodus est Ecclesia quolibet à Metropolitano electa, nisi aliud consuetudine habuerit, n. 15.
16. Cap. quotidie 75. dist.
17. Dominica dies celebratur non solum in Presbitero, sed per singulas Hebdomadas ab Venerabilibus Rescriptum.
18. Consecratio consuevit Episcopi debet fieri eum missa ad solemnitatem solam, non de officio.
19. Episcopus dum consecratur, Ordines nequis conferre, secus Papa, sed ipsa de potestate illas conferre valde post Consecrationem, etiam ante eam, etiam si sit confirmatus, tantum exercere iurisdictionalia, n. 10.

Extus hic, & cap. cum quidem 8. habent in genere suo unam, atque eandem materiam circa formam scilicet ordinandi, id est consecrandi Archiepiscopum, ut hic, & Episcopum ut in dist. cap. 8. & horum occasione poterat hic repeti quæ dixi supra sub Rub. nimirum Ordo Episcopalis sit distinctus ab aliis sacris Ordinibus, de quo ibi dixi. Item hic potest repeti integra materia Consecrationis prædictorum Prælatorum, item & Pontificis. Verum quia de ea longè repeti Barbosa in *pastoral. p. 1. cap. 5. & de iure Ecclesiæ. p. 1. cap. 9.* ubi adducit plures repetentes, & novissimè Diana *p. 12. tract. 1. per totum, & per 127. resolutiones*, ideo ad illos te remitto, et si nonnulla possis videre sub quæstionibus ad nostrum textum infra.

Igitur ad propositum nostri c. 17. dico primò quod Metropolitano, hoc est Archiepiscopo debet à tribus suffraganeis Episcopis consecrari omnibus aliis Provinciæ, vel præsentibus, vel saltem si non poterint per literas consentientibus, adhibito etiam consensu Primatis, cap. quia dist. 64. cap. ordinationes 2. dist. 64. Etiam ut dicit Anicetus Papa in cap. 1. dist. 66. Metropolitano ab omnibus Provinciæ Episcopis congregatis in sede Metropolitana est ordinandus, quod idem Innocentius Papa hic, Quarta in summa Bullarum verbi Archiepiscopi auctoritas non. 4. verf. sexta, Marcus Antonius Genuell. in præxi Archiepiscopi Neapolis.

cap. 70.

cap. 70. num. 26. sed Henriquez in *summa* lib. 10. cap. 24. §. 1. & Barbosa cum Paulo Comitolo dicto cap. 9. num. 39. de *Iure Ecclesie*, dicunt sufficere tres reliquis suffraganeis per litteras altius consentientibus.

- 4 Notabis verò quod si fuerit Metropolitanus impeditus, possit committere faciendam consecrationem alteri Episcopo, iuxta textum in *cap. quod sedem de officio Ordinis*. Verum consecratus sic absente Metropolitano debet eum infra duos menses visitare, vt tenet Præpositus per text. ibi in *cap. si quis dist. 65. vbi Rodericus à Cugna. num. 1.* etenim si in consilio Primæ, seu Metropolitano fiat consecratio Episcoporum, suffraganeorum, ipsi non recipiunt executionem, *cap. placet dist. 75. Innocentius in cap. nec Episcopi hoc sic. cum aliis Barbosa dict. cap. 9. de Iure Ecclesie. à num. 36.*

- 5 Etenim auctoritas Archiepiscopi, & eius potestas consistit circa suffraganeos suos, primo in confirmando electos in Episcopos *dist. c. 1. dist. 64. cap. inuenerit, & cap. cum dilectus de elect. cap. inter corporalia de translat. Episcopi, cap. qua fronte de appellat. Sbrocius de Vicaria Episcopi lib. 2. quest. 70. num. 1. Quaranta dict. verb. Archiepiscopi auctoritas num. 3.*
- 6 *vers. 1. †* Secundo in consecrando huiusmodi electos; ille enim in consecratione sui suffraganei electi, & confirmati in Episcopum interuenire debet, vel eam committere, nec alij Episcopi sine eius mandato consecrare debent, vt habetur 64. & 65. *dist. cap. quod in aliquis §. 1. dist. cap. suffraganeus de elect. & in hoc textu nostro cum aliis adductis Quaranta, vbi obliuiscit supra verbo Archiepiscopi auctoritas num. 3. vers. 4.*

- 7 Metropolitanus, bodie hæc auctoritate non vti, quia promissio fit à Papa, & sic ab ipso Pontifice promotorum inferiores non consecrare sine eius licentia, quæ datur in ipsis litteris promotionis, vel viuo voci oraculo, si consecratus fuerit in Curia, & Consecrator fit Cardinalis, vt dixit Barbosa de *Iure Ecclesie* *dist. p. 1. cap. 9. num. 45. †* Tertiò in vocatione suffraganeorum pro consecratione aliorum suffraganeis, qui ab Archiepiscopo suo Metropolitano ad hoc vocati tenentur accedere, *cap. non debet 65. dist. & textus nosset hic vbi Barbosa num. 6. Quaranta supra mon. 4. vers. 5. Marcus Anton. Genens. in præf. Archiep. de capol. dist. cap. 70. num. 17. obseruantes, quod vbi vult Metropolitanus ibi consecrare debet.*

- 9 Hæc enim propria sunt ad textum nostrum; verum si velis alia, quæ competant Archiepiscopo pro officio suo, leges Barbofam de *Iure Ecclesie* *dist. cap. 7. à num. 21.* & quare Metropolitanus vocetur Archiepiscopus dicit supra *sub Rub. & tit. de auctoritat. & vbi Palsig & colliges ex cap. pastoralis in princ. de officio Ordinis*. vbi plura noto, & in *extrauag. Saluator de prob. inter communis*, probatque textus in *cap. referre de probandis* lib. 1. ad Metropolitanam, videlicet Remensem Episcopum.

- 10 Pro dicto *cap. cum quidam* etiam relata faciès, dices enim quod Episcopos non est ordinandus sine presentia, & consilio Metropolitanis, & comprovincialibus, etiam Episcoporum, qui saltem si adesse non possent propriis litteris consentium suum exprimere debent, vt dicit *ex dist. cap. non debet 65. dist. & tradunt Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 30. quest. 3. in princ.* Paulus Comitolo *refl. moral. lib. 1. quest. 48. num. 13.* Barbosa in *pastoralis* *p. 1. tit. 1. cap. 5. num. 5. †* Sed hodie cum omnes à Papa eligantur, vt dictum est, si sunt extra viciem, solent de eius mandato per litteras Aposto-

licas Consecratori sibi bene viuo expeditas consecrari, sin autem fuerint in Curia per mandatum à Camera Apostolica emanatum, vel si Consecrator fuerit Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis per commissionem viue vocis oraculo à Summo Pontifice ipsi factam. Castaldus in *praxi Cærem. libro 1. sectione 17. cap. 2. monar 7.* Barbosa de *Iure Ecclesiastico dista parte 1. capite 9. numero 45.*

Et pro commodiori doctrina nostræ tituli, & Rubricæ, aduertens primo consecrationi Episcoporum Canones constituisse peculiare tempus, scilicet diem Dominicam, *cap. gna in aliquo, questione 1. distinctionum. cap. ordinationes; cap. quod die Dominica 75. distinctione*, Paulus Layman. in *Theologia moralis libro 5. tractatu 9. cap. 8. numero 3. & de Præl. Ecclesie electione. cap. 15. questione 166. Campanil. in diuers. iuris (auenti, Rub. 6. cap. 4. numero 1. Castaldus, vbi supra cap. 3. numero 1. vbi subdit, quod die etiam festiuo, fieri poterit, si Summus Pontifex dispensauerit. † Semper tamen sit præuio ieiunio; quia decet Consecratorem, & electum pridie ieiunare; argument. eorum, quandoque in *cap. 1. de testibus, in terminis Pontif. Roman. parte 1. titulo de Consecratione electi in Episcopum pagina 75.* Etenim iuris Ecclesiæ habet, vt Episcopus die Dominica consecraretur, tanquam legitimus eius sponsus, Campanil. dista Rubrica 6 cap. 4. numero 4. ex doctrina Soti de *Iustitia libro 10.* videbis Barbofam cum aliis in *sessione 23. Tri d. de reform. cap. 2. num. 5.**

Aduertens secundo, vt locus pro illorum Consecratione idoneus sit Ecclesia, si extra Curiam fiat, ad quam promoueri fuerint; aut in Prouincia, si commodè fieri possit, docet Barbosa de *Iure Ecclesie* *parte 1. dista cap. 9. numero 44.* vbi addit quod celebratur Consecratio, vt disponit Trid. *sessione 23. de reformatione cap. 2.* Henriquez *libro 10. cap. 23. §. 5. in princ.* Lessius de *Iustitia, libro 2. cap. 34. numero 103.* Layman. *dicta cap. 15. questione 166. idem Barbosa in pastoralis parte 2. allegatiue 1. numero 44.* Vbi dicit esse locum idoneum Ecclesiam, quam Metropolitanus velit eligere *ex cap. sua distinctione §. 1. nisi consuetudo probata, aliud habetur in vsu, Syluester verb. Consecratio, Vgolinius de officio Episcopi, cap. 2. in principio, numero 4.* quam consuetudinem vbi que locorum vidimus in praxi receptam, præcipue inter nos Hispanos. Et hæc exornantur ex adductis supra *sub Rubrica, & sub cap. 12. & 13.*

Quod si impugnes dicendo *ex cap. quod die 75. distinctione*, benedictionem consecrandis non nisi in die Dominica Resurrectionis tribui; ergo nec aliter fieri debere Consecrationem Episcoporum. † Respondeo Dominicam diem ob venerabilem Resurrectionem Domini nostri Iesu Christi, non solum in Paschate non celebrare, verum etiam per singulas Hebdomadas ipsius diei imaginem frequentare, *cap. Sabbato, distinctione 5.* proptereaque vsum esse Dominicam celebrari in memoriis continuam Palschz, Henriquez in *summa libro 9. cap. 25. §. 1. in commento littera D.* Barbosa in *pastoralis parte 2. dista allegatiue 1. numero 43.* & faciunt quæ dixi infra de *seruis sub cap. 1.* vbi de prærogatiuis diei Domini.

Aduertens secundo cuiuslibet Episcopi consecrationem fieri debere cum missa, in qua inter Epistolam, & Euangelium consecratur Episcopus, *cap. quod siue §. 1. de elect. quam tamen missam non esse de essentia consecrationis Episcopalis, sed solum*

ad sol. miniatem, & reuerentiam, tenet glossa 1. in dist. 5. 1. Turcicremata in dicto cap. ordinationes 75. dist. num. 10. Henriquez in dicto lib. 10. cap. 54. §. 3. Barbosa in dicto cap. 7. Trid. num. 6. idem de iure Ecclesiastico p. 1. cap. 9. num. 49. notat num. 47. & 48. cum Durando in rationali Dictionum officiorum, lib. 2. cap. 1. num. 12. † non posse tunc ordines conferre; quia consecratus concelebrat pariter celebranti; & quod solus Papa in die Consecrationis suæ Ordines conferre possit; quia ante Hymnum Angelicum consecratur, & ipse missarum solemnitas incipit, & præbicit, ut inquit textus in dist. 5. 1. & notat citatus Durandus; in die verò illa, in qua est consecratus, non potest Ordines conferre, ut docet Alzedus de præstantia Episcop. cap. 4. num. 15. Martinus de sacramento Ordinis, tral. 1. p. 2. cap. 11. n. 2. Diana, p. 12. res. 44. in fine, & licet non possit ordinare alios ea die, in qua est consecratus; tamen si ordinet valeat ordinatio, ut habetur in cap. quod siene §. si per eodem de elect. ubi Panormitanus, & Doctores: Etenim vi Episcopum ordinem requiritur extra electionem, & confirmationem consecrationis characteris; quia quamvis postquam fuit electus, possit dici Prelatus, habereque potestatem iurisdictionis, sed non Ordinis, ut in cap. inter corporalia de translatioe, et post eius electionem, & confirmationem ante consecrationem, possit oneri Ordinis delegare alteri Episcopo consecrato, Abbas in cap. cum ex illo de translat. Episcop. num. 10. & in cap. suffraganeus de elect. num. 6.

QVÆSTIO I.

An consecratio Episcopi debeat ita præcise fieri à tribus Episcopis, ut si fiat à paucioribus, sit ordinatio nulla omnino. Et an Papa queat dispensare, ut in consecratione Episcopi ad sit tantum unus Episcopus: & an consecratus Episcopus contrahat vinculum cum Ecclesia. Et qua sit forma præfata consecrationis.

SVMMARYM.

1. Consecratio debet fieri à tribus Episcopis, ne tantum beneficium videatur fortuito saltem; si à paucioribus numero. 2. aliter à paucioribus non valet Episcopus consecratus, n. 5.
2. Apostolus Iacobus frater Domini, fuit consecratus à Petro, Iacobo, & Ioanne Apostolis, & num. 7.
3. Consecratus unus Episcopus ex tribus principaliter, alij sunt, quasi quoadiuuantes & numero 31.
4. Consecratus ab uno tantum Episcopo propria auctoritate, non habet Ordinem potestatem.
5. Trinitatis ordinario scilicet fuit per impositionem manuum Præbiterij, id est conueniens Episcoporum.
6. Iacobus minor immediatè suis ordinatus à Christo Domino, sed assignatus Episcopus Hierosolymitanus à tribus prædictis Apostolis.
7. Consecratio Episcopi potest fieri ab uno tantum Episcopo ex dispensatione Papa cum causa iusta, & siueca, n. 17. & 19.
8. Consecratio in Anglia, cum primum ad solam conuersa fuit, facta ab uno tantum Episcopo,

& in India solet sic fieri cum alijs duobus Canonibus, vel ministris, n. 11.

9. Consecratio scilicet Episcopi à duobus probatur ex Sacris Canonibus, n. 13. 14. & 15.
10. Multipliciter Episcoporum ad consecrandum non est infirmitas à Christo, sed ex præcepto Ecclesiæ.
11. Consecrationis materia, & forma, & impositio manuum, potest ab uno sufficienter applicari.
12. Consecratio nequit à Papa simpliciter sacerdoti commendari, sed ipse solus Papa ordinando videtur dispensare, n. 20.
13. Consecratio in Sardania fit à duobus, & alio in Dignitate constituto.
14. Cap. p. 66. dist.
15. Forma non semper censetur substantialis, sed tantum illa, quæ vel ex materia subiecta, vel ex mente consensuentis talis apparet.
16. Cap. Archiepiscopus 66. dist.
17. Paulus ad Timotheum 4. & Amicus Papa.
18. Consecratione Episcopi contrahit vinculum cum Ecclesia num. seq. ubi qualiter.
19. Cap. inter corporalia de translat. Episcop. n. 27. 28. 29. & 30.
20. Matrimonium carnale Pontifex non separat, & contra spirituale, n. 31. 32. & 33.
21. Litteralis sensus scriptura seu moralis, qualiter innuitur, n. 32.
22. Scriptura sacra testimonij solent vii in sensu morali ad propria decreta confirmanda; demonstratur exemplis.
23. Examen Episcopi Barbosa consecrati Roma.

UT ad primæ difficultatis partem respondeam, video quod per textum in dist. cap. 7. hic probant Doctores in versis tribus, quod Episcoporum consecratio nequeat fieri à minoris numero, quam trium Episcoporum, ut ponit Barbosa ibi n. 2. cum Henriquez in summ. lib. 10. cap. 7. §. 3. & cap. 24. §. 1. Paulus Comitoli. res. mor. lib. 1. quæstio. ne 48. num. 13. quos refert idem Barbosa in pastoralis p. 2. allegat. 1. num. 45. addens hic Valquez de Ordine disp. 243. cap. 6. & Azor. instit. moral. tom. 1. lib. 3. cap. 30. vers. quæ res item, & probatur ex e. 1. cap. comprouinciales, & cap. p. 64. dist. cap. p. 66. dist. & in nostris lucibus Fillucius tom. 1. tr. 9. de Ordine cap. 5. num. 106. Marcus Annon. Gemmens. in manual. p. 1. cap. 70. num. 26. pluribus alijs idem Barbosa in cap. 2. Trid. sess. 23. de reform. num. 7. & pluribus alijs de iure Ecclesiastico lib. 1. p. 1. cap. 9. num. 50. † dicentes debere fieri à tribus Episcopis & non paucioribus, & reddit rationem ibi, & in past. p. 1. tit. 1. cap. 5. num. 5. ne tantum beneficium videatur fortuito præstitum, & ut pro illo paniter ad Deum pecces effundant. † Item probat exemplis quia, & Iacobus frater Domini, à Petro, Iacobo, & Ioanne Apostolis ordinatus fuit, ut constat ex dist. cap. p. 66. & tradunt Durand. in rationali Dictionum officiorum lib. 3. cap. 11. num. 7. & Antonius Augustinus in epistolis in iure Pontificij veteris lib. 4. tit. 17. & Sanchez in opusculo moral. lib. 7. c. 1. dubio 15. num. 10. sic tenens subdit num. 17. † quod unus Episcopus principaliter totam consecrationem perficit, & alij sunt quasi coadiutores, disputans ibi an sit de essentia, & necessitate Sacramenti, quod consecratio fiat à tribus Episcopis, cui difficultati facile erit responsum ex sequentibus, & de ea ex multis loquitur Diana p. 1. tral. a. res. 27. & 23. ubi agitur de dubio, an in consecratione Episcopi

requirantur de iure Diuino tres Episcopi & adducit sententiam duplicem affirmatiuam, & negatiuam, de quo in *vers. ad tertium*.

His suppositis videtur affirmatiuè respondendum ad primam difficultatē partem ex eo; quia ex glossa textus nostri in *dist. cap. 7. in verb. iure tribus*, *vers. alius non esset consecratus*, notant Doctores quod si vnus Episcopus propria auctoritate alterum consecraret, consecratus Ordinis potestatem non haberet, vt tradit Barboia *ibi num. 3. cum S. Antonii in summa p. 3. tit. 16. cap. 1. §. 8. q. 2. p. mag. diuini*, Sylueit *verbo Consecratus 1. 2. p. 1. Valquez de Ordine p. 2. lib. 1. cap. 30. quest. 3. in fine*, & quid si fiat à paucioribus, quam à tribus, an valida sit ordinatio, omnino tradunt præfati idem Valquez *dist. 24. cap. 5. à num. 9. Azor. 1. sit. moral. 1. 2. lib. 3. c. 3. q. 3. vers. quærat item quæram*. Agidius Coninch de *seruam. dist. 10. dub. 9. consilij. 5. Layman in summa Theologia moralis lib. 5. tract. 9. c. 5. num. 1. vers. nota*, & facit sententiam in *dist. cap. p. 66. dist. 1. Formam ubi cunctare*, & in *cap. Archiepiscopus adhib. dist. 1. Dicitur in rationali Diuini officij lib. 3. cap. 11. num. 7. 9. Anton. Augustin episcopus iura Pontificij lib. 4. tit. 17. Sed cum hæc etiam difficultas pendat ab intellectu alterius questionis propositæ, nempe in Papa quærit dispensare, vt in consecratione Episcopi, addit tantum vnus Episcopus; ideo ex proposito eam tracto videlicet quæ longè adducit Diana *part. 12. tract. 1. Ref. 47. de quo dico infra de sacra Vniuersi sub quest. 2. & vers. ad tertium*.*

Ad secundam difficultatē partem videtur etiam dicendum, vt consecratio sit nulla; quia ad ordinationē Episcopi ex institutione Diuina requiruntur tres Episcopi; ergo requiruntur ad valorem ordinis illius, cum ab initio nascentis Ecclesiæ ad ordinationem Episcopi, fuerint requisiti tres Episcopi, vt expresse Anacletus *epistol. 2. & significat Paul. 1. ad Thimo. 4. dum supponit ordinationem Thimothei in Episcopum fuisse per impositionem manuum Presbyterij, id est conuentus Episcoporum*. Quod idem videtur expellisse Anicetus Papa, *Epistol. ad Episcopos Galias, cap. 1. ubi loquitur de ordinatione Iacobi Minoris in Episcopum Hierosolymæ, quam Anacletus refert factam à Petto, & Iacobo maiore, & Ioanne, cuius verba Aniceti referuntur in dist. cap. p. 66. dist. 1. Barboia in pastoralis p. 1. cap. 5. tit. 1. sub num. 5. ibi: sub vers. fieri autem debet, referens verba dicti cap. p. 66. & taliter ibi videtur multis probare, vt si à paucioribus, quam tribus fiat, consecratio sit nulla ex *cap. 1. cap. compremensur. 64. dist. 1. & ex aliis iuribus iam adductis in præf. & etiam si à duobus fieret, iuxta textum cap. Corripisti in fine 68. dist. 1. ibi adducens Sylueit. Agidius Coninch. Layman. Azor. & alij; & sic Hurtado de *sacram. Ordinis. dist. 1. 9. inferens ex facto D. Petri in ordinatione Iacobinam si non minus, quam à tribus Apostolus tantum vñ fuit ordinatus Episcopus, sic patet eos formam instituenti Domino tradidisse, non minus, quam à tribus Episcopum ordinari debere*. Et quævis Iacobus minor nō fuit ordinatus ab illis, fed antea immediatè fuit à Christo, sicut alij Apostoli, & ab illis tribus tantum fuerit, assignatus Episcopus Ecclesiæ Hierosolymitanæ, nihilominus hæc assignatione facta ab illis tribus fuisse denotatam formam institutam à Christo Domino ad ordinationem Episcopi; quia voluerunt tres concurrere ad electionem, & assignationem illius in Episcopum Hierosolymæ, vt ea ex imitarentur formam à Christo institutam**

per ordinationem Episcopi; ita Hurtado vbi supra cum Valquez, & Coninch. *etiam*, igitur cum hoc sit de iure Diuino, videtur vt nec dispensatione summi Pontificis, queat fieri consecratio Episcopi à minus, quam tribus.

Mibi tamen potius verum videtur quod possit Pontifex desperare, vt fiat consecratio, etiam ab vno tantum Episcopo iussu de causis; eo quod non Christus Dominus, sed Apostoli constituerunt vt Episcopus à tribus Episcopis consecraretur Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 30. quest. 3. Paulus Layman in Theologia moralis lib. 5. tract. 9. cap. 5. num. 1. vers. nota*, Sebastian. Celsus in *relatione ac Ecclesijs. hierarch. p. 2. dist. 6. §. 2. num. 8. Barboia de presbj. Episcopi dicto cap. 5. sub num. 5. & sub dicto vers. fieri, idem de iure Ecclesijs. p. 1. cap. 9. sub num. 5. cum aliis etiam dicens posse cunctis auctoritate summi Pontificis, siue generalis Concilij seu Ecclesiæ, vt vnus Episcopus iussu de causis Episcopum consecraret, idem in *cap. 2. Trid. sess. 23. num. fin. quibus addo Dianam p. 8. tract. 1. ref. 32. in vers. sed quidquid, cum Tannerio tom. 4. disp. 7. quest. 3. dicto 3. num. 33. Granado in 3. p. contr. vers. 9. tract. 1. dist. 3. §. 1. num. 5. vbi probat, nam si solus Petrus à Christo Domino consecratus sit Episcopus, ipse vero reliquos consecrauerit, non potuit non consecrare ipse solus vnum, vel alterum aliorum Apostolorum. Deinde quia pio Anglia dispensauit Sanctus Gregorius, cum primum ad fidem conuerteret, vt constat ex eius reipositione ad octauam interrogationem Augusti. *tom. 3. Conciliorum, & Gregor. X. 111. dispensauit etiam cum Patriarcha Æthiopiar. Et modo in dicit vñ vnus tantum Episcopus consecratur*, vt docet etiam Valquez in 3. p. *tom. 3. dist. 2. 4. cap. 6. num. 7. bene tradunt, & comprobant Solozanus de iure Indiarum tom. 2. lib. 3. cap. 6. num. 38. dicens vt possit ab vno tantum Episcopo fieri apud Indos, qui in defectum aliorum duas Dignitates, vel Canonice minutas sibi in socios assumat, prout quotidie vñ est fieri in illis partibus, quia Papa potest mutare hanc formam, quamvis fuerit ab Apostolis instituta, vt tradunt Hugo, & Præpositus in *dist. cap. p. 66. quos sequitur Gregor. Lopez in 1. 2. tit. 5. p. 1. glossa 2. Machadus de persello Confessore tom. 1. lib. 4. p. 6. tract. 1. decem. 6. num. 5. & nota ex nostris iuribus idem Solozanus, vbi tradit declarationem ex Fatinae ad Trid. sess. 23. c. 1. Sacra Congreg. Cardinal. ita in ea declaratum fuisse à maiori parte Theologorum, qui consulu fuerant, & ita Pium VI. dispensasse.****

Probat etiam ex *Canone Apost. 1. dum dicitur ibi Episcopum debere duobus, vel tribus Episcopis ordinari*, & apud Clementem *lib. 3. consuevit*, habetur *cap. 2. quod si ad valorem ordinationis non requiruntur tres Episcopi, non est ratio aliqua sufficiens, vt affirmemus vnum Episcopum non sufficere*. Quod etiam supponi videtur in Concilio Arausiano 1. *cap. 21. dum statuitur, vt si duo Episcopi presumpserint aliquem inuicem Episcopum facere, vterque Episcopus ordinans deponatur, vt in locum vnus substitatur, qui vñ pallus est, & in locum alterius ordinetur alius, vbi supponitur verè ordinari à duobus Episcopis*. Et sic in Pontificali licet requirantur tres Episcopi, vnus solus appellatur consecrator, & alij duo assistentes, & supponit non esse necessarios tres Episcopos, alioqui omnes dicens essent consecratores.

Deinde quia pio variate temporis, videtur variatus numerus Episcoporum, nam vt iam dixi in 1.

canon. Apostol. non requirantur tres, sed duo, vel tres, & in Concil. Carthagin. 4. can. 2. non prebitorum numerus temerarius, & Sanctus relaxatus ait à tribus, vel quatuor Episcopis esse Episcopum ordinandum. Ergo evenit vt non sit ex Christi Domini institutione multiplicitas Episcoporum, sed

- 15 Ecclesiasticum præceptum. † Tum etiam quia Clem. Roman. lib. 8. consensu. cap. 27. refert hanc Sancti Simonis constitutionem: *Si Simon Canonicum conficitur à quatuor Episcopis, debet ordinari Episcopus, sivelet à duobus vel tribus Episcopis. Si vero aliquis ab uno Episcopo ordinatus fuerit, non ut, qui ordinatus, tum ut, qui cum ordinatus deponatur; quod si necessitas coegerit ab uno ordinari, quod propter perfectionem, aut aliam causam plures adesse non possent, afferatur decretum commissi sive plurium Episcoporum.* Quia constitutione videtur etiam extra casum necessitatis esse validam ordinationem ab uno Episcopo factam, cum ob tale defectum tantum posuerit Simon depositionis penam.

- 16 Et confirmatur ultimum; tum quia Baptismus ab uno Ministro est validus; quia applicatur sufficiens materia, & sufficiens forma; ergo idē erit in proposito. Deinde quia materia scilicet impositio manuum, & prolatio formæ potest ab uno sufficienter applicari, nec si plures concurrant applicant aliquid novum; ergo valida erit ordinatio, etiam ab uno solo, vt tenent iam relati, quidus addo Atcadium lib. 5. cap. 5. Ochogauium de Sacram. et. omnia de Ordine quæst. 7. num. 14. Granadum in 3. p. controuers. 9. tract. 11. disp. 3. §. 1. num. 7. Paludanum apud Syluestrum verbo Consecratio 1. num. 1. Atmillam eodem verbo, D. Antonium p. 3. tit. 14. cap. 19.

- 17 Quare à fortiori dicendum est, vt Pontifex etiam extra casum necessitatis queat dispensare, vt ab uno, vel duobus tantum Episcopis consecratur, & tamen Episcopus ex notatis super his vers. *inibi tamen*; & sic legitur fecisse Augustinum Episcopum Cantuariensem ex commissione D. Gregorij ad interrogationes ipsius Augustini. † Verum non poterit Papa simplici sacerdoti committere hanc consecrationem, vt tradunt Coninch. de Sacram. disp. 20. dub. 9. n. 86. Alcedius de præsentia Episcopalis dignitatis p. 2. cap. 5. num. 8. in primis. Barbosa in post. disp. p. 1. tit. 1. cap. 5. num. 5. sub dicto vers. *Fieri*, & Sebastianus ad utramque partem disputat nouissimè Diana p. 1. ref. 21. tract. 1. hanc amplectens; et si Dacastillus tom. 1. tract. 3. disp. omnia, dubio 11. num. 111. & 113. Pholophando dicat in necessitate posse sacerdoti committi, & hoc non esse dispensare.

- 18 Sed vt vnus queat Episcopus consecrare in casu necessitatis, instatque de causis, media Pontificis dispensatione tenendum est, vt etiam comprobatur ex facto Gregorij XIII. qui dispensauit cum Patriarcha Aethiopiæ; & tenet Sed. in selectis canon. cap. 2. num. 20. vbi attestatur fuisse concessum per sacram Congregationem 1. Octobris 1601. electo Visleem in Sardinia vt possit consecrari Episcopus à duobus Episcopis, & alio in digiitate constituto, propter paucitatem Prælatorum in dicta Insula, & repetit in collect. Bullar. verb. *consecrari ut possit*. † Et ibi in fine ait quod solus Papa ordinando videtur dispensare super tali forma requisita in textu nostro de tribus Episcopis, vbi alia dicit quæ ex dictis intelliguntur.

- 19 Et sic non obstant iura in contrarium adducta, quibus ex dictis facile responderetur, non textus in

dicta cap. perro 66. dist. quia forma ibi non accipitur pro substantia rei, sed tantum pro ritu, seu cerimonia, quam Apostoli successores relinquere volebant. † Nec enim forma semper censetur substantialis, sed tantum illa, quæ vel ex materia subiecta, vel ex mente continuentis talis apparet ex sententia glossæ vltimæ, cap. cum desideres de sent. excomm. † Minusque obstant iura hie, & in cap. Archiepiscopus 66. dist. cum aliis, quæ aliquando afferunt aliter factam ordinationem irritam esse, quia intelligi debent, non quantum ad veritatem Sacramenti, sed quoad executionem officij pastoralis, vt optimè declarat glossa in dict. cap. Archiepiscopus, quid dicit Durand. & Antonius Augustinus relati supra, & tenet Barbosa de iure Ecclesiæ p. 1. dist. cap. 9. num. 31. in fine. † Nec obstant Pauli locus ad Thimo. 4. nec Anicetus Papa cap. 1. ad Episcopos Galias; quia etsi à principio nascentes Ecclesiæ tribus Episcopis ordinaretur Episcopus, non inde sequi factum esse ex Christi institutione, vt agnoscunt adducti iam pronostica sententia. Et vltima dicta leges quæ nouissimè congerit Diana p. 11. qui resol. 29. postquam resolut. 27. & 28. disputauerit, nūm consecratio de iure Diuino à tribus requiratur, in resolut. 29. dicit esse de iure Diuino, & res. 30. disputans an in casu, quo requiratur de iure Diuino tres Episcopos, possit in casu necessitatis Papa dispensare; & res. 31. exemplis demonstrat sapienter Pontifices dispensasse super numero Episcoporum in Episcopi consecratione: alia, quæ pro complemento desideres, videbis lætè in ipsi Dianæ locum adductis, vbi quæ plures DD. afferunt.

Ad tertiam quæstionis partem per consecrationem Episcopus contrahit vinculum cum Ecclesia, videtur assummatimè respondendum, per verba textus in cap. inter corporalia de translatiōe Episcopis, ibi: *Cum ergo fortius sit spirituale vinculum, quam carnale, dubitari non debet, quin omnipotens Deus spirituale coniungat, quod est inter Episcopum, & Ecclesiam, suo tantum iudicio reformatur, dissoluitur;* & sic docere videtur Calixtus in Epistol. 2. ad omnes Galliarum Episcopos cap. 3. relatus in cap. siue 7. quæst. 1. Itaque Valquez in 3. p. num. 3. disp. 24. cap. 1. 3. & 5. afferit vinculum, quo Episcopus ligatur Ecclesiæ suæ esse indissolubile iure Diuino, & naturali, idem tradunt Azot. in 3. p. moral. p. 2. lib. 3. cap. 29. q. 3. vers. *questio igitur est*, Valentius Reginaldus in praxi fori panis. lib. 30. tract. 3. num. 237. † Cum ergo per verba relata cap. inter corporalia, deducat Doctores communiter valere argumentum de matrimonio carnali ad spirituale, vt multis probat ibi Barbosa num. 4. idem in tract. de locis communibus argumentis leu. 70. Zened. quæst. pract. concord. 1. quæst. 55. num. 2. Tuschus num. 1. lit. A. conclus. 506. num. 2. & conclus. 507. num. 18. Anton. Genouel. in pract. Ecclesiasticæ, quæst. 138. num. 2. & quæst. 261. num. 2. & quæst. 778. num. 2. Gomez in l. 29. Tauri num. 14. & alij infiniti; sed illo textu probari per verba ibi: *Spirituale coniungit, quod est inter Episcopum, & Ecclesiam*, Christum Dominum matrimonium hoc spirituale suo Iudicio reuocasse, scilicet, & carnale; atque matrimonium carnale factum fuisse indissolubile per dispensationem, iuxta illud Marti. *Que Deus coniungit, homo non separat*, de quo in cap. litteras de reuoc. solut. in cap. quanto, & in cap. gaudemus de diuortio; ergo & spirituale.

Verum cum quotidie videamus fieri Episcoporum translationes, quæ vtique fieri non possent, nisi vinculum cum priori Ecclesia dissolueretur, aliouque

alioquin non fieret translatio, sed multiplicatio
Episcopatum in eadem persona, sequitur ut nul-
lomodo sit dicendum esse illam indissolubilitatem
de iure diuino, vt docent Doctores in *dillo cap.*
inter corporalia, & in *cap. licet de translat. Episcopi*,
vbi Cardinal. n. 1. & 3. Imola n. 2. Abbas
n. 3. & 4. & ex Threnologis Petrus Ledefina de *ma-*
trim. quasi. 53. art. 3. post conclus. 3. vers. *sed ut*
haec, Sanchez *ord. trail. disp.* 28. n. 13. Suárez,
de *religione tom.* 3. lib. 1. cap. 16. indistincte tenen-
tes vinculum, quo Episcopus ligatur Ecclesiae
iure tantum humano, seu Ecclesiae consummati;
quia si hoc vinculum esset iure diuino indissolubi-
le, vel esset iure diuino, vel naturali: de primo
ooo extat locus; de secundo etiam patet, quia
et sola ratione naturali fundamentum talis Iuris
Diuini minime ostendi potest; & ex traditione
Ecclesiae contrarium constare; cum igitur matri-
monium spirituale non sit reservatum lege diuina
in sensu literali ipsi Christo, vt carnale est, non
mirum erit si illud Pontifex facile dissoluat, non
verò carnale, vt tradit Barbosa in *disp. cap. intra*
corporalia sub num. 6. circa finem.

28 Non inquam obstat iura in contrarium addu-
cta, nec similitudinem de matrimonio spirituali
ad carnale, quia respondetur loqui per quendam
similitudinem ad matrimonium carnale; quia
comparatio illa cum matrimonio, non est per conue-
nientiam vniusquam, sed per quandam proportio-
nalitatem; & sic non esse necessarium, vt in omni-
bus proprietatibus aequalitatem, aut similitudi-
nem teneant, & maxime indissolubilitate naturali
vinculi. † Nec obstat textus in *dillo cap. inter cor-*
poralia, dum ait Deum sibi reservasse huius vinculi
Episcopalis dissolutionem; quia facile respondetur
ex verbis ibi sequentibus, *Non enim humana, sed*
potius diuina potestate coniugium spirituale dissolu-
tur, cum per via stationem, depositionem, aut con-
fessionem auctoritate Rom. Pont. (quem cuiusque esse
Vicarium Iesu Christi) Episcopus ab Ecclesia remou-
eretur; ergo eo modo, quo dissoluitur illud vin-
culum auctoritate diuina, id est, auctoritate diuini-
tatis data Vicario sui, nam scilicet Deus soluit per
suum Vicarium; ita per eundem reservauit. Quo
in sensu explicant Doctores textum illum dicentes
tria illa esse reservata Romano Pontifici, non tam
constitutione canonica, quam auctoritate diuina;
quia ipsa constitutio canonica in auctoritate diuina
fundata est: ita etiam expendit Barbosa de *Iure*
Ecclesiastico, *dillo p. cap. 9. n. 72.* & late agens etiam
explicat Sebastian. Cezar de *Ecclesiastico*, *Hierarch.*
p. 1. disp. 6. de Episcopis §. 2. *num. 24.* sic expo-
nendum illud dictionem inter Episcopum, & Ec-
clesiam contrahi coniugium spirituale.

30 Et licet dissolubilitatem matrimonij carnalis
consummari à Pontifice fieri dixerint Socinus *conf.*
23. *col. penult. volum. 1.* Cagnolus in *1. attus*, ff.
de *regul. iur.* in 4. Baldus in *cap. labor, de re iudic.*
Sylvia *nupt.* p. 20. Andreas in *regula alium legtim.*
de *reg. iur.* lib. 6. Decius in *cap. qua in Ecclesia*
rum *col. 1. de consuet.* Gratius *conf. 1. n. 37. vol.*
qualitunc non homo separatur à Deo coniunctus,
sed ipse Deus; quia parum refert, inquit Bernar-
dus, de *disposit.* & *praecept.* *col. 4.* an nobis Deus
suam voluntatem exponat per se ipsum, vel per
suos Angelos, aut per suos Vicarios: tamen clare
decipiuntur ex his; quae late notantur *sub dicto cap.*
litterae de resist. ipsorum, quia qui homini potesta-
tem denegauit separandi sic à Deo copulatos Pon-
tificem maximam exclusit; quod homo est; &

ideo contra eos verior sententia est, & communis
Doctorum opinio eorum, quos refert, & sequitur
Sanchez omnino videndus de *matrim. lib. 2. disp.*
14. & probatur ex *dillo cap. 1. inter corporalia*
per illa Verba, *quos Deus coniunxit*, de quibus
etiam in *dillo cap. quatio*, & *cap. gaudemus de*
diuinit.

Nec iidem ex verbis ibi: *Quos Deus coniunxit*, 31
colligi debet doctrina etiam ad matrimonium spi-
rituale; quia per illa Verba, quatenus ad hoc spi-
rituale matrimonium tantum indicatur referuasse
sibi Dominum solutionem, non in sensu literali,
sed morali; qui sensus licet in sacra Scriptura à
Spiritu Sancto intensus sit, non tamen facit effi-
cax argumentum ad probandum aliquid esse legis
diuinae obligatoriae. † Nam solent Pontifices vt
sacra Scripturae testimonium in sensu morali ad pro-
pria decreta confirmanda, vt patet in materia plu-
ralitatis beneficiorum, de qua infra in *cap. de mul-*
ta 28. de *prob.* cum ad probandum aliquem non
posse habere duo beneficia adducunt verba Pauli,
Opus est praebuerem esse vnius uxoris virum, &
Christi nemo potest duobus Dominis seruire; quae
verba in sensu literali Inge aliud significant: sic
& in *extraneis*, vnam familiam Ecclesiam, de *ma-*
trim. & *obed.* quam late expendit *sub p. 1. reus*
in *cap. nonis*. 13. de *Iudic.* adducit Bonifac. VIII.
Verba Christi duobus gladiis in sensu morali ad
summam potestatem stabilendam, cum literalis
aliud esset, vt sacri Doctores in eundem locum
explicauerunt, tradit Barbosa in *dillo cap. inter cor-*
poralia sub dicto num. 6. & expendit Calvus de
hargi lib. 1. cap. 3. D. Thomas p. 1. q. 1. art. 10.
† Ex quo principio quod debet retineri ad varia 33
lura Canonica declaranda, sequitur dicendum, vt
cum matrimonio spirituale, non sit reservatum
lege diuina in sensu literali ipsi Christo, vt car-
nale est; non esse mirum, si illud summus Ecclesiae
Praefectus facile dissoluat, non verò carnale. Et no-
uissimè videbis quae late adducit Diana p. 12. *tra.*
res. §. 1. dum agit de ea questione, an in consecra-
tione Episcopi contrahatur matrimonium spirituale
cum Ecclesia, vbi affirmat. Nec obstat ait si di-
catur matrimonium spirituale consistere minime
posse inter Episcopum singularem, & Ecclesiam in
partibus infidelium; quia reuera singularis est verus
Episcopus, vt patet ex Concilio Calcedon. *can. 6.*
quod sufficit, etiam non deserviat Ecclesiae, & *res.*
77. late.

Ad vltimum de forma praefata consecrationis, 34
cum Barbosa iam hodie ex modernis de *figura*
actibus, & caeremoniis loquatur longe de *Iure Ec-*
clesiastico, p. 1. *disp. cap. 19. d. num. 13.* ad 70. melius,
& vberius in *Pastorali* 7. p. 111. *cap. 5. d. dilo n. 9.*
in vers. *circa praefatum*, vbi qualiter figet in pri-
mitiua Ecclesia, prosequutus bene *esque ad num.*
23. vbi in vers. *vult*, ponit modum lux nomina-
tionis per Regem nostrum Philippum IV. ad Ec-
clesiam Vigent. Regni Neapoli, & ad litteram
Epistolam Regiam ad Pontificem Innocent. X. &
deinde dicit de tractando examine, quod passus est
coram Praesbyteris, Cardinalibus, vt consecraretur
Episcopus, & ibique de hac questione ad sancti-
tatem leges; ideo non ago longè; & breuissimè
repetit Franciscus Otiz de Salcedo in *sua curia*
Ecclesiastica fol. 8. *littera B.* ibi: *Consecrationis ob-*
isio con testimonio de ella; alia leges apud Diana
sub dicta p. 12. trall. 1. quae conducent in diuersis
resolutionibus, & applicabis quae dixi supra in q. 15.
de *restitutione* q. 6. vers. *ad quartam.*

QVÆSTIO II.

An si aliquis ex tribus Episcopis non imponeret manus super caput consecrandi, vel non proferret formam Accipe Spiritum Sanctum consecratio esset invalida. Et an si aliquis non Sacerdos, seu infans, seu aut legitimum alicui consecraretur Episcopus consecratio esset invalida, seu sic consecratus aliquam incurret censuram? ubi de summa, & Hermaphrodita. An consecratio Episcoporum Græcorum differat à Latina. Et an Episcopus aliquam censuram innodatus valide consecret aliquem in Episcopum.

SUMMARIUM.

- 1 Consecratio Episcopi ut valide fiat debet esse à tribus Episcopis necessario per variantes, num. 1.3. sed verum est ut consecratio patris ab uno fiat, ut à num. 4. Contra Haller cui respondetur, n. 6.
- 4 Consecrationum Episcoporum duo consecrationi interuenientes denotant eademque consecrationem Episcopi.
- 5 Consecrantes duo ex tribus non imponentes manus super caput consecrati non efficiunt consecrationem ritum; seu non proferentes formam.
- 7 Episcopus vniu principaliter suam consecrationem perficit alij sunt quasi coadiutores.
- 8 Consecrari Episcopus potest secundum quendam qui videtur esse presbyter, & n. 9. Sed verum est contra à n. 10.
- 10 Characteris presbyteratus, & Episcopatus est subordinatus essentialiter sicut inter characterem Baptismi, & Confirmationis, n. 11. 12. & 13.
- 13 Homo primus est essentialiter in naturalibus quam alterius hominis pater per generationem.
- 14 Episcopus est Presbyter & Sacerdos perfectus & summus.
- 15 Episcopatus & presbyteratus ordo coniuncti conuenientem qui tantum differit sicut perfectum, & minus perfectum.
- 16 Ordines sacri sunt inter se distincti qui de per se assumpti imprimunt characterem, & vide sub n. 8. 9. & 10.
- 17 Consecratus Episcopus mundum presbyter nequit presbyter ordinare nec ministrare in alio ordinibus non susceptis.
- 18 Infans ordinari in Episcopum non valide, & de Episcopo ordinando ipsum remissum.
- 19 Consecratus Episcopus ante legitimam aetatem nullam in iure incurrit suspensionem sicut alij ordinati in sacris, n. 20. & 21.
- 20 Suspensionis pena generaliter lata non se extendit ad Antistes.
- 21 Py II. Constitutio componens penam ordinati ante legitimam aetatem non comprehendit Episcopos.
- 22 Cap. cum in concilio, de electione.
- 24 Consecratus Coadiutor Episcopi ante legitimam aetatem nec censuram, nec suspensionem incurrit.

- 25 Electio Episcopi ante annos 30. est invalida non sic ritum possidens; ubi de varietate differentia.
- 26 Consecratus Episcopus ante annos 30. nisi suspensionem non incurrit peccat tamen laicaliter.
- 27 Peccatum hereticis existimant summas ex Christi infirmitate esse capaces ordinis Ecclesiastici ritum Episcopatus.
- 28 Summa est potest esse professus ut probatur exemplum. Sed fieri clerici & ordinari, ut num. 29. & 30. ubi quod reprehendit Leo Papa IX. Crenis Patriarchas aliter: & n. 35. ubi differentia rati.
- 31 Excommunicati & irregulares illiciti ordines suscipiunt, summa autem nullum.
- 32 Ioanna Anglicana summa ex communis doctrina fuit ad Pontificatum assumpta per duos annos, sed expulsa, num. 33. et quod Ioannes Papa VI. Imperator a summa Ioanna: sic vocari ceptum est, seu tamen alia Ioanna Patriarcha Constantinopolitana creata. Vulgo Papissa dicta, ut n. 34.
- 33 Paulus ad Galatas 3. relatum, num. 28. ibi: Christo Iesu masculinum, & feminam vniu esse.
- 36 Summa Diaconissa ordinata non ad maxime Ecclesiasticum, sed ad curam carcerum, inter quas alia fuerunt Subdiaconissa, alia Presbyteria, alia Episcopas, sic dicta non ob officium, sed quia uxores virorum, & c. ut n. 37.
- 38 Summa nullo tempore potuerunt in Episcopos eligi aut consecrari. Quid de Hermaphrodita, n. 39. remissum.
- 40 Græcorum consecratio in substantia non differt à Latina. Sic nec Sacerdotum ordinationum, ut n. 41. & 42.
- 41 Euangelium liber in principio non potest esse materia ordinationum, sicut nec Epistolatum, & exorcismum.
- 43 Euangelium predicare competi Episcopo ex vi sua ordinationis.
- 44 Episcopus hereticus, censura innodatus valide ordinat si habeat debitam Ecclesie intentionem, ut n. 45.
- 46 Cap. nullum 2. q. 2. relatum, n. 45. cap. Ecclesia, & alij canonici q. 1. & 9. q. 1.
- 47 Ferre nullum potest in iure quod licite nequit facere.
- 48 Ecclesia potest irritare benedicti calices, altaria, & alia id genus ab Episcopo heretico, excommunicato & suspensio, sed non ordinationes adhibita Ecclesie intentione.

Ad primam questionis partem; an si aliquis ex tribus Episcopis non imponeret manus super caput ordinandi vel non proferret formam Accipe Spiritum Sanctum, consecratio esset invalida? Et pro affirmatiua sententia videtur facere textus in cap. de Episcopis, ibi: Sine tribus, hoc ut requiritur quod assistant consecrationi. Et Henricus saltem tres Episcopos, & per glossam, ibi: Et Henricus in summa lib. 10. c. 14. §. 1. Paul. Corniol. Respons. moral. lib. 1. q. 48. n. 13. existimant ut alias non sit consecratus & Azorius p. 2. lib. 3. c. 30. q. 3. dum dubitat; an quilibet trium Episcoporum manus imponentium & Euangelij codicem tenentium consecret; & refert esse aliquos tenentes nullum per se solum consecrare, sed omnes tres simul, sicut cum tres trabero portant, trahuntur, nullus eorum per se solus.

solutus id facit, sed omnes simul & coniunctim: sic glossa in *cap. Episcopus dist. 23*. † Quare Marchinus de sacramentis Ordinis tract. 5. p. 2. cap. 12. num. 8. ait, ut licet unus solus ex tribus consecrationem perficiat & alij duo sint assistentes, ut colligitur ex Pontificali in quo unus solus dicitur Consecrator, tamen ex eodem Pontificali constare omnes tres illos Episcopos debere sub precepto simul manus super caput Episcopi ordinandi imponere; & simul verba proferre, materiam, & formam insimul consecretando applicet, addens quod et si unus dicitur Consecrator & alij assistentes hoc non oritur; quia omnes tres simul non consecret; sed quia vnausqueque Metropolitanus est principalis Consecrator, & ipse solus omnes fere caeremonias perficit, † & Hallier de sacris electioibus p. 2. c. 2. art. 2. §. 5. num. 33. ait ut quamvis in Pontificali Romano unus dicatur consecrator reliqui vocentur assistentes, hoc non cōtineat vnum dumtaxat esse necessarium Ministrum qui solus consecrationem peragat; nam cum simul super caput ordinandi Evangelium teneant, omnes manus imponant, omnes verba consecratoria proferant; sic omnes Consecratores dici possent, cum in iis solum consecratio substantiāliiter consistat: & alia addens, Marchinus concludit ex Cyrilliano, nam et si unus Sacramenti unus dicatur minister; tamen hoc esse verum de unico totali ministro, non de partialibus, qui omnes agant per inodum vnius ut specialiter in ordinatione seruatum fuit, cum & de pluribus ministris Episcopi in vnam causam conuenientibus sacrasentur, & tam consecrati in Episcopos quam in Presbyteros consecrationibus suis concelebrarent ad vnitatem Ecclesie seruandam quæ in Episcoporum vniōne inter se & adherentia populi cum Episcopi præsertim consistit.

4 Sed quia resolutio huius difficultatis multum dependet à dictis suprà quæst. 1. n. 1. vnius dicendum existimo ut vnus totam consecrationem efficiat alij inquam sint coadiutores; vt docet Syluester. in verbo consecratio. 1. num. 1. vt docuerunt Hostiensis & Gofiedus ab eo relati Nicolaus Wambert in 1. p. D. Thoma de Sacram. Ordinis dist. 6. art. 1. qui dixit quod Episcopos assistentes propiè, & in rigore non esse Ministros ordinarios consecrationis Episcopalis, sed solum Consecratores. Fragolus de regim. Reipublice. Christiana tom. 2. lib. 8. dist. 18. §. 11. etenim ut in dicta quæst. 1. n. 1. diui, potius est, ut dependeat munus consecrationis per tres Episcopos à iure positio Ecclesiastica ut ibi latè probaui.

5 Quare & Consecrator dici debet in puncto nostri dubij, ut duo alij Episcopi coadiutores non imponentes manus, aut Evangelia super caput consecrandi seu non proferentes formam dictam Accipe Spiritum Sanctum, non efficiant consecrationem irritam in his deficientes. † Nec obstat Hallier vsq. supra dist. 1. §. 4. num. 19. quatenus adducit ut Episcopi assistentes principali Consecratori materiam exhibeant, & verba consecrationis proferant, sicutque debeant pertinere ad substantiam consecrationis; ut videtur sentire glossa & Hugo in dist. 1. Episcopus 23. dist. 1. quia respondeo ut quemadmodum Sacerdotes qui simul cum Episcopo sacrificant materiam præsentem habent quam consecrant dum ordiuntur; eodem modo quo Episcopus, & Consecratoria, seu transmutatoria verba parit, & vini in corpus ac sanguinem Christi cum Episcopo quoque celebrante proferunt nec tamen ad substantiam consecrationis corporis, & sanguinis Christi eo sensu spectare dici possint quasi ipsi

ad eam necessarij sint, sic in nostro casu, et si omnes tres illi Episcopi verba proferant, & materiam cum Consecratore exhibeant siue consecrationem ipsam omnes, & singuli indiuisim operentur nihilominus non dicentur sic consecrationi operantes ad necessitatem consecrationis esse requisiti aut non ab eorum vno valde perfici posse, quæ sine dubio vera sunt inter Doctores putantes ternarium Episcoporum esse tantum de necessitate præcepti; ut refert Diana p. 1. tract. 1. de consecratione Episcoporum ref. 45. et si referat Contrarias in scriptura contra consecrationem Episcopi de Paregnas art. 1. dubio 1. num. 3. & cum ex Diana in casu contingenti modo relato iterandam esse sub conditione consecrationem Episcopi quod an sit præciè necessarii infirmis recognoscere ex his quæ scribitur in rit. cap. 1. de Sacram. non iterandis, ostendam etiam sententiam præter alios sequentem Paz Iordanus tom. 1. lib. 5. tit. 2. num. 24. † Sanchez in apudculo tom. 2. libro 7. cap. 1. dub. 15. num. 17. notantem dicens quod vnus Episcopus principaliter totam consecrationem perficit & alij sunt quasi coadiutores, secundum Hostiensem, & Gofied. nec aliud dixerunt Henricus, & Paul. Comitol. supra; imò nec colligitur ex dist. cap. ne Episcopi hoc rit. pro prima opatione adductis nam et si consecratio fiat à tribus non inde præciè sequitur ut omnes sint de substantia ut hic aduerto.

Ad secundam quæstionem patrem quæ nonnulla continet dubia, dico primo vt licet sit non parua co trouersum an non Presbyter queat in Episcopum ordinari, & consecrari, Canonistæ Doctores existimant verè Episcopum ordinari illi qui adhuc Sacerdos non sit; sic vt nihilominus valeat consecratio & est eorum ratio quia & simili modo verè ordinati manent etiam alij, qui per salum ordinantur etiam in facis, et si penis prædicantur: nam quemadmodum per salum promouens valet in aliis ordinibus, quia non est essentialis subordinatione inter clauitates eiusmodi ordinum sic vt nihil referat quinam illorum ordinum prius consecratur ad illorum validitatem, præciè spectatam, ergo cum existimant Canonistæ quod in Episcopo potestas ordinis Pontificia à potestate Sacerdotis omnino distinguatur; cum sit potestas obtinendi aliud omnino quàm quod efficit potestas Sacerdotis, quia potestates diuersorum effectuum penitus distinguuntur; sequitur vt si quis qui non dum Presbyter creatus esset lacretur Episcopus, recipiat Pontificiam potestatem; et si non vsum & administrationem. † Præterea quia ipsi existimant solo iure Canonico requiri ordinem Presbyteratus vt aliquis consecratur Episcopus, ergo si nondum Sacerdos lacretur, non erit cur veà dicatur consecratur Episcopus cum illa iuris prohibitio nequeat impedire effectum consecrationis ob non receptum Sacerdotium; sic docent Ioannes Andreas Hostiensis. Abbas, Geminian. & alij partim in c. 1. de Clerico per salum promotum. partim in c. ex litteris de excessibus Prælator. Couar. lib. 1. varar. ref. cap. 10. num. 15. ex eo etiam probantes; nam qui ante Diaconatum acceptum consecratur Sacerdos verè Presbyter fit; consequens Sacerdotis potestatem cum ordinis facti sint inter se distincti, & sulcius ex alia etiam opinione Canonistarum de qua signauimus suprà in præcepto Rubrica huius rit. in vers. de dictis, n. 10. dum egi de dubio an Ordines sint septem, vt docent Theologi an inquam nouem, vt Canonistæ affirmant.

Sed quidquid in Rubrica relatu pro Canonistis 10
vrgat

- vergetur habita distinctione quam ego ibi posui, respondendo ad dubium præsens ex communi Theologorum sententia, taliter ad consecrationem Episcopi prærequiri Præbyteratum ut quisquis iam Sacerdos obo sit si consecratus Episcopus, consecratio sit invalida; probant cum infinitis Sanchez in opusculis tom. 2. l. 7. c. 1. dub. 1. q. 8. Valentia & Nuñez quos citat Candidus tom. 4. diff. 4. art. 1. dub. 4. Lessius de sacram. tom. 2. tract. 6. dub. 1. q. 1. cum Hualdo, Palao, Hurtado, & aliis: Marchus de hoc sacram. part. 1. cap. 11. n. 20. Diana p. 1. tract. 1. resol. 53. & alij Theologi communiter, tum quia inter characterem Episcopatus, & Præbyteratus est subordinatio tam essentialis quam inter characterem Baptismi, & Confirmationis, ita ut quemadmodum qui caret Baptismo aqua non potest valide recipere Sacramentum Confirmationis quantumque ei applicentur essentialia tamen ex parte materiz, quam forme & intentionis ministri requirit hoc solo quod character Confirmationis præquirit essentialiter in suo subiecto characteri Baptismi, ut duo infra in titulo de Sacra vultione. ¶ Sic etiam nec consecratur Episcopus valide qui caret characterem Præbyteratus, cum prius sit esse Sacerdotem quàm habendi potestatem gerendi, seu creandi Præbyteros, ¶ sicut in naturalibus prius est esse verè, & essentialiter hominem quàm verè, & propriè esse alterius hominis patrem per generationem, ut docuit hac ratione Isambertus in 3. p. D. Thom. tom. 3. de hoc sacram. diff. 1. art. 3. ¶ Tum etiam quia Episcopus est Præbyter, & Sacerdos perfectus & summus, ergo sicut non potest esse magnus, & vehemens calor, sic nec perfectus Præbyter quin sit Præbyter.
- ¶ Nec tunc nōbit dicere quid potestas Ordinis in Episcopo distingatur à potestate Præbyteri quia respondeo, ut quamvis hæc duæ potestates differant inter se, secundum ea quæ dixi in dist. Rubrica huius tituli a nota. 10. tamen quia ibi dixit Episcopatus ordinem largi sumpsum esse idem ac Sacerdotum ideo dici debet, talem inter se connectionem habere, ut Episcoporum ordinatio sit Sacerdotij & Præbyteratus extensio, ut ibi dixi. Differt ergo tantum sicut perfectum & minus perfectum, ¶ quod locum non habet in aliis ordinibus, in quibus, quia potestates sunt omnino distinctæ, nec se habent sicut perfectum & minus perfectum, ob quod fundamenta contrariæ sententiæ diluuntur, ¶ imò & ipsi Canonistæ fatentur, ut tradit Coar. dist. 16. l. 1. v. cap. 10. cum. 16. ad finem, cum glossa in dist. cap. 1. de elec. per solum prom. in verbo monstrare, quod ille qui nondum Præbyter consecratur Episcopus, nequit Præbyteros ordinare cum ipse Præbyter non sit; imò nec possit ministrare in aliis ordinibus sacris quos nondum receperit, imò nec talis sit ordinatus Episcopus conferre aliis ordinandis ordinem sacrum siue Diaconatus aut Subdiaconatus quo nunquam sui insignitur, per textum in cap. ratis 1. quæst. 1.
- ¶ De infante enim consecrando in Episcopum, ut legitimum præbeas responsum, leges quæ infra dico in Rubrica de etate & qualitate ordinand. in veris. deinde dico, ubi an infans quæz ordinari ab Episcopo in minoribus ordinibus, siue in maioribus sacris, item & de nostro dubio, ibi, quæst. 1. in vers. ad tertium, dum ego de illo dubio an Episcopus in Episcopum ordinans infantem ante rationis usum valide illum ordinet.
- ¶ De ordinato Episcopo ante legitimam ætatem, latissime dico infra in Rubrica de etate & qualitate Formosini de Offic. & sacris Eccles. Tom. 1.

ordinand sub quæst. 2. in toto vers. ad tertium, nunc verò cum dubium sit an consecratio Episcopi sit valida ante legitimam ætatem, & huic dubio satisfaciens ex assignatis de puero infante, restat nunc resolvendum, aliud dubium in quæstione propositum, an si ante legitimam ætatem, quis consecratur Episcopus incurreret, aliquam censuram; in quo dubio etiam videatur respondendum pro affirmativa sententia, iuxta alias penas & censuras, quas incurrunt ordinari per saltum; ante legitimam ætatem aut sine titulo, &c. ¶ Tamen dico ut qui ordinatur Episcopus ante annos 30. assignatos de iure ad eius ordinationem, siue consecrationem, ut latè dixi in dist. Rub. de etate ordinand. sub quæst. 2. vers. ad tertium, nullam censuram incurat; Sic Tolerus in sum. lib. 1. cap. 6. quatenus locus ex Bulla Clement. VIII. & Sixti V. contra Clericos malè promotos & Episcopos in ordinum collatione peccantes, verum cum in illis seu in prædicta Bulla Sixti V. nulla sit facta expressa mentio de Præfatis vel Episcopatus ordine; inde evenire ut qui ad Episcopatum ante legitimam ætatem propria culpa promotos esset suspensionem non subiret; sic ex clausulis multis illius constitutionis, probans ex quibus in Episcopum eam non esse sanctam, ut legenti, obvium erit. ¶ Tum quia pena suspensionis generaliter lata, ad auctores non se extendere habeatur, in cap. quia periculis de sen. sentia excommuni. lib. 6. & ex textu in cap. si compromiss. de elect. lib. 6. §. in huiusmodi, ubi postquam compromissum dixerat qui scienter elegit indignum ab Ecclesiasticis beneficiis, ipso iure suspendi, compromittentes quoque id ratum scientes si habuerint, subiacent; huiusmodi penam Episcopus non contrahit si ad eligendum fiat Compromissarius, cum de iure nullam sententiam suspensionis incurat nisi de ipso expressa habeatur mentio ex ratione assignata à glossa verbo de iure; quia nimirum spiritualia sine temporalibus diu esse non possunt, quæ habent se ut connexa cap. si quis obiceret 1. quæstione 3. Suarez de censuris disp. 1. §. 1. sessione 1. numero 29. Scipio in Rub. in aphorism. Episcopus, verbo Consecratio numero 11. Mauritius Azcuedus de præf. Episcopus. parte 1. cap. 4. à Diana p. 1. tract. 6. ref. 108.

Nec huic resolutioni obstat Pij II. constitutio; incipit enim sacramentum, imponens suspensionis penam in præsumptos tantum ante legitimam ætatem promoueri; quia ut docent Suarez de censuris dist. 3. §. 1. sessio 1. numero 29. Rodricus à Cunha quem refert & sequitur Diana dist. 12. tract. 1. resol. 49. ex ipsius verbis, & circumstantiis facti colligi ibi sermonem non esse de Episcopo sed tantum de promoris ante legitimam ætatem ad reliquos ordines sacros. ¶ Nec obest etiam textus in dist. cap. cum in consilio de electione compoebus à Tridentina in cap. 1. de reformatione sess. 7. quatenus ibi prohibere non modo consecratio sed ante Trigemum annum electio, ut dixi laic in dist. quæstione 2. Rub. infra de etate ordinand. vers. ad tertium, quia ut ibi patet nulla pena iniungitur, & sic Gerundus tom. 1. libro 2. cap. 3. dist. 7. n. 2. p. obat absolute adulterum etiam ad talem ordinationem Episcopalis suspensionem cooperantem nullam censuram ligari. Aviles de censuris parte 3. dist. 5. dist. 7. Bemal. de Sacrament. dispensat. 49. sess. 3. num. 13. Alzedus de præfatis Episcopi cap. 4. n. 17.

Quæ resolutio in tantum est vera, ut procedat etiam in Cooperatoribus datis Episcopis; nam cum

- io Coadiutore eadem xtas, & idoneitas desideretur, ac in conditio titulari desideratur ut dixi in *d. Rub. quest. 2. vers. ad tertiam*, sic Sylva de *beneficiis* 2. p. *quest. 4. num. 10.* Caput. *decis. 127. p. 2. R. de. decis. 347. mon. 9.* & per totam p. 2. *diuersi.* Gonzalez cum aliis quos refert, & sequitur in *Reg. 8. Caswell. glossa 5. §. 9. n. 6.* Narbona alia adducens in *anal. iuris* anno 30. q. 5. n. 6. Diana ubi *supra* in *vers. & procedit* addens: si fortiori huc omnia procedere etiam in infante, vel infansio Episcopum consecrato.
- 15 Pro completione notatis duo, primū quod etsi electio Episcopi ante annum 30. sit inualida, iuxta textum in *d. c. cum in casibus de electione*, ubi Abbas ac ceteri Interpretes; iam pōssulatio Episcopi ante eam xtas non sit inualida: quia quando pōssulatur aliquis in Episcopum solum à Romano Pontifice, rogatur ut eum soluat pro eius potestate à Canonico impedimento in quo dīpensatur et gi possit, & in Episcopum creati. Secus vero si habet ubi quis ante legitimam xtatē electus Pontifici exhibetur: ita Diana, ubi *supra* d. *vers. 49. in fine*. tunc enim (ait) confirmatio sola peteretur quod idoneum esse electum, atque requisitū à Iure donatum ornamentis omnique Cononico impedimento solum supponit. † Secundum quia etsi nullam suspensionē, siue censuram incurat Episcopus ordinatus, aut electus ante xtatē anno 30. expleam sine Papæ dispensatione; nihilominus dici debet cum mortaliter maiori grauitate culpa: ireritū quo magis ab ea xta distaret, sic Sotus in *4. dist. 2. §. 9. t. art. 6. vers. ex quo*, ubi etiam notat in *cons. 6. in antiqua hoc res. in alia suscipiendi Sacri Ordinis*. Diana *dist. 49. in princip.* ubi etiam adscribit quod si quis bona fide parentum testimonio innixus legitime putans esse xtatē in Episcopum ordinaretur, non debeat postea scrupulis angī.
- 17 De forma nūm queat in Episcopū consecrari, reperio hīc quod dixi infra in *d. dist. Rub. de acate & qualitate ordinand. in prin.* sub *vers. est omnium*, & ibi, *verum verò notabile*, ubi quod ad ordines non pertinet: sexus, muliebres sed virilis, nunc breuiter dico, ut licet Hæretici dicti Peperiani existimarent etiam feminas ex Christi institutione, esse capaces cuiusque ordinis Ecclesiasticitatem Episcopatus; cum id indicare videatur Paulus *ad Galat. 3.* dum ait *Christo Iesu masculinum, & seminum unum esse, & inter eos non esse discrimen.* † Item quia femina potest esse Prophetissa qualis erat Maria soror Moysis & Anna filia Phanuel. *Lea. 2.* & sic ut possit esse Clerica, imò & Episcopa; item quia antiquitus in Ecclesia fuerunt Diaconisse, Presbyteræ, & Episcopæ; ut constat ex abrogatione ordinationis illarum facta à Grece in Concilio Laodicensi. *Can. 11.* ut refertur etiam in *cap. mulieres 32. dist. 11.* & à Latinis in Coocho Africano 1. *Can. 16.* vbi tunc tunc Catholicis etiam apud D. Bonauenturam in *4. dist. 25. art. 2. quest. 1.*
- 19 Sed Catholica veritas est ex dictis in loco iam assignato in *d. Rub. de acate ordin.* feminas de Iure Diuino ab ordinis susceptione excludi; ita ut etiam si materia, & forma ab Episcopo illis applicarentur, inuita omnino foret earum ordinatio; ex textu in *cap. noua de pontifici*, ubi omne. Canonistæ quam etiam sequuntur omnes Theologi, ut etiam tradiderunt multi Sancti Patres, S. Cyrillus super *cap. 6. Ioannis*. S. Ambrosius *cap. 15. in epistola ad Romanos*. S. Chrysostomus & alij Pauli expositores in illa verba *mulier autem sedens in praeparatione sui*, 2. ad *Timoth. 2.* Imò Leo Pont. IX. in *epistola ad Michælem Cerniauum Constantinopolitanae Patriar-*
- etiam, & Leonem Archidiatum quæ est de *Græcorum hæresibus*, illos acriter reprehendit, quod in patriarchali sede Eunuchum, & feminas Ignatius scilicet, & Nicetas permissit sedere; sic docent Martinus de *Sacram. tom. 1. disp. 67. sibi. 1. g. 1.* S. Thomas *quest. 33. art. 2.* D. Bonauentura *dist. 25. art. 2. quest. 1.* Durand. & Scotus *g. 2. Sotus quest. 1. art. 2.* Henriquez *lib. 1. cap. 12. & 130. cap. 16.* Granada *tratt. de ordin. disp. 1. num. 2.* Trulense *lib. 6. de Sacram. dab. 1. num. 3.* Casl. Palas *tom. 4. tratt. 17. punto 6.* Sanchez *tom. 1. consil. 17. c. 1. dubio 30.* Diana cum aliis p. 12. *tratt. 1. g. 5. 4.* ubi dicit illicitam susceptionem ordinum esse eam quam assumunt excommunicati irregulares, feminas vero, ac infideles eam nulliter suscipere.
- Et licet videatur hæc sententia obscurari ex eo 32 dictorio communitati relato, quod Ioanna Anglicana femina ad Summam Sacerdotium, seu Pontificatam assumpta fuit, ut tradiderunt Martinus Monachus Ordinis Cisterciensis Innocent. I. V. Peritentiarius qui vsque ad sua tempora sex gestas Pontificum conscripsit, vel ut alij volunt illius dicti fuerit primus scriptor Marian. Scotus, quem fuerunt secuti Sigbertus Ordo Fringensis in *fine lib. 7.* Soto *31. 4. dist. 21. quest. 1. art. 1.* Penus Melius in *filia, variorum lectum. p. 1. cap. 3.* Platina, & alij qui etiam addunt hanc Papissam post Leonem IV. & ante Benedictum III. duobus annis regnasse. † Tamen tale dictum fabulam esse omnes boni nominū & autoritatis Doctores docent; inter quos non sumus Ioannes Stolenus in *disertatione Historica Theologica, de Papissa Monstruosa, per eam.* Pappius Maslo Gallus in *lib. de vitijs Episcoporum*. Florentinus de Raymundo in *auero suo Commentario Gallica lingua edito*; sub inscriptione illa *Error Populæ de Ioanna fœ Pontifice dicta Papissa.* Onubrius Paulinus in *factis annotationibus ad Platina.* Bellarmin. *lib. 3. de Pontific. Rom. cap. 24.* Baron. *tom. 10. an. Christi 953. num. 86.* Leo allianus & Andreas Vissorel. in *tratt. de hæc materia.* Marchini *tratt. 1. p. 4. cap. 1. num. 12.* Leander de *Sacram. tom. 2. tratt. 6. disp. 5. §. 2.* † dicentes hanc Historiam ortum 34 fuisse tempore Ioan. VII. Pontif. apud quem cum eius Pontificatu primas partes haberet dicta femina Ioanna, cepit vulgò Papissa nuncupari; sic ut paulatim vires acquiescent supra Ioannam feminam inter viros Pontifices (scilicet imperitos numerasse, quod magis videtur verum; etsi ut refert Bellarm. *supra* de alia Ioanna, assumptum esse dictum quæ, teste Leone IX. in *epistola ad Michælem* *cap. 23.* in sedem Patriarchalem Constantinopolitanam obrepit, Hostes Romanæ Ecclesiæ garriendi occasione ad Pontificem Romanum transuerunt.
- Nec iam obstant fundamenta hereticorum, non 35 locus Paul. qui tantum in eo voluit significare inter masculum, & feminam nullum esse discrimen in Christo quoad iustificationem, & meritum. Nec dictum de feminis Prophetissis; quia etsi verum sit posse tales esse; sed negatur ut queant ordinari per dicta infra in *d. Rub. &* ratio differentie est; quia Prophetia potest esse in femina absque indecentia; sed non ordinatio, eo quod Prophetia non constituit sumum superiorem in Ecclesia, bene tamen ordinatio. † Nec dictum de feminis Diaconissis, quia itæ sic fuerunt non ordinatione Diaconatus ad munus Ecclesiasticū Diaconis sed ad curam feminarum, ut eis in quibudā necessitatibus assisteret præsertim in ordine ad Baptismum suscipiendū; & ad

De Temporibus ordinat. Quæst. II. 231

ad iam fufcepum, vt indicat Epiphanius *heret. 69.*
 17 Et licet pœter has fuerint alie Diaconie, & Subdiaconie, alieque Præbyterie, alie Episcopos, tamen sic dictæ fuerunt, vt multis docet Vasquez *disp. 241. Layman. c. 6. de hoc Sacram. Dian. 2. ref. 54.* non ob aliquod officiũ, sed quia cum essent vxores viroꝝ quæ separatione facta quoad thorum ordinabantur Diaconi Subdiaconi Præbyteri seu Episcopi ea separatione facta, ipse inquam vxores fœminæ nuncupabantur nominibus illis quod est cõmune, & quare optime dicti debuit nullo vnquam tempore posse nec potuisse fœminas in Episcopos eligi aut consecrari.

39 De Hermaphrodito vide infra de *atate & qual. ordinand. in Rub. vel. Hermaphroditi.*

40 Ad tertiam quæstionis partem in Græcorum cõsecratio differat à Latina & è contrarietate res- pondeo consecrationem Episcoporum, vt instituta à Christo Domino in genere nõ differre nec diuersi esse in Ecclesia Latina, & Græca, sed in specie à Põ- tificis fuisse hanc, & hanc in dictis Ecclesiis determi- namus, quia etiam reuera materia, & forma Sacramen- torum debeat esse æqualis virote instituta à Christo Domino, nec possit variari, vt infra dico *sub tit. de Sa- cram. non iterandis.* Tamen quia Christus Dominus sic instituit materias Sacramentorũ, vt in aliquibus Sacramētis nõ determinauit tem ponendam, vel exhibendam talem secundum speciem infimam, sed solum per se designauit in materiam positionem alicuius signi externi, vel traditionem extemam alicuius rei sensibilis apertæ, vt per illam significaretur talis Sacramentalis effectus, v.g. potestas Ordinis, & gratia specialis quæ cõsecrati mouerit tamen Apo- stolos generaliter vt res apta, & commoda ad talem significationem ferendam apud homines traderetur pro talis Sacramētis materia propria, relinquendo Eccle- siæ determinatiõem rei adhibende magis specia- lem, etenim in Sacramēto Ordinis instituit Christus pro materia in aliquibus ordinibus traditionem alicuius rei accomodatæ ad significandum talis ordinis ministerium, potestatem, & gratiam, verum ipse non designauit tem determinatã numero vel specie, sed reliquit eius rei determinatiõem specialẽ Ecclesiis, vt hæc oportune determinaret, scilicet rem istã ta- lem, vel illam esse tradendam, vt v.g. librum, vel vas ceræ, vel candelabrum, vel vtrumque hæc & alia docent Franciscus Lugo de *Sacram. lib. 1. cap. 1. q. 7. n. 78. Marton. tom. 4. disp. 9. scilicet 5. n. 43. Ioannes Põ- tius in cursu Theol. disp. 48. q. 1. concl. 8. n. 15. cum Cardinali Lugo, Amico, Ilberbo, Auerfa, Marchino, Forestio, Arcadio, & pluribus alijs quos signanter refert, & sequitur Diana d. p. 1. ar. 1. ref. 73. Bern. de Sacram. disp. 47. scilicet 1. n. 1.*

41 Et rationem reddidit quia præter sanctissimum Christi benedictionem videret vt sui maior cõgruitas ipsius rei ob diuersos status temporis, & locorum in quibus Ecclesiæ ministri erant ordinandi, sed nõ ita congruum, cum nec faciliẽ esset eodem semper vti signo. Non enim in initio Ecclesiæ poterat esse materia ordinatiõis liber Euangeliorũ, vel Episto- larum, vel Exorcismorum, & sicut modo est materia apertæ huiusmodi traditio libri, iam dixi *sub Rub. de Diana, vbi supra & in ref. 79. ex Dionysio c. 1. p. 2. Ecclesiastica Hierarchia.* Et ex Ioanne Præposito lib. 1. quæst. 1. in 3. p. D. Toma q. vna de hoc Sacram. lib. 10. n. 71. Et dicente Episcopo ex vi suæ ordi- nationis peculiariter competere Euangelium predi- care, plura adducens idem Diana de formulario, ac requiritis in ordinatiõne Episcopi Græci, satis demõ- strat in accidentalibus illam differre ab ordinatiõne latine non inquam in substantia, & hæc magis com-

monstrantur ex his quæ dico infra *sub Rub. & tit. de Sacram. non iterandis.*

Ad quartã quæstionis partem an Episcopus ali- qua cõlura innotatus consecraret validẽ aliquem in Episcopum, & pro parte negatiua videret vt nulla sit consecratio eo quod per textum in *cap. nullum 9. q. 2.* dum ibi dicitur quod omnia quæ gessit Episcopus ordinans alienum clericum, vel viutpaz ali- quos actus non inquiratur ab Episcopo Prouincie sint vagus & inanis, & Innocent. I. Damasus, Leo I. & Gregorius Magnus relati à Gratiano *causa 9. q. 1. in initio*, dixerunt Sacramenta collata ab heretici inquirare magis, quàm mundare, sic ordinatos ab hereticis nullam accipere potestatem.

Sed quia infra etiam latẽ dico in d. *Rub. de Sa- cram. non iterandis*, vbi ago de sacram. in genere & ministro illorum, nunc breuiter respondeo ex om- nium Catholicorum sententia, vt quilibet Episcopo sine heretico, suspensũ, degradatũ, vel alia Censura Ecclesiastica innotatus, dummodo cum debita intentione adhibeat materiam & formam legi- timam, validẽ semper ordinet, eo quod potestas ordinandi iuxta Christi Domini institutionem pendet fundamentaliter & totaliter à charactere Episcopi, qui ita est indelebilis vt etiam maneat ac- cidente quouis peccato seu censura, sic vt nequeat Ecclesia ordinaciones sic factas inualidare, & vnde Valent. *ti. 4. disp. 9. q. 3. p. 1.* Henriquez *l. b. r. c. 12.* Valq. *de ordine disp. 243. c. 1. & 2.* Barbosa *alleg. 3. de potest. Episcop. Diana p. 12. ar. 1. ref. 61.* cum alijs, dicunt nullum Episcopum ob excommunicationem, suspensionem, aut degradationem priuari sua po- testate ordines consecrari, cum ea sit institutio- ne Christi per consecrationem collata, ac proinde à solo Christo & non ab alio etiam Ecclesia tolli posse.

Et licet textus in *cap. Ecclesia*, & alij Canones 1. q. 1. & 9. q. 1. dicant ordinationem factam ab heretico seu excommunicato non esse ratam, & legiti- mam reputandam, tamen intelligendi quoad illius executionem & vsum licitam propter inde- centiam, in qua irregularitas fundata fuit, iuxta mul- torum sententiã, & qui censent taliter ordinatos esse irregulares, & quia in iure moraliter loquendo dicitur, vt quis nullo modo ferre possit quod non potest licitẽ facere, docent Ilambertus *part. 3. de Sa- crament. romo secundo, de hoc Sacram. disp. 6. art. 1. Martinon. in 3. p. de Sacram. tom. 2. disp. 67. scilicet 1. num. 14.* secus inquam quoad substantiam ordinis, & characteris, cum ex textu in *c. 1. & 2. de ex. & ord. ab eo suscipiens ordinem ab Episcopo deposito, & vel excommunicato viuendo vtrum ordinem suscipiat, et si suscipiatur ab ordinis executione Couarr. in cap. Alma mater 1. p. 5. & num. 6. Nauar. in man. cap. 27. num. 345. Casto Palao tom. 4. tract. 27. p. 101. & 14. num. 1. bened. & clarẽ Villobon. *sum. tom. 1. tract. 4. disp. 13. num. 1.* ex Vgolina & Suarez, dicens iura contraria intelligenda esse modo iam dicto, aut non de ipsis ordinibus sed tantum de honorè illorum ac Sacerdotio, vel de illis ordinatoribus in quibus non adest intentio quam habet Ecclesia, & vel de illis rebus quæ ex iure Ecclesiæ Episcopos faciũ, vt potest si benedicet Calices, altaria, & id genus alia quæ potest irritare Ecclesia, si sicut ab Episcopo excommunicato vide D. Thom. in 4. disp. 25. quæstion. 1. art. 2. Bellarm. lib. 1. de Sacram. cap. 16.*

QVÆSTIO III.

An Episcopus consecrando aliquem in peccato peccet mortaliter. Et quid de suscipiente. Et quot peccata committat Episcopus qui cōsecrat plures Episcopos simul in peccato mortali. An Episcopi consecratio inducat circumstantiam in confessione explicandam, seu obliget illum voto obedientia, ad firmitatem statim emissam. An consecratio episcopalis sit maior ordinatione Sacerdotali. Et an Episcopi cōsecrari negligentes, seu per saltem promoti puniantur. Pbi breuiter de aliquibus dubiis, circa carentiam, & insignia consecrandorum.

S V M M A R I V M.

- 1 Episcopus ordinans aliquem in peccato casu cōsecrati, nisi secundum aliquem non peccat; quia Episcopatum non est Ordo, n. 3, verum vi peccet leuialiter, n. 4.
- 2 Ordo secundum quod est Sacramentum ordinatur specialiter ad Sacramentum Eucharistia.
- 4 Episcopatus Ordo verè, & propriè est Sacramentum.
- 5 Episcopum suscipiens consecrationem in peccato peccat mortaliter.
- 6 Episcopus cōsecrans plures in peccato, non committit plura peccata, sed vnum.
- 7 Cōsecrari plures audientes de parentia successus in peccato committit plura peccata.
- 8 Episcopus electus, & cōsecratus ratiōne officij, non tenetur adhuc ad castitatem si nundum sit in sacro Ordinib.
- 9 Episcopus cōsecratus quando sacramentaliter cōsecratur non tenetur pendere circumstantiam quod sit Episcopus: non enim aliam obligationem habet castitatis, annexam quam ex ordine sacre recepto, & in 1. & 11.
- 10 Formatio Episcopi non addit circumstantiam distinctam commissa à Presbytero, nisi ratione secundati contra Nugentum, n. 11.
- 11 Episcopatus status est multo perfectior quam status Religiosi.
- 12 Episcopus dum cōsecratur nullo obedientia voto obligatur, nisi recipiat statim perpetuum, n. 13, 14. contra aliquos, n. 15.
- 14 Episcopatus status immutabilitas colligitur ex morali obligatione permanendi in eo statu.
- 15 Episcopus nequa deservit Episcopatum, nec ad alium se transferre sine Papa dispensatione.
- 16 Episcoporum Hierarchia maior est ea quam habent Presbyteri: contra nonnullos hereticos quibus satisfi, n. 21.
- 17 Episcopi ad Ordinem Hierarchicum diuinitus institutum pertinent qui in locum Apostolorum succedunt Presbyteris superiorem.
- 18 Episcopus p̄fectè ordinatus Sacerdoti quod Presbyter non potest.
- 19 Episcopi tenent in Ecclesia Christi eundem locum quem in Synagoga tenebat Ordo Summorum Sacerdotum, nempe Aaroni, & successorum; Presbyteri quem tenebat filij Aaroni, n. 20.
- 21 Cōsecrari Episcopus debet intra tres menses à Confirmatione Papæ, & litterarum expeditione, nisi probetur, auerentes de impedimento quominus potuerit, vi n. 23, 24.
- 24 Episcopus electus differens sine causa cōsecrari intra tres menses primatui precepit simul

Et ideo ad restitutionem preceptorum, & si ultra tres menses differat, est ipso iure priuatus ab Ecclesia, n. 25.

- 26 Breue Prob. III. reformationis sacra Penitentiaria.
- 27 Cōsecratus Episcopus contingit nonquam ex causa infra quatuor consecrari, vi hic.
- 28 Episcopus differens sine culpa consecrationem reuertit beneficia antea obtenta, quæ vacabunt à die receptæ consecrationis, n. 29.
- 30 Consecratio Episcopalis recepta per saltem, nullam inducit suspensionem nisi aliter sit in Ordinib.
- 31 Cōsecratus Episcopus tenetur ab hæretico schismatico, & ab alio non tolerato esse suspensus à Pontificalibus.
- 32 Cōsecranda Episcopi riciu referuntur non nulli, de quorū institutionum ratione in Ecclesia, promittit.

Ad primam, & alias questionis partem quæ dependet à dubiis, de quibus infra ago sub Rub. de Sacram. non tenetur, ubi de requisitis, & habilitate ministrorum ad ministrandum Sacramenta. Et in quo statu debeant esse, ut valide, licet, & ite cōsecrati; ideo nunc breuiter respondebo, dicendo quod primum dubium, ut licet aliqui existant non peccare Episcopum ad ministrandum ordinationem, huc cōsecrationem in peccato, sic ex eo putaret, quia Episcopi consecratio non est Sacramentum, ex doctrina D. Thomæ a n. 4. dist. 24. q. 3. art. 1. q. 1. & 2. sed dum dicit quod Ordo secundum quod est Sacramentum imprimens characterem ordinariū specialiter ad Sacramentum Eucharistia, & quod Episcopus, ut non sit Ordo, nam licet dicitur Episcopo aliqua potestas spiritualis in sui promotione respectu aliquorum; sed non ideo illa potestas habeat characteris, rationem, & propter hoc Episcopatus non sit Ordo secundum quod Ordo est Sacramentum. Richard. in 4. dist. 24. art. 1. q. 1. Bonauent. art. 1. q. 3. Albert. art. 39. Ferrar. in 4. contra gentes c. 76. §. ad cōceditur, Ledesma in 4. l. 7. art. 5. Azor. tom. 2. l. 3. c. 17. q. 3. cum multis summis antiquis, ubi dubia facili negotio solui, & dicentes Episcopatum non esse Ordine Sacramentalem, sed esse Ordinem Hierarchicum, quatenus Ordo dicitur efficere quoddam respectu quorundam actionum sacramentis, sic characterem non imprimere, & ob id non peccare licet in peccato administrantem consecratione, sicut qui alia officia exercet Sacerdotalia extra Sacramenta. Tamen quia verus est dicere ut Episcopatus sit verus Ordo, & Sacramentum, nisi non distinctum à Sacerdotio cum sit illius extensio, secundum quæ dixi sub Rub. de temp. ord. q. 2. vers. ad quartum, de quo multos dicenda modos ex inhiis tradit ex referentia Diana omnino legendus, notissimè p. 12. tr. 1. c. 1. §. 1. 6. 7. 8. 9. 10. dicens d. q. 6. verè, & propiè esse Sacramentum, & ibi ref. 9. postquam ref. 7. & 8. disputauit an sit verum Sacramentum à Sacerdotio, sicut nouum Ordine, & Sacramentum constitutus, de quo in Tied. ff. 25. c. 3. quo Doctores probant ordinationem sacram esse Sacramentum, & sic in ordinatione Episcopi cōsecratur Spiritus Sanctus, cum ordinans dicat Accipe Spiritum Sanctum, qui nō cōsecratur simpliciter, nisi media gratia significante, qui est effectus maxime primus, & proprius Spiritus Sancti, d. ref. 9. in fin. & licet Valsq. tom. 3. in 3. p. dist. 24. c. 3. n. 36. acriter impugnet D. Thom. supra relatu & ante eum & post eum multi relati à Diana d. ref. 10. ipso verò ex aliis & c. aliis defendens S. Thomam dum Opusculum de institutione viti p. 114. u. c. 24. fateatur Episcopatum esse ordinem in verbis seq. Quod quarto proponitur quod Episcopatus non est ordo, hoc manifestè continet falsitatem si absolute intelligatur, & ibi: Quod autem ha-

brat aliquem ordinem, & non versuturiam solum sicut Arel. dicitur, vel Curiam. Presbyter patet ex hoc quod Episcopus potest multa facere quæ non potest committere sicut confirmare & ordinare: & ipse Sanctus scribens ad Thimotheum. c. i. dicit quod in ea manuum impositione quia Thimotheus erat ordinatus Episcopus data fuerit ei gratia Spiritus Sancti sic adducit etiam Frac. Sylvanus in 3. p. 40. art. 5. c. 2. Macerus de Sacram. q. 40. art. 5. cum ergo Episcopatus sit ordo de Sacramentis quid mirum ut si aliquis Episcopus consecraret aliquem in peccato peccet mortaliter.

Ad secundam partem questionis de suscipiente Episcopo consecrationem in peccato idem respondetur: quia ex quo ut communiter omnes fateantur qui contrahit nianimonium carnale in peccato peccat mortaliter, ex doctrina Valquez tom. 2. in 3. p. disp. 123. Leander de Sacram. tom. 3. art. 7. disp. 4. q. 1. & alij communiter, sic & qui consecratur Episcopus in peccato vivit in terminis docent Diana p. 12. tr. 1. ref. 5. Gerunda tom. 2. lib. 3. disp. 10. n. 10. per verba sequentia: *Peccare existimamus Episcopum si Sacram. proprium Episcopalis consecrationis suscipiat ab ipso debita dispositione. At vero quatenus Episcopatus etiam rationem aliquam habet perfectionis subdit Sacramenti in ratione matrimonij, nec quando suam habet sinceritatem nodumque perpetuum natura sua solumque dependentem ab absolute Pontificis potestate; sed quando per impressionem charactervis omnino celsetur perfectum, cum quo, & infunditur gratia, & deinceps auxilia ad illum Ordinem exequendum gratiam, & proportionata etiam auxilia ad matrimonium obeundum ritè contractum, quamobrem tunc si obicem poneret atque in peccato esset, peccaret sane peccato sacrilegij vno quidem enumericè; formaliter vero distinctè habente mathematicis, quatenus contra effectum Sacramenti propter sumpti in ratione Ordinis, & aliquantè accepit in ratione Matrimonij spiritualis, &c.*

Ad tertiam questionis partem quot peccata committit Episcopus consecrans plures in peccato mortali, & supposito ex textu in cap. cum sit, de consecratione Ecclesie, vel altaris, ubi omnes sentientes, & ex Alzedo in praxi Episcopali p. 1. cap. 4. num. 13. ut quod possint simul consecrari sine dispensatione duo vel tres, & quinque Episcopi simul, & breviter respondetur, ut licet aliqui de Confessarij sustineant plura peccata committere, pluribus insinuat administrantem Sacramentum penitentem in peccato, tamen ex Tamburino in opusculo Confess. lib. 2. cap. 1. §. 8. num. 55. Diana p. 11. tr. 1. ref. 42. & alij dico non nisi vnum tantum peccatum committere: quia etsi Episcopus administrat plura Sacramenta ordine, & numero diversis, sed cum successu administrantur per modum unius, videtur ut vnum tantum peccatum constanter in genere mortali sit si consumaret plures personas in peccato mortali, vel illas ad Sacramentum, vel alios ordines promoueret, exemplo Confessarij qui si v. g. centum personas in peccato mortali successu abfolueret, non centum sed vnum peccatum committeret.

Ad quartam questionis partem an Episcopo consecratio inducat circumstantiam in confessione explicandam, quia de circumstantiis peccatorum confitendis necessarii vel non, dico usque latissime in r. omni verusque sexus de penitentia, & remissionibus, nunc ad præsens dubium supposito quod si Episcopus sit tantum electus, seu confirmatus, & nondum in sacris consecratus non tenetur ratione status ad castitatem specialem quia nulli obligatio. *Permissio Offic. & sacris Eccles. Tom. 3.*

ni speciali ad castitatem præter communem omnibus aliis aduersatur solumque tunc Ecclesiastico annectatur specialis castitas ratione ordinis sacri status Episcopali, & dico ad præsens dubium, ut postquam consecratus sit non habeat necesse dicere in confessione se esse Episcopum consecratum; cum nullam aliam habeat obligationem ad castitatem quam ratione voti annexi Ordini sacro: sic Pater Perez de Sacram. Penitentia, disp. 18. sect. 12. n. 2. Diana part. 12. tr. 1. ref. 98. & addens ut eiusdem sit rationis Episcopi fornicatio ac fornicatio cuiuscumque in ordine Sacro constituti, ut colligitur ex dictis in hac questione, ubi Episcopalis ordo est tantum extensivus Sacerdotalis, & hanc doctrinam iudico veram, nisi fornicatio illa ab Episcopo commissa ita publica esset, ut causeret scandalum: nam tunc propter malitiam specialem status ac officij circumstantia contraheret necessario consentiam, cum delinqueret contra specialem officij obligationem, qua tenetur subditos pascere verbo & exemplo, igitur ut constet scilicet scandalum circumstantia huiusmodi status non transfert peccatum ad aliam speciem, licet illum aggravat ratione maioris obligationis qua Episcopus debet procurare perfectionem: tunc enim incideretur in alio dubio, an circumstantia aggravantes debeant exprimi in confessione sicuti mutantes speciem, iuxta que dico in dicto cap. omni, & ita nostram sententiam docent communiter alij Doctores.

Nec obstant Nugnus in additionib. ad 3. p. q. 9. art. 2. dub. 3. c. 1. & 3. Fagundes in præcepta de calogi. c. 2. lib. 4. c. 3. num. 8. & alij per eos dicentes quod si Episcopus iam sit consecratus non satisfaciat dicendo in confessione se peccasse contra statum, sed teneri declarare circumstantiam consecrationis, eo quod status Episcopalis est multo perfectior & sanctior, quam status Religiosus cuius circumstantia notabiliter augeat peccatum, & sic multo magis sit status Episcopalis cuius perfectionis maximo gradu obstat peccatum, quandoque mortale, iob quod dixerit Nugnus supra necesseum esse ut Episcopus in omni peccato mortali etiam interno vel occulto circumstantiam sui status explicet, quia respondeo ex dictis ut ea circumstantia non transcendat circumstantiam aggravantem, & sic solum in puncto iuris admitto, ut ratione scandalici modo dicto teneatur eam circumstantiam confiteri; & si bene faciat eam vicumque in confessione explanando ad maiorem Ruborem suæ conscientie.

Ad quintam questionis partem, num obligetur Episcopus in consecratione voto obedientie ad firmitatem actus emittit; & respondetur non esse adstrictum huiusmodi votum ad prædictam firmitatem, & stabiliter status Episcopalis hoc votum non desiderat necessarium, eo quod patet ex variis expressis foemulis, consecrationis nulli esse adductum votum præfatum consecrationis, quia etsi Ecclesia potuisset illud cōiungere ordinationi Episcopi, & non Sacerdotis, illud non fecit, non enim constat ut sit in eo alia obligatio castitatis quam in sacerdote, licet forte ex dictis propter personam circumstantiam sit maior: ita Suarez de Religione tom. 3. lib. 1. c. 16. n. 25. Diana p. 12. tr. 1. ref. 96. & ubi addit rem esse clarissimam de obligatione voti paupertatis & obedientie, quibus non inrentur Episcopus, & quod nec vllum votum fiat ab Episcopo electo & confirmato acceptè & suscipiente curam pastoralis, quia vel illud votum est de præstantis, ac exequendis actionibus sui ministerii, vel de perseverando in illo ministerio; ut probat primum dictum ex c. Ego N. de iur. iur. ubi

14 quam plura dixi; † secundum, ex a. n. cum pridem, in fine de renuntiatione, & concludens vt ad immutabilitatem status Episcopi sufficiat moralis obligatio permanendi in illo munere octa ex pacto inito cum Ecclesia: inclusio in ipsa acceptione Episcopatus cum conditionibus prescriptis, vel ex mutuo consensu contrahentium vel ex iure Pontificio; imò Suarez existimat ad rationem status sufficere pactum esse perpetuum à quo recedere quis non possit sine consensu alterius contrahentis; inferens vt licet à Pontificibus non esset addita illa conditio quod Episcopus non possit delere suam Ecclesiam sine sua licentia; vt latè dixi suprà sub Rubr. & tit. de renuntiatione, satis esse ad rationem status quod non possit illam dimittere sine consensu ipsius Ecclesie, seu eligentium; hanc etiam sententiam docet Gerunda cum aliis de Episcopo tom. 2. lib. 3. dist. 13. §. 3. num. 15.

15 Nec prædictæ allegationi obstant D. Thomas 2.2. quest. 174. art. 4. §. 8. & clarus quest. 185. art. 4. §. 189. art. 7. & resp. sent. 18. Chartianus ap. sent. de regimine Episcoporum art. 3. Sotus lib. 10. de iust. quest. 12. art. 4. & Vbalden. in tom. 3. doctrinæ fidei lib. 3. tit. 2. c. 17. dicentes hoc vocum esse solemne quia Episcopus non potest delere Episcopatum nec ad alium se transferre sine dispensatione Pontificis inde putantes non posse illam perfectionem consistere sine voto solemn. indicans D. Thom. ex prædicto fundamento in instructione Episcopi intervenire professionem solemnem per quam Episcopus constituitur in perfectione status. Respondetur enim ex iam adductis num. præced. quantumvis Thomas Hurtad. clericor. minor. tom. 2. tract. 1. tit. 1. §. 9. tom. 2. num. 1604. defendat in prædicto sensu D. Thom. nam vt dixi dubio præcedenti Episcopus nullam obligationem habet ad castitatem quam ratione voti annexi Ordini facit; & sic nec aliud votum vt excogitat Suarez idem probans de illo Episcopo qui renuntiavit Episcopatu; in quo nec aliquod voti reperitur, vt colligitur ex c. inter corporalia de renuntiat. dicens nihilominus in illo remanere quidquid consecrationi Episcopali annexum est; idem etiam de illo qui sine titulo aliquem Ecclesie Episcopus consecratur: nam cum illi non imponatur pastoralis cura; non potest exstiterè votum illius.

16 Ad sextam questionis partem, an consecratio Episcopalis sit maior ordinatione Sacerdotali, & quia punctum hoc satis dissolui queit ex his quæ dixi suprà sub Rub. quest. 1. vers. ad quartam, vbi egi de ea, an ordinatio Episcopalis distinguatur ab ordinatione Presbyterij, ideo breuiter contra nonnullos hæreticos inter quos olim Arius teste Epiphonio 1. rail. 75. & D. August. lib. de heresib. tu. 6. cap. 35. cum esset Presbyter dolereque quod non posset ordinari Episcopus corpi docere Episcopum non esse maiorem Presbytero, & Ioannes Viclesius teste Valdensi lib. 2. de doctrina fidei, art. 3. c. 60. Caluinus lib. 4. iust. c. 4. §. 2. qui dixit solo iure humano maiore esse Episcopum, & proinde se habere inter Presbyteros sicut Consul se habet inter Senatores Chæstius in exam. sess. 23. Trid. & Erasmus in præv. ad Tim. c. 4. nouissimeque impius Calvinista Chiodius Salmatus de Papæ potestate, euenim Catholica doctrina omnino sequenda, & extirpanda prædicta hæreticorum; ex Tridentino sess. 21. can. 6. per verba illa: Si quis dixerit in Ecclesia Catholica non esse Hierarchiam diuinam ordinationem infirmam, quæ consistat ex Episcopis, Presbyteris, & Ministris Anathema sit, & can. 7. ibi: Si quis

dixerit Episcopos non esse Presbyteris superiores, & diuina scilicet ordinatione Hierarchia de qua superioris Causa; vel non habere potestatem confirmandi vel eam quam habens illis esse cum Presbyteris communem, &c. Anathema sit; † & ibi: cap. 4. vbi ordinationem Episcoporum; distinguens à simplicibus Sacerdotibus affert Episcopos ad ordinem Hierarchicum diuinum iustitiam præcipue pertinere, & in locum Apostolorum succedisse Presbyteris superiores; † potest enim Episcopus ordinare Sacerdotes quod Presbyter non potest docent Damasc. in epist. Epiphania heres. 75. Chisollom. Theophilactus, & Occumenius in 1. ad Thoma. c. 3. & 4. Leo Papa epist. 8. & D. Hieronymus epist. 85. ad eugrimum, vbi sic ait: Quod facit Episcopus excepta ordinatione quod Presbyter non facit Clem. Rom. in Can. Apost. 1. c. 2. Ignatius in epist. ad Philadelphios. Dionysius in cap. 1. celest. Hierarchia. Anacletus epist. 8. c. 1. Damascus in epist. 5. Hieronym. in epist. 14. ad Marcellum de erroribus Montani. Et Augustinus Psalm. 44. circa illa verba pro patribus tuis nam sunt tibi filij, qui etiam in epist. 85. ad Eugrimum in fin. & Leo Epist. 28. ad Episcopos German. & Galia & Concil. Hispanie 11. can. 7. † addunt Episcopos tenere in Ecclesia Christi eundem locum quem unigenita tenebat Ordo Summorum Sacerdotum; nempe Aaronis & successorum.

Presbyteros verò tenere eundem quem tunc tenebant filij Aaronis patre viuenti, id est minores sacerdotes, ac demum Diaconos tenere locum Leuitarum, sed illi tres ordines erant aliis superiores in Sinagoga ipso iure diuino, & distincti consecratione, officijs, vestibus, ex diuina institutione; vt patet ex c. 18. & 40. Exod. & Leuit. c. 8. & Numer. c. 20. & 34. ergo iuxta mentem illorum Patrum distinguuntur in Ecclesia Episcopi, Presbyteri, & Diaconi, ob idque Episcopos Christi ordinatione esse superiores Presbyteris, vt Presbyteri Diaconis.

Fundamentis inquam hæreticorum ex sacris litteris respondi sigillatim suprà in Rub. quest. 1. vers. ad quartam, & ouise videbis D. Thom. 2.2. qu. 184. art. 1. ad 1. Medus lib. 2. de Sacram. hum. conuent. c. 5. Martion de sacram. tom. 2. disp. 66. sect. 3. num. 17. Diana nouissime p. 1. tract. 1. vers. 76.

Ad septimam questionis partem an Episcopi consecrati negligentes vel per salum promouantur, & supposito vt de iure teneant quilibet electus Episcopus intra tres menses à confirmatione pontificia: & literarum expéditione consecrati, etiam si sit Cardinalis, vt constat ex Concil. Calcedonensi, cap. 25. cap. quatuor. dist. 75. cap. quatuor. dist. 100. & Trid. sess. 13. cap. 2. de reform. & sess. 7. cap. 9. de reform. quod si negligens sit in petendo confirmationem, tunc etiam illa debeant computari illi tres menses.

Nili necessitas cogat amplius differte; vt constat ex dictis cap. quatuor. dist. 75. & 100. veluti propter morbum Episcopi consecrandi; vel si impediatur ab hoste, & ita tu. de clericis agrotante, vel si de iure impediretur, veluti quia excommunicatus censurauit alia irrecurus est, & per ipsum non stetit, quominus absolueret, vel de aliquo delicto accusatus est, & antequam innocentem se probet tempus hoc elabatur, item & si in esset super Episcopatu eaque durante tempus elabatur; sicut etiam si promotus esset à Papa & licentiam consecrandi non haberet: sic Tabiena verbo Confirmatus, in communis, quest. 9. Angelus verbo Consecratus Episcopus cap. 100.

De Temporibus ordinat. Quæst. III. 235

capitulum, Rosela verbo Confirmatio electorum, D. Antonius. 1. 7. tit. 1. c. 16. Sylvestri consecrat. 1. quæst. 3. Turrescruata in dist. cap. quoniam dist. 100. Sanchez bene in apocal. tom. 1. lib. 7. c. 1. dub. 15. num. 13. Vigolus de potestate Episcopi c. 2. num. 1. fol. 8.

14 Igitur aliquo ex prædictis impedimentis non adveniente, Episcopus à die confirmationis distulit culpam suam consecrari, tunc privabitur ad perceptionem fructuum, & eadem tenebitur ad perceptionem restitutionem, sic relati & Diana part. 12. tract. 1. Res. 55. & 56. legendus ex dict. c. 2. Trid. dist. sess. 23. ubi habetur quod si Episcopus electus intra tres menses non consecratur; teneatur ad fructuum perceptionem restitutionem. † Et si intra totidem alios tres menses ad postea facere neglexit: Ecclesia sit ipso iure priuatus; & ego addo ut ad illorum restitutionem non teneatur in foro conscientie, ante sententiam iudicis declarationis; argui. eorum que dixi ut eorum non ab homine de indic. a. 9. 28. sic cum Lessio de sustit. 2. c. 34. num. 103. Meniquez lib. 20. c. 13. n. fin. in glossa littera V, X. Suarez de legib. lib. 5. c. 8. num. 13. Illucius de benef. tract. 41. c. 5. num. 23. vers. & quidem 1. Eragunde in decalogo tract. 2. lib. 3. c. 29. num. 15. quod est verum; etiam ipso iure ante iudicis declarationem existimant squallere de oblig. & privileg. Episc. part. 1. c. 4. num. 13. & Thesaur. in praxi de pœnu. part. 1. verbo Episc. c. 2. Nauarrius in mon. c. 25. num. 108.

15 Bonacina de legib. dist. 1. quæst. 1. part. 7. §. 2. num. 28. esse priuatum non consecratum in tempore dicto.

16 Et hoc quantumvis Verban. VIII. in breue Reformationis factæ Penitentiariæ prohibuerit maioris Penitentiariæ & ceteris officialibus penitentiariæ super pœnis præfatis Concilij Trid. dispensare scilicet ut non valeant tulum teualidare vel fructus condonare; nam intelligi potest ut eius prohibitio procedat solum in casibus in quibus clarè constet Trid. in foro conscientie ante sententiam inducere priuationem tituli & restitutionem fructuum; item ut firmant relati doctores, & Angelus Boilius tract. de effectib. matrimonij cap. 5. num. 96. P. Thomas Hurtado videndus var. tom. 2. tract. ultimo ref. 1. 2. §. 4. num. 700. verba illa sunt ipso iure priuati, per te non significat voluntatem legislatoris esse, ut talis pena in foro conscientie incurratur ante sententiam declarationis alia etiam addentes.

17 Notandum est pro complemento huius dubij cum glossa in dist. cap. quoniam dist. 175. & ibi Turrescruata posse contingere causam iustam ut confirmatus Episcopus nunquam consecratur, ut si incapacitatem ita vitetur corpore, ut postea non debeat ordinari, cum tunc talis nunquam sit consecrandus, bene tamen ei permitti administrationis eorum eorum que sunt iurisdictionis, suppletque ea que sunt ordinis per alium Episcopum, ut patet ex textu in c. Pontifex 7. g. 1. sequuntur Sanchez & Diana ubi supra tamen si sua culpa, vt pote si per indignationem membrum sibi munisset tunc inquam non euadere prædictam penam firmat Diana sub dicta ref. 55.

18 Notandum est secundo quod si Episcopus ultra tres menses distulit consecrationem possit omnia beneficia retinere que alia vacarent à die consecrationis, quia ex quo dilatio illa non est culpabilis ratione legitime dispensationis nulla est ratio cur beneficia vacantia retinere non possit ex doctrina rectus in cap. cum eo de elect. lib. 6. in terminis San-

chez de matrum lib. 8. dist. 1. n. 24. cum Felino, Rebuffio Eutardo, Deciano, Abbate & Gambara, † 19 à die tamen consecrationis & pacifice possessionis Episcopatus, vacabunt omnia beneficia prius obtentia, vt probant Passius legendus de resign. Rodriguez in numma p. 2. cap. 10. in fine, sed Diana dist. ref. 55. in fi. ep. 1. tract. 1. & Gigas de pœnu. lib. 4. 49. dicunt ut possit Episcopus retinere pensiones si quas in aliquo Episcopatu habebat cui deinde si in Episcopali dignitate succederet postea dimitteret.

Ad Octauam quæstionis partem, an scilicet consecrati Episcopali recepta per salum inducat suspensionem; in quo dubio, supposito alio supra assignato, in vers. ad sextam; & alio ibi assignato, ex Rub. quæst. 2. vers. ad quartam dico, vt quia appellacione ordinum non veniat in his legibus penalis consecratio Episcopalis ideo qui suscipit per salum consecrationem Episcopalem non incurrit suspensionem contra ordinatos per salum: ita Rubens in aphor. Episcopus. verbo consecratio, num. 4. Diana dist. p. 12. tract. 1. ref. 109. alia notans Suarez de consensu. 3. num. 53. in vers. dubitans tandem circa hanc causam postq. qui omnes addunt vt Episcopus à pontificalibus sit suspensus qui scienter consecratur ab Episcopo hæretico, schismatico, excommunicato, interdicto non tolerato, aut simoniaci per sententiam declarato, & modo dicto supra, quæst. preced. sub vers. ad quartam, verb. de iure, & idem existimo dicendum de consecrato ante legitimam ætatem, vt supra dixi dist. quæst. preced. vers. ad secundam, in verbo de ordinato Episcopo ante legitimam ætatem.

Ad vicimam quæstionis partem, igitur de vite & monum processu antequam Episcopus consecratur dixi supra in cap. fin. de libelli obtinione g. 4. §. 10. & addo Antonij de Dominic. in sua Repub. & contra illum Zacharias Voberius in censura penitentiæ lib. 2. cap. 2. sed quare Episcopus consecrandus ducitur vestitus veste caodica & in habitu sacerdotali, & quare imponatur eis liber super caput & humeros, quare vngantur eius manus & caput, quare ei consecrando tradatur liber Euangeliorum & ei imponatur manus supra caput & quare ei traditur Annulus & Baculus, & quare eius manus induantur chirotecijs; quare ei tradatur Mitra; quare Episcopus consecrandus offerat Episcopo consecrandi panem & vinum; quare Episcopo consecrando præbeatur osculum pacis; & quare in consecratione Episcopali tres Episcopi adhibeantur; & quare alij Ritus in consecratione Episcoporum adhibeantur, & de singulorum mysterio tractat abundè Gerunda de Episcopo tom. 2. lib. 2. dist. 2. per totum. Augustin. Barbosa de pœnu. Episcopi p. 1. tit. 1. cap. 5. Stanislaus Socolovius in epistolarum de consecrat. Episcoporum sine oratione 4. impressa in suis operibus Cracoviz anno 191. art. 411. vsque ad 484. Diana p. 12. tract. 1. ref. 110. & à ref. 113. ad 125. Hallier. de Sacram. elect. p. 2. c. 3. art. 4. §. 1. cu. 1001. Andreas Sualay in Paupula Episcopali lib. 1. per totum, qui omnes & alij cum eis abundè singula expendunt; vbi videbis.

Ad Text. in Cap. VIII. & Cap. XVI.
hoc titulo.

QVÆSTIO I.

*An ordinatus extra tempora, maneat
suspensus, aut suspendatur. Et an
cum eo Papa, vel Episcopus
dispenset?*

S V M M A R I V M.

- 1 Ordinatus extra tempora suspenditur, & ordi-
natus punitur, aam ipso iure, à num. 2. 3.
& 4. ubi quidam sarr antiquo, sed quid he-
dat, à n. 5.
- 3 Constitutio P. incipit, cum ex sacrorum, n. 6.
in qua habetur lectum hoc Bulla, num. 10.
14 & n. 14.
- 6 Constitutio Sixti P. incipit, auctum & salutare.
- 7 Constitutio Clem. VIII. incipit. Romanum
Pontificem.
- 8 Trid. sess. 23. cap. 8. de reformatione, n. 11.
- 9 Ordines suspensus sine iustitiam sua ordinari
am suspenditur, & n. 11.
- 10 Ordinatus in maioribus extra tempora suspendi-
tur, non si in minoribus, num. 15. excusatur
si bona fide ordinaretur credens fieri possi-
num. 15.
- 11 Ordinatus extra tempora, est impeditus ad su-
periores ordines ascendere, non sic in antea
suscepit.
- 14 Beneficia conferri non possunt ordinato in sacris
extra tempora, secus si ordinaretur in mior-
ribus, n. 15.
- 16 Dispensat cum ordinato extra tempora solus
Papa secundam probabiliter sententiam
n. 17. 18. & 19.
Cap. consultationis 16. hoc tit. & numerus se-
quentibus.
- 19 Textus iustit intelligitur.
- 20 Suspensus posita ab Episcopo sui iure ordinario po-
test & tolli ab eodem, aisi male ordina-
do stilletur ad Papam.
- 22 Dispensare potest Episcopus in suspensione, seu
irregularitate ordinati extra tempora, si sit
occulta.
- 23 Dispensatio ordinati extra tempora presumitur
ex lapsu 30. annorum.

VRbanus III. decidit in textu nostro quod ordi-
natus extra tempora suspenditur, donec
dispensetur cum eo, & quod punitur ordinatus sub
cap. 1. dixi iam de penis, in quibus incurrunt tam
conferentes duos ordines sacros in eadem die, quam
eos recipientes; nunc verò de penis, in quibus in-
currunt ordinati extra tempora, item de ordinatores.
De ordinato quod sic suspenditur probat solet ex
cap. 2. hoc tit. & ex nostris iuribus. † Sed nùm ipso
iure, suspensus illi incurrunt, vel sit pena impo-
nenda, est dubium inter Doctores; sat verò de sus-
pensione loquuntur iura in dicto cap. cum quidem
ibi: Et ordinato a suspensus ordinibus tandem redde-
re debet expensis, donec apud nos restitutione gra-
tiam consequatur, & ex dicto cap. consultationi, ibi
quod pro transgressione huiusmodi primo cu punitio-

ria imposita competentis sustinere poterit in susceptis
ordinibus ministrare, & ex verbis textus in dicto cap. 2.
ibi: Taliter ordinari, non debentur permitti in susceptis
ordinibus ministrare, nam apud nos sic ordinatio
dependet a iure; Ex quibus verbis probat Suarez so-
lum probari penam imponendam, non ipso iure la-
tam, de cens. diff. 3. sess. 1. n. 30. & etiam probat ex
textu in cap. diff. 75. ubi designantur tempora desi-
gnata ad ordinandum, nec penam aliquam ibi trans-
gressoribus imponi; & sic dicit quod etiam Sylvestri,
& Angelus, verbis irregularitatis, cum nonnullis
Canonistis dicant hanc suspensionem ipso iure in-
curri; tamen esse tantum ferendam ex iure auxil-
quo, ut etiam sententur Innocentius. Hostiensis. Panor-
mitanus, & alij; quia nullus est textus, quo sus-
pensionem probetur; imò ex sententia glossæ, Clem.
fin. de auct. & qualitat. ordinum suspendendi, tam
promouens quam promouens.

Verum poterit Sylvestri, & Angelum, adducere
suis quos sequitur Suarez, videtur dicere alij Do-
ctores quod promouens extra tempora suspendatur,
promouens sit ipso iure suspensus; sic probat
Barbosa in pastoralis pars. 2. allegat. 17. sub nota. 9. in
verf. de iure, quatenus dicit quod licet Hostiensis
Ioannes Andreas, & Buris in textu nostro velle-
ant tenere contrarium primo aspectu nihilominus
quia post modum, eorum sententiam in hac parte
remittunt ad nostram in cap. litterarum hoc tit. ubi Ioan-
nes Andreas, mon. 15. Buarius. & Hostiensis in simi-
libus verbis, quo loci promouens ipso iure esse
suspensum affirmant, & hoc insensu affirmandum
eos tenere dicit Barbosa, ut sequatur V golinus, de
potest. Episcopi, caput 26. §. 25. numero 2. † Mihi
tamen de iure plausibilior videtur prima sen-
tentia ex nostro textu; & aliis, nec enim illi
Doctores cum se remissent ad textum in dicto
cap. litterarum loqui deberent de nostro casu, sed
de alio ponderato iam supra sub his, que dixi in
cap. 1. hoc tit. ubi expendit textum in dicto cap. lit-
terarum, de pena (cilicet recipientes duos Sacros or-
dines in eadem die.

Predicta sunt de iure antiquo, sed iam aliter
sanctum est de iure nouiori, cum ex constitutione
Pij, quæ incipit, cum ex sacrorum, ordinatus
extra tempora, sit suspensus ipso iure, ut ex eius
littera, quam refert Barbosa dicta allegat. 17. p. 2.
aam. 10. & 11. deducunt Nauarrus in manuali
cap. 37. num. 141. versu quatuor dicit, de conf. 42. num. 7.
vers. 11. hoc tit. in antiquo, & conf. 7. sub tit. de cle-
ricis excommunicato ministrant, quæ extraxit, &
expendit Suarez dicta diff. 10. de cens. sess. 13.
num. 30. in fine, loquitur tantum in recipiente ordi-
nes sacros, ac merito; quia minores ordines, ut
supra dixi sub dicto cap. 1. & 2. non habent tempora
determinata, ut probat textus in cap. de eo 2. hoc tit.
per quem sic dixi sub dicto cap. 1. & addit Barbosa
dicta allegat. 17. num. 19. hanc Bullam Pij III. ob-
seruari semper in hac materia, quam postea con-
firmasse dicit Iulium Pap. III. in sua Regul. Cancell.
& alios successores, necnon Clem. VIII. & S. D.
Paulum V. felicis memorie in regula 23. per hæc
verba. Item de Clericis extra tempora a iure statu-
ta, sine ulla exactione legitimam, aut absque demon-
strati litterarum ad sacros ordines se promouere facien-
tibus, pro tempore etiam vultu consultationem pia me-
moriam Pij I. similiter prædecessorum suo desuper sta-
tam, & in dicto Cancell. Apostol. lib. descriptam, qua
incipit cum ex sacrorum, &c. pari modo obseruari,
&c.

Sed adhuc videtur non sic ex predicta Pij con-
stitutione

situationse seruandum, cum ex constitutione Sixti V. contra Clericos malè promotos, quæ incipit *Sanctum, & salutare* sub dato Nonis Ianuarij 1588. non solum suspendi ipso iure promotos extra tempora, verum etiam illos ita promouentes ad sacros, vt in §. vi. *igitur cum dubio sequentibus prædicta sua constit. continetur.* ¶ Tamen Clem. VIII. in sua constitutione, quæ incipit *Romanum Pontificem*, testrinxit, ac modificauit ad terminos sanctionis Pij V. vt in illa dicit, & notat Barbofa *suprà sub dicto n. 9.* quæ constitutio non meminit ordinatoris, & hanc Pij II. constitutionem semper obseruari in hac materia, tenet nouissime Aegidius Trullench. *de Sacram. lib. 6. dubio 3. sub dicto num. 2. & num. 3.* vbi alia expendit, & bene demonstrat etiam Barbofa *hic num. 3.* iterum Bullas recensens.

¶ Et aduersus huius antiquum, item & aduersus prædictas Bullas insurgens ex Trid. sess. 23. cap. 8. *de reformat.* vbi suspensionis pœna anni imponitur aduersus ordinatoris extra tempora, ¶ Sed respondetur textum Trid. libi referri ad eum, qui sine testimonio sui Ordinarij ordines suscipit, vt declarat Vgolius *dicto §. 25. Bonacina de censuris disp. 3. quæst. 6. puncto 3. num. 5.* vbi etiam ad hanc suspensionem incurrendam non requirit præsumptionem, vel ignorantiam affectatam, sed sufficere ignorantiam moraliter culpabilem, sequitur Barbofa *dicto n. 9. in fine alleg. 17.* contra Salzedum ad Bernardum Diaz in cap. 26. *lit. A.* verbum verò *qui extra tempora*, dicentem hunc suspensum esse per annum in casu, de quo loquimur, vt nouissime tenet expendens Trid. locum idem Aegidius Trullench. *dicto dub. 9. sub num. 2.* ¶ Vbi dicit *num. 3.* prædictam Pij II. Bullam solum habere locum in his, qui ordinantur extra tempora in sacris, & maioribus ordinibus, non sic in minoribus, & in prima Tonsura; quia vigore prædictæ constitutionis, item, & iuris communis nullo modo comprehenduntur ordinari in minoribus extra tempora constituta, vt docent Nauar. in *manuali cap. 25. num. 70. & cap. 27. n. 241.* Campan. in *Rubr. Iuris Canonici Rubr. 6. cap. 2. num. 21.* Barbofa *2. p. allegat. 16. num. 14.*

¶ Vt verò talis suspensio incurratur, necessum est vt præcedat culpa grauis, vt supra dictum est, & occurrat tenet Suarez *de censuris disp. 11. dist. sect. 1. num. 31.* dum ait quod si quis bona fide extra tempora ordinetur, vel credens se habere legitimam facultatem, vel Episcopum illam habere, vel ex alia simili ignorantia inculpabili; tunc licet excusetur a culpa, ita etiam a suspensione. Rursus quia suspensio hec dicitur culpe proportionata: unde ait licet verba extra temp. Pij II. sint hæc *Assuam ordinem executione ipso iure suspensi sunt*, nihilominus censet intelligenda de ordinibus sic malè, & extra legitimis temporibus susceptis, oam in eis tantum deliquit. ¶ Et addit etiam consequenter, vt etiam sit impediens, ne vterius ascendat, non verò ne in inferiori ordine viatur, si illud legitime suscepit; nec refert quod illa extrauagans dicat *assu ordinem* in plurali, nam loquitur etiam in plurali de omnibus sic ordinatis, & eos dici suspendi a suis ordinibus, & intelligi accommodatè, id est vnusquisque ab eo ordine, quem malè suscepit, & hoc magis declarat per verba sequentia eiusdem Bullæ, ibi: *Si suspensioe durante in eisdem ordinibus inuoluerantur, irregulares fiant in eisdem scilicet malè susceptis*, a quibus suspensi sunt, ¶ quæ etiam declarat Barbofa *dicta alleg. 17. num. 18.* procedente respectu ordinum sacrorum, non si ministrassent in prima Tonsura, aut aliis minoribus Ordinibus, qui

non comprehenduntur in Bulla, vt probant etiam plures quot ipse citat *dicta 2. p. allegat. 16. num. 14.* quod repetit idem Barbofa *hic sub dicto n. 3.*

Quare etiam dices, vt attentò prædictæ Bullæ Pij II. rigore, & tenore, dicendum est, vt durante illius suspensione non possint Clerici confecti beneficiis, cum ille careat ordinè in executione secundum resoluta per Couar. in cap. *Alma mater* p. 1. §. 7. num. 1. contra Nauarrum in *manuali cap. 27. num. 162.* quod sequitur Barbofa *dict. p. 2. de officio Episcop. allegat. 17. num. 12.* intelligens de clericis in maioribus de quibus loquitur prædicta Bulla. ¶ Quia si in minoribus ordinibus constitutis conferantur collatio valida erit vt resoluit cum Miranda in *manuali Prælator. tom. 1. quæst. 39. art. 7. conclus. 1. in fine*, & addit idem Barbofa *hic sub dicto num. 3.* prædictam Bullam Pij II. addere, & decidere vltra alias penas à iure indictas, posse etiam beneficiis Ecclesiasticis iure priuari.

Vnde iam pro materia textus in *dist. cap. consuetudinum* 16. huc pro. dubium est, qui comperat dispensare cum suspensis; eo quod ordinati fuerint extra tempora & multi existimant posse proprium Episcopum, si non sit particeps illius delicti, sic per textum in *disto cap. consuetudinum*, & colligunt ex eo textu plures, quos refert Barbofa *ibi num. 1. & 2.* vbi ait dispensationem cum eo, qui extra tempora ordinibus fuit initiatus ab Episcopo qui in nulla fuit culpa obtemperare posse, vt post condignam penitentiam, susceptos ordines possit exercere, vt per Salzedum ad Bernard. Diaz in *præf. cap. 26. lit. O. in fine.* ¶ Imò idem Suarez postquam abundanter probauit *de cens. disp. 31. dist. sect. 1. num. 32.* à solo Papa dispensari posse in fine illius numeri, aut iuxta probabilem opinionem post sufficientem punitionem, & emendationem ab Episcopo illam suspensionem tolli posse: & videtur etiam probari iuxta terminos illius constit. Pij II. *supra* relaxat; eo quod Papa ibi non retinuit abolitionem in ea constitutione iuxta doctrinam Arnulxi verb. *suspensio* num. 22. Syluester eodem verbo num. 8. vers. *tertiuus*. glossa Clem. 1. §. *penult.* verb. *excommunicationis de heret. vt in excommunicatione animaduersum* reperitur, quoties conditor Canonis ibi specialiter non reseruauit; quia eo ipso concessisse videtur facultatem illi abolendi eum citatis à Gutierrez *Canonice lib. 1. cap. 5. à princip.* Suarez *de cens. disp. 7. sect. 4.* cum concessum dicatur quod expressè non repetitur prohibitum iuxta text. in *l. nec non §. quod omni, ff. ex quibus causis*.

Veniunt tamen iam hodie solum Papam, aut Legatum de Latere ex speciali commissione, sibi data potestate cum ordinatis extra tempora dispensato dicendum est, vt docent Rebutius in *praxi benef. p. 2. tit. de Clericis ad sacros ordines malè promotis*, glossa 2. num. 13. Barbofa *hic dist. n. 2. in fine*, Syluester verb. *irregularitas* num. 12. vers. *hodie autem* Nauarr. in *manuali cap. 25. num. 70.* Maiolus de *irregularitat. lib. 1. cap. 30. num. 9. in fine*, Iacobus de Grassis in *decis. aures lib. 1. cap. 8. num. 15.* Gutierrez *Canonice lib. 1. cap. 16. sub num. 21.* Bonacina *de censur. extra Bullam disp. 3. quæst. 3. puncto 3. in fine*, ex ea ratione quia in illa constitutione Pij II. non ad aliquod tempus suspensionis, censuram Papa infligit, irregularitatemque incurri, decernit, ex quo euent, vt perpetuò dicatur indicta, & Rotæ Romana generaliter loquens firmavit contrauenientes decretis dictæ constitutionis, perpetuò esse per eam suspensos, in militem Abbatia 24. Ianuarij 1590. coram Reut. P. Gypso, & ita docens Barbofa

bola ipse de officio Episcopi p. 1. dist. alleg. 17. a. n. 14. videndus, probat etiam ibi num. 16. nam & abique temporis praefinitione penam imponens ceterum illam perpetuo intelligere ex i. seruu, sed de penis glossa verbo *perpetuo*, in cap. *expunctis* 4. ceterum de electis, glossa verbo *in perpetuum* in cap. *ex litteris*, de consuet. ubi Abbas num. 10. Felinus in c. *iam litteris* 33. de testibus 1. in fine.

- 19 Hæc enim vera sunt hodie per dictam constitutionem Pij, sed ego contendo à solo Papa posse dispensari, cum male extra tempora ordinato magis probabiliter, quia ex textu in *dist. cum quidam* 8. de quo dico hic, probatur, & significatur Papam solum posse hanc suspensionem tollere per verba illa, *Ordinatus à suspensus ordinibus tantum debet reddere experte, donec apud nos restitutus gratiam consequatur*, ubi significatur suspensionem fuisse ponendam ab Episcopo; & semel autem positam, solum Papam posse illam auferre; & ita glossa sentit, ibi, ex vi illius textus, licet in *dist. cap. consultiarum*, censetur ibi esse moderatam relaxationem illam, & potestatem Episcoporum ampliatam: ita docet Suarez *dist. disp. 31. de cens. sect. 1. dist. n. 32.* ubi expendit textum in *dist. cap. consultiarum*, dicens non esse ibi sermonem de solutione suspensionis ipso iure late, sed de commutatione suspensionis ferende in aliquam penam. † Imò addit cum ytroque Abbate antiquiore, scilicet, & Panormit. Episcopum, quando ponit suspensionem suo iure ordinario eodem, posse illam tollere, ibi tamen retenuit Papæ; quia Episcopus ipse ordinarius deliquerat male ordinando, & non ipsum ponere penam, sed Papam præcipere Metropolitanis illam imponere; idcirco sibi dispensationem referuasse, quia nec Episcopus erat dignus ratione suæ culpæ nec Metropolitanus erat iudex ordinarius, sed delegatus, eique commissam fuisse punitionem, non liberationem ad maiorem delicti punitionem, & fortasse iniuriam ordinariis, quæ dici idem Suarez rectè procedere de eo tempore, quo hæc suspensio imponebatur, & non à iure.

- 21 Cumque aliqui existiment *Tit. dist. 13. cap. 8. de reformat.* commississe Ordinarii determinationem temporis, pro quo duratura est talis suspensio, & consequenter eius ablationem illi commississe, v. refert Suarez supra *dist. n. 32. circa finem*. Sed cum iam supra expendimus *Tit. locum*, ut non loquatur de eo, qui ordinatur extra tempora, sed sine legitimis litteris dimissis: nam ut dicit idem Suarez, verba, ibi: *Si secum fiat &c.* tantum referantur ad ea, quæ in proxima Clausula continentur; & non ad capitis initium, ubi fit mentio de ordinationibus, statim temporibus faciendis, ut euidenter patet ex contextu; sequitur, ut eorum sententia ex adductis bene sit impugnata, & de intellectu prædictæ Bullæ Pij V. adiunges quos congerit idem Barbosa *in cens. ad dist. Tit. c. 8. in 31.*

- 22 Iam verò pro complemento notabis quod si suspensio, vel irregularitas illius qui ordinatus fuit extra tempora sit occulta, possit in ea Episcopus dispensare virtute *Tit. Concil. sess. 24. de reformat. cap. 6.* ut sumunt Bonacini de censur. *disp. 3. quæst. 6. puncto 5. num. 3. vers. Tertio*, Barbosa *dicta 2. p. in pastorali, disto allegat. 17. num. 17.* & docet nouissimè Agidius Tullench *dist. lib. 6. de Sacram. cap. vices, dubio 9. num. 2. in fine.* † & Rota censuit apud Farinacium *decis. 200. p. 2. recent. num. 5. ex l. p. 20.* annorum præsumi dispensationem, sicut refert idem citatus Barbosa *disto num. 17. in fine.* † Et

- 24 vtrum suspensio iuxta prædict. consuet. Pij II. possit

ab Episcopo dispensari, videbès Aloysium Riccium in *decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 93. p. 4.* ubi *decis. 90.* querit, & dissertit, an in pœnas dictæ Bullæ incedat, qui ignoranter prohibita in illa egit, de quo iam dixi supra, & de textu nostro in cap. *cum quidam*; videbès hic Antonium Naldum.

QVÆSTIO II.

Ansi ordinatores, & ordinandi non seruent de vno ordine ad alium interstitia temporum, suspensio ab executione ordinum. Et an Episcopus dispenses in illis.

SVMMARIVM.

- 1 Ordinatores, & ordinati extra tempora vnum suspendantur ab executione ordinum, ut illi, qui conferunt & suscipiunt ordines duos sacros in eadem die n. 2. & à n. 8.
- 2 Interstitia dicuntur tempora intermedium de vno ordine ad alium, anni vnus statuitur, vbi interim ordinandi instituuntur commodius, num. 3.
- 3 Annus interstitiorum ad ordines, qualiter computetur.
- 4 Bulla Cruciatæ publicatio quoniam sit seruandum computationem anni Ecclesiastici.
- 5 Interstitia ad ordines minores, computantur de ordinibus generalibus ad alios; non cum in ipso datur præceptum super intervallo, numero 7.
- 6 Ordines minores recipiendi consuetudo in cadent die est seruanda.
- 7 Ordinatus de voluntate Episcopi, non seruatis interstitiis, nullam penam incurrit, numero 9.
- 8 *Tit. sess. 13. cap. 11.*
- 9 Interstitiorum dispensatio inter Diaconatum, & Sacerdotium est difficilior; est tamen arbitraria semper iuxta qualitates, de quibus num. 11.
- 10 Vtilitas, & necessitas, ut dispensetur in interstitiis simul requiritur, alij contra.
- 11 Interstitiorum dispensatio debet clare fieri ab Episcopo, vel assumendo ad ordines vtraque animum; & à quibus aliis fiat, num. sequentibus.
- 12 Vicarius dispensat in interstitiis de licentia Episcopi, vel Capituli, Sede vacante, numero 15.
- 13 Capitulum, Sede vacante dispensat in interstitiis.
- 14 Abbates, & superiores ordinarii num dispensent in interstitiis cum subditi, aut stellet ad Episcopum, n. 17. & n. 19.
- 15 Ordinarius non dispensat in interstitiis cum non subditi, quo ab eo ordinatur, sed proprium Episcopus ordinari.
- 16 Dimissorias dant regulares superiores suis subditis ordinandis; essi non dispensent in interstitiis; quod ex privilegio Societatis Iesu, num. 20.
- 17 Episcopus non dispensat in interstitiis cum familiaribus suis, nisi ratione beneficij collati, numero 21.

AD primam quæstionis partem videtur respondendum sic esse suspensos quemadmodum suspenduntur illi, qui in eadem die duos factos ordines conferunt, vel recipient secundum quæ expendi supra sub cap. 1. hoc tit. explanando iura in cap. 2. ap. 3. cap. Interdu, cap. dilectus hoc titulo, & ita videtur sentire Suarez de censuris disp. 31. scilicet. qui cum disputat de pœna suspensionis contracta ad iunctos Episcopos ordinantes, ac ad iunctos ordines male recipientes, agit laudat ibi a. num. 4. de octava suspensionis ipso iure lata non servatis temporum interstitiis: & Sixtus V. tulit suspensionem ipso facto.

Sed cum ibi dixerim aliud esse delictum contractum ex suspensione duorum ordinum sacrorum in vna die modo ibi dicto, de quo iura relaxa intelliguntur, ut opinor etiam expendit idem Suarez cum ab eo relatis, ac est delictum contractum, si ordinandus non servet temporum interstitia de vno ordine ad alium i. sed clarioris doctrinæ gratia dico interstitia dicti temporis intermedium vnius anni, qui debet transire de vno ordine collato ad alium conferendum, seu recipientem; itaque qui suscipit ultimum minorem ordinem, nequeat ad subdiaconatum transire, quovisque integer annus transactus sit, & simili modo de subdiaconatu ad Presbyteratum, iuxta decisionem Trid. sess. 23. de reformat. cap. 11. 13. & 14. quod statutum est ut inter ordinandi commodius edoceri possint, quantum sit ordinis, quem suscipit pondus, & quanta dignitas, & cum ætate meritiim vice ac doctrina maior accrescere possit, ut dicit idem Concil. loco citato, quem ad hoc citant Vgolinius de presb. Episcopi cap. 26. §. 27. num. 2. Barbosa in pastoralis p. 2. allegat. 18. num. 1. & ad propositum plures rationes afferunt Molfesius in summa Theolog. moral. tract. 2. cap. 14. num. 2. Carolus de Grassis de essetib. clerici. in Prælat. num. 316. cum sequent. Simon. Maior. de irregularitat. lib. 4. cap. 11. a. princ. Valenzuela tom. 2. conf. 107. num. 8. & de cent alijs relati ab eodem Barbosa in dict. cap. 1. Trid. a. 1.

Quod si dubites qualiter predictus anni cursus debeat transire, respondeo non oportere, ut habeat trecentis, & sexaginta quinque dies, quo tempore annus conficiatur, sed sufficere, ut adveniat eadem sollemnitas, & dies subsequentis anni in qua annus transactus suscipit alium ordinem; sic ut interstitia non sint mathematicè computanda; ita ut ordinandus nequeat ad ordines prothoueri, nisi inter viam, & alium ordinem morum traxerit duodecim mensium completorum, sed moraliter, & iuxta titum Ecclesiæ videlicet ab vna Quadragesima ad aliam, à Pentecoste ad Pentecostem, &c. & quantum inter primam, & secundam Pentecostes, sollemnitate non sint elapsi duodecim menses: ita ducent in terminis, ac decem referunt Sorbus in compendio medicamentum, verbo ordines sacri, vult etiam id. Propter de Augusta in addit. ad Quarantam in summa Bullary, verbo Ordo. in fine. Zetola in praxi Episcopali, p. 1. verbo Ordo, vult ad quatuor circa medium. Vgolinius dict. §. 27. num. 7. Bonacina de Sacram. disp. 8. quæst. unica, p. 1. num. 33. Riccius in praxi fore Ecclesiæ, post resolut. 179. in notab. materia de hoc Sacramento Ordinis. vult, quoad Lexana in summa quæst. regular. cap. 14. num. 17. Laurent. de Franchis in contrariis. inter Episcopum, & regulares pag. 77. vult. ad septimum, Campanil. in diuers. notis canon. Rub. 6. cap. 1. num. 12. † Et comprobatur, nam etiam publicatio Bullæ cruciatæ, quæ datur per vnum integrum annum, sic ut alie

Bullæ compositionis, & defunctuorum sit de vno anno ad alium, plus, minusve, secundum morem, Ecclesiæ, ut tradit Villalobos in summa p. 1. de Bulla cruciatæ tract. 27. clausula 4. a. num. 6. cum alijs. Agidius Trullench. sic etiam tenet lib. 6. cap. vnicæ, dub. 9. sub num. 4. idem Villalobos in terminis nostri dubij tract. 1. p. 1. difficile. 12. num. 6.

Et cum ab aliquibus soleat dubitari quod interuallum interuenire debeat inter vnum, & alterum ordinem minorem, & quidam putent sufficere de vno ex temporibus generalium ordinationum ad aliud, inter quos sic putant Maiolus de irregularitat. lib. 3. cap. 24. §. 13. Vgolinius dict. cap. 27. num. 4. Alij inquam sufficere existimant illud, quod daretur de vno facto ad alium proximum inter quos sic docent Campanil. dict. Rub. 6. dict. cap. 3. num. 13. Sorbus sup. vers. Ordo. in verbo & sic bene, quod verum iudicat Barbosa in pastoralis dict. 2. a. allegat. 1. t. 1. 13. in fine, sed tutius dicit esse, si fiat interueniente interuallum de vno ex temporibus generalium ordinum ad aliud, sic Vgolinius & Maiolus. † Et addit Agidius Trullench. vbi supra dict. num. 4. inter minores autem ordines non dari præceptum de interstitiis, sed relinquere prudentiæ, & arbitrio Episcopi: an simul vel per temporum interstitia debeant conferri ex dict. cap. 11. Trid. taliter, quod si adesset consuetudo, quæ permitteret minores ordines, & primam Tonsuram in eadem die recipere, esset seruanda, ut docent Syluester verbo Ordo 2. num. 27. Campanil. dict. Rub. 6. cap. 2. num. 20. Henricquez lib. 10. cap. 19. num. 4. etenim etiam in his minoribus quædam temporis, designentur, ut in cap. in singulis 77. dist. tamen Suarez iam relaxat d. scilicet. 1. dist. 31. de censuram. §. 3. in fine, dicit antiquum esse, asserens licitum esse eos simul in eodem die recipere; præsertim vbi est consuetudo, & expresse habetur in cap. 2. de eo, qui sursum ordin. suscipit, vbi notant glossa, & Doctores, & ex cap. 3. multis tituli colligit.

Quibus suppositis ad primam difficultatem partem respondeo, iuxta dispositionem Trid. sess. 23. de reformat. cap. 11. 13. & 14. quod etiam voluisset, ut inter suspensionem vnius, & alterius ordinis annus integer interueneretur, tamen nullam pœnam adhibuit contra prædictum ordinem procedentibus, nec ita seuerè id prohibuit, quin arbitrio Episcopi id committeret; quocirca si quispiam arbitrio, & voluntate Episcopi prædictos ordines suscipiat eodem die, vel continuis diebus, ac intra tempora interstitiorum, non erit male promouus; quod si contra Episcopi voluntatem suscipiat, vel eodem die, vel non servatis interstitiis ab Episcopo designatis, tunc erit male promouus, quoad culpam non quoad censuram, ut tradit idem Suarez dict. dist. 31. scilicet. 1. num. 43. in fine, & in principio, quare Agidius Trullench. de Sacram. dict. lib. 6. cap. unico, dubio 9. a. 10. cum Bonacina dict. dist. 8. quæst. unica puncto 3. a. 35. & cum Barbosa vbi supra, nullam pœnam iuris, aut censuram incurrere, aut irregularitatem ordinantes, ac ordinatos, & Barbosa dict. allegat. 18. num. 14. cum multis probat, quod etiam sic ordinatus nullam incurat pœnam, possit tamen Episcopus sic ordinatum suspendere, & alijs pœnis ob Canonis transgressionem punire, idem Barbosa in Trid. sess. 23. cap. 13. num. 10. & 11. cum multis.

Et pro complemento huius dubij, & intellectu 2. Trid. dict. cap. 11. animaduertit cum Suarez dict. num. 43. vers. in quo, quod cum agit de anno interponendo inter subdiaconatum, & Diaconatum, suspensum addit Trid. nisi aliud Episcopo videatur.

sed cum loquatur de Diacono, & Presbyteratu, ut, nisi ob Ecclesie utilitatem, ne necessitate, aliquid Episcopo videatur, addens per hoc non esse licitum Episcopo in priori casu dispensare sine vlla causa rationabiliqua hoc est contra rationem dispensationis in communi lege, sed solum iudicari minorem causam in priori casu sufficere, & in illo utilitatem tantum spectandam esse in alio vero etiam necessitatem.

- 10 Et ait sublatam fuisse suspensionem, quam in casu, de quo loquuti sumus tulit Sixtus V. relatus in principio, sequitur Bouacina dicit. disp. 3. de Sacram. quest. vltim. par. 6. num. 9. vbi etiam dicit grauiorem causam requiri in dispensatione interdictum in interdictum, & sacerdotium, quàm inter ceteros ordines, colligens ex dicto Trid. decreto, & prosequitur cum multis Barbosa dicta allegat. 18 sub num. 4. ¶ vbi dicit quod non requiritur extraordinaria, aut publica necessitas, aut vtilitatis causa; quia Concilium remittere videtur hoc a binio Episcopi, posita utilitate Ecclesie, & necessitate, quam Episcopus secundum circumstantiam loci, & temporis, aut iuxta conditionem persone sufficiens iudicauerit, sic probans cum Menochio de arbit. casu 417. num. 30. qui cum eodem num. 31. ponit alias nempe suorum studij in aliqua vniuersitate, & etas ordinandi prouecta iuncta cum eisdem integritate, necnon arctatio ad recipiendum Diaconatum, vel Presbyteratum ratione beneficii recepti, vel recipiendi, iuxta Trid. decretum sess. 7. de reform. cap. 7. ¶ Quibus omnibus addo Aegidium Trullench. de Sacram. dicta lib. 6. cap. vltim. dubio 9. sub num. 4. vbi num. in fine, ait quod etsi recentiores aliqui iuxta Trid. decretum, dicant sufficere, dicta sess. 7. cap. 11. tantum utilitatem, aut necessitatem Ecclesie, vt Diaconus ante annum, Presbyter ordinetur, tamen verius esse per particulam & quæ copulatio est vtrumque requiri; & de hoc pluribus adductis, Barbosa dicta sess. 23. Trident. cap. 14. num. 1. & 1.

- 13 Ad secundam difficultatis partem iam satis responsum præbentur ex proximè dictis, nempe non ad Papam, sed Episcopum prædictam dispensationem pertinere in interdictis modo dicto sub num. præcedenti, quare nunc dico necessum esse vt Episcopus clare dispense, vel vt assumat ad ordines infra anni curriculum ordinandum, sciens nondum esse lapsum tempus ab antea suscepto ordine ad sequentem; quia si ignorat, tacite dispense non videtur; eo quod omne canonicum impedimentum, cuius dispensatio ad Episcopum pertinet, non censetur dispensatio, vel sublatum, (si illud sciens Episcopus, nisi illud Episcopus sciens ordinauerit, vt in terminis resoluunt Laurent. de Franchia in controuers. inter Episcop. & regular. par. 76. ad Menoch. de arbit. casu 563. num. 10. cum aliis multis Barbosa dicta allegatiōe 18. numero 8. quibus addo Aegidium Trullench. supra num. 8.

- 14 Nec solum Episcopo hæc dispensandi facultas competat, cum etiam competat Vicariis Generalibus Episcoporum; quia eisdem Tridentinum solum loquatur de Episcopo, antequam non videri eisdem personam, aut gradus Dignitatis Episcopalis, teneant Sbrocius de Officio Piscal. lib. 2. quest. 43. num. 28. & 29. & quest. 111. num. 16. Marchinus, & alij, quos refert, & sequitur Barbosa dicta alleg. 18. num. 6. quod mihi sine Episcopi facultate speciali data eius Vicario Generali, satis non probatur, vt ex aliis principiis bene desumi potest; eo quod hæc

facultas sit magis adiuncta Ordini, quàm iurisdictioni. ¶ Sed fateor prædictam facultatem transire ad Capitulum, sede vacante, sed eius Vicarium ad Capitulum; quia succedit vacante sede in iurisdictione Episcopali, ad eius Vicarium, quia solet Capitulum Vicarium nominando omnem suam potestatem transfere nihil referendo de hoc vicario, docent in terminis Attendas, in additum, ad regulam legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo in dictar. num. 57. Sanchez in opusculo mor. lib. 7. cap. 1. dubio 54. num. 6. de prædicto Capitulo Palscius in praxi noua Episcop. p. 1. cap. 1. num. 50. verbi. eadem. Quarta in summa Bullar. verbo Capitulum verbi. quarto 10. Riccius in praxi fore Eccles. decif. 715. in prima editione, & resol. 606. num. 2. ad additum, & decif. 562. num. 1. in 1. edit. quæ est resolutio 483. n. 6. in 2. editione, laici Valenzuela tom. 2. conf. 107. à num. 11. & de vtriusque Barbosa supra sub dicto n. 6. cum aliis ab eo relatis; idem Trullench. supra n. 7. item cum aliis idem Barbosa dicta sess. 23. Trident. cap. 14. n. 7.

De Abbatibus regularibus, qui per se ipsos possunt subditos suos minoribus ordinibus, nōm queant cum ipsis in interdictis dispensare, & Doctores affirmatiue respondent si ipsi eos suos subditos ordinauerint. sic Lezana dicta cap. 14. num. 15. Campanil in diuersis Rub. 12. & p. 15. num. 42. cum aliis Barbosa dicta allegat. 18. num. 12. qui etiam probat in dicto Trid. decreto, cap. 11. sub num. 1. quod sicut iudicio Episcopi committitur prædicta dispensatio, sic, & Abbat in his casibus, in quibus Tonsuram, & minores Ordines conferre potest, sic cum Miranda in manuali Prælator. tom. 1. quest. 58. n. 7. Campanil. dicta Rub. 17. num. 15. Bouacina de Sacram. disp. 3. quest. vltima par. 6. n. 6.

Et idem Miranda videndus dicta tom. 1. quest. 58. art. 7. concl. 3. eleuat dubium vtrum scilicet quando huiusmodi, quia infirmitas, siue occupatus ad alium miserit subditos suos ordinandos, possit cum eis in interdictis dispensare: vel an competat hoc Episcopo ordinario; & licet ipse non resoluat, existimo propter rigorem Concilij magis ad ordinarium Episcopum pertinere; etsi ex absoluta doctrina Aegidij Trullench. dicta dub. 9. in fine, pro affirmatiua possit responderi sententia.

Ex his notandum est primò quod ordinator super temporum interdictis cum non Diocesano non possit dispensare ad suscipiendos ordines, nisi hoc in dimissionis expresse concedatur, sique huius responsum à sacra Congregatione Episcoporum Episcopo de Alife die 5. Augusti 1593. refert Palscius in praxi noua Episcop. p. 1. cap. 1. num. 11. pag. 19. vbi dicit ita communiter feruari in praxi, & resoluunt Miranda in manuali Prælator. tom. 1. dicta quest. 58. art. 7. concl. 2. vbi latissimè probat Martia de iuris dicta p. 1. cap. 9. num. 14. Marchinus, & alij relati à Barbosa dicta allegat. 18. n. 9.

Notandum est secundò quod etsi regulares possint dare dimissiones suis subditis, non tamen possunt in eorum interdictis dispensare, sed hoc ad Episcopum pertinere ex causa sibi per attestacionem suorum superiorum manifestata; ita quod nefas sit præpositis regularibus in hoc casu dispensare; ex eo quia hæc facultas est annexa ordinum collationi; nam sicut ad Episcopum spectat ordinum collatio, sic & dispensare in interdictis, ita docent Menochius de arbit. casu 564. Marcus Anton. Genuesinus p. vlt. c. 83. num. 1. Gabriel. Valquez tom. 3. in 3. p. disp. 246. num. 57. Lezana in summa regul. c. 14. num. 15. & referunt decisum Palscium in praxi

præfatus Episcopus p. 1. cap. 1. num. 50. pag. 58. Ricardus in d. res. Curia Archiepiscopus Neapol. de res. 81. um. 1. Diana res. moral. tom. 2. tract. 2. de dubio regulari. ref. 112. Sanchez in opusculo moral. lib. 7. cap. 1. dub. 54. num. 4. qui num. 8. videtur contrarium probare; imò & sententiæ Bonacina de Sacram. disp. 8. quæst. unica parit. 5. num. 34. cum alibi Barbosa dicta allegat. 18. p. 2. num. 10. quibus addo Trullench de Sacram. dicto dubio 9. lib. 6. cap.

20. v. num. 9. † Vbi dicit non esse improbable posse Regulares superiores in suorum interstitiis dispensare, vti probant, & tenent Ledesma in summa de ordine cap. 8. conclus. 1. vel. la tercera dispençad, Villalobos in summa p. 1. tr. 1. diff. 1. 2. num. 8. vbi refert Gregor. XIII. concessisse religionis Societatis Iesu, vt ordinari possint, non servari interstitiis, et eoque privilegio ait gaudere mendicantes, etiam si aliis prohibita sit huiusmodi communicatio per eundem Pontif. Greg. XIII. existant verò non esse recedendum à prima sententiâ; eo quod huiusmodi privilegia sint renovata per Tridentinum: verum Barbosa cum multis dicta allegat. 18. num. 11. refertens prædictum privilegium, eiusque communicationem, & aliud Clem. VIII. concessum Congregationi Sancti Iohannis Evangelistæ in Portugalia, quod refert Portel. de dubio regularium, probat communem cum multis, quidquid Suarez, & Vasquez sentiant.

24. Tertiò notandum est, non posse etiam Episcopum dispensare super interstitiis cum familiari suo triennali, vt notari Nicolaus Garcia de benef. p. 1. cap. 5. num. 86. Cenedus in præliis Canon. quæst. lib. 1. quæst. 38. num. 31. Nauarrus conf. 12. de temporibus ordin. in novis, & conf. 13. Bonacin. de suspensione in parochial. disp. 1. quæst. 1. punct. 1. num. 13. Sanchez in opusculo moral. lib. 7. cap. 1. dubio 27. num. 3. Barbosa cum multis aliis de officio Episcopi, allegat. 5. num. 14. vbi idem probat circa illegitimitatem, etiam ad minores ordines. † Tamen si familiari iam ordinato collatum est beneficium, tunc posse Episcopum quoad interstitia dispensare; quia iam tunc ratione beneficii est libi subditus dicit idem Barbosa dicta allegat. 5. num. 15. cum Campanilis divers. loria Cæron. Rubr. 9. c. 9. num. 3. & 4. & ita dicendum licet Diana parit. 2. tract. 4. ref. 190. Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 1. num. 15. in fine, existimant posse Episcopum absolvi de dispensare cum suo familiari triennali in interstitiis.

Ad Text. in Cap. Cum secundum regulas IX. hoc titulo.

PRÆMISSUM.

SUMMARY.

1 Ordinari neque Latini à Græco, nec Græci à Latino.

Tertius iste probat, & Barbosa cum multis ibi, quod Græci à Latinis, nec Latini à Græcis debeat ordinari, eandemque conclusionem ait num. 2. desumere ex nostro textu, Azor. instit. moral. p. 1. lib. 3. cap. 48. quæst. 14. Verum quia huius rebus amplius intellectus colligitur ex infra addu-

Formosus de Officiis & sacris Eccles. Tom. I.

ctis sub cap. quod ad translationem 12. hoc tit. idem leges quæ sublequentur, nempe adducta infra in cap. quæstus de penitentia, & quæ notantur in cap. ex parte 10. hoc in statim sequenti.

QVÆSTIO I.

An Græci subsint in aliquo Latinis ordinariis. Et an sit irregularis, si ordinetur à Græco Latinus, vel Græcus si ordinetur à Latino?

SUMMARY.

- 1 Græci magna Græcia in multis subiciuntur Latinis ordinariis propter hæreses, in quas laberentur illi, qui degebant Sicilia, numero 1.
- 2 Græci Presbyteri post Baptismum infantem in fronte consignabant, Eucharistiam vero anno consuebant, & alia, nec utebantur in Sacramento penitentia forma præscripta, n. 4.
- 3 Græci sint Episcopi Diocesani dimissarii promouebantur.
- 4 Græci temporibus diversis nonaginta, & amplius hæreses pepererunt ad corrumpebant Ecclesie virginitatem.
- 5 Græci Divina officia solè ritu Græco tenebant peragere, & Latini Latine.
- 6 Græci transiens per Ecclesiam latinam tenebant celebrare Græco ritu, & Latini suo, contra Ledesma.
- 7 Græci si ordinentur à Latino, vel Latini à Græco non incurrit irregularitatem.

Græci magne Græciæ in multis subiciuntur Latinis latinis reatibus decidens Pius I V. constit. 74. dum 97. edita anno 1564. quæ incipit: Romanus, in verbis sequentibus. Subiici Græcos ordinariis circa quæ ad Dei cultum, Sacramentorum administrationem, salutem animarum, atque hæresium extirpationem concernunt; ideoque locorum, in quibus necram tractant ordinariis latinorum, visitationi, correctioni, & omnimoda superioriati sui præmissis, tanquam suis superioribus subesse, & humiliter obedire præcipiuntur reliquis ipsorum in Divinis celebrandis, aliisque ritibus à Sede Apostolica, approbatis privilegiis, & gratiæ Apostolicæ immunitatibus remanentibus; Itaque expendens constitutionem hanc Pater Ioan. Baptista Scontia in seculis Summarum Pontificum consuetudinibus episcop. 79. Theorema 199. T ait vt cum Græci tam Ecclesiastici, quàm Laici degentes in Regnis Siciliæ, & Neapoli in diversas nefarias opiniones laberentur, & in hæreses, aliæque perpetrarent in animarum perniciem, & populoium latinorum scandalum repellentes præsentis exemptionis ab Ordinariis locorum, in quibus debebant vi privilegiorum Summi Pontificis, Clypeo correctionem legitimam coactum fuisse Pium I V. prædicta constitutione declarare eos subici in his quæ spectant ad Dei cultum, Sacramentorum administrationem, animarum salutem, hæreticorum quæ extirpationem Ordinariis; quia erant multa in quibus errabant.

tam fidei, vt in processione Spiritus Sancti à Patre, & Filio, articulis de Purgatorio; de visione Dei ante diem iudicii, de secundis nuptiis, de fornicatione solui cum insoluta, & similibus, quorum errores commemorauit Eugenius IV. *const. 17. Sancti Thomas* opusculo hac de re *tit. 7. Albertinus in Rubr. de heret. lib. 2. Augustin. de Ancona de presb. Ecclesiast. quest. 25. art. 5. & S. Antonin. part. 3. tit. 2. cap. 11. §. 1.* quàm in illis, quæ pertinent ad Sacramentorum administrationem: nam vt patet ex *const. 14. Innocent. I.* quæ incipit *Catholica*, hac Pij IV. & Clement. VIII. *num. 34.*

† Presbyteri Græci post Baptismum infantes in fronte chrismate consignabatur, cum tamen confirmatio pertineat ad Episcopum, vt notauit supra in *cap. quanto de consuet. & dico infra sub cap. vno de Sacra P'fessione, & de Sacram. cum ite-*

rendu, & Eucharistiam eandem toto anno conseruabant; ideo vt species redderentur minus habiles ad consumptionem; ideoque illas admiscebant sacro Oleo suos infantulos in Baptismo

communicabant, † in penitentia Sacramento non utebantur præscripta absolutionis forma; item sine Episcopi Latini Diocesanis dimissiois litteris ad Sacros ordines promouebantur; & sic suspensi in eis ministrabant contra præscriptum hic, & expressius in *dist. cap. 11. hoc tit.*

Itemque fuisse tot, tantoque errores Græcorum, vt Leo IX. in *epistola contra Michael. & Acerdum cap. 8.* Græcos diuersis temporibus, diuerso errore ad corrumendam Ecclesiæ Catholicæ Virginitatem, noraginta, & amplius hæreses peperisse, in tantum, etiam vt sepulta cadavera exhumata, impia superstitione comburent; ad id inquam necessarium fuisse prædictam Pij IV. constitutionem; qui in cæteris approbans Græcorum ritibus, vt Diuinorum officiorum celebratione, ieiuniis, precibus, & similibus voluit intacta eorum penitentie remanere, & gratias Apostolicas, de quibus rogauerat olim Greg. X. Michael. Paleologus Imperator, post tenorem confessionis fidei.

† Er Pius V. eisdem Græcos Missas, officiaque Diuina solo ritu Græco, non etiam more Latino, & Latinos solo Latino, non item Græco *const. 12. alias 7.* quæ incipit *providentia*, celebrare præcipit sub pena perpetuæ suspensionis à Diuinis, cui consonat quod statuit Leo IX. *epistola ad Michael. cap. 29.* vbi monet, vt vnusquisque Sacerdos sinatur celebrare; etiam si in alieno solo versetur, iuxta ritum suæ Ecclesiæ, quod etiam censuit in fine Concilij Florentini Eugenius IV.

† Quare idem Scortia *dist. theorema 199. in fin. Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 18. num. 20. Salas de legibus, disp. 14. sect. 5. num. 64. Suarez tom. 3. disp. 44. sect. 3. art. 4.* dixerunt non rectè existimasse Ledesimam *c. p. 4. quest. 15. art. 4. dñb. 2.* Græcum Sacerdotem transuentem per Ecclesiæ Latinas non posse celebrare in fermentato, sed tantum in Azimo, & è contra Sacerdotem Latinum transuentem per Ecclesiæ Græcas, non posse celebrare in Azimo, sed tantum in fermentato.

Ad secundam questionis partem cum rberius respondere possit ex dictis *infra in dist. cap. 11.* breuiter respondet Maiolus *lib. 4. de irregularitate cap. 32.* per textum nostrum, & per textum in *dist. cap. ex parte* irregularitatem incurtere: tamen probabilius est eam irregularitatem nõ incurtere,

et si negari non possit prohibitum esse Græcos ordinari à Latinis, & Latinos à Græcis, vt in textu nostro probetur; sed ex eius littera videmus talem irregularitatis penam non imponi, minusquæ probat ex *dist. cap. ex parte*; quia vt ex etar littera constat on est sermo de hac materia, vt docet Filiucius *tom. 1. trall. 20. cap. 7. num. 203. Turrianus de consuet. lib. 9. disp. 61. dubio 3. Diana p. 4. trall. 2. resol. 54.*

Ad Text. in Cap. Ex parte X. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. Monachus transiens de vna religione ad aliam potest monstrare in suscepiu ordinibus.
2. Apostata non est Religiosus, qui egreditur animo intrandi aliud monasterium.

Probat textus hic, quod Monachus, qui ex vna religione transit ad aliam, si in hac secunda ordinis sumit, & reuertitur ad primam potest administrare in suscepiu, vt probat cum multis Barbofa hic *num. 1.* & vltra eum ampliari potest ex multis, quæ dico infra de regularibus, & transuentibus ad religionem.

Cumque per glossam ibi; ad nigros; ibi: *Vel dic quod non est Apostata, nisi qui ad saculum redit*, notet cum multis Barbofa *num. 2.* non sit propriè Apostata Religiosus, qui post solemnem professionem egreditur monasterium animo intrandi aliud, licet laxius, ideo videbis quæ infra noto in *cap. licet de iur. cap. non est vobis 7. cap. sano 10. cap. licet 18.*

Ad Text. in Cap. Quod translationem XI. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. Latini Clerici; qui ordinantur ab Episcopo Græco sine licentia sui Ordinarij interdicuntur.
2. Latini Episcopi subditos habens Græcos, debet habere Vicarium Græcum, qui conferat ordines Græcos.
3. Episcopus ad ordines qui propriè dicatur remissus.
4. Incola cuius loci dicatur.
5. Filius sequitur paternam originem: quid quoad Parochiam, &c.

Pontifex probat hic, vt si Clerici Latini ordinantur ab Episcopo Græco ritu Græco sine licentia sui Ordinarij interdicanur ab executione suscepi ordinis, si cum licentia Ordinarij, quando talis mos ab Ecclesiæ toleratur non sit impediendus; sed Ordinarius culpandus: sic cum multis probat Barbofa hic *num. 1. & 2.* vbi cum Azor, *instruct. moral. p. 2. lib. 3. cap. 48. & quest. 14.* † ait quod

quod quando Episcopus Latinus habet subditos Latinos, & Græcos suis moribus veniens, debet habere Vicarium aliquem Episcopum Græcum, qui Græcis Clericis conferat ordines; & pro hac materia facium quæ scripsi suprà in cap. 9. hoc tit.
 † Sed quia occasione huius textus posset longè agere de puncto quis sit proprius Episcopus ad ordines conferendos, & quibus propriè conferri valeant, sique definitum in Trid. sess. 23. cap. 8. de reform. vbi cum multis Barbofa ibi, & vberius de officio Episcopi p. 2. nota allegat. 4. aliqua alleg. 5. & 6. & 7. allegat. 8. vbi latè agit de Episcopo, qui alienum subditum sine dimissoria literis ordinat sui Episcopi, ac de poena, quam incurrit cum infinitis ab eo relatis, quibus novissimè adiungo quæ cum aliis tradit Agidius Trullench. de Sacram. lib. 4. cap. vices. dubio 7. & 8. per totum; ideo non tam longè hic agam de nonnullis, quæ ad propositum spectant.

4 Et quia per textum hunc Riccius p. 2. collect. 1269. agit cuius loci incolà dicatur, & collect. 1583. quis dicatur originarius, & collect. 1893. vbi de materia ciuitatis, & de aliis collect. 846. & collect. 885.
 † imò & quòd filius sequatur originem paternam, ut tradit Gutierrez conf. 7. & de his abundè iam dixi in cap. fin. de fore comp. à quæst. 1. & de habitatione an præstet forum in cap. quod Clerici 9. eodem quæst. 2. † quid quoad Parochiam in disto cap. fin. quæst. 1. num. 47. & in cap. 15. quæst. 14. vbi aliqua, quæ sunt maximè necessaria, ut scia quis proprius dicatur ordinandorum Episcopus; ideo ibi dicta adiunges, ut benè explanet; & in qua ætate acquiratur Domiciliū, Nabona ann. 10. quæst. 16. plures quidem quæstiuiculas de subiectione ad ordines tam Domicilij, habitationis, originis, beneficii, Patrimonij, ac familiaritatis cum multis congerit videndus novissimè Leander de hoc Sacramento tract. 6. nota disp. 8. sed tu recolliges sicut ex sequentibus apparet.

QVÆSTIO I.

An Summus Pontifex possit permittere, ut Græci administrarent Sacerdotium, sine instrumentorum porrektione. Et an qui suscipit ordines minores ab Episcopo Domicilij, possit variare, & accipere Subdiaconatum ab Episcopo originis propriæ, vel Paternæ, & postea accipere Diaconatum, & Presbyteratum ab Episcopo beneficiorum: vbi nonnulla circa eos, qui dicantur Episcopi proprii ad ordines conferendos?

S V M M A R I V M.

1. Presbyteratus qua materia conferatur, numero 3.
2. Diaconatus ordo cum qua traditione materia conferatur.
3. Presbyteratus ordinis infinitus pro uersis, & à quo.
4. Sacramentorum materia, & forma sunt à Christo instituta, non singula quoad speciem, sed aliqua quoad genus &c. dependenter ab Ecclesiæ ordine & officio, & sacris Eccles. Tom. I.

electio in assignatione specifica, numero 5. 6. & 8.

5. Ecclesia in Sacramento Ordinis vsa est in temporibus varietate materia, & forma: vide sub n. 8. & 11.
6. Bulla Clem. VIII. edita 1595. Augusti 31. incip. Sanctissimus, & n. 7. & 8.
7. Ritus ordinandi Græcos à Latinis, & è contra approbatur.
8. Ritus Ecclesiæ Romana, differt à ritu Ecclesiæ Græcæ in consecratione, & in ordine, & de ritu Græco, & Latino, n. 9. 10.
9. Græci non carent vero sacerdotio deficiente materia essentialis contra aliquos, cum in eorum ordinatione vera materia, & forma adfuit, sicut in Latino.
11. Ordinis materia, & forma à Christo determinata, extenditur ab Ecclesia, ut clarius significetur institutio.
12. Ordinum proprius Episcopus potest esse ratione originis, domicilij, seu beneficii.
13. Ordinari nequit qui subditus est ipsius Episcopi, nisi ab uno eorum, qui prius incipit illi conferre ordines, etiam si habeat plura beneficia in diversis Diocesis, ad quorum titulum consuevit potest ordinari, n. 15. contraria sententia pluribus fulcitur fundamentis, n. 16. 17. 18. vide numero 20. 21. & 22.
14. Litigantes ex quo semel electi litigare eorum uno iudice ex pluribus sibi competentibus, nequit variare, secus in ordine, & quare, n. 20. 21. sed videtur contra, n. 22.
17. Ordinari quis qui habet plura beneficia in diversis Diocesis ab Antistite, quo maluit eam si habeat plura domicilia, numero 18. & 19.
19. Cap. nec captandæ de conce. pœbendæ.
21. L. 3. 4. & 5. de 10. ff. de optione legata.
22. Ordinatus ab uno ad titulum patrimonij pro Ecclesiæ utilitate, qualiter ab alio Episcopo queat ordinari ratione eiusdem tituli.
23. Ordinatus in minoribus ab Episcopo, non ab alio queat ordinari in maioribus ratione domicilij, aut beneficii.

UT ad primam difficultatis partem respondeam, præmitto dicendum Concilium Nicaenum 1. canon. 2. Carthaginense 4. cap. 3. Tridentinum sess. 14. cap. 3. de Exrema vitione, docere Presbyteratum manu impositione conferri; Florentinum verò Concilium traditione Calicis cum Vino, & Patenæ cum Hostia, & inter scholasticos Bonaventura in 4. disp. 24. p. 2. art. 1. & quæst. ult. Scotus quæst. unica 5. de sacerdotio, Durandus quæst. 3. num. 8. putant † Diaconatum conferri per solam manus impositionem cum forma competentem; alij per solam Evangeliorum traditionem cum forma correspondente, ut docent D. Thomas in 4. disp. 24. quæst. 2. art. 3. ad 3. Ricardus articulo 4. quæst. 3. Palatinus disp. 7. post primam conclusionem, Valquez disp. 238. cap. 4. † Quare igitur cum ex prædictis videantur dissentire in aliquo Doctores; ita ut qui sententiâ Florentini Concilij defendunt, eam Presbyteratus institutionem esse de Iure Divinâ à Christo què dimanare ipsi inquit institutam, & determinatam ab Ecclesia; & sic variabilem fuisse; ideo ut hæc varietas componatur, dico

dices utramque sententiam veram esse; eo quod omnes viri quique Doctores sufficienter materiam ordinis Sacramenti assignent; quia cum hæc non sit in specie determinata, sed tantum sub ratione signi sensibilis in genere potestatem ordinis exprimentis; sequitur ut quævis ex assignatis sufficienter sit, modo accedat forma sufficienter, potestatem expriment.

4 Et pro veritate dicendum materiam, & formas Sacramentorum esse a Deo, vel à Christo institutas, non tamen singulas quoad speciem, sed aliquas quoad genus tantum determinandas quoad speciem ab ipsis Apostolis, vel Ecclesia: inter quas est materia, & forma Sacramenti Ordinis, cuius singula materia, & forme singulorum ordinum non fuerunt à Christo Domino determinatæ in specie, sed tantum in genere sub aliquo signo sensibili expressivo potestatis, quæ per ordinem traditur: sic latè Pater Amicus in *summa Theologia tom. 7. dist. 2. sect. 4.* T quod videtur verum ex eo fundamento, nam diversis temporibus vlt est Ecclesia ad hoc Sacramentum conferendum varietate materię, & forme, sed si Ipse à Christo essent institutæ specificè, non posset, nec Pontifex circa eas dispensare, ut certum est, & dici iam supra; ergo si Ecclesia diversis temporibus pro varietate vlt est, sequitur ut in specie materia, & forma huius Sacramenti sit determinata ab Apostolis & Ecclesia.

6 Et confirmatur autoritate Clem. VIII. qui sua peculiari Bulla edita anno 1595. die 31. Augusti quæ incipit *sanctissimus Dominus noster Clementi Papa VII.* in fine; ex sententia Congregationis super reformatione Græcorum decernentis, declarantis, mandantis & constituens Romanæ habendum esse Episcopum Græcorum Catholicum, qui Græcos Episcopos Latinis Italix, & insularum adiacentium subiectos ab Episcopo Græco ordinet. T Sed ex hoc Pontificis decreto evidenter sequitur, ac deducitur assertio propo-

7 sita; ergo non potest non esse validus ille ordinandi ritus, quem publicati Bulla summus Pontifex approbat, cum approbet ritum ordinandi Græcorum, qui est quoad materiam, & formam, diversus à ritu ordinandi Latinorum; & sic fit neutrum, per se determinate esse necessarium ad validitatem Sacramenti, posseque sub alterutro, collatum, esse validum; at sic Pontificem in declarandis mediis necessariis ad salutem, non errare, cum ad hoc ei, & Ecclesię datur sint cum infallibili Christi promissione, ut non sint portæ inferi contra prævalitura; ergo cum prædicta Bulla declarat habendum esse, ut Catholicum illum Græcorum Episcopum, qui Græcos subditos Episcopos Latinis cum eorum dimissionis Græco ritu ordinet, videtur simul declarare, Ordinem per talem ritum collatum esse validum, alioquin nec posset cum detrimento animarum prædicta Bulla talem ritum permittere, nec Catholicum Episcopum declarare, qui ab essentiali ritu conferendi hoc Sacramentum ab Ecclesia Romana recedet.

8 Et quod Ritus Ecclesię Romane distinguatur à ritu Ecclesię Græcæ in multis apparet ex adductis supra sub e.g. a. n. 1. vlt de differentia consecrandi Eucharistiam in pane fermentato ab eo, quam observat Ecclesia Latina in pane azimo, item & in ordinatione; quia cum hæc observet ex Concilio Florentino in *univ. Armenorum.*

Sextum Sacramentum esse ordinem cuius materia est illud, per cuius traditionem confertur ordo, sicut Presbyteratus traditur per Calicem cum Vino, & Patenæ cum pane portationem, testaturque Diana p. 8. *tr. 1. v. 42.* in vlt. verum, ordinationem Græcorum sine instrumentis peragi, ut plerique testantur, sicque testetur etiam auduisse à quodam Græco Viro docto. Quare dicendum videtur ex Christi institutione in materia ordinationis esse quandam latitudinem; itaque per se loquendo ea consistat in portatione Calicis, & Patenæ cum pane, & vino, ex concessione tamen Pontificis ad eam sufficiat ex parte exterioris manuum impositio sine vlt instrumentorum portatione; quemadmodum ex eadem Christi institutione, in Ministro Confirmationis est aliqua latitudo: nam per se loquendo Episcopus solus potest valide tale Sacramentum conferre; si tamen accedat consensus Sedis Apostolicæ, simplex Sacerdos illud valide administare poterit: sic docet Ioannes Prepositus in 3. part. *quæst. vlt. de Sacram. Ordinis. dub. 10. n. 109.* Accedens in *concordia lib. 6. c. 4.* Formatus de *Sacram. Ordinis cap. 2.* item Cardinalis Lugus de *Sacram. tom. 1. dist. 1. sect. 5.* vlt. latè de docto Bellarmin. *lib. de Sacram. Ordinis c. 7. n. 5.* vlt. sic ait: *Credibile est Damianum instituisse istam omnes materiam ordinis, non quidem in particulari sed generali, in modo Apostolos, ut ordines conferrent per sacramentalia instrumenta, quibus significarent eorum potestatem.* Alia tradit etiam Petrus à Sancto Ioseph in *idea Theol. Sacram. 35. resol. 3.* & bene loquutus fuit Pater Franciscus de Lugo Cardinalis Luci Germanus, qui vlt functus est anno præterito 1621. Valsilexidum esset Rector Societ. I. v. apud Signatium de *Sacram. in genere cap. 1. p. 7. r. 70. & 75.* quem ad litteram refert præteritus Diana *dist. 1. c. 4. p. 8. tr. 1.* in vlt. nota tamen, probum ex multis, & ex cap. *Presbyter de Sacram. non utramque*, Apostolo. in tempore formam ordinationis fuisse solam manuum impositionem; & sic credens quod nisi essent forme postea inventæ, sufficeret ordinatori dicere *sic Sacerdos*, vel alia æquipollentia verba.

Vnde resolvendum est quod. etsi aliqui dixerint Græcos carere vero Sacerdotio defectu materię essentialis, non est cui audiantur cum ritu Græco per vnicam impositionem manus, vnicamque formam, duplex consecratur potestas Subdiacono vero consecrandi vasa Sacra, & legendi Epistolas; Diacono, dispensandi Corpus, & Sanguinem Christi ex commissione Sacerdotis, nec non legendi Evangelium; Pariterque, consecrandi Corpus, & Sanguinem Christi, & simul à peccatis absolventi: ritu verò Latino, non nisi per duplicem materiam, duplicemque formam, cum Latini magis explicite, quatenus in Diacono duplicem expriment potestatem legendi Evangelium, & ministrandi solemni sacrificio, in Sacerdote pariter potestatem sacrificandi, & absolventi distinctè; ob idque testè tam in Ecclesia Græca, quam Latina Ordinis Sacramentum conferti dici debet: cum hoc Sacramentum nullum habeat certum signum ex Christi institutione in specie, sub quo conferti debeat, sed tantum in genere, quatenus aliquo modo expressivo est potestatis, quæ per ordinem traditur, & hoc in specie determinatur, sic penes Ecclesiam, & potiusse pro variis temporibus, variisque Ecclesiis, varia signa materialia ad eam ordinis

10 ordinem potestatem exprimendam determinare. †
Ia tamen ut viraque Ecclesia Græca, & Latina
ceteris in hoc ætatem per sensibile signum, &
verba recte significanti tradidit potestatis,
& per antiquas viraque validum Sacramen-
tum servat, quia sentit formaliter loquendo ma-
teriam, & formam institutam à Christo, licet
ut res aliæ variis signis diversis, quatenus Græci
magis, ceteris signis potestatem Diaconi,
vel Diaconi solo nomine Diaconi, vel Pres-
byteri.

11 Quæ omnia plus ex sequentibus explanantur;
etiam antea scripta Evangelia in ordinatione Dia-
coni adhibebat solam manuum impositionem,
quam etiam solam adhibebat in ordinatione Pres-
byteri, ut constat, cum ex Concilio Carthagenensi
4. cap. 3. ibi, Presbyter cum ordinatur Episcopo
cum benedictione, & manum super caput eius co-
nuecit, cum ex Niceno 1. canon. 9. tum ex ritu Gre-
corum tum maxime ex sacris oraculis, in quibus sola
verbo hi de impositione manuum, Actuum c. 13.
cum Apostoli Saulum, & Barnabam creantur, ve
1. supra in hoc sit, notum super Rub. vbi dicit
textus iure inuenerunt, & veritas, transmissæque
et in manu diuinae illis, & 2. ad Thim. 5. Ad a-
nom, inquit Paul. Thymoteo Episcopo cito nomen
imposuerunt, & 2. ad Thim. 1. Admones ut ut ut
sacerdotem gratiam Dei, qua est in te per impositionem
manuum mearum, & ibidem cap. 4. Noli negligere,
inquit, gratiam, qua est in te, qua data est tibi per
impositionem manuum Presbyteri;
quam eandem manuum impositionem, ut Eccle-
sia Græca servat, nunc Ecclesia Latina in ordina-
tione Diaconi, & Presbyteri, & præter eam ad
maiorem collatæ potestatis expressionem adhibet
in ordinatione Diaconi traditionem Evangelio-
rum, cum verbis clari experimentibus potestatem
legendi Evangelia in Ecclesia Dei, in ordinatione
Presbyteri, traditionem Calicis cum Vino, &
Patene cum Hostia, cum verbis clari significantibus
potestatem sacrificandi, reperit. Diana vbi
supra dist. 7. par. 8. tract. 1. refut. 42. sub vers. ex
dictis, vbi aduertit difficile cum verbis aliis ex-
pressionibus: nam aliqua verba implicitè saltem, &
confusè ordinis potestatem significantia, semper
fuerunt necessaria, cum omne Sacramentum
novæ Legis constare debeat ex rebus, & legibus,
quibus satis difficultas prædicta patet.

12 Ad secundam questionis partem de recipiente
ordini ab vno Episcopo, num queat variare, re-
cipiendo ordines maiores ab alio, occasione huius
dubij poteram hic adiungere de modis, ex quibus
qui ordinandus est, possit recurrere ad diversos
Episcopos, qui eum competerent ordinare queant,
& legitime; nam quodammodum quis ratione
beneficij potest ordinari ab Episcopo, in cuius
Dioecesi finis est beneficium, etiam si tenet sit,
ve docent Doctores per textum in cap. cum nullus
hæc sit. lib. 6. cum infinitis Barbofa p. 2. alleg. 4. de
officio Episcopi à num. 41. pro quo faciunt adducta
in cap. pascuata à num. 4. de foro comp. præcipue quæst. 1.
item ratione Domicilij, vel ratione originis, ut
colliges abundè ex his, quæ dixi larè in cap. fin. de
foro comp. à quæst. 1. & ex notatis in principio huius
textus, quod qualiter contingat expendit cum mul-
tis clem. Barbofa dista alleg. 4. à num. 1. & de iure
Ecclesiæ. p. 1. cap. 3. de quibus nonnullas ponam
difficultates infra.

13 Sed ad punctum questionis videtur dicen-
dum, ut licet ordinandus habeat Episcopos
Formam de Offic. & sacris Ecclesiæ. Tum. I.

diversos, ad quos recurrere possit, ut ordines re-
cipiat, velut vnus ratione originis, alius domicilij
aut habitationis, vel alter ratione beneficij, tamen
ex quo ab vno incipit ordines alium assumere, debeat
cum illo continuare ad ceteros ordines assumen-
dos; itaque nequeat variare iuxta propositum in
questione nostra, assumendo ab alio ex prædictis
Episcopis ordines, nisi Episcopus, qui prius illum
ordinavit iudicaret cessare causam ordinationis, &
remitteret ordinatum ad alium ex dictis Episcopis;
ex eo quia si semel est factus subditus ordinantis,
cuius est onus providere illi de beneficio; & sic
aliis iuribus Episcopalibus non potest talis subdi-
tus eligere alium Episcopum in prædictionis electi
per primam ordinationem: sic docent post Archi-
diaconum in cap. nec capiunda de concessione pra-
benda, Achilles de Grassis decif. 13. de personibus,
Mossius in summa Theologia moral. tract. 2. cap. 2.
num. 10. qui sic obferat cum Riccio, & Quaranta
† Et confirmatur quia ex quo cuiuslibet competerat
14 qui diversis, ut ligatur quæ ratione privilegij, de-
lecti, rei iuris, Domicilij, habitationis, alteriusve
modi, de quibus latissime tractavi sub tit. de foro
comp. & si sit in eius potestate facultas fori eligen-
di: tamen ex quo semel eorum iudice aliquo
comparat, tenebitur instantiam cum illo prole-
qui, facultate denegata sibi variandi, ad alium iu-
dicem eundo, ut probavi in cap. ex parte 35. de foro
comp. quæst. 7. ergo. † Et sic Barbofa de iure
Ecclesiæ. dista cap. 3. p. 2. num. 139. tenet eum, qui ha-
bet plura beneficia in diversis Dioecesium, si elegit
vnum Episcopum, à quo incipit ordinationem, posse
postea ordines suscipere in alia Dioecesi ratione
alterius beneficij.

16 Prædicta sententia in præst. vtitata est, sed non
reticeam esse fortissima fundamenta pro contraria
sententia, nempe ut si quis suscipiat ordines mino-
res ab Episcopo Domicilij, possit Diaconatum,
aut Subdiaconatum recipere ab Episcopo origi-
nis, vel ab Episcopo beneficij, ad cuius titulum
pretendat ordinari. Primò quia si hunc Episco-
pum modo elegerint ideo desinit esse subditus
à iure aliorum. Secundò quia dum variat vitur
iure suo, & consequenter nemini facit iniuriam.
Tertio quia per primam electionem non abdi-
cavit à se ius eligendi, quod habebat. Quarto quia
Campanil. in divers. iur. Canon. Rub. 9. cap. 8. n. 11.
Riccius in præst. Ecclesiæ. refut. 25. §. in 2. aditione, &
in præst. antea refut. 49. García de benef. p. 2. cap. 4. à
num. 1. Bonacina tom. 1. dist. 8. quæst.onica pascuata 4.
num. 14. Villaobos p. 1. tract. 1. difficult. 9. num. 2.
† docent absolute quod habens plura beneficia in
17 diversis Dioecesium, possit à quolibet maluerit An-
tistite ordinari. Quod quia id nullo iure repeti-
tur prohibitum expressè: ita in terminis docent
Tullench. de Sacram. lib. 6. quæst.onica dub. 7. sub
n. 27. & cū eo Diana p. 9. re 8. iust. ref. 4. & antea
ipse Diana in p. 3. re 2. ref. 9. §. 10. vbi contra Barbo-
sam, & alios alleg. 4. p. 2. v. sic tenent cum Fran-
cisco Zypro, cū adde Auzan. de Sacram. ordi-
nis 9. i. c. 6. quatenus dicit iuxta doct. in l. 1. Se-
natus ff. de denariis, quod si quis plura sit ordi-
natus ex vno loco, & habeat beneficium non requi-
rens residentiam in alio, & Domicilium perpetuū
in alio, possit à quolibet ex his Prelatis promoueri
† sed melius, & in terminis diffinit Squillante de 18
privileg. Clericor. c. 4. n. 136. vbi ex Navarro testa-
tur fuisse resolutum ordinatum in loco Domici-
lij posse ordinari in loco beneficij: & sic in pun-
cto iuris teneo.

- 19 Nec obstant fundamenta contraria, quibus satisfuit ex iam adductis, nec textus in *dicto exp. nec casu* *arcta*, cum ibi solum loquatur de illo, qui habet facultatem à Pontifice ad acceptandum beneficium; quod primo vacaverit, qui quidem anrequam beneficium vacet, non potest acceptare decretinatum beneficium, sed teneret acceptare primum beneficium, quod vacaverit, iuxta ea, quae latè dico *sub in de consec. prak.* & sic iam vides quod decisio illius textus, non videatur accommodabilis casui nostro; præcipue cum sit odiosa, & consequentes non extendenda, & consiliente prædicto Agidio Trullenchi, ut ipse ait *dicto num. 17*, anno præterito 1635, fuisse in praxi acceptatum in Diocesi Valentina in quodam beneficio habente vnum beneficium in Diocesi legobienf. qui cum suscepisset ibi ratione illius beneficii Subdiaconatum, postea ratione alterius beneficii in Diocesi Valentina, suscepit ibi alios ordines. † Et nec obstant consuetudines relatae ex variatione sibi semel electi quia etsi vera sit absolutè, non adaptatur ad casum nostrum; & quia electio semel in dicitur, & licet eorum coelectio, sit Dominus illis instantiæ, quæ vna est quovisq; sentit; at verò in casu nostro videtur esse actus diversi; quia ex eo, quod vnum ordinem quis accepit ab vno, ille actus finitus fuit, & completus, & non est qui nequeat pro aliis ordinibus recurrere ad alios Episcopos, quorum subditus sit aliquo ex modis prædictis; quia ut inquit Franciscus Zipeus in *consultat. eorum lib. 1. tit. de atate ordin. cons.* variano hac non contingit circa vnum, & idem subiectum, sed respectu diversorum; quoniam ordo susceptus, v. g. Diaconatus, distat à suscipiendo, v. g. sacerdotio; itaque ut exclusa sit variatio quoad vnum, qui & natura interpenetrabilis est, nihil vetat quoad alterum variare, & alterum Episcopum adire, nec vllibi cautum esse quod per additionem vnius Episcopi; aliter fiat alienus, seu non populus, nec enim esse eandem rationem in hoc casu, in quo vnus actus distinguitur ab alio.
- 21 † Ob idque non obstat *l. 2. §. 4. §. 10. ff. de optine legat.* quibus probatur quod optione semel facta omne sunt consumitur; quia cum reddat rationem *dict. l. 2. c. ut* voluntatem mutare non possit optans, nempe, quia omne prima testatione consumpsit, cum rei continuò esset eius simul, ac si dixerit eam sumere alia, hæc adducens Diana *p. 6. ar. 7. an. ius. scilicet tenet ref. 35.*
- 22 Sed an nostra opinio in aliquo casu irritetur, dubium potest esse, & videntur affirmatiue respondendum: nam si quis, v. g. à priori Episcopo originis, ordinem aliquem accepisset ad titulum beneficij, residentiam requiritus, vel ad titulum Patrimonij pro vtilitate, vel necessitate Ecclesie, iuxta Trid. formam *sess. 23. de reformat. cap. 16.* tunc non possit ab Episcopo noui Domicilij, ordines consecrari inconsulto priori Episcopo, à quo perquirere debet, utrum iusta illa causa, quæ ad collationem ordinis coegit, cessauerit, vel adhuc viageat, etsi adhuc eadem causa perdurauerit, terminatur, ut insinuat Ecclesie, cuius gratia fuit ordinatus, iuxta Trid. decretum, *dict. sess. 23. c. 16.* sic docent Aloysius Riccius in *praxi praxi Eccl. de ref. 306. num. 4.* quauis ibi, in *vers. eorum*, asseruerit consuluisset contrarium nonnullis Episcopis copios Domiciliarios ordinare cupientes, scilicet clericos, qui ab eorum originis Episcopis ordines sumperunt, eo quod variano, maxime in ordinibus, & aliis spiritualibus prohibeatur, iuxta

Clem. 1. de renuntiacione, & Archid. in *dict. cap. nec capiendo*, & prædictam doctrinam docuerunt Ad-dent. ad summam Bullar. Quarant. in *verb. Ordo* *vers. circa tertium pag. 351.* Pasceus in *praxi Episcopali 1. p. cap. 1. de consec. ord. num. 9. ampliat.* 2. sequitur Diana *dicta p. 8. ar. 1. ref. 10.* † dicens hæc procedere, non solum in maioribus ordinibus sed etiam in minoribus, ex Rebuffo de *litteris ordin. num. 16.* Pasceus *supra*, & Quazanta, *verb. Ordo* *supra* improbus Guid. Pap. *dec. 44.* dum dicit posse Lucum promoueri ad primam Tonsuram, etiam per Episcopum non suum, eumque conuincens ex textu in *cap. si quis in sub. 6. videbus* Nazbonam in *l. 2. sub. 4. reposit. tit. 1. c. num. 132. gloss. & Marchinum de Sacri an. ord. cap. 5. num. 10. praxi 1. p. 5. & Barbolam in l. 1. ar. 3. num. 213. de ind. iur. dicit ipse *num. 120.* affirmat suspensionem quam ipso iure sacris ordinibus, alias incurreret prædicto in casu, minime contrari, etiam si ab alieno Episcopo primum Tonsuram accipiat.*

QVÆSTIO II.

An si quis habeat duo Domicilia, possit ab utroque Episcopo ordinari. An Episcopus possit ordinare aliquem, cuius Pater natus est in sua Diocesi, licet filius fuerit natus in alia: & quid de Auo. Et an possit ordinare aliquem, qui forsitur natus est in sua Diocesi; ita vs sit ei subditus ratione originis. Vel an possit ordinare aliquem, qui ex fornicatione natus ex matre certo loco habente Domicilium, & à Patre alio. Et an dicatur Episcopus originis, in cuius Diocesi natus est Pater Clerici ordinandi?

SVMMARIVM.

- 1 Ordinare quis habens duo Domicilia equalia ab Episcopo cuiuslibet.
- 2 Ordinari quis filius ab Episcopo ubi eius Pater natus fuit ratione originis, n. seq. & n. 6. & num. 11.
- 3 Filius dicitur oriundus loci, in quo Pater eius natus fuit quoad honores, & emolumenta.
- 4 Filius dicitur natus ciuilitate legis beneficij, ubi eius Pater natus fuit.
- 5 Incola sit legis beneficij filius.
- 6 Nepos iniquam dicitur originari loci, in quo eius Auo natus fuit ad ordines suscipiendos.
- 7 Ordinari nequit natus foris ab Episcopo loci, ubi qui sit nasceretur eius pater domicilium non haberet à nat.
- 8 Episcopus ratione originis dicitur, ubi quis foris natus est.
- 9 Labro Baptismi probari quærit origo alicuius.
- 10 Natus in sacris ciuilibus, ubi qui natus est.
- 11 Ciuitatis originis potest esse quilibet alia si parentes ibi Domicilium habuerint.
- 12 Natus foris ut ordinari possint ad Episcopum, ubi pater Domicilium habebat.
- 13 Natus in mari, dicitur Domicilium loci quo eius pater Domicilium erat quoad a. d. m. c.

- 15 *Originis Domicilium, nunquam censetur mutatum.*
 16 *Liberum ordinatur ab Episcopo, ubi eius patrum habet domicilium.*
 17 *Ordinari potest natus in domicilio matris, qui negat probare patrum domicilium, & quare, num. 18.*
 18 *Filius vniuersi quousque ordinatur in domicilio matris.*
 19 *Expositum filium quoad ordines est subditus Episcopi ubi fuit natus.*
 20 *Episcopus originis dicitur ille, in cuius diocesi natus est pater, vel eius filius ordinandus.*

Ad primam questionis partem, satis respondere valebis ex his quæ adduxi quæst. præcedenti, in toto vers. ad secundam, ubi pro utraque parte dictum est, vnde cum æquam similitudinem casus nostre proposuisti questionis habeat; idcirco ex resolutione in præcedenti scripta respondendis dicendo, quod si quis duo domicilia sub diuersis Episcopis haberet, in quibus si non æquis Mathematicis temporibus, saltem propæ æqualitatem haberet, possit indifferenter à quocumque ex his Episcopis duobus ad ordines promoueri; quia ratione vtriusque domicilij, singulis subditi est, vt docent Sanchez de matrim. l. 3. dist. 24. num. 2. Marchinus de sacrament. 10. ordinis tra. 3. part. 5. cap. 7. num. 10. Pæpistotus 3. part. de Sacramento Ordinis quæstione vniuersa, dubio 24. num. 135. Auerfa de Sacramento Ordinis quæst. 3. sect. 6. Torreblanca in prædicta iuris spiritual. lib. 2. cap. 13. num. 11. per textum in l. habeo, l. assumptio, l. eius, ff. ad municipal. cap. 2. de sepulchris, cap. penultimo, hoc vnde; est enim verum de iure posse vnum habere duo domicilia vno eodemque tempore.

Ad secundam questionis partem, communiter Doctores affirmant posse Episcopum ordinare filium alibi natum illius patris, qui natus fuit in Diocesi Episcopi ordinandi, inos quos Auerfa de Sacramento Ordinis, & Torreblanca supra n. 9. vbi citat Vgolinum, Gutierrez, Campanil. Zecolam, Riccium, & alios, Machado de perfecto confessum. 2. lib. 4. part. 1. tra. 3. docum. 3. num. 4. Maceo. Vulpesius in praxi fore Ecclesiast. cap. 7. num. 24. Mofcicus in summa tom. 1. tra. 3. cap. 2. num. 3. vbi docet quod ratione originis potest quis ordinari ab Episcopo, vt si ipse, vel pater eius natus sit in illius Diocesi, refert Diana dist. p. 3. tra. 2. ref. 1. 2. in vers. fed communiter. ¶ Et confirmatur ex his, quæ docent Boetius de res. 3. n. 13. & 15. Gutierrez co-f. 7. num. 1. dicentes filium dici oriundum, seu originarium loci, in quo pater natus est, succedereque in honoribus, & muneribus, tam personalibus, quam realibus, non modo temporalibus, sed etiam spiritalibus, cum filius originem patris sequatur, vt probat textus in l. 3. cod. de municip. & origin. lib. 10. vt latè probat Pichardus de nobilitate communi. 2. num. 9. Et pro hac sententia tradit plura Barbosa in postula. part. 2. allegat. 4. à num. 7. ad 17. vbi probat exemplis filium alibi natum dici originarium illius loci, ubi pater est natus quoad honores, & emolumenta, quæ ibi refert, & nouissime cum pluribus sequitur Agidius Trullench. de Sacram. lib. 4. quæst. vniuersa, dub. 7. videndus num. 3. & 4. ad plura.

¶ Verùm à Cuius, in decretum Gratiani part. 1.

dist. 71. num. 4. alferit, vt quoties aliquis cuius aliquis loci dicitur, siue natus ibi ciuitatis, id est beneficio legis, & gaudeat privilegio cuius talis loci, siue alibi natus sit, non possit à tali Episcopo ordinari, ¶ quia licet beneficium legis faciat incofam, seu Domiciliarium, nunquam tamen facit ortum, siue oriundum, iuxta l. 1. cum alius cod. de municip. & origin. disto libro 10. l. 2. cod. de incolis lib. 10. Menochius de arbit. 2. casu 86. & quamvis talis possit dici naturalis ciuitatis, & impropiè, nunquam tamen oriundus, seu ortus dicitur, nisi ab origine propria, vt docent Binos de Paz in l. 3. Tauri p. 1. num. 572. Auendanius de exequendis mandatis, lib. 1. cap. 3. num. 5. Azuodius in l. 19. tit. 3. l. 1. recipi. cum verba naturaliter sunt propiè intelligenda, fin. cod. de his, qui veniam atque, vbi Baldus & alij quos citat, & in terminis docent Henriquez lib. 10. de ordine cap. 22. num. 1. cum multis quos ibi citat in comment. lit. B. Valacius tom. 1. allegat. 5. num. 24. Alzedus in praxi p. 2. cap. 5. num. 43. vbi dicit quod ille dicitur Episcopus originis, in cuius Diocesi ordinandus natus est, non verò Episcopus Diocesis, in qua ordinandi pater natus est; sequitur Eman. Rodriguez tom. 2. cap. 61. alias 62. num. 12. folio 123. & sic etiam docet citatus à Cuius referens fundamenta contraria ex dicta l. assumptio cum alij, & l. 2. tit. 24. part. 4. & ordinat. l. iusticia lib. 4. tit. 5. §. 1. & 4. & lib. 6. tit. 56. statim in princip. & §. 1. 2. & 3. quæ videntur solum accipienda impropiè ad honores ciuiles, vt in prædictis legibus cœtuer, non propiè, vt requiritur ad ordines. ¶ Mihi autem prima sententia in praxi recipi fas est tempore vsum fuisse, cum filius semper dicat ordinem ad ortum sui Patris, & vbi degit.

Vtrumque tamen prædicta sequaris, verum est apud omnes Doctores, vt nepos nunquam dicatur originarius ex origine Aui illius loci, in quo aus natus est ad ordines suscipiendus, vt in terminis docent Couarrus. de sponsal. part. 2. cap. 7. §. 1. num. 15. quem refert, & sequitur Riccio in praxi fore Ecclesiast. ref. 357. num. 2. Marchinus de Sacram. Ordinis tra. 3. part. 5. cap. 6. num. 2. Vgolinus de officio, & potestate Episcopi cap. 26. §. 1. num. 4. ver. accipitur, sequitur Agidius Trullench. de Sacram. lib. 4. quæstione vniuersa, dubio 7. sub num. 5.

Ad tertiam questionis partem an Episcopus possit ordinare aliquem, qui fortuito natus est in sua Diocesi; nati sit ei subditi originis, Narbona lib. 4. recipi. tit. 1. l. 20. num. 141. glossa, & Gaspar Hurtad. de Sacram. Ordinis dist. 17. dum dicit, vt quilibet fiat subditus Episcopo quoad susceptionem ordinum, aut ratione natiuitatis in Diocesi illius, ad quod credit sufficere quod in ea fortuito natus sit, cum in ea esset mater causa kineris, vel negotij, sic probat ex cap. cum nullus de tempor. ordin. hoc tit. lib. 6. tenent pro affirmatiua probari. ¶ Pro quo facit quia Episcopus proprius ratione originis si dicitur, in cuius Diocesi natus est, is qui ordinandus est, iuxta glossam in cap. 1. de spon. 6. verbi. alienigena, l. qui ex vtro, ff. ad municipal. cum originarius, seu oriundus dicatur à sua propria origine, ex textu in l. 4. cod. de incolis lib. 10. & l. 1. ff. ad municipal. sic cum multis Barbosa alleg. 4. sub num. 2. p. 2. de officio Episcopi. ¶ Et comprobari videtur, nam qui dicitur originem habere à loco ubi baptizatus est, postque per librum Baptismi probari, vt etiam cum multis sequitur Barbosa sub dicto num. 2. in fine, quibus

11 *Agidius Trullench. dist. dubio 7. 3.* quod vltimum intelligit modo non consistit in indauitudo de loco, vbi quis natus est, aliter enim ait quod si sequeretur aliqua incommoda; quia aliquoties parentes deferunt filios natos in vno loco ad alium locum baptizandos, vt illum loci privilegium fruatur, quod fieri ait in damnum, & fraudem propter Parochias, & loci, vbi baptizantur.

12 *Huius inquam non obstantibus communiter Doctores in casu nostro dicunt quod licet quis foriari Domitium in ea patria, vbi natus est, qui ad ordines promoueri debet ex dict. cap. cum nullus; quia natus est facit ciuem in eo loco, vbi natus est ex relationibus, & aliter quod dicitur Diana dist. 8. et alia refertur. vt patet sit ciuis, vbi otus est. Et quod potentior sit ciuitas origi-*

13 *nis, quam alia quolibet ex Longo cod. de municip. & orig. lib. 10. & iuxta ordinationem Pottingal. lib. 1. in 6. v. p. 1. et alia, tamen intelligenda esse, dum tamen parentes filij nati habeant Domitium eo loco, vbi filius natus sit, quia si filius fortunatus aut casu nascatur ex parentibus alibi peregrinibus, vel ad tempus natiui trahentibus in aliquo loco vbi natus est, dicunt Doctores citandi cum multis per ens relatis, filium sic natum non contrahere ciuitatem originis, sed in eo loco, vbi parentes proprium Domitium habent, iuxta textum in l. 1. cod. de capitis, & postea in l. 1. Barthol. num. 4. & l. latea in l. 1. et alia, vers. quod intelligit cod. de municip. & orig. lib. 10. Gregorius in dicta l. 1. tit. 2. p. 4. verb.*

14 *maguersea natural. Et sic in terminis, nempe vt non censetur proprius Episcopus, in quo qui ordinari preterit, casu fortunato natus est, sed pertinet ad Episcopum, in cuius Diocesi eius parentes Domitium habent, cum fingatur ibi natus, docent Thomas Valascus in suis allegatiis tom. 1. allegat. 5. num. 20. bene exemplificando, Præpositus, in 1. de Sacram. et alia, quest. vna dubio 14. num. 130. Diana multis adductis eius verba referens, & textum in l. 1. et alia, de iure, dist. 1. Felicius de Vegain cap. postlasi de foro comp. num. 18. Oparicus de Sacram. tract. de ordine quest. 1. sect. 6. Villalobos in summ. tom. 1. tract. 1. difficult. 9. num. 2. Pasceus in praxi p. 1. cap. 1. num. 1. qui optime obseruat sic accipiendum esse id, quod dictum est; indeque trahere originem, vbi fuerit baptizatus, Sanchez de matrim. lib. 3. dist. 13. num. 3. Auila de censur. p. 3. dist. 5. dub. 7. Acuña in decreto part. 1. dist. 7. in 3. Zipeus in analitica Iuris Pontificij lib. 1. de ordin. num. 4. quibus addo videntur Barbofam cum infinitis aliis sic explanantem dist. alleg. 4. sub num. 4. quod antea dixerat num. 2. & 3. & eundem Agidius Trullench. dist. lib. 4. de Sacram. dub. 7. sub dist. num. 3. Et etiam addunt cum Vgolino de presb. Episcopi cap. 26. §. 1. num. 4. originem habere filium in domicilio patris, si in Mari natus sit; ita vt sic natus non ab illius ciuitatis antistite, vbi sic per transennam natus sit, nec ab alio de illius licentia promoueri possit, vt docent Nauarrus conf. 31. hoc titulu, Henriquez lib. 1. cap. 22. part. 1. Campanillus in diuersis in Canon. Rub. 9. c. 8. num. 10.*

15 *Et cum aliis idem Barbofa dist. alleg. 4. num. 19. qui num. 20. per textum in dicta l. assumptio, ff. ad municip. ait domicilium originis nunquam censeri mutatum, vt doceretur etiam Nauarr. conf. 2. de regular. num. 34. Sanchez dist. lib. 3. de matrim. dist. 23. n. 4.*

16 *Notandum verò est cum Vgolino de presb.*

Episcopi dist. cap. 26. §. 1. post num. 4. vel. excipitur, libertinos posse ordines suscipere, non solum ab Episcopo suæ originis, sed Dominum; nam illorum originem sequuntur, refert Barbofa dist. allegat. 4. sub n. 13. & tenet Trullench. de Sacram. dist. lib. 4. cap. vna, dub. 7. n. 5. in fine; imò Campanillus dist. Rub. 9. cap. 2. num. 24. ait quod si libertus petat promoueri in illis casibus, in quibus potest, sit ordines assumendus ab illo Præfule, qui est superior eius loci, vnde trahit originem patronus; quia eius loci est ipse libertus municipis, non vbi Patronus habet Domitium, & tenet etiam Agidius dist. dub. 7. n. 11.

Ad quamquam questionis partem respondent Præpositus in 3. p. de Sacram. Ordinis quest. vna dubio 14. num. 133. Diana dist. p. 8. tract. 1. res. 1. 8. quod si quis susceptus sit ex fornicatione, matre certo loco Domitium habente, & iure alio, videatur eo casu filium sequi Domitium matris, à qua certius procedit, quemadmodum in seruutis, vel libertatis conditione, propter eandem rationem ex legum dispositione filius matrem sequatur. Vnde si talis velit Transire suscipere ab Episcopo originis videtur debere suscipere ab Episcopo Domitij matris, in quo natus est, vel censetur natus, idemque docent de ordinibus sacris, quos cum dispensatione possit suscipere.

Et hec doctrina videtur confirmari, nam etsi filius originem patris, & non matris sequatur, vt probat textus in dict. l. 1. cod. de municip. & orig. lib. 10. cum late traditur per Pichard præ de nobilitate prob. 2. num. 9. ita vt non possit ordinandus apud Episcopum matris nisi suscipere ordines, tamen falli vbi pater legitimus non sit; quo in casu non eius ideo, sed matris quoad ille, in eum filium inspicitur ex l. 1. in fine ff. ad municip. l. eius qui ff. eodem, vbi Neratius inquit: Eius qui nati sunt patrem non habet primogenitum a matre, atque eo die, quo ex ea aditus est numerari debet, vt docent Thomas Valascus dist. alleg. 5. num. 22. Marchinus dist. tract. p. 5. c. 6. num. 3. Marcellus Vulp. in praxi indicat, fori Eccles. cap. 7. num. 24. in fin. Barbofa dist. allegat. 4. part. 2. de officio Episcopi num. 15. Et vbi sic dicit etiam de vulgo quæstio 19 filio eo quod talis mater sequatur ex l. cum legitima, ff. de statu hominum, imò docent Gonzalez ad Regul. 8. Cancel. glossa 9. §. 1. de nom. 14. Pasceus in praxi rona Episcopali cap. 1. num. 19. vers. rursus, vt etiam docet patris Domitium su sequendum matrem; & sequitur etiam Agidius Trullench. dist. dubio 7. num. 6.

Vnde infero ad casum filij expositi, quia parentes ignorantur; nam tunc talis est iudicandus municipis, & citius loci, in quo natus est, & etiam loci in quo est expositus, iuxta quæ docent Gratianus, dispersi forens. cap. 7. num. 12. Mandosius de etate minori cap. 1. de num. 22. cum aliis Barbofa dist. allegat. 4. num. 17. Agidius Trullench. dist. num. 6. in fine dubio 7. Et pro maiori ordinatione adiunges quæ dixi de expositis, & an sint irregulares in cap. cum deputatus 16. de iudicio quæstio 8.

Ad quamquam questionis partem — an dicatur Episcopus originis, in cuius Diocesi natus est pater Clesio ordinandi, cumque ex iure de iure pra in vers. ad iocum, et alia, assumatur, tendendum sit sententia, vt cum multis docet Barbofa dist. allegat. 4. ibi allegato à num. 7. quibus addo Mollesium in summa tom. 1. tra. 4. l. 2. c. 12. num. 7. quæstio 8.

tenus dicit ratione originis, potest quis ordinari ab Episcopo, ut si ipse, vel eius pater natus sit in loco Diocesis illius: & sequuntur etiam Diana p. 4. r. 4. ref. 1. 48. id etiam probans ex sacra Congregatione Concil. die 16. Decemb. 1599. & 12. Augusti 1628. & 7. Aprilis 1629. declarante quod quis ordinari potest ab Episcopo originis patris, tamen si pater tempore natiuitatis illius filij ad aliam Diocesim iam translatum Domicilium. Tamen non retinetur quod Mauritius Alzedius in praxi Episcoporum p. 1. cap. 5. num. 4. cum Emanuel. Rodriguez negatiuum sententiam sequatur, quæ valet fundari in nonnullis adductis sub dicto vers. ad secundam, & ad tertiam.

QVÆSTIO III.

An filius alicuius officij Regij, vs Senatorij possit ab Episcopo illius loci ordinari. Et an possit Episcopus ordinare Barones feudatarios, & eius filios. Vel ordinare scholares vniuersitatis. Et an professi ceciliæ à Religione ob delicta, quibus fuerunt ordine, & habitu exuti, ordinentur ab Episcopo originis. Et à quo relegatus debeat, ac possit ordinari. Et quo pacto ratione Domicilij quis ordinari possit?

SVMMARIVM.

1. Habitatio quando præstat Domicilium reuocari.
2. Ordinari potest filius alicuius officialis Regij, seu Senatoris ab Episcopo loci, ubi habitat, & n. 7. & de ratione n. 10. & 13.
3. Domicilium potest haberi in duobus locis, si æquè in ambobus quis habitaret, num. 4. & 5.
4. Ordinari potest quis ab Episcopo vniuersitatis, aut alterius Domicilij, etiam si non mathematicè in vtroque habitaret, sed prope equalitatem, à n. 6.
5. Domicilium contrahitur ratione etiam Dignitatis, seu officij Regij obtinui in aliquo loco ubi inhabitando, & idem de officiis publicis Regij, n. 8.
6. Consilarius Regij Domicilium acquirit, ubi Dignitatem habet; quia ibi confectur eius, ubi vniuersi spertant Regij.
7. Filius potest vniuersi Domicilij patriæ ratione habitandi, ut ordinetur.
8. Habitatio simul cum animo perpetuo manendi in aliquo loco, qualis colligitur de officiali, & senatore Regio ubi habitante, constituit Domicilium.
9. Habitatio animus saluè censetur declaratus per larem, & summam rerum.
10. Filius audientis Regionis Cancellarium potest ordinari ab Episcopo illius Cancellarie, ubi pater suorum officio Regio.
11. Filius Baronum ordinari quous ab Episcopo, ubi patres contraxerunt feudum, etiam si Bares ibi Domicilium non habeant, n. 16.
12. Originarius dicitur à natiuitate sua, vel parentum.

13. Scholares vniuersitatis, quantumvis privilegiati, non dicuntur nequeunt ab Episcopo oppidi illius vniuersitatis; etiam si illic per decennium habitent, habendo animam reuertendi, ino vltra decennium, si animam manendi non preparauerint, n. 18. sermo, n. 19.
14. Residenti decennio in urbe potest ordinari à Patriarcha illius.
15. Scholastici filius ex matrimonio contrahito in vniuersitate, non ordinatur ab Episcopo illius, sed loci, ubi fingitur patrem scholasticum habere Domicilium, nisi habuerit animam contrahendi illud, n. 22.
16. Castellanus, seu famulus, qui ad tempus Demore seruit, non ordinatur ab Episcopo Demore, nisi ut scholasticum.
17. Filium absens potest privilegium patriæ residentis in ciuitate.
18. Religiosi professi ceciliæ à Religione ordinari tantum possunt ab Episcopo originis: quid habet ex Bulla Urbani VIII. n. 26.
19. Professus ceciliæ à Religione iussu seu iniussu inquisitio sit. Et ad Episcopum.
20. Liberorum s. delegatus ff. ad municipalem. n. 29. Leus qui natus est s. fin. ff. eodem numero 29.
21. Relegatus Domicilium habet ex loco, ubi arceatur, & ubi originem habet, n. 31.
22. Relegatus nequit ordinari, cum vero filius sit, nisi alius obstat impedimentum.
23. Domicilium ad ordinem constituitur ratione honoris, & habitantis animo permanendi de eo, præsumptione facta, & pendet à iudicio arbitrio, n. 33.
24. Domicilium aliquando acquiritur temporis arbitrio.
25. Exteri Clerici qualiter Neapoli pro habitantibus reputentur.

Incipit hæc, & alias difficultates dissoluas. Igitur hic repetere, quas adduxi supra in cap. 9. de foro compet. quæst. 2. ubi An ex sola habitatione, Domicilium quis contrahat, ad contrahendum, & ad ordinem, ut ibi num. 3. & de quæst. 1. cum aliis in cap. fin. eodem tit. ubi de differentia solius habitationis cum Domicilio. Quibus vixis, simul eum actibus, ex quibus habitatio præstat Domicilium, adeo iam nunc, & ex animaduertis breuiter hoc in difficultatibus, vers. ad ultimam respondendis ad prædictas.

Ad primam ergo difficultatem respondendum est affirmatiue ex doctrina textus in l. Seniores promittit. ff. de Senatoribus, ubi sic ait Consulenti, Seniores lecti in urbe Domicilium habeant; tametsi ibi vide orandi sunt habere Domicilium intelligebatur; quia Dignitas Domicilij aduentionem, potius Domicilij dedecus, quam permutasse videtur. Unde cum ius admittat in duobus locis haberi Domicilium; iuxta textum in l. Assumptio 4. vbi prudenter ff. ad municipalem. glossa verbo Domicilium, in cap. cum nullus, hoc tit. lib. 6. glossa 1. Bartolus, Albericus, Baldus, Rebus. num. 3. & Orosius num. 2. in dicta l. Seniores, & probet idem l. pen. cod. de uocato lib. 12. ubi glossa, Lucas de Penna, & Placeta, Andreas Gallus lib. 1. præf. obferu. cap. 16. Caldas in consilio pro Domino Ioanne de Tassis n. 11. & alij communiter. Et hoc si æquè duobus in locis quis habitaret iuxta l. labeo, dict. l. Assumptio, Leus s. eius ff. ad municipalem. cap. 2. de sepulch. lib. 6. glossa, verbo Domicilium, Sanchez de matrim. lib. 3.

lib. 1. dyf. 24. num. 1. cum multis Lotterius de re bene. lib. 1. quest. 22. à num. 43. Barbosa cum aliis, in pallorali p. 2. allegat. 4. à n. 38.

¶ Vbi addit posse apud Episcopum vnus ex locis ordinandus, ordines suscipere; sed si huiusmodi Domicilia, non sint æquè contracta principaliter ex illis scilicet circumstantiis, quæ requiruntur ad illud vetè contrahendum principalis domicilium semper inspicendum dicit, *num. 39. cum Menochio cons. 398. num. 23. Joseph Ludouico in de off.*

85. *Perrin. num. 5. Et Molfesius in summa trall. 2. c. 2. num. 6. Machinus de Sacram. Ordinis trall. 5. p. 5. cap. 7. num. 11. docent quod si quis duo domicilia sub diuersis haberet Episcopis, in quibus si non æquis mathematicis temporibus, saltem propè æqualitatem habuerit, possit indifferentèr à quocunque ex prædictis duobus Episcopis ad ordines promoueri; quia ratione vnusque domicilij, sit singula subditus, vt iam iterum retuli supra quest. præced. ¶ Sequitur ergo dicendum in dubio quæstionis nostræ, vt ita sint Senatoris, aut alicuius officialis Regij, possit ordinari ab Episcopo loci, & Diocesis, vbi commoratur idem Senator, & Regius Consiliarius Pater ordinandi, quia vt docet Valasius tom. 1. allegat. 5. à num. 57. inter modos contrahendi Domicilium, sit vnus ille quando quis in aliquo loco habet Dignitatem, vel officium Regis, vel Regine, vel Domini illius loci, vel Consilij ipsius; quod tamen sufficiat ad congruam eius sustentationem, & de facto ex eo viuat, & habitationem habeat in eodem loco, vel in eius Communi, in quo ea dignitate, vel officio fungatur; & ibi latè exemplificat de quodam filio Senatoris Portualie, vt refert etiam Diana p. 3. ar. 2. ref. 13. Nauarrus cons. 13. huiusmodi, à Cudà in decretum Gratiani p. 1. dyf. 71. num. 13. Machadus de perello confessor tom. 2. lib. 4. p. 1. trall. 3. doram. 3. num. 7. ¶ quibus addo*

Agidius Tullench. de Sacram. lib. 6. cap. verso dubio 7. num. 11. Campanellum, & Barbolam, vbi id intelligunt de officiali perpetuo, alicuius Principis, quauis eius loci, in quo exercet senatoriam Dignitatem, minimè sit ciuis, ex textu in l. ciues eod. de incolis, lib. 10.

9 Et facit pro hac sententia; quia cum talis Regius Consiliarius sit ad suam Dignitatem perpetuo creatus; taliter vt non sit in eius potestate habere animum certum, & destinatum ad alium locum migrandi, vel transferendi ad aliam Dignitatem, videtur ibi talem habere perpetuam, & continuam habitationem, vt possit reuera dici ciuis illius loci, in quo degit dignitatis possessor, viuens Regis emolumentis, & sportulis, vt consideratur citati; imò in terminis Anoa, quem refert de officio Episcopi dicta alleg. 4. p. 2. num. 34: in obseruat. 7. incipit planè, recensens vorum tenorem, tenet per textum in dicta l. Senatoris, ¶

10 Vt talis Senator, seu Regius Officialis illic domicilium acquirat, ac per consequens ille, etiamque filius possint ordinari ab Episcopo illius loci, in quo contraxit huiusmodi domicilium; quia sicut pater ibi censetur habere domicilium; sic etiam ipsius filius in potestate tenens censetur habere vltra domicilium originis, & possit vti domicilio patris, habitando cum eo, iuxta tenorem in l. 2. §. 3. vbi gloffa, & Albericus ff. ad municip. quemadmodum, etiam Valasius supra citi verificat per glossam cap. cum nullus hoc sit lib. 6. quatenus dicit posse conferre ordines Episcopum eius Diocesis, vbi ordinandus, vel habet originem, vel domici-

lium, vel beneficium, quod potest verificari, tam in domicilio paterno.

Et confirmatur viterius, nam et si habitatio sola nequeat constituere domicilium absque animo, & alius requisitus habitantis, de quibus dixi antè in dicto cap. fin. de foro comp. quest. 1. cum aliis, vbi videbis; tamen vbi adest animus perpetuo manendi, qualis colligitur de officiali, & Senatore Regio, viuente ex penis Regis, percipientemque ex pecuniis eius Salarium competens ad suam sustentationem non video cur contraria sententia locum habeat, cum reuera Senatores, ac similes officiales Regij sic inhabitare debeant, quasi non inigrituri; imò eorum voluntatem, quantumvis demigrando patefactam, non mutare naturam habitationis eorum, quæ ratione officij perpetua, & continua est, dependens immutatio à Regia voluntate, vt de se patet, & considerauit Valasius in alio casu de facto filij cuiusdam Senatoris in Portugalia. Et sic non facit contra hoc dictum quod dixi supra in cap. 9. de foro comp. quest. 2. Vbi multa de habitatione, quatenus ibi sub num. 3. dixi quod si quis velit ordinari ab Episcopo habitationis, non sufficiens, vt ordinandum domicilium acquirat, qualicumque habitatio, seu commoratio, sed requiratur vna cum habitatione animus perpetuo ibi manendi.

Imò si talis animus non sit declaratus, verbo, sufficiens declaratur dicitur si habitans latem, & summam rerum suarum ibi habeat; sic vt non discessurus, aut vbi habet maiorem bonorum partem, vt dixi in dicto cap. fin. dict. quest. 1. num. 10. & 10. ¶ Et ob id sentio filios Senatorum, ac auditorum Regionum Ciuicatis Vallisoleæ, & Granæ, & huius Curie Consiliarios, & c. posse ab auctoritate huius Episcopatus ordinari ex sola habitatione, quam parentes eorum habent, modo exposito, & idem de aliis Audientie Regis, Hispaniæ Gallicæ & Indiarum.

Ad secundam quæstionis partem de filiis Barotonum, ac de feudatariis, respondendo etiam affirmatiuè; quia tales filij adipsiuntur domicilium in eodem loco, in quo genitor contraxit propter dictum feudum: arg. textum in dicta L. assumptus ff. ad municip. §. ibi, & in l. libertus, §. pater eodem, & eorum, quæ dixi de foro Domini feudum in cap. ceterum de Induere, ¶ quia vt originarius quid dicitur, non solum requiritur, vt sit natus in loco, sed quod parentes etiam domicilium contraxerint: Rota Romana diuers. de off. 327. num. 3. part. 1. Marius Antonius varior. ref. lib. 1. ref. fin. casu 33. in fine, quibus fundamentis sequitur hanc partem Campani in diuers. inr. canon. Rub. 12. cap. 8. num. 21. qui dicit duo moras fecisse in inuestiganda huius quæstionis veritate, sequitur Barbosa dicta allegat. 4. num. 32. Matcei. Vulpesius in prolixo inductione fore Eccles. cap. 7. num. 26. Agidius Tullench. de Sacram. lib. 6. cap. verso, dubio 7. num. 10. vbi ampliat eum D. Campan. dict. cap. 8. num. 20. ¶ 16 etiam si Baro non habiter in feudo alibi quæ retineat Domicilium, quibus omnibus addo Matchinnum de Sacram. Ordinis trall. 1. p. 5. cap. 7. num. 15. vbi sic ait Observandum Barones, seu feudatarios posse ad ordines ab Episcopo promoueri, in cuius Diocesi obtinent feudum, etiam si non habitent, & alibi domicilium retineant; idem dicendum de filijs eorum, qui acquirunt domicilium in eodem loco, in quo pater contraxit propter dictum feudum, sequuntur Diana p. 8. tr. 2. ref. 16. Aretia de Sacram. Ordinis quest. 3. sect. 6.

- Ad tertiam questionis partem permittendo
que ad forum privilegiorum scholasticorum dixi
latè in cap. 5. *re for comp. sub quæst. 12. in cap. 9.*
eodem sub quæst. 2. sub cap. ex parte eodem tit. sub
quæst. 11. & 14. & in aliis eiusdem tituli locis. Res-
pondeo scholares etiam cuilibet vniuersitatis
quamvis privilegia non posse ordinari ab
Episcopo Cuiusvis, seu territorij, vbi ipsi causa
studiorum degunt, quia isti nunquam presumuntur
habere vt domicilium contrahant sed potius
vt ab eo loco recedant, ad patriam suam redeun-
do, vt docent Stephanus Gratianus discepatione-
num forens. cap. 138. num. 4. & 5. Farinac. fragm.
erim. p. 1. lit. D. num. 115. & 222. Piafecius in
præu. noua Episcoporum. & alius, quos sequitur Bar-
bosa dist. alleg. 4. num. 29. Aegidius Trullench. dist.
dubio 7. num. 9. Diana dist. p. 8. tract. 1. resol. 17.
† vbi addit procedere etiam si per decennium ibi
habuerint; dum verò habeant animum in patriam
redeundi. † Et ego addo quod si suum animum
non propulerunt; sic vt simus in dubio, tunc ve-
rò si plusquam decennium inhabitauerint, & iam
finito studio ibi commotuerint; teuera posse ordina-
ri ab Episcopo illius territorij; eo quod magis
presumantur habere animum domicilium contra-
hendi, quam studendi, vt resoluit Alphonsus
Narbona ad l. 10. tit. 1. lib. 4. receptis. glossa 2. m. 23.
Gratianus dist. cap. 181. num. 6. & 7. & colligitur ex
his, quæ de scholasticis dixi latè in locis notatis. †
Et Aegidius Trullench. supra num. 8. addit eum, qui
in urbe, seu alibi per decem annos resederit posse
à vicario, sanctissimè natus; in eo & beniorij
tempore, si animum habendi perpetuò declara-
uerit, & ibi realiter habet cum sua familia, &
bonis, vt iam dixi sub vers. ad secundam.
Ex quibus infero cum Præposito in 3. p. de Sa-
crat. Ordin. quæst. unica dubio 14. num. 152. vbi sic
docet, num. 133. filios eorum, qui forte in vniuer-
sitate vixerint duxerunt animo in patriam re-
deundi, non posse ordinari ab Episcopo vniuer-
sitaris; quia quemadmodum respectu patris, non
dicitur Episcopus domicilij, sic non dicatur res-
pectu patris Episcopus originis, vt patet ex dictis,
& supra sub quæst. 1. & 2. qui dicit vt ordinandus
sit talis filius ab Episcopo Domicilij parentis, in
quo fingitur natus. † Quod si animum habuit
contrahendi domicilium expressè, aut presum-
ptum, ibique filius, aut filij reliqui essent schola-
stici, non erit cui presumamus, vt habet animum
in Cuius recedendi, vt docent idem Gra-
tian. dist. cap. 181. num. 6. & 7. Tiracollus in l. si
quingam cod. de reue. demar. ex l. 2. & ibi glossa in
verbo constituerunt cod. de inoffic. lib. 10. Abbas in
procur. decernat. num. 18. Grammatic. de off. 87.
num. 2. Martheus Collerus de processib. executum. p. 2.
cap. 7. num. 4. cum declarationibus de quibus latè
Menoch. de arbit. casu 86. à numero 34. &
c.
- Ex his infero idem dicendum esse de Castella-
nis, & de famulis, qui ad tempus Domino ser-
uiunt; nam isti, vt scholastici semper cogitant de
redeundo ad patriam nisi habitent eo animo, ac
per tale tempus, vt presumantur domicilium
acquirere, vt de scholasticis dictum est: sic docent
de Castellanis Gratianus, Barbosa, & alij relati
de famulo, Ignatius del Villar in Sylva respons.
lib. 1. resp. 7. c. 5. num. 21. & 24. Aegidius Trullench.
de omnibus aequaliter loquitur dist. num. 9. † qui
etiam, & Tiracollus vbi supra addunt quod si
ex statu abientes non potiantur privilegium ciui-

tatis, satis sit patrem esse in ciuitate, vt filius absens
ponatur privilegij.

Ad quartam questionis partem de professis
electis à religione docent Pontel de dubiis regular.
verb. Ordines. num. 11. Namur conf. 8. de regul. in
nouis, alias conf. 9. de ante, & qualis, ordinand.
Sayrus in floribus decif. sub tit. de ante num. 9. Bar-
tholom. à sancto Fausto in thesauro religum. sub 6.
quæst. 185. Campanil in diuersis. in eadem. Rub. 12.
cap. 15. num. 7. Sanchez in opusculo mor. lib. 7. cap. 1.
dubio 24. num. 3. Barbosa in cap. fin. de regular. m. 11.
cum multis, & alibi, hos religio- sos electos ordi-
nandos esse ab Episcopo suæ originis, dummodo
habiles sint, quod de iure videtur tenendum,
quidquid sentiant Fr. Eman. Azor. Molina, & Les-
sius, quos refert, & sequitur idem Sanchez v. p. a-
cepta decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 3. num. 29. afferentes
hos minimè teneri Episcopos alicui certo obedire,
sed tantum teneri aliosum clericorum Episcopo
subiici in cuius Diocesi habitauerint; & ratio sen-
tentie, quam sequimur, est nempe debet esse, quia
tales sic electi à religione, vt exiit à beneficio, &
domicilio, quo potestantur, debent pertinere ad
originem antea habitum.

Nunc verò ex Bulla Domini nostri Urbani VIII.
cum isti electi suspensi sint, ordinari non pote-
runt, vt docet Laurentius de Franchis de cour-
ue. sanctæ Episcop. & relig. pag. 120. in respons. ad 7.
qui etiam in resp. ad 1. pag. 219. monet regulares per
suos superiores à religione se uata forma dictæ
Bulle Urbani VIII. electos presentare se de-
bere coram Episcopo loci, & subdere se illius
obedientie, & ab eo spectare quid agere debeatur.
† Et in resp. ad 3. subdit pertinere ad Episco-
pum perquirere an natus, vel inuissus fuerint electi,
refert Barbosa in pastoralis, dista allegat. 4. n. 21. in
fine, qui in fine illius tractatus adducit præfatam
Bullam Urbani VIII.

Ad quintam questionis partem de relegatis, et si
aliquid iam dictum sit de exposito & liberto;
adhuc verò iste est casus diuersus, cuius intellectus
dependet à compositione textus in l. liberum 5.
relegatus ff. ad municip. cum l. cum si manumif-
sus §. fin. ff. eodem. Et enim probat hæc decisio, vt
relegatus habeat domicilium vnde accerit, vbi
glossa fin. exponendo illa verba vnde accerit, di-
cit, id est in quo; alia verò decisio dicti §. Relegatus
in eo loco, in quem relegatus est, interim necessa-
rium domicilium habet; etenim verba, ibi: Inter-
rim, & necessarium, videtur domicilium assignare
cum limitatione, quod non assignatur, dist. 9.
fin.

Sed reuera inter illa, nec contrarietatem, nec
diuersitatem continere dicendum est, cum tenen-
dum sit relegatum domicilium habere eo loco, vnde
de accerit, scilicet ab eo, vnde natus originem,
& in eo loco in quem relegatus est intelligentia
exclusa de exilato in perpetuum, propter dictio-
nem interim, de qua in dicto §. Relegatus, quam
admitte glossa fin. dist. 9. Relegatus; de quo vide-
bitur Petrum Gregor. in tract. de benef. cap. 36. n. 20.
Campanil dista Rub. 12. cap. 8. num. 25. refert Bar-
bosa in pastoralis allegat. 4. p. 2. num. 35. † Qui et si
potest superfluum esse difficultatem, de qua nunc
cum tenendum sit, vt relegatus ordinari non possit,
tanquam prænz subiectus, quoad filios verò ait
non dubitari, nisi aliud obster impedimentum.
Et videtur comprobari ex doctrina quam ibi: In
princ. refert exponendo dictiones interim, & ne-
cessarium,

essum, scilicet ut quantum quantum domicilium morari possit; sed dum queratur, & retineatur debeat obesse amicus ab eo discedere, idemque destinatum animum, ibique permanendi ad esse dici, prout requiritur ad querendum domicilium, 31 ut in legato perpetuo considerari debet. Ob idque venire, ut talis habeat domicilium duplex iuxta iam relata in hac questione & in preced. & sic expono.

32 Ad ultimam questionis partem quo pacto ratione domicilii quis ordinari possit. & quando quis dicatur illud contrahere, ut Episcopus possit illum ordinare, et si satis, superque maneat, iam tractatum fuit hac questione, & sub secunda, intelligique valeat ex his, quae longè dixi in *dist. cap. de fore comp. a quest. 1. & in cap. 9. quest. 2.* tamen breviter dico ut quis constituat domicilium, ubi maiorem partem bonorum transferat, *l. ex eo de iur. iur.* & ibi contrahit, & dies festos celebrat; quod si bona non adfuerint, dicatur acquiescere quis domicilium, ubi longo tempore, & continuo habitet cum animo, sed aliquo adminiculo actu, seu signo assumpti domicilii, ut si protestatur quis se velle in certa vice domicilium figere, Abbas in *cap. fin. circa finem de Parochia*, vel si impetret privilegium, quo ius civitatis obineat, Alciatus in *l. populus ff. de verb. signif. Decius conf. 283. n. 11.*

33 Tamen si nullus alius externus actus assumpti domicilii, docent Accursius in *l. heres. §. proinde ff. de iur. iur. Bartol. in l. lex Cornelia, §. si tamen, ff. de iur. iur. Baldus conf. 311. volum. 4. Burlatus conf. 36. volum. 1. ex decem annorum habitatione praesumptum domicilium, quod verum est, vnde docent Campanellus, & Menoch. de arbit. *casu 86. numero 13.* nisi adfuerit aliquod inditium, ex quo apparet illud non habere animum permanendi, ut accidit in scholasticis, ut iam dixi *l. nec ipsi Cod. de iur. iur. Felinus in cap. dilectus 2. num. 11. de rescriptis, Bartol. in l. questum, ff. de leg. 3. Barbosa dist. allegat. 4. parte 2. num. 23. in fine*, alioquin vero manere in iudicis arbitrio, qui facilius ex coniecturis in facto occurrentibus iudicare possit, an sit assumptum domicilium, etiam momento non expectata diuturnitate temporis, dixerunt Abbas in *disto cap. fin. numero 8. de Paroch. Menochius lib. 2. casu 86. cens. 1. Mascard. de probat. iur. conclus. 535. Rota decy. 105. numero 4. parte 2. dinterf. Pialecius in praxi parte 2. articulo 2. num. 2. Marchinus de Sacram. Ordinis, tractatu 1. parte 1. cap. 7. à numero 3. Machadus de perfello confes. tom. 2. lib. 4. parte 1. tractatu 3. doctrin. 3. numero 5. & Genuensis in praxi cap. 48. numero 1. † Vbi tradit praxim, quae in Civitate Neapoli habetur ad habendos Clericos excores ibi habitantes pro domiciliariis ad ordines: alia congerit ex multis videnda Barbosa de iure Ecclesiast. par. 1. cap. 33. à num. 10.**

ad 31.

QVÆSTIO IV.

An Episcopus possit familiarem non sibi subditum ad ordinem promovere, si vltimus triennii dies sit inceptus. Et quid si servitium inceptum sit ante assumptionem ad Episcopatum. Et an possit Episcopus ordinare familiarem, qui illum in Civitate servit, sed extra eius domum. Et quid si familiaris Episcopi degeret per triennium in Regione remota: & an possit ordinare famulum sui familiaris. Et quo pacto probetur triennialis familiaritas?

S Y M M A R I U M.

- 1 Familiaris triennialis Episcopi ordinari quis ab Episcopo, censetur.
- 2 Familiaris dicitur qui Domini praefati subditur, & expensis Episcopi continetur.
- 3 Triennium, ut famulus Episcopi ordinari queat debet esse co. numerum, & completum, n. 4.
- 4 Triennium, ut Episcopi famulus queat ordinari ab Episcopo, cui servit, sufficit ut inceptus antequam eius Dominus sit factus Episcopus, & quare, n. 6.
- 5 Lex non distinguens absolutè est intelligenda.
- 6 Familiaris Episcopi ad effectum, ut ordinetur à Domino secundum aliquem, debet secum in propria Domus servire, secundum alios, etiam si extra eam, si eius expensis, num. 8. 9. & num. 10.
- 7 Familiaris est laici vix, quàm Domesticus.
- 8 Familiaris mores relligiosos Episcopus agnoscat potest, etiam si inhabite extra eius domum.
- 9 Cap. fin. de verb. signif. n. 14.
- 10 Familiaris Episcopi degenet in regione remota, negat ab eo ordinari, n. 13.
- 11 Familiaris proprii non dicitur absens lingua, n. 14.
- 12 Familiaris dicitur qui assistit Episcopo, & est eius commensalis Domesticus, n. 15.
- 13 Cap. 9. Tit. de lell. 13.
- 14 Famulus familiaris Episcopi inferiens per triennium expensis ipsius Episcopi, queat ab eo ordinari secundum aliquem, ut ipse Dominus eius familiaris triennialis, numero 17.
- 15 Famulus familiarium Cardinalium, fruuntur eisdem privilegiis, ac sui Domini.
- 16 Familiaris Episcopi relligiosus probatur talis per litteras Tituli, seu per fidem Architectini, seu domus Magistrum, vel Calculatorum, & per testes depoñentes de continua commensalitate ac de soluta pecunia annuatim pro vultu, & per fidem, quod sit descriptus in rosis familiarium, n. 20. 21. & non creditur Episcopo afferenti esse eius familiarem remissimè, n. 22.

Utm iam supra dictum sit filium sequi originem loci ubi Domiciliarius sit eius pater, bene

hinc nunc ex Tridentina dispositione *supra* 23. c. 9. deest esse constat, ut Episcopus familiaritatem suam non subditiu ordinare non possit, nisi per triennium cum eo sit commoratus, & potest esse ratio 3. quia ex tali consuetudine habitatione videtur mereri, ut gaudeat domiciliatorem inuito 3. & quia Barboza in *pastora* p. 1. alleg. 4. §. per inam. & in *dic. cap. 9. Trid.* imò de iure Ecclesiast. 22. cap. 33. §. 4. num. 45. inhiatos conuenit, vique ad suum tempus de hoc casu disputandos; sed tunc tantum videbis Dianam *pari. 8. trall. 2. d. resolut. 27.* & nouissimè plura recolligentem Aggidium Trullebach. de *Sacram. lib. 6. quæst. vltima, dubio 7. a. num. 28.* † Qui cum eodem Barboza ait quod nomine familiaris, intelligatur ille, qui potestari Domini subiacitur, & expensis Episcopi continuè alitur; qui inde commensalibus dicitur, ut etiam multis aliis probat idem Barboza *dicta alleg. §. 4. a. & patet ex dicta. 9. Trid.* ibi, *equum commensalium.*

3. Quibus suppositis ad primam difficultatis partem, ut respo. dicam aduerto quod triennium familiaritatis, ad hoc vt possit à suo Domino Episcopus familiaris ordinari, debet esse continuum, Campanillus in *discretis* lib. 9. c. 19. Nauaricus *in singul. causis, conclus. 103. n. 3.* Riccius in *praxi verum fore Eccles. dicit. 308. in 1. editioe, alias resolut. 267. in 2. adu. Barboza in loca supra adductis, & omnes, quos ipse refert. † Vnde respondens, quod etsi in fauorabilibus dies anni vltimus festi- ciat inceptus, vt animus dicatur cõpletus, & nullis iuribus posset comprobari; tamen quia præfatum indultum Pontificum fuisse concessum ratione familiaritatis, & aduersus iurisdictionem, & subiectionem, quam Episcopus Domiciliarius seu originarius, habet in famulum alterius Episcopi ordinandum, sequitur vt nisi transacto seu iurij triennio, nequeat Episcopus famuli Domini eum ordinare predicto familiaritatis titulo: sic docent Praepositus in 3. parte de *Sacram. Ordin. quæst. vltima, d. singula. numero 142.* Diana *dist. 8. pari. trall. 2. r. 1. 9.* Martinus ab eo relatus de *Sacram. Ordin. trall. 1. parte 5. cap. 9. num. 21.* & aliis verbis sic hanc sententiam ex lanantes, & Barboza de *iure Ecclesiast. dist. cap. 13.* vbi multis probat; quod tale triennium debet esse continuum.*

4. Ad secundam quæstionis partem respondet Bonacina de *Sacram. dist. 8. quæst. vltima p. 1. 4. n. 9.* Riccius *collet. §. 96. verb. amplia §.* Nicol. Garcia de *benef. p. 1. cap. 5. num. 83.* Barboza cum pluribus aliis; tam *dist. alleg. §. n. 8. quæst. in dicto c. 9. Trid.* ac de *iure Eccles. sufficere quod inceptit seruius, antequam fuisset eius Domini factus Episcopus, si continuus, & absque interpositione seruientis idem docent Mollesius in *summa. v. r. 2. cap. 2. num. 8.* vbi ait requiri seruitium triennale esse continuum, siue ceptum sit, antequam esset Episcopus; & completum, dum erat Episcopus; nam hoc parum refert, sic docet Marcellus Vulpesius, in *praxi fore Eccles. cap. 7. num. 19.* & Garcia *dist. num. 83.* adducit declarationem Sacre Congregationis, quæ sic alloquitur triennium in terminis *dist. cap. 9. Trid.* fuisse, quod incipit antequam esset Episcopus in verbis sequentibus: Ex identitate rationis fuisse quod triennium inceptis antequam fuisset Episcopus: hoc idem tenent Diana *dist. p. 1. r. 2. ref. 30.* Praepositus *303. p. de Sacram. Ordin. quæst. vltima dub. 14. num. 142.* † adducentes rationem; quia vbi lex non distinguit, nec uos*

distinguite debemus, cum lex absolute loquens, sit absolute intelligenda; sed Conclum non distinguit de seruitio ante vel post Episcopatum esse actionem; ergo absolute intelligendum esse sentiunt, & ego cum eis.

Ad tertiam difficultatis partem docent Salze- 7 dius ad Bernard. Diaz in *praxi. cap. 26. vel c. tertius casus, Piassecus in praxi Episcop. p. 1. c. 1. num. 15. pag. 31.* Quaranta in *summa. hnd. verb. Ordo vel. imita in eo, Riccius in praxi fore Eccles. deest 307. in 1. impref. & ref. 266. num. 2. & ref. 267. num. 2. in fine h. 2. impref. lunc. Ponacina *dist. quæst. vltima p. 1. n. 18.* Gregor. 15. & ibi Beleram. in *deest. 166. vbi laud. Sanchez in episcula mor. lib. 7. cap. 1. dubio 20. num. 21.* quod familiaris ad effectum ordinis recipiendi, debet esse ille, qui cum Episcopo fuerit commoratus, & presens, & inseruiere, non tamen is, qui absq; et si sum- ptibus Episcopi vixerit, & qui sic tenent, hanc sententiam defendunt, per ad nempe, vt Concilij mens, 7 & ratio finalis sit, vt cognosceatur ab Episcopo illius familiaris mores, dum per tale tempus ei inseruiere, cum illoque intra domum commoratus, & presens sit: ita Suarez de *eccl. rom. §. 4. §. 31. dist. 1. num. 15.* Fontanus de *Sacram. Ordin. cap. 5.* Piassecus in *praxi noua Episcop. parte 1. cap. 1. numero 25.* Riccius *dist. resolut. 267. numero 2.* cum aliis Barboza *dicta alleg. §. pari. 2. numero 6.* & in *idem de iure Ecclesiast. dist. cap. 13. num. 46.* & in dicto Trid. decreto c. 9. num. 6.*

Verum Diana p. 8. *trall. 2. ref. 32.* cum Sanchez 9 supra num. 23. dicit quod cum familiaris sit in terminis Trid. Concilij ille, qui in obsequio Episcopi intra, vel extra domum eius Episcopi expensis alitur, etiam possit à tali Episcopo, cui seruit ordines recipere; & patet ex doctrina Panoemiti in c. in *litteris de testib. num. 5.* vbi dicit quod familiaris, est laici vox, quam Domestici, & in cap. cum *dictus de clericis, non reside. ubi a. num. 2.* vbi hoc dicit, existentes in seruitio alicuius, dicuntur sui familiares, & Mandosius *regula 32. Conciliaria*, vbi inquit familiares sunt, qui alicuius seruitio se deputant ab illius alimentis pendentes: sic etiam tenet Henricus *lib. 14. de irregul. capite 17. & lib. 10. de Ordine cap. 12. num. 1. in communi. l. 1. d.*

Nec obstat ratio pro prima sententia tradita; 16 quia etsi triennium illud deat à Concilio in *dist. cap. 9. §. 1. 3. Trid.* vt Episcopus cognoscat mores sui famularis, tamen eum totum etiam posse cognoscere, quoties in suo seruitio continuo assisteret; si in alia Domo inhiabere, vt in praxi videmus de multis seruitibus Dominorum; ergo sequitur, vt queat eum ordinare; quia non frangatur Concilij mens; nec ideo minus commensalis dicitur, quam ceteri familiares una domum ipsius inseruientes, & dormientes; & sic Salze- 7 deo pro hac sententia supra relatus, qui tan- tum requirit assistentiam, & quod talis famili- 11 non sit absens à domo. Et secundum hanc dicen- di modum existimo hanc, & primam sententiam esse vniuersalem. † Nec obstat ait Diana tex- tum in *cap. fin. de verb. signif. lib. 6.* quia quoad casum illum, intelligit illud per suos Clericos, secus quoad nostrum; imò nec est ille tex- tus contrarius casui nostro, cum familiari- tas continua expendatur satis in seruitore, & fa- miliaris continuo seruiente, etsi inhiabere do- mum aliam.

- 12 Ad quartam questionis partem quid de familiari Episcopi degente in regione remota; & in hoc casu exilium negotium sententiam locum habere ex fundamento precedentis difficultatis; quia talis verè abfens est, de cuius moribus, non bene queit Episcopus eius Dominus in formationem recipere. † Et ratio est; quia abfens non dicitur propter familiaritatem, nec Episcopus potest eius mores perferutari, ut tenet Sanchez vbi supra in opusculo tom. 2. lib. 7. cap. 1. dist. dubio 20. n. 21. Cenedus in quaest. canon. quæst. 18. num. 30. Molfesius in summa tom. 1. c. 2. cap. 2. num. 8. Suarez de conf.
- 13 dicta disp. 5. sec. 5. num. 15. † Vnde Pisaceus in prax. p. 1. cap. 1. vbi. 1. num. 14. sic dicit: *Questum autem familiaritatis, qui semper agitur & pascitur, & qui est ipsius eximialis istum licet, iuxta textum in d. 1. c. 2. de verb. signif. lib. 6. Geminian. ibidem morib. sui non vero qui in longinquo moratur, etiam si ibi sumptibus Episcopi vivat, Maolus lib. 4. de ver. signat. cap. 1. num. 5. Lopez ad Diaz in prax. criminali. n. 26. vbi. 1. tertius casus, sic tenentes; quia videlicet in longinquo degentis, Episcopus in res cognoscere non potest: ob quem maxime respectum videtur hanc familiaritatem indidisse Tit. 19. dist. 9. Episcopi, ut sequitur Diana p. 8. tract. 2. ref. 9. ex Quarana, & Pisaccio tam*
- 14 telatis, † qui ibi in v. f. igitur, expendendo dist. c. 9. Trid. dicit procedere in illis familiaribus, qui cum Episcopo commorantur, id est qui sunt pæfentes in ciuitate, aut loco, & assistunt obsequiis Episcopi, alioqui assistentes in regione remota, etiam si illius sumptibus viuunt, quasi procuratores, vel quomodolibet Mecenatij videntur, vt ex hoc illi non acquirant domicilium, vel facultatem promouendi; quia in tam longa absentia nequit Episcopus eorum, aut illius mores per se cognoscere: nam vt dicit cum aliis Agidius Tullench. de Sacram. lib. 6. quæst. unica, dist. dub. 7. sub num. 28. debet familiaris actu cum Episcopo commorari, & vt ego intelligo conuersari per triennium.
- 15 Ad quintam questionis partem an possit Episcopus ordinare famulum sui familiaris triennalis; & videtur quod non; quia cum Trid. in dist. c. 9. sess. 23. Loquatur expresse de familiari sibi inferuienti per triennium, & hoc sit priuilegium exorbitans à iure in damnum Episcopi proprii ratione originis, domicilij, ac beneficii, non est cur extendi debeat ad famulum seruitorem familiaris Episcopi, etiam si expensis ipsius Episcopi aleretur, vt contingit sæpius cum aliquibus famulis maioribus, soleant Episcopi assignare rationem quotidianam in tanta quantitate pro illo, & in alia minuta pro famulo seruitore sui familiaris.
- 16 Sed adhuc pro affirmatiua sententia sunt Doctores validissimi, inter quos Sanchez in opusculo mor. dist. tom. 2. lib. 7. cap. 20. n. 2. 4. vbi sic ait familiaritatem, vel famuli familiarum Episcoporum, qui expensis Episcopi aluntur, dantur familiares Episcopi, & fruuntur priuilegijs dist. cap. 9. Trid.
- 17 † Et facit Mandosius in regul. 5. Cancellaria q. 16. vbi dicit familiares familiarium Cardinalium fuit priuilegium familiaritatem Cardinalis, vbi adducit Sacerum, Oldradum, & Henriquez. Sequuntur Diana dicens, casum hunc esse curiosum, & practicabilem, & à paucis tractatum p. 4. tract. 4. At secl. ref. 41. idem postea dist. p. 8. tract. 2. ref. 34. cum Marchino de Sacram. p. 2. alleg. 5. num. 8. c. 9. Aucta de Sacram. Ordin. q. 3. sess. 6. Patet Anton. de Escobar nouissimè in Theolog. mor. ar. 7. ex am. 8.

c. 4. n. 71. sic dicens, suppono istum famulum inferuisse familiari Episcopi per triennium, non debet haberi aliter, quam familiaris ipsius, qui deseruit: sic etiam docet Barbosa in pass. dist. alleg. 5. n. 7. vbi. vnde.

Ad vltimam questionis partem resolutiue dico quod familiaris rectè probari potest per libros Tinelli, scilicet quod descriptus sit, tanquam commens in Tinello iuxta Rotam Rom. dicitur. decif. 619. incipit quoniam, Garcias lib. 4. p. 3. licet probatio negatiua desumi ex eo nequeat, si non reperitur in illo descriptus, item per fidem Archiatrini, seu domus Magistri, vel calculatoris, & similis. † Item per testes ex eadem Rota decif. 416. maximè si deponant non comedisse in Tinello, sed perfolatos eis fuisse amantem pecunias pro victu, & vestitu. † Item per fidem quod sit descriptus in tonulo familiarium tradit Barbosa dist. alleg. 5. n. 3. ex eadem Rota decif. 19. l. 1. n. 1. c. 1. & decif. 44. p. 3. lib. 1. & ex Puteo decif. 141. † qui decif. 134. censet aliquos modos insimul, & Riccius dist. ref. 267. n. 2. Bonacina suprà n. 8. Barbosa n. 10. dist. alleg. 5. & alij dicunt non esse credendum Episcopo asserenti, quem esse familiaritatem, ad quod videbatur in c. 7. de probat. & in c. 28. de scripturis.

QVÆSTIO V.

An statim debeat Episcopus conferre beneficium suo familiari triennali, ut possit illum ordinare. Sed an si conferat ei beneficium in sua Diocesi possit illum ordinare, non expellendo triennio. An possit Episcopus ordinare ante triennium familiarem sibi non subditum, ratione beneficii obtenti in alia Diocesi. Et an ad titulum patrimonij seu pensionis. Et quid de familiaribus Cardinalium, seu de Magistro Alerii. Et an priuilegium Trid. in cap. 9. sess. 23. extendatur ad Episcopum titulare tantum. Et an Episcopus possit cum suo familiari triennali dispensare in Interstitio, aut dimissorias concedere, ut ab alio ordinetur Episcopo?

S V M M A R I V M.

- 1 Familiaris triennalis Episcopi ab eo ordinatus debet beneficiari ab eo sic ordinante, ut in decem alias cogatur mendicare, n. 2.
- 2 Cap. 9. Trid. sess. 23. nam sequensibus.
- 3 Familiaris triennalis ordinatus quando de beneficio promouetur ab ordinatore, n. 4. & 6.
- 4 Rota declarationes circa ordines triennalium familiarium declaratur n. 5. & 6.
- 5 Familiarem suum, cui Dominus Episcopus conuulit beneficium potest nonnullum translatum triennio ordinare ratione beneficii, quo forum illico fruatur, n. 8.
- 6 Familiarem suum Episcopus etiam triennalem quibet animam descendendi, non ordinat nisi cum beneficio.
- 7 Familiaris triennalis ordinatus, datur beneficium sufficiens pro sustentatione.

De Temporibus ordinat. Quæst. V. 255

- 11 Familiarium triennalem ratione beneficii in alio Episcopatu obtinere, quærit Episcopus eius Dominum ordinare secundum aliquos: contra dicitur. 12.
- 12 Familiarium suum potest Episcopus ordinare eum titulo pensionis, assignando eum alicui Ecclesie, necessitate poscente: contra dicitur. 14.
- 13 Familiarium triennalem Episcopus suum Dominum ordinat ad titulum pensionis pro necessitate, & validitate Ecclesie.
- 14 Familiarium Episcopi, ut ab eo ordinetur ad titulum pensionis, seu patrimonii pro Ecclesia videtur, debet esse iam triennalis.
- 15 Cardinali Presbyter conferre Tonsuram, ceterosque minores ordines suis familiaribus triennalibus, ubi quid de dimissoria, vide n. 20.
- 16 Cardinalis Episcopus ordinare potest suum familiarem triennalem eisdem requisiis, ac Episcopum, non Cardinalium.
- 17 Cardinales possunt in suis ecclesiis minores ordines conferre, possuntque in illis exercere ea, quæ sunt jurisdictionis, n. 20.
- 18 Familiares, seu officiales Papa possunt à Vicaria Sa. Iustitiæ premineri, item, & familiares Cardinalium, & Episcoporum Rema. cricano habitantes.
- 19 Magister Altorum Curia Episcopalis, quærit ordinari ab Episcopo illius, sicut familiaris alius triennalis.
- 20 Episcopus titularis nequit vilo pretextu etiam familiaribus ordinare subditum alterius Episcopatus sine consensu illius.
- 21 Episcopus in sua familiari triennali, non dispensat in interdictis, nisi obtineat beneficium, bene tamen ei concedit litteras dimissorias, ut ab alio ordinetur Episcopo, n. 25. & 26. & quod absolute in interdictis disp. sa. 4 possunt. 27. & quod nec dimissorias concedat, n. 28.
- 22 Dimissorias ad ordines concedit Episcopus beneficiis, & secundum aliquos Episcopus Dominus familiarium triennali.
- 23 Familiares ratione triennalitatis servitij ab Episcopo Dominus ordinatur, non suspenditur ab exercitio ordinum, si Episcopus non illis beneficium conferat ei, aut si moriatur.

cum aliis disponentem, ut nullus Episcopus ordinet aliquem sine titulo, vel si faciat, et alioquin ois præster.

Nihilominus iuxta Tridentinam mentem, Doctores docent Episcopum tunc ordinare posse suum familiarem triennalem, alias habitum, seu procedere ad illum ordinandum, si confestat statim tempore beneficii, quacumque cessante: sic Flamin. Patil. de resignat. beneficiis. lib. 4. quæst. 2. num. 92. Zetola in praxi Episcop. p. 1. verbo dimissoria ad ordines §. 1. & p. 2. verbo Ordo, vel. quanto dubitatur, Nicolaus Garcia de benef. p. 2. cap. 5. numero 85. cum aliis Barbosa in dist. Trid. nom. 10, & pastoralis p. 2. allegat. §. 1. nom. 11. ubi cum multis innuit, & de iure Ecclesie §. 1. cap. 3. num. 50. Quæ conclusio procedit non solum in ordinibus sacris, sed etiam in quatuor Minoribus, & in prima Tonsura; eo quod cum Concilium absolute loquatur, videatur petere illud beneficii conferendi sic familiari ordinato requisitum, tum vt faciat illi vere subditum; deinde vt effugiat ordinandi fraudem, vt sic ordinatus non cogatur in defectum sustentationis, quam illi prestatat Episcopus mendicare, in dedecorem suæ dignitatis per ordinem acceptæ: quo pacto ego expendo non ita clarè supra relati, & alij communiter Doctores de hac re agentes, dicunt; quos etiam refert idem Barbosa in Trid. dist. c. 9. n. 11. quatenus cum Navarro cens. 24. in antiquis, alibi 11. in novis hoc ita, Zenedo in cap. quæst. lib. 1. quæst. 38. vel. quid decretum, Bonacchia de suffraganeis in paricul. disp. 3. quæst. 1. puncto 11. sub nom. 1. Garcia dista part. 2. cap. 5. nom. 34. & alii extendit perdidit Trid. decretum ad nobiles etiam minores, quibus addo Agidijum Trullench. de Sacram. lib. 6. quæst. unica, dub. 7. sub nom. 28. circa medium, vt ex decisione Rotæ testatur Quarta verbo Ordo, & addo nec mirum esse in Tonsura, & minoribus ordinibus, etiam quia ex quo ad illius ordines familiaris est elevatus, cogetur in defectum sustentationis in dedecorem mendicare, etsi possit statim mutare ducendo uxorem; quia interim dum voluntatem non mutat, verè Clericus est ac potius indolis, & percontatus exteriorum Clericorum, iuxta quæ longè dixi in cap. 1. de iure comp. & sub c. 2. & 10. de ludis.

Etenim inter Doctores non leue dubium est, intra quod tempus, postquam Episcopus ordinaverit suum familiarem triennalem, teneatur ei de beneficio providere, & Gabriel Vasquez 3. p. rom. 3. disp. 341. num. 49. verbum statim Trid. in dist. cap. 9. interpretatur, id est quamprimum beneficium aliquod vacaverit teneri Episcopum beneficium illi conferre, & interim commendam habere, ne mendicare cogatur: & Gaspard. Hurad. de Sacram. Ordinis dist. 27. qui sic ait: Conceditur tamen in Tridentina sess. 3. cap. 9. Episcopo vt possit ordinare familiarem suum triennalem, quamvis non subditum, qui cum illi fuerit per triennium commemoratus cum tunc concedendi illi beneficium, quamprimum vacet; quod intelligitur quantum nullum habeat patrimonium, & quamvis nullum Ecclesie vergeat necessitas Clericorum; & Tannerius rom. 4. disp. 7. q. 3. dub. 2. n. 38. idem asserit, dicendo vt possit Episcopus ordinarius, non autem titularis suum per triennium commendam, aut familiam, quamvis non subditum iniungere Tonsura, vel etiam sacris, si quamprimum ei vacet beneficium, potest conferre.

Y 2 Alij

Ad primam, & secundam difficultatem, vt respondeam, præmitto ex Trid. Concilio sess. 25. cap. 9. Quod Episcopus familiarium suum non subditum ordinare non possit, nisi per triennium secum fuerit commemoratus, & beneficium quacumque fraude cessante, statim tempore illi conferat, consuetudine immemorabili quacumque in contrarium non obstante; igitur ex verbis prædictis Trid. apparet duo copulatim requiri, nempe vt per triennium familiaris commoretur cum suo Domino Episcopo, & quod Episcopus statim postquam eum ordinaverit, ei det, ac conferat beneficium, vnde vivat, alias inquam videtur, vt ordinaret non subditum. Quæ verba non parum implicanti, nam si familiaris obtineret ibi in Diocesi sui Domini Episcopi beneficii sufficiens pro titulo, runc ratione beneficii esset ei subditus, vt infra dicam, & non egeret triennio, ut ordinaretur; ergo privilegium indultum à Concilio in dicto cap. 9. de nihilo serviet prædicto familiari triennaliter, cupit si consideret textum in dist. cap. 2. de prob.

Formis de Offic. & sacris Ecclesie. Tom. 1.

Alij inquam impugnando predictam expositionem dicunt esse hoc strictius fundamentum sumendum; nempe quia per sacram Congregationem declaratum est, vt testatur Flaminio Parisius de *signat. beneficii* lib. 4. quæst. 2. numer. 92. Nicolaus Garcia de *benef. part. 2. cap. 5. num. 85. anno 1586. Atan. 22.* fuisse contra predictam Tridentinam formam quandam beneficii collationem trienniali factam intra annum, etiam in mense vicedecimo à die ordinationis. Et simili modo aliam factam post sex menses fuisse contra eandem formam Trid. *dist. cap. 9.* vt fuit resolutum in *Curia Archiep. Neapolit.* teste Riccio *de off. 303.* Molfesio in *summa tract. 2. cap. 2. m. 9.* & idem fuisse resolutum à sacra Congregatione referunt Zerola in *praxi Episcopi* p. 1. §. *dimissio.* & p. 2. verbo *Ordo.* vel *quæstio dubitant.* Rota Rom. *diuers. p. 1. de off. 731.* eadem Rota *de off. 222.* tectioribus apud Fatm. qui testantur huiusmodi Episcopum incidisse in pœnas ordinantis non suos: quare verbum *statim*, non excedere decem dies tradunt Alex. Romanus, Chacheranus, Riccius, quos testatur, & videtur sequi Marchinus de *Sacr. Ordin. tract. 1. p. 1. cap. 9. à num. 5.* Diana *dist. p. 8. tract. 2. ref. 13.* Aueria de *Sacram. Ordinis quæst. 3. sect. 6.* Maxime stante prædicta declaratione 22. Maij 1586. & videtur sequi Barbosa *dist. alleg. 5. sub num. 11. in fine.* tradens ex Molfesio collationem, factam post sex menses, non fuisse secundum Concilij mentem, vt ordinatus remaneat subditus ordinantis, & eximeretur à proprio Episcopo; quia tempus sex mensium est longum tempus, & dictio *statim*, dicitur ad summum intra decem dies.

Mihi tamen in hoc puncto videtur non sic fuisse mentem Concilij, vt illa dictio *statim*, acciperetur in suo rigoroso significum dicti decreti, nam debet sic intelligi in eo, qui habet potestatem adimplendi statim, sed ex Trid. dispositione datum est Episcopo, vt ordinet suum triennalem familiarem, & ei postea statim beneficium conferat. Ergo cum hæc vacatura pendeat à futuro, & eventu incerto, sequitur, quod mens Concilij, vt Episcopus effugeret fraudem in ordinando familiarem triennalem, fuerit ea, nempe, vt Episcopus taliter procedat ad ordinandum suum triennalem familiarem, vt ei, cum ordinauerit, provideat de beneficio, ne cogatur subministrare, dum primum vacauerit, quia si alia esset strictior Tridentini mens potius præciperet, vt antequam beneficium suo familiari conferret, non procederet ad illud ordinandum; ergo volendo indulgere, vt familiari trienniali posset ordinare, non sic illum obligare censetur, vt teneretur intra decem dies post ordinationem, beneficium conferre, sed vt cum eum ordinauerit, procedat ex animo illi providendi de primo beneficio vacuo, aut vacaturo. Quo existimo effugere satis fraudem Trid. quæ debet intelligi de illo Episcopo, qui solum ex trienniali consuetudine processit ad ordinandum familiarem suum, sic vt declarationes telatæ pro contraria sententia debeant intelligi, quando v. g. Episcopus, qui intra annum, aut post sex menses providendo de beneficio, poruit ante illam moram conferre suo familiari iam ordinato beneficium, aliter inquam nescio, quo pacto possit Concilij mens in tam rigoroso sensu prædicari, & tunc enim fraudem effugiens, si forte beneficium non vacet, interim tenebitur Episcopus ordinans subministrare tali familiari ordinato, iuxta dispo-

sitionem textus in *dist. c. 2. de præb. & Trid.* alio in loco sic disponente, contra Episcopum, qui subditum ordinavit sine sufficienti beneficio, vt infra dico,) *sess. 21. cap. 22. de reformat. & Bulla Pij V.*

Vnde Agidius Trullench. de *Sacram. dist. lib. 6. quæst. unica, dub. 7. sub n. 28.* parum post medium in *vers. debet*, bene cum Valquez Trid. decretum in *dist. c. 9.* exponit sic, debet tamen Episcopus statim conficere suo familiari beneficium, hoc est, post collationem ordinis, intelligens illud verbum *statim*, id est quamprimum vacaverit, omni fraude cessante, ne postea ordinatus mendicare cogatur: & pergit addens vt sic videatur Episcopus satisficere intentioni Concilij, si beneficium non vacante, provident suo familiari sic ordinato de congrua sustentatione, qua non cogetur mendicare, ita ille, & ego ex iam considerant.

Ad secundam quæstionis partem, quæ ex infra 7 dicendis corroboratur, dum ago de subditis ratione beneficii, breuiter nunc respondeo, vt si ante triennium provideat Episcopus suo familiari de beneficio, quæ ipi illico ordines conferre, eo quod tunc id facit non ex mente Trid. in dispositione *dist. c. 9. sess. 21.* sed ex alio capite; nempe quia familiaris ille, alias tali Episcopo, nec subdus ratione originis, vel domicilij, sit subditus ratione beneficii: ita in terminis dicit Vgolin. de *officio c. 16. §. 4.* vbi dicit statim, seu paulo post, Episcopum debere beneficium conferre; vi enim ante contingeret ratione beneficii conferendi, potestatem haberet, & non ratione triennij, Sanchez in *apostulo moralis lib. 7. c. 1. dub. 20. num. 25.* Barbosa *dist. c. 9. sub n. 10.* vbi refert, idem sentire in *dist. c. 3. de iure Ecclesie, sub dist. n. 50.* Agidius Trullench. *dist. dub. 7. sub dist. n. 28.* ibi: *Debet autem beneficium statim Episcopus conferre suo familiari, hoc est post collationem ordinis, nam si ante ei daret illud, iam illam ordinaret ratione beneficii, Diana qui sic loquitur p. 4. tract. 4. in *secundæ ref. 145.* vel notandum, cum Sanchez *supra*, & contra Ledesnam in *summa tom. 2. de Sacram. Ordinis cap. 5. post 9. conclus. 1. c. 8.* quod ratione beneficii fortitur domicilium in ea Diocesi famulus, sicut si daret beneficium Episcopus ille cuiusvis extraneo, posset statim illum ordinare; quia acquirit ibi domicilium, iuxta textum in *cap. cum nullus hoc tit. lib. 6.* docet etiam Aueria de *Sacram. Ordinis 4. 3. sect. 6.* & Doctor Hentiquez consultus à Diana, vt refert, & sequitur iterum *part. 8. tract. 2. ref. 17. in princ.* qui *dist. ref. 145. in fine, dist. p. 4. tract. 4.* idem procedere ait in familiari familiari Episcopi, & iuxta ex notatis *sub quæst. præcedenti.**

Nunc verò pro tota intelligentia prædictarum 9 duarum difficultatum iuxta Concilij mentem, venit in dubio consideratio sequens; si ergo iuxta mentem Tridentinam in *dist. c. 9. sess. 21.* decretum, vt Episcopus conferre possit ordines suo familiari trienniali, modo conferat ei beneficium; sed sic est ex iam dictis quod si ei conferret beneficium, possit ante triennium illum ordinare, vt dictum est; ergo videtur, vt de nihilo proficiat ei familiaritas triennalis. Difficultas hæc satis videtur explicata *supra in vers. alij inquam, & in vers. m. 9.* sed vltia ibi dicta leges Diana *dist. p. 8. tract. 2. ref. 3. à vers. ubi triplici ratione nodum exolvit, quarum sequens posita est; nempe quia quando Episcopus veller ordinare suum familiarem triennalem absolute, & simpliciter id est, quia non habet animi sedendi in posterum in loco Episcopi Domini sui, tunc tenetur Episcopus*

De Temporibus ordinat. Quæst. V. 257

pus non possit eum ordinare ratione solius familiaritatis triennalis; imò teneatur ei conferre beneficium propter adimplectionem *dist. sess. 21. c. 12.* & Bulla Pij V. nescitque accepto ordine sine titulo cogatur postea cum dedecore ordinis mendicare ad evitandas penas, *cap. Episcopi, & cap. titus de prob. vnde et* Zetardo *in quæst. prall. q. 18. num. 31.* & Zetola *in praxi nov. pro. num. 21. de praxim.* referat alias duas rationes, quas ad vnguem reperit ipse Diana citatus: tamen non placent ipsi, vt significare videatur dum dixit ibi *in pñ.* hæc omnia docet Zetola, sed non omnia mihi placent, hæc videantur approbare Zemedius &c.

10 An autem beneficium quod Episcopus debet conferre suo familiari triennali ordinato, debeat esse sufficiens ad victum 40. saltem ducatonum, an vero adimpleat Concilij mentem, si ei conferat, quantumvis tenue beneficium. Respondetur vt debeat ei conferre beneficium pro sustentatione competentis; quia est Concilij mens, ne mendicare cogatur, quod differt ab eo infra dicendo, an ratione beneficii, quantumvis tenui, fiat quis subdatus Episcopi illius Diocesis, in quo consistit, taliter vt eo titulo, seu prætextu possit illum ordinare, sic vt non teneatur per amplius illi ordinato necessaria ad victum subministrare: ita colligo ex mente Rebuffi *in tit. de Cleric. qui. & argus crecit. n. 21.* ex ea ratione sic tenentis; quia beneficium temporarium parum momenti, non parit domicilium.

11 Ad tertiam questionis partem ap. possit Episcopus ordinare familiarem triennalem sibi non subditum ratione beneficii, quod obtinet in alio Episcopatu, & videtur quod sic, ex ea nempe ratione, quia Trid. *dist. sess. 23. cap. 9.* exposcit triennium eo hactenus, vt iam declaravi *sub quæst. præcedenti.* ad hoc vt Episcopus possit suum familiarem triennalem ordinare, cum ea tamen conditione, vide licet conferendo ei beneficium; quacunque si uide cessante; quæ necessitudo ex mente Tridentini videtur exposci ad hoc, vt non cogatur cum dedecore ordinare famulum mendicare; ergo si iam habet beneficium sufficiens ad victum, non est cur illa triennalis commemoratio continua per se sola definat esse sufficiens titulus ad hoc vt Episcopus famuli Dominus nequeat illum ordinare si licetis, aliæ sunt probabiles ei consistet de beneficio obtento ab eius famulo in alio Episcopatu. †

12 At nihilominus video quod Sel. *in selectis Canonice cap. 19. num. 17.* attestat fuisse decium *sub die 22. Aprilis ann. 1617.* Episcopum ordinare non posse suum familiarem, cui non consuit beneficium, ex eo quia beneficium possidebat in aliena Diocesi, sequitur Barbosa *in dist. Trid. sess. 23. c. 9. n. 12.* & potest esse ratio quia Tridentinum copulatim loquitur exposcens duos triennales continuam famuli habitationem, & quod beneficium ei conferat, ad hoc vt perfecte ille famulus subditus ei dicitur, nam ordinando illum ad titulum beneficii alibi obtenti, debet fieri cum dimissionis Episcopi, vbi adeit alie beneficium, alias inquam videretur ordinare non subditum, ac incutere penas impositas contra ordinantes subditos alienos, de quibus dico infra *in fine huius cap. & cap. sequenti*, quod verum est, etsi pugnet ratio pro affirmatiua sententia iam posita, etiam ex statim sequentibus, *in vers. ad quartum.*

13 Ad quartam questionis partem quod ad titulum parimonij possit Episcopus ordinare suum familiarem pro necessitate, & commoditate Ecclesie. *Fernandin. de Offic. & sacris Ecclesie. Tom. I.*

fiam, dummodo adscribitur Ecclesie pro cuius necessitate sit ordinatus famulus, refert decium Garcia *de brevis p. 2. cap. 5. num. 81. & 82.* Amendatus, quem refert, & sequitur Barbosa *in dist. cap. 9. Trid. num. 14.* Marchinus *de Sacram. Ordinis c. 9. num. 13.* † Quare videtur falsum, quod dixit Vasquez *in 3. p. dist. 22. num. 29.* vide licet familiarem ab Episcopo ordinari posse, etiam si patrimonium non habeat, nec vilius Ecclesie necessitas virgeat, obseruans solum concedi licentiam Episcopo eum ordinandi, quatenus seruitio eius melius vti possit: tamen eum reprobatur bene Narbona *in l. 35. glossa 1. tit. 3. lib. 1. recip. num. 29.* vide dicta *sub quæst. 7.*

Et simili modo ad titulum pensionis poterit ordinare suum famulum si pro necessitate, vel utilitate suarum Ecclesiarum Episcopus iudicet ordinandum: refert decium Garcia *de brevis dist. 2. p. cap. 5. num. 81.* Bonacina *supra prædicto l. 1. num. 21.* cum aliis Barbosa *in dist. cap. 9. Trid. num. 13.* cum eisdem *dist. allegat. 5. etiam num. 13.* quibus addo Agidam Trullench *de Sacram. lib. 6. quæst. unica, dub. 7. num. 28. in fine*, vbi loquitur etiam de patrimonio. † Sed an vt fiat legitime debeat prius esse famulus triennalis, aut ante triennium queat Episcopus eum ordinare ad titulum patrimonij, & pensionis, video à Doctores non tractari, & mihi videtur, vt & debeat esse t. etnalis, alias inquam ordinaret non sibi subditiu contra dispositionem *dist. cap. 9.* Refert vero per veritate huius dubij videre, an pensio, seu matrimonium sit titulus sufficiens, vt Episcopus ordinare possit subditum suum, de quo dico *infra* in hoc tenui, & interminis videtur tenere Barbosa *de Iure Ecclesiastico dist. 1. p. 1. quæst. 33. num. 32.*

Ad quintam questionis partem de familiaribus Cardinalis, seu de Magistro Actorum. Ad primum vt respondeam aduerto, quod Cardinales Præbyteri conferunt Titularem, ceterosque minores ordines suis familiaribus; & sic posse ab eis fieri docent Martin. Landen *in tr. de Cardinal. quæst. 20.* Iacobus *in tr. de Concil. lib. 1. art. 11. vel. item Cardinalibus*, Maiolus *de irregularitate lib. 4. cap. 20. num. 8. Sel. in selectis Canon. cap. 19. num. 3.* attestans ita decium *sub die 22. Ianuarij 1612.* dum ibi fuit resolutum Cardinales suis familiaribus triennalibus dimissorias ad ordines suscipiendos concedere posse, etiam si illis, nec ante necessitatem postea conferant beneficium. † Itaque vt possint Cardinales Præbyteri ex consuetudine, ceterosque ordines conferre suis familiaribus dixit Barbosa *in pastoralis allegat. 3. num. 11 p. 2.* quia ratione familiaritatis videtur vt Cardinalis, etiam Episcopus suum familiarem ordinare non possit, nisi in modo, quo potest qualibet Episcopus, non Cardinalis, hoc est si huiusmodi familiaris per triennium secum fuerit commoratus, & beneficium, quacunque se uide cessante statim ipsa Cardinalis conferat illi, vt colligi videtur ex Rota *decis. 731. ferè per totam p. 1. diuersif. Barbosa dist. 2. p. pastor. allegat. 3. sub num. 19.* docet contrarium eo quod decium fuit per Sacram Congregationem Concilij, de quo Sel. citatus *supra*.

Quare etsi Sanchez *in apusulo tom. 2. lib. 7. cap. 1. dubio 19. num. 11.* videatur docere per Concilium Tridentinum *dist. sess. 23. c. 10.* derogari facultatem, quam habent Cardinales conferendi primam Titularem; quia expresse reuocat consuetudinem, etiam immemorabilem cum Ecclesia, tamen quod Cardinales possint conferre primam Titularem

Toufurarum, & minores ordines in suis titulis docent Ioseph. de Sacram. part. 2. disp. 8. sect. 2. differt. 3. Victoria in Summa de Sacram. Ordini n. 234. Lancelotus in templo in com. lib. 2. cap. 2. §. 3. num. 17. Valentia tom. 4. disp. 9. quest. 3. punto 2. Murad. de Sacram. Ord. n. differt. 18. Bonacina de Sacram. disp. 8. quest. 2. nota. punto 4. num. 1. Valquez in 3. part. tom. 3. disp. 143. cap. 4. num. 33. cum aliis pluribus Diana part. 5. tract. 2. ref. 5. concta Anastasium Germon.

- 20 Qui in tract. de indultis Cardinal. §. tam ratione num. 20. affirmavit Cardinales in suis titulis exercere posse ea, quæ sunt iurisdictionis, non quæ sunt Ordinis, & prædicti etiam Doctores, quibus accedunt Azorius tom. 2. lib. 4. cap. 3. q. 2. Parisius de resig. benef. lib. 4. cap. 3. q. 1. Campanillus in diuers. sacre Canon. Rub. 6. cap. 2. num. 11. Fornarius de Sacram. Ordini cap. 5. Granade de Sacram. in 3. p. conueniens. q. tract. 2. disp. 2. num. 1. Tamburinus de iure Abbatis. tom. 1. disp. 11. quest. 4. num. 4. Moneta de indicibus confermat. cap. 5. num. 31. Neznam tom. 3. de Sacram. Ordini disp. 8. sect. 1. v. 8. Hieronymus Llamas in Summa part. 2. cap. 3. §. 3. Tuschius in Cyronel. 100. num. 50. Chuchus in diuers. canonicar. lib. 2. tom. 4. num. 66. Pintus de ordine q. 6. art. 1. num. 46. & alij dicentes, vt non obstante Trid. in dicto cap. posse Cardinales Presbyteros Tonsuram, ceterosque ordines sui familiaribus conferre.

- 21 Vnde dicendum est etiam vt familiares, seu officiales Papæ, ac familiares Cardinalium, et si Cardinales habitantes Romæ, atque etiam Episcoporum in Curia residentium, qui saltem per triennium habitauerint in Vebe, possint de licentia ipsorum à Vicario Sanctissimi promoueri, dum tamen supradicti omnes sufficientem iurum habeant, & alia à iure requisita, vt refert decretum Alimendæ in additionibus recapit. legum Nauarra l. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis in declarat. num. 49. Mollæus in Summa Theologia Moralis tract. 2. cap. 2. num. 32. in fine, Marchinus tract. 1. §. 5. cap. 9. post num. 15. vers. sexto, vbi citat Barbosum.

- 22 Et sic etiam fiet, vt Magister Actorum Curie Episcopalis, possit vt familiaris ab Episcopo ordinari, vt tenent Riccius collect. 596. vers. amplia 4. & in praxi sacre Eccles. refel. 471. in 2. impres. Stephanus Gratianus Archiepiscopus de ref. 133. Marcus Anton. var. refel. lib. 75. Campanillus Rub. 9. cap. 9. in diuers. sacre Canon. Marchinus de Sacram. Ordini tract. 1. part. 4. c. 9. num. 17. Barbosa in pastoralis 2. p. cap. 5. num. 18. & in dist. c. 9. dist. sess. 23. Trid. num. 7.

- 23 Ad sextam questionis partem, an Trid. priuilegium extendatur in dist. cap. 9. ad Episcopum, qui tantum est secularis, vt longè respondeas adiunges quæ noto infra in titulo de ordinatu ab Episcopo, qui renouantur Episcopatum. Nunc vero respondeo breuiter negando ex Trid. sess. 14. c. 2. de reformat. vbi statuitur, vt nullus Episcopus titularis, etiam si residat in loco exempto, aut nullus Diocesis, aut Monasterio, aut ibi morem traxerit vigore cuiusvisque priuilegij de promouendo quocumque ad se venientes, pro tempore concessi subditum alterius Episcopi, etiam per textum familiaritatis absque sui Prelati expresso consensu ad ordines maiores, vel minores, vel primam Tonsuram promouere audeat, aliis ab exercitio Pontificalium per annum ipso iure suspensus sit; sic tradunt relati à Barbosa ibi, & Diana p. 8.

tract. 2. ref. 28. & bene scribit Barbosa dist. 7. p. nota allegat. 6. & dista allegat. 5. numero 17. cum multis.

Ad septimam questionis partem an possit Episcopus cum suo familiari trienniali in Interdictis dispensare. Et suppositum quæ iam suprà dixi de Interdictis in c. 8. breuiter dico quod et si Episcopus possit familiarem suum triennalem, alias sibi non subditum conferendo et statim beneficium ordinare, & et literas dimissorias ad ordinandum à quocumque dare possit, tamen super Interdictis temporum, seu illegitimitate dispensare non possit, referunt decretum Saceris in scribis de ref. sub 11. de tempore ordin. de ref. 27. 28. & 29. Garcia de benef. p. 2. c. 1. num. 89. Sanchez in opusculo moral. lib. 7. c. 1. dub. 7. num. 3. Bonacina de suspensionibus omnibus in particularibus differt. 3. q. 1. punto 11. num. 13. cum aliis Barbosa in dist. cap. 9. Trid. sess. 23. & Piassecius in praxi Episcopalis p. 1. c. 1. num. 15. vers. similari. † Vbi addit quod quando familiari iam ordinato collatum est statim beneficium, possit postea Episcopus quoad interdicta dispensare, quia ratione beneficii collati iam est subditus, vt etiam refert decretum Armenum in dist. 1. 7. de Episcopis num. 50. & tenet Campanillus in diuers. sacre Canon. Rub. 9. c. 9. §. 4. † Qui num. 6. dicit quod vbi- 26 cumque Antistes potest suum familiarem ordinare, potest eidem literas dimissorias concedere, vt ab alio ordinetur, de quo statim: iterum repetit idem Barbosa in pastoralis dist. 2. p. cap. 5. §. 4. n. 14. & de præfata negatiua sententia, quam etiam docent Vallalob in sum. tom. 1. tr. 1. differt. 9. n. 10. Ledesma in sum. tom. 1. de Sacram. Ordine c. 8. conclud. 5. citans Nauarrum lib. 1. conf. 23. de tempore ordin. ex ea ratione, quia id quod concedit Concilium in tali casu Episcopus est priuilegium; & ob id non esse intelligendum de illis rebus, de quibus non loquitur.

Sed non improbabiler loquimur contrarium 27 sententiam docentes ex ea ratione, nam eo ipso quod Coconcilium dat Episcopis potestatem, concurrentibus illis conditionibus, familiares suos ordinandi, & consequenter concedit illis necessaria ad talem ordinationem faciendam, vt est dispensatio in Interdictis: sic docent Ioannes de la Cruz in directis. conseruente p. 2. de Sacram. Ordine dub. 46. conclus. 1. vbi sic loquitur: Episcopus ordinare potest familiarem suum aliena Diocesi, si per triennium secum sit commoratus, & ei det beneficium ex Trid. dist. c. 9. sess. 23. omnia & cum eo in Interdictis dispensare in c. 8. vbi dist. Concilio c. 1. v. 13. in a Congregatione Cardinalium, & c. putant probabilem Ledesma, vbi suprà, sic loquens: Eui que tota a his Interdictis nomen parere mihi improbabile quæ obijci, agnoscere firma le pceda dispensat; & ex his tenet Diana p. 3. tract. 4. de Sacram. ref. 390.

Ad vltimum de dimissoriis dico, quod et si Episcopus beneficii ritè, & rectè possit concedere dimissorias ex c. fin. de tempore ordin. lib. 6. eo quod ratione sibi collati beneficii efficiat quæ subditus, infra dico. Tamen in casu nostro videtur vt non possit ei dimissorias concedere, vt familiaris ab alio Episcopo alieno ordinetur, quia Tridentinum ad illud non potitur in dist. c. 9. eo quod ratione triennialis familiaritatis, non sit æquè subditus, ac sunt alij ordinandi suis Episcopis respectu originis, domicilij, aut beneficii, & sic minime non esse vt et si per se possit illum ordinare, & Interdictis dispensare, sed non possit dimissorias concedere vt ab alio ordinetur Episcopo propter restrictiua verba

De Temporibus ordinat. Quæst. I. 259

verba perdicti Trid. in dicto c. 9. & videtur sentire ibi Barb. n. 15. nihilominus video quod Campanillus in dicto cap. 9. sub n. 6. dixerit quod vbiunque Amiles potest suum familiarem ordinare; possit, & etiam litteras dimissorias ei concedere, vt ibi alio ordines suscipiat.

- 19 Notabis cum Bonacina de suspensionibus in particulari disp. 3. quæst. 1. puncto 11. num. 12. & Mario Alter, quos sequitur Barbosa dicta allegat. §. n. 16. in fine, quod familiaris bonæ fide ordinatus cum spe beneficii statim obtineat ab Episcopo, cuius est familiaris, non maneat suspensus ab ordinis executione, si Episcopus beneficium ei statim non conferat, aut si Episcopus moriatur nondum collato beneficio.

QVÆSTIO VI.

An Episcopus possit ordinare aliquem ratione beneficii, & num debeat esse perpetuum. Et an sufficiat vt sit simplex: quid si illud sit tenne, vel possit ordinare illum, cui paulò ante beneficium confert. Et an si habeat beneficia in Diocesis pluribus possit à quolibet Episcopo cuiusque beneficii ordinari. Et an sola actualis beneficii possessio sine titulo & collatione sufficiat vt quis ordinari queat?

SUMMARY M.

- 1 Formæ ad ordines fertur ratione solius beneficii.
- 2 Domestium comparatione ex beneficio, facitur beneficium dimissio.
- 3 Beneficium ad ordines debet esse perpetuum, non manuale, & amovibile, n. 5.
- 4 Commenda non est sufficiens titulus ad ordines.
- 5 Coppelentia temporalis non est sufficiens titulus ad ordines.
- 7 Prabenda temporalis pro saluendis salariis, non est titulus ad ordines.
- 8 Beneficium simplex nullam residentiam requirere, est titulus sufficiens ad ordines contra aliquos, n. 9.
- 10 Beneficium tenne ad ordines, sufficit, vt quis ducatur Domesticiarius Episcopi, vbi firum est, n. 11. 16. & 17.
- 12 Cap. nullus hoc tit. lib. 6.
- 13 Beneficium etiam tenne sumas, vt clericus in minoribus patiar privilegio fore, & possit de facto casus beneficii ducatur scutarius, cum. 14. contra Soron dicitur beneficium esse scutarium esse tenuissimum, o. 15.
- 17 Beneficium tenuissimum, vt ducatur Quatuor non est sufficiens ad ordines, aliud est si à iungatur parvimonium, numero 18. & 19.
- 20 Episcopus beneficii collati quare ob fraudem negatæ illico ordinare beneficium subditum, alius alterius Episcopi, praxim contraria sustinetur, n. 22. & 23.
- 21 Trid. cap. 9. cell. 23. expenditur, numero 21. & 23.
- 24 Beneficia sita in diversis Diocesis faciens ad

ordines subditum eorum possessionem sic vt ab vno Episcopo, vnum ordinem recipere possit, ab altero alium.

- 25 Beneficij collatio sola absque quæta possessione illius, non sufficit vt quis ratione illius ordinetur, n. 26.
- 27 Beneficium situm in vna Diocesi, quod pertinet ad prouisionem alterius Episcopi facit possessionem subditam ad ordines illius Episcopi, vbi firum est, secus si vna Episcopalia spectarent etiam ad illum, qui prouidet, numero 18.

Hic agendum est de tertio iure, per quod quis potest ordinari, nempe beneficii titulo; per id enim, habito respectu ad ordines suscipiendos, est quis subiectus Episcopo Diocesis, in qua beneficium habet; ita vt possit ab illo ordinari, seu ab alio de eius licentia, quamvis alias et alio modo, subditus non sit, iuxta textum in cap. cum nullus de tempor. ordinat. lib. 6. sic docent Burgos de Paz. in l. 3. Tauri n. 398. Alphonsus Narbona, & plures alij, quos congerit Barbosa in pastoralis p. 2. allegariæ 4. a num. 4. inter quos Sanchez consil. mor. lib. 7. cap. 1. dubio 23. vbi n. 15. † subdit domicilium comparatur ex beneficio finiti, beneficio dimisso, & num. 43. cum alius dicit Barbosa quod clericus habens beneficium, est cuius illius Diocesis, in qua firum est beneficium, dum illud possidet, ex Banoli doctrina in l. hares absens §. prouide num. 5. ff. de iudic. & in l. 1. num. 13. ff. ad municip. Boetius de iur. 260. n. 20. Candelos in praxi iudicium, & aduocat. verbo domicilium n. 6. leges Garciam. de benef. p. 2. cap. 4. a num. 1. Bonacina de Sacram. disp. 8. quæst. vltima puncto 4. num. 14. Campanillus in diuers. iuris causa. sub. 9. cap. 8. num. 11. Amandandum in adiutor. ad recapit. leg. Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. in declarat. n. 6. Riccium in praxi furi Eccles. ref. 258. in 2. editione, & in praxi aurea fol. 49. Marc. Anton. varior. lib. 1. ref. fin. casu 28. Vgolium de potestate Episcopi cap. 26. §. 3. Molfesum in summa theol. moral. tract. 2. cap. 1. num. 7. Squillante de priuileg. clericor. cap. 4. a num. 237. Scip. de Ribet in suis aphorismis. Episcopalis lib. 1. verbo Ordo. sub n. 18. Thom. Valasium allegat. §. num. 15. & num. 19. Aegidium Trullench. de Sacram. lib. 6. cap. vltimo, dubio 7. a num. 15.

Vnde iam vt ad primam difficultatis partem respondeamus, leges cundem Valasii. comment. 1. dist. alleg. §. cum. 16. vbi sic asserit. Notandum est quod sufficit ordinari ab eo Episcopo, in quo ordinandus habet beneficium, huc respectu ipsius ordinem suscipit: siue non, vt notat glossa in dicto cap. cum nullus hoc tit. lib. 6. verbo Ecclesiasticum; eo quod textus generaliter loquitur, & non distinguit; ob idque, etsi nonnulli videantur tenere, vt non debeat esse perpetuum beneficium, imò sufficere vt sit ad tempus, & ad nunc amovibile, cum interius habeat titulum, † secus si in commendam; quia hæc non est titulus, vt in cap. vno deinceps de elect. sic Lopus Ioannes Andreas, Dominicus num. 3. & Franciscus num. 3. vers. in glossa verb. Ecclesiasticum in dicto cap. cum nullus. Valasius supra. † Tamen dicendum est, vt tale beneficium, ad cuius titulum quis ordinari debeat esse perpetuum, ita vt non sufficiat esse manuale, nec amovibile; docent Acuña de Sacramento Ordinis quæst. 3. tit. 6. Diana p. 8. ar. 2. ref. 19. cum multis dicendo hoc fallere, nisi ordinandus aliunde

habet beneficium in titulum, nam, beneficium manuale, & amovibile ad nutum, non potest prestare titulum, ad quem quis ordinatur: & hæc est praxis quotidiana Episcoporum ut video. † Non enim Capellania temporalis est titulus sufficiens, cum non sit beneficium, Riccius in *praxi aurea* *refol.* 49. n. 1. Gonzales in *regul.* 8. *Cancel. glossa* §. 5. l. 1. num. 6. Barbosa *dist.* 1. p. allegat. 4. num. 5. quod est contra Garcaum de *benef.* l. 1. p. cap. 1. num. 7. & Marchinum de *Sacram. Ordinum* tract. 1. §. 5. cap. 3. n. 9. asserentes non posse quem ordinari ratione Capellaniam, etiam perpetuam. † Itaque Barbosa allegat. 4. de officio Episcopi p. 2. dicitur cum p. dixit cum Riccio, ut quis non possit ordinari ad titulum Præbende temporalis; eo quod nihil spiritualitatis habeat, cum requiratur prædicto, & commoditari temporali pro solvendo salariis Aduocati, Procuratoris, Musicorum, & similium, ut observat Gonzalez ad *regul.* 8. *Cancel. glossa* §. 5. l. 1. numero 9.

8 Ad secundam quæstionis partem communis est Doctorum sententia, ut possit quis ordinari ad titulum beneficij simplicis, si sit perpetuum, etiam si residuum non requiratur, ut docet Garcia de *benef.* p. 2. l. 1. cap. 4. num. 9. ubi sic ait. Tertio ampliatum etiam si beneficium non requiratur residuum, nec in illo residet, nec in illius Diocesi, & sic non eximatur à iurisdictione primi Episcopi, cum textus simpliciter loquatur de beneficio, Marcus Anton. *variar. refol.* lib. 1. *refol.* 112. casu 28. Squillante de *privileg. clericor.* cap. 4. num. 237. Avela de *Sacram. Ordinum* quest. 4. sect. 6. Pialecius in *praxi* p. 1. cap. 1. art. 3. num. 3. Valasco supra allegat. 4. num. 30. Machadus de *persec. confes.* tom. 2. lib. 4. part. 1. tract. 3. docum. 4. num. 2. Riccius *dist.* 1. *num.* 1. Barbosa *sup.* num. 47. Agidius Trullenchi *supra* num. 17. † quod est verum etiam si Genuesis in *praxi* c. 48. num. 3. quem refert Diana *dist.* 1. p. 8. tract. 2. *ref.* 2. contrarium teneat; nec est audiendus Bonacina, qui *tom.* 1. *dist.* 8. quest. unica p. 1. dicit, 4. tenet nostram sententiam cum ea limitatione, modo beneficium sufficiens sit ad vicum, de cuius veritate infra dico in *vers. sequenti*, dum disputo de beneficio tenui, Barbosa de *iure Eccl.* p. 1. cap. 13. num. 34. & in *pastoralis allegat.* 4. num. 46. & 47. & iterum videbis Dianam p. 6. tract. 3. *miscel. ref.* 24. qui pro utraque sententia refert Doctores, ubi videtur nostram fovere.

10 Ad tertiam quæstionis partem an beneficium tenue, sit titulus, ut quis ordinetur ab Episcopo, ubi situm est, & videtur quod non, tum ex c. 2. de *præbend. & dignis.* & docent Pialecius in *praxi* p. 1. cap. 1. art. 2. num. 3. Doctores communiter in *cap. 1. & in disto cap.* cum nullus, hoc *tit.* lib. 6. Maranta in *compendio Bullar.* in *verbo Ordo*, Vgolinus, & alij, quos probat Riccius p. 1. *decis.* 299. cum sequenti. Molleius in *summa* tract. 2. num. 1. cap. 2. num. 7. & facit Squillante cap. 4. num. 23. de *privileg. clericor.* dum refert sacram Congregationem respondisse Cardinali de Aquaviva Archiepiscopo Neapolitano promotum ab alieno Episcopo ex causa beneficij tenuissimi male promotum fuisse, ipsumque promotum suspensum ab executione ordinis, a quo collatores ab executione per annum.

11 Adhuc verò etsi bonum esset, ut tenui beneficio adungeretur paritimonium; ita ut constaret ex utroque, sufficeret ad sustentationem, sicut prærequirit Trident. sess. 11. de *reformat.* cap. 2. tamen in ti-

gore iuris existimo sufficere, quantumvis tenue beneficium, ad hoc nempe, ut qui alias subditus non erat Episcopo, fiat subditus ratione beneficij ita ut hac de causa possit iam subditum illum ordinare, ac quilibet alius Episcopus originis, aut Domicij ex iam dictis argueretur in *cap. postulasti* 14. & quæ dixi *quest.* 1. de *foro comp.* † Deinde quia textus in *disto cap.* cum nullus hoc *tit.* u. 6. & alij non distinguunt inter tenue, & amplum beneficium. † Et quia multi Canones de beneficio verba facientes, locum habent in beneficio etiam tenui, iuxta quæ adduxi *sub c. 1. de foro comp.* ubi de privilegio Clericis in minoribus concessio habentibus qualescunque beneficium, ut probat Tsid. sess. 23. de *reformat.* cap. 6. & tenet Henriquez lib. 10. c. 22. §. 1. lit. G. & cap. 17. *Iurera K.* Garcia de *benef.* p. 1. cap. 4. n. 3. Barbosa de *iure Pontificio* *dist.* cap. 33. n. 13. Diana p. 4. tract. 4. *refol.* 1. idem Barbosa in *pastoralis dist.* 2. p. allegat. 4. cum multis ab eo relatis n. 44. & 45. quibus addo Trullenchi cum alijs *dist.* quest. vñc. num. 16. † Et sacra Cardinalium Congregatio, teste eodem Barbosa de *iure Eccl.* p. 1. cap. 39. num. 17. censuit in *vna Iannensi* die 18. Martij 1628. promotum ad ordines cum collatione vnius beneficij, redditus duorum scutoium annuorum, qui incedens in habitu laicali cum amictu, dum caperetur à Bisturiarum, vnum ex illis occidit, & ad carceres laicales adductus fuit, gaudere privilegio fori; refert Diana *ubi supra*, & iterum *dist.* part. 8. tract. 2. *sub refol.* 20.

Et sic patet, ut non sit sustinendus Soto de *indistincta* lib. 10. quest. 5. art. 3. asserens beneficium tenuissimum esse, quod non attingit ducatos octo, vel secundum Campaniam, quod non attingit quatuor ducatos in anno, cum sacra Congregatio censuerit beneficium duorum ducatorum esse sufficiens ad gaudendum fori privilegio, † ergo etiam ad sumendos ordines, ex quibus oritur tale privilegium fori; & hinc Sanchez in *opusculo* tom. 2. lib. 7. c. 1. dubio 22. n. 7. dixit sufficere beneficium, quantumvis tenue, ut quis possit ordinari ab Episcopo ubi est beneficium; & ut addit Garcia, & Barbosa *ubi supra*, valiter procederet, etiam si illud tenue beneficium non requiratur residuum, nec in illo residet, nec in illius Diocesi, & sic non eximatur à iurisdictione primi Episcopi.

Sed cum propolito faciunt Zenla in *praxi* Episcoporum p. 1. verb. *beneficio*, §. 3. & Barbosa in *pastoralis dist.* allegat. 4. num. 43. an sine, intelligentes, ut in beneficio tenuissimo, quale est ducatorum quatuor ita anno, vel ad summum in redditu septem ducatorum Soto lib. 1. quest. 5. videtur bona praxis, ubi sit titulum tenuissimi quis non ordinetur. Et hoc modo intelligi Barbosa componi sententiam negativam Pialecij, Prosperi de Augusto, Vgolmi, Riccij, & Squillantis cum sententia affirmativa. † Et addit Diana *dist.* *ref.* 1. p. 4. circa finem in *vers. dicitur*, quod Concilium in loco citato pro negativa determinat, ut quis non possit ordinari ad titulum beneficij tenuis, sed non asserere quod si ordinandus beneficium tenui, paritimonium adiungat sufficiens ad vicum, non possit ordinari ab Episcopo; & sic dicit aliud esse quætere, num beneficium sufficit pro titulo, aliud si sufficiat, ut tanquam subditus ratione beneficij, possit promoveri ad ordines: & *dist.* *ref.* 20. p. 3. *tr.* 2. an sine, ut responderet ad aliam declarationem citatam sacre Congreg. traditam ab Sequillano, *ubi supra*, dicit quod optaret, ut de prædicta declaratione

¹⁹ non constaret authenticè, † videbis eundem Dianam nouissime, p. 10. tract. 11. ref. 48. in vers. una, vbi cum Barbosa, García, Campanillo, & aliis, deinde sine distinctione ratione beneficii tritum, vel quatuor auctorum posse quem ordinari, si patrimonium ei adiungeretur, sic cum Vgolino etiam Quaranta, & Trullench. de Sacram. lib. 6. cap. vltimo dub. 7. n. 16.

²⁰ Ad quartam questionis partem nihil possit Episcopus ordinare eum, cui paulò ante beneficium confert, & vt respondeam præmitto cum Molfesio in summa. tom. 2. cap. 2. num. 7. Piascio in praxi p. 1. cap. 1. art. 2. num. 3. Machado de perello Confessor tom. 2. lib. 4. p. 1. tract. 3. beneficium non debere esse collatum in fraudem, ad hoc vt ordinandus extrahatur ex aliena Diocesi: vnde dicunt, Franchis in dicto cap. cum nullus hoc tit. l. 6. glossa in cap. 102. eodem verb. figuratum, Quaranta in compendio Bullar. verbo Ordo, Riccius respons. l. 2. Barbosa dict. alleg. 4. num. 58. quod in casu nostro nequeat Episcopus eum ordinare: eo quod beneficij collatio hic facta videatur in fraudem legis, scilicet ad extirpandum illum Clericum cui beneficium confertur à iurisdictione sui Episcopi

²¹ † Item quia si illud licet fieri posset frustra Concilium Frid. sess. 23. cap. 9. definisset Episcopum tunc posse aliquem alterius Diocesis ad ordines promouere, cum per triennium fuerit cum eo commoratus, iuxta iam dicta questionibus proximè præcedentibus, dummodo statim beneficium illi conferat, Ægidius Trullench. supr. num. 25. †

²² Diana dicta p. 8. tract. 2. sub ref. 2. prædictam sententiam vtiore reparat: tamen Marchinus de Sacram. Ordinis tract. 1. p. 5. cap. 3. num. 9. affirmatiuam sequitur, dicens vt possit Episcopus conferendo beneficium ei, qui alias subditus eius non est valide ordinare, nec facere fraudem legi, qui vinit iure suo, quod lege ipsa natus. † Nec obstat

²³ Frid. in dict. cap. 9. quia ille casus est distinctus, cum ibi præcedat ordinatio collationi beneficii, & ita in praxi video communiter profuerit, non sine ratione, nam cum absolutè textus in dicto cap. cum nullus, dicat ratione beneficii acquiritur domicilium ad ordines, vt sit domicilium, aut origine; imò & Molfesius in summa theologia moralis tract. 2. cap. 2. num. 21. obseruat sacram Congregationem censuisse, vt semper in hoc præferatur Episcopus loci, in quo quis habet beneficium; ergo cum intelligatur abesse fraus, nisi probetur, apparet euidenter, vt in casu nostro sequenda sit affirmatiua sententia: & sic Marchinus supræ cum Vgolino probat, nam cum textus requiratur, vt solum quis beneficium obineat, non est cur distinguendum sit iuxta modum contrariæ sententiæ: & de his videbis quæ congerit Trullench. de Sacram. lib. 6. quæst. unica, dubio 12. & nouissime ita tener idem Diana p. 10. tract. 11. ref. 48. cum Leandro de Sacram. tom. 2. tract. 5. diff. 8. quæst. 9. & cum Martino de San Ioseph. in man. conf. tom. 1. lib. 1. tract. 4. de Ordine num. 10. contra Marchinum.

²⁴ Ad quintam questionis partem, si habeat quis beneficia in Diocesis distinctis, nùm possit à quolibet ordinari. Et quia iam supra affirmatiuè respondi, dico breuiter cum Diana dict. p. 8. tract. 2. ref. 23. & Præposito in 3. p. de Sacram. Ordinis, vt possit quis ratione vnius beneficii ordinem vnum recipere ab vno Episcopo, & alterum ab alio. vbi aliud est beneficium situm, si ad eius titulum or-

dinari postulat, idem tenent à Cuius in decretum Gratiani part. 1. dist. 71. num. 7. & García de beneficio tom. 1. part. 2. cap. 4. num. 2. Trullench. de Sacram. lib. 6. quæst. unica, dubio 7. num. 20. Barbosa de officio Episcopi dict. allegat. 4. num. 51. & de iure hielesiasti. cap. 33. num. 39. Riccius in praxi auct. de off. 49. num. 1. & alij, quia per quodlibet beneficium, sic respectiue subditus Episcopo loci, in cuius Diocesi situm est beneficium, nec esse maiorem rationem, ac vllam iuris dispositionem, cur non possit ab vno, & ab alio ordinari; imò Campanillus in diuers. Iura Canon. Rub. 9. cap. 8. num. 15. an id procedere, etiam si beneficium spectet ad prouisionem alterius Episcopi.

Ad sextam questionis partem, an sola actualis beneficii possessio sine collatione, sufficiat vt quis ordinetur. Et præmissis quæ hæc adduxi infra sub cap. 2. de foro competens, quæstione 7. & à quæstione 3. cum aliis, de beneficio habendo à Clerico in manibus, vt gaudeat fore priuilegio; & in puncto nostro videtur Riccius part. 2. decisioe 183. numero 3. tenere vt sola collatio tituli beneficii absque eius possessionis ingressu, sufficiat vt quis ordinetur ab Episcopo loci, vbi situm est beneficium. † Verum à Cuius supræ numero 7. vers. quartæ, García dict. cap. 4. numero 16. & 17. Barbosa cum illis dict. allegat. 4. numero 51. resoluunt procedere doctrinam, quam retulimus, habita scilicet beneficii possessione; ita vt non sufficiat sola collatio, seu titulus ad hoc, vt efficiatur de Episcopo, vbi situm est beneficium; & quod sola possessio sine titulo iusto, non sufficiat Ægidius Trullench. supræ numero 22. Diana dict. part. 8. tract. 2. ref. 24. Squillante de priuileg. Cleric. cap. 4. numero 248. à Cuius supræ parte 1. dist. 71. numero 7. qui alia refert contra Garciam; sed vt ordinetur debet pacifice possidere, Barbosa cum multis c. 2. Frid. sess. 21. m. 21. cum multis.

Pro complemento notabis, quòd Episcopus in cuius Diocesi est beneficium possit ordinare beneficiatum, etiam si beneficium esset subiectum alteri Episcopo, quoad prouisionem, id est etiam si spectaret ad prouisionem alterius Episcopi. † Secus si etiam quoad iura Episcopalia, García de benef. dict. parte 2. cap. 4. num. 17. cum aliis Barbosa dict. allegat. 4. numero 52. vbi numero 53. addit vt si beneficium vnius Diocesis vnum fuerit alteri, vel Prebende distinctæ Diocesis, non nisi Episcopo subefferet, in cuius Diocesi extraret beneficium, vel Prebenda,

cui annexetur, sic Campan. dist. c. 3.

n. 15. alias quæstiones dico

infra q. 12.

QVÆSTIO VII.

An Episcopus possit ordinare aliquem, qui in sua Diœcesi haberet pensionem, commendam aut Praestimonium, seu alia beneficia. Et an ad titulum Patrimonij, & quale sit sufficiens. E-an possit dispensare in interdictis Episcopis beneficiis, vel concedere dimissiones, ut quis ab alio ordinetur: & quid de Episcopo, qui ordinas ad titulum Patrimonij. Et an Clericus possit alienare Patrimonium absque licentia Episcopi, si aliunde acquisivit beneficium, vel alia bona sufficientia pro victu?

SVMMARIVM.

1. Penso ad ordines propriè beneficium non est.
2. Domicili Episcopus quare ordinare subditum ad titulum pensionis, congrua, sicut ad titulum Patrimonij, census, &c.
3. Commenda perpetua est titulus ad ordines.
4. Praestimonium est titulus ad ordines.
5. Beneficium consistens in distributionibus quotidianis est titulus ad ordines.
6. Beneficium Praebiatorale est titulus ad ordines, etiam si ante Praebicationem illius fructus non acquirat ordinatus.
7. Beneficium requirens subdiaconatum, aut primum Tonsuram, tantum est titulus ad ceteros ordines.
8. Vicaria perpetua est titulus ad ordines.
9. Beneficium de fuero non est titulus ad ordines, nisi cum quatuor, n. 10.
10. Coadiutoria perpetua, in qua quis habet congruam, est titulus ad ordines.
11. Receptoria Ecclesia est titulus ad ordines.
12. Ecclesia, cui quis adscribitur, est titulus ad ordines cum certis qualitatibus.
13. Capellania obiecta in Capella Papa, est titulus ad ordines.
14. Collegium Seminarium, non est titulus ad ordines, etiam cum assignatione, certis annis redditus.
15. Litteratura verum est, ut non sit titulus ad ordines sufficiens, n. 17. quid si aliquis vir sit insignis copiosus in collegiis, numero 17.
16. Paupertas alicui non est titulus, ut ordinari valeat, nisi excurvat necessariis, & penuria ministrorum Ecclesiæ, & ordinando subministrat aliquis necessaria.
17. Magistrerium musica, grammatica, puerorum, seu alterius professionis, non est titulus ad ordines, n. 21.
18. Organista non eo habet titulum ad ordines.
19. Potestas ministrorum, & annuifactorum, non sunt tituli ad ordines, etiam cum patrimonio, seu beneficio insufficienti, etiam si obligaretur Episcopus ad supplementum, numero 23.
20. Patrimonium quando, ut quis ordinetur, dicatur titulus, & quantum n. 25.

26. Ordinari nullus potest contra prohibitionem sui Prælati: & quid ad titulum Patrimonij non bene discussum, n. 27.
28. Patrimonij taxatio ad ordines debet esse talis, ut sine dedecore ordinandus viuat, & quare, n. 29. & 31.
29. Paupertas in Clero voluntaria laudabilis.
30. Remotus, nullum in suorum curiam Sacerdotium eligi voluit, nisi cum censu.
31. Patrimonij quantitas ad ordines arbitrio Episcopi existimabitur, & videtur sufficiens quinquaginta scutorum, non habitis distinctione qualitarum ordinandarum, num. 32. & 33. ubi quid ratione diversarum pronuncietur.
32. Quantitas ad ordines, non pro ordinando, & sua fermioribus debet sufficere.
33. Episcopus ordinans aliquem ad titulum Patrimonij insufficientem, incurrit censuram.
34. Patrimonium ad ordines debet consistere super re immobili, n. 36. ubi quid non incurrit alias potius si qui ordinetur patrimonio mobilium.
35. Patrimonium ad cuius titulum quis ordinatur, debet esse res certa, & fructifera, & libera ab hypotheca: quid si hypothecam ante fuerit, n. 38.
36. Spectativa ad Patrimonium certum, seu vacaturata, non est titulus ad ordines sufficiens.
37. Ordinari nequit filius alicuius, à quo spectat amplius Patrimonium, etiam si filius vivente patre quodammodo Domicilius videatur, n. 41.
38. Obligatio ad Episcopum, seu quolibet alio facta in fauorem ordinandi, non est titulus sufficiens ad ordines, nisi ob penuriam Sacrorum dotum, assignaretur ab Episcopo perpetua portio, n. 43.
39. Patrimonium assignatum à patre, interim dum filius ordinandus habet beneficium, seu congruam sustentationem, est titulus sufficiens.
40. Patrimonium consistens in bonis, quorum directum Dominium, est Ecclesiasticum, ad ordines sufficiens reputatur.
41. Hereditas addita, est titulus sufficiens ad ordines.
42. Filius ordinandus potest cogere patrem suum, ut ei assignet Patrimonium sicut pro deo ad Patrimonium.
43. Census vitalitatis, seu perpetuus, est titulus sufficiens ad ordines: quid ubi redimeretur, n. 49. & 50.
44. Census redimibilis, est sufficiens pro constitutione vinculi, & maioratus.
45. Patrimonium assignatum quod assignari super censibus, & redditibus annuis perpetuis, & qualiter, n. 52.
46. Patrimonium assignatum ad ordines, si ordinandus moriatur, sit liberum.
47. Patrimonij pars, & beneficij exigua titulus ad ordines, est sufficiens si ex ambobus congruus ordinandus sustentari valeat.
48. Dispensat Episcopus in interdictis cum ordinando, quo eius subditus est ratione Patrimonij, seu pensionis.
49. Dispensatio interdictorum, ut quis ordinetur à Diaconatu ad Praebicationem exigit necessitatem, & utilitatem.

De Temporalibus ordinat. Quæst. VII. 263

- 17 *Dimissoria ad ordines concedere valet Episcopus Patrimony, seu pensionis, ad cuius censum quis ordinatur.*
 18 *Patrimonium ad cuius titulum quis fuit ordinatus, tunc alienabitur cum licentia propria Episcopi, quando ordinatus aliunde beneficium congruum acquirat, numero 19. & 60.*
 60 *Trid. cap. 2. sess. 21. n. 6. & 62.*
 61 *Dictio Dones restringitur.*
 62 *Alienari bona, ad quorum titulum quis ordinatur, nequeat regulariter sine licentia Episcopi; idem in venditione, extinctione pensionis, mutatione, seu donatione, reuocacione, seu resignacione, hypoteca, datione usufructus, &c. 65.*
 64 *Patrimonium ad cuius titulum quis ordinatur, nequit praescribi ordinario tempore.*
 65 *Alienatio rerum, ad quarum titulum quis ordinatur, non ipso iure nulla fit.*

AD primam questionis partem, etsi in favorabilibus pensio habeatur loco beneficii, sed communiter docent Doctores vt ad titulum pensionis nemo ordinari queat, quia propriè pensio non est beneficium, vt tradit Solus de benef. p. 1. quæst. 3. n. 1. Caccialopus de pensio. quæst. 12. & p. 1. Gigas de pensio. quæst. 20. Duacenus de benef. lib. 1. cap. 4. & lib. 6. Couat. præf. c. 36. num. 10. Suarez de censuræ disp. 15. sect. 1. num. 7. Gonzalez in regul. 8. Canonaria glossa 5. §. statim, à principio, cum aliis multis Diana p. 8. tract. 2. ref. 26. in terminis à Cuña in decreti. p. 1. disp. 71. num. 9. Marchinus de Sacram. Ordine tract. 1. p. 5. cap. 8. n. 10. Riccius in praxi fori Eccles. decis. 302. in 1. in & ref. 262. in præf. Vgolius de praescrip. Episcopi, cap. 26. §. 1. vbi exceptum tamen primo. Campanil. in diuersis canon. lib. 9. cap. 8. n. 17. vbi ex causa, Barbosa allegat. 4. de officio Episcopi p. 2. num. 57. & Aliud tamen est inquirere an dominici Episcopus possit suum subdium ordinare, de quo aliter inquit respondetur, vt de patrimonio dicitur sufficiens: nam quemadmodum patrimonium, donatio, census, sunt titulus sufficiens ad ordines suscipiendos; sic & pensio, quæ satis sit ad sustentationem, & sit perpetua, cum non sit maior ratio de illis, quam de hac, secundum quæ latè dico infra sub 1020 vers. ad secundam questionis partem, & docent Doctores, ibi allegacione obstant dicta supra quæst. 5. vers. ad quartam, & vers. & simili modo, quæ potius confirmant huc dictum.

AD secundam de commendâ, sub distinctione respondent Doctores; nam si commendatum sit beneficium tantum alicui, cum titulo careat beneficii, nequit ordinari ad titulum commendæ; secus tamen si sit datum in commendam perpetuam: sic Garcia de benef. part. 2. cap. 4. num. 10. Marchinus supra num. 12. Diana p. 8. tract. 2. sub ref. 19. cum alibi Barbosa dicta allegat. 4. num. 50. expendens si commendata est ad utilitatem ordinandi maxime perpetuam; quia ista reputatur titulus Canonici; seu quod habeat vim tituli, vt resoluit cum Garcia p. 4. cap. 4. qui in terminis, disp. p. 2. cap. 4. num. 12. ampliat principalem resolutionem procedere, siue istud sit beneficium, propter quod ordinem recepit, siue non. Aloysius Riccius in praxi aurea ref. 45. num. 2. Sanchez in consuet. lib. 7. cap. 1. dubio 25. Marchinus dict. p. 5. de Sacram. Ordine, §. n. 16.

Ad tertium de praesumptione respondent Doctores, quod cum praesumptione soleant connumerari inter beneficia Ecclesiastica, vt notant Doctores per textum c. p. fin. de concess. præb. lib. 6. & cum infinitis probet Garcia de benef. p. 1. cap. 2. num. 17. sequitur vt ad titulum praesumptionis, valeat quis ordinatio quod qui possidet praesumptionem, dicatur ibi Domicilium habere: ac proinde ab Episcopo loci, vbi est situm praesumptionem, possit, vel ordinari vel dimissoria obtinere: sic Henriquez in summa lib. 3. o. cap. 22. §. in commento lit. H. Camp. in diuersis Iuris Rub. 9. cap. 8. num. 5. Riccius in praxi fori Eccles. ref. 258. in fine, Barbosa dicta allegat. 4. num. 48. & 49. idem ad cap. 2. Trid. dict. sess. 21. num. 13. vbi cum Salzedo, Vgolius, Sebastianiano, Caxar, & Marchino.

Vnde infero primò, vt possit quis ordinari ad titulum beneficii, quod in distributionibus quotidianis consistit. Marchinus de Sacram. Ordine cap. 6. tract. 2. p. 6. difficult. 5. num. 19. Campanil. in diuersis canon. lib. 9. cap. 5. num. 29. & Infero 6. secundò posse quem ordinari ad titulum beneficii, non obstante quod non lucretur fructus illius, nisi post susceptum Praesbyteratus ordinem, vt docent Nicolaus Garcia p. 2. de benef. cap. 5. n. 10. Amend. in addit. ad recept. leg. Navarra lib. 2. tit. 8. lib. 1. de parim. Clericor. Barbosa cum alia p. 2. de officio Episcopi alleg. 9. num. 29. idem in disp. cap. 2. Trid. sess. 21. num. 10. Marcellus Vulpeus in praxi iudic. fori Eccles. §. n. 13.

Ex quo infero tertio, quod si beneficium habeat certum ordinem annexum, vt puta Subdiaconatum, vel Diaconatum, possit quis ordinari ratione talis beneficii ab illo Episcopo, etiam in aliis ordinibus vt per Dominicum num. 9. Franc. num. 34. cap. cum nullus hoc sit. lib. 6. Riccius in praxi aurea dicta ref. 49. num. 3. Marchinus tract. 1. p. 5. de Sacram. Ordine num. 63. Cuius in memoriam, ad Princip. disp. 71. vbi tenet quod licet beneficium non requirit, nisi primam Tutoriam, adhuc possit Episcopus beneficii conferre ordines omnes, tam maiores, quam minores beneficiario.

Infero quartò posse quem ordinari ad titulum Vicariæ perpetuæ ad sacros ordines, docent Mandulius ad regul. 8. concess. quæst. 13. num. 3. Salzedus quem refert Barbosa in dicto cap. 2. ex Trid. sess. 21. num. 11. Valenzuela lib. 1. cens. 54. num. 29. Campanil. dict. lib. 8. cap. 4. num. 4. & alij, sed non procedere, vbi Vicariæ fuerit temporalis docent Doctores ad similitudinem aliorum beneficiorum, seu Capellanatum temporarium, & amobilitatum, inter quos Aloysius Riccius in decis. curie Archiep. Neapol. 190. p. 2. Campanil. dict. lib. 8. cap. 4. in fine Barbosa allegat. 19. num. 15. cum aliis, & in dict. Trid. num. 20.

Dubium tamen est, an ad titulum beneficii de futuro, ad quod est praesentatus, nominatus, seu postulator, seu ad titulum coadiutoris possit quis ordinari, nisi puncto dixerint Maiolus de irregularitate lib. 4. cap. 15. num. 3. Sayrus de cens. 4. c. 14. num. 19. Campanil. dict. cap. 4. Rub. 8. num. 10. posse quem ordinari, & promoueri, non solum ad titulum iam quæsitum, sed etiam quærendi, & sed veritas est, vt non possit, sicut docent Sanchez in opusculo mor. lib. 7. c. 1. Ambro 34. num. 5. & Ambro 35. num. 23. Costa in c. nomenum num. 13. disp. 70. Marchinus de Sacram. Ordine, tract. 2. p. 6. §. 6. difficult. 3. Barbosa cum multis alleg. 19. p. 2. in præf. num. 28. & cum aliis Garcia de benef. dict. p. 4. c. 5. num. 130.

- et est ratio quia ut si quis ordinetur ad titulum beneficij, debet illud possidere pacifice, & id m. u. m. ut nequeat ordinari ad titulum beneficij de futuro. † Tamen ad titulum coadiutorie perpetue cum futura successione posse quem promoveri, dummodo ratione illius habeat congruam sustentationem, tanquam ad titulum perpetuam discrevit ista bolla cum multis *dist. alleg. 19. num. 23. idem in dist. 6. p. 2. Trid. m. 6. Gonzalez ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. §. 9. m. 6. Mone a de p. p. n. Causa cap. 4. p. 2. §. 1. m. 169. Nicolaus Garcia dist. 6. §. 5. num. 132. Vgolinus de offic. 1. p. 1. cap. 26. §. 8. San. h. de lib. 7. opus. 1. d. 1. d. 35. num. 4. & alij.*
- 11 Item, dum dubium est, num ad titulum Ecclesie recipere, seu Ecclesie, cui adscribitur, vel Capellante in Capella Papae obtineat, vel si coaptatur quis sit in Collegium Seminarii, siue ad titulum literaturae, aut pauperatis, aut indultus. Quibus omnia breviter respondeo; & ad primum per textum in glossa, ibi: *1. dist. 1. de p. n. m. dist. 1. tenent Zecola in praxi Episcopi. 1. verbi. d. m. 1. §. 1. verbi. q. 1. Campanil. dist. 1. Rub. 1. c. 4. num. 11. posse quem ad sacros ordines promoveri, & sequitur Barbosa in dist. 1. §. 1. num. 4. cum Campanil. credens verum in ea Ducech, quae tenetur beneficiorum gravata, mundus indigeret Ecclesiasticis, ubi nec vult adire, congruum, nedum patrimonium non habentes; ac*
- 13 alio omnino carentes. † Ad titulum vero Ecclesie cui adscribitur, existimo posse ordinari, iuxta Trid. in c. 16. de reform. si concurrant sequentia, nempe villitas, & necessitas illius; & quod interueniat consensus Rectoris Ecclesie eius; item licentia Romani Pontificis; & hoc ad si restiterit, &c. Item ex certis Missarum, & Diuinorum officiorum, & elemosynis si fidelibus largiendis, habeant unde sustentent; & quod ibi non amoueantur; de quo videbo Cam. anal. dist. Rub. 8. c. 4. num. 14. Vgolinus de p. n. §. 1. cap. 1. §. 3. num. 6. Barbosa in dist. 1. c. 2. Trid. in §. 1. ita explanantem Maiolan. & Flaminium, alibi.
- 14 Iurē affirmatiuam docentes. † De obtinente Capellanum in Capella Papae, licet si aduocatus amouibile ordinari posse, docent relati à Barbosa in p. n. dist. alleg. 19. num. 30. Riccius in p. n. auran. fore Ecclesie §. 4. in fine, Sayrus in floribus decis. hoc iurē de tempore ordin. decis. 59. Nauarrus in dicto r. conf. 10.
- 15 Verum ad titulum Collegij Seminarii non posse quem ordinari, nisi ob causam beneficij ibi inferendi, solum seminari inuncto, cum assignatione certi annui redditus de quo vivere queat commodè, docent Garcia de benef. dist. 1. p. 2. cap. 5. num. 104. ubi in additionibus refert declarasse Gregor. XIII. Gallicus in Margarina casuum consuetudinis, verb. Ordo p. n. cum multis Barbosa in dist. 1. c. 2. Trid. §. 1. num. 18. & in dicta allegat. 19. num. 31. dicentes dictam assignationem cessare, postquam aliunde illi se zogue sustentare possit. †
- 16 Ratione literaturae affirmatiue respondens Gonzalez ad reg. 8. Cancell. glossa 4. num. 36. Gratian. disp. forens. cap. 57. num. 30. Auila de censu. u. part. 3. disp. 5. dubio 6. ad finem, Henriquez in firma lib. 10. cap. 17. §. 4. in comment. l. 1. G. 1. Sed Nicolaus Garcia dist. 1. p. 2. cap. 5. de benef. Marcus Anton. Genuen. in praxi Archiep. Neapol. Narbona in l. 5. glossa 1. num. 73. tit. 3. lib. 1. recip. & cum alijs Barbosa dist. alleg. 19. à num. 71. Macchinus de Sacram. Ordinis p. 6. cap. 6. disp. 1. §. 1.
- 17 *num. 36. Campanil. dist. Rub. 8. cap. 4. num. 6. & alij magis probabiliter negant, † tunc te vera admirari possit ut vir insignis literaturae, ac cooptatus in Collegijs illustribus, vel Vallisoleiensi Collegio sancte Crecis, ac in alius Salmanticae, & Compluti, possit ordinari etiam si alio titulo careat. †* 19
- Ad titulum vero pauperatis nego ut quis ordinari queat, cum titulo careat, possitque literis careere, ac difficulter talis insignis sit; sed ob penuriam Sacerdotum, quoadque concessum esse ordinari sine beneficio, vel patrimonio, dummodo quis spondeat necesse à subministrare ordinando, refertur decisum Garcia de benef. dist. cap. 1. p. 2. de benef. num. 79. Barbosa dist. allegat. 19. num. 73. Campanil. Rub. 8. cap. 4. num. 6. & Armentar. quem refert idem Barbosa in dist. cap. 1. Trid. §. 1. num. 5. † Ad titulum indultus, vel honesti laboris, nempe si musicus sit, Magister grammaticae, Psalter, aut alius licite professionis, ex qua tantum querit quod sit sufficiens ad sustentationem vitae, ut nullus queat ordinari, docent relati à Barbosa dist. allegat. 19. num. 71. à Cusa in comment. ad cap. 1. dist. 70. num. 13. Nicolaus Garcia dist. cap. 5. num. 126. † & ita sit ut clausula apposta in constitutione Patrimonij, quod solet assignari Clerico à consanguineis, videlicet donec fuerit de beneficio promissus, non comprehendat officium Organistae, & Magistri Capellae, tradit Alana in c. 10. de canon. resol. lib. 1. tit. 3. num. 5. testans se fuisse decisum sub die 16. Iunii 1511. sequitur Barbosa in dist. cap. 1. Trid. num. 51.
- Notant vero Nicolaus Garcia dist. part. 1. de benef. cap. 5. num. 126. Armentar. dist. leg. Nauarra l. 1. de patim. Clericorum num. 16. & 17. Narbona in dist. 1. §. 1. gloss. 1. num. 62. tit. 3. lib. 1. recip. ut nullus possit ordinari, si cum beneficio, aut patrimonio insufficienti iungatur praesens, elemosynae, annuatimariae, consanguinitatis, & alia emolumenta, quae ex celebratione Missarum, in exercitio Sacramentorum ordinem percipere, & lucra possunt; quae omnia ad vitam sufficientia, † pro-
- 18 uer nec etiam promoueri possit, si nihil praedictorum, vel minus sufficienter haberet si Episcopus obliget se supplementum aliam entia, quibus se sustentare possit; & tunc est, quia haec non sunt perpetua; imò fallibilia.
- Ad secundam quaestionis partem, an possit quis ordinari ad titulum patrimonij, igitur dicendum est, ut ad eius titulum quis ordinari nequeat, nisi Episcopus id vult, & necessarium iudicauerit Episcopus: Sic ex dist. cap. 2. Trid. §. 1. loquentis in haec verba: *Patrimonium in vita, vel penitenti oblatum, post haec non possit, & ibi: Nisi illi, quos Episcopus indicauerit assignandos pro necessitate, vel commendatis Ecclesiis, seu suorum; iure enim antiquo Clerici in minoribus ordinibus constituti habentes patrimonium, unde congruè possent sustentari, valebant ad ordines sacros ascendere, iuxta cap. 4. ibi: Nisi talis ordinatus de sua, vel paterna hereditate, subsidium vita possit habere, cap. 23. de praebendo, & dignit. quod immutatum videmus modo dicto per Trid. in dist. cap. 2. ut v. g. si adit vtilitas, vel commoditas Ecclesiae, quae maxima erit, si qui vellet ordinari sit probare vitae, licentia, ac doctrina praedictus, Flamin. de resignat. beneficiorum lib. 2. quaest. 6. num. 8. Garcia de benef. u. part. 1. c. 5. num. 71. §. 76. ubi ampliat num. 77. quod sufficiens habens patrimonium, possit ad ordines promoveri, et si expellere*

expressè sibi patrimonium in titulum assignatum non fuerit, nec explicitum, quod ad titulum patrimonij ordinatur, ex glossa in cap. si Episcopus 37. verbo *titulum*, de *probendis* libro 6. Abbas in dicto cap. eius, numero 3. Gamba de officio, & potest legem, numero 137. quod intelligit Narbona ad textum in l. 55. glossa 7. libro 1. riuio 3. recapit. accipit ibi numero 6. dummodo prauia Episcopij indagatio processerit, qui prius inuestigat debet, an verè illius sit patrimonium, qui ad sacros ordines velit ascendere, & ad vitam sine ordinis dedecore sustentandam; etsi satis sit, vt manifestè ostendit Trident. in dicto cap. 2. ibi: *Ex quoque prius inspecto patrimonio illud, vel pensum verè ab eis obtineri, taliaque esse, quæ eis ad vitam sustentandam satis sint.*

- 15 Non enim semper debet elargiri talis potestas ordinandi titulum patrimonij, sed ex causa iuxta dicta Tridentin. vers. *in*: quo fit, vt si de sit utilitas, aut commoditas Ecclesie, censetur sublati Episcopos prædicta potestas per regulam cap. cum *cessante* de *appellat.* vt hinc Marcellus Vulpes in praxi iudiciali feri cap. 8. numero 10. Nauarrus conf. 14. numero 2. hoc *titulum* in *manu*, ubi refert se Vallisolei vidisse negatam cuidam facultatem ascendendi ad subdiaconatum nō defectum tituli beneficiæ: tamen si habuisset facultatem trium millium ducatorum, (scutorum), quæ refoletio videtur colligi ex dict. cap. 2. Trident. vers. *in* illi, quos Episcopus indicauerit *ascendendi*; quæ verba cum denotent boni viri arbitrium; hoc est voluntatem rationi submissam *h. fidei commissa* ff. de *fidei commissis* libet. glossa verbo *visum* in cap. 2. de *corpore visitat.* Lapes allegat. 60. evenit vt si Episcopos legitime non interponat arbitrium, Deum solummodo iudicem habeat ex glossa in verbo *relinquitur* in cap. *statutum*, verbo *accesserunt* de *rescriptis* libro 6. Calcan. conf. 38. numero 7. ac proinde non debeat appellari; quia superior non potest animum, & conscientiam inferioris immutare, Baldus in l. 1. numero 10. vers. *sciam tamen*, eod. de *sent. & breuil. retinendus*, Couarru. *variar.* libro 2. cap. 12. numero 3. vers. *& ab eo.*

- 16 Ex quibus procedit vt nullus possit contra prohibitionem sui Prelati ordinari, aus de illo conquerere, seu ab eo oppellare; eo quod illum ordinare non resoluit, vt docent Barbosa in *pastor.* 2. p. allegat. 19. sub numero 53. in fine. Riccius in praxi rerum Ecclæs. decisio 193. in prima editione, alia resolutione 583. in secunda editione, & censuit Rota in Elberon. ordinum 24. pontis 1613. coram R. P. D. Remboldo, & 18. Februarij 1619. coram R. D. Coccino Decano. † Et addit Narbona ibi *topica* numero 7. quod si patrimonium prius discussum & præcongnitum ab Episcopo non fuerit, sed quispiam ab eo sine ulla inquisitione sit ordinatus, si patrimonium habeat, effugiat pœnas cap. *minimè*, & cap. *Sacrorum* dict. 70. renouatas per Trident. in dict. cap. 2. quo in sensu, sit accipienda extensio Nicolai Garcie de *benefic.* 2. parte cap. 5. num. 77. relata.

- 17 Ex his iam incidimus in dubium, quale patrimonium sit necessarium, & respondeo iuris esse; vt sit taxanda ea patrimonij quantitas quæ sufficiat ad victum; ita vt sine ordinis dedecore viuat, ac debeat ordinandus, cum non deceat
- Fernand. de Offic. & sacris Ecclæs. Tom. I.*

eos, qui Domino ministerio addicuntur, cum ordinis dedecore mendicare; cap. *Dicemus* 93. distinctio in cap. ad *supplicatorem* de *restitutione*, Trident. dicto cap. 2. sessio 21. de *reformatione*. † Nam etsi in Cleo semper dilecta fuerit voluntaria paupertas, & diuitiarum contemptus, vt ex cap. *ceterè* 190. sum. cap. *dilectissimi* 12. quass. 1. vt adducit Petrus Gregor. *synonym.* *lucis* parte 2. libro 15. cap. 14. numero 27. & parte 3. libro 43. c. 5. num. 3. † in eo tamen turpis semper necessaria mendicitas visa est, nec vlla alia ratione Romulus nullum in suorum Curiam Sacerdotem eligi voluit, nisi sufficientem censum haberet, vt 2. *hyst.* Alicarnassens testatur, quod sumi potest ex illo Deuter. cap. 15. omnino *indigens, & mendicus, non erit inter vos.*

Vnde cum quantitas à iure præscripto non sit, proculdubio debet arbitrio Episcopij relinqui, & qualis debeat esse sufficiens, qui tam arbitrabitur habito respectu ad qualitem personarum, argumento textus in l. 1. ff. de *vero deliberandi*, cap. de *causis* 4. de *officio delegati*, tradunt Menoch. de *arbitr.* *casu* 216. numero 11. Salzedus ad Bernard. Diaz in *praxi crim.* *Caroline* cap. 18. numero 4. Hojeda de *incompatibilitate* *benefic.* 1. parte cap. 19. numero 33. Martinus Paris. de *restitutione benefic.* libro 2. quæstione 6. numero 14. & libro 5. quæstione 6. a. num. 131. Zeuallus in *prædict.* quass. 561. a. numero 25. Nicolaus Garcia de *benefic.* num. 1. cap. 5. numero 204. & 205. Vgol. de *officio & potestate* cap. 26. §. 8. numero 2. Narbona in dict. l. 55. glossa 1. numero 35. qui omnes dicunt, vt iudices ordinari assensu sint assignare pro initiandis in sacris ordinibus summam quinquaginta ducatorum quatuordecim, & tradunt in his Regnis communiter practitari, Zeuallos numero 19. Garcia dict. numero 205. licet ea quantitas partim in beneficiis percipiat, partim ex patrimonio suppleatur, Vgolius dict. §. 8. numero 2. † Sed quod nec fit opus attendere ad qualitem ordinandi, vt nobilitatem &c. probabiliter docet Barbosa dicta allegat. 19. numero 8. & sic Trident. in dicto cap. 2. loquitur de beneficio sufficiens ad victum, non autem ad honestè viuendum, vt explicauit Flaminius de *restitutione* *quest. fin. lib. 5. numero 156.* quod mihi aridet; etsi non minimum scrupulum moueat illa Concilij verba in dict. cap. ibi: *Quod sibi ad victum honestè sufficiat*, & alia similia relata in cap. 17. sessio 24. de *reformat.* ibi: *Quod quidem si ad vitam eam, cui conferatur honestè, sustentandum non sufficiat*; quia *et si aduerbium honestè idem significet*, quod decore, & laudè, & synonyma videantur: *Pius decenter, commodè, congruè, competenter*, vel *honestè*, per doctrinam Decij in cap. 2. de *Monachis* numero 8. de *probendis*; ita vt Tridentini verba posius ad synonyma applicari videantur, verum ego expendo vt non ad qualitem personarum illa assignatio patrimonij portigenda sit, sed competens vniuersaliter respectu ordinis Clericalis, secundum Episcopi arbitrium, vt multis comprobatur ipse Barbosa dict. *allegatione* 19. a. num. 8.

Est enim praxis ordinaria Episcoporum Hispanie, vt hæc patrimonij assignatio ad ordines, hæc secundum diuersitatem temporis, provinciarum, & consuetudinem locorum, quæ vt iam dixi in mea provincia veteris Castellæ sufficiens vsque

ad hæc tempora visa sit illa ducatorum quinquaginta, & retro actis temporibus minor, quare Iacobus de Grassis *conf. 4. n. 5. hoc tit.* refert se vidisse in aliquibus locis assignari patrimonium scutorum 18. alibi 25. alibi 36. & Marcus Antonius Genuenf. in *pract. Archiepisc. Neap. cap. 81.* & Molfæus in *summ. tractatu 2. cap. 15. numero 6.* testantur in urbe Neapol. nullum admitti ad sacros ordines, nisi assignato prius patrimonio scutorum 36. & in Provincia Mediol. vi habetur in Concilio Provinciali requiritur patrimonium scutorum 50. ut refert Machin. in *coll. 2. de Sacramento Ordinis parte 6. cap. 7. difficultate 2. num. 5.* unde etiam glossa in *cap. Episcopus. verb. vultu 10. questione 2.* Caputque *decisione 6. numero 2. parte 5.* Rebutius in *praxi benef. Rubric. de rescriptis in forma pæp. numero 2.* dicant etiam esse assignandum iuxta qualitatem cuiusque ordinandi, & iuxta gradum, contra Flamin. *dist. lib. 5. de rescriptis. quasi. fin. numero 155.* & quod non tantum sibi; sed etiam suis satis sit, ut sensuerunt Hujeda de *utcomp. benef. parte prima, cap. 19. a numero 12.* Menoch. de *arbitr. casu 216. sub numero 13.* post Sorum, Nauarrum, & alios, Azor. *instit. moral. parte 2. lib. 6. cap. 10. questione 8.* ubi exprimit decem beneficij valorem eam pertingere debere summam, quæ Clerico sustentando, sibi, & suis, quin & pauperibus, ac peregrinis, & aduenis hospitio suscipiendis & iuvibus Episcopalibus persolendis sufficiat, ut exclamat Barbosa pro sua patria *dist. allegat. 19. sub numero 13.* Et sic ego optare pro Clericis nostris Hispanis in vniuersum, ut honestius, decentiusve degerent in clericali habitatu: tamen cum non sit facile, & numerus pro seruitio Ecclesie Clericorum conagultaretur, iterum affirmo sufficientem pro hoc tempore esse iam dictam quinquaginta ducatorum summam, cui solent accedere alie obventiones, & pittance, quas Clerici interessendo solent lucrari; quæ etiam ad componendam congruam in sufficientem pro titulo ad ordines, non computentur incongruam, verum assignata illa, quæ sufficiens via fuerit Episcopo secundum locorum consuetudinem, reuera ordinatos coadiuvanti ad onera supportanda sua, & suorum, ut passim videmus, iuxta que cum aliis congerit Barbosa supra *numero 14.* & Narbona in *dilla 1. 35. tit. 1. lib. 1. recopil. glossa 1. numero 36.* dicit prætaxatam ducatorum 50. summam, iam paululum apud Toleros crevisse, & non minus esse agnosco; eo quod ciuitas illa, & provincia, sit pro congrua sustentatione, & alimentis pretio ceteris ælimabilior, & carior. ¶ Et sic video cum multis dicere Barbosam in *dist. cap. 2. Trid. numero 58.* & quod beneficium, seu patrimonium dicatur sufficiens bene docent ab eo relati ibi *numero 64.* inter quos Garcia supra *dist. cap. 5. a numero 112.* Sed si Episcopus iudicasset requirere pro patrimonio octoginta ducatos, & promouendus affereret se illos habere, si vera deficeret ab hac quantitate, quia non haberet nisi 40. aut 50. tunc peccaret mortaliter, & incurreret suspensionem, ut tradit Trullenchi de *Sacram. lib. 6. quasi. vnicuique, dist. 12. sub n. 2.*

Pro complemento huius dubij notanda sunt nonnulla, primum quod patrimonium debet consistere super re immobili, ut resoluunt in Cussa in *comment. ad cap. 1. numero 11. dist. 70.*

Riccio in *praxi aucta rerum fori Ecclesie. decisione 315. in 1. editione, alias ref. 273. in 2. edit.* Nauar. *conf. 34. hoc titulo*, Vgolin. de *offic. Episcopi cap. 26. §. 10. numero 1.* Barbosa in *pastorali dicta 2. parte, allegat. 19. numero 55.* Garcia de *benef. 2. parte, dist. cap. 5. num. 105. §. 111.* Graff. *conf. 4. hoc titulo*, Molfæus in *summa theologic. moral. tractatu 2. cap. 15. numero 4. & 15. idem* Barbosa in *cap. 2. Trid. sessione 21. numero 35. qui numero 36. cum Nauar. dist. conf. 34. Sayro in floribus decis. sub hoc titulo, decis. 31.* ubi ait quod etsi patrimonium, ad cuius titulum quis ordinatur, debeat esse in rebus immobilibus, & non mobilibus. ¶ Sed non ob id incurri penam, si quis ordinetur ad patrimonium, mobilium, curare tamen debere sic ordinatum, ut in immobilibus ad mentem Concilij Trid. conueniantur.

Notabis secundo cum Garcia de *benef. dist. 2. parte, cap. 5. numero 96.* ut cum patrimonium, ad cuius titulum quis ordinatur, debeat esse res certa; fructifera, de qua ipse disponere valeat; taliter ut nec ob penuriam Sacerdotum ad sacros ordines promouendi sint, qui super alienis bonis assimulationem habent vicarii, & aliarum rerum necessarium cum cautione certa sine alio titulo beneficij, vel patrimonij.

Sequitur ut si bona, ad cuius titulum quis ordinari pretendit, sint hypothecæ subiecta pro debito, posito autem onere hypothecæ, ut quis tali titulo nequeat ordinari; eo quod si creditor velit sibi solutionem fieri nequeat, ex illis bonis creditor ali; non enim Concilium in *dilla cap. 2.* prohibens alienationem patrimonij, ad cuius titulum quis ordinatur, tollit obligationem antea contractam, aut iuri alicui quæsitum, ut tradit Nauar. *conf. 18. hoc titulo*, & cum eo Barbosa *dilla numero 55. sub medio*, qui dicit ibi in principio, ad titulum rerum mobilium non esse quem ordinandum, cum istæ facili, vel extinguantur, vel consumantur; nec eis menti Concilij satisfactum; vide infra *questione 8. a numero 1.*

Notabis tertio ut nequeat ordinari quispiam ad titulum iuris, quod habet de futuro ad congruum patrimonium, vel beneficium, ut iam supra de *beneficis*, dixi *sub questione precedenti*, etiam sub spe certa, & indubitata, vixit si habeat quis spectatum ad primam vacaturam, aut Patroni presentationem, nominationem, aliamve postulationem, cum secundum veritatis rationem, nullum titulum habeat tempore ordinationis, qui ab eo verè obtineatur, provi Concilium requirit in *dilla cap. 2. sessione 21.* sicut docent Salzedus in *addition. ad Bernard. Diaz in praxi cap. 18. numero 6.* Rodrig. *quest. regular. tom. 2. cap. 15. numero 10.* Petrus Ledelma de *Sacramento Ordinis cap. 7.* post octauam conclusionem, Vgolinus de *posse. Episcopi dist. cap. 26. §. 8. numero 3.* cum aliis, Garcia *dist. cap. 5. numero 130.* Sic probans aduersus Maiolum de *irregular. lib. 4. cap. 15. numero 5.* sequuntur in Sayro de *conf. lib. 4. cap. 14. numero 19.* Narbona in *dilla 1. 35. lib. 1. titulo 3. recopil. glossa 1. numero 64.*

Vnde ad dubium, quod sequitur, de filio, qui spectat amplius patrimonium ex bonis paternis, maternisve, dico ordinari non posse ex fundamento supra proxime posito, dum pater, aut mater pro viro filio suo ordinando, nihil congruum.

- non assignent; eo quod i. *recopil. in dñl. cap. 2.* vult patrimonium verè obitineri, & non fidet, sic docet in terminis Flamini. *de resignat. lib. 1. q. 6. num. 28.* Vgolin *dñl. cap. 26. §. 9. num. 3.* Campi. *in dñf. cursu Causi. Rub. 8. cap. 5. num. 3.* Molfesius *in sum. Theol. israel. 2. dist. cap. 15. num. 5.* Sanchez *de matr. lib. 8. disp. 19. num. 21.* cum aliis Barbosa *dñl. allegat. 19. num. 60.* contra Suidum
- 41 *de alimentis 2. q. 3. quest. 3. num. 2.* † Etiam si filius veniat parte, quodammodo Dominus videatur iuxta 4. *fusiogit. de hered. qual. & diff. re. vbi* glossa, & ultimum patris, ultimum filij videatur, & existimatur per *l. 2. cod. qui erate lib. 10.* Alex. *in l. in suo. ff. de liberis, & posth. vbi* Alciatus *num. 10.* dicit, validum est argumentum; pater est dives, ergo & filius, de quo Flam. *supra §. 2. num. 36.* Molina *de iustitia, & iure trad. 1. diffus. 146. vers. illud prætere, à* Cuius *in cap. neminem 70. dist. numero 10.* quia hæc non adaptatur Tideninæ menti; eo quod pater possit alienare bona illa in vita sua, etiam inuito filio, aut subvertere fructus ei, quantumvis fructifera ad habitum; eo quod Dominus sit in possessione, & filius tantum in spe; de quo puncto longè agens, & notissimam sententiam lequutus est, videndus Narbona cum multis ab eo relatis *in dñl. 35. glossa 1. n. 4.*
- 42 Ex his etiam infero quod, ut non sufficiat obligatio ab Episcopo, vel alio quolibet facta ordinis sacros susceperit ministrandi, & tribuendi ex propria substantia victum, vestitum, atque vitæ necessaria toto tempore vitæ suæ, si multa speciatione res constitutus, ex qua ipse sibi victum habere possit, cum non ob id filius ad sacros ordines admitteatur, quod Pater sibi victum porrigere debeat, nisi peculiare aliquid speciem, à parte assignetur, quod filio ad vitam sustentationem satis sit: sic docent in terminis Azor. *instruat. moral. parte 2. lib. 3. cap. 4. vers. quæritur 6.* Vgolin *dñl. cap. 26. num. 1.* quod indubitatè fieri ex declaratione S. Congreg. Concilij in vna *Saguntina*, cuius litteram refert citatus Narbona *in dñl. l. 35. num. 62.* & ante eum Garcia *dñl. 2. parte de benef. cap. 1. num. 225. & 226.* & Armentar. *in addition. ad recopil. leg. Navarra libro 2. titul. 28. l. 1. de patrimon. Clericor. num. 17.* dicit patrem resolutum promoueri minimè posse, etiam si Episcopus obliget se supplementum, quod ad alimenta sufficiat quovisq; habeat vnde se sustentare possit ordinandus. † Verùm addit ibi *num. 30.* ut cum adest Clericorum penuria, possit Episcopus ob necessitatem Ecclesiæ ordinare ad Subdiaconatum suos Clericos, cum assignatione perpetua fructuum sufficientium ad sustentationem, vt repetit Barbosa *dñl. 1. parte, in posth. allegat. 19. sub num. 24. in fine.* & vberius *num. 71.* intelligens etiam posse, dummodo adit qui ei impendat necessarium subministratum, referens à Sacra Congreg. decisum cum Lotterio, & aliis, sed fieri non posse, prædicta penuria cessante, & in casu penurie admittit dictum Narbonæ *supra dñl. glossa 1. num. 63.* qui cum Vgolino *dñl. cap. 26. §. 14. num. 2.* dicit, ut qui possit ad ordines admitti, & siue nullis præstentibus fundus, ex quo sustentationem accipiat, dummodo Episcopus, aut qui aliis promittit se Titio centum aureos ex fructibus bonorum suorum quotannis præstaturum; nam vt dicit absque fundo perpetuo, aut redditu securo, semper nequit ordinari quis.

Permissum de Offic. & sacra Eccles. Tom. I.

non enim Episcopus promissio est perpetua de se.

Sed si pater filia donauerit patrimonium tale, vtrum fructum habere interim, iam beneficiæ aliquod, aut bona alia ad eius congruam sustentationem acquirat, existimo sufficienter ad illius titulum posse ordinari, vt docent Sel. *in pñl. Causi. cap. 3. num. 2.* vbi dicit ita fuisse resolutum à Sacra Congreg. Episcoporum, & Regul. *in Enguina 21. Id. ay 1590.* sequitur Barbosa *dñl. cap. 2. Trad. ff. 21. num. 40.* † qui etiam *num. 45.* cum Alex. resolut. vt possit quis ordinari in sacris cum patrimonio sibi assignato à parte in bonis, quæ sunt directi Domini Ecclesiæ, & de quibus soluitur quedam rata fructuum in recognitionem, quatenus vitæ Dominum bonorum per patrem assignandum filio legitimè transferri valeat, & ad illius vitæ beneuolè sustentandum, bona illa sufficiant.

Et ob id infero vt quis ad titulum aliarz hereditatis possit ordinari, iuxta textum in cap. *Episcopi cap. 1. de proband. vt* docet Narbona *in dñl. l. 35. Rubr. 1. titul. 3. lib. 3. recopil. num. 8.* id probans quia nunc ea, iam est proprium patrimonium hæredis ex textu, *sed si pater 10. §. filia in puber. ff. de vulg. ar. l. talon. in l. 1. §. veteris. num. 19. ff. de acquenda possit.* Bartolan *in Rubr. de acqu. hæred. n. 1.* Cortalius *in l. post aduq. n. 26. cod. de impub. solutur.* Barbosa *in Rubr. ff. solus maritum. 4. p. n. 19.* & alij, sed non inquam vt iam dixi ad titulum futuræ hereditatis patet, vt post longam disputationem resolut. idem Narbona videndus *a num. 17. in dñl. glossa 1.* † Et hic addo posse filium cogere patrem, vt iustum sibi patrimonium constituat pro ordinibus, & matrimonio spirituali, prout potest illum coniungere ad dandam sibi dotem pro matrimonio carnali, Campanian *in dñf. iuris Canon. Rubr. 8. cap. 5. num. 14. & n. 64. & sequentib.* cum Riccio *in praxi fori Ecclesiæ. decisio 5. 4. in 1. adduone, & resolutio 1. §. 2. aduone Tullench. dñl. quæstione vñca dub. 12. sub num. 4.* cum aliis Barbosa *dñl. 2. parte allegat. 19. num. 65.* Sanchez *de matr. monito libro 4. disputatione 26. sub numero 7.* & alij.

Sexto notabit, vt possit quis ordinari ad titulum patrimonij, quod consistat, tam in censu vitalicio, quam perpetuo, & redimibili; eo quod est titulus per se superset certus, & firmus ex quo quis acquirit ius habendi certam pensionem; ex qua congruè vivere possit: sic docent Garcia *de benef. dñl. 2. parte cap. 5. num. 45.* Cencijs *de censibus parte 1. cap. 3. quest. 1. art. 2. à numero 4. vsq; ad 36.* & dicit Barbosa contra Vgolinum, & Bonacium *dñl. allegat. 19. num. 55.* in vers. *ad iustitiam.* † Nam licet census perpetui redimi, & extingu possint, potest tamen ipsa tituli erectione hæc cautio adhiberi, vt in casu scilicet redemptionis, & extinctionis, pecunia ex Episcopi decreto ærum quantum in beneficium eiusdem promoti implicetur, & reuocetur, vt declarauit Sacra Congreg. Concilij *sub die 2. Iunij 1629.* † Vide quæ nouissimè congre- *so* rie Diana *parte 9. tractatu 8. mycel. ref. 35.* item Machad. *de perfectis Confessore tom. 4. libro 4. parte 1. tractatu 7. document. 7. num. 6.* Marchino *de Sacram. Ordin. israel. 3. p. 6. cap. 7. dist. 1.* nam vt ait Molin. *de Hispan. primis l. 2. c. 10. n. 2.* ille census redimibilis, est etiam sufficiens pro constitutione

vinculi, & maioratus perpetui, vbi etiam Diana tradit cautelam relaxari ad consecrationem pecuniarum redemptarum.

- 13 Ex quo infero, vt patrimonium pro Clericis, ad sacros ordines, possit constitui super annuis perpetuis censibus cum cautione; quod si censui redimeretur, vt dixi, & notat idem Barbosa in *dist. cap. 2. Trid. num. 40.* cum Aldano in *compendio*.
- 14 *Causa ref. lib. 1. tit. 10. num. 3.* † qui ait *num. 46.* cum Garcia *dist. cap. 1. num. 79.* Armendas. in *dist. l. 1. de patrimonio Cleric. num. 5.* Campanil. *dist. Rubr. 8. cap. 4. num. 1.* & ipse in *dist. allegat. 19. num. 56.* vt possit quis ordinari ad titulum bonorum immobilium, & annuorum reddituum, sibi donatorum, si Episcopus iudicauerit eum assumendum pro necessitate suarum Ecclesiarum, donationeque huiusmodi bene, & absque vlla fraude in forma, valida fient, ac bona, & redditus donati promouendo, sufficiant ad vitam sustentandam, & nullo modo possint alienari absque Episcopi licentia, donec ille sufficiens adpascatur beneficium, vel aliunde habeat, vnde commodè vivere possit, vt refertur de iuribus Garcia *dist. cap. 1. p. 2. num. 79.* Armendas in *dist. l. 1. de patrimon. Cleric. num. 1.* Campanil. vbi supra, etenim si donatio realiter vera est, & non ficta, & quæ deinceps iterum alienari non possit, dicunt relati, vt sit titulus sufficiens, & tenent Narbona in *dist. l. 35. glossa 1. num. 9.* & Vgolinus *dist. cap. 26. §. 9. num. 4.* Molcon. de *maiest. Ecclesie Mult. lib. 1. p. 2. cap. 1. pag. 380.* Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 4. quest. 1.*
- 15 Notabis septimò, quod si donatione facta, & sequuta traditio bonorum donatorum pro patrimonio ad suscipiendos ordines Clericus donatarius moriatur, ante susceptos ordines, non obstat decretum Trid. in *dist. cap. 2.* vt eo minus donans recuperet eadem bona, si attento iure communi restituenda forent, vt tenet Sel. in *sestus Canon. cap. 3. num. 3.* vbi ait sic decedum, & resoluunt in *Munim. 11. Iunij 1631.* sequitur Barbosa in *dist. cap. 2. num. 43.*
- 16 Notabis octauò, quòd si quis careret sufficienti titulo beneficii, & haberet tantumdem patrimonij, quod beneficio adiunctum sufficienter constitueret titulum, permittatur ad sacros ordines ascendere, vt iam dixi, & docent relati à Baibna, quos ipse sequitur in *dist. cap. 2. Trid. num. 48.* & in *dist. alleg. 19. num. 14.*
- 17 Ad tertiam questionis partem de dispensatione in Interstitiis, exilimo respondendum esse affirmatiuè, prout supra responsum præbui in *cap. 2.* cum alijs ibi explicatis; & sic non repeto; quia eo quod ordinari sufficienter Episcopus ad titulum patrimonij, seu pensionis, non est cur nequeat in Interstitiis dispensare. † Ad questionem, *An ad dispensandum in Interstitiis à Diaconatu ad Presbyteratum, sit necessaria visitatio, & necessitas Ecclesie copulatio,* & pro intellectu Trid. *sess. 23. cap. 11. §. 1.* & 14. affirmant Calstrus Palzus *rem. 4. trad. 27. punct. 13. num. 7.* Matchin. de *Sacram. Ordin. trad. 1. p. 2. cap. 3. num. 2.* Auerfa de *Sacram. Ordin. quest. 3. sect. 9.* quia ita copulatio exigit Tridentin. quos sequitur Diana p. 10. *tridentin. 11. ref. 10.* plura adducens, vbi quid de Religiosis.
- 18 Ad quartam questionis partem, *Num possit dimissorias concedere,* & simili modo respondeo ex his dictis; & addo cum Garcia de *beneficiis*

p. 2. cap. 1. num. 76. & Barbosa in *cap. 2. Trid. sessio 21. num. 44.* vbi Clericis absentibus, qui Ecclesiis necessitatem habentibus subuenire, aut vtilitatem aliquam afferre non possunt, possit Episcopus concedere dimissorias, vt ad patrimonium, vel pensionis Ecclesiasticæ titulum ordinentur.

Ad vltimam questionis partem, an possit Clericus alienare patrimonium, ad cuius titulum fuit ordinatus absque licentia Episcopi, si aliunde acquisiuit beneficium, vel alia bona sufficientia pro victu; & pro affirmatiua sententia videntur verba Trid. in *dist. cap. 2. sess. 21.* in vers. *dane beneficium Ecclesiasticum;* ita vt ex alienatio valida sit absque consensu proprii Episcopi, eo quòd illud aduerbium *dane,* restringit omnia ante dicta, sique temporis limitatio, vt cum multis probat Barbosa in *trall. de distinctionibus vsusfreq. dist. 3. num. 1.* proptereaque fit sensus affirmatiue constituendus, nempe quod ordinatus ad titulum patrimonij, vel beneficii, possit sine licentia ordinari vendere patrimonium, beneficiumque resignare, si habeat vnde viuat. Et hanc partem tenent, & concludunt Flamin. de *resignat. vbi supra quest. 6. num. 16.* Zeuallos in *pract. quest. 127. num. 8.* & *quest. 161. num. 12.* Nicolaus Garcia de *benefic. dist. 2. part. cap. 1. num. 186.* & latè agens Narbona in *dist. l. 35. glossa 1. tit. 3. libro 1. recapit. num. 39.* Rodericus à Cusina in *comment. ad textum in cap. 1. dist. 20. num. 26.* Azor. quem refert Barbosa in *dist. cap. 1. num. 63.* Stephan. Gratian. *discepi. forens. cap. 159. numero 14.* Valenzuela *conf. 32. num. 21.* & 22. num. 1. Mollesius in *summa trall. cap. 18.* acerrimè defendit cum multis Narbona in *dist. l. 35. a. n. 38.*

Predicta opinio sequi non incongruè potest, sed contraia validioribus nititur argumentis, quam sequuntur Burfarius *conf. 178. num. 1. lib. 3.* Iulius Cæsar Madrus de *sacris ordinibus in quadam discursu supra cap. 1. eiusdem libri ad finem operis, pagina 151. numero 2.* Marchinus de *Sacramento Ordinis trall. 2. part. 6. cap. 7. difficult. 9.* Quintan. *Ecclesiast. lib. 3. num. 72.* Zened. in *pract. canon. quest. lib. 1. quest. 11. num. 9.* Vgolin. *dist. cap. 26. §. 13. num. 4.* dicens patrimonium alienari non posse, nec valere alienationem sine Episcopali licentia, etiam si tunc haberet vnde vivere posset, nisi notorium esset, quod esset sufficiens licet tunc sit vt is, in quem alienatio fit, habeat id cum licentia Episcopi, quia si contingeret, vt postea acquisitum profunderet, & admitteretur Clericus ad patrimonium prius habitum, sed indistinctè: Sequitur Campanil. in *diuers. Iur. Canon. Rub. 8. cap. vltimo, num. 9. vers. & obuiam propi finem.*

Vbi pro declaratione Concilij in *dist. cap. 2.* dicit duo esse concurrenda in patrimonij alienatione, vnum quod alia res subrogatur pro decenti victu, alterum quod Episcopus cognoscat, & comperto ita esse assensuat: & addit Campanil. illa verba Trid. *Atque deinceps sine licentia Episcopi alienari,* ita sumi, id est, *atque illa deinceps, etiam cum licentia Episcopi alienari, &c.* vel non possint sine licentia; *dane;* & cum duæ negotiationes affirmant voluisse Trident. vt possint cum licentia, quando beneficium Ecclesiasticum. † Nam dictio illa *dane* restringit, vsque ad illud tempus; ergo eo elapso permittit, ex textu singulari in l. *generaliter ff. de decuria*

decurantibus : & hanc prosequens docet Barbosa in *p. pastorali dist. c. 19. p. 2. n. 90.* dicens verba Trid. ibi : *Sine licentia Episcopi*, frustratione addita, alius dici contra vulgare axioma, quod in legibus nullum verbum iudicatur superfluum, eamque videtur tenere, etiam in *dist. cap. 2. Trid. disto n. 63.* in verb. *contrarium vero*.

62 Itaque generaliter receptum est, ut bona, ad quorum titulus quis sit ordinatus, nequeant alienari sine licentia Episcopi per verba *dist. cap. 2. Trid.* in dicto verb. *etque deinceps*, quæ inducant actus nullatenus ipso iure propter aduerbium illud nullatenus, quod tollit omnem alienandi potentiam ex glossa in *Clementina 1. verb. nullatenus de sequenti. possesi. & fruct. resoluunt* Gratianus *discept. forens. cap. 159. numero 18.* Zeuallus in *pract. quæst. 127. num. 10. & 9. 900. num. 1.* Gonzalez *ad regul. 8. Conc. glossa fin. n. 63.* Sanchez de *matrim. lib. 6. dist. 32. num. 7.* Barbosa *dist. quæst. 236. num. 4. in pastor disto alleg. 19. n. 71.*

63 & in Trid. num. 19. ¶ Vbi idem dicit de venditione, aut extinctione pensionis, & in venditione patrimonij, etiam si aliqui sint auli contrarium asserere, quos ipse refert *disto alleg. 19. sub num. 78.* item in promissione de vendendo; item in transactione, si patrimonium dimittat; sic & in divisione ipsius patrimonij, & in permutatione, & in donatione in solutum, & in hypoteca, ut multis exornat idem Barbosa *disto alleg. 19. n. 79. qui num. 87.* ait vt non tantum huiusmodi patrimonij alienari prohibeatur, ¶ sed nec præscribi tempore ordinatio, prout in Supremo Lusitanie Senatu indicatum refert cum Melchiori Phebo eiusdem Senatus decisio. *tom. 12. alia dicit in dist. Trid. cap. 2. num. 59. 60. 61. & 62.* bene disputat Narbona in *disto l. 35. glossa 2. n. 83.* qui etiam refert plures sentientes, non esse ipso iure nullam talem alienationem, nostram sententiam, amplectitur addens *num. 86. in verb. adeo*, ut adeo patrimonij alienatio viribus enacuetur, vt nequidem sustineatur; licet et alienum contractum, causam alienationis præbuerit: Sic Garcia *dist. c. 9. part. 2. §. 1. num. 141.* Vgolin. *dist. cap. 26. §. 13.* Ioanne Gutierrez de *habitu quæst. 12. num. 7.* & alij relati à Garcia. ¶ Verum Diana ad utramque partem disputans omnino videndus cum multis *dist. 9. p. pract. 8. ref. 24.* videtur tenere, vt alienatio non sit ipso iure nulla, vbi bene defendit, & Agidius Trullench de *Sacram. lib. 6. cap. vltimo, dub. 12. sub num. 7.* per alienationem; quia nomen generale est, & intelligit venditionem, promissionem de vendendo, transactionem ipsius patrimonij, divisionem, permutationem, dationem in solutum, hypotecam, item & præscriptionem, cum multis Barbosa *dist. allegat. 19. d. num. 75. & num. 87.* vt iam dixi, quibus etiam addo resignationem, seu renunciationem, vt bene Barbosa *recapitul. sub dist. cap. 2. Trid. sess. 21. circa finem.*

QVÆSTIO VIII.

An contracto iam ære alieno, tempore, quo patrimonium in titulum alicui collatum est, nondum tamen susceptu ordinibus, eius prætextu in se ad ordines promoueat, vel ob istam causam post factam ordinationem, patrimonium alienationem patiat. Et an donatio patrimonij absolute, & illimitate facta Clerico causa suscipiendi ordines sacros ad heredes transmittatur, an verò mortuo donatario ad donantem reuertatur. Et an sufficiat patrimonium ab alio donatum sub conditione, ut esset statim, ac ordinando de sustentatione prouisum est. Et an patrimonium Clerici illi à Patre donatum, ut possit ordinari, sit supputandum inter bona legitima. Et num patrimonij bona gaudeant privilegio Ecclesiasticorum: & de aliis?

S Y M M A R I V M.

- 1 Patrimonium ære alieno grantatum, non est iustum sufficiens ad ordines.
- 2 Patrimonium donatum, sufficiens titulus non est, cum eius donatio sit sub pacto de non petendo.
- 3 Patrimonium donatum ad ordines post mortem ordinati, transire ad eum heredes, nec reuertitur ad donatorem.
- 4 Patrimonium ad ordines à Patre donatum filio, in perpetuum acquiritur.
- 5 Patrimonium à tercio donatum, ea condicione, ut cesset statim, quo ordinatus de sufficiens sustentatione prouisus, est iustum ad ordines.
- 6 Beneficium impetratum, dum cum possessio prohibita est, non est iustum ad ordines.
- 7 Patrimonium à patre donatum pro filio ordinando supputatur in eum legitima, num. sequentibus, contra à num. 13. declaratur eum.
- 8 Filium caput à patre donatum ratione militia iuste legitima; item Deiloratus gradus, n. 9. contra n. 17. & 19.
- 10 Donatio ad ordines, & causa militia, & Deiloratus, non est simplex, sed casuata.
- 11 Donatum à Patre filio causa matrimony confertur in legitimam.
- 12 Dos filia ingredienti Matrimonio, à patre assignata, etiam iuuat.
- 13 Donata ob causam, sunt castreses, vel quasi castreses peculium.
- 14 Alimenta necessaria non computantur filio in legitimam.
- 15 Expensa facta pro deilorando filium, non veniunt in legitimam.
- 16 Donatio simplex non imputatur in legitimam.
- 17 Donatum à patre pro ordinando filio, est computatur in legitimam, si sit iura meliorationis tertij, & quatuor bonorum partem.
- 18 Donationes omnes à parentibus filiis factas, sunt redigenda ad tertium, & quintum.

- 19 *Molitia, seu eius affirmatio a patre filio emptoria, comparatur in legitimam.*
- 20 *Patrimonium donatum filio pro ordinibus, gaudet immunitate à collectis, interim, dum alimunt ordinatur, non adipiscitur titulum perpetuum pro sustentatione congrua, & hoc a die ordinationis, non donationis facta, n. 21.*
- 21 *Patrimonium ut admittatur in titulum ad ordines, debet prius ab Episcopo per collata publica vocare omnes, qui ad illius bona sui habeant, ut veniant intra certum tempus, quo elapso, liberum erit patrimonium ab eiusdem, n. 23.*
- 22 *Donatio facta patrem pro ordinando filio, non debet iungari, sicut facta pro matrimonio, n. 26.*
- 23 *Donatio patrimonij ad ordines, non tenetur de emulione, n. 26.*
- 27 *Patrimonium desideratum pro ordinando intelligitur tantum de Clericis secularibus.*
- 28 *Professio est iurata ad ordines in Religiosis.*
- 29 *Secunda post tria vota de licentia sui Generalis, & post bencium, possunt in sacris ordinari abque alio titulo.*

1 **A**D primam questionis partem videtur respondendum, vt nequeat ordinari ex his, quæ dixi supra sub quæst. præcedenti, in vers. ad secundum, ibi, sub verbo *non abis secundo*, cum Garcia, & aliis, vbi de eo, qui vult ordinari ad titulum patrimonij obligari hypothecæ; & ad utramque partem prosequitur Garcia dicta §. p. de benef. §. 1. a num. 136. omnino videndus, vbi cum nonnullis distinctionibus soluit; imò & solui potest ex iam dictis dicta quæst. præcedenti. Et sic non minoror, quare videbis Vgolinum de officio Episcopi cap. 26.

2 §. 11. num. 3. Nauar. cons. 18. hoc tit. ↑ Et idem Garcia agit late de alia questione ibi a n. 151 de eo qui ordinatur ad mulum patrimonij sibi donati cum pacto de non petendo, seu de illo postea reddendo, qui inualidus est, cum sit titulus fictus, ipse latè agit, sed comprobatur ex dictis sub dicta quæst. 7. vers. ad secundum.

3 Ad secundam questionis partem, vt bona sic donata absolute, & illimitate, transcant ad heredes donatij post eius mortem, & nullo modo ad donantem, docent Barbosa in passor. p. 2. allegacione 19. sub num. 90. in vers. an donatio, Cæsar Madus de sacris Ordinibus fol. 145. Galetius in Margarita casuum conscientia, verb. conditio, vers. secundo, qui etsi rationem non reddit, ea efficax est, nam ex tali donatione simplici, absoluta, & illimitata acquiritur ius perpetuum donatio, ratione ordinis suscepi; ergo non est cur eo mortuo reuertatur ad donatorem; imò potius transire ad heredes donatij, & patet ex adductis supra sub dicta quæst. 7. in vers. ad secundum.

4 ↑ Quod etiam confirmatur, nam etsi donatio inter patrem, & filium sit inualida, tamen facta causa patrimonij ad ordines suscipiendos, est valida, & irrevocabilis, Campanil. in diuersis Iuris Canon. Rub. 2. cap. 6. num. 10. cum aliis Barbosa dicta allegat. §. 9. num. 61. & 62. Agidius Trullenchi. de Sacrament. lib. 4. quæst. vnica num. 4. vide infra sub vers. ad quartam.

5 Ad tertiam questionis partem an sufficiat patrimonium ab alio datum, & videtur respondendum cum Tybeto in instructione ordinum cap. 9. quæst. 2. Diana parte 9. tractat. 8. in vers. res. 2. §.

in vers. sed hic de rigore esse admittendum, vt cesset statim, ac de sustentatione ordinato fuit proculum; quia patrimonium absolute datum, renunciari potest, etiam de Episcopi licentia, obtemperando sustentatione decet, sed Episcopus admittendo talem cautionem dat licentiam, ergo, dicentes etiam, vt in acta, quo renunciatur, debeat Episcopus intervenire: alia inquam congerit Diana in vers. mirandum, quæ iam supra manent explicata de titulo de futuro, ↑ vbi etiam in vers. hunc, addit contra Rodriguez in summa parte 2. cap. 15. quod impetari beneficio, sed prohibita possessione à iudice seculari, non possit aliquos sacros ordines sumere; qui Conclum ante ordinationem persequitur pacificam possessionem.

Ad quartam questionis partem, an patrimonium à patre donatum pro filio ordinando sit superandum in eius legitimam. Et quia longè Doctores, quos referunt Narbona in l. 55. glossa 1. in §. lib. 1. recipit. a num. 11. Barbosa dicta allegacione 19. a num. 64. nouissime Diana dicta parte 9. tractat. 8. in vers. res. 2. infinitos referant, & ipsi ad utramque partem tractant, mihi arduum non parum videtur sententia eorum, qui dicunt illa bona sic donata computanda esse in legitimam filij ordinari ex ratione adducta supra sub vers. ad secundum; quia talia bona, vt ibi dixi per se transmissibilia sunt, & alienabilia de sui natura, cum prohibitio perpetua non sit pro omnibus futuris temporibus, sed tantum pro vita ordinari, aut dum aliam congruam sustentationem non adipiscantur, iuxta quæ dicit Gutierrez præf. lib. 2. quæstione 65. Narbona vbi supra numero 19. & 89.

Et confirmatur primo ex sententia vallata luterani rescritto in Laminada §. impatori cod. de inofficijs testament. vbi filius quod occasione militie à parte ratur, capit portionis legitimam titulo; igitur & id, quod occasione sacrorum ordinum lucratur, debet eodem iure emeri; deinde, quia rectum argumentum sumitur de Sacerdote ad Doctorem in l. 1. ibi Cuius meritis quoniam Sacerdoti appellat. ff. de iustitia, & iure, Marcus Mantua obseruat. leg. lib. 2. obseruat. 19. vers. septuagesimus. ↑ Sed quæ in filij Doctoratus gradu pater impendit impatur in legitimam, vt docuit Patladorius differ. 150. §. 4. num. 1. & alij communiter; igitur, & datum pro assequendis ordinibus. ↑ Et confirmatur tertio, quia prædicta donatio non est simplex, sed ob causam, verum vt talis donatio computetur, sufficit quod à Patre proficiscatur, ex necessitate, etsi petita ex dict. Laminada §. impatori ff. de inofficijs, quam sic Salzedus ad Bernard. Diaz in prassi cap. 18. n. 16. expendit, sequitur, & explicat idem Narbona supr. num. 20. & 21.

Vtcrius confirmatur eo quod valet argumentum de matrimonio carnali ad spirituale, vt supra dixi de translatione Episcopi in cap. inter corporalia, cap. tua de spons. & sub hoc tit. sed sic est quod filius confert à patre datum, vt in matrimonio carnale eat, vt bene cum multis Richard. in §. gradum 20. in vers. de alim. a num. 21. ad 47. ergo & similiter donatum, ac datum à patre pro ordinando filio in sacris, iuxta sextum in c. Episcopus 4. de prob. & in cap. cum non decet 2. Trid. sess. 21. quoniam negari non potest huiusmodi negationem fieri ob necessariam causam, ad quam pater iniunctus cogi possit, ↑ quia quemadmodum

De Temporibus ordinat. Quæst. VIII. 271

admodum, quando filia ingreditur Monasterium, pater iudici officio cogitur iuratus docem et assignare; argum. textus in *l. qui liberat* 19. ff. de ritu nupt. cum aliis, quæ debet in legitimam impurari, ut probat idem Pichard. *dict. num. 47.* legendum num. 29. Sequitur ut eodem modo impuretur filio in legitimam, quod est ad suscipiendos ordines à parte filii datum, ad instar propter nuptias donationis: hanc sententiam expressè defendunt Couarrus. in *cap. Reynaldus*, § 2. num. 7. de *restit.* Didacus Perez in *l. 4. tit. 12. lib. 3. ordin. pag. 1187.* Auendafius *discepto* 17. Ioannes Guierrez *discepto* lib. 2. *practicar. cap. 65.* Anton. Gomez in *l. 29. Tauri* num. 21. *verf. submisera.* Menchaca de *sacrosacrat. lib. 3. § 22. num. 44.* Ioseph. Gonzalez *variar. cap. 22. num. 25.* Garcia de *benef. 2. p. cap. 5. § 1. num. 159.* Vgolus de *poussare* Episcopus *cap. 26. § 9. num. 4. verf. argui.* Molina Theologus de *instituta*, & *in re tota*, 2. *discepto* 138. num. 15. & *discepto* 241. in fine, Pichard. *dict. num. 47.* Bonacina *com. 3. discepto* 1. quæst. 19. *poussare* § 1. num. 14. Marchinus omnino videndus de *Sacram. Ordin. tract. 2. p. 6. cap. 7. diffinitio* 10. Castrus Palauus *com. 4. tract. 27. discepto* 105. *poussare* 1. num. 6. & alij viginti quinque Doctores, quos refert, & sequitur Barbofa supra à num. 64.

13 † contra alios per eum adductos num. 70. contrariam sequentes sententiam; eo quod donata ob causam sunt Castrense, vel quasi Castrense filij peculium, quod non impuratur in legitimam; argum. textus in *Leod. famulit. crescenda* l. 5. *tit. 1. §. 3. discepto* 4. *poussare* 5. ut pluribus exemplis exornat Martienus in *l. 3. tit. 8. lib. 5. recap. glossa à n. 3.* & 11. sed bona collata ad Ordines, sunt quasi castrensia; siquidem gaudent priuilegiis Ecclesiasticorum, & multis telati tradit Azuevedas in *l. 10. tit. 6. lib. 5.*

14 recipiat, num. 30. ergo. † Deinde quia bona predicta sunt filio concessa pro alimentis necessariis, hæc enim non conferuntur, ut dicit Pichardus supra *cap. 2. num. 6.* & quia pater non solum post mortem tenetur filius legitimam relinquere, verum eis viuis alimenta præstare, iuxta qualiter personæ, ut possim Doctores obsecram. † Deinde quia expensæ factæ pro doctorando filium non veniunt in legitimam, ut docent Rebuffus de *priuilegiis* *scilicet. priuilegio* 55. num. 3. Valascus de *part. cap. 13. num. 175.* Perez in *l. 8. tit. 2. lib. 1. ordin. & lib. 5. tit. 7. pag. 203.* nec veniunt quæ conceduntur pro ingrediendi militia, resolunt idem Valascus *dict. cap. 13. num. 60.* & 61. & plures ceteri à Flores de Menia ad Gamam *discepto* 147. in *prin.* Gratianus *regula* 195. Stephanus Gratianus *discepto* *forensi* 1. *p. cap. 159.* à num. 31. & *cap. 297.* à num. 8. Riccius in *praxi* *Ecclesiæ* *discepto* 86. *num. 4.* & *discepto* 94. alij plures telati à Narbona supra à

16 num. 11. † Qui etiam probat, quia donatio simpliciter in legitimam non impuratur ex *l. si quando* 35. §. fin. ibi: *Vel inter vivos, donatio in quantum ex computatur, hunc etiam glossa, verbi comp. cod. de inofficiosa testam. l. illud* 20. in fine; & ibi etiam glossa impuratur, & in *auth. ex testamento*, verbo *datorum* *cod. de collator.* quia quod pater filio donat, cum vult præcipuum sibi habere; quod si in legitimam impuratur, donatio, deinde non esset, sed donatio filio facta pro ordinibus simplex est; ita ut ob causam, dici, cum ob necessitatem fiat; quia ea, quæ dicitur ob causam præ se fert causam necessariam, qualis non inuenitur in dato ad ordines à parte filii; sed coniungunt Barbofa à se ipso ex dictis infra in *vers. notabilis* *secundo*.

Ego autem pro prima sententia sum etiam fatear 17 probabilem esse hanc secundam: nam reuera nullus negare potest quod datum ad ordines filio datur ob causam vtilem ipsi filio, quare mirum est, ut teneatur in legitimam conferre; cum quia etiam de illis bonis, dum viuunt, nequeat disponere vendendo, aut alienando proprietatem, vitur tamen secutus de fructibus in perpetuum. Ad argumenta contrarie sententie respondent Castrus Palauus, & Marchinus supra tenet etiam nostram sententiam ut probabiliter Diana *discepto* 44. Et quia utraque habet acerrimos auctores, & pro negativa proxima relata addunt Ioannes Faber, & sequaces, & Angelus de melleris. lib. 9. *glossa* 4. num. 16. quorum etiam fundamentis respondent Guierrez *discepto* *cap. 56.* & Auendafius *discepto* *restit. 17.* exilimo sic cum Pichardo *dict. num. 47. in fine*, in amicitiam posse reduci, ut saltem quamvis donatio hæc in legitimam non impuratur, ut voluit etiam Garcia in *summa* *mar. tract. 1. discepto* 1. *dubio* 5. *poussare* 539. † computatur tamen in tertium, & quinquum, ad quæ omnes donationes à parentibus factæ, veniunt redigende ex *l. 26. Tauri*, & *l. 10. tit. 6. lib. 5. recap.* ut conciliat Velasquez de Auendafius in *discepto* 129. *Tauri glossa* 31. num. 8. † Et quod militia, siue eius ultimatim à parte filio emptæ in legitimam impuratur, probat Pichardus ex multis iuribus *dict. art. 3. à num. 48.* omnino videndus, ubi à num. 49. idem dicit de officio *Tabularum* filio emptæ: alia videbis tradita à Barbofa de *iure* *Ecclesiæ* *p. 2. cap. 3. à num. 151.*

Ad quintam questionis partem, nùm patrimonium datum pro ordinando aliquem in sacris, gaudeat priuilegio bonorum Ecclesiasticorum; & quod illo priuilegio potiarur; ita ut non possit à Præcipe collectari, docent Menochius de *recup. rem.* 15. num. 21. Marc. Anton. *variar. resolut. lib. 1. resolut. 88.* Stephan. Gratianus *discepto* *forensi* *cap. 159.* num. 2. Marthus de *iurisd. p. 4. cap. 11. num. 4.* Sanchez in *opusculo* *mor. lib. 7. cap. 1. dub. 36. in prin.* Lotterius de *re beneficiar. lib. 1. quæst. 2. num. 27.* & 36. saltem interin quo non exstinguitur titulus per adeptationem beneficii Ecclesiastici, Spino de *testam. glossa* 18. num. 71. Azuevedas in *l. 1. num. 9. tit. 4. lib. 1. noua* *recapit. Zeuallos in* *prædictis* *q. 127. n. 4.* quos refert, & sequitur Zenedus *prædict. q. 1. §. 11. num. 6.* Carlin. *controuers. forensi. cap. 22. num. 48.* optimè Macellus Vulpæus in *sua* *praxi* *iudic. Ecclesiæ* *cap. 17. num. 24.* Barbofa in *poussare* *p. 1. discepto* 19. num. 91. † ubi addit ut Regia Camera summariæ Neapol. obseruet, quod de donatione facta clerico, ut possit ascendere ad ordines sacros, donatarius sit immunitus à gabella à die promotionis, & non à die factæ donationis: verum num. 92. addit quoad decimam Patrocinalem certum esse, ut soluat clericus de patrimonio sic assignato ex glossa fin. *verf. Cryda* *quod* *propter* *clericatum*, in *discepto* *cap. 10. de* *prob. rbi* *Albas* *num. 6.* Lotter. de *re beneficiar. lib. 1. quæst. 2. num. 26.* Azoc. *instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 4.* Riccius in *praxi* *forensi* *Ecclesiæ* *discepto* 604. in 1. editione, alius *ref. § 19. in 2. editio, manifestè*, de utroque casu. & iudicijs Trullench de *Sacram. lib. 6. quæst. unica* *dubio* 12. num. 10. quæ omnia confirmari possunt ex his, quæ latè adduxi *sub cap. 5. de foro* *comp. ubi* *leges* *applicando* *quæ* *etiam* *adduxi* *in cap. 1. eodem*, vide bis aliqua supra in *cap. 10. de consuet. sub* *q. 9.*

Pro complemento notabis primò quod Episcopi antequam prædictum patrimonium admittant in titulum pro ordinandis, debent proponere

- 19 *Militia, seu eius affirmatio a patre filio comp-
ta, compenditur in legitimam.*
- 20 *Patrimonium donatum filio pro ordinibus, gau-
det immunitate à collectis, interim, dum
alibi ordinatus, non adipiscitur titulum
perpetuum pro sustentatione congrua, &
hec à dicinatione, non donationis facta,
n. 25.*
- 21 *Patrimonium ut administratur in titulum ad or-
dinem, debet prius ab Episcopo per edicta
publica vocari omnes, qui ad illius bona sui
habent, ut veniant intra certum tempus,
quo elapso, liberum erit patrimonium ab
eiusdem, n. 25.*
- 22 *Donatio facta patrimonij pro ordinando filio,
non debet trjnnari, sicut facta pro mari-
monio, n. 26.*
- 23 *Donatio patrimonij ad ordines, non tenetur de
curione, nisi contra, n. 26.*
- 27 *Patrimonium desideratum pro ordinandis intel-
ligitur tantum de Clericis secularibus.*
- 28 *Professio est titulus ad ordines in Religiosis.*
- 29 *Reserta post tria vota de licentia sui Generalis,
& post biennium, possunt in sacrum ordinari
abique alio titulo.*

AD primam questionis partem videtur re-
spondendum, ut nequeat ordinari ex his,
quæ dixi supra sub quæst. præcedenti, in vers. ad se-
cundum, ubi sub verbo *non abe secundum* Garcia,
& aliis, ubi de eo, qui vult ordinari ad titulum
patrimonij obligari hypothecæ, & ad utramque
partem prosequitur Garcia dicta §. p. de benef. §. 1.
a. num. 136. omnino videndus, ubi cum nonnullis
distinctionibus soluit; imò & solui potest ex tant
dictis dicta quæst. præcedenti. Et sic non immoror,
quare videbis Vgolium de officio Episcopi cap. 26.
§. 11. num. 3. Nauar. cons. 18. hoc it. † Et idem
Garcia agi latè de alia questione ibi à n. 151. de eo
qui ordinatur ad titulum patrimonij sibi donati
cursu pacto de non petendo, seu de illo postea
reddendo, qui inualidus est, cum sit titulus fi-
ctus, ipse latè agi, sed comprobatur ex dictis
sub dicta quæst. 7. vers. ad secundum.

3 Ad secundam questionis partem, ut bona sic
donata absolute, & illimitate, transeant ad hæ-
redes donatarij post eius mortem, & nullo modo
ad donantem, docent Barbosa in pistor. p. 2. allega-
tione 19. sub num. 90. in vers. an donatus, Cæsar
Madius de sacris Ordinibus fol. 145. Galetius in
Margaria casuum conscientia, verb. conditio,
vers. secundo, qui etiam rationem non reddit, ea
efficax est, nam ex tali donatione simpliciter, abso-
luta, & illimitata acquiritur lus perpetuum do-
natio, ratione ordinis suscepti; ergo non est cur
eo mortuo reuertatur ad donantem; imò potius
transire ad hæredes donatarij, & patet ex adduc-
tis supra sub dicta quæst. 7. in vers. ad secundum.

4 † Quod etiam confirmatur, nam et si donatio in-
ter partem, & filium sit inualida, tamen facta
causa patrimonij ad ordines suscipiendos, est va-
lida, & irrevocabilis, Campanil. in divers. juris
Canon. Rub. §. nep. 6. num. 10. cum aliis Barbosa di-
cta allegat. 19. num. 61. & 62. Agidius Trullench.
de Sacrament. lib. 4. quæst. vna à num. 4. vide infra
sub vers. ad quartum.

5 Ad tertiam questionis partem an sufficiat pa-
trimonium ab alio datum, & videtur responden-
dum cum Tiberio in instructione ordinum cap. 9.
quæst. 7. 2. Diana parte 9. traictum 8. mystel. res. 1. §.

in vers. sed hic de rigore esse admittendum, ut
cesset statim, ac de sustentatione ordinato fuerit
procurum; quia patrimonium absolute datum,
renunciari potest, etiam de Episcopi licentia,
obtena aliunde sustentatione decet, sed Epif-
copus admittendo talem cautionem dat licentiam;
ergo, dicentes etiam, ut in acta, quæ renunciatur,
debeat Episcopus intervenire: alia inquam
congerit Diana in vers. notandum, quæ iam supra
manent explicata de titulo de futuro. † ubi etiam
in vers. hinc, addit contra Rodriguez in somma
parte 2. cap. 1. §. quod imperato beneficio, sed pro-
hibita possessione à Indice seculari, non possit
aliquos sacros ordines sumere; quia Conclavum
ante ordinationem prærequirit pacificam posses-
sionem.

Ad quartam questionis partem, an patrimo-
nium à patre donatum pro filio ordinandis, sit
supputandum in eius legitimam. Et quia longè
Doctores, quos refert Narbona in l. 35. gl. 1. c.
tit. 3. lib. 1. recipit. à num. 1. 1. Barbosa dicta allega-
tione 19. à num. 64. novissimè Diana dicta parte 9.
traictum 8. mystel. res. 1. infinitos referant, & ipsi
ad utramque partem tractant, nulli aridire non
parum videtur sententia eorum, qui dicunt illa
bona sic donata computanda esse in legitimam
filij ordinari ex ratione adducta supra sub vers.
ad secundum; quia talia bona, ut ibi dixi per se trans-
missibilia sunt, & alienabilia de sui natura, cum
prohibito perpetua non sit pro omnibus futuris
temporibus, sed tantum pro vita ordinarij, aut
dum aliam congruam sustentationem non adificatur,
iuxta quæ dicit Gurierez prælie. libro 1.
questione 65. Narbona ubi supra numero 19.
& 89.

Et confirmatur primo ex sententia vultæ Ju-
stiniani rescripto in Lame modo §. impnari eod. de
iussu testamento, ubi filius quod occasione mi-
litiæ à patre natus, capiat portionis legitime titu-
lo; igitur & id, quod occasione faciorum ordi-
num lucretur, debet eodem iure censi; deinde,
quia rectum argumentum sumitur de Sacerdote
ad Doctorem ex l. 1. ibi: Cuius meritis quis nec Sa-
cerdotes appellat; §. de iustitia, & iure, Marcus
Mantua obsecrat. legal. lib. 2. observat. 19. vers. sep-
tuagesimus. † Sed quæ in filij Doctoratus gradu
patet impendit impatur in legitimam, ut docuit
Pardolotus differ. 170. §. 4. num. 3. & alij commu-
niter; igitur, & datum pro assequendis ordini-
bus. † Et confirmatur tertio; quia prædicta do-
natio non est simplex, sed ob causam, verum
ut talis donatio compenietur, sufficit quod à Patre
proficiscatur, ex necessitate, ex dictis præfata ex dict.
Lame modo §. impnari §. de iussu testamento, quæ sic
Salzedus ad Bernard. Diaz. in praxi cap. 18. n. 16.
expedit, sequitur, & explicat idem Narbona
supra num. 20. & 21.

Vltius confirmatur eo quod valet argumen-
tum de matrimonio carnali ad spirituale, ut su-
pra dixi de translatio Episcopi in cap. inter corpo-
ralia, cap. 1. de spons. & sub hoc rit. sed sic est
quod filius confert à patre datum, ut in matrimo-
nium carnale est, ut bene cum multis Pichard.
in §. quædam 20. iussu. de acionibus num. 21. ad 47.
ergo & similiter donatum, ac datum à patre
pro ordinando filio in sacris, iuxta textum in c.
Episcopus 4. de prob. & in cap. cum ne decet 2.
Trid. sess. 1. quoniam negari non possit huiusmo-
di negationem fieri ob necessarium causam, ad
quam patet iniuncti cogi posse, † quia quem-
admodum

admodum, quando filia ingreditur Monasterium, pater iudicis officio cogitur multis docem et assignare; argum. textus in *l. qui liberis* 19. ff. *d. rem nupt.* cum aliis, quæ debet in legitimam imputari, ut probat idem *Pichard. di. num. 47. legendus num. 29.* Sequitur ut eodem modo imputetur filio in legitimam, quod et ad suscipiendos ordines à parte sit datum, ad instar propter nuptias donationis: hanc sententiam expressè defendunt *Couarr. in cap. Royal. d. 5. l. num. 7. de test. Didacus Petex in l. 4. tit. 12. lib. 3. ordin. pag. 1187. Auctadus responsio 17.* Ioannes Gutierrez *di. lib. 2. practicar. cap. 65.* Anton. Gomez in *l. 29. Tauri num. 2. vers. subinfere.* Menchaca *de success. et test. lib. 3. § 22. num. 44.* Ioseph. Gonzalez *variar. cap. 22. num. 25.* Garcia *de benef. 2. p. cap. 17. § 1. num. 159.* Vgolini *de potestate Episcop. cap. 26. § 9. num. 4. vers. argui.* Molina Theologus *de iustitia, & iure tom. 2. disp. 233. num. 15. & disp. 241. in fine*, *Pichard. di. num. 47.* Bonacina *tom. 3. disp. 1. quæst. 19. punct. 3. § 1. num. 14.* Marchinus omnino videndus *de Sacram. Ordinis. c. 1. lib. 2. p. 6. cap. 7. diffinitio. 10.* Castus Palus *tom. 4. tract. 27. d. 3. vñca, puncto 1. c. num. 6.* & alij viginti quinque Doctores, quos refert, & sequitur Barbosa *supra à num. 6. 4.*

13. ¶ Contra alios per eum adductos *num. 70.* contrariam sequentes sententiam; eo quod donata ob causam sunt Castrensè, vel quasi Castrensè filij peculiunt, quod non imputatur in legitimam; argum. textus in *Leod. familia crescenda l. 5. tit. 1. § 1. p. 6. lib. 3. tit. 4. p. 5.* ut plurius exemplis exornat Matienxus in *l. 3. tit. 8. lib. 5. recap. glossa à n. 3. & 11. sed bona collata ad Ordines, sunt quasi castrensia; siquidem gaudent priuilegiis Ecclesiasticorum, ut multis relatis tradit Azevedus in *l. 10. tit. 6. lib. 5.**

14. *recopilat. num. 30.* ergo. ¶ Deinde quia bona prædicta sunt filio concessa pro alimentis necessariis, lux enim non consequitur, ut dicit *Pichardus supra l. 1. § 1. num. 6.* quia pater non solum post mortem tenetur filius legitimam relinquere, verum eis viuis alimentis præstare, luxa qualitate personæ, ut passim Doctores obleniant. ¶ Deinde quia expensæ factæ pro doctorando filium non veniunt in legitimam, ut docent Rebassus *de privileg. scholar. privilegio § 1. num. 3.* Valasius *de pers. cap. 13. num. 175.* Perez in *l. 8. tit. 2. lib. 1. ordin. & lib. 5. tit. 7. pag. 203.* nec veniunt que conceduntur pro ingredienda militia, resoluunt idem Valasius *di. cap. 13. num. 60. & 61.* & plures relati à Flores de Mesa ad *Garnam decis. 149. in prime.* Gervanius *regula 195.* Stephanus Gratianus *discept. forens. 1. p. cap. 159. à num. 31. & cap. 297. à num. 3.* Riccius in *praxi Ecclesiast. di. 86. num. 4. & decis. 194.* alij plures relati à Narbona *supra à num. 11.* ¶ Qui etiam probat, quia donatio simpliciter in legitimam non imputatur *ex l. si quando 35. §. fin. ibi: Vel inter viuas, donatio in quartam et computatur.* iuncta glossa, verb. *computat. cod. de inoffic. testam. l. siud. 20. in fine;* & ibi etiam glossa inoffic. & in *auth. ex testamento*, verbo *datorum cod. de collat.* quia quod pater filio donat, eum vult præcipuum sibi habere; quod si in legitimam imputaretur, donatio, deinde non esset, sed donatio filio facta pro ordinibus simplex est; ita ut ob causam dici, cum ob necessitatem fiat; quia ea, quæ dicitur ob causam præ se fert causam necessariam, qualis non inuenitur in dano ad ordines à parte filio; sed coniungitur Barbosa à se ipso *ex dictis infra in vers. notabili statuendo.*

Ego autem pro prima sententia sum et si fatear 72
probabilem esse hanc secundam: nam reuera nullus negare potest quod datum ad ordines filio, datur ob causam viliem ipsi filio, quare minus est, ut teneatur in legitimam conferre; cum quia et si de illis bonis, dum viuis, nequeat disponere vendendo, aut alienando propter eam, vitur tamen securus de fluctibus in perpetuum. Ad argumenta contrarie sententie tel pondent Castus Palus, & Marchinus *supra* tener etiam nostram sententiam ut probabiliorē Diana *di. 4. ref. 44.* Et quia utraque habet æquos auctores, & pro negativa proxima relata addunt Ioannes Faber, & sequaces, & Angelus de melioris. lib. 3. glossa 4. num. 16. quorum etiam fundamentis respondent Gutierrez *di. cap. 56.* & Auctadus *di. 10. ref. 17.* existimo se cum *Pichardo di. num. 47. in fine,* in amicum posse reduci, ut saltem quantumvis donatio hæc in legitimam non imputetur, ut voluit etiam Garcia in *summa mor. tract. 1. di. 5. dubio 5. puncto 539.* ¶ computetur tamen in tertium, & 18
quintum, ad quæ omnes donationes à parentibus factæ, veniunt redigende *ex l. 26. Tauri, & l. 10. tit. 6. lib. 5. recap.* ut conciliat Velasquez de Auctadus in *di. 129. Tauri glossa 3. num. 8. ¶* Et quod 19
militia, siue eius æstimatione à parte filio empti in legitimam imputetur, probat *Pichardus ex multis iuribus di. art. 3. à num. 48.* omnino videndus, ubi à num. 49. idem dicit de officio *Tabellicianus filio empto:* alia videbis tradita à Barbosa *de iur. Ecclesiast. p. 2. cap. 33. à num. 151.*

Ad quintam questionis partem, nùm patrimonium datum pro ordinando aliquem in sacris, gaudeat privilegio bonorum Ecclesiasticorum; & quod illo privilegio potiarur; ita ut non possit à Principe collectari, docent Menochius *de recap. rem. 15. num. 21.* Mate. Anton. *variar. regul. lib. 1. ref. 88.* Stephan. Gratianus *discept. forens. cap. 159. num. 2.* Manlia *de iurisd. p. 4. cap. 11. num. 45.* Sanchez in *opusculo mor. lib. 7. cap. 1. dub. 36. in prime.* Lotterius *de re beneficiar. lib. 1. quæst. 2. num. 27. & 36.* saltem interim quod non extinguatur titulus per ademptionem beneficii Ecclesiastici, Spino *de iust. glossa 13. num. 71.* Azevedus in *l. 1. num. 9. tit. 4. lib. 1. noua recopil.* Zuallos in *practico 9. § 127. n. 4.* quos refert, & sequitur Zenedus *pract. g. 1. g. 11. num. 6.* Clarin. *controuers. forens. cap. 21. num. 48.* optimè Marcellus Vulpeius in *sua praxi iudic. Ecclesiast. cap. 17. num. 24.* Barbosa in *passer. p. 2. di. 1. c. 19. num. 91. ¶* ubi addit ut Regia Camera summarie Neapol. obseruet, quod de donatione facta clerico, ut possit ascendere ad ordines factos, donatarius sit immunitus à gabella à die promotionis, & non à die factæ donationis: verum *num. 92.* addit quoad decimam Parochiam certum esse, ut soluat clericus de patrimonio sic assignato *ex glossa fin. vers. Crydo quod prosper clericatus, in di. cap. 1. de præb. ubi Abbas num. 6.* Lotter. *de re beneficiar. lib. 1. quæst. 2. num. 26.* Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 4.* Riccius in *praxi forens. Ecclesiast. decis. 605. in 1. editio, alia ref. 529. in 2. edit. num. 11.* de utroque casu A. videtur Tullench. *de Sacram. lib. 6. quæst. unica dubio 12. num. 10.* quæ omnia confirmari possunt ex his, quæ latè adduxi *sub cap. 5. de foro comp. ubi* leges applicando quæ etiam adduxi in *cap. 1. eodem,* videbis aliqua *supra in cap. 10. de censur. sub g. 90.*

Pro complemento notabis primò quod Episcopi antequam prædictum patrimonium admittant in titulum pro ordinandis, debent proponere

nete publica edicta, ut qui ius aliquod in dicta bona habeat, intra certum tempus compareat, ut doceat de iure suo, quo tempore elapso, omni iure in dicta bona se esse spoliatum nouerit, atque hac ratione Episcopi non modo ordinandis sed sibi ipsi consulunt; quia ab onere alimentorum eximuntur, ut possit alios, notat Quaranta in *summa Bullarum*, verb. *Ordo*, vers. quod intelligi, in fine, Barbosa dicta allegat. 19. sub num. 87. vers. unde.

Qui docet cum Nauarro *cons. 14. & 46. hoc tit.* & Sanchez *de matrim. lib. 6. disp. 32. num. 7. & 8.* & Molfesio in *summa tract. 2. cap. 15. n. 5.* post prædictam diligentiam, Creditores huiusmodi matrimonium illud euincere non possent; sic ut talis reuocatio terita sit, & Episcopi ad nihil teneantur.

Notabis secundo quod donatio causa matrimonij facta pro Clerico in sacris ordinando, non debet innotuam, sicut nec donatio dotis causa matrimonij carnalis. † Nec teneat donatorem de euictione, nisi ad eam se expresse obligauerit, ut docent Campanil. in *diuersis Inru Canon. Rubr. 8. cap. 4. num. 4. vers. verum.* Aegidius Trullench. de *Sacram. lib. 6. dicta quæst. vltima, dubio 12. num. 11.*

Barbosa cum multis in *pastor. dict. 2. p. alleg. 20. num. 14.* † qui *num. 17.* addit bonam causam fouere qui diceret talem donatorem teneri de euictione, etiam si expresse ad eam non se obligauerit; quia talis donatio non est simpliciter, & proprie donatio, sed quardam spiritus uis metes, & premium pro seruitiis Ecclesie exhibendis, & consequenter non pure, & liberaliter facta, sed ob causam piam, & quasi conditionaliter; ob idque non egere innotuatione: videbis eundem Trullenchan *opere moral. lib. 7. cap. 17. dubio 14. num. 4.*

Notabis tertio dicta in hac questione, & præcedenti, de iure necessario ad ordines, iuxta Trid. in *dict. cap. 2. sess. 21.* intelligi tantum de Clericis secularibus ordinandis. † Non sic de Religiosis professis; quia in istis sufficit pro titulo ipsa professio, docent Henriquez *lib. 10. sum. cap. 10. n. 3.* & Doctores communiter, uti praxi etiam comprobatur, & ut colligitur ex *dicto cap. 2. Trid.* dum agens de titulo; loquitur tantum in secularibus Clericis, & Pius V. in *quodam constit. anno 1568. qua in ordine est septuagesima quinta.*

Et de Patribus Societatis Iesv est constitutio Gregor. XII. Iuxta incipit *ascendente Domino* anno 1585. ubi declarat posse de licentia sui Generalis post tria vora facta post biennium Tyrocinij abique alio titulo ordines recipere cum multis Barbosa videndus dicta allegat. 19. a *num. 4. ad 7.* Villalobos in *summa p. 1. tract. 11. disp. 15. num. 12.*

Henriquez *lib. 10. cap. 17. num. 3.* Suarez *rem. 5. disp. 31. sess. 1. num. 38.* Aegidius

Trullench. dicta quæst. vltima

lib. 6. de Sacram.

dub. 11. n. 1.

QVÆSTIO IX.

An Episcopus in aliena Diocesi possit sine licentia conferre suis subditis primam tonsuram. Et an Episcopus inuicem ad ordinandum in aliena Diocesi, possit ibi ordinare, non solum suos subditos, sed etiam alienos, litteras dimissorias suorum Episcoporum reportantes. Et an datus primam tonsuram sine licentia proprii Episcopi peccet mortaliter. Et an sit nulla collatio prima tonsura ab alieno Episcopo, sine licentia proprii Episcopi, non subditos ordinante, hoc est sine litteris dimissoriis, vulgo reuerendas.

S V M M A R I V M.

- 1 Prima tonsura requirit ab Episcopo proprio dari suis subditis sine licentia Episcopi Diocesis, n. 3. & 6.
- 2 Prima tonsura soles concedi sine exercitio Pontificalium.
- 3 Prima tonsura ordinari, confertur Clericali ordo; sic ut eos perueniens sit excommunicatus.
- 4 Tonsura generaliter venit sub verbo ordo, ordines, & ordinare.
- 5 Littere sunt beneficii incapaces, cum ordinem non habent, secus si tonsurati sint.
- 6 Episcopus in aliena Diocesi non exercet Pontificalia, absque proprii Episcopi licentia.
- 7 Ordinare requirit Episcopus non sibi subiectus in alterius Diocesi sine licentia proprii Episcopi: quod in praxi, n. 9. & 10.
- 8 Ordinare quærit Episcopus inuicem in aliena Diocesi subditos alienos, tam sibi quam Episcopo, ubi ordines sunt, solum cum dimissoriis proprii Episcopi subditorum.
- 9 Cap. 5. Trid. sess. 6.
- 10 Tonsura ab alieno Episcopo collata sine proprii licentia, est nulla, quoad exercitium; dissimulatur tamen iteratur, sic semel data n. 14.
- 11 Dimissorias, id est reuerendas ad ordines, est usus antiquissimus, de quarum formula antiqua refertur, n. 16. & qualiter solentur concedi, n. 22.
- 12 Dimissorias concedit illi, qui ordinare valet: quid de exemptis, n. 18. sed non Vicariis Episcopi, n. 19. Capitulum sede vacante non nisi elapso anno a morte Episcopi, n. 20. fallit, n. 21.
- 13 Dimissoria, seu littera testimoniales Religiosis non conceduntur.

Ad primam questionis partem respondent multi, ut possit primam tonsuram Episcopus conferre suis subditis in aliena Diocesi sine proprii Episcopi licentia; quia Concilium Trid. cap. 5. sess. 6. de Episcopo conferente ordines, non videtur prohibere; sed prima tonsura non est ordo, sed initium ad ordines, ut sub Rubrica præopinione Theologorum adduxi; ergo sic de-

fensung

De Temporibus ordinat. Quæst. IX. 273

fendunt plures, quos citat Bonacina de Sacram. dist. 3. quæst. unica puncto 2. n. 13. Azor. in lit. mor. p. 1. lib. 3. cap. 48. q. 1. Fomar. de Sacram. Ordin. c. 5. §. 4. notat ab. Molesius in summa tom. 1. tract. 2. c. 2. Mauricius Alzedo in praxi Episcop. part. 2. cap. 5. num. 18. † Etenim prima Tonsura solet concedi sine exercitio Pontificalium, vt sentiantur Barbatia in cap. naut. num. 18. de officio deleg. Rebuffius in eral. nominat. quæst. 14. num. 29. & 65. & in praxi beneficiat. Rub. de Ecclesiasticis, & à quibus, & quomodo ordinetur, Toletus in summa lib. 2. cap. 49. num. 4. etiam 48. num. 6. Diana moral. resol. p. 4. tract. 4. miscellan. ref. 193. Henriquez in summa lib. 3. cap. 6. §. 6. Villalobos in summa tom. 1. tract. 8. dist. 7. num. 172. & ob hoc non esse suspensum Episcopum conferentem, velolunt prædicti, & alij Doctores.

3 Verum quia iam supra dixi sub Rubrica cum schola Canoniarum, quod prima Tonsura est ordo distinctus à cæteris minoribus, vel vt ibi dixi, & probant Doctores per textum, ibi: In cap. cum coniugis de auct. & qualitate ordinat. dicens per primam Tonsuram, iuxta ordinem Ecclesie datum à talibus Clericalem ordinem conferre; deinde quia qui manus violentas iniecit in Clericum tonsuratum, incurrit similiter sententiam excommunicationis, ac percutiens ceteros Clericos, vt probat textus in cap. non dubium de sent. excommunic. cap. qui suadente 27. quæst. 4. glossa fin. in dist. cap. cum coniugis. Covarruv. Belluga, Gonzalez, & plures alij, quos sequitur Torrelblanca de Megia lib. 4. cap. 6. de los clerigos de corona, num. 50. † Præterea quia sub verbo ordo, generaliter seu ordinem, & ordinare, venit Tonsura, tam in iure, quam in Concilio Trid. vt in cap. sess. 2. de reformat. cap. 57. & cap. 8. sess. 23. vel. vniuersique autem. † Deinde quia laici sunt beneficiorum incapaces, nec gaudent privilegio fori Ecclesiastici, cum ordinem non habeant, cap. ex litteris de translat. cap. 2. de institut. sed sic est quod Tonsurati prima Tonsura, possunt habere beneficia; Torrelblanca in cap. 6. numero 56.

6 Ergo dici debet vt quemadmodum nequit Episcopus subditos suos in aliena Diocesi in facris, aut aliis minoribus ordinare sine licentia proprii Episcopi, sic nec primam conferre Tonsuram per Doctrinam longè traditam à Barbofa p. 2. in pastoralis allegat. 2. d. num. 16. etiam ex dictis ibi, num. 18. coincidendo in Theologorum sententiam, contrarium dici possit, in terminis ipse, ibi: allegat. 5. num. 15. Campan. in diuersis litteris canon. Rub. 6. cap. 1. num. 2. Petrus Barbofa in l. 1. art. 3. num. 2. §. de iudic. Narbona in l. 20. glossa 2. n. 135. etiam lib. 4. receptis. Solzedo ad Bernard. Diaz. in praxi cap. 16. Nauar. conf. 19. num. 1. hoc in. Gagliud de benef. p. 1. cap. 5. num. 142. A Cusa in cap. alud num. 2. dist. 7. Sanchez in opusculo mor. tom. 2. lib. 7. cap. 2. dubio 5. num. 1. † Iulius Cæsar Madius de sacro ordinibus cap. 3. num. 4. qui testatur de Ilylo, & consuetudine, probantes etiam ex Trid. in dist. cap. 5. sess. 6. quatenus prohibet Episcopis in aliena Diocesi Pontificalia exercere absque proprii Episcopi licentia, & cum multis ad casum nostrum Barbofa in dicto cap. 5. Trad. monere 9.

8 Ad secundam quæstionis partem video Barbofam negatiuam docere sententiam in dist. c. 5. Trad. sess. 5. num. 4. quatenus dicit quod Episcopus in alterius Diocesi de licentia Ordinarij loci, non

possit ordinare personas, quæ non sunt illi subiectæ Ordinarij, nisi habeat dimissorias generales à suis Ordinarijs, sic referens decisum cum Armenat. in addu. ad leg. Regim. Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo à n. 68. item cum alijs docet Barbofa dist. allegat. 4. num. 64. ex Trid. sess. 6. de reformat. dist. cap. 5. † Et ibi, num. 6. notat cum alijs quod Episcopus in alienis Diocesi de licentia Ordinarij, possit tam subditos proprios, quam Episcopos licentiam concedentes ordinare, & refert decisum Aldan. infra citatus à sancta Congreg. Episcoporum sub die 18. Aprilis 1599.

Mhi tamen in praxi antitet opinio aliorum, vt quando Episcopus est inuitatus ab alio Episcopo ad ordines celebrandos generales in sua Diocesi, possit tunc ordinare ibi clericos sine subditos, & etiam aliorum Diocesum, si litteras dimissorias habeant; ita vt non prærequiratur alia licentia illius Episcopi, in cuius Diocesi celebrat ordines, cum sufficiat illa generalis, quam habet: sic Venetus in exarum. Episcop. lib. 1. cap. 12. num. 52. Nauarrus Toletus, & Fomar. quos citat Mauricius Alzedo in praxi Episcop. p. 2. c. 5. num. 30. † respondens ad Tridentini locum, asserens, quod loquitur de Episcopo ordinante in aliena Diocesi, ratione privilegij sibi dati à Papa ad conferendos ordines: nam tunc sine licentia Ordinarij, & nisi Clericos illi ordinario subiectos ordinare non possit, secus in casu nostro refert Diana dist. 4. p. tract. 4. miscel. ref. 144. & Barbofa dicit dicto c. 5. Trid. num. 7. quod facultatem habens à Papa promouendi à quocumque, non possit promoueri ab Episcopo in aliena Diocesi, sine licentia Episcopi illius Diocesis, per textum Trid. in cap. 11. sess. 7. ibi: Vel ab eo, quod pro eo: sic cum Aldano in compendio Canonice resol. libro 1. tit. 8. numero 5.

12 Ad tertiam quæstionis partem, an dant primam Tonsuram sine licentia proprii Episcopi, peccet mortaliter, dico infra cum ago de alia, num. sic suspensus, sub quæst. 1.

Ad quartam, an Tonsuræ collatio sit nulla, data ab alieno Episcopo sine licentia proprii, & quod nulla sit testatur decisum Guido bonus in decis. 99. in multiscriptis. Caputaq. in decis. 126. p. 1. ex eo quod sic ordinatus, non recipit ordinis executionem, sed est suspensus, saltem quoad se, donec Episcopus proprius ratificet, Sayrus in decis. 12. hoc in. Rota diuersim. decis. 731. p. 1. & iterum tenuit Rota in vna Neapolit. Cammie. 20. May 1586. coram Seraphino, in qua fuit resolutum non constare de Clericatu legitimo, quando collatum fuit à non suo Episcopo sine licentia proprii Episcopi, de qua nulla fit mentio in scriptura eius, & priuatum, non autem publicè in aliena Diocesi, & talem promotum non ritè in sui pradiuicium esse clericum sed ordinis carere executione: Caputaq. in citat. decis. 126. & quando constat de malo iurto, nihilque referre, vt incedat in habitu clericali: Capel. Tolofana in decis. 16. & hodie ex sacro Concilio Trid. est suspensus vera suspensione, vt patet sess. 23. cap. 3. etiam quoad alios infra dico. † Sed etsi quoad prædictos sit nulla, tamen vt iterum detur prima Tonsura, aut repetatur, non videtur de facili asserendum.

15 Ad quintam quæstionis partem, an possit non subditos ordinare, videtur iam ex dictis in vers. ad primam quæstionis partem, & in vers. ad secundam præbuit responsum, certum est non posse

- ex textu nostro, nisi in casibus infra relatis, q. 10. verſ. *ad quoniam* ſub veſt. *clarum*. Vnde nunc locuſ iſte expoſcebat agi de literis dimiſſionis, vulgò *reuerenda*, quas concedunt Epifcopi, vt ſubdin lui ab alieno Epifcopo licetè queant ordinari, de quibus agunt Doctores in cap. *Epifcopum* 9. q. 1. & cap. 1. iuncto cap. cum nullus hoc in lib. 6. an. 10. Trid. ſeſſ. 23. in cap. 7. de reſcriptis, ref. 10. quorum vſus antiquiſſimus eſt, cum tempore D. Auguſtini exiſterent & tempore Concilij Niceni in cap. 2. diſt. 73. † De quorum formula antiqua dicitur, tota diſt. 73. quam teſert Barboſa in poſtorali ſub num. 3. allegat. 7. p. 2. eaſque concedere poſſunt cuncti Epifcopi, quos attenta iuriſdictione, privilegio, vel conſuetudine, ad ordines valens aliu metere, ſola ſine diſt. cap. cum nullus, † nam is dimiſſionis concedit, qui ordinare valet, cap. 1. diſt. 62. niſi ſuerit excommunicatus, vel ſuſpenſus declaratus, inferiores vero Prelati eas dare ex dicto cap. hodie, ex Trid. diſt. cap. 10. ſeſſ. 23. non licet quod qualiter accipiant, declarat ibi Barboſa & in diſta allegari 7. à num. 7. † ubi num. 9. ait quod Vicarius Epifcopi eas non concedit, niſi Epifcopi licentia ſpeciali, dicta cap. cum nullus verſ. *officialis*. † Et licet antiquis Capitulo ſede vacante libera eſſet facultas, diſt. cap. cum nullus ex Trid. diſt. ſeſſ. 23. cap. 10. reſtricta eſt, vt non niſi elapſo anno. † Niſi ratione beneficij coarctati, id eſt curati reſidentium, preciliamve poſtulantis, vel ſi ordinandus habet à Pontifice facultatem, vt nondum elapſo anno eas ſibi concedat; concedit verò abſolute literas teſtimoniales, quæ non ſunt reuerenda; & regulares ſuperiores concedunt ſubditis. † Solent concedi ſam examinandis, quod melius eſt, vel ad examinandum, quæ valent etiam, ſi eas datus moriatur, etiam datæ à Capitulo; non enim expirant per ingreſſum Epifcopi moderni, & Barboſa à num. 34. reſpondet concertationi ſibi factæ anno 1649. Romæ 9. Febuarij.

QVÆSTIO X.

An Laicus ordinatus ab alieno Epifcopo, gaudet fori privilegio. Et an poſſit in alia Dioceſi celebrare Pontificalia, vel confirmare aliquem aſſerentem literas dimiſſorias ſui Epifcopi. ut ordinetur. Et an quis valeat in locum exemptum, & perſonas exercere iuriſdictionem. Et an peccet Epifcopus ſi confirmet in ſua Dioceſi ſubditos alterius Epifcopi. Et an Prælatuſ alienus poſſit abſolvere alterius ſubditum à caſibus reſervatis?

SYMMARIUM.

1. Laicus ordinatus ab alieno Epifcopo, gaudet fori privilegio, etiam ſi fiat ſine literis proprio quod in ordinatione imprimatur character, num. 2. Expenditur, à num. 3. ubi de contraria ſententia.

3. Cap. 10. Trid. ſeſſ. 7. & num. 7.
4. Epifcopuſ alienus, qui ordinat ſine dimiſſoriis, eſt in culpa.
5. Cap. 10. Trid. ſeſſ. 23. cap. eod. cap. nullus, de de tempor. ordin. lib. 6. & num. ſegg.
8. Pontificalia inſignia, & ornamenta Epifcopi ſunt, Mura, Baculuſ, Annuluſ, Sandalia, Tunica, Dalmatica, Cincticia, & Crux paſtorali.
9. Pontificalia exercere qui iuriſdictioni non ſunt, querit Epifcopuſ in aliena Dioceſi ſine illius Epifcopi licentia, vel aſſiſſe ſacriſicari, ſed non ordinare, aut conſecrari, num. 10. 11. & 12. alij abſolute negant à n. 12. n. 20.
10. Trid. cap. 5. ſeſſ. 6. de reſcriptis. & à n. 12.
11. Locuſ exemptuſ, & locuſ extra Dioceſim, indicatur à gari.
12. Pontificalia verò dicitur exercere, qui vitatur Baculo.
13. Baculuſ paſtoraliſ eſt non ſolum ornamentum, ſed etiam ſignum ſuperioritatis, & iuriſdictionis, n. 13.
14. Baculuſ curvatuſ in Epifcopo ſignificat limitatam iuriſdictionem.
15. Baculo quare Pontifex non vitatur, & cui prius Baculuſ dedit, & ad quid.
16. Baculuſ miſſuſ fuit à Petro Euchariſia primo Trehanorum Epifcopo, quem diſſuadeo ad predicandum cum Valerio, & Materno Geniſi Geniſia, quo Baculo tantum vitatur Pontifex, ſi ibi morat, n. 17.
19. Baculuſ ſui uſum non concedit Epifcopo aliena Dioceſi in propria.
20. Mura Epifcopuſ non vitatur in locuſ exemptuſ, niſi innatuſ.
21. Baculo vitatur Epifcopuſ in loco exempto intra ſuam Dioceſim.
22. Pontificalia, in quo loco exempto exercere poſſit Epifcopuſ.
23. Confirmationis Sacramentum, non miniſtrat Epifcopuſ in aliena Dioceſi.
26. Confirmare querit Epifcopuſ ſubditum alterius, qui aſſert dimiſſoria ad ordinem.
27. Confirmare Epifcopuſ ſubditum alienum in propria Dioceſi, non incurrit poenam.
28. Epifcopuſ eſſi in Dioceſi aliena non exercet iuriſdictionem, limitatur remiſſuſ in oſſe caſibus.
29. Confirmare Epifcopuſ ſubditum alienum ſine dimiſſoriis, aut licentia proprio Epifcopi peccat, & ſatiſſe contraria opinio, n. 30. & 31.
33. Confirmare Epifcopuſ extra Eccleſiam non peccat.
34. Ordinare querit vicinariſ alienuſ Epifcopuſ ſubdituſ alterius Epifcopi ſuſpenſi.
36. Monachuſ ordinari poteſt ab Epifcopo ipſuſ Dioceſi, eſt exemptuſ ſi.
37. Ordinari querit Clericuſ literis dimiſſoriis Legati de Latere.

Ad primam quaſtionis partem, videtur negatiue reſpondendum ex Tridentini verbuſ ſeſſ. 7. c. 10. ubi, Et ſic ordinari, ſi in minoribus ordinibus conſtituti fuerint, nullo privilegio clericali, præſertim in criminalibus gaudeant. Sed in caſu propoſitæ difficultatis, vt Laicuſ ordinatus ab alieno Epifcopo gaudet privilegio fori Eccleſiaſtici, ex eo, † quia Clericuſ ordinatuſ ob alieno Epifcopo, etiam abſque literis dimiſſionis imprimetur Character.

Chiaacter per textum in *cf. fin.* ubi Archidiaconus, Geminian. & Pzopolis. *9. quæst. 1.* Guid. Pap. de *cf. 449.* Gabriel *conf. 191.* num. 4. volum. 2. contra Callaneum in *confutandis Burgundia. Rub. 1. 5. f. in fine.* Rebus in *trall. num. in quæst. 14.* num. 42. Salzedum in *additionibus ad Bernard. Dicit. cap. 26.* & glossam in *cap. in eis.* verbo *ordinare.* hoc tit. lib. 9. tenent. ac docent Guid. Papæ. & Gabriel supra. Martha de *ursif. 4. p. cent. 2. casu 149.* num. 8. & 9. Zuallios in *præll. p. 4. quæst. 897.* num. 1291. ergo.

- 3 Nec obstat Trid. in *dicto cap. 10.* quia loquitur de ordinato ab Episcopo alieno cum litteris inferiorum Prælatorum, per quem est sublara potestas Capituli, & Prælatorum inferiorum, etiam si prætenderent legitimam consuetudinem, ut tradit Stephanus Aufredius in *additionibus ad Capellam Tolosanensem de c. 450.* non enim militat eadem ratio in casu, quo sine litteris dimissoris, ordines collati fuerint. Quia sine his litteris solus Episcopus est in culpa, qui debet servari quem ordinat, vel elegit, iuxta textum in *cap. qui Episcopus dist. 23. cap. 20. de servitio in ordine faciendo*; sed quando ordinatur mediante litteris dimissoris Capituli, vel Prælati inferioris Episcopo, tunc verque est in culpa; quia etiam ordinatus presumitur scire prohibitionem Concilij; ita ut non debeat ex sua malicia commodum reportare, ut gaudeat fori privilegio ex textu ibi: & hanc interpretationem docent Martha de *ursif. dist. 1. p. 4. cent. 2. casu 149.* num. 13. Mandos. in *regula 24. Cancell. quæst. 14.* num. 12. Gabriel supra. † Et facit textus Trid. in *cap. 8. sess. 23.* Eman. Rodriguez *com. 1. quæst. regular. quæst. 18. art. 14.* Gutierrez *Canon. cap. 36.* num. 24. & sunt textus in *cap. eis nullus hoc tit. lib. 6.* quia illæ prohibitiones diriguntur ad Episcopum ratione præiudicij alterius Episcopi, ut intelligit Gabriel *dist. conf. 281.* num. 12. & assignat rationem diversitatis Guid. Pap. supra, verbi & potest esse ratio diversitas; potest ergo iura illa ideo procedere in clericis alterius Diocesis propter præiudicium iurisdictionis Episcopi proprii, quæ ratio non militat in laico, qui est de iurisdictione temporali, & qui potest sine dimissoris recipere primam Tonsuram ab Episcopo non fuisset ego intelligo verum respectu ordinis suscepi, & privilegij fori Ecclesiastici, secus vero quoad ordinis executionem; quia collatio erit licita, ut docet Capuaquæ. *de c. 106. lib. 1.* Gabriel supra in *1. dubio.* Martha *dicto casu 149.* in fine, & Zuallios supra num. 134. commendat menti tenendum; quia sæpè de facto contingit.

- 6 Enaym Navarros *conf. 20. alius 28.* in *novis hoc tit. Sayrus in floribus de c. 10. etiam tit. de c. 23. in p. rive.* Henriquez in *summa lib. 3. cap. 38. 5. 2. lit. C.* Quaranta in *summa Bullarum*, verbo *ordo*, verbi. *secundo limita.* Tolet. in *instru. sacerdot. lib. 1. c. 49.* verbi. *secundo.* Lessius de *instru. lib. 2. cap. 74.* sub num. 94. Thom. Valase *sem. 1. allegat. 45.* num. 19. & 20. Franciscus Leo *p. 3. cap. 8.* num. 47. Marchinus de *Sacram. ordinis p. 6. cap. 3.* num. 13. † Dum dicitur iuxta verba Trid. *dist. cap. 10.* ordinatos ad minores ordines de licentia Capituli, sede vacante, intra annum nullo privilegio clericali, præsertim in criminalibus gaudere debere, debent intelligi sub præfata distinctione; & Marchinus *dist. 2. 13.* subdistinguit hanc privationem privilegij, clericalis, hodie non incurri, nisi post iudicis declarationem, iuxta constitutionem Domini Urbani VIII.

Pont. Max. contra malè promotos; & videbis Camp. in *diversis canon. Rub. 9. cap. 1.* num. 9. Dianam *p. 4. trall. 1. sub ref. 26.* ubi agens de questione, quam infra sub *c. 10. trall. quæst. 3.* verbi. *ad sextam* dicit hodie ex constituto. Urbani V 111. die 11. Decemb. 1624. ordinatos ab alieno Episcopo, non gaudere privilegio fori, dicens, iam hodie affirmativam, quam tradit Barbosa *dicta allegat. 8. num. 18.* non admitti.

Ad secundam questionem partem, an possit Episcopus in aliena Diocesi celebrare Pontificalia, ut respondeam præmitto, Pontificalia insignia, & ornamenta esse, Mitram, Baculum Pastorem, Anulum, Sandalia, Tunicellam, Palmaticam, Chirothecas, & Crucem Pastoralem, ut testantur Isidorus Mosconius *trall. de magnitudine milit. Eccles. lib. 1. cap. 8.* quorum singulorum significationes exponit Durandus in *rationali Divinarum officiorum lib. 3. cap. 3.* & exponit glossa in *extravaganti suscepi regimini*, de *elect.* Marcus Alterius de *conf. dist. 16. cap. 3.* verbi. *quæret aliquis.* Barbosa de *officio Episcopi p. 3. allegat. 11. 1. num. 11.* & Diana novissime *p. 12. trall. 1.* per plures resolutiones circa finem, ubi de aliis multis ornamentis Pontificalibus Episcopi. Item etiam præmitto aliud esse Pontificalia in aliena Diocesi celebrare, seu celebrare in loco exempto.

Videbo ergo in proposita difficultate duplitem sententiam affirmantem, & vnam ex ea ratione, quia nullus est Canon prohibens Episcopis hoc facere: sic docent Comari *lib. 3. variæ. c. 20.* num. 9. Henriquez *lib. 3. c. 6.* num. 6. Hostiensis penes Glossam in *Clem. Episcopo de p. m. verbo clem. ex c. 10.* Tabiena verb. *Parrachia num. 4.* Sylvestri *codem verbo, 5. trall. 1.* & Barbosa quem referunt Diana *p. 3. trall. 6. miset ref. 36.* in verbi. & ideo, Lavman in *theologia moral. lib. 1. trall. 4. c. 5.* num. 5. † Nec obstat Trid. in *dist. c. 5. sess. 6. de reform.* quatenus dicit ut nulli Episcopo liceat consilium privilegij præstare, Pontificalia in alienum Diocesi exercere, nisi de ordinario loci expressa licentia, & in personis eidem ordinario tantum subiectis; si secus fallum fuerit Episcopus ab exercitio Pontificalium; & sic ordinari ab executione ordinum, sine ipso iure suscepi; quia loquitur de vna Pontificalium cum aliquo exercitio, ut consecrare, chrismare, degradare, & similia, ut intelligunt Tamburinus de *iure Abbatum sem. 1. dist. 25. quæst. 15.* num. 3. Campanil. de *diversis canon. Rub. 9. c. 5.* num. 1. & 3. Quaranta in *summa Bullarum*, verbo. *Archiepiscopi auctoritate*, sub num. 23. Coninch. de *Sacram. dist. 26. dub. 5. n. 35.* Villalobos in *sum. sem. 1. trall. 18. dist. cult. 5.* num. 5. nam verbum exercere Trid. in *dicto cap. 5.* non videtur completi vnum tantum Pontificalium, sed etiam exercitium super alios, ut plus manifestant verba, & in personis eidem ordinario subiectis & c. alia, & sic ordinari. † Tum etiam quia, ut notant Chochier, 12 de *iurisdictione in exemptis p. 2. quæst. 1. n. 6.* Tamburinus. *dist. dist. 15. quæst. 14.* num. 2. & alij penes ipsum locum exemptus, & locus extra Diocesim indicantur ad pari, ex quo statuit Tamburinus. *dist. quæst. 15.* num. 1. Quod Episcopi vigore Trid. Concilij *dist. sess. 6. cap. 1. & sess. 14. cap. 2.* non possunt exercere Pontificalia in Ecclesiis exemptis suarum Diocesium; & tamen concedit, num. 1. Episcopos posse in dictis Ecclesiis exemptis Pontificalibus insignibus, & ornamentis, & Divina officia celebrare in Pontificalibus; quia ait Tamburinus supra dicta facere sine aliquo exercitio.

non est officia Pontificalia exercere, quæ prohibentur in dictis locis Concilij.

12. Nihilominus pro contraria sententia adduco ea omnia, quæ dixi de Archiepiscopis volente vii Pallio ultra suam Provinciam, iuxta quæ notanter adduxi supra de auctoritate, & vñ Pallij. Deinde quia verè dicitur Pontificali exercere, qui vñtur Baculo, & aliis ornamentis Pastoralibus extra suam Diocesim: & sic cum consuetudine in Concilio mens declarata, nec videamus in tota nostra Hispania, vii Episcopos vñ Diocesis viatur Mitra, Baculo, aut aliis insigniis Pontificalibus in Diocesi aliena sine licentia proprii Episcopi; sequitur dicendum non tantum prohiberi, vt ordinet, aliove actus faciat, sed nec de facto lic incedere, vt in terminis dicit Ioannes Maritus Novatus in *questibus forensibus* p. 1. quest. 25. num. 11. nullis comprobans; ita vt nec valeat dicere, vt faciant hæc propter quiddam reverentiam, & decentiam debitam Episcopo Diocesano; ob idque ab eo licentiam petere; quia respondetur quod si denegaretur, adhuc possent celebrare: tamen hoc cæqui non audent; ergo; quia non possunt, nec enim qui sacrum facit, dici debet, vt tantum sacrificium faciat officium exercendo Pontificali; quia cum illud faciat ornamentis, reuera officium exercere dicendus est, vt patet ex sequentibus.

13. Et enim in sacro Pontificali, quod peragitur, interueniunt ornamenta illa, & insignia Pontificalia, Baculus scilicet, qui non solum est ornamentum, sed etiam signum superioritatis, & officij, cum acquiritur, vt notat Gratianus *discept. forens. tom. 3. dist. 467. n. 6.* de Vexillo Crucis, quo vñtur Archiepiscopus docent apertè Tamburinus *de iure Abbat. tom. 1. dist. 21. quest. 3. n. 8.* Venerus de *examine Episcoporum lib. 4. cap. 10. num. 22. & 23.* & alij quos sequitur Diana *p. 3. ar. 16. & 17. in specul. sub ref. 36.* adducens quosdam versus glossæ in cap. vnico, §. fin. vers. *propter essetiam de sacra vnctione*, quibus satis apparet Baculum esse signum superioritatis, & iurisdictionis: inde quia in ceremonia consecrationis Episcopi, consecrans tradendo Baculum consecrando sic ait: *Accipe Baculum Pastoralis officij, vt sis in corrigendo vitium peccatorum, in tranquillitate seruatus, in cursu non deservens*, & in libello, qui ordo Romanus inscribitur, sic dicitur, *Accipe Baculum Pastoralis officij, potestatem ligandi, argui solvendi, vt sis corrigendus vitium perscrutans.*

14. Vnde quia Baculi curatio in Episcopis limitata, & coarctata potestatem significat; idè illo non vii Pontif. Max. cum potestatem habeat vniuersalem, notant, & docent Germanus de *sacrorum vñtur lib. 4. cap. 5. num. 108. & 110. & de indolent. Carden. §. Episcopus a num. 25.* Barboza cum pluribus in *dist. cap. vnus de sacra vnctione §. vnusque num. 15. vbi num. 14.* tradit historiam rationis, cuius t Pontifex Baculo non vñtur ex Casar Baronio, Durando, & aliis, quos ipse refert, de *officio Episcopi p. 1. vñ. 1. cap. 3. num. 14.* quæ fuit, vt sequitur; quoniam Beatus Petrus Apostolus Martialem discipulum suum, quem Dominus inter discipulos constituit, cum dixit, *nisi eucliamini, scietis paruos non intrabitis*, &c. misit cum quibusdam aliis ad predicandum Germanis, quia in via ad viginti Diarum defuncto Frontone, collega eius rediit ad nuntiandum hoc Petro, cui Petrus dixit: *Accipe hunc Baculum, & tangens alium dicit, surge in nomine Domini, & prædica; ille*

verò in quadragesimo die à tempore mortis illius tetigit eum, & surrexit; & prædicaui; & ita Petrus Baculum à se tenuit, & subdit rediit, nec recuperavit. t Et Innocentius Papa 111. scripsit in Ecclesiæ speculo, quod Beatus Petrus misit Baculum Euchario primo Tiberianorum Episcopo, quem vna cum Valerio, & Materno ad predicandum Euangelium genti Teutonice destinavit, cui successit in Episcopatu Maternus, qui per Baculum Petri de morte fuerat suscitatus, quem Baculum vsque hodie cum magna deuotione Ecclesia Trauat. seruat; t ob idque Papam in illa Ecclesia Baculo vii, & non abbate videtur Durandum in *rationale immemoriarum officiorum lib. 3. cap. 15.* fratrem Henricum Montroy in *apologia contra Archiep. Toletan. p. 1. pag. 14.* eundem Baron. in *additionibus ad Martyrologium Romanum die 150. Junij.*

Ex quibus apparet Baculum non solum esse ornamentum sed signum iurisdictionis, & superioritatis, vt etiam erat apud Patres Romanorum, & apud iudices Germanorum, teste Gratiano in *decijs. 29. num. 7. Reg. Senil. Gregorio Tolosano de Repub. lib. 6. cap. 20. num. 1.* t Et quod Episcopus vñtur Baculo in sua tantum Diocesi, vel ciuitate, videbis ceremoniale Episcoporum *lib. 1. cap. 17.* inò nonnulli, ita moricis tenens, vt afferant non posse Episcopum loci concedere vñtum Baculi alteri Episcopo in sua Diocesi existentis, nisi in his, in quibus verba dicti ceremonialis ex præscripto ordine necessario requirant Baculum; videbis Campanil in *diuersis loris Canon. Rub. 9. capite 5. num. 3.*

De Mitra Episcopus in locis exemptis vt non potest, nisi inuicem; docent Riccius *p. 4. decijs. 17. num. 7.* Barboza de *potest. Episcop. p. 3. allegat. 80.* cum aliis Heralmus Chochie de *iusi. part. 2. q. 1. num. 8.* qui facit mentionem de Concilio Trid. *in locis etiam;* & si iniquas rationem quæ Episcopus in aliena Diocesi celebrare minime possit cum Baculo, & Mitra 3 est quia Baculus, & Mitra sunt signa iurisdictionis, vt in terminis docet Parisius de *probatis lib. 2. cap. 29. numero 56. & 64.* omnino videndus, & probatur ex adductis pro hac sententia.

Nec obstat iam dictum nempe, vt possit Episcopus celebrare in locis exemptis pontificaliter; quia etsi verum reputetur, adhuc responderetur, quod est dispar ratio inter locum exemptum intra propriam Diocesim, & inter aliam Diocesim; ibi enim potest Episcopus vii Baculo quod facere minime potest in alienis, ex eo, quia in locis exemptis conceditur Episcopis, propter reliquias præcedentes subiectionis, cum per exemptionem talia loca non desinant esse in prouincia; sic docet Gratianus *discept. forens. 467. num. 19.* Fulchius de *visitatione lib. 2. cap. 8. num. 6.* Gonzalez in *regul. Cancel. glossa 43. num. 187.* & alij.

Notandum est autem, vt non possit Episcopus Pontificalia exercere in loco exempto, & iurisdictionis, non Episcopi, sed inferioris, vocatus tamen ab ipso inferiore sine licentia Episcopi, intra cuius Diocesim esset locus ille, etiam si ille inferior pretendere ratione exemptionis vocare Episcopum, quem maluerit ad administrandum sacramentum Confirmationis; in dimmodo locus ipsius exemptus sit infra fines Diocesis alicuius, vt non sit nullius; quia tunc posset sic docere Barboza in *dist. 5. Trid. sess. 6. n. 11.* Amendandus in *addit.*

ad leg. Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo
 23 nro. 68. † E. addit Barbofa nro. 12. cum Aldan. in compendio Canonie, resolut. tit. 8. nro. 9. lib. 1. ut suffraganeus datus Episcopo cum facultate exercendi Pontificalia de eius licentia, non possit illo mortuo illa exercere, sed vacante, Capitulo non contradicente, ut decisum testatur in suffraganeo Episcopi Vilen. 21. Februarij 1631. † Et docet idem Aldan. dist. 10. nro. 10. quod Episcopus, qui nullum habet Episcopatum, non potest Pontificalia exercere in Ecclesia sua Iurisdictionalis, veluti si esset prepositus, nec Christus conferre, nisi de expresse licentia Episcopi, in cuius Diocesi finis prepositura exiliter alia dicit Barbofa videnda.

25 Ad tertiam questionis partem, an possit Episcopus confirmare aliquem affertentem licetias sui Episcopi ad ordines suscipiendos. Est enim regula quod nullus Episcopus possit conferre, & donare confirmationis Sacramentum in alterius Diocesi suis subditis, sine licentia Episcopi, in cuius Diocesi repetitur, ut testatur Attend. in d. 3. lib. 1. precept. leg. Navar. nro. 68. quem refert, & sequitur Barbofa p. 2. alleg. 30. in pastoralis nro. 15. † Verum in casu nostre difficultatis existimo, ut possit cum confirmare ex ea ratione, quia cum possit illum ordinare, eo quod affectu licetias dimissionales sui Ordinarij, & confirmatio debeat precedere, sequitur, ut si ordinandus dicat non esse confirmatum, quod possit optime iure confirmari ab Episcopo ordinatore, cuius non est subditus; quia qui concedit finem, concedit, necessaria ad talem finem: argum. textus in l. 2. ff. de iudic. cap. preterea, de officio deleg. docet in terminis Zambrianus de casibus occurrentibus in articulo mortis cap. 2. dubio 2. nro. 3. Henriquez lib. 2. in summa cap. 4. nro. 9. Layman lib. 5. Theolog. moral. tract. 3. cap. 6. nro. 2. Fagundes in precept. decalog. precepto 5. lib. 3. cap. 1. nro. 5.

27 Et addunt Genuensis in manuali Prelati. cap. 14. nro. 7. & alij, quos citat Barbofa de officio Episcopi, dist. p. 2. alleg. 30. nro. 12. Episcopum confirmantem in sua Diocesi subditum alterius, non incurrit censuram, aut culpam, cum præsumentum sit hoc fore gratiam proprio Episcopo, & docet Diana p. 3. tract. 4. ref. 24. contra Bartholum ab Angelis in examine Confessor. & contra alios, quos citat, & sequitur Bonacina de Sacram. disp. 5. q. 1. circa p. 1. nro. 11.

18 Ad quartam questionis partem, an quis valeat in locum exemptum, & personam, exercere iurisdictionem; quia de hac difficultate ut generaliter ad materiam iurisdictionis ordinariorum in exemplo, apertus agitur sub tit. de officio Ordinarij, ideo recurrit ad ibi dicta, & nonnulli dixi sub tit. de iudic. & fore compet. arguit ex proposito Doctores per textum in cap. 2. de consue. ubi et si generaliter probetur, ut quis nunquam in locum exemptum, & in personam possit iurisdictionem exercere, queat tamen in casibus octo, quos congerit Riccius c. 161. §. 1. ad textum in dist. cap. 2. de consue. lib. 6. & quod Episcopus, & Vicarius extra territorium habeant facultatem faciendi actus voluntarie iurisdictionis, dixi sub alio, & probat cum multis Barbofa in dist. cap. 5. Trad. nam. 20.

29 Ad quintam questionis partem, an peccet Episcopus si confirmet in sua Diocesi subditos alterius Episcopi, si esset cum dimissionibus proprii Episcopi, dixi quod non, sub vers. ad tertiam, Formosus de officio sacri Ecclesie. Tom. I.

sed si fiat sine licentia proprii Episcopi, existimo peccare; eo quod usurpat iurisdictionem alienam, nec ex villa parte potest consistere de voluntate proprii Episcopi, sicut in casu, de quo in dict. vers. ad tertiam: ita docent Petrus Ledesma, Vialdus, & Bartholomeus ab Angelis, quos sequitur Bonacina de Sacram. dist. 1. p. 2. nro. 10. † Nec obstant Ochogavia de Sacramenti irrat. 30 ones de confirmat. quest. 111. nro. 2. Caietanus, Paludanus, quos ipse citat Tanner. in 3. p. D. 7. bona disp. 4. quest. 4. dub. 3. nro. 36. Præposit. in 3. p. D. Tona quest. 72. art. 8. dubio 2. nro. 39. Sa. verbo Confirmatio, nro. 2. Henriquez lib. 3. cap. 6. nro. 6. Layman in Theologia moralis lib. 5. tract. 3. cap. 1. nro. 2. docentes non peccare, dum Episcopus suos confirmans subditos, possit confirmare subditos alienos sibi concurrentes; quia præsumentum est ad gratiam futurum alieno Episcopo. Deinde quia cum actus confirmandi non petat ad valorem necessario iurisdictionis facile est, ut præsumentur habitibus alieni Episcopi, cum qua praxi, † et si videam indeliberatè Episcopos multos transire, non interrogantes, cuius sint confirmandi, verum si aduerentes fuerint ex tantum hac præsumptiva voluntate proprii Episcopi, existimo scipulo non carere, iuxta quod dico sub quest. sequenti, dum ago ibi an effugiat suspensionem ordinans alienum subditum sub spe ratihabitionis proprii Episcopi, in vers. ad tertiam.

Notabis verò, cum eodem Bonacina supra, 32 nro. 14. ut non peccet mortaliter Episcopus, qui Sacramentum Confirmationis administrat extra Ecclesiam; quia consueto confirmandi in Ecclesia, non est recepta cum tanto ocre, ut vitium mortalis culpe consequatur Episcopum alio in loco confirmantem, sequitur Præpositus dist. 9. 72. art. 2. nro. 44. sic docent, Sacramentum Confirmationis potest conferri post præsumentum & quantum conferri debeat in loco decenti, non tamen necessariò in Ecclesia: sequitur Diana p. 4. tract. 4. Misel. ref. 30. in vers. notandum, contra Nunoum in 3. p. tom. 1. dist. quest. 72. art. 2.

Sed relatiui sententiam in fauorem Ochogavia, 33 uze, & aliorum ego libenter limitare in casu, quando scilicet Episcopus non subditis potest conferre ordines alique licetis dimissionis, veluti quando proprius Episcopus esset tempore longo suspensus, ob eam scilicet causam, quod alienos ordinat: † nam tunc licet subditis conferre ad Episcopum viciniorem, quasi ipso iure sit proprius, ut tradunt Maioribus lib. 4. cap. 2. nro. 6. & in cap. 1. ex nro. 2. in fine, optimè Henriquez lib. 10. de Sacram. Ordin. cap. 1. nro. 4. Rodriguez in p. 2. summa cap. 1. nro. 10. Salzed. & alij relati à Zenedo in quest. pract. canon. quest. 38. nro. 32. Rebuffus in praxi 1. p. tit. forma dimissionum licet. nro. 19. dicent quod ipsi ordinari probare teneant Episcopi suspensionem per declarationem Metropolitani, alioqui ut non cretatur ordinari. † Nec prædicte resolutioni 35 obstat etia Zerola in praxi Episcopi. p. 1. §. dimissoria ad ordinem, vers. ad decimum, in fine fol. 73. & in 2. p. §. dimissoria, vers. iterum similiter fol. 26. Trident. Concil. sess. 21. cap. 3. ubi habetur vnumquemque à suo Episcopo ordinari debere; quia intelligi debet, habitibus stantibus terminis, licet verò quando est suspensus, ut infra quest. 1. sub nro. 1. † Item & in aliis duobus casibus, 36 quos congerit idem Zenedo cum multis supra

num. 33. & 36. nemoe, vt Monachus exemplum possit promoueri ab Episcopo eiusdem Diocesis ad ordines maiores absque literis dimissionis sui superioris. † Et quod Clericus promoueri possit ad ordines cum literis dimissionis Legati de latere, qui pertinent ad questionem sequentem agit bene Suarez de cens. disp. 31. n. 15.

- 37 Ad vltimam questionis partem, dico infra in cap. omnis virique iuxta, de penis. interim videbis cum pluribus Dianam par. 3. tract. 4. ref. 183. vbi contra multos tenet affirmatiuam sententiam.

QVÆSTIO XI.

Episcopus ordinans alienum subditum, item & ordinatus sine licentia proprii Episcopi, an contrahant suspensionem, & quas alias penas. Et an ordinatores, & ordinati ad titulum falsi patrimonij, & tituli. Et an Episcopus qui ordinat subditum alienum ex ratihabitione, incurrat suspensionem. Et an incurrat suspensionem conferens Tonsuram in Diocesi aliena. Et an ordinatus sine titulo cum sola fideiussione alimentorum, sit suspensus. Et remissio de alijs.

SVMMARIVM.

- 1 *Pena sunt contra Episcopum ordinantem alienum subditum sine consensu expresso, aut litteris dimissorijs proprii Episcopi suspensio, & si subditum valeat ab alio ordinari prout excommunicatus, & excommunicatus, num. 1. 4. & 5.*
- 2 *Suspensio, qua Episcopus alienum subditum ordinans inuaditur, debet esse manifesta, si dubia incumbit ordinato eam probare.*
- 3 *Episcopus ordinans alienum subditum, etiam in propria Diocesi sua, incurrit suspensionem, etiam si faciat cum litteris dimissorijs, si tamen ordinandum careat testamento, sui Ordinarij mortui, & vitæ.*
- 4 *Episcopus ordinans alienum subditum sine dimissorijs, suspenditur, nedum a collatione alius ordinis; immo & aliorum, n. 6.*
- 5 *Episcopus ordinans in aliena Diocesi sine licentia Ordinarij, aut cum ea, non subditus, suspenditur à Pontificalibus.*
- 6 *Suspensus Episcopus à Pontificalibus, nequit sacrum facere cum Mitra, & Baculo, nec benedicere Calices, & Corporalia, n. 9.*
- 7 *Irrregularis non fit Episcopus à Pontificalibus suspensus.*
- 8 *Titularis Episcopus ordinans prima Tonsura subditum aliterum Prelatum sine illius consensu, etiam in loco exempto, suspenditur per aliquem ab exercitijs Pontificalium.*
- 9 *Episcopus, qui nullum habet Episcopatum, nequit in Ecclesia sua iurisdictionali conferre Clericis, nec alia Pontificalia exercere.*
- 10 *Ordinatus ab alieno Episcopo sine proprii licentia, de iure veniens suspendendi: ex Tridentino sunt suspensi, n. 15. & 16.*
- 11 *Cap. 13. dist. 71.*

15 Cap. 3. sess. 13. Trid. & num. 17.

17 *Ordinatus ab alieno sine licentia proprii Episcopi, etsi de iure ministrando non sit, an docetur suspensus; vt ministrando sunt irregulares: aliud est ex Bulla Pij V. & Trid. dist. c. 8. & n. 18. Fallit si ordinatus sit ex ignorantia inculpabili, n. 24.*

19 *Ordinatus à non suo Episcopo sine licentia proprii, etsi de iure gauderet nihilominus fori privilegio, sed ex constitutoe Vrbani VIII. anno 1614. aliter, num. 10.*

21 *Ordinatus, & ordinatus ignorans, sine licentia proprii Episcopi, non incurrit suspensionem, etiam iuxta ignorantiam facti, n. 12. & 23.*

23 *Ordinatus bona fide ab alieno Episcopo, non incurrit suspensionem, idem si ignorantia inculpabili.*

25 *Ordinatus temerariè ab alieno Episcopo, si purgatus peccato, & bona fide postea exerceat ordines, non fit irregularis.*

26 *Regulares suscipientes ordines absque dimissorijs sui superioris regularis sunt suspensi.*

27 *Regulares recipientes ordines à non suo, non comprehenduntur in decreto vbi contra conferentes ordines Vltimontanis absque Papa licentia.*

28 *Ordinatus sine Tonsura Vltimontanus absque litteris dimissorijs approbatus à Nuncio per aliquem suspenditur, & ordinatus in perpetuum.*

29 *Suspensus iuxta Bullam Pij II. cum ex Sacro-
tum, potest ab Episcopo dispensari.*

30 *Vltimontanus ordinatus absque litteris dimissorijs sui Ordinarij ab Episcopo Italico, non potest absolui ab eodem Ordinario.*

31 *Ordinatus sine licentia sui Episcopi ab alieno Episcopo, est inhabilis ad beneficia obtinenda; sed non spoliatur iam obtenta, nisi ex voluntate litteris per annum, vel ministris, durante suspensione per annum, num. 31. quod de ordinatis in minoribus, numero 33.*

34 *Attestationi ordinantis statuit, cum ordinatus sit ordinasse Clericum aliena Diocesi.*

35 *Ordinans aliquem sine titulo, & Patrimonio, tenetur prouidere pro sustentatione ex iure antiquo, num. 38. & in nouo suspenditur ad collationem quouismque ordinis, & executionem omnium munerum Pontificalium Constitutione Sixti V. qua fuit emendata alia Clem. VIII. iuxta vii. commone, n. 36. & 37.*

38 *Ordinans aliquem sine titulo, & Patrimonio, tenetur ad sustentationem ordinari; donec prouideatur de beneficijs, vel patrimonio, si sciens fecit, n. 39.*

40 *Ordinans aliquem sine titulo, aut Patrimonio, tenetur ad alendum ordinatum filium Patris duntaxat, aut cum Patre, numero 41.*

41 *L. Legatus, ff. de alimentis, & cibus Legatus.*

43 *L. de bonis, §. non solum, ff. de Carboniano edicto.*

44 *Episcopus proprius, qui commisit subditum ordinandum alieno Episcopo sine titulo, tenetur ministrare alimenta, sic ordinatus, etiam*

etiam si iam fuisset ordinatus in sacris, tracto 46.

- 45 Episcopus tenetur supplere titulum ordinatus, qui illum habet insufficientem.
- 47 Episcopus tenetur alere ordinatum cum titulo, qui casu perierit ad inferioris patris donatum filium, vel domus filio Patrimonium, quo illud consumpsit, n. 48. intelligi vt, n. 49.
- 50 Capitulum sede vacante tenetur alere ordinatum, qui de eius mandato; & literis fuit ordinatus sine titulo, immo et si proprio Episcopo non resistat ordinatus sine titulo subditum, n. 51. fullus, n. 52.
- 51 Successor Episcopi ordinatus sine titulo, tenetur alere ordinatum, non si anteceffor transferatur, aut renouetur, n. 52.
- 52 Episcopus ordinans aliquem sine titulo, tenetur illum alere, etiam si translati sit ad alium Episcopatum, vel ei renouetur.
- 53 Episcopus ordinans cum titulo beneficij postea cunctis, tenetur iterum de beneficio prouidere, vel alere interim.
- 54 Ordinatus filius donationis à parente, vel tertio facta, ea viuisa, vel redimibis, iterum alendus est à donatore.
- 55 Ordinatus sine titulo beneficij, aut Patrimonij, quibus parus assignatus; & hodie puniuntur, numeris sequentibus.
- 56 Cap. 1. Trid. sess. 1. de reformat.
- 59 Ordinatus sine titulo, est suspensus, & quare, numero 60. aliter Diana videtur sentire, numero 61.
- 62 Ordinatus sine titulo suspenditur ab ordine suspensus, ordinatur à collatione per extremum, si conueniat super non petendo alimentum, vel rebus donatis pro titulo: & quid si pauciores cum presentibus ad Ecclesiam, n. 63.
- 63 Cap. pend. de simonia, cap. per tuas eodem.
- 64 Ordinatus sine titulo, siue à proprio Episcopo, siue alieno cum litteris dimissis, incurrit suspensionem, & irregularitatem si ministrat, num. 65. fallit, num. 66.
- 66 Ordinatus cum patre, & conditione de reddendo sibi Patrimonio donato, seu qui alienat, vel dat Patrimonium sibi donatum, solum peccat.
- 67 Religiosi professi, aut laici ordinati sine titulo, non incurrit suspensionem, secus si sint Religiosi, n. 68.
- 69 Ordinatus cum vero Patrimonio Subdiaconatus si illud renouet, & postea alios ordines suscipiat non est suspensus.
- 70 Ordinatus cum titulo, patrimonio suspensus non est, si postea obligatus se daturum conferens illud; secus si ordinatur ad titulum patrimonij mutati, vel accommodati cum intentione illud reddendi, n. 71.
- 71 Ordinatus assumptus ad ordines emensio patrimonio, data apocha, seu praesentia fide, iuramento reddendo patrimonium sibi assignatum post ordinatum, seu fructus non petiturum, non tenetur stare promissis in foro externo: quid in foro conscientiae, n. 73.
- 74 Suspendio ordinati sine titulo, si sit perpetua ab Episcopo non absoluitur nisi sit ecclusa.
- 75 Episcopus ordinans non subditum existimatum habendum esse à proprio Episcopo. Remouende Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

est suspensus, & quare, n. 76. & 77. & nisi ratabatur sit de praeterito, aut praesenti, n. 79.

- 77 Licentia procedere debet ea, quae in aliquo consideratur altu.
- 78 Ordinatus ab alieno Episcopo ex sola ratabatione proprii Episcopi, incurrit suspensionem, & deponitur, n. 79.
- 79 Cap. fin. p. quæst. 2.
- 80 Consensu Torisum in Diocesi aliena, secundum aliquem suspensionem incurrit, secundum alios non sicut, n. 82. vtriusque sententia, n. 82. quid si consensu non subditi sine dimissionibus, n. 84.
- 81 Penitentia reservatio, & collatio facta beneficij iuramento ab Episcopo ordinatus in aliena Diocesi est nulla.
- 85 Ordinatus sine titulo cum sola fidei iussione alimentorum, non est suspensus, n. 88.
- 86 Mens Legislatoris est attendenda.
- 87 Animal legu est ratio.

IN his enim difficultatibus, de quibus Doctores communiter agunt in cap. 2. cap. 4. cap. 10. cap. cum secundum de probando, & dignis. & in cap. neminem, cap. Sanctorem dist. 70. in primis contra Episcopum ordinatorem sunt impostae sequentes perne. Prima, vt sit suspensus per annum à collatione ordinum, si alienum Clericum sine consensu expresso, seu litteris dimissorialibus sui proprii sciens, vel ignorantia affectata ordinare praesumpserit sic Trid. Concil. sess. 23. cap. 8. ibi: *Seus si ordinans à collatione ordinum per annum, docent Alzedus part. 2. cap. 3. unum. 17. Sayrus de cens. lib. 4. cap. 22. num. 13. Maius Auerius in simili tract. com. 2. disp. 16. cap. 1. col. 3. d. b. 2. Maior de irregular. lib. 4. cap. 2. com. 6. Bonacina de censuris extra Bullam disp. 3. quæst. 1. puncto 11. num. 6. Doctores per textum in cap. eos qui 2. hoc tit. lib. 6.*

Ex quo textu colligitur, vt si Episcopi suspensio manifesta sit, ipso iure concedatur ipsius subditis, vt ab alio ordine recipere valeant sine licentia sui Prelati, modo sequentur reliqua, id est modo praecedant debitum examen, & scrutinium, & tempora debita, cum patet sit, vt puniatur in eo, in quo deliquit, vt dicit glossa ibi; Syhaestere versus irregularitas, §. 9. Suarez de cens. disp. 1. t. sess. 1. num. 15. Bonacina supra, † ubi dicit opus esse vt suspensio sit manifesta, scilicet per euidenciam facti, vel iudicis sententiam, non verò dubia; ita vt ordinato incumbat onus probandi suspensionem Episcopi per sententiam Metropolitanam; quia praesumptio non est contra Episcopum: sic patet, vt probauit supra quæst. praeced. sub v. ad quartam, in verbo sed relatum. † Et Barbosa cum multis ab eo relatis sub dist. cap. 8. Trid. num. 31. praedictam suspensionem esse incurtere Episcopum ordinantem etiam in propria Diocesi non proprium subditum; licet et accedat cum litteris dimissorialibus, vel praetextu alicuius Generalis vel specialis recepti, vel privilegij, si careat testimonio sui Ordinarij, quo probatis, ac motus commendentur, sic probauit cum Suarez dist. disp. 31. sess. 1. Alterio, Sayro supra, & cum Bonacina de omnibus suspensionibus, in particul. disp. 3. quæst. 2. puncto 7.

Et praedictam suspensionem incurtere Episcopum à collatione illius ordinis, quæ sine dimissio-

- foris litteris, alieno Clerico contulit, fenserunt Ioannes Monachus, Archidiacon. & Gemin. in *dist. cap. eos*, Nauart. *conf. 31. & 39. hoc tit. Sayrus in floribus decif. sub eodem tit. decif. 23. & 31. Molfetius in summa trall. 2. cap. 2. num. 12. Marchin. in trall. de Sacram. Ordinis trall. 1. p. 5. cap. 10. num. 3. quia debuit tantum puniri in quo deliquit. † sed alij probabilius docent etiam suspendi debere à collatione ordinis, quos non contulit, vt docet glossa *Verbo omnium*, in *dist. cap. 2. Sayrus dist. lib. 4. cap. 12. num. 30. Campanil. in diuers. Inris Canon. Rub. 9. cap. 1. num. 16. Barbosa in Pastoralis p. 2. allegat. 8. num. 2. qui a n. 5. ponit penas, quas incurrit Episcopus Italus ordinans Clericum Vltimontanum, non habentem licentiam à suo Ordinario, quæ grauior est, quam si Italo ordinem conferret.**
- 7 Item si Episcopus ordinauerit in aliena Diocesi abique licentia expressa Ordinarij loci, vel cum ea personæ non subdiciant suspendunt à Pontificalibus, resoluunt Henricus in *summa lib. 13. cap. 38. §. 1. vers. 1. Campanillus in diuers. Inris Canon. Rub. 6. cap. 1. num. 2. & Rub. 9. cap. 4. Thomas Valafcus allegat. Inris tom. 1. allegat. 4. num. 18. Bonacina de censuris dist. 3. quest. 6. puncto 5. num. 2. 1. Barbosa in Pastoralis allegat. 6. p. 2. num. 4. & in Trid. sess. 6. cap. 5. per textum ibi num. 30. qui iterum dixit ex eodem cap. dista allegat. 8. sub num. 1. † Et addit in dist. Trid. c. 5. num. 31. vt suspensus ab exercitio Pontificalium, non possit facrificium cum Mitra, & Baculo celebrare secundum Riccium in praxi rerum feri Ecclesiast. decif. 467. in 1. edit. alijs resol. 440. in 2. editioe, † nec Calices, & Corporalia etiam inadueniente benedictæ, vt per Zerolam in praxi Episcop. p. 2. verbo Episcopi, vers. si cunctis, Franc. Leo in thesauro feri p. 3. cap. 8. num. 5. † idem Barbosa allegat. 6. in pastor. n. 8. vbi num. 19. resoluat an suspensus à Pontificalibus in illis celebrando, fiat irregularis, vbi veriusque sententiæ negantis, & affirmantis refert; qui negant nituntur in eo fundamento, scilicet quod Pontificalia non sunt de substantia ordinis, celebrationis, aut officij, cum sine illis quodlibet officium fieri possit: sic ex glossa in verbis *Sacerdotalis*, vers. *scilicet*, in cap. 2. de officio deleg. lib. 6. Diana p. 5. trall. 10. ref. 4. vers. sed difficultas, affirmantium verò fundamentum esse, quia cum Episcopatus ordo, sit celebrare cum apparatu per se Episcopali, seu Pontificali, & sic exercere actum proprium Episcopalis ordinis, à quo Episcopus suspensus est, sequitur vt sit irregularis exercendo ex regula textus in cap. 1. in fine vers. *scilicet*, de re iudic. lib. 6. & inter has opinionos optime distinguunt Vgolinius de Censuris tab. 1. cap. 14. §. 1. num. 2. & Melius Sayrus eodem tractatu lib. 4. cap. 16. à n. 17. vbi plenè expendit quos sequitur, & amplectitur Barbosa.*
- 11 Episcopus titularis, id est eorum Ecclesiarum, quæ in partibus Infidelium existunt Clero carens, & populo Christiano, si ordinem, vel primam Tonsuram subdico alterius Pretati sine expresso eius consensu, aut litteris dimissionis, conferat; etiam si in loco exempto, vel nullius Diocesis, vel in aliquo Monasterio cuiuscunque ordinis residet, per annum, ab exercitio Pontificalium suspensus est, vt habetur in Concilio Trid. sess. 14. cap. 2. vbi Barbosa, qui laud etiam agit in *pastoralis della allegazione 6. à principio, & della allegat. 8. num. 7. † Et probatur etiam, quia Episcopus, qui nullum habet Episcopatum nequit in Ecclesia sua iurisdictionali, veluti si esset præpositus Christiana conferre, nec alia Pontificalia exercere, nisi de expressa licentia Episcopi, intra cuius Diocesim existit præpositura, vt iam dixi sub q. 10. proximo relata, cum Barbosa, & Aldano, & dico vberius infra de ordinarij ab Episcopo, quæram. Episcop. q. 1. à n. 3.*
- Ponitur illorum, qui sic ordinati sunt ab alieno Episcopo abique licentia propej Episcopi hodie per Trid. distinguuntur ab his, quæ imponebantur per ius, voluerunt ergo nonnulli per textum in *dist. cap. eos 2. hoc tit. lib. 6. sic ordinatos suspensos esse; verum, & declarat Suarez de cens. disp. 31. num. 13. scilicet. 1. ibi non agitur de pena ordinati, sed ordinantis, vt iam dixi † Et pro hac sententia assensum alij Canones, scilicet cap. 1. & cap. 3. dist. 7. & alij ex q. 2. vbi sic dicitur, talis ordinatus rata non habetur, scilicet quoad executionem, verum Suarez aut prædicta verbo esse indifferentia, vt de suspensione ipso iure lata, vel ferenda intelligantur; quia etiam in disto cap. 3. dicitur irrita sit in Concilio ibi dicto Niveno, dicitur irrita erit, vel secundum aliam translationem irrita habeatur, quod rectè ait intelligi per sententiam; & sic proponit Suarez recurrendum esse ad textum nostrum per verba hic interdicenda est illis ordinis sic suscepti exercitio, declarat illud verbum interdicenda, significare hominis actum atque idcirco penam ferendam non latam † iuxta Trident. in dicto cap. 8. sess. 73. certum est vt sic ordinatus incurat suspensionem ipso iure, multis videtur probare Barbosa in *dist. cap. 8. num. 35. vbi cum Salzedo, Gutierrez, Flamin. Zerola, Zenedo dista quest. 38. in eam quest. num. 4. Aegidio Conine. Valerio, Reginaldo, Bonacina, & ipse Barbosa allegat. 17. p. 2. num. 9. quo loci tantum loquitur de penis ordinati extra tempora, de quibus iam suprà dixi sub cap. 1. 2. & 3. † idem Bonacina ex generalitate dicti cap. 8. Trid. sess. 73. in trall. de censuris extra Bullam, disp. 3. quest. 1. puncto 11. num. 17. existimat prædictam suspensionem incurri, etiam ab eo, qui minoribus ordinibus initiabatur ab alieno Episcopo, nulla habita ratione constitutionis Sixti V. contra clericos malè promotos; eo quod in hac parte redacta sit ad terminos decretorum sacri Concilij Trid. & constitutionis Pij II. & Clem. VIII. in sua consil. incipit Romanus decreto Pontificem prædicti Kalendas Martij anno incarn. Domini 1595.**
- Dubium tamen est qualis sit prædicta suspensio; & cum glossa in dicto cap. eos, qui, *hoc tit. lib. 6. dicat* vt huiusmodi Clerici non indrtrant suspensionem ipso iure, quæ sit propria censura; itav ministrando in ordine fiat irregularis, addens tamen esse aliquomodo suspensionem ipso iure; ob idque expendens Suarez dista disp. 3. num. 14. dicat ex Hostiensis, & alijs, vt hæc dicatur suspensio non censuræ sed culpæ; quia ille grauius peccat ministrando in ordine sic suscepto, priusquam Episcopus proprius talem ordinationem ratam habeat † Hoc enim sic de iure antiquo transit: tamen ex dicta Bulla Pij II. in extraneo. quæ ex sexta, incipit, cum ex sacrorum, in Bullaria ipsius, & ex dicto Trid. cap. 3. vers. suspensio

suspensio est, ut censura imposita propter quam ministrantes in ordine irregulares fient, ut docet notanter idem Suarez adducentes aliquos negatores, referunt etiam Filiucius *tratl. 17. c. 5. quæst. 3.* Vgolinus *de officio Episcopi*, §. 13. *verf. qui denique.* Quaranta *verb. quibus fit specialiter.* Bonacina *dilla puncto 11. num. 2. verf. ex quo sequitur.* Belletus *disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina clericor. §. 5. num. 62.* Barbosa *dilla alleg. 3. p. 2. num. 12.* vbi idem dicit de infirmitate in minoribus atenta generalitate, *de H. c. 3. Trid.*

- 19 Dubitabis autem num sic ordinatus à non suo Episcopo sine litteris dimissionis proprii Episcopi gaudeat fore privilegio, & gaudere dicendum est cum te vera officio Clericus, & ei Character. imprimatur, iuxta textum *in dilla cap. 6. de remp. ordin. lib. 6. huc tu.* hoc inquam sic de iure procedi, & comprobatur ex dictis *suprà quæst. 8. verf. ad quintam.* ¶ Verum iam hodie hæc doctrina non procedit *ex consuet. D. P. vrb. P. III. de an. 1614. job die 11. Decemb. secundum* quam sic ordinari non gaudeat privilegio fore, quod antea tenebant, Mascard. *de probat. conclus. 1. 40. num. 1.* Flamin. *de resignat. benef. lib. 4. quæst. 2. num. 35.* Gabriel Percina *de manu Regia p. 2. cap. 26. num. 18.* Diana *resol. moral. p. 4. tratl. 3. res. 16.*

- 21 Sed hæc omnia tam in ordinante, quam in ordinato limitantur in ordinatore: nam si Episcopus ex ignorantia probabili subditum alterius sine proprii licentia ordinaverit, non incurrit censuram suspensionis, ut resoluit Nauar. *conf. 40. in noviss. lib. 5. Sayrus sub eadem tit. decis. 62.* Vgolinus *de officio Episcopi cap. 26. §. 12. num. 1.* Riccius *in praxi verum fore Eccl. decis. 297. m. 1. editioe, alias §. 6. num. 4. in 2. ed. Barbosa in dilla cap. 3. num. 32.* & melius ipse probat cum aliis *dilla allegatioe 8. in pastoralis num. 3. ex verbis Bullæ Sixti V. incipit, sanctum, & salutare,* vbi ordinatus minoribus, vel maioribus scienter, aut ignoranter, nisi debita diligentia, iustus error, & probabilis facti ignorantia excuset à collatione quorumcunque ordinum, atque adeo ipsius nonitur, & ab executione omnium munerum Pontificalium ipso iure suspensus sit, cuius Bullæ rigorem temperavit postea Clem. VIII. quam reuocans quoad hanc partem eam reduxit ad terminos iuris, ut obiter idem Barbosa *allegat. 20. num. 2.* docet Laurent de Franchis cum Barbosa *in controuers. inter Episcopos regulares pag. 8. in respons. ad 25.* Vbi aduenit Episcopus hac suspensione duobus in casibus non tenet, veluti si, ipso probabiliter ignorante, alienus Clericus furtiuè, vel ex simplicitate se in multitudinem ordinandorum ingrefferit, ¶ vel si Episcopus deceptus esset, iuxta ignorantiam facti, cum poruient esse, ut ordinatus derulisset litteras furtim impetratas à Cancellario sui Episcopi; videbis infra de ordinatis ab Episcopo, qui te renuntiavit Episcopatu *quæst. 1. verf. ad quartam.*

- 21 De ordinato sic etiam dicendum est, ut non incurrat suspensionem, quando bona fide ordines suscipit ab alieno Episcopo nesciens esse prohibitum ordines ab alieno recipere absque proprii licentia; aut si ignorantia inculpabilis exstiterit Episcopum habere debitam facultatem ordinandi seu tales litteras dimissorias esse sufficientes; quia ista suspensio lata est in dicta Bulla Pij II. & in dicto decreto Concilij cap. 8. per modum censure, quæ non innotuit absque culpa lethali: ita docent Nauar. *in man. c. 27. n. 1. §. 3. in cap. accepta. de res. si.*

Fernand. de Offic. & sacris Eccl. Tom. I.

affiliator. propof. 8. num. 32. Suarez *dilla disp. 31. n. 15.* Auila *de censur. p. 7. disp. 9. cap. 2. verf. aliqui consens. de cens.* Bonacina *dilla puncto 11. num. 15.* Filiucius *tratl. 19. num. 175. §. 1.* & addunt idem Diana *in verlex qui.* Quaranta *verbo vdo.* *verf. quibus fit specialiter,* non incidere in iam prælatam irregularitatem eum, qui bona fide ordines ab alieno Episcopo sine debita facultate susceperit, si susceptorum ordinum functiones exerceat, quia ut iam dictum est iste non detinetur vinculo censure, eo quod illam non contraxerit cum bona fides eum excuset à peccato; item à censura, & per consequens ab irregularitate. ¶ Imò idem Bonacina *ibi num. 16.* Quaranta, & alij, quos sequitur Barbosa *dilla c. 8. de officio Episcopi num. 15.* existimant etiam procedere in eo, qui temerariè ordinatus; postea verò bona fide, & candida simplicitate per penitentiam, purgato peccato illius male susceptionis ordinem exercuerit, existimant id sibi licitum esse maxime, atenta consuetudine Pij II. quæ vtrius verbo *professum*, quod sustineri potest, sed cum aliqua difficultate.

Alia inquam multis Doctõibus comprobatur idem Barbosa videndus *in præfati loci, & in dilla cap. 3. de officio Episcopi à num. 16.* vbi etiam dicit quod regulares suscipientes ordines absque dimissionis sui suspensoris regularis, sunt suspensi, amplius procedere in Religiosis, & Monachis exemptis adducens consil. Sixti V. ibi: *Cumlibet ordinis, seu mittere regularem, & adducit respectu regularis non exempti aliam Consil. Clem. moderantem prædictam Sixti;* & ob id Barbosa cum Syluestro, & Henricio ait securum esse ad decisionem textus *in cap. fin. dilla §. 8.* vbi dicitur ne valeat perseverare in ordine, & Episcopo eius ordinato, pena imponitur, ut à reliquorum communionem seu nctus suæ tantummodo plebis communionem sit contentus, ibi: *¶ Primus sit à communionem carcerum, id est, Episcoporum.*

Notat verò Barbosa cum Sel. testante definitum esse à Sacra Congregatione in *Cantana 2. Januarij 1618.* regulares non comprehendendi generali decreto Sanchissimi edito, quo olim præcipiebatur, ut vltimontanis absque sanctatis suæ, vel Sanctæ Congregationis licentia ordines non conferantur; quia in ordinibus generalibus non comprehenduntur regulares, nisi specialiter nominentur, sic testante Sel. *decisum per Sacram Congregationem Episcop. & Regul. in Neapolitana 30. Decembri 1617.* ¶ Item dicitur Bonacina *de suspensioibus amobus in particulari dispositione 31. questione 2. p. 10. in fine,* Barbosa *in dilla cap. 3. Trident. sessio 23. de reformat. numero 33.* ut conferens ordines, vel consuram, Vltimontano absque litteris dimissorias non approbatus à Nunciis, seu Collegiõibus illarum partium, illitque approbatus in vrbè à Vicario Papæ generaliter suspendatur per annum à Pontificalibus; ipsi verò ordian perceptum suspensionem incurant, ut statuit Urban. VIII. Pontif. Maximus *in consil. sua,* incipit *secrum* sub data 21. Decemb. 1614.

Sed an suspensus iuxta Bullam Pij II. cum ex sacrum, possit ab Episcopo dispensari, tractant videndi Riccius *in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 93. parte 4. vbi decis. 90.* quærit, & dissent an in penas dictæ Bullæ incidat qui ignoranter probura in illa egit, sed resoluens ex iam dictis, & eo in dubio nostro existimando dicendum posse ab Episcopo

copo dispensari; ex eo quia in *dista Constitutio-
ne* p. 11. Non refertur absolutio suspensionis;
imò nec dispensatio irregularitatis; tùm quia hec
Sixtus V. absolutiorem sibi refertasset, non est
attendendus, cùm sit reuocata eius decisio per
Clement. VIII. vti iam dixi; deinde quia prædicta
facultas datur Episcopo in *disto cap. 8. Trident.
sessio 23.* in illis verbis, *Quandiu proprio or-
dinario, vel suorum successorum, docet Marcel. Vulpicus*
cum Barbosa in *praxi cap. 8. num. 1. Ciarini. con-
trouers. forens. lib. 1. cap. 46. num. 27. Suarez, ibi*
dicitur p. 31. *sect. 1. numero 20.* & alij communiter
idem Barbosa in *pastoralis dist. cap. 8. num. fin. & in*
disto cap. 8. Trident. num. fin. vbi addit cum Sel.
Clericum Ultramontanum absque litteris dimis-
sionis sui ordinarij ab Episcopo Italie ad ordines
promoueri, non posse ab eodem Ordinario ab-
soluti: & sic fuisse decisum *sub die 9. Septembris*
1613.

31 Dubium verò est an sic ordinatus sine licentia
sui Episcopi ab alieno Episcopo, sit inhabilis ad
obtinenda beneficia: & affirmatiue respondetur ex
eo: quia omnis à iure suspensus, ab officio, quàm
à beneficio nequit beneficii adipisci, cum illorum
incapax sit, & in nulla prouiso ei facta; quæ in-
habilitas, nõ solum extenditur ad eum, qui absque
licentia, sed litteris dimissorialibus proprij Epi-
scopi ab alieno ordines sacros accepit, sed etiam
ad illum, qui prima tonsura, seu minoribus or-
dibus fuerit insignitus: illi enim prouisiones factæ
non subsistunt: ita hanc determinationem docent
Vgoleus de *censois rub. 4. de suspensione cap. 6.*
*§. 7. num. 4. & cap. 8. §. 6. num. 2. Flamin. de resigna-
tione lib. 4. quest. 6. num. 84. Azor. conf. moral. p. 2.*
lib. 6. cap. 7. quest. 2. Lessius de iustitia, & iure lib. 2.
cap. 34. num. 116. Campanian. in duers. iuris canon.
Rub. 9. cap. 2. num. 1. Petrus Gregor. de re benef.
cap. 36. num. 12. cum aliis videndus Barbosa dicta
*alleg. 8. à num. 10. q. t. quæ cum Anania num. 23. il-
linit quoad beneficia ante obtenta; quibus non*
est spoliandus, nisi in voluntate steterit, saltem
*per annum in ea suspensione: argumento eor-
um, quæ dixi in cap. 1. de iudicio, quest. 29. &*
aliis de excommunicato per annum, & quæ dixi
*in cap. pastoralis de appellat. §. 1. circa finem: vi-
debis textum in cap. cum bona, de atate, & qua-
litate ordinis, quod t. durante suspensione ministrari,*
quia tunc sit irregularis, eueniet, vt non expectato
anno, beneficiis priuatus, iuxta dist. confus. Pij V.
vt refert Barbosa.

33 Nonnulli enim dixerunt prædictam Bullam
Pij II. non comprehendere insignitis minoribus
ordinibus; inter quos Henriquez in *summa. lib. 10.*
cap. 12 §. 2. & in commento lit. M. Zerola in praxi
*Episcoporum part. 1. verb. dimissoria, Bonacina de sus-
pensionibus omnibus in particulari dist. 3. quest. 3.*
puncto 11. num. 17. Barbosa in disto cap. 8. Trident.
sess. 23. & de officio Episcopi dicta alleg. 8. num. 11.
vbi comprehendit ordinatos in minoribus, sed
exercentes in illis ordinibus, vt iam dixi sub hac
questione.

34 Notabis pro complemento quod quando Epi-
scopus ordinatus Clericum alienæ Diocesis, si in
litteris Clericatus attestatur de licentia proprij
Episcopi ordinariæ, standum esse attestanti, vt re-
solvunt Menoch. de *arbitrar. lib. 1. quest. 76. n. 10.*
Gutierrez *Canonar. lib. 2. cap. 13. num. 10.* cum
pluribus Carol. de *Grassis de effectibus Clericali,*
officiu 1. num. 63. 8. ad quod dictum adiunges quæ
hæc infra sub cap. 7. de probat. & in cap. 28. de te-

stibus, vbi in quibus credatur Episcopo attestanti
de aliquo.

Ad secundam questionis partem de penis, 35
quas incurunt, tam ordinantes, quàm ordinati
sine patrimonio, aut cum falso, vel ficto titulo.
De hoc dubie latè repetentes Salmantini pro af-
signatura Cathedralis vespertine agunt in *dista. c. 1.*
c. 4. c. cum secundum Apostolum, & in cap. tuis de
prebendis, cumque ibi soleant agere de his, quæ
sunt titulus ad ordines sacros recipiendos; & nõ
etiam titulus desideraretur ad ordines alios mino-
res, & ego iam supra latè scripserim sub hoc no-
stro textu, restat verò nunc tantum agere de pen-
nis, in quibus incurunt tam ordinantes, quàm
ordinati. Et primò de ordinante videtur probari
iure antiquo, vt si Episcopus aliquem ordinave-
rit sine titulo, teneatur tripliciter, vel eius successor de
necessariis ordinato providere, donec beneficium
sufficiens, vel titulum habeat; Sic ex dictis sur-
bus, & in *cap. si Episcopus 37. hoc titulo, lib. 6. cap.*
acceptimus 13. de atate, & qualitate ordin. cap. per
tuis 37. cap. si quis 47. de summa, cap. nemo in 1.
cap. Sacrorum fin. dist. 70. auth. vt determinatus
sit numerus Clericorum, §. illam, vers. in aliis
collat. 11. & in iuribus aliis adductis à glossa 1. &
fin. dist. cap. 2. de prob. glossa fin. vt dist. cap. Epi-
scopus, glossa verbo donec, & verbo successor, in
disto cap. cum secundum, & in glossa 1. & fin. in
dista cap. tuis. vbi abunde Doctores.

Verùm Sixtus V. in iam adducta sua constit. 36
quæ incipit: *Sanctum, & salutare*, edita anno
1588, nonis Ianuarij, ordinatorem sine patrimo-
nio à collatione ordinum quoruncumque sus-
pendit, atque etiam ipsius tonsuræ, & ab execu-
tione omnium munerum Pontificalium ipso iure,
& ab ingressu Ecclesiæ declarat interdictum, 37
Cumque constitutio hæc nimis rigida fuerit visa,
postea Clem. VIII. in sua constit. quæ incipit:
Romanum Pontificem, de anno 1595. pridie Kal-
endas Martij, proprio motu, & ex certa scientia
reduxit eam ad terminos sacrorum Canonum, &
constitutionem Pij II. quæ incipit, *cum ex sacro-*
rum, cuius renouem refert Barbosa de *officio Epi-*
scopi dicta 1. part. allegat. 17. num. 10. & ad dis-
positionem decretorum Sacri Concil. Trident. re-
duxit, atque telerinxit, & censuras, & pœnas
ibi positas, præterquam contra simoniacè ordi-
nantes, & ordinatos, quas voluit in suo robore
permanere moderari, & aboleri Clem. VIII.
cuius constitutionis litteram refert Sayrus de cen-
suris lib. 4. c. 17. ad fin. Sanch. de matrim. lib. 7. dist.
49. n. 10. Gonzalez in reg. 8. Cancel. glossa 15. n. 18.
& post Suar. Garcia de benef. p. 2. c. 5. n. 7. Riccius
in decis. p. 1. decis. 9. cum aliis Barbosa dicta 1. p. de of-
ficio Episcopi alleg. 20. n. 1. dicem hodie tam contra
ordinantes, quàm contra ordinatos sine titulo vi-
gere pœnas à iure communi statutas, & potissimè
cum aliis docet Agidius Trullench. de Sacram.
lib. 6. quest. vnic. dubio 13. num. 1.

Et quia longè solent Doctores de singulis age-
re, ego autem hic compendio verborum, & vltra
disputationem sic constituo, ac declaro, nempe
vt Episcopus ordinans sine beneficij, patrimo-
nijsve titulo, vel pensionis collatæ in titulum bene-
ficij, teneatur providere ordinato de sufficienti
beneficio, & interim subministrare viæ neces-
saria secundum qualitatem personæ, loci consue-
tudinem, Ecclesiæque redditum, vt habetur in
dista cap. cum secundum de prob. glossa verbo benefi-
ciam dist. cap. Episcopus de prob. vbi Abbas n. 1.
Menoch.

De Temporibus ordinat. Quæst. XI. 283

Menoch. *de arbit. causa* 169. num. 14. & *causa* 120. p. 1. num. 10. Vgolinius *de potestate Episcopi* c. 16. §. 1. num. 1. latè Sanchez *in epistola moral.* lib. 7. cap. 1. *ad huc* 34. num. 6. † qui num. 7. intelligit hanc obligationem alendi, locum habere, quando Episcopus scios, & debens scire non habere beneficium, vel patrimonium, ordinavit eum; qui etiam num. 9. intelligit eam obligationem habere locum quando nullo presentante ordinavit, per *dist. cap. cum secundum*, & docent Bonacina *de censuris extra Bullam*, *dist. 3. quæst. 1. puncto 9. num. 15.* Alzedus *de prebendis Episcopali dignit.* p. 2. cap. 5. num. 49. Marcellus Vulpes *in sua praxi iudiciorum Eccles.* cap. 8. a num. 7.

40 Quæ doctrina amplius primò etiam in eo casu, quo ordinatus haberet patrem debilem, ut dicit Flaminius *de resignacione lib. 2. quæst. 6.* quod in iure verius, putat Barbosa omnino videndus *dist. allegat. 10. a num. 4.* cum Concilij dispositio in *dist. cap. 3. sess. 21. de reformatione*, requirit ut patrimonium ab ordinato, verò obtineatur, ut iam supra

41 latè egit sub quæst. 7. † Sed non improbabiler lenius qui dicunt ab hac preteritione Episcopum excusari; eo quod pater teneret filium alere, postquam filius constringere patrem, non solum ad alimenta præstanda, sed etiam ad sumptus, & expensas causa studij, usque ad gradus adeptionem, etiam si filius sit spaciatus, aut etià si iniuriis parentibus filius literis operam daret: sic probantes per textum in *cap. Clerici* 2. quæst. 2. & in *cap. fin. in fine* 16. q. 1. & in *l. cum oportet* §. cum autem eod. *de bonis qua liberis*, l. si quis a liberis §. de liberis agnoscendis, l. de bonis §. non solum §. de Carboniano edito ibi: *Non solum alimenta præstari debent pupillis; sed in studiis, & ceteris necessariis impensar, debent impendi pro modo facultatum, & textus in l. assise*, ubi pupillus valet educari.

42 Nec his obstat textus in l. legatus §. de alimentis, & *cubarii legatus*, ibi: *Legatus alimentis scilicet, vestibus, & habuitur debetur*; quia sine his alii corpus non possit, cetera, quæ ad disciplinam pertinet legatus non continentur; quia procedit in alimentis debitis ex dispositione hominis, veluti ex legato, vel contractu; et tunc si nihil expressum de ipsis expensis causa studij dictum sit, minime sub Legato alimentorum comprehendit responderet

43 Barbosa ubi supra, num. 9. † dicens quod dispositio *dist. l. de bonis*, cum similibus procedat, vel quando alimenta debentur iure naturæ, vel legis dispositione, ut in nostro casu, quo omnia comprehenduntur, & ut secutus Episcopus reddatur à prædicta obligatione, consilium præstant Barbosa, & Trulleche. nempe ut curet summa diligentia quod pater ordinati, filio patrimonium constituat, seu ad alendum iuris remedio constringat, aliis inquam si taliter non adificatus, non sic cur Episcopus sit extra obligationem alendi ab eo ordinatum, ei beneficium præstans, aut alendum in defectum non præstiti beneficii.

44 Amplius secundo in casu, quo alius Episcopus de mandato proprii Episcopi aliquem ordinaverit sine titulo, vel illo insufficiente: nam etiam in eo casu tenetur proprius Episcopus eadem alimenta ordinato ministrare, ut expressè probat textus in *dist. cap. Episcopus* vbi *verò de preb. lib. 6. vbi* glossa verbo ministrare, quem ibi sequuntur Doctores ex ea ratione, quia proprius Episcopus expressè committendo ordinandum alteri Episcopo, non ipse sed Episcopus proprius ordinare videtur, iuxta regulam textus in *l. quod iussu*

141. ff. de reg. iur., iuncta glossa unica, ibi, & textus in c. qui facit per alium 72. eodem tit. an 6. vbi glossa, in terminis Doctor, variis in littera manu scripta, ad textum in *dist. c. 2. de prebendis* num. 16. omnino legendus a num. 1. in fin., quia bene & ad propositum iudicè scribit, cui addo, Vgolinius *de potestate Episcopi* cap. 6. §. 1. n. 1. in vers. verum. Marchinus *de Sacram. Ordin.* c. 7. dist. 4. num. 7. vers. 5. Barbosa cum Alzedo *dist. allegat. 10. sub num. 1. eo* quod in culpa fuit, non intelligendo, an haberet titulum.

Teritiò amplius, ut teneatur Episcopus suppleat titulum ordinato habenti illum insufficientem, iuxta glossam finalem in *dist. cap. tunc quæstionibus de prebendis* vbi Doctores, & Henricus in *summa lib. 10. cap. 17. §. 3. littera Q. & R.* Sanchez *dist. lib. 7. in epistola*, dubio 34. num. 10. docent quod quavis teneat beneficium, satis fit ad acquiescendum Domicilio, non inquam fidei, idoneum pro nullo ad ordines, ut iam supra latè dixi bene

46 Ex hoc dicto bene Fornarius *de Sacramento* 46 *Ordin.* cap. 8. num. 10. Bonacina *de Sacram.* *dist. 8. quæst. unic.* puncto 5. num. 30. post Henricus *Quantum tunc Ordo*, verum verò, in *summa Bullarum*, & alij dicunt obligationem Episcopi ordinantis, procedere etiam si conferat ordinem ei, qui iam in sacris constitutus erat; quia si fuit sine illo titulo promotus, non sunt ei alij ordines sacri consecrandi, quia iura simpliciter prohibent promotionem ad sacros ordines sine vero titulo.

Quo fit etiam ut Episcopus ordinans teneatur 47 providere de beneficio illi, cuius titulus, ad quem ordinans fuit assignatus, bene alio casu petiti, ut firmat glossa notabilis in *dist. cap. tunc quæstionibus*, verbo *patrimonialibus*, ubi Doctores intelligendo, ex Sanchez *de matrim.* lib. 6. dist. 32. num. 8. Vgolino de off. Episcopi cap. 26. §. 1. §. 1. vers. septimo excipitur, Marchino *de Sacram. Ordin.* *tratt. 2. p. 6. cap. 7. difficult. 4. num. 7. vers. deducitur*, † ad iola patris 48 qui patrimonium filio assignavit, & illud consumpsit, vel ad infans dotis filie constituit, quam amittit; quia teneatur pater dorem illi iterum constituere, ut firmant Guilielmus Benedictus in *cap. Rainardus*, in verbo *dorem*, quem si dederat, nam 9. Rebullus *de iust. & iure* p. 2. lib. 1. quæst. 4. num. 21. & 22. † Verum hanc ampliationem intelligit Barbosa *dist. allegat. 10. a num. 11. & 13.* quando pater soluendo non sit quia tunc Episcopus supplet; quod si pater possit alere, tunc sit pater filii immunis ab onere iterum dandi beneficium, aut alimenta ordinato; quia ut firmat Marchinus *dist. p. 6. c. 7. difficult. 4. num. 7. vers. 4.* Episcopus non tenetur alimenta Subdiaconi absque titulo ordinari subministrare, ubi patrem debitam habuerunt secundum iam dicta, vel ut dicit Bonacina *de excessu Bullam* *dist. 3. puncto 9. a. 26.* si ordinatus bona habeat, quibus se valeat sustentare.

Præfata etiam doctrina amplius in Capitulo 50 sede vacante, vel eius Vicario, ubi litteras dimissorias dederunt ad ordinandum non habenti vnde viveret, cum eadem ratio sit in ordinante suum subditum, ac in dante dimissorias, resoluunt post Præpositum de Augusto in *additionibus ad Quærationem*, Vgolinius *de potestate Episcopi* cap. 26. §. 1. §. 1. num. 1. Agidius Trullench *dicto* dubio 13. l. 6. *de Sacram.* sub num. 1.

Dubium tamen est an Capitulum, quod non resistit Episcopo sine titulo ordinandi, teneatur

ordinato de beneficio providere. & interim alimenta preſtare: & quid de ſucceſſore Episcopos in quo dubio Henriquez in *ſum. diſt. lib. 10. c. 17. §. 4. in comment. lit. F.* Bonacina puſto 9. de *Sacram. diſt. 8. q. 1. v. 1. puſto 9. num. 29.* Campanillus in *diverſ. Juris Canon. Rubr. 3. cap. 5. num. 21.* quos ſequitur Barboſa *diſt. alleg. 20. num. 23.* & poſt omnes Trullench. *diſt. dubio 13. ſub diſt. num. 2. in fine.* docent non tantum Episcopum ordinantem, verum ipſo mortuo, etiam eius ſucceſſorem teneri providere ſine titulo ordinato: imò, & Capitulum ſede vacante, ſi non reſtitit cum potuerit, vt docent etiam Sanchez *diſt. dubio 34. num. 12.* Marchinus, & Alzedus, quocirca Barboſa.

Iterum dubium eſt an teneatur ſucceſſor, vel Capitulum, quando Episcopos, qui ordinavit aliquem ſine titulo, vel renunciavit Episcopatum, vel tranſiſit eſt ad alium Episcopatum; quo in dubio dicunt ad id teneat Episcopum ordinatorem, vt docent Innocentius in *diſt. cap. cum ſecundum Ap. ſolum num. 1. de prebend. Ancharanus in diſt. c. 1. Episcopos num. 3. verſ. ſed in quod. ex dem tit. lib. 6. Henriquez in *ſum. diſt. 34. V. golum de poſſ. R. p. 1. diſt. cap. 26. §. 1. verſ. ſexto excipitur Campanillus diſt. 4. 1. lib. 8. c. 5. num. 21.* vbi dicit, quod ſi Episcopos loco renuntiaret; quia tranſiſſurus eſt ad alterius Eccleſie regimen, vel ſi loco, & Dignitati ceſſet, non ad illa conſtingeretur, qui in ordinantis loco ſubſtitueret; ſed ipſemet ordinatorem quavis, & ſiue egeſſit loco, & Eccleſie quod idem cenſeo in Capitulo viſque ad mortem illius tranſiſſi Episcopos.*

Dubium eſt etiam non leue, an ſi Episcopos conſulſſet beneficium ſuſficiens, ad cuius titulum aliquem ordinaviſſet, & poſtea tale beneficium euipicab ab aliquo alio, teneatur iterum ordinato de beneficio providere, vel ſubſtituere interim alimenta. In quo dubio dicunt teneri iterum ſubvenire, maxime ſi prima vice fraudulentè illud conſulſſet: ſic Nauarrus *conſ. 14. hoc tit. Marc. Alrezius de conſ. 100. 2. diſt. 10. cap. 3. dubio 4.* Bonacina de *conſ. extra Bullam diſt. 31. diſt. puſto 9. num. 27.* & ſic ſenſuſum ex diſtis ſuprà de titulo conſumpto alluſio in ſeu alio caſu, vbi minor eſt ratio, quam hic.

Iterum dubium eſt an hoc procedat in donatione ad parentem, ſeu alio facta: in quo dubio pro negante ſententia eſt textus in *l. ad res donatas ff. de editio edictis*, vbi in re donata licet appareat vitioſa, non habet locum actio redhibitoria; quia vt textus inquit, *ut liberalitas donatoris eiſe melius*: & quia bene tractat, & diſpungit Barboſa cum ab eo relatis *diſt. p. 2. allegat. 20.* videndus à num. 15. ad 19. addo ad illum recurrere, & interim ad ea, que ſuprà dixi ſub quaſt. 7. & 8. nam ex ibi dictis de *donatione ſimplici, aut ſub conditione*, etiam reſpondebitis, vt poena iuxta fundamenta, que ibi adduxi, loquitur idem citatus Barboſa, que non repetimus patre verò donatore, cuius donatio redhibita fuit, exiſtimarem, vt teneretur vtiſque aliam donationem facere filio ordinato, quia hic militat ratio naturalis alendi filium, cum poſſet, vt iam dixi.

De poenis verò ſtatutis contra ordinatum ſine titulo beneficii, aut patronum vtiſque cum tota, ac integra reſolutione conſiſtit in expendendis vltimis verbis, cap. 2. *Trid. diſt. 3. §. 2. 1. de reformatione*, ibi: *Antiquum Canonum poena ſuper his innovando* &c. & differant poene appoſite in *diſt. c. neminem & Sanctorum diſt. 70* à poenis cum ſecundum Apo-

ſolum, alioſque Turin: etenim temporibus antiquioribus iuxta preſcripta in *diſt. cap. neminem, & diſt. c. Sanctorum 70. diſt.* non erat pro ordinandis assignatum patrimonium, ſicut poſtea dictum fuit in *diſt. c. ſi Episcopos, & in cap. 1. in quaſtibus de preb. & bene expendens proſequitur Barboſa in *diſt. cap. 2. de preb. & à num. 36.* videndus pro expeditione ſcholaſtica; ſed ad propoſitum, vt Concilij verba interpretenur Doctores, triplicem opinionem assignant illi omnes, quos reſert Barboſa in *diſt. allegat. 21. §. 2. de officio Episcopos, & num. 24.* idem in *diſt. cap. 1. Trid. & num. 65.* & poſt eos omnes cum aliis Agidius Trullench. in *opere moral. diſt. lib. 6. de Sacram. quaſt. vltima, dubio 13. §. 3.* quibus prehabitis eas ego breuiter referens eligam aptiorem, & practiciabilem.*

Nonnulli ergo dixerunt *Trid. in diſt. cap. 2.* renouare ſuſpenſionis poenam, de qua in *diſt. cap. neminem, diſt. cap. Sanctorum, & aliam*, quam incurrit ordinator providendi de neceſſariis ordinato ab eo ſine titulo; donec Eccleſiaſticum beneficium conſequatur; donec providetur de beneficio, de quo in *diſt. cap. cum ſecundum*, ſi ordinator, & ordinans in culpa fuerint. † Alij inquam exiſtimant *Trident. innovare tantum poenam ſuſpenſionis*, de qua in *diſt. cap. neminem, & diſt. cap. Sanctorum*, dicentes omnino eam innovari, vel quia ſublata iam erat per textum in *diſt. cap. cum ſecundum, de preb. cum ordinans decepti Episcopos circa titulum ſum;* & ſiue quia licet ſublata ſit, renouata eſt, & vigori reſtituta per dictum decretum *Trid.* cum ſimpliciter innovet Canones antiquos, quorum vnus, & alter eſt *diſt. cap. neminem, cap. Sanctorum.* † Alij verò dixerunt prædictum *Trident. cap. 2.* innovare tantum poenam *diſt. cap. cum ſecundum*, quæ eſt aduerſus ordinantem; non verò ordinatum ſine titulo non eſſe ſuſpenſum, nec aliquam poenam incurtere, ſed Episcopatum cogendum eſſe illi providere, ſublata iam diſpoſitione conſtitutionis Sixti V. imponentis etiam poenas aduerſus ordinatos ſuſpenſionis perpetuæ ab exercitio ordinum ſuſceptorum, & ab omni ſpe, & facultate aſcendenſi ad alios ſuperiores, quæ reſtrinxit *Clem. VIII. in alia ſum præſentia conſtitutione.*

Probabiles ſunt omnes præhabite opinionēs, & approbans ſecundum Bonacina *tom. 1. diſt. 1. quaſt. vltima, puſto 5. num. 24.* in verſ. *utraq; opinio*, veriorē in iure reputat primam; & ſic ſecundam; ſed Barboſa in *diſt. alleg. 20. num. 27.* tertiam amplectitur cum inſinuat, quos allegat: tamen idem Agidius Trullench. aliter cum ſecunda ſentit *diſt. 3. §. 7. quia vaſtoribus nitiur fundamētis, & ſic dicit aſſici ſuſpentione eſt, qui ſicſto patrimonium ordinantem, nullo inerecedente pacto cum collatore, aut qui qualitercumque culpabiliter, tamen ſine patrimonio ordinatur, effiſſique irregularem, ſi poſt talem miſiſſat, vt cum Maiore, & Medina tenent Rodriguez in *ſum. 2. p. cap. 11. num. 1.* Zetola in *praxi 2. p. verbo diſmiſſoria*, Sanchez *lib. 6. de matrimonio diſt. 32. num. 8.* Bonacina verſ. *idem quia cap. Sanctorum, & cap. neminem*, quæ ſecundum hanc ſententiam non ſunt abrogata abſolute diſponunt ordinatum ſine titulo eſſe ſuſpenſum. † Et ergo ſic cenſeo, alias inquit eveniret vt ordinatus, qui forte ſciens, & prudens Episcopum fraudans accederet ad ordines ſacros recipiendos, dolo ordinaretur, ſiue mēte poena, quam non ſic poſſet mereri Episcopos ordinans; & faciant relata ſuprà quaſt. 7. & 8. videbit vltia*

De Temporibus ordinat. Quæst. XI. 285

alios Suarez loquentem, qui de censur. disp. 31. sect. 1. de post. num. 37. ubi primam videtur amplecti: & secundum tertiam opinionem dictum fuisse in Sacra Congregatione testantur Piascicus in praxi nova Episcop. p. 1. num. 44. Flamin. de regim. lib. 2. quæst. 6. num. 18. Addit. ad Nauac. conf. 1. quæst. 16. de conf. Attendat. in adducen. ad leg. Nauac. recep. lib. 2. tit. 8. l. 1. de patrimonio Cleric. Gonzalez in regul. 8. Cancell. glossa 5. §. 10. n. 22. Bonacina dicto puncto 5. num. 24. vers. 3. Nicolaus Garcia de benef. p. 1. cap. 1. num. 27. & alij relati à Barbosa dicto num. 27. † His omnibus adiungit

61 Dianam p. 5. ar. 1. 10. resolut. 50. ubi contra multos affirmantes, quod qui recipit ordines cum patrimonio facto incidit in suspensionem; ipse verb negat cum aliis; quia qui se ordinavit cum titulo de Subdiaconatu, & titulum renuntiavit, ascendendo postea ad ordines alios; etsi peccet, non incurrit suspensionem secundum Hurtadum & alios exponentes quod Trid. in dist. cap. 2. non renouavit penas dictorum cap. neminem, & cap. Sanctissimus dist. 7. sed dist. cap. cum secundum, de prob. de quocum intellectu iam dixi.

62 Ex his breuiter infero, vt ordinatus suspensus fiat ab ordine susceptor, & ordinator à collatione per triennium, si conueniant super non petendis postea alimentis, vel rebus donatis pro titulo suorum ordinum, iuxta textum in cap. penult. de simonia

63 ibi dico. † Idem si cum presentante ad Ecclesiam idem faceret pactum, ex textu in cap. per suas edictum r. ubi dico, & sentit Barbosa dicta alleg. 20. num. 28. & 29. prædicta iura tantum intelligi de pacifcente cum ordinatore, vel pacifcentem, non sic cum donatore contra Campanillum, qui ea iura extendit ad pacifcentem cum donatoribus in diuersorio Iuris Canonici Rub. 8. cap. 3. num. 32. ita Garcia cū alijs dict. cap. 5. n. 168. quare Barbosa improbat Suarez de religione rati. 3. lib. 4. cap. 3. n. 4. & 5. dum dicit dicta iura procedere etiam quoties aliquis ex suis bonis alteri titulum constituit ad quem ordinatur ab eo recipiens promissionem, quod nihil postulabit dicens tunc committi peccatum indebitæ ordinationis, & simoniam, quem sequutus fuit Azor. institut. moral. p. 3. lib. 12. cap. 1. §. quæst. 1.

64 Vnum tamen notat Bonacina de cens. dist. 3. quæst. 6. puncto 5. num. 4. vers. tertio, prædictam suspensionem incurrit ordinator, tam à proprio Episcopo, quam ab alieno, etiam cum litteris dimissionis proprii Episcopi. † Et num. 6. subdit illum in irregularitatem incidere, si functionem ordinis suscipere exerceat antequam absoluitur; quod probatur iuxta secundam opinionem sequentem pro dicto Trid. in dist. cap. 2. §. 21.

65 Sed prædicta limitantur in ordinato cum pacto de conditione de reddendo patrimonio sibi donato; item in eo, qui post ordinationem patrimonio dat, vel alienat; nam etsi peccet, non tamen incurrit suspensionem; etsi castigari possit ab Episcopo; quia isti verè cum titulo non facto fuerunt ordinari; deinde, † nec incurrit prædictam

66 suspensionem Religiosi professi, aut leuitæ; quia isti per Bullam Gregor. XII. rectè ordinantur in tempore ibi affixi; illi inquam; quia professio stat pro titulo, vt iam supra bene expendi, † quod

67 secus erit in Nouitijs, seu alijs Religiosis, qui vtique ad certum tempus professionem emittunt; nam in Nouitijs deficit omnino titulus, in professis ad tempus deficit titulus perpetuus, qui necessarius est, iuxta quæ dixi sub quæst. 7. & 8. bene de his

agit Barbosa cum multis ab eo relatis dicta allegatione 20. a numero 30. & Trullench. dubio 23. numero 13.

Item dico non affici prædicta suspensione ille, 69 qui postquam ordinatus est Subdiaconatu cum vero patrimonio, illud resignat propterea autoritate in fauorem donatoris, aut alterius; & deinde suscipit alios ordines; quia talis renunciatio est irrita, manetque antiquum patrimonium, cum quo receperat iam alios ordines: sic docent Sanchez lib. 6. de marrim. dist. 32. num. 8. Henriquez in summ. lib. 1. cap. 8. Bonacina tom. 1. dicta dist. 8. §. vnicap. 5. num. 19. & Egidius Trullench. dist. dub. 13. num. 8. qui dubitat si secundum aliam opinionem non esse irritam asserentem, illa renunciatio amplectatur.

Nec suspensus redditur ordinatus, qui postquam 70 accepit vtrum patrimonium, obligauit se datum conferenti, v. g. singulis annis decem ex fructibus ipsius patrimonij; quia fuit ordinatus cum vero titulo, & constitutio talis patrimonij est valida: nec tenetur ad danda illa decem, vt resolut Trullench. sup. num. 11. cum Ledesma; quia tale patrimonium tanquam turpe, & contra ius, censetur turpe, † sed ait peccare mortaliter, & affici prædicta suspensione cum, qui accepit patrimonium mutuum, seu accommodatum, ea tamen intentione vt ordinaret obligatione illud reddendi, cum ordinatus fuerit; quia tunc idem est ac si ordinaretur absque titulo; eo quod factum est patrimonium, ex dictis sub dicta quæst. 7. & 8. sed videtur contrarium num. sequenti.

Sedam qui emittit patrimonium ad sacros or- 71 dines assumitur data epocha (quæ vulgò dicitur contra scriptura) aut data fide, vel iuramento se post ordinationem patrimonium illi assignatum redditurum, vel fructus nunquam petiturum teneatur stare promissis; & in hoc puncto negatiuum sententiam docet Diana p. 3. rr. 4. rr. 124. cum Ledesma in summa tom. 1. de Sacram. Ordin. c. 7. conclus. 6. dist. 3. Villalobos in sum. tom. 1. rr. 11. dist. 5. num. 10. dicit autem probabiliter contrariam sequi sententiam, Auila de cens. p. 2. dist. 5. dubio 5. conclus. 3. Ioannes de la Cruz in directior. conscientia p. 2. de Sacram. Ordin. dubio 6. conclus. 2. cum Corduba; & ratio Dianæ est; quia Patrimonium semel donatum transit in Episcopum, siquæ illi hypothecatum; tum quia tale Patrimonium effugit, & illud ordinando facta donatione donans pro parte culpe imputari debet, si tale Patrimonium recuperare minime possit.

Notat verò Auila, & cum eo Diana supra, vt 72 stando in secunda sententia, teneatur se ordinatus in foro conscientie reddere illud Patrimonium conditionaliter donatum donatori; & in foro exteriori posse rescindi talem reservationem; quia voluit decipere Ecclesiam, & Episcopum; leges Gaspar Hurtad. de suspensione discutiente 13. affirmantem se ordinatum esse suspensum.

Pro complemento notabis suspensionem su- 74 prædictam Pontifici reueratam esse, quando est perpetua; & ob id non posse ab Episcopo absolui posse tamen ab Episcopo absolui, si sit occulta, iuxta dispositionem Trid. sess. 24. de reformat. c. 6. tradunt Bonacina dicto tom. 1. dist. 8. de Sacram. tit. 1. quæst. vnicap. puncto 5. num. 23. Trullench. dicto dubio 23. num. 15. qui num. 16. addit posse absolui à prædicta suspensione virtute Bullæ, vt ipse dixit in expositione Bullæ Cruciatæ libro 1. §. 7. cap. 2.

75 Ad tertiam questionis partem, an Episcopus, qui ordinat subditum alienum ex rathabitione, incurrit suspensionem. Resolutio huius questionis dependet ab illa, nempe an alienus Episcopus rectè queat ordinare alienum subditum ex præsumpta rathabitione proprii Episcopi, de qua iam aliqui dixi; sed nunc refertur duas contrarias: affirmatiuam, quæ dicit non esse tunc necessarias litteras dimissorias proprii Episcopi; ob idque absque pœne metu ordinationem procedere per teatum, & glossam in verbo *fructus*, in cap. *Longamenus* 9. quæst. 2. glossa magna in fine, cap. nullus alterum 9. quæst. 2. per que iura, & alias rationes docent Maior. de irregular. lib. 4. cap. 2. num. 7. & in cap. 2. num. 1. Rodriguez in summ. 2. p. cap. 14. num. 10. verbi *secundo*. Ledema in *summa* 1. de sac. Ordin. cap. 8. verbi *secundo*. Nauar. conf. 24. num. 5. verbi *tertio*, hoc iur.

76 Contrariam vero sententiam innuit glossa in verbo *figmento* in cap. 10. hoc iur. lib. 6. Rebuffus 1. p. de formula litter. dimiss. Salzedus in addition. ad Bernar. dicit cap. 16. pag. 95. verbi *secundo*, & fultus ex eo, quia proprius Episcopus eam ordinationem ratam habere non potest, quæ suo nomine celebrata non fuit, vt in reg. ratum de reg. iuris; & cum huiusmodi ordinatio Sacris Canonibus iusta sit, minime possit haberi rata. Et hanc amplectitur aduersus Nauarum, & alios Zenedus in quæst. Canon. prælati. 3. sub num. 37. verbi *mihi*; eo quod contraria sententia prælatet Episcopis anam, vt eo quæfiro colore alienos subditos ad ordines promoueret, indeque omni damna innumeralia; & quia hoc pæso tollitur discordia, quæ oriretur inter Episcopos ex ordinatione aliorum subditi, nam citra ipsius ordinari alimoniam, casu quo sine nullo sufficienti esset promotus, quam in aliis casibus. † Et pro hac sententia adducit illum nempe; quia vbi in aliquo actu licentia alicuius desideratur, ea præcedere omnino debet, *ut licentia eod. de Episcopi. & Clerici. Ibi quæsi bene*, vbi Doctores *cap. de acquirenda heredit.* nec sufficientem licentiam tacitam, & præsumptam, sed omnino expresse, vt tradunt Corsetus *singulari* 159. Lapus *allegat.* 86. num. 3. Tymquel. in leg. *Commò* in glossa 7. num. 8. Molina de *maiorat.* lib. 2. cap. 7. num. 2. Didacus Perez lib. 1. tit. 1. d. 8. in glossa *sin conferimento*, & aliis probans ipse Zenedus num. 38.

77 Vnde ad dubium, de quo inquirimus, videtur dicendum, vt sic ordinatus incurrit suspensionem Concilij Trid. in dicit. cap. 2. sess. 21. de reformatione, vt bene proseguunt, Turrianus defendit seculi ignorantia, Bonacina *rem. 3. disp. 1. puncto* 11. n. 14. Parisius *volam.* 4. conf. 1. 36. Mandol. in regula 24. *Cancl. quæst.* 4. num. 10. Rebuffus *supra* num. 11. & 29. & Hurtad. *difficiliter* 12. de suspens. absolute, docet Sanchez in *opusculo* lib. 7. cap. 1. dubio 20. num. 13. post Trid. vbi docet non posse

78 Episcopum talem ordinationem ratam habere, † imò quod talis ordinatus deponi debeat probat Zenedus *supra* ex textu nostro, & ex Concilio Chalcedon. cap. 19. de quo in cap. *Clerici* diff. 71. Quæ sententia verior est? et si Nauarum intendat satisfacere contrariis fundamentis in conf. 42. hoc iur. nec debent audiri Suarez *dicta* diff. 31. sess. 1. vbi sub n. 15. adducit casus, in quibus potest quis ab alieno Episcopo ordinari absque dimissionis ponit casum hunc ex *dicto* cap. fin. 9. quæst. 2. vbi allegatur facti D. Epiphanius, qui isto modo ordinauit in Diocesi D. Chrysolomi: sequutus fuit etiam

Reginaldus in *praxi* *romo* 2. lib. 32. *tratt.* 2. cap. 14. sess. 3. num. 69. casus ex Suarez referens, de quibus iam dixi *supra* sub quæst. 10. Barbosa *sess.* 2. 3. cap. 8. num. 16. in Trid. cum aliis per glossam in *dicto* cap. *Longamenus* 9. quæst. 2. verbi *quod Sanctus Thomas in 4. disp. 25. an expositum littera*, alij relati à Diana p. 3. *tratt.* 4. ref. 191. vbi probabilem vocat, sed probabiliorem dicit nostram p. 3. *tratt.* 14. de suspens. ref. 38. & Auita de *confer.* p. 3. *tratt.* 1. dubio 7. 9. dico *quinto*, intelligit cōtrariū sententiam procedere in rathabitione de præterito, vel de præsentis, expressa signo aliquo exteriori, non tamen putat sufficere ipsam rathabitionis de futuro.

Ad quartam questionis partem, an suspensionem incurrit confertus Tonsuram in Diocesi aliena; & supposito nempe quod Laici possunt ordines minores recipere sine titulo, qui tantum necessarius est ad Ordines Sacros; vt iam *supra* expendi, nunc breuiter dico duas esse opiniones contrarias, affirmatiuam vna, quam docet Campanillo in *diuersis* *iuris Canon. Rubr.* 6. cap. 1. nam 2. Alienus *romo* 2. disp. 10. ref. 2. verbi *quod* f. Rebuffus in *practica* *benef.* 1. de Clerici ad Sacra Ordines male promissu, cum aliis Barbosa in *colleç.* ad Trid. in *dicto* cap. 5. sess. 6. num. 9. † Vbi docet Episcopum non posse in Diocesi aliena conferre primam Clericalem Tonsuram suis subditis absque licentia Ordinarij loci, quæ ideò aliter facientes incurret suspensionem latam in *dicto* cap. 5. Trid. quibus accedit Riccius *colleç.* 1678. ad cap. 1. diff. 71. vbi dicit, vt sit suspensus vera suspensione, etiam quoad alios, quæ irregularitatem inducit, sic tonsuratus, quando proprio Ordinario videtur expedire, quidquid dicant Guilo, & Sayrus; sic etiam vt referentio peoniosis tali facta sit nulla; imò & collationem beneficii non subsistere cum Gralfis dicens ita fuisse resolutum in vna *Casertan.* 9. Martij 1589. vbi quod Clericus susceptus cum dimissoriis non proprii Episcopi, non suffragetur. † Sed Diana p. 5. ref. 45. Toletus lib. 1. *summa* 4. 49. n. 4. Azot. *romo* 2. lib. 3. *instit.* moral. c. 48. 9. 5. Fornarius de *Sacram. Ordin.* c. 5. §. 4. not. 4. Molteus in *summa* *rom.* 1. *tr.* 2. cap. 2. n. 15. Henriquez lib. 3. cap. 6. num. 6. & alij existimant etiam probabiliter imò probabilius ipsos non incurtere; quia Concilium loquitur de Episcopo conferente ordines, at prima Tonsura non est ordo, sed initus ad ordines, quæ solet concedi sine exercitio Pontificalium. † Ego autem libenter hanc sequer, si existimarem Tonsuram ordinem non esse, quod contrarium sequutus fuit *supra* in Rub. & dixi aliquid *supra* in hoc *textu*, dum egi an conferendo Tonsuram peccet.

Dubitabis autem an Episcopus confertus primam Tonsuram sine proprii Episcopi licentia, incurrit penam suspensionis latam in *dicto* cap. 10. hoc iur. lib. 6. negatiuam sententiam docent ex Germaniano Villabos in *sum.* p. 1. *tr.* 18. diff. 7. num. 170 Riccius in *addu.* ad *instit.* *Canon.* Lancel. 1. *tr.* 25. §. *pari ratione*, cuius dictum refert Diana p. 3. *tratt.* 4. ref. 194. cum Sayro de *confer.* lib. 4. cap. 12. num. 13. Campanillo in *diuersis* *iuris*, Rub. 9. n. 16. Barbosa, Bonacina, & Fillicio, ex eo, quia stante dispositione Trid. in *dicto* cap. 8. sess. 23. & sess. 14. cap. 2. videtur probari, & ex textu in *dicto* cap. 10. quia Episcopus, qui affectu ignorantia, aut scienter ordinare præsumpsit alienum subditum sine proprii Episcopi licentia, suspensus est; et si illum textum exponat Riccius *supra*, vt loquatur de ordinante iam tonsuratum, ex *canonibus* *dicto* 111.

12 Ad ultimam questionis partem, suppositis iam supra dictis 7. & 8. item lupia in vers. ad eundem videtur quod sit suspensus debet enim habere vnum rei, ad cuius titulum ordinatur. Tamen in hoc pendio Giesler in con. 1. 4. & Gaspar. Hurtado diffinit. 13. item 3. 8. de Sacram. Ordinu. Diana p. 4. art. 10. ref. 48. dicunt non incurri et quia causa finalis Tridentini in dicto 2. 2. p. 3. de reform. ob quam caver, ne dentur ordines sacri, non habentibus beneficium, aut Patrimonium, fuit ea, ne Clerici mendicent.

16 Sed mens Legislatoris est attendenda, ut patet in *litemus tui* ff. de verb. signif. & docet Paril. v. 1.

17 Item 3. con. 16. n. 10. 21. & 22. ¶ quia mens, & anima ipsius legis est ratio, quæ ubiqueque habet locum ubi locum habet legis dispositio, etiam quod esset contra ius commune. *La Tota* ff. de verbor. sig. significat. ¶ ergo quoties providetur, ut sit cum fideiussore alimentorum medicum huiusmodi satisfactum est menti, & causæ finali legis, & consequenter dispositioni; ob quod iam ordinatus incurrit suspensionem; imò ait Hurtado supra procedere etiam, si fiat fideiussor, & credo sic procedere, iuxta illa, quæ dixi dicta quæst. 7. & 8. de hac tota questione t. p. recipit sub versis. ad secundam.

18 Insuper. ¶ ergo quoties providetur, ut sit cum fideiussore alimentorum medicum huiusmodi satisfactum est menti, & causæ finali legis, & consequenter dispositioni; ob quod iam ordinatus incurrit suspensionem; imò ait Hurtado supra procedere etiam, si fiat fideiussor, & credo sic procedere, iuxta illa, quæ dixi dicta quæst. 7. & 8. de hac tota questione t. p. recipit sub versis. ad secundam.

QVÆSTIO XII.

An ad fugiendam Iurisdictionem Episcopi Domicilij, possit quis ordinari alibi titulo beneficij. An electus à Societate Iesu, si sint constituti in sacris, debeat aliquis pro Património. Et an possit Episcopus ordinare illum, qui in sua Diocesi nullum habet beneficium, & hac intentione sola illi confert. Et an qui sibi titulo imperat dimissorias, puniatur. Vbi de ordinato sibi titulo, num incurrat suspensionem?

S Y M M A R I U M.

- 1 Beneficij ratione subditus est quis illius territorij, ubi est dum illud possidet.
- 2 Ordinari potest quis ad tutum beneficij obtenti ab ordinato in aliena Diocesi; nisi divina fugiendi iurisdictionem proprii Episcopi, ut n. 3.
- 3 Intentio mala interna operantis non vincit alium externum, alias Iurisdictionem, & numero 5.
- 4 Indites diversas potest quis habere.
- 5 Domicilium ad ordines, etiam per simplex beneficium acquiritur.
- 6 Iesuisti ordinari electi in Religione, de alimentis dari debent per Prælatum. Quod in praxi, n. 8.
- 7 Ordinare potest Episcopus illum, cui ex proposito, ut ordinet, præstat ei beneficium, etiam si alias subditus eius non esset, ut numero 9.
- 8 Episcopus ratione beneficij quærit dispensare in immutatio sui subditus ex beneficiis, nisi alias ratione Domicilij non sit subditus; & dispensare ipse illegitimus, ut n. 11.

12 Dimissorias sibi titulo imperari non suspensio, nam seqq. & n. 17.

13 Ordinatus sibi titulo, verius est, ut nullus in contrarium suspensionem, n. 4. & 15.

15 Cap. neminem, cap. Sanctorum 70. distinctione.

Ad primam questionis partem, ut respondeam, prænoto quæ iam dixi à quæst. 6. & dictum infra in cap. non est temporis, 16. sub questione 3. vers. fin. ubi de suscipiente Tonsuram, & ordines minores causa evadendi iudicium seculari. Et supposito etiam iam dictum supra, ut Clericus dicatur habere Domicilium; imò & esse illius Diocesis, quia situm est eius beneficium illud possidens sex Bartoli doctrina in *l. hares abjuncta*, §. proinde n. 5. ff. de iudic. & in *l. 1. n. 3. ff. ad municipalem*. Thom. Valascus allegat. 5. num. 29. Causidus in praxi iudicium, & Advocat. verbo Domicilium, num. 6. Boëtius de off. 160. num. 10. & alij, & hoc quamvis exiguam sit beneficium, ex traditis per Barbosam in *passer. p. 3. alleg. 4. num. 45.* qui in fine, hoc non admittit ad ordines per Episcopum contra de. endos rationes beneficij tenuissimi ob præsumptam fraudem.

Quare docerunt nonnulli ad propositum nostræ thes. ultis, non posse quæ ordinari alibi titulo beneficij ad fugiendam iurisdictionem Episcopi Domicilij, ex ea ratione, quia dolus, & fraus nemini debet patrocinari, iuxta textum in *l. inque fulto* ff. de foris, cap. dictum 30. questione 1. cap. intellectus de iudic. cap. tua 12. de Clerico non resident. c. sedes, cap. ex tunc, cap. super luteris de rescriptis. cap. 1. de dolo, cap. 1. de cognat. spiritualibus, cap. 2. de collat. de ceteris, cap. 1. de viis, ubi DD. exco. nant.

Verum existimo pro affirmativa sententia respondendum, tum ex dictis in hac difficultate infra in vers. ad tertiam, & supra in hoc textu sub questione 6. ex eo quia iure suo, tam ordinandus, quam ordinator videntur iure suo, cum bona, aut mala intentio nequæ incitare actum externum, si aliqui ille actus sustineatur in iure. Est enim intentio actus occultus, & internus; est qui quoties actus internus non est contra iustitiam, non improbat illum; quamvis operans talem habeat intentionem. Et sic fieri, ut quando lex statuit Canonica esse Episcopum, in cuius Diocesi est tale beneficium in ordine ad hunc effectum promovendi legitimum, & proprium, sequitur ut ex prava intentione ordinandi, seu fundantis, aut conferentis beneficium, aufeatur iurdictio ad ordines suscipiendos per subditum ratione talis beneficij, quantumvis adesse intentio fugiendi iurisdictionem Episcopi Domicilij.

Et confirmatur ex doctrina textus in cap. 4. cap. 1. cap. 17. cap. fin. de foro compen. ubi latissime scripti possunt quem diversos Iudices habere, iuxta iuris regulas, vel ratione rei suæ, Domicilij, originis, incolatus contractus delicti & etiam ratione beneficij, & ex textu in cap. nullum, de temporis. ord. lib. 6. ¶ Vbi Doctores absolute docent, etiam simplici beneficio Domicilium ad ordines acquiri, ergo videtur absolute respondendum pro affirmativa sententia, quam tueritur Diana part. 1. tract. 4. miscel. resol. 1. & tenet etiam Pære Bardi in selectis lib. 3. questione 3. numero 7. ubi est suspenderet suum iudicium eo quod nullum auctorem disputantem inveniret; sic demonstrat respondendum ponens questionem: Num possit quis

que ordinari titulo beneficii existentis in aliena Diocesi, si id fiat in fraudem, ad fugiendum iurisdictionem Episcopi Domicii: quod tunc curare, aut, quando quis fundaret beneficium hac intentione, ut posset ab alio Episcopo promoveri, vel presumptum ita existimaretur, v.g. si de proximo tempore ante ordinationem fundaret beneficium, & maxime tenuissimum, ut duorum, aut trium aureorum in aliena Diocesi, vel id ex aliis coniecturis colligeretur. Vbi ex adductis demonstrat sic tenendum; quod sine scrupulo semper in praxi videri, in tantum, vt nullus Episcopus Domicii reclamet ad invalidandum actum propter malam intentionem sui subditi fugientis ad alium Prelatum.

6. Ad secundam questionis partem, an electis à Societate Iesu, si sint constituti in sacris, debeatur aliquid pro patrimonio? Et pro affirmatiua sententia communis doctrina omnium assensum est Episcopum ordinantem aliquem sine titulo, teneri illum alere; donec beneficium sufficiens consequatur: & sic videtur confirmari ex doctrina Bossii in *moralibus* tom. 2. tit. 3. §. 9. n. 2. 4. Leandri de *Sacram.* tom. 1. tract. 6. disp. 5. quest. 2. Martini de S. Ioseph in *man. confessor.* tom. 1. lib. 1. tract. 8. de ordine num. 3. Marchini de *Sacram. Ordinar.* tract. 1. p. 6. c. 5. n. 5. assensum Religiosos Societatis Iesu post vota simplicia ab eis emissis posse ordinari in sacris ante professionem solemnem, iuxta concessionem Gregor. XIII. qui etiam addunt quod si sic ordinati expellantur à Religione, nec habent beneficium, aut patrimonium, debeant Prelati Societatis Iesu, eis sic electis prebere honestam sustentationem.

7. Et hanc doctrinam conformem iuri, vt omnes agnoscunt per textum in cap. 1. de *prob.* cum vulgaris, in terminis confirmatur Sacra Congregatio Concilij sess. 6. 2. de *reform.* per verba sequentia: *Quoad leuitas, cum post Sacerdotium exire non possint, nisi a superioribus deleantur, prauidetur illis de redditu quadraginta aureorum ex bonis religionis quas alios, qui arbitrio suo exire, quando volunt, possunt, ne detur illis occasio exendi, vt fruantur illo redditu, videntur primi, & intelligantur quia alia via veses possint; deinde maturè deliberandum, per quem pizet relator, sic declarasse Sixtum V. Pontificem Summum rexit, ac tenet Barbosa in *pastoralis* dist. 1. p. alleg. 19. num. 7. & in *dist. cap. 2. Tri.* num. 6. cum eodem Marchino, & aliis; eo quod per vota tria simplicia dicti Patres sint iam veri Religiosi consecrandi in Religione.*

8. In praxi semper aduultimus nunquam Prelatos illius religionis eicientes, propter dementia, & vt indignos tantæ, ac grauissimæ Societatis electis subuenire, nec parum hominibus alimentis; præsertim iam electis Sacerdotibus; quia inueterata consuetudo omnium Religionum sit huiusmodi, expulsi nihil alimenti dare, cum alimenta hæc vni muniant ad defectionem; & quia inde multi ardam arripere ad religionem deferendam, si eis huiusmodi alimenta forent suppeditanda; imò & contingeret, vt omnes redditus religionum infumigerentur, cum huiusmodi dimissis contra expellam, vel tacitam voluntatem eorum, qui religiones, ac Monasteria dotarunt; quare cum non viderent Iudices eos quos puniunt, alere, sequitur, vt Prelati Societatis non teneant alere sic electos matura, & considerata prudentia: sic tenet legendus Pater Stephanus Fagundes in *præceptis*

Decalog. tom. 2. l. 7. c. 6. num. 5. addens ita iudicatum fuisse in Parlamento Tholofano in causa, quædam Ioannes Genitilis à Societate fuit dimissus, qui postea petens alimenta coram Iudice, exclusus fuit Iudicis sententia ab iniqua postulatione, vt rector in decretis Societatis septimæ Congregationis generalis c. 1. §. extat, n. 7. rebus Diana p. 1. o. r. r. 11. miscel. ref. 68. adducens verba Patris Daniel Baroli in vita S. Ignatii lib. 3. num. 20. quibus abunde ex mente tanti, ac Sancti fundatoris confirmatur predicta praxis, quam ego sanè admitterem, si ex nimis iustificata causa, Prelati eiceretur ita ordinatos socios, alias inquam per prima sententia crederem respondendum in vtroque foro, & hoc optimo iure per dicta à Doctores in *dist. cap. 2. de prob.*

Ad tertiam questionis partem, an possit Episcopus ordinare illum, qui in sua Diocesi nullum habet beneficium; & hac intentione sola illi confert. Et præmissis quod dixi supra, sub questione 6. dum egi de questione illa, An Episcopus possit ordinare illum, cui paulo ante beneficium conuulsi? Pro negatiua sententia respondent Quæstiones verb. Ordo, Riccius *refolut.* 261. Barbosa de officio Episcopi alleg. 4. part. 2. num. 47. Machadus tom. 2. lib. 1. part. 1. tract. 1. docum. 4. num. 4. Francus in *dist. cap. cum nullus de temporib. ordin.* & alij per glossam in cap. 1. qui, de temporib. ordin. verb. *figmentum*; eo quod hæc beneficii collatio esset in fraudem legis, nempe ad eximendum ordinandum à iurisdictione sui Episcopi ex iam ponderatis in *vers. ad primam*.

Nihilominus per ibi dicta existimo pro affirmatiua sententia respondendum fore; siquidem hic non adest fraus cum ratione beneficii in Episcopo parui illius, habeat beneficium, ratione cuius sic subditus ex doctrina textus in cap. *postulasti* l. 4. vbi aliqua adduxi *quest. 1. de iero corp.* nec aliud exigat Ius Canonicum, & Trid. in quo non distinguuntur quo fine, aut ratione quis illud obtineat: ita bene tenent, ac docent Vgolini de officio Episcopi c. 2. §. 3. Leander de *Sacram.* tom. 2. tract. 6. disp. 8. q. 19. Martinus de S. Ioseph, in *man. confessor.* tom. 1. lib. 1. tract. 4. de Ordine num. 10. ex eo etiam, quia verba generaliter peiora sententur ad omnia per l. quidem *si de vno, vterque leg. glossa su. c. d. de hered. delat.* non inquam fraudem legis facit, qui iure suo innititur, vt sequitur hanc sententiam respondet Diana *dist. p. 1. tract. 4. miscel. col. 1. à vers. sed in fauorem*.

Quo supposito dubium potest esse, nùm talis Episcopus queat illi sic ordinando dispensare in interdictis? Et lectis quod adduxi supra in *textu hoc sub quest. 7.* etsi Marius Antonius *variar. resolu.* 112. *casu 18.* neget; eo quod non possit iudicare de necessitate, vel utilitate Ecclesie non sicut, verius est, vt possit dispensare, vt docent Bardi in *scitellu lib. 3. quest. 3.* Leander de *Sacram.* tom. 1. *dist. tract. 6. disp. 8. quest. 19.* Martinus de S. Ioseph, *dist. tom. 1. lib. 1. tract. 4. num. 7.* Garcia, & Barbosa relati à Diana, *dist. ref. 1.* *vers. sed si aliqui*; eo quod iam sic beneficium obtineat, et subditus illius Episcopi, à quo legitimè valet ordinari, vt dictum est. Et sic non mutum, vt cum illo dispenset Episcopus in interdictis cum eadem causa, quia possit Episcopus Domicii, & facit argumentum, lex si vt cerno §. *si dubius*, & ibi glossa *verb. Dominum* ff. *de iur. i.*

Et addit Diana in *fi-e*, posse etiam dispensare in illegitimitate ad minores ordines, siue potest Episcopus

Episcopus Domicilij; nec implicat dicere examen de necessitate aut virilitate alterius Ecclesie non posse fieri per Episcopum talis beneficii; quia adhuc poterit iudicium legitimum probare, cum causæ cognitione, habita distinctione publice, aut iurisdicte scientiæ, & ignorantie priuatz, ratione cuius iam tunc non possit; non inquam ex defectu potestatis, sed ex defectu causæ ignorantie sufficienti ad dispensandum.

- 13 Ad quam causam questionis partem, an qui ficto titulo impetrat dimissorias, puniatur? Et videtur respondendum ex alia questione: *An qui recipi arduus cum Patrimonio ficto, incidat in suspensionem?* in qua affirmat Nauarrus in *summ.* cap. 27. Maolus de *irregularitat.* lib. 14. cap. 27. Moscosus in *sum. tract.* 8. cap. 2. ex eo, quia Concilium Tridentinum in *dict.* cap. 2. *sessio* 21. de *reformat.* asserit, ut videatur, si Patrimonio ordinandorum fidei verum, subiungens statim, *Antiquorum Canonum penam super his innovando*: quibus verbis videtur innovare penam Canonum, cap. *nominem*, & cap. *Sanctorum* distinct. 70. in quibus definitur esse suspensus eos, qui ordinantur sine beneficio, aut Patrimonio.

- 14 Et deinde ad casum dubij nostri, quia cum relatis Doctoribus, & Medina in *summa* lib. 1. cap. 21. §. 8. Bonacina *tom.* 3. *disput.* 3. *questione* 1. *puncto* 8. *num.* 3. ut refert etiam Diana *part.* 1. *tractat.* 10. *ref.* 50. dicit, ut si Episcopus hoc sciret, dimissorias eis non concederet, ac peccaret, & sic incurere suspensionem latam à Pio II. contra ordinatos sine latens dimissorias.

- 15 Verum sicut in casu recipientis ordinem cum ficto patrimonio, asserunt alij Doctores, ut non incurat sic ordinatus suspensionis penam, sed quod tantum peccat mortaliter, cum de suspensione, nullo cavetur iure: docent Coninch. de *Sacramentis* *disputatione* 15. *dubio* 5. *numero* 38. Torrianus de *conf.* libro 5. *disputatione* 46. *distinctione* 1. Auila de *confessis* *parte* 3. *disputatione* 3. *dubio* 5. *conclus.* 1. Villalobos in *summa* *tom.* 1. *tract.* 18. *difficultate* 10. *numero* 3. multis exemplis comprobans Hurtadus *tractat.* de *suspensione*, *difficult.* 13. *numero* 38. asserens, ut qui titulo ficto, ut ficto patrimonio, aut ficto beneficio, aut ficta pensione ordinatur, graviter peccat, sed non incurit suspensionem. Henriquez libro 13. cap. 37. *numero* 1. Fortunius cap. 8. *numero* 8. & alij apud Garciam de *beneficiis* *tom.* 1. *parte* 2. cap. 5. à *numero* 24. Diana *dist.* 1. *part.* *resol.* 50. ubi dicit se rectè respondisse, scilicet non incurit suspensionem quandam Clericum, qui impetravit à consanguineo Patrimonio, ad cuius titulum ordinatus fuit, & promittens cum iuramento, quod ante donationem retrodauit.

- 16 Nec tunc obstant iura in *dist.* cap. *nominem*, & *dist.* cap. *Sanctorum*, distinctione 70. quia reuocata sunt per cap. cum *secundum*, de *præbend.* sic idem Diana, & relati, de quibus vberius ego alibi, nec Trident. requirit titulum scriptum se ad Canones antiquos, non se tenent ad prædictos canones *nominem*, & *Sanctorum*, utpotè reuocatos

Fernand. de Offic. & Lucr. Eccles. *Tom.* 1.

per aliud ius ante Tridentinum, sed alios Canones, de *simonia*, & ad illos, ubi puniuntur ordinationes factæ absque titulo, præsuppositis *simoniaci* pactis, aut eis æquivalentibus.

Esti adhuc verum puncto dubij nostri, videtur, ut suspensionem incurat ficto titulo impetrans dimissorias, siquidem qui illas obtinet ex causa falsa, est idem, quod non obnoxius illas, responderet, quia præter quam, quod est casus dissimilis in casu nostro, & iam adducit questunculæ adicte per verba *dicti* cap. 2. *Trident.* ubi: *Et quoque prius per spello patrimonio illud verè ab eis obtineri*; colligit Diana *dist.* 10. & Doctor Spino in *speculo testamenti*, *glossa* 18. *numero* 78. ipsi Episcopo incumbere sufficientem scientie infirmationem, quod Patrimonio est verum. Item quia si ficto Patrimonijs sufficeret ad incurtendam illam suspensionem; item etiam sufficeret falsitas in probatione morum, & generis. Quare nec in casu nostro incurit suspensionem ab impetrante dimissorias cum titulo ficto, cum sit Episcopi examen talis tituli, ratione cuius, ut de ordinato cum tali titulo, debet dici non incurtere suspensionem dimissorias sic impetrantem, sed tantum peccare. Applicabis hic dicta questione præcedenti, de ordinato ad titulum falsi Patrimonijs.

Ad Text. in Cap. Cum in distribuendis XII. hoc titulo.

P R Æ M I S S I V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Ordinatus à Papa à nullo alio potest promoueri sine eius licentia, indicari bene potest, n. 3.
- 2 Annotatio canonum à Papa remissive.
- 3 Annotatio à Papa falsa non extenditur ultra casum, in quibus fit.
- 4 Ordinandus, qui à Papa obtinuit privilegium, ut si qualibet posset ordinari, non indiget nomine dimissorias, indiget verò literis testimonialibus proprijs Ordinarij de vita, & moribus, alias si ordinetur manebit suspensus ab executione per annum n. 6. & 8.
- 5 Ordinatus cum, qui est privilegiatus à Papa sine literis testimonialibus proprijs Episcopi, remanet suspensus per annum.
- 6 Imperiti, & infames, ac alij non valentes ordinari à proprio Episcopo, solum peragari, ut ab externis videtur.
- 7 Breve ad Ordines in Curia obtentum, solè dari cum Clausula absque literis dimissorialibus, & est examinandum in casu fit.
- 8 Causa omnis in gratiæ, & privilegia, præsumitur impulsiva.
- 9 Facultas à Papa concessa alieni ex causa, ut à quacunque Antistite ordinetur, non cessat, cessante causa.

1 **T**extus iste etiam exornari potest ex latè dictis iam suprà in d. d. cap. 11. quod autem hoc decidit est, ut ordinatus à Papa, à nullo alio possit ad ordines promoueri sine illius licentia, cum multis hic Barboſa numero 1. & 2. & ipse de officio Episcopi parte 3. allegat. 50. numero 11. quorum omnium ea potest esse ratio; quia ex quo Papa aliquem ordinat auocat ad se ordinatum illum faciendo subditur, † quo fit ut hic possis applicare quæ longè tractati in cap. ut nostrum 56. de appellat. vbi de auocatione causarum à Papa facta, ratione cuius nullus iudex alius ordinarius potest se immiscere, etiam si alias esset iudex proprius, & competens, nonnulla adduxi sub cap. 1. de foro competenti.

3 Notat verò Barboſa hic per hunc textum dariari ab aliquibus, an Episcopus, qui ordinatum à Papa sine eius licentia promouere non potest ad ordines superiores, valeat illum iudicare; quia qui non potest ordinare, nec indicare, ex textu in cap. nullus primus 6. quest. 11. in quo dubio Chochier de Iurisdictione Ordinarij in excerptis parte 1. questione 21. huiusmodi exemptum non esse, sed Iurisdictioni Ordinarij publici.

4 Et potest esse ratio, nam auocatio à Papa facta, non extenditur ultra casus, in quibus auocat, ut dixi in d. d. cap. ut nostrum, & addit Barboſa allegatio 112. parte 3. numero 12. per glossam, & Doctores in cap. si quis 1. questione 1. ut talis non possit ab Episcopo deponi: nam tunc iam ius Episcopi aduersus ordinem à Papa collatum.

5 Vnde infero quod si aliquis à Sede Apostolica obtinuit priuilegium ad suscipiendos ordines à quolibet Episcopo non indigeat nouis litteris dimissionis, indigere autem litteris testimonialibus proprii Ordinarij de vita, & moribus, Bonacina de Sacram. disputatio 8. questione vltima, puncto 4. numero 27. Ciarlin. contrarium. lib. 1. cap. 46. numero 13. † Aliiter enim si ad ordines sine litteris testimonialibus proprii Ordinarij promouetur, remanebit suspensio ab executione ordinum per annum, iuxta dispositionem Trident. sessio 23. de reformatione cap. 3. † & ordinans incurrit suspensionem à collatione ordinum per annum, ut patet ibi; ad quod comprobandum adiunges quæ de prædicta suspensionis pena dixi in cap. præd. 11. questio 11. per totum, tenent in terminis Hensiquez lib. 13. summ. cap. 28. numero 2. Tolercus lib. 1. cap. 49. numero 4. Fontanus de ordine cap. 4. numero 3. Quaranta verb.

6 **O**rdo, verfic. suspensionis pena, Barboſa in pastoralis parte 2. allegat. 7. numero 15. † vbi addit quod agunt rectissime Supremi Pontifices, cum in breuibz appellatis extra tempora, aliquid in temporibus nominatis mandant clausulam apponi, & de licentia sui Ordinarij, quæ multos retinet à susceptione ordinum, autemque abusus complures.

7 **P**atet enim quod imperiti, infames, & alij non valentes à propriis locorum ordinariis ordines suscipere; quia alia ex causa inhabiles sunt petus externas regiones, ordinemque fraudulentè extorqueant ab alienis Episcopis necessitatibus quanta sit in hominibus peruersitas.

9 **T**extus iste amplissime potest disceptari ex infra dictis in Rubric. & titulo de aetate, & qualitate ordinandorum, cum decilio Honorij III. hic ea nempè sit, ordinans puerum 13. annorum in Diaconum, suspendatur à collatione omnium ordinum & ordinatus suspendatur ab executione ordinis usque ad aetatem legitimam posset

10 Illi autem, qui facultatem obtinent in Curia recipiendi ordines à quocumque antistite per breue, addita clausula absque litteris dimissionibus sui Ordinarij, attentè videbunt quibus ex causis in suis supplicationibus relatis, prædictam licentiam impetrant, † quia in gratis, & priuilegiis omnis causa præsumitur impulsua, ut tenent Franchis in cap. decet, numero 3. de regul. iuris lib. 6. Tyraquel. in erro. cessante causa, limitatione 1. numero 31. quos refert Campanillus in diuers. Iuris Canonici, Rubric. 9. cap. 7. numero 6. † vbi numero 5. resoluit quod si postea cesset causa, qua adductus Papa licentiam elargitus est, suscipiendi ordines à quocumque sine dimissionis proprii Episcopi, non propterea, censetur reuocata prædicta facultas, ut nequeat amplius eam impetrans illa vi, sequè promoueri facere à quo maluerit; regula enim est quod gratis non expirat, mortuo concedente; & sic nec causa cessante: & pro ampliatione cessantis causæ requisita, videbis latè quæ dixi in cap. cum cessante 62. de appellat.

Ad aliam bonam questionem videbis infra in cap. 16. veti. ad secundam.

Ad Text. in Cap. Litteras XIII. hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

DE materia huius textus, & eius intellectus videbis quæ dixi supra in cap. 1. 2. & 3. hoc tit. vbi hunc expendi.

Ad Text. in Cap. Non est compos XIV. hoc tit.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1 Ordinans puerum 13. annorum Diaconum suspendatur à collatione ordinum, & ordinatus suspendatur ab executione usque ad aetatem legitimam.

2 Transieram Clericalem conferens infanti, nequit per annum alius consanare, & de ratione differentia in utroque casu, numero 3.

3 Conferens Diaconatum minori 13. annorum, magis delinquit, quam consanans infan-tem.

Textus iste amplissime potest disceptari ex infra dictis in Rubric. & titulo de aetate, & qualitate ordinandorum, cum decilio Honorij III. hic ea nempè sit, ordinans puerum 13. annorum in Diaconum, suspendatur à collatione omnium ordinum & ordinatus suspendatur ab executione ordinis usque ad aetatem legitimam posset

let hac agi que ætas ad quolibet ordines suscipiendos, tam sacros, quam minores prærequiritur, de quibus in *dill. Rub. de atate, & qualitat. ordinat.* ¶ in conferente vero infanti Clericalem Tonsuram, Bonifacius VIII in *cap. fin. hoc titulo libro 6.* sancit, ne per annum Tonsuram alteri dare possit: tradit cum multis Barbosa hic numero 3. ubi refert Campanillum in *diversor. luvii Carvaci Rubric. 7. cap. 4. numero 2.* latè disputantem, ¶ & rationem inuestigantem quare conferens infanti Diaconatus ordinem, non tantum à collatione illius, sed etiam cæterorum suspensione dignus sit, & in conferente eodem Clericalem Tonsuram ab illius collatione tantum suspendatur. Et ea reuera potest esse quia in collatione Diaconatus minori 13. annorum magis delinquit, quàm ille, qui infanti coofert Tonsuram propter magnam diversitatem manutis, quæ requiritur magis in vno ordine, quam in alio, de qua præfco infra in *dilla Rubric. de atate, & qualitate Ordinis*, hanc eandem difficultatem tetigit iterum Barbosa in *pastoralis allegatione 16. numero 7. in fine*, & alibi, alia hic refert Barbosa, quæ infra per quæstiones satis elucidantur, quem videbis cum multis ab eo relatis in *capitulum 12. Titulus. fiffione 23. de reformat. a. num. 5.*

QVÆSTIO I.

An suspensio huius capituli, & aliorum de ordinato ante legitimam aetatem sit imposita ipso iure, aut veniat imponenda. Et quid ex constitutione Py I I. Et an si quis recipiat ordines minores extra tempora ante legitimam aetatem, incidat in Bullam Py I I. latam anno 1401. & quid si suscipiat ordines sacros: quid autem si ordinatur cum ignorantia etate vincibili, aut invincibili. Et an ordinatus ordinibus sacris ante pubertatem, teneatur continere?

SVMMARIVM.

- Ordinatus ante legitimam aetatem de iure non manet suspensus, sed est suspendendus: & a ministrans sit irregularis, numero 2. 3. & 4.
- Irregularis non est qui ministrat in ordinibus susceptis ante legitimam aetatem à quo suspensus erat, & quare, numero 3. & 4.
- Textus noster intelligitur.
- Ordinatus ante legitimam aetatem ex constitutione Py I I. manet ipso iure suspensus: qui si ministrare præsumpserit, est irregularis, si ministrat in ordine sic suscepto, non in alio cum ipsa aetate, numero 6. & 7.
- Ordinatus ante legitimam aetatem ignorans non eam habere, non incurrit censuram ipso iure, numero 9. explicatur, à numero 10.
- Ordinatus Episcopus ante legitimam aetatem Fermolinus de offic. & sacris Eccles. Tom. 1.

non sit suspensus remissus.

- Ordinatus bona fide suorum parentum ante legitimam aetatem, non incurrit suspensionem, nec irregularitatem ministrans.
- Ordinatus ante legitimam aetatem rectè absque suspensione ministrat, interueniente legitima aetate.
- Ordinatus prima tonsura, aut in minoribus ante legitimam aetatem, non incurrit suspensionem Bulla Py I I. nec irregularitatem, si ministrat, num. 4. non sic de sacris, num. 15.
- Ordinatus ignorantia invincibili ante legitimam aetatem, qualiter excusetur à suspensione, si ea ignorantia sit facti, aut iuris, n. 17. 18. 19. & 20.
- Ignorare non decet quod communiter omnes sui ordinis sciunt.
- Ordinatus secus dispositionem iuris antiqui, sed ignorans suspensionem Bulla Py I I. contra ordines ante legitimam aetatem, ante extra tempora, non excusetur, seu incurrit suspensionem, numero 23. 24. & 25.
- Ignorantia qua non excusat à culpâ in ordinando ante legitimam aetatem, videtur ut excuset ab irregularitate, si ministrat.
- Ordinatus cum dolo ante legitimam aetatem, etsi sit suspensus, non sit irregularis, si ministrat post peractam pubertatem.
- Ordinatus ante legitimam aetatem in sacris debet continere, etsi secundum alias non uideat, n. 17. & 28.

Ad primam quæstionis partem videtur respondendum de iure, vt ordinatus ante legitimam aetatem, non suspendatur de iure ipso facto, sed quod veniat suspendendus iuxta glossam, & Doctores hic in *elementis generalium de atate, & qualitate ordinis*. Anton. tertio parte titulo 14. cap. 16. §. 25. Maior. in 4. distinctione 24. quæstione 1. in fine, et in satis clarè, & alij, quos refert, & sequitur Couarr. in *elem. si furiosus part. 1. §. 1. num. 4.* Bernard. Diaz in *pract. crimin. cap. 16. Tabiena verbo Ordo 3.* & cum alijs hic Barbosa *sub num. 2.* loquens de ordinando.

Vbi addit vt non incurret irregularitatem, si in ordinibus, à quorum collatione erat suspensus ministraret, Rebuffus de *Clericis male promot.* in præxi glossa 2. numero 7. Quaranta verb. *Ordo in prin. vers. an*, hanc sequitur sententiam Suarez de *censur. dispensatione 3. 1. seltum 1. d. num. 23.* vbi vt explicet aduenit duobus modis posse intelligi ordinatum ante legitimam aetatem manere suspensum.

Primo modo ex vfu illius prohibitionis generalis, qua tenetur non suscipere talem ordinem vsque ad talem aetatem, vt per se notum est, hancquæ prohibitionem non tolli, propterea quod aliquis ante legitimam aetatem illicitè, & sine dispensatione ordinatus sit, cum non debeat commodum ex sua malitia reportare, vel ex actu illicito; & quoad hoc omnes fuerit, etiam ex vi antiqui iuris, manere suspensum huiusmodi ordinatum, vel prohibendum potius ipso iure, ne in suscepto

ordine ministrat, vique ad xratem legitimam, quæ prohibitio non est propriè suspensio, vt dicit censura, seu pœna Ecclesiastica; quia perceptum illud, quo omnes prohibentur, ne ante illam xratem ordines suscipiant, non est suspensio, sed irregularitas; quia dictum impedimentum prouenit: vnde infer quod et si quis ante legitimam xratem ministrat in ordine suscepi, et si grauius peccet contra dictam prohibitionem, non tamen sit irregularis ex vi illius, si non sit aliter suspensus; quia non ager contra censuram specialem.

4. Alio inquam modo ait Suarez supra numero 24. intelligi posse sic ordinatum numerò suspensionem propriam suspensionem censuram, quæ optimè explicatur ex illo effectu, vt si post illam contraxerim ministrat ex officio, fiat irregularis: & sic dicit probabilis, vt ex vi antiqui iuris ita ordinatus, non contrahat ipso iure suspensionem probans; quia nullo iure antiquo colligitur hæc suspensio, nisi ex hoc nostro textu, vbi Pontifex non dicit *declaratum suspensionem*, sed *suspensionem* *in iure ordinatum*, propterea scilicet suspensionem, quam Pontifex addit ultra aliam prohibitionem iam proximè declararam, aliis nihil de nouo faceret, nec rectè diceret *suspensionem*, cum iam ille per se suspensus esset illo modo, nec rectè diceret *in iure ordinatum*; quia illud genus prohibitionis natiuitate ex alio principio, vt videmus, cum loquatur de propria suspensionem, quam de nouo efficit, inferens quod antea talis suspensio non incurrebatur ipso facto, nec postea ex vi textus nostri incurritur; quia hic Pontifex non est loquutus, vt Legislator, sed vt Iudex in illa causa; ergo licet in illum talem sententiam ministrat, non propterea voluerit similem sententiam latam contra ordinatum omnem ante legitimam xratem; quia inde solum colligitur Pontificem suo facto constituisse, veluti exemplar quoddam, quod alij Iudices possint, aut debeant imitari, vel certe Pontificem tollisse sententiã secundum ordinatum ius antiquum, quod alij à fortiori feruare tementur, vt colligitur ex cap. *Subdiaconus dist. 77. tit. 1. Si quis in aliquo Sacerdotali prater existentia tempora ordinatus fuerit, depunetur*. Qui textus aperte loquitur de temporibus quo ad xratem legitimam, cum immediate præmisit, vt nullus ante vigesimum annum ordinetur Subdiaconus, comprehendens depositionis nomine suspensionem, vt visitatum est in iure: ita Suarez; & quod prædicta suspensio textus nostri non sit iure ipso; sed ferenda; probant Nauarrus *conf. 23. num. 5. hoc tit. in edit. antiqua*, Machin. *de Sacram. Ordin. tract. 1. p. 1. cap. 3. num. 1. & 3. Auita de cons. p. 3. dist. 9. dub. 7. res. de secunda*. Ad Cursu in dicto cap. *Subdiaconus*, num. 4. Barbosa in *pastoralis dict. allegat. 16. p. 2. num. 10.*

5. Ad secundam questionis partem quid ex constitutione Pij I. quæ incipit, *cum ex sacrorum*, cuius litteram refert idem Barbosa *allegat. 17. a num. 10.* quæ lata fuit anno 1401. & responderetur ex illa sic ordinatum ante legitimam xratem esse ipso iure suspensum, quam Pius V. & Sixtus V. auerunt, & Clem. V I I confirmauit, vt refert Suarez *supra* num. 15. etenim suspensus erit, donec absolutiois beneficium impetretur, vt tradunt Couar. in dicta clem. *si furiosus p. 1. §. 1. n. 4.* Rebuffus in *praxi benef. part. 2. tit. 1. tit. de Clerico ad Sacri Ordinis promissu, glossa 4. num. 3. Max-*

cellus Vulpens in *praxi Iudic. cap. 8. p. 1. & 3. Lezana in summa. quest. regular. cap. 14. num. 1. Bonacina de Sacram. dist. 3. quest. unica, puncto 5. num. 13. bene Rota apud Farinac. a num. 1613. de cons. 48. i. num. 5. part. 2. recent. cum multis aliis Barbosa de officio Episcopi cap. 16. a num. 10. idem hic a 9. 4. vbi dum dicit quod sic ordinatus suspensus est, donec legitima accellerit xtas, cum multis probans, addit cum aliis multis n. 5. & 6. ex prædicta constitut. Pij I. perperuò suspensio sic ordinatum donec absolutiois beneficium consequatur, & in Trid. cap. ultimum 12. §. 23. num. 5. probat cum infinitis ordinibus sacris ordinatos ante legitimam xratem suspensos esse à suorum ordinum executione, & sic vt si huiusmodi suspensione durante in eisdem ordinibus ministrare præsumpserint, eo ipso irregularitatem incurrere, iuxta dict. constitut. Pij I. & Hieronymus Rodriguez in *compensato quest. regul. p. 106. num. 12.* ait in hoc casu contrahi irregularitatem, cum Sacerdos celebrat, Diaconus cantat Euangelium, & Subdiaconus Epistolam solemniter. † Vnde dicit Nauarrus *7. conf. 9. de Clerico exten. missal. in antiquis, alius conf. 7. de xrate, & qualitate*, in nouis Belletius *disposit. Cleric. part. 1. tit. de disciplina in reals §. 5. numer. 58.* Riccius in *decis. 1. vbi Archiep. de cap. polit. decis. 130. numer. 2. part. 4.* & alij ad incurrendam prædictam irregularitatem non sufficere Sacerdotali ordine ante legitimam xratem initium actus illi ordini conuenientes & deputatos exercere, si non celebrat; & videtur etiam eundem Barbosa alia dicentem *dicta allegat. 16. a num. 11.**

Circa prædictam constitutionem Pij I. & alias duo occurrunt dubia soluenda. Primum an qui bona fide ordinatur ante legitimam xratem inculpabiliter existimans se illam attingere, incurrat suspensus; ita vt absolute indigeat, si postea intelligat se ante tempus fuisse ordinatum. Et ratio dubitandi est; quia ex vi prædictæ constitutionis incurritur suspensio ipso iure in eo casu, quo secundum ius antiquum aliquis ellet suspensus ab ordine, sed secundum ius antiquum suspendendus esset sic ordinatus, etiam si non peccasset in sua ordinatione; ergo nunc etiam est suspensus ipso iure.

Contra vero sententia receptor est in puncto, de quo loquimur, nempe vt tantum ordinatus ante legitimam xratem prædictam, incurrat suspensionem, si id fecerit cum culpa lethali credendumque esse, vt habeat legitimam xratem si ignoranter ante illam ordines suscepit; & sic nec incidere in irregularitatem si ministrat in ordine sic suscepto, vt docet Nauarrus in *motu cap. 27. numer. 196.* & in cap. *accepti oppositi*, 8. numer. 34. de *restitut. spolia*. Bonacina de *Sacram. dispensatione* 8. *dist. quest. unica, puncto 1. numero 3.* Hurtado in *tract. de suspens. difficult. 3. numero 36.* Puzoset in *tertia parte, quest. unica de Sacram. Ordinis, dubio 17. numero 167.* Diana *resol. moral. parte 5. tit. 10. res. 32.* de quo infra latè dico in *vers. ad vltimam questionis partem*, cum multis Barbosa hic numero *fin. in dicto cap. 12. Trid. numero 3. in dicta allegat. 16. a numero 17.* cum infinitis.

Dubium aliud est an prædicta pœna suspensionis locum habeat in eo, qui ante legitimam xratem Episcopopus ordinatus est, quam idem Suarez *supra de censuræ dicta dispensatione §. 1. sect. 2.*

numera 29. resoluit, de qua dico infra sub vers. ad
tertiam.

12 Vnde inferitur, vt illi, qui bona fide suorum
parentum ante legitimam ætatem ordines sacros
susceperint, non afficiantur prædicta suspensionis
pœna; quia inculpabiliter id fecerunt nec
irregularitatem incurrant, si in ordinibus sic
susceptis ministrarent ex fundamento relato supra
in vers. circa, docent in terminis Quaranta verba
ordo, vers. quibus sic specialiter, Bonacina supra
puncto 5. num. 1. 3. vers. verum, Vgolini de off. Episcopi
cap. 26. §. 6. num. 5. vers. excipitur tamen primo
Bellerius de disciplina Clericali supra 9. §. num. 60.
Fellucius tom. 1. ar. 17. cap. 5. num. 34. Barbosa dist.
allegat. 16. num. 20. cum multis, & in dist. Trid.
cap. 12. num. 9. Couar. in clem. si iuratus p. 1. §. 2. m. 4.
& alij communiter, Barbosa hic num. 50. & ibi, in
vers. vnde. † Sed iusta interueniente ætate, recte
poterit ordinatus ante legitimam ætatem ordines
exequi sine aliqua absolutioe, aut dispensatione,
non obstantibus dictis constit. tenent Couar. sup.
cum aliis multis Barbosa dist. alleg. 16. n. 13. Diana
p. 3. ar. 4. ref. 191.

13 Ad tertiam quæstionem prædictam, an si quis susci-
piat Ordines minores, incurrat prædictam irregu-
laritatem, & videtur quod sic ex adductis supra
in cap. 11. quæst. 10. de ordinat. ab alijs Episcopo
à num. 4. tum etiam; quia per Trid. dist. sess. 3. c. 3.
vbi sic ordinati suspenduntur ab executione ordi-
num, si ritque irregulares, si ministrarent, antequam
obtinere licentiam à suo proprio Episcopo.
Deinde quia non est maior ratio quare per prædi-
ctam constitutionem Pij 11. suspendantur reci-
pientes ordines sacros ante legitimam ætatem,
quam debet etiam militare in recipientibus tantum
minores ordines, aut Tonfuram, cum tam sic isti
peccent præsumptiuè recipiendo ordines minores
quam peccant recipiendo ordines sacros ma-
iores.

14 Contra iam sententia est tenenda; nempe
per prædicta Bulla Pij 11. solum loquatur de re-
cipiendis ordinibus sacros extra tempora, vel ante
legitimam ætatem, aut sine literis dimissorijs, vel
sulis, quod est idem, cumque non loquatur de
prima Tonfura, vel de alijs ordinibus minoribus;
quo in casu, etiam stando in dispensatione iuris
communis non incurtebatur, sequitur vt nec hodie
ex prædicta Bulla Pij 11. vt laudat probat Nazarius
in manuali cap. 25. num. 70. & cap. 27. num. 242.
vbi etiam aliter solummodo Prum 11. suspendit
se ordinatos ordinibus sacris in dictis casibus, &
declarasse suspensionis ipso facto, atque irregulares
si celebrent, nec ibi mentionem fecisse de prima
Tonfura, aut de minoribus ordinibus, tenent etiam
Miranda in manuali Pralat. tom. 1. quæst. 39. ar. 7.
Henricus lib. 10. cap. 12. num. 2. in glossa
litera M, Zerola in praxi Episcop. p. 1. verbo di-
missoria. Toletus lib. 12. cap. 49. num. 5. Campanil, in
dieris, iuris Canon. Rub. 10. cap. 10. num. 6. quibus
addo Sayrum de consensu lib. 6. cap. 12. num. 9.
Suarez supra dispensatione 31. num. 23. Bonacina
de consensu dispensatione 1. quæst. 6. puncto 5.
num. 5. vers. quinto, & cum Saliedo, Marchino, Bel-
letio, Riccio, atque Diana, & Barbosa, dicta alle-
gat. 16. n. 14.

15 Ad quartam quæstionem prædictam, quid si ante
legitimam ætatem quis suscipiat ordines sacros
& ad hoc dubium respondebis ex dictis supra in
vers. ad primam. vbi quid de iure, & in vers. ad se-
cundam. Firmus de Offic. & sacris Eccles. Tom. I.

eundem: vbi quid per prædictam Bullam
Pij 11.

Ad quintam quæstionem prædictam de ordinato
cum ignorantia inuincibili, seu affectata, aut in-
culpabiliter, vel ut ex dictis sub vers. ad secun-
dam, verbo circa; sed vt nunc resoluam adverte
quod hic possumus distinguere inter ignorantiam
iuris, vel facti, secundum quæ latè dixi sub cap. 11
de excepti, etenim Suarez benè loquens de cens.
dist. disp. 31. sect. 1. sub num. 26. ait, quod si loqua-
mur de ignorantia facti, scilicet ipsius ætatis, non
sit suspensus; quia ex verbis constit. Pij V. relata
constat Pontificis intentionem fuisse excessum pun-
nere, dum loquitur ibi: *Qui in hac parte sunt, &
secundum, quæ inde generantur*: vnde sic ait, nos co-
muniem remissionem tali expiatione repræsentem,
&c. quæ omnia cessant interueniente prædicta
ignorantia.

Verum si loquamur ex ignorantia iuris, dicit
17 primo moraliter non posse admitti quod aliquis
ordinetur ante legitimam ætatem ex ignorantia
inculpabili existimat nullum esse ius, quod talem
ætatem requirat, vel putet v. g. nunc sufficere vi-
gesimum ætatis ad subdiaconatum; quia qui ad
susceptum ordinem accedit, tenetur hoc ius scire,
cum hoc difficultet inquam ab ordinandis igno-
retur, de quo etiam facile interrogantes à petitis,
& noticijs informantur. † Et videtur docere
18 Fuscus de vstratim lib. 2. ar. 28. num. 37. quia non
debet ignorare quod communiter omnes sui ordi-
nis sciunt; ob idque Riccius existimat talem
dispensationem esse obtinendam, & Bonacina de
consensu absolute docet disp. 3. puncto 5. §. 1. num. 21.
quod si aliquis ex ignorantia moraliter vincibili
ordinetur, ante legitimam ætatem incurrat suspensio-
nem; immò Hurtado de suspens. dist. 3. num. 36.
vt ordinatus sciens, aut ex ignorantia affectata
ante legitimam ætatem, aut extra tempora, aut
absque dimissorijs maneat suspensus ab ordine
sic susceperit per dict. extrauag. Pij 11. confirmatam
à Pio V. cuius mentionem facit Auila 3. p. disp. 5.
dubio 7.

19 Tamen alij existimant, vt sic ordinati, non solum
cum ignorantia inuincibili, sed etiam moraliter
vincibili, & causa nullam incurrat suspensio-
nem, nec celebrando irregularitatem: sic Potel.
in 3. p. ar. 4. ref. 192. Piz posuit in 3. p. quæst. vnic. de
Sac. Ordin. dubio 17. num. 167. vbi de præsumen-
te ordinem ante legitimam ætatem, faceret sus-
pensionem incurtere, notans bonam fidem, vel
etiam ignorantiam causam excusare à censurâ, in-
ferens, quod ille qui bona fide, vel ignorantia cras-
sa est ordinatus ante ætatem, quauis nequeat vt
ordine, antequam ad illam peruenerit, vbi tamen
peruenerit ad legitimam ætatem, possit eo vt
absque peccato, & violatione censuræ, quod di-
cit notandum pro vtijs, qui minus prudenter susci-
piunt sacros ordines ante legitimam ætatem, qui
non sunt statim censendi hanc censuram incurte-
re, & non posse vt ordine sine dispensatione,
cum ad legitimam ætatem peruenerint; sequuntur
Hurtado supra, qui videtur contrarius, Vallalobos
in sum. cens. ar. 12. diffinit. 11. num. 6.
Coniunc. de Sacrament. dispensat. 16. dub. 5. num. 36.
Diana part. 6. ar. 12. ar. 1. diff. 31. vbi loquens est
cum Hurtado de ignorantia affectata, quæ reuera
culpabilis est, & in ref. 12. vbi cum eodem Hur-
tado loquens de ignorantia inuincibili, aut cras-
sa causata.

20 Quare Suarez etiam tenet non dari in casu, de quo loquitur ignorantiam, quæ excuset à culpa; ait tamen quod si fingeretur casus; in quo ea inveniretur, excusaretur à culpa, & consequenter à poena; uno Navarrus ab eo relatus in *manuali dist. cap. 27. num. 59.* sentit sufficere quod interveniat ignorantiam, excusans à presumptione, & temeritate, etiam si non omnino excuset à culpa; quia in *prædicta Extravag.* ponitur verbum *presumpseris*, quod sibi probabile dicit Suarez, & ego sentio ex dictis *num. præcedentibus.*

21 Alius vero persequendo dubitat quod si quis ignoret iuris suspensionem, non inquam prohibitionem, iuxta dispositionem textus nostris & dictæ constit. Pij II. in qua specialiter posita est suspensio contra sic ordinatos in sacris, quæ quædam est dispositio extra corpus iuris, potuit de facili ab ordinando ignorari; etiam non ignorat secundum ius commune requisitam ætatem ad suscipiendum Subdiaconatum: & in hoc puncto dicunt incurrit prædictam suspensionem Covarr. in *elementis si fursum p. 1. §. 1. mem. 4. in fin. Navar. in dict. cap. accepta de restitut. spoliar. propos. 8. à num. 32.* Suarez *dist. disp. 3. t. de cens. sect. 1. a. num. 87.* Et ratio est; quia ignorantia solius poenæ non excusat, quominus incurrat ipsa poena, maxime in hac poena, quæ non pro contumacia, sed pro delicto fertur, quod tempore includit aliquam inobedientiam contra præceptum Ecclesiæ; ergo quamvis non sciatur poenæ percepta, quæ circa hoc lata sunt, & specialiter ignoretur illud, per quod talis poena imposita sit; nihilominus ratione delicti talem suspensionem incurri dicunt.

22 Videtur ergo dicendum quod ubi nulla esset culpa ex parte ordinantis, nullo modo contrahi prædictam suspensionem, ut si ignorans prohibitionem fecisset, quod verum credo respectu prædictæ constit. Pij II. sed respectu textus nostri aliud credo decisum, qui cum loquatur de minori tredecim annorum ordinato in Subdiaconum, de facili percipitur, ut talis ordinatus ignoret prohibitionem iuris, & nihilominus plectitur, ac puniatur, ut hic, quorum decisionum difficultas illa ponderata, non videtur in solutione, facili tamen ea, quæ sese offert est, ut Pius II. simpliciter, & sine ulla temporis præfixione, dicat suspensionem in perpetuum, ita ordinatum, donec absolatur, à Pontifice, quæ perpetuas non reperitur in tali ordinato de iure antiquo, iuxta decisionem textus nostri, cum tantum duraret suspensio, vel prohibitio ordinari, usque ad legitimam ætatem; in quo textus decisione nullum novum onus imponebatur, sed illud ipsum, quod ex ipso defectu ætatis sequebatur, iuxta factos Caones maiori quadam obligatione, & fortasse etiam sub nova poena irregularitatis imponenda, si eo tempore ministraret.

23 Vnde infero mirum non esse, quod tunc illa suspensio imponi posset, etiam illi qui sine culpa sua sic esset ordinatus; præsertim quia, ut dicit textus noster imponebatur etiam in iniuriam ordinantis, ibi: *Usque ad ætatem legitimam in iniuriam ordinantis suspendimus*, sed in suspensione, quæ nunc imponitur per Pium II. proceditur iure ipso, & fertur peculiariter ob delictum ipsius ordinari: sic Suarez supra sub *num. 28.* ubi dicit mirandum non esse, ut hic suspensio ab homine posset imponi sine culpa ordinantis, quia non prius

illam usum, quem iam haberet; pro illa inquam ætate non habebat usum ordinem, ut dicit Suarez addens id ad maiorem securitatem, & ad aliquam poenam ordinantis.

Notabis inquam quod ignorantia prædicta, quæ non excusat iuxta textum nostrum, excuset verò ad irregularitatem si quis in ordine sic suscipere minuitur: nam licet ipse re ipsa suspensus maneat, verum ignoret se esse suspensum ipso facto invincibiliter, ut ait Suarez, aut moraliter, ut supra retuli & sic ministrando non peccet, sequitur ut non incurrat irregularitatem eo quod non imponitur nisi in poenâ delicti, ut satis indicat verbum *presumpseris* adductum ex dicta constit. Pij II. & ex aliis, quare notant Aulla de *censuris p. 3. disp. 5. dub. 7. §. 5.* & Navar. in dicto cap. accepta de restitut. spoliar. quod licet aliquis incurrat suspensionem hæcque ordinatus est cum dolotamen si postea facta penitentia celebretur, credens id sibi licere, non incurrat irregularitatem; nam etiam ad hoc requiritur dolus imò addit Diana *dist. p. 1. tract. 10. ref. 32. in fine*, longè certius esse de irregularitate, quàm de suspensione, cum verbum *presumpseris* absque vlla dubitatione cadat super irregularitate; videbis quæ bene cum multis tradit Barbosa dicta allegat. 16. p. 1. a. num. 17.

Ad ultimam quæstionis partem ordinatus in sacris ante pubertatem, an teneatur continere, & negatiuam sententiam tuetur Sanchez de *matrimonio*, cum aliis ab eo adductis *lib. 7. disp. 30. n. 8.* nisi adeptus pubertatem, votum ratificet; ex eo quia votum solemne expressum in Religione approbata, ante pubertatem emissum non obligat, nisi post pubertatem ratificetur ex *cap. 1. cap. vltim. 20. q. 1. cap. ad nostram, de regularibus*; ergo fortius in voto implicito solenni ordinis recipientis sacros; argumento *Trid. sess. 25. de reg. cap. 1. §.* ubi cauetur votum expressum professionis non valere, usque ad decimum sextum annum expletum. ¶ Contrariam affirmatiuam tenent Basilus Pootius de *matrim. lib. 7. cap. 29. num. 15.* Martinus de *Sacrament. tom. 5. disp. 75. sect. 2. num. 23.* quia cum omne votum emissum ab habente usum rationis obliget, nisi ab Ecclesia sit prohibitum, sequitur valere, ut ordinatus contineat, cum tale votum non sit prohibitum. ¶ Diana verò p. 10. tract. 16. ref. 84. vtramque admittit sententiam, ubi inquit de duobus aliis dubiis, adducens Doctores pugnantes; nempe an sit validum votum, & inuvalidum matrimonii contractum ab eo, qui ordinem sacrum suscepit, ignorans annexum esse votum castitatis, & dicit validum esse votum. Et quid dicendum de suscipiente sacros ordines cum intentione non vouendi castitatem, & refert Doctores oppugnatōres.

QVÆSTIO II.

An irregularitatem contrahat, qui non expleto 24. anno, suscepit ordinem Presbyterij, aut in tempore interdictionis, vel sine titulo, vel sine dimissoriis ab alieno Episcopo, aut extra tempus statutum. Et an suspensus ex ordinatione ante legitimam aetatem, si canas Evangelium, Epistolamque in eadem missa, incurrat irregularitatem. Et an suspensus ex ordinatione ante legitimam aetatem, possit celebrare, illa completa, sine alia dispensatione. Vel an sufficiat dispensatio, desumpta ex tolerantia Episcopi?

S V M M A R I V M.

- 1 Ordinatus Presbyterio ante legitimam aetatem concelebrans cum Episcopo, variis est irregularitatem non fuit, n. 3. ubi de ratione, est hic contra, & sub n. 4. & 5.
- 2 Ordinandum Presbyterio concelebrantibus in ipsa ordinum alii cum Episcopo, pertinet applicatio Sacramenti.
- 3 Ordinatus ante legitimam aetatem, si non concelebrat, non fit irregularis.
- 4 Ordinatus ante aetatem Diaconatus, & Subdiaconatus, si celebrans cum Episcopo ordinante, canas Evangelium, & epistolam, non sunt irregulares, etsi sint suspensi, n. 5. & 6.
- 5 Suspensus ex ordinatione ante legitimam aetatem, ea impleta, qua diligentia probabitur poterit ministrare, n. 3. & 7. ubi nihil debeat prius absoluti suspensione, & n. 10.
- 6 Ordinatus ante legitimam aetatem incurrit duas suspensiones, unam ob debitum, alteram ob defectum aetatis.
- 7 Dispensatio ex tolerantia Episcopi, nimis sufficit, ut ordinatus ante legitimam aetatem possit celebrare.

AD primam questionis partem affirmativam sententiam, & opinionem, ut vetiorem tenent Couran. in cap. Alma Mater p. 2. §. 3. num. 5. vrf. 9. Salzedus ad Bernard. Diaz cap. 26. vrf. 5. qui ibi attestat se alios, & prudentissimos viros maxime de Societate Iesv. se alloquorum esse de hac re, & istam omnino firmasse resolutionem quam tenuerunt etiam Nauarrus conf. 4. in antiquis, alias conf. 3. de Clerico excommunicato ministrante, Bonacina de Sacram. disp. 8. quæst. unica puncto 5. num. 13. tum quia huiusmodi Sacerdos concelebrat hoc casu Episcopo ordinatus ex resolutione per D. Thom. in 3. p. quæst. 82. art. 1. & in 4. sent. disp. 13. quæst. 1. art. 1. ubi Palud. quæst. 4. art. 2. atque ideo simul cum Antistite eandem Hostiam consecrat, ut explicat Caietan super dicto articulo 2. quæstione 82.

¶ Unde docent Ludonici Martini in D. Thom. tom. 3. vrf. 12. de Sacram. Euch. disp. 38. sect. 3. n. 4. quem sequitur Diana eius verba referens p. 5.

trall. 14. vrf. 112. quod dum plures Sacerdotes simul consecrant, & consecrando simul unum, idemque missæ Sacrificium offerunt ad eorum quemlibet perinde pertinere illius applicationem, ac si solus offerret; quia quilibet est illius totius vera causa per se independentem ab alio, & possit independentem ab alterius voluntate illud integrè cui voluerit applicare, quod proinde fit à singulis applicatur diversis personis, proinde omnibus, quibus applicabitur; quia prodesse debet alicui, cum nulla ratio sit, cur vni possit, quam alteri: ita illi, quos ad litteram sequitur Barbosa in postura's allegat. 16. p. 2. num. 16. reprobat aliam negatiam à multis Doctoribus amplexam: vido alios, quos refert in cap. 12. Trid. sess. 23. de reform. num. 7. vrf. contra.

Verum cum ipse Barbosa in dist. cap. 12. Trid. 3. dicat, ut iam quæst. præcedens adduxi, ut ad incurrendam irregularitatem, celebrandum post suspensionem Conf. Pij II. de qua dixi ibi, non sufficiat Sacerdotali ordini ante legitimam aetatem initium actus illi ordini convenientes, & deputatos exercere, si non celebret, cum Nauarro, Riccio, Belletio, & Fr. Eman. supra relatis, dicens ibi num. 7. hinc provenire, ut irregularitatem non contrahat, qui non expleto 24. anno Presbyterij ordinem suscipit ex illa ratione; quia Ecclesia non reputat eam missam, quam tunc vni cum Episcopo ordinanter celebrant, ut docent Medina in sum. lib. 1. cap. 11. §. 3. Quæstio in forma Bullarj verb. Ordo vrf. amplius illa. Hentiquez lib. 14. cap. 3. §. 6. in fine, Suarez de cens. disp. 321. sect. 1. num. 71. Sayrus eodem tract. lib. 4. cap. 16. n. 23. & lib. 6. cap. 12. num. 11. Aulla in similibus lib. 3. disp. 5. dubio 7. vrf. dico secundo, Vgolinus, Naldus, Portel. Marc. Alter. Bellet. Marchinus, Marcel. Vulpeus, Laurent. de Franch. quos refert ibi Barbosa; imò videtur sequi; & sic in pastoralis eodem refertur supra; eos impugnare aciemus: & fundantur in ea, nempe ratione relata, cum illa actio ordinationis, videatur vnici tantum actus concursus; & veram resolutionem apprehendes ex adductis in vrf. ad secundam statim sequenti.

Ad secundam questionis partem quæ similis est ad resolutionem, ac præcedens; licet videam quod Hurtad. in tract. de suspens. diffinit. 13. n. 36. & Aulla de cens. p. 3. disp. 5. dubio 7. dist. 9. dico secundo, existimantes ordinati consecrantes simul cum Episcopo incurere irregularitatem; quia actiones canendi Evangelium, & Epistolam, sunt post perfectam ordinationem Diaconi, & Subdiaconi. † Sed Mercerus de Sacram. in 3. p. quæst. 24. dubio 7. ex Conflit. Pij V. dicens ferri rectam suspensionem contra illos, qui ante legitimam aetatem, aut extra tempora collationis ordinum decreta scienter accipiunt, ordines sacros suspensive ac ordinibus sic susceptis, addit notabiliter quod Sacerdos in ordinatione sua incurrens, hanc suspensionem, non sit irregularis consecrando simul cum ordinante, nec Diaconus tunc canens Evangelium, quia actus hi non sunt moraliter loquendo post ordinationem, quæ, durante officio, durare censetur, & docet Coninch. de Sacram. disp. 16. dub. 15. num. 36. notam Sacerdotem sua ordinatione incurrentem hanc suspensionem, non fieri irregularem consecrando simul cum ordinante, quia tunc non datus eius ordinatio perfecta est, & consequenter, nec suspensio perfecta incurrit, secus esse secundum aliquos de Diacono canente Evangelium in

eodem sacro; quia hæc actio ordinis sequitur post
6 perfectam ordinationem. † Sed Suarez proba-
bilis de *confessio disp.* 3. §. 1. num. 17. etiam tenet
de hoc actu tenendi Evangelium; quia hi
actus moraliter loquendo non sunt post ordina-
tionem quæ censetur durare, quandiu durat offi-
cium, ob idque sicut Diana reprehendit Hurta-
do falsam vocans eius sententiam ielatum *dist.*
p. 5. *trall.* 10. ref. 37. & merito etiam debuit non
sequi contrarium supra relatum à num. 1. cum Mz-
tatio in *dist.* ref. 112. & eodem modo debuit se non
corrigi Barbofa supra relato in *pastoralis sub dist.*
allegat. 16. sequens Diaman in *dist.* ref. 112. cum
ipse in *Trid. dist.* cap. 1. §. 3. num. 7. cum eodem
Diana *dist.* ref. 17. videatur sequi proximam iela-
tam sententiam, quam & ego sequor.

7 Ad tertiam questionis partem, an suspensus
ex ordinatione ante legitimam ætatem, possit ec-
celebrare, illa completa, abque dispensatione. Et
affirmativam sententiam docet Cordub. *casu* 144.
& Sotus in 4. *sentent. dist.* 25. *quest.* 1. art. 2. in fine,
cum Medina in *suppl. ad conf. lib.* 1. cap. 11. §. 8.
verum Hieronymus Rodriguez in *comp. quest. reg.*
ref. 106. num. 14. Henriquez lib. 13. cap. 38. n. 1.
in *glossa* lxx. F. Bonacina de *conf. disp.* 3. *quest.* 1. *ques-*
tione 1. & alij negativam tenent sententiam, quos
sequitur Gomez in 1. p. *trall.* 5. de *suspens. disp.* 4.
etiam ubi dicit quod durat hæc suspensio, etiam
post completam ætatem, donec per Papam rela-
xetur, aut si sit occulta per Episcopum, aut etiam
in foro conscientie per Bullam: & notat, vt
quavis iste ante complementum ætatis absoluatur
ab hac suspensioe, adhuc non possit in ordi-
ne ministrare.

8 Vnde Barbofa in *pastoralis dist.* *allegat.* 16. p. 2.
num. 15. ait quod ordinatus ante legitimam æta-
tem, si terneret ordines recipit, vt necessarium ei
vt prius, quam ordinem exerceat, à suspensioe
absolvatur, nec ante etiam si attingat ætatem per
sacros Canones, & S. Trid. Concilij requirunt,
abque absolutione predicta, possit alium ordinem
suscipere, aut in suscepeo ministrare: ita cum Mi-
randa, & cum Lecana in *summ. quest. regul.* cap. 14.
num. 2. in fine, ubi ait vt non sufficiat dispensatio
desumpta ex tolerantia Episcopi per longum tem-
pus; quia cum non probetur illius scientia de
huiusmodi mala promotione, non operatur tolerantia;
sed idem Barbofa ibi cum multis, & *alleg.* 39.
post num. 49. *verf.* 10. dicit vt possit per Episcopum
dispensari, si huiusmodi delictum promotionis, sit
occultum, licet celebratio sit publica.

9 Alij inquam distinguunt dicendo quod si quis
inculpabiliter ante legitimam ætatem susceperit ordi-
nem, etiam si in ætate legitima, possit absque
incurfu irregularitatis exercere actum sui ordinis;
quia Pontificis intentio fuit, vt reprimere tali ca-
sitatione temeritatem, sic delinquentium. Verum
si susceperit culpabiliter, vt si sciebat verum; li-
cet nesciret impositam censuram, ait vt indigeret
suspensionis relaxatione; licet iam penitentem ad
legitimam ætatem, iuxta constitutionem præfatam
Pij II. sic Tolentis lib. 1. cap. 49. num. 4. Suarez de
conf. disp. 3. §. 1. num. 25. Avila p. 3. *dist.* 7. *art.* 8. &
10 9. Nauarrus cap. 27. num. 155. & alij, † imò idem
Suarez, & Nauarrus sententiam, vt possit si suspensus
excusari ab irregularitate, si ternerat quidam sus-
cepit ordinem, si facta penitentia illius male sus-
ceptionis bonafide credens iam ob legitimam æta-
tem sibi licitum esse ordinis exercitum, actum
exerceat; eo quod carentia presumptionis, pos-

sit excusare ab irregularitate, etsi à suspensioe
non excuset, vt iam dixi, sicut scpe bonafides ex-
cusat ab irregularitate, quæ non excusat ab ex-
communicatione, iuxta glossam in *cap. scilicet de sen-*
excommunic. lib. 6.

Notant verò idem Suarez *dist. disp.* 3. §. 1. *sect.* 3. 11
num. 4. Postel. verbo *ordines sacri* num. 12. Hierony-
mus Rodriguez, *suprà*, Diana *dist.* p. 5. *trall.* 10.
ref. 34. in fine, quod iste talis ordinatus ante legiti-
mam ætatem, incurrit duas suspensiones, vnam
ob defectum, alteram vero ob defectum ætatis,
ac proinde absolutus à prima, non censetur ab-
solutus ab alia, nec possit ministrare, donec attingat
legitimam ætatem. Item notabis vt non
hæc irregularis ante legitimam ætatem ad Sacerdo-
tium promotus, si exerceat actus solum in Sacer-
dotio constitutus convenientes, & Sacerdotali ordini
deputatos, modo non celebret, vt iam dixi supra;
sequitur Barbofa *dist. allegat.* 16. *sub* num. 15. in *fine*,
& probat cum Nauarr. *conf.* 9. de *Clerico ex-*
communicato in antiquis, alius de ante, & qualis, in
num. 5. Et Eman. in *summ. p.* 1. cap. 106. *conclus.* 1. &
quest. regul. 2. *quest.* 23. *art.* 12. Bellet. *dispensat.*
Cleric. p. 1. *tit.* de *dispensat. Cleric.* §. 5. num. 58.
Marchin. de *Sacrament. trall.* 1. part. 1. cap. 3. *num.*
14.

Ad quartam questionis partem an sufficiat dis-
pensatio desumpta ex tolerantia Episcopi; res-
pondeo ex dictis supra *sub vers.* ad tertiam in fine
illius numeri.

QVÆSTIO III.

An suspensus propter ordines susceptos
ante legitimam ætatem, possit exerce-
re ordines alios iam rite susceptos.
An pena suspensionis locum habeat in
eo, qui ante legitimam ætatem Episco-
pus est ordinatus. An regulares ipso
iure suspensi sint sicut & Clerici, qui
ante legitimam ætatem sacros suscep-
erunt ordines. Et an Prælati regulares
possint eis impertiri dispensationem, vt
ministrarent. Et an suspensus ab aliquo
ordine, si ascendit ad superiores absque
eo, quod illos exerceat, efficiatur irre-
gularis. An gaudeat privilegio fori,
qui ordinatus est ante legitimam æta-
tem. An suscipientes primam Tonsu-
ram, & ordines minores causa evan-
dendi iudicium seculari, peccent mor-
taliter?

SVMMARIVM.

- 1 Ordinatus ante legitimam ætatem, etsi suspen-
datur, non tamen prohibetur ministrare
in ordinibus rite antea susceptis. n. 2.
- 2 Episcopum ordinatum ante legitimam ætatem,
non incurrit suspensionem Bullæ Pij II. n. 4.
& n. 5.
- 3 Suspensus generaliter laici, non comprehendit
Episcopos, nisi eorum fiat iudicio spe-
cialis.
- 4 Regulares ordinati ante legitimam ætatem, ve-
rius

quis est ut in arant suspensionem, sicut alij Clerici, n. 8.

7. Constitutio, quæ loquitur de Regularibus solum, non comprehendit Clericos seculares: ut intelligitur, ut n. 8.

8. Regularis virtute suam privilegium, nequeunt ordinari ante legitimam aetatem.

10. Dispensare non possit Prelatus regularis, aut Episcopus cum subdito ordinato ante legitimam aetatem, n. 11. & 12.

12. Absolutus per Episcopum à suspensione contrahit ob suspensionem ordinum, non potest ante illam in suscipiendis ministrare ob irregularitatem ex defectu aetatis, in qua Episcopus non dispensat.

13. Suspensus ab aliquo ordine si ascendat ad Superiores absque eo, quod eum exerceat, verius est, ut non fiat irregularis, n. 14.

15. Ordinatus ante legitimam aetatem, non ideo amittit foris privilegium, n. 16.

17. Ordinatus prima Transgressione, ut fugians seculare Iudicium, peccat.

AD primam questionis partem videtur respondendum ex iam adductis supra; nunc vero inuenio quod Nanarius, & Frater Emanuel Rodriguez, quos sequitur Villalobos in *summa*, tom. 1. ar. 2. d. d. d. c. d. 11. num. 2. docent manere suspensos post Extravag. Sixti V. ab omnibus ordinibus iam susceptis; quia ait: *Ex eodem Clericos post hoc male promotos ab excommunicatione, ministerio, & excommunicatione suspenderunt. Et ab omni se, & facultate ascendendi ad alios superiores perperno suspensos declaramus.* Sed Scotius in *Constit. Parisiensis*, 39. Theorem. 109. quem sequitur Diana p. 5. ar. 10. ref. 35. cum Henriquez, & Aula tenent huiusmodi suspensionem impedire solum vsum ordinis male suscepti, & in quo delinquit, & consequenter etiam ne ulterius ascendat, non autem ut vitaret ordine inferiori, si legitime illum suscepit, ut indicant verba Bullæ huius: *Si suspensione duraverit, in eodem ordinibus ministrare presumptoribus, et ipso irregularitatem incurrant;* in eodem ordine suscepti male suscepti, quibus suspensi sunt, & non in quovis ordine, ut etiam iure antiquo suspendebantur ab executione ordinis male suscepti, ut dicit glossa in cap. consuetudinis hoc 11. & Trid. sess. 4. de reform. cap. 2.

Ad secundam questionis partem an suspensionis pena, de qua hic, & in constitutione Pij II. iam relata in præcedentibus questionibus, incurritur ab ordinato in Episcopum ante legitimam aetatem, sicut ab ordinato in sacris, & licet ætas post Episcopum creandis sit annorum 30. ut dico infra sub Rub. de iur. ordinand. & Episcoporum ordo secundum Canonistas, ut adduxi in Rubric. huius tituli, sit distinctus ab ordinibus Presbyteri, Diaconatus, & aliis. Et ob id dicendum esse, ut incurritur creatus Episcopus in penam suspensionis, ante illam aetatem ordinaretur. Sed adhuc existimo penam Pij II. & constitutionem textus nostri, non extendi ad Episcopos.

Primo quia talis constitutio non loquitur de Episcopo, nec textus noster; deinde quia, etsi sit ordo Episcopatus; tamen eius collatio propter excellentiam dicitur consecratio potius. Deinde quia ille particula *interdixit extra tempora* & similes non accommodantur Episcopatu, ut colligitur ex adductis sub cap. 1. n. 2. & 3. & sub c. 11.

nam etiam quia illa suspensio generaliter lata non comprehendit Episcopos, nisi eorum fiat specialis mentione, iuxta doctrinam textus in cap. quia periculofum de sent. excomm. lib. 6. & aliis in casibus. Et hanc sequor cum Suarez de cons. disp. 11. sect. 1. n. 29. non enim de iure constitutio Pij II. debet extendi ultra expressa, cum sit penalis.

Ad tertiam questionis partem an Regularis suspensibili sine ordinari ante legitimam aetatem, sicut Clerici, & videtur negativè respondendum, cum istis nihil ad ordines sacros recipiendos, non sit necessarius sicut prærequiritur in Clericis secularibus assumendis ad ordines sacros, secundum ea, quæ adduxi in dist. cap. 11. Joctm. quæst. fin. Demde, & sic terminis, quia hæc pena solum in Bulla Pij II. reperitur in dicta contra Clericos, ut patet ibi, nonnulli Clerici, sed Monachi, & Clerici sunt dicta, ut patet ex Rub. & in ne Clerici, vel Monachi. Ergo sicut constitutio, quæ loquitur de Regularibus solum, non comprehendit Clericos seculares, ut dicit expresse Clem. 1. nunda glossa verbo Religiosi, de rebus Ecclesiasticis, vel non, Belletus d. 1. c. 1. v. i. de disciplina Clericali §. 1. num. 5. ita etiam Religiosi in constitutione agente de Clericis, non veniunt, præcipue in materia non favorabili, Bellet. dist. §. 2. num. 2. Abbas in cap. 2. num. 7. ne Clerici, vel Monachi, & in c. 1. num. 9. de iur. cum.

Sed dicendum est prædictam suspensionem incurrit etiam ordinatos regulares in sacris ante legitimam aetatem, quia etsi quantum ad alia quàm maxima sit differentia inter Clericos, & Monachos, siue regulares, maxime quando agitur de materia, quæ, vel tantum concernit Clericos, vel tantum Monachos; tamen quando materia est quæ equaliter recipit vtrumque, & alterum, qualis est ordinum materia, ut scilicet non recipiantur extra tempora ante legitimam aetatem, vel sine litteris dimissorias, nulla priorius, nec debet esse inter ipsos differentia, quia prohibitionis ratio omnes æquè comprehendit, nec impedit, ut Pius I. vltis tantum fuerit nomine Clerici; quia ex quo expresse Monachos non exclusit, seu eosque regulares nominavit, sive ex eo quia Clerici nomen in hoc sensu vniucum est, & nomine, & definitione convenit, ac comprehendit Clericos, tam regulares, quàm regulares. Sic docuerunt hanc sententiam Fr. Emanuel Rodriguez in *summa* p. 1. c. 156. & in quæst. regul. tom. 3. quæst. 24. ar. 2. Portel. in d. b. regu. verbo ordines sacri, num. 13. Riccius in *Curia Episcop.* de cap. dec. 130. p. 4. Barbosa in *pastoralis* p. 1. alleg. 16. num. 26. cum Lezana, & Miranda, & ideam in *Trid.* sess. 13. cap. 8. de reform. num. 11. Sayrus de cons. lib. 6. cap. 12. num. 14. & 15. de off. Episcop. c. 10. §. 1. n. 2. Hurtad. de Sac. tom. 1. tract. de ordinat. dist. 1. v. 1. & ad vltimæ, Marchinus de Sac. ordin. ar. 1. p. 5. c. 3. num. 6. Tambur. de iure Abbatum tom. 3. dist. 5. quæst. 11. num. 73. & Miranda in *manuale Prælatorum* tom. 1. quæst. 39. ar. 1. vbi dicit se nescire de aliqua conceptione, quæ id concedat regularibus post Trid. Concil. Vide eundem Barbosa dist. alleg. 16. vbi ait cum multis num. 1. vtr. regulares, non posse vitare suorum privilegiorum ordinari ante legitimam aetatem multis probans.

Ad quartam questionis partem an Prelatus regularis possit dispensare cum suo subdito ante legitimam aetatem ordinato: & Caputius ad commentum verbo ordines sacri, folia 187. tenet huiusmodi

modi Prelatum non posse dispensare, vel absol-
vere ordinatos ante legitimam aetatem; imò nec id
posse Episcopos, citans ad hoc glossam in *clau-*
si. de aetate, & qualitate ordi. Syluester, & Nauar.
& sequitur Sayrus de *conf. lib. 6. cap. 12. num. 13.*
& 14. subditi privilegia concessa Prelatis, vt dis-
pendent cum subditis esse derogata per Concil.
Trid. *dist. sess. 23. cap. 12.* pariter resolvens solum
Papam non verò Episcopum posse in hoc dispen-
sare, quod verum credo, iuxta quæ dixi supra *sub*
quæst. 12. vers. ad tertiam, nisi in casu, de quo ibi,
in quo dispensat Episcopus, Barbosa docet etiam
contra Portel. supra dicta *allegacione 16. numero*
fin.

- 12 Verum prædictus Portel. in *duo regular. verb.*
ordinis sacri suspensio. num. 14. & Hieronymus Ro-
driguez in *compend. quæst. regul. ref. 106. n. 26.*
sequitur Diana p. 1. *q. 10. ref. 12. in fine*, posse dicunt
Superiores regulares absolvere suos subditos sic
suspensos: idemque dicendum de irregularitate
sic contracta, de quo Henriquez *lib. 24. cap. 20. n. 3.*
& Becan. p. 4. *conf. 37. in respons. casuum consent.*
vers. auctor. dicitur. Barbosa in Trid. qui videtur si-
bi contrarius *dist. cap. 12. sub n. 12.* vbi etiam dicit
huiusmodi suspensionem posse tolli ab Episcopo
post sufficientem emendationem, & punitionem
iuxta in prædicta Bulla Pij 11. non reperitur re-
servata, vt tradunt Suarez de *conf. dist. disp. 31.*
sect. 1. n. 32. Bonacina de *sac. disp. 8. quæst. unica*
puncto 1. n. 11.

- 12 Vnum tamen notat Bonacina *dist. puncto 1. n. 13.*
vers. secundo. Garcia de *benef. part. 2. cap. 5. nu-*
mero 51. vt qui absolutus fuit per Episcopum à
suspensione contracta ob suspensionem ordinum,
non possit ante illam in parvis ordinibus mini-
strare, non defectu suspensionis, quæ supponitur
ablata, sed ob irregularitatem ex defectu ætatis,
in qua Episcopus non dispensat. Videbis quæ
dicit Aegidius Tullench. de *Sacram. quæst. unica*
lib. 6. dubio 10. a num. 5. vbi de suspensione contra-
cta ab ordinato ante legitimam aetatem, & *num. 9.*
vbi de dispensante, & in *num. fin.* vbi de dispensa-
tione respectu Regularium.

- 13 Ad quintam questionis partem an suspensus
ab aliquo ordine, si ascendat superiores abso-
lueo, quod illos exerceat, efficiatur irregularis: in
quo dubio, quis satis ex *quæst. 1. & 2.* assumitur
solutio, hic tantum referam Doctores pugnantes,
& quod fiat irregularis docent Maiol. de *irregula-*
rit. lib. 4. cap. 34. num. 1. & 2. Couarrus in *cap. Alina*
14 *Matier p. 2. §. 3. vers. 7.* † Sed contrariam se-
quuntur opinionem Barbosa in *pastorali p. 2. alle-*
gat. 16. num. 15. in fine, cum Vulpes in *praxi indi-*
ciali fer. Ecclesiast. cap. 8. num. 32. Sayrus de *conf.*
lib. 4. cap. 16. num. 22. quorum sententia videtur
prædictabilior.

- 15 Ad sextam questionis partem videtur respon-
dendum ex dictis supra in *cap. 1. sub quæst. 10.* vbi
in ordinatus sine titulo beneficii, aut Patrimonij
eo quod suspensus sit, non gaudet fori privilegio
in quo puncto tenent sententiam negativam Ber-
nardus Diaz, Rolandus, & Cassaneus, quos citat
Peteira de *manu Regia p. 1. c. 16. num. 18.* Valquez
16 *allegat. 45. num. 20.* † Tamen venio est de iure
sententia contraria, quia talis est verè ordinarius,
cui verè fuit impellus character: sequitur Diana
p. 4. *tr. 1. ref. 26.* vbi notat etiam Clericum ordina-
tum per simoniam, vel ab Episcopo, qui erat im-
peditus ordines conferre aliquo iuris impedimen-

to, nempe excommunicationis, suspensionis, inter-
dicti &c. gaudere fori privilegio.

Ad septimam questionis partem absolute af-
firmat peccare ordinatos prima Trid. aut mi-
oribus, vt fugiant seculari iudicio, Magister Ge-
thius in *suos thesaurus anima tom. 2. verbo Clericum,*
quæst. 10. colligens ex *cap. 4. Trid. sess. 23.* sed
Diana cum inhiis *part. 10. trall. 16. ref. 61.* con-
trariam negativam tenet carpens Gethium; eo
quod Dianam ipse improbauerat aliter in loco
disputantem, & affirmantem. Dicit enim Diana
quod etsi affirmativa Gethij sit probabilior sen-
tentia, sit etiam probabilis negatiua, quam do-
cent cum infimis Naldus in *summa, verbo Ordo*
num. 15. Bonacina de *hoc Sacram. disp. 8. quæst.*
unica, puncto ultimo. Elcobat in *7. theologia Me-*
rali trall. 7. exam. 8. cap. 4. num. 77. & alij relati
à Diana, vide *cap. 6. de aetate, & qualitate in qua-*
sitione 1.

QVÆSTIO IV.

An Episcopi ordinantes aliquos ante legiti-
mam aetatem, incursant suspensio-
nem nostri textus. aut Bulla Pij 11. la-
tam, etiam aduersus sic ordinatos in
sacris. Et quare conferens infanti Tom-
suram ab illius collatione, tantum sus-
pendatur, & conferens eidem Subdia-
conatus ordinem, non tantum à colla-
tione illius, sed etiam à ceterorum
suspensione dignus sit. Et à quo talis
auferatur suspensio?

SVMMARIVM.

- 1 Ordinans Infantem in Diaconum dignus est
suspensione, sed non prohibetur ministrare
in ordinibus, quos contulit; sic vt fiat ir-
regularis, numero 1. expendi vt numero 4.
& 5.
- 3 Ordinans Infantem in sacris ante aetatem, qui
postea durante suspensione auerter ordinari
alium, fiet irregularis.
- 6 Ordinans Infantem tonsuræ ante legitimam
aetatem, mitam punitur, quàm ordinans
Diaconum.
- 7 Suspendio ordinari ante legitimam aetatem, à
quo auferatur, remittitur.

Ad primam questionis partem iam aliquid
dixi in principio primæ questionis, & non-
nulla tradit Barbosa hinc numero 2. & 3. nunc bre-
uiter iuxta textum nostrum dico quod ordinans
Infantem in Diaconum, dignus est suspensione
à collatione ceterorum ordinum; sed hæc sus-
pensio, vt de ordinato iam supra dixi *q. 1. & 3.*
non incurrit ipso iure, stando in dispositione
textus nostri, & aliorum iuris antiqui, vt docent
Maiol. de *irregularit. lib. 1. cap. 30. numero 9.* Ta-
bierna verbo *Ordo 3.* Barbosa *ibid.* & in *pastorali*
p. 2. c. 16. n. 7. & 8.

Vnde dici debet vt non incurrit irregulari-
tatem, si in ordinibus, à quorum collatione erat
suspensus, ministraret; & Rebuffo in *praxi*
benef.

beneficiis de Clericis mal' promissis, remissis. Quia in summa Bullar. verb. Ordo, in p. p. v. c. l. A. & quod si per dicta suspensione durante auderet alium ordinibus initiare, fieret quidem irregularis, quia suspensus à collatione ordinum suos conferendo, irregularitatem contrahit, ex Sylvestro verb. Suspendio num. 5. v. c. l. v. v. v. ab ordinat.

Verum cum Trid. Concil. sess. 23. c. 12. nullam in hoc casu apponit penam nec constitutio Pij II. & cum altera Sixti V. quæ in illa loquebatur, redacta sit ad terminos iuris communis, per Clement. VIII. in sua constit. incipit Romanum Pontificem, p. dicit. Kalend. Martij 1595. v. c. l. referatur in floribus decisionum sub hoc tit. decisio. 27. sequitur ut etiam hodie viget respectu ordinantis Episcopo suspensio decreta per textum nostrum, v. c. l. sentia Barboia diff. allegat. 1. c. 1. num. 9. & idem dicto num. 7. ait, ut per Bonifacium VIII. in cap. finibus tit. lib. 6. sit decretum, quod conferens Tonfuram Infanti, nequeat per annum alteri Tonfuram conferre, tenent Henriquez lib. 3. cap. 38. §. 1. lit. O, Valer. Reginald. in praxi fori p. 1. lib. 32. tract. 2. num. 61. Bonacina de cens. diff. 3. quest. 6. p. 1. c. 1. num. 25. in fine, Marc. Alciatus eodem tract. 2. diff. 16. de suspens. cap. in princ. idem Barboia p. 3. allegat. 111. num. 4.

Ad secundam questionis partem quare pena conferens Infanti primam Tonfuram sit mitior, quam Diaconatum bene disputat Campanillus omnino videndus in diversis iuris Canon. Rub. 7. cap. 4. num. 2. vbi multis auctoritatibus rationem redditur, & videtur esse efficacior, quia qui Infanti audet conferre Diaconatus ordinem gravius multo peccat, quam conferens eidem primam Tonfuram, ut colligitur à differentia gradus ordinum, ac precellentia eorum, iuxta distinctionem, quam facio infra in Rub. de a. t. & qualis ordinis, ut iam etiam supra dixi.

Ad tertiam questionis partem à quo talis aucturitate suspensio, respondetur: ex adductis supra quest. p. c. d. v. c. l. ad quatuor, & §. 2. v. c. l. ad tertium, applicando quæ supra adduxi in cap. 11. quest. 11. v. c. l. ad secundam, & à num. 1. & Barboia in cap. sequenti sub num. 2. multis probat, ut Episcopo denegetur dispensandi facultas, nisi quando tacite, vel expresse ei conceditur, de quo alibi: & leges bene declarant eundem de officio Episcopi allegat. 33. p. 2. a. num. 19.

Ad Text. in Cap. Dilectus XV. hoc titulo.

P R A E M I S S I M.

S V M M A R I U M.

- Episcopus plures ordines conferens eodem die etiam de mandato Metropolitani suspenditur.
- Superiori obtemperandum non est quando imperat apertè iussum.
- Testi vario non adhibetur fides.
- Interstitiorum questiones, & de dispensatione eorum hic resumiuntur, & n. 5.
- Periculus est propria voluntate contraveniens iuramento.

6 Pontifex ordinans Infantem ante usum rationis, non quærit cum reddere habilem ad matrimonium.

Denotat Pontifex hic quod Episcopus eodem die plures ordines conferens sacros, etiam de mandato Metropolitani suspenditur. Occasione huius deviationis possemus longe agere de materia interstitiorum ad ordines, hoc est de tempore, quod debet interponi de receptione v. g. Subdiaconatus ad Diaconatum, & de isto ad Præbiteratum. Tamen quia de hoc puncto iam egi supra in cap. quidam 8. hoc tit. adeo ad ibi dicta recurres.

Et in v. c. l. ipsi obtemperare non debuit ex hoc notat Barboia h. c. 3. superius obtemperandum non esse, quando imperat aliquid apertè, & manifestè iussum, aut quando constat esse tale quod iuxta potestatem limites excedat: sic ex Gregorio de Valentia tom. 3. diff. 3. quest. 3. p. 2. Aldrete de religiosa disciplina runda, lib. 2. cap. 4. Vnde occasione huius dicti adiunges plura, quæ dico infra sub tit. de maiestate, & obediencia: & poteris applicare alia pleraque, quæ latè scripti sub cap. v. c. l. de i. d. c.

Et in versibus sequenti variis ex hoc notat Barboia num. 4. testi vario, & ibi contrario non esse fidem adhibendam, sic cum Claro, Farinacio, Cardofo, Menochio, & Riccio. Sed quia ego ad sanctorum scripti in cap. per nos 10. de probat. a. quest. 3. & in cap. litteras 13. de presump. idè ad ibi dicta recurres.

Ad questionem de oblatione interstitiorum Suarez de cens. diff. 31. sect. 1. a. num. 22. 20 fiat irregularis ministrans in ordine suscepto, dixi in c. 14. quæ causa sufficit ut Episcopo dispense in interstitiis ad Missam, Diana p. 4. tract. 4. res. 1209. an dispensatio interstitiorum pertineat ad Episcopum quoad regulares, Diana p. 5. tract. 2. res. 32. ad alium res. 112. ad alias p. 9. tract. 3. res. 28. & res. 158. ad alias p. 6. tract. 8. res. 23. qualis potestas sit ad dispensandum in criminibus Clericorum, Barboia in cap. 4. de iudiciis a. num. 75. vbi ego dixi circa finem, & quod qui propria auctoritate contrahit iuramento, periculus sit per hunc textum, Gratian. regula 209. de quo dixi latè in c. b. r. m. 1. de interst. ando: ad textum nostrum, Riccio c. l. 1. §. 6. expendens Trid. in c. 11. sess. 23. de res. m. circa ordines minores conferendos etiam habito interstitiorum tempore, de quo iam dixi in c. 8. an Episcopus beneficii possit dispensare in interstitiis, Diana p. 8. tract. 8. res. 21. & an id possit cum suo familiari trienniali, ibi. res. 35. vide supra sub cap. 3. §. 5. & 11.

Pro complemento poteris materiam textus nostri questionem sequentem applicate, An Pontifex possit Infantem ante usum rationis ordinibus iniuratum, reddere habilem ad matrimonium, de qua dico infra in cap. 1. qui Clerici, vel veneneti, interim videbis Sanchez de matrim. lib. 7. diff. 30. num. 5. Suarez de religione tom. 3. lib. 9. cap. 17. dubio 2. num. 19. Valquez Coniug. & alios relatos à Diana p. 5. tract. 1. res. 43.

Ad Text. in Cap. Consultationi
XVI. hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Inscriptor respondens consultationi, non introductus in novum, sed communiter ostendit, & n. 1.*
- 3 *Intellectus deducens intra contra suam naturam, facti fugendi.*

DE materia huius textus dixi supra 29 cap. 1. & 3. hoc ut aliquid in cap. litterae 13. Et quatenus in vers. *Charactere* Barbosa num. 3. ait ut recipiens ordines extra tempora constituta ad sacros ordines, recipit Characterem, dixi iam in dictis iuribus, & in dist. cap. 8. item & in cap. *non est compas*, ubi idem dixi de ordinario ante legitimam aetatem. † Et in glossa vers. *poterit*, notat quod quando iurillatior respondet consultationi, non introducit ius novum, sed ius commune ostendit, ubi scilicet respondens consultationi, determinat illam per ius commune; ob id applicabis *quasi* 1. cap. 1. *de iudicio*, † & cum Navarro hic idem Barbosa notat fugiendos esse intellectus deducentes iura contram suam naturam: & videbis aliqua sub cap. 5.

Q U A E S T I O I.

An ordines Regularium habentes privilegium, ut possint ordinari Regulares extra tempora, possent eo usi, ubi Concilium Tridentinum receptum est. An superior Regularis differens ex industria mittere subditum ad Episcopum Diocesannum ordinantem, ut postea illum mittat ad alium Episcopum, peccet mortaliter, & incurrat penas flante decreto Clem. VIII. 1596. sub die 15. Martij. An pro Episcopo in dispensatione interstitionum, cum Regularibus sufficiat sola attestatio superiorum. Et an Pralati possint quoad interstitia dispensare cum suis subditis, ut ordinentur extra tempora?

S V M M A R I V M.

- 1 *Ordines Regularium, ut possint ordinari Regulares extra tempora, videntur privilegio concessi, ut n. 2. & 3.*
- 3 *Privilegium Clericorum Regularium ut possint ordinari extra tempora ad Subditos referuntur.*
- 4 *Pralatus Regularis differens licentiae suam subditum, aut illius mutans, ut ab alio ordinatur Episcopo, quoad precat, sine non; num. 5. 6. & 7. ubi num. 8. excusatur, si habeat Episcopus examinatoris valde rigidi.*

- 6 *Argumentum de parvi ad peccata non valet.*
- 8 *Pralatus quia suis subditos regulares, l. cale, constituit in Diocesi Episcopi, qui non habet iam rigidos examinatores ad ordines.*
- 9 *Pralatus mittens subditos suos ordinandos alibi, nunc incurrat penas decreti Clementis VIII. n. 10.*
- 11 *Penas positae in decreto Clem. VIII. contra Pralatos Regulares differentes, aut mutantes subditos, ut ab aliquo Episcopo ordinentur, non incurrunt ipso facto, & quid in conscientia, n. 12.*
- 13 *Sesuita habens privilegium ascendendi ad ordines superiores, etiam si nondum instrueretur in suscepiu, qui seminat alia reguliones, n. 14. ubi quid de dispensando in interstitiis, & n. 15. & n. 19.*
- 16 *Pralati regulares in interstitiis, qualiter dispensent cum suis subditis ad ordines. Et nunc hac facultas sit ablata ab eis n. 17. & 18.*
- 19 *Morus proprius Sixti V. contra male promotores.*
- 20 *Greg. XIII. privilegium, ut Religiosi ordinentur extra tempora.*
- 21 *Religiosi quando queunt ordinari ex privilegio in tribus diebus festis, de quibus festis intelligatur.*

AD primam questionis partem, negativè respondet per dispositionem Trid. in dist. c. 8. sess. 2. 1. de reformat. & per constitutiones Pij II. & Sixti V. *Lezana in summa quasi. regal. cap. 1. 4. n. 19.* eo quod ipsum Concilium sess. 2. cap. 22. precepit omnia, & singula in suis decretis contenta observari à Regularibus, non obstantibus quibuscumque privilegiis. † Tamen Ioannes Praepositus in 3. p. de Sacram. Ordine dubio 15. num. 156. Diana p. 5. traill. 13. resol. 17. idem p. 3. traill. 2. resol. 3. 1. Celsitinus in compendio Theologia moralis traill. 8. cap. 4. affirmativam docent contra Lezanam dicentes ut possint Pralati Regulares vii suis privilegiis; & quod generalis illa derogatio sit applicanda locis Concilij, in quibus derogatur privilegiis Religiosorum; non vero, ut se extendat ad omnia decreta, quae etiam sine derogatione privilegiorum edicta sint: & hoc sensu dicunt velle Sanctam Synodum omnia praedicta decreta servari, etiam cum derogatione privilegiorum, quoad ea in aliquo decreto posita sunt ad maiorem inculcationem particularium, non inquam ut respiciat ea decreta, in quibus non fuit derogatum privilegiis.

Imò & in compendio Clericorum Regularium sic habetur cum licentia, & dispensatione admodum P. R. Generalis posse suos Religiosos suscipere ordines etiam sacros, & etiam Presbyteratus extra tempora à iure statuta, tribus tamen diebus Dominicis, vel aliis festis etiam continuis à quocumque Antistite, non obstante Trid. Concilio; idemque per Gregor. XIII. concessum fuit Patribus Iesuitis, quae incipit pium, & orle sub die 22. Septemb. 1582. Pontif. sui ann. 11. & alius inquam Patribus hic communicatum nulli affirmat idem Diana videndus dist. p. 3. traill. 2. resolutione 31. de quo dixi supra, sub cap. 5. & sub cap. 12.

Ad secundam questionis partem, etiam negativè respondet Bordonus in cons. regular. tom. 2. ref. 67. num. 39. eo quod in decreto Clem. VIII. possunt

possunt spectari dux transgressiones. Prima quando Prelatus regularis licentiam suam subditum ad extraneum, dum Dilectus eo tempore ordinationem haberet, tunc dicit ordinationem esse graue peccatum, cum sit præiudicialis iuribus Episcopii, cum ei de facto auferat subditum. † Secunda, quam Prelatus differt, aut remouet subditum in ordine ad ordinationem, & facit, ut suus subditus ab alio ordinetur Episcopo. Et in hoc casu oegat aliquid peccatum lethale, cum non sit grauis violatio decreti; eo quod non continet verba præcepti, nec materiam principalem, seu principale dispositum, quod est ut quilibet Religiosus recipiat ab eo Episcopo, in cuius Diocesi moratur; non enim in his casibus graue inferri præiudiciū dicit; quia Episcopi parum curant ordinationem huius, vel alius Religiosi hic, & nunc: nam ius, quod habent super Religiosis est variabile quoad ordinationem, cum ipsi de facili mutentur de vna Diocesi ad aliam, nullamque habeant permanentem manentem. † Et hanc partem defendendo ait non obitare argumentum, quod à penis inferetur graue peccatum; quia respondet non valere à grauioribus penis ad grauiora peccata ex glossa in cap. aduenerit 33. quæst. 2. vel. existimes, quia ut docet Nauar. in manuali cap. 2. §. 3. pena excommunicationis grauior est, & tamen quandoque transgressio alicuius rei prohibita sub pena excommunicationis non est peccatum mortale.

His inquam non obstantibus affirmatiuam sententiam docent Petrus de Prelato quæst. 3. c. 7. num. 4. Tamburinus de iure Abbatis tom. 2. quæst. 18. Diana 6. Diana p. 9. art. 8. ref. §. 8. nempe ut peccent Prelati regulares sic differendo suos subditos mittere, & lethaliter; quia faciunt contra Papæ decretum in materia graui; tum quia præiudicant Episcopo Diocesano, sed dicunt excusari posse à mortali, si id bona fide faciant credentes, vel sibi licere, vel non esse peccatum. † Deinde posse excusari si Episcopus Diocesanus habeat examinatores valde rigidos, seu etiam malignos erga regulares in genere, vel in specie, & aliqui subditorum sint aliquando debiles, de quibus illis certo constet, quod non approbabitur; quia tunc dicit Peirinus, ut Prelatus Religiosus possit eos constituere locales in alio Cōueneri alterius Diocesis, in qua non tantum rigorosa cum Religiosis agatur, ut patet; quia potest religiosus, qui solum scit legere, & scribere, absque grammatica ad quemcumque ordinem promoueri (quod an fit vique verum dixi sub dist. cap. 5.) sed hic si in aliquo Episcopatu permaneat, nunquam ordinabitur; quia non ordinatur, nisi qui bene callent linguam latinam; ergo (inquit Peirinus) poterit talis subditus mitti in alium Episcopatum, in quo non tam rigide cum eo agatur.

Dubium verò est an Prelatus mittens suos subditos ordinandos modo per se ius contingat, ut non ordinentur, incurat nihilominus penas præfati decreti Clem. VIII. & non incurtere videtur tenendum. Primo quia verba sunt intelligenda cum effectu per textum, in l. 1. §. 6. hoc verba sunt quæque iuris, cap. relatum de Clericis non resident. cap. quatuor, vbi glossa vlt. de pactis, cap. si à iudice de appellat. lib. 6. Deinde quia prædictum Clem. statutum, est odiosum, & contra antiquissimam Regularium privilegia, ut constat ex Casarabini compendii præiudic. mendic. verb. ordinis sacri, tom. 1. §. 9. 11. & ex tom. 2. in consil. 7. p. 3. §. 9. ita docent Peirinus & Tambur. in locis iam supra Fermosini de Offic. & Sacris Eccles. Tom. I.

relatus. † Tamen Riccius p. 4. decis. 118. num. 18. 10 Patet Bononius dist. ref. 67. num. 66. Garcias in additum. p. 5. cap. 7. n. 92. dicunt incurtere; quia bene licentia obtinuit ex parte concedentis, illicet subditus non fuerit ordinatus, cum effectus ordinationis supponat licentiam, quæ ab ea non pendet in sua causa, sed ab ordinatore; habuit enim licentia suum effectum sufficientem, quando obtemperauit à petente: ex his, & aliis rationibus Diana, dist. ref. §. 8. in fine, hanc vt probabiliorē amplectitur, quæ videtur confirmari ex his, quæ latè adduxi, de consensu, & effectu in cap. 1. de præsumpt. Mihi verò videtur nimis rura prima sententia quia ea pena ab effectu aggrauatur, seu infigitur.

Norabis quod potius posset in dicto decreto Clem. VIII. non incurritur ipso facto per verba Pontificis ibi: qui non fecerant & penas incurram, qui modus loquendi insinuat penam esse solum comminatoriam, & intelligendam, non ipso facto inflictam, iuxta ea, quæ cum multis tradit Sayrus, de consil. lib. 1. cap. 11. num. 12. & 13. & quæ ego bene expendi ex Suarez de consil. lib. 1. sess. 1. a num. 15. cum declarari neminem, & intellectum textus in cap. non est compus, 14. hoc tit. † Imò addunt Peirinus, Tamburinus, & Diana vbi supra, quod etiam si dicta pena penationis esset ipso facto, non tamen incurteretur in conscientia, semperque requiri iudicis sententiam declarationem facti, quia nemo tenetur tam rigorosam penam in se exequi.

Ad tertiam questionis partem Villalobos sum. p. 1. tract. 11. diffinit. 12. n. 8. refert quoddam privilegium concessum Soc. Iesu, cuius iuris meminit Emanuel Rodrig. in q. reg. tom. 2. §. 3. art. 5. ut possint Religiosi promoueri ad ordines sacros Presbyteratus absque vlla functione in ipsis ordinibus aut obseruatione inuestiturarum, & prædicto privilegio frui posse alius Religiones communicare, non obstante prohibitione communicationis huius graue expressè facta à Greg. XIII. in sua relatione, probat Emanuel supra art. 6. circa finem in compend. q. reg. ref. 106. n. 20. vbi dicit tunc esse vti prædicto privilegio. † Verum Diana tenet affirmatiuam sententiam, p. 1. §. 1. art. 12. & ait quod sacra Congregatio Cardinalium declarauit non posse dispensare Prelatos super intestinis Regularium ordinandorum: eo quod id pertinet ad Episcopum ordinantem, qui tamen quoad causam dispensationis iudicium suum formare debet ex attestatone superiorum regularium sic tradit prædictam declarationem Peirinus in præiudic. Alii in tom. 1. consil. 2. Sicut I V. §. 11. n. 35. & Villalobos supra, etsi contrarij tamen sententiam dicit debere in hoc se confirmare Religiosos consuetudini propter constitutiones pontificum contra malè iuratos: & sic rursus, & consultus videri.

Ad vltimam questionis partem an regulares possint dispensare cum suis subditis quoad intersticia, ut ordinentur extra tempora; quia longè agitur de hoc dubio Diana p. 9. art. 8. ref. 28. cum Casto Palao eius verba referens tom. 2. tract. 27. disp. vltima præf. 13. n. 1. cum Rodrig. in q. regul. tom. 3. §. 23. art. 5. Villalobos in de ordin. diffinit. 12. in fine, & dist. 13. n. 6. referentes plures cōcessionēs Pontificum, veluti Alex. VI. Eugeni. IV. & aliorū respondentes per chausulam illam generalem derogationem oppositam in de. 22. Trid. sess. 25. derogata esse omnia privilegia concessa Religiosis, & aduersa statutis Tridentini; quia si Tridentinum vellet omnia privilegia Religiosis concessa derogare, expressè ea derogaret in Trid. sess. 25. de reformatione.

mar. prædictam derogationem constitueret quam non præstitit; & tenent etiam hanc partem Pater Leander à Murcia in *Regula sancti Francisci cap. 6. q. 19. n. 1. Rodriguez tom. 1. q. 8. art. 6. Portel. in dub. regul. verbo privilegij cessatio per non usum, num. 64.*

- 17 Obstat dicendo vt eo quod Gregor. XIII. & Sixtus V. confirmauerint priuilegia Religionum, quæ Tridentino aduersa non erant, inferatur derogatio aduersa; imò Peirinus de *Prælatu q. 3. c. 7. num. 1.* docet dictum priuilegium Gregorij XIII. concessum Societati Iesu derogatum fuisse à Sixto V. Vnde hodie nec Patres Iesu posse vti illo priuilegio; Tamen relati sustinendo suam sententiam dicunt solum prædicta obiectione inferri noluisse ea confirmare, & locum opinionibus relinquere, an essent reuocata.

- 19 Et minus obstat dicunt motum proprium Sixti V. qui fertur contra male promotos; quia tales non debent censeri promoti ex sedis Apostolicæ priuilegio; deinde quia talis motus reuocatus est, & reductus ad terminos iuris communis. Nec reuocatum est dictum priuilegium Gregor. XIII. concessum Patribus Iesuitis; quia; & de ipsis, & de omnibus aliis regularibus contrarium dicit Gauannus in *addit. Atan. Episcop. verb. Ordo in genere, num. 8.* & affirmat Diana *dist. res. 28. in fine, scilicet* in Societate Iesu dictum priuilegium hodie extrare in viuis obseruantia, quo vti posse ait alios regulariter.

- 20 Nec etiam obstat prohibitio facta in dicto priuilegio Greg. XIII. nec alij Religiosi aliorum ordinum communicationem in dicto priuilegio suscipiendi ordines extra tempora, & non relictis interstitiis communicant; quia dicunt hanc prohibitionem solum inferre, non posse vti priuilegio Religiosorum aliorum ordinum via communicationis, sed non impedire, quin eo vti possint, si aliunde est illis concessum, vti concessum est ab Alex. VI. & Eugenio IV. non enim prædicta Gregor. XIII. prohibitio tollit, quin alij Pontifices successores eam communicationem facere possint, vt fecit Gregor. XIV. vt probat Rodriguez *tom. 1. quest. regul. q. 5. art. 17.* qui etiam addit *tom. 5. q. 25. art. 5. in fine, vt* esto per Tridentinum reuocata essent priuilegia Alex. VI. & Eug. IV. esse tamen reuocata speciali concessione Clem. VIII. approbant Villalobos in *summa dict. tract. 11. de ordin. difficult. 12. in fine, & dist. 13. num. 6.* Barbosa in *remiss. Concilij sess. 23. c. 8.* Et hæc congerit, & alia Diana *dist. res. 28. sub vers. nec verum, vbi* et si referat ex Rodriguez, & Villalobos posse ex concessione Alex. VI. & Clem. VIII. in tribus Dominicis, vel tribus festis duplicibus, aut semiduplicibus Religiosum promoueri ad factos ordines cesset prebabiliter, vt quoties alicui conceditur extra tempora, vt in tribus Dominicis, seu diebus festis ordinaretur, quin additum fuerit duplicibus, vel semiduplicibus; intelligatur de festis diebus, qui à Clero; & Populo sub obligatione præcepti celebrantur; quia dies hi ex communi acceptione Populi, dies festi, nuncupantur, & non alij, quos Clerus officio duplici, aut semiduplici celebrat & hoc dixi super:

Ad Text. in Cap. XVII. fin. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Criminosi occulti, vt peruari testes falsi, & alij, si homicida non sunt, quoniam ordinibus ministrare; & quare homicida exequatur, num. 2.
- 2 Homicidium inter horribiliora crimina computatur, quod est maius malum fornicatione, & præuii perituro, n. 3.
- 3 Homicida, perituro & falsario, non possint beneficium obtinere remissum, numero 5.
- 4 Homicida proditorius, quam penam incurrit remissum.
- 5 Infamia diuisio remissum.

PROBAT textus iste quod criminosi occulti, vt adulteri, perituri, testes falsi, & alij, si homicidæ non sint post penitentiam in susceptis ordinibus, queant ministrare; & quod ante penitentiam moneantur, vt non ministrent in susceptis ordinibus, comprobatur multis Barbosa *lur.* ¶ vbi n. 4. reddit discriminis rationem; quia homicidium inter grauiora, & horribiliora crimina computatur, & quia affert nocuumentum immediatè personale, & irreparabile, cum sit maius malum fornicatione, & grauius peccatum perituro, hæc omnia multis Doctoribus comprobant.

Vnde applicabis quæ latè dixi in *cap. 4. de indic. sub 5. de adulterio, d. quest. 18.* & ibi: à q. 24. vbi egi de questione illa, an Episcopus possit dispensare in criminibus adulterio maioribus, & quæ sint crimina maiora, vel minora, vbi de homicidio, adulterio, fornicatione, & aliis criminibus; & ibi *quest. 25.* an possit hodie Episcopus ex Trident. dispensare in omnibus irregularitatibus occultis irem, & ad intellectum, quem de hoc textu adduxi in *cap. cum non ab homine 10. de indic. q. 21. n. 11. vers. nec obstat.*

Plures inquam questiones per litteram textus huius Doctores mouere solent: nam si homicida non potest ad ordines promoueri, nunc possit beneficium non obtinere; adeo vt propter irregularitatem nulla sit collatio; Garcia de *benef. part. 7. cap. 11. præcipuè à num. 6.* bene dissoluit, & disputat: Tu tamen applicabis quæ longè dixi in c. 10. de indic. vbi *quest. 39.* egi de questione, An clericus homicida absque sententia condemnatoria, priuetur ipso iure à beneficio; & de pena homicidij Clericorum egi Gutierrez *lib. 2. pract. cap. 5.* & Zualar in *pract. quest. 569.* egi de eadem questione, an Clericus homicida priuetur beneficio ipso iure, per textum hunc. ¶ Ad aliam per textum nostrum, An collatus beneficij facta perituro, sit nulla, egi Balbon in *dist. cap. 10. de indic. à num. 11. & 21.* & sic applicabis illum, quam ego latè tractauimus, An clericus perituro eo quod talis sit, amittat beneficium, seu requiratur sententia; & *quest. 30.* quid de falsificante litteras Apostolicas de crimine adulterij ad inhabilitatem egi Balbon in *d. c. 4. de indic. à n. 44.* & ego ibi latissime à q. 28. De homicida proditorio, qui alium in diuisione occidit, nunc de gradibus, vt curie seculari tradatur, dicit

in dist. cap. 10. de Indiciis quæst. 23. Ad aliam bonam ibi quæst. 27.

Et quia Suarez de censuris dist. 48. sect. 1. & à num. 6. expendit textum nostrum quoad diuisionem infamie Legalis, Canonice, aut Civilis; illud leges quæ de infamia iuris, & facti latè adduco in cap. 1. de exceptiombus, & in cap. testimonium de testibus, laxissimè.

QVÆSTIO I.

An Episcopus in aliquo casu possit dispensare cum homicida voluntario ad ordines suscipiendos. Et an possit dispensare cum irregulari ex homicidio occulto, ut ministris in ordinibus suscipiatur. Et an possit dispensare in irregularitate, si delictum fuit deductum ad forum contentiosum, & punitum. An irregularitas orta ex homicidio infuso, sit per Episcopum dispensabilis: Et quid de Prelatis regularium. An crimen inducens irregularitatem si sit occultum, dammodo sit externum, inducat irregularitatem?

SVMMARIVM.

- 1 Infamandi personæ duplex modus, unus per iudicium ordinem, qui dicitur iuris infamia, si per viam accusatiue procedatur, nisi per inquisitionem, n. 2. alius per factum veniens.
- 2 Homicida irregularis est, nec ad ordines quærit promoueri, nec in susceptu ministrare, nec beneficiari, n. 4.
- 3 Episcopus ubi custodiendum scandalum secundum communem, potest dispensare cum homicida voluntario occulto ad ordines, & quod in susceptu ministris, n. 6. & 11. verum è canonico, n. 9. & 12.
- 4 Homicida voluntario occulto non conferuntur beneficia.
- 5 Cap. 7. Trid. sess. 14. de reformat.
- 6 Homicida occultum ex iure passim impediunt ordines suscipere.
- 7 Episcopus nequit dispensare etiam ex necessitate cum irregulari ex homicidio occulto ut ministris in susceptu ordinibus, etiam minoribus nec vi obtineat beneficium, numero 24.
- 8 Episcopus verius est ut nequeat dispensare irregularitatem interuens ex bello, nisi homicidium reducatur ad non absolutè voluntarium.
- 9 Episcopus, si delictum fuerit in iudicio, nequit dispensare in irregularitate ex delicto occulto promouente; fallu si in iudicio non probetur, n. 17. & 18. etiam modus depreuatiue, n. 19.
- 10 Delictum occultum tunc verè dicitur ad iudicium contentiosum peruenisse cum in tali iudicio sit fuisse contestatum, secus si tantum extrinsece interuenisset, n. 21. 22. & 23.
- 11 Forum contentiosum verè dicitur nequis, nisi per partes in iudicio contendantur.

Fernolius. de Offic. & sacris Eccles. Tem. I.

23 Læ propriè dicitur monachus, postquam est solutus iuræ castitate.

24 Episcopus dispensat in irregularitate promouente ex homicidio necessario, n. 25. & 26.

26 Homicida irregularis si excedit modum in se defendendo, est dispensabilis ab Episcopo: vide n. 27. & 28.

29 Dispensant Prelati regulares in irregularitate promouente ex bello, & ex ministro infamia.

30 Crimen occultum irregularitatem inducens ex homicidio, non dispensatur ab Episcopo, num. 31.

PRæmitto ergo dicendum ad verba textus nostri ibi, Si *proposita crimina ordinis iudicario comprobata, vel alius notoria non fuerint, non debent, &c.* ut inferant ergo Doctores duos esse modos infamandi personam, vnum per iudicium ordinem, alium per facti euidentiā: ex prior modo dicunt testulatur iuris infamiam, ad quam certum esse docent, ut sufficiat sententia diffinitiva iudicis, per quam aliquis damnatus est, vel declaratus, ut conuictus de crimine ex l. *verbum, cod. ex quibus causis*, ubi dicitur inierloguoniam non sufficere, sed esse necessariam diffinitiuam sententiam causa cognita: & ita in specie explicat prædicta verba Suarez de cens. dispensatione 43. sect. 1. sub num. 6. credens ita esse intelligenda prædicta nostri textus verba, sic probans ex glossa hic, & in cap. vestra, & in cap. fin. de cubatu clericor. & mulierum, & in dist. cap. 1. de excepti. Syluester verbo infamia, Nazari. c. 15. in manuali num. 73. Castro lib. 2. de iusta baroniarum punitione cap. 9. ¶ Imò addit Suarez cum Abbate in cap. inquisitionis de censur. numero 2. iure canonico necessarium esse, ut per accusationem processum fuerit: nam si per viam inquisitionis procedatur, etiam si sententia sequatur, infamia non (equi: expendit etiam qualiter infamia facti probetur; sed de his Satus in disto cap. 1. de excepti. nonnulla in cap. testimonium 15. de testibus; quando autem dicantur crimina publica, seu notoria, dico latè in dist. cap. vestra, & dixi nonnulla alibi, ut in cap. 4. de Indiciis.

PRæmitto etiam dicendum ex textu nostro, ut homicida, qui est irregularis, nec ad ordines quærit promoueri ex textu nostro, cap. de cetero, de homicidio, Trident. sessio 14. de reformat. cap. 7. nec in susceptu ministrare, cap. suscipimus de homicid. cap. 2. de cleric. pugn. in bello, ¶ qui nec beneficium obtinere potest, dist. cap. 2. in fine, & dist. Trident. cap. 7. collatioque illi facta, sit ipso iure nulla, Felinus in cap. 2. de rescripti. numero 7. & in dist. cap. inquisitionis numero 7. Ioannes Gutierrez plures reletens canon. quæst. cap. 5. numero 92. Farinac. 4. part. quæst. 159. numero 18. cum multis aliis Garcia de beneficiis part. 7. cap. 11. à numero 6. Barbosa in dist. cap. 7. Trident. ille pluribus comprobans decisionibus, ubi à numero 9. agit quis possit cum homicida dispensare, ubi latè expendit à numero 11. Trid. in cap. 6. sessio 24. & in dist. cap. 7. sessio 14. unde iam pergo ad exponendas quæstiones propositas.

Ad primam quæstionis partem an Episcopus possit cum homicida voluntario dispensare ad ordines sacros suscipiendos, est casus curiosus, & à paucis tractatus; igitur Fragosus in regimine de

Republica Christiana rom. 1. p. 1. lib. 8. diff. 18. §. 9. num. 20. qui ausus est dicere ex doctrina Sanchez. *lib. 2. de marron. diff. 40. num. 7.* posse Episcopum dispensare cum homicida occulto, si virginitatis necessitati suscipiendi ordines sacros, non possit alio modo obuiari absque eo, quod sacrè iniurietur. Et ponit exemplum in viro graui, qui ratione Canoniz etat paratus iam quoad omnia ad suscipiendum ordinem sacrum pridè illius, quo ordines conferebantur, in industria pan aut homicidium occultum i quo in casu aut nullum esse fortius remedium, vt euadat infamiam, nisi ad ordinem sacrum promoueri quod si non promouetur, reputabitur apud omnes author illius homicidij, & eidem subitè perpétuè illius homicidij, & vix discernim. † Nam si Episcopus virgente necessitate, aut scandalo, aut infamia potest, cum difficilis est aditus ad Papam, dispensare cum sacerdote occulto homicida, vt ministret in sacris iam suscepius ex sententia Sanchez *diff. 40. num. 7. ergo sequitur Diana part. 3. ar. 8. ref. 12. vbi ex alijs probat, & ego in comprobationem adiungo quæ dixi in diff. cap. 4. de iudic. sub §. de adulterio a quest. 18. & ibi: quest. 29. vbi ego de ea, an in casu magne necessitatis dispenset Episcopus in impedimentis matrimonij.*

7 Sed videntur oblatte verba Trid. in diff. cap. 7. vbi loquens de perpetrante ex sua voluntate homicidium in 1. p. etiam si crimen id nec ordine iudiciario probatum, nec alia ratione publicum, sed occultum fuerit nullo tempore, aut vt homicida ad factos ordines promoueri possit, nec illi aliqua beneficia Ecclesiastica, etiam si curam animarum, non habeatur, consensu liceat. † Imò addit Tridentinum in sequentibus verbis, *vt omni ordine, ac beneficio, & officio Ecclesiastico perpetuè careat* i sic docent Nauar. in *manuale cap. 17. num. 194. vers. episcopo; & num. 240. vers. quario & conf. 17. in antiquis, alias 13. in nouis de homicid.* Barbosa cum multis de officio Episcopi allegat. §. 9. num. 159. Henriquez licet dubius in *summa lib. 1. 4. cap. 17. §. 1. lit. D. & lib. 13. cap. 17. §. 1. Fatioac. in praxi crim. p. 1. quest. 19. lit. 14. num. 62. & alij reati à Barbosa in diff. cap. 7. Trid. *sess. 14. num. 8.* Episcopum dispensare non posse in irregularitatibus ex homicidio voluntario, occulto, aut manifestato, nec ad ordines minores, nec etiam ad beneficium simplex obuiandum.*

9 Imò quod nequeat Episcopus dispensare cum tali homicida voluntario etiam occulto, vt in ordinibus suscepius ministret, docent Nauar. de homicidio *conf. 45. in 2. additione per diff. cap. 1. de cleric. pugn. in duello, Pt. Emanuel Rodrig. tom. 1. in summa cap. 179. notat. f.* Ludouicus Lopez in *strut. p. 1. cap. 93. probantes ex dict. Trid. cap. 7. ibi: omni ordine careat, hoc est vfu susceptorum, quibus verbis ait Aulæ p. 7. diff. 6. dub. 3. tolli potestatem Episcopus dispensandi quoad vsum ordinum.*

10 Tamen respondent Doctores quod cum pectidum impedimentum non suscipiendi ordines ab homicida occulto, sit iuris positius à Concilio statutum: in quo iure magna, & virgente necessitate occurrente, possit Episcopus dispensare, vt bene notat Roman. singulari 486. Felinus in cap. 1. solentia 7. de consuet. Gutierrez canon. quest. cap. 23. num. 18. in prædictoque casu, de quo loquimur si talis homicida non promouetur, viget scandalum, & periculum vix, de vehementi suspicio, quod fuerit auctor patris homicidij, si vellet ab-

stinere ab ordinibus suscipiendis, sequitur vt pectidum omnibus concurrentibus cura Pontifex summus aditi non possit, videatur vt possit Episcopus cum illo dispensare ad ordines suscipiendis ministrandos, vt Fulginius defendit.

Imò & in secundo casu ministrandi in suscepiis ordinibus concurrentibus virgente necessitate, infamia, aut scandalo, & difficili ad Papam recursum, vt possit ordinatus homicida voluntarius ministrare, si delictum est occultum, credit Aulæ supra *concl. 1. censet Henriquez de irregulari. cap. 19. num. 1. & 2. iuncta glossa l. 1. p. quia id poterat de iure antiquo; ergo etiam modo, non obstantibus verbis Trid. in diff. cap. 7. ibi: ab altari aucti debet, & c. alia tradit Fragoles super quæ tanquam probabilis non respuit, Lessius in 3. p. D. Thome cap. 1. de irregulari. dub. 1. num. 15. in quibus omnibus relinquit Diana cogitandum, † & ego, et respectu dispensandi in impedimentis occultis ad matrimonium, fatear verum, quæ dixi in diff. cap. 4. de iudic. quest. 29. Tamen in prædictis casibus, de quibus nunc loquor, non sic absolute censet propter tam expresse relata verba Concilij, imò & propter decisionem textus noliti, vbi deceuit Pontifex, vt adulter, peritius, & falsus testis occultiqueant in suscepiis ministrare post penitentiam peccatum, & in suscipiendis ordinibus ministrare propter reos homicidij; ergo ex quo loquuntur de adulterio, peritio, falsario occultis, quibus non impedit vt ordinentur, aut ministrent in suscepiis ordinibus post penitentiam, & eodem dubio excipiat homicidam, sequitur vt quantumvis ille occultus sit, nequeat ab Episcopo penitti, vel dispensari, vt in suscepiis ordinibus ministret, & multò minus, vt ad alios ordines promouetur.*

Ad secundam quæstionis partem, an possit dispensare cum irregulari ex homicidio occulto, vt ministret in suscepiis ordinibus, etiam iam sit datum responsum, video Diamam p. 4. *tratl. 1. ref. 100.* affirmatiuam sententiam sequi virgente magno scandali necessitate, vel alia, & difficili existente recursum ad Papam, vel propter inopiam, vel magnam distantiam, & hoc siue ex eius ordinaria potestate, siue ex tacita Pontificis commensione, cum credendum non sit velle Papam in tali casu sibi reservare dispensationem cum tanto animarum periculo, sic probans ex doctrina Sanchez *diff. lib. 2. de marron. diff. 40. num. 7. Henriquez, & Syluest. & Aulæ vbi supra, & ex Patre Cornejo in 3. p. Diu Thom. *tratl. 5. de irregul. diff. 1. dubio 4. quest. 4.* qui etiam Henriquez *lib. 1. 4. summa. cap. 14. num. 1.* existimet posse Episcopum, etiam post Concil. *diff. sess. 14. cap. 7.* dispensare cum homicida occulto voluntario ad vsum, saltem minorum ordinum, & *lib. 13. cap. 17. num. 1.* etiam dispensare cum eo ad beneficium simplex; eo quod Tridentinum non abtulerit id, quod alias erat eis concessum de iure communi, iuxta *cap. 2. de cleric. pugn. in duello, vbi vtrumque videtur Episcopo concessum.* † Tamen cum improbat per verba *diff. 1. 4. Trid.* iam relata, vbi clare loquitur de beneficio simplici, & de vfu minorum ordinum, cum talis vfus officium sit Ecclesiasticum.*

Notauit autem Macerus de Sacram. in 3. p. D. Thom. p. 24. *dubio 9. a. 1.* vt possit Episcopus in irregularitatem incursum ex bello dispensare cū clericis constitutis in sacris ordinibus, ne mendicare cogantur, & ad beneficium obuiandum, quod dicit Diana videri contra mentem Concilij in *de c. 7. de*

De Temporibus ordinat. Quæst. I. 305

ego sic credo, nisi forte tale homicidium reduce-
retur ad non absolutè voluntarium.

- 16 Ad tertiam questionis partem, an possit dispen-
sare in irregularitate, si delictum deductum fuit
ad iudicium contentiosum, etiam finito iudicio
punitum. In qua difficultate videtur, ut non
possit dispensare, cum non possit negari, quod
delictum non fuerit deductum ad forum contentio-
sum, nec deinde occultum; imò publicum:
nam quæ probantur in iudicio, appellantur pu-
blica, sed Trid. Concil. in *dist. cap. 6. sess. 24. de re-
form.* concedit Episcopis facultatem dispensandi
super irregularitate in casibus occultis, & non de-
ductis ad forum contentiosum absque vlla dispen-
satione; ergo: ita docent Barbosa in *pastoralis p. 2.
allegat. 39. num. 35.* cum Suarez, Bonacina, Guti-
errez, Rodriguez, & alii; item & tenent García
de Beas, *dist. p. 7. cap. 1. num. 50.* cum alii Bartho-
lomæus de Bechis in *praxi canonica dist. 9. dub.
26. in fine.* Et pro hac adducit Barbosa ex Stephano
Dalmio de *potestate Episcopali* declarationem sacre
Congregationis dicentis, si sciret solam deductio-
nem, quidquid inde sequatur.

- 17 Verum alij contrariam docent sententiam ex
eo; quia in dicta dispensatione super irregularitate,
de qua loquimur, non turbatur Tribunal iu-
dicis, quod vitare intendit dictum Trid. Con-
cilium dicta exceptione eo quod intentum Concilij
fuit consensuæ autoritatè iudicibus; sed in no-
stro casu nihil auctoritatè detrahitur iudicis; quia
iudex sanctus est iudicio suo; ergo. Deinde quia ideo
Concilium requirit delictum esse occultum, ut
viteatur scandalum publicum, sed hoc cessat per
punitum factam per iudicem, & humiliter tole-
rantiæ à delinquente; ergo. Et sic ita docent Se-
bastianus à Bononia in *tratt. de elect. p. 2. cap. 4.
dub. 7. num. 1.* Auila de *recept. p. 7. disp. 10. dubio 7.*
Henriquez *lib. 14. cap. 7. num. 5.* Reginaldus *tom. 2.
lib. 30. tract. 1. num. 29. vers. 6.* Diana *part. 4. tract. 1.
ref. 97.* Sanchez in *summa tom. 1. lib. 2. cap. 11.
num. 21.* Galpar. Hurtado de irregularitat. *disp. 2. de
fidelit. 2. num. 68.* quod æquum mihi videtur, etsi
fatear fortiter verba textus nostri obstat pro con-
traria sententia; cui si hanc sequaris, facile res-
pondebis ex fundamentis huius vltimæ sen-
tentie.

- 18 Video tamen eundem Barbosa supra *num. 33.*
cum Campanillo in *direct. iuris Canonici lib. 1. c.
cap. 23. num. 144.* Marc. Anton. Genuen. *variæ re-
solut. lib. 3. ref. 16. sub num. 21. vers. nec obstat.* Hen-
riquez, Auila, Sayro, Marco Alerio, Feliciano de
Vega in *dist. cap. 4. de iudic. 3. de admittit. n. 175.*
Trullenchin, Bechis, Grassis, Bonacina, Molina de
iust. & cum Sanchez de *matrim. lib. 2. d. sp. 37.
n. 12. et lib. 8. disp. 34. num. 17.* & in præcepta De-
calog. *lib. 2. cap. 11. num. 21.* qui alios refert dicen-
tes Episcopum non posse dispensare in irregularitate,
deducto delicto ad forum contentiosum, dum
durat iudicium; nam eo finito & habita sententia
absolutoria, licet Episcopo dicunt; quia adhuc
manet occultum, cum nequeat dici deductum
cum effectu, ex quo probatum non fuerit: & iste
casus differt à casu nostri dubij. † Imò adducit
per dicti Doctores, & alij, quos refert Barbosa
dist. alleg. 39. num. 33. & 34. hanc doctrinam pro-
cedere, etiam si medius deprestat, delinquentem ab-
solutorem à delicto in iudicium deducto obtri-
tuit, & Campanil. supra in *Rub. 11. cap. 23.
num. 144.* tenet quod si iudicium non fuerit sen-
tentia finium eo quod accusatus per æquum ta-

cuerit, possit nihilominus in irregularitate, vel
suspensione dispensare, cum glossa verbo *absolutus*
in *cap. tauri 81. dist. 8. cap. Omnipotens de accusat.*
& alii, quos sequitur iudex Barbosa.

Dubium verò est non leue, quando dicatur
delictum occultum deductum ad forum exterius;
& ut respondeas late posses hic adiungere quæ
adduxi *sub cap. pen. de foro comp. a. quasi. 1. vbi* egi
quando dicatur iudicium incipere, num à citatio-
ne, an vero à litis contestatione, vbi expendi iura
in *cap. gram. cap. relatum, & cap. licet de officio
deleg. & alia iuris civilis.* Nunc autè in proposito,
de quo loquimur, etsi Riccius in *praxi fore Ec-
clesiast. decis. 522. in t. edit. & decis. 449. in 2. edit.*
Floram de *casibus reservatis. cap. 4. §. 31. num. 2.*
Marcellus Vulpesius, & Alerius, qui pluribus
fundamentis nititur, probare, censeri deductum
à citatione, vbi primum ex factis est; quia regulat-
ter iudicij incipit à citatione, quo infinita dixi
in *d. cap. pen. †* Tamè in puncto, de quo loquimur
veritas est ut desideretur contestatio litis, de cuius
natura dixi ibi, & *sub Rub. de litis contest. l. amilime.*
† Eo quod focus contentiosus verè dici nequeat,
nisi per partes in iudicio contentiatur negando,
vel confitendo delictum: quo actus litis contesta-
tio etiam in criminalibus inducitur; deinde, quia
proprie iudicium non dicitur, nisi habita inter par-
tes litis contestatione. † Et quia his moriturum pro-
priè dicitur postquam est facta litis contestatio, ve
probat textus in *cap. ex parte 3. de verb. signif. §. ergo*
in casu nostro sic dicendum videtur, in quo, de
tanto præiudicio agitur: sic docent Diana *dist.
p. 4. tract. 1. ref. 97. an sine,* qui addit Barbosa *dist.
allegat. 39. p. 2. a. num. 29.* videndus *num. 28.* cum Fr.
Sigism. à Bonon. de *elect. dub. 71. num. 10. à princ.*
Ius. Gauanto in *man. Prælatorum, v. etb. Absolutio.*
num. 13. Castro Palao de *hereticis tract. 3. disp. 6.
puncto 15. §. 1. n. 1. & de penis tract. 4. disp. 4.
num. 14.* Trullenchin in *opere moral. lib. 1. c. 3. dub. 4.
num. 9.*

Ad quartam questionis partem an irregulari-
tas orta ex homicidio iusto, sit per Episcopum
dispensabilis. Et in hoc dubio videtur etiam di-
cendum, ut nequeat Episcopus dispensare, tam
propter decisionem textus nostri, quam *dilect. 7.
Trid. sess. 14. de reformat. & dist. cap. 6. sess. 24.* cum
in *dist. cap. 7. & sic Maiolus de irregularitate. lib. 1.
cap. 2. num. 10. vers. 20. & lib. 5. cap. 48. n. 10. & 11.*
dixit dispositionem Trid. in *dist. cap. 7.* procedere
in quocunque homicidio etiam vni vi repellendo
coenitum. † Sed in breuiter respondebis di-
cendo irregularitatem contractam ex homicidio
stereffari esse dispensabilem per Episcopum iniquia
etiam iste occidendo ob ineuitabilem necessitatem,
non fiat irregularis, iuxta *Clement. si sororus, de
homicidio;* tamen ob necessitatem aliquo modo
evitabilem fiet sed non ita indispensabilis, quod
nequeat cum ipso Episcopo dispensare. † Et
cum Grassis in *curia decis. p. 1. lib. 2. cap. 65. n. 13.*
resolvat quod excedens modum in se defendendo,
sit irregularis ex irregularitate, quæ potest ab Epil-
copo causa cognita dispensari: plura cum pluri-
bus congerit idem Barbosa in *dist. cap. 7. Trid. &
in dist. allegat. 39.* videndus à *num. 53.* quæ ego
sat expendo *sub cit. & Rub. de homicidio, & ibi*
in *cap. 2. & in cap. significasti;* vbi adducit car-
tæ commissum cum moderamine inculpate tute-
videbis Zenendum in *praxi canon. quasi. lib. 1. c. 24.
a. num. 13.* Bellet. *disquisit. clerice. part. 1. tit. de dis-
ciplina clericali §. 5. a. num. 109.* Valer. Reginald.

in praxi fore parit. lib. 30. tract. 2. n. 112. Egidius

Concinch. de Sacram. & conf. tom. 1. dist. 18. n. 73.

- 27 Diana inquam *pari. 4. tract. 2. ref. 70.* refert Gauvannum, Alzedum, Guillettez, Molinam, & Filliusclum, negatum tenentes leuentiam in casu nostro; ex eo, quia Tridentinum in *disto. cap. 6. sess. 24.* tantum concedit Episcopis facultatem dispensandi in irregularitate ex delicto. † Sed ipse cum Nouario Barbosa *supra* num. 49. Bañez, Medina, Campanillo, & alius, dicit ut dispensare queat in irregularitate iuste occisionis; quia conceditur Episcopis in dicto loco Trid. dum excipitur homicidium voluntarium; quia ubi sub nomine homicidij voluntarij, excipitur tantum hominis occisio iniusta prohibita in quinto Decalogi precepto.

- 29 Circa Prælatos Regulares putant Filliucius *com. 1. tract. 19. cap. 10. num. 181.* Hieronym. Rodriguez in *compendio quasi. regular. ref. 12. n. 23.* Vega in *el espejo de curas. tom. 2. c. 12. §. 32. n. 32 §.* Diana *pari. 4. tract. 2. ref. 70. in fine.* Petrus Cornetius in 3. *part. Divi Thomæ tract. 5. de irregular. dist. 13. dub. 3. quest. 2.* posse dispensare absolute cum suis subditis super irregularitate proveniente ex bello iusto; quia sub nomine homicidij voluntarij, non includitur hoc homicidium, veluti ait Vega factum per milites in bello, & factum per Iustitiae Ministros.

- 30 Ad vitam questionis portem respondet negativè Baunius in *Theologia Moral. p. 2. tract. 4. quest. 3. assert. 4.* ubi dicit, ut sit probabile actum vitiosum, ob quem incurrit irregularitas etiam occultum; si tamen sit extremum, & natura sua talis, ut videri possit ad eam inieciendam sufficere; contrarium tamen probabilitate non vacare, dicens hoc probari, tam ex textu nostro, *cap. ex tenere 4. hoc sic.* quatenus ibi dicitur quod criminosis oculus moneri possit, ne promoveatur ad ordines; prohiberi tamen non possit. Et enim interrogatus Pontifex Greg. IX. hic in textu nostro, an adulteri, similesque viri ab usu suorum ordinum cohibendi essent; responsum præbuit in verba iam in principio relata, in versic. *si propofita crimina.* & addit idem Baunius, ut à natura abhorreat seipsum iudici puniendum dedere, siueque dediti infamiam, tam suo nomini, quam alieno facere, pœnitareque vitiumque, quod vitio occulto laborans eius, aut impedimenti, cuius est causa, veniam sibi à superiore dari postulat; ita ille.

- 31 Sed Prepositus in 3. *part. quest. de irregular. dub. 2. num. 1.* Diana *pari. 7. tract. 11. res. fin.* existimat improbabilem esse relatum sententiam Baunij sic absolute probatam; quia etsi peccatum occultum lege Canonum communiter non parat irregularitatem, tamen ab ea excipi homicidium, ut constat ex textu nostro propter sceleris enormitatem, & lenitatis defectum; & idem Diana excipit etiam peccata, quibus censura est annexa, tam si in ea celebratur, incurrit irregularitas; etsi hæc celebratio occulte fiat à suspensio, vel excommunicatio: & ita sentio propter exceptionem textus nostri.

QVÆSTIO II.

An pro homicidio voluntario, qualificato, Clericum deponi debeat, vel Curia seculari sit tradendus. An irregularitas ex infamia iurij contrahatur, si crimen sit occultum. Et an qui facit opus cui imponitur inhabilitas, incurrat ipso facto irregularitatem absque sententia. An in dubio si peccator sit publicus, detur ei Eucharistia. Et an liceat ministrare peccatori scienti, & petenti sibi dari Eucharistiam non consecratam ad sacrilegium ipsius, & graue damnum vitandam?

S V M M A R I V M.

- 1 Homicida Clericum proditorium, nunc degradatur, & Curia seculari tradatur, remouetur sine.
- 2 Irregularitas ex infamia iurij non contrahitur, si crimen sit occultum.
- 3 Simonia in ordine si occulta sit non inducit irregularitatem.
- 4 Cap. inquisitionis, de accusationibus.
- 5 Pœnitentia irregularis verius est, vi non incurritur ipso iure ante sententiam, n. 6.
- 6 Inhabilis quia ob crimen ante sententiam reputatur ad officia, & beneficia, etsi contra, nunc, potest.
- 7 Scholastici mariclati violantes præceptum, quo inhabiles sunt ad suffragium præstandum in Cathedrali, si delictum est occultum possunt adhuc ante sententiam suffragium præstare.
- 8 Eucharistia datur quando adest dubium si peccator est publicus, vel quando dubitatur si factum, quod publicum est, sit peccaminosum.
- 9 Sacerdos publicum Concubinarius, vel adulter post peccatum penitentiam, potest celebrare sine dispensatione, & quare, numero 10.
- 10 Irregularitas simpliciter dicta non oritur ex infamia facti.
- 11 Suspensio posita in iure contra concubinarios notorios, consuetudine sublata est.
- 12 Hostia non consecrata secundum aliquos potest dari peccatori ad communicandum, ut culiet infamiam, qua oritur, si ab aliis visus sit non communicare verius, numero 14.
- 13 Confessarius nunc queat fingere, quid absolute peccatorem ad vitandum eius infamiam apud alios.
- 14 Simulatio in Sacramento est perniciosa, & execrabilis, & ministranti quantum ex se est, inducit adorantes hostiam ad idolatriam.
- 15 Sacerdos quis pervergere hostiam consecratam peccatori communicaturo cum alius fingens eam introducere in os, ut eius infamiam emittet.

16 *Degradatus non queat conferre Eucharistiam remissus.*

1 **A**D primam quæstionis partem per textum nostrum, & cap. cum non ab homine 10. de iudicio, vbi dicitur agemem Zeuallos ad utramque partem disputantem præst. quæst. 364. Sed quia de ea iam dixi in dist. cap. cum non ab homine 9. 28. dum egi de ea quæstione, An homicida, proditorius quique alium infideli occidit, degradandus sit, ut Curia seculari tradatur, ided ibi dicta iterum hic repetes.

2 **A**D secundam quæstionis partem existimo probabilius, ut irregularitas ex infamia iuris non contrahatur, si crimen sit occultum; quia vt multi Doctores probant nullum crimen, quantumvis enorme inducat hanc irregularitatem, si non sit notorium præter homicidium, iuxta textum nostrum, & cap. ex tenore 4. hoc sic. licet docent Covarrubias lib. 3. cap. 3. num. 2. Coniunct. de censuris dist. 20. 18. dub. 11. num. 127. Henriquez in sum. lib. 14. cap. 5. num. 2. Aulæ de censuris p. 7. dist. 4. dubio 7. etiam quæ sententia tendit esset, Suarez de censuris dist. 48. sess. 1. num. 17. dicit quod talis, qui occulte commisit crimen, cui infamia ipsius iure annexa est, tenetur abstinere ab ordinibus, tanquam irregularis, si cesset periculum se informandi, quod idem tenentur D. Antoninus p. 3. su. 28. cap. 6. §. 7. Syluester verbo irregularitas q. 14. & primam sententiam probabiliorē in iure tenent etiam Diana p. 4. tract. 2. ref. 93. Tannerus tomo 4. dissertatione 6. quæst. 10. dubio 11. numero 127.

3 **V**nde infego contra Couar. in elem. si furiosus p. 2. §. 3. num. 4. verbo hoc ipsum, quod simonia in ordine, si occulta sit non inducat irregularitatem, eo quod non sit aliquis textus, qui eam inducat, & probatur ex generalitate textus nostri, & licet videatur hoc dicere textus in cap. inquisitione de accusat. verum textus ille non inducit irregularitatem, sed suspensionem: sic dicit Diana dist. 16. §. 3. in vers. hinc, vbi docet cum Aulæ supra, & Henriquez lib. 13. cap. 37. num. 5. simoniam in beneficio non inducere irregularitatem, etiam si publica sit.

4 **A**D tertiam quæstionis partem an qui facit opus cui imponitur pena inhabilitatis, statim ipsam incurat ante iudicis sententiam. Vt hanc quæstionem perdoctè tractat adijunges hic, quæ tractati in dicto cap. cum non ab homine de iudicio quæst. 18. 29. & 30 vbi lausimè tractati, An Clericus perituro, homicida, seu falsificans litteras Apostolicas, sit ipso iure priuatus, vel post sententiam iudicis: quare nunc tantum referam duas contrarias opiniones, & nimis probabiles. Differt tamen hæc quæstio ab illis, quod in illis agitur de priuando iure, aut beneficio iam quæsito, quod difficultus est, ac si agatur de iure acquiescendo: quare Corduba, Medina, Aragon. Solomius, & Rodriguez, quos citat Sanchez in summa tom. 1. lib. 3. cap. 39. num. 31. docent ipso iure abque alia iudicis sententia incuri talem penam inhabilitatis ad officia, & Dignitates, præsertim contra Religiosos, quæ solet sæpius imponi in Bullis Pontificiis. Et hanc probabiliorē, & sequendam sententiam dicit Diana p. 4. tract. 4. ref. 26. & facit pro hac sententia Balboa in c. 2. de præscript. dum dicit sub num. 33 quod potest Prelatus Ecclesie suæ periclitari in querendis, non verò in quæstis.

Nihilominus in hæc puncto Sanchez vbi supra 6 cum Nauarro, Molina Theologo, & Ledesma non incurere docent; quia non omnes sententie priuatiuæ nullam iudicis executionem petentes, incuruntur abique vlla sententia, quod peculiariter est in excommunicatione, suspensione, & interdictione, de quibus latè dixi in cap. pastoralis §. verum de appellatibus, vbi dixi de ratione, quare sententia Ecclesiastica ipso iure incurantur; & non sic aliarum sententiarum iudicum: alias rationes tradis videntur Sanchez de marrim. lib. 9. disp. 30. num. 2. inferunt ergo Doctores huius sententiae quod si quis faciat actum cui imposita est pena inhabilitatis, ad officia, & beneficia, non tenetur ante iudicis sententiam subire dictam penam, ita vt possit officium, vel beneficium acceptare vel iam obuentum non relinquere. † Et sic accedendo ad textum nostrum dixit Sorus de Iustitia, lib. 4. quæst. 6. art. 54. scholasticos in Academiis, qui violantes præceptum, vel statum illarum, incurunt inhabilitatem posse dari suffragium in electione ad cathedram, si delictum fuit occultum, quia indictam inhabilitatem non incurunt, nisi post iudicis sententiam. Hæc sententia, quæ bonos habet auctores, quibus etiam accedunt Villalobos in summa tom. 2. tract. 2. difficult. 25. num. 3. Portellum dubiis regularibus, vbi. inhabilitas m. 3. corroboratur ex his, quæ dixi sub tit. de appellat. dum egi de eo puncto quod appellans à sententia, quæ priuatur ab officio, exercere potest in illo.

Ad quartam quæstionis partem an in dubio, si peccator sit publicus, deuret ei Eucharistia. Et in hoc casu respondeo affirmatiuè: nam quoties dubitatur, an peccator sit publicus, vel non, vel an factum, quod publicum est, sit peccaminosum, vel non, est conferendum Sacramentum Eucharistiæ, quia in pari casu, & delicto melior est conditio possidentis suam libertatem, sed iste homo in eo casu eam possidet, vt quæst. accedere ad hoc Sacramentum, ergo non est ei denegandum: sic docet Petrus de Ochoauiæ de Sacrament. tract. 2. de Eucharistia esset. quæst. 10. num. 4. cum Ledesma, & Diana p. 4. tract. 3. ref. 54.

Vnde infero etiam dicendum Sacramentum publicum Concubinarium, vel adulterium post peractam penitentiam, & vitæ emendationem publicam, interpositum saltem aliquo temporis spatio posse celebrare sine dispensatione, quia ex infamia facti non ortur irregularitas simpliciter dicta, & indelebilis, donec per dispensationem tollatur: sic docet Diana p. 4. tract. 2. ref. 93. in fine, contra Nauarrum in manuali cap. 25. num. 73. & 77. † Nec obstant Covarrubias in dicta elem. si furiosus p. 2. §. 3. num. 5. D. Antoninus p. 3. tit. 27. cap. 3. Syluester verbo Concubinarius §. dicentes Concubinarios Clericos Notorios suspensionem ab officio contrahere ex a. præter dist. 32. cap. si qui sunt dist. 81. cap. fin. de cohabit. Clericor. & multam tamen respondent Socus in 4. dist. 1. quæst. 5. art. 6. circa sex argum. Layman in Theologia moralis lib. 1. tract. 5. p. 1. c. 4. num. 12. suspensionem illam consuetudine subleuatam esse.

Ad vltimam quæstionis partem, quam alibi 12 contumodius possem tractare, etsi Altriodontensis in summa lib. 4. tract. 5. cap. 1. Albericus Magnus in 4. dist. 13. art. 20. quoniam refert Suarez in 3. p. disp. 67. dist. 4. §. circa tertiam, Bonaventura in 4. dist. 9. art. 2. quæst. vltima in fine, Villalobos in summa tom. 1. tract. 7. diffident. 38 Ludouicos de San Ioan

- in sum. tom. 1. quæst. 7. de Eucharistia difficult. 3. multis rationibus continetur defendere licitum esse peccatori scienti, & petenti sibi dari hostiam non consecratam, immolare ad sacrilegium ipsius, & graue damnum vitandum, vt non infametur à quolibet alio vidente eum non communicare.
- 13 Quomodo hic addit iusta causa ponendi fictionem. † Tamen negatiuam sententiam docent D. Thom. in 3. part. quæst. 80. art. 6. ad 2. Caietanus, Ricardus, Paludan. Gabriel Maior, & Sotus, quos citat, & sequitur Gabriel Valquez in 3. p. tom. 3. disp. 209. cap. 4. num. 40. Suarez supra, Valentia tom. 4. disp. 8. quæst. 8. puncto 4. 5. denique hic notatur, Reginald. tom. 2. lib. 19. cap. 4. num. 49. Henricus lib. 6. cap. 22. num. 4. Ledesma in summa tom. 1. de Sacram. Eucharistia cap. 12. dub. 7. §. 104. via. Nugnes in 3. part. tom. 1. quæst. 80. art. 6. difficult. 2. in fine, ex eo, quia perniciosa, & execrabilis est simulatio in Sacramentis: & in tali casu simulant quantum est ex se alios ad idolatriam inducit, cum exponat ad adorandam hostiam non consecratam pro consecrata: ita etiam sequitur respondens fundamentis contrariis Ioannes Sanchez in selsu disp. 55. per totum. Videndus ibi:
- 14 † Henricus autem lib. 6. summa cap. 22. num. 4. notat quod etsi non liceat sacerdoti potestatem hostiam non consecratam loco consecrare; possit tamen saltem simulare se Eucharistiam in os eius immittere; licet ad hoc facere non teneatur.
- 15 Hic adiunges aliam questionem, An solemniter degradatus prius conficere Eucharistia Sacramentum, de qua dicit in dict. cap. 10. de indic. quæst. 13.

QVÆSTIO III.

An Episcopus conferendo ordines minores in peccato, vel consecrando Chrisma, peccet. An peccator publicus celebrando, sint irregulari, vel an sodomita, ubi etiam ad questionem de subintroductu mulieribus, ac de aliis, quæ possunt hic tractari. Et quando delictum dicatur occultum ad effectum, ut queat Episcopus dispensare. An Prælati Regulares possint dispensare in irregularitate occulta contracta ex homicidio voluntario?

SVMMARIVM.

- 1 Episcopus conferendo in peccato mortali Tonsuram, & minores ordines, peccat, sed non mortaliter, verius est, num. seq.
- 2 Episcopus consecrans Chrisma in peccato mortali peccat tantum venialiter, si scandalum non substat.
- 3 Episcopus consecrans Ecclesiam in peccato mortali, peccat tantum venialiter.
- 4 Peccator publicus, vel Conubinaris celebrando non fit irregularis; quia est tantum suspensus quoad se, & non quoad alios.
- 5 Suspensus ab homine, vel à iure in partem directam, & propriam, etiam ad tempus irregularis fit, si tunc tempore Diuini operam dederit.

- 6 Crimina aliquot, vt homicidium, etiam occultum suspendunt ab executione officij.
- 7 Sodomum Clericus celebrando, nunc fit irregularis: ubi quod de heretico, & alius criminis remissio, & pro negatina, numero 10.
- 8 Irregularitas ex nullo crimine quantumvis graui committitur celebrante, prater homicidium.
- 9 Mulieres subintroductæ qua dicuntur remissæ.
- 10 Conspirator Schismaticus. & alij, nunc celebrando sunt irregulares remissæ.
- 11 Delictum occultum ad effectum, ut queat Episcopus dispensare, quando sic dicuntur, vt sequent. & n. 18.
- 12 Occultum est quod non est publicum, etiamsi ab aliquibus fecerit: expulsi sunt hic, & n. 17. ubi quod expliciter aliquod occultum dicitur.
- 13 Notorium est plena rei noticia inducens indubitaniam, & suam probationem, dispensationem negant.
- 14 Delictum commissum, vel confessum in iudicio, notorium est, & tunc illud, quod ex actu iudicij consistit.
- 15 Casus oculi referuntur Sedi Apostolice qui?
- 16 Episcopus dispensare quæ quoda delictum non est notorium, scilicet publicum, est notium sit tribus, vel quatuor, si de isto non sit fama in maiori parte vicinæ, vel Ecclesie.
- 17 Notorium non dicitur quod scitur in magna ciuitate in tribus, vel quatuor testibus.
- 18 Dispensatio Episcopi cum homicida uniuerso occulto secundum aliquos: verius, & contra.
- 19 Dispensare potest Episcopus in irregularitate proveniente ab excommunicato occulto publice celebrante.
- 20 Delictum per accidentem in una ciuitate occultum quando in alia fuit in iudicio deductum, non publicum, non dispensatur ab Episcopo in eius irregularitate, contra aliquos hic, vt n. 15.
- 21 Homicida occultus nunc fit irregularis.

AD primam questionis partem etsi dicant peccare mortaliter Episcopum ordines conferendo minores in peccato mortali; eo quod Episcopus consecrans est speciali consecratione ad illud ministerium; & quia ordines minores sunt Sacramentum, Villalobos in summa p. 2. de Sacram. in genere tr. 22. difficult. 3. num. 2. Layman. in Theologia moralis lib. 5. tr. 9. c. 4. num. 4. Filiucius tom. 1. c. 1. on n. 81. Coninch de Sacram. disp. 11. dub. 6. num. 47. Valentia tom. 4. disp. 9. quæst. 1. puncto 4. & alij penes ipsos. † Tamen Nugnes, Suarez, & Valquez in 3. part. disp. 237. cap. 2. sentite videntur non peccare mortaliter; quia exercentes functiones Minorum ordinum existentes in peccato mortali, non mortale committunt; quia non ita propinqui sunt Sacramento altaris, sic vt eorum officia sint imperfecta in genere Sacri ministerij; & quia prima Tonsura, & quatuor ordines Minores non sunt Sacramentum, quod vltimum non est secutum, vt primum, ex Canonizata sententia, quæ docet primam Tonsuram esse etiam ordinem, & ceteros ordines minores esse Sacramentum, vt dixi supra sub Rub. & alibi.

De Temporibus ordinat. Quæst. III. 309

Vnde et si idem dici debeat in Episcopo consecrante Christum in peccato mortali, ut docent Nugnus in 3. part. 10. m. 1. quæst. 6. art. 6. def. 2. conclus. 5. Ledesma in summa m. 1. cap. 6. de Sacram. in genere dubio 10. Cabrera de Sacram. q. 6. disp. 1. §. 7. num. 60. Silvius in 3. p. quæst. 6. art. 6. quæritur 1. conclus. 5. & alij, quia consecrationes itæ per se pertinet ad potestatem ordinis Episcopalis, celebranturque in Ecclesia cum magna reverentia. † Tamen Suarez in 3. part. 10. m. 3. disp. 16. sect. 3. Fernandez de Heredia disp. de Sacram. in genere quæst. 4. dub. 3. num. 4. Coninch de Sacram. quæst. 6. art. 6. dub. 1. num. 39. Villalobos in summa 10. m. 1. tracl. 4. diffinit. 1. q. num. 6. Diana part. 3. tracl. 6. ref. 67. ut probabiliorum in hoc puncto tenent sententiam negantiam, quoties scandalum non adest, aut vilipendium, tantumque peccare venialiter; quia in prædicta consecratione non habet se, ut Dei Minister ad animas sanctificandas: & sic causam non esse iuræ grauem.

Quare infesto à fortiori Episcopum consecrantem Ecclesiam in peccato mortali, non peccare mortaliter, ut docent Silvius, ubi supra, in 3. p. quæst. 6. art. 6. quæritur 1. conclus. 6. Fillucius 10. m. 1. tracl. 1. cap. 6. num. 87. Coninch de Sacram. & alij, quos sequitur Diana contra Cordubam de potest. tracl. 1. quæst. 6. ubi idem dicit de Episcopo ministrante in peccato mortali Sacramentalia, ut Tonsuræ, Iunctionem fori exterioris exercere, Virgines, Vesses, & Calices consecrare, & similia: quæ omnia ad textum nostrum applicantur in peccatore occulto.

Ad secundam quæstionis partem in peccator publicus celebrando fiat irregularis: de hac quæstione adducens textum nostrum cum aliis, bene agit Couarru. in elem. si furiosus p. 1. §. 1. num. 5. ubi etiam loquitur de publico Concubinario; & videtur cum multis sentire, ut non sit irregularis publicus, ac manifestus peccator, etiam si ante penitentiam quilibet in sacris ordinibus ministraverit; quia is est suspensus quoad se, & non quoad alios; & addit quod etiam aliquos recentiores discedant ab hac doctrina in publico Concubinario pluribus auctoritatibus improbanis: tamen ipse ibi in vers. adhuc confesso, dicit nimis durum esse illorum assensionem; sic ut non audeat quemquam secundum eam iudicare irregularitatem esse, considerat vero, ut absolutio, & dispensatio su à Pontifice impetranda. † Vnum tamen ibi fateatur ab homine, vel à iure in penam directam, & propriam etiam ad tempus, certum, vel donec poenitet irregularem esse, si tempore suspensionis Divinis rebus operam dederit. Sic ex multis hanc sequitur opinionem, ut communiter, et si sciat ut alius conuenit probari contrariam sententiam. † Et addit ibi ex textu nostro, & ex cap. 1. de re iudicata, & cap. 1. de sententia excommunicatæ, lib. 6. & ex cap. nisi enim pridem de reuocatione, esse aliquæ crimina, quorum auctores lute Pontificio, perfecta etiam penitentia, & etiam occulte suspensi sint ab executione officij, ut de homicida patet ex textu nostro secundum illa lura supra q. 1.

Ad tertiam quæstionis partem, quia de immunitate Sodomitarum latissime dico infra in cap. Clerici de excessibus Prelatorum, & nonnulli relati à Couarru. supra num. 6. in dicta elem. si furiosus, ex doctrina textus nostri, & textus in cap. cum ego ab homine 10. de iurisdic. congruentem circa

irregularitatem, quam Clericus Sodomitæ incurrit in ordinibus ministrando, & affirmantes probando ex gravitate, quam maxime huius criminis, ut dicit in dicto cap. Clerici, et si Aretinus cum aliis in dicto cap. cum non ab homine, contraferat iudicium pro veritate huius dubij ne longè agam, leges quæ adduxi in dicto cap. cum non ab homine q. 21. ubi egi de degradatione Clerici Sodomitæ q. 10. de ea, quæ sit de committente crimen lesæ Maiestatis, & in alijs quæstionibus sequentibus de Afassino heretico, ac de alijs criminosis, quas proportionabiliter applicabis ad materiam textus nostri, quem expendi dist. quæst. 21. num. 11. † Et licet pro sententia Couarruæ plures Doctores, alios præter ab ipso citatos referat Diana præstratum 17. miscel. ref. 69. ipse tamen per textum in cap. ex iure 4. hoc iur. & ex nostro textu contrariam docet sententiam; quia nullum crimen, et si enormissimum indicat irregularitatem, si non sit notorium, præter homicidium, quod eam inducit etiam occultissimum, quam etiam tenent Gaspar. Hurtado de saesef. dist. 13. Auila de eas. p. 7. disputat. 4. dubio 7. concly. Sayrus de cens. lib. 1. cap. 12. num. 22. Barbosa, & Garcia, & alij citati à Diana, ubi, ut respondeat sententiæ affirmatiuæ, dicit nullam esse irregularitatem, nisi expellam in iure, iuxta textum in cap. v. qui, de sent. excommunic. lib. 6. & expendi in dist. cap. 10. de inde. dist. q. 21. in num. 10.

Ad quartam quæstionis partem de subintroductis mulieribus, quæ nec concubine; & imò nec conuersæ dicuntur, tradito infra in cap. fin. de cohabit. clericor. & mulier. ubi quale delictum ad propositum textus nostri, interim peto dicit, & ex bonis literis agere videndum Couarru. in 4. p. 2. cap. 8. §. 4. num. 5. vers. obiter tamen, † & de aliis delictis, quæ possunt hic tractari, ut de conspiratore, sortilegio, schismatico, & aliis, videbis in dist. cap. 10. de iudicio quæst. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. & in alijs.

Ad quintam quæstionis partem, quando delictum dicitur occultum ad effectum, ut possit in eo Episcopus dispensare: & licet nonnulli existiment occultum esse secundum terminos iuris, quod non potest probari, ut tradunt Garcia de beneficiis, part. 7. cap. 11. num. 46. Armentar in addition. ad recapit. leg. Nauarra lib. 1. tit. 18. lib. 7. de irregularitat. in de clorat. num. 25. Grassis tam. 2. conf. sub tit. de homicidio conf. 20. † Tamen verius est in præfensi, ut occultum sit quod, non est publicum, etiam si ab aliquibus sciantur si potest tergiversatione celari; quia Concil. Triod. sess. 4. de reformatione, cap. 6. excipit à regula dispensandi delicta ad forum contentiosum; ergo non excipit occultas, quæ probari possunt; si tamen ad forum contentiosum deducta non sint; tum quia occultum plerumque accipitur non provi est improbabile, provi contra distinguatur à notorio publico, vel saltem famoso secundum Panormit. in textu nostro, ubi occultum crimen ad hoc, ut quis possit promoueri, appellat illud, quod opponitur Notorio, licet probari possit, † & idem in cap. quæstionem de præiur. Notorium Est plene rei notitia inducens iadubitationem, & finem probatam diffinitionem negentem, ut latè dico in cap. vestra de cohabit. clericor. per textum ibi, & probat textus in cura de verb. signif. † Siquæ Notorium etiam delictum commissum, vel confessum in iudicio, & omne illud, quod ex actis iudicij constat, & Barbosa cum infinitis in post. p. 2. ad reg. 39. d. num. 20.

et 24. in fine, & num. 25. dicens aliquid occultum dici tripliciter. Primò illud, quod non est sua natura probabile; quia vt tale non cadit sub cogitatione hominum. Secundò id, quod sua natura est probabile; probari tamen non potest; quia nemo illius notitiam habet, vt pote coram nemine falsum. Tertiò quod probari quidem potest; quia notum, sed tam paucis, quod nec est vulgare, nec in iudicio deductum: sic hos casus recolligit ex Stephano Daluino de potest. Episcopii cap. 26. a. n. 3.

17 † imò Felicianus de Vega Archiepiscopus Megicensis in cap. eius Clerici §. de adulterio de iudicio a. num. 152. dixit casus occultos Sedi Apostolicæ reseruatos vigore Concilij Episcoporum iurisdictioni concessos, non intelligi eos, qui primo modo dicuntur occulti, sed tantum eos, qui secundo, & tertio modo.

18 Vnde ad difficultatem respondeo posse Episcopum dispensare virtute alic. cap. 6. Trid. sess. 24. quando delictum non est publicum, vel Notorium; quamvis sit notum tribus, vel quatuor, nec de illo sit fama in maiori parte vicinæ, vel collegi: ob idque nonnulli Doctores exigunt, vt delictum non sit occultum, sed publicum, quod non tantum actus, qui est delictum, sit publicus, sed etiam vt sit publicum cum fecisse delictum, resolucentes posse Episcopum dispensare, etiam si actus sit materialiter publicus, non verò formaliter in quantum delictum adhuc occultum, dicitur delictum, Sa, verbo Episcopum num. 35. Riccius in praxi feri Eccles. ref. 450. num. 5. in 2. editioe, Vgolin. de censuris tab. 1. cap. 25. §. 7. sub num. 4. Galetius in Margarita casuum consuetia verbo delictum vltim. Campanum in diuers. Intr. Canon. Rub. 7. c. 5. num. 3. Sayrus de censib. 7. cap. 3. num. 13. Bonacina in eodem tractatu diff. 7. quest. 5. puncto 1. num. 4. vbi dixi in promissionibus, Sanchez lib. 8. de matrimon. diff. 34. num. 56. Trullench. in opere moralis libro 1. cap. 2. dubio 4. num. 4. & alij relati à Barbosa diff. num. 25. & 26.

19 Qui cum Henriquez lib. 13. summa cap. 1. §. 2. Sayrus de censib. 2. cap. 12. num. 19. Sanchez in summa lib. 2. cap. 11. num. 19. & Trullench. diff. c. 2. dub. 6. num. 1. resoluit in magna ciuitate quatuor, quinque, aut sex vidisse testes, non satis videti ad notorium.

20 Hinc dubitabis, Num Episcopus possit dispensare in irregularitate promouente ex homicidio voluntario occulto; dummodo ita sit occultum, vt nullus alius fecit id delictum fuisse à tali persona parvatum nisi solus ipse homicida; & Teieda quem refert Barbosa tom. 2. lib. 3. tract. 3. num. 138. existimauit posse Episcopum dispensare in tali irregularitate; dum tamen sit occultum, vt nullus alius fecit quasi Concilium non alloquatur de homicidio omnino occulto, sed aliquomodo scilicet de illo, quod in iudicio probari non possit: sed cum ipse Barbosa diff. num. 26. su. fin. reprehendat hoc dictum ex doctrina Dianæ p. 6. ar. 6. miscel. ref. § 8. in medio, quem legi, & ibi non video; ideo existimo recurrendum ad intellectum textus nostri, & diff. cap. 4. hoc est. vbi excipitur homicidium, supra sub quest. 1. expendi & in aliis.

21 Colligunt tamen Et. Ludouicus Miranda in manuali Prælator. tom. 2. quest. 8. art. 14. conclus. 2. Piasce. in praxi noua Episcop. p. 1. cap. 1. num. 56. pag. 62. Nauart. conf. 2. sub tit. de Clerico non ordinato missam in eoque edui. Homobonus de examine Ecclesiæ tract. 12. cap. 3. quest. 3. ref. 3. in fine, & alij quidquid dubitet addidit ad Nauart. posse

Episcopum dispensare in irregularitate promouente ab excommunicatione celebrante, quando excommunicatione est occulta, licet celebratio sit manifesta: nam ad hunc effectum censura dicitur occulta, quæ incurritur coram multis ignorantibus illam eo casu incurrit.

Hinc contra Suarez de pœnit. diff. 30. sect. 2. n. 2. Sanctærel. de heresi cap. 5. dub. 6. num. 2. 6. refoluit Auila de censur. p. 2. cap. 7. diff. 1. dub. 11. conclus. 3. Sanchez in præcepta Decalogi lib. 2. cap. 11. n. 20. Duard in Bulla (Cana Domini lib. 3. §. 2. quæst. 11. num. 10. Fagundes in quinque Eccles. præcepta p. 2. lib. 8. cap. 8. num. 28. Trullench. diff. dubio 6. n. 2. & alij, vt si contingat delictum in vna ciuitate esse publicum, vel per facti notitiam, vel quia per Iudicis sententiam probatum, vel in iudicio confessum, in alia inquam ciuitate, in qua petitur absolutio, vel dispensatio in irregularitate esset occultum, tunc liceat Episcopum absolvere, vel dispensare, modo notitia talis delicti non sit illuc facillimè peruenientia; quia in tali loco delictum dicitur occultum, nec semper desse diffamationis periculum propter distantiam locorum. †

23 Verum si attendas ad doctrinam textus nostri videbimus multum pugnare pro sententia Suarez; quia ex quo semel Notorium fuit delictum, aut publicum modo dicto, illa occultatio alterius loci est de se accidentalit, quæ si fuisset de facili posset in quolibet delicto intrare Episcopum dispensando: & hæc sufficiant pro doctrina huius capituli.

Posses etiam ad vberiores explanationem adiungere quæ dicit Castro de lege pœnali lib. 2. cap. fin. quatenus per hunc, & textum in diff. c. 2. hoc est. putat occultum homicidam non esse irregularem, nec dispensatione indigere: vide quæ tradit Barbosa impugnant ad Trid. diff. cap. 6. diff. 24. videbis Molinam de Iustitia, & Iure tom. 4. tract. 3. diff. 76. & quæ sanctimè tradit Guierrez de prædella questione lib. 1. præf. cap. 1. per totum, & alias inquam questiones circa irregularitatem contractam ex homicidio, dico sub tit. de homicidio.

Ad vltimam questionis partem; quia ex multis resoluit Diana longè p. 10. tract. 13. ref. 38. idem ipsum ibi leges.

AD TITVLVM DE SCRVTINIO in Ordine faciendo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Interrogatus de ordinando an dignus sit, potest respondere dignum esse, si non nouit alium indignum, n. 3.
- 2 Bonum quilibet praesumitur in dubio, & idemque, tam ad ordines, quam ad beneficia, honores, & officia, n. 4. Et quibus probetur contrarium, n. 5.
- 3 Interrogatus qualiter veritatem dicere tenetur super interrogatiis, remissus.
- 5 Bonum nemo praesumitur quando agitur de salute animæ, & quare, n. 6.

De Scrutin. in Ord. faciendo. Quæst. I. 311

- 7 *Sententia lata in causa matrimoniali, nunquam transiit in rem iudicatam.*
 8 *Testis de credulitate potest deponere in rebus, quæ sensu aliquo corporales percipiuntur sine ratione, vel causa conclusæ. Et de materia, sub o. 9. & 10. remissum.*
 9 *Textus noster intelligitur, & n. 10.*
 11 *Testis de credulitate contra præsumptionem, quando facit, si deponat sine causa.*

RUBRICA huius tituli refunditur cum eius integra; & sic licet multi quos refert Barbosa scripserint super ea, tam antiqui quam moderni, inter quos Aostaf. Germonius, Bartholom. Carræna, & Ioannes Monotius Benagel, quibus addo Andream Valerium; idem omne pro illa, pro titulo item, & pro intellectu cap. vñici huius tituli, sic expendo. Probat inquam Innocentius III. hic, vt si interrogatus in scrutinio Episcopi, an ordinandus sit dignus, potest respondere illum dignum, si non nouit illum indignum.

Quia vt præstat Pontifex ex vers. *dignum debet affirmare*, debemus dignum præsumere, quem nescimus indignum, cum in dubio quilibet bonus præsumatur: pluribus Doctoribus hanc resolutionem comprobat Barbosa hic, vbi adducit latè agentem per materia textus nostri, Campanillum in *diuerso iuris Canonici Rubr. 3. de scrutinio ordinandorum d. n. t. a.*

Verum vt tu latè traches quæ ex proposito infra dixi de *confessis, cap. t. & quæst. 4. §. & 6.* vbi qualiter iuridice interrogatus à iudice, seu superiore teneatur dicere veritatem super interrogatis. † Et de secunda parte vt quilibet bonus, & idoneus præsumatur, dum non constet de eius idoneitate, tam ad ordines, quàm ad beneficia, honores, & officia, leges quæ abundè dixi in cap. *fin. de præsumpt. quæst. t. & 1.* vbi etiam an testes, quibus quis idoneus probatur, debeant esse omni exceptione maiores, vnum tamen Barbosa excipit hic *num. 4.* nempe vt quando agitur de salutè animæ, nemo præsumatur bonus, cum in dubiis sit maior pars eligenda, sic cum glossa *verb. assistens*, in vers. *vt ibi periculum animæ vertatur*; quod qualiter continget expendi in *dist. cap. fin.*

† Sed de ratione, quare vbi periculum animæ vertitur, securius debeat sequi, adiunges plura, quæ dixi *sub cap. litteræ de rest. spol.*

Et quæ adduxi in cap. *cum consanguinei 11. de re iudicata*, vbi nunquam sententia lata in causa matrimoniali transiit in rem iudicatam, secundum distinctiones ibi allatas; quæ omnia, & alia poteris hic applicare.

Video etiam Barbosa *sub num. 1. in vers. postulat Sancta Mater Ecclesia*, quod in illis rebus, quæ oculis intueri non possunt, nec aliquo sensu corporeo percipiuntur, possit testis deponere de credulitate sine causa, vel ratione conclusæ, & illius testimonium sit admittendum, sic probans cum multis, & ex glossa *verb. Testis*, quod est intelligendum; præcedente ratione conclusæ.

Sic in vno sensu intelligens textum nostrum, dicens hic præcessisse electionem factam de Ordinario ab examinatore, ad quam se retulisse testis videtur, colligens ex mente glossæ *verb. Testis*, cum Innocentio hic; quare pro veritate adiunges quæ latè adduxi de testibus deponentibus de credulitate, & de eorum fide in cap. *cum causam 37.*

sub quæst. 1. & à num. 20. & 22. de testibus, & ex dem ratione, adiunges quæ latè dixi de testibus de auditu sub cap. licet ex quadam 47. eodem titulo.

Et aliter textum nostrum in *vers. & rursus*, Barbosa interpretatur, dicens non agere de teste absolute, & voluntarie testificante, sed de ministro, qui ex obligatione officii sui, tempore consecrationis, non simpliciter deposuit secundum suam credulitatem, sed secundum quid; hoc est quantum humana fragilitas osee sinit; & sic illud testimonium censeri resolutum quoad effectum, de quo agitur in scientiam probatam, ex qua idoneitatis sententia potest fieri, & potest, quæ interpretatio mihi vera videtur.

Sed notabis vt quando testis contra præsumptionem de credulitate deponit, tunc licet causam, vel rationem, non adhibeat, faciat coacta illum aliquam fidem: sic Felinus in cap. *quiescit 5. de test. num. 12.* si quidem talis testis non solum quoad personam, verum etiam quoad illius dictum, videtur à producente approbatus: Sic Paris. *conf. 50. num. 60. volum. 1.* Ialon. in *Rubrica ff. de iur. iur. num. 9.* Maranta de ordine iudiciorum *p. 6. de testium repulsi num. 16.* His ergo præmissis videbis per questiones sequentes quæ spectent ad scrutinium faciendum per Episcopos, cum aliquem suorum ordinari. Et de qualitatibus ordinando infra sub titulo de *state, & qualitate ordinis*. Et ad textum applicabis quæ docent Gratianus *regula 373.* Couarruas in cap. de *testam. d. num. 61.* sed ipsi intelliguntur ex his, quæ dixi sub *disto cap. fin. de præsumpt.*

QVÆSTIO I.

An Episcopi, seu Prælati recepturi subditos ad ordines, debeant prius informationem recipere, de eorum scientia, moribus, & genere. Et qui testes sufficiant ad probandum ordinandi idoneitatem?

S V M M A R I V M.

- 1 Ordinarius Episcopus, quæ debeat præ oculis habere ex D. Paulo.
- 2 Sacerdotes paucos in Domini sacerdotio melius habere dignos, gloriâ plures in viles.
- 3 Rarum dicitur id, quod est magnum.
- 4 Scrutari in ordinariis quilibet debet Episcopi, vel ab ipsis deprecari.
- 5 Episcopus debet de ordinando idoneitate adhibere diligentiam, & examen, quando ei ei igneus de vita, scientia, & moribus, genere, & natalibus, n. 8.
- 6 Ordinari scienter indignus, peccat non habentis sufficientiam scientiam & bonitatis.
- 7 Episcopus ordinari indignus, tenetur etiam ex culpa examinatum.
- 8 Ordinandi non sunt heretici, Sarraceni, seditiosi, corpore vitiosi, &c.
- 9 Ordinandi requisiti, de quibus constare debet, sunt vita, mores, doctrina, fides, prudentia, & quod sit eruditus virtutibus, &c. Hospitalis non christus; non cupidus, non nimium simplex.

- 10 *Vita, quibus quis ab ordine recipiende ameneretur, sunt homicidia, infidelitas, excommunicatio, infamia, vicia, simonia.*
- 11 *Ordinatus non debet publici Concubinari, vel fornicari, Porcarii, falsarii litterarum Apostolicarum.*
- 12 *Examen, quod precedere debet in conferendo, & in quatuor minoribus ordinibus, & in sacris.*
- 13 *Sciens nemo praesumitur, nisi probetur.*
- 14 *Accidentale quidquid adesse non praesumitur, nisi probetur.*
- 15 *Doctrina nemini ineffe creditur, nisi labore quaeratur.*
- 16 *Intentio in ordinando ab ordinante debet examinari.*
- 17 *Ordinatus primò Tenetur, ut fruatur fore privilegio, & Clericali, peccat. Et quid si absque voluntate ascendendi ad alios ordines, n. 18.*
- 18 *Retrogressio à Clericatu, non est culpa lata.*
- 19 *Doctrina, habilitas, & scientia in ordinando non per testis, sed per examens probanda sunt.*
- 20 *Ordinandi sunt examinandi de singulis requisitis in quolibet ordine, & n. 21.*
- 21 *Nomina ordinandorum sunt divulgata in Ecclesia, ut si fide digni, de eorum natalibus, origine, aetate, moribus, & vita diligenter inquiratur, quod saluti in regularibus ordinandis, n. 22.*
- 22 *Regulares ordinandi sacri est, ut habeant testimonium à superioribus affirmantibus praedictis nullo indigere requisitionem.*
- 23 *Examen circa mores Clerici secularis ordinandi, quo in ordine fiat et numeret. sequentibus.*
- 24 *Denunciationes pro ordinandis, debent fieri in singulis ordinibus maioribus, nisi ordinandus notus esset Episcopo.*
- 25 *Formula cuiusdam nomina ordinandorum, & remissio.*
- 26 *Diaconi maior, seu prior Diaconorum in ipsa die ordinandi, representant ordinandos Episcopo, vel Archidiacono denunciati populo, nisi fiat aliquid impedimentum, ne denunciatus ordinetur in sacris. Et de praxi, n. 29.*
- 27 *Episcopo interroganti, num ordinandi sint idonei, si respondent prior, Diaconus, vel Archidiaconus, licet ipse non examinaverit. Sed alius non peccat, sciens tamen aliquod impedimentum, tenetur illud Episcopo nunciare secreto, n. 30.*
- 28 *Ordinatus idemque absque examine de vita, & moribus si cognovit esse, non peccat.*
- 29 *Ordinatus contra Episcopum, mandantem, ne quis absque examine ordinetur, contraria suspensionem à Papa tantum dispensandam.*
- 30 *Episcopus si tempore quo ordines confert, dicit, non intendimus ordinare non examinatos, vel excommunicatos, quid tali mandato operetur? & n. 34. Et quod comprehendat excommunicatos, n. 35.*
- 31 *Negativa qualivis naturalis, vel accidentalis à qua debet probari?*
- 32 *Ordinatus si submittens pro alio, qui panis-
sur pena remissio.*

AD primam quaestione partem respondeo doctrinaliter debere Episcopum ordinantem habere per oculos, Pauli doctrinam ad Thimotheum. Nemo cito manum imponatur, ut testetur in cap. quid est 73. & animadvertente quod praecipiebat Sanctus Pontifex Clemens relatus in cap. tales 23. dist. in illis verbis: Tales ad ministerium eligantur Clerici, qui digne possint Dominica Sacramenta tractare. Et enim melius est in Domini Sacerdotio paucos habere ministros, qui possint digne exercere opus Dei, quam multos inutilis, qui onus graue adducant ordinatois, de qua doctrina multa praecleara testimonia leges in cap. si officio 19. dist. & in cap. qui quoscunque 1. quest. 3. & ex cap. quibusdam in suo, & ex cap. ex multis vers. nec eligatur dist. 9. 1.

Et sic Hispal. Concil. cap. 4. dixit eorum esse id, quod est magnum, cap. cum sit, de etate, & qual. ordin.

Igitur Episcopi, aut ab ipsis deputati vii prudentes debent scrutari iuxta terminos Concilij Trid. sess. 23. de reform. cap. 5. & 7. Ordinandi genus, natalis, personam, iustitiam, Patriam, vitam, mores, doctrinam, & fidem, iuxta regulam textus in cap. cum in concilio de elect. & in cap. 29. de Prabend. & Dignis, & in cap. infirmus de purg. Canon. de quibus ante Tridentinum fuit in cap. quando 24. dist. Non enim satis est, vi Episcopus nesciat ordinandum esse malum, quin potius teneatur quando ordinandus est ignotus adhibere diligentiam, & examen, ut habeatur certitudo moralis de sufficientia, vita, ac moribus ordinandi, docet cum multis Sanchez in episcopo moralis lib. 7. cap. 1. dubio 46. num. 3.

Qui etiam ait num. 4. ut peccet mortaliter ordinans scientes indignos; id est non habentes sufficientem scientiam, & bonitatis, quia infideliter in re gravissima agit officium dispensatois, ut docuit D. Thomas in 4. dist. 24. quest. 1. art. 3. quastion. 4. & Barbosa cum aliis in pastoralis p. 2. alleg. 10. sub num. 3. videndus in praecitati locis Trid. cum infirmis, ait quod interest Episcopis, ne indigni ordinentur, ut in eo quod tenetur ex culpa examinatum iuxta textum cum glossa verb. examinentur in cap. ad hac de officio Archidiacon. Docet novissime Egidius Trullench. de Sacramentis lib. 6. g. tunc sub dub. 14. Vbi agit de quibus debet Episcopus examinare ordinandum; qui omnes plures alios referunt sigillatim explanantes relata requisita de genere, natalis, & de aliis quae sub nonnullis titulis Decretalium expenduntur; nam ut non ordinentur haeretici, satis sub tit. de haer. dixi, ac percipitur ex nonnullis, qui adduxi sub cap. cum non ab homine, de iudicis. De Sacramentis, & de ludis, seu originem ab eis trahentibus, aut de Neophitis, late in suis titulis. De natalis, nullum sunt liberi, aut semis, legitimi, naturales, seu Spuri ordinandi infra in titulis de filijs Presbytri. De servis non ordinant, & qui filij sunt legitimi, ac alibi. De aliis, nempe personam, scilicet ne sint corpore vitiosi, dico infra in tit. de corpore vitiosis ordin. vel non. Infirmitatem nempe ad quem titulum sint promovendi, de quo latissime dixi sub cap. 11. de temporibus ordin. Patriam, etiam ibi expendimus dixi ordinari posse ratione originis, ut Dominici illius Episcopi, in cuius sunt territorio, vel hoc assumendo, à decisione textus in cap. ad decernendum de institutionibus, & ex aliis iuribus iuxta nonnulla, quae dixi sub cap. 16. de iudic. nempe ut etiam alienigenae non beneficentur. Videbo Barbosa de iure

De Scrutin.in Ord.faciendo Quæst.I. 313

Iure Ecclesiast. cap. 33. à numero 661. ubi qui ad ordines non ascendant & de scrutinio, à numero 167.

9 Quæ autem potius ad propositum tituli nostri spectant, sunt vita, mores, doctrina, & fides ordinanda, de quibus debent Episcopi multum scutari. Vita inquam, & mores funtuntur hic pro actu vivendi ordinandi quæ in eo desiderantur ineprehensibiles, iustus, & rectus, hoc est ut sit sobrius, castus, iuxta ea, quæ dico infra, de vitæ & bonæ Clericorum. & sic beneficiat Episcopi iocundo, nûm ordinandus sit castus, iuxta quæ leguntur, a d. 17. 31. ad 35. per totum, nûm sit prudens iuxta notat, in d. 36. vñq. ad 40. Quod sit ordinatus virtutibus, iuxta eam d. 40. ad 42. ut sit Hospitalis, d. 41. d. 42. & 86. per totum. Quod sit domi suæ bene præpositus, iuxta latè notat, in d. 66. 81. 86. & 91. per totum. Et quod non sit ebriolus iuxta notat, in cap. 1. de erga 1. de vita, & honestate Clericorum. Non litigiosus, aut maledictus, vel calumniator, nec adulator, proditor, scurrilis, aut ioculator, nec invidens, furtum profectibus, aut iniuriam suarum vltor, ut colliges, ex tunc de vita, & honestate Clericorum, de calumniator, de invidios ac de aliis. Et quod non sit cupidus, aut iniuriarum exactor, iuxta, cap. prætor 86. d. 87. cap. seductorius cum sequent. 46. d. 87. Item quod nec sit nimium simplex, cap. Episcopus, ubi glossa, & Doctores, & cap. Petrus 74. 1. sunt etiam alia qualitates prærequiritæ quoad vitam, & mores, quas pro arbitrio poterunt Episcopi in ordinandis perquirere: nempe, ut sine pudore, modeste, hospitalis, misericordis, libælis, pacibus; quæ omnia includuntur in iam dictis.

10 Sunt & contra plurima vitia, quorum causa debent ab ordinibus remoueri qui deside aut ordinari. Inter quæ computantur homicidia secundum quæ dixi latè supra sub cap. in de 104. p. 10. ordin. Item infideles, & heretici remouentur ab ordinibus ex cap. 1. de heret. 1. quæ 1. Item hereticorum fautores credentes, & defensores Clericau habent: indigni, iuxta textum in cap. 2. de heret. lib. 6. & qualiter contigat in eorum filiis, & Neophitis, dixi sub eodem tit. de heret. & ibi, in d. 1. cap. 1. ubi glossa verbo vñq. & in cap. quicumque 6. heret. ex eodem. Item excommunicati, suspensi, vel interdicti ab ordinibus sunt repellendi in d. 1. d. 87. Quæto infames infamia iuris, quorum status scilicet vita, & moribus est reprobatus, aut qui de crimine fuerint accusati, iuxta Doctorem placitum in cap. Deu omnipotens de accusat. cap. 1. de testibus, ubi dixi, cap. tantum. Daniel 81. d. 87. Idemque dici de infamia facti, qualis expenditur, in cap. martium 33. d. 1. d. 1. & argum. eorum, quæ dixi, sub cap. 1. de exceptionibus, & in cap. testimonium de testibus. Item repelluntur quilibet criminofus, & qui notoriè perueniet in peccato publico, ex cap. ex inuicem, cap. ad auer. p. p. fin. de temporibus, ubi dixi, & ibi quid si peccatum sit occultum, & sic vltatit, simoniaci, cap. sanctum 7. quæ 1. & d. 1. cap. martium.

11 Publici Concubinarij, vel fornicarij, cap. prætor hoc d. 31. cap. fin. de cohabit. clericorum, ubi dico Tnd. seg. 2. cap. 1. Item coinquinari obfœnissimò crimine Sodomiz, de quo plura tradit Barbofa p. 2. in p. 1. alleg. 1. 44. & de hoc ac de aliis veluti de percurtis, & falsificantijs. *Terminis de Offic. & sacro Ecclesi. Tom. I.*

litteras Apostolicas, dixi sub d. 1. c. fin. de temporibus, ord. ad quæ omnia applicabiles quamplures, quæstiones, de quibus sub cap. 1. de iudic. & ibi a quæstione 17. Non ordinantur Bigami, & Peregrini, nec cunales, siue obligati ad cationes reddendas, ut dico infra sub tit. de Bigamo, de Clericis, Peregrinis, de obligatis ad rationem, &c.

Ultimum requisitum est, quod præcedat examini de doctrina ordinandi, ignur ut ordinetur confutandus iuxta textum in cap. 4. Tnd. eff. 2. de reform. debet esse edoctus in fidei rudimentis, & pili sciat legere, & scribere in lingua saltem vulgaris, siue materna. Azor. in d. 1. mor. p. 2. lib. 6. g. 2. Campanillus in l. 1. Canon. Rub. 5. cap. 2. num. 2. Diana 75. 1. 1. 4. ref. 32. Item ad quatuor minores ordines promouendus debet saltem linguam latinam intelligere iuxta textum in cap. 12. Tnd. d. 1. alleg. 2. & Menochius de arbit. ref. 415. numero 18. ait ut Episcopus queat arbitriari magis expedire Ecclesiæ, si ordines conferat ei, qui etiam adhuc latinam linguam non intelligat, est tamen bonæ indolis, & pro ætate docilis: nam illiteratus puer dici non potest nec debet qui pro ætate didici quique ostendit proficere se posse. Et quæ scientia requiritur io promouendis ad sacros ordines, tradunt Doctores in Rub. de qualitate, & aetate ordinandorum.

Vnde fit ut cum non præsumatur quis sciens, nisi probetur, cap. si forte, in d. 1. glossa, verb. scientia de elect. lib. 6. Gonzalez ad regul. 3. Canon. glossa 4. num. 105. & cum multis Barbofa p. 2. in p. 1. alleg. 1. 1. sub num. 4. & sub alleg. 1. 4. 1. eo quod quidquid est accidentale non præsumatur adesse, seu inesse, nisi probetur ut docent communiter D. D. in cap. fin. de præsumpt. Cum nemini doctrina inesse credatur, nisi labore quaeratur, ideo venit probanda, ab Episcopo, seu ab ipsis deputati debent inquirere de iam dictis. Item intentionem ordinandi, hoc est an illi ad sit, vel desideret intentionem ascendendi ad ordines altiores, cum aptus fuerit; non enim ordinandi sunt qui tali intentione carent, vñq. Barbofa d. 1. alleg. 1. 1. num. 19. Quæ fit si quis ordinetur prima tantum Tonsura, eo tantum animo, ut fruatur fori privilegio, & privilegio Clericali, tutus est, ut peccet mortaliter ex cap. 4. Tnd. eff. 2. in illis verbis: De quibus probabiliter conuictus non sit, eos non secularis iudicij fugendi si uolens, sed vi de eo fidelem cultum præstare hoc vñq. nus elegisse: sic Bañez 2. 3. quæst. 12. art. 1. conclus. vltim. Victoria, Ledesma, Fr. Emanuel Rodrig. Molinos, & alij, quos sequitur Barbofa, d. 1. alleg. 1. 1. sub numero 6. part. 2. Marchinus de Sacramentis Ordinis tractat. 1. part. 3. cap. 1. à num. 2.

Vbi à numero 9. disputat an seculo cootempri, & alia probata intentione laicalis sit Tonsura, & minorum ordinum receptio absque voluntate ascendendi ad sacros ordines. Et à numero 22. an retrocessio à clericatu sit laicalis, vel venialis. Verum Sanchez de matrim. libro 7. disp. 31. numero 16. & 17. Bonacina de Sacram. d. 1. 8. quæ 1. unica, puncto vltimo in fine. Villalobos, in summa parte 1. tract. 1. 1. d. 1. 1. 4. n. 2. Diana part. 1. tract. 16. ref. 10. & alij penes eos, resoluunt non peccare mortaliter per verba Tnd. supra, quod absolute sumptum potest non amplecti, nisi, quando ordinandus contrarium de

liberationem non proponeret de non ascendendo ad alios ordines; & iterum Barboſa in *dist. cap. 4. Trid.* amplectitur noſtram ſententiam cum multis, *nom. 6. vbi auct. ſic* quod clericus primæ Tonſuræ, vel minorum ordinum, qui ſine iuſta cauſa excedat ab ordine, non peccet lathetice, etiam ſi incapaces ſe reddant ad ducendum v.g. viduam vxorem, vt reſoluit Toletus in *ſtruit. ſacerd. lib. 4. cap. 18. nom. 4. Azor. inſtr. moral. p. 1. lib. 1. 1. cap. 14. quaſt. 14.* Layman in *Theolog. moral. lib. 5. tract. 9. cap. 7. nom. 2.* vbi poſt Sanchæ ſupra numero 11. & Valentium, *tom. 3. diſp. 1. quaſtione 12. par. 1.* ſubdit videri eſſe culpam venialem inſtantiz ſi ſine cauſa ab ſtatu clericali recedant, ſicuti ſi noſituz ſine cauſa ab ordine abeat.

- 19 Ad ſecundam quaſtionis partem infero dicendum non per reſer, & ſaniam probandam eſſe doctrinam, habitatem, & ſcientiam ordinandi, ſed per examen actuale; ita quod nec regulares excuſentur; quominus de doctrina poſſint examinari, vt habetur in *Trident. Concil. diſt. ſeſſus 23. de reformat. cap. 12.* per verba, ibi: *Regulares quoque, nec in minori aſate, nec ſine diligenti Episcopii examine ordinentur priuilegiis quouisſumque, quoad hoc penitus excluſi.*

- 20 Sunt ergo ſinguli examinandi de qualitatibus & requiſitis ordinum ſingulorum, & de cuiusque ordinis officio, quem ſunt ſuſceperunt, probat cum multis Barboſa, ex dicta *alleg. 10. ma-*

- 21 *mero 18.* cum aliis frequentibus allegationibus. ¶ Vnum tamen exceperet reſpectu Regularium, ſcilicet, vt licet per *Trid. ſeſſ. 13. cap. 5.* diſponatur, vt ſint euulganda nomina in Eccleſiarum, qui ordinandi ſunt, vt à fide dignis de eorum natalibus origi- ne, ætate, moribus, &

- 22 *vita* diligenter inquiratur, vt ibi dicitur. ¶ Tamen illud ex diſpoſitione non extenditur ad regulares in quibus ſuis eſt Episcopopo habere teſtimonium ab ordinandorum ſuperioribus regularibus affirmatiuis, & anteaſtibus prædictis nullo teſtificationis indigere, cuiusque fidei ſtandum eſſe; præterquam circa doctrinam pro qua ſubiiciuntur Episcopopoſum examini, ſicut teſtimonium decimum Campanil. in *diuerſis canon. Rub. 12. cap. 13. numero 31.* Henriquez in *ſumma libro 10. cap. 13. §. 4. in gloſſa littera L.* Fr. Emanuel Rodrig. *quaſtiones regular. quaſt. 24. par. 3. articulo 1.* Vgolinus de *poſſeſ. Episcopii cap. 26. §. 18. num. 2.* verſ. tertio excepiuntur regulares. Barboſa *diſt. alleg. 10. n. 22.*

- 23 Verum examen circa motus clericis ſecularis volentis ad ordines promoueri, debet fieri ſequenti modo, iuxta *Trid. in diſt. cap. 5.* ſi ad ordines minores nempe vt à Patocho, & Magiſtro ſcholæ, in qua educatur, teſtimonium habeat de bono, quod ſi ad ſacros ordines expoſcat promoueri; tunc iuxta prædictam diſpoſitionem *T. idem* per meſem ante ordinationem Episcopopum adeat qui Patocho, vel alteri, cui magis expedire videatur committat, vt nomen, & deſiderium promouendi in Eccleſia proponat, & de illius natalibus, ætate, moribus, & *vita* à fide dignis teſtibus diligenter inquirat, & teſtimoniales litteras de iniquitate facta ad Episcopopum mittat; ſic docent Sanchez, in *opuſculo moral. lib. 7. cap. 1. dñb. 46. num. 7.* Vgolinus *diſt. cap. 26. §. 18. a nam. 1.* Marchinus de *Sacram. Ordin.*

tract. 2. par. 6. cap. 115. Homobonus de *bouis de examine Ecclieſ. tract. 2. cap. 3. quaſt. 26.* Salzedus ad Bernard. *Dia. in pract. cap. 25. littera A.* verſ. hoc autem, Barboſa *diſt. par. 1. in poſteriori alleg. 10. ſub num. 2.* ¶ vbi addit hanc diſpoſitionem ad vnguem obſeruati in Beathenſis prouincia, vt conſtat ex *ſuis Conſeſ. promou. vlt. aliuſque 4.* iterum ipſe *nam. 20.* ¶ qui in *diſt. cap. 5. Trid.* cum aliis multis dixit ex Vgolino ſuprà *nam. 2.* denunciationes huiusmodi fieri debere in ſingulis maioribus ordinibus, niſi ordinandus notus eſſet Episcopopo: ſic etiam docent Bonacina de *Sacram. diſt. 1. p. 8. quaſtione unica, par. 5. non. 17.* Bellet. *diſpoſit. clerical. par. 1. r. de diſpoſitione clericali §. 4. n. 21.* verſ. ad minores, latè Marchinus de *Sacram. Ordin. tract. 2. p. 6. cap. 11.* per ſuam, Honorat. ad *Decret. in hoc in. num. 2.* Barboſa de *iure Episcopali. 1. p. 13. num. 168.* ¶ Qui etiam de officio Episcopopi *diſt. p. alleg. 10. §. alibi, & etiam in diſt. 1. Trid. ſub n. 1.* dicit ex *ſormularum Episcop. ſorm. 2. 3. §. 4.* & ubi haberi ſormulam facultatis euulgandi nomina eorum, qui ordinis Sacramento ordinandi ſunt, & ſormulam denuncandi in Eccleſia illum, qui ad ordines eſt promouendus, & exprimit ſormulam litterarum teſtimonialium Patrchæ enuſantium vigote facultatis euulgandi nomina ordinandi, & quomodo ſit dandus teſtimonium Magiſtri ſcholæ pro his, qui ad minores ordines promoueri volunt, & Ortiz de Salzedo in *ſua præſ. Eccleſiaſt.* ponit à *fol. 47. B.* ſormulam vulgari ſermone ad diligentiſſas premitendas pro ordinandi, vbi *ſeſſo 14. B.* ponit interrogatorium, quo teſtes ſunt examinandi, & de quibus requiſitis interrogantur: vbi videbis pro præxi notorium. ¶ Et ſic ſit ſciendum illud, nempe vt ante ipſam ordinationem, vel quando Episcopopo videbitur, vocatis petitis, & probis ac in Eccleſiaſticis ſanctionibus exercitatis ſit ab illis diligens inueſtigatio, & examinatio de genere, perſona, ætate, moribus, & fide ordinandorum, iuxta diſpoſitionem *Trid. 17. diſt. ſeſſ. 23.* videbis textum in *ſeſſ. quoad 24. diſt.* repetit Barboſa *diſt. alleg. 10.* vbi tradit ex *enſeſ. de par. Canon.* vt debeat rigorose inſtitui illud examen, & iuxta textum in *e. non in cauſ. de elect. & dicit ſub 2. 20. in fine.*

In ipſo autem die ordinationis, eſt aliud examē videlicet quod prior Diaconorum, ſeu maior Diaconus repræſentat ordinandos Episcopopo, vel Archidiacono, & examinat iuxta textum in *cap. noſtrum de offic. Archidiaconi*; quod tunc ſanè euenit, cum prædictis elata, & intelligibili voce monet aſtante populum, vt ſi quis contra ordinandum aliquem ſciens impedimentum, quod illum ab ordinibus impediatur proponat; & tunc Episcopopus interrogat Archidiaconum, num ſciat ordinandos eſſe idoneos, & dignos, & ipſe reſpondet, & ſeſſo, & teſtificatione quantum humana fragilitas neſſe ſunt ipſos eſſe dignos, quod dicit Barboſa *diſt. alleg. 10. num. 21. et ſe* iuxta præxim textum noſtri, ¶ addens quod Archidiaconus, ſeu Prior maior in hac reſponſione non peccat, licet ipſe non examinauerit dummodo ab aliis examinantibus deputatis ſciat fuiſſe approbatos, & dummodo contra conſcientiam non loquatur. ¶ Quod ſi ſciet aliquod impedimentum, tenetur illud manifeſtare, & nunciare Episcopopo ſecreto, dum nihil faciat malitioſe ex Hoſtienſis in *ſumma huius r. r.* & conuenit de Episcopopis hoc conſervantibus; quæ præxi procedat

procedit in Clericis secularibus; non sic in irregularibus, vt adduxi.

- 1^a Et à num. 12. & 13. ex vers. *per alia*, ponit penas ordinandorum, non prehabito predicto examine, & post eum, & alios, quos ipse refert, ponit penas & poenam, Agidius Trullench. de *Sacram. lib. 6. quest. vltima, dub. 14. sub n. 12.* & ambo dicunt quod si ordinatus fuisset cognitus, & dignus, non peccaret, nec deponeretur, si absque precedenti dicto examine, & scrutinio, fuisset ordinatus, vt probat textus iuxta glossam in *cap. nullus dist. 24.*

- 2^a Quod si Episcopus, vt solet, ante ordinationem prohiberet, ne quis non examinatus accederet ad ordinationem, nec approbatus sub excommunicationis poena: tunc ordinatus contra huiusmodi prohibitionem, contraheret suspensionem, non nisi à Papa dispensandam, iuxta textum in *cap. 1. & 3. de eo, qui fuerit ordinatus suspensus*, vt lacè ibi dico, & monet Hostiensis hic in *fine*, vt Episcopi ab huiusmodi excommunicationibus abstineant, ne laqueos parent, sed alias penas possint inhiibendo comminari, de quo videbis Filliuc. *tom. 1. tract. 9. cap. 5. quest. 5.* tradit Barbosa idem, *dist. 9. num. 32.* † vbi quid si postea Episcopus male ordinatum absoluat, & dispense? & remittit resolutionem ad Laurentium de Franch. in *caus. reuoc. inter Episcop. & regular. pag. 84. in resp. ad 129.* qui in *resp. ad 28.* ait quod si Episcopus eo tempore, quo ordines confert his verbis utatur: *Non intendimus ordinare non examinatos, & approbatos*: tunc qui se ingessit noo sit ordinatus, oportetque vt denuo ordinetur, dum prius illi sit iniuncta poena; eo quod se sic ingerendo ordinum susceptioni ante approbationem deliquit valde.

- 3^a † Quod si Episcopus dicat, *Non intendo vel nolo ordinare excommunicatos irregulares*, dicunt Catd. *Lugo de Sacram. dist. 8. sect. 7. num. 119.* Diana p. 1. *erat. 13. ref. 66.* Id verum esse si aliquem talem esse intelligat, & cognoscat; non verò si ignotus, vel occultus sit, & ego sic teneo: argumento textus in *cap. fin. de temporibus ordinat.* cum ibi iam dictis. † Vnum tamen aduertit Præpositus, quod prædicta excommunicatio, quæ solet Episcopi vti, comprehendit etiam extraneos, alias Episcopo non subiectos: sic in 3. p. D. *Thomas quest. vltima de Sacram. Ordin. dub. 17. n. 17 t.* & pro hoc titulo, & textu hæc sufficiant.

- 4^a Et pro ampliacione aduertens quod solet DD. disputare per textum nostrum, cui incumbat onus probandi negariuz qualitaris naturalis, vel accidentalis, de quo Patianus de *probat. p. 1. c. 13. & 14.* Et applicabis quæ dixi in c. 11. & 12. latissime de *probationibus*, vbi de *negat. prob.* † De poena submittentium de examini pro alio, dico infra, sub titulo de eo, qui ordines suscipit fortine, interim in *confir. Rensf. epism. 15.* & ex Paulo IV.

- 5^a *epism. 69.*
*
6^a *epism. 69.*
*
7^a *epism. 69.*
*
8^a *epism. 69.*
*
9^a *epism. 69.*
*
10^a *epism. 69.*
*
11^a *epism. 69.*
*
12^a *epism. 69.*
*
13^a *epism. 69.*
*
14^a *epism. 69.*
*
15^a *epism. 69.*
*
16^a *epism. 69.*
*
17^a *epism. 69.*
*
18^a *epism. 69.*
*
19^a *epism. 69.*
*
20^a *epism. 69.*
*
21^a *epism. 69.*
*
22^a *epism. 69.*
*
23^a *epism. 69.*
*
24^a *epism. 69.*
*
25^a *epism. 69.*
*
26^a *epism. 69.*
*
27^a *epism. 69.*
*
28^a *epism. 69.*
*
29^a *epism. 69.*
*
30^a *epism. 69.*
*
31^a *epism. 69.*
*
32^a *epism. 69.*
*
33^a *epism. 69.*
*
34^a *epism. 69.*
*
35^a *epism. 69.*
*
36^a *epism. 69.*
*
37^a *epism. 69.*
*
38^a *epism. 69.*
*
39^a *epism. 69.*
*
40^a *epism. 69.*
*
41^a *epism. 69.*
*
42^a *epism. 69.*
*
43^a *epism. 69.*
*
44^a *epism. 69.*
*
45^a *epism. 69.*
*
46^a *epism. 69.*
*
47^a *epism. 69.*
*
48^a *epism. 69.*
*
49^a *epism. 69.*
*
50^a *epism. 69.*
*
51^a *epism. 69.*
*
52^a *epism. 69.*
*
53^a *epism. 69.*
*
54^a *epism. 69.*
*
55^a *epism. 69.*
*
56^a *epism. 69.*
*
57^a *epism. 69.*
*
58^a *epism. 69.*
*
59^a *epism. 69.*
*
60^a *epism. 69.*
*
61^a *epism. 69.*
*
62^a *epism. 69.*
*
63^a *epism. 69.*
*
64^a *epism. 69.*
*
65^a *epism. 69.*
*
66^a *epism. 69.*
*
67^a *epism. 69.*
*
68^a *epism. 69.*
*
69^a *epism. 69.*
*
70^a *epism. 69.*
*
71^a *epism. 69.*
*
72^a *epism. 69.*
*
73^a *epism. 69.*
*
74^a *epism. 69.*
*
75^a *epism. 69.*
*
76^a *epism. 69.*
*
77^a *epism. 69.*
*
78^a *epism. 69.*
*
79^a *epism. 69.*
*
80^a *epism. 69.*
*
81^a *epism. 69.*
*
82^a *epism. 69.*
*
83^a *epism. 69.*
*
84^a *epism. 69.*
*
85^a *epism. 69.*
*
86^a *epism. 69.*
*
87^a *epism. 69.*
*
88^a *epism. 69.*
*
89^a *epism. 69.*
*
90^a *epism. 69.*
*
91^a *epism. 69.*
*
92^a *epism. 69.*
*
93^a *epism. 69.*
*
94^a *epism. 69.*
*
95^a *epism. 69.*
*
96^a *epism. 69.*
*
97^a *epism. 69.*
*
98^a *epism. 69.*
*
99^a *epism. 69.*
*
100^a *epism. 69.*
*

000 000 000 000 000 000 000 000 000 000

AD TITVLVM

DE ORDINATIS

AB EPISCOPO,

qui renuncians Episcopatu.

ONVELLA dixi de facultate Episcopi titulus tantum supra sub cap. 1. de temporibus ordinationum; nunc verò sub hoc titulo, agitur, nùm Episcopus, qui renuncians Episcopatu, vel loco tantum, aut etiam Dignitati, possit alios ordinare; cumque hæc propositio aperte dignoscatur ex c. 1. & 2. ideo ibi dicta deferuntur pro Rubrica, & pro titulo. De effectibus renunciationis priuilegi, dixi latè sub cap. si diligenti, de foro comp. & in cap. antequam, eodem. Et de renunciatione Episcopatus supra c. 9. & 10. de renunciatione, & c.

Ad Textum in Cap. I. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Episcopus, qui tantum loco renuncians, potest rogatus ab alio ordinario ordines conferre: & n. 2. & 6.
- 2 Episcopus renuncians administrationi, potest alterum subditum cum licentia proprii Episcopi ordinare.
- 3 Renuncians Episcopatus in quo consistit?
- 4 Renuncians Episcopatus, qualiter appelletur Episcopus.
- 5 Renuncians Episcopatus, potest autoritate Papa redire ad eandem, vel aliam Ecclesiam per electionem, postulationem, aut collationem.
- 6 Renuncians Episcopus loco remanet ad instar Conuicti, qui prouinciam administrat.
- 7 Episcopus renuncians loco, & Dignitati, nequit ordines conferre, etiam de licentia Episcopi proprii, nec ad eandem Ecclesiam redire, vel aliam habere, n. 9.
- 8 Ordines recipiens scienter ab eo, qui renuncians loco, & Dignitati, non habet executionem officii; & quis dispense, n. 11. & 12.
- 9 Subdiaconatus ordo, sacer est.
- 10 Episcopus, qui renuncians loco, & Dignitati, nec ordines minores potest conferre, nisi aliquando, vt Abbas eos conferat. Quid in praxi, n. 15. & 16.

Itera huius textus claudit, ac distinguit sufficienter, quando possit Episcopus, qui renuncians Episcopatu, ordines conferre; quando verò non, rationem dans. Ignat Doctores ex ea deducunt, quod si Episcopus loco renuncians,

cauit, tantum potest rogatus ab alio ordinario ordines conferre; quia adhuc fungitur Dignitate Episcopali.

- 1 Quare Abbas in *cap. ad supplicationem numero 10. supra de renouari. Flamin. de resignat. lib. 1. quest. 17. moner. 15. Fulfus de visitat. lib. 1. cap. 18. num. 10. Barbosa hic num. 3. & 4. dicunt quod Episcopus renunciatus loco, id est administrationi potest alienum subditum cum licentia proprii Episcopi ordinare; quia retinet Dignitatem, & ea, quæ sunt ordinis Episcopalis. † Et hæc renunciatio dicitur quoties renunciatur, eua & administratione illius Ecclesiæ iuxta textum in *dist. cap. ad supplicationem*, cum renouemus v.g. solitane vult vivere siue magnis Episcopatus curis, vel ob ægitudinem; vel quia vocatur ad præfidentiam, Alzedus de *prædict. Episcop. Dignit. part. 2. cap. 5. num. 13. † Et sic Barbosa in pastoralis allegat. 113. num. 1. ex textu nostro, ubi omnes, aut, ut sic Episcopus parui renunciatus possit**
- 5 Episcopus appellari; quia retinet Dignitatem, † imò addit quod auctoritate Sedis Apostolicæ, possit redire ad eandem Ecclesiā, vel aliam, siue per viam electionis, siue postulationis, siue per viam collationis, vs ait Flaminus *dist. quest. 17. num. 13.*
- 6 Ob idque possit, sicut antea, ordines minores, & maiores conferre ex nostro textu, rogatus tamen ab alio Episcopo, vt tenent Lancellos in *temple mon. Indicum lib. 2. cap. 5. tit. de potestate Episcopi in spirituali num. 22. Alzed. supra dist. cap. 5. num. 11. & 12. Veneto de examine Episcop. lib. 1. cap. 12. num. 14. Ragus. in lucerna Parochiæ de Sacram. Ordinis quest. 18. Videbis Dianam*
- 7 *dist. cap. 5. num. 11. & 12. Vbi dicitur hic loco renunciante esse ad instar Comitis, qui semel prouinciam administrant, qui tales natiuitate, etiam administratione cessante, ex his viciis vbi Bart. vult de Comitiis, qui prouinciam regunt lib. 12. cum qua concordat textus in l. fin. cod. de decurao. l. vnius §. seruus ff. de quaestum. l. seruus §. non solum cod. eodem.*

8 Deducunt Doctores aliam conclusionem ex verbis ibi, *In secundo vero casu*, quod Episcopus renunciatus loco, & Dignitati non potest ordines conferre, etiam ex licentia alicuius Episcopi. Sin autem aliquem ordinet, dicit vt sic ordinatus recipiat characterem, sed non habere executionem sacri ordinis sui suscepi: ita Fulfus supra *dist. cap. 17. num. 10. Maiol. de irregul. lib. 3. cap. 6. n. 8. Flamin. de resignat. dist. quest. 17. n. num. 19. Barbosa hic num. 5. † Et addit idem in pastor. dist. allegat. 113. sub num. 1. quod nec possit ordines conferre, etiam de licentia alicuius Episcopi, nec ad eandem Ecclesiā redire, vel aliam habere: ita cum prædictis probans, loci, & dignitatis renouationem fieri, quoties renunciatus ex ipsa renouatione amittit Dignitatem, & denominationem illius Dignitatis, eamque regulariter fieri ob crimen, vt probant Abbas hic num. 8. Maiol. *dist. libro 3. cap. 6. num. 6. Alzedus dist. cap. 5. num. 13. Diana p. 5. ar. 2. ref. 7.**

- 10 Et in *vers. sum. Pontifex* in textu nostro, qui vt hic n. 2. probat Barbosa, Francisc. Pila in *la description de la imperial ciudad de Toledo l. 1. c. 5. in fine*, fuit decretalis epistola scripta circa annos 1150 ab Alex. III. Iohanni Archiepiscopo Tolentino, nocat ergo quod suscipiens scienter sacros ordines ab eo, qui loco simul, & Dignitati renun-

ciauit, non habet executionem officij, & tunc a solo Pontifice dispensatur. † Sed si non scienter id fecerit discretum Pontificem dispensare, nisi casualis, & supina fuerit ignorantia, docent Franciscus Leo in *thesoro fidei Ecclesiæ p. 3. c. 8. n. 397. Marcus Alex. de censur. sem. 2. disp. 9. c. 1. vers. dubitari*, cum multis Barbosa hic n. fin. & in *pastoralis p. 1. alleg. 48. num. 1. Et hoc dictum ex verbis textus nostri vt discretus Pontifex dispensare queat cum ordinario probabiliter ignorante ab Episcopo, qui renunciavit loco, & Dignitati intelligit est Episcopus, vt probat idem Barbosa *dist. alleg. 40. n. 1. late agit Bonacina de censuris extra Bul. disp. 3. q. 2. punct. 10. Filliocius in q. mor. 17. n. 76. Mar. Alter. dicto c. 1. vers. secundo dubitari. † Vbi asserit hunc**

12 probabiliter ignorantem abdicationem absque culpa, contrahere suspensionem ab Episcopo dispensandam; quia non est priuatio vltus iam aliquod habui, sed impedimentum, ne recipiatur, addens etiam ideo necessariam fuisse dispensationem, quia ordinator cum haberet executionem sui officij tam non poterat alteri conferre.

Vnde circa litteram huius textus, est aduertendum in eo fieri mentionem miniori ordinum sub hac voce *vsque ad Subdiaconatum*; ideoque videri ex vi illius dubium relinqui, an sub hoc membro Subdiaconus comprehendatur, sed glossa, Panormit. & alij, hic dicunt per dictum particulam *vsque*, exclusiue sumendam esse, quia Subdiaconatus, vt iam supra dixi sub *Rubr. & tit. de temporib. ordinis*, est ordo sacer: verum Suarez de *cens. disp. 3. c. 1. sect. 1. bene scribens*, videtur prædictam impugnare ratione sub *n. 4. vers. sed non. † Nā licet Episcopus*

14 vt Abbas possit interdictum conferre hos ordines ex privilegio specialis, & concessione Summi Pontificis; tamen ille, qui solus habet Dignitatem Episcopalem ex illius tantum nomine, & titulo, possit huiusmodi ordines conferre; & ideo non possit qui renunciavit Dignitati Episcopali ordines minores conferre; quia Dignitas Episcopalis vnica est, & indiuisibilis, & renunciatio, quæ de illa fit, absoluta est, & totalis. Ergo ex vi illius inferri iam non possit Episcopum operari, quia temore hoc titulo in eo non manet alius, vt possit tanquam non Episcopus ordines minores conferre. Ergo.

Sed adhuc respondeo sustineri dispositionem textus nostri relinquendo Episcopo renouationem, vt possit minores ordines conferre; non vero maiores; quia Pontifex hic declarat, quomodo huiusmodi renouationem acceptet, & intelligat, dicens solum fieri, & acceptari, quoad illos adus ita proprios Dignitatis Episcopalis vt per simplicem Sacerdotem nullomodo exercere possit, & videri Pontificem voluisse hic statuere, vt Episcopo nunquam ita renouent Episcopaturæ, quin eis non liceant ea, quæ per inferiores Dignitates, Abbates, vel similes exerceri possint; quia hoc videtur spectare ad decetiam ordinis Episcopalis, qui semper inest personæ, quantumvis ipsa Dignitati renouent: sic idem Suarez expendit, ubi supra existimans tunc hoc ius verum esse stando in iure communi; & quia hæc pendet a iure positiuo, qui subest Papæ. † Tamen si expressè Episcopus renouent Dignitati, etiam quoad actum conferendi minores ordines, & Summus Pontifex concederet facultatem ad renouationem ita faciendam & eodem modo illam acceptet: tunc resoluat Suarez non licere Episcopo

De Ordin.ab Episcopo,&c.Quæst.I. 317

Episcopo illōs ordines conferre; quia tunc ex speciali modo, & concessione Pontificis non minus renunciantur Dignitas Episcopalis, quoad minores ordines: explicat textum nostrum Felicianus de Vega in cap. 4. § 5. vero, de iudiciis d. n. 33. & ante.

QVÆSTIO I.

An Episcopus titularis possit licitè ordines conferre? Et an quemadmodum ex textu nostro requiratur, ut rogatus sit Episcopus, qui renuncians loco tantum ad hoc, ut possit ordines conferre minores, & maiores; si sic etiam quando renuncians Dignitati Episcopali, debeat esse rogatus, ut queat minores ordines conferre. Et an pœna textus nostri sit suspensionis censura, vel irregularitas. Et an dum excusatur ordinatum, ex ignorantia, sit intelligendum de vincibili, aut invincibili? Et an cum renuncians Episcopus, intelligatur in dubio renunciasse loco tantum, vel loco, & Dignitati simul?

SVMMARIVM.

- 1 Episcopi titulares sunt qui solum habent Ecclesiarum titulum, & carent populo, & facultatibus. Et qui sint. n. 1. saltem quod pro virtutibus, & impeditis creati, n. 5.
- 2 Papa potest constituere Episcopatum in provincia infidelium.
- 3 Episcopi titulares saliter veri dicuntur, ut debeant ab omnibus Catholicis honorari; sic ut contrarium asserere sit hæreticum. Eisi vocentur portantes, ambules, commendatarii, & n. 6.
- 4 Episcopi expulsi à sedibus Episcopalibus retinent iurisdictionem, potestatem subditos in aliena Diocesi ordinare, licentia petita, essi non obicitur; vocandique sunt ad Concilium, n. 8.
- 5 Episcopi titulares non possunt alios, sine licentia proprii Episcopi ordinare, & n. 11. Nec in locum nullius Diocesis, n. 13.
- 6 Episcopatum non faciunt potentia diuinitatem, aut humilitas pauperum.
- 7 Ordines conferendi facultas intelligitur in illis Episcopis, qui habent Diocesim.
- 8 Episcopi, qui Diocesim non habent, nequeunt conferre ordines, etiam prætextu familiaritatis, aut continua commensurationis.
- 9 Ordo susceptus ab Episcopo, qui non habet Diocesim, tenet, cum hoc pendeat à charactere.
- 10 Episcopum titulari ordinans sine licentia proprii Episcopi, suspenditur, & ordinatus puniuntur.
- 11 Titularis Episcopus quare minores ordines non praestet, sicut qui renuncians Episcopatum conferre, cum uterque æquiparetur; ex quod Firmosius de Offic. & sacris Eccles. Tem. I.

- 12 Illius quibus promouere sunt expressa proprii Episcopi licentia.
- 13 Titularis Episcopi, sicut ab infidelibus expulsi, quando queant proprios ordines subditos, & n. 11.
- 14 Titularis Episcopus creat Pontifex ad censuram hæreticam, & infidelium, & ad si item Catholicam eum annuendam, & ad alios effectus, n. 20.
- 15 Titularis Episcopi non sunt creandi, nec dandi suffraganei, nisi Ecclesie Cardinalium, & illis, qui eis solent habere, & ad minimum cum stipendio centum aureorum de Camera super fructibus illius Ecclesie.
- 16 Titularis Episcopi quare Pontificalia queant exercere.
- 17 Titularis Episcopus debet habere expensas pro ordinando alieni subditis, sicut alius Episcopus, qui inuicem accedit.
- 18 Episcopus renuncians Episcopatu, & rogatus ab alio, ut ordines conferat licentia sit proprii Episcopi, etiam in ordinibus minoribus.
- 19 Episcopus renuncians Episcopatu quoad Dignitatem, confertur etiam quoad locum renunciasse.
- 20 Episcopus, qui renuncians loco rogatus ab alio Episcopo, potest ordines conferre, sicut ante.
- 21 Episcopus, qui renuncians loco, & Dignitati, si ordinat, efficitur suspensus, non irregularis. Et quare, n. 31. Et de utriusque differentia, n. 32. & 33.
- 22 Suspectus pro eo tempore, quo suspectus est, officij executionem non habet.
- 23 Ordinatus ab Episcopo, qui renuncians loco, & Dignitati, non est impeditus ab executione ordinum, quos habet, sed tantum ab illis, vel illis, quos suscipit.
- 24 Verba executionem officij, intelliguntur respiciunt, seu iuxta subiectam materiam.
- 25 Irregularitas priuat executionem omnium ordinum simpliciter.
- 26 Suspectio, quæ est censura, tollit absolutum, sed quæ est pœna, dispensatione, sicut irregularitas.
- 27 Ignorantia probabilis excusatur a culpa in suspensione ordinum, non crassa, & num. 36. Et qualiter intelligatur, num. 37. Et de quæ pœna textus noster loquatur, numero 41.
- 28 Ignorantia omnis culpabilis, comprehenditur sub ignorantia crasse, & supina.
- 29 Suspectio quando propria, vel non dicatur, ex diuinitate, vel suspensione ordinum, numero 39.
- 30 Episcopi sicut esse characterem, ut imprimat characterem, sic etiam debet illum habere habitum, ut imprimat characterem alteri. Et qualiter n. 42. & 43.
- 31 Episcopus excommunicatus talis, si teneat characterem non habet, nec illum alteri imprimet.
- 32 Dispensatio cum ordinato ignoranter, quæ de causa fiat?
- 33 Cap. penultimum, de clerico excommunicato.
- 34 Exercitium Officij Ecclesiastici sine culpa quare impeditur.

48 *Episcopus renuncians Episcopatu, in dubio tantum censetur, ut renunciet loco, non Dignitati: quare 2. 49.*

50 *Episcopus, qui ob ignorantiam renuncians loco, & Dignitati, si postea literis dedit operam, poterit iterum eligi, & postulari.*

1 **A**D primam difficultatis partem, ut respondeam, præmitto dicendum quod titulares Episcopi dicuntur qui solum titulum Ecclesiarum habent, populo tamen carent, & populo Christiano, atque etiam facultatibus, qui nulla tenentes dicuntur secundum Iacobat. de *Concl. lib. 1. pag. 70. & 84.* Mandosius 11. *regula 26.* *Cancellaria de beneficiis vacantibus per promotionem quest. 4. n. 5.*

2 † quales sunt alii, qui assumunt ad nentium Ecclesiarum, & Provinciarum, quæ à Santacenis, vel aliis infidelibus occupantur, de quibus agit textus, & ibi Doctores in *Clementina plerisque, de elect.* commemorans incommoda, quæ proveniunt ex provisionibus istorum. † Et quod Papi possit constituere Episcopos in provinciis, & terris infidelium per doctrinam Angeli in 1. *id quod fide leg. latè* resoluunt Alphonsus Alvarez Guettero in *speculo iuris Pontifici cap. 31. a pagina 77.* Valenzuela *conf. 26. num. 32. sup. 1.* cum multis Barbofa *p. 1. in 3. cap. 2. num. 47. idem dist. p. 1. tit. 1. cap. 6. a num. 15.* † ubi ex pluribus probat hos proprie dici Episcopos; sic ut tales debeant ab omnibus Catholicis honorari, in tantum, ut

3 contrarium cum pertinacia asserere, sit hæreticum, ut advertit Paulus Grisaldus in *descriptio fidei Catholice*, verb. *Episcopus*, num. 10. & melius eorum necessitatem contra nostræ tempestatis hæreticos: explicat Petrus Bollius in *æconomia Canonica classe 3. cap. 2. §. 4.* † qui frequentius dantur à Romano Pontifici, velut Coadiutores Episcopis infirmis, senibus, aut alia simili ratione impeditis, ut deducitur ex textu in *cap. pastoralis, cap. 1. §. 1. cap. non autem 7. quest. 1. & cap. parte de Clerico agnoscant*, & de fine instituendi Episcopos hos in Ecclesia, scripsit Barbofa *sub num. 56.* supra, quem omnino leges in *dist. p. 1. pag. 11. tit. 3. c. 2. num. 42.* † Quare etsi hos Episcopos sine causa liberè esse in Ecclesia, dixerit Cano. de *locu Theologicæ lib. 5. cap. 2. pag. 293.* illisque aliquibus minus honorificis nominibus soleant alij asserere, cum aliquando dicantur portantes, seu commendatitij, ut refert Quintana dueñas in *cap. de multa de prob. num. 10.* nonnunquam etiam appel- lentur ambulatorij, portarii, & mobiles, ut refert Petrus Gregor. *Synagm. iur. lib. 15. cap. 12. de Episcopo num. 44.* nec deservire qui assererent illos proprie non esse Episcopos, sed abusive, ut constat ex adductis à Mandosio *supra*, Gomez in *regula de annali possessore quest. 47.* tamen ut ait idem Quintana dueñas, verè Episcopi sunt, & ut tales sunt honorandi ab omnibus Catholicis. Aliquid dico *sub p. 1. dist. c. 51. de temporib. orden. verè. Episcopus titularis.*

4 † ubi ex pluribus probat hos proprie dici Episcopos; sic ut tales debeant ab omnibus Catholicis honorari, in tantum, ut contrarium cum pertinacia asserere, sit hæreticum, ut advertit Paulus Grisaldus in *descriptio fidei Catholice*, verb. *Episcopus*, num. 10. & melius eorum necessitatem contra nostræ tempestatis hæreticos: explicat Petrus Bollius in *æconomia Canonica classe 3. cap. 2. §. 4.* † qui frequentius dantur à Romano Pontifici, velut Coadiutores Episcopis infirmis, senibus, aut alia simili ratione impeditis, ut deducitur ex textu in *cap. pastoralis, cap. 1. §. 1. cap. non autem 7. quest. 1. & cap. parte de Clerico agnoscant*, & de fine instituendi Episcopos hos in Ecclesia, scripsit Barbofa *sub num. 56.* supra, quem omnino leges in *dist. p. 1. pag. 11. tit. 3. c. 2. num. 42.* † Quare etsi hos Episcopos sine causa liberè esse in Ecclesia, dixerit Cano. de *locu Theologicæ lib. 5. cap. 2. pag. 293.* illisque aliquibus minus honorificis nominibus soleant alij asserere, cum aliquando dicantur portantes, seu commendatitij, ut refert Quintana dueñas in *cap. de multa de prob. num. 10.* nonnunquam etiam appel- lentur ambulatorij, portarii, & mobiles, ut refert Petrus Gregor. *Synagm. iur. lib. 15. cap. 12. de Episcopo num. 44.* nec deservire qui assererent illos proprie non esse Episcopos, sed abusive, ut constat ex adductis à Mandosio *supra*, Gomez in *regula de annali possessore quest. 47.* tamen ut ait idem Quintana dueñas, verè Episcopi sunt, & ut tales sunt honorandi ab omnibus Catholicis. Aliquid dico *sub p. 1. dist. c. 51. de temporib. orden. verè. Episcopus titularis.*

5 † ubi ex pluribus probat hos proprie dici Episcopos; sic ut tales debeant ab omnibus Catholicis honorari, in tantum, ut contrarium cum pertinacia asserere, sit hæreticum, ut advertit Paulus Grisaldus in *descriptio fidei Catholice*, verb. *Episcopus*, num. 10. & melius eorum necessitatem contra nostræ tempestatis hæreticos: explicat Petrus Bollius in *æconomia Canonica classe 3. cap. 2. §. 4.* † qui frequentius dantur à Romano Pontifici, velut Coadiutores Episcopis infirmis, senibus, aut alia simili ratione impeditis, ut deducitur ex textu in *cap. pastoralis, cap. 1. §. 1. cap. non autem 7. quest. 1. & cap. parte de Clerico agnoscant*, & de fine instituendi Episcopos hos in Ecclesia, scripsit Barbofa *sub num. 56.* supra, quem omnino leges in *dist. p. 1. pag. 11. tit. 3. c. 2. num. 42.* † Quare etsi hos Episcopos sine causa liberè esse in Ecclesia, dixerit Cano. de *locu Theologicæ lib. 5. cap. 2. pag. 293.* illisque aliquibus minus honorificis nominibus soleant alij asserere, cum aliquando dicantur portantes, seu commendatitij, ut refert Quintana dueñas in *cap. de multa de prob. num. 10.* nonnunquam etiam appel- lentur ambulatorij, portarii, & mobiles, ut refert Petrus Gregor. *Synagm. iur. lib. 15. cap. 12. de Episcopo num. 44.* nec deservire qui assererent illos proprie non esse Episcopos, sed abusive, ut constat ex adductis à Mandosio *supra*, Gomez in *regula de annali possessore quest. 47.* tamen ut ait idem Quintana dueñas, verè Episcopi sunt, & ut tales sunt honorandi ab omnibus Catholicis. Aliquid dico *sub p. 1. dist. c. 51. de temporib. orden. verè. Episcopus titularis.*

6 † ubi ex pluribus probat hos proprie dici Episcopos; sic ut tales debeant ab omnibus Catholicis honorari, in tantum, ut contrarium cum pertinacia asserere, sit hæreticum, ut advertit Paulus Grisaldus in *descriptio fidei Catholice*, verb. *Episcopus*, num. 10. & melius eorum necessitatem contra nostræ tempestatis hæreticos: explicat Petrus Bollius in *æconomia Canonica classe 3. cap. 2. §. 4.* † qui frequentius dantur à Romano Pontifici, velut Coadiutores Episcopis infirmis, senibus, aut alia simili ratione impeditis, ut deducitur ex textu in *cap. pastoralis, cap. 1. §. 1. cap. non autem 7. quest. 1. & cap. parte de Clerico agnoscant*, & de fine instituendi Episcopos hos in Ecclesia, scripsit Barbofa *sub num. 56.* supra, quem omnino leges in *dist. p. 1. pag. 11. tit. 3. c. 2. num. 42.* † Quare etsi hos Episcopos sine causa liberè esse in Ecclesia, dixerit Cano. de *locu Theologicæ lib. 5. cap. 2. pag. 293.* illisque aliquibus minus honorificis nominibus soleant alij asserere, cum aliquando dicantur portantes, seu commendatitij, ut refert Quintana dueñas in *cap. de multa de prob. num. 10.* nonnunquam etiam appel- lentur ambulatorij, portarii, & mobiles, ut refert Petrus Gregor. *Synagm. iur. lib. 15. cap. 12. de Episcopo num. 44.* nec deservire qui assererent illos proprie non esse Episcopos, sed abusive, ut constat ex adductis à Mandosio *supra*, Gomez in *regula de annali possessore quest. 47.* tamen ut ait idem Quintana dueñas, verè Episcopi sunt, & ut tales sunt honorandi ab omnibus Catholicis. Aliquid dico *sub p. 1. dist. c. 51. de temporib. orden. verè. Episcopus titularis.*

7 Deinde aduerto esse nonnullam differentiam inter istos titulares, seu renunciantes Episcopos, & inter illos, qui vi, aut metu infidelium sunt expulsi à propriis Sedibus Episcopalibus, quia isti iurisdictionem retinent, cum subditos adhuc habeant, iuxta *clen. 1. de foro comp. in quos etiam extra propriam Diocesim possunt iurisdictionem exercere*, petita à proprio Ordinario licentia, etsi

non obtema, ut notant Iacobat. de *concl. lib. 1. p. 70.* † ubi resoluunt questionem contra *con. supra*, Bañez 2. 2. *quest. 1. art. 10. num. 2.* & alios vocandos esse ad concilium, cum isti adhuc retineant ordinem, & iurisdictionem. De quo Barbofa *dist. part. 1. tit. 1. cap. 6. sub num. 50. & in allegacione 93. num. 1.* ceteros autem titulares differe, ac renunciantes, docet idem Barbofa *dist. part. 1. sub n. 18.* ubi eos assimilat iuxta dictum supra de renunciante Episcopo, Dignitati, & loco.

Ad primam difficultatis partem iam respondeo dicendum istos Episcopos titulares, non posse alios sine licentia proprii Episcopi ordinare, quia, etsi ut probat Barbofa *dist. part. 1. cap. 6. in 1. sub num. 18.* non debeant prædicti Episcopi titulares fraudari, debito Episcopali; cum sit indignum quod accidens pecuniarum, magis, quàm substantia ordinis Episcopalis habeatur: arguitur *cap. accessuum de reg. iur. siquidem*, ut ait D. Hieron. relatus in *cap. legimus in ista*, vel. *ubi quisque*, scribens ad Euagrium Episcopum, potentiam diuitiarum, aut pauperum humilitatem, non facere Episcopum sublimiorem, vel inferiorem; & ita sentit glossa ibi, in verbo *enclum moris*, tenere, & sentire vires sapientes, peritos, ac discretos; etsi idiotæ homines, ac vulgares soleant contemnere Episcopos absque magnis redditis.

Verùm quia isti propriam sedem non habeant, non poterunt ordines conferre absque licentia sui proprii Episcopi. † Nec in loco nullius Diocesis, ut de Episcopis Episcopatu renunciantibus, iam supra dictum est, & tradit ex *Trid. sess. 14. de reform. Barbofa ibi sub cap. idem dist. part. 1. tit. 1. cap. 6. num. 18. in fine, & alleg. 5. part. 2. vide supra cap. 11. de temp. orden. quest. 5. verè. ad sextam.* † Diana p. 5. *tract. 1. res. 5. ubi ex dicto cap. 2.* Aliud, dicit facultatem conferendi tonsuram, vel alios ordines datam Episcopis, procedere in aliis Episcopis, qui habent Diocesim, † non in aliis cum non habentibus; quia isti ordines ministrare nequeunt, nec prætextu familiaritatis, aut coniuncti commensalritatis suæ, absque proprii Episcopi licentia expressa, aut literis dimissorias ad aliquos Sacros ordines, aut minores, vel ad primam Tonsuram: idem probat *Trid. sess. 6. cap. 5.* Guierrez *can. lib. 1. cap. 26.* Flamin. de *resignat. lib. 2. quest. 17. num. 17.* Vgolin. de *precept. Episcopi cap. 4. §. 14.* † Tamen li ordinem, ordo tenet, cum pendat à charactere, quem habet titularis, sicut alius quilibet Episcopus. † Tamen arbitrio proprii Episcopi, sic ordinatus puniatur, & Episcopos titularis, qui cum ordinavit sine commendatitio sui proprii Episcopi, suspenditur per annum, ut docent Azor. *part. 1. lib. 3. cap. 42. quest. 9. mor. Valquez in 3. p. tom. 3. disp. 44. ex num. 5.* Diana *dist. res. 5. in fine*, & omnes per *Trid. dist. cap. 2. sess. 14.*

Possent nunc dubitare quare titularis Episcopus primam Tonsuram, & minores ordines non præstat, quemadmodum videmus posse conferre ex nostro textu Episcopum, qui renuncians Episcopatu, iuxta calis suos, & celatos supra in *priv. cum Barbofa in dist. p. 1. tit. 1. cap. 6. sub num. 18. in fine*, eos æquiparet dum dicit titulares, & renunciantes convenire; quia nullus potest alienos subditos sine expressa proprii Episcopi licentia promovere, etiam si in loco nullius Diocesis locum sibi eligant, ut obvenit fraudibus, præcipue

De Ordin. ab Episcopo, &c. Quæst. I. 319

principè si consideres Abbates, ut infra dico eos minores ordines posse conferre. Tamen tu resoluendo dando rationem differentie propter expellant decisionem Pontificis in textu nostro: de eius ratione iam sub principio adduxi.

18 Deinde posses fecundò dubitare quare sic absolute negetur Episcopis titularibus ordines conferre; cum id permittitur, ut iam dixi in *vers. deinde aduersus*, Episcopos ab Infidelibus expulsi circa fuos subditos in Diocesi aliena, petita licentia, et si non obtemperant. Verum ego idem respondeo dicendum in titularibus, si forte ad se venient ordinandi aliqui qui subditi; quia reuera isti creantur Episcopi sub aliquo titulo Episcopatus existens.

19 Itemis apud Infideles, quia cum eos creet Pontifex ad finem supernaturalem assequendum, ad conversionem scilicet hæreticorum, & Infidelium, & ad fidem Catholicam eis annunciamdam, ut rectè considerat Barboza *diss. p. 1. tit. 3. cap. 2. à num. 47.* legendus ex loco D. Marti 26. ibi, *Evangelium in mundum uniuersum predicatur Evangelium omni creatura; qui crediderit, & baptizatus fuerit saluus erit; qui uerò non crediderit condemnabitur.* Et ex illo Marth. ultimo, ibi: *Oecete omnes gentes baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, docentes eos seruari omnia, quæcumque mandavi vobis*, adiciunt illa verba: *Eccce ego vobiscum sum usque ad consummationem sæculi*, & adducit Barboza bene loquentem, Gascon de *potestate Prælati, confid. 8.* in illis verbis: *Statu Episcopalis licet possit in aliquo esse sine plebe, & sine usu, vel exercitio; hoc tamen sciri non potest; quia inanis, & monstruosum hoc in Ecclesia videtur.* Ob

10 idemque ait idem Barboza non esse hos Episcopos impartiendos omnibus chra delectum; quia et si nihil Christiano sit optabilius, & polius Pastori, quam pro grege sibi credito mortem appetere: tamen sunt multi, qui hoc verbum capere non possunt: & sic bene dicit Petrus Gregor. *Synop. in iuris lib. 1. cap. 12. de Episcopis num. 45.* quod finis principalis, quo huiusmodi titulares Episcopatus confertur, & acceptati debent, oportet ut sit ille, nempe quod cum proficiantur prout, & experiantur se ex grege Dominico exire aliquos, vel vnam pristinam salutem restituant exemplo boni Pastoris, vel qui ibi sunt fideles in fide sollicitè conferunt, aut nutriunt: sic Barboza ubi supra *diss. p. 1. tit. 1. c. 6. sub num. 16.* sequitur ergo quod et si tales Episcopi non vadant ad illas terras Infidelitatem aliqui eorum subditi Christiani veniant, vel possint extra Diocesim illos ordinare, petita licentia; et si non obtemperant, quemadmodum dictum est de Episcopis expulsi à suis Episcopatiobus; quod autem iam est dictum de titularibus, & renunciantibus procedit, quando volunt subditos alienos ordinare.

21 Pius verò V. quem refert Barboza *diss. p. 1. alleg. 6. num. 1.* sancit decreto suo consistoriali iussit omnes Episcopos titulares non esse creandos, nec suffraganeos dandos, nisi Ecclesiis Cardinalium, & illis, quos eo solent habere, & cum gento dispensatio perperuo, ad minus ducentorum aureorum de Camera super fructibus illius Ecclesiæ, qui propria autoritate ab ipso precepti possint: & idem Barboza ibi: à num. 3. tradit quod Pontificalia possint illi Episcopi exercere, vel non; ubi videbimus, & applicabis quæ dixi supra de *authoritate, & usu Patris, & in dicto cap. 11. de temporib. ordin. q. 10. vel. ad frendam*, ubi plura de Pontificalibus, & sub q. 11. in *exclam. si Episcopi*.

Et sic notandum est, ut quemadmodum Episcopus, qui inuitatus accedit pro ordinandis Clericis ad aliam Diocesim, debet habere expensas, ut docent Atchidiaconus *num. 1.* Turcetta *num. fin.* & Bellanera. in *cap. nullus primus q. 9. a.* Iacobus de Grass. in *ar. de sp. 2. lib. 1. cap. 10. num. 3.* Thom. Valac. *tom. 1. alleg. 5. n. 55.* sic etiam Episcopus titularis ministrans ordines in aliena Diocesi de consensu proprii Episcopi, & eius subditi, debet obtemperare expensas, ut eodem Valasco n. 36. sequitur Barboza *diss. alleg. 6. num. 20.*

Ad secundam quæstionis partem videtur dubium oriri: eo quod Pontifex in prima textus nostri parte loquens de Episcopo, qui tantum renuntiavit loco, ut rogatus ab alio ordines minores conferat; & nihil in secunda parte de tali rogato Episcopo addidit: & difficultatem adducens Suarez de *confus. disp. 31. sect. 1. num. 3.* explicat dicendo æquè necessarium etiam fuisse in secundo casu, sicut in primo membro, ut talis ordinatio licite fiat, quandoquidem licentia proprii Episcopi necessaria est ad quoslibet ordines minores, etiam conferendos, vel recipiendos.

Cum consist renunciantem Episcopatum quoad Dignitatem, à fortiori renunciantem quoad locum; & sic iurisdictionem non terminet, & ob id indigere facultate proprii Episcopi, ut ordinatio licite fiat; sed ait Suarez Pontificem omisi illam declarationem, quia ad nostrum titulum non spectabat, quia si ex illo alio capite ordinatio peccaminose fiat, & inde contrahatur aliqua censura illam non provenit ex eo quod ordinans renuntiaverat Episcopatu, etiam quoad Dignitatem, de qua re agebatur hic; sed quia sine debita solemnitate, & iurisdictione actum Pontificalium exercuit. Ita ille, & Et existimo in hunc sanè modum 27 addo quod expendenda supra in *prin. adducta*, quibus addo quæ tradit Diana *diss. p. 1. ar. 2. res. 6. & 7.* ubi ex nostro textu cum Butrio, & Abbate, & cum Magistro Candido *tom. 4. disp. 4. ar. 3. dub. 5.* dicit quod Episcopus, qui renuntiavit loco rogatus ab aliquo Episcopo, possit omnes ordines conferre, sicut ante, cum propè maneat Episcopus: & tu inquam dictum Suarez explanabis in secundo membro, respectu ordinum minorum, iuxta dicta supra in *prin. in vers. deducant.*

Ad tertiam quæstionis partem præmitte dicendum 28 ex textu nostro renunciantem Episcopatum loco, & Dignitati, non habere executionem sui officij, ut dixi in *prin. & in vers. sanè.* Dubitant verò Doctores, an illa sit suspensio, an verò irregularitas: sed quia vbius expones ex modo, quo declaravi has penes supra in *cap. 11. de temporib. ordin. quæst. 11.* debuit respondere textus nostri penam, potius esse suspensionem, quam irregularitatem, ut suadent ex verbis textus nostri ibi: *Executionem officij non habebit*; quæ propè simè conveniunt suspensioni. Cum reuera suspensus pro eo tempore, quo suspensus est, non habeat officij executionem, quod nihil aliud est, quin esse prohibeum se impedire in tali executione: bene, & optime probat Suarez, videndus supra de *confus. disp. 31. sect. 1. num. 7.* applicans decisionem, textus in *cap. inquisitionem de accusa-*

Et quia sic ordinatus non manet impeditus ab executione omnium ordinum quos habet, vel ab illo, vel illis quos à tali Episcopo susceperat, deinde probat, quia et si sub eadem voce includatur irregularitas, cum tamen suspensus sit pena minor

tantum lex penalis textus noster sit minori modo interpretandus; eo quod aliud hic non cogit, maxime quia irregularitas videtur esse pena improporcionata valde propter factum, quod non videtur esse adeo graue. † Deinde quia verba illa *executio est officij*, omnino intelligunt respectu, seu iuxta substantiam materiam, scilicet ab officio suscepto per ordinationem à tali Episcopo; quia in eo puniuntur, in quo deliquit, & solum censetur eam executionem non habere, quam alius dare non potuit, † & irregularitas prius executione omnium ordinum simpliciter.

34 Nec obstat dicere textum uti dispensationis verbum, quod proprie cadit in irregularitatem; non sic in suspensionem: verum ipse Suarez ex Trid. *cap. 6. sess. 1. 4. de reform. & cap. 2. hoc tit.* probat videndum *num. 8. & num. 6.* quod licet censura, quæ est suspensio, quæ est pena, vi textu nostro tollitur per dispensationem, & in hoc habere communionem cum irregularitate: sed & bene expendit distinguendo ipse Suarez *dicto num. 8. in fine.*

35 Ad quartam questionis partem, ut respondeam, præmitto quod adduxi etiam *sub dicto cap. 11. de temporib. ordin. quæst. 11.* à vers. *sed hæc omnia*, ubi de excusatis à pena suspensionis ex bona fide, aut propter ignorantiam, quare cum textus noster hic ininitialibus verbis non suspendat ab executione scientem, nisi quando *adus crassa*, & *supina ignorantia*, & licet quidam dixerint intelligendum esse de ignorantia culpabili, ut docet hic Innocentius, & addit Suarez, *dicta diff. 3. sess. 1. sub n. 10.* ut possit explicari iuxta sensum eorum, qui dicunt dari ignorantiam culpabilem sufficientem ad peccatum mortale, quæ minor est, quam crassa, & de tali ibi esse sermonem, vel de ignorantia venialiter tantum culpabili, secundum opinionem Caietani assentientis ad suspensionem sufficientem peccatum veniale.

36 Et quia iuxta usum Pontificij iuris constat sub ignorantia crassa, & supina omnem ignorantiam simpliciter culpabilem comprehendere, & ignorantiam, quæ ab his distinguitur esse inculpabilem, iuxta textum in *cap. vi. annumerum de constit. lib. 6. & ex cap. penult. de Clerico excommunic. & aliis*; ideo communis interpretatio glossæ, Abbatis, & aliorum, est, textum nostrum intelligendum esse de ignorantia probabilis. † Et sic Suarez *num. 12.* supra cum eadem glossa, ait loqui de ignorantia inculpabili, & propria dispensatione; quia illa suspensio sine culpa contrahitur; quia non est priuatio usus iam aliquando habiti, sed impedimentum

37 ne recipiatur, † addens quod priori modo nemo suspenditur proprie, nisi ob culpam propriam, si suspensio habet rationem pœore, vel ob causam etiam propriam, & in ipsomet inuentam, si suspensio solum fit per modum cuiusdam inhabilitatis, seu irregularitatis, vel aliquem defectum. †

38 Posteriori autem modo dici posse quem manere suspensum, solum propter defectum dantis; quia scilicet oia habuit potestatem dandi talem usum, seu executionem ordinis: nam tunc illa suspensio non est pœna, nec priuatio superueniens, sed quasi defectus quidam ipsi generationis coniunctus, qui sæpe provenit ex solo defectu virtutis in causa efficiendi.

40 Unde existimat iam esse iuxta prædictum posterioriorem modum in casu textus nostri; quia Episcopus sicut indiget characterem, ut characterem imprimat, ita requirit quod habeat illum chara-

cterem habilem (ut sic dicat) ad operandum, ut conferat alteri characterem similiter habilem, & expeditum ad suam operationem. † Cum sicut existimamus Episcopum si ipsa non habet characterem Episcopalem, non conferret ordinatio characterem ex Divina institutione, ut supra dixi de temporibus ordin. † ita ex Ecclesiastica institutione si Episcopus habeat characterem absque habitu, seu habilitate ad suum ministerium conferat quidem characterem; quia Ecclesia hanc impossibilitatem impedire oequit, ut iam dixi *sub hoc textu*, & patet ex adductis *sub dicto tu. de temporibus ordin. præcipue sub dicto cap. 11.* sed non conferat characterem habitualem ad operandum.

Ideoque ait etiam, qui illum recipit manere suspensum ab executione etiam si culpa caruerit, addens hanc suspensionem esse simillimam irregularitati; ob id mirum non esse, si usetum contrahatur absque culpa.

Prædicta interpretatio mihi non parum aridet; et si aliqui etiam dixerint ex glossæ prima resolutione, hic excusationem ignorantie non admittit ad impediendam suspensionem; quia supponitur alia culpa recipiendi ordines ab Episcopo non fuit: nam cum textus noster indistinctè loquatur de eo, qui bona fide à tali Episcopo ordinem facrum suscipit, siue alias peccet, siue non, hoc modo, & alio improbus idem Suarez ideo præfatur suam sententiam, tanquam communior, securiorem, & magis conuenientem proprietati verborum huius textus amplectitur, cum sciendum sit sic ordinatum non posse exercere ordines sine Episcopi dispensatione qualiscumque illa sit, & Episcopum teneri ad dispensandum, si sciat ei de ignorantia constet, ut probari videtur, ex *vers. Jani*, textus nostri usque ad finem.

Et licet posset dubitari de qua ignorantia, an vincibili, vel invincibili, culpabili, vel inculpabili, & de invincibili alij senserint, quod ut non improbabile bene tradit expendens omnino idem Suarez *dicta diff. 3. sess. 1. sub num. 11.* cuius modus dicendi in subtilitate procedit, sicut ipse testis suam sententiam explanando; item si de vincibili intelligatur textus noster, tunc obfcent verba huius *in crassa, & supina fuerit ignorantia*. Sin autem de invincibili, & inculpabili, tunc obfcent iura in *dict. cap. penult. de cleric. excomm. mansi.* à paritate rationis, & textus in *dict. cap. vi. annumerum*, ubi dicitur ignorantem non ligari, nisi eorum ignorantia crassa fuerit, vel supina. Tamen tu expendes modo iam dicto, cum verba textus nostri sint plenè intellecta, † & textus in *dict. cap. penult.* loquatur de irregularitate solum ob culpam impolitā & textum in *dict. cap. vi. annumerum*, de vinculo, quoad penam præter quam quod ibi, non de Pontificij legibus, sed de libentis ordinationem sermo sit. † Nec obstat dicendo suspensionem non incurri, nisi propter culpam, sed ignorantia invincibilis excusat à culpa; ergo. Quia responderetur ex fundamento relatæ sententiæ, cum iam ibi dixerimus sine culpa impediri exercitum officij; & supra *dict. num. 36.*

Ad quintam questionis partem, an cum renuntiavit Episcopus intelligatur in dubio renuntiavisse loco tantum, vel loco, & Dignitati simul? Et in hoc dubio breviter dico tenendum esse, ut renuntiaverit loco tantum, non Dignitati; quia qui renuntiavit, loco, & dignitati ideo renuntiavit, quia aut criminosus, aut inficiens totaliter est, sed insufficienti, & criminosus nemo præsumitur, nisi

nisi probetur ex cap. cum in unanimitate, cap. dudum su. ubi late dixi de presumpt. &c. ex adductis sup. in cap. unico de seruit. in ordine faciendo. Ergo non est dicendum, vt qui renuntiavit, Episcopus intelligatur renunciante etiam Dignitati, sed tantum loco: sic tenent Gratian. *discept. forens. cap. 191. num. 51.* Barbofa in *pastoralis allegat. 93. num. 1. vers. Et quando*, Alzedus de *præclem. Episc. capal. Dignit. p. 2. cap. 1. numero 14.* ubi etiam cum Vincent. de Anna *conf. sen alleg. 131. num. 1.* tenet Episcopum, qui ob ignorantiam renuntiavit loco, & Dignitati, & postea operam litteris dedit, posse iterum eligi, & postulari, nec ideo repellij quia fuit insufficiens, cum studio, & diligetia, illud amoue impedimentum.

Ad Textum in Cap. II. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. Episcopus potest dispensare cum suis clericis, qui ignorantes ordines receperunt ab Episcopo excommunicato.
2. Ordines recipiens ignorans probabiliter Episcopus esse excommunicatum, aut suspensum, non est reus culpa, nec incurrit irregularitatem; debet tamen post notitiam abstinere ab usu ordinum, usque dispensationem obtineat, o. 3.
3. Ordinatus non ignorans crasso ab Episcopo excommunicato, non ministrabit sine Papa dispensatione, & pœnitur ut ipse ordinans, num. 6.
4. Sciens, & scire debens equiparatur.
5. Ordinatus scienter, aut ignorans probabiliter ab Episcopo excommunicato suspensus, vel interdictus, aut alia censura innotato, non recipit ordinis executionem, & eget dispensatione.
6. Suspensus, vel excommunicatus, non habet ordinem usum; & sic nequit alteri eos conferre.
7. Excommunicatus nequit alios excommunicare, sed si sit minor excommunicatione, poterit alios absolueri, o. 10.

TEXTUS iste quoad dispensationem Episcopi propter ignorantiam terminatur ex dictis supra in cap. 1. vers. ad quartam quest. 1. Est enim eius decisio, vt Episcopus possit dispensare cum suis clericis, qui ignorantes ordines receperunt ab Episcopo excommunicato, † quia vt probat abunde Barbofa hic num. 1. & 2. cum multis ab eo relatis qui sic recipiens probabiliter ignoravit Episcopum esse excommunicatum, aut suspensum, & ordines recipi, illos exequendo, non sic reus alicuius culpe, supposita hic probabiliter ignorantia, nec incurritur aut administrando, irregularitatem.

Sed postquam sufficientem habuerit notitiam, quod Episcopus, à quo fuit ordinatus, erat excommunicatus, aut suspensus, abstinere debeat ab usu ordinum, quovisque dispensationem obtineat, quam post dignam pœnitentiam ab Episcopo prout causæ cognitio impetrare po-

terit: & probat idem Barbofa de officio Episcopi p. 1. allegat. 48. n. 10. prope finem.

Verum si bradicetur scienter, siue ex ignorantia crassa, vel probabiliter ab Episcopo excommunicato, solus Pontifex dispensabit, vt in simili patet ex textu, in dicta cap. 1. hoc in. sicut & ipse excommunicatus ministrans, est à solo Papa dispensandus ex glossa, verb. *Pontifex ipse*, in cap. *Præfectorum 50. distinctione*, † ita qui sciens, vel scire debens (quod par est l. quod to in fine, ubi glossa ff. si certum petatur, l. qui fundum §. servus ff. pro emptore, cum citatis à Stephano Gratiano *discept. forens. cap. 194. numero 1.* & in libello de principis verisusque iuris littera §. numero... † ab eo ordinatur, sic participes eiusdem delicti, & consequenter eiusdem suspensionis, vel irregularitatis, pœnit notatur, in cap. ultim. de apell. docent Couarruu. in cap. *Alma mater*, part. 1. §. 6. numero 6. Suarez de cens. *disputatione 31. sectio 1. numero 61.* Bernard. Diaz in *praxi cap. 18. numero 3.* Syluester verbo *irregularitas* §. 9. vers. *septime* queritur Matol. de irregul. c. 1. n. 1.

Ex his fit iuxta textum nostrum, quod ordinatus, siue scienter, siue ignorans probabiliter ab Episcopo excommunicato, suspensus, interdictus, aut quavis alia censura innotato, non recipiat ordinis executionem, sed indiget dispensatione, † et a ratione, quia cum suspensus, vel excommunicatus non habeat usum ordinum, ideo illum alicui conferre non possit: argum. textus, in cap. *Dauidus* 1. questione 7. & in cap. qui per seipsum 1. questione 1. & argum. eorum, que dixi supra cap. 1. questione 1. sub vers. ad quartam. Secundo quia cum hic suspensus, non sit pœnit, vt ibi dixi, ad eam incurrendam, non requiritur culpa: & ita hanc sententiam contra Turrianum, de censuris lib. 5. disp. 46. dubio 2. & Dianam, part. 5. tract. 10. resolut. 39. tenent Suarez, de cens. dicta disp. 31. sect. 2. num. 61. & ibi: num. 61. sect. 1. Fillucius tract. 17. num. 10. & tract. 10. cap. 7. quest. 6. num. 199. Bonacina de censura Bullam disp. 3. quest. 1. puellio 10. num. 1. Couarruu. dicto cap. *Alma* dict. §. 6. num. 6. vers. nihilominus, cum aliis multis Barbofa dict. allegat. 48. num. 9. & probant glossæ in cap. ab excommunicato 9. quest. 1. verbo *quendam*, & in cap. si quis à sinuatu 1. §. 1. glossa verbo *ignorans*, in dict. cap. 1. hoc sit. & in cap. cum illarum, verbo *dispensare* de sent. excomm. Barbofa hic num. 1. ex glossa vers. *excommunicato*, ibi: *sed nunquid possit alios excommunicare*, docet quod excommunicatus non potest excommunicare; quia sententia excommunicationis si feratur à iudice excommunicato, nullus est momenti, ea c. *Andreas* 124. §. 1. † Sed obstrictum minori excommunicatione, possit alios absolueri à censuris, & à peccatis, & actus iurisdictionis exercere. Et ad plenam translationem adiunges que late dixi in ead. probandum de sent. excomm. & applicabis notata dicta in cap. ab excommunicato de rescriptis, & in e. *pastoralis* §. verum de apell.

QVÆSTIO I.

An Episcopus excommunicatus degradatus, valide conferat ordines? Et an Episcopum suspensus à collatione ordinum minorum, possit conferre ordines maiores? Et an ordinatus incurras suspensionem, qui recepit ordines ab Episcopo excommunicato vitando. Et quid ab Episcopo excommunicato, vel suspensus per vim, aut metum cadentem in virum constantem? Et an Episcopus consecrationem recipiens ab Episcopo excommunicato, vel suspensus, officium censura aliqua.

S V M M A R I V M.

- 1 Episcopus excommunicatus, degradatus, suspensus, interdictus, hæreticus, præfatus, aut privatus Episcopatu valide ordinat. Et de ratione respectu hæretici, numero 9. & ante.
- 2 Ecclesia non curat iterato ordinare ordinatos ab hæretico contra Opyrium, & Episcopos Africa, credentes baptizatos ab hæretico, iterum baptizandos.
- 3 Cap.in Ecclesia 1. q. 1.
- 4 Cap. hos consecrationem 9. q. 1.
- 5 Concilij Nicen. can. 17. & 19.
- 6 Glossa in cap. nos consecrationem 9. sed excommunicati 9. q. 1.
- 7 Cap. ordinationes 9. q. 1.
- 8 Cap. Daibetum 1. q. 7. Cap. accidens dist. 50. Cap. degradatio de pœnit. dist. 6.
- 10 Degradatus valide ordinat.
- 11 Excommunicatus, qui durante excommunicatione ordinat, nunc irregularis fiat?
- 12 Episcopus à collatione ordinum minorum, quando possit ordines maiores conferre? numero 11.
- 13 Suspensus ab audiendis confessionibus, potest celebrare.
- 14 Suspensus ab officio conferendi; non idcirco suspensus confectur ab officio consecrandi & ordinandi.
- 15 Suspensus ab administratione Sacramentorum, non ob id dicitur suspensus à celebratione Missæ.
- 16 Ordines recipiens ab Episcopo excommunicato vitando, remissus.
- 17 Ordinatus ab Episcopo excommunicato hæretico, vel suspensus, incurrit suspensionem, etiam si metu ordinetur.
- 18 Lex ob nullum metum, est violanda.
- 19 Religiosus ordinatus ab Episcopo excommunicato, vel hæretico, à quo dispensetur.
- 20 Episcopus consecrationem recipiens ab Episcopo excommunicato, vel hæretico, suspensus, aut degradato, à quo dispensetur numero 22. & 23.
- 21 Episcopus quæsit absolute ab excommunicatione surse, non reseruat.
- 22 Sacerdos absolutus ab homicidio, sed in irregularitate contrahit, solum Papa dispensat. Non

AD primam quæstionis partem, respondeo quod Episcopus excommunicatus, degradatus; imò suspensus, interdictus, hæreticus, simoniacus, peccatus, aut priuatus Episcopatu, valide ordinat; quia hæc non tollunt characterem Episcopalem, ratione cuius potest valide ordines conferre: sic docent Sorus in 4. dist. 25. quæst. 1. Henriquez lib. 20. c. 22. Filliac. tom. 1. tract. 9. c. 5. num. 92. cum aliis Bonacina tom. 1. disp. 8. puncto 4. num. 2. & communiter cum Villalobos, & Doctoribus sequitur Egidius Trullench de Sacram. lib. 4. cap. vnic. dub. 6. sub num. 1. modo tamen sine verè Episcopi ritè electi, ac consecrati, habeantque veram materiam, & formam, ceteraque ad sint, & tenent ex ea ratione, quia character Sacerdotalis Episcopi extenditur ad hanc potestatem; at character est indelebilis, & consequenter remanet in prædictis. Ergo valide poterit ordines conferre: dicunt tamen peccare Episcopum; & tunc etiam ordinatur, qui præter peccatum incurrit suspensionem.

Et de hæretico, de quo maius dubium esse posset, patet ex praxi Ecclesiæ, quæ non curat iterato ordinare ordinatos ab hæretico, contra id, quod sensere olim Cyprianus, & Episcopi Africæ cum essent in ea opinione, ut crederent baptizatos ab hæretico, iterum baptizandos esse, iudicandumque, ita similiter de ordinatis ab hæretico eos similiter ordinandos esse. † Et sic Diana p. 8. tract. 2. res. 2. in fine, ait, ut quod Gratianus dixit 1. quæst. 1. cap. in Ecclesia, assensum ordinatos ab Episcopo hæretico, verè ordinatos non esse, habere sensum illum, nempe quod ordinatio non sit rata, sed quod ordinis recepti executio sit suspensa, nec tendenda ad actum.

Vnde inferitur quod sic ordinati, sicut suspensi ab executione suorum ordinum per dicta in c. 1. huc tit. quo in sensu venit intelligendus Gregorius Magn. lib. 3. epistola 1. relatus in cap. nos consecrationem 9. quæst. 1. quatenus dicit ordinationem celebratam ab excommunicato, nullam esse, debeat recipi declaratione sequenti, scilicet nempe, ut quod ad actum exercitum reduci non potest, idem sit quoad rem, ac si non esset; & sic ait Diana merito dici non consecratos, qui per hæreticos sunt initiati, cum nullum suorum ordinum usum habeant, saltem licitum, sed negati non possunt, quin ordinati ab hæretico characterem, & sacramentum recipiant.

Nec obstat Concil. Nicen. can. 17. & 19. ubi 1 habetur talem ordinationem esse irritam; quia videtur respondere supra Trullench. dist. num. 1. in fine, dicitur irrita, non quoad substantiam, sed quoad usum, & exercitum, hoc est, ut non possit licet exerceri, & vti, vel dici possit per exaggerationem ad terrorem, vel tertio quia illi Episcopi non essent verè Episcopi; sic cum Villalobos, & Bart Ledesma.

Quo pacto lucem accipiunt glossa in cap. nos consecrationem 9. sed excommunicati 9. q. 1. quatenus refert Ruffinum, & Fauentinum tenentes negatiuum sententiam eo fundamento; quia sic negasse videntur Innocent. 1. epist. 18. Leo 1. epist. 43. ut refertur in cap. in Ecclesia 1. quæst. 1. Gregorius supra & lib. 8. epist. 65. ut refertur ibi, nos in hominem 9. quæst. 1. & Damasus Papa epist. 4. seu 9. ut refertur in c. per litteras ibidem, expresse dicens talem

De Ordin. ab Episcopo, &c. Quæst. I. 323

- 7 talem ordinationem debere reitraci, vt etiam dicitur in *precedenti cap. excommunicari*. † Et similiter Verban. I. I. in *Synodo Placentina*, vt refertur in *cap. de iuramentis dist. 1. causa 9. quæst. 1.* inque Illan- nus in *Theolog. mor. dist. 6. quæst. 9. differt. 2.* Hurtad. de *Sacram. v. dicit de fidei* 7. iudicant respondendo ad prædictas auctoritates, ordinationes factas à prædictis Episcopis, esse irritas quoad ordinum exercitum, non quoad validitatem. † Et bene occasione alterius quæstionis expendit textum in *dist. cap. D. uberrim. 1. quæst. 7.* & alia iura, scilicet *cap. accedens dist. 30. cum glossa ibi*, & in *cap. de gradatu de parus lib. 8. Diana p. 3. vult. 3. ref. 48. in princ.*
- 9 Vnde dicit Præpositus in *3. p. quæst. unica de Sacram. Ordin. dist. 1. v. 1. 7.* quod si in sacris Canonibus ex Sanctis Patribus ordinationes factæ ab hæreticis interdum deinceps reitraci, non eo sensu dici irritas quod sint invalidæ sed quod per eas non accipitur ordinis executio: sequitur *Diana dist. ref. 2. vcl. ad au. lib. 1. vcl. addens vt quia hæretici sunt excommunicati, & non possunt exercere functiones o. dicit, iudico ordinatos ab illis, non recipere executionem ordinis ex dictis, sed recipere o. dicit, cum talis potestas consistat in cha. altere modo iam dicto, iuxta dispensationem textus in *cap. cum quidam dist. 2. cap. sine se mel. dist. 63.**
- 10 Idem inquam iudicium est dicendum de degrada- to, in quo character Episcopalis remanet, vt dicit idem Diana *ib. vt p. 1. v. 1. dist. 1. p. 8. vult. 2.* Idem potest comprehendere ad adductis per me longè infra *sub cap. cum in ab heretico de ordina- tione*, vbi de degradatis, & radus brachio seculari & sic est tendendum etiam, si aliqui vt refert Ricard. *dist. 3. quæst. 1. vcl. 3.* existimant Episcopum degradatum non poss. ordines vande retri- cere. † Sed an Episcopos excommunicatos dura- te excommunicatione sacros ordines conferens irregularis fiat: Decide Rota. apud Facin. p. 1. in *retrat. de ref. 602.*
- 11 Ad secundam partem quæstionis, an Episco- pos suspensus à collatione ordinum minorum, possit maiores conferre: Et negatiuam senten- tiam sequuntur Heniquez *lib. 13. cap. 3. v. 1. v. 2.* Sayrus *lib. 4. cap. 6. v. 19.* Hugolinus *tabul. 4. c. 6. §. 5. v. 1. 3.* Aulpi p. 1. *dist. 2. sub 2. c. 1. 11.* Tole- tus *lib. 1. cap. 14. v. 1.* quia qui non potest minores conferre, nec maiores ex regula iuris: tamen alij sic distinguunt, si Episcopus suspensus sit à collatione ordinum, nequit etiam maiores conse- cre; etsi possit. Constat conferre: quia non est ordo, quod verum erit, si in hoc sequatur Theo- logorum sententiam, de qua dixi *sub Rub. de retri- cione*.
- 13 *primus ordin.* † Verum si Episcopus suspenda- tur à collatione certi ordinis, possit alios ordines conferre: quauis digniores: quia collatio ordi- num est functio eiusdem potestatis: non vt d. vltus potestatis solemnioris: & hinc conferendo maiorem ordinem, qui non est suspensus, non censetur vii ordine sublimiori sed solum exercere functionem sui ordinis: quæ illi non est interdicta: sic probant in terminis Conic. h. de *Sacram. dist. 19. dist. 2. v. 1. 10.* † Addecent timorodinem de eo, qui suspensus est audiendis confessionibus, qui communis iudicio potest celebra- re, cum tamen adit maius munus: h. c. partem sequuntur Suarez *dist. 16. de ce. 2. v. 1. 1.* & 14. Ioannes Præpositus in *3. p. quæst. 1. dist. 1. c. 1. 12.*

- Et confirmatur ex eo quia Episcopus suspensus 15 ab officio confirmandi, non ideo suspensus cen- setur ab officio censeandi, & ordinandi quauis hæc maiora sint, sed non cœneat: ita docet Lay- man. in *summ. lib. 1. vcl. 1. cap. 1. p. 3. v. 6.* sequitur Diana p. 1. *dist. 10. ref. 6.* † Vbi etiam v. 16 me, notat cum Præposito, quod quando quis sus- penditur ab administratione Sacramentorum, non suspenditur à celebratione Missæ, quia celebratio Missæ non solet comprehendi sub administra- tione Sacramentorum.
- Ad tertiam quæstionis partem respondebis ex 17 adductis *supra in princ. huius textus vcl. ex his si, vt probatur ex cap. si quis 1. quæst. 1. & cap. ab ex- communicatione 9. quæst. 1.* qui etiam videntur loqui in casu ignorantie: quod verum est, vt ibi dixi contra Dianam, & Turrianum: & iterum assumo contra Hurtadum de *consecr. dist. 13.*
- Ad quartam quæstionis partem, an idem pro- cedat in ordinato ab Episcopo per vim, & me- 18 ritum: Et in hoc puncto existimant Diana p. 5. v. 1. *dist. 10. ref. 39. in fine*, Turrian. de *consecr. lib. 5. dist. 46.* vt ordinatus ab Episcopo per meritum cadentem in constantem vim, non maneat suspen- sus: quod idem tenent Syluester in *summa* verb. *irregularitas §. 9. vcl. 2.* Nauarra in *manuale cap. 27. v. 1. 4. vcl. 4. Alce. & Aulpi.* Tamen vt verius dico sic ordinatus ab Episcopo excommunicato hæretico, vel suspensus, incurrit suspensionem, etiam si per talem meritum, vt docet Maior. de *irre- gularitat. lib. 4. cap. 1. v. 1. 2.* Suarez de *consecr. dist. 31. sect. 1. v. 1. 6. 2.* Bonacina *dist. 3. quæst. 1. p. 1. v. 1. 5.* Barbosa *dist. 5. §. 48. v. 1. 1.* per textum in *cap. excom- muni. 1. quæst. 1.* vbi agitur de ordinatis ab hæreti- cis per vim, qui in ordinationum odium suspen- duntur. † Lex enim ob nullum meritum est vio- 19 landa, *cap. sacre de his, qua vi*, & debet taliter ordinatus omnia aduersa potius ferre, quam Episco- po excommunicato communicare in ordinibus suscipiendis per textum in *cap. inquisitionis de sen- excommunicat.*
- Notabis verò quod Religiosus, qui ante, vel 20 post religionis ingressum ordines ab huiusmodi Episcopo suscepit, possit à proprio Prelato dispen- sari, vt tenent Bernardus *præf. cap. 8. l. 1. in fine*, Marius *Alce. de consecr. 2. dist. 9. cap. 1. ad fi- nem*, Barbosa *dist. 5. alleg. 48. v. 1. 4.* sed Bonacina *dist. p. 10.* existimat hunc debere dispensari à Papa, quod fuit eis accipiendum, iuxta notam supra *sub cap. 1. quæst. 1.* quando scienter ab excommuni- cato ordines recepit, vt ibi dixi, & hinc tradit Bar- bosa *ib. v. 1. 1. v. 1.*
- Ad quintam quæstionis partem, an Episcopus 21 consecrationem recipiens ab excommunicato, hæ- retico, suspensus, aut degradato, efficiatur censu- ra: Et affirmatiuam sententiam docet Bonacina *dist. p. 10. v. 1. 6.* etiam si necesse est consecra- tionem excommunicatum esse: qui ait. post Martium Alcerium *v. 1. 8.* Episcopum, qui consecrationem ab Episcopo excommunicato, vel suspenso obti- 22 nit, dispensandum esse à Summo Pontifice, eo quod Episcopus semper indiget Pape dispensa- tione: quia innedatè subicitur Pape, non Patri- archæ, aut Archiepiscopo sequitur Barbosa *dist. alleg. 48. v. 1. 1. cum Meuslo.* Suarez, & Alcerio *supra*. † Et addit non ferre quod possit Episco- 23 pus absolueri ab excommunicatione iuris non reueruata, quod responderetur cum Couarrua. in *c. Alma Mater p. 1. §. 6. v. 1. 6.* vcl. nec *quidquam h. contrarium*, non valere argumentum ab abso- lutione

lutione ad dispensationem, etenim Sacerdos absolvit ab homicidio, *cap. Deu qui de pœnit.* sed irregularitatem ex homicidio contrariam solus Papa tollit, iuxta textum in *cap. 1. de seni. excommunic.* lib. 6.

QVÆSTIO II.

An ordinatus ab Episcopo hæretico, vel schismatico, incurrit suspensionem, de qua hic, etiam si fiat per metum. Vbi de aliis remissum. Et an Pontifex possit habere invalidas ordinationes minorum factas ab Episcopo excommunicato, vel suspensio?

S Y M M A R I U M.

- 1 Ordinatus ab hæretico, vel schismatico, verum suscipit Sacramentum, si fiat ordinatio in forma Ecclesiæ, non recipit vñm ordinis, nisi dispense Episcopus, *vi n. 3. & 6.*
- 2 Cap. 1. de schismaticis.
- 3 Ignorantiam aliquam debet eam probare, quod fieri potest per iuramentum figuri, & consuetudinem.
- 4 Ordinatus ab hæretico, vel schismatico sciens non ministrabit, nisi dispensatione Papa.
- 5 Ordinatus ab Episcopo hæretico ignoranter, debet cum primum sciuerit se ab ulla ordinum abstinere.
- 6 Ordinatus ab hæretico sciens, nec beneficium obtinere potest.
- 7 Ordinatus ab Episcopo publicè habito pro excommunicato, incurrit suspensionem, etiam si dicat se ignorare.
- 8 Ordinatus ab hæretico, an schismatico, non servat formam Ecclesiæ, non recipit characterem.
- 9 Ordinatus ab hæretico, vel schismatico per medium iustum, non incurrit suspensionem, *n. 11.*
- 10 Ordinatus ab Episcopo hæretico, *vi incurrit suspensionem, vel irregularitatem procedit si casu Episcopus sit denunciatus per sententiam, n. 13.*
- 11 Fideles non tenentur vitare hæreticos, & schismaticos mortuos.
- 12 Index excommunicatus toleratus potest exerce-
re iurisdictionem aliam; donec sit denunciatus, aut publicus Clericus persequatur.
- 13 Ordo collatus ab occulto excommunicato valet & ipsi ordinato confertur ordinis excommunicationem.
- 14 Pontifex non possit habere invalidas ordinationes factas minorum ordinum ab Episcopo suspensio, excommunicato, hæretico, & schismatico sub distinctione, respondetur, *nunc sequentibus.*
- 15 Ordines minores secundum aliquos non sunt Sacramenta, secundum alios sunt Sacramenta, *n. 17.*
- 16 Acoluthus ordinis non fit mentio in primitiva Ecclesiâ, sed 250. annis postea.
- 17 Excommunicatus ordo aliquis non sibi ab ordinatore, & ab Episcopo.
- 18 Ordinationes, quæ non sunt Sacramenta à Deo

instituta, sed ab Ecclesiâ, quoniam ab ea instituta.

- 21 Ordo subdiaconatus in primitiva Ecclesiâ non fuit reputatus sacer.
- 22 Minister hæreticus, schismaticus, vel excommunicatus, aut alius in peccato confectus Sacramenta, *n. 24. & 25.*
- 23 Sacramentum palliatur per Ministri probitatem, hæresim, excommunicationem, vel degradationem.
- 24 Episcopus qualitercumque excommunicatus occultis validè confert ordines, & dat totum executionem, & largitur gratiam Sacramenti, *n. 26.*
- 25 Ordinatus ignoranter ab Episcopo hæretico indiget dispensatione in iuramentum ordinantis, *non fit.*
- 26 Pontifex non queat declarare non ordinatum primum Tonsuræ ab Episcopo hæretico, seu excommunicato sub distinctione, *vi supra n. 16.*

Ad primam questionis partem satis respondetur supra quæst. 1. sub verbi ad primam, ubi etiam dixi de ordinato ab Episcopo hæretico: etenim ut ibi dixi promissus ad ordines ab Episcopo hæretico, vel schismatico, verum suscipit Sacramentum; dum tamen huiusmodi Episcopus gerat in forma Ecclesiæ quod agit, sed non recipit vñm, & executionem ordinis, *vi dixi textus in cap. ordinationes q. quæst. 1. & explicæ textus in cap. 1. de schismaticis, ubi, Ordinationes ab Oblato, & Guidone hæreticis factas, & ordinatus ab eis irritas censimus, id est quantum ad vñm, & executionem ordinis, ex textu in cap. fraternitati eadem, ex cap. Daibertum, & in cap. omnes venerabiles in fine, vel. Constantinus Episcopus, 1. quæst. 7. & ex dictis dict. quæst. 1.*

Sed dubium est quid possit dispensare cum illo: & hoc dubium resolvitur ex adductis supra in cap. 1. hoc in sub quæst. 1. & in terminis nostri dubij dicendum est, ut ibi, quod cum sic ordinatus potest dispensare quoad executionem ordinum, non indiget alia ordinatione Episcopus, si ex ignorantia probabili ordinatus receperunt ordines ab eo; quæ quidem obtinebitur post dignam penitentiam, sed debet probare ignorantiam ille qui eam opponit ex dicto cap. ordinationes ibi: *Nisi probare volueris se cum ordinaretur eis necessesse damnatos, scilicet Episcopos, & ubi glossa verbo nisi probare, notat inde sumi argumentum pertinere ad eum, qui allegat ignorantiam illam probare.* Menochius de præsumpt. lib. 23. quæst. 3. n. 10. Farinacius in praxi crimin. p. 3. quæst. 90. num. 107. ubi à num. 106. resolvit probari per iuramentum, & signis ac coniecturis. Quod si sciens ordinatus, ordines à tali Episcopo receperunt: tunc a solo Pontifice talis dispensatio impetrabitur, *vi docet Barbosa p. 1. alleg. 48. num. 5. & 6. & tradunt relati supra in dicto cap. 1. sub dicta q. i. iuxta decisionem illius textus.*

Notandum verò est quod ordinatus ab Episcopo hæretico ignoranter, debet cum primum sciuerit se ab vñm ordinum abstinere, sed potest per Episcopum à tali suspensione solvi, *vi docent Henricus in sum. lib. 14. cap. 6. & 6. Valerius Reginaldus in praxi fore. penitent. lib. 30. num. 190. verbi quæst. 4. Mascardus de probat. cunct. 684. num. 46. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 28. quæst. 1. Paul. Comitoli. respons. moral. lib. 4. quæst. 98. num. 11. & 7.*

Secus autem si hoc fiebat ordinatus; quia tunc nec beneficium obtinere poterit, ut docent Maiol. de irregularitatib. 4. c. 21. Flamin. de resignat. lib. 1. quæst. 2. num. 96. Carol. de Giass. de effect. Clerici. effectus 1. §. num. 29. ubi num. 30. idem resoluit de Clerico ordinato ab Episcopo schismatico. †

Et addit Barbosa in pass. p. 2. alleg. 3. num. 19. quod licet Episcopus ignoretur ab ordinato excommunicatus, si publicè pro tali habebatur, non liberet suspensionem à suspensione ordinis suscipi: sic multis comprobans ex glossa hic verbo *ignorante*, glossa, in cap. si quis immutatus 1. g. 1. & in cap. ab excommunicato 9. questione 1. Covarrub. in cap. Alma mater 1. part. §. 6. num. 6. Suarez de censur. disp. 31. sub numero 61. contra Panormit. Felinum, & Innocent. quos etiam refert Barbosa.

Notandum est etiam secundo, quod si ordinatus fieret ab hæretico, vel schismatico, non servata forma Ecclesie tunc ordinatus, nedum executionem ordinis minime recipit, verum nec ipsum characterem, ut colliges ex adductis sub dict. quæst. 1. a num. 1. tenent Bernard. Diaz in pract. cap. 2. g. m. fin. in nova editio. Sotus in 4. distinctione 25. quæst. 1. art. 5. Maiol. de irregularitatib. libro 4. cap. 22. Bonacina de censura Bullam dispensat. 3. quæst. 1. puncto 10. num. 7. Barbosa dict. alleg. 48. sub num. 7. & probant Doctores per textum ibi in cap. qui percellunt, hinc glossa ibi verb. *plenitudinem* 1. g. 1.

Quod si dubites an ordinatus ab hæretico, vel schismatico per merum cadentem in constantem vitium excludatur à prædicta suspensione; ita ut dispensatione non egeat. Erlicet Nauarr. in man. cap. 27. num. 141. ver. quarto, videatur tenere, ut talem suspensionem non incurrit. Verum ipse legendus num. 35. ver. nota 3. & eo. f. 10. num. 2. de hæret. distinguit. † Et sic Barbosa illum expendendo, tenet contrarium sententiam, dict. alleg. 48. num. 3. ex ea ratione, quia suspensionis poena non est imposita in ordinem ordinatus, sed ordinantis, cum etiam ordinatus illam incurrit ignorans, & absque culpa; vide dicta supra q. 1. num. 18.

Iterum dubitabis, an que dicimus procedant in ordinato à quolibet Episcopo hæretico, vel schismatico, vel necessarii sit, ut sit denunciatus luxa Extravaug. Martini V. ad curanda, de qua plene dixi, sub cap. ad probandum 24. de sent. & re iud. & idem Nauarr. dict. cap. 17. ver. quarto, cap. 241. quem sequitur Barbosa sub dicto num. 8. tenet huiusmodi suspensionem incurri ordinatum ab Episcopo hæretico, vel schismatico denunciato, quia suspensio hæc, & irregularitas non incurritur, si ordo recipiatur ab hæretico, seu schismatico, etiam notoriè, & manifestè, nisi per sententiam, nominatim sit denunciatus, ut probatur, in dict. cap. ordinatus; ibi: *Ordinatus, qui ab hæretico, vel schismatico excommunicatus, factus fuit*, † quod ut verum sequatur, quia fideles non tenentur vitare hæreticos, & schismaticos notorios, ut dicitur idem Nauarrus, dicto conf. 10. m. 2. & dict. cap. 27. num. 35. ver. nota tertio, Barbosa, dicto num. 8. in fin. illos scilicet, qui per consequentiam notorii iuris intelliguntur excommunicati, ut colliges ex his, que dixi sub dicto cap. 24. de re iud.

Vitum notabiliter aduertens cum Barbosa hic sub num. 3. in fine, quod bodie cum iura permittant iudici tolerata exicere actus iurisdictionis, nisi

firmos in de Offic. & Sacris Eccles. Tom. I.

luxta Concil. Constantiense, sit denunciatus per dictam Extravaug. ad curanda, aut notorius clericus periculus, possit adhuc excommunicatus in fuorem ligantis, aut alterius petentis aduersarium excommunicare, sed posse per exceptionem apponi iudici, quod sit publicus excommunicatus, & quod deiectus deicere alios, & excommunicare non debet, quod dictum etiam est verum, etsi Barbosa non fundat, verum ego probo ex his, quæ longissime dixi, in dicto cap. ad probandum 24. de sent. & re iud. & ante sub textu in cap. intelligentia de iudic. & alibi.

Itaque idem Barbosa, num. 4. ex glossa, quod 15 excommunicatus conferat ordinem, aduertit cum Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 22. num. 35. quod non solum valet ordo collatus ab occulto excommunicato, sed quod etiam ordinato conferatur ordinis executio; quia ut ait Rot. deesy. 534. a num. 3. apud Farinac. p. 1. resem. excommunicatio Episcopi non preiurat exercitio ordinis, vel officij, donec fuerit declaratus.

Ad secundam quæstionis partem an Pontifex possit habere validas ordinationes minorum ordinum factas ab Episcopis excommunicatis, suspensis, hæreticis, schismaticis, simoniaci, aut aliis delictis, & criminibus irretitis. In quo dubio iuxta Doctores diuersas opiniones eo resoluunt distinguo; quod si teneas ordines minores, non esse Sacramentum Ordinis à Christo institutum, sed ab Ecclesia, possit Pontifex eas irritare ordinationes, & habere invalidas, factas quæ ab hæretico, excommunicato, &c. quemadmodum posset censere validas factas à simplicio Sacerdote. † Et cum negent prædictas ordinationes esse Sacramentum. Magister in 4. disp. 24. Sotus g. 1. art. 4. Gratianus, in decreto disp. 1. Valquez disp. 237. cap. 2. Medina lib. 1. de continentia c. 46. & plures alij sic sentientes; quia non fuerunt à Christo instituti, cum in primitiua Ecclesia non fuerint omnes quatuor minores ordines, † quia Acolytatus nulla sit mentio, usque ad Cyprianum, & cornelius, qui ducens, & quinquaginta annis post Christum vixerunt, † Et quamvis Exorcistatus fuerit in primitiua Ecclesia, cuius mentione faciunt Clemens, & Ignatius, tunc tamen non fuit ordo, quia ut affirmat Clemens, lib. 8. institut. c. 26. alias c. 22. non fiebat ordinatione, & ab Episcopo, & illum tenebat ad gratiam sanitarum; ergo. Sed etsi ita teneas, certum tamen est Ecclesiam non irritare de facto vnequam tales ordinationes minores collatas ab Episcopis excommunicatis, suspensis &c. ut fatetur Valquez sup. Auerfa de ord. Sacri. g. 3. sect. 1. Diana p. 8. ar. 141. † Et sic dicunt Præpositus in 3. p. de Sacri. Ordinis q. vne. dub. 12. m. 114. Valquez disp. 243. c. 1. & 2. & alij, quod ordines, qui non sint Sacramenta, nec sunt à Deo instituti, sed ab Ecclesia, possint ab irritari, & haberi invalidam eorum collationem factam ab hæretico, & excommunicato.

Quod ordines minores sint Sacramenta affirmant D. Thom. in 4. disp. 2. g. 2. art. 1. g. 3. Bonaventura art. 1. p. 1. Richard. art. 3. g. 3. Valentia disp. 9. g. 3. p. 4. Covarrubias ref. lib. 1. c. 10. A.gidius disp. 20. n. 47. Adamus disp. 7. q. 2. dub. 1. Sebastianus Cæsar quæst. 4. §. 1. & alij, & quod dixi sub Rub. & iud. de temp. ord. & insinuat Eugenius I V. in suo decreto dum postquam diffinitum ordinem esse Sacramentum, & materiam illius, esse illud per cuius traditionem conferatur ordo & assignauit materiam Presbyteratus, Diaconatus;

- & Subdiaconus, & addit similiter de aliis per
terum ad sua ministeria pertinentium assignationem:
& sic absque dubio videtur supponere etiam
minores ordinationes esse Sacramentum, &
inducit id etiam Trid. sess. 23. c. 2. & 3. & can. 3.
quia postquam c. 2. enumerat dictos septem ordines
maiores, & minores, postea c. 3. & can. 3. absolute,
& absque ulla limitatione appellat sacramenta,
& definit esse Sacramentum; ac propterea
appellat sacramenta, non in eo casu, in quo ordines
maiores dicuntur facti; sed quia est Sacramentum;
& licet plures relati à Barbosa in dicto c. 3.
Trid. mun. in v. c. 4. plures alios referat
asserentes ordines minores non esse Sacramentum:
tamen ipse ex aliis doctissimis, & ex dicto cap. 3.
resolvit, & colligit esse Sacramentum, & item
affirmat in *passer. p. 2. alleg. 2. num. 21.* cum Bellas-
mino, Reginaldo, Becchio, Petro Soto, Henri-
quez, Coninch, Homobon, Campanillo, Bona-
cina, Torreblanca, Sanchez, Hurtado, & aliis.
21. † Et si dicas in dicto cap. 3. Trid. num. 1. cum Val-
quez, & aliis, Subdiaconatum in primis Eccle-
sia, non fuisse reputatum ordinem Sacrum: idem
dicta p. 2. de officio Episcopi. alleg. 14. num. 1. quia
hoc non ampliat.
23. Nec oblatibus si dicas Ministerium hæreticum,
schismaticum, excommunicatum, aut alias in
peccato existentem, non conficere Sacramenta;
quia responderetur ea conficere, ut probatur ex
Concilio Constantiensi. sess. 8. & 15. ex Concilio Arela-
tensi cap. 12. ex Africano cap. 15. ex Trid. sess. 7.
can. 12. per verba ibi: *si quis dixerit ministerium in
peccato existentem mortali, modo omnia essen-
tialia, quæ ad Sacramentum conficiendum, aut con-
ferendum pertinent, servaverit non conficere, aut
conferre Sacramentum, anathema sit.* Et sic contra
sentientes damnat Constantinensi. Concil. diss.
sess. 8. in cap. multa, cap. remissionem, cap. Christus,
cum pluribus sequenti. i. quæst. 1. cap. fin. 15. quæst. ult.
contra Vuiclef. Et hanc doctrinam communiter
Doctores extendunt sine controversia ad hæreti-
cos excommunicatos, & alios facientes, quod fa-
cit Ecclesia, cum non sit maior ratio, cur non ita
sit, tradit expendens idem Diana dicta p. 8. ref. 41.
num. 1. circa finem, dicens quod et si Concilium
loquatur solum de Ministerio existente in mortali:
tamen militante eadem ratione extendi ad Mini-
strum hæreticum, excommunicatum, & degrada-
tum. † Nam sicut non polluitur Sacramentum
per Ministri probitatem, sic nec invalidari per
quancumque eius hæresim, excommunicationem,
vel degradationem; præsertim cum omnis
hæreticus, & ab Ecclesia præclusus in mortali ma-
neat. At sic est quod quicumque Minister ma-
nens in mortali, potest ex Concilio Sacramenta
valide conficere; ergo etiam Episcopus quocum-
que modo sit ab Ecclesia præclusus, valide poterit
ordines conficere: ita ille, qui et si in confirmatio-
nem nihil aliud tradat respectu Sacramenti Ordinis:
probat ex textu nostro, & cap. secundum
diss. 19. & cap. Dominus, Sacramentum 1. quæst. 1. cap.
quomodo de consecrat. diss. 4. Soto in 4. diss. 25. p. 1.
art. 1. Henriquez lib. 10. c. 21. Valquez dicto tom. 3.
diss. 243. c. 1. & 2. Bonacina, Venero, Filiucius,
Ægidius, Coninch, Alzedo, Marchinus, & alij,
quos refert & sequitur Barbosa in *passer. part. 2.
alleg. 3. num. 3.* † qui a num. 17. etiam cum multis
expendendo num. 18. textum nostrum, ait quod
Episcopus qualitercumque excommunicatus oc-

cultus valide ordines conficit, veranque dat eo-
rum executionem. † vbi num. 20. ait quod Episcopus
copus Sacramentum conficiens, licet iniquus sit,
tamen gratiam, qua caret laigitur, quem ibi ite-
rum leges ad dicta pro ordinari ignorantur iuxta
textum in dicto cap. 1. hoc ite. † qui expendens
num. 18. ut dictum est, textum nostrum, reddit
rationem, quare ordinatus ignorans à tali Episcopo,
egeat dispensatione: Et dicit dict. num. 20.
non fieri ob culpam ordinari, sed in iniuriam ordi-
nantis, ut iam alibi expendi in cap. fin. de temp.
ordine.

In puncto etiam nostri dubij, est aliud, non
leue, an Pontifex possit declarare non ordina-
tum eum, qui primam tantum Tonsuram insignitus
fuit ab Episcopo hæretico, seu excommunicato,
& longe possem hic scribere; sed cum dubium
hoc pendat ab illo, de quo dixi supra sub Rub.
& tit. de temporib. ordi. si sequatur sententiam
Canonistarum dicentium ordinem esse: idem di-
ces, ac dictum est de nediibus minoribus. Si
verò cum Theologis dicat primam Tonsuram
non esse ordinem, sed tantum præparatum ad po-
sitionem ad ordines. Et consequenter dices posse
Pontificem declarare sic ordinatum non ordina-
tum. Et in terminis alia congens tradit, & se-
quitur Diana dict. ref. 4. p. 8. tra. 1. ex Concilio Car-
thag. 4. vbi præscribens ritus singulorum ordinum,
non præscribit inter eos primam Tonsuram, nec
recenset: sic etiam ex Trid. sess. 23. c. 2. & ex Ca-
thecismo, qui primam Tonsuram vocat præpa-
rationem ad ordines.

AD TITVLVM

DE

ÆTATE, ET QUALITATÈ Ordinandorum.

P R Æ M I S S I V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficium Ecclesiasticum à nullo potest obiri-
neri ante annum 14.
- 2 Capellani, quæ fundantur absque Episcopi au-
thoritate, non requirunt annum 14. in ob-
tinente.
- 3 Ætas ad obtinendum canonicatum in Ecclesia
collegiata, & dimidium rationem, est an-
norum 14. nisi habeant annexum ordinem
Sacrum.
- 4 Perisio obtineri quæ ad habentem annos septem.
- 5 Annus inceptionis sufficit pro qualibet ætate re-
quisita ad ordines.
- 6 Ætas in Subdiaconatu, est ante annos 22. in
Diaconatu ante 23. in Presbyteratu ante
25.
- 7 Dies bissexii in legitima ætate, non est com-
putandus.
- 8 Dies, aut una hora deficiens in ætate ad ordi-
nes, vtiat factum, aliter, n. 9.
- 9 Ætas non à die conceptionis, sed natiuitatis
computatur, nec ea incipit à die baptismi,
num. 10.

21 Ætas

- 11 *Ætas nulla determinata est de Iure Divino ad Sacramentum Ordinis recipiendum.*
- 12 *Ordinatio infantis, & amentis valida est.*
- 13 *Ætas de iure antiquo pro singulis ordinibus, quæ fuerit designata, num. loqq.*
- 14 *Primum Tonsuram recipiens ante septennium, non peccat, si usum rationis non habeat; idem tamen conferens sit.*
- 15 *Ætas pro tribus ordinibus minoribus, nunc sufficit septem; vel requiratur anni 12. num. 16.*
- 17 *Ætas ex Tridentino, & in praxi pro ordinibus recipiendis, quæ requiritur?*
- 18 *Episcopi debens curare, ut ordinandi habeant aetatem competentem.*
- 19 *Ætas ad suscipiendos Sacros ordines de iure antiquo recipi minores. Et quæ illa fuerit in Subdiaconatu, & Presbyteratu, num. 20. & 21. quæ hodie ex Trident. 12.*
- 22 *Ætas ad ordines in regularibus eadem requiritur, ac in non regularibus.*
- 24 *Ætas ad ordinandum Episcopum requiritur annorum 30. expletum.*
- 25 *Annus expletus ad singulos ordines per unum medium diem ultimi intelligitur, nisi pro forma in aliquo actu requiratur omnino impletus, num. 26. 27. & 28.*
- 27 *Ætas anni sufficit ætatis ad singulos ordines.*
- 29 *Ordinandorum qualitates requisite, quæ debent esse, nempe ut non sint criminosi, & habeant sufficientem scientiam, num. 30.*
- 30 *Scientia in ordinando quæ requiritur?*
- 31 *Sexus virilis est qualitas prædictæ necessaria in ordinando; quia feminæ impediunt Characteris impressionem, num. 32.*
- 33 *Cap. in noua de penitentibus, cap. dilecta de maioribus. & obed. cap. Presbyterorum 23. dist. cap. Diaconissam 27. quæst. 1. cap. Sacratas 23. dist.*
- 34 *Hæmaphroditus, quis dicatur, & quando ordinari queat, vel non?*
- 35 *Hæmaphroditus si consecratus Episcopus, postea appareat, ut prævalens in sexu femineo, non amittit exercitium?*
- 36 *Hæmaphroditus indistinctus prævalens in sexu femineo, si erumpat, postea in virilem requirit ordinari ob vitandum scandalum.*
- 37 *Femina ordinata, non eo quod ministras in ordinibus incurrit irregularitatem.*
- 38 *Irregularitas nihil aliud est, quàm impedimentum quoddam canonicum.*
- 39 *Irregulares dicuntur qui excipiuntur à regule, secundum eos qui capaces erant, ætate lege Divina potestatis promoueri.*
- 41 *Femina propter officium legendi, &c. dicebantur antiquitus Diaconissæ, seu Presbyteræ, id est quæ seniores, & aliæ præfite.*
- 42 *Femina nunc quæ Episcopus consecrari remittitur.*
- 43 *Viri ad ordines sunt capaces, sed non omnes, ut qui sunt criminosi, Bigami, eo ipso vitiosi, firmi, illegitimi, & alij.*
- 44 *Ordines suscipiendos debet esse verè baptizatus.*
- 45 *Character ordinis supponit Baptismi Characterem.*
- 46 *Ordinatus illius, qui se credit, baptismum, est nullus, num. 49. aliter senserunt alij, num. 48.*
- 47 *Error communis non supplet quæ sunt iure naturalis, & Divini.*
- 49 *Glossa in cap. dudum 14. de elect. verb. deceptæ.*
- 50 *Absolutus Sacramentalis non valet laici ab eo, qui cum Sacerdos verò non sit, adhuc talis existimatur.*
- 51 *Ordinandus debet ante recepisse Sacramentum Confirmationis, de necessitate præcepti, non Sacramenti; & si ordo collatus non confirmatus, validus erit, num. 52.*
- 53 *Ordinatus circa comensum, & ex negligentia, prætermissa confirmatione, non peccat, nec incurrit irregularitatem istud quod peccat, num. 54. & 56.*
- 55 *Cap. 4. Concilij Trid. sess. 23.*
- 57 *Episcopus ordinans non confirmatum, non peccat, statim factus, nisi tantum usualiter, nec incurrit irregularitatem.*
- 58 *Ordinatus ante auctoris discretionem, quæ ad superiores ordines ascendere sine repetitione. Quid ex præcepto Ecclesiæ, num. 61. & 62.*
- 59 *Rationis usus solum est necessarius in suscipiendis Sacramentis, quæ consistunt in aliquo actu ipsius suscipientis, ut matrimonium, penitentia, non in Sacramentis, quibus datur potestas, & imprimuntur Characteres, numero 60.*
- 61 *Ordinandus ex præcepto Ecclesiæ, debet habere rationis usum.*
- 62 *Amentis, & infantis, est invalidè ordinatus, non tamen licet, saltem num. 63. in amentis. Et de infante consecrato Episcopo, numero 64.*
- 63 *Ordinatus in amentia qualiter intelligatur non ordinatus?*
- 65 *Episcopus ordinans infantem, graviter peccat.*
- 66 *Puer ordinatus non tenetur voto Castitatis, nec præcepto recitandi.*
- 67 *Ordinis Sacramentum, & Episcopatus, validè infans confertur.*
- 68 *Infans est capax Episcopatus; quia est incapax iurisdictionis, est Characteris capax.*
- 69 *Ordinandi debent esse initiati prima Tonsura, sed si ante eam sit ordinatio erit valida.*
- 70 *Ordinatus sine Tonsura, peccat, quia agit contra usum Ecclesiæ, & in re gravi.*
- 71 *Tonsura est preparatio ad ordines.*

OMNIVLLA ad hanc Rubricam condubitibus dixi supra sub tit. de temporibus ordin. & sub tit. de servitio in ordine faciendo, & de ætate nempe ad ordines quoslibet recipiendos, dixi iam sub dicto tit. de tempor. & de maioribus ordinibus deciditur hodie per Trid. sess. 23. cap. nullus 11. ubi etiam dicitur de penis ordinatorum, & ordinantium ante ætatem, de quo iam dixi etiam in dicto tit. & Barbosa in cap. nullus 6. dicta sess. 13. ponens, ut nullus ante 24. annum possit beatus ecclesiarum obtinere, & & num. 3. in quibus Ecclesiasticis non requiritur, nempe in his, quæ fundantur absque Episcoporum auctoritate, quæ dantur à Patronis Laicis per eorum tantum nominatione, & & num. 4. & 5. quod eadem ætas 24. annorum sufficit ad obtinendum Canonicatum in Ecclesiæ Collegiata, & dimidium portionem in Cathedrali, cum dimidiæ portiones non habeant annexum ordinem Sacrum, ut ipse refert de Communi. c. 13. num. 17. Gonzalez in regul. 8. angel. glossa 5. num. 91. & 92. Sed idem Barbosa ibi num. 9. Gonzalez

etate relatus §. 5. *num. 26.* Stephanus Gratianus, *discept. frecentium. 3. cap. 397.* Raccius, & Nouarius relatis à Barbosa, dicunt ad pensionem sufficere etatem annorum septem; sic ut in ea non intelligatur dispositio Trid. in *dist. cap. 6.* na tenentes contra Campanillum, in *discept. ueris canonici Rub. 7. cap. 6. num. 15.* & *Rubr. 1. cap. 14. num. 16.* & Sa in *apostolus. verb. beneficium num. 30.* Garciam, de *beneficiis p. 1. cap. 5. num. 119.* in fine, ut decimum refert Stephanus Vuerius *ad consil. 24.* ex antiquo iure desumptus, & per Trid. innouatus, *consil. 9. a pag. 7. n. 2.*

Vnum verò est notandum pro qualibet etate requisita ad ordines, & ad beneficia obtinenda, nempe ut sufficiat annus inceptus, nec desideretur completus, ut de etate prædicta *14. annis*, ceterum decimum Henricus *in summa lib. 10. cap. 19. §. 2.* Gassetus in *Margarita calumnie c. 1. scientia.* verb. *beneficium.* *num. 4.* Zeuallos in *pract. quest. 52. §. 4.* & §. 53. *num. 18.* Aloysius Riccius, *collet. 860.* verif. *limita feruere.* Gonzalez *ad regul. 8. cancell. dista glossa §. 3. in princ. num. 50.* Garcia de *beneficiis p. 7. cap. 4. num. 11.* Campan. *dist. cap. 6. num. 2. r. fin.* Sel in *selectis canon. cap. 25. num. 3.* attestans sic fuisse decimum in *Campan. 11. May 1630.* cum pluribus Barbosa supra, in *dist. cap. 6. num. 1.* & in *post. alleg. 60. n. 71.* † De Subdiaconatu, ut ante

23. completum, Diaconatu ante 21. de Presbyteratu ante 25. completumque ut sufficiat inceptum videtur probari ex *disto c. 12. Trid. dist. sess. 23.* & in terminis de Subdiaconatu docent Heniquez *disto lib. 19. cap. 19. §. 2. & lib. 23. cap. 38. §. 2.* Gutierrez *canonic lib. 1. cap. 26. num. 8.* Franciscus Leo in *elaborato fori Ecclesiæ p. 2. cap. 4. num. 31.* Valerius Reginaldus in *practi fori pome. lib. 30. tract. 3. num. 166.* Ludovicus Miranda in *manuali Prælatorum. tom. 1. quest. 39. art. 2.* Villalobos in *summa p. 1. tract. 11. difficult. 11. num. 11.* Hieronym. Rodig. in *compendio questionum regularium resol. 606. a. 9.* † Barbosa, ibi, n. 2. qui *num. 3. & 4.* cum multis probat diem fuisse in legitima etate non esse computandum, presolvens, t ut si in etate ad ordines vnus dies, aut vna hora desideretur, vitiorum factum, quia hic non habet regula illa locum, nempe parum pro nihilo reputatur; & quod parum distat nihil distare videtur, sicut in aliis, in quibus ius tempus perfinium exigit, Diana, *p. 5. tract. 5. ref. 17. cum multis*, sed Trullench supra

dubio 10. cum Bonacina *sub num. 4.* reputat contrarium probabilius, quia æquus computandus, & sumendus est inata ritum, & vsum Ecclesiæ, reddens rationem, & dicens hanc sententiam prædicari Mediolani: videbis infra, *quest. 5. vers. ad secundum.*

Item quod etas non à die conceptionis, sed à die natiuitatis sit computanda, Couarru. *de spons. p. 1. cap. 8. §. 2. num. 3.* Mandosius de *minoribus etate c. 1. num. 25.* Sanchez in *præcepta Decalogi tom. 1. lib. 4. cap. 35. num. 4.* Bouacina de *Sacram. dist. 8. quest. 2. in capitulo 1. num. 6.* Sel in *selectis canonici cap. 14. num. 6.* † vbi refert fuisse decimum *sub die 4. Decemb. 1617.* etatem incipere à die natiuitatis, non à die Baptismi.

Dices, est in Trid. curatum hodie in qua etate debeant conferri ordines maiores tamen de prima Tonsura, in *dist. cap. 6. id non cauetur, nisi quantum ad beneficia obtinenda.* Quo fit ut reuerat Ecclesiæ vsum antiquum ante Tridentinum quoad minores, & maiores conferendos; igitur de iure Diuino nulla etas determinata est ad necessitatem

Sacramenti ordinis, Sotus in *4. dist. 25. §. 2. ar. 1.* & communiter Doctores apud Bonaciam *c. 1. dist. 8. §. 2. in capitulo 5. n. 3.* Conine. de *Sacram. dist. 20. dubio 10. num. 94. & 95.* Et sic confert Aegidius Trullench. de *Sacram. lib. 6. cap. 4. in dubio 20. n. 1.* validam esse ordinationem infantis, & amantia, sic probans, ex *cap. 2. in de clerico. per salum prem.* nam sicut in baptismo non requiritur ratio nisi vnus, in quo sufficit intentio ex parte Ecclesiæ, ita & in hoc Ordinis Sacramento ad differentiam ceterorum Sacramentorum, in quibus non imprimatur Character; quia in illis actus suscipiens requiritur: ita Bonacina supra *n. 3.* Conine. *num. 100.*

De iure autem Ecclesiastico antiquo fuit designata certa etas pro singulis ordinibus suscipiendis, pro prima Tonsura, septennium complem, *cap. de his 28. cap. in singulis dist. 77.* ex quibus patet, ut posset quisque nomen Ecclesiasticis ministeri dare; hoc est primam Tonsuram accipere, ut obseruat Ioannes Gutierrez, *lib. 1. canon. 9. 26. sub n. 1.* Aegidius Trullench. supra *num. 1.* † vbi addit ut eum recipiens ante septennium non peccet mortaliter, cum videatur facere contra prohibitionem Ecclesiæ in te graui, Bonacina, *de censura dist. 3. §. 6. p. 5. num. 6.* vers. *neque*, & Barbosa cum multis, de *officio Episcopi p. 2. alleg. 11. n. 3.*

Pro aliis tribus minoribus ordinibus dicit Trullench. vbi supra *sub d. 2. n. 3.* eandem etatem septennij sufficere, tanquam esse, & ut confertur ante huiusmodi etatem, sit suspensus à collatione Tonsuræ, ex *cap. nullus de temporib. ordin. lib. 6. de quoniam non est compus de temporib. ordinat. Acolyto aut requiritur duodecim annos completos ex *dist. cap. in singulis. †* Sed citius Gutierrez *disto n. 1.* assignat pro dictis tribus minoribus etatem duodecimam, & pro Acolytatu quatuordecim; qui etiam *num. 1.* ait iure nouiori non modo primam Tonsuram, verum, & omnes minores ordines à septennio statim suscipi posse, iuxta glossam hinc in *clera. fin. hoc tit.* per iura, quæ ibi allegat ex *disto cap. de his 28. dist. c. 2. dist. 72. disto cap. nullus*, & notat glossa in *cap. super iurisdictione de prob.* quam probauit supra Sotus, Albertus, Trocius, de veri, & perfecto clerico *c. 17. n. 1. vol. 2. tract. diuersi. Dist. fol. 243.* in antiquis, Rebuffus in *practi beneficiis in tit. de clericis ad Sacros ordines male prem. glossa. n. 1. pag. 416.**

Cumque hodie ex Trid. Concilio non sit etas designata pro minoribus ordinibus; & ob id videatur non recedendum à iuris communis iam relati dispositione, nihilominus in præci credo aliquam mutationem congruam interuenire; cum sic respectu ordinum maiorum, in *disto cap. 12. Trid. dist. sess. 23.* fuerit stabilita alia etas maior illo capitulo, quam antea prædicauerat, ut statim refert, *n. sequenti*, itaque respectu ordinum minorum ultra primam Tonsuram, quam credo posse conferri post septennium complem, ut lapsus videri præciat, exilimo à Tridentino telatum esse ab initio, & prudentiæ Episcoporum, qui ut bene docet Ledelma, in *summa c. 8. de ordine conclusi. 1. vers. lo segundo.* Trullench. *disto dubio 10. sub n. 5.* debent curare quod ordinandi habeant etatem competentem, ut possint decenter munus horum ordinum exercere: & sic communiter præciari, & semper vidi apud Episcopos Hispanos, ut quatuor ordines minores citra primam Tonsuram non conferantur ante decimum quatuor annuum. Sed an prima Tonsura, & res primi

primi ordines minores possint recipi ante septennium, disputat Narbona in *annalibus* anno 7. q. 9. Et de Acclitatu anno 12. q. 1. ubi longius videbitur, de quo dico infra 2. 1. & n. 1.

- 19 De iure verò antiquo reperio fuisse, etiam diversa tempora constituta ad susceptionem sacrorum ordinum; quia Subdiaconus nemo poterat fieri, nisi qui erat viginti annis completus, ut patet in sexta Synodo, cap. *Subdiaconum* 77. *dist.* & ibi glossa, Diaconus ante vigintiimum quintum annum, ut in decreto Carthaginensis Concilii, 20 *telato in cap. placuit*. ¶ Presbyteratus verò non concedebatur minori annorum triginta, ut decretum *rosa dist.* 78. ubi Doctores congesti à Barbo-
la, & in terminis Gutierrez *dist.* c. 26. *canon. sub*
11 *nom. 1.* cum Soto & aliis. ¶ Deinde post alia constitutione Clem. V. *relata in dista clementina fin.*
hoc est, ubi cum pluribus Barbofa *nom. 1. & 2.* de-
cretum est, ut alio non obstante impedimento ca-
nonico, posset quis liberè in decimo octavo anno
ad Subdiaconatum promoveri, & in vigesimo ad
Diaconatum, & in vigesimo quinto ad Presbyte-
12 ratum. ¶ Sed iam hodie tempore novissimo Tri-
dentini *dist. sess. 23. dista cap. 12.* præcipitur, ut
nullus ad Subdiaconatus ordinem ante 22. annum,
ad Diaconatus ante 25. & ad Presbyteratum ante
25. ætatis suæ annum promoveretur, de quo scri-
buntur plures, quos citat idem Barbofa *in dista clem.*
mentana fin. num. 3. & in pastoralis, cum infinitis
13 idem probat p. 2. *alleg. 16. num. 1.* ¶ Vbi addit ex
Trident. *in dista cap. 12.* eadem in singulis ordinibus
tempora, in regularibus quoque personis esse
attendenda, privilegiis quoad hoc poenitus ex-
clusis, cum olim meritis exigentibus, possint in
minori ætate promoveri, iuxta textum in cap.
Afanacius dist. 71. & omnibus, quos refert Barbo-
14 *la in citatis locis*, addo citatum Egidium Tru-
lensch. *supra de Sacram. dista dubio 10.* ¶ Vbi dicit
nom. 4. in fine, ad Episcopatum requiri 30. annos
completos, ut in cap. cum in cunctis de electione,
notari dicens circa hoc iure novo nihil esse im-
mutatum; ita cum Bonacina *disto tom. 1. dist. 8.*
quest. unica, puncto 1. num. 12. bene Iulius Luvor,
pariter, lucub. 1. p. cap. 6. num. 14. Et de annorum
ætate ad maiores ordines ex proposito Narbona
in *annalibus*, de Subdiaconatu anno 22. *quest. 1.* ad
Diaconatum anno 25. *quest. 1.* ad Presbyteratum
anno 25. *quest. 45.* Et de ætate ad singulos ordines,
de ad nostrum titulum Azor. *lib. 6. moral.*
tom. 2. cap. 5. & 8. per totum, Chuchus *lib. 4. in fine*,
moral. cap. 12. Valquez de Sacram. *Ordinis dispo-*
sit. 164. per totum, Villalobos in *summ. tract. 11.*
p. 1. dist. 11. cum infinitis Barbofa *dista alleg. 16.* &
ante *alleg. 11. p. 2.*

- 15 Vnum tamen advertendum est quod sufficit
ad singulos ordines per unum medium diem an-
num necessarium à Concilio Trident. inchoatum
fuisse, Coninch. de Sacram. *dist. 20. dubio 10. n. 101.*
Bonacina de Sacram. *dist. quest. 1. unica disposit. 8.*
puncto 5. num. 12. Petrus Ledesma in *summ. tom. 1.*
de Sacram. ubi de ordine cap. 7. Diana p. 2. *tract. 2.*
missel. ref. 29. quia regula est in iure nostro, quod
sive agatur in materia favorabilis, siue de materia
odiosa, vel poenali, ubi cum quo requiritur ætas
ad aliquem actum, vel vicini anni, quia annus in-
ceptus, ut iam supra in princip. dixi, habetur pro
completo, ut bene expendit glossa, verb. *decimum*
etiam annum in *dista clem. fin. de ætate ordinand.*
glossa in *clem. ad nostram*, de regularibus, Gutierrez
Fengulín de Offic. & sacris Eccles. *Tom. 1.*

disto cap. 26. canon. num. 13. Zuevallos in *pract. q. 523.*
p. 9. num. 4. ¶ Gironda in *tract. de primis legibus*, &
et repr. num. 1142. ubi *num. sequens*, explicat limi-
tati, quando pro essentiali forma, requiritur annus
impletus. ¶ Et sic ex *Trid. in dist. cap. 12. sess. 23.*
clare scriptum est, ut in singulis Sacris ordinibus
sufficiat angustie, licet clare demonstrat dictio illa
Ante, tuus natura est excludere illud, cui pre-
ponitur, ut in terminis dixit Barbofa de *distibus*
in fine q. dist. 33. num. 1. ¶ quia quando perfectus, &
de consummatur annum requirit *Trid. Concl.*
idipsum exprimit addendo particulam *expletum*,
propterea fecit *sess. 23. de regular. cap. 15.* ibi, *Ante de-*
cimum sextum annum expletum; & sic etiam
cavebatur de iure communis in cap. 1. *dist. 78.* & in
disto cap. cum in cunctis de electione, exprimitur:
Vbi de ætate Episcopi, & in ætate Acclitatus in
disto cap. in singulis, videtur intelligendum, ubi
glossa, & Barbofa *dist. alleg. 16. sub n. 1. in princ.*
& Iulius Luvorius *supra disto c. 6. num. 14.* ut ut
quando dicitur in Bullis de 25. anno agere, suf-
ficiat attingisse, & in anno 25. constituto sufficiat,
sex menses transactos.

Ad secundam Rubricæ partem de qualitate or-
dinandorum, satis, & abunde dixi sub tit. de tem-
porib. ordin. & ibi sub cap. 5. & fin. ubi quod non
sint homicidæ, peccati, & adulteri, &c. & sub
cap. unico, & sic, de fornicatione in ordine faciendo;
vbi quod non sint heretici, seculi, Bigami, corpore
vitiati, & alij huiusmodi, ut in aliis sequentibus
titulis, dico late, & brevitè iudico, iuxta inseri-
ptionem nostri tituli, & Rubricæ, non solum
sufficere ætatem in his, qui sunt ordinandi, nisi
aliæ ad sint qualitates, ut in cap. quicumque, ibi:
si tamen per hoc impiora 77. *dist. dist. c. 1. sess. 23.*
¶ quæcum præcipua est, quod exigitur literarum
scientia, cum illiterati prohibeantur ad ordines
promoveri, propterea bene tradit, & explicat cum
infinitis Barbofa, in *pastoralis alleg. 46. a num. 5.* &
alleg. 10. num. 30. ubi per glossam, & textum in
cap. fin. de temporib. ordinand. *lib. 6.* dicit ut requi-
ratur in sexu virili ætas, & item literarum scientia,
ut in cap. literatus *dist. 36.*

Est enim omnium præcipua qualitas in ordinan-
dis necessaria, ut ad essentiam Sacramenti Ordinis,
requiratur sexus virilis; itaque mares tantum
sunt promovendi, non femine, taliter ut si de
facto femine alicui ordo conferatur, non im-
primatur character, ¶ quia sexus femineus impedit
eum impressionem, iuxta textum, in cap. 1. circa
princ. 15. q. 3. cap. uxorem in fine de convers. con-
tingat. glossa fin. in cap. *Dianussum* 27. *quest. 1.* ex
eo quia inceptio ordinum tacet cõmuni Cleri-
cum Ecclesiarum sponte, & ex ratione in fine,
ibi: *¶ fiat de carnali* 32. *dist. cap. 2.* innum. 2. glossa
fin. de penus. DD. inter corporalia de transfiguratione
Episcopi, ubi Abbas, quod mysticum non cadit
in femina, quia Clerici nemini debent subiacere, 1.
dist. 54. & mulieres sunt subdixit viris, *Gemio* 31
D. Paul. ad Thimo. 2. cap. manifestum, cap. est ordo,
cap. hec imago, & ibi Archid. cum aliis 33. q. 1.
ita docent D. Thom. in 4. *dist. 25. q. 2. ar. 1. & 2.*
Suarez de censuris *dist. 1. sess. 2. in princ.* Bellentius
dispositio. clerical. p. 1. sic. de disciplina clericali 5. 8.
num. 5. Sanchez in *opusculo moral. lib. 7. cap. 1. dubio*
30. cum Machino, & aliis, Barbofa *disto alleg.*
10. a num. 24. ubi vsque ad num. 28. ¶ expen-
dit ita, in cap. in una de penus. cap. *disto de*
monach. & obed. cap. Presbyterorum 23. *dispositione*,
cap. *Dianussum* 27. *quest. 1.* & c. *Sacram. 2. dist.*
Ee 3 quia

quia et si per illa intra videatur feminis etiam commissa potestas ordinis & clauis; veniunt tamen intelligenda respectu officij; quod exercere solent Abbas illi, non inquam ordinis, & characteris, cuius sunt incapaces; imò, ut aiunt Doctores, et si Beata Virgo Maria fuerit Apostolis dignior; non tamen illi, sed isti Dominus clauis Regni celorum commisit, ut docent D. Thomas in additione ad 3. p. quæst. 39. art. 1. Viñet. relati. 2. de potest. Ecclesie quæst. 1. num. 3. Sotus dist. 15. q. 1. art. 3. conclus. 1. & alij, quos refert Henriquez, lib. 1. cap. 21. §. 2. littera N. & lib. 6. cap. 2. §. 3. & lib. 10. cap. 16. §. 1. lit. A. Suarez tom. 5. disp. 2. c. 5. num. 7. & rationem incapacitatis mulierum ego tradidi, & expendi in cap. 1. de iudicio quæst. 9. à num. 26. vbi videbis: nam cum posset dubium, ori, an Abbas illi haberent potestatem ferendi censuras, quod minus est, quam ordinare, & ibi dictum sit, quod non; sequitur fortius dicendum mulieres, quantumvis in dignitate constitutæ, non posse ordines conferre; quia per istud diuinitus sunt collationis incapaces: sed nunc femina ex dispensatione Pontificis possit Tonsuram, aut minores ordines recipere, dico infra. in cap. coniungit hoc tit. sub quæst. 4. interim videbis Dianam agentem de nostro, libro, p. 3. tract. 10. ref. 39. vbi fundat verumque.

34 Hermaphroditus, id est qui habet vtrumque sexum, ordinari nequaquam potest, nisi in eo præualeat sexus virilis, non autem si femininus præualeat, aut esset paritas, glossa, verbo *refutamus*, in cap. 1. c. 1. Hermaphroditus, vbi Ciceron. Præpos. & Tunc item 4. quæst. 3. Bellet della tit. de disciplina §. 8. a. p. 1. Sanchez lib. 7. episc. cal. cap. 1. dubio 11. Sotus dist. 25. quæst. 1. art. 3. cum a. iur. Barbosa della p. 2. alleg. 10. num. 28. & de Eunuchis, seu Spadonibus, vel Castratis, deo infusa in eis, de corpore variatur: Videbis quæ de Hermaphroditis, & mulieribus, post omnes dicit Agid. Trullench. de Sacram. lib. 6. c. unico sub dubio 11. a. num. 3. cum multis aliis Barbosa, in postulatione p. 2. alleg. 2. sub num. 15. vers. de Hermaphroditis. Sed addes quod et si præualeat in sexu virili, valide; non verò licite possit ordinari, quia ut dicit Suarez, & Nauar. quos citat Trullench. talis est irregularis, & est monstrum, contra Toleum, lib. 1. cap. 63. à num. 6. existimantem non esse irregularem & adiunges Dianam cum aliis, p. 10. tract. 13. conclus. 3. ref. 36. v. sed hui.

35 Si non est notorium dubia bis, nunc si Hermaphroditus consecratus Episcopus, postea in eo præualeat sexus femininus, valida esset consecratio Episcopi, quam ipse faceret: etenim affirmant Discipuli de Sacram. tom. 1. tract. 6. disp. 1. dub. 20. num. 295. Fr. Leander eodem tract. tom. 2. tract. 6. disp. 6. q. 7. loquentes de sacerdote consecrante, dicentes valide consecrare, quia character Sacramentalis femel animæ impressus, nunquam deletur, etiam post mortem; & sic quantumvis sexus mutetur in femininum, cum ordinatio illa haberet principium validum iuxta iuris regulam, sed Cardinalis Lugo, in respons. lib. 1. dub. 1. num. 4. & cum eo Diana nouissimè, acerrimè defendunt negatiuum pluribus fundamentis, quorum præcipuum est; quia et si anima Hermaphroditi retineret Characterem sacerdotalem, non inquam posset pro eo statu valde facere dotij actus exercere propter impedimentum proueniens ex feminino sexu, prævalente iam in illo, composito facto propter femininum sexum incapaci consecrandi,

ut proximè dictum est, in vers. est enim, & dico, in vers. vnum verò, statim sequenti.

E contra verò si femina erumperet in virum, respondeo quod et si non liceret, vt consecraretur Episcopus, seu fiat sacerdos ob admirationem, & scandalum, quod homines conciperent, vt quem feminam agnouissent, nunc ad alcare munitionem viderent; sic vt hæc deformitas gignat Canonium impedimentum, e. 2. de clerico agnoscere, verum iam cognito sexu virilitatis, ordinatio erit valida, cum iam ille verè sit vnus Marchinus de Sacram. O. d. tract. 1. p. 4. cap. 2. num. 18. Diana cum aliis supra quibus addo Suarez, de cens. disp. 5. sect. 1. num. 2. vbi explicat ac refert Burgoonium & Socium & de hoc videbis vterius infra, in cap. 3. 4. & 5. de corpore variatur, quæst. 33. vers. ad secundum, vbi exempla ponuntur.

Vnum verò notabis, quod si de facto mulieri virgo consecratur, vel ea recipiat ordines sacros ex proposito, & cum intentione, non ex eo euenit, etiam si illis ministraret, vt locurreret irregularitatem. Et est ratio quia cum hæc iuratur à vis malè ordines suscipientibus, in illaque ministrantibus contra regulas iuris Canonici, & irregularitas nihil aliud sit, quam impedimentum quoddam canonicum; id est legis canonice. Tunc dicanturque irregulares illi, qui exponuntur à regula, secundum quam omnes, qui capaces erant, aeterna lege Diuina poterant promoueri, sequitur dicendum, vt cum sexus feminineus, vt iam dixi, ipsa lege Diuina sit impediens, & incapax suscipiendi ordines, vt nec per consequens in mulierem ordines suscipientes, cadat irregularitas, quæ nunquam pertinet, aut pertinere possit ad regulam ordinandorum: multiplici ratione comprobatur Vualde, in casu delicti auro p. 1. c. 3. à princ. Suarez de censum. §. 2. p. 40. sect. 7. Henriquez lib. 4. sum. trinitas adductus, cap. 2. Sotus in 4. dist. 25. quæst. 1. art. 2. in prim. Itaque quod nonnulli poterant dicere, ex d. 10. cap. 1. si virum, cap. 1. si uirum, cap. 1. si uirum, mulieres ad ordines pertinere; intelligi non ad characterem Sacramentalem, sed propter officium quod gerebant legendi, v. g. homilias, vel Euangelia in choro, ad quod destinabantur certis quibuldam benedictionibus; non autem quod fuerint speciali ritu consecrate; quemadmodum in Presbyteris, & Diaconis obseruatur: nam propter officium, Presbyteri dicebantur, quia seniores, & aliis perfectiores, vt notat ex D. Thomas addit. ad 3. part. dist. 25. art. 1. Caus. & plures alij quos refert Henriquez, dist. 5. a. iur. p. 1. sequent. Barbosa tamen della alleg. 10. num. 27. in fin. cum Vualdense de Sacram. dist. 7. c. 58. num. 7. dicere non inegantem intelligi, vt Diaconis, in d. 10. cap. Diaconis, dicantur uxores viduarum Diaconorum; quemadmodum aperte probat textus in vltim. dist. 32. Presbyteri dici viros Presbyterorum. Tunc si nunc femina quæ Episcopus consecratur videbis breuiter dicta supra, in cap. 6. de tempor. ordin. quæst. 2. vers. ad secundum, in verbo de femina.

Dictum ergo est solos viros pertinere ad ordinem Sacramentum, sed non omnes: nam criminosis, Bigamis, corpore vitiosi, sensu illegitimi, & alij non pertinent eo quod iure Pontificio sunt prohibiti, vt dico suis locis, & notauit in cap. 1. de sacramento in ordine faciendo, & in cap. 1. de tempor. ordin. de quibus sit mentio telumque in cap. 1. de mortuum 33. dist. cap. præcipuum 34. dist. cap. non confidat dist. 50. & per totum nostrum titulum.

- 44 Sed de substantia Sacramenti ordinis primò est
ut illud suscipiens sit verè baptizatus, ut notant
communiter Doctores in *ist. de Clerico non bap-*
tizato ministr. & ibi in cap. veniens. † Ex quo con-
- 45 sistit quod ordinis character, supponit characterem
baptismalem, cum Baptismus sit, & dicatur alio-
rum Sacramentorum ianus, ut dico infra de *Bap-*
tismo & aliquid infra de *Sacram. baptismandi.* †
- 46 Er sic notant Doctores esse invalidum ordinatio-
nem eius, qui se credit baptizatum, si teneat notè
esse baptizatum: nam de luce Diuino requiritur
Baptismi character, cuius effectus non potest ab
- 47 Ecclesia suppleri, † quia quæ sunt iuris naturæ
aut Diuini non suppleuntur, etiam interueniente
communi errore, ex regula textus in *cap. cum infer-*
ior de maiorib. & obed. & ex ca. siue quidam 25.
quæst. 1. Abbas in cap. 2. siue de p. s. non bap-
tizato, & alij quos refert: sequuntur Mascardi. de
prob. conel. 499. in. 98. & 99. Sanchez de *matrim.*
lib. 3. disp. 12. sub. 10. 37. bene, & optimè expendi-
- 48 tur Barbosa videns de *potest. Episcopi* p. 1. alle-
g. 10. 2. sub. num. 10. 11. 12. & 13. videndus a. 8.
- 49 Marchinus de *Sacram. ordinis* tract. 1. p. 4. 10. 3. †
Et licet Angelus in *Barbosa* 7. num. 10. putet
ut non baptizatus, qui se baptizatum credit Sacer-
doto insignitus conficiat Sacramentum, non in
virtute sua, sed Eccle. & utem glossa sit. in *e.*
Apoc. 1. de p. 2. hys non ba. 2. arbitretur
istum non esse Sacerdotem, nec conficere, sed bene
quod se, qui credebat conficere, & quoad
- 50 alios idem credentes, tanquam verum Sacramen-
tum conficere, ibique, & suscipientibus prodesse.
† Tamen D. Thomas 4. sentent. affirmat 4. p. 24.
ordinem non conficere, nec recipere, nec etiam
absolvere: pie inquam credendum docet Sum-
mum Sacerdotem quoad effectus Sacramento-
rum supplere nec fore permittit hoc in latere,
cum inde maximum Ecclesie posset imminere
periculum. Et Barbosa *dist. 1. alleg. 2. num. 10.* ait
salus semper Ecclesie Romane correctione istum
de facto non recepisse, quamvis communi errore
habebatur baptizatus: sic tenens, ut nihil in
contrarium moueat, glossa in *cap. dudum 4. de elect.*
verb. accepta, quia illa loquitur in Baptismo recep-
to martyrio, aut flamine, quo consequuntur effe-
ctus Baptismi aque; nec inquam anime peniten-
tium in cognitione veræ fidei Christi peccata remittuntur;
non verò id oriri ex alio capite erroris communi-
s, qui non admittitur ibi, nec in casu nostro.
Videbis Suarez *tom. 3. de Sacram. quæst. 66. disp. 22.*
sect. 1. ante finem.
- 51 Et ex eadem ratione dicendum, ut quamvis ali-
quis communiter existimetur Sacerdos, si teneat
Sacerdos non fir, nullomodo valcat absolutio sa-
cramentalis ab eo impartita; quia deficit ei pote-
stas annexa absolueendi ratione ordinis; & sic pro-
cedere etiam in mortis articulo, ut dico infra de
potest. Barbosa supra num. 13. Ægidius Trullench.
dist. 1. quæst. unica lib. 6. de Sacram. dubio 11. sub. n. 2.
in fine.
- 52 Item requiritur quod ordinandus antea sit con-
firmatus: nam in Trident. Concilio sess. 23. de re-
form. cap. 4. *Prima Transura non suscipiunt qui con-*
firmationem non susceperint, sic præcipitur: tamen
aduertes hoc tantum esse de necessitate præcepti;
non autem de necessitate Sacramenti, † ac pro-
pterea validè, etsi non licitè confertur ordinem posse
non confirmato: docent Sonus in 4. disp. 22. q. 2.
art. 4. præp. siue Henricus in *sum. lib. 10. cap. 14.*
q. 3. in comment. l. 1. P. Valer. Reginal. lib. 2. in. 24.

Bonacina de *Sacram. disp. 8. quæst. unica puncto 8.*
num. 9. in prin. Laurent. de *Franch. in contrariis*
inter Episcopos & regulares pag. 78. in respons. ad 15.
Barbosa cum multis alijs *dist. alleg. 2. num. 14.* †
Vbi *num. 15.* cum alijs finitius alioquid sit ex negli-
gentia, & citra consensum prætermittitur quis
confirmationem recipere ante ordinem non pecca-
ret, nec aliquam incurreret irregularitatem. † Et
nouissimè hæc etiam dicens Ægidius Trullench.
dist. quæst. unica lib. 6. dub. 11. sub. num. 8. ait esse
valde probabile, solum peccare venialiter etiam
qui ordinatur, non suscepto Sacramento Con-
firmationis, quia in iure nullum est præceptum, id
committens. † Nec verba Trid. supra *dist. cap. 4.*
tamen esse virtutis, quæ corruunt esse mortales; &
nec dari ait dispensa maxima inter Confirmationem
& Ordinem, sed ait esse graue veniale; & ob
id tenet Episcopum adhibere diligentiam ad
videndum, an hic sit confirmatus. † Sed Bonaci-
na de *Sacram. disp. 8. quæst. unica puncto 1. & 2. num. 10.*
tredit sic ordinatum peccare mortaliter; eo quod
existimetur ita re graui facere contra Trident. & con-
suetudinem Ecclesie, Nugnus in 3. p. 1. num. 1. q. 72.
art. 3. conel. 7. vbi ait grauissimum peccatum veni-
nale, & fortè mortale esse, Ordinem suscipere mi-
niores ante Confirmationem.

Quod si Episcopos ordinaret non confirmatum
credo, ut etiam sciens, & aduertes non peccet,
in si tantum venialiter, propter eandem rationem
istam de bndato non confirmato: sic docet
Diana p. 3. in. 4. ref. 24. videndus cum Molfesio,
& alijs: vbi contra Nugnum dicit ita tenendum in
ordinante, & ordinato: sequitur Ægidius supra,
vbi addit cum Ledesma in *summa cap. 6. de ordine*
conel. 9. in fine, ut tam ordinatus, quam ordinans,
non incurrit irregularitatem: & idem Ledesma
conel. 3. Soto in 4. disp. 7. art. 6. & 8. disp. 24. art. 14.
dicunt posse Episcopum credere aliquando ordina-
ndum iuranti se esse iam confirmatum.

Deinde dico quod licet infanti possit, imò &
character imprimatur, si ordinetur ab Episcopo,
talis ut si perueniat ad annos discretionis, vel
postquam amens ad mentem veniet, non sit re-
petenda ordinatio, iuxta intellectum textus in *cap.*
omnes de Clerico per saltem promoto, ut ordinatus
ante annos discretionis permittitur ad Diaconatum
elevatori absque inferiorum ordinum repetitione, ut
tradunt Sanctus Thomas in 4. disp. 23. quæst. 2. art. 1.
& 3. Valent. *tom. 4. disp. 9. quæst. 4. punct. 1.* Valer.
Reginal. in *praxi sive p. 1. art. 30.* Valquez *tom. 3. in*
p. 3. disp. 246. Molfesius in *sum. Theolog. mor. 11. 2.*
cap. 12. num. 1. Marchin. de *Sacram. ordinis* tract. 1. p. 4.
cap. 4. Barbosa *dist. alleg. 2. sub. num. 15. vers. an puer*
& ratio est ut iam dixi supra cum Ægidio Trul-
lench. *dist. lib. 6. cap. unic. anho 10. sub. num. 1. & 2.*
Coninch de *Sacramentis*, disp. 10. dub. 10. n. 94. &
97. Bonacina *tom. 1. disp. 8. quæst. unica punct. 5. n. 3.*
& alij, † quia rationis vltus solum est necessarius
in suscipientibus sacramenta, quæ consistunt in ali-
quo actu ipsius suscipiens, sicut est matrimoniu,
quod consistit in mutuo contentumatum consensu
& penitentia; ad quam necessarius est dolor, qui
sunt actus penitentis, † non verò in sacramentis,
quibus datur potestas, & imprimatur character, ut
in Ordine, Confirmatione, & Baptismo, in quibus
sufficit intentio Ecclesie pro suscipiente. Et cui-
dam obiectioni respondetur infra q. 1. vers. ad
scriptam.

Tamen, etsi hoc ita sit debet ordinandus ha-
bere ex præcepto Ecclesie rationis vltum ad ordi-

- nes suscipiendos; quia ut supra in princ. adduxi, est ad quoslibet ordines ætas certa, & maior septennium, quo rationis vltus communiter aduenit, ut dico infra de *possumptibus*. † Quare, etsi ordinari possint infantes, ut dixi, item, & amentes, & hoc validè, sed non licite, & sine peccato; quia tam ipsi ordinati, quàm ordinantes itent contra præceptum Ecclesiæ constituentis cuilibet ordini certam ætatem: sic tenent communis Doctorem sensus, ut dicit *Ægid. Trullench. dist. lib. 6. de Sacram. cap. vnc. dubia 10. num. 6.* qui dubio 10. sub num. 2. † Vbi dicit quod si ordinatur amentis, qui habuit antea rationis vsum, non sit ordinatus, quia censetur nolle habitualiter ordinari; non sic de eo, qui semper amentis fuit, quia in eo militat eadem ratio, ac in infante, ut sentire videtur *Valentia tom. 4. dist. 9. quest. 4. p. 1. Reginaldus lib. 3. num. 3.* Modò tamen non esset positivè ipsius antea noluisse ordinari; nam tunc censetur manere virtualiter talis intentio. † Et vt hoc dubium amplius petagas leges quæ nouissimè congerit Diana cum infinitis laicè loquens in p. 12. ref. 48. dum agit ad utramque partem de questione, an si infans consecratur in Episcopum, valida sit eius consecratio; de qua dico infra q. r. vers. ad tertiam.
- 65 Notandum est inquam peccare grauiter Episcopum, qui ordinat infansem; eo quod indecensia hæc est grauis, cum sic ordinatus nequeat in tali ætate ministerium suum exercere, docet *Ægidius supra*, qui dubio 5. num. 9. dist. lib. 6. † Dicit, vt puer sic ordinatus, non teneatur voto castitatis. Et est ratio quia hoc est præceptum Ecclesiæ, quod adhuc infantem non obligat, nec præcepto recitandi horas Canonicas ex eadem ratione, ut dicit *Henriquez lib. 1. de matrim. cap. 9. num. 1.*
- 67 † Notat vt Sacramentum Ordinis, & Episcopatu validè infano conferatur, Gerunda in specie de Episcopatu tom. 1. lib. 1. dist. 7. cap. 2. num. 9. *Valentia tom. 4. dist. 9. quest. 4. punct. 1. Reginaldus tom. 1. lib. 3. num. 3.* Diana p. 12. rr. 48. vers. ex his, vbi ex aliis ab eo adductis sic probat dicent diuersum esse hoc à dicto Coniuncto de Sacram. Ordinis. dist. 10. num. 100. in fine, Bonacina de Sacram. dist. 8. q. unica puncto 5. num. 3. & aliorum hoc dubium resoluens per dicta infra in cap. penultimo, quæstione fin. & supra de temporib. ordin. in cap. non est tempor.
- 68 Sed an infans sit capax Episcopatus, potest hic dubitari, cum vt iam supra dixi in Rub. & tit. de temporib. ordinat. vt Episcopatus sit ordo, vel ordinis extensio. & D. Thomas negat quæst. 39. ad dist. 2. alij, vt Bonacina, D. Thom. 1. dist. 8. quest. unica, puncto 5. num. 4. Fillucius tom. 1. trait. 9. cap. 4. num. 76. affirmant, quia etsi incapax sit intellectus, & ceteræ animarum; non tamen characteris Episcopalis. De quo dubio dico infra q. a. vers. ad tertiam.
- 69 Item dicendum est, vt ordinandi debeant esse initiati prima Tonsura, vt patet ex communi vñ Ecclesiæ, & praxi quotidiana Episcoporum. Verum etsi fortè aliquis ordinetur in aliis ordinibus ante primam Tonsuram, erit valida ordinatio; quia nullo iure reperitur necessaria prima Tonsura ad validitatem ordinis, Tolerus lib. 1. cap. 71. Bonacina tom. 1. dist. 8. quest. unica puncto 5. num. 11. D. Thom. dist. 8. quest. 38. addit. art. 5. & existimant Toleros, supra n. 6. & Bonacina, & cum eis *Ægidius Trullench. dist. 1. c. vnc. dub. 11. num. 9.*
- 70 † peccabit mortaliter suscipiens ordinem sine Tonsura; quia agit contra vñm Ecclesiæ in re

grau. † Cum Tonsura sit preparatio ad ordines, 71 & perinde Episcopum peccare mortaliter talem ordinando; ob idque tenet sub mortali permittere diligentias, vt constet de prima Tonsura. Verum quia iam de hoc puncto egi, poteris dicere cum Nauarro cap. 12. num. 9. Suarez tom. 3. de Sacram. dist. 38. sect. 1. & cum Diana, & aliis ab eo relictis p. 1. ref. 4. trait. 6. nec sic ordinatum, nec ordinatorem mortaliter peccare; quia aiunt in Tulent. sub dist. cap. 4. relata, & 23. nullum esse verbum id strictè præcipiens iniciandas, sed tantum præcibit quid facere debeant Episcopi. Nunc verò iam pergo ad alias quæstiones, pro Rubrica, tam de ætate, quàm de qualitate.

QVÆSTIO I.

An ante septennium, prima Tonsura, seu tres primi ordines minores possint conferri? An detur paruitas materia in ætate ad ordines? An Episcopus in Episcopum ordinans infantem ante rationis vsum, validè illum ordinet? Et an possit Pontifex solo verbo Sacerdotes creare? An qui vespere ingreditur, annum assignatum pro aliquo ordine suscipiendo, possit manè præcedenti illum sumere? Et per quas demonstrationes existimetur annus completus, seu attitulus tantum?

SVMMARIVM.

- 1 Completus annus requiritur, ut prima Tonsura, & tres primi ordines queant conferri, & n. 5. & 6.
- 2 Cap de his verbo lectionum, dist. 18. cap. in singulis dist. 18.
- 3 Infantia prima anni computatur à septennio perfectio.
- 4 Infantes, si necessitas exigeret ante septennium, tonsurari possunt, vt intret in Religio-nem.
- 5 Necessitas facit vt discedatur aliquando à regulis iuris.
- 7 Triduum nihil immutat circa ætatem ad primam Tonsuram, & alios minores ordines.
- 8 Aetatis paruitas materia, non sit inconsideratione, remissum.
- 9 Cap. vñico de Clerico per saltum promotio.
- 10 Episcopus validè ordinat in Episcopum infantem ante rationis vsum; non autem ad exercitium obligat, sine ordinari consensu, & n. 13. & 14. contra D. Thomam.
- 11 Quinquagenis nundum, filius Hemberti electus fuit Archiepiscopus Rhemensis, confirmatus à Ieanne X. alium nobilis fuit electus anno 18.
- 12 Ferdinandus filius Philip. III. Hispan. electus fuit Archiepiscopus Tolosanum anno 11, sua ætatis & Cardinalis Carrapha eadem Ecclesia data fuit anno 19.
- 14 Character imprimatur infanti ordinato Episcopo, etsi ei non concedatur iurisdic-tio, quam exercet

exceperit postea poterit, si maior factus conficiatur in possessione sibi characteris tradidit.

- 15 Pontifex solo verbo, ut est Sacerdos, nequit facere Sacerdotes, & Episcopum, numero 18. nisi alij contra.
- 16 Pontifex solo verbo ut si dicat esto baptizatus, non facit aliquem Christianum, nec ei verum impertitur Baptismus.
- 17 Pontifex non habet potestatem immutandi in Divinum, nec alterandi format Sacramentorum.
- 19 Forma ordinandi Sacerdotis, & Episcopos, est saltem simpliciter in Evangelio.
- 20 Ordinatus, sine in minoribus, sine in maioribus ordinibus duobus, v.g. diebus ante impletam aetatem, verum est ut peccet, sed si iam in ultimo die anni, expendendi Doctores admittunt, n. 11. & 13.
- 21 Parum pro nihilo reputari, etiam in materia ordinem videtur admitti.
- 22 Vespera die traditur ad mane in ordinibus conferendus.
- 23 Anni perfecti, & expleti requiruntur, si dispositio legalis ita cauti in aliquibus casibus, sin autem sufficit annus incertus. Et quibus horum verbum hoc cavetur, num. 26. & 27. Quid si dubium sit in verbis iuris, n. 27. & 28.
- 26 Verbum cum pervenerit v. g. ad annum 25. non exigit annum completum, vel incertum, & n. 29.
- 27 L. qui filium, §. 1. ff. ad Trebel.

AD primam questionis partem dixi supra sub Rub. requiri de iure annum completum ex cap. nullus de temporib. ord. lib. 6. l. 27. tit. 6. p. 1. ita docent Garcia de beneficiis p. 7. cap. 4. num. 6. Sanchez in cons. mor. lib. 7. cap. 1. dub. 33. num. 15. Menoch. de arbit. lib. 1. cap. 427. num. 9. Campanil. in diversis Canon. Rub. 7. cap. 1. Moneta de distrib. 2. p. quest. 19. num. 11. Anast. Germon. de indultu Cardinali, §. quibusvis num. 3. glossa in clem. fin. hoc tit. & in cap. de his, verbo testium diff. 28.

Nec obstant hinc resolutioni textus in dicto c. de his, & in cap. in singulis 28. diff. quibus videtur eas esse parvulus à primæ infantie annis Clericatus officio mancipare; & quia verba ibi: à primæ infantia annis, & ab infantia cum sensum habent, ut post primos infanzie annos, atque ita septimo anno perfecto significent: nam præpositio illa à, idem significat, ut multis comprobatur Tyraquelus in l. si vngum verb. & postea, num. 2. c. de reuoc. donatio. Menochius lib. 1. de arbit. c. 17. n. 11. Acuña in dicto cap. de his num. 3. & in dicto cap. in singulis num. 1.

Nec etiam obstat Divus Thomas, dum dixit in addit. ad 3. p. quest. 39. art. 2. consulari posse infantem, sine qui septimum annum non explevit ante usum rationis; quia Sanctus non absolute docuit infantem consulari posse, sed ita demum, si necessitas exigeret, & spes profectus, ut puta si inirent in religionem ex cap. fin. de temporib. ordin. lib. 6. §. quia necessitas tanta vis est, ut cogat aliquando à iura dispositione recedere: argum. textus in cap. 2. de observat. iurum. & in cap. 2. de consuet. cap. qui propter necessitatem de furis, & aliorum, quæ tradit Brunotus à Sole in compendio utriusque iuris, verb. necessitas: ita expendit Nar-

bona in annal. anno 7. quest. 9. num. 6. & 7. Verum Henriquez lib. 10. de ordine cap. 19. num. 1. Taberna in summa, verb. ordo 4. Maiolus de irregulari. lib. 1. cap. 1. c. num. 5. & 8. Augustinus Bai bosa de iure Ecclesiæ lib. 1. cap. 38. num. 41. dicunt tempore Angelici Doctores dari pueris ante discretionis annos primam Consulariam.

De tempore inquam ad tres minores ordines, item supra dixi in Rubrica; & licet dicant glossa in dist. cap. de his, verb. testium, & in clementina generali, verb. promitteri hoc titulo, Sotus in 4. dist. 25. quest. 2. art. 2. §. quantumvis iure, vers. & omnes minores ordines à septennio, Burgo de irregulari. part. 6. titulo de tempore ordin. num. 6. & 16. Vgolinus de irregulari. cap. 45. num. 2. Azorius in summa in ista mora part. 2. lib. 6. cap. 5. quest. 8. & 9. Sayrus de cons. diff. 3. 1. §. 1. num. 22. Moneta de distrib. supra num. 11. & alij quos sequitur Narbona supra num. 5. excepto Acolytratu, qui septennium completum excedit, ut colligitur ex textu in cap. quicumque in princ. 77. dist. 12. ubi post infantiam, & ante pubertatem lectionem creari debere precipitur, eandem requiri aetatem, ac ad primam Consulariam; idemque procederet ubi Sacri Trident. viget observantia. † Quia Tident. nihil circa aetatem requisitam ad primam Consulariam, & primos ordines immutavit; sicque ait Pisecius in praxi Episcopali p. 1. cap. 1. num. 22. Congregationem Concilij respondisse, nempe nullam esse à Tridentino præstitam aetatem Consularie, & quatuor minoribus ordinibus, sed eam attendendam, quæ in Sacris Canonibus præscribitur. Tamen tu resolves in praxi, iuxta id, quod adduxi in princ. supra; etsi Narbona, cum Sayro, Suarez, Acuña, & aliis supra num. 4. & 5. curer expendere Trident. sess. 4. cap. 5. quatenus iussit inquiri de etate promouendum, ad minores solum intelligi, nempe an promouendi Consularia, & tribus primis ordinibus minoribus, possint initiari, illudque à Concilio sic præcipi, ut de ex etate Episcopi arbitrentur, ubi scilicet, apertis documentis constare non possit de etate certa ordinandum; quod etsi de iure possit ampliari in praxi autem non videtur vitatum, ut in princ. supra adduxi à vers. de iure autem Ecclesiæ.

Ad secundam questionis partem, an detur parvitas matæ in etate ad ordines, videtur respondendum ex dictis dubis præcedenti; sed tu dicet, & resolves, ut dico infra in vers. ad quædam.

Ad tertiam questionis partem, an Episcopus ordinans infantem in Episcopum ante rationis usum, ordinem valide illum? Et pro resolutione adiunges dicta sub Rub. in vers. deinde dico; & suppositis ibi adductis, & quæ ponderat Diana p. 8. tract. 1. ref. 32. in princ. per textum in cap. vincto de Clerico per saltem promissio, rationem adducens ex D. Thoma, & respondens obiectanti illi, quæ desumitur ex verbo ab Episcopo prolatum, dum dicit accipe, quod videtur ordinandi acceptionem includere, dicens verbum illud non denotare acceptionem recipientis, sed veram traditionem ex vi potestatis conferentis; adeoque potius imperium, & potestatem dantis, quam executionem accipientis, sicut etiam in Baptismo ad infantem dicitur Epheta aperire, item accipe Sal sapientia, &c.

Vide iam ad punctum difficultatis pro affirmativa sententia sunt Doctores citati supra in Rub. in vers. notandum, quibus accedunt Turri-

nus in *summa* p. 2. cap. 80. dicitur 1. num. 2. Priepositus in 3. p. de *Sacram. Ordin.* q. 9. vnde dubio 16. n. 163. Ochogania de *Sacram. Ordin.* trall. vnde q. 9. n. 1. Aueria de *Sacram. Ordin.* q. 3. scilicet 5. Tannerus *com. 4. di. p. 7. quest. 3. dicit. 1. num. 10.* Diana *di. p. 8. trall. 1. ref. 3. 1. in fine*, dum loquitur cum distinctione illa, in Episcopo scilicet satis distingui Characterem ordinis, & potestatem Ecclesiam gubernandi, priusquē posse infanti conferri; licet posteriorius quod requirit liberum consensum recipientis non possit ei imponi; & sic fieri quod cum ordinario Episcopalis tenetur ad prius; non autem necessario, & essentialiter ad posterius, nihil ob stare, quominus infanti confecti possint; ut infans per illam ordinationem constituatur in eo gradu, per quam possit ei committi Ecclesie gubernatio, & constructi (ponitur alioquin Ecclesie; non tamen te ipsa ita comitari, ut sine vltiori consensu prestando, quando perueniet ad vsum rationis, obligetur Ecclesie curam suscipere. ↑ Etenim etiam monstrum videtur in Ecclesia Dei, non retro ex Baronio *ante Dominum* 915. Hugonem, nempe filium Humberti Comitiss Aquitanie, qui nondum quinque annis penē infans Rhenensis electus fuit Archiepiscopus, & à Ioanne X. confirmatus; qui vt testetur Baron. malis fuit exemplis inductus; & Panormitan. in cap. cum in exultis, notabile 4. in fine, num. 2. refert ex Ioanne Andrea quendam virum nobilem fuisse promotum in Episcopum anno suæ ætatis 18. ↑ Nec esse ab hoc absimile quod refert Mandolius, in *trall. signatur. gran. Rub. de dispens. super relictis* nempe vt Alphonsus Cardinali Carapha 19. ann. agenti, sit dam Ecclesia Toletana Archiepiscopus. in administrationem; & his nostris temporibus vidimus à Paulo V. Pontif. Max. Ferdinandum Cardin. Hispaniar. infantem adhuc ex Ephebis non excedentem ann. 11. agentem promotum in Archiepiscopum Toletanum.

13 Prædictæ inquam sententiæ impugnatur D. Thomas rationibus multis, in 3. p. q. 1. q. 39. art. 2. Grynadus in 3. p. *contra* 1. q. 9. trall. 1. disp. 1. num. 7. qui licet non ponit negare prædictam sententiam affirmatiuam, sequutus est D. Thomam, negatiuam tenentem; primò quia Episcopatus secum trahit iurisdictionem erga corpus mysticum Ecclesie; puer autem saltem ante annos discretionis non est capax iurisdictionis. Secundò quia Episcopatus est sponsus Ecclesie, cuius Pastor constituitur; desponsatio autem petit rationis vsum. ↑

14 sed reuera istæ rationes non videntur concludere, cum iam dixerimus aliud esse quod spectat ad ordinem, aliud quod ad iurisdictionem. In primo enim solnm contenditur posse imprimi characterem infanti, vt postea possit ei designari Ecclesia, cui sibi voluerit desponsabitur; & quoad hoc non maiorem ætatem requirit Episcopatus, quam Presbyteratus; ad quem etiam pertinet habere potestatem, erga corpus mysticum Ecclesie absolendo fideles à peccatis; ergo si potestas Ordinis sacerdotalis conferri potest infanti, licet tunc non conferatur iurisdictione, sic etiam possit Episcopalis conferri; & porius eum potestas Ordinis sacerdotalis, quo conceditur illa consecrandi corpus, & fanguinem Christi Domini præstancioni sit in ratione ordinis, quàm quod illi superaddit Episcopatus, præcipuè si consideres Theologos dicere Episcopatum non esse ordinem per se distinctum à Presbyteratu, sed tantum extensionem, vt dicitur esse supra *sub Rub. de tempor. ordin.* & in 1. st. ob: ergo si puto imprimi potest character sacer-

dotalis, etiam potest Episcopalis, & ego sic tenendo contra Durandum negatiuam multis rationibus suadentem, in 4. di. 15. quest. 1. num. 8. Petrus Sotum de *instus. sacerdot. del. 5. de Sacram. ordin.* 3. secundo etiam, & eundem Grand. in 3. p. trall. 3. de hoc *Sacram. disp. 1. num. 6. & 7.* Marchus, trall. 4. cap. 4. num. 4. addo nostram affirmatiuam tenentes, Bonacinum, de *Sacram. disp. 3. quest. 1. vnde p. 5. n. 5.* Valent. quest. 4. de *Ordine* p. 1. Campanil. in *decret. inru. canon. Rub. 4. c. 4. num. 17.* Valquez *disp. 2. 46.* Meratum de *ordine disp. 9. scilicet 1.* & cum aliis nouissimè Dianam p. 12. trall. 1. ref. 47. vbi latè respondet fundamentis Durandi, & aliorum.

Ad quartam questionem ponem, an possit Pontifex solo verbo creare sacerdotes; vultu si diceret, *esto sacerdos*; vtique negatiuè respondendum est, tum ex notatis supra, in *h. ob. & ut. de tempor. ord.* vbi dixi à Christo Domino institutum esse formam, & materiam Sacramenti Ordinis modo ibi dicto; deinde quia vnaquæque forma Sacramenti debet significare expresse quem realiter efficit; sed per dicta verba *esto sacerdos* non expresse significatur potestas conficiendi Corpus Christi, & remittendi peccata, ergo. ↑ Tertio quia sicut si Pontifex diceret alicui non Baptizato *esto Christianus*, per ista verba non tolleret peccatum Originale, nec illi verum Baptismum impingeret; ita similiter per illa verba, *esto sacerdos*, Pontifex sacerdotem non ordinaret, nec potestatem conficiendi corpus Christi, & remittendi peccata, illi tribueret. ↑ Quarto quia Summus Pontifex non habet potestatem innuandam ius Diuinum, nec alterandi materias, aut formas Sacramentorum nobis à Christo determinate relictas, quia inferior non habet potestatem abrogandi legem superioris, iuxta quæ latè dixi in c. 12. de *inductis*, sed Spiritus nobis reliquit formam illam: *Accipite Spiritum Sanctum, quorum vniuersis peccata &c.* sic docent multi Doctores, præcipuè Theologi, & Philarcus de *officio Sacerdotis* p. 3. lib. 3. cap. 14. per totum, Diana *di. p. 3. tr. 1. ref. 28.* & ita tenendum.

Nec obstant Angelus, quem testatur, & sequitur 18 Felinus in cap. 1. de *conf.* num. 23. Decius ibidem *l. 1. num. 50.* Rebutius in *præci. beneficior. c. 1. de Cleric. à quibus, & quomodo creantur* num. 9. & 10. Hieronymus Gigas de *personib. quest. 8.* Franciscus Victoria de *sacram. Ordin. quest. 5.* dicentes solo prædicto verbo *esto sacerdos* posse Pontificem sacerdotem creare; itemque posse dicendo *esto Episcopus*, Episcopum creare; licet non solet, vt dicit Angelus relatus ab eodem Rebutio *supra*, n. 21. ex ea ratione, quia Pontifex summus introduxit formam huius ordinis Sacerdotalis, & Episcopalis, cuius tenor non erat in Evangelio, pollicetur illam abrogare, locoque illius, aliam formam ad beneplacium suum constituere. ↑ Tamen horum omnium fundamentum videtur futile, & inane; quia vtraque forma, saltem implicite in Evangelio continetur offerendi; scilicet Missæ sacrificium, & remittendi peccata, vt apparet de priori in illis verbis: *Hoc facite in mem. commemorationem*, quibus Christus Apostolos constituit sacerdotes, & dedit illis potestatem offerendi Missæ sacrificium pro viuis, & defunctis; & secunda est expresse in Evangelio Ioannis X. ibi: *Quorum remiseritis peccata, vt iam dixi sub dicto ut. de tempor. ordin.* De hac questione per glossam in c. 1. § vna de *summa Trinit.* agit cum multis Barboisa num. 22. videndus ibi.

De Aetate & qualitate Ordin. Quæst. I. 335

10 Ad quintam questionis partem, an qui vespere ingreditur annum alligatum, possit ante mane ordinari, & secundum dictum supra in *principibus questionis*; ubi quod septennium pro Tonfura, & aliis tribus minoribus ordinibus, debet esse completum; & sic Basilius de *maurim. lib. 7. c. 6. §. 1. dicit* ut in aetate requisita ad ordines suscipiendos, non detur parvas materiz; & quod si non habeat locum regula illa, quod parum distat, nihil distat videtur, sicut nec in aliis, in quibus vis tempus præsinitum exigit, ut in aetate ad ordines; si enim dies unus, aut hora desideretur, viritas factum, & Henríquez *lib. 7. c. 10. num. 1. in glossa l. 1. O. dicit* non debet deesse dies; & sic Vallabona in *summa. p. 1. sub tr. 1. ex doctrina Nauarri de temporib. ord. conf. 9. non admittit*, aut etiam si tantum desit dimidium diei tempore designati ante ordinis susceptionem, v. g. si desit Subdiacono dimidia dies ad incipiendum vigesimum secundum annum, refert Diana p. 3. tr. 5. ref. 17. Pasqualigus in *quest. an. cent. 1. q. 12. num. 5.*

11 Non desunt autem qui dicant prefatam regulam parum pro nihilo reputari; & sic si modicum deficiat tempus, ordines queant conferri licite, & tunc peccato; nam Pater Ledesma, quem refert Agodius Tullench. de *sac. c. unico lib. 6. dub. 10. sub num. 4. in verb. maior*, etiam tacito nomine refert aliquos affirmare non peccare ordinatum, si tantum ad aetatem completam deficiant septem, aut octo dies; ipse autem non admittit, quia hæc temporis designatio est grauis res; admittit autem Ledesma Dominicianus, non peccare illum, si eo die, mane, aut vespere, quo ordinatur, aningit tempus designatum; sic etiam admittit, ut probabilem Diana *par. 1. tr. 1. c. 16. ref. 19. dista par. 5. tr. 1. §. 1. ref. 17. in verb. nota*, ubi dicit, quod si desit in principio sequentis diei, v. g. hocce impletur ætas 14. annorum post dimidium noctem, potest ordinari sacerdos, ex eo quia, ut docet Nauarrus *supra conf. 6. in* favorabilibus dies capus habetur pro completo, l. *qua aetate ff. de test. & confirmant* ex eo, nūm licet requiratur septennium completum ad sponsalia; si tamen sunt in ultima diei septennii, fiat et; si ille sit incæptus, Mandosius de *aetate minor. cap. 14. numero 11. Panormit. in cap. assuersiones de dispens. impub. & sic dicit Diana in casu nostro patet, quia tenera ille iam dicitur attingisse 25. annum, & docent Sanchez in *opusculo nem. 1. lib. 7. cap. 1. dubio 33. videndum* Naldus in *summa verb. aet. numero 3. & docent Marchinus de Sacram. Ord. tra. 1. c. 1. §. 1. cap. 2. num. 7. Et idem Tullench. supra sub dicto numero 4. in fine, putat post factum absque scrupulo posse sustineri opinionem Ledesma; quam dicit ut probabilem absolute admitti à Diana *dist. par. 1. c. 16. ref. 19. tr. 1. quia* tantillum temporis in moribus poterit pro nihilo reputari, & amplius dicit Zaynardus Dominicanus in *dist. theol. 1. de Sacram. matrimonii c. 40 §. 14. Episcopos* posse dispensare, si deficiant ordinando duo vel tres dies ad aetatem debitam, quia moraliter parua distantia, pro non distantia habetur, cuius dictum cogitandum relinquit Diana, *dist. par. 9. ref. 10. in fine*, t. imò Leander de Sacram. quem videtur sequi Diana *par. 9. tr. 1. §. 1. ref. 10. dicit* *rem. 1. tr. 1. §. 6. dispensatione 6. quæst. 8. quod in casu, de quo loquimur* vespere diei trahitur ad mane, cum ex utroque vna dies fiat; in-**

deque fieri morali continuatione, ut qui sic ordinatur, dicatur ordinari in anno 22. tertio, aut quinto constitutus; & idem Leander *quæst. 7. obicit* dicit ad tecipiendum v. g. Subdiaconatum, sufficere viginti duos annos inchoatos, non per vnum integrum diem, ut voluit Coninch; & alij telati supra in *prin. Rubrica*, nec per vnam horam, ut voluit Diana, sed sufficere inchoatos per vnum, vel dimidium quadrantem horæ; quia qui per dimidium quadrantem horæ viginti duos, tres, aut quinque annos attingit, verè constitutus sit in anno 22. 23. & 25. à Tridentino præscripto.

Ad vltimam questionis partem, de qua iam supra sub Rub. aliquid dixi ex Tridentini verbis, *vis. 23. cap. 12. de reform. respondeo* controuersum esse in iure, an, quando annus captus sufficiat, & habeatur pro completo, de quo agunt glossæ, & Doctores per textum, ibi, in *l. ad Rempublicam ff. de maioribus, & minor. & in l. 3. §. minor ff. de minoribus, & in l. si cui fin. ff. de leg. 1. glossa in cap. subdiaconus 77. dist. glossa 2. in cap. ad nostram de regul. Felius numero 7. in cap. cum viginti annis de *quæst. deleg. Coñanus lib. 3. comment. cap. 12. numero 7. Nauar. in man. cap. 15. numero 117. vers. ad 9. & communiter* distinguunt inter dispositionem fauorabilem & odiosam; sed verius est ut sit attendenda legis, & Canonis dispositio, quia si expressè ad annos perfectos, & consummatos, vel simpliciter ad tot annos referatur, tunc fieri, ut non sufficiat annus inchoari; si verò ad solam existentiam in tali anno, referatur tunc sufficiat inchoasse, ut sic si aliud ex mente disponentis non intelligatur, verborum proprietas sit attendenda, tam in materia fauorabili, quam in odiosa, iuxta textum in *l. non aliter 67. ff. de leg. 3. l. cum lege 24. ff. de regul. & in hunc sane modum existimo interpretandam esse legem in *l. annuatus 134. cum* sumatur anni impletio ex proprietate sermonis, vel iuris fictione.**

Vnde iam libuit aduertere quibus verbis soleant iura loqui, quibus aut desideretur annus completus, aut sufficiat incæptus; & quatenus ad primum scies significari per verba sequentia legis, aut Canonis, ut si v. g. loquatur sequenti modo *post viginti annos, post viginti annos cum expleuerit*, & similia: nam procul dubio talia verba desiderant annum completum, ex *l. si aetate 41. vers. & inter ff. de manum. c. 1. in princ. ff. de ex. censu. tutor, cap. cum in cunctis in princ. de test. & simili modo illa dispositio, cum quis fuerit viginti annorum, vel habuerit viginti annos exigit annos completos; quia antequam compleantur, verum est quem non esse viginti annorum, vel illos habere argument. textus in *dist. l. annuatus*; & ita procedit *lex si cui ff. de leg. 1. ubi* glossa, & Doctores.*

Per contrarium autem ad annum incæptum, dici debet, ut referantur sequentia verba: *cum fuerit in viginti anno, cum attingerit*, vel quæ probent, ne qui ante viginti annorum faciat; nam propriè loquendo qui iam incipit attingit, & qui iam est in vigesimo, ante illum non facit, sed potius in illo, ut in *dist. cap. cum in cunctis de test. §. inferora*, textus & glossa in *elem. fin. l. loc. in dist. l. si aetate in princ. 41. ff. de manum. testam. Trid. dist. ff. 23. cap. 12. glossa in dist. l. si cui*, ubi communis.

Sed dubium est quid quando dispositio loqui-

cur per verba illa: cum pervenerit, v. g. ad 25. *quatuor*; & videtur dicendum sufficere annum incipit, per textum in *l. qui filium* 73. §. 1. ff. ad Trebellian. ibi: cum ad annum vigesimum pervenisset, per quem Conanus dicit. lib. 3. *carmin. cap. 12. n. 7.* sic reat, & amplius ex eo colligitur; quia Imperator ibi inorus fuit verbis testamenti. Verum communis Doctorum sententia est, ut verba illa intelligantur de anno vigesimo completo, ut de quæstione illius dictionis probant per textum, in *l. verba* 108. ff. de verb. signif. verb. *pervenisset*, & in *cap. si confusarius de accusat. Tiraquellus in l. si unquam*, verbo. *revertatur*, a num. 194. *cod. de remeand. datat.* & ex textu sic probante in specie *l. non putabam* 47. ff. de cond. & demonstrat.

- 17 Et si reitorea hanc sententiam contra Conanum, tunc respondebis ad textum in *aut. l. qui filium*, §. 1. ff. ad Trebell. vel quod verba eius relata suppleantur, per alia verba sequentia, nempe quod si ante vigesimum decreverit, quibus videtur Imperatori non accepisse dicta verba prima, ibi: Cum ad annum vigesimum pervenisset, in proprio significam; imò sensisse de anno incæpto, & inchoato, vel quod saltem reseret dubia; ita ut in hoc dubio Imperator motus verbis que ad utrumque sensum referri poterat ex æquitate in favorem filij pronunciauerit: sequitur Barbosa in *aut. elem. fin. hoc tit. num. 9.* & glossa in *aut. l. qui filium*. † Vbi D. D. existimantur textum illum procedere favore filij simpliciter; sed huic intellectui repugnat idem textus, dum probat Imperatorem motum fuisse verbis testamenti; & ita etiam colligitur ex verbis iacti sub verb. *per contrarium*, supra, quibus probatur quando dispositio intelligatur tantum de anno incæpto. Et in *vers. antecedenti*, quibus probatur quando intelligatur de anno completo. Hætenus de ætate ad ordines, de ætate ad officia, & in *cap. 1.* de ætate ad beneficia; infra etiam in *cap. 3. 4. & 5.*

- 7 *Episcopalis ætas debet esse annorum 30. expletorum, contra dictum infra n. 12.*
8 *Auth. de Sanctissimis Episcopis p. r. collat. 9. exigit in Episcopum annum 35. expletum, n. 40.*
9 *Numa Pompili filius apud Sabines in ætate quadragenaria electus fuit; & n. 11.*
11 *Ætas quadragenaria appellatur prudensissima, & trigeneria prudens.*
12 *Ætas primo per æternam trigeneria marcescit.*
13 *Ætas annorum quinquaginta, fuit antiquitus assignata pro Episcopo eligendis. Quæ hodie in Hispania videtur in usum, cum septuaginta numero, & maiore illa, elegerunt Episcopi, v. n. 16.*
14 *Quinquagenarii nihil à senectute distant.*
15 *Senectus reddis homines inhabiles ad Episcopatum.*
16 *Senectus initium verum est computari ab ætate 30. etsi alij ab ætate 45. alij à 55. completa, alij à 60. alij à 70. alij ab arbitrio penderet, n. 17. 18. 19. 20. 21. & 22.*
20 *Ætas septuageneria excusata a tutela, & muneribus personalibus.*
22 *Senectus nihil aliud est, quàm ætas decrepanda, quæ coniungit ab ætate 50.*
23 *Quinquagenarii in Camera reputantur pro senibus.*

- 24 *Homines minor pars, pervenit ad ætatem 50.*
25 *Annu 49. Climatæricus est minor.*
26 *Elegi in Episcopos possunt etiam maiores annorum 50. qui repelli nequeunt ab senectute, & restit ab ætate 60. n. 28.*
27 *Senium ætas tripartita est, in primam, mediam, & ultimam senectutem. Prima durat ab ætate 50. ad 60. Secunda à 60. ad 70. Tertia à 70. in annos sequentes, quæ reputatur debilis, imbecilla, & non apta ad gubernandum, muneraque obedienda.*
28 *Homines literari, & industrij ab ætate 60. nimis prudentes reputantur; etsi non laboriosi.*
29 *Quinquagenarii rebus reputantur ad gubernandum, & adhuc iuvenes.*
30 *Iuvenes haberi possunt quæ nondum inter seniores commemorantur.*
31 *Septuagenarii, & amplius à Regibus nostris Hispania solent Episcopi nominari; quia, etsi non sic laboriosi, prudentiores tamen existimantur.*
32 *Senior quo quisque eo presumitur prudentior, nisi in decrepato, n. 34.*
33 *Prudentia maior presumitur in senibus; sed ut contrarium non probetur, nisi per testes, n. 34.*
35 *Episcopus vocatur alterius Episcopi, non eligitur, nisi ab ætate 30. & decrepato.*
36 *Pontifex eligi potest ad vniuersam Ecclesiam, quæ est in ætate 30. expleta, sed si adhuc alius habuit ætate maior, ille debet eligi, n. 38. & 41.*
37 *Papa dicitur Episcopus omnium Ecclesiarum, quæ secundum aliquos, potest tolli etiam ab ætate decennij, aut 14. annorum, ut n. 40.*
39 *D. Petrus fuit Pontifex electus, quia maior ætate, quàm dilectus Iuannes.*
41 *Electio Pontificis facta de illo, qui nondum*

QVÆSTIO II.

An ante septennium possint conferri, & in qua ætate Acolytatus, sine Sacri ordines, Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus? Et an ut qui ordinatur Episcopus, requiratur præcisè ætas annorum triginta. Et quid de suis Coadjutoribus, vel de Pontifice, aut Cardinali?

SVMMARIVM.

- 1 *Omnium ordinum ætas requisita remissæ.*
2 *Ad Episcopatum ætas requiritur ut sit annorum 30. etsi in Gallia suffraganeus anni 27.*
3 *Cap. quorundam l. diff. 34. n. 4.*
4 *Iuventus reputatur quæ est in ætate 30. & plus, & n. 1.*
5 *Iuuentus incipit ab ætate 25. & durat usque ad ætatem 45.*
6 *Archiepiscopo puero electo Rhemonensi, datum fuit coadjutor.*

est ætatis 30. ualens, nisi fuerit ante septennium, n. 42.

33 Cardinales, Diaconi, & Subdiaconi creati possunt in ætate 22. & 23. annorum, Presbyterales, non nisi in ætate 30. annorum, numero 45.

44 Cardinalatus Dignitas post Pontificatum, est maior ceteris in Ecclesia.

46 Cardinalium ætas de iure ordinario est iam assignata, n. 43. & 45. sed Papa quærit etiam mores ætatis 30. creare Cardinales quod sit potius dispensatione, non consuetudine, num. 49.

47 Gregorius X. fuit Cardinalis electus minor ætatis 31.

48 Papa non uero electus, solet suum Cardinalatum assignare alicui cognato, quamuis adulescenti.

50 Papa quærit aliquem Episcopum creare ante rationem usum, & multo magis Cardinalem, est non licet, n. 52.

51 Cardinales non est ordo, nec Sacramentum.

52 Papa ad Cardinalatum tenetur eligere digniores in consensu.

AD primam & secundam difficultatem satis responsum præbui, sub Rub. huius tituli à vers. diceb. ubi sigillatim tracto de ætate requisiti olim, & hodie post Tridentinum ad ordines minores, etiam cum Constitutione ac ad ordines maiores Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus: & DD. ibi, adducti longè agerent referrent alios ex proposito scribentes, ut videbis nouissimè apud D. Didacum de Narbona in suo annali in locum, ibi assignatis, quare amplius non insisto cum ex iam ibi dictis, satis, superque intelligatur, & ex dictis supra g. 1. an. 1.

Ad tertiam de ætate requisita pro ordinando aliquem in Episcopum, ex preposito agit Iulius Lauo, lucubratus, varior. p. 1. cap. 6. num. 14. cumque iam aliqua de ætate ad eligendum Episcopos dixerim sub tit. de elect. & constat, ut iam scripsi, sub Rubrica de temporib. ordin. Episcoporum esse uiam ex ordinibus sacris, distinctum à Presbyteratu, Diaconatu, aut Subdiaconatu, mendo ibi dicto, enenit ut congrue hic de ætate ad Episcopum ordinandum agamus, & licet Petrus Gregor. super decret. dicto tit. de elect. cap. 11. num. 3. dicat in Gallia fuisse si nominatus Episcopus à R. ge. sit animum 27. Tamen de iure uerius est ut desisteretur anni triginta, eo quod Tridentinum, sess. 7. reform. cap. 1. appellat maturam talem ætatem. Pro ornatu uideb. quæ dixi supra in cap. de archiepiscopo 7. hoc tit. g. 2. vers. de ordinato Episcopo.

Nec huic resolutioni obstat textus, in cap. quando ad 1. diff. 34. quatenus uidetur colligi ex eo referripo Nicol. Papæ iuuenem posse fungi munere Episcopali cum de Lamedo Episcopo ibi legatur iuuenem fuisse; & sic fuisse electum, ac nominatum ante trigessimum annum. Nec alia exempla, quæ resiste Baronius statim citandus de quodam puero, nondum quinquennis Archiepiscopo Rhermani creato. ¶ Quia ad textum Nicolai Papæ responderetur non inferri ex eius littera Episcopum, de quo ibi non fuisse maiorem anno trigessimo: nam etsi iuuenis appelleretur, potuit inquam esse iam in annis triginta constitutus; eo & cernis. de Offic. & Sacri Eccles. Tom. I.

quod, ut plures agnoscamus iuuenem, quæ reuera ab annis viginti quinque incipit, perduretque usque ad annos quadraginta quinque, ut ait Simon Scardani lexicon. verb. iuuenes, Narbona anno 25. quæstiones. numero fin. sequitur, ut talis Episcopus nominatus iuuenis, dici possit, etiam post annos triginta; etenim Cuiacius in l. non aliter 69. §. 1. ff. de leg. 3. dixit usque ad illud tempus ætatem iuuenilem reputari etiam Narbona anno 30. sub numero 12. comprobans iuuentutem, & adulescentiam non differri, legendus cum multis ab eo relatis, numero 15. duratque usque ad annos quinquaginta. ¶ Et de facto pueni electi Archiepiscopi Rhermani. si satis Baronius lamentatus est tom. 10. annal. ante Christi 925. numero 8. ubi adducit Eadwardum, libro 1. cap. 19. & post eos Henricus Spadanus, in eiusdem Baronii epitome ad annum Christi 1033. num. 1. subdens illi fuisse ad functiones Episcopales obeundas coadiutorem Episcopum datum, à quibus Narbona, dicto anno 30. sub numero 6. refert uerba, tam de facto Archiepiscopi Rhermani, quam de coadiutore illi dato, videbis quæ dixi, quæst. 1. sub numero 11. & 12.

Dubium potest esse, an requisita ætas pro Episcopo eligendo, debeat esse anni trigessimæ expleti, aut sufficiat incepti. Et quod sufficiat incepti, probatur ex adductis supra in Rub. ubi dixi annos requisitos ætatis pro ordinandis in minoribus, & in sacris fuisse ætatem, nec prærequiritur completus, sed decretum esse decretum esse in iure pro ordinandis Episcopis ætatem trigessimæ anni expleti ex textu in cap. qui in aliquo §. 1. distinctione cap. Episcopo diff. 77. cap. cum in causis 7. de elect. ubi dixi, aliqua Concilium Lateranense sub Leone X. sess. 9. de reform. Trid. supra dict. sessioe 7. cap. 1. & inmaximè hodie ex Bulla Gregorij XIV. publicata, die 15. May 1591. de quo alios referens Diana part. 5. tractat. 2. resol. 19. Barbosa in dicto Trid. cap. 7. & de iure Ecclesiast. lib. 1. cap. 12. numero 83. Narbona dicto anno 30. numero 1. & 2. Rodericus à Cunha in dicto cap. Episcopo num. 17. & in cap. nullum Episcopum 1. numero 6. dict. 60. Fillucius de statu Clericor. tract. 41. cap. 5. num. 32. Moneta de reformator. cap. 5. num. 155. & de commun. ultimarum uolunt. cap. 10. num. 113. Nicolaus Garcia de benef. part. 7. c. 4. num. 76. Vigellius in methodo iuris Pontificij lib. 3. cap. 10. Reg. 18. Pasceius in praxi Episcopali 1. part. cap. 1. num. 23. ad finem, & cap. 9. & 11. Alzedo de præcellencia Episcopali p. 1. cap. 3. n. 22.

Nec implicat huic resolutioni textus, in auth. de sacrosanctissimo Episcopo part. 1. collect. 9. quæ Episcopis iuiciandis annum trigessimum quintum, & quidem explem præfixit; quia etsi posset eius decisiu adstrui, eo quod oporteat ordinandum in Episcopum esse prudentem aliter quem ad Episcopatum inlabilem reputari, ut notat idem Rodericus à Cunha in principio distinctione 36. t. ino & ex Dionysio Alicarnassio, lib. 1. antiquarum Roman. & ex Iacobo Menochio libro 2. de arbitrariis centuria 6. numero 13. dicente de Numa Pompilio, Pomponij filio apud Sabinos illustris filio ferme quadragenario, quæ ætas est prudentissima. ¶ Tamen respondendum ad authoritatem dicta auth. non habuisse auctoritatem disponendi super rebus Ecclesiæ ex his, quæ scripti, supra in cap. Ecclesia sancta Maria, cap. quæ in Ecclesiarum de consuet. ff. cap. 2.

cap. 2. & tota tit. de iudiciis, & fore comp. & in proposito expressè resoluunt Azorius, & Vincennius Turtureus, quos sequitur Narbona *disto anno 30. quæst. 4. num. 5.* † Nec dictum Dionysij loquentis de electione Numæ Pompilij, quia illa quadragenaria appellatur, ibi prudentissimus, nec repellit trigeneriam, quæ reuera prudens ætas reputatur, cum in ea possit Episcopus aliquis ordinari, ex *disto cap. cum in consilio, de elect. cap. Episcopus 77. dist.* Videndus Simancas de *Republ. lib. 6. c. 9. num. 795.* ex aliis comprobatur idem Narbona *disto anno 30. sub 9.2. d. n. 3.*

12 Et licet Antonius Chuchus *insist. moral. lib. 4. tit. 1. de elect. num. 138.* & expressius, ibi: tit. 2. num. 11. dixerit trigenis annis minores ad Episcopatum postulari posse, & alij sic existimauerint, verius est vt nonnisi post annum trigessimum expletum, quia hæc maturæ ætas hominis est, ante cuius implemētum eo iuuenilis intemperantia exuberantiam, nemo commodè ad Ecclesiarum regimen assumi poterit, quia ex mente Tuid. in *disto cap. 1. sess. 7.* Colligunt Doctores, & Turtureus, in *Parallelis ethice, & iuridicis differ. tit. 1. c. pan. post principium*, eam ætatem maturam appellari, & quod atas primo per ætatem trigeneriam maturascit.

13 His omnibus videtur contrarius Clemens Romanus *lib. 2. Apostolicar. const. cap. 1.* vbi ait illis caueri non minore ætate natu quinquaginta annorum oportere eum esse, qui pastor, & Episcopus constituendus erat; verum etsi illa determinatio, tunc temporis sic procederet: tamen Patres Agathensis Concilij, & mox Lateranensis immutarunt, † quia quinquagenarij nihil à senectute distant, quia nemo ad Episcopatum congruit, vt promouetur sicut sentit Narbona *disto anno 30. cap. 5. sub numero 3.* inferens ex *cap. Archidiaconum, Florentinum*, iuncta glossa, ibi 85. *dist. 1.* Senectutem homines reddere inhabiles ad Episcopatum, tradens sic ex Francisco Ysido, *lib. 1. decisio. num. decis. 243. n. 21.*

16 Hoc dictum non parum repugnat vsui antiquo, & stylo nostri temporis, cum frequentia nominatio ad Episcopatur, sit personatum prouecturatum, & sæpe numero extendentium ætatem quinquaginta annorum, cum ergo vt inhabiles tanquam senes congruat, eas non eligi. † Itaque, etsi variè sensissent auctores alij dicendo senectutem incipere à quadragesimo quinto anno, vt refert Caluinus, in *lexicon. iur. verb. atas cap. 28.*

18 ex Cicrone in Catone, † alij inquam à quinquaginta quinque annis iam expleat, colligentes ex textu in *1. fin. cod. qui atas, vel profess. se excusant lib. 10. c. 12. cod. de his, qui non impl. stipendia eodem lib. & ex alijs, † alij verò reponentes perfectum senectutis initium in sexagesimo anno completo ex Cassaneo, in *Catholico gloria mundi, p. 22. considerat. 17. in fine*, Iacobo Cujacio *lib. respons. Marcel. in dicta Leon aliter ff. de leg. 3.* per textum in *1. paterfamilias 15. §. in adrogationibus ff. de adrogationibus*, Cuius auctoritate multi etiam tenent, † alij enim senectutis initium constituunt in sexagesimo anno, Accursium sequentes in *l. iunius*, verb. *senes ff. de testib.* & ex Abbate, in *cap. quoniam frequenter num. 18. vers. ego puto, vt huc non conuulsata*; quia hac ætate maiores senectutis causa à tutelâ, & muneribus personalibus vacationem merentur, per textum in *1. maioribus 3. ff. de iure iurisdictionis, §. item maior iu-**

stus. de excusatione num. 7. & alij propter varietatem opinandi existimantur nullum à iure senectutis esse præscriptum initium & sic omnino peiudere à iudicis arbitrio, quia atas quis senex haberi debeat, inter quos cum multis Menochius, de *arbitr. casu 19.* Ioannes Garcia de nobilitate, *gl. 5. a. §. 1. num. 6.* Hieronymus Gonzalez in *reg. 3. canon. dist. 5. §. 9. num. 27.* Stephanus Gratianus *discept. forens. tom. 2. cap. 318. num. 2.* & multi sic probari putantes, ex *l. 2. §. quem ita ff. de excusatione. minor. l. Prætor. 3. ff. de iur. iur.* † Nihilominus existimo initium veræ senectutis reputari iudicè à quinquagesimo anno completo; quia senectus nihil aliud est quàm ætas decrepescens, decrepiti quoque in homine contingat à tali anno, vt ex Galieno tradit Petrus Garcia, & cum eis Narbona anno quinquagesimo *quæst. 2. num. 9.* & Doctores colligunt ex glossa in *procurat. decretalium lib. 6. senectutis principium esse annos quinquaginta* ibi verbo, *perfectum*, & glossa in *cap. 1. de celebrat. missar. & in dicta Leon aliter §. fin. ff. de leg. 3.* Iacobus Cuiacius in *l. 1. ff. de excus. minor.* Andreas Gailius *lib. 5. obseruat. 92. numero 7.* † qui in Camera quinquagenarios pro senibus reputari legitur, † imò Cardinalis Tuschus, *præf. æt. cons. claus. iur. litera 1. consilij 103. numero 6.* ea ratione inquit miorem patenti hominum pecunite ad annum quinquagesimum, † vel forte ex de causa, quia, vt scribit Ioan. Garcia de nobilitate, *disto glossa 48. numero 3.* annus quadagesimus nonus climactericus, est minor; ideoque fatalis.

His sic suppositis, etsi ætas ad eligendos Episcopos debeat esse saltem annorum triginta expletorum tamen ab ea in annos sequentes possunt equidem maiores natu annorum quinquaginta; etsi senes existimenter eligi, nec ob senectutem, vt inhabiles repelli. † Quia senium tripartitum est dictum, nempe in primam mediam, & vicinam ætatem senectutis. Prima quæ eorum adhuc validi, & robusti ciuilia negotia possunt obire, quæ durat ab anno quinquagesimo, ad sexagesimum. Secunda à sexagesimo anno ad septuagesimum quo tempore, non sic æque obire muneris possunt. Tertia, quæ connumeratur ab anno septuagesimo, & deinceps in annos sequentes reputatur debilis, imbecillis, ac non apta ad gubernandum muneraque obeunda, † vt ob idque optimè vsque ad annos sexaginta; imò & plus rectè viri industrij, & literati possunt eligi, & nominari ad Episcopaturam; quia tunc nimis prudentiores existunt; etsi uocari sic laboriosum.

Etenim Petrus Garcia in *Anten. sect. 1. lib. 1. 29 doctrina 3. cap. 3. dist. 16. ex Galieno lib. 5. sententia tunda cap. vltimo*, docet primam senectutis partem, quasi robustam, quæ ciuilibus negotiis conuenientissimam, quia etsi à quinquagesimo anno delabantur vires corporis; sed non sic deficiat vt inhabiles citius homines reddantur quin potius ad gubernandum adhuc iuuenes reputentur, & Narbona *disto quæst. 2. sub num. 12. in fine*, sic colligit ex textu in *dicta Leon aliter 6. ff. de leg. 3.* † Cum Marcello ibi designat iuuenes eos haberi posse, qui nondum inter seniores consummerantur, sue inter eos, qui ad mediam senectutis partem, quæ à sexagesimo anno initium sumit iam perueniunt.

Nec existimes à sexagesimo anno expleto, non esse nominandos aliquos in Episcopos, cum sen-

pè videamus plures ea ætate maiores; imò & vt septuagenarij, & amplius à Regibus nostris Hispanis nominenter; quia etsi reuera non sic laboriosi prædicti videantur; sunt tamen prudentiores, cum de iure senes non solum prudentes sed etiam in dubio prudentiores censentur. † Nam quod quisque senior est, eo presumitur prudentior, vt dicit Baldus in cap. i. in princip. de renouant. & probant verba Hieronymi scribentis ad Nepotianum relata, in cap. perre 6. distinctionum 84. ibi: *senectus ætate si doli, vti prudentior, præfessio temporis sapientior.* † Et sic Tyraquellus in præfatione de iure primogeniæ num. 98. facit maiorem prudentiam præsumi in senibus, cui assensum Maioribus in dialogo relator. cap. 19. asserens adeo senes prudentia & sapientia prædictos præsumi, vt nisi per quindecim testes contrarium probari minime valeat: argum. singularis textus, in l. vni. que 7. in princip. cod. de proxim. sacror. seruorum lib. 12. Turruetus, in parallelis ætatis, & iuridicis, diffinitione 15. Rodericus à Cunha in dicto cap. perre 84. dist. num. 4. & 5. † Nisi vt dicit Nabona anno 1049. a. n. 8. adeo sint senes, & decepti, vt omni sensu, & ratione destituti delirare videantur, alia adducens, & n. 10.

Ad ætatem requisitam in coadiutore dato Episcopo breuiter dicendum est, vt cum debeat etiam præstatum vigere, vt eius coadiutor, quod eadem ætas annorum 30. saltem requiratur, ac eadem idoneitas, quæ in iurari postulat tempore electionis, vt existimat Nabona, dicto anno 30. g. 5. n. 10. cum Hieronymo Gonzalez in reg. 8. c. 1. c. 1. §. 5. g. n. 6. Sclua de benef. 3. p. 4. n. 9. Capotaq. de eis 12. p. 1. & Rot. decis. 147. num. 3. per totam p. 3. diuersimod. & alij

Ab ætate de ætate ad summum Pontificatum obeundum, videbatur dicendum maiorem postulari, ac in Episcopis eligendus, quanto pastoris supremi Dignitas præcellentior exeat; & sic expecti videmus à principio nascentis Ecclesiæ non tantum senes, & quinquagenario maiores, verum & seniores Pontifices pro tempore, vt in plurimum fuisse electos. Sed dicendum est sufficere, vt sit in eadem ætate annorum triginta, qui euehitur ad Pontificatus Dignitatem supremam eo quod sit, & dicatur Episcopus Romanus, vt apparet ex textu in cap. Odis 7. 6. g. 4. c. 1. c. 6. de electione, in cap. si quis Episcopus 36. 2. g. 6. † Dicitur inquam Papa Episcopus vniuersalis omnium Ecclesiarum, vt docent Perez de Lara, in compendio vna homin. cap. 19. num. 12. Rodericus à Cunha in dicto cap. Episcopus num. 7. dist. 77. dicens esse conclusionem, vt nullus minor annis 30. eligatur in summum sacerdotem, quod saltem de congruentia admittendum tenet Barbosa de iure Ecclesiast. lib. 1. cap. 1. n. 8.

Cum alijs Nabona longè ætatis anno 30. à n. 5. vbi num. 8. dicit hoc esse intelligendum, dummodò alius ætate prouectior non existat, qui ad totum munus ætate dignè conficere valeat; quia si senior addit, is potius eligi debet, exemplo Petri, qui hac ratione fuit dilectio Joanni Prælati, vt D Hieronymus contra Iovinianum profert his verbis: *Quæritur cur non 1. annos vicius est Virgo scilicet, vt esset capax Ecclesia 1. responderetur ætati delaturo est, quia Petrus senior est, ne adhibet adolescenti, & per prægressu ætatis hominibus præferretur.* Videbis Sclua, de benef. 3. p. 4. n. 14. in fine. Oueda, de incomp. parib. de benef. 1. p. 2. 24. n. 24. Moneta de communi altissimarum volent. c. 20. Fermosin. de Offic. & sacris Eccles. Tom. 1.

nam. 1. qui probabilem dicit, quod videtur prædicari in Collegio Cardinali, quoties sese offert electum Pastoris suppetui.

Nec obstat dicere de iure non esse determinatum tempus annorum pro Papa eligendo, vt voluerunt Azorius inquit. mor. 2. tom. 2. lib. 6. cap. 5. vers. decimo quinto quartus, Maiolus de irregularitatibus lib. 1. cap. 50. num. 1. 3. vers. Pansificatus, & alij dicentes septennio quem posse eligi in Pontificem, sicque Spondanus in epist. annualem Barony anno Christi 1033. n. 2. refert accidisse in electione cuiusdam Benedicti, qui nondum decennis fuit in Ponificem assumptus, sed septennalem refulgens Maiolus, dicto num. 11. admittit eam ætatem qua quis possit vsum tationis habere, id est vt sit 14. annorum, cum huiusmodi ætas omnibus sufficere beneficiis, iuxta Trident. sess. 23. c. 6. de reform. quod non est admittendum, cum tantum loquatur Trident. de beneficiis simplicibus, non de curatis, aut alijs Dignitatibus, vt infra videbitur, iam vt ex Jacobo de Consil. lib. 3. 1. vers. & quid de infante, tradunt Ojeda, Perez de Lara, Nabona, & alij credendum non est Vicarium Christi caput totius corporis Ecclesiæ, Pastorem oculis Domini, Præsulem Apostolicæ Sedis, & tandem veritatem Pontificem fore minoris ætatis, ac ceteri Episcopi, præcipue cum valeat argumentum ab infetioribus Cathedralis ad Romanam Cathedralam. † Verum si ante huiusmodi 30. annorum ætatem, eligatur aliquis, eius electio sustinebitur; eo quod nulla exceptio obici potest ad primam sedem, si à duobus partibus eligentium fuit legitimè facta, iuxta dispositionem textus in dist. cap. licet de elect. vt tradit Barbosa in p. num. 83. Ojeda in p. num. 25. † nisi ante septennium fieret; eo quod nullius ordinis infans capax existit; & sic multorum consecrationis Pontificis, dummodo à Spiritu Sancto non sit peracta: sic Ojeda in p. num. 26. Nabona num. 9. cum Speculatore in cap. vbi de elect. lib. 6. in 7. special. cum Maiolo de lib. 2. c. 4. num. 4. Syluestro in verbis. æccommunitatis g. 2. vers. 7.

Ad quintam de ætate inquam ad Cardinalem S. R. Eligendum olim nulla fuit ætas determinata in iure, nisi ea quæ erat necessaria ad Subdiaconatum, Diaconatum, & Presbyteriatum; & sic videmus, vt soleant dici Presbyteri Cardinales, aut Diaconi Cardinales, ob id Barbosa, de iure Ecclesiast. c. 3. n. 33. Perez de Lara in compendio vna homin. c. 19. n. 18. Diana p. 5. ar. 1. vers. 19. Squillante de prouol. Clerical. c. 1. 4. numer. 77. Campanillus in Rubric. 7. cap. 6. numer. 47. & alij communiter dicunt Cardinalem Diaconum esse posse qui in vigesimo secundo iure ætatis annis fuerit constitutus, & Garcia de beneficiis part. 7. cap. 4. numer. 79. subiungit hodie ex consuet. Sixti 3. quæ incipit *postquam verum*, sic obseruari.

Et licet Basilienfe Concilium existimaret, vt indecens sit minorem ætatem requiri in Cardinalibus, quàm in Episcopis creandis, cum post Pontificiam, nulla sit dignitas in Ecclesia, quæ Cardinalatu maior sit, vel ipsi æqualis, vt ab omnibus tradit Anastasius German. in tract. de indultis Cardinal. verb. Episcopum n. 7. Diana supra contra Alzedum ex sess. 23. eiusd. Concilij decernens ad Cardinalatum ætatem antiorum triginta completionem, etiam si Subdiaconalis eligeretur, & sic postea decretum fuit Trident. sess. 24. de reform. c. 1. *postea vero omnia, & teneant Azorius 2. tom. lib. 6. mor. g. 3. vers. 14. quartus, Maiolus de irregularitatibus.*

lib. 1. cap. 50. num. 13. vetl. ad Cardinalem, Ojeda de incomparabilis. beneficiorum 1. p. cap. 24. num. 27.

45 Garcia sup. di. 2. cap. 4. num. 78. † Tamen tu dices ex di. 2. c. 11. Sixti V. procedere saltem in creandis Diaconis Cardinalibus; et si in creandis Presbyteris Cardinalibus, desiderant aetas annorum triginta, vt in Episcopia.

46 Quæ dicta sunt de ætate eligendi aliquem in Cardinalem procedunt de iure ordinario; quia potest Summus Pontifex ætate minores creare Cardinales, vt sæpe contingit, & latè probat Paleot. de sacro Consistorio p. 3. quaest. 4. & obseruat Mosconius de Massis milit. Eccl. lib. 1. p. 1. c. 6.

47 ex Plasma dicens. † Gregorium XI. minorem annis decem, fuisse ad Cardinalatum assumptum,

48 † & Henricus lib. 10. c. 27. num. 4. obseruat quod solet Papa nouiter electus suum Cardinalatum conferre cognato, quamvis adolecenti; & quibus ob insigniam nobilitatem, & indolem; de quibus spes est, quod multum sua auctoritate proficiant Ecclesie; & licet Rodericus à Cusa in di. 2. c. Episcopus 6. num. 17. di. 1. 77. existimet nostris temporibus ex receptissima consuetudine quacunque

49 minori ætate creari. † Respondetur id non tam consuetudine, quam Pontificis dispensatione fieri; qua interueniente, quacunque ætate pollentes dummodo ratione expertes citari possent, docet post Barbofam, Dianam, & Mosconium te-

50 latos à Narbona, anno 30. num. 4. † imò nouissime Diana p. 1. ff. 1. ref. 48. in vetl. & hæc, ait ne dum posse Pontificem creare Episcopum infantem, ante rationis usum; imò magis Cardinalem.

51 † Cum Cardinalatus non sit ordo, nec Sacramentum, † fatetur tamen non hoc licitè fieri à Papa, tum propter scandalum; tum quia Pontifex in conscientia tenetur eligere ad Cardinalatum digniores, vt ex facto Trid. Concilio probat Eminentiſſ. Cardinalis Lugo ab eo relatus, cum implicet posse fieri hoc iudicium de puero.

1 Irregularitas vilium personarum, non transit in filios.

9 Ateretici filius quis ordinari, vt n. 10.

11 Carnificis filius vulgo del Berdugo, non est irregularis.

12 Carnifex vilissima persona reputatur, etsi femel tantum, & vi exercuerit tale officium, n. 13.

14 Flagellus publicè cæsi, sunt infames sed eorum filij potuerunt ordinari.

15 Filij damnatorum ad trimes possum ordinari; etsi parentes existant infames ex causa famosa.

16 Filij Histrionum, Scenicorum, Macellariorum, Lictorum, & aliorum, non sunt ordinari prohibiti. Et idem de parentibus existant aliq. vt in n. 19. & 20.

17 Histriones ab turpes, & indigni representamus infamia nota afficiuntur.

18 Macellarij, Scenici, Lictores, & alij infamia nota afficiuntur.

21 Bissextilis dies verus est, si computetur ad ordinem, n. 22. 23. & 24.

22 Anni vnus bissextilis, eadem est ratio, ac de cæteris.

23 Dies vtraque bissextilis in iure habetur pro vna & numero 16. etsi contra, numero 17. & 18.

24 Annus probationis in religione completor, quando dies bissextilis, & non ante.

25 Annus a iure computatur per dies 365. nisi cum additur in quarto anno dies bissextilis ad complendum Circulum perfectum solis per Zodiacum.

29 Annus compleri dicitur diebus 165. quando non est bissextilis, aliter requireretur in 1. sex hora plus, & in secunda anno, 11. & in tertia anno 18. hora.

QVÆSTIO III.

An Episcopus possit ordinare, aut dimissorias concedere filio alienius Satellitis, aut meretricis, aut alius? An dies Bissextilis, supputetur in ætate ordinandi, aut profectum di?

S V M M A R I V M.

- 1 Satellites suos ratione officij irregulares ad ordines.
- 2 Filij satellitum non sunt irregulares ad ordines & dignitates; si laudabiliter viuunt, & n. 7.
- 3 Infamia iuris non incurritur nisi sit expressa in iure.
- 4 Filij, & nepotes eorum, qui violentas manus iniecerunt in Cardinales sunt infames de iure. Item & filij proditorum committentium crimen læsæ Maiestatis, & filij hereticorum, n. 5. & 6.
- 5 Officium nullum, quamvis vile, & abiectum, inducit irregularitatem, nisi aliquo iure constituto inducere infamem, vel si sine peccato mortali exerceri nequeat, & n. 8.

Ad primam quæstionis partem, et si de ea possemus agere sub tit. de filijs Presbyterorum, & sup. sub cap. fin. de temporib. ordin. tamen hic disputare non est extra propositum, cum titulus noster agat etiam de qualitate ordinandorum, occasione cuius plures casus possunt hic adiungi, præter dictos infra sub Rubro. † Quo supposito ad primam difficultatis punctum respondetur; quia et si satellites sint irregulares ex infamia officij, sed non ob id eorum filios tales reputati quoad ordinem, cum ignobilitas, & vilitas parentum non noceat filijs, quin ad ordines, & quacunque dignitates Ecclesiasticas possint promoueri, si ipsi laudabiliter viuunt, vt notat glossa in cap. quomodo vtriusq. 24. quest. 1. verbo innotuit. † Vnde cum infamia iuris non incurritur, nisi sit in iure expressa, iuxta ea, quæ notauimus, & scripsi in cap. testam. 54. de testib. cap. 1. de exception. & filij satellitum nulla infamia iuris inueniuntur in iure notati. † Vt habent contra filium, & nepotes parentum violentas manus in Cardinales, & filios proditorum crimen læsæ Maiestatis committentium ex l. quisquis h. filij cod. ad leg. Iuliam, † & item & hereticorum filij, & nepotes, vt in cap. statum 15. de heret. lib. 6. & in alijs casibus in iure expressis.

Sequitur vt tales filij satellitum non sint infames, aut inhabiles, quominus queant ordines recipere, quia, vt docet Cornejo in 3. p. D. Thom. 2. 2. 2. de irregul. cap. 3. dubio vnico quest. 3. nullum, ad illud.

officium quavis vile, & abiectione inducit irregularitatem, nisi vel alioquin iure Canonico, vel cuiuslibet confiteri inducere infamiam. ¶ Vel talis licet vi sine peccato mortali exerceri nequeat; sed ne harum videri perfonarum irregularitatem ratione officij transire in filios. Quare hanc sententiam docent Marchin. de Sacram. Ordinp. p. to. rail. 1. cap. 4. ubi. q. Suarez de conf. 43. ff. 3. num. 3. Castrus Palauten. 6. di. 6. p. 1. ubi. to. num. 1. Reginaldus tom. 2. lib. 30. rail. 2. cap. 15. num. 198. Filiucius rail. 1. rail. 19. cap. 8. num. 230. cum aliis Diana p. to. rail. 1. v. 6. lib. 1. p. 1. p. 1. p. 1.

9 De filio autem meretricis potest esse duſium
cum Sayres de *confessio* lib. 7. cap. 11. num. 8. dicat
esse irregularem; nec posse ad ordines promoueri;
et Comesio supra *dist.* cap. 8. quæst. 2. *de irregul.*
10 affirmat saltem procedere, etiam si meretrix pu-
blica fuisset coniugata. † Tamen cum nullo iure
videatur prohiberi, dicendum est posse ordinari
abique vitio infamie incurritis irregularitatem;
docent in terminis Megala in 3. *polit.* 7. cap. 1. §. 8.
num. 196. Diana *dist.* p. 10. ar. 11. *dist. resol.* 26. *refi.*
sed eund.

¶ Hinc infero primò quod filius Carnificis vulgo
del Berdugo ex infamia Patris, non est irregularis
 sic ut ordines accipere nequeat, quia respectu
 filij non est de iure prohibendum. † Nam et si
 Patris officium admodum vilissimum fiat, ipseque
 non solum, quia vindictam sanguinis exerceat, sed
 & quia infamis contrahat irregularitatem, ut per
 tertium, *glossam*, & *Doctores ut elem. l. dixit* Maior-
ius de irregul. lib. 1. c. 1. cap. 1. v. 1. v. 1. v. 1. v. 1.
 † addens procedere etiam in eo, qui semel tantum
 illud exercuit officium, etiam si coadè hoc fecerit
 sed non ob id esse filium contrahere hanc infam-
 iam, & irregularitatem quoad ordines: sequitur
Megala vbi supra; *Castus Palau* *rem. 6. diff. 3.*
p. 10. n. 10. n. 10.

Secundo infero idem dicendum de filiis; quorum parentes fuerunt publicè flagellis cæsi: nati licet isti sint infames, vt docent Marchini. de Sac. Ordin. diſt. cap. q. iiii. a. Coniejo dicit dubio vniū que. i. i. ſcrlt. p. de alij: tamen ex eiſdem rationibus parentem infamum, non tranſfert in filios; quominus aſcendant queant ad ordines tenendum eſt.

¶ Tercio inferitur idem dicendum de filiis damnatorum ad trinitatem; quia etsi isti damnati, secundum aliquos existant irregulares quoad ordines; quod verum credo, si tantum essent damnati ex causa famosa, ut docent Thesaurus in praxi p. 1. cap. 33. tamen vicumque eorum filij non impediuntur ordinari.

16 Quando inferitur filios Hiftionum in inducen-
tium fe publicè precio ad fpectaculum in fui corporis
exhibendum, reprefentatiue publicè obte-
nenda, de quibus D. Auguftinus *lib. 2. de crim. Dei*
cap. 11. & 13. feu Sceniorum, Macellariorum,
Licitorum, & fimilium, non effe prohibitos ad fa-
cto- res ordines, & minores accendete ex dictis ratio-
nibus, ¶ imò idem potelt tentari de fui parenti-
bus illa officia exercerebus; quia etfi Hiftionem
obruptus, & indignas reprefentationes, infamie
nota afficiuntur, iuxta *textum m. l. 1. & 2. §. au*
Pretor, iunctis duabus fequentibus *ff. de hui, qui*
manent in fama cap. de fubd. a. quaffi. cap. ali-
quanos diff. §. 1. ¶ quod idem de Macellaris, Sceni-
cis, Licitoribus, & aliis, vulgo fe exiftimant; &
cum iuxta etfi reuera predicta officia fint apud
omnes ferè conditionis infamis, & notæ, ¶ Sed
17 *Fermio de Offic. & Sacris Ecclef. Tom. I.*

quā nullū hūc scripto tautur infirmes esse ea
everentes; ideo polle ordiari dici potest ut fa-
teri videtur Calsus Pallasus *sup. panilo 20. num. 6.*
& confirmatur ex dicto Corneij *sup. quod 1. affe-*
reos nullum officium velle, & abiectionem inducere
irregularitatem, nisi consistat in hūc inducere infir-
mitiam. † Veiū Diana assensum *dist. 16. v. 6. v. 6.*
& tandem, in fine, quod si Palas sententia scru-
pulosi multo sedarentur, inique essent immunes ab
irregularitate, & à penione dispensationis. Sed
quā communiter contrarium Doctores sentiant
assentes supra dictos, tanquam lasas arceri,
& esse irregulares; ideo relinquē viis doctes
congiandum; & licet pro sententia hac possis indu-
cere textum *in c. de vita, & honestate Clericor.*
dist. 6. in elem. 1. eodem. de Clerico exerce-
re iudicatoriam artem, vel Carnificis officium; tamen
non adaptatur completē ad Laicos ea, & alia offi-
cia vilia exercentes.

[illegible]

Deinde quia idem est ratio de nouo anno bis-
sextile: de ceteris; sed tot anni bissextiles ii puen-
titer, cōsumme andi sunt, alias paceret varia-
tiones, non modicam; ergo non est cur excludatur
alies praeter bissextiles. ¶ Tertio quia cum est tex-
tu in *1. cum bissextum ff. de verb. signifi. c. e. quasi*,
eodem iur. habeatur utraque dies bissextilis pro tri-
bus; sequitur ut sit compendius, ut necessitas ad per-
fectam zixentem, dies desideretur. Vltimo, nam, in
compendio anno probationis i dies bissextilis, est
necessarius includendus, fecus profectum esse
nullam ob non seruata Triid. fōmam *ff. 25.
l. 15. de regularib. de quo plus dixi infra in c. ad
Apollinacem 16. de regular. ut loquitur Sanchez
lib. 2. de matrim. dist. 24. n. 22. de professione, idem-
est esse de zixre ad ordinem, ut loquitur Barbosa
de pueri. l. p. p. c. p. a. alleg. 101. n. 13. cum iur. ubi. ¶
¶ Et confirmatur tria huius anni i iure cohipetur
per 365. dies, sed clau di bissextilis de quato anno
non superadditur, ut adimpleatur defectus in pe-
fctus ad complendum circulum perfectum solis
per Zodiacum; ¶ Sequitur ut illa dies supcaddi-
das dicat ordinem ad vnam tiam tiam; & sic
dies 29. Febuarij quae hoc in anno, quando ha-
seribito contingit, gcedatur ad dies 3. quibus ordi-
nē iste mensis compleitur, iuxta l. 3. §. *mensium ff.
de mensib. & alijs. Quae sententia nulli p. b. ob-
iur. fiat, quoniam nonnulli comprobant Diana cum
multis de professione loquentibus p. 10. tra. 1. t.**

Doctores inquam affequentes in anno bissexti 27
 posse quem ordinat, nondum transacto, die 29.
 Februarii superaddita, fuit Martinus de San. Io-
 seph. in annorum confefio. non. i. lib. i. trañ. 6. de or-
 dinatione. 21. Synodus verbo ab anno numero 5. &
 bissexti supra in Rubrica quod in rebus odiolis
 non computetur dies bissexti, sed tantum
 numerantur annus dierum 365. adit annus bissextus,
 aut non, ut determinat videtur ex l. cum heredes,
 §. si cum i. de iur. liber. & ex doctrina Abba-

ris, Panormit. in cap. querenti de officio deleg.
D. Didacus de Narbona in annal. anno 25. q. 55.

2. Acunhara. † Et pro comprobatione poteris aggregare dictum supra quæst. 1. verum ad quintam, verbum non desunt; sed tu tene, ut supra etiam per dicta in dictis veris. ad quintam dicta quæst. 1. † Quia secularius est, et non improprie contrariam sententiam, alias inquam posset etiam dici, ut in anno non bissextilis, debeat non tantum compleri annus per dictos 365. dies; imo & amplius per alias sex horas, quæ desunt ad integrandum primum annum; vel per duodecim horas, ad integrandum secundum annum, vel per decem, & octo horas ad complendum tertium annum, sicut quartus annus bissextilis non completur, nisi adfuncto die superaddito aliis 365. diebus illius anni, nisi malis dicere illas horas non imputari pro annis illis tribus antecedentibus ad bissextum, quovisque addatur integra bissexti anni dies.

Ad Text. in Cap. I. De Aetate & qualitat. ordinand.

P R E M I S S Y M

S U M M A R I U M.

1. Aetas, quæ requiritur ad aliquam Ecclesiæ Dignitatem, & officia, remissive.
2. Præpositi sunt aliorum Præfectorum, & qui alios præfunt, & q. 1. ad n. 70. & 85.
3. Præfectorum Castrorum dicebantur, qui Præfectorum erant malicibus præfectorum causa degentibus in provinciis, & sub n. 85. q. 1.

1. Ocasione huius textus Doctores agunt de Decanis, Abbanibus, Præpositis, Archipræbyteris, & Præbyteris; & cum Præpositus sit sub Rubro textus nostri collectus ex Concilio Pictaviensi, oportune debemus inquirere de aetate prærequisita ad has, & alias Dignitates, & officia Ecclesiastica, & consequenter ad alia officia secularia. Nam ex verbo Præpositi, de quo hic, cuius nominis proprietas est, ut præpositi sint aliorum Præfectorum, & qui aliis præfunt, ut probat textus, in e. quomodo. 9. in princ. de verb. signif. sicque Præpositi Castrorum dicebantur qui præfecti erant in militibus præsidij causa degentibus in provinciis, de quibus in l. vires cod. de diversis officiis De Archipræbyteris, item Præbyteris, & Archidiaconis, & officio primicerij, dico infra in suis tit. ubi de eorum aetate. Quare nunc agam de aetate Decanorum, Abbanum, Præpositorum, & aliorum officia Ecclesiastica, vel secularia tenentium, &c.

Q V A S T I O I.

Decanatus an sit Dignitas in Ecclesia? & quæ aetas requiratur ad eam? Et quid de Præpositis. Abbates qui propriè dicantur in Ecclesia? quæ eorum Dignitas? & quæ aetatem desiderent? Et quid de Guardianis, & Prioribus Ecclesiarum Cathedralium, aut Religionum? & quid de Provincialibus Generalibus.

S U M M A R I U M.

1. Decani officium quale.
2. Decanus propriè dicitur ille, qui decem viris præsit, qui & dicitur præcipuum aliorum ordinis, & statum.
3. Decanus in Ecclesia, solet appellari qui inter Canonicos primas, & principatum tenet.
4. Decanus in Ecclesia Hispania, Gallia, Lusitania &c. subrogatur in locum Archidiaconi, qui de iure primus erat in Cathedralibus & n. 10.
5. Diaconus dicitur maior Dignitas post Pontificalem, id est post Episcopum.
6. Decanus obtinet in Ecclesia locum Archipræbyteri & sub n. 18.
7. Decanus respectu Capituli, non regulariter persona privata, sed habet prelaturam in Capitulo, cui præsit.
8. Decano prout est prima Dignitas post Pontificalem, pertinet in Choro, & non Cantor aliqua præminantia, ut mandare incipi officia, dare solum in signum, incipiendi lectiones, & facere signum excundi de choro.
9. Dignitati maiori competit momentum ex præminantia, & n. 46.
10. Decanus iure attento, nullam habet Dignitatem, & inordinatam, cum careat iure Prelature, n. 12.
11. Decanatum acceptum pro simplici beneficio, non est nomen Dignitatis.
12. Decanus hodie consuetudine præscripta præfertur tam in Capitulo, quam in Choro Archidiacono, & n. 10.
13. Archidiaconus primum locum de iure obtinebat post Episcopum, & n. 18.
14. Decanus habet in Capitulo primum sedere, proponere, & illico dare vocem suam, deinde sequentibus in dignitate, & antiquitate.
15. Decanus post omnium suffragia, habet declarare, quod rescriptum fuerit à maiori parte votantium, vocem dare si est in sacris.
16. Cap. ad altres de re scriptis.
17. Archipræbyteri dignitas, quæ à pluribus nuncupatur Decanus minor est Archidiacono.
18. Decani rurales insinuantur ad mandatum Episcopi, vel Archidiaconi.
19. Cap. cum in cunctis inferiora de elect. & n. 26. 29. & n. 31.

- 12 Decanus non requiritur gradum Doctoratus, & licentia alieuius Vniuersitatis.
- 13 Decanus debet esse non minor annorum 25.
- 14 Dignitates in Cathedralibus Episcopatu inferioribus, quibus nulla est animarum cura, debent esse annorum 22. & à n. 29. Etsi de iure minor sufficeret aetati, ut num. 16. 27. & n. 28.
- 27 Cap. præterea de aetate ordinandorum. hoc titulo.
- 18 Cap. indecorum de aetate ordinandorum. hoc titulo. & n. 38.
- 19 Dignitates in Cathedralibus habentes curam animarum, principaliter requirunt 25. annum; non si accesserit, numero 30. & numero 42.
- 31 Cap. 12. Trid. sess. 24. de reformat.
- 32 Aetati generaliter ad dignitates, & beneficia Ecclesiasticas, etiam annorum 25. de iure, sicut & ad seculares dignitates, & honores de iure, n. 33.
- 34 Decani, & Præpositi aetati, quibus incumbit animarum cura, debet esse annorum 25.
- 37 Personatus, & beneficia habentia animarum curam, pari casu ambulant.
- 38 Aetati 22. annorum, quæ ad dignitates requiritur per Trid. in Cathedralibus debet esse completa, nec sufficit attilla. Et quid in personatibus, & dignitatibus Ecclesie Collegiatis, n. 39. & 40. ubi quid idem sit.
- 41 Collegiata Ecclesie dignitates, si animarum curam habent, requirunt annos 25.
- 42 Dignitas principalis in Ecclesia Collegiata requiritur annus 25. incipere si curam habeat principaliter, non si Parochialis unita sit dignitati.
- 43 Decani, dignitates, & Canonici tenentur assidere Episcopo celebranti, saluti in Decano Valsileiano, n. 44.
- 44 Canonici debent officiare Episcopum, cum intrat, & exiit ab Ecclesia cum Papa, & hoc ex debito, n. 47.
- 45 Canonici exire volentes de choro, debent petere veniam à Decano, antequam à cantore. Et quid de praxi, n. 46.
- 48 Decano celebranti in diebus solemnitatibus, debent duo Canonici assidere, & ministrare, si ministrarii sint occupati pro choro.
- 49 Prima dignitas in Cathedralibus, & collegiatis nequit esse Suius delegatus, seu ordinarus in provincia Tolerana, & in aliis Cathedralibus Castelle, & Legionis, n. 50.
- 50 Prima dignitas semper vocatur salu, nisi Vicarius generalis sedeat in sui loco.
- 51 Pretermissis ordinari potius incumbit Vicario Episcopi, quam Decano, si Episcopus absit. Alter digniori de Capitulo incumbit, non Hebdomadarius, n. 52.
- 53 Decanus cedit primum locum Canonico, siue alteri Presbytero parato officium facienti.
- 54 Decanus, & ceteri antiquiores, & digniores procedunt in sede vacante ceteris electis gubernatoribus.
- 55 Decano Zamorensi Ecclesia conceditur usus Rochet, & facultas benedicendi paramenta idem de Decano Carotenensi, n. 56.
- 57 Decanus Ecclesia Patulana declaratur prima dignitas, cui competit preeminetia, & cui debentur subiecti Episcopales, ab-

sente Episcopo.

- 58 Decanus Sancta Agatha maneat in passifloro exerceendi alium Presbyterales contra Archidiaconum.
- 59 Decanus collegiatus in Austria, potest vocari Præpositus.
- 60 Decanus nequit extra locum capitularem cum aliquibus tantum Canonici, ceteris infestis, & non legitimè vocatis quidquam decernere, contra praxim Ecclesie Valsileianæ & Austriacæ, n. 61.
- 61 Decanatus auditorium Reta, ad quem spectat tempore vacationis.
- 63 Decanatus Cardinalium si vocet, pertinet antiquiori Episcopo Cardinali presenti in Curia, aut ex causa publica absentis.
- 64 Decanatus appellatur Ecclesia Constantinopolitana Canonici, tanquam digniores.
- 65 Primas soli inter Canonicos vocari, qui principatum tenet alieuius Ecclesie.
- 66 Decani, & Capituli, cuius aliquando fit mentio in iure?
- 67 Decanus simul Canonici, qui vna Hebdomada seruit, ut salu, videtur in praxi, ut non sedeat in loco Canonici, nisi aliter sit declaratum.
- 68 Decanus, qui & simul est Canonici recipit distributiones duplites, & tot annuiti, si non residet.
- 69 Clausula solita post Decano, simul, & Canonice, dummodo Ecclesia in Diuinis non patitur detrimetum, quid sibi velit?
- 70 Præpositus per se singulare nomen benefici Ecclesiæ facit, quod residentiam, siue assiduitatem, exigat etiam, & sententiam legitimam ad ordines, n. 71. Et quando dignitas præsumatur, n. 77. Etsi quod de iure, n. 80. 85. & 88.
- 72 Præpositus officij, etsi non sit titulus Canonice, non raro fit mentio in responsis Pontificum.
- 73 Præpositus dicuntur, qui in multis Germaniæ, Polonia, Angliæ, Flandriæ, Ecclesiis Cathedralibus, seu collegiatis, præcipuum gerunt dignitatem cum animarum cura, & iurisdictione.
- 74 Præpositus creditur successores Archidiaconorum in partibus, ubi videntur.
- 75 Præpositus debet obtinere locum honorariorum in choro, & cum celebrantur officia Diuina.
- 76 Præpositum dignitas videtur æquivalere dignitati Decanorum, etiam in aetate regnantis.
- 77 Præpositus quando est prima dignitas in Cathedrali, seu collegiata, vel conuentuali Ecclesia, habet sub se Clericum, & capellam, & est dignitas, n. 79.
- 78 Præpositus non sunt dignitates quando nullum officium gerunt Præpositi in Ecclesia.
- 81 Præpositus prima dignitas, ad quam spectat missam, seu officia celebrare, impeditur, aut volens, nequit alij suo arbitrio commendare, cum succedat dignitas proximior.
- 82 Præpositus, qui habet usum mitra, & ab hoc quæsit populo solemnem benedictionem dato inter missarum solennia; sed non potest concedere, & publicare indulgentias.
- 83 Præpositi in Germania, & in aliquibus Ecclesiis, Italia, & Francia, habent usum Mitra

ira, & Bauli.

- 84 Propositus, qui habet curam iurisdictionalem, est qui comprehenditur in Bulla Pij V. de residentia.
- 85 Propositus secundum nomen proprietatem dicuntur amice aliorum Praefecti, & qui alius praesunt.
- 86 Propositus Laborum quid.
- 87 Laborum signum erat nobile, quod ante Imperatores ferebatur a tempore Constantini ex auro, & lapidebus pretiosis Cruce signis insignitum.
- 88 Propositus nomen inter laicos bene adaptatur ad Propositam Ecclesiam, & quare, numero 87.90.
- 89 Propositus variis vocabantur in Republica Romana. Et qui in iure, n.91.
- 91 Propositus regulares, sunt, valui, Abbates, Priores, Magistri, Generales, sunt Religiosi quorum officium est, ut principum faciant observari a subditis quae Cantores mandant, num.92.
- 93 Propositus Religiosum debent capitula generalia de triennio in triennium convocare, ut disciplina regularis servetur expendendo ibi vulgari sermone regulam, n.94.
- 94 Praefectum dicitur qui est primus inter Clericos regulares, & sater leuiticus in domibus professorum.
- 95 Propositura de se nra est dignitas, quia non habet nomen in dignitatem a iure, & sic appellatur officium.
- 96 Propositus, est in chore amo alias sedes, non ob hoc est dignitas de iure, nisi ex constitutione Ecclesiae, vel consuetudine, vel vi, n.98.
- 97 Sedens praeminentia est signum personatus, non dignitatis.
- 99 Abbates eligendi debent de iure habere aetatem annorum 25 sicut Propositus, & Decani & alia dignitates, n.100. & 101. contra nullus, n.105. & hoc sine secularibus, sicut regulares sint, n.106.
- 101 Abbatia est dignitas inferior Episcopali.
- 102 Cap. indemnitate 43. de electione lib. 6. n.103.
- 103 Abbatistatum aetate alia, quam Abbatiam.
- 104 Ascensus comprehendit sub semine vocabulo torpe est.
- 107 Abbas, est Generalis sui non expostit maiorem aetatem, quam alij.
- 108 Praelati, qui dicuntur Praesides Canonici, solent appellari, Priores, Abbates, Guardiani, Ministri, Propositus, correctores, aut commendatores, &c.
- 109 Abbates, Guardiani, Priores, & alij superiores religionum, debent, cum creantur habere aetatem annorum 25. quia tales aquiparantur Curiae Parochialis, n.110. folio, n.113.
- 111 Etas in Praelatis regularibus requiritur sufficit annorum 25. incipit.
- 112 Clem. I. §. ceterum de statu Monachorum.
- 113 Priores simplices, id est rurales poterant iure antiquo constitui post 14. annos, ut dicitur 114.
- 114 Professio regularis etiam fit a 14. anno, & hodie ex Tridentino a 16.
- 115 Priores sunt vel saeculares, vel regulares & num.116.
- 116 Priores saeculares sunt qui reperiuntur in saecularibus Ecclesiis, quorum aliqui collegiales dicuntur, quidam rurales sine cura.
- 117 Priores collegiales sunt qui in collegiis Ecclesiarum totius praesunt Collegio, & n.118.
- 118 Priores Collegiales tunc dicuntur sunt in Dignitate, si sunt collegiati, & habent praeminentiam, vel iurisdictionem in Ecclesia.
- 119 Priores Cathedralium, qui olim eis habebant sedem primam, qualiter hodie habentur.
- 120 Prior, quia persona principalis est in Collegiata habet regulariter curam, debet habere aetatem annorum 25. incipit.
- 121 Prior Ecclesia non debet esse constitutus in gradu Doctoratus, vel licentiae, Theologiae, aut Iuris Canonici.
- 122 Tridentinum Concilium tantum hortatur, ut dignitates Ecclesiarum conferantur Doctoribus, sed non praecipit.
- 123 Prior collegiatus, si accedit ad Cathedralium, habet sedem inter dignitates, & Canonici imo praecedit Canonici, ut n.124.
- 124 Prior, sive Praebiter, ut dignus, & tamquam stola praecedat aliis beneficiatis, licet antiquioribus.
- 125 Priorem collegiatum sine cura, & Cathedralium aetate quatuor.126.
- 127 Promotuales, & Ministri Generales Religionum, debent saltem esse aetatis annorum 30. nisi conveniens, si quinquagenaria, ut num.128.

Ad primam difficultatis partem, supposito quod scilicet de Decano, ac de eorum munere, & officio Petrus Crespius, in summa Carol. fides, verbo Decanus, T. ultimus in praef. quast. 2. tom. 2. littera D. concinso 10. Azorius in iust. parte 2. lib. 3. cap. 17. Vincent. Fillucius in quast. mor. tom. 3. tract. 4. cap. 1. num. 29. Machado in summa perit. cons. tom. 2. lib. 2. cap. 4. tractatus 7. decum. 6. Fr. Hieronymus Roman. de Republica Christi, lib. 3. cap. 10. in priore. Hieronymus Moscon de Musc. mult. Ecclesia libro 1. parte 1. cap. 13. paulo post principium, Flamin. Parilius de religio. benef. lib. 1. quast. 1. nam. 86. Cassaneus in catalogo gloria mundi parte 4. considerat. 37. Boetius de auctoritate magni consilij a num. 31. Anton. Fabricius in praxi beneficii titulo de beneficio cum dignitate, personatu, vel officio a numero 41. Michael Petreus, in tractatu de praecedent. Ecclesiast. quastione 21. Valerius Reginaldus in praxi fore parit. libro 3. tractatu 1. numero 48. Barbosa, qui se transcribit de iure Ecclesiast. parte 1. cap. 26. & de Canonico, & dignitatibus cap. 7. & alibi ipse sapi.

Dico ut Decanus ille proprie dicatur, qui decem praestitit viciis iuxta glossam in Rub. de Decano lib. 12. Brison. verb. Decanus, Petrus Gregor. synag. iure p. 2. lib. 15. cap. 21. numero 13. Anguianus de legibus lib. 2. contravers. 4. nam. 9. & translatione facta a perfectione, & praesentia denarii numeri, Decanus dicitur praecipuus inter aliquos eiusdem ordinis, vel status. Idem idem, qui inter Canonicos abulcius Ecclesiae primas, & principum tenet, eique praeficitur, solet Decanus appellari iuxta glossam verb. ad Decanum, textus in cap. cum inter de electione, & eo quod in Capitulo honorabilior videtur pars Capituli, ex cap. cum inter

De Aetate & qualitate Ordin. Quæst. I. 345

unmarcos de electione, & cap. post electionem de
4 concessione prob. Itaque in aliquibus partibus
provi hac in Hispania, Lusitania, & Gallia locum
Archidiaconi, qui de iure primus erat in Carthe-
7 dralibus obtiner, & tunc dicitur maior Digni-
tas post Pontificalem, hoc est ei, post Episcopum,
maior, & principalior Cura, & Collegij admi-
nistratio debetur, ut supra Valerius Regin. c. 3.
Rodricus Zamoren. in suo speculo humana vita
lib. 2. c. 13.

6 Quare dixerunt Roa decr. 17. sub num. 1. vel
sed. caus. de concessione proband. Petrus Gregor.
synagm. iuris lib. 1. cap. 20. num. 12. & de benefi-
cio c. 10. num. 24. & in parte Iuris Canonici lib. 2.
tit. 9. c. 1. num. 4. quod dum Decanus locum
Archipresbyteri in Ecclesia obtinet, tanquam subro-
7 gatus, potest eadem, quæ Archipresbyter, &
ex ea ratione esse Dignitatem iuxta Putei decisio-
nem 209. lib. 3. num. 2. dicentis Decanum respectu
Capituli non regulari personam priuam, sed
habere Prælatum cum Iurisdictione in Capitu-
lo, cui præest, & sic habere Dignitatem, ut voluit
Rota in decr. 533. n. 4. f. a. reuoc. Barbofa de ca-
nonic. c. 4. n. 32.

8 Et quatenus Decanus habet primam Dignita-
tem in Ecclesia post Pontificalem, pertinet ei,
& non Cantori præminentiæ aliquæ in Choro,
& præsertim mandare incipi officia, dare idem
in signum incipiendi lectiones, & facere signum
extendi de Choro, iuxta determinationem Sacre
Congregat. Rot. in Plaxboner. 2. Septemb. 1597. de
qua Barbofa Apostolicar. decr. collect. 241. num. 4.
idem de Canonico. num. 8. vbi addit ex Postio de
9 manut. & quod maior Dignitati competit maiori
tentio est præminentiæ, & repetit de iure Eccl.
dist. c. 16. num. 3. idem in Bullarum verbo Decanus
& Decanatus. & Vbi allegans congregat. Rituum
10 Vliabonen. dicit esse 1600. de quo etiam infra ver-
siem quod Decano, infra.

11 Et licet iure communi attento, Decanus nul-
lam habeat iurisdictionem, ac proinde non Dignita-
tem, nisi pro tali habeatur, & imò Decanatum
acceptum pro simplici beneficio, non sit nomen
Dignitatis, nisi pro Dignitate habeatur, aut habeat
iurisdictionem, ut docent Cardinales Tuschus,
dist. sem. 2. tit. D. caus. inf. 4. 1. num. 22. Patinus, de
probabil. lib. 2. c. 1. 7. num. 76. Moneta de consuetud. c. 5.
num. 92.

12 Et sic Abbas in dicto cap. post electionem circa
finem. verbi. item puto de concess. Prob. sub num. 9.
circa finem, dicit de iure nullam habere iurisdic-
tionem, cum careat iure prælature in Capitulo.

13 Barbofa de canon. dist. cap. 3. num. 37. & Tamen
hodie consuetudine legitime introducta præfer-
14 tur, tam in Capitulo, quam in choro & Archi-
diacono, qui alias de iure primum locum post
Episcopum obtinebat, iuxta quæ dico infra, de offi-
cio Archid. & sic in Choro habet præminentiæ

15 iam positæ, & ita & in Capitulo congregato in
loco, vbi de maiori et, habet primum sedere;
item quæ tractanda sunt proponere adstantibus
Capitularibus, illico dare vocem suam deinde se-

16 quibus in Dignitate, seu antiquitate. Et post
omnium suffragia habet declarare quod resolu-
tum fuerit à maiori parte votantium, ut à secre-
tario Capituli scribat, & authenticetur in libro ad
id pro tempore destinato, quod in praxi Senatur,
si Decanus sit in facis constitutus, alias inquam
ei non liceat dare vocem in Capitulo, sed tantum
proponere, stante dispositione. Trid. sess. 12. de re-

format. cap. 4. vbi Barbofa num. 10. Garcia de bene-
ficiis 3. v. cap. 1. sub num. 26. idem Barbofa de Cano-
nic. cap. 37. num. 12. Stephanus Gratian. tom. 4.
cap. 482. n. 26. adducentes decum ex sacra Con-
gregatione.

Nec obstat dicendo ex textu in cap. ad aures
5. de rescript. vbi videtur De canus de iure præ-
fati Archidiacono, cum mihi ex ordine litteræ, in
prin. sic pateat, ibi: Ad aures nostras pervenit, quod
plurimique Decani, Archidiaconi, Præbiteri &c.
quibus videtur in præsentia Archidiaconi fuisse
primo factam mentionem Decani, & post reli-
quas personas de Capitulo sub involutio verbo-
rum fuisse comprehensas, ibi: vel alij Ecclesiasti-
ci prædicti Dignitatibus.

Verum ut postea dico, in cap. ad hac de officio
Archid. nunquam de iure Decanus præcessit in
Dignitate Archidiacono, quia ut ibi patet, in vers.
Archipresbyteri, Decani à plurius nuncu-
pantur Archipresbyteri quorum Dignitas minor
est Archidiacono, ut infra dico, de officio
Archipresbyteri, & expressè, ibi: In dicto cap. vers.
subsequenter patet, & quod Decani ruales insti-
19 tuuntur ad mandatum Episcopi, vel Archidia-
coni, & sic resoluendum est, ut supra, de con-
suetudine, & non de iure Dignitatem Decani ori-
ginem traxit, ut præfereatur Archidiaconi, ut
docent Cosmas in pragmat. sententia, tit. quomodo
Dignum officium & super his, verb. Decanus. An-
gustin. de legib. d. contraveniens 4. n. 9. & ex eadem
21 ratione non obstat textus, in cap. cum in c. 11. 7.
de elect. §. inferiori, vbi primum ponitur Decanus
Archidiacono.

Quare dici debet, ut ex nullo Tridentini de-
creto statutum sit, ut qui Decanatum consequi
velit, debeat necessario esse in gradu Magistri,
vel Doctoris per aliquem ex vniuersitatibus ap-
probatis, siue in gradu licentiat Sacre Theologi-
æ, aut sacrorum Canonum, ex Riccio decr. 248.
p. 4. num. 5. Zerola in praxi Episcopali p. 1. verbo
Canonica, §. 2. in fine. Nicolaus Garcia de benefi-
cio p. 7. c. 7. num. 43. Barbofa de Canonica dist. c. 9.
num. 9. & de iure Ecclesiast. supr. eodem num. 9. &
in Trid. sess. 14. c. 12. num. 8. & in pastor. d. alleg. 60.
num. 67. vbi addit in hoc loco consuetudinem at-
tendendam esse: sic ex Castro Palao. & Tamen
iuxta titulum nostrum requiri, ut sit coelectus
in ætate legitima, quæ iuxta Trid. decretum dist.
c. 12. de reform. vbi Barbofa cum multis, num. 10.
debet esse non minor, quam annorum viginti
secundi. & Vbi generaliter statuatur ad Dignitates
in Cathedralibus Episcopatus inferiores, quibus
nulla inest antiquorum cura ex consuetudine, sta-
tuto, vel privilegio adici possit minores viginti
quinque annis, dummodo non minores viginti
duobus, iuxta ipsum Tridentinum ibi, & egerit
duobus annis, non minus adificatur, Nonarius
in singulari Canon. concilio 15. Squillante de priuile-
giis Clericorum cap. 4. n. 74. Barbofa in pastoralis
dist. alleg. 60. num. 67. & Vbi ait quod in eis ne-
25 quatur dispensare Episcopus; ut ante illos annos
adificatur, & promouetur ex Sacra Congreg.
Concilij sub die 30. Septemb. 1631. & de Canonico
c. 13. num. 11. vbi addit Massobrium, & ego addo
Narbonum in anal. 22. quæst. 3. probantem cum
multis num. 82.

Huc tamen resolationi videtur obstat se-
quens consideratio ex textu in cap. cum in consilio,
& inferiori de electione, vbi dicitur infimè Alex. III.
in responso dedisse in Concilio Lateranensi, si quis
simè

16 quens consideratio ex textu in cap. cum in consilio,
& inferiori de electione, vbi dicitur infimè Alex. III.
in responso dedisse in Concilio Lateranensi, si quis
simè

simè prohibet, vt nemo antequam vigesimum
 quintum annum attingat ad Dignitates, vt pora
 17 Decanatus, & Archidiaconatus admittatur, quod
 difficilis redditur ex Innocentij sententia, teste
 Abbate in c. *præterea hoc tu*. cuius meminit Azor.
lib. 3. mor. p. 1. lib. 6. cap. 1. vers. tertio quatuor, dum
 dixit ad Dignitates, & personatus, nullam esse
 certam ætatem iure communi decretam, ob idque
 sufficere decimum quatum annum inceptum, †
 18 imò textus in cap. *indecorum* 3. hoc tu. non repugnat;
 quia etsi ibi dicat Alex. I. I. vt nemo infra decimum
 quatum annum constitutus ascendat ad
 collationem cuiuslibet personatus in Ecclesiastice
 tamen permissum videntur quod post decimum
 quatum annum possit concedi, ex regula *qualis
 dist. 25.* dicente quod vno prohibetur, de alio
 conceditur, ex qua sic docent Zeno in *praxi
 verb. 1. animum*, vers. *ad sextam*, & vers. *ad nonum*,
 Moneta de *dist. tribus 2. p. quass. 19. num. 16.* & de
communi vltimar. volunt. cap. 10. num. 115.

19 Vtcumque tamen de iure antiquo intelligetur
 iam hodie per Tridentinum *dist. c. 12.* immu-
 tatum est, iuxta dicta sub vers. *quare*, & præter
 telatos tenent Garcia de *benef. p. 7. cap. 4. num. 56.*
 pluribus adductis, quod probare videntur Azor-
 ius *instit. dist. lib. 6. cap. 3. quass. 3. vers. ceterum*,
 Lessius de *instit. lib. 2. cap. 34. dub. 20. num. 108.*
 Marcella de *declarat. Concilij num. 2. tit. 3. cap. 11.*
 vers. *Archidiaconi*, Moneta de *communi vltim.*
voluntatum cap. 10. num. 115. Valquez *tract. de benefi-
 ciis cap. 3. §. 2. num. 15.* Et stando de iure antiquo
 in *decisione dicti c. cum in concilio 5. inferius*, sta-
 tuente ad dignitates desiderari decimum quintum
 annum ætatem; ita vt non sit admittenda inter-
 pretatio assensuum quod vt non repugnet cum
 Trid. in *dist. cap. 12.* debeat textus ille intelligi vt
 loquatur tantum de dignitatibus curam animarum
 habentibus; in quo casu Tridentinum etiam
 in *dist. cap. 12.* expolcit eandem ætatem, vt patet
 ex verbis ibi: *Nemo igitur incipit ad Dignitates
 quascunque, quibus animarum cura subest
 promouetur, nisi qui saltem vigesimum quintum
 suæ ætatis annum attigerit*; Campanillus in *duerf.
 Iuris Canon. Rub. 7. cap. 6. num. 22.* Massobrius in
praxi habendi concensum reg. 10. dub. 11. num. 24.
secundum Romanam impressionem, Squillante de
privilegiis Clericorum cap. 4. num. 72. Nouaches in
singulari Iuris Canon. concel. 14. Barbosa in *dist.
 cap. 10. num. 5.* & in *pastoralis dist. alleg. 60. sub n. 65.*
 Lotterius de *re benef. lib. 3. quass. 4. num. 23.* & 24.
 Sacra Congregatio Concilij sub die 4. Decembr.
 anno 1627. nouè, Castus Palas in *opere moralit.
 tom. 2. lib. 3. dist. 4. post. §. m. 4.* vbi intelligit
 non solum in dignitatibus secularibus, sed etiam
 regularibus: tamen Galeus in *Margarita casuum
 ecclesiasticorum verbo Parochus 6.* Campanil. supra
 dicto *cap. 6. num. 22.* Homobonus de *bonis de huma-
 ne vna statibus p. 1. cap. 9. vers. secunda*, & Masso-
 brius *dub. 11. num. 24.* id intelligit si principaliter
 cura subest. † Sin autem accessorie vltra sit
 20 dignitati eam obtinens non habet necesse attinge-
 re 25. annum, quibus addo Narbonam *dist. qu. 3.
 sub num. 8.* Fillucius, & alios quos ipse refert, &
 sequitur dicentes præfaram ætatem annorum 22.
 & non plus desiderari ad dignitates regulares, quibus
 nulla animarum cura subest.

21 Et licet iterum insurgat ex dict. Trid. cap. 22.
 quatenus illico post telata verba dicti vers. *nemo*
 exigit ad dignitates curam animarum habentes 25.
 annum iuxta prædictam consuetudinem Alex. III.

in Concilio Lateran. promulgatam, quæ incipit
cum in concilio, quasi Tridentinum sequens illam
 determinationem, videatur declarare, & sequi
 ipsum ius antiquum, & quod illa decretalis tenen-
 tum sit alloquuta de Dignitatibus curam animarum
 habentibus; non sic de aliis extra curam in
 quibus de iure standum esse determinationi
 Alex. II. relaxat supra ex *dist. cap. 3. hoc tu*. quam
 immutasse videatur Tridentinum exigens supra
 decimum quatum annum ad Dignitates obtinen-
 das sine cura, non minus, quam 22. † Tamen
 22 non est recedendum à communi Doctorum expo-
 sitione dicentium Tridentinum mutasse in hoc
 ius antiquum, cum reuera Alex. I. I. in *dist. 5. in-
 ferius*, non tantum loqueretur de dignitatibus,
 quibus cura animarum subest, verum generaliter
 de dignitatibus, & simul de quibuscumque benefi-
 ciis curatis; ex eo quia, vt indicant Interpretes
 ex regula textus in cap. *audient 54. de stell. prop.
 finem* in vers. *superius*, & in vers. *cum incensur*,
 vna, & eadem ratio esse debet, tam ad beneficia,
 quam ad dignitates. † Nam vt optimè expendit
 23 Panormitanus *dist. cap. præterea hoc tu*, quem sequitur
 Narbona *dist. quass. 3. num. 4.* si ad Reipublice
 seculares honores, & dignitates quinti, & vicefimi
 anni præfatur ætas, *sed Reipub. 8. §. de munere
 rib. §. bene non similibus*; quid ni fortius in Ec-
 clesiasticis dignitatibus, quæ & homines postiori ra-
 tione cognominantur; ex textu in cap. *inuenimus
 3. dist. 60.* ipse annorum numerus de iure require-
 retur in delictis animarum.

Quod si Decano, aut Praeposito, quod idem
 24 esse ex Azorio, refert Fillucius de *statu Cleric.
 tr. 41. cap. 1. num. 20.* incumbat animarum cura, tunc
 dici debet, tam de iure in *dist. cap. cum in con-
 cilio 5. inferius*, quam per Tridentinum *dist. c. 12.
 sess. 24. de reform. in principio*, requiri ætatem an-
 norum viginti quinque; non quæ debeat esse in
 ætate presbyteriali, vt voluerunt Garcia de *benef.
 p. 7. dist. cap. 4. §. 4.* Fillucius *supra cap. 1. num. 31.*
 veluti hic in textu nostro, & in *dist. cap. monachum
 3. dist. 60.* & ex quibus colligitur, cum sit ellet ex
 hoc fundamentum, si ellet in ea ætate, in qua inter
 annum posset suscipere Presbyteratus ordinem
 ex cap. *præterea*, iuncta glossa *hoc tit. cap. licet de
 stell. lib. 6.* & in *dist. cap. 12. Trid.* vbi expressius
 cauetur; sed ex eo videlicet quod sit iniuncta De-
 canatus, aut præpositus dignitati animarum cura;
 quo in casu præcisè requiritur annorum 25. ætas,
 saltem inceptorum vt docet Doctores in *d. 5. inferius*,
 & hic in textu nostro, quibus subscripserunt
 Quinsadueñas *Ecclesiasticum. lib. 1. n. 11.* Azor.
instit. moral. 2. p. lib. 6. cap. 5. vers. *secunda quatuor*,
 Moneta de *communi vltimar. volunt. cap. 10. num. 114.*
 cum aliis Narbona *anno 25. q. 8.*

Nec obstat additum supra sub vers. & licet
 25 nec de textu in cap. *indecorum 3. hoc tu*, quia tel-
 pondetur cum glossa ibi verbo *iura decimum
 quorum*, cui post modum accesserunt Ruminat.
 innot. in l. 1. num. 187. ff. de officio eius; Andreas
 Faquinius *controuers. lib. 13. c. 3. vers. quatum ma-
 net Decan.* Narbona *anno 22. dist. 9. 1. sub num. 6.*
 & 7. non posse illud inferri à contrario sensu in
 prædicta specie, siquidem ibi sequeretur correctio
 iuris communis quoad personatus, & dignitates
 cuiuscumque Ecclesiæ, in quibus requiritur de iure
 ætas annorum 25. vt dictum est in *re. an. d. dist.
 cap. cum in concilio 5. inferius*, & concludit Maiolus
 de *irregularit. lib. 2. cap. 30. num. 21.* † quia per-
 sonatus, & beneficia habentia animarum curam

pari passu ambulanti ex *dist. cap. dudum § 4. de elect.* que non nisi habentibus annos 25. ætatis datus, ut profert Hostiensis in *summa* tit. de ætate ordin. §. *ætas* num. 1. in *prin.* dicens quod ætas requisita ad dignitates inferiores respectu Episcoporum, sufficit quod antioratur.

38 Vnde dubium est, an pro dignitatibus Ecclesiarum Cathedralium, in quibus iuxta iam dictam novam Tridentinam dispositionem in *dist. cap. 12. sess. 24.* exigitur ætas annorum 25. sufficiat ut sint auctores, vel ad ordinem Diaconatus, sufficit, ut dixi supra in *prin.* vel requirantur expletos & licet Azor. *dist. lib. 6. cap. 5. §. 3. vel. ceterum*, Henriquez *lib. 1. cap. 8. §. 16. in fine*, Emanuel. Sa verbo *beneficium*, num. 31. Zerola in *praxi* p. 1. verbo *beneficia* §. 1. vel *ad dignitates* existimant sufficere ætatis tamen ex verbis dicti Tridentini *cap. 12. ibi* : viginti duobus annis non moueri expletos esse debere existimant Massibonius in *sua praxi habendi concursus*, requirit 10. dubi. 1. num. 24. Filiucius *dist. cap. 1. num. 30.* Nouarius in *singulari Canon. conclusionibus* 15. Squillante de *privilegiis Clericorum*, cap. 4. num. 72. Barbosa in *pastoral. dist. allegat. 60.* num. 65. & *lib. 1. loru Ecclesiast. cap. 25.* num. 50. & in *tr. de Canon. cap. 13. num. 12. & in dist. cap. 12. Trid. num. 12.* Garcia *dist. cap. 4. de benef. p. 7. n. 72.* Lessius de *Instituta lib. 2. cap. 3. 4. dubi. 20. num. 108.* Quintilianus *Mandatos de ætate minor. cap. 5. num. 10.* Molina de *Instituta lib. 2. dist. 573.* cum aliis Narbona *dist. 9. §. 1. sub num. 50.* ex Lessio Garcia num. 17. Viquez de *beneficiis cap. 3. num. 18.* dicit Episcopum non posse in hoc dispensare in ea ætate, de quo latè Filiucius *dist. c. 5. n. 30.*

39 Iterum dubitatur an Tridentini decretum in *dist. cap. 12. sess. 24.* sic num. *præcedenti* explicatum habeat locum etiam in dignitatibus, & personaribus Ecclesiarum collegiatis, & licet Gonzalez *ad regul. 8. Cancell. gl'ia* 9. num. 92. Piascius in *praxi Episcoporum*, p. 2. cap. 5. num. 21. pagina 330. Riccius in *praxi rerum fore Ecclesiast. dist. 735.* in 1. editione alias *resoluit. §. 12. num. 2. in fine* 1. editione, & in *praxi aurea resolut. 239. num. 2.* Nouarius & Squillante relati à Barbosa de *Canon. cap. 13. num. 23.* dicant requiri ætatem huius antiqui, sique referat decretum Fr. Emanuel Rodriguez *q. regul. tom. 1. q. 1. art. 2.* declaratumque dicat Christophorum Bellam Archiepiscopum Burgenf. consultisse dignitatem scholasticæ collegiatis Ecclesiarum de Aguila. de Campoo cuidam scholasti qui non habebat minorem ætatem 17. annorum. Et cum lingaretur super hoc fuisse iudicatum collationem fuisse canonicam, & iuridicam hoc idem refert Barbosa de *iure Ecclesiast. cap. 21. num. 51.* idem in *pastoral. dist. 60. num. 67.* Narbona *num. 25. dist. 9. num. 11.*

40 11. † Tamen venis dicunt alij Tridentinam dispositionem intelligi etiam procedere in prædictis dignitatibus Ecclesiarum collegiatis, sicut procedit in Cathedrali Ecclesia, ut tenet Garcia de *benef. dist. p. 7. cap. 4. num. 19. 2. num. 62.* Attendit. & *ad leg. 7. recipit. de Episcop. in addit. leg. Naur. lib. 3. tit. 18. num. 2.* Narbona *supra*, & alij existimantes requiri ætatem annorum 22.

41 Verum hoc procedit si animarum curam non habuerint tales dignitates, alias inquam sicut in Decanatu, & Archidiaconatu, & aliis dignitatibus curam animarum habentibus, nullus fit promotendus, qui saltem 25. suæ ætatis annum non attigerit, & in Clericali ordine versatus, doctrina ad suum munus exequendum necessaria, ac morum

integritate commendetur, ut colligitur *dist. cap. cum in multis de elect. cap. licet Canon. eodem. lib. 6. ex dict. Trid. vbi Doctores*, & Barbosa cum multis de *anon. dist. cap. 13. num. 18. & 19.* † ita similiter ad dignitatem principalem in collegiata requiri ætatem 25. annorum inceptorum, cum regulariter habet curam animarum in foro interiori vel exteriori : quod est intelligendum, si pinceluerit cura subter non verò si accesserit Parochialis vnita sit dignitati, quia tunc non ætas ad curatum requisita, sed quæ ad dignitatem, idonea erit quoque in prædictis, & aliis dignitatibus, Garcia *dist. cap. 4. p. 7. num. 65.* Galetius in *Marguerita casuum conscientia* verb. *Parochus* §. 6. Campanil. in *diuersis luris Canon. lib. 7. cap. 6. num. 22. vel. id. tamen.* Barbosa *dist. cap. 13. num. 21.* Filiucius de *statu Clericorum* *tr. 41. cap. 5. num. 30. & 31.* Narbona *dist. 9. 23. num. 12.* iterum Barbosa *dist. c. 12. Trid. num. 13. & in pastor. num. 67.* & alius videti infra sub 9. 3.

Itaque redeundo ad præminentias Decanatus, 43 infirmulque ad obligationes eius dignitatis, dico primò quod Decanus, dignitates, & Canonici tenentur assistere Episcopo celebranti iuxta formam libri ceremonialis, ad quod sub censuris possunt compelli, ut tradit Barbosa in *Bullariis*, verb. *Decanatus*, vbi dicit sic ex Sacra Congreg. Concil. fuisse decretum in *Calogria. 22. Decembris* 1620. † quod in Vallisolerana Ecclesia non sit respectu 44 Decani, ut sæpius vidi per 15. annos dum qui Canonici Præbiterianus patronus fidei, inquisitor illius inquisitionis qui solus remanet in choro, & nunquam associatur cum aliis Episcopo pergenti de choro ad Altare, vel exeunti, aut intranti in Ecclesiam; et si ceteri soleant illum associare. Et de prædicto casu idem Barbosa *collet. dist. 241. num. 7.* refert Sellius in *seleis Canon. cap. 31. n. 71.* & plura de obligatione, quam Canonici habent associandi Episcopum, dum venit ad Ecclesiam cum Papa, seu exiit à quo loco, & ad quem, congerit ipse Barbosa *collet. dist. 99.* verb. *Canonici associantur Episcopum*, & in *Bullario* sub eodem verbo.

Item quod Decano digniori de Capitulo in 45 choro existenti, & non Cantori, debeatur petere veniam Canonici de choro exire volentes, ne punquantur, Sacra Congreg. Rit. in *Cassanen. §. Martij* 1633. de qua Barbosa in *collet. dist. verb. Decan. 241. num. 5. & de Canon. cap. 6. mon. 8. in fine*, † idem ibi vbi cum Possibio de *manu. absentes. 45. num. 12.* ait quod maiori dignitati competit manutentio in præminentia, ipsum videbis *cap. 9. n. 12.* vbi de munere Cantoris, sed video in praxi, quod exeuntibus de choro, venia præstetur à Cantore, absente Decano, vel alio præminiori.

Sed quod Decanus, 46 dignitates, & Canonici teneantur, non ex vrbianitate, sed ex debito associare Episcopum, dum venit ad Ecclesiam cum Papa, ut celebret, Diuini assistat, & dum ab Ecclesia ad domum rediit, refert Sellius *dist. cap. 31. num. 70.* & cum eo Barbosa *dist. dist. 141. n. 6.* sic decretum ex Sacra Congregatione R. in *sum. 1609.* quod respectu Decani non video communiter in praxi receptum, idem Barbosa in *Bullario* verbo *Decanus*.

Et quod Decano Missam celebranti in diebus 48 solemnitibus, debeatur duo Canonici assistere, & ministrare pro Diacono, & Subdiacono, si mansionarij, quibus animarum cura incumbit in ipsius exercitio, eo tempore sint occupati, tradit Barbosa *supra*

De Ætate & qual. Ordin. Quæst. I. 349

- video prædicari; et si Vallisolei Decanus percipiat in omnibus duplicem portionem, veluti si haberet duos vnicos Canonicos. † Quæ etiam Sacra Congregatio ad alium secundum dubium sibi propositum, respondit, vt debeat gaudere duplicem distributionibus, sicut etiam amittere duplices, si non intersint, quando intersint debet pro utroque, † quæ etiam declarauit, vt si in litteris dispensationis super retentione dignitas, & Canonicatus simul addit clausula, *Quomodo Ecclesiam vnicuique non parum detrimentum, si hanc clausulam intare in erectione; quæ cum habuerit effectum, apparet iustitiam, quod Ecclesia non fassetur obsequi, alias deberet tolli ipsa dignitas expedita* tradit Barbosa de *Canon. cap. 18. num. 21. & 22.* de Decano fulgiantes. iuxta Sixtum IV. erectum.
- Ad secundam quæstionis partem dico quod Præpositus regulariter dicitur qui præfectus aliquis dignitate, quare Præpositus per se singulariter nomen beneficii Ecclesiastici facit quod assiduitatem, seu vi iura loquuntur, residentiam exigit, iuxta textum in *extra. part. 2. de Clericorum reuelationibus*, † & etiam, & licentiam legitimam, & ordinem, iuxta textum in *extra. de elec. 1. & de elec. 1. & de elec. 1. & de elec. 1. & de elec. 1.*
- Et licet in iure Canonico nullus reputatur Speculis titulus de officio Præpositi, eius tamen non raro fit mentio in responsis Romanorum Pontificum vt in *extra. de Saluator. 1. q. 3. de in cap. cum inter 25. & in extra. de Saluator. 2. de elec. 1.* Et propter dicuntur, qui in multis Germaniæ, Poloniæ, Flandriæ, & Angliæ Ecclesiis Cathedralibus, siue Collegiatis præcipue gerunt Dignitatem cum animarum cura, & iurisdictione, eo quod toti collegio Canonice præfunt.
- Et sic in Archidiaconorum locum in illis partibus videri successisse, vt tradit Petrus Gregorius in *praxi. & theoria beneficii. cum Dignitate ad 3. 38.* Valer. Reginaldus in *praxi. fore. p. 1. lib. 30. tract. 3. n. 48.* Redoanus in *tract. de summa ment. p. 1. c. 19. n. 7.* Moneta de *conseruator. c. 1. n. 91.* Tamburini. de *iure. Abbatis. tom. 1. dist. 25. q. 4. n. 5.* Michael Ferrus de *præcedent. Ecclesiæ. p. 1. n. 1.* Patianus de *probatur. lib. 2. c. 17. n. 39.* & n. 41. Sebastianus Cessat. de *Ecclesiis. hierarchia. p. 3. d. 12. §. 5.* Castaldus in *praxi. ceterum. lib. 1. sect. 8. c. 7. n. 6.* † vbi addit quod in illis partibus, in quibus talis reputetur Dignitas iuxta locorum consuetudinem, Præpositus debet obtinere locum honorarium in choro, & præcipue cum Diuina celebratur officia, Rota de *elect. 1. n. 8. & de elect. 366. n. 1.* apud Farinac. in *colle. rom. lib. 4. dist. 1.* vbi ait quod sedes Præpositi in illis partibus post Põõficalem, sit dignior.
- Itaque bene quæ dicta sunt de Decanis possunt applicari Præpositis Ecclesiæ, cum iam supra diximus Decanatum, & Præposituram esse eandem dignitatem, & idque eandem ætatem, vt iam dixi cõ Nabona, & alius ab eo relatis *anno 15. q. 18. d. 1.*
- Hinc aduertendum est, quod quando Præpositus fuerit prima dignitas in Cathedrali, seu Collegiata, vel Conuentuali Ecclesia, habueritque sub se Clerum, & Capellam, præsumatur de iure dignitas, Præpositura, alias secus, vt pluries fuisse resolutum refert Massibius in *praxi. habens concursus. v. 1. d. 1.* secundum Romanum impel. quia resolutiones refert ex eo Barbosa cap. 9. de *Dignit. & Can. num. 20.* videndus *in 1. 14.*

& de iure Ecclesiæ. *cap. 18. p. 1. num. fin. & d. n. 14.* † Vbi sub *num. 18.* vtrouique dicit in aliquibus Ecclesiis ex eadem consuetudine, vbi officium nullum gerunt Præpositi, Præposituras non esse dignitates, vt notat Aloysius Riccius in *praxi. rerum fore. Ecclesiæ. §. 1. n. 3. in 2. ed. & 1. n. 7.* † Vbi secus esse dicit, si toti Canonicorum collegio præfuerint. Ioannes Andreas in *c. 1. n. 3. de consuet. lib. 6.* Petrus Gregorius in *synagoga. 2. lib. 1. c. 19. n. 7.* † Sed quid de iure sit dignitas, tenet Rota de *elect. 483. p. 1. n. 7.* recentissimè, & Antonius Fabricius in *praxi. beneficii. 1. de beneficii. Dignit. n. 49.* per glossam, *ine. quomodo 9. de verb. signif.*

Aduerto secundò, quod Præpositus prima Dignitas, ad quem spectat Missas solemnes, & Diuina officia celebrare, si noluerit, vel fuerit impediens, non possit, hoc alij suo arbitrio commendare, aut delegare, quia succedit proximior dignitas, & alij succedunt, vt dicit declaratum à Sacra Congreg. Rit. 16. 18. *January 22. Barbosa Appol. de elect. 194. n. 3. & in Bullar. verb. Præpositus prima dignitas.* † qui etiam vtrouique in *principio dicit*, quod Præpositus habens vltimæ Mixæ ex privilegio; licet possit solemnem benedictionem populo dare inter Missarum solemnia, non possit inter indulgentias concedere, & publicare, ex Sacra Congreg. Rit. in *Præsent. 4. Martij 1606.* ab Aldano relatis in *comp. Can. ref. lib. 1. in 30. num. 16 & 17.* vbi in *principio dicit de elect. 194. & in dist. 8. vbi ex eodem Aldano num. 13.* † Dicit vt Præpositi Ecclesiarum Cathedralium in Germania soleant habere vltimæ Mixæ, & Baculi; & sic declaratum à sacra Congreg. Rituum in *1. Lubianen. 4. Aprilis 1610. & a. n. 4.* vtrouque refert familia privilegia aliquarum Ecclesiarum Italiæ, & Franciæ, vbi videbis de Præposito Præsent. oppidi Muz dule, & Ecclesiæ Colleg. oppidi Varesi Medulanæ Diocesis. Ecclesiæ Orcetinae, & Parochialis sancti Thomæ Conaldi Florent. Diocesis. item de Præposito Collegiæ sancti Antonii ciuitatis Placentiæ, & Ecclesiæ Aueniomen. de quibus declarationibus Sellius in *sestulo cap. 30. d. 1. 12.* Aldanus de *elect. 1. 20. n. 22. & 23.*

Aduerto terciò, quod præpositus iurisdictionalem tantum curam habens, comprehenditur in Bulla Pij V. de *residentia Parochorum* quæ incipit, *in primis*; & sic vt teneatur residere, iuxta quæ docent decisum Garcia de *beneficiis. p. 3. c. 2. n. 17.* in *10. declarat. Arimendaus in addition. leg. Nauarra lib. 2. tit. 2. §. 2. sub tit. sed an Parochi & bene resident in suis curatis n. 140.* Barbosa *§. 3. Trid. 1. de reform. n. 37.*

Ex his iam vides quod Præpositus secundum nomen proprietatem dicitur omnes aliorum præf. Qui, & qui alius præfuit iuxta textum in *dist. 8. quævis 9. in princ. de v. b. signif.* Indeque præfatus Castron dicitur fuisse qui preerat multis parochiis causa degentibus in poulens, de quibus in *l. 1. v. 1. de actus officii lib. 12. §. 1.* & Piz. positi Labaorum, vt in *1. 1. cod. de Præpositis & abbas. eodem lib. 1.* etiam enim Labaori signum illi d. nobilo, quod ante Imperatores ferebat, ut à tempore Constantini Imperatoris ex auro, & lapidibus pietiosis Crucis signo insigniebatur Valsez in *3. p. D. Thom. 9. 1. 1. n. 4.* Oroscio in *fuco emblemis mor. lib. 1. c. 9. folio 44. vers. 1.* Yzaquel ad Alex. lib. 4. *dec. num. 1. c. 1. p. 1. Cardinal. Baronius. 3. ann. 1. Ecclesiæ anno Christi 314. pag. 68.* Barbosa de *dignit. c. 9. n. 1. & de iure Ecclesiæ. 128. eodem n. 17.* quidequid legat Geratich in *Anchora in verbo Præpositum Labaorum.*

- 88 Vnde factum est, vt Præpositi nomen bene adaptatur ad præpositos Ecclesiarum quibus iam dixi nam vt refert Guid. Panciroli. in *thesauro variar.*
- 89 *testim. lib. 1. c. 85* † ad exemplum variorum Præpositorum, qui in Republica Romana vsuabatur, de quibus loquitur sigillatim, † dictum prædictum nomen in significatione eamdem adductum fuisse ad Præfectos clericorum alicuius Ecclesie, & qui quondam Prioratus curam super alios gerunt, vt probatur in *dilecto cap. quamuis*, vbi Barbofa de *verbo signif.* ff. c. in *cod. de officio præfecti* augustinis, ff. c. in *cod. de officio præfecti* orientis, & illi qui præfecti prætorio Africae, de officio præfecti, annonæ, & de aliis officialibus, qui præfecti possunt dici Reipublicæ id est Præpositi.
- 91 Ob hæc possumus adicere nonnulla de Præpositis regularibus, quo nomine in nonnullis religionibus eo nomine nuncupantur Abbates, Magistri, Generales, item Provinciales, ac Piores, siue Rectores, & similes. † Et Præpositum istorum officium consistit in multis secundum suarum regularum statuta & consuetudines, & specialiter de iure communi, in *Clem. Religiosi, de privileg.* eis præcipitur, vt ea, quæ à Religiosis seruanda, Canonis statuerunt, ipsi curent obseruari, præsertim circa ea, quæ Monachis prohibentur. † Et pro regulari disciplina seruanda, debent Capitula generalia de triennio in triennium congregare, iuxta textum in *cap. in singulis de regul. ar.* † qui debent in capitulo vulgari sermone regulam exponere, iuxta *clem. ne in agro, de statu Monachorum*, tradit Barbofa multa de omnibus congerenti de *iure Ecclesie*, p. 1. c. 45. m. 1. in *fin.* Itaque qui est primus inter clericos minores vocatur Præfectus, & Matris in Domo leuitarum, quæ vocatur *Profecta*, item vocatur Præfectus.
- 95 Pro complemento, aduertendum est, vt quemadmodum iam dixi, Præpositos in aliquibus Ecclesiis, item, & Præposituras non esse Dignitates, ita dico Præposituræ de se Dignitatem non esse, quia non habet nomen in dignitate à iure communi introductum, consequenterque appellari officium, vt patet ex *c. Audum. cl. 1. prope finem de elect.* Ioannes Andreas in *c. 1. de elect. dicto n. 3. lib. 6.* vbi Geminianus sub n. 8. Cardin. Tufch. com. 3. *concl. 419. litt. D. n. 20.* Patianus de *probat. lib. 2. n. 39.* vbi subdit hoc esse verissimum etiam si Præpositus federet ante omnes in choro; quia per hoc non conferretur habere dignitatem, nisi ex constitutione Ecclesie vel consuetudine loci aliud fuisset institutum, † quia præminentia sedendi est signum personarum, non dignitatis, vt bene consulit Aretinus, *conf. 23. n. 5. vers. Ihu breuiter præmissis.* † Vel nisi prima in Cathedrali, aut collegiata, seu conuentuali existeret, vel haberet sub se Clericis, & Cappellis, tradunt Maffoebius in *sua praxi habendi consensum prælatus 15. dubia.* Moneta de *conferuat. c. 5. n. 91.* Tamburinus de *iure Abbas. tom. 1. disp. 25. q. 4. n. 5.* Michael Festus de *precedent. Ecclesie q. 42. n. 1.* Barbofa de *canon. c. 4. n. 25.* Rota in *Veneranda Perpetua* 20. February 1617. corâ bonæ memoriæ Vbaldo sen.
- 99 Ad tertiam partem de Abbatibus quoad eorum electionem, dixi supra sub tit. de *elect. in Rub. q. 4. c. 5.* Et quoad ordines, & beneficia dico infra in *c. cum contraxerit hoc tit.* Nunc vero quoad ætatem, vt tales queant, & possint ordinari, creari, seu eligi, dico in præfenti per verba textus nostri, vbi ex cõ-

stitutione Concilij Pictauiensis eadem ætas in eis requiritur, quæ ad Præbyteratum nam cum, vt iam dixi in Rubrica, Præbyteratus desideret illam ætatem 25. inceptorum, & Abbates, Decanis, & Præpositi, qui Præbyteri non fuerint Præbyteros omnimodo fieri patet ex textu nostro, vt eadem ætas requiratur in Decanis, & Præpositis modo iam dicto in rola nostra questione: sequitur, vt & Abbates, eorumque Dignitas exposcant similem saltem ætatem ita in terminis docent García, de *benefic. tom. 2. p. 7. c. 4. n. 74.* Valquez *tradi. de benefic. c. 3. §. 2. n. 14.* Campanillus in *diuersis iuris canon. Rub. 7. c. 6. n. 111.* cum multis Barbofa de *iure Ecclesie*, *lib. 1. c. 17. n. 30.* Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 6. c. 5. in princ. vers. quædam queritur.* Tufchus *lit. 25. conclus. 5. n. 33.* & *conclus. 337. n. 3.* cum aliis multis Narbona *anno 25. q. 57. n. 1.* † vbi n. 5. comprobatur ex eo etiam quod in aliis Dignitatibus, quæ in Episcopatu, sufficiunt viginti & quinque anni, iuxta textum in *dilecto c. cum in consilio de electione, §. inferius dict. c. 12. Trid. sess. 24. de reform. vers. nono deinceps.*

Cum ergo Abbatis sit Dignitas inferior Episcopali, vt natus ostendit Barbofa *d. 4. 17. n. 2. c. 3.* sequitur vt prædicta Dignitas 25. annorum sufficiat, etiam ad Episcopatum, vt iam dixi supra in *d. Rub. c. de elect. desideret annorum 30. saltem.*

Sed obstat quod in Abbatibus Monialium requiratur ad minus anni triginta, per textum in *cap. in demumstribus 43. in princ. de elect. lib. 6.* ergo non minor in Abbatibus; eo quod pro gubernio magnus intellectus requiratur; vel saltem, vt existimauit Turrecremata in *cap. inuenit 20. q. 1. ætas auctorū viginti sex requiritur.* † Respondetur tamē cum textus noster loquens clarē de Abbatibus exposcat ætatem præfatam annorum viginti quinque inceptorum, vt voluit Barbofa, *vbi supra c. 17. n. 30.* cum multis Syluester *verbi. 21. n. 2.* & verbo *Abbas n. 1. ad finem*, sequatur exemplum Abbatiarum, *ex dilecto c. 43. de elect.* non comprehendere Abbates, scum turpe esset semine vocabulo masculinos comprehendere, *ex l. si uia sit scriptum 45. in principio ff. de leg. 1. cum aliis*, imò & idem videtur docere summus Pontifex ibi, & glossa, dum ait ex illa constitutione iura de virorum electionibus testantia non fuisse immutata: videbis Narbonam *dicto anno 25. q. 57. in fine c. sub anno 20.* nec est audiendus Turrecremata à nemine sequens. † Nec audieris si dicas cum Quintana deñas *lib. 1. Ecclesie*, *lib. 1. c. 6. n. 11.* Valquez & Barbofa, *vbi supra* in iure non inueniri ætatem assignatam pro Abbatibus, cum aliud, vt dictum est, patet ex textu nostro.

Notabis inquam dictum de prædicta ætate procedere non tantum in Abbatibus temporariis, hoc est secularibus, siue hæc iuxta commendam, vel alio modo conferantur, iuxta textum in *c. nemo deinceps de elect. lib. 6.* vt tradit Syluester *d. m. 13. verb. Abbas*, sed etiam in Abbatibus regularibus, cum genericè loquantur Doctores, dum aiunt in Abbatibus sufficere 25. annum non distinguentes inter regulares, & seculares: docent etiam à paritate rationis Campanillus, *d. c. 6. n. 101. vers. quod idem.* Barbofa *d. c. 17. n. 30.* Ojeda de *incompatib. benef. 1. p. c. 5. n. 6.* cum aliis Narbona *dicto anno 25. q. 57. sub n. 4. vers. quod non saltem.* † Et sic licet de Abbate Generali aliud loquatur, Ludouicus Musæda in *man. Pralat. tom. 2. q. 3. art. 1. conclus. 2.* tamen Tamburinus, de *iure Abbas & Pralat. tom. 5. disp. 5. q. 9. a principio*, in eo requirit, etiam solum ætatem viginti quinque annorum ait.

buli: ita in *vna Tufchanen. 19. Augufti 1619.* alia tradens de Priore Ecclefie Vimaacen. & aliis.
 124 † Et in *Bullario verb. Prior* ait, quod Prior collegiarum qui caput est Capituli, & dignitas vnica, cui folent à Sede Apoftolica caufae committi, præcedit Canonicis cathedralis, non collegialiter, fed vni fingulis incedentibus ex Sacra Congreg. Rit. in *Vuerbien. 10. Decemb. 1601.* Et quod Prior, vt dignior præcedit aliis beneficiatis, licet antiquioribus ea dicitur Sacra Rit. Congr. *Hifpal. 5. Iuly 1632.* Et quod Prior, feu Presbyter ratione ſolus, debet præcedere omnes alios Presbyteros, etiam Canonicos Ecclefie collegiatæ ea Sacra Congreg. Rit. in *fata Ferraten. Nucerina Dyacef. 12. Olob. 1609.* idem repetit in collect. *decifione ſub dicta decifione 600.*

125 Et de prædicta ætate teſtatur Narbona multis comprobans *dicit anno 12. quæſt. 19. num. 4.* vbi dicit Priorem conuentualem in nullo diſſerit à Priore ſæculari, qui caput obtinet in Ecclefia collegiali ex elem. *etſi principalis, de reſcript. exp. nifi eſſent circa finem de Prob.* in vtroque eandem poſulat ætatem annorum 25. quod intelligi ſi Prior Regularis, & collegiatæ ſine in dignitate, & cura conſtituti, alius de re Regularibus dices, vt ſupra. † Et de Prioribus Eccleſiarum Cathedralium curam non habentibus dices, vt ſupra dixi de Decano, & aliis dignitatibus Eccleſiarum Cathedralium ex dicto *cap. 12. Trid. ſeſſ. 24.*

127 Hic poſſet inquiri de ætate prærequiſita in Provincialibus, & Miniſtris Generalibus Religionum, de quibus alibi, & nunc breuiter dico, quod etſi non ſulliciaſſent ætatem annorum quinquaginta prærequiri; ego autem in hoc puncto dico cum Narbona alios referente, anno quinquageſimo quæſt. 3. ſufficere ætatem annorum 30. ſecundum diſtinctiones, quas adduxi ſupra de Episcoporum ætate in *Rub. ſub quæſt. 2.* in verſ. ad ſeruitatem. † Nec obſtant *Fr. Eman. Rodrig. tom. 3. q. regul. quæſt. 34. art. 2.* in verſ. vnde, allegans Platonem *lib. 6. de legib. Ariſtot. lib. 7. politior. cap. 16.* & Philoſtratum *lib. 1. de vita Apollon. cap. 9.* eziagenes in Magiſtratum ætatem quinquagenariam, Quia reſpondeo, prædictos ſolum dicere eam eſſe conuenientiſſimam, non præciſe neceſſariam, non enim illi habent maius gubernium, quàm Episcoporum, in quibus ſufficit de iure annorum ætas triginta.

QVÆSTIO II.

Imperatores, Reges, & Magiſtratus aliaque Dignitates ſæculares, an debeant habere certam, & determinatam ætatem, vt eligi valeant?

SVMMARIVM.

- 1 Imperatoris ætas, vt reſſo eligatur, eſt annorum 25. aliter ſi per ſucceſſionem, n. 9.
- 2 Erroneum Federici I Iſtum quia puer, & impotens, prohibitus fuit ab Alex. I V. ſub cenſura, ne Imperator eligeretur à Germanicis electoribus.
- 3 Rex eligi vt poſſit, debet eſſe in ætate annorum 25. aliter per ſucceſſionem, n. 9.

4 *Ætas annorum 25. ducitur perfectæ, minor ætas imperfectæ. Et qua in dubio intelligatur, num. 1.*

6 Carolus V. Hiſpania Rex communi ſuffragio electorum Germanie, ſui Imperator electus in 18. anno ſue ætatis.

7 Regimen Imperij aut Regni requirit maiorem prudentiam, quam deſideratur in ceteris Magiſtratibus

8 Cap. Episcopos 6. diſt. 77.

10 Dignitas quæ à Principe conferri ſolent, & adhuc exiſtens in viro ſine adminiſtratione, vt n. 14.

11 Decurionatum poterat habere infans.

12 Tribunatus Dignitatem quæſt habere infans.

13 Dignitas ſæcularis, qua habet adminiſtrationem, & iurisdictionem, requirit in eligendo ætatem 25. annorum, numero 18. & 19.

14 Dignitates ſæculares ſine adminiſtratione, vt Marchionum, Comitum, Ducum, & Regum, poſſunt minoribus ætate dari, ſucceſſione, aut iure ſanguinis tantum in bonorem in officiis, interim per tuorum, n. 17.

15 Infans ſuccedens in Dignitate, ſuccedat in naturalis, non in officiali.

17 Infans poſſet eſſe caput collegij ſine exercitio officij.

19 *Ætas olim ſufficiebat annorum 20. ad publicum munus, quod de iure aliter. Et quid in muneribus patrimonialibus, n. 21.*

20 Tabellarius, & notarius officium in qua ætate.

21 *Ætas annorum 25. requiritur ad conſilium præſtandum in proprio, ſine alieno negotio.*

23 Familiares Principum vulgò Los Priuados, debent eſſe ſenes.

24 Decurionum ciuitatum ætas qua olim hodie eſt 18. annorum.

25 Sportula, ſive honorarium ſolitum dari Decurioni ob incurrendum alterius non datur, ſi ætatem annorum 18. non habuerit. Et quid de ſedenſibus inter Decuriones, n. 31.

26 L. Lucius 21. §. fin. ad municipal. l. Cod. de munerib. & honor. lib. 10.

27 Impubes, etſi Decurio creari poſſit, non tamen opus Decurionatum exercere, ne ſuffragium ferre ante 25. annorum, etiamſi veniam ætatis, aut diſpenſationem impetrauerit, n. 18.

29 Pubes habilis diſpenſatur ad vocem præſtandam in curia, admiſſum ad ſuffragium ante 25. annorum.

30 Infantes, reddere habitum ad ſuffragium ferendum in Decurione non petiſſet, quia neque diſpenſari in iure naturali, etſi quæſt illud creare Decurionem ſine exercitio.

31 L. ſpurij 6. ff. ad municipalem, v. ſ. mil. notes.

32 Salarium dignitatum publico, à nemine letetur ante legitimam ætatem niſi Regio aſſenſu, & reſcripto.

Ad primam difficultatis partem, & ad alias, quæ placuit, vt hic tractareor; etſi extra metam videamur, dico Doctores plures latiffimè ſcripſiſſe, & ſic breuiter reſponderi ætatem perfectam, vt Imperator quis eligatur, eſſe illam

illam nempe quæ est annorum viginti quinque ex
l. i. de minor. l. minor. 31. ff. de em. l. cum de inde-
bit. ut. vel. fin. ante. et l. ff. de prob. tradit Narbona
anno 25. quæst. 66. num. 12. † Vbi n. 15. ex Maiolo
de irregularit. lib. 7. cap. 30. num. 4. dicente Pontifi-
cem Alex. IV. comminata sententia excommuni-
cationis Germanicis electoribus obtinisse, ne Cor-
radum Federici Secundi filium puerum in Regem
Romanorum eligenteret, quod esset inhabilis, inep-
tus, atque ob id ineligibilis ad tantum munus,
nempe qui Ecclesie defensor esset eligendus, non
puer.

Quod item de Regis electione debet esse:
 nam cum ad Regni moderationem opus sit opti-
 mo consilio, ut probatur ex illo Exodus cap. 18, &
 refert Aristot. lib. 5. Polit. sequitur ut debeat esse sic
 eligendus in Regem ætatis annorum 25. Narbona
supra. num. 4. vbi num. sequens, confirmat pluri-
bus rationibus. † Est enim prædicta ætas per-
fecta, ut colligitur ex textu in l. 2. cod. de iur. et
facti iur. et in l. 1. tit. 1. cod. in quibus causis in
integ. res. non est necessaria, quibus minor viginti
quinque annorum ætas imperfecta vocatur. Ob
idque evenit, ut qui tam expleverit, dicatur esse
ætatis perfectæ, ut docent Storta Oddus de res. et
quæst. 2. art. 3. num. 39. Narbona plura congerens
quæst. anno 2. quæst. 1. num. 10. † Vbi etiam ait in
dubio intelligi ætatem perfectam naturaliter, non
beneficio Principis, sicut fisione inducitur ex Go-
thofredo in l. 4. cod. de hu. qui videntur etatis im-
peraverunt & ait etiam procedere in feminis per
textum in cap. videlicet 2. vel. si Virgines 27. quæ-
stione 1.

Et licet inuicissimus noster Rex Carolus V.
 vix ætatem agens 18. communi suffragio, ad cul-
 men Imperialis dignitatis fuerit euectus, ut refert
 idem Narbona dict. 9. 66. num. 18. non ideo à præ-
 dicta sententia recedendum est, cum reuera ista
 ætas adhuc sit sub curatore, vel debeat esse; eo
 quod homines ante vigesimum quintum ætatis
 annum non dicantur iudicii pleni, † præcipue si
 consideremus ad Regni, Imperique regimen re-
 quiri maiorem prudentiam, scientiam & sollicitu-
 dinem, quam in cæteris Magistratibus Republi-
 cæ, in quibus etiam ad minus desideratur prædi-
 cta ætas, ut statim dico; & sic Antislben. apud
 Plutarchum de professione minorum inquit: *Ned-*
um sapientia præstare cum parvis, quo antecedit
imperio, sed etiam religio, et pietas, & Symma-
cus in cap. viliimus, scribit, Nisi præstetis scientia,
et sanctitate, qui est honor præstantior, conducit
textus in Lihones 7. in princ. ff. de Decurionib. et
coram filio, & Rubi. cod. de possib. ad mun. nomi-
nand. tit. 10. & apud non l. 17. tit. 3. lib. 7. recipit. &
tradit nonnulla Carleval. de inde. lib. 2. diff. 1. in 19.
videbes Alphonsum de Narbona in 3. p. recipit.
lib. 7. tit. 1. 1. 2. 3. 4. 5. num. 2. Paulum Zachias Medi-
co legali lib. 2. tit. 1. 9. 1. & 6.

Prædictæ tamen resolutioni videtur obitare
 Agabentis Concilij determinatio, quæ refertur in
 cap. Episcopus 6. dist. 77. vbi Parsbyter, & Episcopus
 ante annos triginta; id est antequam ad perfecti viri
 ætatem perveniant, à nullo Metropolitano ordi-
 nentur: item D. Ioan. Christofom. in Evangel.
 Marci homin. postrem. ibi ait: *Quod hominibus per-*
fecta ætas est annorum triginta, & Theophylactus
in Evangel. Luca cap. 3. ait annorum triginta, inquit,
perfectissima est, & illa homo, vel probus, vel
improbis cognoscitur: congruit alia videnda Nar-
bonensis de Offic. & Statu Eccles. Tom. I.

bona dict. anno 25. quæst. 1. sub num. 21. quibus om-
 nibus responderet ibi significati perfectissimam
 ætatem, qualis hodie in Episcopis eligendis requi-
 ritur iuxta quæ iam adduxi sub nostra Rubr. g. 2.
 sed non excludi perfectam ætatem esse assigna-
 tam annorum viginti quinque: quare cum alia
 maior ætas non exposcitur, seu assignatur iure
 statuto, vel constitutione, habilis est ea, quæ accedit
 ad prædictos annos 25. ut bene considerabis ex
 iam dictis tunc quæst. 1. & ut videris hanc partem
 questionis tractes, leges Castaldum in tract. de Im-
 peratore quæst. 73. à num. 14. Tyraquel. de primog.
 pag. 468. num. 166. & de nobilit. folio 695. Caldas
 Pereira in l. si curatorem, verb. hunc curatorem n. 45.
 & 46. Barbofam in locum Privilegii. 11. §. fin. num. 119.
 ff. de iudic. Gutierrez de intel. cap. 18. p. 1. per te-
 tum, Narbona dict. anno 25. quæst. 66. † qui sub
 num. 3. ait prædicta fallere in Rege, seu Imperato-
 re iure sanguinis succedente: nam etiam natu-
 minimi succedunt.

Ad secundam questionis partem de aliis di-
 gnitatibus secularibus, dico quod et si infans, &
 in vtero existentis possit dignitas à Principe con-
 setri, iuxta decisionem textus in l. Lucius 21. §. Im-
 peratores ff. ad municip. & l. omnia cod. de muneric.
 & honorib. non enim in l. 10. † quibus infans
 Ducatum habere posse legitur, licet hono-
 rem, vel dignitatem esse fateatur consilius, in l.
 de Decurionum §. ff. de vacatione munier. & sic do-
 cent Gratianus discip. forens. tom. 1. cap. 75. n. 15.
 Storta de res. 1. p. quæst. 2. art. 7. Lucian. de fiducia-
 ria intel. 2. p. cap. 6. num. 15. Anton. Faber in in-
 script. Papin. tit. 4. princ. 3. illat. 7. † Et quod
 Tribunus posset ab impubere obtineri, infan-
 tique coronari, ut ex multis refert D. Didacus
 de Narbona anno 25. quæst. 64. à num. 1. † Tamen
 verius est ut si dignitas habeat administrationem,
 vel munus iudicandi, aut aliud munus: tunc non
 minor annorum viginti quinque debeat eligi
 ut probat textus in l. submoda 45. cod. de Decurion.
 lib. 10. oportet ad maiores dignitates eligi potiores
 & digniores, dum ait: *Ne tales fortè nominentur,*
qui functionibus publicis implere non possunt, docent
in terminis Panortit. in cap. præterea num. 5. hoc
tit. Duræus et. de re iudic. in methodica ipsius ex-
plicatione, c. 1. in fine, dicentes minores annorum
25. ad honores municipales nequaquam admitti
debere, & in qua ætate debeant eligi Magistratus,
Tribuni, & alij.

Nec obstat dictum in principio, & quod sequi-
 tur, scilicet ad temporalem dignitatem cum admi-
 nistratione requiri annos quatuordecim. Restaturus
 de Imperatore quæst. 73. n. 24. multis comprobans
 Narbona supra num. 5. quia respondeo verum esse
 dignitates seculares si deferantur iure successionis,
 vel sanguinis, ut Imperatorie, Regalis, ut iam dixi,
 Ducatus, Marchionatus, Comitatus, seu Baronie
 succedere posse natum recenset, infantemque, &
 conceptum ante natiuitatem, ut sententia Storta
 Faber, & alij supra, dummodo tantum constituatur
 in honore, non in administratione, vel tantum
 dignitas consistat in honore. † Etenim infans
 tunc si administrationem dignitas habet, succe-
 det in naturali dignitate, non in officiali. † Et
 Petet de Lara tract. de vita homin. cap. 16. num. 11.
 dicit infantem posse esse caput Collegij, sed non
 posse officium exercere, † interim per tutores, &
 casarores Regi, vique ad pubertatem, compro-
 bat multis Narbona supra n. 6. quo pacto venit
 iocelli

intelligens testatur, dum exigit in officio dignitatis cum administratione annuum quatuordecim, et tamen si officium haberet iudicandi munus, seu aliud simile, ad quod sit opus pleno iudicio; tunc reuera, ut iam dixi, etas annuorum 25. requiritur.

19 Vnde est lege antiqua, quam refert Alex. *di. ruzo special. lib. 4. cap. 6. post principium*, cautum fuisse ne cui ante vigesimum annum daretur publici muneris administratio, de iure verius est, ut requiratur etas annuorum 25. per textum in l. ad *Rempubicam ff. de munerib. & honor. & in l. 2. ff. de vacatione tutor. l. 1. & l. 2. cod. qui etas, vel professio. lib. 10. & l. 2. in v. lib. 9. recapit. Donellus in *concord. lib. 17. c. 23. vers. de muneris viginti, & quinquaginta annis*, Caldas Petreia in l. si *extratorem verbis hanc contrarium, non. 47. vers. hinc etiam, cod. de in integr. restit. vbi generaliter loquitur de quibuscumque muneribus Reipublice administrationi*
20 spectantibus, et de Tabellionis officio Nicolaus de Passeribus in *consuetudine legum*, cum multis Narbona *disto anno 25. quest. 67. & quest. 69.*
21 vbi de Notario, & Tabellione, et qui *disto g. 67. item fin. admonet* predictam etatem requiri in muneribus, quae civilia, aut personalia sunt; non vero in Patrimonialibus, ad quibus, ut nulla excusatio est *l. munerum 23. ff. Patrimonialium ff. de munerib. nec etas, cum quiescentibus admittantur, & compellantur ad Patrimonialium numerum functionem, siue senes sint, ut annis 70. siue adulescentes, & anno 25. minores ut ex l. neque 5. l. etiam munerem 7. cod. de muner. Patrimon. lib. 10. d. l. ad Rempubicam.**

Cum ergo homines frequentet post annuam 25. et 30. consilio polleant, ut patet ex dictis *supra quest. 1. multisque* comprobet Narbona anno 25. *g. 1. 6. 1. & non. 4. dicit* munita personalia, quae ad sui expeditionem consilium requirunt, non debeant dari minoribus; sequitur ut ad constitutum praestandum, siue in proprio, siue in alieno negotio requiratur etas annuorum 25. ut colligitur ex adductis ad Narbona *disto quest. 75. legendus.*
23 Vbi *sub num. 3. dicit* familiares Principum, vulgo *las Prinados*, debere esse senes, comprobans ex verbis Caroli Schibani in *Polin. (brist. lib. 1. cap. 16. etis* verba refertur: *Deligantur autem, quos grandior etas, rerumque experientia decuit, quibus Regis negotia, robora, opes, & hostilis potentia eroga, qui consilio, & auctoritate valeant quibusque in ardore, animo, & industria, in secundis moderatio, ad persuadendum aduersus, & in corruptione autem omnia petunt.* Ob idque isti palam est, ut minores viginti quinque annis, non debeant eligi; imò maiores etate illa salubius erit ob maximam peritiam, & experientiam, qua debent polleere.

24 Vnde iam videbim eandem etatem annuorum 25. desiderari in iure in Decurionibus ciuitatum creandis, ut vocent possint dare in suo Capitulo, nisi ante illam etatem ex causa, aut consuetudine, solum sit eos creati Decuriones vulgo *Regidores*; eo quod ciuitates, & ipsarum bona regant ex dictis *ad Rempubicam ff. de munerib. & honor. l. non tantum l. prius 6. ff. de Decurion. l. si Pater* cod. quando pronotare non est necesse l. 2. cod. qui et aduersus quos, Curia Pisana *lib. 1. cap. 12. num. 4.* vbi notat Azeuedus Aotonius Gomez. *rem. 3. de dictis cap. 1. monere 55. versicul. Decurion*, multis adductis Narbona anno 25. *quest. 68. De iurata-*

men nostro Regio per textum in l. 16. *in. 3. lib. 7. resp. abrogata antiqua lege 17. eiusdem tituli*, qua non nisi vigesimum excedenti, id concedebatur desideratur etas annuorum decem, & octo. et Et alia adducens Narbona num. 7. air *Decurioni* hac etate minori honorarium, siue sponsum vulgo *propura*, quae a nouo Decurione pro interitu alius curialibus soluitur, non debet; quia tale stipendium datur illis, qui receptioni in Curia adiuuor.

Nec turbatur resolutio praedicta ex l. Lucio *1. 1. 3. ff. ad municip. l. 1. cod. de muner. & honor. lib. 10* quibus infans Decurionatus manere fungi potest. et Quia respondetur ut licet impubes qualiscumque quae creat Decurio interitum dum vigesimum quintum annum suae etatis excedit; tamen sit idem, ac si Decurio creatus non fuerit, cum nullum Decurionis opus expedire quae, cum ante praedictum tempus iussurum fene non valeat, ut docent nobis Badilla ex *Politeia Priore. lib. 3. cap. 8. in v. 1. cum* alius Narbona *supra sub num. 3. & ex Badilla in dist. 1. ad Rempubicam ff. de municip. Auendianus de execut. dist. cap. 19. non. 16. Petrus Gregor. no. de el. dist. cap. 3. num. 1. et quod de-*
23 clarant Curia Pisana *supra num. 5. Azeuedus, Petreia in dist. 1. si curatorem verbis hanc contrarium num. 43.* procedere etiam si talis minor Decurio a Principe, aut etas veniam, aut dispensationem ad Decurionatum obtinendum, vel Curiam ingredientiam, fuerit adeptus.

Limitatur verò vbi in dispensatione habilis quoque minor iam pubes redderetur ad vocem, & suffragium in Curia praestandum, cum Principe noua lege, aut privilegio, possit inuenire leges civiles exigentes annos 25. ut de facto iam vidimus ante Regio. et Et sic vbi naturalis ratio repugnaret, non posset Principis habilem reddere infatorem, & iudicio adhuc non expetenti ad praestandum suffragium; quia esset dispensare, & habilitate contra ius naturale; etiam in illa etate ex certa scientia quae infantem, & pupillum Decurionem crearet siue ex iocundo argum. textus in l. vbi glossa verbis *indulgetur, cod. de hinc, qui vniuersi atque*, cum aliis, quia patitur naturale defectu intellectus; tamen Rodericus Suarez *alleg. 12. d. n. 6. Caldas supra num. 24. & 42. vers. qui ex certa scientia*, sententia videntur ut cum ex certa scientia Principis creat Decurionem, infantem, & pupillum, tamen etiam dispenfet, ut vocem praestet in Capitulo.

Nec vltimò obstat textus in *l. prius 6. ff. ad municip. in vers. muneris vbi cauetur ut minores 25. annis, Decuriones facti, quae sunt sportulas iam dictas acciperent suffragium adhuc non praestent.* Quia responderetur textum illum procedere, quoties etiam tales suffragium non praestent in Curia; tamen inter ceteros Decuriones sedent, quod sufficit ut diuisionem, quae inter praesentes sunt participes, sint, cum non tam suffragii causa, quam assistentiae habeantur: sic Guidus Pancirolius de *Magistratibus muneris. cap. 1. num. 3. per textum in l. sponsum 5. ff. de dotal. inter* Narbona *supra n. 8. & facit verba dicta leg. sponsum ibi: Minores 25. annorum Decuriones facti, sportulas Decurionum accipiunt; sed interim suffragium inter ceteros ferre non possunt*; quae reuera de Decurione, qui habet sedere in Capitulo cum aliis loquuntur.

Vnde existimo idem dicendum circa salarium designatum

De Ætate & qualitate Ordin. Quæst. I. 355

designatum è publico, cum ante legitimam ætatem nemo possit illud lucrari, nisi Regio assensu, & receptio interueniente, quod intelligitur etiam de illis salariis, quæ solent Decurionibus à Concilio ex ipsius patrimonio prestari, quoties eius causa abfuit, & iter faciant. Narbona *supra dict.* quæst. 68. num. fin. Bobadilla *dict. lib. 3. cap. 8. n. 11.* ibi; para a dispor en el Camilo sin valor y para deuenir salario hasta menor edad con licencia y facultad Real: sic cum Suarez, & Avenadillo, ubi *supra*, alia dico, in cap. 3. hoc tit. de atate requisita in Præbendis, & Beneficiis & in cap. 2. hoc tit.

quibus infra in tit. de officio Archidiaconi, de officio Archipresbyteri, de officio Primicerii, de officio Sacristæ, & Censuarii.

QVÆSTIO I.

Cur minori regimen Ecclesiæ concedi nequeat, cum aliqua Beneficia etiam concedantur minoribus annis quatuordecim? Et an atas annorum quatuordecim sufficiat ad personatum sine cura. Et qua atas in beneficiis simplicibus, & inferioribus. Qua in collegiatis. Quid de Portionariis, & dimidiis, etiam in Cathedralibus. Et qua atas ad obtinendam pensionem. Et parauit nomen, in qua atate concipiuntur?

Ad Text. in Cap. Ex ratione. II. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. Minori Ecclesiæ non conceditur, nisi dispensatus.
2. Ecclesiæ minori concessa, interim non per laicos, sed Ecclesiasticos est gubernanda.

Tertius iste quatenus prohibet, vt minori, nisi dispensatus, non concedatur Ecclesiæ, extornatur ex dictis *supra* in Rubrica & in cap. 1. & ex his, quæ dico, in cap. indecorum 3. † Et quatenus ait, quod sic Ecclesiæ concessa minori, non per laicos, sed per clericos, regi debeat, donec perueniat ad ætatem legitimam: adiunges quæ dico, infra de officio Vicarij, & infra lib. 3. tit. 6. de clericis agerantur, vel debilitato, ministrante; præcipue in cap. 3. cum aliis. Item & quæ dixi de incapacitate laicorum respectu rei Ecclesiasticæ; latè, in cap. 1. 3. 4. & aliis multis de iudiciis; & in toto tit. de foro comp. & sub dicto cap. 3. de iudiciis §. fin. Item & in cap. 9. & 10. de consuet. & applicabis quæ latè scripsi infra in cap. 7. de præscriptionibus, circa inhabilitatem laicorum ad præscribendum decimas. Et in prædictis locis videbis quæstiones, quæ facere videntur in fauorem laicorum, sed expendantur modis ibi scriptis. Aliqua etiam dixi sub Rub. & tit. de electione.

Ad Text. in Cap. Indecorum III. hoc titulo.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1. Regimen Ecclesiæ minori annis 14. non conceditur, si habes administrationem, vt quæst. 2. num. 1.

Tertius iste generalem præstat decisionem, nempe, vt minori annorum quatuordecim, non debeat committi regimen Ecclesiæ: quare oportet primum erit vltima dicta *supra* in Rubrica, & in cap. 1. agere hic de atate requisita in Canonicis, Beneficiis ad Personatum, seu Præbendam, seu Beneficia Ecclesiarum habentibus, seu habituris, Præter Dignitates, & officia peculiariter Ecclesiarum Cathedralium, seu Collegiarum, de

S V M M A R I V M.

1. Beneficia simplicia ante Trid. Concil. poterant concedi Tonsuratis à septennio, hodie non nisi in decimo quarto anno constituta, numero 1.
2. Nemo ad Dignitates, & Personatum sine cura potest ascendere, nisi constitutus in ætate 12.
3. Personatus quando intelligitur de minoribus beneficiis, tunc poterit conferri habenti annos 14.
4. Etas ad beneficia sine Rectoria, etsi de iure videretur requisita annorum 14. verum est vt sufficiat, & annis septem, n. 6.
5. Cardinales virtute indulgenti, non poterant minoribus septennio beneficia conferre.
6. Tonsura antiquitus non poterat dari, nisi habenti beneficium, hodie aliter, n. 9. & 10.
7. Tonsuratus usque ad decimum quartum annum, neque beneficiari, n. 12. 13. 14. & 17. nisi dispenses Papa, n. 16.
8. Præbenda Regalium vacantes possunt à Rege septennio conferri.
9. Simplicia beneficia reputantur præbendæ, commendæ, Prioratus ornamentales, vel Abbatiæ.
10. Beneficia inter patronatus reputantur simplicia.
11. Beneficij appellatione, venit etiam quod est iuris patronatus.
12. Capellania non collativa, & annuaria minoribus 14. annorum valent dari.
13. Pontifex solus dispensat vt minori annorum 14. conferatur beneficium simplex, nec Episcopus id potest, n. 17.
14. Etas annorum 14. sufficit impleri ante institutionem, etsi tempore præsentationis non.
15. Capellania seu beneficij fundator, potest præcipere, vt datur minori annis 24. solus, vt num. 19.
16. Capellania, seu beneficij collatio facta minori annorum 14. est nulla, etiam si atas deficiat per vnum diem, n. 20.
17. Anni 14. ad optinenda beneficia simplicia, sufficientes autem.

- 22 *Etat in Ecclesia Collegiata ad Canonici,*
& *portiones est 14. annorum, ut num. 23.*
etiam si collegiata habeat annuorum curam
num. 24.
- 24 *Canonici sine Portionarij Ecclesia collegiata ha-*
bentes curam annuorum debent esse in etate
annorum 25.
- 25 *Ordinandi sunt infra annum, qui in collegiatis*
regimentibus sacerdotum, admittuntur
Canonici, & Portionarij.
- 26 *Distributiones quotidianas recipiunt residentes*
in collegiatis annis, qui debent ordi-
nari.
- 27 *Etat annorum 14. ad obtinendas Canonicias,*
& *portiones in collegiatis, cum debent esse*
completus.
- 28 *Episcopus nequit diffensare, in in collegiatis*
minor annorum quatuordecim obtineat
Canonicias, & Portiones.
- 29 *Canonici admittuntur in Cathedralibus sine or-*
dine, non minor annis 22. etiam si sui super-
numerarii, n. 30. ubi quid de tempore re-
ceptionis.
- 30 *Annus septem non sufficiunt, etiam de iure ad*
obtinentes Canonicias in Cathedralibus,
unum 32.
- 31 *Etat 14. annorum de iure solum prerequisite*
ad obtinendas Canonicias in Cathedrali-
bus.
- 32 *Cap. ex eo de electione lib. 6.*
- 33 *Canonici si Diaconales sint, Subdiaconales,*
& *Praepositi, requirunt ad eorum ob-*
tainmentem aetatem annexam praedictis ordi-
nibus.
- 34 *Canonici in Cathedralibus obtineri queat ab ha-*
bente aetatem ordinis requisitam, licet habeat
annexam Parochialem.
- 35 *Etat annorum 22. ad Canonicias in Cathed-*
ralibus praedictis requiritur, nisi cum mi-
nore Pontificis diffenses, ut solet in dubiis
tantum annis.
- 36 *Etat qualis requiritur ad obtinendam pen-*
sionem sub distinctione, n. 38.
- 37 *Pensio Ecclesiastica beneficio comparatur: non*
sic temporaria.
- 38 *Pensio reservata clerico infanti absque dispen-*
satione, est nulla.
- 39 *Infans propter procuratorem constituere ad con-*
sentendum pensioni, nisi de consensu Or-
dinarj.
- 40 *Ad pensionem etat, sufficit attila.*
- 41 *Parvuli aliquando vocantur annorum minores*
25. & constantes in vtero: item & variantes,
& *loqui incipientes.*
- 42 *Parvuli proprii dicuntur usque ad puberta-*
tem.
- 43 *Parvulus usurpatur pro populo cuiusque*
etatis.
- 44 *L. 2. cod. de fundis patrimonialibus.*
- 45 *Minor, & parvulus in quo differant.*

AD primam quaestionis partem videtur respondendum contra decisionem textus nostri; eo quod beneficia simplicia de iure maioribus septennio, & ante decimum quartum annum poterant conferri, cum vt late supra dixi in Rub. & in illa etate constituti possint etiam prima Tonsura ordinari; imo & ante annum decimum quatuor alios recipere ordines minores, cum sint doli capaces, cap. pueri de delictis puerorum; ergo doli

beneficiari iuxta textum in cap. de his 18. dist. cap. in singulis, cap. quicumque 77. dist. ubi Doctores, vt suadet ex nonnullis, quae refero, infra, hae quaestione, cum ago de etate requisita ad beneficia simplicia, & minora. Et sic breviter respondeo quod etsi iam hodie ex Trid. in cap. nullus 6. sess. 23. etas anni decimi quarti saltem incipit requiratur ad beneficia praedicta: tamen de iure poterant beneficia simplicia, quae nullam administrationem, seu regimen, habeant, dari pueris a septennio prima Tonsura ordinatis ex dictis iuribus, siquae decisiones illas non contraveniant decisioni textus nostri, in qua agitur de personatu, beneficiis, seu Ecclesiis regimen habentibus non concedendis minoribus annorum quatuordecim, vt docent certius Doctores infra referendi in vers. ad tertiam.

Ad secundam quaestionis partem respondeo ex dictis supra cap. 1. sub quaest. 1. ubi expendens textum nostrum dicta dignitates, & personatus in Ecclesiis non posse conferri, nisi habentibus annos viginti duos ex Trident. sess. 4. cap. 12. de reform. ubi decernitur, vt nemini ad dignitates, & personatus sine cura annuorum possit ascendere, nisi in ea etate constitutus, sin autem cum cura solum qui habet annos viginti quinque. Et itaque pro vero intellectu, vt repetitionem effugiam leges adductas in dist. 1. sub dist. quaest. 1. a vers. quare, & vers. nec obstat, ubi expendi textum nostrum, cuius litterarum dum loquitur de personatu, si haec vox intelligatur tantum de beneficiis minoribus, exlimo constitutis in annis quatuordecim posse conferri, vt statim dico in vers. ad tertiam.

Ad tertiam quaestionis partem, etiam inter Doctores de iure communi esset dissidium, cum aliqui existimarent semper fuisse requisitam aetatem annorum quatuordecim ex textu nostro c. 2. hoc rit. cap. super inordinata 34. de prob. & aliis iuribus, vt defendant Azoarius tom. 2. moral. lib. 6. cap. 5. vers. septimo querat, Flaminij Parisius, & de resignat. beneficior. lib. 3. quaest. 7. mon. 7. dum inquit maiorem quatuordecim annis beneficium acceptare posse. Tamen verius est per glossam in dist. 6. c. 2. hoc rit. in vers. Ecclesia ibi: beneficia etiam simplicia, iure antiquo tantum requiri ad beneficia simplicia, & minora aetatem annorum septem, saltem quando non sonant in nomen Reclorae nec Concilij maturitatem requirunt, vt multis adductis probat ibi Barbosa num. 4. & decidunt ex multis decisionibus Garcia, de beneficiis part. 7. cap. 4. §. mon. 4. Gutierrez canon. cap. 18. lib. 2. n. 5. & 40. Berotus hanc, vt magis communem amplectitur, cens. §. num. 3. & 24. tom. 1. Catalanus 1. p. decis. 29. n. 5. Ojeda de incomparabilib. benefic. 1. p. cap. 24. n. 23. Gonzalez in regul. 8. Canecl. glossa §. n. 94. seu 49.

Et taliter de iure praedicta opinio procedebat, quod Cardinales vigore indulti minoribus septennio, non poterant beneficia conferre: sic Anastasius Germonius, de indultu Cardinalium §. quibusvis num. 2. & sic praedictam sententiam docuit Faustinac. decis. 194. tom. 2. mon. 2. Puteus decis. 339. num. 3. p. 1. & decis. 46. p. 2. ubi ampliat etiam quoad acquirendam possessionem, vt defendunt Miles in suis repetitiis, verbo minor 14. annis, maior tamen infans, Quincellus Mandosius de aetatibus cap. 4. num. 2. Maceratus varior. resolut. lib. 1. resolut. 4. n. 9. & resolut. 12. casu 51. Riccias in praxi decis. 187. num. 184. Lessius de iustis & iuribus lib. 3. cap. 34. dubio 20. num. 109. Mo-

De Aetate & qual. Ordin. Quæst. I. 357

l. c. de commutatione vltimar. volum. cap. 10. num. 121. Filiucius de statu clericor. tract. 41. cap. 5. etiam 27.

8 Et forte nostram de iure opinionem fuit sequutus Ioannes Selua, *tractatus de iur. v. 6. part. num. 16* dum ex Baldo, & Felino nimis audacter, docuit non esse obediendum Pontifici scienti benedictum infanti conferenti. Et suaderet nostra opinio, quia antiquitus prima tonsura, quæ septenni conferebatur, non poterat dari nisi beneficiarius habenti ex textu in cap. *monasterium*, cap. *Sanctorum* 99. dist. 4. cum secunda Apostolum 16. de proband. & docet expresse glossa in cap. 2. *ultimus titulus*, Nauarres conf. 4. num. 1. de temporib. ordin. Quintana duenda *Ecclesiast. lib. 3. m. 4. & 17.* Suarez de consil. 31. sect. 1. num. 33. Garcia de benef. 2. c. 5. num. 9. Filiucius dist. num. 17. Rodericus à Cusina in dist. c. *nomine* num. 3. ¶ Vbi hodie ex consuetudine secus observari probat testimonio superiorum, nec non Flamin. Paulij de resignatione de benef. lib. 2. quest. 6. num. 4. Salzedus ad Bernardum Diaz in praxi c. 18. n. 5.

10 Sed iam hodie nouo Trid. decreto in dist. cap. nullum 6. §. 23. de reform. statutum est, vt nullus prima tonsura initiatus, aut etiam in minoribus ordinibus constitutus, ante decimum quartum annum possit beneficium obtinere: sic ibi Barbosa cum multis ab eo relatis, & in cap. 2. *hanc titulu* num. 2. Garcia de beneficiis dist. cap. 4. part. 7. num. 8. Campanillus in diuers. iur. canon. Rub. 7. cap. 6. num. 1. Riccius in collect. de consil. p. 4. collect. 860. Lessius de Iustitia lib. 2. cap. 34. dubio 20. num. 109. Zuallos in practica quest. 123. num. 3. Gregorius Lopez in l. 3. verbo *ex parte* a. 11. 16. part. 1. Gonzalez in dista regula 8. Cancel. num. 95. ¶ Petrus Gregor. lib. 17. Synagm. in in cap. 3. num. 12. dum inquit quod est quatuordecim annis natus, tantum Præbende Metropolitanarum Ecclesiarum conferantur, tamen iure Regaliorum vacante Ecclesia à Rege septenni possunt dari, Ioannes Gutierrez *canonice. quest. lib. 1. c. 16. num. 33.* D. Didacus de Nubona *anno 14. q. 54. sub num. 5. & 6.*

12 Et procedit prædicta Tridentini decisio non solum in beneficiis liberis, vt voluit Rota Romana in maiuscula decis. 482. Macerata dist. resol. 4. n. 9. Notarius quest. forens. p. 1. quest. 71. num. 5. vt sunt beneficia simplicia sine cura, Præbendæ, Commenda, Prioratus Conuentuales, vel Abbatis, quia huiusmodi habentur pro simplicibus, vt docet Moneta de consuetudin. cap. 5. num. 19. & de distribut. 2. part. 1. quest. 19. num. 15. & de commut. vltim. dist. cap. 10. num. 111. Sanchez in summa l. 4. cap. 35. num. 10. Valquez de beneficiis cap. 3. §. 2. dubio 3. n. 20. Viuanus in praxi iuris patron. lib. 1. c. 7. num. 191. Diana resol. moral. part. 3. ar. 6. misent. resol. 64. Barbosa in pastoral. part. 2. alleg. 60. num. 7. ¶ Sed etiam in beneficiis iuris patronatus, electionis, aut alterius cuiuscumque prouisionis, veluti sibi conuolatus, melius sentit idem Macerata. dista resol. 112. casu 51. vbi na se vidisse obseruati, & impetrari dispensationes pro obtinendis eiusmodi beneficiis testatur Riccius dist. decisio 48. num. 186. vbi etiam de communi praxi asseruit Castileanus loco allegato num. 1. Viuanus in praxi iuris patron. lib. 1. cap. 1. num. 191. & alij relati à Barbosa dista alleg. 60. n. 78. & Diana.

14 Et est ratio quia dictum Tridentini decretum loquitur generaliter de beneficio, cuius appellatione venit etiam beneficium de iure patronatus, vt re-

soluit Antonius Faber de consil. 17. coll. de Episcop. & Clericis, & Extra. lib. 2. obseruat. 123. Re obuius in praxi beneficiis, vel. faculare beneficium num. 15. Nicolaus Delphin. in tract. iuris patronatus lib. 1. num. 26. Gonzalez dist. quest. 5. num. 32. quod verum est, ¶ et si contrarium probabile diceret Garcia de benef. dist. p. 7. c. 4. num. 10. & alij, quos tradit Diana dist. resol. 64. tract. 6. Adversus in 5. aduocans, & alij relati à Nabona dist. quest. 54. sub num. 9. vbi cum Barbosa in collect. Bularij, verb. *atque*, vel. quatuordecim annorum, post Concilium, & in collect. ad Trid. dist. c. 6. §. 23. num. 3. docet veram esse doctrinam Garcia in capellanis non collatiuis, & annuatiis, quæ fundari solent maxime in Hispania iuxta quæ longè scribit Lara de annuatiis & capellanis part. 1. c. 2. abque superioribus, ordinari Ecclesiasticis licentia, & autoritate, quod si sunt collatiui, quia tunc dicuntur tetra beneficia Ecclesiastica, erant danda constituis in annis quatuordecim.

Verum præfata Sancti Concilij determinatio non prohibuit quin ex dispensatione Summi Pontificis possit minor annis quatuordecim habere prædicta beneficia, vt docent Flaminus de resignatione lib. 3. quest. 7. num. 66. Azor. inf. moral. p. 3. lib. 6. c. 5. quest. 8. vel. quærit aliqui, Garcia vbi supra num. 8. Filiucius num. 27. vbi postquam isti duo dixerint, & Barbosa ad dist. cap. 6. Trid. lien. 8. Diana dist. resol. 64. in fine, Alzedus de præclementia Episcoporum c. 9. num. 33. ¶ Episcopum dispensare non posse, vt minores ætate quatuordecim beneficium simplex obtinere possint: tamen hoc soli Pontifici licere, vt subscribit Barbosa dista alleg. 60. num. 76. vbi etiam ex Farinacio, & Campanillo supra, tenet sufficere, quod ante institutionem beneficii dicta ætas sit impleta, licet tempore presentationis non fuerit, & tenet idem Barbosa disto c. 2. hoc titulo, num. 6. Et applicabis nonnulla supra in Rub. sub quest. 1. vbi egi de questione, an possit Pontifex solo verbo *Sacerdos* errare, & Sacra Congregatio Episcoporum, quam referunt relati à Barbosa in collect. de consil. 64. verb. *beneficium simplex*, num. 2. idem in Bular. eodem verbo, & numero, dixit vt beneficium simplex queat obtineri ante annum decimum quantum inceptum etiam ex indulgentia Episcoporum.

Et iterum limitatur determinatio Concilij quod tunc, vel quando in fundacione beneficii, seu Capellanie statutum sit, vt illud, vel illam minor annorum quatuordecim possit adipisci, quia vt ait Riccius decis. 188. lex fundacionis adiecta debet aduicem obseruari: argum. textus in l. *attestatore* 109. ff. de condit. & demonstrat. Crescent. decis. de iure Patron. Natur. consil. de clericis non resident. & hanc limitationem docent Barbosa in dist. cap. 2. hoc tit. num. 7. cum Gonzalez dista alleg. 5. num. 9. Riccio collect. 860. vel. mone lancia, Campanillo dist. cap. 6. num. 2. in fine, & Rota apud Farinacium decis. 194. p. 2. recent. tom. 1. idem Riccius latus collect. 187. num. 187. vbi allegat Sa in apertissimo Confessor. verb. *beneficium*, num. 30. Filiucius supra dist. c. 5. dist. num. 27. Garcia dist. cap. 4. part. 7. numero 10. & alij relati à Barbosa dist. allegato 60. numero 77. & sic declarasti Cardinales, refert Rota diuers. decisio 482. part. 1.

Ex quibus notandum est, quod si in fundacione non sit expresse, vt beneficia illa queant conferri minoribus annorum quatuordecim tunc si ante illam ætatem consecutus, collatio sit nullius

ualibus momenti ipso iure etiam in foro interiori, vt reſoluit Nicolaus Garcia diſto. cap. 4. num. 82. et 83. ex Flaminio i Vega, & Azorico contra Ioſannem Quinſenium in reſpoſ. ſtatim in cap. de multa de proband. num. 66. & eſt verum, vt probat Narbona diſto. anno 14. quaſt. 54. num. 22. & Leſſius ubi ſupra num. 109. licet Nouarius diſta quaſt. 7. t. num. 4. ubi ſic conſtatium defendere, ¶ imò, addit Garcia ſupra num. 14. id procedere, etſi ad pendendum etatem modicum tempus deficiat, vt puta vnus diei, vel horæ, ſiquidem in hiſ, quæ certo numero ſine à iure præſcripta, non licet arbitrarî ſecundum Sanchez de matrim. lib. 1. diſp. 16. num. 4. ubi quoque obſtat nonnulla adducta de Rub. quaſt. 1. in verſ. ad ſecundum, quatenus ibi agi de quaſtione, et detur parua materia in ætate ad ordinem.

11 Vnde poſſet dubitare, anquid anni quatuordecim, qui hodie ex Trid. diſt. cap. 5. ſeſſ. 23. de reſer. exiguntur ad obtinenda beneficia ſimplicia, & inferiora debeant eſſe completi? vel ſufficientes artiçiti? Ad quod dubium reſpondebis, vt ſufficientes artiçiti, vt nullo probat idem Barboſa, ibi, & in diſt. cap. 5. hoc ſi ſub num. 7. Narbona diſte anno 14. quaſt. 54. num. 7. reſoluentes ſic declaratum eſſe à ſacris Cardinal. Congreg. Concilij ſub iſtebis ſequentibus: Hoc caput non prohibet, quin ille, qui ſatis decimum quartum annum ſua ætate attingit, licet nondum expleatur, poſſit beneficiis ſimplicibus obiri, Diana p. 3. diſto. artiçiti. miſer. diſt. reſ. 64. in fine, Zuſſallus in prati. q. 523. n. 4. & q. 593. n. 18. Valſeius alleg. 8. Riccian collect. 860. verſ. limita ſecunde. Leſſius diſto lib. 2. de iuriſ. c. 14. dub. 10. num. 109. Henríquez in ſumma lib. 10. cap. 19. ſ. 2. Gonzalez diſta gloſſa 3. in princip. n. 94. Armentar. in additum. ad leges Manarra lib. 1. tit. 20. de ætate num. 5. Galecius in Margaria caſuum conſcientia, verbo. beneficium 4. Tufchius tom. 5. lit. E. emeſel. 338. num. 8. & faciunt nonnulla que adduxi ſupra ſub cap. 1. quaſt. 1. et Rub. ſub diſta quaſt. 1. in fine. Et idem Barboſa in diſt. de reſ. verbo. beneficium ſimplex, & in poſturali diſta alleg. 60. p. 3. num. 76. cum aliis ſic tenet adducit ſacram. Congreg. Episcopos. & regular. in Adria. 12. Nouemb. 1604.

12 Ad quartam quaſtionem partem que ætas in Collegiatis Eccleſiis requiritur de iure ad obtinendos Canonicatus, & portiones integras, vel dimidias? igitur Alzedus de præſentibus Episcopis cap. 9. num. 34. ex Riccio; & Barboſa, exiſtimat poſſe Episcopum conferre Dignitatem, aut Canonicatum Eccleſie collegiatae habentibus decimum ſepdecimum annum. Alij inquam diſertunt ſufficientiſſimam eſſe ſeptenni ætatem i argum. textus in cap. ex de reſt. lib. 5. ut ſentiſſet Abbas in cap. præterea num. 5. et 6. hoc tit. Rota decy. 1. ordina. sic. Mandol. regul. 1. 8. Cancellaria quaſt. 1. n. 3. Ludouicus Gomelius traſt. de gratiis & ſpæſialitatibus num. 86. & reſeruat Aſor. inſig. moral. p. 2. lib. 6. cap. 5. quaſt. 6. Rodericus à Cunha in cap. nullus 1. diſt. 60. num. 1. Gonzalez in reg. 8. Cancell. gloſſa 1. n. 94. dicentes ſic de iure procedere.

13 Verum in hoc puncto exiſtimo ſemper etiam de iure antiquo, ſicut, & hodie de iure nouiori per Trid. ex diſt. cap. 5. ſeſſ. 23. de reſeruat. ad Canonicatus, & portiones integras, aut dimidias Eccleſie collegiatae ſufficere annos quatuordecim, quia ex noſtro textu, & ſimili modo incluſiſſantur in Canonicibus, & portionibus cuiuſcunque Eccleſie collegiatae, etiam inſignis, &

præclare, tenent Mandofius conf. 20. Zerola in prati. verbo Canonica §. 9. Henríquez lib. 10. de Sacram. Ordinis cap. 18 §. 1. Cuchus de Reſcriptis Eccliaſiaſt. cap. 24. num. 5. verſ. 2. & num. 6. verſ. 1. Garcia de beneficiis p. 7. diſt. cap. num. 9. videndi Barboſa diſta alleg. 60. num. 7. cum multis Narbona anno 14. quaſt. 55. ſub num. 2. qui numero 7. ait nihil à Tridentina ſynodo fuſſe immutatum, addens Barboſa ſupra Concilium id reſoluiſſe in terminis iuris communis: & ſic videtur declaratum à Sacra Concil. Congreg. ſub verbis ſequentibus: Conſtatium nihil immutat ſuper ætate promouendorum ad Canonicatus collegiatarum Eccleſiarum: & pluribus aliis declarationibus probat Garcia ſupra diſt. cap. 4. p. 7. num. 37. Filiucius de ſtatu Clerici. et. 41. cap. 1. num. 28. ad Calceum.

Imò Gonzalez in diſt. regul. 8. in princip. num. 9. quem reſert Perez de Lutz in compendio vira humani cap. 29. num. 14. dicit procedere etiam ſi ipſa collegiata habeat animarum curam, quia taſis cura non pertinet ad ſingulos Canonicos, ſed ad totum Capitulum; quia tunc debent eſſe annorum viginti quinque, vt probat Barboſa diſt. allegatus 60. num. 71. & faciunt que adduxi de ætate ad Decanos, & dignitates in Cathedralibus, & collegiatis, ſupra 10. cap. 1. ſub quaſt. 1. vel ſi dictis Canonicis, aut portionibus ſtatuo, vel conſuetudine, ſit aliquis ordo ſacer annexus, ¶ nam tunc qui adæpti ſunt, in ætate eſſe debeant, vt infra annum poſſint ad huiſmodi requiſitum ordinem promoueri, et ſententiæ Tridentini Concilij ſeſſ. 23. a. 4. quam amplectuntur Maſſetta de diſtribut. p. 2. quaſt. 19. num. 9. Narbona diſt. quaſt. 55. ſub numero 3. in fine, ¶ qui num. 17. aduerſus Zerolam, in prati. verbo Canonica, aſſeruat integras quocunquas diſtributiones prædictos Canonicos, & Portionarios recipere, dum aſſiſtunt in choro; etſi in ætate ante ſuſcepum ordinem Subdiaconatus nequeant vocem in Capitulo dare ex diſt. cap. 4. Trid. ſeſſ. 23. tradit Narbona a diſt. q. 55. n. 3. & 9.

Dubitabis an ætas prædicta debeat eſſe impleta, vel ſufficiat artiçiti, & ex iam adductis ſub verſ. ad tertiam, verbo vnde, poteris dicere ſufficientes annum decimum quartum ætatem ex doctrina Garcia de benef. diſt. p. 7. cap. 4. num. 39. ſed Rota teſte Riccio collect. decy. 1444 verſ. tertio, dicit quod annus incepsus de ætate Canonici non habetur pro completo, ¶ qui etiam collecti. 860. et 1271. dicit vt nequeat Episcopos diſpenſare, quia Episcopos conſtitutio non tollit Pontificis conſtitutionem circa prædictam ætatem: Videbis apud Barboſam in collect. decy. 90. & in Bullaria, verbo Canonici Cathedralis, & Collegiata Eccleſia, & in verb. Portio, & Portionarij.

Ad quintam quaſtionis partem quid etiam de Portionariis, & dimidiis etiam in Cathedralibus Eccleſiis, & in dem de Canonicis, & in dem de vtiſſimum de Canonicis præſentibus Aloyſij Riccio in prati. rerum quod. reſol. 120. n. 2. vt nulla adhuc diſtinctione de ture nouiſſimo Concilij diſt. ſeſſ. 23. cap. 6. maior quatuordecimo anno Canonicatum in Eccleſia Cathedrali poſſet obtinere, qui reuera deceptus fuit cum ex Trid. ſeſſ. 24. de reſeruat. & ibi Barboſa, & ex adductis ſupra. in cap. 1. ſub q. 1. maiorem ætatem requirit, ſcilicet ætatem 12. ¶ qui idem de Canonicis cap. 23. n. 9. et ſequens. ait procedere etiam in Canonicis ſupponendum, qm in aliquibus Eccleſiis ex prioribus legibus

legio Apostolico participant de distributionibus quotidianis, & nullam habent Præbendam, sed ad primo vacatam, iuxta eorum provisionem admittuntur; quia vt Sancta Congregatio in *una Venæfren. sub die 13. Martij 1603.* resoluit licet tẽpore receptionis, dicti Canonici possint admitti in anno decimo quarto; adveniente tamen tempore Præbendæ, debent esse in ætate integra, scilicet quæ necessaria est ad ordinem sacrum annexum ipsi Præbendæ. Et si nullum ordinem annexum habet, debet esse in ætate annorum 22. multis adductis probat Narbon. *ann. 22. q. 2. v. n. 3. vbi num. 6.* ait cum Moneta de *conferuat. cap. 5. num. 158. ad eadem.* & clarius *num. 159.* id accipiendum esse in illis Ecclesiis cathedralibus, vbi Tridentina Synodus sit recepta.

31 Vnde dubium est qualiter ante Concil. Trid. prædicta de iure procederet, in quo duersæ loquuntur interpretēs: nam quidam auctoritate Bonifacij in *dict. cap. ex eo 32. de elect. lib. 6.* & glossa, ibi, *verban sua, & in cap. statum, verbo Canonici, de rescriptis lib. 6.* tenent septem in annis constitutum potuisse Canonici in Cathedralibus obtinere, Francus in *dict. cap. si eo,* Guillelmus Maynerius in *l. 2. v. ceterum impuberis num. 9. & 12. si de regul. iur. Berolius conf. 5. num. 3. & 24. item 1. Mandosius in *regul. 18. Cancell. quæst. 1. de ætate iur. et. cap. 4. num. 14.* Ojeda, Flaminus, Patissus, & alij relati à García de *benef. dict. cap. 4. p. 7. n. 16.* Moneta de *conferuat. cap. 5. num. 158.* & clarius *num. 159.* dicens sufficere septem annos in partibus vbi Trident. Concil. receptum non est ad obtinendum Canonici in Cathedralibus; & Riccius in *praxi rerum quatuor. ref. 120. num. 1. ex Rota in antiquis hoc siml. decis. 1.* sic resolutum restat.*

32 Sed existimo verius esse de iure per textum nostrum, & alios prærequiri decimum quantum annum completum, vt quis posset ad Canoniciatũ in Cathedrali promoueri ex eo, quod eiusmodi Canonici solent Episcopos suos consilio, prudentia, & opera iuvare. Deinde quia eadem ipsæ ætas *regul. 18. Cancell. exigitur,* quam huius conformem appellat Quintilianus Mandosius *ibidem quæst. 2. num. 1.* & in terminis docent Abbas in *cap. super inordinata num. 4. de præbendis,* ante eum Archidiaconus in *cap. si eo tempore de rescriptis in 6. & in dict. cap. ex eo, Contrarius de beneficiis p. 3. cap. 3. num. 2.* Mandosius latissime, vbi *supr.* & secundum hanc sententiam censuit Rota *decis. 324.* incipit *opposita, in manu,* Stapilleus de *litteris gratia, sel. 36. num. 19.* Gomeſius de *gratia thest. n. 86. pag. 303.* Quintanadesius *Eccles. lib. 1. num. 11.* Rebattus in *praxi cap. de dispens. super defectu ætatis num. 2.* & plurimi, quos recenset García *dict. cap. 4. num. 17.*

33 Nec obstant fundamenta contrariæ sententiæ exigentis annum septimum *ex dict. cap. ex eo de elect. lib. 6.* quia in eius specie minorem cum dispensatione Canoniciatum fuisse adeptum credendum esse, docent Doctores relati, & Narbona *dict. ante 22. quæst. 2. sub num. 2.* & hoc maxime per decisionem textus nostri: vbi ita scribitur: *Mandamus quatenus nemini intra annum quatuordecimum Conſtituere personarum cuiuslibet Ecclesiæ succedere præsumatur.* † Sed quantum ætas ad Diaconatum, Subdiaconatum, & Presbyteratum sit necessaria † dixi iam *supr. in Rub.* quam eandem exigant Canonici secundum institutionem, seu erectionem eorum; et si nulla assign-

netur hodie, vel iam dicti, semper requiretur ætas annorum viginti duo, García cum multis *dict. c. 4. num. 22.* Lessius, & alij relati à Fillucio de *statu Clerici. rr. 4. cap. 5. num. 28.* à Cunha in *dict. cap. num. 78. dist.* qui alios recenset, & Narbona *dict. quæst. 2. num. 3. & 5.* Barbosa de *iure Ecclesiæ. cap. 21. num. 5.* idem in *Pastor. dist. alleg. 60.* cum infinitis *num. 70. & 71.* vbi de Canoniciatibus in collegiatis.

Notandum verò est prædictam resolutionem 35 taliter procedere, vt licet Canonici in cathedralibus, habeat annexam Parochialem Ecclesiam, nihilominus possit ab eo obtineri, qui ætatem solummodo ad ordinem Canoniciatum inlunctam suscipiendum expleuerit licet vigesimum quintum annum, qui regulariter ad Parochialem desideratur, non expleuit; quia vt declaratur declaratione Eminentiss. Cardinali hoc in casu attendendus est ordo quem requirit ipsa dignitas, vel Canoniciatus ex sua natura non auct ætas, quam requireret Parochialis dicto Canoniciatum, adiuncta, vt pluribus comprobatur Riccius in *praxi, decis. 735. à num. 2.* & Narbona *supr. dist. quæst. 2. ante 22. num. 4.* vbi ait iuxta sententiam hanc intelligi debere Anafium Gormonium, dum inquit de *inductis Cardinal. 5. quibusvis num. 3.* Canoniciatum Parochialem annexam habentem ante vigesimum quintum annum inceptum obtineri non posse: & confirmatur etiam adductis de Canonici in collegiata habente Parochialem. Sed in terminis nostris Gratian. *de septe. forensium cap. 591. à num. 5.* ait annos prædictos sufficere ingressos, nec requiri completos, refert Barbosa *dist. alleg. 60. sub num. 70. ex cap. fin. †* Et addit Narbona *dist. quæst. 2. à num. 9.* adeo 36 dictam ætatem 22 annorum requiri, vt sine Apostolica dispensatione minores ætate ad Canoniciatum in Cathedralibus non admittantur, nec solere Papam dispensare, nisi cum habentibus annos duos minus; & hoc ad adeptionem possessionis; non vt habeat dispensatus suffragium in Capitulo aut Iudex delegatus fieri possint alia tradit ex Moneta, & aliis in *rr. de distribut. 2. p. dist. quæst. 19. num. 23.* Maiolo, Rebuffo, & ex *decis. Rotæ* apud Seraphinum *rr. 38.*

Ad sextam questionis partem de ætate ad ob- 37 tinendam pensionem multi dixerunt sufficere ætatem annorum septem, vt refert Narbona *ante 14. num. 3. & 7.* & sic de iure videtur amplecti à Gratiano *diffus. forens. c. 387. num. 17.* cum non sit pensio beneficium Ecclesiasticum. Et confirmatur, quia vt dixit Gigas de *pensionib. qn. 15. ad finem,* Selua de *benef. 3. p. q. 1. num. 27.* Patissus de *resign. beneficior. lib. 8. cap. 2.* minoris septennij, nisi præcedente dispensatione, pensionem refecturi non possent; quæ pluries declaratum fuisse, multis relatis refert García de *benef. 1. p. cap. 5. num. 127.* Sed quia secundum quæ latè dico infra in *Rub. & ru.* vt Ecclesiastica beneficia sine diminutione conferantur, vbi plura de pensionibus, quæ dicuntur Ecclesiasticæ, quæ verò temporales.

Ideo nunc existimo dicendum sententiam regularam posse obtineri in temporalibus absque dubio, non æquè quoties aliqua pensio Ecclesiastica alicui assignatur; eo quod hæc præstetur beneficij loco, cum beneficio equiparetur, iuxta textum in *cap. quomodo de præb. lib. 6.* Ceterum *decis. 14. de sent. & re ind.* Riccius in *praxi var. resolut. 441.* cum dependet ex fructibus beneficij, & Redoanus de *spoliis Cler. 4. ex bis num. 6.* Flores, *var. c. 21. numer. 199.* García cum multis *dict. c. 5. n. 19. & 21.* cum

- cum aliis multis Narbona anno 14. à n. s. sic colligentes ex mente Concilij Tridentini. *dist. 6. sess. 23. de reform.* non enim pœtio hæc possideri potest absque ordine Clericali. Redoamus *supra à num. 6. Garcia cap. 2. num. 10. Zeuallos de regim. per viam vulg. p. 2. quæst. 62. num. 12. & multis fundamentis sic tenet Narbona, ubi supra. Garcia dist. p. 1. cap. 5. num. 119. Nauarvus consil. 11. num. 2. de tempor. ordin.*
- 39 Paritius de resign. benef. lib. 6. quæst. 2. num. 33. † Censuitque Rota apud Paulum Emiliun 2. p. decisis a pensionem referatam Clerico infanti, absque dispensatione, esse nullam propter subreptionem, ut docet Borellus in *summa d. c. 5. tit. 3. num. 66.* † Et curius acc. 11. p. 3. decrevit infantem, nisi de consensu Ordinarii, non posse ad consentiendum pensioni, Procuratorem constituere. Videbis Stephanum Gaicium 100. 3. ap. 293. n. 17. Barbolam in *pallores dicta allegatione 60. numero 79.*
- 41 Et quod hæc ætas sufficiat attenta, sicut supra dixi in beneficiis simplicibus, & inf. c. ousibus, satis suadet, ut docet Gratianus *de c. 32. 1. hon. Vall. tom. 1. alleg. 8. Riccius collat. de c. 5. o. ver. l. m. i. 2. Zeuallos in praet. quæst. 123. num. 4. C. quæst. 93. num. 8. Lessius de Inst. dist. lib. 2. cap. 34. dubio 10. num. 109. Hentiquez in *summa lib. 10. af. 10. 5. 2. & alij communiter.**
- 42 Ad vltimam questionis partem de ætate minoritatis, facili in proposito ex dictis respondebimus. Igitur etsi parvuli vocentur secundum aliquos minores annorum 25. argum. textus in *l. 2. cod. de fund. parim. aialibus lib. 11. ut docet Lara in compendio vicia bonis. c. 22. num. 2. Petrus Broleus in Thesoro iuris, verbo Parvuli, cuius generalitate, & alij potuerunt dicere, parvulos propriè dici, adhuc in vtero gestantes, iuxta illud Genes. c. 25. vers. 22. loquens de Rebecca, ibi: *Sed collidit ab utero vterus parvuli, vel sæpius denotat adhuc lactantes, & ex alijs scripturæ locis patet 1. Reg. cap. 15. vers. 3. dum Dominus loquens de Amalec periculose sic loquitur: Non parietis ei, & non concupiscitis ex rebus ipsius aliquid, sed interficite à vtro. vsque ad mulierem, & parvulum, atque lactantem, & ex alio Hierem. cap. 44. vers. 7. item frequenter sumi pro vaguentibus, ut Exodus vers. 6. ibi: Et allatum aperitis, cervenquean ea parvula vagientem: de comptoban videtur ex verbis textus in cap. parvuli 74. ibi: Parvuli alio profectus baptizantur, quia adhuc loqui, vel credere nesciunt, ut innuit textus in cap. parvuli 138. cap. cum pro 77. de coofter. dist. 4. ibi: Quia respondere non possunt. Item pro iam loquentibus, ut denotat Apostolus. 1. ad Corin. 13. vers. 11. ibi: Cum essem parvulus loquebar, ut parvulus, & Hirenon. c. 4. vers. 4. ibi: Parvuli petierunt patrem: Accursius enim in *Isa. c. 40. s. 1. eodem verbo cod. de infant. exposui, defendit parvulum esse maiorem anni decimi-quarti.***
- 43 Sed tueretur hanc dubiam questionem, satis decifam videre possumus ab Alex. III. hic io textu nostro, ibi: *Nolentes itaque sustinere, ut parvulus Ecclesia nomen commutaret, mandamus, quatenus iuxta annum decimum quartum constituat, personam cuiuslibet Ecclesia coaccedere prafumati: quibus euidenter apparet parvuli significationem, comprehendere omnes ætates hominis, vsque ad pubertatem. † Et sic dixit textus in l. 1. §. itaque cod. de tutor. & curat. siliij, parvulum pro pupillo cuiuscunque ætatis vsuipari ad discernim. adulti, ut optime docent Albericus in *distionario**

verb. parvuli, & Narbona anno 14. quæst. 2. sub a. 3. & facit textus in *l. 1. tutoris cod. de administr. tutor.* † Quare non obstant Accursius *supra.* & dictum 45 ex *dist. 12. cod. de fund. parim.* cum ibi Constantinus parvulos pro quibuscunque minoribus constituit, † ita erit differentia inter minorem ætate, & parvulum in ætate; quia iste sic dicitur vsque ad annum decimum quartum, minor vero ab infanti ætate, vsque ad annos viginti quinque ut omnes autumant; imò Albericus *supra.* a verbo parvulus in glossa, existimavit feminas parvulas dici, vsque ad annum duodecimum.

QVÆSTIO II.

Personatus nomen, an differat à Dignitate, & Officio? Et in qua ætate Canonici in Cathedralibus debeant eligi? Et an ad receptionem Canonici Doctoralis, Magistratus, seu Scripturary, exigatur alia determinata ætas, quam requiritur in ceteris Ordinariis Cathedralium Canonici. Et quare ætas annorum quadraginta exigatur in eligendo Canonico Penitentiario?

SVMMARIVM.

- 1 Personatus nomen videtur esse genericum benedicturum. Quod propriè, n. 2.
- 2 Personatus in Ecclesia est quadam præteritatus post existentes in Dignitate, qui est sine officio, & iurisdictione, n. 3.
- 3 Personatus quandoque est nomen competentis Dignitatis, n. 4. nonnunquam officio simplici.
- 4 Personatus habet originem ab Angelis, qui vocantur personæ cet, quos curas, vel Rectores Parochialium vocamus.
- 5 Personatus dicitur ob honorificentiam, in qua ponuntur personæ.
- 6 Dignitas in Ecclesia Cathedrali & Collegiata, sunt Archiepiscopatus, & alij, numero 9. & 12.
- 7 Archiepiscopatus qualiter dicitur Dignitas in Cathedrali, vel Collegiata.
- 8 Dignitas probatur talis ex expressione facta in collationibus, Apostolica aut ordinaria potestate factis, & ex declaratione facta per Capitulum, & ex alijs.
- 9 Dignitas dicitur, ubi est iurisdiclio, & infundendi ante alios.
- 10 Dignitates in Ecclesia Cathedrali introducta sunt annualla ex consuetudine. Et quæ sunt.
- 11 Canonici large modo vocatur Dignitas in Cathedrali.
- 12 Etiam ad Dignitates Ecclesiarum, si habeant animarum curam, est annorum 25. annualla.
- 13 Etiam annorum 25. ad Dignitatem principalem in Ecclesia collegiata, si principaliter vnta sit in Parochia.
- 14 Dignitates, & Personatus in Cathedralibus, & collegiatis, quam ætatem requirunt?
- 15 Dignitas, officium, & Personatus in Ecclesia distinguuntur & qualiter, n. 16.

- 8 Dignitas ideo dicitur quia habet administracionem, & iurisdictionem in foro exteriori.
- 9 Officium simplex cum perpetua totum administracione, quandoque consuetudine vocatur Dignitas.
- 10 Officium simplex est diversum in Ecclesia à Dignitate, & Personatu, & non est Dignitas, etsi habeat aliquam administracionem. Et in quibus exemplificatur, num. 21. & 22.
- 11 Sacristia est officium in Ecclesia.
- 12 Syndicus, Advocatus, Procuratores, Castellus, Aeronimus, & Vice-Dominus, sunt officia onera in Ecclesia sine honore.
- 13 Custos, punitarius in Choro, sunt officia Ecclesiæ.
- 14 Officium, cui est annexa Dignitas dicitur habere Dignitatem, & continetur sub nomine illius, quando cum eo concurrunt Dignitatis fora.
- 15 Officium largo modo dicitur habere, qui habet aliquid onus, vel curam seu administracionem, aut custodiam.
- 16 Primicerium, plebanus, Decanus, Prioratus, Cantoria, elysacaria, officia sunt in Ecclesia.
- 17 Vicarius Episcopi, non propere dicitur habere Dignitatem.
- 18 Dignitas Ecclesiæ nulli conferatur, nisi constitutus in arato recipiendi ordines ad eam requisitus.
- 19 Episcopus de iure potest dispensare, ut quis possit obtinere Dignitatem, & Personatum sine Cura in anno 22.
- 20 Professio fidei intra duos menses à die adepta possessionis Canoniciatus, vel Dignitatus, debet fieri in manibus Capituli, & Vicarii.
- 21 Transitus Canoniciatus vulgi de officio pertinet per consensum ad Capitulum, & Episcopum.
- 22 Dilectus, & Magistratus Canonici; etiam Lectoralis, & Penitentiarius officium quale sit in Cathedralibus, numero 33. & 34.
- 23 Penitentiarius Canoniciatus, olim Roma providebatur, hodie per consensum, cumque differentia à cæteris Magistratibus, num. 35.
- 24 Aetas ad Canoniciatus Dilectales, & Magistralis, est ea, qua requiritur ad cæteros Canoniciatus in Cathedralibus.
- 25 Penitentiarius Canoniciatus aiat, est assignata per Trident. annorum 40. Et quæ sit, cum ad Episcopatum sufficiant anni 30. & ad Patriarchatum 25. n. 18. & 39.
- 26 Anni 40. de iure requiruntur completi ad obtinendam penitentiariam. Et quid soleant Ecclesiæ in edicto manifestare. Et de casu Ecclesiæ Tolosana.

¶ Vt ergo textus noster de Personatu loquatur, scire oportet quale nomen sit beneficij, vel an sit nomen genericum complectens sub se nomina beneficiorum, aut officiorum distincta; & quod Personatus sit nomen generis videri probari ex textu nostro; quia dum loquitur, ut regnum Ecclesiasticum non detur minori *Fermosus de Officiis & Sacris Ecclesiæ. Tom. I.*

bus annorum quatuordecim, pergit in versicul. *Mandatum, quantum nemini intra annum decimum quatuordecimum personatum cuiuslibet Ecclesiæ concedere presumatur*; quæ verba genericam prohibitionem continent, ut patet ex adductis supra tota quæstione 1. ubi nec beneficia simplicia, minora, pensiones, portiones, aut Canoniciatus in Collegiali Ecclesia, siue Cathedrali dari, illa ætate minoribus non præstat. Ergo.

Sed utcumque sit, dico, Personatum in Ecclesia esse prerogativam quandam post existentem in Dignitate, sicuti habet locum honorabiliorum in Choro, & primum locum in Processionibus, & Capitulis, & huiusmodi sunt supra cæteros sui ordinis, eiusdem Collegij, vel Capituli, sed minus quam illi, qui sunt in Dignitate constituti. ¶ Est tamen sine officio, vel iurisdictione. ¶ Esti quandoque sit etiam nomen competens Dignitati, & nonnunquam officio simplicis, videbis Archidiaconum in cap. 1. numero 2. de consuetudine, lib. 6. Ioan. Andream numero 2. Gemin. numero 8. Monerem de consuetudine, cap. 5. numero 81. multis adductis Barbosam de iure Ecclesiæ, lib. 1. cap. 21. numero 25. ¶ Et Patianum de probat. lib. 2. cap. 27. sub numero 23. & 26. ubi cum Ioanne Andea in cap. de multa de probat. sub numero 13. versic. hinc autem decet, & cum Ancharano in elementina 1. in principio de probat. dicentem Personatum habuisse originem ab Angelis, qui vocant personas eos, quos nos Curatores, vel Rectores Parochialium vocamus, quos clarum est in nulla Dignitate esse constitutos ex sententia prædictorum. ¶ Et Barbosa numero 17. supra in fine, ait, dici secundum alios personatum ob honorificentiam, in qua ponantur personæ, quæ illud beneficium habent.

Vnde cum de iure Dignitas in Ecclesia sonet illa, quam habent Archidiaconus, & Archiepiscopus, de quibus suis locis infra, Patianus supra dicto cap. 27. numero 66. & 48. Tuschus in præf. tom. 1. littera A, conclusionem 85. numero 3. Monera de consuetudine dist. cap. 5. numero 88. & 89. quod intelligit cum aliis Barbosa de Archidiacono, & Archiepiscopo, etiam Collegiata. ¶ Imò etiam de Archiepiscopo, si Collegium habeat Continentium, vel duas Capellas, vel saltem prerogativam in Cathedrali, aut preminentiam in Collegiata, aliis locis, Federicus de Senis cons. 80. numero 2. & cons. 86. numero 1. Tuschus dicta conclusionem 85. numero 6. & 12. Francus in cap. 1. de clericis, vel Monachi lib. 6. numero 4. Baldus cons. 1. in fine, lib. 1. Castrensis cons. 66. numero 4. lib. 1. ¶ Et idem Barbosa videndus dist. cap. 11. de iure Ecclesiæ, numero 6. addit cum multis à numero 12. alia esse in Ecclesiis Dignitatum nomina secundum consuetudinem locorum institutorum, iuxta textum in cap. cum olim 6. de consuetudine, lib. 6. Patianus dist. cap. 17. numero 19. & 18. refert decimum Dignitatem probari esse talem ex eius expressione facta in collationibus Apostolica, aut ordinaria auctoritate factis, & ex declaratione facta per Capitulum, & ex pluribus aliis, & functionibus Capitularibus, & ex communi reputatione in Ecclesia pro tali.

Quare Boërius optimè deest. 126. num. 12. 11
Franciscus Aretinus cons. 13. numero 1. Casualiter
deest 649. numero 7. dixerunt quod Dignitas dicitur
h b
tus,

sum, ubi est iurisdicção; imò & Barboſa eum roun-
re a numero 11. *dist. cap. 21. probat*. Dignitates,
que de iure tales ex nomine, pſentantur, tri-
bus modis poſſe cognoſci. Primo, quia quis dicitur
habere beneficium cum Dignitate, quando
quis habet adminiſtrationem rerum Eccleſia-
ſticarum cura iurisdicção. Secundò vt ha-
beat dignitatem qui habet nomen dignitatis, &
prærogativas ſedendi ante alios, tam in choro,
quàm in Capitulo, licet non habeat iurisdicção-
nem, vt notat Rota apud Tamburium. *de iure Ab-
bat. decif. 5. n. 9.*

- 12 Obidique bene diximus ſupra in *cap. 1. queſt. 1. h. c.* in Decano, Perpoſito, Abbate, & Priore in Eccleſiis Cathedralibus eſſe dignitates, quas conſuetudo inſtituit, imò & alias vt ſunt Cantor, Maſter ſcholar, ſeu Scholaſticus, Pſalmiſterius, Theſaurarius, & alij ſimiles: ſic Barboſa ſupra
13 mon. 19. † Vbi ait quod & Canonici largo modo inter Eccleſiaſticas dignitates numerantur, & horum nominum officia ſunt in Eccleſia, vt patet ex nonnullis titulis *infra, hoc libro*, & natus cum multis idem Barboſa a. n. 31.

- 14 Itaque dicendum eſt quod dignitates buiſi mo-
di, ſeu earum aliquæ ſecundum inſtitutionem Eccleſiarum, habeant curam animarum; ad quas, vt iam dixi ſub *queſt. 1. & in diſt. cap. 3. ſub d. 9. 1.* nullus eſt promouendus, niſi ſaltem ſuz ætatis annum vigeſimum quintum attingerit, & in Clericali ordine verſatus doctrina ad ſuum munus eſequendum necellaria, ac morum integritate commendatus, vt colligitur ex *cap. cum in cunctis de elec. cap. licet Canon. eodem lib. 6. & ex Trid. ſeſſ. 14. de reform. cap. 12.* Barboſa cum multis in *paſſ. alleg. 60. num. 65. & in diſt. cap. cum in cunctis 6. inferiori num. 30. & Narbona cum multis anno 25. queſt. 56. num. 2.* dicit vt procedat hæc reſo-
15 lutio, quævis cura iurisdicção ſis, † & Nicolauſ Garcia de *benef. p. 7. c. 4. num. 65. ait*, ad dignitatem principalem in collegiata requirit ætatem annorum 25. inceptorum, cum regulariter habeat curam animarum in foro interiori, vel exteriori, vt iam dixi ſub *diſt. cap. 1. diſt. queſt. 1. & ſub noſtro textu diſt. queſt. 1.* quod intelligunt Galetius in *Margarita caſuum conſcientia*, verbo *Parochus* 6. & Campanil in *diuerſorum Canon. Rub. 7. cap. 6. num. 21.* Filiuſcius de *ſtatu Cler. tract. 14. cap. 5. n. 30. & 51.* Narbona anno 22. queſt. 3. num. 12. & diſta queſt. 56. num. 3. Barboſa de *iure Eccleſiaſt. cap. 21. num. 49.* ſi principaliter, non verò ſi accellorie vni-
ta ſit dignitati Parochialis.

- 16 Sed ad ceteras dignitates, vel perſonatus, qui-
bus animarum cura nulla ſubſeſt Clericos alloquio idoneos, & 21. annos non minores eſſe aſcendendos, ſtatuit Trid. *diſt. cap. 12. vel. ad carteros*, vt omnes docent, ibi cum inſinitis Barboſa *diſt. cap. 21. n. 50.* dicit debere eſſe completos, alios Doctores reſe-
rendo, qui dicunt ſufficere inceptos: & num. 51. ſine difficultate procedere in Eccleſiis Cathedra-
libus, in Collegiatis, ſeu alijs inferioribus Eccleſiis, remanere in diſpoſitione iuris communis: ſi Garcia *diſt. cap. 4. p. 7. num. 59. & 61. cum ſequenti-
bus* exiſtueret eodẽ annos 12. requirit ad Dignitates in Collegiatis. Verum cum iam de his lare lo-
quutus ſim in *diſt. cap. 1. ſub queſtione 2. & ſupra hoc titulo, queſtione 1.* ideo amplius non exoritur.

- 17 Hiſic præhabitis iam ad difficultatem propo-
ſitam in principio, reſponſo diſtingui, & diſcreti

inter ſe, Dignitatem, Officium, & perſonatum:
† Quia Dignitas annexam habet officium, vel
ſecum Eccleſiaſticarum adminiſtrationem, eum
iurisdicçãoem etiam in modiciſ casibus, Ojeda de
incomparabilis beneficii num. p. 1. cap. 7. num. 1. Sbro-
ſius de *Vicaria Episcop. lib. 2. queſt. 27. num. 15.* Mo-
neta de *conſervatoriis diſt. cap. 5. num. 8. 4. & Barboſa
deſt. cap. 21. de iure Eccleſ. p. 1. a. num. 20. & 22.*
dixit quod habere Dignitatem, eſt habere iurisdic-
çãoem in foro exteriori, quam olim omnes
habebant; etſi hodie aliqui, & non omnes ſecun-
dum conſuetudinem aliquam Eccleſiarum ali-
quam habeant, intelligunt cum multis procedere
in Eccleſiaſtica iurisdicçãoe in foro exteriori, &
de ea, quæ eſt perpetua; id eſt annexa perſone,
ratione Dignitatis, vel beneficii, quod quis in ſu-
pulum perpetuo obinet, Moneta *diſt. cap. 5. n. 4.*
Patiarius de *prob. diſt. cap. 27. num. 8. †* Et addit
Barboſa num. 14. quandoque officium ſimplex
cum perpetua rerum adminiſtratione vocatur Digni-
tatem ſecundum conſuetudinem Eccleſiarum,
quævis de iure communi Dignitas non vocetur,
vt Theſaurarius, Scholaſticus, Cantor, & alie ſi-
miles, quæ potius officia ſunt.

Nunc verò cum ſciatur quid Dignitas, quid
Perſonatus ſit, ſciēs Officium etiam ſimplex eſſe
in Eccleſia diuerſum à Dignitate, & Perſonatus
colligit Doctores ex *cap. quia ſape, & cap. ſine
de prob. lib. 6. Imola in cap. de multa de prob.
num. 47. vel. Officium verò*, Patiarius de *prob. diſt.
lib. 2. cap. 27. num. 17.* Moneta de *conſervatoriis diſt.
cap. 5. num. 86.* inferentes officium non eſſe Digni-
tatem, etiam ſi haberet quis ratione officij admi-
niſtrationem aliquarum rerum, ſine tamen aliquæ
prærogatiua in choro, & in Capitulo, vltra alios
ſui ordinis. † Vt eſt *Sacra*, vel quando Offi-
cium habet onus æternum ſine honore, & lre
prærogatiua honores. † Vt ſunt Syndici, Advo-
cati, Procuratores, Caſtaldi Aconomi, & Vice-
Dominus; & addit Patiarius procedere etiam ſi
tale officium eſſet perpetuum. † Et etiam Cuſtos
Sacra, vel alius qui de conſuetudine haberet
dandi diſtributiones preſentibus, & ea ſub abſen-
di abſentibus, & non interuenientibus Officiis
Dignis. Vt ſunt Pſalmiſta in choro, quia hæc
eſſet potius ſimplex ſubſtracção, quàm præeminen-
tia, vel potestas ſuſpendendi, † ait tamen num. 30.
& cum alijs Barboſa *diſt. cap. 21. num. 30.* quod ſi
Officio eſſet annexa Dignitas, diceretur habere
Dignitatem, ex *l. honor. in princ. ff. de muneri. &
bonor.* idemque eſſe quando in officio concurrunt
ea ſigna, quibus Eccleſiaſtica Dignitas decernitur:
nam tunc ſtricta appellatione Dignitatis certum
eſt officium contineri ipſum, ſicut & ipſe perſo-
natus continetur, quia & iura quandoque officium
appellanti Dignitatem, vel Perſonatum, vt poſt
alios concludit Geminianus in *diſt. cap. 1. de con-
ſuet. lib. 6. num. 8. vel. ex hu. decedat de officio, †*
quem reſert Patiarius *diſt. cap. 27. num. 34.* vbi n. 37.
ſubdit, quod omnis, qui habet aliquod onus, vel
curam, ſeu adminiſtrationem, aut cultum, largi
modo dicitur habere officium. † Vnde
multis comprobatur Barboſa *diſt. cap. 21. a. num. 31.*
Præpoſitus, nam, Pſalmiſterium, plebanum, Prio-
ratum, & Decanatum acceptum pro ſimplici be-
neſicio, Cantoriam, Theſaurariam, & alias de
iure præter Archidiaconatum, & Archiep. byre-
ratum, vt iam ſupra dixi, eſſe tantò officio, & non
dignitates. † Imò idem Barboſa *de a. c. n. 23.* quod

Vicarius Episcopi, qui habet Iurisdictionem, non habet propterea Dignitatem, vt infra videbitur in titulo de officio Vicarij: tamen de præfatis officiis in Cathedralibus consuetudine receptum est, vt dixi, esse Dignitates.

- 18 Pro complemento notabis primò vt nullus ad Dignitatem Ecclesiasticam sit recipiendus, nisi qui eo ordine sit insignitus sacro, quem Dignitas illa requirit, aut sit initians, aut in tali ætate, vt infra tempus à iure statutum valeat initiari, in xtra Trid. in c. 4. sess. 23. vers. nec alijs. Moneta de distribut. quæst. quæst. 19. a. num. 9. Seraphin. decis. 318. num. 1. Et enim in omnibus Cathedralibus Ecclesiis, debent Dignitates, aut Præbendæ habere ordinem annexum Presbyterij Diaconatus, aut Subdiaconatus, vt habetur in Trid. diss. sess. 4. c. 12. de quo latè idem Barbosa ibi, & de Canonici c. 26. per totum.

- 19 Secundò notabis, vt quamvis olim auctoritas dispositione textus in cap. vnic. huius tituli sub. 6. posset Episcopos dispensare, vt qui vigesimum secundum annum compleverit, si aliud non obstat, Canonici queat obtinere Dignitates, & personatus, quibus cura non imminet animarum: tamen cum ætas illa 22. annorum sit determinata à Trid. Concilio in diss. cap. 11. sess. 24. iam super illa non posse Episcopum dispensare, docent Dicastus Narbona dicto aucto 21. sub num. 12. Nicolaus Garcia part. 7. diss. cap. 4. num. 71. Sigismundus à Bononia de electione dub. 81. num. 9. Riccius in decis. Curia Archiepiscop. Neap. decis. 309. p. 4. num. 9. Barbosa de iure Ecclesiast. diss. cap. 21. num. 12. & qui à num. 14. scribit quod prout de Dignitatibus & Canoniciatibus in Ecclesiis Cathedralibus, tenentur à die adeptæ possessionis, saltem intra duos menses fidelitatem professionem emittere orthodox. in finibus ipsius Episcopi, vel eius Generalis Vicarij, & spondere se permanentes in obedientia Romanæ Ecclesiæ; imò & iurare debent, idque etiam fieri in Capitulo, vt decrevit Trid. in diss. cap. 12. de quo latissimè dixi infra sub c. 4. & 5. de iur. iur. & ibi quæst. fin. vbi leges.

- 20 Ad tertiariam quæstionis partem de receptione Canonici Doctoralis, Magistralis, & Scripturarij, prout ergo harum præbendarum nemini dubium est, vt pertinet ad Episcopum, & Capitulum Ecclesiæ Cathedralis cuiuslibet, vbi fuerit erectæ absque vlla reservatione Pontificia, de qua, & de eorum officio singulari non disputo. ¶ Sed breuiter dico, vt Doctoralis Canonici officij, sit præcipuum manus, illis, & iurgia repa- rare, dirigere, atque defendere. Canonici Magistralis sit suum munus prædicare; & istæ duæ Præbendæ fuerunt in quilibet Ecclesiæ ex alijs communibus sic mutata, & erectæ, vt latissimè alloquitur Nicolaus Garcia part. 7. de beneficiis c. 4. vbi agit de erectione, & prohibitione harum per Bullam Sixti IV. & schedulam mortis proprii Leonis X. ac literis super eo expeditis, quas ponit ad litteram, quod est commune. ¶ Canonici lectoralis officij, qui vocatur de scriptura, est, vt legat studentibus in aliquo Gymnasio Ecclesiæ, cuius creatio, & erectio fuit facta per Trident. Concilium, de quo idem Garcia latè supra dicto §. 1. a. num. 153. & multi post eum; & licet antiquitatis dubium esset, an aliquando remaneret in prouti- sione Pontificis, Literis, & Bullis expeditis. Sed iam hodie in praxi habetur prouideri ab Episcopo, & Capitulo publico concursu, sicut Canonici Doctoralis, & Magistralis. ¶ Item etiam Penitentiarij Canonici officium est confessiones audire volentium illi confiteri Sacramentaliter: & huius Canonici proutio, licet à tempore suæ creationis, quæ fuit facta in Trid. Concilio, flecter à Papa, vt hodie videt Salmantici Canonici Doct. D. Melchiorum de Alibitu Penitentiarium in illa Ecclesiæ Romæ proutio. Tamen iam hodie hæc præbenda prouideri ab Episcopo, & Capitulo in publico concursu, sicut & ceteræ iam dictæ.

Cum ea tamen differentia quod si proutio huius contigat fieri in mense Papæ referato, teneatur proutio, vt admittatur ad possessionem, & fructuum perceptionem, Literas, & Bullam expedire, cumque tunc admittatur ad possessionem, sicut ceteri alij Canonici ordinarij, qui cum Bullis veniunt de Roma prouti; cumque de eorum præbendarum, & beneficiorum proutione per concursum, & obligationem alibi sub tit. de concess. Præbendæ, loquitur latè; idem nunc tantum agam de ætate prærequisita ad prædictos Canonatus.

Et enim quoad Canonatus Doctoralis, Magistralis, & Lectoralis existimo dicendum nihil differre ab alijs Canonici, & Dignitatibus, de quibus iam dixi in hoc textu sub quæst. 1. in vers. ad quoniam, aliam in principio huius quæstionis, & nonnulla etiam in cap. 1. hoc tit. sub quæst. 1. Quare sicut ibi dixi de ceteris Canonici, & Dignitatibus, vt requirant ad minus ætatem annorum 22. vel quod eam habeant quam quilibet ex sua institutione ordinem sacrum habet annexum, vt si sit Presbyterialis, habeat inceptos annos 25. si autem Diaconalis annos 23. si Subdiaconalis annos 22. vt ibi dixi, & patet, quia cum nullibi ad proutiorem prædictarum Præbendarum alias decreta sit, veniunt vt sic eligendi sint in ea, quam debent habere ceteri alij Canonici, iuxta determinationem Concilij Trid. in diss. cap. 12. sess. 24. de reform. & sic solet in Ecclesiis praticari, cum in ea ætate possit habilitas scientiæ, & morum haberi in sic eligendis, vt sapè videmus literatos, & Prædicatores, & publicè legentes in scholasticis Episcopo, & Capitulo electoribus proutio publico examine inter cooppositos concurrentes satis apparet, de litteratura, ac prudentia cuiuslibet præteritis, & maxime electi tunc Canonici.

Specialiter autem in proutione, & electione Canonici Penitentiarij fuit à Trid. Concilio determinata ætas annorum quadraginta in cap. 8. sess. 24. de reform. de cuius intellectu communiter sentientes ibi Gutierrez Canon. lib. 1. c. 26. n. 40. Garcia de beneficiis part. 7. cap. 4. num. 32. & latè dicta part. 5. cap. 4. §. 1. idem Barbosa de Commenciis c. 26. num. 10. Valquez de beneficiis, cap. 3. §. 2. dub. 3. numero 23. Filliucius de statu Clericorum diss. tract. 41. cap. 5. num. 25. Beda de incompatibilitate beneficii, part. 2. cap. 24. numero 18. & alij communiter & licet dubitetur quare in isto Canonico, & non in iam relatjs tanta exigatur ætas. ¶ Et quare in Episcopis sufficiat ætas annorum triginta, cum longè excedat in dignitate, & officio. Respondetur ex mente Concilij, idè procedere, quia cum officium Penitentiarij sit audire confessiones omnium ad se concurrentium de toto Episcopatu, oportuit, vt maxima prudentia, & honestate vigeret, quæ in illa ætate maturat.

- poctus repetitur, iuxta quæ adduxi, in *Rub. supra*, cum egi de Episcopi aetate, quod onus, non sic adest respectu Episcopi, aut cæterorum Canonico-
 39 Penitentiarij verò interna conscientia. † Nec tunc obest si dicas officium Rectoris curati, seu Parochi desiderare eandem ætatem quadragenariam, quando videmus ex iam dictis, in *hæc quæstione* de q. 1. sufficere in eo annos 25. Sed respondetur Parochi obligationem esse limitatam, ad paucos subditos, & libi cognitos, nec includere casus reſervatos; quod non sic contingit in Canonico Penitentiarj, & qualiter, bene expendunt citari, & idem Barbosa cum multis, in *Bullarij*, verbo *Penitentiarj*, & eadem repetit in *collecl. de res.* § 8. ubi videbis: leges etiam Narbonam anno 40. q. 1. † qui ex Nicolao Garcia *supra* num. 35. dicit cum alijs requiri illos annos quadraginta completos, nec sufficere attitos contra Azor. *instit. moral.* p. 2. lib. 6. q. 6. ad finem, in praxi tamen video quod Ecclesiæ Cathedralis solent in edictis dispensare vique ad annos triginta; et si reuera concurrente oppositore ætatis 40. & habili soleant illum eligere dum habilis reputatur, & in facti contingencia ego amisi Præbendas Penitentiarj Ecclesiæ Tudenſis, & Placentinæ, cum essem in opinione populi habitus, vt Canonicus illico ibi eligendus, & in fine anni 1657. vidimus in Ecclesiâ Toletana non fuisse admissum ad oppositionem Penitentiarj D. Sanctum de Arango Canonicum Magistralem Dni Jacobi ob noo impletum annum 40. Alia, & de pœuisione huius Præbende dico, *sub tit. de concessione Præbende.*

QVÆSTIO III.

Dignitas Sacerdotalis, & Ecclesiastica, an liberet filium à Patria potestate? an Cardinalis Dignitas? Et an Monachus liberetur? Et an matrimonio inito? an Inductura liberet.

S V M M A R I V M.

- 1 Episcopalis Dignitas liberat à patria potestate filium.
- 2 Sacerdotij Dignitas quoad spiritualia liberat à patria potestate filium, non quoad temporalia, n. 3. & 4.
- 3 Cardinalat liberatur à patria potestate in his, qui sibi sunt commoda, non vt amittant ius suorum heredum, & n. 7.
- 4 Consiliary Regij liberantur à patria potestate.
- 5 Filijfamilias testari non prohibentur de his, qui habebant antequam fierent Cardinales, vel qui haberent à consensu sanguine.
- 6 Monachus etiam solo ingressu liberatur à patria potestate, dum non exiit à Religione, n. 10. 11. & 12.
- 7 Monachus resines suatatem.
- 8 Filius matrimonium contrahens in forma Ecclesiæ post benedictiones nuptiales, liberatur à patria potestate.

- 14 Filia, marito mortuo, non reuertitur ad Patrem potestate.
- 15 Filij à patria potestate non liberantur iure Romano, & Partitatum, matrimonio contrahito, nisi quando matrimonium per exemptionem contrallum esset, vt numero 16.
- 17 Filij iure Catholico liberantur à patria potestate per matrimonium de consensu patrum.
- 18 Pater fauore matrimonij amittit partem dimidiam aduentitiorum, & totam vſufructum.
- 19 Filius, Index, Auditor, seu Magister liberatur à patria potestate.

Occasione glossæ verbis sequens ibi: Qui enim in Prælatum eligatur, non debet esse sub patris potestate, agunt hic Doctores docendo quod Dignitas Episcopalis liberat à patria potestate, vt tenent Gutierrez in §. *ius iuris de iurid. qualitate* à n. 10. Molina de *iustitia*, & *iure*, tract. 2. disp. 129. vers. 6. Ioannes Garcia *reg.* 199. in *prin.* Rebullus de *obligat.* & *iust.* p. 2. lib. 2. quaest. 8. numero 60. vers. 8. Gregorius in l. 65. in §. p. uocum alijs Barbosa *hic* num. 3. unde infertur ad disputandum de dubijs propoſitis.

Ad primam ergo difficultatis partem, etiam nonnulli Doctores per glossam *hic supra* verbis, *sacer erdo*, existimant filium sacerdotem factum, eo ipso liberari à patria potestate: sic Mieres, de *Maorath* p. 4. in §. 1. quaest. 1. num. 5. Spino de *testamentis* glossa 4. Rubric. num. 21. Moden. de *iurisd.* lib. 4. cent. 1. casu 27. num. 5. & ante eos Barthol. in l. *pare furioso* num. fin. ff. de *hu*, qui sunt sui, Baldus in l. *apud hostes* num. 6. cod. de *usu*, & *legitimis* hered. & hoc argumento textus nostri, † Sed contrarium probat expresse, in *arbitr.* *Præbyteros* cod. de *Episcop.* & *clericis* cum *commun.* Couarruan. in *cap. quæritur* num. 5. de *testament.* Azueus in l. 8. in §. *recepit* num. 2. cum alijs Pichard. in §. *in numero* 9. *instit.* quibus mod. ius *patri. potest.* soluitur, Ferdinandus Perez de *excusandis* parentibus ob numerum liberor. numero 72. Gutierrez in dicto §. sui numero 3. Molina dicta *disputatione* 219. vers. sextus in medio, Valscus *conſuet.* 108. à numero 6. Caldas Pereira in l. *si curatorem*, verb. *laſus* num. 130. Rebullus *supra* numero 60. vers. sed quid, Sanchez in *decalogum* lib. 4. cap. 33. numero 37. Perez in l. 1. glossa t. pag. 65. colum. 2. ad finem tit. 2. lib. 2. ordinam. † Verum Gutierrez de *intelle* lib. 3. cap. 32. num. 5. Gracian. dicta *regula* 198. numero 5. & Barbosa *hic*, num. 4. in fine, respondent cum distinctione, vt prima opinio procedat quoad spiritualia, & mihi probatur argum. textus, in *cap. fin. de inductio* lib. 6. siquidem ibi minor reputatur maior in Ecclesiasticis in casu, de quo ibi. Secunda opinio procedat quoad temporalia: & sic idem Ioannes Gutierrez in dicto §. sui numero 9. cum Iafone in dicta l. *Patre furioso* colum. fin. Ioanne Oroſcio, numero fin. dixit, noo exire clericum à patria potestate, procedere, non quoad spiritualia, quia ipsorum respectu non retinent patriam potestatem.

Ad secundam partem questionis, an Dignitas Cardinalis liberet filium à patria potestate, & iam relati Couar. & Azueus, quos sequi videtur Pichardus, *dict.* num. 9. in fine, dicunt liberari ex glossa singulari in *extraneis* *enq. 2*

recreabile, verb. *sublimitatē*, & *præbend.* & ego sic tenendo addo *Zechium de Repub. Christianitatis de Cardin. 2. p. primis. 8. vbi sic ait* : Cardinales liberantur à patria potestate in his, quæ ipsi sunt contraria, non ita tamen ut amittant nisi suorum hereditatem, quod probatur ex dictis de Dignitate Episcopali, quæ minor est Dignitate Cardinalia, ut dixi *supra in Rubr. sub quæst. 2. in fine*, & ex eo quia si reuera gaudent eo privilegio, qui à consilio sunt Regi, aut Imperatori, quanto magis illo gaudent debent, qui à consilio sunt Summo Pontifici. † Quare sic tenendo

Chuchus *instit. Canon. lib. 2. tit. 4. num. 37. ait* Cardinales ita sui prædicti privilegio, quod absolutur à patria potestate, non tamen ut iura suorum heredum amittant, sed hæcenus dumtaxat, quatenus ipsi fuerint ex commodum. † Et hinc quod filij familias testari non prohibentur de bonis, quæ habebant prius, quam efficerentur Cardinales, vel quæ ad eos pertineant à coniunctis sanguine : & sic tenentes addo Lancellotum in *temple 1. d. eum lib. 2. cap. 2. de Cardin. 5. 3. num. 26. Laudem de Cardin. p. 2. quæst. 80. Manfredum de Cardin. cap. 3. primis. 8. Dianam p. 1. tract. 2. ref. 31. Alban. de Cardin. quæst. 41. primis. 27. Anstas. Germon. de *indulgu. Cardin. 5. quod in Romanam, num. 1. Molinam dicit. dicit. 229. num. 8. Azorium romano 2. dicit. quæst. libro 4. cap. 3. quæst. 20. privilegio 11.**

Ad tertiam quæstionis partem de Monacho, dixerunt Antonius de Butrio in *auth. si qua mulier eod. de Sacrosanctis Eccles. Speculator in re de testat. 5. 1. 2. ut non liberetur*, & dixit communem esse opinionem, Mathesibum in *tratt. de successib. ab intestato*. Sed absolutè, & concludenter alij multi resoluunt per ingressum Monasterij liberari filium à Patriæ potestate, Anton. Gomez. in *l. 28. Tauri num. 7. ut in fine, vers. 4. Gregori. in l. 14. et. 18. p. 4. verbo para ubi*, & multi alij, quos refert Zueallas in *pract. commun. quæst. 889. per doctrinam textus in dict. cap. fin. de iud. lib. 6. de glossa in l. si ex causa fin. 5. Papin. ff. de mun. vbi Bartol. Albericus, & Baldus, tenet Felinus in *e. in presentia de prob. num. 21. Quæ sententia absolutè sumpta, etiam de nondum professo, videtur comprobati ex multis, quæ ibi tractantur, quæ**

legere poteris. † Et sic tenendo cum alijs Guierrez in *dicto 5. fin. d. num. 35. dicit* ut ostendimus retineat Monachus suumatem per textum in *l. Deo nobis, 5. hoc etiam*, ibi : *Sibi defendamus, cod. de Episcop. & Clerico*, referens multos sic tenentes, *num. 36. & 37. per Accursium in dict. l. si ex causa 5. Pompos. verb. cum statum*, vbi Bartol. & ceteri, Cottari. & Azeved. *supra*. Pichard in *dict. 5. fin. quibus modis patria potest. soluitur*, videtur tenere, ut tantum per professionem Religionis dissolvatur, non per ingressum. † Ego tamen quoad spiritus alia existimo, quod dum non exit à Religione idem contingat solo ingressu, ex doctrina eorum, quæ adduxi in *dict. cap. in presentia*.

Ad quartam quæstionis partem de filio, qui matrimonium contraxit, hodie de iure Regio dissolui, dissolui cum solemnitatibus, & relationibus Ecclesiæ sui iuris statim efficit, ut docet *lex 47. Tauri*, ibi : *et hijs, & et hys casado y velado sea ando por ematpado en todas las cosas para siempre*, & in *l. 43. 1. 8. 9. tit. 1. lib. 5. recipi. & videtur probari ex l. 8. ibi, & ostendo in c. los sueros casados, tit. 1. lib. 1. fori & in l. 9. ibi, & antequæ casa, tit. 4. lib. 3. fori. Guierrez lib. 2. pract. cap. 9. Barbosa in *Ferminius de Offic. & Saccis Eccles. Tom. I.**

l. 2. 5. quod si in patria ante nuptias ff. solutio matrim. Pichardus cum alijs in dicto 5. fin. num. 2. vbi num. 8. & 8. scribit quæst. de iure Romano. † Et omnibus addo Riccium dicit. 1986. vbi quod non reuertitur filia in patri potestatem marito mortuo.

Dubium verò est, nùm prædicto iure Romanorum antiquo absolutè non liberarentur filij à patria potestate post matrimonium ex *l. inter 6. 5. filius familias, l. maritus 1. 4. 5. ceterum, l. filius familias 37. ff. ad legem Iuliam de adulter. l. 1. in fine, & l. sequens, ff. de liberis exhibendis, l. 2. 5. quod si in patria, l. quous 29. ff. solutio matrim. l. 3. l. si quis proponit 7. cod. de nuptiis, l. in uxorem cod. de conditionibus infirmis, vbi Doctores, & principaliter Baldus, ac Riccius dicit. dicit. 1986. filia licet 22. cod. de collationibus, imò & de iure Partitum nostri Regni l. 1. tit. 17. p. 4. cum alijs, quæ congerit Tyraquellus in *legibus communibus l. 1. ex num. 1. etiam si essent sexagenarii glossa in l. fin. 5. postibus, verbo supplet, ff. de obligatoribus, & alibi ibi. † Sed aliter de prædicto iure fuit modus, quo filias, seu filia dedit in matrimonium liberarentur à patria potestate, utpotè si matrimonium per corruptionem contractum esset, quia dicto iure Romanorum tunc fiebat, ut non solum vxor in mariti potestatem transiret, verum et filius hæres fieret, ut explicuit accuratissime Orthomannus videndus, *instit. de Senatufensibus Ter. tit. Tyraquel. ad leges commun. lib. 4. ex num. 5. Guevara ad Topicæ, Ciceronis 5. 8. ex num. 3. & ut à patris animaduersionem scribit Pichardus in dict. 5. fin. intus, quibus mod. ius patria potest. soluitur, numero 6. & 8.***

Et sic Cancerrius in *decis. 10. de emancipatione*, docet de iure Catholico per coactum matrimonij de consensu parentum filios liberari à patria potestate, nec matrimonio dissoluto filium non revertere in potestatem patris, dicit Boëtius *decis. 197. † imò idem Cancet. supra, quem sequitur Riccius dicit. dicit. 1986. in fin. credit in prædicto nostro casu fuisse matrimonij perdere Patrem, non solum dimidiam partem aduentitiorum fructuum, verum, & totum usufructum.*

Iterum dubium se se offert, nùm filius iudex, Auditor, seu Magistratus Regis creatus, liberetur à potestate paterna in quo respondendis affirmatiue per aliquid supra notatum, in *vers. ad secundam partem*, vbi dicit de *ordinali*, & vbi sic poteris considerare applicando doctrinam textus in *dicto cap. fin. de iudiciis lib. 6. de cuius intellectu dixi in Rubr. infra de re iud. quæst. 4. num. 22. & applicabis quæ scripsi infra in cap. 9. de iudic. quæst. 11. vbi egi de ea : An filius potest esse iudex in causa patris sine eius licentia, & alibi tradita, quibus absolutio materiam huius textus.*

Ad Text. in Cap. Eam re. I V.
hoc titulo.

P R A E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Indignus scientia, moribus, vel aetate, non debet assumi ad regimen Ecclesiae.
- 2 Ecclesias duas habens, alteram dimittere cogitur, nisi sint tenues.
- 3 Beneficiorum incompatibilitas remissiva.
- 4 Scientia beneficiorum quae remissiva est ad Curatum; n. 3.

- 5 **L**ittera textus nostri videtur duplicem conclusionem assignare, cum in eius principio videtur ad vers. sed etiam, dicit, ut non debeat assumi ad Regimen Ecclesiae indignus scientia, moribus, vel aetate; quare adiunges quae supra scripsi, sub tit. de servitio in ordine sacerdotum ubi de examine praetextu. ¶ Secunda vero conclusio assignatur sub tit. vers. sed etiam, ubi cum caeteris de incompatibilitate beneficiorum, de qua plura iura loquuntur, quae solent ab scriptoribus congregari in repetitione textus in cap. de multis 28. de prob. & cap. dum 52. de electione, dicit Pontifex hic, ut qui habet duas Ecclesias, alteram dimittere cogitur, nisi ita fuerint tenues in substantia, quod proprios sacerdotes non possint convenienter alere. ¶ Ex quibus se se offerebat longè tractare, de beneficiis, & officiis, in quibus datur, aut non, incompatibilias. Verum quia huius tractationis propria sedes est in tit. cap. de multis de proband. ideo ad ibi dicta te remitto. ¶ Cumque etiam de scientia beneficiandi hic esset operis praeceptum tractare, item adiunges quae longè scribo in cap. graue nimis 29. eodem tit. de probandis. De aetate vero ad obtinendum beneficium curatum, satis, & abundè leges in dictis, supra sub cap. indecorum 3. hoc tit. & sub cap. t. Et videbis quae dico infra in cap. cum sit hoc tit.
- 6 **I**gitur ut aliquid percipias de scientia, quam debet habere qui eligitur, seu nominatur ad curatum beneficium, videbis quae dico infra sub tit. cap. cum sit hoc tit.

Q V A E S T I O I.

An qui eligitur ad curatum beneficium debeat non solum esse in aetate annorum 25. verum & quod sit in ordine Prashyteratus insignitus, vel intra quod tempus debeat cum ordinem recipere, ut per se administraret? Et an Episcopo permitteretur de iure communi conferre beneficium curatum clericis annorum quatuordecim.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficium curatum non datur, nisi constitutus in aetate annorum 25. inceptorum cum obligatione dimittendi, & fructus restituendi,

si aliter fiat, ut numero 2. fallit ut numero 3.

- 2 Beneficium, cui accesserit Parochiale adeft, obtineri potest in aetate minori 25. annorum.
- 3 Beneficium curatum non obtinetur, nisi scilicet initiato prima Tonsura, quae dicitur iustum Clericatum.
- 4 Praesentatus ad beneficium, debet praesentari habere clericatum, sed non ut tunc incederet in habitum Clericalem, aliter tempore collationis, ut n. 6.
- 5 Constitutio Pij V. de habent, & Tonsuram, nihil obligat ipsum Papam?
- 6 Ordinari debet intra annum ille, cui constitutus in aetate legitima, confertur curatum beneficium, alioquin privabitur per sententiam, n. 9. alij tenent quod ipso iure, n. 10. expenditur, n. 11.
- 7 Cap. cum in cunctis §. inferiora de electione, capitulicet canon. de elec. lib. 6. cap. commissa eodem lib. 6. videtur ad finem. Et de materia, q. 2.
- 8 Parochiale collegiata cellata tñ, quae Prashyter intra annum saltem non fuit, non vacat ipso iure, ut Parochiale simp. ex.
- 9 Beneficia qualificata non includuntur sapè sub generali dispositione beneficiorum.
- 10 Casus qualificatus non comprehenditur sub simplicis dispositione.
- 11 Dignitates, Canonici vel alia beneficia requirunt aetatem ad sacerdotium non vacant ipso iure; ut quod obtineat non ordinatur intra annum & n. 14. fallere videtur, n. 37.
- 12 Parochiale accesserit unita, non vacat; eo quod obtineat non ordinatur intra annum.
- 13 Parochus, qui infert impedimentum, non potest Prashyter fieri intra annum, non privatur sui curato beneficio, nisi culpa sua ordinatus ad impedimentum, ut n. 20. & 21.
- 14 Cap. quia diversitatem de concessione. praebend.
- 15 Cap. de aetate ordinandorum.
- 16 Capellania requiritur sacerdotium cellata non sacerdoti, non admittitur ipso iure, eo quod non ordinatur intra annum, nisi monitus fuerit, ut non promoveatur, idem in alio beneficio, n. 24.
- 17 Impeditur Prashyter fieri intra annum, non datur integer alius annus, sed tantum ea pars, in qua duravit impedimentum primi anni.
- 18 Annus promotionis ad sacros ordines non computatur, quandoqueque clericus legitime impeditur, quomodo fieri sacerdos.
- 19 Promotionis pena non ponitur non ordinatus, qui intra annum dissensus est à Praeulo ad alium terminum.
- 20 Beneficium curatum ablatum non ordinato intra annum, iterum et non confertur.
- 21 Parochiale data in titulum, intra annum expostis ut Parochus ordinetur. Dara vero in commendam, potest alii Prashyterum, num. 30.
- 22 Beneficia quaedam sunt, quae conferri non possunt nisi alii Prashyteris.
- 23 Annus ad ordines recipiendos non currit, si Parochiale beneficium sit luxuriosum in principio, scilicet si post duos menses, n. 38.

- 33 Annuus, à quo debet Parochus ordines recipere incipit à tempore suscepti regiminis, & pacifice possidentis, & n. 36.
- 34 Possessor beneficij pacificus, quando quis dicitur.
- 35 Possessor pacificus beneficij non videtur, qui statim in sua possessione suis in bonis fecerit pacifice possidere per duos menses, ut numero 38.
- 36 Parochus habens liberum exercitium, nisi turbetur litigio, tenetur infra annum ordinari.
- 37 Parochus meritis talis laboris, ut nequeat ordinari intra annum, excusatur, item ille, qui adhuc durante meritis, nisi liberetur ab eo, turbatur litigio, n. 40. fallit n. 41.
- 41 Parochus deferens ordinem in fine anni, quando iam Prelatus fieri nequit, primarius est tunc in manibus suis.
- 42 Parochus intra annum non ordinatus quiescit, et non transfuso, renouatur beneficium in ultimo die anni, si sine dolo faciat, n. 43.
- 44 Annuus datus Parochus ad ordinandum, non inchoat à tempore imperatoris, sine collatione, sed pacifice possidentis.
- 45 Possessor beneficij curam non vacat, eo quod infra annum Parochus non ordinatur, nisi post per alterum Parochum impetrari.
- 46 Parochialis collata, qua habetur talis, est alia verò parochialis non habet, non vacat ab non suspensum ordinem intra annum, non enim ea obligat ad residendum, n. 47.
- 48 Episcopus nequit conferre beneficium communi cura animarum agentis annis quatuordecim, etiam iure antiquo.
- 49 Cap. preterea § de aetate ordinand.

AD primum difficultatis punctum, cum iam ex adductis sub Rub. & sub cap. 1. & 3. huius tituli, satis super aetate quam debet habere beneficij dignitatem cum cura animarum, dictum sit idem nunc breuiter respondeo, ut qui vult obtinere beneficij curam, debeat esse constitutus in aetate 25. annorum inceptorum, iuxta decisionem textus in cap. cum in cultu 9. inferiora de elect. sic docent Menochius de recuperand. remedio 15. num. 442. Flamin. de resign. lib. 4. quæst. 9. à num. 1. 4. & quæst. 11. num. 1. 4. Zenedus p. 3. collect. 30. num. 1. C. amplius in diuersis iuris Canon. Rub. 7. cap. 6. num. 29. Nicolaus Garcia de beneficiis p. 7. cap. 4. num. 41. Zetola in praxi Episcopali p. 1. ver. b. beneficium verbi ad Dignitatem, Riccius in decis. Curia Archiepisc. Neapol. 281. num. 1. & decis. 349. p. 4. Lessius de iustitia lib. 2. cap. 34. n. 107. Azor. instit. mor. p. 2. lib. 6. c. 5. quæst. 1. Fillucius tom. 1. cr. 41. cap. 5. num. 24. Homic bonus de humano vita statibus p. 1. cap. 21. Massobius in praxi habenda concursus requirit 10. Anb. 11. num. 17. cum aliis Barbosa in passet. p. 1. alleg. 60. num. 31. † idem Barbosa cum infinitis aliis de Parochis cap. 1. a. num. 6. vbi ait, quod qui ante predictos annos accepit beneficium curatum, tenetur illud renouare, & in conscientia fructus restituere, cum illius sit incipax, vbi dicens num. 15. quod Episcopus nequit in ea aetate dispensare, † ait num. 7. hoc limitari in habentibus Parochialis vnitatis, quibus sufficit tantum illa aetas, quam requirit beneficium, cui Parochialis accessorie reperitur vnitas, Garcia de benef. p. 12. cap. 1. num. 16. Gonzalez reg. 8. glossa 9. n. 4. & alij, & dicti in locis citatis.

Ad secundam partem ut respondendum præmitto, ut qui ad beneficium curatum promoueri cupit, debet esse insignitus, saltem prima Tonfura, quæ præambulum est ceterorum ordinum, & per quam quis dicitur Clericus, & habilitatur ad beneficia, & iura Ecclesiastica, & ad immunitates, quibus fruuntur Clerici, iuxta quæ longè dixi sub tit. de imperib. ordinat. & sub tit. de iudic. & foro comp. † §. Vnde bene Garcia de benef. p. 7. cap. 1. sub n. 39. dixit quod presentatus ad beneficium, debet præcisè habere Clericatum, sed non requiri quod tunc presentatus incedat in habitu Clericali, ut patet ex constitutione Pij V. de habitu, & Tonfura per Clericos, seu milites beneficia, vel pensiones obtinentes deferent. &c. † quæ requiritur quod tempore collationis beneficiorum, sint adhuc Clerici in habitu Clericali, & Tonfura incedentes, alias collatio sit nulla, ut patet ibi, in verbi in futurum. † Et sic habetur in præfata constitutione sequentibus verbis: *in futurum autem, non nisi alii Clerici in habitu Clericali, & Tonfura, & militibus infra decem dies in militari incedentibus sua propria militaria, aut alia quacunque beneficia Ecclesiastica, etiam simplicia, reseruentur, aut commendentur, aut pensiones, fructus, aut bona Ecclesiastica reseruentur*: Et in fine eius habetur decretum irritans quicquid fecus à quoquam, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quam constitutionem expendunt Vinaldus in fine candelabri aurei, Zechus de casibus reseruat. casu 4. Garcia supra dicit. cap. 1. à num. 15. vbi non. 17. refert ligare eam constitutionem, & ipsum Papam, cum sit in iure positum eius decretum, iuxta quæ dixi p. 5. de benef. cap. 1. num. 28. nisi Papa ex certa scientia contra fecisset per leg. quidam consueuerunt cum alijs de re iud. de cuius virtute leges quæ adduxi sub cap. inquisitioni de appellat. & in Rub. & in cap. penult. de Censuram. vtili, vel inuili.

Vnde cum collationes beneficiorum curatorum debeant dari constitutis in iam dicta aetate, venis scire, quod iuxta ius nostrum per textum in cap. licet Can. de elect. lib. 6. & tenamissa eodem, debet Parochus in curam animarum electus intra annum à tempore collati sibi beneficij curati ordinem sacrum Presbyteratus assumere, docent latè Rebuffus in praxi tit. de non prem. intra annum, Nauarrius in man. cap. 25. num. 11. & vers. 8. & cons. 1. in antiquis, alias 12. in nouis de scriptis, Sayrus in floribus decisionum, vbi quod ignorantia non excusat. Ojeda de incompatibilit. benef. p. 1. cap. 24. n. 19. Spino de testam. glossa 4. princip. num. 68. Zetola in praxi Episcop. cap. 1. verbi dico quarte, verbi beneficium, Azor. instit. mor. p. 2. lib. 6. cap. 8. dicitur collect. decis. 1088. Vgolinius de officio Episcop. cap. 25. §. 2. Gonzalez ad reg. 8. Cancell. glossa 15. num. 17. Garcia de benef. p. 3. cap. 4. num. 3. & n. 5. cum alijs Barbosa de officio Parochi p. 1. cap. 1. n. 1. & in dicitur cap. licet Can. & dicit. cap. commissa & in passet. dicit alleg. 61. 82. 83. † Vbi resoluit cum Gonzalez num. 47. & ex alijs ex dicit. cap. licet procedere, in tantum quod si quis obtinent Parochialem, non promoueretur intra illud tempus ad

Sacerdotium, Parochia vacet ipso iure, & docent Rebuffus, Gonzalez, Ojeda, Petrus Gregori. Azor. & alij citati, quos inde sequitur idem Barbosa de off. Parochi dist. cap. 5. num. 9. quibus addo Balboam in cap. 4. de appellat. aliud agens a num. 29. & 30. ubi ait quod si non promouetur intra annum, sit ipso iure iterum vacans Ecclesia, & per illius Collatorem, seu Patronum possit iterum conferri: quo casu extremus dies anni, eiusque lapsus sit spectandus, etiam si certum sit in longiore decursu anni ante illius finem ad Sacerdotium promoueri non posse, per textum in d. cap. commissa, & Barbosa in dist. c. n. 9. cum alijs, ait vt vacet ipso iure, si canonicè possideat.

11 Sed tunc obstat textus in dist. cap. cum in curia huiusmodi, verum, moniti, iuncto ibi: remouetur, de elect. quatenus videtur vt non imponat tantam sententiam, sed ferendam, iuxta quæ tradit Tyraqueus in l. si tempus, verb. reuocatur ex nam. 12. & licet huc difficultati sentiant nonnulli prædictam decisionem procedere iure antiquo, & sic necessariam fuisse, vt præcederet monitio; aliter verò procedere iure nouiori texti Decet. per textum in dist. cap. licet Canon. ex verbis ibi: Nulla etiam promissa monitio sine præfatus constituitur auctoritate priuati. Tamen reuera tenendum est cum dicto Barbosa dist. c. 5. sub num. 10. agere Pontificem in dicto 5. inferna, non solum de beneficijs, sed etiam de Decanatu, & Archidiaconatu; verum in dist. cap. licet non agere de prædictis Dignitatibus, nec de omnibus curatis, sed solum de Parochialibus, vt patet ex verbis ibi: Decretum est collationes de Parochialibus. Ob idque cum prædicta lex sit pœnalis, debeat obnervari in solis a'rochialibus; in reliquis autem beneficijs etiam curatis manere saluam decisionem Pontificis in dicto 5. inferna, dum monitionem, & iudicis sententiam requirit, vt explicat bene glossa in dist. cap. licet Canon. quatenus dicit textum in dist. cap. licet Canon. non habere locum, & vires in Decanis, Præpositis, Abbatibus, Prioribus, & Archipresbyteris curam animarum, sed non Parochialibus Ecclesijs habentibus, iuxta quæ notat cap. 1. hoc in p. 1. Azor. supra dist. p. 2. lib. 6. cap. 8. quæst. 1. Boetius 119. num. 7.

12 Quo supposito, infero ad casus nonnullos, in quibus non habet locum rigor dicti cap. licet Canon. Primò in Ecclesijs etiam Parochialibus, si collegiatæ sunt, vt probat in terminis textus in dist. c. statum de elect. lib. 6. eo quod vnum mixtum, quale est Ecclesia collegiata Parochialis nõ continet appellationem simplicis, quale est Parochialis, de qua fit mētio in dist. cap. licet Canon. argum. textus in l. si a seipsum ff. de liber. & post. glossa in d. c. statum, verbo collegiatæ. ¶ Cum in generali dispositione beneficiorum non includatur sæpè beneficia qualificata; Gonzalez ad regul. 8. Cancel. glossa 9. num. 2. ¶ Sicut nec sub simplici dispositione comprehenduntur casus qualificati, Valascus enaf. 51. nam. 51. docent in terminis Selua de benef. 1. parti. quæst. 1. num. 6. Rebuffus supra, num. 27. Azor. dist. c. 8. quæst. 4. Nauar. conf. 3. de temp. ord. Gonzalez glossa 5. §. 7. nam. 12. Gallien. Margaria casum conscientie, verbo Sacerdos vltim. quibus addo Riccium collect. 1988. in fine, Rubicum decif. 314.

13 Infero secundò vt obtinentes Dignitates, Canonicatus, vel alia beneficia sacrum ordinem requiritentia, non incurraut priuationem ipso iure dicti cap. licet Canon. si intra præfatum annum non

fuisseperit ordinem requisitum, & annexum feris beneficijs, cum textus ille solum procedat in Parochialibus, vt iam dixi, & notat Squillante de obligat. Cler. p. 1. num. 102.

Nec etiam porrigi ad Parochiales Ecclesias accessione vnitas, vt resoluit Rebuffus dist. 11. de non prom. intra annum, a. 29. verif. idem quæ possidet, Boetius decif. 159. nam. 7. Azor. dist. cap. 8. quæst. 8. Barbosa dicto cap. 5. de officio Parochi num. 32. & 33.

Infero tertio cessare etiam dispositionem dist. c. licet Canon. quando Parochi electi, iusto impedimento accidentis, sine culpa ipsius ordinem Presbyteratus recepturus, conigrit, vt intra annum non poruisset ordinari, vt docet textus in d. c. commissa, ibi: Tibi autem currit, si promoueri iusto impedimento: argum. eorum, quæ adduxi in cap. vltim. dist. c. 10. de prescript. de impedimento prescribere docent in terminis Rebuffus supra num. 49. Nauar. conf. 1. alius 12. de prescript. Tyraquel. decretalib. 6. §. 13. glossa 4. num. 14. & 22. Caldas Petreya de rem. cap. prescriptio quæst. 6. nam. 25. cum alijs Barbosa dist. ap. 5. num. 27.

Huc tamen resolutioni videtur obstrere textus in cap. quia diuersitatem de corref. præbende, ibi: Etsi culpa sua fuerit suspensus, quo probatur impediri etiam culpabiliter tempus non currere, ¶ qui redditur difficilius ex textu in cap. 1. huiusmodi, quatenus ex eo, & ex glossa vltima, ibi dicunt Doctores nonnulli amittere beneficiũ qui propter iustam causam ordinari non possent, præcedente scilicet culpa sua. ¶ Sed responderetur quod si culpa ad casum impedimenti sit ordinata, procedat limitatio dicti cap. licet; quod si sufficienter non sit ordinata, procedat tunc decisio dist. c. quia diuersitatem. ¶ Et iuxta hanc distinctionem existimo intelligendam esse decisionem Sacre Congreg. in verbis sequentibus: Perna monitus præscriptæ cui, qui intra annum Sacerdotium non suscepit non habet locum in Rellore, qui intra annum a die adepta possessione pacifice, vel intra tempus comparat, & si promoueri petuit, offerens quantum in eo erat se paratum ad suscipiendum Sacerdotium; sed Ordinarius noluit illum propter illiteratam, vel aliam causam promouere: sic Fernandez in examine Theologia mor. p. 3. c. 23. §. 4. num. 1. Salzedus ad Bernard. Diaz. c. 5. in prin. & sic Naldus in summ. verbo c. archias num. 12. Petrus Gregori. de re beneficijs, cap. 25. num. 9.

Idem procedere dicunt ex generali regula dicti cap. quia diuersitatem, de Episcopo, qui non potuit, vel noluit ordines conferre, & de misero ordinato ignotante, & similibus, dixerunt iam citati, Rebuff. Nauar. Tyraquel. Petreya, & Barbosa dist. num. 17. §. 12. §. 20. de cum alijs in dist. cap. commissa num. 6.

Infero quarto, vt cesset dispositio dicti cap. licet Canon. in casu decisionis Rotæ 5. de paroch. in antiquis per verba ibi nota, quod tenens Capellaniam requirentem Sacerdotium, non priuatur Capellaniam nisi monitis fecit quod non promouetur infra annum, quia dist. cap. licet, est pœnale, nec debet extendi nisi caueatur, vt in cap. statum dist. 11. de elect. sequitur Riccius dist. collect. 1988. in vers. huius prima. ¶ Et sic Barbosa cum alijs de off. Parochi. absolute docet dist. c. 5. num. 33. & 34. in omnibus alijs beneficijs.

Hic ergo præhæbit notabis quod ille qui legitime impeditus intra annum Presbyteratum non recipit, teneatur, cessante impedimento, non expectare

De Aetate & qualitate Ordin. Quæst. I. 369

- Etate alium annum integrum, sed tantum complementum partis anni, in qua legitime impeditur fuit ad promouendum acquirit, Nicolaus Garcia p. 11. de benef. c. 5. n. 120. Nauar. conf. 2. de tempor. ord. in antiqua c. 15. in integr. restit. in nouis conf. 1. Barbofa in d. c. 5. n. 19. cum Nauarro, Sayro, Garcia, & Galeto in d. cap. commissa n. 7. † Et addit ibi num. 21. quod annus promotionis ad sacros ordines non computatur, quando cumque Clericus legitime impeditur, quominus Sacerdos creetur, Azor. in h. mor. p. 2. d. 1. lib. 6. cap. 8. quæst. 2. v. f. annus hic, & lib. 7. cap. 16. quæst. 11. Lelcius de
- 17 Insuper, lib. 2. cap. 34. dubio 19. num. 100. † Et docet Sanchez in præcept. Decalogi tom. 1. lib. 4. c. 22. num. 25. quod si ante annum finium dispenfet Prelatus in illo anno ad affluendos ordines præfixo prorogando terminum, non incurrat poenitentiam poenæ, tradit Barbofa in d. d. cap. commissa num. 5.
- 18 Quod si aliquis 'declaretur priuatus beneficio curato; eo quod intra annum ordines non recepit, non poterit ea vice iterum beneficium eidem conferri, iuxta textum in d. cap. commissa, ibi: Nul-larum ea vice poterit iterum conferri, vt tradunt Tysaquel de retr. lib. 4. §. 3. glossa 7. num. 16. & in l. Reus, §. hoc sermone sumus. 1. num. 31. ff. de verb. signif.
- 19 Vnde notandum est, vt cum ad verba textus nostri, ibi: Ad curam animarum dicat Barbofa, n. 2. & 3. ea verba esse intelligenda de curæ actuali, & non habituali, probans cum Capra communium censur. §. 9. num. 78. Rota in Pueni. Prier. 2. Mar. 19. i. 612. coram Mantzango, quia verba sunt accipienda in propria significatione, & non aliter ff. de leg. 3. cum citatis à Moneta de distribut. quotid. p. 2. quæst. 21. num. 10. & à Cardinali Tulcho tom. 2. lib. 1. v. censur. 101. † idèò dicendum est supra dicta intra intellectum d. cap. licet Can. & cap. commissa, declarari, vt procedant in ea Parochiali, quæ datur in titulum: nam illa, quæ datur in commendam, debet Sacerdoti conferri, qui statim possit per se ipsum eidem deservire, vt probat expressè textus in c. nemo dnceps de elect. lib. 6. vbi cum aliis Barbofa, & in d. c. 5. de offi. Parochi num. 4. & in pastor. p. 3. alleg. 59. num. 25. Azor. in h. mor. p. 2. lib. 6. cap. 8. quæst. 7. † Et comprobatur, quia sunt quidam beneficia, quæ non nisi alicui Presbyteris possunt conferri, seu præsentari, veluti si à fundatore sit decernatur, seu consuetudine, statuto, vel priuilegio id requiratur, vt docet Petrus de Vaylio in d. d. c. 1. d. 1. cap. 9. p. 2. n. 3. Petrus Gregorius citati à Garcia de benef. d. 1. 7. p. 2. l. 1. n. 57.
- 20 Item declaratur vt non currat annus ad insci-piendum ordinem Presbyteratus ei Parocho, si illud beneficium habuerit ligiosum quandiu illa pendet, Tysaquelus de retr. glossa 10. §. 1. num. 27.
- 21 Barbofa in d. d. cap. commissa num. 19. † quia vt docet Caldas Pereira de reuoc. emphyteuf. quæst. 5. num. 31. Azor. p. 2. lib. 7. c. 16. quæst. 11. Insuper, mor. Barbofa de offi. Parochi d. c. 5. num. 5. annus, intra quem debet Parochus ordines recipere, incipit à tempore suscepi regiminis, & illius pacifice possessionis, vt probat textus in d. c. 1. commiss. v. f. annus autem. † Etenim pacificam possessionem ille dicitur obtinere, qui nedum illam tenet beneficij possessionem tituli, seu exercitij; & curæ, sed etiam bonorum, & fructuum beneficij, seu maioris partis eorum, iuxta glossam d. d. cap. v. f. pacificam, v. f. licet possessionem, Rebus. in re, de pa-

cific. possessor. n. 168. Menoch. remedio 3. de retinenda nam. 582. Garcia de benef. d. 1. p. 11. cap. 5. n. 123. Barbofa d. d. cap. 5. num. 6. † qui idem in d. d. cap. commissa num. 18. addit vt non videatur adeptus pacificam possessionem, qui statim in ea fuit turbatus, seu lis mora, & Garcia d. d. cap. 5. num. 118. interpretatur glossam d. d. cap. commissa, ibi: Quod si incontinenti, prædictæ glossæ pacificam, qualiter verbum incontinenti intelligi debeat; ad quod applicabis quæ generaliter dixi sub cap. litterar. de restitution. solutor. Vide infra in v. f. verum.

Itaque Sancta Congregatio Concilij censuit eandem relaxat doctrinam sub verbis sequentibus 13. Septemb. 1631 ibi: Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Triad. interpretum respondit annum de se promoueri faciendo ad sacros ordines computari à die habita possessione, dummodo per presum non steterit; quominus antea possessionem perceperit, † refert idem Barbofa de offi. Parochi c. 5. sub d. d. num. 5. quatenus porrigit ad obinentes dignitates, Præbendes, aut portiones, quæ infra annum initiari tenentur his ordinibus, quos huiusmodi Præbendæ, seu Dignitates requirunt.

Verum si promissus de Parochiali, possessionem illius aliquandiu, id est, saltem per duos menses obtinuit sine lingio, teneatur infra annum ad Sacerdotium promoueri; fuisse ergo quod semel pacifice incepit possidere, quamvis postea lis ei moueatur, iuxta glossam in d. d. v. f. pacificam in v. f. autem possessionem, Staphileus de litterar. gratiat. de qualt. & statu benef. §. huiusmodi, Suenen. in reg. de trienniali quæst. 53. v. f. & idèò, Petrus Gregor. de re benef. c. 2. §. 10. n. 10. Barbofa d. d. c. 5. num. 8. sic tenentes quidquid teneat Garcia d. d. p. 11. cap. 5. num. 118. vbi num. 21. refert Sacram Congreg. Episcopo Beron. sic respondisse: Obinentes Parochialem Ecclesiam per possessionem Sedis Apostolica habentes liberam curam exercitum. & omnium bonorum fructuum, & promouent possessionem; licet in lumine adepta possessionem prædicta, multa licet fuerit per aliquem in petitorio teneatur se promoueri facere intra annum, lite pendente; & iterum sic; Quod si beneficium esset litigiosum, & curam animarum habere, tenebitur obtinere, sacros ordines suscipere, si modo liberam habeat curam exercitum; iterum refert idem Barbofa in d. d. cap. commissa num. 21.

Et in casu particulari idem Garcia de benef. 3. p. 39 cap. 4. num. 9. refert declaratum, quod si Parochus eo morbi genere teneatur, vt ad functionem sui Sacerdotij, nec ad res Diuinas per se obeundas, minus idoneus esse videatur, non teneatur, durante talis morbi genere, sacris ordinibus initiari facere. † Obidque potest auctoritari de eo, qui licet pacifice possideret, si intra annum, in cuius toto discursu, habet, vt queat ordinari, quod ad id non teneatur si durante lis moueatur super beneficio; argum. eorum, quæ dixi in d. d. c. 1. d. 1. & cap. 10. de præscript. de impedi. præscribere, si quidem illius anni tempus adest pro Parocho electo ordinando.

Quod intelligo procedere, nisi ipse cum non habeat alios ordines sacros, ita distulerit ad finem anni, quod moraliter loquendo, nullo vnquam modo queat Sacerdos Presbyter initiari; & tunc temporis ei moueatur lis, iuxta quæ dico infra q. 2. à num. 1.

Et comprobatur, quia antequam annus sit ex 41

toto elapsus, non est parus illam, qui vult renunciare, iuxta tradita per Parisium, de resignat. benef. lib. 3. quest. 2. num. 9. eo quod Parochialem adeptus, si infra annum sacerdos factus non est, tunc conscientia potest cedere beneficio suo in ultimo die anni, cum adhuc ius in beneficio habeat, Rebuffus, in praxi. beneficiis tit. de non promotu intra annum num. 48. Salzedus ad Bernard. Diaz. in praxi. cap. 5. §. ius. A, in fine, vel. pradula, secundum nouissimam impressionem. Azor, in sist. moral. dist. 3. cap. 20. lib. 7. quest. 4. quod procedat, ut ait Barbosa in dist. cap. commissa num. 3. cum Azorio dist. p. 2. lib. 6. cap. 8. quest. 10. vel. quare, dummodo absque dolo, & fraude id faciat: & sic dixit num. 4. cum Parisio conf. 19. volum. 4. n. 24.

43 † quod si Clericus ille in ultima die anni mortuus fuerit, beneficium illius vacet per mortem: videbit eundem Barbosa, in dicto cap. licet numero 8.

44 Ex his inquam pro complemento huius questionis dicendum est, quod annus statutus ad promotionem ordinis sacerdotalis ei, qui beneficium curatum obtinet, non currit à tempore impetrationis, sue collationis, sed à tempore pacifice possessionis ipsius beneficii, ut dictum est, ut tenent Tyracellus, de retrallu lignager §. 1. glossa 10. num. 123. iuncto §. 16. glossa 3. num. 5. Caldas Pereira de reuocata. empitens. quest. 5. n. 31. Azor. in sist. moral. p. 1. lib. 7. cap. 16. quest. 11. Barbosa in dicto cap. commissa, num. 12. & in dist. c. 5. de officio Parochi num. 5. referens verobique sic censuisse sacram Congregationem.

45 Secundò dicendum est quod licet huiusmodi beneficium vacans per non promotionem ad sacerdotium intra annum, possit per alterum impetrari, possessio tamen in conscientia non vacet, quousque spoliatur, secundum Henricum, in summa lib. 10. c. 23. §. 5. iuncto commento littera P. Garciam de benef. dist. p. 1. c. 10. n. 34. Anton. Ricciol. de iure person. extra premium Eccles. existit. lib. 7. c. 5. numero 33. Barbosa de officio Parochi dist. c. 5. num. 12.

46 Tertio dicendum est iuxta relata supra in vers. unde, quod qui Ecclesie Parochiali habitu tantum, & non actu Parochianos habenti praeficitur, non teneatur lege, quae lata est in dicto cap. licet canon. de elect. lib. 6. ut intra annum debeat Praefbyter fieri, Rebuffus in praxi beneficiis tit. de promotu intra annum num. 34. Federicus conf. 183. Nauartus conf. 4. de prabendis in antiquis. Azor. in sist. moral. p. 2. lib. 6. c. 8. §. 9. & lib. 9. c. 3. quest. 14. vel. questionem dubia est, Rota apud Fatinae. part. 4. sua praxi termin. decis. 12. Anton. Ricciol. de iure personarum extra premium Eccles. existit. lib. 1. cap. 14. num. 2. † Vbi num. 4. subdit huiusmodi Parochialem habito respectu populi non obligare ad residentiam, nec ad sacerdotium nec inducere incompatibilitatem.

47 Ad tertiam questionis partem, respondeo non posse Episcopum conferre annum decimum quantum tantum agenti beneficium coniunctum curae animarum, etiam iure antiquo; siquidem in cap. cum in concilio §. inferiora de elect. de quo latè dixi, sub cap. 1. & cap. 3. cum per Concilium Lateranen. fuerit stabilium familiaris beneficiis pertinere aetatem annorum 25. Et videtur colligi ex textu in dicto cap. licet canon. nam cuncti ibi, ut iam dixi, decernatur, ut intra annum Parochus electus fiat Praefbyter, & ad Praefbyteratum deinde per praedicta aetate, ut dixi in nostra Rubrica, sequitur

ut nullo modo possit Episcopus dispensare, ut docent Azor. cum multis. in sist. moral. p. 2. lib. 6. c. 6. §. 9. vel. eadem. † Nec probat contrarium terminus in dicto cap. praeterea §. hoc tit. quo Archidiacon. Monachus, & Innocent. quos refert Ioannes Andreas, in c. 1. hoc tit. lib. 6. contrarium dicunt; quia respondetur, quod et si in dicto cap. praeterea, constitutus in minoribus possit dispensari ad regimen Ecclesie Parochialis assumi: tamen ibi subiungit, dum talis sit; ut intra breue tempus fiat Praefbyter, dicit Barbosa, ibi num. 2.

QVÆSTIO II.

An si Parocho electo, & pacifice possidenti, occurrat impedimentum in fine anni, quominus ordinari queat, excusetur? Et an obtinens Parochialem insufficientem ad vicum, teneatur promoueri ad Sacerdotium intra annum? Et an Parocho, qui Parochiam suscepit animo dimittendi, & non suscipiendi Sacerdotium, possit fructus suos facere? Quid si animo ordinem suscipiendi, & postea mutet voluntatem. Et an possit Episcopus dispensare, ut promotus ad Parochialem Ecclesiam non assumat intra annum, & durante studiorum tempore, quorum causa dispensat?

SVMMARIVM.

- 1 Parocho electus, qui differt Praefbyter ordinari in fine anni ipsi dato ad omnes ordines recipiendos, non excusatur, nisi rescripto, num. 3.
- 2 Potentia proxima, non verò reiecta in vniuersaque actu dissolvitur.
- 3 Impedimentum superueniens tempore, quo actus fieri nequit, non excusat.
- 4 Lhoc in iure so. li. si ita stipulatus effem de verbos. obligation.
- 5 Conditio pendens ab arbitrio promittentis, habet pro se omnem terminum, secus si pendet à potestate alterius.
- 6 Parocho, qui obtinet Parochiam insufficientem ad vicum, non tenetur ordinari intra annum, sed potius eam dimittere, numero 8.
- 7 Beneficium dicitur sufficiens ad vicum ex persona qualitate, & locorum diversitate.
- 8 Beneficium pluralitas potest tolerari propriorum remanentia.
- 9 Parochialem suscipiens animo absoluto, intra annum non ordinandi, tenetur fructus illius anni restituere, etiam si esset in animo dimittendi; seu in animo conditionalis, aut dubio, ut exemplificatur, n. 12.
- 10 Beneficium simplex acceptans animo non ordinandi, qualem culpam contrahat à lathalem culpam, n. 18.
- 11 Parochialem acceptans animo Praefbyter fieri, postea voluntatem mutans, fructus non amittit.

amius percipere illius temporis quo summo habent intentionem.

13. Parochialem acceptans annuo non ordinandi, & postea mutando illum, ordinatur, nullus tenetur fructus percipere restituere.
16. Parochialem acceptans annuo ordinandi, si post mutatum velutatem persistens fructus beneficii percipit, versus est, ut illos retineat restituere, n. 17.
19. Fructus percipit à non ordinato, restituuntur fabricæ, vel pauperibus.
20. Episcopus de iure antiquo diffensare valet cum Parocho, ne Presbyter suis causis studiorum per septennium, sed intra annum rectoris subdiaconi fieri, ne à statu recedat, ut num. 21. Et quid ex Tridentino, num. 27. & 28.
22. Episcopus præter casus à iure expressis nequit diffensare cum Parocho, ut diffensat ordinari intra annum.
23. Episcopus nequit cogere Parochum, ut breviori tempore annis à iure assignatis cedat, qui si porrigit, liberat Parochum à pena, ut num. 24.
25. Episcopus qui diffensavit cum Parocho, ut non ordinaretur causa studiorum, nequit eam benevolentia rescire.
26. Episcopus diffensans cum Parocho, ne ordinetur causa studiorum, postea Vicariam constituit præferens Parochum, assignata peruenit.
27. Cap. cum ex eo de elect. lib. 6. decisio non fit renovata per Trid. Concil. n. 28.
28. Studij causa Parochus non datur licentia precipiendi fructus in absentia.
29. Beneficiarius cum onere recipiendi ordines sacros intra annum, & residendi, quatenus diffensatione præscripti studiorum causa ab hoc onere liberatur quinquennio, dum studeat in publico Gymnasio nuntio 30. & de ratione, num. 31.
39. Litteras expeditur Reipublicæ.
31. Licentia de stando in schola non expirat morte concedentis.

AD primam questionis partem, ut respondetur, adiungit quæ dicta supra quæst. 1. à veris, & videtur excusari ea nempe ratione, quia etiam in fine anni, quamvis promoveri non potuisset, potuit tamen resignare beneficium, vel impetrare rescriptum summi Pontificis, ut omnes ordines suscipere: sic in terminis Rebuffius in de promotione ann. num. 48. Salzed. ad Bernardi Diaz in praxi c. 5, littera C, quod declarat Barbosa de officio Parochi cap. 5. sub n. 12. procedere quando impedimentum eo tempore supervenisset, habito rescripto præfatio; non inquam admittit procedere ex potentia illa renouata ad renunciandum, vel permitendum, Cum potentia proxima, non verò temota in vnoquoque ad attendendum, per textum in l. naturale §. c. in fine ff. de acquirendo rer. domin. ibi: Multa accedere possent, ut ea res non capiamus, l. quomododum §. item Labes ff. ad leg. Aquil. ibi: Cum incertum sit.

Quo fit, ut si impedimentum superueniat eo tempore, scilicet in fine anni quando ordinari nequit Presbyteratus ordine in temporibus à iure & Concilio stabilis iuxta quæ latè dixi, sub tit. de temporib. ordin. eueat ut non excusetur, si in

eo tempore impedimentum superueniat, & nullum promissionis anpetuisset rescriptum, ut ordinaretur extra tempora anni consueva: docent in testibus idem Barbosa, sub dicto num. 12. & Bellarmus decis. 32. Et confirmatur ex regula illa receptissima, quod impedimentum superueniens tempore quo actus fieri nequit, non excusat, quam protequantur Decius in cap. ex ratione à num. 16. de appell. & facium quæ ibi tradit Barbosa à n. 29. & 30. Menochius de arbit. casu 118, num. 5. & casu 153, num. 15. Gutierrez lib. 2. Canonice §. 6. n. 11. verisimiliter.

Nec obstant iura in l. in hoc iure 10. & in l. si ita stipulatus essem, ff. de verb. obligat. quibus probatur stipulationem committi in eo tempore, quo Titius promittens in Italiam venire non potest; & sic vi Doctores autumant spectandus sit vique ad vltimum diem termini.

Quia respondeo cum distinctione quod quando condicio pendet ex arbitrio promittentis, totus terminus debet spectari, ut in l. in illa §. ff. de verb. oblig. Verum quoties pendet ab arbitrio, & potest aliter, aut ex casu fortuito; tunc non spectato vltimo die termini ex eo tempore, quo incipit, verum esse Titium ante Kalendas Maias venire non posse, committi stipulationem, ut explicant Vbanius in dicto c. 4. de appellat. num. 9. Barbosa dict. num. 30. in fine, insinuat Cuiusmodi in dicta l. hoc iure, & sic tantum abest, ut obstant prædicta iura, in hoc iure 10. & l. si ita stipulatus essem, quod ponis faciant per corroborando casus de quo loquimur, qui tenet pendet à facto Episcopi, & à dispositione iuris disponens, non nisi certis temporibus anni, confensuros esse ordines sacros, & inter ordinem, & ordinem sacrum, etiam respectu beneficii curati, dari tempore separatim, iuxta dicta, sub dicto in. de temporibus ordin. & præcipue sub 2. & 16.

Ad secundam questionis partem, ut respondetur, præmitte quæ dixi supra in cap. 1. de temporibus ordin. à quæst. 6. ubi de iur. ad ordines, & ubi dixi an beneficium tenue sit titulus sufficiens quare tunc iuxta materiam, cap. licet canon. & cap. commissio de elect. lib. 6. breuiter respondeo cum Nicolao Garcia de beneficio 2. p. cap. 1. n. 121. Barbosa de officio p. r. dist. cap. 5. num. 5. quod obtinens Ecclesiam Parochialem legitimam ad vicum, non teneatur ad Sacerdotium promoueri intra annum, & imò referunt declaratum à sacra Congreg. Concilij, cum esset apud eam propositus casus ille, quæ censens non teneri, sed tantum expedire, ut sanctissimus declarat cum debere dimittere; an quod sanctitas ipsa probavit hanc sententiam, vi dimittat; & sic prædicti Doctores docent textum in dicto cap. licet Canon. declaratum esse per textum in cap. 2. Tridentini sess. 21. de reform. quatenus decernit ad ordines sacros recipiendos super beneficio Ecclesiastico sufficienti ad vicum prohibens posse promoueri ad sacros ordines.

Et aduenit Barbosa hic, num. 8. cum Gonzæzio de spectatis num. 107. Flamin. Partio lib. 5. de resign. quæst. 6. à num. 137. Prospero de Augustis in adiutoribus ad Quarantam in summ. Bullar. verb. beneficium resign. vel lictana causa, à 201. in fin. mor. p. 2. lib. 6. cap. 10. quæst. 8. & 9. Gonzalez in regul. 3. Cancellaria glossa 15. num. 39. & Valerio Reginaldo in praxi fore parit. lib. 30. rr. 3. num. 23. quod ut dicatur beneficium sufficiens erit vniuersique iudex ex personæ qualitate, & locorum diuersitate.

discretate: sic ad verba textus nostri ibi: *Qui proprias Sacerdotum non possunt communiter alere*: & ob id idem Barbosa n. 7. cum Zerola in praxi
 10 *Episcopus p. 1. verb. beneficia, pag. 50. vers. secundo*, † notat ex verbis nostri textus, ibi: *Nisi ita fuerint tenet*, quod potest tolerari beneficiorum pluralitas propter tenuitatem ipsorum, vt longius ago in *supra allegato cap. de multa 18. de prebendis*, vbi de incompatibilitate, quam hic Pontifex decernit, ad vnguem tractatur.

11 Ad tertiam questionis partem Barbosa in *diss. cap. commissio de elect. lib. 6. num. 16. per vers. ceterum si promoueri*, ait quod obtinens beneficium Parochiale absque animo assumendi intra annum Sacerdotium teneatur siuctus restituere: sic cum Sanchez de *matrim. disp. 45. in praebe. cum Azor. in pr. mor. p. 1. lib. 6. ap. 8. quæst. 10. vers. quæres*, & c. 9. quæst. 1. & cum Mexia in *tract. de paup. conu. c. 1. num. 108*: & sic prædicti, & Nauar. de *crat. c. 1. num. 44. Gutierrez (animo. lib. 2. c. 5. num. 50. Squillante de virg. Clericorum p. 1. n. 109. anno sequens*, dicunt tenei cum ad fructus perceptos intra annum restituendos, qui Parochialem suscepit animo eam dimittendi, & non suscipiendi Sacerdotium ex dicto vers. *ceterum*.

12 Sed quidquid dicant Sorio de *Iustitia lib. 10. quæst. 5. art. 6. concl. 1. Sanchez diss. disp. 45. n. 10. exaltimo intelligendum esse de eo, qui imperitiam Parochialem animo absoluto non suscipiendi ordines, alias inquam si animo dubio, & conditionali, vt potest si acceptet taliter vt ordinem, nisi aliud conuenientius sibi offeratur, vt in exemplo quotidiano de fratre minore nau, qui Ecclesiam suscepit eo animo, vt si successio fratri maioris sibi obueniret, vel Maioratum beneficium dimittat, quod probatur ex dicto vers. *ceterum ibi*: *Promoueri ad Sacerdotium non intendenti*, iuncto vers. *ipsam postmodum dimisit*, quibus magis patet, vt non eontingenti qui tali animo dubio, & conditionato recipit beneficium Parochialem; non enim lex Canonica expolit, vt illud accipiens habeat animum deliberatum suscipiendi ordines facios, vt beneficium suum fructus faciat, sed magis requirit eorum, & deliberatum animum non suscipiendi ad effectum, vt fructus non acquirat: sic docent, & explicant Garcia de *benef. p. 1. c. 4. num. 40. Squillante diss. p. 1. n. 107 & 108. Nauar. conf. 17. de Clericis resident. & in manuali cap. 25. num. 118. ante finem*, & de oratione *diss. c. 21. n. 45. Barbosa de offi. Parochi diss. cap. 1. sub num. 14. Fernandez in examine Theologie moralis p. 1. cap. 13.*
 13 *p. 1. num. 4. † & leges Thomam Sanchez lib. 7. de matrim. c. 4. disp. 45. n. 1. & ibi n. 14.* vbi agit de dubio quia culpa si acceptare simpliciter beneficium animosus perseverandi in statu Clericali, aut non ascendendi ad ordines faceret.*

14 Ad quartam questionis partem, quid quando quis Parochialem accepit animo suscipiendi ordinem sacerdotalem Præbyteratus, & postea mutata voluntate non ordinatur: & Barbosa in *diss. c. commissio de elect. lib. 6. num. 14. dicit cum Azor. in pr. mor. cap. 3. quæst. 10. vers. quæres* Paulo Comitolo *responsorum moralium lib. 1. quæst. 79. num. 2. Sanchez diss. lib. 7. de matrim. dicta disp. 45. n. 1.* vt si recipiens beneficium, non teneatur fructus perceptos, eo tempore, quo sanam habuit intentionem ordinandi, restituere, quæ postea mutata voluntate, minimè promouetur intra annum ad Sacerdotium, cuiusque dicti non reddit rationem:

sic notat per glossam illius textus, in *verb. non intendens*, sed ea videtur esse; quia textus in *diss. 5. ceterum*, solum ad restitutionem obligauit illum, qui accepit curatum, non intendens promoueri ad Sacerdotium; & aliud esse in casu nostro, cum reuera intendet Sacerdotem fieri: sic docent citati, & idem Barbosa de *offi. Parochi diss. cap. 1. sub num. 15. Eman. Rodiiguez in summ. tom. 1. cap. 37. concl. 6. num. 6. Lellius de Iustitia lib. 2. cap. 34. dubio 26. num. 134. Squillante diss. p. 1. num. 103.* †
 15 qui etiam resoluunt num. 106. à contrario sensu, vt qui accepit curatum beneficium sine intentione assumendi Sacerdotium, & intra annum mutata voluntate, promouetur, non teneatur ad restitutionem fructuum, quos percepit ante mutam voluntatem. Et ratio potest esse, quia ille intra annum fructus indultum, vt ordinetur, id fecit, voluntatem mutando, iam habens acceptationem beneficij curati cum suis oneribus.

Dubium verò est, an teneatur ad fructus restituendos ille, qui cum accepit beneficium curatum animo ordinandi, postea mutata voluntate, nec promotus fuit ad ordines, & in eo interim post voluntatem mutam, adhuc possidet beneficium, fructus beneficij percepit, & in hoc dubio Nai ar. in *man. lib. 1. cap. 25. num. 118. vers. 10. Fi. Eman. Rodiiguez in summ. diss. cap. 30. num. 6. concl. 1. Lellius diss. lib. 2. de Iust. cap. 34. num. 134. ob altam proximam rationem non præcedit, dixerunt, vt non teneatur ad restitutionem eorum fructuum.*

Verùm Sorio de *Iustitia diss. lib. 10. concl. 1. col. 1.* †
 16 Iacobus de Grassis in *ar. decis. p. 1. lib. 2. cap. 97. num. 54. Cardinal. Tolet in praxi. Sacerdot. lib. 4. cap. 18. num. 4. Gutierrez Canon. quæstion. lib. 2. c. 5. num. 23. Squillante diss. p. 1. n. 104. Nicol. Garcia de *benef. diss. p. 1. c. 4. num. 55.* quibus assensior probabilis docent negariū sententiam, quia negari non potest, vt hoc in casu militet ratio texius in *d. cap. commissio 5. ceterum*, cum sit talis iudicandus, ac si ab initio non haberet intentionem, cum nec etiam negari possit illum si beneficium accipientem peccare mortaliter, & cum fraude beneficium ipsum retinere, & percipere illius fructus, dum mutato animo non se promouendi persequi illud causa lucrandi fructus tempore residui. Imò & poteris amplius vigere cum Barbosa in *diss. cap. commissio num. 5. c. 10.* vbi per verbum ibi: *Præsumitur existit*, notans quod beneficium Parochiale ipso hunc vacat ex eo, quod quis infra annum ad Sacerdotium non promouetur, vt iam sub *quæst. 1. dixi*, † addit inquam *diss. num. 10.* cum Nauarro *diss. cap. 25. num. 117. & in de oratione cap. 25. num. 46. & Salgado ad Bernard. Diss. diss. c. 55. in praxi in praebe.* vt idem teneatur in anane iudicio vniuersos fructus restituere, quos elapso anno percepit: quod videtur destruere dictum *supra* *sub diss. vers. ad quartam*, in aliis autem beneficiis Gutierrez *supra diss. cap. 5. sub num. 25. Canon. p. 1. dixit* tene re, vt beneficiati non teneantur ad restituendos fructus; essi teneatur talem beneficium peccare ex animo: ipsum debet hunc agentem vique ad *num. 28.* reddens rationem, quia parum est ei, si non extenditur ad obtinens beneficia simplicia, aut alia non curata, etiam ordines exigentia cum *diss. cap. 1. c. 1. de elect. cap. commissio* tantum loquatur de curatis, vt latè dixi *supra quæst. 1.* multa de præfatis dubiis ad textum nostrum tractat abundè Nicolaus Garcia legendus *p. 3. de benef. 1910 cap. 4. †* Vbi agit de obligatione suscipiendi ordines, vbi num. 59. & p. dixit fructus
 19 percipere*

perceptor à non ordinatis in ordinibus requisitis suorum beneficiorum, resistendos esse fabricæ, vel pauperibus, nisi in Canonicis, & aliis beneficiis habentibus in mensæ Capitulari, cui pertinet.

- 10 Ad quintam questionis partem, an possit Episcopus dispensare, ut promotus ad eorum beneficium, non fiat Parochus interim, dum studet in scholis? Et de iure antiquo videtur, quod sic, & probatur ex textu in cap. cum ex eo 34. de elect. quo habetur, ut Episcopi, & eius Superiores possint dispensare cum electis ad Parochias, ut accepto Subdiaconatus ordine infra primum annum per septennium studeant: quibus elapsis, infra annum fiant Sacerdotes Parochiani, nisi legitime fuerint impediti; & quod aliter sunt privati Parochiis, ut ibi colligunt, & tenent ordinatj teltati à Barbofa ibi num. 1. quibus addo Ojedam de incomparabilib. beneficiis part. 1. cap. 24. numero 19. Nauar. in manuali, dist. cap. 2. §. num. 118. vers. post autem, Petrus Gregn. de re benef. cap. 25. num. 9. Rebuffum de privilegijs scholæ. privilegio 36. Monetam de distribut. quæst. par. 2. quæst. 10. n. 4. Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 1. num. 14. vbi quod talis Parochus, cum quo sic dispensat Episcopus ne intra annum promoueat, minime incurrit penam amissionis beneficii, de qua in dicto cap. licet canon.

- 11 Quod si dubites de ratione decisionis dicti cap. cum ex eo, tam quoad prædictum septennium, quam ut debeat ordinari etiam in primo anno sic causa studiorum dispensatur in ordine Subdiaconatus, est quæ subsequitur, de hoc casu vltimo ipse decidit Pontæx, sibi: Ne sicut à multis de Christi matrimonio subtilius saltem esse dispensatur à sicut retrocedere valeant clericis. Et primi dubij ratio est ea; quia multi recusabant Ecclesias Parochiales cum eo onere acceptare, & cum facultates aliunde non suppetrent, studendi opportunitas auferebatur in maximum damnum Vniuersalis Ecclesie, quæ viis literarj notitiae indigeret & eam expressit idem textus.

- 12 Vnde inferes primò præter casus à iure expressos qualis est iste de studijs peragendis, ex istum non posse Episcopum potius annum datum, & assignatum ad Sacerdotium recipiendum in dicto cap. licet canon. & dict. cap. commissa, quia cum sic decum sit à generali Concilio Lugdunensi in dicto cap. licet, euenit, ut nullo modo Episcopus, aut Papæ Legatus possint dispensare, iuxta glossam verb. atque, cap. cum dilectus 31. de elect. & cap. dilectus, in verb. cum se facultas de probat. sic communiter docent Doctores cum Decio in cap. si Clerici, §. de aduocato, v. 9. in Verl. quarta salis de iudicijs, Guillelmez canon. libro 1. cap. 5. numero 10. & confirmatur ex Ind. sessione 7. de reformat. cap. 12. vbi facultates de non promouendo minime suffraganeus vlti annum.

- 13 Infero secundò iuxta mentem dicti cap. licet canon. non posse Episcopum restringere animum prædictum à iure concessum; imò nec monere, & nec cogere Redorem Ecclesie Parochialis, ut intra breuius tempus Sacerdotium inscipiat; quia cum annus ille à iure concessus, non est cur ab Episcopo queat auferri, iuxta regulam indulgentiam de reg. iur. lib. 6. ea quo in terminis notant Bonifacius in Clem. unica num. 45. de officio Vicarij, Rebuffus dicto tit. de non promotu intra annum Fermosus de Offic. & Sacris Eccles. Tom. J.

num. 19. Petrus Gregorius de re beneficiaria dist. cap. 25. num. 3. post medium, Barbofa de officio Parochi dist. 1. §. num. 24. §. vbi cum Sanchez in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 4. cap. 22. num. 15. ait quod si ante annum finitum, dispensat Prelatus in anno illo ad assumendos ordines præfixo, protogando terminum, non incurritur poena, dicti cap. licet, & patet ex iam dictis, sub questionem 1. cum eodem Barbofa in dicto cap. licet numero 5.

Infero tertio, quod Episcopus, qui semel præstiterit licentiam studenti Parocho à dispensando in septennio, non possit eam dispensationem reuocare ante illud tempus finitum, Sanchez de matrim. dicto lib. 8. disp. 33. num. 12. Rebuffus de privilegijs scholæ. privilegio 37. Barbofa in dict. cap. cum ex eo num. 7. idem dict. cap. 5. de off. Parochi sub num. 21. circa medium per glossam dicti cap. verb. per septennium.

Infero quarto dicendum ex illo textu, quod Episcopus, qui licentiam præstiterit Parocho ad studendum per septennium, possit prouidere de Vicano idoneo Ecclesie, assignata ei prouisione, & stipendio ex fructibus beneficii: ita Doctores ibi; imò & Barbofa num. 5. in verbo, ut per bonos & sufficientes Vicarios, ait ad Episcopum tantum non ad Parochum spectare talem deputare Vicarium illo septennio, quo abest à residendo Parochus studiorum causa, & tenet de officio Parochi sub dict. num. 22. cum Sanchez lib. 3. disp. 31. numero 11.

Dubium autem est, verum decisio dicti cap. cum ex eo, adhuc duzet in praxi post decisiones Tridentini Concilij, & videtur quod sic, num. ex cap. 1. in fine sess. 5. de reform. dum generaliter inquit docentes, & studentes sacram scripturam, gaudere omnibus priuilegijs à iure concessis de perceptione fructuum beneficiorum in absentia. Secundò ex cap. 13. sess. 7. de reform. datur facultates de non promouendo ad annum adstringens, excipit casus à iure expressos; inter quos patet hunc de causa studendi præcipuum esse, & expressum patet in dict. cap. cum ex eo, & notat glossa Marginalis in dict. cap. 11. Triid.

Sed contrarium dicendum est: nam cum iam hodie non admittantur ad Parochiales Ecclesias, nisi qui per concursum magis idonei fuerint indicati; iuxta quæ latè dico in cap. 29. de prob. & sub tit. de concessione Præbende, & infra in cap. penult. hoc tu. vbi de his, in quibus debeat Parochus instructus esse; ideo iustè, & tute à Sacra Congreg. Cardinalium responsum fuit quod Parochiales impetratas post confirmationem Concilij Triid. nullam licentiam dandam ad percipiendos fructus in absentia ratione studij, & in Parochialibus, eam referunt Petrus Hennequez conf. 23. num. 4. Gonzalez ad regul. 3. Cancel. glossa 6. num. 251. Attendant: in additione ad recipi. Legum Nauar. lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. sub Ph. sed an Parochi debeant residere in suis curijs, Riccius in praxi rerum fore Ecclesiast. decis. 502. in 1. editione, alia resolut. 393. in fine in 2. edit. Sanctatellus varior. quæst. 3. n. 25. & docet Barbofa in dicto cap. cum ex eo num. 15. & in pastorali p. 3. alleg. 53. num. 77. & alleg. 56. n. 306. & de off. Parochi p. 1. dist. cap. 5. sub dict. num. 21. in fine, dicens prædictam declarationem esse approbatam, cum Cardinalium auctoritas in sua sacra Congregatione sit approbata à Papa; & sic inferet cessasse dispositionem dicti cap. cum ex eo, 13 improbat

improbans quandam ioterpretationē D. Ludouici Correa sui Perceptoris, quam refert ab illo traditam, super cap. ad suum fess. 23. de reser. Et hanc opinio, quam sequor in praxi videtur probari, ex cap. 2. Trid. fess. 8. de reformatione, dum reuocat omnia priuilegia, seu exemptiones, que tollit re-sistentie necessitatem, quod repetit in dict. cap. 1. dicta fess. 22. ad finem.

- 29 Verum bodie, etiam non obstantē prædicta doctrina in Parochiis etiam decidendum est eam non procedere in aliis beneficiis curam animarum non habentibus; quia isti sunt ad residentiam adstringantur: tam n. ratione studiorum potest uol abesse, ut docet Nicolaus Garcia de beneficiis p. 3. cap. 1. num. 82. & 86. Armendaris, in additum ad receptum legum Nauarreg lib. 2. tit. 23. d. 2. §. 2. num. 121. Sanctatellus ueniar. reser. p. 3. n. 23. Barbosa in pastoralis dicta p. 3. lib. 1. §. 6. num. 29. Et in dicta cap. cum ex eo non, de electione, in glossa luterarum, ibi: Et tamen Episcopi non dissentent cum his, qui dociles non sunt, & in cap. relatum 4. numero 7. de clericis non resident. adducentes declarationem Sacre Congreg. Sancti Concilii Trid. † qua censuit tamen Ordinarium dare illis Beneficiis prædictam licentiam, dummodo id status Ecclesie pariat, & in publico, celebrique Gymnasio Theologie, vel sacris Canonibus studeant, & maiores sint annis triginta; imò & idem Garcia dicta cap. 1. n. 105. Mouet de distributione quod. quest. 10. num. 14. Armendar. supra numero 99. & 102. Barbosa dicta allegat. 6. numero 31. Sanctatellus d. l. i. questione 3. num. 27. dicunt quod prædicta licentia non suffragatur ultra quinquennium à die, quo cœpit studere Beneficiarius. Et ratio cur in his beneficiis, & Canonis aut dignitatibus Collegiatarum, siue Cathedralium Ecclesiarum sic procedat bodie sine contradictione; Tidentium ea nempe est, quia in istis non ea sufficiunt, & idoneitas, sicut in Parocho eligendo prærequiritur; quare tunc merito debet uincere ratio decisionis dictæ cum ex eo, quod expediat Reipublice, ut sint in ea homines multum litterati, ut docet Rebussius in 12. d. l. i. num. 9. §. 1. iud. Gonzalez ad reg. 8. Cancell. §. 6. pragmat. n. 3. & glossa 4. n. 4. Barbosa in dicta cap. cum ex eo n. 3. & in pastoralis allegat. §. 6. n. 3. ubi alios refert, & confirmari videtur ex c. de multa, de præbendis, quatenus incompatibilis beneficiorum solet permitti cum valde litteratis hominibus.

- 31 Pro complemento notabis iuxta glossam dicti cap. cum ex eo, in verb. septennium. ibi: Sed nunquid, quod licentia de stando in scholis studendi causa, non expuat morte concedentis, ut docet ibi Barbosa numero 8. Franciscus Moñ. de ritu nuptiarum, lib. 2. differentia 11. numero 109.

Romanus singulari 117. Didacus Perez in l. 2. veti. seu titulo 2. lib. 2. ordinam.

col. 1. pagina 199. Et cum absoluitur textus iste.

Ad Text. in Cap. Præterea V. hoc tit.

P R A E M I S S A M.

S V M M A R I V M.

- 1 Regimini Ecclesie assumi potest consuetudo in minoribus, si talis est idoneus.
- 2 Parochialis olim non conferatur, nisi Subdiaconus saltem, bodie concedi potest tonsurato, in aetate legitima constituto, & numero 4.
- 3 Cap. si pro clericis 8. de præb. lib. 6.
- 4 Episcopus debet prouidere de beneficio, etiam curato illi, saure enim Pontifici scribitur prouideat, promissum tamen debet recipere ordinis requisitus ad beneficium, quamvis in literis non fiat mentio, numero 6.

Textus iste quatenus statuit, ut consuetudo in minoribus ordinibus, si alias est idoneus, possit dispensatiue assumi ad regimen Parochialis Ecclesie, beoè intelligitur ex adductis (supra. in c. præcedens 4. & ex his quæ dico infra in c. potest fin. ubi de scientia, & habilitate nominati ad curam animarum. Et ad questionem expositi textum hunc in dict. cap. 4. questione 7. in verbi. ad tertiam. † Cumque hic ut quis ad regimen Ecclesie Parochialis assumeretur, deberet esse iam Subdiaconus, nisi dispensatiue, nondum in sacris constitutus assumeretur. Tamen de iure ouoliori Canonico, ut colligitur, ex cap. siue canon. & cap. commissa de elect. de quibus dixi latè sub d. 4. hoc tit. imò & per Tidentium, iuxta quæ ibi notauimus, q. 2. n. 1. & in locis, quos ibi citauimus, sufficit ad obtinendum beneficium curam, sicut & ad alia beneficia curata ut quis sit insignitus prima tantum tonsuræ cum ea tamen differentia, quæ ad obtinendum cuiuslibet beneficii, & Præbende Ecclesiasticæ requiritur, iuxta quæ latè dixi, sub cap. 1. & cap. 3. hoc tit.

Nec præfata doctrina obstat textus in cap. si pro clericis 8. de præb. lib. 6. quo videtur colligi, ut etiam oon tonsurato, nec aliquo ordine insignito possint beneficia conferri per verba, ibi: Nos defuncti ordinem in ipsam litteram manere habetur, quia etiam plura scribentes disputant circa intellectum illius textus ibi, ut refert Berouius in c. ad aures num. 26. de rescriptis. Rebuss. res. de formamendari, §. volentes, verbo pro expressis, vers. 24. & alij de quibus Rolandus conf. 47. lib. 1. numero 57. respondeo prædicta verba intelligi de defectu materiali, vel simplici carentia ordinis sacrorum non inquam de defectu formali, quous aliquid deficiat de iure necessarium: quo pacto respondet Barbosa de off. Parochi p. a. cap. 5. num. 3. præter quæ adducit in eod. d. l. i. cap. 8.

Quare dicendum est Parochialem Ecclesiam confecti posse ei, qui Sacerdos noo est tempore promotionis; si tamen in ea sit ætate, & alia idoneus, ut intra annum possit promoueri ad Sacerdotium.

De Ætate & qualitate Ordin. Quæst. I. 375

eccleriotum, sicut colligitur ex cap. cum in cunctis, 9. infortura de electione, & ex cap. 1. de anst. lib. 6. notant Rebutius in praxi tit. requisita ad collationem bonam, num. 34. Rochus de iure Patrenatus, verb. honorificum, num. 24. Roland. cens. 47. num. 19. lib. 1. & dum tamen habeat primam Tonsuram, quæ sufficit, & requiritur tempore promotionis per textum in cap. ex litteris de translat. ibi: mandum fuisse Tonsuratum, ut docent, ibi: Abbas, & Rebutius, loc. citate num. 33. & patet ex dictis sub dicta cap. 2. quest. 1. num. 1. & ibi notatis. Et ita sancta Congregatio Concilii, teste Garcia de beneficiis, p. 7. num. 48. censuit: ebrimentem beneficium curatum, esse Diaconum, vel Subdiaconum, sed intra annum debere promoveri ad Sacerdotium, iuxta quæ latè dixi sub dicta cap. 4. expendendo iura in dict. cap. hinc, dict. cap. commissio de electione.

Vnde dixerunt Lopus, Abbas, Gemin. Ioannes Andreas; Archidiaconus, Ancharanus, Butrius, Dominie. Monach. Franc. Vitarus in rationali lib. 3. pag. 74. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 385. & Barbosa cum eis in dicto cap. si pro clerico 8. de prob. in 6. Azor. in summa moral. lib. 6. cap. 1. q. 9. verba hæc obstat, & cap. 8. quest. 13. testimones prædictum textum quod si Papa scribit alicui ordinario, ut beneficium provideat alicui etiam curato, & talis providendus non habeat ordinem requisitum, possit Episcopus illi providere de beneficio etiam curato.

Sed quod prout teneatur primis temporibus à iure statuti accipere ordines, quos beneficium requirit quamvis in litteris non fuerit facta mentio, quod ordinem non habet; quia patet ex dictis ut intelligatur, quatenus debet esse Tonsuratus; et si propter naturam; & legem beneficij debet recipere minores, aliove ordines sacros.

Ad Text. in Cap. Quæris à nobis
VL hoc ut.

P R Æ M I S S U M.

S Y M M A R I U M.

1 Ordines recipere compelluntur Clerici illis annexi propter vilitatem, & necessitatem Ecclesiæ ubi beneficia habent: & quare, num. 1.

EX textu nostro Doctores communiter docent, quod Clerici propter vilitatem, & necessitatem Ecclesiæ, ut habent beneficia, compelluntur recipere ordines illis non annexos: sic Barbosa cum multis ab eo relatis. Et confirmatur, quia si reuera ius in Ecclesiâ fecerit, diversus gradus beneficiorum, diversos etiam ordines præcisè requiriturum, iuxta quæ iam adduxi supra in cap. 1. cap. 3. cap. 4. & hoc iur. ratione quorum videatur, ut nullus Beneficiarius, seu Præbendarius, non habeat necesse à alios ordines beneficio non prærequisitos ascendere, ut colliges ex præcitatis locis; tamen quia Nativus miserlamea 44. in fine de oratore in nova editione, & consil. in fine sub tit. de probend. in vnaque parte Sanchez de matrimonio lib. 7. disp. 45. n. 18. & Barbosa brevem eis ex glossa vtiliter, quam notant, & ad id quod omnis, qui beneficium accipit, quamvis sit simplex, debet

Formosa de Offic. & Sacris Eccles. Tom. 1.

habere animum actualement, vel virtualement, saltem disiunctive accipiendo ordines sacros, si necessitas Ecclesiæ illud exegerit, vel renunciandi, aut dimittendi beneficium, ratione cuius auberetur ordinari; sequitur dicendum, ut adveniente præfata nostri textus vilitate, aut necessitate pro Ecclesiæ servitio, & solatio populi, possint compelli per ordinariū ascendere ad alios ordines sacros, iuxta metam vilitatis, & necessitatis Ecclesiæ, cui inserviunt, aut cui assignentur inservire, Alios casus decidit littera hic, vbi videbis. Et facit pro doctrina huius textus Trid. in cap. 4. de reformatione sess. 21. vbi quando Rector vnus non sufficit Ecclesiæ debet Episcopus agere, ut Rector alios aduocet Sacerdotes, &c.

QVÆSTIO I.

An sit culpa mortalis accipere beneficium simplex animo non perseverandi in statu Clericali, aut non ascendendi ad ordines sacros? Et an qui suscipit primam Tonsuram, vel minoribus ordinibus initiatur animo non ascendendi ad alios ordines?

S Y M M A R I U M.

- 1 Beneficium simplex acceptum animo non ascendendi ad sacros ordines non peccat. Et quid si animo illud ad tempus retinendi, & fructibus fruendi, n. 2. & 3.
- 2 Nuptius celebrare libere potest Beneficiarius in sacris non ordinatus, dum tamen dimittat beneficium.
- 3 Ordines recipere maiores non tenentur Beneficiarius, nisi necessitas, & vilitas Ecclesiæ premat; si tamen Episcopus ad id eum compellat, non sit in Curia, n. 5.
- 4 Beneficium simplex acceptum requirens ordinem sacrum animo non ascendendi ad illum peccat laicaliter.
- 5 Beneficiarius acceptum beneficium animo non ordinandi, non est absolvens, donec, aut animum mutet, aut illud dimittat.
- 6 Ordo sacer beneficij simplici, quando dicitur, inhæret.
- 7 Minus aliquid accipiens curare debet esse habitus ad illud obediendum.
- 8 Beneficia, alia sunt sacerdotalia, quæ requirunt fundationem, statum, &c. Sacerdotalium ordinem, Diaconatum, vel Subdiaconatum, & n. 12.
- 9 Capellaniam quando dicitur Sacerdotali adu, vel aptitudinem.
- 10 Capellaniam nunc dicitur Sacerdotali; eo quod habet omnes celebrandi remissiones.
- 11 Tonsuram accipiens causa evadendi iudicium sacrilegi, peccat mortaliter.
- 12 Ordines minores suscipiens animo non ascendendi ad sacros, probabilis est, ut tantum peccet venialiter contra aliquos numeros 17.
- 13 Ordinibus cuiuslibet Ecclesiastici quæ litteratura requiratur, n. 17.
- 14 Illegimus quoad ordines minores potest ab Episcopo dispensari.

- 10 *Religionem ingrediens absque animo ascendendi ad ordines sacros, peccat lethaliter.*
 11 *Episcopus non peccat confertens consuram, seu ordines minores non habens animum ascendendi ad sacra.*

Ad primam difficultatis partem, vt respondeam, praeiungo quae dixi supra in c. 4. q. 1. in vers. *inferius quare*, & in q. 2. vers. *ad quartum in fine*, vnde sub distinctione respondeo quod si beneficio illi simpliciter accepto, non sit sacer ordo annexus, vacet culpa mortali illud recipi cum intentione nullius Sacri ordinis recipiendi, si habeat animum perseverandi in statu Clericali, ac satisfaciendi oneribus, ad quae tale obligat beneficium; quia cum nullum ius oblige hunc beneficiarium ad suscipiendos ordines sacros, nec beneficium, eos petas, sequitur vt non sit peccati reus carens eo animo, ac subinde, vt nec venialiter peccet: si tenet Sanchez de matrim. lib. 7. disp. 45. num. 17. cum Nauarro in summa Latina cap. 25. na. 8. Ludouico Lopez p. r. instr. l. sacerdot. c. 3. §. 6. col. 3. vers. *iam et alia rursus*. Vega in summa tom. 1. cap. 36. c. 23. Fr. Eman. Rodriguez tom. 1. summa in 1. edit. cap. 30. num. 6. & num. 4. & videtur sententia Sorus lib. 10. de iustis, quest. 5. art. 9. col. 4. paulo ante vers. *de pensionibus*, Gutierrez Canonie. lib. 2. cap. 5. a. num. 24. & 25. vbi laice agens explicat ipsum Sorum.

2 Quod si Beneficiarius accipiat illud beneficium, cui facit ordo annexus non est animo illud ad tempus retinendi, & eius fructibus fruendi, posteaque, eo deserto, ad vitam saecularem, aut coniugalem transgrediendum modo eo animo accipiat, & retineat, veluti ei sufficienter inferuire, donec illud, mutato statu, relinquat: videtur etiam dicendum vt non peccet mortaliter eo quod nullo iure improbatum hunc habere animum sub culpa mortali perseverandi in statu clericali. † Cum iura liberum ei concedat transitum ad nuptias, modo beneficium relinquat, iuxta textum in cap. *Ioannes cap. diuersis de clericis coniugatis*, sic docent Nauarrus, in cap. *quando de conf. disp. 1. cap. 5. §. 1. Sanchez dicta disp. 45. n. 19. vbi cum multis ab eo relatis, sub n. 16. ex transiuntibus contrahere culpam mortalem, admittit in hoc casu contrahere praedictum Beneficiarium culpam venialem, eo quod negati non possit esse aliqualem debiti ordinis peruerisionem; quia et si beneficia sunt instituta ad sustentandum clericum in statu clericali, & ideo ordo perueniat, & debitus finis: qua ratione absoluitur diuerse Nauarrus, *missel. 45. de oratione n. 5. & lib. 5. conf. 11. de praebend. 1. edit. conf. 16. num. vltima*. Flaminius de resignat. beneficiis, lib. 4. q. vlt. n. 41. Gutierrez dict. cap. 5. n. 16. peccat, et si non explicent verum lethaliter, excepto Nauarro dissentiente in *Adversus* 44. n. 2. de oratione, & Tolento lib. 3. summa cap. 38. n. 4. & lib. 5. cap. 4. num. 5. qui sentiant peccare lethaliter; sed Sanchez eos non sequitur, dicta n. 19. in fine, ex eo vt non sit tanti momenti animus illos, quod per eum incurrat Beneficiarius culpam lethalem: qui n. 20. cum Nauarro dicta *missel. 45. in 1. edit. num. 6. vers. 6. & vers. 7. idem procedere in accipiente pensionem Ecclesiasticam animo ea fruendi ad tempus, & transgredi ad statum coniugalem.**

4 Hinc infero, quod et si supra sub principio textus nostri dixerim, vt beneficiarius simplex possit compelli per suum superiorem ad recipiendos ordines sacros, ad quos obligatus non est, stante

necessitate, & utilitate. Tamen etiam si peccata vitia, & necessitas adfuit, adhuc si non compellatur à superiore, non teneatur illos recipere, cum facta ei sit habere voluntatem absolutam subeundi omnia onera suo beneficio annexi tempore, quo possederit, & disunctionem assumendi ordines sacros, si Episcopus iusserit, cogente necessitate, vel utilitate Ecclesiae, aut dimittendi beneficii: ita docent, Nauarrus lib. 3. conf. de preb. conf. 1. fin. & *missel. de orat. 44. in reuocata in fine*, Sanchez dict. disp. 45. lib. 7. de matrim. num. 18. quae meo videri. rursus, alias inquam multis acceptantes beneficia simplicia, quorum fructus percipiunt ad saeculum postea tendendo, praeterierunt maximo scriptulis, si peccarent lethaliter, aut itidem tenerentur ad restitutionem.

Nec obstant quae supra adduxi in dicto cap. 5. quest. 2. in vers. *ad tertium*, & vers. *ad quartum*, quia ibi dicta intelliguntur de accipiente beneficium Curatum modo ibi dicto, circa quod loquitur expressè textus in cap. *licet canon. & cap. omnimoda de iustis lib. 6. cumque eorum deusio sit pernalis, non est cur ad alia beneficia simplicia, & non curata extendatur, iuxta ibi dicta.*

In secundo vero casu quid dicendum, an sit culpa mortalis accipere beneficium simplex, cui est annexus ordo sacer, aut retinere illud animo non ascendendi ad ordinem illi beneficio annexum? Et respondeo culpam esse lethalem, quia nite naturalis, diuina, & humano accipientis officium, tenetur curae se esse habilem ad illud, ex iure in 1. *idem iuris ff. ad leg. Agniti. cap. non est putando 1. quest. 1. tenent Sorus dict. lib. 10. de iustis, q. 5. art. 6. col. 4. paulo ante vers. de pensionibus autem*, Ioannes Gutierrez dict. lib. 2. canon. cap. 5. num. 25. Tolento in summa lib. 5. c. 5. n. 5. & lib. 4. c. 18. n. 4. † Vbi addit cum absolendum non esse, donec aut animum mutet, aut beneficium dimittat, idem 7 prosequitur Sanchez *supra num. 14. ex doctrina Nauarri, ubi supra in dicto cap. quando de conf. disp. 1. cap. 21. n. 5. & in summa dict. c. 25. n. 18. & ex Manuel Sa in summa, vers. beneficium, n. 59. vbi refert tunc teneri assumere Sacerdotium intra annum.*

Quod si dubites quando dicatur ordo sacer beneficio simplici annexus? Respondeo breuiter id beneficium dici habere ordinem Sacrum annexum, quod obligat ad omnia aliquid, petens ordinem Sacrum, quod autem non obligat ad ministerium requirens ordinem Sacrum, non habere talem ordinem annexum, sicut Sanchez de matrim. dict. lib. 7. disp. 45. sub n. 15. itaque dixit Sorus dict. q. 5. art. 6. col. 4. vers. *de alio*, Sacrum ordinem requirere beneficium, cui est annexum Clericale oblationem, & reddidit rationem Nauarrus in dict. cap. 9. *quando cap. 21. num. 5. c. tenetur accipiens tale beneficium ascendere ad ordinem Sacrum*; quia scilicet accipiens munus aliquod, debet curato esse habilem ad illud obeundum; & expendens Nicol. Garcia de benef. p. 7. c. 1. n. 40. † vbi postquam enumerauit beneficia non sacerdotalia, dicit esse alia Sacerdotalia, quae requirunt de iure, de consuetudine, statuto, vel privilegio, aut fundatione, quod ea obinentes in Presbyterio ordinentur, aut in Diaconos, aut in Subdiaconos, tanquam dici annexum ordinem aptitudine, & attentio tempore prosecutionis: & sic dixit Sanchez *ubi supra dict. num. 15. † quod petente fundatore Capellaniae, vt Capellanus tot faciat sacra, tunc assignatur Ordo Sacerdotalis ad illam, solumque inter*

- Doctores contrahentes, an in ordo actu exigatur in Capellano eligendo, aut potius sufficit, ut postea intueatur. De quo puncto alibi expendo, interim videbis latè agentes D. Garciam in *disse. cap. 2. a. num. 56.* † ubi dicit alia esse beneficii, quæ non nisi actu Presbyteris, vel alium ordinem habentibus, potius potius fundatione, consuetudine, privilegio, aliter, ut quando institutio, vel statum dicit quod non conferatur, nisi Presbytero, vel quod conferatur Presbytero: ubi *n. 58.* quando Capellanus debeat esse adu Sacerdos: & ibi, *in §. 1. a. num. 75.* † An Capellania sit Sacerdotalis ex eo solum, quod habeat onus celebrandi annexum, trahens S. p. in *seculo testam. glossa 4. princ. Guiterex toto consil. 1.* Zeuallos in *pract. quasi. 693.* Lambertinus de *ure Paron. lib. 2. p. 1. §. 7. in art. 29.* & post eos multialij recentiores alibi referendi.

- 14 Ad secundam quæstionis partem, ut respondeam, præmitto quod breviter dixi super in *cap. non est compo. de temporibus ordin. quasi. 3. in fine, in vest. ad ultimum*, ubi egred dubio illo, an peccent mortaliter qui ordinantur prima Tonsura, causa tantum, evadendi iudicium seculari: & ibi adductis addo Aegidium Trullench. de *Sacram. Ordinis lib. 6. cap. unico dubio 21. sub num. 10.* in *vest. quare*, ubi dicit peccate mortaliter, qui accipit coronam, vel quatuor minores ordines, ut fugiat iudicium seculari: sic cum Barbosa de *offic. Episcopi. 2. allegat. 1. num. 12.* Ledesma in *summa part. 7. de ordin. conclus. 3.* † & addit cum

- 15 Diana valde probabile esse, anò probabilius existimat non peccare mortaliter eum, qui suscipit coronam aut quatuor minores ordines animo non ascendendi ad alios ordines, sed tantum ut gaudeat privilegio fori, & exemptione à tributis. † Quia Trid. in *cap. 4. de reform. sess. 23.* solum vult ostendere quid ipsa decernat, & illius status retentura postulet, cum non vixit verbis præceptis sufficientibus ad obligationem peccati mortalis; non inquam intendit, ut vicerius progredi intendat, sed velle, ut sufficit in eo officio seminare Deo, ex ipso Trudent. ibi *c. 1. in promovendis* ad quatuor minores ordines, ut saltem sciant, & intelligant linguam Latinam. In aliis inquam, qui sunt iniciandi Subdiaconi, Diaconi requirit Trid. ibi, *dist. sess. cap. 12.* linguam Latinam, & cognationem, quæ pertinet ad istos ordines. Et in Presbyteratu, & Sacerdotio, ibi, *cap. 13.* requirit eam coronam, qua possit populum docere necessaria ad salutem, utique administrare Sacramenta, ut ibi *cap. 14. de quibus dico sub cap. penultim. hoc n. 2.*

- 17 Vnde ad difficultatem respondeo, quod testis Barbosa, hanc Ledesma & Nauaricus, quos citat Diana 2. *p. pract. 16. in §. 1. ref. 12.* in casu per dicto existimare peccare mortaliter ex ratione dicti *cap. 13.* Trid. dicentis, ut prima Tonsura non ordinem, qui Sacramentum Cōmunionis non susceperint, & fidei rudimenta edocui non fuerint. quique legere, & scribere nesciant, & de quibus probabilis coniectura non sit eos, non secularis iudicii fugiendi fraude, sed ut Deo fidelem cultum præstent, hoc vix genus elegisse: tamen ipse & Gaspar Hurtado, de *Ordine dist. 12.* Coninch de *Sacram. 1. 2. dist. 10. num. 104. & 105.* Villalobos in *summa pract. 1. diff. 14. num. 2.* & Sanchez cum alius de *matrim. dist. 31. p. 7. num. 17.* ubi est negat peccare mortaliter fasē dari culpam non nullam, quando accipit primam Tonsuram animo *Fernández de Offic. & Sacram. Eccl. Tom. 1.*

declinandi iurisdictionem fori secularis. † Tamen *num. 6.* absolute docet in casu nostri dubij, quod qui iniciatur prima Tonsura, aut minoribus ordinibus non tenetur habere animum ascendendi ad ordines sacros, potestque absque ea intentione illis iniqui probis ex eo, quia nullo iure coarctat in ordinando talis obligatio. † Deinde quia potest Episcopus dispensare cum illegitimo quoad ordines minores; qui tamen ad ordines sacros ascendere nequit, ex *cap. 1. de filij Presbyter. lib. 6. conclusio 1.* ut animus retrocedendi in se ordinatio, non sit culpa mortalis, sicut nec retrocessio. † Et respondit ad dubium de ingrediente Religione abique animo ascendendi ad ordines; quia in isto est dispar ratio, cum teneatur ex statuto, & vi Religiosis ascendere ad illos, ut inferatur Religio. † Et sic satis infert Sanchez *num. 18.* non peccare Episcopum conferentem Tonsuram, aut ordines minores non habenti animum recipiendi sacros, contra Ledesma de *Sacram. Ordinis. dubio 5. conclusio 1.* qui id probat ex *dist. cap. 4. Trid. & cap. nullus de temporibus ordin. lib. 6.* quod non probant, ut ex ipsis iuris patet, sed bene facere Episcopos si eos non ordinant, sic Nauar. & Trullench supra.

Ad Text. in Cap. Ad aures. VII. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Medici beatiore sunt quoad seculum, quàm Advocati, habentque obligationem monendi infirmos, ut accipiant Sacram. Euchari-
stiam.
2 Medicus salarius de publico, non debet pretere premium ab infirmis.

PRO ampliatione huius textus, quatenus agit de Medico, addes quod abundè dicto infra in *cap. cum infirmus de punit. & remissis.* Vnde de obligatione, quæ habet Medicus cum visitis infirmos monendi ens, ut confiteatur, & recipiat sanctissimum Euchari-*stia* Viaticum: de quo puncto, ac de aliis infert plura cum plurius Zenodius omnino videndus collect. 16. 3. ad *Degetales*, & Barbosa *hic*, ubi nonnulla recollectans, dicit *n. 5.* quod Medici beatiore sunt quoad seculum, quàm Advocati; quia eorum errores cooperit terra. Et *num. 6.* quod Medicus tenetur pauperem gratis curare, sicut Advocatus tenetur pro miserabilibus personis patrocinium suscipere, de quo dixi *sub cap. 14. de iudicio*, ubi plura de officio Advocatum.

Et *num. 8.* ait, quod Medicus salarius de publico, non debet pretere premium ab infirmis: de qua casu, & aliis adducit etiam alios Doctores discipulantes, idem Zenodius *supra* allegatur: Vnde iam ad preceptis nostri textus difficultates.

QUESTIO I.

An Medicus propter eventum mortalitatis infirmis, impediatur ad ordines sacros promoveri, si peritum, & sollicitum est, ac traditiones artis Medicæ obsequet. Et an Medicus de publico stipendiatum fiat irregularis, si ex omissione curandi pereat infirmus. Et an Medicus effectus Sacerdos, possit sine peccato mortali exercere artem Medicinæ? Et an Medicina ars sit liberalis, & nobilis, sicut Advocacia? Et an Medici teneantur, cum gradum Universitatis recipiant, emitte fidei professionem?

SUMMARIUM.

- 1 Cap. sententiam sanguinis, ne Clerici, vel Monachi, infra, num. 14. & sub questione 1.
- 2 Index procedens ad sententiam sanguinis, contrahit irregularitatem.
- 3 Irregularis fit qui deliquitum accusat in causa sanguinis, aut adversus, illum iustificatur, si sequatur effectus, aut mutilationis.
- 4 Medicus est clericus in minoribus, non committitur eorum laici pro defensione artis, ut num. 19.
- 5 Medicus aut Chirurgus periti curantes iuxta regulas artis possunt, etsi infirmus moriatur, aut mutilentur, ordinari etiam in facie n. 6. 7.
- 6 Culpa non imputatur, si præter culpam operantur, casus fortuitus contingat.
- 7 Chirurgus secularis liberatur ab irregularitate, si impotens debitam diligentiam, infirmus moriatur adulescent, vel incisione.
- 8 Medicus liberius vivunt, cum impio hominem occidunt.
- 9 Medicus ut non teneatur de morte infirmis, qua præcavere, & admittere debeat sed non pœna ordinaria, n. 10.
- 10 Negligentia dissoluta est prope delictum.
- 11 Medici peritiam quando cognoscatur, quantum fides eius delicto præstetur remissione, numero 13.
- 12 Cap. aliquantum dist. 11. cap. si quis viduam dist. 50. cap. fin. de homicidio.
- 13 Medicus & Chirurgus secularis, quare ex morte infirmis irregularis non fiat, alij vovisse.
- 14 Nullus efficitur irregularis, nisi expressè canonicetur in iure.
- 15 Argumentum à paritate rationis non valet in materia adiosa.
- 16 Medicus stipendiatum, si ex negligentia infirmus moriatur non fiat irregularis.
- 17 Medicus stipendiatum, dicitur contra adstrictus.
- 18 Medicus assalutarius non debet recedere à vivente absque licentia priorum.
- 19 Medicus, qui pro stipendio se obligavit, Cu-

vare infirmos, num in quocumque eorum occurrat tempore pestis, vel cum periculo propria vite, remittit.

- 24 Medicus effectus sacerdos exerceat sine peccato artem medicinæ, etiam si adiu in infirmo mortis periculum, dum non sit per incisionem, & adulescent, n. 25. & 26.
- 27 Clericus effectus Chirurgus, prohibetur vis officio cum adulescent, vel incisione cessat in casu necessitatis, & pestis, si non adulescent, qui mortis exerceat, n. 29.
- 30 Religiosus Chirurgus, sine Sacerdotis exerceat officium circa mortis periculum causa pietatis, & gratia, non peccat. Sed cum fiat irregularis si infirmus moriatur, numero 31. & 32.
- 31 Clericus in minoribus constitutus exerceat medicinam peritum, & sine adulescent, nec peccat, nec incurrit irregularitatem, num. 33. & 34.
- 32 Cap. tua nos de homicidio, & numero 35. & 36.
- 33 Irregularitas non incurritur à Medico, vel Chirurgo, curante cum incisione, si absque eius culpa ageretur moriatur.
- 34 Clericus in minoribus beneficium habens, si medicinam exerceat cum adulescent, num fiat irregularis.
- 35 Monachus Chirurgus, qui aperit in gutturo apostemam, est irregularis, si infirmus moriatur & hoc cura debita diligentiam, ut num. 37.
- 36 Clericus unus proponendus est ruptarius, Balistarius, & si Sacerdos, Diaconus, vel Subdiaconus sit, non debet per adulescent, vel incisionem curare, nec promoveatur ad ordines, si conscientiam habet laicam, numero 40.
- 37 Irregulares clerici aut Monachi, non sunt, curantes infirmos diligenter, si moriatur, cum operam darent rei laici.
- 41 Irregularis fit qui infirmis curam habens, dedit ei aliquam portionem sine mandato Medici, ex qua moriatur.
- 42 Irregularis fit qui ageretur nimis anxiosum reclusit, si faciat, ut citius moriatur; eo quod causat mortis anticipacionem, n. 43.
- 43 Medicina est ars liberalis sicut Advocacia, & apud omnes maxime doctos habita, ut n. 44. & 45.
- 44 Advocati dicuntur nobiles.
- 45 L. fin. ff. de iure immunitatis, l. ambitiosa ff. de decretis ab ordine faciendis.
- 47 Chirurgia non est ars liberalis, sed mechanica.
- 48 Medici antiquitus sua propria manu abscedebant, sed non hodie.
- 49 Medicus novus dicitur pestis.
- 50 Scholæ Medici non sunt mutabiles in Angliam, ut ibi, ut in omnes artem exerceant.
- 51 Medicus errans, debet actum puniri, quàm Advocatus.
- 52 Medicum non preferunt Legibus nec Theologos, etiam si antiquior sit, n. 55.
- 53 Iudei Doctores prohibentur, sed quandoque eis permittitur in medicina.
- 54 Medici prohibentur fieri legum Doctores.
- 55 Leges dicuntur sacratissime per ora Principum divinitus promulgata.
- 56 Infirmitatem ingratis curæ Medicum, remittit.

17 *Medici cum recipiunt gradum, tenentur facere professionem fidei, & intrare in manus Episcopi obferuare statuta. P. y. v. exhortando, scilicet infirmos ad Sacramentum, num. 58.*

1 **A**D primam quæstionis partem videtur dicendum, quod Medicus propter euentum mortuorum infirmis, impediatur ad sacros ordines promouendi, etiam si peritus, & sollicitus sit, ac traditiones artis Medice obferuet; & sic quod fiat irregularis per iura in cap. tua nos, de homicidio, & in cap. sententiam sanguinis, no Clerici, vel Monachi, in vers. nec vllam Chirurgia: quæ iura, etsi loquantur de Clericis, & Monachis, etiam in arte Chirurgie paucis eius irregulares declarant, si infirmi moriantur. Ego videtur, vt quauis Medicus, seu Chirurgus Laicus non sit prohibitus suas artes exercere in iure: tamen quia ambazum arte possunt contingere mutilationes, & mortes, si de facto contingant, erit quilibet irregularis, taliter vt ob euentum mortalitatis, nullo modo absque dispensatione queant ascendere ad ordines Sacros. † Et confirmari videtur ex textu in dicto cap. sententiam sanguinis in 1. part. & ex textu in cap. Clericus cuiusdam tituli, quibus cauetur iudicem procedentem ad sententiam sanguinis hoc esse mortis, seu mutilationis, & eam exequentem, contrahere irregularitatem. † Et confirmatur iterum ex textu in cap. aliquanum dist. 51. cap. si quis veniam 5. dist. & cap. fin. de homicidio, lib. 6. quibus probatur quod si quis aliquem delinquentem accusat in causa sanguinis, aut aduersus illum testificetur, si sequatur effectus mortis, aut mutilationis, contrahit irregularitatem: sic docent communiter Doctores, in prædictis iuribus, vbi quod hæc appellatur irregularitas ex defectu perfectæ lenitatis; & negari non potest iudicem, & resem procedendo iuxta iuris regularitatem facere i quædammodum condemnari nequit Medicus, aut Chirurgus, qui peritus non deficit in amplexatione suæ artis; quia si nihilominus moriatur infirmus, & muletur, adhuc debet fieri irregularis, quominus ascendat ad ordines sacros propter defectum perfectæ lenitatis.

4 **E**t pro hac sententia facit quod dicit Ioannes Gallus in quæst. 110. quem sequitur Couarrus in Clemencia si siuissus part. 2. §. 4. sub numero 5. in vers. hu omibus, quod Clericus in minoribus ordinibus constitutus Chirurgie attente exercens, poterit coram iudice seculari conveniri pro negligentia, & culpis commissis in eius artis via. At fit est quod talis Clericus gaudet foro Ecclesiæ, sicut ceteri Clerici in Sacris constituti, vt hæc dixi sub cap. 2. & alius de iudic. & in cap. 1. cum dicitur de foro competenti, & percipitur ex relictis iam in nostro titulo, & in titulo de temporibus ordinis. Ergo ex eo procedit, quia quocumque tempore ex morte, aut mutilatione fit reus, etiam si secundam artem curaret, scilicet quoad irregularitatem ortam ex defectu imperfectæ lenitatis.

1 **N**ihilominus dicendum est Medicum, aut Chirurgum peritos graduatos, & cutantes iuxta regulas artis Medice, si absque negligentia culpa in applicando remedia in tempore opportuno, non contrahere irregularitatem, nec prohiberi etiam, si multi infirmi morentur, aut mutilarentur, ad sacros ordines promouendi; tum quia de

illis nullo iure contrarius cauetur; tum quia sic expressè dispositum est hic in textu nostro, & probatur ex capitulo qui arborum §. o. distinctione, & ex regula textus in cap. unico de æconomis, cap. fin. de homicidio, l. in rebus, §. committatur, l. alieuus, §. de officio. Presidii, quibus probatur, quod culpam non imputari, si præter culpam operantis, casus fortuitus contingat, tradit glossa 1. hic, vbi in fine dicit: Absus, vt nobis imputetur quod præter culpam nostram contingit, probatur ex textu in cap. de occidendis 2. §. quasi. §. & ex illo versu,

Non est in Medico semper relictus, vt ager.

Docent hanc conclusionem Doctores hic, Abbas, Anrich, Zabarella collecti. Bellamera, Ioannes Andreas, Henricus Innocent. Imola, Anan. Viuianus in ration. primi libri furie Panisley pag. 105. remissus, Ximenez in concordant. part. 1. referunt ab Anton. Augustino collecti 3. decretal. lib. 1. tit. 8. cap. 2. Couarrus. supra dict. num. 3. §. 4. Simon. Maior. de irregularitat. lib. 2. cap. 12. num. 2. Syluester in summa, verb. Medici, num. 2. Marianus Sotinus in cap. ad audiendam, num. 31. de homicidio, Alouius Pelagius lib. 1. de plantis Ecclesiæ c. 48. ex columba 3. Petrus Palacios de electis cap. 26. num. 6. Felicianus de censuris titulo de irregularitat. cap. de specie irregularitatis, qua contrahitur agros curando, pag. 449. Barbosa hic num. 1. Villalobos in summa dist. 1. part. 2. dist. 23. sub numero 8. † Vbi dum agit de irregularitate, quam contrahit Monachus iuxta textum in dicto cap. tua nos, de homicidio: de cuius intellectu dico infra sub q. 2. releuat ab incursione irregularitatis Chirurgum seculari, qui curando, & imponens debitam diligentiam, mortuus fuit infirmus eius a ductione, vel incisione.

8 **E**t confirmari ex illo dicto Iouiniani Pontani in Aeternose, quod refert Couarrus. in dict. alem. si siuissus dist. 5. 4. sub dict. num. 3. ibi: Liberris Medici vinum, vt quibus permixtum sit hominem imponi occidere; Medici cum non modo lex absoluit, verum mercedem statuit quoque aut. † Et enini vt Medicus non reneatur de morte infirmi, aliqui sunt necessaria. Primum quod si peritus in ea professione, & arte, l. alieuus, §. siuissus, §. de officio. Præsi. Secundo quod aduoneat infirmum, vt præcauet ab his, quæ ibi sunt nocumento futura; iuxta textum in dict. cap. tua nos, sed non tenetur semper, & continuò adesse ægroti, iuxta Doctores in d. cap. tua nos, vbi Ancharan. & Hostiensis, nisi ægrotus propter maximam ægritudinem periculò indigeret custodia; nam tunc reneatur, vel presens esse, vel aduonere, vt diligenter custodiatur, vt censet Hostiensis in summa. huius tituli de ætate ordin. §. Ordo, vers. & postquam, quem refert, & sequitur Ripa tract. de pecc. p. vltim. §. Medicorum num. 48. quo in loco multa adducit de Medicis imperitis, an, & de hi tenentur, si infirmus ob eorum culpam moriatur; tradit, & sequitur Couarrus per textum in dict. cap. tua nos, & cap. fin. de homicidio. † Vbi Albericus existimat Medicum impetuum, cuius causa ægrotus mortem obicit, pena extrædramatæ puniri: dum fove ex l. 3. §. 1. §. de sicariis, & notat Ripa in dict. §. Medicorum, & de iure Regio. l. 6. tit. 4. p. 7. & hoc dictum videtur satis colligi ex verbis textus nostri ibi: Tibi breuiter respondemus, quod si super præmissis consensu tua te remordet ad maiores ordines de nostro consilio, non astra det, vbi glossa, verbo remordet declarans si fortè impetit medicinam dedisset infirmis, vel si negligens

gentia fuerit. † quia dissoluta negligentia prop-
dolum est, ex l. *sedussor* in 1. *responsio* ff. *man-*
dari.

12 Sed si dubites quomodo cognoscatur Medici
peritia, leges Petrum Rebutum in *concord. Rubr.*
13 *de collat. §. praterita* in verb. *medicina* pag. 1. 16. †
Et quibus in casibus Medicorum dicto, sit fides
adhibenda? Et quomodo, & quanta? optimè
Malcard. *de prob. consensu* 1034. ad quod applicabis
de fide quæ præstatur Matronis, & peritiæ in arte:
quæ dixi in c. 4. *de prob. vbi etiam de Medicis non-*
nulla.

14 Vnde non obstant iura in *principio*, & in 1. *con-*
firmata, relata: nam ea expendo infra in *quest. 2.* lo-
quuntur enim de Monacho, aut Clerico exerce-
ntibus artem medicam, aut chirurgicam.

15 Non secunda confirmatio ex *textu in cap. ali-*
quantum §. 1. *dis. cap. si quis viduam* §. 1. *dis. §. si de*
de homicidio, quia ibi dicta procedunt in accusa-
tore sollicitante sententiam sanguinis, vel testis,
cuius dictum fuit causa, v. delinquens mutilaretur,
aut pateretur mortem, quia etiam illi nec accu-
sando, nec testificando peccent: eo quod accu-
sator prosequeretur suam, vel supponit iniuriam li-
citam in iudicio, non in vindictam, sed in satisfa-
ctionem, quoniam omnes excusant accusatorem à
peccato, & testis iuridice interrogatus à iudice in
iudicio, teneretur dicere verum, iuxta quæ latè
dixi *sub cap. 1. de consensu*, & ibi: tamen quia eni-
m causa mutilatio & mors contingit delinquenti
seu accusato, non effugiant irregularitatis notam,

16 quod non sic procedit in Medico, & Chirurgo
laicali, qui si adhiberent debitam diligentiam,
& peritiæ exercentes, eam artem, licitam quid
operantur, siquidem mortes, & mutilationes, quæ
solent infirmis contingere, accidunt peccare inten-
tionem, abique eo, quod peccent, vel in se, vel
in causa, quod non est sic in accusatore, & teste: 1.
eo quod saltem peccant in causa, materialiter, scilicet
occasionando mortem, & mutilationem delin-
quentis, aut accusati. Et iuxta hunc punctum,
idem procedit in iudice laicali sententiante, &
exequente sanguinis sententiam, aut mutilationem.

Esti forte dubites de hac responsione, facillimè
respondebis ex illa regula generali. † Vt non sit

17 aliquis vocatus irregularis, nisi expressè eautum
sit in iure, vbi expressè Doctores docent in *cap. in*
quo de sent. exco. lib. 6. † Sic, vt nec valeat
argumentum à paritate rationis specialiter, quia
hæc est materia odiosa, vt docent Hostiens. in c.
1. *de electis*, num. 5. de Clerico exco. communis, non nisi.
18 Panormitan. *cap. vltim.* num. 3. de iure Patronatus,
Covarruvian. 4. *de decr. §. 1. cap. 8. §. 1. num. 8.* Castrius
lib. 2. de lege panali cap. 7. decem. 3. Vallalobos in
summa p. 1. ar. 1. diffidens. c. num. 6. & alij commu-
niter.

19 Nec obstat adductum pro tertia confirmatione
in *vers. & pro hac sententia*, quia præterquam,
quod Covarruvian. & Ioannis Galli dictum non est cer-
tum, vt in praxi admittitur: eo quod Clerici in
minoribus non amittit suæ prouidentiam, nisi in ca-
sibus, de quibus poteris latè videre quæ adduxi su-
pra in *cap. cum non ab homine de iudic.* & aliis in
locis in *dist. vers.* relatis, inde cum in iure non
caueatur, quod si Medicus, aut Chirurgus in mi-
noribus constitutus, si delinquit in sua arte, quæ
punitur à iudice Laico: idè eadè ratione non pro-
curamque eius omissione posse puniri ab alio, quàm
à suo iudice Ecclesiastico, ex latè dictis *sub tit. de*
iudic. & foro comp. in locis citatis, & ex adductis

supra in cap. Ecclesia Sancta Maria de Confir-
matione.

Ad secundam questionis partem, an Medicus
de publico stipendium, sit irregularis, & ex omis-
sione curandi peccet infirmus? Sed ad hæc diffi-
cultatem, satis affirmatiuè poteris respondere ex
dictis *supra*, pro primo dubio, & in terminis docent
Henriq. in *sum. lib. 14. de irregul. cap. 12. §. 7.* in
medic. Bachelia *hæc num. 9.* notans ad dictam glo-
sam verb. *remoueat* ibi: *Si forte inoperte notitia-*
nam dedisset infirmis. † Vbi addit quòd talis
Medicus stipendarius, dicitur Curæ adstrictus. †
12 Sicque dicuntur Aules in *cap. Prætor* 14. vbi glossa
partire num. 4. *Zenedus dist. collat. 16. 1.* ad textum
nostrum *sub num. 6.* vt Medicus salutaris non
debeat recedere de ciuitate, absque licentia Pri-
orum. Et an Medicus conductus in Ospicio, cen-
seatur vicinus? tractat in terminis Burgos de Paz
in l. 1. *Tauri num. 410.* in fine: quod dubium latè
explanabis ex his, quæ dixi in *cap. quod 9. de foro*
comp. quæ 3. 2. & *sub cap. si quis præc.* per nonnullas
questiones: vbi qualiter vicinatus incolatus, &
Domicilium acquiratur. † Et an Medicus, qui
13 pro stipendio se obligauit curare infirmos, in quo-
cumque euentu, teneatur ad id in tempore preliis,
vel cum periculo propeit vite, examinat Bañer
2. 1. *D. Thom. quæ 1. §. 1. ar. 3. col. 2. 2. in fine*: quanta
questionum poteris examinare per hæc quæ ad aliud
propositum dixi in *cap. si pater sterilitatem de*
testat.

Ad tertiam questionis partem, an Medicus ef-
fectus Sacerdos, possit sine peccato mortali exerce-
re artem medicam? Et in hoc dubio, nonnulla
omittendo, docet non peccare mortalitèr, si
per multos annos exercuisset eam artem, Martius
de S. Ioseph. sic probabiliter tenens in *manu. Com-*
passari. tom. 1. lib. 1. ar. 11. de Ordine n. 3. cum Couarr.
Sa, Molina, Henrquez, Sayro, Bonacina & Cat-
dinali; eo quod per textum nostrum Pontifex
Clementis II respondit cuidam Canonico Colo-
niensi non incurrisse irregularitatem eo quod mo-
rateretur infirmus, quem medicauerat, latè dico in-
fra *quæ 1.*

Sed Garcia in *summa. Theologie moralis tr. 2. dis-*
ficile. 2. dub. 7. num. 2. Machadas *tom. 1. lib. 4. de per-*
seculo Confessore p. 1. ar. 13. dub. 6. n. 1. & Diana p. 10.
ar. 31. *ref. 49.* Syluester, Nauarrus, Rosella, Angelus,
Armilla, & Sanchez, quos citat, & sequitur Va-
leus Palau *tom. 1. ar. 16. disp. 4. parvulo §. 1. num. 31.*
exhibitionem veniorem esse contrarium sententiam
per textum in *cap. Clerici 2. de iur. & honest. Cler-*
icis. & ex c. 1. & sequent. ne Clerici, vel Monachi,
quibus textibus generaliter Clerici, & Monachi
prohibentur, & interdiciuntur secularia officia
exercere. Sed officium Medici, & Chirurgi, etiam
cum incisionem, & adfectionem nimis laicæ
est, & itaui religioso decedens, ergo ex hac par-
te prohibitum censeri dicunt.

Et stando in hac sententia, respondent ad tex-
tum nostrum, dicendo nullum esse textum, quo
exercitium Medicinæ, vel Chirurgiæ circa incisionem,
vel adfectionem prohibetur specialiter, &
expressè; negant verò non esse textum, quo lib
generalibus verbis prohibitum non sit: & ad tex-
tum nostrum dicunt verum esse hæc officium non
esse Clericis, & Religiosis prohibitum, non pericu-
lū mortis, sicut est p. prohibuit cum exco. per
incisionem, vel adfectionem, sed ob indecentiam;
eaque de causa nō inducere irregularitatem, mo-
te sequuta, si debita diligentia apposita est; cum
amen

non inducere, cum per incisionem, vel adustionem exerceatur. ¶ Et sic videtur tenere multi
 17 Doctores per teatam in *dist. cap. sententiam sanguinis* 9. *ne Clerici, vel Monachi in vest. nec viliam Chirurgia artem*, cuius verbis Parisius *cap. 136. à n. 11. 14. vel n. 4. Henriquez in summ. lib. 1. 4. de irregular. cap. 11. §. 1. Juri F. Farinacius, Belletius, Carolus Borrellus, & Barbosa cum eo ibi, num. 3.*

18 ¶ A.unt quod Clericus sacris initiatus, prohibetur vel officio Chirurgi cum adustione, vel incisione. Et confirmatur ex his, quæ statim dico de Monacho.

19 Nominis verò prædictam conclusionem cum sua distinctione ad intellectum teatus nostri, cessat, quoniam Clericus sacris initiatus medetur, incidendo, vel adurendo, vigente necessitate, v. g. tempore pestis, quando non adest alius, qui hoc minus præstat, ut resoluunt Emanuel Rodriguez; Henriquez, Sayrus, Aulæ, & Bonacina, quos sequitur Barbosa in *dist. cap. tua nos, de homicidio sub num. 3. in fine*, dicentes licet curantem non peccare, nec affici irregularitate; imò Diana *supra dist. vel cap. sine deit.* ¶ Religiosum, & Sacerdotem non peccare, si hoc officium circa mortui articulum exerceat causa pietatis, ac proinde gratia circa personas miserabiles, vel cognatas; quia licet exactionem non esset officium seculari statui Ecclesiastico, vel Religioso dedecens; ¶ imò Sayrus, Bellet, & Cardinalis, quos sequitur idem Barbosa in *dist. cap. tua statim in prout, dist. numero 1. dict. Medico, vel Chirurgi in minoribus ordinibus constituto, eiusdem artis positio insinuat pietatis artem suam exercenti, non imputari ad irregularitatem, sed ex tali exercitatione fuerit sequuta mors, dummodo faciat circa abscissionem, vel adustionem; ita ut si ægrotus decederet ex causa talis adustionis, vel abscissionis, licet illi non imputetur ad peccatum; imputari tamen ad irregularitatem; & docent Abbas in *dist. cap. sententiam sanguinis num. 1. Aulæ de consue. p. 7. disp. 12. sect. 1. dub. 3. Sanchez in præcepta Decalogi, lib. 6. cap. 14. num. 16. Belletius *dispositio, Clerici. p. 1. tit. de disciplina Clerici. §. 5. num. 21.***

20 De Clerico in minoribus constituto potest esse dubium; & quidem Panormit. in *d. cap. tua nos de homicidio, colum. pen. & fin.* & Paulus Pativius, quos refert Couarrus in *dist. elem. si fur-fus sub d. n. 11. §. 1. §. 4. tenent Clericum in minoribus constitutum beneficium Ecclesiasticum habentem, irregularem esse, si ex Chirurgæ officio, cui operam dat, aliquam mortem obierit absque eius culpa; quippe qui artem sibi interdiktam exerceat.*

21 ¶ Huncque esse verum intellectum *dist. cap. tua nos de hom. ubi gloffa, & Doctores* libebat tradiderunt sed illorum opinionem censet veram esse Couarrus, quoniam ægrotus moriatur ea causa aliena adustioque, vel incisionis à Chirurgo illata nam si Chirurgus nullam adustionem, nec incisionem fecerit; & tamen ab alio vulneratus, vel alioque ægrotus moriatur absque culpa Chirurgi, vel si à Chirurgo adustus, aut incisus, non ex occasione incisionis, vel adustionis, sed ex ipsa graui, vel lethali ægitudine mortem obierit, nullam contrahi irregularitatem probat Couar. ex *dicto c. sententiam, & ex cap. tua nos. ¶ Et ob id refert ibi in vers. hinc cum Mariano Socino in cap. ad audientiam, & Cardinal. in dist. cap. tua nos, quod si Laicus, aut Clericus in minoribus Chirurgiam exercent iuxta artis peritiam operam dando ex aliqua incisione, ægrotus absque eius culpa perierit,*

non esset censendus irregularis. Et videbis quæ dico *infra quæst. 2. vers. ad quartam.*

Vnde etiam Sanchez in præcepta Decalogi *tom. 2. lib. 6. cap. 14. num. 15.* aduertit nullum esse teatum, qui hoc ipsum extendat ad constitutos in minoribus habentes beneficium; tamen cum Doctores alij committere extendant prædictam doctrinam ad Clericos in minoribus habentes sufficiens beneficium ad vicum; eo quod omnia interdiktà habentibus in sacris incisionem censetur quoque interdiktà habentibus beneficium sufficiens ad vicum, ideo sic tenet in istis cum Nauarro in *manuale cap. 25. n. 112. vers. 33. & commento 4. de regul. num. 28. imò, & ideo, verum esse dicit Barbosa in disto cap. sententiam sanguinis dist. num. 3. in fine, cum Armilla *verb. irregularitatem num. 43. & Nauar. dist. cap. 25. num. 110. Sanchez supra num. 16. ut nec causa pietatis id liceat.**

De Monacho sicut exercent medicinam, vel chirurgiam, loquitur capessit teatus in *disto cap. tua nos, ubi probatur, quod declaratur irregularis Monachus, qui omni adhibita diligentia, aperuit apostema in gutture mulieris, quæ postea mortua est, ut docent Henriquez in summ. lib. 1. 4. de irregul. cap. 11. §. 1. Suarez de consuetud. 45. sect. 60. num. 101. Sayrus eodem tract. lib. 7. cap. 2. num. 7. Valer. Reginaldus in præfati prædict. lib. 30. num. 112. Belletius *dispositio, Clerici. p. 1. tit. de disciplina Clerici. §. 5. n. 22. Bonacina de consue. 7. quæst. 4. parit. §. 1. num. 4. & parit. 7. num. 6. vers. secundum casus.**

Sed cum hæc doctrina generaliter sumpta im-
 37 plicetur ex dictis de Clerico in sacris Chirurgo, aut Medico de quo id dixi quod si perierit, & absque culpa exstans, ægrotus moriatur, caret culpa; & nec contrahit irregularitatem; ideo etiam Doctores conueniunt illum teatum multipliciter interpretari: nam quidam existimant ibi non adhibuisse Monachum debitam diligentiam; quamvis Monachus ipse crediderit eam adhibuisse; inter quos Lessius de *subst. lib. 2. c. 3. num. 105. & alij in dist. c. tua: verum Molina de *subst. num. 2. disp. 75. num. 3. Couarrus in dist. elem. si fur-fus §. 4. n. 3. Suarez dist. disp. 45. & Bonacina dist. parit. 7. n. 2. vers. secundo responderi potest; dicentes culum disto cap. tua nos, esse specialiter expressum in iure, & consequenter excipiendum à Doctrina generaliter tradita, aut huiusmodi ibi denunciam Monachum irregularem, quia ille Monachus non aperuit apostema in gutture mulieris, quæ mortua fuit, vigente necessitate, cum mulier illa posset Chirurgo adire; tum quia Monachus non præsumitur petitus Chirurgie, & consequenter quod in foro externo sit præsumendus irregularis; & sic bene Couarrus exponendo teatum illum *sub dist. n. 3. ait, quod etiam Monachus feminam ipsam admonuerit, ut à vento catteret, & ipsa vento eapones se ipsam, obierit mortem, nihilominus apparere, non alia ratione Monachum illum censeri irregularem, quam quod operam dederit vel illucite, non simpliciter, sed sibi, quia Chirurgus esse non poterat iuxta doctrinam teatus in dist. c. sententiam sanguinis, ne Clerici, vel Monachi, ¶ inquit enim teatus ut nollus Clericus Ruparius, vel Ballistarius, aut huiusmodi vicis sanguinum præponatur, nec viliam Chirurgie artem Subdiaconus, Diaconus, vel Sacerdos exerceat, quæ adustionem, vel incisionem inducit: bene expendit Villalobos supra dist. p. 1. tr. 21. disp. 3. num. 6. legendus. Et iterum videbis quæ dico *infra quæst. 2. pro intellectu disto cap. tua.****

- 39 Vnde infero dicendum quod si Monachus, aut Clericus exerceat Medici artē, petinſq; eſſet, ſed abſque eius culpa caſu infirmi, & ægroti moriantur, non ſunt irregulares, cum operam darent rei licite, & quæ non eſt ei interdicta, iuxta textum noſtrum, quo conſulit Romanus Pontifex, quod.
- 40 † hic ad ordines non promoveatur, ſi ſiſt conſcientiam habet leſam alicuius culpe, quali liberæ pecuniæ iure ſit ad ordines ſacros promoueri, vbi medicam artē abſque culpe ſuſpitione exerceat, docent Cardinalis in diſt. a. ſua m. colum. 1. Couat. in diſta Clemſi ſuriſus diſt. p. a. 5. 4. num. 3. verſ. ſit, & idem, quæ reſolutio non implicatur ex diſt. cap. tua, bene intellecto iuxta diſtinctiones iam adductas.
- 41 Ex his infero ſecundò cum Couatiuſ. ſupr. in verſ. ex his, & verſ. pari cum irregulare eſſe, qui infirmi, & ægroti curam habent, dederit ei aliquam potionem abſque Medicorum mandato, aut contra eorum prohibitionem, ſi ægrotus moriatur ex hoc: ſic cum Innocent. & Doctores in diſt. cap. tua m. & Martino Socino in diſt. cap. ad audiendam de homine. m. 31.
- 42 Itemque pari ratione ſic irregulaſis, qui ægrotum in mortis articulo nimis anxium in aliud reuoluit laſus, vt citius moriatur; & ne magis excrucietur mortis tormentis, ſic cum Socino diſt. num. 32. Panormi. in diſt. cap. ſententiam ſanguinis re Clerici, vbi Monachi, Villadiego de irregular. cap. de perſeſſore eluſus. 1. poſt Speculatore de diſpenſatione 9. iuxta, verſ. quid ſi alium informis, conſultat Villalobos cum aliis ſupra diſt. 17. ar. 2. diſt. 22. num. 17. Vbi dicit quod qui cauſas mortis anticipationem, ſeu mutilationem, maneat irregularis; quia licet mortem non cauſet; aliquid tamen facit, ſine quo tam cito mors non eueniret: ſic cum Panormi. in diſt. cap. ſententiam, D. Antonin. 3. part. ſumma. cap. a. titulo 8. §. 5. & cum Speculatore, & Nauar. quod eſt commune.
- 43 Ad quartam quaſtionis partem, an medicina ſit liberalis ars, & nobilis, ſicut aduocacia? Exiſtimo dicendum eſſe liberalem, artē bonam, multum vtilem, & nobilem, quod probat ex textu in l. 5. Medicorum ff. de variis, & ex ſuperioribus, cognitis, dum ait eandem eſſe cauſam medicorum, & profeſſorum iuris. † Sed ſic eſt, quod Aduocatus, & iuris profeſſores dicuntur nobiles propter artē liberalem, admodum quam poſtulerunt, iuxta ea, quæ latè dixi de Aduocatorum officio in diſt. cap. paſſeralis 14. de ind. quaſt. 6. num. 6. & 8. vbi quod iſti æquiparantur militibus; eo quod eorum officium, & munus ſit dehoneſtatum aliquibus privilegiis militum. Deinde, quia in ſacra pagina dictum eſt illud, *bonaſi Medicum propter neceſſitatem*, Eccleſiaſt. cap. 30. & facit textus in l. Medicus ord. de profeſſorib. & Medicis lib. 10. & applicabis etiam dixi infra in cap. ex tenore 11. de ſero comp. ſub 9. §. 1. n. 3. & 4. & cum num. 1. vbi de viduis Medicorum, & Conſorum: ſic docent Tyraquellus de nobilit. cap. 44. ſeu 31. ſerò per reum, & a num. 333. Pineda in vita Sancti Ioannis Baptiſta lib. 2. acc. 3. cap. 3. pag. 284. Caſſaneus in Catalogo Gloria mundi p. 10. conſiderat. 41. Barboſa in paſſer. p. 3. alleg. 91. a. n. 5. imò, & idem Tyraquell. diſt. cap. 3. enumerat Sanctos quamplures, qui artē medicā exercuerunt a num. 81. & ex num. 105. qui Angeli, & ex num. 106. qui Reges, & ex num. 57. qui Imperatores, & ex num. 104. qui Pontifices, & ex num. 51. qui Philoſophi, & ex num. 319. equum ordinem

Alphabeticum quam plurimos viros magnæ authoritatis, qui ſe medicinæ ſcientiæ deuouerunt, quibus apparet huiusmodi ſcientiam fuiſſe apud omnes in maximo honore, & Brifon. ſtetiſt. lib. 1. c. 3. explicat, vnde primo ceperunt Medici nobilitari.

Et in laudem Medicorum artis leges Cyrillum 41 lib. 7. contra Iulianum ſen. 1. S. Auguſtin. in Pſalm. 58. & 103. S. Ambroſius ſermone 28. de Quadaſageſima, Chriſtum Dominum appellat eſſe Medicum. Etenim vbi patet ex iam adducto ſcripturæ Eccleſiaſt. cap. 30. *creatus Medicum Altiſſimus*, & quod a *Deo eſt omnis medela*; item quod *Altiſſimus erat ſus de terra medicum*, & vir prudens non abhorrebit illam; & paulò poſt patet ex illo cap. verbum ſequens: *Fui in infirmis illis, de locum Medicus; etenim illius Dominus erat*, & non diſcedat a te, quia opera eius ſunt neceſſaria, & in hunc ſenſum videtur legendus D. Hieronym. cap. 8. ibi: *Namque Regum morbi eſt in Gallaſia aut Medici non eſt ibi*; & illud, quod eſt apud Mathæum cap. 9. Marcum 2. Luc. 9. *Non eſt opus bene valentibus Medicis, ſed male habentibus*, & non egent qui ſani ſunt Medici; & confirmatur ex aliis ſacris pagine locis 2. Paralip. cap. 16. & 4. Reg. cap. 1. & cap. 10. & ex Ioanne cap. 1. quos ponderat in laudem Medicorum, idem Barboſa diſta alleg. 91. a. num. 10. vbi de medicis præſtantiaſque ſub num. 8. & 9. probat cum Caſſaneo in Catalogo Gloria mundi p. 5. conſiderat. 24. verſ. 127. & p. 6. conſiderat. 22. & Tyraquello de nobilit. diſt. cap. 11. num. 11. Boerio de iſt. 312. num. 11. Medicum Regis magnam conſequi Dignitatem, & apud noſtros Reges Hiſpanos videmus Prothomedios eſſe in honore maximo; imò conſequuntur à Regibus Dignitates, & præmia filijs, & filiabus ſuis, præcipuè in Audiencijs Regaliſus.

Nec obſtant textus in l. ſiſſi. de iure immunitatis, vbi inter alios vilem, & mechanicam artē exercentes Iureconſultus, eos recenſiſſet, & textus in l. ambuſaſſi. de decurſu abſoluto ſacand. cum aliis, qui videtur probare medicinam liberalem artē non eſſe. † Quia vt reſpondeam 47. aduerto partem medicinæ, aliam eſſe ſpeculatiuam in qua oportet fateri eam eſſe liberalem artē, ac nobilem, aliam eſſe Chirurgiam, & hanc eſſe illiberalem, ſeu Mechanicam; vt eo quod Medici antiquiſſi, ſicut hodie Chirurſi, ſua propria manu exercebant, incidendo, aut abſcindendo, vt patet ex textu in l. qua alius 9. ſoluitur. ad leg. Aguil. & ſic multis aliis comprobatur Brifon. diſt. lib. 1. c. 4. & ſic quamvis propter alias partes, quæ ſpeculatiuam reſpiciunt ab Vlplano, Medici reponerentur inter Philoſophos, Rectores, & Grammaticos in l. ſed et in princ. ff. de excuſ. tamen non immerito illo tempore, in quo Medici medendo exercebant etiam Chirurgiam, deſinebant, vt nobiles reputari; & hoc modo iura contraria intelligunt Barboſa diſt. alleg. 91. num. 5. & 7. Tyraquellus de nobilit. diſt. cap. 31. num. 123. vbi ſic diſtinguit; & exiſtimo prædicta diſtinctione componendos eſſe dicendi modos, quos reſerunt Boerius deſcriptione 323. numero 22. & 24. Neuxarius in ſilina nupual. lib. 5. ex num. 75. Petrus Plaza de delictis, cap. 26. num. 3. Petrus Boizius de c. 1. leuata, ex num. 73. Caſſaneus in Catalogo gloria mundi p. 11. conſiderat. 48. Tyraquell. diſt. cap. 31. ex num. 81. addocentes plura in laudes Medicorum, & etiam adueſus ipſam medicinam, & ipſos Medicos.

- 49 Imò & aduersus Medicos inuenies plura con-
grem videnda Mandosius in *praxi* 11. de *integ.* c. 101.
vel *quod tandem dicam* ex num. 11. & Albericus
in l. *providendum* in *praxi*, cod. de *postulando*, ait
Medicum nouum esse pestem in Patria, & Petrus
Robustus *par.* 3. ad *Leges Gallicas* in *lib. de Medicis*.
p. 107. articulo 13. *glossa omnia*, num. 13. inquit:
50 † Ideò Schotos Medicos iuuenes in Angliam
migrare, ubi se exercent in grauem inimicorum
perniciem; quod idem refert Franciscus Bennius
de *pruilegiis*, *lib. 1. consuet.* p. 111. § 5. num. 4. p. 3.
† Et sic optimè Andreas Alciatus *lib. 9. parergon*.
c. 8. commendat menti tenendum à Medico illud
paxmen

Unum scilicet infirmum, Medicum sit pignori fir-
mum.

Quod Medicus errans maiori pena puniatur,
quam Index etiam errans, tradit Burgos de Paz
in l. 1. *Tam* num. 26. sed qualiter cum iam su-
pra dixerim ex Barbosa *hic*, num. 5. Medicos
esse beatiore quoad sacculum, quam Aduocatos,
quia eorum etrores cooperit tota, ut dixit Azue-
dos in l. 6. num. 3. *titulo* 16. *lib. 2. noua re-*
capit.

- 51 Huius occasione posses hic dubitare, an Me-
dicos præferat Legibus? Et suppositis, quæ dixi in
cap. Clericus & de iud. An Canonista præferat Le-
gibus, seu Theologo? Ex quibus propter nobi-
lius obiectum scientiæ; imò & per vsum *praxi*,
possis hanc questionem soluere. Ideò nunc
in terminis leges Nicolaum Boerium de *authoris*.
magis *Caecili* num. 89. Cosmas in *prag. Sancti* *dit.*
de *collat.* §. *videlicet*, in *glossa*, verb. *medicina*, fo-
lio 129. Neutrum in *syna* *supra* *lib. 5. mem.* 87. pa-
gina 129. Abbatem in *dist. exp.* Clerici de *iud.* n. 3.
latissimè Cassaneum in *catalogo* *Gloria mundi*
p. 10. *considerat.* 25. Iacobum Bennum *dist.* 3. p. d.
p. 107. § 5. † qui in *pruilegiis* 64. num. 4. ait quod
quamvis Iudai doctorari prohibentur, quandoque
tamen eis concessum est, ut in medicina docto-
rentur, de quo Mandosius in *praxi* *signat*. *Grat.* in
10. de *leoni*. *Doct.* Et sic videmus præfari
apud nos Hispanos, tam in vniuersitate Vallisole.
& Complutensi. Quam in Salmantina, ubi ex pro-
fesso Medicorum ars publice dicitur, ac docetur.
52 † Sed quod Medici legum Doctores fiant, nun-
quam eis indulgetur, † quia leges sunt sacratissi-
mæ, & diuinis per ora Principum promulgatae,
teste D. Augustino in *cap. 7. in iure dist.* 8. quod sanè
Medicos stultitiam inferioris esse Legibus; & sic
iam de facili ad propositum dubium quidquid ali-
qui scripserint, dici debet semper Legibus præfe-
rendis esse Medicis, ut etiam in *praxi* videmus in
præfatis vniuersitatibus stylari, cum nunquam
poterint antiquioris graduatorum Medicorum, sit
entium aliqui, qui præferat Legibus minus anti-
quus in Doctores, seu licentiæ gradus, cum inte-
grum Legistarum gremium, semper Medicis, &
Chirurgis graduatis suis insignis incedentibus in
publicis actibus vniuersitatis, præferatur in sessione,
& transitu.
56 Et si scire cupis quæ contingant de Ingraui-
tate infirmi circa Medicum, leges quæ scribit
Mandosius relatu hic per Zened. *lib. 9. in fine*, de
integ. cap. 100.
57 Ad vltimam questionis partem, an cum Medi-
ci recipiunt gradum licentiæ, Doctoratus, ac Ba-
calariatus, teneantur fidei professionem facere? Et
Sed quia affirmatiuè est respondendum, ut docet
Barbosa in *dist. alleg.* 91. *Pastor* num. 1. ubi etiam

dicat, quod quoties Medici ad gradus Doctoratus,
sunt promouendi, ultra fidei professionem per
iplos faciendam, sunt obligati iurare in manibus
Episcopi, vel Reclitoris obferuare statutum, † fa-
ctum per Plurim V. Pontif. Maximum in *sua consue-*
tudinè *super gregem Dominicam*, data *sub die* 8.
Martij 1566. anno 1. *sua Pontificatus* in confirma-
tionem antiquæ, & salutari decretalis Innoc. III.
in *Concilio generali*, quæ habetur cap. cum *infirmus*
tar de *pauis*, & *remissionibus*, circa obligationem
Medicorum, ut exhibent infirmos ad recipienda
Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, ut ibi lon-
gè dico. Et sic circa professionem fidei, quam
faciunt Medici tenentur, longè poteris discipere,
si applies quæ latè dixi in *cap. 4. de iur.* q. *fin.*
ubi de hac obligatione in Canonica, & aliis Be-
neficiis; & sic non immerito.

QVÆSTIO II.

An Clericus in sacris exercens Chi-
rurgiam per incisionem, vel adu-
sionem sit irregularis, morte sequuta;
licet adhibeat necessariam diligen-
tiam. Et an vena infectio, sit Cle-
ricis, & Religiosis prohibita, sic ut
incurrant irregularitatem latam in
cap. tua nos de homicidio? Et an
si vulneratus vulneri non lethali
mortuus sit Medici, vel propria in
Curia, inueniatur irregularitas. Et
an Clericus in minoribus constitutus,
possit exercere medicinam sine alia
dispensatione Pontificia?

S Y M M A R I V M.

- 1 Clericus in sacris Chirurgiam exercens; quan-
do, morte sequuta infirmi, incurrit irregu-
laritatem, vel ab ea excusatur?
- 2 Irregularitas ex homicidio casuale, non in-
curritur, quando datur opera rei illicitæ, nisi
alibi sit iuxta periculosa, ut peccet contra ius
naturæ, n. 3.
- 4 Caput nos de homicidio iterum expenditur,
n. 5. 6. 7. & 8.
- 6 Satisfactio in iure datur propter aliquam cul-
pam.
- 7 Misericordia non supponit necessariò irregu-
laritatem, sed delictum.
- 9 Vena infectio non inducit irregularitatem, &
quare, n. 10.
- 11 Medicus secularis non fit; eo quod ex paruo
vulnere contingat, ut vulneratus moriatur.
Et quare n. 12.
- 13 Medice hœc Clericus in minoribus consensu-
tis.
- 14 Clericus in minoribus si periculum est ualeat mederi
cum circumstantiis, quid si ordinatur in
sacris, seu Beneficiarius fiat, & per adu-
sionem, n. 15.
- 16 Clericus irregularis non fit, si applicando pla-
strum medicamentum apostema, inde mors
eueniat.
- 17 Irregularis Clericus non fit, si secundum por-
tionem artis habendo incisionem, & adu-
sionem,

non, non ex eo, fed ex gravitate infirmitatis infirmum moriatur.

- 18 *Monachus, & Clericus, quando non adest alius Chirurgus, in extrema necessitate, possunt mederi absque metu irregularitatis; & quando adest ignorantia iuvenibus, numero 19.*
- 20 *Medici Iudei, & infidèles prohibentur curare Christianos.*
- 21 *Iudei prohibentur agere cum Christianis.*

AD primam difficultatis partem, ut abundè respondeas leges, & applicabis dicta supra quæst. 1. vel. 1. an tertium, de Medico effecto Sacerdote, & curante, an peccet mortaliter? Nunc autem agimus de Clerico in sacris exerceente Chirurgiam per incisionem, vel aduersionem, an sit irregularis, morte sequuta, licet adhibeat necessariam diligentiam. Sed etsi ibi utroque casui sit scripta, clara, & distincta doctrina pro intelligentia textus nostri, cum cap. tua nos de homic. & cap. sententiam sanguinis non Clerici, vel Monachi: tamen placuit, & nunc addere quæ subsequuntur. Etenim dici videtur, ut Clericus Chirurgus in casu prædicto, non incurrit irregularitatem; eo quod ea non incurritur ex opere illicito, etiam periculo, & de fe tendenti ad homicidium, si adhibita fuit omnis diligentia, & sic Coninch. de Sacram. disp. 18. dubio 9. num. 80. Hurtad. disp. ... de irregul. diff. ult. 2. num. 88. Præpositus in 5. p. quæst. 3. de v. regul. dubio 10. num. 63. Filiucius tom. 1. tract. 20. cap. 3. num. 64. & cum aliis Diana p. 4. tract. 2. respons. 20. in vet. sed ego contra. Caietanum in 2. 2. quæst. 64. art. 9. Sylvestrum, verba homicidium 2. num. 1. Cotojo in 1. p. D. Thoma tract. 5. de irregul. disp. 1. dubio 2. concl. 1. Aulam p. 7. dub. 6. sect. 1. opin. 3. ubi citat Covar. Sotum, Cordub. m. Castrom, Mediam, Aragon. Nazarrum, & contra Maiolum de irregul. lib. 1. cap. 48. §. 3. Paludan Gabrielem, Conradum, Felicianum, quos refert Tannerus, Villalobos in summa tom. 1. tract. 21. dub. 2. §. 1. Valerium tom. 3. disp. 2. quæst. 3. prole §. 3. Sanchez de matrim. tom. 2. lib. 9. disp. 12. n. 25. & alios pendes ipsos. † Dicunt enim non incurri irregularitatem ob homicidium casuale, quando factum fuit, dando operam rei illicitæ, si adhibita fuerit debita diligentia: & addit Diana, quod occidens in hoc casu nunquam fuit irregularis, † nisi ipsa actio hic, & nunc ita sit periculosa, † peccet contra ius naturæ præcisè ratione periculi occidendi, qui hinc, & nunc ita operando se exponit ex ea ratione, quia prædicta irregularitas non incurritur, nisi intercedat culpa homicidii, cum sit irregularitas ex homicidio casuali, quæ excusatur per diligentiam præstansque non dari voluntariam.

4 Et hæc sic scripta sententia, videtur ut non impugnatur per textum in dist. cap. tua nos de homicid. per quem tenendo, ut in nostro casu, ut talis Clericus Chirurgiam exercentis, si irregularis quantumvis diligens stiterit; quia dat operam rei illicitæ, & prohibetur, ut docent Nazar. Covarrus. Corduba, quos citat, & sequitur Aulæ dist. p. 7. dub. 6. sect. 1. dub. 2. Turrianus de consuet. lib. 9. dist. 68. dubio 1. Filiucius tom. 1. tract. 20. cap. 3. num. 74. Bonacina de cons. disp. 7. quæst. 4. par. 17. num. 6. Molina de iust. tom. 4. v. 1. 3. disp. 75. num. 4. Suarez disp. 41. de cons. sect. 4. num. 10. Villalobos in summa tom. 1. tract. 21. difficult. 23. num. 8. Layman. sect. 3. tract. 3. p. 3. cap. 10. num. 3. Theolog.

Moral. Saym. lib. 7. disp. 3. num. 13. Diana dist. p. 4. tract. 2. ref. 2. tamen ipse expendendo dist. cap. tua nos, satis probabiliter dicit primam sententiam; & sic satisfaciens cuidam supradicto, dicit textum in dist. cap. tua nos, potius confirmare illam sententiam, cum ibi Pontifex dicat Monachum, de quo ibi, posse celebrare, si penitus omnem diligentiam adhibuerit, & culpa nullius mors acciderit, non si è contra.

Sed huius intellectui videtur implicare idem §. textus, quatenus cum Monacho illo misericorditer agi, quo significatur Monachum peccasse; in quod usurpavit officium sibi prohibitum ex tequila textus in cap. 1. de corpore viri, ubi dicitur posse misericorditer dispensari cum illo, qui in duello partem Digiti amiserat; & ita peracta poenitentia, queat ministrare, cum præsertim talis ante Concilium Trid. non fuerit irregularis, ut docet Coninch. de Sacram. disp. 18. dub. 9. num. 87. ubi tenet Monachum, de quo loquitur textus in dist. cap. tua nos, non incurrisse irregularitatem, nec aliter ibi determinari, bene expendit Præpositus in 3. p. de irregul. quæst. 5. dub. 10. num. 86. dicens prædictum Monachum non incurrisse irregularitatem homicidii casuales.

Etsi interin triplices ex verbis dist. cap. tua, ibi: 6. post satisfactiorem, & ibi: misericorditer, quibus indicatur; idè cum eo post satisfactionem misericorditer actum fuisse, quia teus fuerit homicidii & mortis; sed respondit idem Præpositus, quem refert Diana supra ad litteram; verba similia sepe per adli in iure, ut ostendatur esse salutare præmittere aliquam satisfactionem propter aliquam forent culpam, quæ interuenerit, non quod id sit plene necessarium, quia illa verba non sufficienter exponunt, & expriment irregularitatem, quam non constat aliunde moueri. † Tum etiam quia etsi non fuisset irregularis, posset adhuc Episcopus illum punire Monachum; eo quod alieno officio se se immiscuerit; & sic fieri, ut misericordia non supponat necessitatem irregularitatis, sed quod propter quod poterat prohiberi exercitium ordinis, quod tamen ex misericordia non prohibetur; itaque Sotus lib. 5. de iust. quæst. 1. art. 9. dixit supra dictum Monachum, de quo in dist. cap. tua nos, non incurrisse irregularitatem. Sed ipse Diana adhuc stando per primam sententiam, existimat Monachum fuisse irregularem, quia sic specialiter expressum adeit in iure per dist. cap. tua nos; & nec esse impedimento relaxum de eo, qui commisit homicidium casuale quem liberabit ipse cum aliis ab irregularitate propter diligentiam, quam adhibuit, cum non decernatur in iure. Tu inquam iungendo his, quæ dixi supra dist. quæst. 1. vel. ad tertiam, per totum poteris in praxi observare quæ ibi iam adduxi pro intellectu dist. cap. tua, cum d. cap. sententiam sanguinis, & textu nostro.

Et quia ad prædicta, & dicepla numeris §. 8. quæstibus, ceduntur quæ nouissime scribit Diana p. 11. tract. 7. ref. 9. dum egit de illo dubio, an Clericus olim Chirurgus, qui secundum artis peritiam exercuit suam artem, cum quodam infirmo, qui tamen mortuus est, incidit in irregularitatem ex dictis iuribus, & Doctribus, & cum Gabalino de irregul. cap. 4. quæst. consil. 21. num. 17. idè non transibit.

Ad secundam quæstionis partem; etsi affirmatiuè respondeat Aulæ p. 2. disp. 6. sect. 1. dub. 10. ante conclusionem §. ex eo quod venæ sectio, videtur incusio, quam prohibet textus dist. cap. tua nos de homicid.

medic. quod idem tenet Bonacina de cons. disp. 7. quæ. 1. 4. p. 10. s. 1. num. 5. aduersus Molinam; tamen existimo ex iam dictis affirmandum, ut non fiat irregularis, si quia vense apertio, non est Chirurgia, & quia inuenit incurritur prohibita: unde cum ille actus ad Chirurges non spectet, sed ad confectores & in pœnalibus, & odiosis non sit, cur extensio iuris fiat, euenit vt in hoc casu non veniat extensio irregularitatis, de qua in dict. cap. rna. 101. ad præsentem casum, vt docent Diana dist. p. 1. tract. 1. r. 1. s. 1. 4. Molina de iustitia tom. 4. tract. 1. disp. 75. num. 4. & confirmatur ex dictis à noueno t. & dicta questione 1. vtr. ad certiam.

Ad tertiam questionis partem, licet pro affirmatiua sententia faciat ex ratio, quia si vulnus latum non fuisset, mors non accidisset; quare non solum Medici, ad infirmos in Cura, sed simul etiam ipsa vulnificatio fuit causa mortis, iuxta verba textus in cap. audientiam de homicid. ibi, in dorso aliquo vulnus vulnerant; quibus datur intelligi sufficere paruum vulnus, si inde mors eueniret, vt docent Villalobos in summa dist. pari. 1. tract. 21. dist. 13. n. 9. Tutius de consensu lib. 9. disp. 64. d. 1. Layman. sect. 5. tract. 3. part. 3. cap. 10. num. 5. Henricus lib. 1. 4. cap. 14. n. 4. Auila part. 7. disp. 6. sect. 1. num. 5. conclus. 2. Nauarrus in manual. cap. 23. Molina tract. 3. de iust. disp. 32. num. 1. Gutierrez in Canon. quæst. lib. 2. cap. 6. numero 9. & alij. Tamen verè, & probabiliter teneri possent cum irregularitatem non incurri respectu Medici secularis, quia, etsi vulnus sit aliqua occasio: tamen reuera non est causa mortis, cum sit paruum vulnus, & sic posuit mori vulneratus propter eius negligentiam, etiam si simul adesset in Medico curante, iuxta decisionem textus in cap. significasti el. 2. de homicid. & ob id Villalobos supra, & Coniob. de Sacram. dispus. 18. dub. 9. num. 8. dicunt, quod si vulnus fuerit leue, non incurrit in prædicto casu vulneratus irregularitatem; & sic in casu, de quo loquimur tenent hanc vltimam sententiam Lessius de iust. lib. 2. cap. 9. dub. 15. num. 12. Hurtad. de irregularis. disp. 2. diffinit. 2. num. 31. Socus lib. 5. de iust. quæst. 1. art. 9. Sylue. iter. verb. homicidium 2. quæst. 21. & dicit probabiliter Diana dist. p. 4. tract. 2. r. 1. s. 10.

Ad quartam questionis partem, vt respondeam, præmitto quæ dixi supra dista quæst. 1. sub vtriusq. sententia, à vtr. de clerico in minoribus; & sic, si ibi resoluti, etsi negatiui Petrus Concedas de disp. lib. 5. cap. 4. respondet: tamen quia iam in loco citato dixi communiter à Doctõibus doceri, licitum esse Clericis medicare in minoribus constitutis; secus verò si sint in sacris, aut si beneficium competens habeant, vt iam explicauimus non enim in Clericis minoribus reperitur prohibitum, vt medicent infirmos, secundum quod dixi per textum in cap. sententiam sanguinis, qui Clerici, vel Monachi, in quo prohibetur ars Chirurgi, qui per aduersionem, vel incisionem curat; docent Nauarrus cons. 3. ne clerici, vel Adorachi, Grassus in decision. rom. 1. lib. 1. cap. 66. num. 6. Zetola in praxi p. 2. verbo Medici, Auila de consensu. p. 7. disp. 6. sect. 1. dubio 10. Paulus Squillante de obligat. clericali p. 2. dubio 30. num. 52. Diana p. 6. tract. 7. miseri. ref. 50. per textum in cap. 1. de pœnal.

Vnde iterum dico cum eodem Squillante, & cum Diana, clericum minorem, qui phisicant *Formosini de Officiis & Sacris Eccles. Tom. 1.*

exercuerat itaquam petrus in arte cum omni circumspectione, & diligentia necessaria; & cum conscientiam haberet quietam, & sine temeris, posse sine vlla irregularitatis dispensatione ad sacros ordines assumi, ita tamen, vt artem illam amplius non exerceret; quia beneficiarius, nec sacris ordinationibus initiatus, hoc non est permittendum fieri sine specifica dispensatione; etsi non negeat, posse aliquando gratis, personis miserabilibus, & conuagines mederi, vt docent telati, & oblenat Nouarius de primat. miserab. person. privileg. 83. ¶ Sed video quod idem Diana p. 4. tract. 1. dista ref. 14. in vtr. non admittit docet cum Molina dist. rom. 4. tract. 3. disp. 75. num. 2. contra Henricus lib. 14. summ. cap. 12. num. 1. clericis in minoribus, quamvis habeant beneficium, posse exercere artem medicam, & Chirurgiam abscindendo, & aduendo secundum artem; hoc idem extendit Molina ad Religiosos, si non sint Subdiaconi: quare, vt notant Auila, & Diana, vbi supra, intellexit Felinus textum in dicta cap. rna. nos, de homicid. loqui de Religio faciente.

Ex prædictis infero, quod Monachis, vel clericis, qui applicat emplastrum mollificatum, quo apostema sese aperit, & mors inde sequitur sine culpa, non incurrit irregularitatem; quia in dicto cap. rna. nos, agitur de scissione, & aduersione: sic docent Molina disto rom. 4. tract. 3. disp. 75. num. 4. Diana dist. tract. 1. r. 1. s. 1. sub vtr. non desinam. ¶ Inferretur etiam, quod si secundum peritiam artis iubeant incisionem, & aduersionem, si mors inde sequatur non incurrit irregularitatem; quia poena lata contra facientes, non ligat mandantes, nec coconferentes, nisi expellamus & sic Auila p. 7. de consensu disp. 6. tract. 1. dub. 14. conclus. 5. Diana ibi, in vtr. quare, dicunt contra Suarez ac consensu. disp. 47. sect. 7. n. 4. quod clericis, qui secundum artem abscidit vel aduersionem, quando mors est sequuta propter morbo grauatam, & non ex aduersione, vel abscissione, non sit irregularis, ¶ Imò dicunt idem Molina n. 4. Turrianus de consensu & Diana adnotans prædicta iuxta intellectum dist. cap. rna. nos, in gratiam confessionum, quod actio de qua dixi in hac quæst. à num. 1. & in dicta quæst. 1. vtr. ad vtriam, non prohibetur Monachis, & Clericis in sacris iuxta extrema necessitate, quando non adest alius Chirurgus, vt potest sæpius accidere tempore pestis: taliter vt si illam operantur extra hoc tempus, cum ignorantia inuincibili prohibitionis illius textus non incurrant prædicti irregularitatem.

Pro complemento notandum est Medicos fideos, & inhdeles prohiberi curare Christianos infirmos, vt patet ex cons. 3. Paul. 4. incip. rom nimis pridie id. Iuly 1515. apud Læticium Cherub. in Bullario rom. 1. pag. 720. alias pag. 549. Greg. XIII. in consensu. 68. incipit. alias 30. Martij 1581. apud eundem Cherub. rom. 2. pag. 449. alias 318. in nouis impressionibus Barbosa in collect. decis. verb. Medicus num. 4. decis. 467. videbis Scortiam in selectis consensu. epistol. 131. ¶ Quod notabis ad textum in cap. induci, & alius de iudiciis, vbi habetur quæ prohibentur iudeis agere cum Christianis. Et cum hi absolute lecturam huius textus in vespere sancti Petri Martyris, Patroni sanctæ Inquisitionis

Ad Text. in Cap. Cum bonz VIII.
hoc tit.

P R E M I S S A.

S U M M A R I U M.

- 1 Contumax citatus à iudice, quando non comparando talis dicatur, reuissus.
- 2 Suspendus ratione contumacie, in ea permanentis per triennium, priuatur beneficio obtento, nec aliud adipiscitur.
- 3 Excommunicatus ultra annum, potest beneficiu priuari. Sed quando sub quest. 1. à num. 1. & 2.
- 4 Suspendus quando eligi possit ad beneficia vacantia.

Tertius iste cum habere admodum similem decisionem, quam textus in cap. 1. de iudic. vbi de Cobuldeo Episcopo citato ad Iudicium, & nolente comparere, cuius comunicatio fuit puniata excommunicationis sententia, sicut hic alia suspensionis contra Clericos beneficiatos, qui vocati non venerunt; ideo applicabis quæstiones, quas sub illo textu adduxi, scilicet quæstiones 12. 13. 14. 15. 16. ex quibus plenè probatur, quando citatus à Iudice, & non comparens, dicatur contumax punibilis.

Et in vers. in qua triennium permanentes, vsque ad finem textus decidit Poinfex, vt sic suspensus ratione contumacie, permanentis in ea per triennium, priuatur à beneficio obtento, nec aliud adipisci possit. Occasione huius decisionis poteris etiam applicare quæ dixi in dist. cap. 1. de iudic. quæstione 27. 29. & 30. & propriis quæstione 31. vbi dixi de quæstione, an excommunicatus per annum infordeſcens, à beneficio priuatur; & à quo veniat priuandus Episcopatu; & ibi quæst. 32. an excommunicatus ex causa fidei, qui comparere, elapſo anno, sit admittendus ad respondendum? Et ibi quæst. fin. an infordeſcens per annum, in excommunicatione puniatur ab Inquisitoribus heretice prauitatis? Item hic applicabis quæ de eodem notauimus in cap. proxi. & in cap. veretur de dolo, & contum. Et quæ adduxi latè sub cap. ad probandum 24. de sententia, & re iudicata; item in cap. inter excom. de iudic. & in cap. 7. de prob. & quæ notauimus supra in cap. illa quæstione 30. de electioe; nam quibus in locis dicta sunt, & in cap. pastoralis, §. verum, de appellat. contra excommunicatos talem applicantur non malè contra suspensos infordeſcentes per annum in suspensione; & quod debeant beneficiis priuari; & alia nondum absolui de nouo adipisci; item in iudicio comparere, seu iam excommunicati, vel suspensi appellare, &c. ¶ Et sic Barbosa hic num. 2. in vers. beneficiu, quæ habens non desinit gliari, notat cum glossa verb. gliari, quod excommunicatus ultra annum potest beneficiu priuari, vt per Abbatem in dicto cap. de iudic. num. 21. Alciar. 78. Menoch. de arbitratu casu 416. num. 48. & 49. Et sic iam videbis dicta de excommunicato propter contumaciam bene corrigi ad suspensum propter eandem causam. Pre sunt, præter ea, quæ addu-

cit Barbosa, tractati de effectibus suspensionis, de quibus Suarez de censuris disp. 15. sect. 1. & 2. & disp. 16. sect. 1. 2. 3. & 4. & disp. 27. per totam, Diana cum infinitis ad plures quæstiones p. 5. tract. 40.

Ad quæstionem, an eligere, seu eligi, possit suspensus ad beneficia? per hunc textum Balboa in cap. apostolica 9. de exceptioni. à num. 26. De qua videbis quæ notauimus supra in cap. cum dilectus de consuet. cap. cum inter, & dist. cap. illa 39. de elect. & sub quæstionem 1. in Rubr. eisdem tituli.

Q V A E S T I O I.

An qui manet suspensus, priuatur beneficio? Et an suspensus ab officio, illicitè, conferatur beneficium? & an suspensus, qui absolutionem obtinuit, possit retinere beneficium tempore suspensionis, sibi collatum? & an suspensus vt priuatur à beneficio, debeat per triennium esse contumax, tam in causa ciuili, quam criminali? vel sufficiat vt per annum contumax perseueret? Et per quot tempus, transacta tali tempore, debeat index eum spectare, vt illum priuet à beneficio?

S U M M A R I U M.

- 1 Cap. rursus 35. cum aliis quæst. 3. & num. 3. cap. venturis de dolo, & contumacia, & num. 3. cap. fin. de pœnis, & num. 3. cap. excommunicatus 13. §. qui autem de hereticis, & num. 3. cap. cum contumacia de heret. lib. 6. & num. 3. Trid. cap. 3. sess. 15. & num. 3. & 16.
- 2 Suspendus non priuatur à beneficio ex sola perseuerantia vnius anni in excommunicatione, nisi crimen pœnam priuationis mereatur, vt num. 3. & 4.
- 3 Excommunicatus per annum, salum excoſetur conuictus.
- 4 Hæresis suspensio indulta ex excommunicatione per annum, non causat beneficiu priuationem, nisi à principio esset suspensus, n. 6.
- 7 Infordeſcens in excommunicatione per annum ab crimine, quod inducit priuationem, ipso iure decimo priuatur.
- 8 Infordeſcens in excommunicatione lata ob aliam causam præter hæresim, decitur suspensus leuiter tantum.
- 9 Collatio beneficii suspensio facta, non est nulla, si sit tantum ab officio; est tamen illicita, vt numero 10. est contra sententiam aliquam, numero 11.
- 10 Cap. fin. de Clerico excom. ministrante.
- 11 Priuandus quando quæ veniat beneficiu si perseueret in excommunicatione, n. 13. & 14. vbi expenduntur Canonæ de triennali infordeſcentia.
- 12 Annus ad hoc vt infordeſcens ex causa fidei priuatur beneficio, debet esse completus.

- 12 Infordeſcens per tres annos, primam tantum ſuſceptus de heretiſi, ſi ab audiente Camera abſolutum obtinuit excommunicationis abſiſſe late.
- 13 Infordeſcens per annum, ut primus, debet perſeuerare cum pertinacia in contemptum Ciamum, & præcedere ſententia declaratoria, ut num. 10. & 11.
- 19 Infordeſcens per annum, non probatur, niſi excommunicationis haberiſi notum excommunicationis.
- 20 Inquiſitores præſentem ſententiam declaratoriam, quando infordeſcens excommunicationis pronuntiat ex cauſa heretiſi, & ſub num. 27. Si aliter cognoſcere alij indicet; imò, & laus, ut ſub num. 21.
- 23 Primus beneficij, ut inducatur ab infordeſcentiam, pendet ab arbitrio iudicis.
- 24 Infordeſcens in excommunicatione, qualiter tunc conſiſſari ſit excommunicandus, ut dicatur maiſe ſeuere de ſide, & n. 26.
- 25 Abſolutio infordeſcentis in excommunicatione, debet etiam fieri ab excommunicatione in qua.
- 27 Conſiſſari debet infordeſcentem monere de gravitate excommunicationis.
- 28 Annus infordeſcentia computatur à die, qua ipſi ſuit nominatus excommunicatus de penitentie.

AD primam quæſtionis partem, videtur affirmatiuè reſpondendum per textum in cap. rursus 35. cum ſequitur. 11. quæſt. 5. ubi qui iuſte excommunicatus eſt, poteſt beneficio priuariſimò & priuari, ſine nondum conſeſſata, cap. veruſatù de dolo, & ſic gloſſa fin. huc, & in cap. contingit, de dolo, & omnino. ac tunc poſſe beneficiis priuari ante excommunicationem obſentia, quando per integrum annum perſeuerat in excommunicatione: ſic etiam gloſſa ſio. in diſt. cap. rursus, ex ratione: nam qui tanto tempore perſeuerat in excommunicatione, cenſetur de heretiſi ſuſpectus, cap. fin. de pœnis, cap. excommunicatum 15. 6. qm autem de heretiſi, cap. cum conſuetudine eodem lib. 6. & in Tind. cap. 3. ſeſſ. 15. de reform. ſed qui ſuſpectus eſt de heretiſi, niſi ſuam oſtendat innocentiam, beneficiis priuatur, cap. ad abolendam, reſ. præſentium, & ſequenti de heretiſi, ergo; & ita tenent Abbas in cap. 1. de iudic. num. 2. Felm. num. 3. Duſſas reg. 33. Iuſtus Clarus lib. 5. ſentent. 3. fin. quæſt. 73. num. 6.

Tamen ut dixi breuiter in diſt. cap. 1. de iudic. quæſt. 31. num. 4. & 5. expendit prædicta iura, & reſoluit quæſtionem per textum noſtrum dicendum eſt per ſolem perſeuerantiam vnus anni in excommunicatione, neminem beneficio priuari ante excommunicationem obſentia, ut colligitur ex textu noſtro in quo ad priuationem beneficiorum expenditur perſeuerantia triennij in excommunicatione, cumque priuationis pena imponenda non ſit, niſi in caſibus à iure expreſſis, ut oſtendit gloſſa fin. in cap. fin. de iure Patron. argum. textus in l. 1. ſi quis 14. 6. Dm̄s Marens. 2. de Reſig. & ſumpr̄is. ſuoc. ſequitur ut ſola contumacia excommunicati per vnum annum non priuet illum à beneficio obſentia, docent Ripa in diſt. cap. 1. de iudic. n. 77. Almaria 52. Beroni 26. Balboa 78. relati à Couartu in cap. Alma Mater Fermoſus de Offic. & Sacris Eccleſ. Tom. I.

part. 1. 5. 7. num. 10. Nauar. in manuali cap. 27. n. 34. Vgolinius de conſur. tab. l. cap. 14. 5. 5. numero 5. Sayrus lib. 2. cap. 10. num. 3. Henriquez lib. 13. de excommunicatione, c. 7. n. 5. & probatur ex l. 32. tit. 9. part. 1.

Nec obſtant iura in diſt. cap. rursus cap. fin. de pœnis lib. 5. cap. excommunicamus, 5. qui autem de heretiſi diſt. cap. cum conſuetudine, quia in diſt. cap. rursus, ſolum probatur excommunicatum per annum permanenſem in excommunicatione, cenſeri conuictum, ſive cauſa civilis, ſive criminalis ſit, ſed non inde ſequi indiſcriminatim, ut beneficiis priuetur; quia etiã ex tranſcuiſu vnus anni, in excommunicatione indicatur quædam præſumpta criminis conſeſſio iuris, & de iure, contra quam probatio non admittitur: argum. textus in cap. ſolutus de præſumpt. tamen ſi crimen, vel cauſa, de qua agitur, & ratione cuius excommunicatio emanauit, talis ſit, ut priuationem non mereatur tunc ex ſolo tranſcuiſu vnus anni non veniat beneficio priuandus, ut aduertunt Abbas in diſt. cap. 1. de iudic. num. 24. Beroni 26. Menochius de arbitrar. lib. 2. caſu 416. ¶ aliter verò eſſe, ſi crimen, vel cauſa potius priuationis mereatur, quia tunc veniet ſic contumax à beneficiis priuandus, quali de crimine conuictus ex diſt. cap. cum conſuetudine de heretiſi lib. 5. qui loquitur de crimine heretiſi.

Vnde non obſtant cætera citata iura, quibus reſponderetur, quod ſi, qui per annum in excommunicatione perſeuerat, ſive pro cauſa civilis ſive criminali, eſt de heretiſi ſuſpectus, ut in dictis inſubſiſtens tamen eam ſolam ſuſpicionem non ſufficere, ut condemnatur tanquam hereticus, ſed ſolum ſufficere, ut procedatur contra illum, tanquam contra ſuſpectum de heretiſi. ¶ Secus verò eſſe, ſi à principio eſſet ſuſpectus de heretiſi; quia tunc ſi ad iudicium vocatus non venerit, & contumax per annum exiſtens, tunc venit beneficio priuandus iuxta textum in diſt. cap. cum conſuetudine, & 5. qui autem; eo quod tunc ſuſpicio heretiſi, ratione cuius ſit vocatus, augere efficiens criminis illius vehementem præſumptionem, ratione cuius legitime puniuntur poena criminis ordinaria, docent Balboa in diſt. cap. 1. num. 79. & 80. Guierrez lib. 1. quæſt. Canonic. cap. 12. & cap. 10. beno expendit Cæſena de officio inſpici. part. 2. tit. 8. de infordeſcente per annum in excommunicatione, ubi 5. 4. num. 15. an ſit ſuſpectus de heretiſi, & 5. an hæc ſuſpicio ſit levis, vehemens, vel violenta, & 5. 1. de tempore requiſito ad infordeſcentiam, & 5. 1. 1. num. 6. de pertinacia requiſita ad infordeſcentiam, qui ad ſolutionem prædictorum iurum, ibi 5. 3. num. 12. ¶ diſtinguit dicens eundem ſi crimen, ob quod ſuit excommunicatus, ſit ex illis, quæ inducunt priuationem ipſo iure: tunc talis infordeſcentia ſit illico priuatus: tamen ſi delinquens ex talis infordeſcentia veniat priuandus tunc non ipſo iure ſit priuatus, probans 4. num. 8. infordeſcentiam debere eſſe anni vnus, de quo lære ſunt videndi Marcus Alterius de conſuetudine libro 2. diſp. 6. cap. 5. Mareſcot. lib. 2. variat. cap. 35. à numero 60. Campanil in diſp. iuris Canon. Rub. 11. cap. 15. numero 30. & 31. Ricciullus, qui alios laſiſſimè allegat de iure perſon. libro 4. cap. 7. ſerò per ſorom, & alij. Alia videbis infra in diſt. cap. 1. de iudic. quæſt. 32. & 33. ubi de duabus quæſtionibus huic dubio concernentibus. Et hæc hæc de excommunicatione

inordescens, videantur dici, non de suspensio inordescens per annum: tamen cum predicta doctrina ad textum nostrum.

- 8 Vide infero quod inordescens in excommunicatione sua ob aliam causam, quam heresim, sit suspensus leuiter de heresi, vt docent Couar. in cap. *Alma mater* l. 5. Simanchas *de carnisu in iustis* l. 2. n. 4. Eymericus in *dist. lxx. inquisit.* p. 2. q. 47. Vbi Pegna, Salsed. ad *Dist. cap. 18*. n. 12. verum *quod lites*, Marus Aliensis *de censur.* tom. 1. lib. 2. disp. 3. cap. 3. vel. circa hoc decretum, Farin. qui alios latissime allegat de heresi q. 191. n. 23. alij allegati per Sanctarellum de heresi q. 4. n. 4. Genuei in *praxi Episcopali* cap. 68. n. 8. de quo dico *lib. 2. infra* q. 2.

- 9 Ad secundam questionis partem, an suspensio ab officio, illicitè conferatur beneficium, de qua ex textu nostro legitime potest disputari, cum hic docematur collationem beneficij factam suspensio per triennium in suspensione perseveranti esse irritandam, vt illum ponderat Diana p. 5. *trall. tō. ref.* Respondit illam collationem non esse nullam contra Auilam de *cens. 3. disp. 2. dubio 10* assentientem, vt de dā collatio sit nulla, quam impugnāt Coto in 3. p. D. Thoma 5. *trall. 5. de pœn.* disp. 2. dubio 1. Diana *supra* in *fin.* Quod sic tenendum existimo etiam si Barbofa hic n. 6. in glossa, verbo *suspensio*, ex notat cum Corasio, Vualdo, Lambertino, Vgolino, Flaminio, Azot. Lellio, & Nicolao García de heresi p. 7. cap. 14. n. 10. n. 10. vt suspensio ab officio, vel à beneficio non possit beneficia conferri: sed quod ita sit illorum incapax, vt prout illi facta sit nulla; pro quo non facit textus in cap. *quia diuersitatem*, de *consec. Praebenda*, de quo dicit Diana citatus, vt non faciat ad rem quod dico verum esse in eo, qui suspensus est ab officio tantum; verum si à beneficio, dico *infra* q. 2.

- 10 Tota ergo dubitatio erit, an sit licita, vel illicita, de qua quod illicita sit, videatur probari ex allegata ponderatione textus nostri, vbi si per triennium perseveretur in suspensione, est irritanda. Deinde ex cap. *fin. de clerico excommunicato*, manifestè vbi decernitur absolute illicitè conferri beneficium suspensio ab officio; quia cum beneficium detur propter officium, illicitè datur ei, qui ab officio clericali arceatur. Ex quo textu, etsi nonnulli contendunt probare eam collationem esse irritam, solum colligitur esse irritandam, vt probat Suarez *de censur. dist. 26. sect. 5. n. 8*, qui respondit iuribus contrariè sentientibus, tenent Layman. *lib. 1. trall. 5. p. 3. cap. 1. n. 3*. post Coninch. Marcellus de *Sacram. in 3. part. q. 24. dub. 2*. & sic addunt aliqui suspensio absolute ab officio illicitè quauis valde conferri beneficium, argum. deductio à simili *dist. cap. vltim. de clerico excomm.*

- 11 Sed Acugna in decretum Gratiani p. 1. dist. 71. cap. 3. num. 3. Hortado de *suspensioe*, diffinit. 8. dicit non solum valide, sed etiam licitè conferri beneficium tali suspensio, id deducens ex cap. *non est compas. 5. 4. de temporali iur.* de cuius intellectu ibi dixi plura, eo quod argumentum à simili, præcipue in materia odiosa, qualis est præsens materia, non fit efficax: sequitur Diana *supra dist. 2. in vers. verum*, sed mihi satis rursus videtur, & sequenda ante dicta Suarez, & aliorum sententia etiam ex textu nostro; nempe vt licet valeat collatio: tamen sit illicita, cum ex perseverantia triennali veniat sic contumax priuandus illo

beneficio sibi collato. De hac questione videbis bene agentem Turrianum de *censur. lib. 4. disp. 39. dub. 2*.

Ad tertiam questionis partem pro vero intellectu textus nostri, ex cuius litera existimant nonnulli perseverantes contumaces in excommunicatione, non esse priuandos beneficiis, nisi post triennium, quasi annus completus contumacie non sit sufficiat in criminibus ultra fidelis crimen, qui in istis, vt colliges ex dictis *supra*, in vers. ad *primum*, non sic rigorose procedit vt in illis per iura ibi exposita; & ob id Ripa in *dist. cap. 1. de iudic. r. 77*, dixit in illo textu loqui Pontificem de plenitudine potestatis contra ius regulas, cum ex hoc textu, & aliis debeat præcedere consummatio triennalis beneficii priuationem, vt sensu Decius in *dist. cap. 2. num. 38*.

Sed reuera ego cum glossa hic in verbo *beneficium*, vel. *ipsius*, qua cum alus Barbofa *num. 2*, probat quod excommunicatus ultra annum in ea excommunicatione perseverans, potest beneficiis priuari, existimo regulam iuris, & praxis esse, vt qui consummatus perseverat in excommunicatione per annum completum, veniat beneficiis priuandus, quibus addo Hostiens. *hic num. 7*. Andrieum *num. 6*. Riccius *de iure priuati. extra Ecclesiam* *num. 1*. existimant *lib. 4. cap. 7. num. 1*. Mai. Alter. de *censur. lib. 2. disp. 6. cap. 1. vers. secundo debet*. Cardinal Bellarm. in *scus notis ad Trid. sess. 25. de reformat. cap. 3. in observat. fin.* Carena de *obsequio* *inquisit. dist. p. 2. § 1. vbi expendens à mem. 2. textum nostrum solum narrat factum triennalis suspensionis; & quod hac dispositio locum etiam habeat in sustentibus excommunicationem, etiam per annum; ita vt dicatur in excommunicatione inordescere: & sic Hostiens. in *summa de heresi. §. oualter deprehenditur* n. 4.*

Optimè dixit, quod licet aliqui Canones loquantur de his, qui per biennium, & triennium in excommunicatione perseverant; satis tamen esse si per annum perseverant, quia Canones illi solum narrant factum, vt de hoc textu dixi *supra*, Carena *dist. num. 2*. qui n. 4. ait iam dictum de anno requirito, & sufficienti esse intelligendum; vt procedat etiam ad eam contrahendam in causis fidelis: videbis Sanctarell de *heresi*. cum flelibus, cap. 4. n. 1. f. Vbi quod hic annus in causis fidelis debet esse completus, ibi n. 6. & plurimis sequitur Farin. *dist. 9. p. 2. n. 36*. sic etiam Barbofa *dist. n. 2. in fine*, improbus Rip. m. & Decium à communi recedentes, colligens textum nostrum narrasse triennalem factum, sic tenens etiam cum Riccio Eymericus in *dist. inquisit. p. 2. q. 47. post num. 6*. Capand. in *diuers. iuris Canon. Rub. 1. cap. 15. n. 30*. vel. *alterum*, & cap. 16. n. 17. qui ad penbandum adducit textum in cap. *fin. de pœn.* vbi quod sufficere ante biennium, dicens quod etiam loquatur de laico, fortius tamen sit intelligendum de clerico, cum is magis parere teneatur, vt scribit Turrecremata in cap. *missus* *tit. n. 2. de consecrat. dist. 1*. Nauarr. in *manuale* cap. 1. §. 1. *in gratia* n. 4. de *pœn. dist. 5*. Videbis Bernardum in *praxi* cap. 119. num. 15. in nouissima editioe.

Pro complemento huius dubij dico primo, annum inordescens debere esse consummatus, & completum. Quo fit, vt si quis per sex menses v.g. in excommunicatione extiterit; deinde obtemperata absolutione cum remissione post absolutionem reuertit in excommunicatione per alios sex menses

De Aetate & qual. Ordin. Quæst. I. 389

- mentes, talis non possit dici in excommunicatione infordelescens; quia in hac materia, tempora non coniunguntur, Rota Rom. decr. 195. in impressis post 2. volum. consil. Farin. ubi etiam attestatur ita fuisse decusum à Sacra Congreg. Concil. in sua Bona infordelescens Seraphus. 1285. a. 5. ubi in specie reprobat Decius in consil. 45. vol. 1. qui contrarium tenebat Riccius. de lare personar. lib. 4. cap. 8. a. non. 1. benè Cardin. Bellarm. in sua astra ad Trid. dist. 25. cap. 3. non. 8. in addit. ¶ Et in fine observat ubi attestatur Sacram Congregationem Concilii decidisse, non posse procedi contra eum qui per tres annos extiterat in excommunicatione lata ab Audite Camera Apostolice, tanquam suspectum de hæresi, si in singulis annis in festis Paschilibus ab eodem Audite Camera abolitionem obtineat.
- 18 Dico secundò iuxta intellectum textus nostri requiri perseverantiam cum pertinacia animi, quæ includat contemptum clauum taliter, ut ad probandam infordelescens, non sufficiat probati sola perseverantia in excommunicatione per annum nisi etiam probetur hic animus cum contemptu clauum: sic Rota Rom. decr. 196. non. 2. in impressis post 2. volum. consil. Farin. ubi ad hoc allegat Signoroli. conf. 33. non. 1. o. vel. 6. pro etia; Decian. consil. 14. non. 9. vidam. 3. Riccius de lare personar. extra Eccles. grem. exil. lib. 4. cap. 8. non. 3. Carena supra §. 3. non. 6. ¶ qui etiam non. 7. & 9. probat quod, ad incurrandam hanc infordelescens, requiritur, quod excommunicatus habuerit notitiam excommunicationis; & quod alias nunquam possit dici infordelescens: si ex Ricciculo dist. 4. & ex Rota Romana decr. 181. a. 2. & sequenti. 10. impressis post 2. volum. consil. Farin. legenda.
- 20 Imò idem Riccius dist. cap. 8. non. 12. cum alius dicit, quod ad hoc, ut quis verè infordelescens dici possit; iurè ex illa infordelescens agi possit
- 21 ad iuris effectus ab ea procedentes, videtur requiri quod super infordelescens sententia illius declaratoria; sed ipse, & Manficon. var. lib. 2. cap. 35. non. 60. dixerunt quod hæc declaratoria, cum agitur contra aliquam, ut de hæresi suspectum ab dictam infordelescens, debeat fieri de
- 22 Inquisitore. ¶ Et Carena supra §. 3. non. 12. & 14. ait infordelescens posse puniri per Iudicem Laicum per verba cap. 3. Concilii Tridentini approbato doctrinam, quæ mandat in l. 2. in §. 1. de recipi. dum mandat Iudicibus secularibus, ut Laicos in excommunicatione ultra mensem perseverantes puniant, latè Azucudus in dicta l. Guiterrea Can. lib. 1. cap. 12. Salced. cap. 118. in praxi non. 6. Marius Aleuter de consil. tom. 1. lib. 2. dist. 3. cap. 3. vers. hunc edigim, cum alius, quod intelligo de infordelescens extra causam hæresis, cuius cognitio spectaret ad Laicum, ut dicit Carena videndus cum multis supra §. 4. dum agens de questione, an infordelescens in excommunicatione, sit de hæresi suspectus; à non. 15. ibi, & à non. 18. cum multis contra alios, quos refert non. 17. docet, ut quidquid sit de iure, de consuetudine tamen contra infordelescens in excommunicatione lata ob aliam causam, quam hæresis, Sandum Officium non solum procederet: sic cum Pegna, Scaccia, Zechio, Grassi, Lazzaro, & aliis.
- 23 Vnde benè Barbosa hic non. 5. in vers. pro tanta pertinacia, & contemptu, notat ex eodem Ricciculo dist. 4. non. 3. Signoroli consil. 33. dist. non. 10. vers. præterea, Rota decr. 133. non. 7. p. 1. in recondit. quod ut dicatur contracta infordelescens ad

effectum privationis beneficiorum, requiritur perseverantia cum animi pertinacia, quæ includat contemptum clauum; quod existimo intelligendum iuxta declarationes non. 1. accid.

Ad quartam questionis partem, per quod temporis spatium, elapso anno, debeat Iudex expectare excommunicationem, antequam ad declarationem, vel privationem beneficiorum procedat. In quo dubio, et si Abbas in dict. cap. 1. de indic. non. 15. vers. scilicet, & ibi Andreas Aclianus n. 37. videantur sentire per triennium expectandum esse ut colligere possint ex decisione textus nostri: Tamen Salzedus in praxi dist. cap. 19. Jacobus Menoch. de arbit. ladicum lib. 2. cens. 5. cap. 116. n. 66. quos sequitur Barbosa hic non. 4. dicunt hoc totum relinquendo esse Iudici arbitrio, ut ego etiam intelligo per iam adducta, iuxta distinctionem cumminum, & causam, quæ ratione quis fuit excommunicatus.

Vnde poteris hic inquirere, quo pacto debeat se gerere Confessorius cum exfordelescens? To quo dubio Riccius de lare personar. extra grem. Eccles. exil. p. 7. non. 17. Carena de officio inquisitor. dist. 2. non. 8. §. 10. non. 48. & 49. dicunt, ut debeat animadvertere, an infordelescens in excommunicatione, catholicè sentiat de clauibus Ecclesiarum, quia si non rectè sentiat, tunc sit vique habendus non solum pro hæretico mentali, sed etiam pro hæretico externo excommunicato in excommunicatione Censæ Domini; & qualiter hoc explicetur, invenies apud Sanchez in sum. lib. 2. a. 8. n. 16. Fillucum q. mor. tom. 2. p. 12. n. 6. 191. Layman in sum. lib. 2. p. 1. c. 14. n. 4. ¶ Vbi bene declarat, quando pura omisso sit signum sufficienti externum hæresis: & expendens Carena d. r. 49. ait quod in prefato casu non sufficit absolutio ab excommunicatione, in qua indurandis vltimis sit absolutio ab excommunicatione Bullæ Censæ lata in hæreticos. ¶ Sed quod ubi infordelescens in intellectu errorem non habuerit, interrogandus sit de causis infordelescens, an dicto tempore clauis Ecclesiarum verè consumpserit propter de iure præsumitur, & quod tunc Confessorius debeat eum monere de gravitate excommunicationis, in qua erat incursus, iungendo tandem Penitentem congruam satisfactionem pro qualitate, & circumscriptione prædictæ infordelescens. Ego tamen in primo casu quæres si infordelescens malè, & non catholicè sentiat de clauibus Ecclesiarum, possem dicere non posse sic infordelescens illico absoluti propter hæresim contractam, nisi prius fuisset consiliu Domini Inquisitoris iuxta ea, quæ alibi dico.

Quod si iterum dubites, quandomodo anous infordelescens in excommunicatione incipiat, an à die incursus excommunicationis, an postea à die, quo fuit declaratus excommunicatus? Ut benè & latè expendas adiungendo hic quæ latissime adduxi sub cap. ad probandum 24. de sentent. & re ind. ob id ex ibi adductis ad propositum nostri dubij breuiter respondeo, dictum annum incipere à die quo quis fuit nominatus excommunicatus denunciatus, ut docet Sanctarellus cum multis ab eo relatis de hæresi cap. 4. non. 6. Albertus in Rubrica de hæresi in 6. quæst. 13. non. 31. Riccius in praxi variat. resolut. tom. 3. resolut. 116. Carena supra §. 2. tit. 8. part. 1. non. 5. & faciunt quæ dixi in cap. intellectus de iudicio, & in cap. pastoralis, §. verum de appellat. ubi quando excommunicatus videretur agere in iudicio, aut à sententia appellare, &c.

QVÆSTIO II.

An suspensus à beneficio, valide accipiat aliud beneficium? Et an suspensus à beneficio, suspendatur à iure collationis beneficij, confirmationis, electionis, &c. sibi promouente ratione beneficij, à quo suspensus est? Et an collatio beneficij facta excommunicato tolerata, sit invalida? Et quid de ea, qua facta est suspensio, vel interdictio? An excommunicatus, valide accipiat beneficium, si ante excommunicationem fuit ei collatum? Et an excommunicatus sit inhabilis ad recipiendas pensiones?

S V M M A R I V M.

1. Suspensus à beneficio, valide accipit tantum alterius beneficij, sed non acquirit fructum eius. Et de ratione, n. 1. & 3.
4. Suspensus à beneficio, non suspenditur à iure collationis, confirmationis, seu electionis, &c. quare, n. 1.
5. Collatio, electio, seu confirmatio, non sunt alius Dominij, vel beneficij, sed officij, & iurisdictionis, contra Praprium, cummeto 7.
6. Episcopus à beneficio suspensus, potest beneficia conferre.
8. Collatio beneficij fieri nequit excommunicato non tolerato, & contra aliquos, etiam tolerato, ut n. 9.
10. Excommunicatus ignorans excommunicationem, non recte sit collatum beneficij, & electio, & si sit valida, ut n. 11.
12. Excommunicatus, qui accipit beneficium, cuius fructum praeluit, quic accipere fructum congrua sustentatione, non alius.
13. Excommunicatus, qui tunc accipit beneficium, si postea aliud legitime obtinet, potest fructus eius percipere, si inferat per se, vel per alium.
14. Collatio beneficij facta suspensio, vel interdictio, non est nulla, nisi sit illicita, & veniat annullanda, ut n. 15. & 16.
16. Suspensio, siue ab officio, vel beneficio, est facias inhabili hominem ad collationem, non tamen eam irritat.
17. Collatio facta suspensio, aut interdictio, quare valeat, non sit ea, qua sit excommunicatus, cum. 18.
19. Excommunicatus potest conferre alteri, sed accipere collationem nequit.
20. Cap. fin. de Clerico excommunicato.
21. Acceptatio beneficij licet excommunicato, cui ante excommunicationem fuit facta illius collatio, quando scilicet acceptatio respicit tantum declarationem voluntatis, ut numero 25.
22. Collationes, & acceptationes alius deferant, & num. 25.
24. Beneficium collatum excommunicato, si moritur post absolutum, vacat de monachis ante, non ita.

25. Collationis officium, est conferre veram iam alteri, acceptationem, non sic.
26. Excommunicatus, qui ante excommunicationem obtinuit litteras ad beneficium vacatum, poterit illud accipere.
27. Canonici antiqui excommunicatus, potest accipere pignorem Præbendam, sed non accipere eius collationem.
28. Pensio spiritualis, & Ecclesiastica, nequit conferri excommunicato, sed pensio temporalis, nu meto 29. & 30. ubi qua sit differentia.
31. Pensio temporalis assignatur laico, ut in suspendium, non ut beneficium, veluti pro patre suo, pro pulchro Campano, aut aperiendo fores Ecclesia, ut n. 32.

Ad primam partem questionis, quam poteris latius expendere ex dictis *supra* q. 1. vel. ad secundam, de beneficio collato illi, qui suspensus est ab officio, videtur respondendum, ut nullo modo valide accipiat aliud beneficium, qui suspensus est à beneficio, quia hic militat ratio diversa ab ea, quam adduxi in dicta *quæst.* 1. vel. ad secundam, de beneficio collato ei, qui suspensus est ab officio. Hic enim non congrue fiet, si semel suspensus ab uno beneficio, quod ordinatur ad aliud de nouo conferatur: & sic hanc tenent sententiam Bonacina de *consecr.* dist. 21. puncto 3. num. 8. in editis nequissimis, Lellius de *Instituta*, lib. 1. cap. 34. dub. 22. num. 116. Villalobos in *summa*, tom. 1. tract. 18. difficult. 4. num. 6. sic per teatum in cap. fin. de Clerico excomm. cum. per Clem. 2. de *vita*, & *benef.* Clericorum, ubi dicitur nullam esse ipso facto electionem, & probant eam ratione, quia inter effectus, quos producit suspensio à beneficio, est ille, nempe ut priuentur fructibus beneficij, & per argum. textus in *l. ratio*, ff. de *penalibus*.

Alij inquam docent prædictam collationem à suspensio factam, non esse irritam, sed esse irritandam: sic Coninch. de *Sacram.* disp. 15. dub. 2. num. 14. Gordonius tom. 1. lib. 7. *quæst.* 15. c. 7. n. 38. Comejo in 3. part. D. Thom. ar. 15. de *suspens.* distinctione 2. dubio 4. *quæst.* 1. Layman lib. 3. tract. 5. part. 3. cap. 1. num. 3. Merceus de *Sacram.* in 3. p. *quæst.* 24. dubio 3. Faber de *consecr.* in 4. *suocent.* dist. 25. *quæst.* 1. dist. 6. cap. 1. num. 26. Diana p. 5. tract. 10. *res.* 7. dicentes, quod iura pro contraria sententia ad summum probant talem acquisitionem esse irritandam, & non autem irritam: & pro hac sententia videtur facere quod adduxi *sub dict.* *quæst.* 1. in dicto *vers. ad secundam*, ubi probatur non esse irritam, sed tantum illicitam ad summum collationem factam suspensio ab officio, cumque effectus suspensionis redundantes aduersus suspensionem ab officio, reducantur etiam aduersus suspensionem à beneficio, ut tradit idem Villalobos *dist.* 4. num. 4. & ipse dicit *dist.* 1. num. 5. quod qui suspensus est ab officio, non sit priuatus à beneficio, nec à perceptione fructuum: Sequitur ut in casu nostro similiter procedat, ut qui suspensus est ab uno beneficio, non suspendatur à collatione alterius sibi dati.

Ego tamen ultra prædictos certantes Doctores in hoc dubio existimo mediam esse viam eligendam; quia et si reuera faciat quod ille, qui absolute suspensus est à beneficio, absque alia additione intelligatur suspensus ab omnibus beneficiis, ut sentit Villalobos, *dist.* 4. num. 4. vt ipse dicit de suspensio ab officio, *dist.* 3. num. 4. Tamen

non in prædicto casu cum debeat fieri distinctio inter titulum beneficii, & perceptionem fructus illius, dico non prohiberi collationem factam de nouo beneficio, etsi illius fructus non fruatur ob dictam suspensionem: & hoc sic intelligi cum Præposito, in 3. p. quæst. 3. de suspensione dub. 2. m. 2. q. qui dicens quod si quis solum suspenditur à certo beneficio, non potest priuari fructibus aliorum beneficiorum; & quod potest etiam alia beneficia recipere addit insuper, vt videatur posse aliud beneficium recipere, quantum est ex parte censuræ, etiam quando simpliciter suspensus est à beneficio, quia optimè potest consistere quod aliquis possit acquirere titulum, quamvis deberet priuari fructibus, & de provenientibus; & docet Tannerus, in 4. disp. 6. p. 10. dub. 1. num. 137. quod ante iudicis sententiam potest suspensus percipere fructus beneficii sibi de nouo collati & pater ex dictis, n. seq.

Ad secundam questionis partem, an suspensus à beneficio, suspendatur à iure collationis, beneficii confirmationis, siue electionis? Et existimo per iam dicta, vt non suspendatur à præfatis; eo quod collatio, & electio non sunt proprie beneficii fructus, quorum perceptio suspensio interdicitur est, vt dixi, cum potius sint actus officij: & quia iurisdictionis ratione beneficiis competentis & sic glossa, in cap. rursus, de electis lib. 6. ¶ Dixit quod nec sint actus Domini, vel beneficii pro vt beneficium est, sed officij, & iurisdictionis. Quamobrem Canonis auctor cum ab utroque, tam beneficio, quam iure eligendi, suspendere vult, id ipsum exprimit, vt in cap. cum in euolu 5. vltim. de electione: & ita hanc sententiam docent Philippus Faber, de cens. in 4. sentent. disp. 25. q. 1. disp. 6. cap. 1. num. 29. Mercerus de Sacram. in 3. p. quæst. 24. dubio 3. Coninch disp. 15. dub. 2. num. 12. Layman lib. 1. tract. 5. p. 3. cap. 1. num. 4. Hurtado de suspens. diffinit. 4. num. 9. Cornejo in 3. p. tract. 5. de suspens. disp. 2. dubio 4. q. 4. Suarez de cens. disp. 25. sect. 2. num. 14. & disp. 26. sect. 4. num. 5. cum alijs ¶ Diana p. 1. tract. 10. ref. 7. in vers. vltim. vbi notat ex Mercero relato Episcopum à beneficio suspensum, posse beneficia conferre, quia hæc collatio non pertinet ad fructus Episcopatus; pro vt improprie dicit glossa in cap. cum olim de maiestate, & obed. per quam etsi infra in cap. 24. de re iudic. sub q. 2. num. 12. reuerberim collationem annuam inter beneficii fructus; sed ibi dictum intelligitur, pro vt hic.

Vnde existimo non esse audiendos Præpositum in 3. p. quæst. 3. de suspens. dub. 2. num. 25. Henriquez lib. 13. cap. 32. num. 4. Sayram lib. 4. cap. 6. num. 7. Tolerum in summa cap. 43. lib. 1. contrarium docentes, quia tale nō, est quidam prouentus beneficii vacantis; quibus responderet ex dictis; & quod in materia penali, qualis est hæc, non debet fieri extensio, vt considerant Doctores nostræ sententia.

Ad tertiam questionis partem præmittendo nonnulla, quæ dixi sub cap. ad probandum 24. de cens. & re iudic. inter quæ an excommunicatus possit presentare, seu beneficia resignare, & alia condictibilia, nunc legitimè inquirimus de presenti dubio; & licet possit dici extratragantem Martini V. extendi etiam ad excommunicatum tolerantem, quia illa nullum intendit prestare fauorem tolerato: cuius ratione nonnulli Doctores dixerint collationem beneficii factam excommunicato tolerato, esse inualidam. Tamen probabiliter

potest dici, quod etsi prædicta sententia certa sit in excommunicato non tolerato iuxta intellectum dict. extrag. secundum quæ dixi supra dict. cap. 24. & per doctrinam textus in cap. pastoralis de Clerico excom. dicens generaliter collationem beneficii factam excommunicato inualidam esse, in tolerato autem affirmandum sit talem collationem valere, ex dictis ibi sub quæst. 1. vbi explicui dict. extrag. in vers. ad faciendam, & in alijs questionibus ibi, & probatur ex eo, quia si collatori excommunicato licitum est beneficium conferre tolerato, iuxta dict. extrag., non minus, quam Sacramenta administrare, quomodo collatio illi facta erit nulla, cum illicitum sit conferre beneficium inlabili. Et sic tenet Hurtado disputum. 6. de excomm. diffinit. 2. nam. 6.

Adhuc verò quis ego in dict. cap. ad probandum, constituit differentiam inter excommunicatum actus exercentem iurisdictionem, & excommunicatum, cui datur possessio beneficii ibi q. 1. vers. ad sextam num. 26. & 27. ideo existimo respectu excommunicati cui confertur beneficium, non valere collationem, etiam si toleratus sit, quia respectu illius debet observari dicta extragans nam etsi talem excommunicatum permittat nobis communicare; non tamen reddit illum habilem ad beneficia: sic tenent Coninch, de Sacram. disp. 14. dubio 9. num. 70. Auila p. 2. de censur. cap. 6. disp. 5. dub. 2. concl. 1. Raynaldus de mori. p. 2. cap. 2. num. 19. Sanchez in opusculo tom. 1. lib. 2. cap. 2. dubio 10. num. 7. Faber, de cens. in 4. disp. 25. quæst. 1. disp. 4. num. 95. Vallalobos in summa. tom. 1. r. 17. diffinit. 9. num. 5. Turrianus lib. 2. disp. 16. lib. 1. Cornejo in 3. p. r. 5. de excomm. disp. 10. § 7. dub. 1. ¶ Dicentes id etiam procedere si excommunicatus 10 excommunicatus ignoret, vt quia oblitus est se incurrisse, aut falsò putat se valde absolutum; quia etsi ignorantia excuset aliquem à peccato, tamen non reddit eum habilem ad aliquem actum, ad quem alias est, inhabilis. ¶ Sed Diana cum Lellio, & alijs dict. p. 5. r. 9. q. 59. in fine, contra illos dicit, quod si prouisus ignoret se excommunicatum ignorantia probabilis, tunc electio & collatio beneficii, non sit irrita: & Turrianus lib. 2. disp. 15. dub. 2. ex Valsquez, dixit absolute, quod collatio beneficii facta ab excommunicato tolerato, est valida; de quo dixi sub dicto cap. 24. de re iud. de cuius ratione ibi sub dicto num. 26. & 27. & ex alijs, non enim ex hoc censetur reposita comodum, sicut illi censetur.

Vnde notandum est cum Coninch vbi supra, & Suarez de censur. disp. 13. sect. 1. num. 3. quod si excommunicatus bona fide beneficium accepit, etique instruerit, etsi postea re cognita teneatur illud relinquere; possit tamen retinere fructus, qui respondent congruè sustentationi ad quam ius habet, sed non ad cæteros fructus, qui superflui sunt nisi taliter bona fide eos expendisset, vt inde diuicie non fieret; secus si agnouisset suam inhabilitatem à principio.

Secundò notandum est cum Henriquez in sum. lib. 13. cap. 3. num. 3. Diana vbi supra sub vers. notandum, quod si talis postea illud beneficium legitimè obtineat, possit eo fructus retinere, quia hoc beneficium eorūque vacuum, & fructus beneficii vacantis debentur successori. Verum, vt hoc sit probabile necessum esse, vt ipse iociter per nos, vel per alium censeatur fieri omne officium illi, beneficium debetur quia alias esset melior conditio,

nec vacat de nouo; quod præstat arrendi, vt dicit Diana, ad hoc vt sciatur ad quem eius collatio pertineat, postea tenent sententiam ex dictis etiam docent, & tenent Mercerus de Sacram. 3. quæst. 21. *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21* *22* *23* *24* *25* *26* *27* *28* *29* *30* *31* *32* *33* *34* *35* *36* *37* *38* *39* *40* *41* *42* *43* *44* *45* *46* *47* *48* *49* *50* *51* *52* *53* *54* *55* *56* *57* *58* *59* *60* *61* *62* *63* *64* *65* *66* *67* *68* *69* *70* *71* *72* *73* *74* *75* *76* *77* *78* *79* *80* *81* *82* *83* *84* *85* *86* *87* *88* *89* *90* *91* *92* *93* *94* *95* *96* *97* *98* *99* *100* *101* *102* *103* *104* *105* *106* *107* *108* *109* *110* *111* *112* *113* *114* *115* *116* *117* *118* *119* *120* *121* *122* *123* *124* *125* *126* *127* *128* *129* *130* *131* *132* *133* *134* *135* *136* *137* *138* *139* *140* *141* *142* *143* *144* *145* *146* *147* *148* *149* *150* *151* *152* *153* *154* *155* *156* *157* *158* *159* *160* *161* *162* *163* *164* *165* *166* *167* *168* *169* *170* *171* *172* *173* *174* *175* *176* *177* *178* *179* *180* *181* *182* *183* *184* *185* *186* *187* *188* *189* *190* *191* *192* *193* *194* *195* *196* *197* *198* *199* *200* *201* *202* *203* *204* *205* *206* *207* *208* *209* *210* *211* *212* *213* *214* *215* *216* *217* *218* *219* *220* *221* *222* *223* *224* *225* *226* *227* *228* *229* *230* *231* *232* *233* *234* *235* *236* *237* *238* *239* *240* *241* *242* *243* *244* *245* *246* *247* *248* *249* *250* *251* *252* *253* *254* *255* *256* *257* *258* *259* *260* *261* *262* *263* *264* *265* *266* *267* *268* *269* *270* *271* *272* *273* *274* *275* *276* *277* *278* *279* *280* *281* *282* *283* *284* *285* *286* *287* *288* *289* *290* *291* *292* *293* *294* *295* *296* *297* *298* *299* *300* *301* *302* *303* *304* *305* *306* *307* *308* *309* *310* *311* *312* *313* *314* *315* *316* *317* *318* *319* *320* *321* *322* *323* *324* *325* *326* *327* *328* *329* *330* *331* *332* *333* *334* *335* *336* *337* *338* *339* *340* *341* *342* *343* *344* *345* *346* *347* *348* *349* *350* *351* *352* *353* *354* *355* *356* *357* *358* *359* *360* *361* *362* *363* *364* *365* *366* *367* *368* *369* *370* *371* *372* *373* *374* *375* *376* *377* *378* *379* *380* *381* *382* *383* *384* *385* *386* *387* *388* *389* *390* *391* *392* *393* *394* *395* *396* *397* *398* *399* *400* *401* *402* *403* *404* *405* *406* *407* *408* *409* *410* *411* *412* *413* *414* *415* *416* *417* *418* *419* *420* *421* *422* *423* *424* *425* *426* *427* *428* *429* *430* *431* *432* *433* *434* *435* *436* *437* *438* *439* *440* *441* *442* *443* *444* *445* *446* *447* *448* *449* *450* *451* *452* *453* *454* *455* *456* *457* *458* *459* *460* *461* *462* *463* *464* *465* *466* *467* *468* *469* *470* *471* *472* *473* *474* *475* *476* *477* *478* *479* *480* *481* *482* *483* *484* *485* *486* *487* *488* *489* *490* *491* *492* *493* *494* *495* *496* *497* *498* *499* *500* *501* *502* *503* *504* *505* *506* *507* *508* *509* *510* *511* *512* *513* *514* *515* *516* *517* *518* *519* *520* *521* *522* *523* *524* *525* *526* *527* *528* *529* *530* *531* *532* *533* *534* *535* *536* *537* *538* *539* *540* *541* *542* *543* *544* *545* *546* *547* *548* *549* *550* *551* *552* *553* *554* *555* *556* *557* *558* *559* *560* *561* *562* *563* *564* *565* *566* *567* *568* *569* *570* *571* *572* *573* *574* *575* *576* *577* *578* *579* *580* *581* *582* *583* *584* *585* *586* *587* *588* *589* *590* *591* *592* *593* *594* *595* *596* *597* *598* *599* *600* *601* *602* *603* *604* *605* *606* *607* *608* *609* *610* *611* *612* *613* *614* *615* *616* *617* *618* *619* *620* *621* *622* *623* *624* *625* *626* *627* *628* *629* *630* *631* *632* *633* *634* *635* *636* *637* *638* *639* *640* *641* *642* *643* *644* *645* *646* *647* *648* *649* *650* *651* *652* *653* *654* *655* *656* *657* *658* *659* *660* *661* *662* *663* *664* *665* *666* *667* *668* *669* *670* *671* *672* *673* *674* *675* *676* *677* *678* *679* *680* *681* *682* *683* *684* *685* *686* *687* *688* *689* *690* *691* *692* *693* *694* *695* *696* *697* *698* *699* *700* *701* *702* *703* *704* *705* *706* *707* *708* *709* *710* *711* *712* *713* *714* *715* *716* *717* *718* *719* *720* *721* *722* *723* *724* *725* *726* *727* *728* *729* *730* *731* *732* *733* *734* *735* *736* *737* *738* *739* *740* *741* *742* *743* *744* *745* *746* *747* *748* *749* *750* *751* *752* *753* *754* *755* *756* *757* *758* *759* *760* *761* *762* *763* *764* *765* *766* *767* *768* *769* *770* *771* *772* *773* *774* *775* *776* *777* *778* *779* *780* *781* *782* *783* *784* *785* *786* *787* *788* *789* *790* *791* *792* *793* *794* *795* *796* *797* *798* *799* *800* *801* *802* *803* *804* *805* *806* *807* *808* *809* *810* *811* *812* *813* *814* *815* *816* *817* *818* *819* *820* *821* *822* *823* *824* *825* *826* *827* *828* *829* *830* *831* *832* *833* *834* *835* *836* *837* *838* *839* *840* *841* *842* *843* *844* *845* *846* *847* *848* *849* *850* *851* *852* *853* *854* *855* *856* *857* *858* *859* *860* *861* *862* *863* *864* *865* *866* *867* *868* *869* *870* *871* *872* *873* *874* *875* *876* *877* *878* *879* *880* *881* *882* *883* *884* *885* *886* *887* *888* *889* *890* *891* *892* *893* *894* *895* *896* *897* *898* *899* *900* *901* *902* *903* *904* *905* *906* *907* *908* *909* *910* *911* *912* *913* *914* *915* *916* *917* *918* *919* *920* *921* *922* *923* *924* *925* *926* *927* *928* *929* *930* *931* *932* *933* *934* *935* *936* *937* *938* *939* *940* *941* *942* *943* *944* *945* *946* *947* *948* *949* *950* *951* *952* *953* *954* *955* *956* *957* *958* *959* *960* *961* *962* *963* *964* *965* *966* *967* *968* *969* *970* *971* *972* *973* *974* *975* *976* *977* *978* *979* *980* *981* *982* *983* *984* *985* *986* *987* *988* *989* *990* *991* *992* *993* *994* *995* *996* *997* *998* *999* *1000*

licet dum extrahitur ex pingui beneficio, vt deinceps sit beneficium Ecclesiasticum, quæ tunc iam venit propriè appellatione beneficii, vt cum infinitis probat ipse Garcia n. 5.

In secundo casu crediderim cum Doctores secundæ sententiæ, vt quoties de fructibus beneficii assignatur Laico aliqua pensio temporalis, tunc si ea detur excommunicato, cum deficiat spiritualitatis ratio, non sit nulla, & irrita talis denotatio, siue collatio, secundum quod eic veta secunda Aulæ, & Præpositi sententia, quam probant, & tenent Gaspar Hurtad. de excomm. diff. 2. Diana de la p. 5. tra. 9. ref. 103. Turrianus lib. 2. diff. 16. dub. 1. Valquez de excomm. dub. 6. n. 5. Henriquez lib. 13. cap. 13. num. 2. Layman. lib. 1. tra. 5. p. 2. cap. 2. num. 8. Cornejo in 3. para. 5. de excomm. diff. 10. §. 7. dub. 1. quia vt ait Garcia d. cap. 1. de benef. num. 8. Gigas de pens. quæst. 67. num. 2. Mandosius d. signaturæ gratia rie de pens. in princ. Duacenus de benef. lib. 6. cap. 4. quia prædicta pensio, quæ titulo seculari, & vt Laico assignatur in stipendium pro seruitio temporali, puta pro Patrocinio, pro pulsandis Campanis, aut aperiendis fores Ecclesiæ, vel alias pro remuneratione laborum, est propriè profana.

QVÆSTIO III.

An excommunicatus, cui facta est collatio beneficii, possit post absolutionem retinere, vel acceptare illud sine noua collatione? Et quid si cum eo fueris ab Episcopo dispensatum? Et remissionē de aliis.

SVMMARIVM:

- 1 Collatio noua debet fieri post absolutionem de beneficio illi, cui excommunicatus fuerat collatum, saluti vt n. 4. & 5. sed non admittitur; num. 10.
- 2 Matrimonium contrahit cum aliquo impedimento diuinenti, nullus suppletur consensu nouo.
- 3 Consensus præstius à principio, alius non emulatus ex postfallo.
- 4 Impedimentum occultum non annullat collationem, si in nullius præiudicium cadat, numero 5.
- 6 Electus vnu de duobus, non impeditur præferatur impeditur.
- 7 Dispensatum, qui per acceptationem beneficii incurritur infirmitatem, habili redditur.
- 8 Electores semper censentur manere in priori voluntate, in electione scilicet, & præsentatione.
- 9 Irregulari collatum beneficium retinet illud post dispensationem.
- 11 Resignare non debet excommunicatus sibi beneficium collatum.
- 12 Collator potest secundo conferre beneficium eis qui dum esset excommunicatus consulerat.
- 13 Retinere beneficium potest post absolutionem excommunicatus, cui collatum fuerat illud cum declarationibus, numero 14. 15. & 16.

16 *Collatio facta à Papa excommunicato, nec Episcopi dispensatione valdatur.*

1 **A**D primam questionis partem, cui poteris respondere ex iam adductis *sub quest. 2.* tam pro affirmatiua, quàm pro negatiua sententia, respondeo probabilius esse, ut quod collatio facta in tempore, quo erat excommunicatus, fuerit nulla, & irrita.

2 Et confirmatur ex simili de matrimonio contracto cum aliquo impedimento diuini: nam cum sit ipso iure nullum, non sufficit primus consensus, quo fuit contractum, sed requiritur alius nouus consensus, & quod partes illam de nouo manifestent. † Est enim regula, ut quoties consensus requiritur essentialiter ad alius rei valorem, si ille deus eo tempore in quo obiectum est incapax taliter est nullus talis prædictus consensus ut postea non conualecat, ex *reg. iura inposita*, ff. & *cap. quod ab initio vitiosum est tractu temporis non conualecat de reg. iuris*, sed ut iam late probaui excommunicatus dicitur inhabilis ac incapax, ut ei conferatur beneficium; ideo. Docent hanc sententiam Lessius *de iust. & iur. c. 34. dubio 22. num. 119.* Agrippus Coninch. *de Sarram. disp. 19. dub. 9. num. 73.* Hurtado de excomm. *disp. 6. diffinit. 2.*

4 Non reticem quod idem Lessius, & Coninch. *supra*, & Thomas Sanchez *de marrum. lib. 8. disp. 7. numero 12.* dixerint probabilem esse affirmatiuam sententiam cum limitationibus sequentibus, nempe, si impedimentum sit occultum, alias actus nullum habet coloreem sed esset nullus irritus in foro extremo. † Secundo, ut in nullis cedat prædictum, † nam si duo electi essent, tunc foret preferendus, qui caret impedimento; eo quod ipse solus habet ius abso-

7 lute. † Tertio, ut si sciens suum impedimentum acceptando collationem beneficii, non solum impederet dispensationem illius prioris impedimenti, sed etiam illius, quod incurrit per talem acceptationem, cum ita acceptando collationem beneficii incurrit beneficii institutionem, per quod fit inhabilis ad idem beneficium; sic ut egeat dispensatione huius impedimenti, qua obreata, possit retinere beneficium, & probat Lessius, quem refert, & sequi videtur Diana *diff. pract. 9. p. 5. res. 101.* ex eo quia electio illa fuit valida, & efficax ex parte elegantium, solumque requiri capacitatem ex parte electi; ergo simul atque fuerit capax, sublaro impedimento acquiritur ius, ex vi prioris actus, siue cum quis acceptat in excommunicatione collationem sibi factam ante excommunicationem, quia sublata ea, ius acquirit ex vi illius acceptationis, † item ex eo quod electores in priori voluntate consensu manent, cum illam non reuocauerint; ergo vis electionis manet, ac proinde poterit eam electionem, sublaro impedimento

8 acceptare valide. † Et addit Diana hanc partem confirmari posse ex eo, quod tradunt plures de eo cui in irregularitate beneficium est collatum, quem docent posse retinere beneficium post dispensationem in irregularitate. † Ego inquam magis prius sententia assentiri in sola electione, aut presentatione; non inquam in collatione, quia in hac interuenit cum suo actu consensus ipse excommunicatus in electione inquam, & presentatione quæ sunt actus emanantes ex toto ab electore,

feu Patrono, & durantibus istis in eadem voluntate, poterit qui dum erat excommunicatus incapax post absolutionem acceptare electionem, seu presentationem; quod non est æquè lo collatione quæ in fieri, sicut à Collatore, dependet etiam ab ipso, cui consensur.

Vnde Præpositus *quest. 2. de excomm. dubio 11. num. 65.* primam sequendo sententiam, infert eum cui in excommunicatione, beneficium est collatum; debere illud resignare in manus collatoris purè, & simpliciter cum virtute talis collationis nullum ius acquisierit. † Et quod poterit collator ei secundo conferre; & sic, si collatio pertinebat ad Episcopum, ut ille possit iterato idem conferre.

Ad secundam questionis partem respondet Barboza hic *num. 7.* quod potest quis post absolutionem retinere beneficium, quod sibi fuerat tempore excommunicationis collatum, si cum eo ab Episcopo fuerit dispensatum, ita probat ex *cap. postulat, & ibi glossa verb. dispensatum de Excomm. excommunicato monit.* de quo plures refert Nicolaus Garcia *de benef. part. 7. cap. 13. numero 73. & 74.* & alios Riccius *de iure personarum extra gremium Ecclesie exist. lib. 4. cap. 12. & præ. numero 5.* de qua resolutione sic absolute sumpta potest dubitari ex adductis in *hoc quest. a numero 1.*

Imò idem Riccius *diff. cap. 12. num. 6.* declarat, ut procedat in eodem Episcopo, qui consulit beneficium excommunicato ignoranter, & bona fide. † Et *num. 7.* ut procedat etiam, si collatio non spectet ad Episcopum, sed ad inferiorem collatorem. † Et *num. 9.* limitat, ne procedat, quando collatio esset facta per Papam; quia tunc non poterit inferior etiam dispensando se ingerere; refert Barboza *diff. num. 7. in fine*, quibus addo Dianam qui *diff. res. 101.* ante verbi, sed, verbo *add.* dicit varios probabiliter sentire, quod licet petitor ad alium, si iustæ causæ subline, & collator non possit adiri sine infamia, possit adiri Episcopus, ut titulum reuadit, & idem possit, quando non potest Pontifex adiri cuius erat secundo conferre.

Hic posset adiungere alias duas difficultates, nempe, an collatio beneficii facta illiterato, si nulla ante sententiam iudicis, de quibus dico infra in *cap. fin. quest. 2. verbi. ad tertiam*, & verbi *ad quartam &c.*

Ad Text. in Cap. A multis IX. hoc titulo.

PRÆMISSA.

SUMMARIUM.

- 1 Episcopus ordinandus oportet, ut antea à sexto mense fuerit Subdiaconus ordinatus. Sed quid post Bonifacium Gregorij XIV. num. 2. & 3.
- 2 Episcopus ut censetur, debet prius ordinari Presbyter, &c. 6.
- 3 Collatio ordinis Episcopalis, non Sacerdotis, nullo valet, & num. sequentibus.
- 4 Cap. 2. Tit. 4. §. 12. de reform.
- 5 Ordo Episcopalis necessarius includit Presbyterum.

3 Prosequi

- 8 *Professio audiamus nequis eligi in Abbate.*
 9 *Ordo Subdiaconatus non numeratur inter sacros.*

Textus iste loquitur de ordine, in quo debet esse insignitus iste, qui est eligendus in Episcopatu; cumque iam dixerint plura sub titulo de electione circa personas sit eligendus, & hic decedat Pontifex, quod quia iam hodie sine dubio Subdiaconatus Ordo, sit sacer, iuxta quae adduxi supra in Rubrica, & in cap. 1. & 3. cum aliis; ideo nunc expendo oportere in Episcopatum ordinandum in sacro ordine antea saltem sex mensium spatium constitutum fuisse ex Concilio Tridentino: *sessio. 21. de reformatione cap. 2. vbi adunt Franciscus Leo in Theauro sacri Ecclesiastici 1. parte, cap. 3. numero 9. Campanillus in diversis, ludo, Canon. Rubrica 7. cap. 6. numero 45. Vgolinius de officio Episcopi 1. parte, cap. 1. §. 1. numero 1. Didacus de Arroyo de Sacram. cap. de Episcopo, numero 6.*

Sed cum textus noster videatur exegisse ordines sacros, Diaconatus, & Presbyteratus, ut patet ibi in verbis *sacris* (inquit) ex textu in cap. nullo d. §. 60. in d. Bulla Gregor. XIV. publicatu 17. Maij 1590. etiam plurali numero utitur, dici videtur, ut hic ordinandas, sit ante sex menses sacris ordinibus initiatus, quemadmodum, & ante Concilium disposuerat textus in cap. nisi 61. dist. ibi, *Sed non eligatur aliquis, nisi in sacris ordinibus constitutus*, ut tradit Campanillus in diversis, ludo Canon. Rub. 21. cap. 7. numero 3. Barbosa de officio Episcopi part. 2. allegat. 1. numero 36. & 37. ergo, etsi textus noster in finalibus verbis admittit iam sine dubio post Canones antiquos ad Episcopatum illum, qui promoveus fuerit in ordine tantum Subdiaconatus, qui sacer est, sequitur ut sit standum Bullae Gregorij XIV. relaxe ut posteriori; & in hunc modum videtur loqui hic Barbosa sub numero 2. in fine.

Veniens etiam glossa fin. in cap. unicus de Clerico per saltem promoto, D. Thomas in 4. sententia dist. 24. Borbon. de irregularitat. part. 1. Rubrica de Clerico per saltem promoto numero 3. Syluester verb. Ordo numero 1. Emanuel. Sa. eodem verbo numero 25. Bonetina de censur. extra Bullam dist. 3. quaestione 1. puncto 2. numero 7. Salted. ad Bernard. Diaz cap. 24. addit. 1. Henriquez in summ. lib. 10. cap. 7. numero 3. Azorius institut. moral. part. 2. lib. 3. cap. 30. quaestione 9. Maiolas de irregularitat. lib. 4. cap. 12. numero 3. dicunt Episcopalem ordinem non suscipere, qui Sacerdotio caret.

† Tamen existimo, ut etsi Sacerdotium non praecesserit, valida sit ordinis Episcopalis collatio: nam per posterat in collatione ordinum non vitiat, sicut executionem impedit, ut docent post Ioannem Andream, Ancharam. & alios Rending praemissur. recept. sentent. Rubric. 38. numero 6. Fornat. de Sacrament. Ordin. numero 5. cap. 6. Campanillus supra Rubric. 10. cap. unico, numero 3. Couartus. lib. 3. varior. cap. 10. numero 26. & Alzedus; quem sequitur Barbosa, dista allegatione 1. numero 38. part. 2. post glossam, & Doctores in cap. saluenda distinctione 2. & ita iuxta modum praedictum venit intelligendus idem Barbosa dum in pastoralis part. 2. titulo 1. c. 1. sub numero 44. inter qualitates requisitas, ut quis eligatur Episcopus, legimus potius in verbis *sacris*

illam quod in sacro Presbyteratus ordine antea saltem sex mensium spatium fuerit constitutus. † Vt statuit Concil. Trident. sess. 22. de reformatione cap. 2. vbi idem Barbosa cum pluribus aliis tradit praedicta, & alia, qui textus illud non dicit, sed quod sit in ordine sacro constitutus, quasi, ut intelligas per dictam Bullam Gregorij XIV. oportere sic eligendum esse omnibus ordinibus sacris initiatus ante electionem ad Episcopatum; sed praerequiri, ut omnino necessarium, cum ex dict. Trid. sufficiat, ut sit in sacro ordine. † Quare etiam hodie ex textu nostro, qui Subdiaconatus ordine insignitus sit iam in ordine sacro perinde in eo solo ordine eligi non repugnare. Aliud inquam videretur esse de Episcopo iam electo consecrando, quia cum consecratio spectet ad ipsam ordinem Episcopalem, tunc solus ordo Subdiaconi, aut Diaconi non sufficeret, nisi de infirmis esset iam Presbyter factus; ad tradita in cap. transmissa de electione: & sic in terminis Becanus de Sacrament. Ordinis quaest. 1. numero 3. 4. & 5. † Vbi probat ordinem Episcopalem includere Presbyteratum; etsi dicat ibi sub verba *secunda abiectionis*, quod si aliquis ordinatur Presbyter, qui antea non fuisse Diaconus, esset verè ordinatus; quia respondet non esse simile, quia Presbyteratus non includit essentialiter Diaconatum, sicut Episcopatus includit Presbyteratum: quare intelligo de Episcopo non solum electo, sed iam consecrato.

Pro ampliatione huius textus applicabis quae notavi supra in cap. cum in Magistrum 49. & in cap. 37. §. 1. & 27. de electione, vbi quod Monachus non professus, nequit eligi in Abbatem sumendo argumentum ad rationem, de qua hic, ut in ordine sacro constitutus, non eligatur Episcopus. Videbis in cap. §. 10.

Etiam veti. ibi: *Hos si quidem solos primitus Ecclesia legem habuisse*, & ibi: *In quo Subdiaconatus Ordo sacer munus dicitur*, super hoc notat Barbosa hic numero 7. ut videretur Marcus Anton. Capic. an tractatu de perpetua const. Sacerdoti. cap. 7. Campanillus in Rubrica Iuris Canonici Rubrica 2. cap. 10. de quo non loquitur, cum ut supra dixi in Rubrica, & in titulo de temporibus ordinis, Subdiaconatus sui vnus ex sacris ordinibus absque dubio aliquo sed à quo tempore innuit textus noster in verbis ibi: *Verum cum hodie Subdiaconatus Ordo inter ordines sacros computetur*, sicut Verbanus Papa I l. sub his verbis expressit, erubescant omnes, & intelligant indicio Spiritus Sancti eos, qui in sacris ordinibus Presbyterum, Diaconum, Subdiaconum, &c.

QVÆSTIO I.

An Laicus possit eligi in Episcopum? Et an cum qui eligitur, seu consecratur Episcopus, debeat promittere continentiam? Et an Subdiaconus debeat continentiam vovere expressè, aut tacitè, cum ordinatur, sicut facit qui ordinatur Diaconus, & Presbyter? Et an hac obligatio sit à natura ordinum sacramentorum, seu ex iure tantum Ecclesia? Et an sacer ordo ante rationis usum, aut post eum ante pubertatem, obliget ad continentiam? & sic ut calibatus sit de eius essentia?

SVMMARIVM.

1. *Eligi in Episcopum nunquam potest Laicus; quantumvis scientia polleat, & prudentia, nisi primo fuerit Usterius, ut numero 23. vel nisi dispensatum esset, ut numero 3. & 4.*
2. *Episcopus fieri nequit, nisi qui ordinis singulos, usque ad Presbyteratum susceperit.*
3. *Concil. Aurelianum cap. 9. auctor. de Sanctissimis Episcopis, §. damus autem licentiam, cap. neophorus 61. dist.*
4. *S. Nicolaus, S. Severus, D. Ambrosius, Ma. ianus, & Augustinus Laici, sive Neophyti, fuerunt electi in Episcopos, & Archiepiscopos.*
5. *Episcopus, dum consecratur non tenetur amplius verum Castitatis promittere, quàm quod emisit in ordinibus sacris.*
6. *Contemere debet Episcopus, ut subditus, bonum præsert exemplum.*
7. *Castitas omnibus est necessaria maxime Ecclesia Ministriis.*
8. *Status conjugalis non habet repugnantiam cum ministeriis Episcopalibus. Sed tantum ex quadam decencia; sic ut non transiat in præceptum, secluso iure Ecclesiastico, iuxta à num. 13.*
9. *S. Dionysius Areopagita, cum esset conjugatus electus Episcopus Atheniensis à Domino Paulo.*
10. *Controversia in statu Ecclesiastico, est accedens ex statu Ecclesie, & n. 13.*
11. *Subdiaconus tenetur ratione ordinis ad castitatem servandam; nisi expressè eam non promitteret, & n. 12.*
12. *Clerici ad sacros ordines promoti, tacitè Castitatem servandam promittunt.*
13. *Orientalis Ecclesia non admittit promittere Castitatem in susceptione sacrorum ordinum.*
14. *Matrimonium non iure Divino, sed tantum Ecclesiastico est prohibitum suscipiendis ordinem sacram.*
15. *Matrimonij usus est licitus iure naturali.*
16. *Ordo sacer non dirimit matrimonium rationem celebrationem.*
17. *Continentia in ordinandis, cupis esse amena*

ordini sacro à num. 38. à Siricio Papa præcepta.

18. *Calibatus non iure Divino, sed Ecclesiastico admittitur suis ordinis sacri contra aliquos.*
19. *Papa dispensare quærit cum promissis ad sacros ordines, ut matrimonium contra obstat.*
20. *Capad. Monasterium de statu Regulatum.*
21. *Castitatis lex semper fuit convenientissima in Sacerdotibus.*
22. *Continentiam non tenetur observare, qui impubes fuerit ordinatus, nisi post pubertatem ratificet, salvo tunc ei ordinationem suam. Et numero 23. quod si severè obligationem ibi.*
23. *Puer nondum pubes, sed habens rationis usum in sacris ordinatus, obligatur ad calitatem.*
24. *Impubes ante usum rationis ordinatus in sacris, si pubes factus non ratificavit, potest contrahere matrimonium.*
25. *Ordinatus metu, quando statuitur ad continentiam?*
26. *Castitatis votum emissum ab ordinato in sacris, qualiter differat a facto per proficuum Religionem, reusissimè.*
27. *Commercia promissa, etiam à Clero iuxta statum Episcoporum, non obligant mores ordinis recipientes.*

AD primam quæstionis partem, suppositis quæ notavi supra in Rubr. & tit. de elect. ubi qui possint eligere, seu eligi; nunc pro materia textus nostri, & quæ notavi in cap. cum in cunctis 7. eodem, ubi de qualitatibus eligendi ad Episcopatum, nunc breviter respondeo videri ex doctrina textus nostri, ut nunquam possit eligi in Episcopum Laicus homo, quantumvis scientia, & prudentia polleat, ut habetur in cap. hoc ad nos 39. dist. & in cap. matorum, & in cap. statimur, §. hoc omnibus 61. dist. & in cap. exigimus 12. 9. 7. & inquit Innocentius. Papa in cap. miserum dist. 61. *Aliterum cum fieri Magistrum, qui nunquam fuit discipulus, cumque summum fieri Sacerdotem, qui in nullo gradu vquam obsequium fuerit Sacerdoti, & Celestinus inquit in cap. quod 61. dist. Quid præderis per singula stipendia Clericos militasse, & omnem egisse in Dominiu Castri aiatem, si hi, qui fuerunt Sacerdotes ex Laicis requirantur, qui vacantes saculo omnem Ecclesiasticum ordinem asserunt, & iterum alloquitur verbis sequentibus: Sacerdotium non debere inter cetera ministeria in hoc vitium reparari; ut quod d. scilicet impletur, scilicet imbuatur. † Et sic qui meretur assumi Episcopus, non est ordinandus, nisi primo fuerit Ostitarius, deinde Lector, postea Exorcista, inde Acolytus; demùm vero Subdiaconus, & postea Presbyter, ut Causa Pontifex constituit, teste Damasio.*

Sed cum Concilio Aurelian. in cap. 9. de Laicis ad Episcopum assumendum, cum quo concordat auctor. de Sanctissimis Episcopis, §. damus autem licentiam, loquentibus verbis: *Nullus ex Laicis absque auctoritate promissa, Episcopus ordinetur; statim inter omnes ipsius statum à Doctis, & probatis viris disciplinæ, & regulæ spiritualibus, plenius extrahatur, aut cum supplicat esse Clericali pariter, præmissa sex mensibus conversatione.*

Et S. Nicolaus Laicus, fuerit in Episcopum 4
electus.

eleus, & D. Severus ex Lanificio, fuerit in Archiepiscopum assumptus, & Sanctus Ambrosius ex Neophilo fuerit Medialtem Archiepiscopus factus qui de loquutus est sequentibus verbis in cap. Neophilus 61. distinctione: *Neophilus prohibetur ordinari; non exaltatur in Superiorem; sed si non deest honestatis competentis Sacerdotis, ubi causa non habet, virtus non imputatur; ideo ordinatio mea occidentales Episcopos Indicta, orientales etiam exemplo probantur.* Ex quibus colligitur laicos non prohiberi eligi in Episcopos, vt refertur Gratianus prædictos calus, in dicto cap. statim 5. *huius omnibus distinctione 61. loquitur dicens quod quilibet laicus ex merito suæ perfectionis, Clericalem vitam transgreditur; & quod eius potest rata haberi electio, ex cap. Olim cum sequent. dicta distinct. 61. imò cum refertur Barbosa plura de Neophilis ordinandis, & eligendis ad beneficia in pastoralis parte 1. glossa 17. peritum, ubi etiam loquitur de statutis circa sanguinis puritatem, quæ debet concurrere in ordinandis, & eligendis, omnino ibi videndus ipse, in dicto cap. 1. part. 1. tit. 1. sub numero 45. & 46. at quod Martinus Turon. Episcopus, & Augustinus Hyponen. & alij ex Neophilis, fuerunt Episcopi constituti, dicens quod dispensatur cum Laicis, & Neophilis, vt possint Episcopi fieri propter merita personarum, & Ecclesiarum utilitatem, vel necessitatem, ex cap. cum nobis in fine de elect. qui loquitur de Subdiacono propter prædictam utilitatem, & necessitatem eligendo in Procuratorem Ecclesie, de qua ibi, quod distinctissimum videtur. Vnde in præxi apud nos Hispanos raro aut nunquam videmus non ordinatos laicos ad Episcopatus nominari per Regem; quantumvis probate viæ sint.*

Ad secundam questionis partem; etsi inter dona, quibus Episcopus debet polleere sit vnum pudicitia, & castitas, vt magis sanctorum exemplis comprobatur latè videndus Barbosa in pastoralis parte 1. titulo 2. glossa 8. verbo pudicum: Tamen non video quod in actu Consecrationis, teneatur expressè, aut tacitè, emitte castitatis votum, quo strictius obligetur, quam eo, quod promittit, quando ordinatur in sacer.

Et sic existimo quod propter obligationem Pastoris, debet continere, vt subditis bonum præstet exemplum, iuxta quod dicit D. Augustinus Serm. 249. de tempore. *† Omnis, inquit, castitas pernecessaria est, sed maxime Ministris Christi Altaris, quorum vita aliorum debet esse eruditio, & assidue salutis prædictio; tales enim decet Dominum habere Ministros, qui nulla contemta eorum corruptantur, sed potius continentia castitatis splendescant, & totius beneficii fulgorem in populo exempli.* Nec de nouo aliud votum facere continentie, præter quod facit cum ordinatus Subdiaconus, Diaconus, ac Presbyter, vt dico questionibus sequentibus.

Quare etsi status Episcoporum sit perfectior teligiosi, vt tradunt Doctores 2. 2. questione 184. articulo 7. cui tamen Iuri Divino, & essentialiter annexa castitas est, vt probauit latè Sanchez de matrim. lib. 7. dissertatione 25. numero 8. tamen castitatem illi soli annexi ratione ordinis sacri solo Iure Ecclesiastico, probat benè idem *Fernandus de Offic. & Sacris Eccles. Tom. I.*

Sanchez dicto lib. 7. dissertatione 27. numero 7. ex eo quia status coniugalis, non habet repugnanciam cum ministeriis Episcopalibus, sed tantum ex quadam decencia, & honestate, oportet Episcopum à coniugio abstinere; quod secluso Iure Ecclesiastico non transit in præceptum; & quia D. Paulus 1. Timoth. 3. de ad Titum 1. probat, vt oportet Episcopum esse vnus vaois vitium; (quod qualiter intelligatur, benè ex multis Barbosa in pastoralis parte 1. titulo 2. glossa 4. per totam.) *† Et ipse Paulus elegit in Episcopum Dionysium Areopagitam Atheniensem, vt in eius vita refertur; quem tamen coniugatum fuisse constat ex cap. 17. Actuum Apostol. & Tunicia Synod. 2. Canon 11. & 14. uxorem Episcopi appellat Episcopum, & idem Sanchez dict. lib. 7. dissertatione 28. numero 13. cum Ledesma, dixit Episcopo confirmato, nondum tamen ad sacrum ordinem promouo, & per consequens nec consecrato nullo Iure interdici resiliere, & ad nuptias transire, ubi reddit rationem, quam tradit infra vcl. ad quartam.*

Ad tertiam questionis partem, an Subdiaconus debeat continentiam vovere; cum ordinatur expressè, aut tacitè? Et vt respondeam præmitto, vt non sit de substantia ordinis Subdiaconatus, sed tantum accidentis ex statu Ecclesie, vt dicunt D. Thomas 2. 2. questione 88. articulo 11. Beller. de disciplina clericali §. 8. numeri 9. Barbosa in pastoralis parte 2. allegatiue 15. numero 21. Rota divers. parte 1. decisio 560. numero 10. & decisio 361. numero 11. vide etsi antiquius, & iuxta verba textus nostri ibi, nisi qui le castè victum promiserit congerentur promouendi ad Subdiaconatus ordinem expressè polliceri, vt patet ex textu in cap. nullam, cap. præterea, cap. quando 28. distinctione, ubi Doctores. *† Tamen postea ex Constitutione Martini Papæ, nemo ordinandorum teneatur hanc continentiam expresse promittere verbis, sed tacitè, vt silentium ordinis pro consensu reputetur; subdus ne promoueretur, asseuerans se non velle continentie voto ex promissione detineri ex cap. Draconis 27. distinct. & cap. Draconis 28. distinct. *† Sic, vt cum Clerici ad Sacros ordines promouentur, tacitè castitatem promittere censentur, hoc est non expressè, sed facto ipso: nam licet vocentur, at facto ipso, & opere profiterentur castitatem per Sacrorum ordinum susceptionem, cap. quando, cap. de hu, & cap. præterea 28. distinct. Decianus in cap. at si Clerici numero 227. de Indicta, Alphonsi. Cupas in repetit. textu in cap. oportet 79. distinct. verfic. explicatur de Cardinalibus, articulo 1. cap. 16. Monald. conf. 69. numero 6. libro 2. quos refert Carolus de Grassi. de effectibus Clerical. in præludio numero 4. Franciscus Mendoza in libro 1. Regum cap. 1. Michail Medico. de Sacror. Virginit. censi. libro 5. cap. 2. Cardinalis Bellarmin. lib. 1. de matrimonio cap. 21. Azor. instit. moral. parte 1. libro 13. cap. 12. questione 6. Valquez tom. 3. in serua part. dissertatione 249. cap. 1. & 3. Sanchez de matrimonio lib. 7. dissertatione 27. numero 19. Basilus Pontius in simili tractat. libro 7. cap. 27. numero 7. Torreblanca in præf. Iuris fidei. libro secundo, cap. 15. numero 47. Barbosa hic**

† Sic, vt cum Clerici ad Sacros ordines promouentur, tacitè castitatem promittere censentur, hoc est non expressè, sed facto ipso: nam licet vocentur, at facto ipso, & opere profiterentur castitatem per Sacrorum ordinum susceptionem, cap. quando, cap. de hu, & cap. præterea 28. distinct. Decianus in cap. at si Clerici numero 227. de Indicta, Alphonsi. Cupas in repetit. textu in cap. oportet 79. distinct. verfic. explicatur de Cardinalibus, articulo 1. cap. 16. Monald. conf. 69. numero 6. libro 2. quos refert Carolus de Grassi. de effectibus Clerical. in præludio numero 4. Franciscus Mendoza in libro 1. Regum cap. 1. Michail Medico. de Sacror. Virginit. censi. libro 5. cap. 2. Cardinalis Bellarmin. lib. 1. de matrimonio cap. 21. Azor. instit. moral. parte 1. libro 13. cap. 12. questione 6. Valquez tom. 3. in serua part. dissertatione 249. cap. 1. & 3. Sanchez de matrimonio lib. 7. dissertatione 27. numero 19. Basilus Pontius in simili tractat. libro 7. cap. 27. numero 7. Torreblanca in præf. Iuris fidei. libro secundo, cap. 15. numero 47. Barbosa hic

numero 4. & sic iam hodie equaliter, sicut in ordinatione Diaconatus, & Presbyteratus, hoc tacitum votum emittitur, sic, & in Subdiaconatus ordine; quia est facer sine contrahentia, ut supra dicti hic, & in Rub. huius tituli, & de temporibus ordinis.

- 13 Ad quartam questionis partem, an continentia proveniat essentialiter ab ipso ordine ex natura, & essentia ipsius, ut imperata iure Divino, aut sit inducta iure Ecclesiastico? Et quia disputat ex multis omnino videndus Sanch. *dist. lib. 7. de matrim. tota disp. 17.* plura iura expendens; et si ipsa ibi existimet *num. 10.* probabilius eam obligationem confluere immediate, non ex constitutione Ecclesie, sed ex voto Castitatis, quod Ecclesia suo precepto annexit ordinibus sacris, quia quamvis Ecclesia neminem possit absolute cogere ad continentiam, quod sit res meri consilii, *cap. integrat. 31. questione 1.* at in ordine sacro, quem confert, potest apponere condiciones, & leges iustas illi statui convenientes, qualis est, ut ad illum promoveas, castitatem vouear, sicut quilibet in rei iure traditione potest legem apponere, *l. in tradendum ff. de paitu;* & sic etiam contingere, sicut religionis approbatio gestatione, habemus professorem, & exercitio aduim illis solis competentium inducit tacita solemnem professio sic tenet, *et cap. 1. 2. 8. distinctione, & ex dist. cap. Diaconi, & ex cap. cum olim, de cleric. coniug. probans* a contrario sensu ex verbis ibi: *nos igitur attendentes quod Orientali Ecclesia votum continentie non admittit:* ex quibus inferat quod Ecclesia Occidentalis, quæ est Latina, habet id continentie votum ordinibus annexum, & appellari votum in *cap. unico de voto lib. 6. & in extraneis, Joan. 22. antiqua de voto, & in Concilio Tolet. 2. relato, in dicto cap. de his distinctione 28.* & de hac sententia contrariam probantem adducit ex Theologis 26. Doctores, & ex Iurisperitis alios 25. cum aliquibus glossis relationem capitem.

- 14 Verum quod prædicta obligatio descendat à mero iure Ecclesiastico, positum, & non de iure Divino probatur: nam quamvis ordo snapte natura, quandam afferat congruentiam, deceniamque Castitatis matrimonio repugnantem, non tamen ex se parit virtutem precepti, ut eo ipso quod Christus Sacramentum ordinis instituerit, sit sacro ordine initiatus, matrimonium iure Divino interdictum: nam licet sit aliquis traditio in ordine sacro; non tamen est totalis, sed ad cultum Dei, & Divinum officium, cui traditio non repugnat matrimonium iure Divino, cum tale preceptum nullibi reperitur, imò nec iure naturali, cum ex eo aliquem sit licitus matrimonij usus, & permixtum Græcis, quando matrimonium est initum ante ordines, *ex dicto cap. cum olim de Clericis coniug. & Diuo Gregorio libro 1. epistola 42.* Subdiaconis Sicilie concessit posse vii matrimonio ante ordines contracto.

- 6 Et confirmatur; quia si iure nature ordo sacer pugnaret cum matrimonio, essentque incompatibiles, dirimeret vique ordo sacer matrimonium raturum præcedens instat professionis solennis, cuius contrarium definitum est in dicta extraneis, *antiqua Joannis 22. de voto;* deinde quia Trident. Concil. *Canon. 9. sessio 24.* videtur

apertè lex hæc de Clericorum calibatu vocari Ecclesiastica, & Calixtus primus in *cap. Professorem dicta distinct. 27.* appellat eam Ecclesiasticam, ibi: *Contracta quoque matrimonium ab huiusmodi personis de huiusmodi iura sacrorum Canonum definitione iudicemus:* sic idem Sanchez *dist. dist. 27.* videndus *num. 5. & 6.* hanc comprobans cum 22. Theologis, & 14. Iurisperitis, qui n. 8. satisfacie fundamentis sententie assensum de iure Divino esse, quæ tenet ibi numero 3. & 4.

Quam sententiam ego aptè probo *ex cap. plurimos 82. dist. vbi Siricius Papa circa annum 388.* instituit, ut continentia copulset esse annexa ordini sacro, ut dicit etiam glossa in *cap. cum in Prætorio*, verbo qui Sacramentum 84. dist. quam postea confirmavit Innoc. Primus anno 408. ut videtur deducit *cap. propius dist. 88. dist.* vel quod florere incepit à tempore Leonis I. qui sedem Petri occupavit anno Christi 440. ut colligitur ex quadam ipsiusmet epistola 83. *cap. 4. ad Anastas.* Episcopum Thessaloniensem, cuius verba refert Machinus de Sacramentis Ordinis, *tract. 1. parte 6. cap. 8. distinct. 5.* ↑ Et sic ex multis aliis iure Ecclesiastico hanc continentie legem latam esse probat Barbosa in *pastoralis cum multis dist. allegatione 15. parte 2. sub num. 3.* vbi dicit falsam esse sententiam eorum, qui assensum calibatum sacro ordini iure Divino adiunctum fuisse adeoque iura potestate humana, etiam Papali dispensari posse, & aliis addo Belletium *disputation. Clerical. parte 1. tit. de disciplina Clericali §. 15. numer. 61.* Homobon. de bonis *vota humana statibus parte 1. cap. 19. proprii finem, vers. quoad sciendum.*

Vnde evenit, ut doceant communiter Doctores, quod Papa dispensare potest, ut promoti ad sacros ordines, matrimonium contrahant, ut docent Sorus *lib. 7. de iustitia, questione 4. artic. 2. vers. hoc patet in 4. sentent. distinct. 38. questione 1. articulo 1. versic. dubium,* Abbas in *cap. cum olim numero 5. de Clericis coniug. & Henric. in summa, lib. 10. cap. 14. §. 5. & 5. 8. Bellet. dist. §. 8. numero 11.* Barbosa *dist. allegatione 15. numero 23.* qui à numero 24. satis explicat cum infinis Pontificem posse dispensare cum Religioso professore, vel Moniali super voto castitatis, & continentie, ut matrimonium contrahat: sic cum D. Thoma in 4. *distinct. 38. questione 1. articulo 4. circa medium,* vbi Richard. *articulo 9.* Sorus *questione unica,* Durando *questione 2. Palud. questione 4. articulo 4. conclusionem 11.* & aliis 22. DD. ex Theologis, & Iurisperitis, Sanchez de *matrim. cum multis dist. 8. à non. 1. p. 8.* & in Decalogis *lib. 5. cap. 2.*

Nec obstant verba textus in *cap. ad Monasterium de statu regularium,* ibi: *Quia abdicatio potestarii, sicut & custodia expositi à Deo est annexa regula monachi, ut contra eam, nec Summus Pontifex possit licentiam indulgere:* quibus verbis nonnulli contrariam docuerunt sententiam, ut D. Thomas, quem citat Barbosa 2. 2. *questione 83. articulo 10. & questione 88. articulo 11.* quia idem Barbosa *supra numero 24.* multis exemplis dispensationum comprobans, respondet cum Doctoribus prædicta verba textus illius intelligi in sensu composito, hoc est, durante ipso Monachatu; secus in sensu diuiso faciendo scilicet de

De Ætate & qualitat. Ordin. Quæst. II. 399

de Monacho, non Monachum, vt latius expendo in *dis. cap.* de eius dubio interim videbis latissimè cum infinitis eundem Thom. Sanch. *dist. lib. 7. de matrim. disp. 25.* qui etiam latissimè agit *lib. 8. de matrim. disp. 8.* an Pontifex possit dispensare in voto castitatis ordinis sacris, seu professionis, vbi explicat etiam *dist. cap. num. 12. & à num. 6.*

- 12 Sed quidquid sit de varietate temporum, in quibus fuit prædicta lex castitatis lata, & de dispensationibus, quas retroactis tēporibus, v. g. tē nimia necessitate, ac boni publici vtilitate, cum magnis Principibus Pontifices fecerunt, & propter eandem causas facere possunt in posterum semper conuenientissima fuit in Clericis, Sacerdotibus, aut in sacris castitatis, & continentie lex, vt ea testimoniis sacrarum scripturarum, antiquorum Conciliorum, veterum Pontificum, Sanctorumque Patrum Graecorum, & Latinorum, illisque magnopere continentiam expedire, vt docent Iodoc. Chrouæ de *calibatu Sacerdotum*, Claudius Spence de *continentia Sacerdotum*, Marchinus *supra de Sacram. Ordinis*, *lib. 1. p. 6. cap. 8.* Cardin. Bellarm. *lib. 1. de Clerico*, *cap. 39. §. 1.* in an. Rod. *quæst. regul. tom. 3. quæst. 1. art. 1.* Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 13. cap. 12.* Torribianca de *instit. lib. 2. cap. 15.* & Sotus de *iustis lib. 9. quæst. 6. art. 2. vbi quæritur an* & Valentia *tom. 4. disp. 9. quæst. 5. punct. 1. §. 3. qui §. 2. vbi scilicet tenet.* & idem Sotus *supra art. 2. vbi probatur*, etiam referunt iam prædictam temporum varietatem, quibus imperata fuit castitas in Clericis, quæ adiuuatur etiam ex *ut. ne Clerici, vel Monachi*, secularibus negotiis se immisceant, & ex *1010 ut. de qua*, & honestate Clericorum, & de Clerico *conue.*

- 13 Ad vltimam quæstionis partem, an qui ordinatur ante rationis vsum, vel ante pubertatem, teneatur ad continentiam? Et quia cum multis agit longissimè legendus Thomas Sanchez de *matrim. tota disp. 30. lib. 7.* qui referens primam affirmatiuam, & secundam mediā, sequitur à *num. 3.* negatiuam sententiam in primo casu, & in secundo, etiam à *num. 6. & 8.* alias duas referens, eandem negatiuam amplectitur, nisi post pubertatem sic ordinatus ratiocinem assumptum, habendo ratam promotionem suam, tum expressè, tum tacite, non contradicendo, quia si tunc protestetur, posset ad sacculum ingredi, & uxorem ducere, vt docent Abbas in *cap. v. c. de Clerico per saltum promoti*, vbi Ioan. And. *cas. 2. §. 1.* & Hostiensium *2. Sotus in 4. disp. 25. quæst. 1. art. 2. art. 2. conclus. 3. vbi quod si roget*, Rebuffus in *praxi benef. de Clerico male prom. glossa num. 10.* Squillante de *Clerico obli. p. 1. num. 34.* Bonacina de *matrim. quæst. 3. punct. 9. num. 8.* Basilus Pontius

- 14 eodem *tract. lib. 7. cap. 29. num. 15.* qui expressè tenet quod puer, si ad vltim rationis perueniat, non reclamet, sed conscius obligationis continentie statim sequatur Ecclesiasticum; tunc ex ista tacita professione, status censetur in prædictum onus consensisse, & consequenter ab Ecclesia ad obseruantiam castitatis compelli posse, vt refert etiam Marchin. *dist. cap. 8. de Sacram. Ordinis*, *dist. 10. num. 1. & 2.* vbi tamen *num. 4.* cum sequenti. contra M. yol. Sanchez, & Squillante tenet impuberem, qui habent plentim vltim rationis, sua voluntate sacros ordines recepit, sciens onus castitatis illis annexum voto castitatis, & Diuini Officii tenet,

- 14 ¶ & Sanchez notat cum aliis, *supra dicta disp. 30. Fersyn. de Offic. & Sacram. Eccles. Tom. 1.*

integrum esse ordinato in casibus, de quibus loquimur matrimoniu inire, si nolte in eo ordine perseverare, quia ad nullā continentie legem obligatur, qui *num. 10.* triles probat posse quodcumque ante pubertatem resiliat, vel statim, ac pubertatem adeptus est; ita vt necesse sit, ratiocini pubertatem adeptus; immò addit prædictum contradicendi tempus hodie durare ad annum 16. & statim eo expleto, qui ibi tractat quando possit etiam resiliat post dictum annum 16. qui alia videnda expendit vsque ad *num. 14.*

Ad quæstionem aliam, nempe, an ordinatus 25 meru, teneatur ad continentie votum? Sed quia longè disputat idem Thomas Sanchez *dist. lib. 7. de matrim.* & cum multis aliis de vi, vel metu, cadenti in virum consistentem, vt non teneatur sic ordinatus ad castitatem, & continentiam contra multos affirmantes, vt teneatur, & ea multis id comprobatur Barbosa, vtramque etiam sententiam referens; ideo hanc negatiuam comprobabis ex his, quæ adduxi de iuramento facto meru in *cap. si vero*, & *cap. verum de iuricor.* nam ibi dicta sententia solutionis huius dubij. Et videbis quæ dixi *supra in Rub. de temporibus* *quæst. 3. vbi ad vltimam.*

Quod si inquiras, in quo consistat sollemnitas voti continentie, quod in susceptione Subdiaconatus emittitur, & qua ratione differat à voto castitatis sollemnem in approbata Religionem, videbis Marchinum de *sacram. ordin. dist. tract. 2. p. 6. car. 8. disp. 7.* & vbi tenet disputantem Thomas Sanchez *dist. lib. 7. de matrim. disp. 25. & 26.*

Et an Episcopi interveniente eius consensu, 27 statueret, atque decerneret possint, quod promouit ad minores ordines continentem, negatiuam partem tenet Anguianus de *legibus lib. 2. cap. 1. §. 2. 26.* vbi reprobatur, & reprehendit Archid. iconum *lib. cap. certè num. 1. 2. quæst. 1.* contra tenentem; sed si abundè de his videre, & scire, leges Thom. Sanchez dicto *lib. 7. de matrimonio tota disputat. 31.*

QVÆSTIO II.

An possit Ecclesia statuere, vt initiati in minoribus, aut in posterum initiandi, sint ad matrimonium inhabiles, perdant vè priuilegium clericale, si continere nolint? Et an teneatur voto initiatus minoribus ordinibus, existimans votum castitatis illu annexum dirimere subsequens matrimonium? Et an constitutus in sacris teneatur, si non castè vixerit opere, aut mente Sacerdotis istam circumstantiam delere? Vbi de ratione, qua Clerici in sacris tenentur ad continentiam, & castitatem?

S V M M A R I V M.

- 1 Castitatem obseruare nequit Ecclesia, præcipere tam ordinatus prima tonsura, aut
L 1 2 consensu

confessio in minoribus ordinibus fecit non-
dum initiatum, ut n. 1. & 4.

3 *Propter hoc ducens, aut viduam ordinatum
in minoribus amittit privilegium clerical-
e.*

4 *Ecclesia postquam statuerit votum castitatis, non-
dum ordinata.*

5 *Ordines minores non dirimunt, nec impediunt
matrimonium, sed ordines sacri sic.*

6 *Ordinatus in minoribus non peccat si matri-
monium contrahat, etiam cum vidua, n. 9.
ubi, & n. 1. cum venialiter peccet si sine causa
contrahat cum ea.*

7 *Religiosus neuitum intra annum Religionem
egrediens, nec venialiter peccat.*

8 *Ordinatus in minoribus, si contrahat matrimo-
nium cum virgine, adline gaudet duplici
privilegio clericali.*

11 *Clericus nequit removere privilegio suo.*

12 *Ordines minores recipiens credens obligari
voto castitatis, verius est, ut nec voto sim-
plici castitatis tenentur, ut n. 13. si reci-
piant in malis ordinibus sacris, non tenentur
num. 15.*

14 *Religiosus ingrediens, quom approbatam pater-
bat, tenetur simpliciter castitatis voto, & qua-
re n. 24.*

16 *Votum castitatis postquam resistens, cum ordina-
tur ille, non tenetur, nisi ex precepto Ec-
clesiæ, ut n. 17.*

17 *Votum absque voluntate vitandis, non obligat
venientem.*

18 *Ordinari velens, sed non vovendo castitatem,
neque matrimonium contrahere, si ordines
sacres sic receperit, qui ad alia vota ordi-
nem tenentur.*

19 *Ordinatus in sacris sciens, et si ignoret illis
ordinibus esse annexum votum Castitatis, ad
eam tenetur preceptis Ecclesiæ, quando
ignorantia sua inveniendum, ut n. 21.*

20 *Ascendens ad ordinem sacrum, seu se eligere
alium statum, & adscribit iuramentum Cleri-
corum.*

21 *Ordines sacres ignorans pœnitentia recipere, non
tenetur ad Castitatem in foro conscientia nec
qui ordinatus à non Episcopo, aut cum non
habuit intentionem suscipiendi ordinem Sa-
crum, n. 23.*

25 *Ordinatus in sacris peccans contra Castitatem,
tenetur in confessione sacerdoti hanc circum-
stantiam designare, quam etiam tantum in
mente retinet.*

26 *Cap. quia circa de bigamis, & n. 27.*

27 *Clericus in sacro castitatem non observans, qua-
liter in iure vocetur simplex fornicarius, seu
puniatur, ut talis.*

28 *Cap. Presbyter 28. dist.*

29 *Celibes debent esse Christi ministrantes.*

30 *Sacerdos est templum, & vox Christi Dominis
ac Sacramentis Spiritus sancti.*

31 *Morus, qui alius mundus, debet esse
mundus.*

32 *Grati post ordines sacres, quare non pœnitentia
matrimonium iure, nec matris vovendo ante
recepta cum alia contrahere.*

33 *Latini Clerici nunquam pœnitentia matrimo-
nium contrahere.*

34 *Villanos immolares Escharis prohibeant eos, qui*

qui minimi puri ad immolandum accede-
rent.

Ad primam difficultatis partem videtur ne-
gative respondendum ex decreto Concilii.
Tolet. 2. de quo in cap. de his 28. dist. per verba ibi
quibus autem voluntas propria interrogationis
tempore de fiderum inbendi persuasit, licen-
tiam ab Apostolo concessam autem non possi-
mus, deinde quia continentia præcipi nequit, sed
sua deici in cap. antequam dist. 32. quæst. 1. cum etiam
quia si prima Tonsuræ aut in minoribus initiatas
Ecclesiæ præcipere continentiam, esset ad vitam
longè arctiorem contra notata in c. gesta dist. 74.
& sic defendunt, & tenent Turcennatus in disto
cap. de his num. 7. Sylvestre matrimonium 8. qua-
stione 12. ad finem, Azot. institut. moral. cap. 13.
quæstione 4. Valquez de ordine disputante 249.
cap. 4. numero 39. Barbosa in disto cap. de his, in
vitiis quibus autem, ubi notat quod Ecclesiæ
integrum non est nisi qui hæc ad ordines mi-
nores pœnitentia sunt, consentire legem indicare.
† Quod intelligo cum Turrecremata, & Azot. &
cum Baldo in l. rescripta num. 8. c. de presbiteris
inveniat. effert, ut accipiat de Clericis in
minoribus promissio, sic interpretantur textum in
disto cap. de his 28. dist.

Sed idem Azot. quem sequitur Sanchez lib. 7. §
de matrim. dist. 3. sub num. 4. in fine, dicit, ut pos-
sit Ecclesiæ hæc initium præcipere castitatis
aut ut omni Clericorum privilegio destituatur,
& careant, sicut etiam statuit textus in cap. omnes
de Clericis coniugatis lib. 6. Clericos ducentes vxores
bis, aut viduam destituit omni privilegio: quæ
doctrina, etsi vera, non implicat præfate resolu-
tionem. † Quod vetò certum admittit cum eodem
Sanchez, est ut respectu nondum initiatorum
prima Tonsuræ, aut minoribus quavis ordinibus
possit Ecclesiæ in posterum constituere, ne ad pri-
mam Tonsuram, aut ordines minores promovean-
tur, nisi qui se voto castitatis solemni astrinxerint
sicut præceptis de ordinibus sacris, quia non tam
Ecclesiæ auferet tunc matrimonij ineundi potesta-
tem, quam ipsi suo facto ea, se ipsos priuarent
eligentes sua sponte statum cui ad votum annexum
est.

Differunt ergo ordines minores à sacris in eo,
quod minores ordines, seu non sacri, & à fortiori
prima Tonsuræ non dirimunt, imò nec impediunt
matrimonium subsequens, quia in tantum ordo
repugnat matrimonio illudque impedit in quan-
tum habet annexum votum continentie, sed hoc
votum tantum pertinet ad ordinatos in sacris in re-
ta quæ dixi quæst. 1. & dico infra in vers. ad qua-
rtum, ergo cum tale votum non addit respectu
ordinatorum in minoribus, ut probatur ex textu
in cap. si quis eorum dist. 32. & cap. 1. de Clericis
coniugatis, sequitur dicendum tenent Nazarius in
man. cap. 25. num. 120. Sanchez de matrim. dist. 1. §.
dist. 31. Bonacina cum aliis de matr. q. 3. puncto 9.
n. 1. Filiolus tom. 1. tra. 1. to. 3. c. 4. n. 129. &gidius
Trullench de Sacram. lib. 7. c. 9. dub. 13. n. 2.

Vnde infero initiatum minoribus non peccare
mortaliter, si matrimonium contrahat, quia nullo
iure illi prohibetur, imò quod nec peccet venia-
liter, si cum illa causa recedat, & dicat vxorem,
quævis viduam. † Sicut nec peccat novitius ve-
nialiter intra annum ex illa causa egrediens, &
dicit Sanchez supra disto disputat. 31. num. 12.
nullum

nullam esse culpam, etiam si retrocedat abque causa ducendo vnicum, & Virginem, quia non est unimoda, & perfecta retrocessio, per quam retrocedens constituitur in statu, in quo est in-

8 capax crequendi munia illorum ordinum, & imò aut quod potest illa exequi, & sui privilegio dupli- Clericali iuxta textum in dicto cap. unico, de Cleric. coniugat. Sic cum Bañez a. 2. quæst. 1. a. 1. pagina 673. §. sit tamen seria conclusio, Contarum in 4. part. 2. cap. 6. §. 3. num. 3. in fine, Toledo lib. 4. sum. cap. 18. num. 4. Azor. lib. 3.

9 iuris. moral. c. 14. q. 1. 4. ¶ Vbi addi non peccaret, quamvis ducat viduam, & Syluester, verb. apostasia quæst. 3. num. 7. ait Clericum primæ Ton- turæ ex parte defensionis illius nullo modo pec- care, & qui omnes ducuntur, quia sic retrocedens videtur iure suo, cum non faciat contra votum, nec contra aliquid iuris præceptum, Agidius Trullench. supra sub dicto num. 1. sub vers. unde fit, dicit quod si abique ista causa retrocedat, venialiter peccet saltem quando ducit viduam; quia sedulitatem in capax ad obeunda munera illorum ordinum; & hoc sic tenet Sanchez legendus n. 11. & ante a. 107.

10 Ex prædicta doctrina vera esset, si Angelus dicit verbo Apostasia, Tabiena in eodem verb. quæst. 1. o. num. 13. & Syluester supra quæst. 3. num. 3. videantur absolute loqui de retrocessione abque causa, dum illam damnare videntur: nam vt dixi ex iam relatis, & ex traditis à Sanchez dicto dist. 31. num. 8. & 12. procedit etiam in eo, qui sine causa

11 retrocedit, cum vitare iure suo. ¶ Ex sic bene ipse num. 13. impugnat Abbatem in cap. tua in fine de apostasia, & Angelum verb. Apostasia, num. 3. qui retrocessionem factam, verbo damnant per do- ctinam textus in cap. si diligenti de foro competentis, qui nihil ad rem facit, vt patet ex his, quæ ibi dixi cum textus ille tantum loquatur, vt non possint Clerici renunciare fori privilegio; quia in totius status Clericalis est concessum; item quia munus est fas esse culpam facto ipso Clericatum desere- re, ac Laicorum more vitam traducere; nefas au- tem, dicere se velle transire.

12 Ad secundam questionis partem, etsi quidam doceant recipientes ordines minores eo errore cre- dentes, vt habeant annexum votum castitatis, sicut ordines facit, ac proinde non teneri non inire ma- trimonium; sed si inane esse validum, quia cum in animo habuissent votum castitatem, legabuntur vitæ voto non solenni; quamvis ad inter- dicitur, sed tantum simpliciter eo quod in nullis potestate sit votum solemnizare, nisi in religionis professione, aut vici ordinis facit susceptione ex cap. unico, de voto lib. 6. sicut Ioannes Andrez in cap. Ioannes de Cleric. coniug. num. 17. ibi, Ant. num. 11. Ancharan. num. 8. quæst. 1. Cardin. quæst. 1. num. 7. Imola num. 14. Cætera in repet. citum in cap. ad lumen 30. quæst. 5. 4. quæst. 191. num. 4. 3.

13 Tamen nec voto simpliciter castitatis, & continentie illum teneri dicendum est; quia talis non habet intentionem per se votandi; sed quatenus existimabat votum esse annexum ordinibus mino- ribus, & accessione ad illos, si teneat Filiucius, & Bonacina, vbi supra, & Agidius Trullench. dict. num. 1. In vers. quod procedit Sanchez dicto lib. 7. de matrim. dist. 31. num. 5. verb. certum, qui etiam hoc probat ex his, quæ latè scribit dict. in-

14 tra 7. dist. 27. & ibi num. 13. ¶ Vbi dicens profitem- tem in religione, quomodo putabat approba- tam, cum non esset, teneri voto simplici.

Erroneus de Offic. & Sacris Ecclesiæ Tom. I.

¶ Sed si recipiet invalidè ordinem sacrum, nullo voto teneri; equoquid in hoc casu non facit per se, & principaliter votum castitatis, sed in consequentiam ordinis facit, cui Ecclesia il- lud annectit; ergo & multò melius in casu nostro.

Dubium verò est an voto castitatis obligetur, 16 qui ad ordines sacros accedit sciens illis annexum esse votum castitatis, sed illud potiusve respicit, seu non vult se ad votum castitatis obligare: in quo puncto breviter dico non teneri voti ratione ad castitatem. ¶ Cum votum abique voluntate 17 votandi, non subsistat, ¶ teneri tamen ad castita- 18 tem ex statuto Ecclesiæ, quæ præcipit obseruan- tiam castitatis illi, qui voluit ordinari, & voluit votum, illumque facit inhabilem ad matrimonium, taliter vt, si hoc nubat, sit matrimonium invalidum & teneatur ad alia onera sacro ordini annexa, vt ad horas Canonicas: sic docent Sanchez dicto lib. 7. de matrim. dist. 27. num. 12. vbi cum multis testibus alios, vt etiam tenetur ex vi susceptionis ad votum, quia qui voluit ordinari io facis, de- buit velle ex voto castitatis obligari, dicit etiam Agidius Trullench. dicto dubio 13. de sacram. lib. 7. cap. 9. num. 7. ex Bonacina, & Nauaro, idem Bonacina de matrim. quæst. 3. puncto 9. num. 1. idem Agidius in præcepta Decalogi lib. 2. cap. 2. dub. 1. num. 7. & 12.

Dubitatur secundò, an ignorans esse annexum 19 ordini sacro castitatis votum, si ordinem sit nu- bere prohibitus? In quo puncto existimant multi, quod si scierit ordinem sacrum recipiens, ignoret proferus votum annexum ordini, adhuc teneatur ad castitatis obseruantiam, non solum ex Ec- clesiæ præcepto, sed etiam ex vi voti; quia eo ipso quod sciens, & volens, est facis ordinibus initiatus; licet ignoret votum annecti, emisit tacitè votum: nam qui votum sciens, & prudens fecit, & vult, facit, & vult subinde ei annexa, vt scieniter suscipiens Prætoris munus voluntarie quoque suscipi onera officio annexa; licet ea ignoret, ¶ eo, vel maxime quod ascendens ad ordi- 20 nem sacrum, semper nouit se aliam statum obte- gere, & adscribi multæ Clericorum; qui saltem virtualiter accedunt intentione faciendi, quod facit Ecclesiæ; & sic consequenter votandi, vt Eccle- sia præscribit, licet ipse ignoret quid Ecclesiæ ve- lit, ac præcipiat: qui sustinet Cardinalis in cap. cum alim in fine de Cleric. coniug. lib. 1. Imola num. 7. Azor. lib. 13. mor. cap. 4. quæst. 10. quod omnis pla- cet Sanchez dicto dist. 27. num. 11. in fine, & tenent Agidius Trullench. supra num. 11. Bonacina dicto quæst. 3. de matrim. num. 10. Hurtad. in eodem tra- ct. dist. 16. §. ff. c. 1. num. 4. & alij contra Vasquez in 3. p. dist. 14. num. 98. idem Trullench. in Decalog. lib. 3. cap. 2. dubio 1. num. 6. in fine, qui dicit dict. 6. quod hic casus vix possit in Ecclesiæ Latina con- tingere.

Ex dictis sub vers. dubium non improbabili- 21 ter sentiant Vincentius Gosied in dicto cap. 1. m. Abbas cum eis ibi num. 4. Monaldus, Rosella, & Syluester, quos refert Sanchez supra sub num. 10. dicentes vt sic ordinatus tantum teneatur ex sola Ecclesiæ constitutione, quando ignorantia fuit inuisibilis, quia votum est lex pœnata, quam quis pœa sponte sua sibi imponit, sed proferus votum ignorans, caret voluntate votuendi, ac per con- sequens imponendi eam ubi legem ergo, & Nauar. in sum. Hisp. cap. 25. num. 103. an teneri tunc saltem ex Ecclesiæ constitutione, & Syluester

verb. matrimonium 8. *quest. 12. dicto 2.* dixit quod si ignorantia non sit in iuribus, non excludit, & alia adducens ex alio Sanchez num. 41. an hæc procedere, quando quispiam novit de sacros ordinibus promittere, & continentie votum ignoravit

- 21 illis annexum: & quia si penitus ignoravit se ordinem recipere sacrum non cogit, alio, in foro conscientie continentiam servare, eo quod non suscepit ordinem voluntarie, cum fuerit ordinatus prolixus ignorans quid in eo fieret secundum quæ hæc scribit *dist. lib. 7. de matrim. questione 30. de infans ordinatus propter eandem rationem*; sed affirmat quod taliter ordinatus tenebitur in foro externo ad servandam castitatem.

- 23 Vnde infero quod si ordinarius v. g. finxit se Episcopum, aut ordinarius non habuit intentionem suscipiendi ordinem sacrum, tunc ordinatus tenebitur ad castitatem votum, etiam simpliciter, eo quod suscipiens ordinem sacrum non vover per se & expressè castitatem, sed tantum simpliciter, secundario, & dependenter ab ordine sacros, sed qui taliter suscipiendi intentionem non habuit, aut nulliter ordinatus, nulliter ordinatus, nulliter voto adstrictus est castitatis ratione ordinis, quem verè non suscepit, ergo cum principale non subsistit, nec secundarium, & accessorium per accidens ei annexum: ita docent Coninch. de Sac. *disp. 20. dubio 14. num. 13.* Boucinia *dist. quest. 3. numer. 8.* Trollehan *de decalog. dist. lib. 2. dub. 1. num. 7.* & de Sacram. *dist. cap. 9. lib. 7. dub. 13. num. 7.* Sanchez *dist. disp. 27. num. 13.* † Alia adducens, ubi

- 24 contra Ioannem Andream, Dominicum, & Brunel. in *dallo cap. vico de voto*, dicentes ex regula textus in *e. quidam & cap. place de convers. con. sup.* sic ordinatum tenet saltem voto simpliciter reddens disparitatis rationem inter sacrum Religiosum, de quo loquuntur illi textus, quia professus essentialiter ex religione, tenetur ad castitatem, non sic ordinatus, qui ut iam dixi *quest. 1. & in hac quest. 2.* tenetur tantum ex statuto Ecclesie, qui in hoc oisio casu non obligatur.

- 25 Ad tertiam questionis partem, quia latè sub *e. omni verumque* (ex *de penit. dico* de circumstantiis à penitentibus necessariis in confessione ex plicandis, ideo breviter nunc dico quod qui contra castitatem peccat in factis insigniis, tenetur Sacerdoti non solum detegere circumstantiam sui status, cum actuale carnis peccatum patravit, sed etiam si cum mente tantum libidinosa actui consensum præstiterit: argum. textus in *cap. qui videtur 32. questione 9.* ex eo quia ratione voti Clericus fornicans committit sacrilegium, docent Sanchez de matrim. *disto lib. 7. dispensatione 27. num. 9.* cum multis Cenedas referens plures antiquiores ad decretales *collecl. 102. n. 2.* Azor *instit. mer. p. 2. lib. 3. cap. 2. & p. 3. lib. 3. cap. 17. quest. 7.* Socus in *4. dist. 18. quest. 2. art. 4. vers. enim vero*, cum aliis Barbosa in *pysleria p. 1. alleg. 15. num. 6.* & 7. qui sub num. 8. cum pluribus improbat Cardinalem, & alios quos refert Sanchez *dist. disp. 27. num. 21.* asserentem concubium clerici in factis insigniis esse simplicem fornicationem per textum in *cap. quia circa de bigamia*, ibi: *Cum cu tanquam simpliciter fornicatio notatur*, & per textum in *cap. Presbyter 18. dist. 1. ibi: Presbyter si fornicatum fuerit, vel adulterium commiserit*, qui cum multis dicit sacrilegium committere, & tenet si in confessione explicare peccatum illud cum sit circumstantia speciem peccati mutans, videbus Dun-

nam, p. 1. *tratt. 7. ref. moral. 4.* Filliucium in *quest. mor. tom. 2. tratt. 40. cap. 9. num. 124.* Lessium de *inst. lib. 2. cap. 40. dubio 6. num. 40.* Agidium Coninch. *disto disp. 10. dub. 3. de Sacram. n. 131.* † & innotat exus in *dallo cap. de his 28. dist. ibi ut sacrilegi*, ut intelligi idem Barbosa supra num. 8. qui num. 9. resp. ponderat ad textum in *dist. cap. quia circa de bigamia*, dicens, ut ibi dicitur fornicatio simplex; non quia non sit etiam sacrilegium, sed ut distinguatur ab aliis luxurie peccatis specialiori qualitate, & substantia effectus, in quæ incidit aliquando Presbyter v. g. ab adulterio, stupro, vel incestu, ut tradit Azor *instit. mor. p. 3. lib. 3. cap. 17. quest. 7. vers. in hoc.*

Sed ad mentem dicti textus potius existimo in 27 eo vocari simplicem fornicationem in ordine ad Bigamiam excludendam, quam non incurrit clericus Concubinarum supposito quod non habuit animum contrahendi matrimonium de facto; & ita vocetur simplex fornicatio ex parte affectus, ut distinguatur à copula, quæ fit cum affectu maritali, iuxta textum in *cap. super de bigamia*; sic iterum expendit idem Barbosa *sub dicto n. 9.* in vers. *sed melius*, ubi dicit, ut ibi non vocetur simplex ad excludendam malitiam contra Religionem; ob idque textum illum non vocare clericum illum simplicem fornicarium, sed tanquam simpliciter fornicatione notatum: sed iterum video ipsum Barbosam, in *dallo cap. quia circa num. 3.* admittere ut meliorem primam explicationem Azor. postquam retulerit ex Bellarmis idem textum de simplici fornicatione epistle ad differentium bigamie, & irregularitatis ex ea contraxæ, de qua principaliter dubitabatur, an scilicet eam incurrit Presbyter plures habens concubinas, meritoque negari à Pontifice; quia tanquam uxores duæ non sunt, ut requirit textus in *dist. cap. super.* Verum Abbas ibi, num. 5. & Hostiensis illius textus, difficultatem sentientes, adverterunt Pontificem ibi potius debuisse edicere triplici fornicatione notatis.

Nam inquam obstat textus in *dist. cap. Presbyter 28. dist. 1.* in relatis verbis; quia ex nihil aliud significare videntur, nisi quod fornicatio clerici cum soluta, non est dicenda adulterium; propterea nonnulli affirmabant, de quibus Menochius de *arbitr. cens. 5. casu 418.* quia videbatur dari quoddam coniugium spirituale inter Clericum & Ecclesiam; imò dicebatur dari stuprum cum incestu sic Barbosa *dist. alleg. 15. num. 10. & 11.* Menochius supra Gutierrez in *Canonici quest. lib. 2. cap. 7. à num. 37.*

Ad quartam questionis partem respondebis 29 ex dictis supra sub *dist. q. 1.* & ibi in vers. *ad tertium verb. sed quidquid si* quare nunc breviter dico enim esse rationem, ut ordinatus in factis nequeat contrahere matrimonium iuxta textum in *cap. 1. & 2. qui clerici*, vel voventes, *cap. unico de voto lib. 6.* & alibi, & novissime in Trid. *sess. 24. can. 9.* tanquam de fide ex eo quia congruum est ut ministrantes Christo sint cæcæ, ut tradit Agidius Trollemb. de Sacram. *dist. cap. 9. lib. 7. dub. 3. n. 3.* † Cumque sacerdos templum, & vas Domini Sacramentum Spiritus sancti esse debeat, indignum erit dicere cum cubilibus, & immundiciis deferre iuxta D. Paulum ad *Rom. 13.* & in *cap. de decernimus 28. dist. cap. propofito cum sequent 82. dist. cap. 1. & per totam 15. quest. 8.* ex hoc nostro textu, *cap. ut Clericorum de voto, & hoc est.* clericus, plura refert Benedictus Agid. de *principibus bene.* ar-

tic. 11. & sic in illo sacre pagine Esai 52. dicitur,
in domum qui feruit vas a Domino.

31 Et patet ex textu in *cap. necesse* 1. q. 1. vt munda
 debeat studere, esse manus, quæ alios mundare
 debet, vt referunt Augustin. *serm. 36. ad Praefyr.*
 D. Chrilostom. *lib. 6. de Sacerdot. etiam.* textus in
cap. Maximianus 2. 1. diff. ait vt qui sancti non
 sunt, sancta tractare non possunt; & quod alieni
 etiam debent à ministerio, quod viuendo illicitè
 polluant.

32 Et enim nunquam fuit permiffum in Ecclesiis,
 etiam Græcis, ordinatos in sacris transire ad ma-
 trimonium ex *cap. si quis coram* diff. 32. & sextâ
 Synodo generali, vt multis probat Azor. *instit.*
moral. tom. 1. lib. 13. p. 3. & 4. ob id Girici post
 matrimonium initum ordinati in sacris, non pos-
 sunt, motua vxore, validdè transire ad secundat
 nuptias. † Ea enim est differentia inter Græcos, &
 Latinos, quod Græcis licet post matrimonium
 contrahendum ascendere ad sacros ordines, & vi
 matrimonio. Latinis sorem minime, dixit Egi-
 dius *lib. 7. de Sacram. c. 1. dñb 7. n. 1.* benè Sanchez
de matrim. lib. 7. disp. 28. A. 10. tom. 1. lib. 7. cap. 20.
quest. 3. Bellarm. lib. 1. de Clericis, cap. 21. Bonacina
de matrim. quest. 3. punct. 9. num. 13. Trullench.
d. 1. n. 3. in fine.

33 Imò & Ethnicis immolare victimâ prohibebant
 eos qui minime puri, & integri ad immolandum
 accederent, vnde Tribulus *lib. 2.*
Vas quoque abste praeli inde descendit ab arie
Quem dedis hebreis gaudia multa vni,
Casta p' acies superis &c.

Et sic Cicet. 2. de legibus ad Diui inquit, *aduentu*
Cæsi qui secum sacra Deu ipse vindex eris, & De-
 moth. in oratione contra Timocratem, sic ait: Ego
 enim arborer, qui sacras ades ingrediarer qui eu-
 ram Dominiarum reuocâ scitis cum non modo ad
 certum aliquod dierum tempus castum esse debere,
 sed per omne spatium atatis ad abstinentiâ studiū
 fuisse sumum oportere, atad Barbosa in *passer. diff.*
alleg. 15. p. 2. n. 18. & 19 Videndi Carol. de Grass.
de officiis Cleric. in prelatu à n. 15. & Thom.
Doct. conf. 1. 47. n. 4.

Ad Text. in Cap. Tuam in Domino X. hoc titulo.

P R A E M I S S A.

S Y M M A R I U M.

- 1 Abbas eligi potest dispensatus; quamvis non
 sit in aetate 25. annorum, necessitate ur-
 genti.
- 2 Prelatus religionis non eligitur aliquis, nisi
 professus expressè in ea religione, in qua
 assumptus habuit; numero 3. saltu; nu-
 mero 6.
- 3 Prelati electio vniui religionis ad aliam, est
 nulla, etiam si digni non reperirentur in
 illa, qui possent eligi.
- 4 Abbatia beneficia administratiuam habita-
 ra, sedu Pontifex non professus conferre
 potest.
- 5 Monachum in minoribus ordinibus potest eligi
 in Abbatem; quando alius nequis reperiri
 dispensatus, ne sit contra iurâ regulam
 relatum n. 7.

7 Cap. cum Monasterium 13. de electione n. 6.

& 8.

8 Postulatus non preffus in Abbatem quando
 fuerit

9 Abbas eligi potest si Subdiaconus tantum esset
 non tamen consecrari nisi iam sit Praefyr,
 vt accidit in Episcopo.

10 Abbas est potius nomen solitudinis, quam
 honoris, aliter videtur n. 11.

11 Abbatia, vel Episcopatus suscipi non debent da
 manu laici.

12 Neuitus potest eligi ad Dignitatem Episcopa-
 lem.

13 Abbas eligi nequit Monachus infamis; est
 aliter videtur, sub numero 10. in
 fine.

14 Abbas eligendus debet esse natus ex legitimo
 matrimonio.

15 Regulares omnes promissioni in sancto officio,
 seu o mmo inhabiles ad Dignitates, &
 Prelaturas; est promissioni compleui-
 rint.

16 Abbas eligendus non debet esse corpore vitia-
 tus, simoniacus, homicida, Apestat, per-
 iurus, prodigus, neptus, seu pa-
 tienis defectum aliquem animæ, seu Cor-
 poris.

18 Ordinatur non debet prece Carnales reci-
 pere.

19 Christus Dominus asseri legimus fuis ad con-
 sanguineos suos, quærit: cum eu negationi
 interfessit.

20 Sanguinis iure non succeditur in beneficio, nec
 hereditaria.

21 Collatio prebendi ex carnali affectu, quando sit
 simoniaca, remissu.

22 Studere licitum est spe promissionis habenda in
 Ecclesia.

DE ætate 25. annorum requisita, vt Mona-
 chus in Abbatem eligi queat, dixi supra
 sub *cap. 3. hoc iur.* Et quod qui eligitur in Abbatem
 & Prelatum suæ religionis, debeat esse professus
 in ea; notauit supra per textum in *cap. 13. 27. 37.*
38. & 49. de electione: quare quod hic habetur
 exhorbitat à regula; sed de ratione quare Abbas
 ex necessitate potest dispensatiuè eligi, quamvis
 in minoribus ordinibus constitutus, quod ait hic
 Barbosa in hoc textu fuisse dispensatiuè admissum
 necessitate urgente, iuxta declarationem glossæ
 hic, quæ bene proponit, & resoluat.

Cumque regula iuris sit, vt eligendus in Abba-
 tem, & Prelatum regularem debeat esse expressè
 professus iuxta textum expressum in *cap. nullus, vbi*
DD. de electione lib. 6. Rebuffus in tract. de pacifi-
cis possessor. num. 180. Azor instit. moral. p. 1. lib. 11.
cap. 2. quest. 12. Seraphinus decr. 647. Layman. in
quest. canon. de Prel. Eccles. quest. 1. 90. in fine. Sigil-
mundus à Bononia de elect. dñb 90. à numer. 2.
Tamborin. de iure Abbatum tom. 1. disp. 10. q. 10.
Barbosa de iure Eccles. com aliis p. 1. cap. 17. à n. 37.
 † Vbi cum multis aliis *num. 33.* ait quod debet
 emitti professio expressa in ea religione, in qua
 assumitur, secundum ea, quæ lare dico sub *cap. 4.*
8. & 16. de regularib. † taliter vt si Religiosus eli-
 gatur in Abbatem, vel Prelatum alterius religionis
 talis electio sit nulla, vt probat Clem. 1. de elect.
 sic cum relatis, & aliis; imò Suarez de religione
 tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 3. n. 11. in fine, subdit proce-
 dere etiam si dignus non reperiretur in illa religio-

ne, qui possit eligi: qua de re legere poteris e. a. t. in *Trid. sess. 25. de regularib.*

5 Et sic Gonzalez in *regula 8. Cancellaria glossa 8. n. 78.* subdit Sacram Congregationem sub die 12. Decembris 1585. censuisse neminem, praeter Summum Pontificem posse conferre Abbacias, & beneficia, administrationem habentia, nisi professis iuxta Canones, & docet etiam Ioannes Maria Nouar. in *Lucerna regular. verb. Abbacia numero 2.*

6 Sed cum Pontifex in *cap. cum Monasterium 13. de electione*, dicat quod potest postulari in Abbatem non professus, si ex aliqua bona causa fiat talis postulatio, ut docent Praepositi in *cap. sicut 2. num. 3. dist. 43.* Dominicus in *dito cap. nullus*, Valerius Reginaldus in *praxi forei Regular. parit. lib. 10. tractat. 3. num. 102. in fine* idem bene Pontifex in reatu nostro decidit, ut Monachus in minoribus possit in Abbatem eligi absque eo, quod ascendat ad maiores, quando alius specuri nequit, ut docet cum multis Barbosa *hic n. 1.*

7 Nec obstat dicere requiri eligendo in Abbatem, ut sit Praebyter, ut docent Abbas *hic num. 3. & in cap. 1. num. 2. eodem titulo*, de quo leges quae ibi adduxi, tam circa aetatem, quam ordinem, debent habere, Abbas, Guardianus, seu Prior pro monasteriis eligendis, Angelus in *summ. verbo Abbas, Sylvestri in eodem verbo, etiam n. 1. Lactius Zechius de Repub. Eccl. cap. 25. num. 1. Fr. Eman. Rodriguez quest. regul. 2em. 1. quest. 15. art. 1. Azor. *insum. moral. p. 1. lib. 12. cap. 20. quest. 1.* Cardinalis Tuschius *tem. 1. lib. 1. A. censel. 4. num. 3.* aut saltem in ordinibus sacris constitutus, si credimus Baxio de *elect. p. 2. Aegidio conf. 5. num. 21. & 22.* Seraphino de *reg. 647. num. 3.* argum. eorum quae dixi supra in *cap. proxime praecedenti*. Quia respondeo regulam textus nostri non esse vniuersalem, imò exceptionem à regula; & ideo sentiunt Doctores hic, & Barbosa cum illis casum textus nostri procedere dispensatiue sicut iam dixi *num. praed. cum Gonzalez*, & aliis rebus à Barbosa de *iure Ecclesiastico*.*

8 Et qui etiam ait in *dito cap. 15. de electione*, ex Rodrico à Cusina in *dito cap. sicut*, num. 18. postulationem non professi in Abbatem, de qua in *dito cap. 13.* procedere, dum tamen talis postulatio debeat peti à Papa, & non ab alio inferiore.

9 Et licet Tamburinus de *iure Abbas. dist. 1em. 2. dist. 5. quest. 12.* quam sequitur Barbosa *dito e. 17. de iure Ecclesiastico. num. 34.* dicat cum multis verius esse, ut eligendus Abbas, debeat iam esse Praebyter, nec sufficit ut sit Diaconus. Tamen hanc difficultatem dissoluo distinctione habita in *dito cap. praed.* circa electionem Episcopi, qui potest eligi & confirmari, dum est Subdiaconus, consecrari non nisi Praebyter; Quod si hanc partem non admittas, cum in Abbate non subleuatur consecratio, fortius inquam admittes, ut sine distinctione possit Subdiaconus eligi, nulla habita distinctione, dum tamen sit in aetate annorum 25. aptus, ut Praebyter fiat ut dixi in *dito cap. 1. hoc tit.*

10 Et confirmari videtur; quia ut dicit Stephanus Gratianus *discep. forens. cap. 270. num. 26.* Abbas est potius nomen sollicitudinis, quam honoris, & glossa hic verbo *non ascendat*, quam sequuntur Ioan. Monach. in *cap. Inquisitores num. 1. de heret. lib. 6.* Archiepiscopus in *cap. fraternitatem in notis 71. dist.* quatenus in e. dicitur Abbas non habere Dignitatem, sed tantum officio potiri; ex eo quod infamia notatus possit in Abbatem eligi.

Quod dictum Barbosa *hic* non adnuit *num. 1. vel. caurum per textum in cap. si quis deinceps 16. quest. 7.* quatenus decidit de manu Laici Episcopatum, vel Abbatium suscipi non debere: vbi in fine dicit similiter etiam de inferioribus Ecclesiasticis Dignitatibus constitutum, ut firmat glossa vltima in *cap. expulsi de corpore viciat. Lupus alleg. 84.* Hieronymus Rodriguez in *enquidione regular. ref. 1. num. 19.* Resoluit in *promissum receptarum sentent. tom. 1. tit. 1. num. 1.* et Vicumque tamen sit Fr. Bartholomaeus de Bechis in *praxi obseruanda in admittendis ad religionis statum Nouitii disp. 11. dubio 19. num. 2.* & Sanchez in *praecepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 4. num. 20.* Barbosa in *dito cap. nullus num. 3.* dicunt, Nouitium eligi posse ad Dignitatem Episcopalem, sic colligentes ex *dito cap. nullus de elect. lib. 6.*

Ex his colliges, quod et si Oldiadus ex *dito glossa non ascendat, conf. 14. vel. 1.* idem in *monasterio num. 1.* dicat posse eligi in Abbatem Monachum infamem, contrarium sequendum esse, ut docet bene Tamburinus de *iure Abbas. tom. 1. dist. 10.* Barbosa *hic num. 6.* & sic bene cum eodem Tamburino *dito 1. dist. 5. quest. 14.* Campanillo in *diuersis Canon. Rub. 11. cap. 13. num. 117.* Sanchez in *praecepta Decalogi tom. 2. lib. 5. cap. 5. n. 16. & 17.* & cum aliis multis, tum in *cap. 1. de filijs Praebyteri. & de de iure Ecclesiastico. dist. cap. 17. n. 33.* docet ut eligendus in Abbatem, debeat esse legitimè natus, sicut qui eligitur ad alias Dignitates, & Praelatus.

Imò, & Vibanus Papa VIII. in generali Congregatione S. R. vniuersalis inquisitionis, de anno 1626. decreuit regulares omnes penitentias totò sancto officio, ad Dignitates, & praelatus omnino inhabiles esse, etiam si penitentias compleverint, ut refertur Laurent. de Peirin. *tom. 1. privileg. in ordine monasteriorum annuati constitut. 9. Pauli V. & Tamburinus dist. 1. dist. 5. quest. 12.* Barbosa *hic num. finde de iure Ecclesiastico. dist. cap. 17. n. 37.* qui *num. 36. & dixi sub Rub. de elect. dist. etiam*, ut Abbas eligendus, non sit corpore vitiat, fumoniatus, homicida, apostata, petius (argum. eorum, quae dixi in *cap. 10. de inducitur à quest. 17.*) & quod nec sic prodigus, neophytus, vel patiens defectum aliquem animi, seu corporis: de quibus omnibus lae, & bene idem Barbosa in *dito tract. p. 1. c. 19.*

Ad alia de potestate Abbatum circa ordines, 17 dico infra in *cap. sequenti*, & circa iurisdictionem tractat Barbosa in *dito e. 17. & 19.* cum infinitis Doctotibus iam relictis, & quos ibi refert.

Et quia in *vers. hic autem*, & ibi: *Nem enim*, 18 probat cum multis Barbosa, quod ordinator non debet peccata carnalia recipere, & probat ex multis Sacrae scripturae locis Christum Dominum asperè loquutum fuisse ad consanguineos suos, quoties intercessit negotium cum eis, ut Marc. 10. *uescite quid praesui*, Lucæ 2. *quid est quod me quarebis*, & Marci 3. *qua est mater mea, aut fratres mei.* Quod dictum potest extendi ex his, quae dixi de acceptatione personarum, in *cap. noui de iudicio g. fin.* & ea dictis in *e. 4. de iura comp.* vbi de recusatione propter consanguinitatem, *sub q. 31.* Et ex his, quae dico, & Doctores docent per textum in *cap. 1. de prob.* vbi probatur, quod in beneficiis, non succeditur iure sanguinis, nec hereditario, si imò idem Barbosa *hic num. 4.* cum Garcia, & 21 aliis, mouet questionem, quando collatio precibus ex carnali affectu procedentibus, limitata sit.

† Et notat ibi n. 5. cum Suarez de religione lib. 4. de simplici cap. 40. n. 2. & 5. ex dicta glossa verb. *summo*, licet non esse studere spe promissionis habendum in Ecclesia, ut sic per eam tenent Cosmas in *procuratorum factionum*, verbo *item*, de quibus dico alibi.

Ad Text. in Cap. Cum contingat,
VI. hoc tit.

P R Æ M I S S V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Sacramentum ordinis Episcopus est solum admissum.
- 2 Tonsura prima ordinatus, recipit characterem, & alia privilegia competenti ei, & n. 3. remissum, quia dicitur cap. 1. numero 4. & 10.
- 3 Tonsuratum dicitur Clericus.
- 4 Tonsuratum possunt exercere iurisdictionem Ecclesiasticam, & esse Vicarii Episcoporum de iure, sed quid hodie ex Verbum I I I. & Innocent. X. n. 6.
- 5 Percuratus tonsuratum, est excommunicatum, nec absoluitur, nisi a Papa.
- 6 Clerici prima Tonsura sunt capaces spiritualium, quibus licet Dignitates, & beneficia conferri, & n. 9. ubi de quadam modo censenda a Papa.
- 10 Tonsura est ordo distinctus ab aliis.

A Liquid dixi supra sub Rub. quest. 1. in vers. *notatur secundo*, vt ex privilegio Pontificio Abbates ordines conferant; & sic faciendo argumentum ex ibi dictis in vers. ad primam, quod solus Episcopus est minister Sacramenti Ordinis, poteris ibi dicere, & sub cap. 1. t. applicare ad materiam huius capituli. Alia de Abbatibus sub cap. 1. & cap. prece. hoc tit.

Cum ergo ea verbis testis nostri ibi: *A talibus Clericatus ordo confertur*, dicat Barbosa hic num. 6 cum multis, per primam Tonsuram conferri Ordinem Clericalem; & quod imprimis ea Characterem Sacrum in anima indelebilem; & quod prima Tonsura efficit sic ordinatos verè; & restituit clericos; & quod huiusmodi Tonsurati veniant appellatione Clericorum; & gaudeant omnibus privilegiis, & immunitatibus, quæ Clericis in Sacris constitutis conceduntur; & sic liberentur à potestate seculari, & in Ecclesiastica constituantur; idè ad iunges hic quæ supra dixi sub Rub. hoc tit. & de temporib. ordin. an prima Tonsura sit ordo Clericatus; & quatenus ex ordinato gaudeant privilegiis Clericorum in Sacris, quoad forum Poli, & forum fori, nec contenti debeant in seculari iudicio, adiunges quæ longissimè dixi in cap. 7. & 10. de constit. in toto tit. de iudiciu; præcipue cap. 1. 3. 4. 8. 10. 13. 17. & fin. & in tit. de foro comper. præcipue sub cap. 1. & 2. cap. 5. 8. cap. cum sit generale, & in aliis, & in cap. tuam de ordine cognit. & multis in aliis capitulis lib. 2. † Et quod Tonsura sit ordo Clericalis, & tonsuratus dicatur Clericus, leges ad questiones Laram de Capellan. lib. 4. cap. 5. Garciam de beneficio p. 7. cap. 1. ubi de Clericatu, & ordine, & ille de quest. an Capel-

lania possit conferri Laico non tonsurato. Videbis Couarruuiam in cap. 9. de testament. à numero 4.

Et cum etiam dicant Segura Daualos in directione Inquisitor. p. 1. cap. 11. Torrelblanca in tract. de Mætra cap. 6. num. 59. quod prima Tonsura ordinati, possint exercere iurisdictionem Ecclesiasticam, & Vicarios esse Episcoporum; idè leges quæ dico infra de officio Vicarii. † Et quod hodie sit indultum ea Bolla Vrbani VIII. Innocentij X. & Alex. VII. pro Ecclesiis Cathedralibus, vt possint relistere, ne eligantur in Vicarios generales Episcoporum Clerici in minoribus, sed in Sacris iam constituti. † Et in vers. ordo ibi: *Sed numquid qui tales percurati videntur in Canonum lata sententia, dic quod sic*; per quam Duenias regula 99. vers. *amplius secundo*, Zenedo collect. 105. num. 4. Barbosa hic num. 10. notant; vt percurati Clericum, etiam si sit primæ Tonsuræ, est excommunicatus, & non nisi à Romano Pontifice possit absolui; adiunges plura, quæ dixi sub cap. cum non ab homine 10. de inde cap. ad probandum 24. de re iudic. & dico latè in cap. 10. 17. 19. 23. 24. 26. 29. 31. 33. & 36. cum aliis de sentent. excommunic.

Dicit etiam D. Maza de votis nouissimam de eis. vot. 14. num. 2. Clericos primæ Tonsuræ esse capaces spiritualium; cum eis in sola prima Tonsura constitutis, queant beneficia, & Dignitates conferri, mata quæ dixi supra in cap. 1. cap. 3. cap. 4. cum aliis huius tituli, & sub tit. de temporibus ordinat. & dico infra sub tit. de proband. de substitution. de cunctis proband. & aliis; & sic bene Flaminio de resignat. lib. 6. quest. 4. num. 23. † & 9 lib. 4. quest. 2. num. 59. affirmat, vt si Pontifex dicat conferimus tibi beneficium, quamprimum fueris characterem Clericali insignitus ad talem collationem, sufficit vt habeat beneficiandus primam Tonsuram. De ratione characteris dico infra sub tit. de Sacramentis non iterandis.

Item Barbosa ex glossa hic Abbati, & ibi: *Quidam dixerunt primam Tonsuram non esse ordinem, sed eorum opinio corrigatur*; probans cum multis esse ordinem quiddam alij teneant; idè leges plura, quæ adduxi contra Theologos dicentes esse tantum præambulum ad ordines, vt sit etiam ordo distinctus ab aliis per textum in cap. 1. Trid. sess. 23. & ibi, cap. 2. & ibi cap. 10. supra sub Rub. & tit. de temporibus ordinat. item, & sub nostro titulo.

QVÆSTIO I.

An Abbates, qui ex textu nostro possunt minores ordines conferre, proprie dicantur illi Rectores Ecclesiarum Parochialium, qui vulgò in Regno Gallie, & in aliis Regni partibus vocantur Abades, seu illi, qui Dignitates in Ecclesiis Cathedralibus habent vel Dignitatem primam in Collegiatis, eo nomine nuncupati; seu illi, qui apud nos Hispanos, sunt Abbates S. Isidori Legionen Abbates de Alcalá la Real, Abbates de Ronces Valles, Abbates de Arbas, & alij huius generis, seu illi, qui sunt Abbates, Praepositi religionum Monachalium, ut S. Benedicti, S. Basilij, S. Bernardi, aut Abbates Pramonstraten. Et nunquid decisio textus nostri porrigatur ad Priores Ecclesiasticos conventuum ordinum militarium Divi Iacobi, Divi Ioannis Alcantara, aut Calatrava, aut ad alios huius generis consistentes in aliis Regnis ultra hos Castellæ.

SUMMARIUM.

- 1 Abbates quidam dicuntur seculares, quidam regulares, Primi in quatuordecim differentiis, n. 3. 4. 5. 6.
- 2 Abbates seculares sunt, qui obtinent beneficia Ecclesiastica cum titulo Abbatis.
- 6 Abbates nomine raro consecrantur Clerici seculares.
- 7 Abbates Regulares sunt in multiplici differentiis, n. 3. & quilibet suus subditos ordinant cum seqq. & fin.
- 9 Abbati vocum Generalis inter regulares, fuit selectio quod ipsi ipsorumque Prælati fuerint exempti à iurisdictione ordinarii.
- 10 Abbates Generalis subest Papa.
- 11 Abbates quidam regulares superiores aliis vocantur, cum habent iurisdictionem Episcopalem, & aliquando exercent temporalem.
- 12 Abbates plures ex Apostolica sedis privilegio habent privilegia Episcopalia, ut Mitra, Baculi, & in benedicendi in absentia Episcopi.
- 13 Abbates, etsi possint usu Mitre, neque tamen benedicere more Episcoporum per viam.
- 14 Abbates qui habent iurisdictionem Pontificiam, præferunt alii.
- 15 Abbates in processibus extra suam Ecclesiam, neque vii Mitra, & Baculo, nec Baldachino, n. 16.
- 17 Abbates dicuntur habere, præter insignia Episcoporum usum Pontificalium, potius ad decorem suarum Ecclesiarum.
- 18 Abbates ex consuetudine possunt benedicere sacras vestes, & Pallia altaris, & omnia sacra,

si possint Apostolice privilegio, exceptum in quibus vultu requirunt, nisi aliter appareat ex indulto, n. 9.

- 10 Abbates absque privilegio Papæ, nequeunt consecrare Calices, Patenas, Pueres, & alia necnon altaria, lapides, & campanas, &c.
- 11 Abbates potestatem habent excoecandi Episcopalia nequeat Christiana conferre, nec sacros ordines.
- 12 Abbates qualiter ordines minores possint conferre subditis suis tantum, etiam Laicis, num. 13. quid hodie, n. 25.
- 14 Abbates, etsi Tanquam subiectis Episcopi conferre, & minores ordines possint, hodie ex Trid. non item, nisi regularibus numero 25.
- 16 Abbates ordinando in minoribus subditos Episcopi, etsi illicite, non tamen nullo, vi numero 27.
- 17 Abbates cum cum dimissis possint ordinare subditos alios seculares, vel regulares, n. 28.
- 19 Abbates non benedictis quibus minores ordines suis subditis conferre.
- 20 Abbates nullius Diocesis potest conferre ordines minores in casibus si sit iura Diocesis alterius.

Ad primam questionis partem, ut respondeam, promittendum dixi dicere quod Abbates quidam dicuntur seculares; quidam vero regulares, iuxta glossam & Doctores in cap. cum ad Monasterium de statu Clericorum, & in cap. transmissis verb. Abbatis de renunciatione. Mendez de Castro in praxi Lusitan. p. 2. lib. 1. cap. 1. num. 10. cum Barbosa, Flamin. Parisius de resign. benef. lib. 2. quod. 1. num. 18. Ojeda de incompatibilit. benef. p. 1. cap. 3. num. 2. Rebuffius in praxi iur. seculari beneficiis quatuordecim & Ioannes Selva in tract. de beneficiis p. 1. cap. 5. num. 2.

Itaque dicendum est Abbates seculares esse illos, qui beneficia Ecclesiastica obtinent cum titulo Abbatis ex cap. cum de beneficio, ubi glossa in fine, de prob. lib. 6. qui in multiplici statu reperiuntur. Nam quidam illorum sunt qui in quibusdam Ecclesiis cathedralibus inter ceteras Dignitates, locum habent, qui nec Pontificalibus insigniis videntur, & nulli Canonico collegio præstant, sed tantum in choro, & comitis locum aliquem Dignitatis obtinent, etiam antiquius primum in Collegiatis obtinebant, post quarum plurimum resumptionem incorporati sunt inter alios Dignitates prædictarum Ecclesiarum Cathedralium. Et si hodie in quolibet Hispanæ Episcopatu ad minus conservetur aliqua Ecclesia Collegiata, & in singulis, quæ erant, illa, qui primum in Capitulo, & choro sedem habet, & prærogativam, appellatur Abbas, quorum aliqui in nonnullis Collegiatis habent paramenta, quasi Episcopalia, ut Abbas Lerma, Ampudia, &c.

Alij inquam sunt, qui non solum in Clericis, verum etiam in Laicis, sibi subiectos quasi Episcopalem sive Episcopalem iurisdictionem habent & exercent, ac pariter Pontificalia insignia gestant, nam videntur Annulo, Mitra, & Baculo Doctorali, quorum Dignitas est Episcopali proxima, ex quorum numero apud nos sunt Abbas D. Isidorus Legionen. Abbas de Alcalá la Real, Abbas de Ronces Valles, & alij.

De Aetate & qualitate Ordin. Quæst. I. 407

1 Alij verò complures extant Abbates faculares in Hispania, vipote Galletiæ, Portugaliæ, qui cum sint tantum plebani, sive Ecclesiarum Parochialium Rectores honorario *Abbas* titulo palmi decorentur, vt tangunt *Abbas in dicta cap. ex transmissa num. 5. de remon. Barbosa de lre Eccles. p. 1. cap. 17. num. 9. & Campanillus in dierf. lris Canon. Rub. 7. cap. 6. num. 100. ait prædicto titulo, etiam Neapoli decoran cunctos digniores Clericos, † addens quiam rarisimè reperiantur Clerici faculares, quibus nomen *Abbas* verè competat, strictè sumpto vocabulo, & Barbosa *suava num. 20. & 21. ponit alios Abbates faculares, qui vocantur Abbates Commendatarij, ex quorum numero esse illos, quibus cum prohibitiuū esset Abbatias regulares in titulum obonere easum retentionem per viam perpetuæ commendæ licitam effecerunt, referens ex multis prædictas Abbatias cepisse commendari tempore Leonis I V. vt colligitur ex e. qui plures 21. quæst. 1. quas postea Clem. V. anaximè exhortuit in extraneis. 2. de prob. & quod iterum fuerunt introductæ ab Viban. VI. & Bonifacio I X. quas perpetuo sequitur est Paul. II. Veneris: & colligens plura de hac materia Tambusin de lre Abbatum tom. 1. disp. 4. à num. 1. dicit quod ex iunc vique ad nostra tempora fuerunt, & sunt valde in vfu.**

7 Regulares Abbates, sunt etiam in multiplicitate differentia, quorum alij sunt Abbates solo nomine, qui regulares subditos sub se non habent; vel quia fortassis Monachi locum reliquerunt, vel quia Monasterium est alio translatum, vel alicui seculari Clerico commendatum, qui titulares Abbates vocantur. ac Pontificalibus insigni vtuntur de licentia tamen Abbatum localium, in quorum Ecclesiis ea exercere voluerint, qui etiam gestant insignia Prælatorum, sicut Abbates habentes sub se regulares subiectos, docent Abbas *encl. 101. in quæst. num. 1. vel. nam Papa, lib. 1. Tuschus tom. 1. lib. 1. c. encl. 3. num. 21. Barbosa de lre Eccles. cap. 17. num. 24. qui dicit vt etiam habeant suffragia & liberat vocem in Capitulis, quamvis in alio Monasterio sub obedientia alienus Abbat exstant.*

8 Alij verò Abbates sunt, qui sub se tantum habent subditos regulares, quorum regimini, & gubernationi præfecti sunt, vt agnoscunt Doctores per textum in *dist. cap. cum ad Monasterium vers. Abbat, ibi: Cui omnes, & in omnibus reuerenter obediunt, & in cap. in singulis de stat. Monachor.*

9 † Et licet olim istorum quilibet independentes ab alio subditos sui Monasterij regebat; quia solum Episcopis locorum subditi erant, iuxta *cap. Abbat, cap. ad Monasteria quæst. 2. postea verò cum ab Episcoporum obedientia Apostolicis privilegiis se eximere factum fuit, vt vnum inter eos caput constitueretur, qui vocatur Abbas Generalis, & supremus in religione eorum, cui ceteri prædicti Abbates locorum, sive conuenticuales appellati subdantur, † quia etiam Abbas Generalis, etiam nemini sive religionis subdatur, subest tamen Papæ; sicut alij omnes saculi Prælati Ecclesiastici: sic Abbas Panormitan *cap. ultimo num. 1. de reg. Barboia dist. cap. 17. num. 23. per multa que scribit cap. 19. & in cap. 45. Selua de benef. p. 1. q. 2. num. 49. Flamin. Panilius de reg. benef. lib. 7. q. 15.**

11 *num. 7. † Alij verò sunt, qui prædictorum maiori Dignitate, & excellentia insigni, populum, & territorium proprium habent, in quo Episcopalem iurisdictionem, & aliquando temporalem*

exercent, ac locorum Ordinarij dicuntur, vt affirmat Barboia *dist. cap. 17. num. 2. vbi exemplificat in Abbatibus Cassinensibus, & Sanctæ Mariæ Tremitanæ Congregationis Lueran. Insulæ in mari Adriatico, prope Theatinam Diocesim Clunianensî Ripolen ordinis Sancti Benedicti in Calabria, Sancti Dionysij Parisiensis eiusdem ordinis, & c. alios.*

12 Estigitur dicendum quod plurimi Abbates habent ex Apostolica sedis privilegio insignia Episcopalia (sicut & alij Prælati inferiores Episcopi, glossa in *cap. Abbates de primleg. lib. 6.*) scilicet vsum Mitre, & Baculi Pastoralis, vt patet ex *Apostolica eodem tit. item & ius benedicendi in propriis Ecclesiis, quæ ad eos pertinent pleno iure, post Missam solemnem, & Vesperas, & Maritimarum officia tantum; non autem alibi, nec alio tempore, nisi hoc specialiter sit eis ab Apostolica sede concessum ex *dist. cap. Abbat, & dūmodo tamen præfatus non sit Episcopus vel alius maior Ecclesiæ Prælati, cap. denique 21. dist. cap. ministrare 26. quæst. 6. cap. cum ad celebrandus de consecrat. dist. 1. videndi Tambusin, de lre Abbat. tom. 2. dist. 2. quæst. 7. cum multis Barbosa de officio Episcopi p. 5. alleg. 93. num. 9. secundum Lugdunens. impressionem; idem de lre Eccles. dist. cap. 17. à num. 48. plura specialia referens privilegia qui *num. 51. † aduenit quod licet Abbas vsum Mitre & Baculi habeat, & solenniter benedicere possit, nihilominus non possit dare proutiam benedictionis Episcoporum more per viam, vt respondit Sacra Congreg. in vna nullius province Burgen. 24. Augusti 1609. & num. 52. vt quod nec Baculo vt possit ex propriis Ecclesiis, nisi specialiter privilegio ei indultum fuisset: & n. 55. referens plures Abbates, qui privilegio sedis Apostolicæ habent vsum Pontificalium prædictorum; & num. 56. & 57. referens Abbates Generales quorundam ordinum Monachalium, qui ex privilegio Summorum Pontificum habent facultatem deferendi Prælatorum regularium habitum; & quod nonnulli Abbates Generales, possint eūdem, præfatus Episcopo, Mozetam deferre ait num. 58. † quod Abbas habens ius deferendi Pontificalia, præcedit non habentem, † & declarat num. 59. ait ex Sacra Congregatione Abbatem in processibus extra suam Ecclesiam, & conuentum non posse vi Mitre, & Baculo; non etiam ante se deferri facere, & ex eadem Congreg. in Ternacen. 2. Augusti 1651. † Et quod nec Abbatis licet vt Baldachino, nisi illi, quibus specialiter sedes Apostolica concessit, referens aliquas concessiones factas.***

16 Item per textum in *e. vt Apostolica de primleg. lib. 6. docent Abbas in cap. inter Monasterium in fine de re ind. Cardinalis Tuschus lib. 1. c. encl. 9. num. 1. quod Abbates præter insignia Episcoporum, dicuntur habere vsum, & exercitium Pontificalium, potius ad decorem suarum Ecclesiarum, quam ad significationem eorum, ad quæ in Episcopis fuerunt instituta: & ex multis alia adducens Barbosa, ait à num. 61. vt plures tales Abbates benedicere paramenta, & ornamenta Ecclesiarum sibi tantum subiectarum, & vbi viget consuetudo vnde cumque ad se venientia secus è contra. † Et quod potest habere consuetudine benedicere sacras vestes, & Pallas altaris, non autem sine ea; item vt Abbas, qui est benedictus, vel qui ex privilegio sedis Apostolicæ habet, vt Pontificalia exercere possit, potest omnia sacra benedicere*

- benedicere, illis exceptis, in quibus vñctio requiritur vi Eminentes Cardinales Trid. inserpentes dixerunt super dict. cap. 10. sess. 23. † Quod verum est, nisi aliter ea indulto Apostolico appareret, vt patet ex sequenti alia declaratione super iam edita, ibi: *Abbatibus vñctioque benedicti, benedicere non possunt ea, in quibus vñctio requiritur, non obstantes, quominus idem manus predicta benedictionis, quoad ea, in quibus vñctio requiritur imponere queant, si specialibus Sedis Apostolica privilegiis, quibus idem Concilium nequaquam derogat, muniti fuerint*: alia plura referunt Nouarius in *Lucerna regular. verb. benedicere*, 4. num. 1. Tamburinus de *Iure Abbatum* tom. 1. disp. 23. quæst. 2. usque ad 14.
- 10 † Dicens abque tali privilegio non posse Abbates consecrare Calices, Patenas, Pizides, & alia similia vasa Ecclesiastica, nec non altaria, & lapides deservientes ipsis altaribus, & campanas, ac omnia alia, in quarum consecratione requiritur vñctio Christiana idem Tamburinus refert speciale privilegia nonnullis concessa: alia plura refert idem Barbosa de predictis omnibus Abbatibus videnda in collect. de *privilegiis*, cum aliis, & in
- 25 *Bullario* verb. *Abbas*, † insu Selius in *selectis Canon. cap. 18. num. 10*, ait quod Abbas, qui habet privilegium, vt ea omnia, quæ expectant ad Episcopum possit exercere, non possit tamen Christum conferre, nec sacros ordines, cum ea, quæ sunt ordinis, requirant speciale mandatum: & sic declaratum à Sacra Congreg.
- 22 Ex quibus iam sub compendio dictis iam patet gressus ad materiam nostri reatus, & difficultatem propositam: Et supposito etiam, quod vt Abbas possit conferre ordines minores, requiritur tria; nempe quod sit Præbiter, quod benedictionem acceperit per manus impositionem ab Episcopo, aut benedicti solius, si eum Episcopus benedicere negligat; tandem quod proprio Monacho conferat, vt tradunt Campanillus in *diversis iuris Canon. Rubr. 6. cap. 2. num. 9. Rodericus à Cunha in commentar. cap. 1. disp. 95. num. 6. Barbosa in cap. 10 Trid. sess. 23. de reform. num. 6. & hic num. 1. per Trid. & cum Francisco Marco de *synd. delphin. 1082. num. 2. lib. 1. & Plafecio*, qui decemum refert in *praxi nova Episcop. p. 1. cap. 1. num. 6. pagina 16. Barbosa de Iure Eccles. dist. cap. 17. num. 67. in fine*, cum Stephano Gratiano tom. 5. *discept. forens. cap. 345. à princ. à Cunha in dicto c. 1. disp. 95. num. 6.**
- 23 Nunc dicendum est de iure communi Abbates ordinem Monachalium S. Benedicti ordines posse conferre suis subditis non solum Monachis, verum etiam Laicis, in quos ordinariam Ecclesiasticam habebant iurisdictionem, vt probat textus in *dist. cap. Abbatibus de privileg. lib. 6. Barbosa in dist. c. 10. Trid. num. 2. & per illum restum resoluunt Sylvest. in *summa verb. ordo 1. num. 2. Covarruv. lib. 1. variar. cap. 10. num. 10. Rodolphus Cupers, in repet. ap. apertur. 79. dist. in §. Tursura num. 6. Rebusius respons. 2. fucus de vñctis lib. 2. cap. 15. num. 93. alij citati à Zenedo ad *Decretales* coll. 105. num. 1. Stephanus Gratianus *discept. forens. tom. 4. cap. 7. quæst. 2. num. 1. Sanchez in conf. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 19. à num. 4. Floies de Menz variar. res. lib. 2. quæst. 2. 4. num. 14. Riccius in collect. decis. 95. p. 4. & alij relati à Barbosa hic num. 2. & cum Nauarro *conf. 13. alias 14. in nouis de privileg. num. 3. & num. 5. vbi amplius posse sine Episcopi examine.****
- 14 Vnde Baptista de Consecratio in *colle. privileg.*

fur. folio 136. Ioannes Baptista Tybet. in instrum. pro ordinandis cap. 7. quæst. 43. in fine. Grilencum. conf. 142. num. 52. Alcanius Tamburinus, de iure Abbatum tom. 2. disp. 2. quæst. 7. ex num. 3. potuerunt dicere, quod postquam Abbas benedictionis munus, & Sacerdotalem ordinem fulceperit, possit Tonsuram, & minores ordines secularibus subiectis Episcopi iurisdictioni conferre, si modo ipsius Episcopi eisdem Abbas accessas, iquæ pro se quique ab eodem Episcopo litteras dimissionis impetrauerint, itavt satis non sit id generatim ab Episcopo fuisse concessum, sed quod singulis hac concessione sit opus, possitque Abbas eisdem ordines conferre aliis regularibus, qui dimissiones speciales suorum superiorum, & specialem consensum Episcopi loci habuerint, ac præterea aliis secularibus, qui aliorum Episcoporum iurisdictioni subiecti sint; dummodo superiorum dimissiones attulerint, & specialem consensum Episcopi loci, in quo ordines huiusmodi cupiunt fulciperi: & sic à sancta Congreg. Concilij fuisse decretum testantur adducti Doctores sub die septima Septemb. 1593.

Hodie autem videtur ex dispositione Tridentini in *dist. cap. 20. sess. 23. de reform. vt non liceat* Abbatibus, & aliis quibuscunque, quantumvis exemptis in possessionem intra fines alicuius Diocesis existentibus, etiam si nullius Diocesis, vel exempti esse dicantur enigma, qui regulari sibi subditum non sit, Tonsuram, vel minores ordines conferre, ac aliis quibuscunque, quantumvis exemptis, non licet in posterum intra fines alicuius Diocesis existentibus, etiam si nullius Diocesis, vel exempti esse dicantur enigma, qui regulari sibi subditum non sit, Tonsuram, vel minores ordines conferre, ac aliis quibuscunque privilegia, præscriptio-nibus, aut consuetudinibus, etiam inmemorialibus tenent Ludovicus Miranda in *manuali Prælator. tom. 1. quæst. 38. art. 9. Pontelin dubij regul. verb. Abbas 2. Suarez tom. 4. de relig. tractat. 8. lib. 2. cap. 29. num. 19. Tamburinus de iure Abbat. tom. 2. disp. 2. quæst. 7. num. 1. Scipio de Rubis in *apophor. Episcop. verb. Abbas*, num. 13. D. Rodericus à Cunha ad textum in *dist. cap. 1. disp. 95. Maccelus Vulpes in praxi indicior. Eccles. cap. 7. numer. 8. Donatus Anton. de Marinis *guardian. res. solutio. cap. 1. num. 34. Stephanus Gratianus discept. forens. tom. 4. cap. 791. num. 7. Ioannes Baptista Fabris, de Sacram. Ordin. in communi, cap. 7. quæst. 2. Tannerus tom. 4. dist. 5. quæst. 1. dubio 2. num. 27. Campanillus in *divers. vers. Rub. 6. cap. 1. ante n. 7. Hieronym. Rodericus in compend. quæst. regul. res. 1. num. 23. Homobonus in consolat. rionibus tom. 3. p. 1. respons. 194. Naldus in *summa, verb. Abbas num. 3. Litteratus in *summa, part. 4. c. 48. num. 4. & Barbosa hic cum Azorio, & Quaranta, sub num. 2. & cum aliis in dicto cap. 10. Trid. n. 1. & 2. de officio Episcopi part. 2. alleg. 3. num. 11. & de iure Eccles. dist. cap. 17. num. 66. † Vbi in *verf. 16 quare*, & cum Trid. vñctio vñctis non liceat Abbatibus, &c. quæ irritant atque quod valorem substantialem illi non obstante privilegio renunciatione, ordines conferant aliquibus, qui regulares subditi non sint, non solum illicitè, sed etiam inualidè ordinarent, cum Laurentio de Peirini, de *Prælat. regul. tom. 2. quæstione 3. cap. 7. num. 13. Suarez de relig. tom. 4. lib. 2. cap. 29. numero 8.*******

Sed quod talis ordinatio, etsi illicita sit respectu

pectu vñs ordinum, validam tamen esse existimaverit Lapis ad ep. 138. Fr. Eman. Rodrig. *quæst. regul. om. 1. quæst. 18. art. 1. Molles. tom. 1. tract. 1. cap. 2. num. 13. in fine*, Ludovicus de San Juan an *su luti de Sacerdotes quæst. 3. regul. art. 1. concl. 2*. Marcellus Vulpes in *praxi inducit. fori Eccles. cap. 7. num. 10. Sanchez lib. 7. consil. moral. cap. 1. dub. 19. num. 17*. Tamburinus de *iure Abbat. tom. 2. disp. 2. quæst. 8. num. 1. Præpositio 3. p. quæst. unica de ordin. lib. 13. num. 124*. & multi alij, quos refert idem Barbosa *sub num. 68*, dixerunt olim Sacram Congregationem Concilij censuisse, quod Abbates regulares habentes ius Baculum, & Mitram defendendi, postquam facerdotalem ordinem, & munus benedictionis suscepissent, ut possent Tonsuras, & ordines minores secularibus Episcopi iurisdictioni, subiectis conferre; si modo ipsius Episcopi consensus accederet, & à dicto Episcopo quique litteras impetrari specialiter. † Et quod possint etiam ipsi Abbates eisdem ordines conferre aliis regularibus, qui dimissorias speciales superiorum suorum, & specialem Episcopi consensum habuerint, ac præterea alij secularibus, quorum Episcoporum iurisdictioni subiecti sint; dummodo superiorum dimissorias attulerint & specialem Episcopi loci consensum, ubi ordines suscipere cupiunt: sic Tamburin. *diff. quæst. 7. ex num. 3. Glendon. consil. 142. num. 52. Præpositio 3. o. D. Thoma quæst. unica de Sacram. Ordinis c. 9. §. 2. Alcuinus de past. Abbat. cap. 12. num. 18. Lazarus in summa quæst. regul. om. 1. cap. 18. num. 13. Veneris in examine Episcop. lib. 1. cap. 12. Gavanti. in Eucheriodon. Episcop. verbo Abbat. num. 34. Sanchez dubio 2. a. num. 5. Vgolinus de officio Episcop. cap. 16. num. 19. Bonacina de Sacram. Ordinis dispensatione 8. quæstione unica parit. 4. num. 19. Paulus Layman. in quæstion. Canonie. cap. 17. num. 119. & in summa Theolog. moral. libro 5. tract. 9. cap. 9. num. 2. & sic videtur in praxi posse sustineri imò de facto sic curari ab Abbatibus iam olim vidi, quibus non parum Episcopi nonnulli resistunt: vnde et si Barbosa hic sub dicto numero 2. circa finem hanc sententiam non admittat, & ubi supra de iure Ecclesiastico; sed ibi num. 68. in fine, eam admittit dicendo adhuc esse licet sub iudicio quia cum prædictum dubium proponeretur ex parte procuratoris generalis Cælestini in Romana Curia sub die 22. Junij 1631. nondum declaratum fuisset & sic interim, quo apparet declaratio super hoc dubio, hæc ultima opinio sustineri quæ, vixit non contraria menti Concilij tract. num. 66. Barbosa dicat cum multis in favorem primæ sententiæ: ex pijs fuisse decernim pro utraque parte, plures Doctores referens in *diff. cap. 10. Trident. num. 5. c. 6. sed adhuc quæstion. sequenti* dico quid hodie declaratum est.*

18 Vnum ergo de iure notabis, posse Abbatem ordines minores suis subditis conferre, licet non sit benedictus, ut tenent *Sel. in select. Canonie. cap. 19. num. 9. attestans ita fuisse decernum, sub die 19. Februarij 1629. ita ex textu nostro, & cap. quamvis 61. diff. Barbosa in diff. cap. 10. Trid. numero 7. † qui num. 8. cum eodem Sel. num. 1. refert decernum 8. Augusti 1621. non posse Abbatem alicuius Abbatiæ exemptæ, ordines in ea conferre; licet sit Episcopus, secus si Abbatis est nullus Diocesis, quia habet populum, idem Barbosa in Bullarijs verb. Abbat. alienius, & in verbo Abbat. de iure.*

19 Fermoſin. de Offic. & Sacris Eccles. Tom. I.

Ex quibus inquam sigillatim poteris etiam respondere dubijs propoſitis in quæſtione, non tantum de Abbatibus Regularium, sed etiam de Abbatibus Sæcularibus, qui si habeant territorium, si sint benedicti, & habeant ius Baculi, & Mozæ, possint prædictos ordines conferre, saltem suis subditis, iuxta Concilij mentem, & per regulam textus nostri, secundum quæ infra quæſtione ſequenti dico. Vsum tamen, quæ estiam de præſata quæſtione agnata, a verſ. nunc dicendum, nullum exire debum; eo quod iam per primæ ſententiæ aſſenſum definitum eſt, & per ea quæ dico infra quæſtione 2. & in terminis quæ iurisdictionem habeant iſti Abbates, dico quæſtione 5. ubi quid de Prioribus militarium ordinum.

QVÆSTIO II.

An si Abbas Benedictinus contulit ordines minores, non sibi subditis, qui postea alios ordines suscepissent, & in illis ministrarent, posuerit se ordinatos sub obligatione reiterandi ordines? Et an Abbates insulati possint conferre ordines minores laicis sibi non subditis si Episcopi licentia existat? Et an Abbates conferentes Tonsuram, vel minores ordines aliis, quam suis subditis regularibus, incurrant suspensionem?

S V M M A R I V M.

- 1 Abbas Benedictinus nequit ordinare non sibi subditos, nec alienos, etiam cum licentia Episcoporum secundum aliquos num. 2. & contra num. 3. explicatur, & numero 5. Prima sententia hodie est vera, vi n. 7. & 8.
- 2 Privilegium elatum in corpore laici, nunquam censetur comprehensum in derogatione, nisi fiat expressa mentio de illo.
- 3 Abbates Benedictini nequeunt ordinare Regulares non sibi subditos, etiam de licentia suorum Prelatorum.
- 4 Dimissorias litteras iam nequeunt concedere Archiepiscopi, & Episcopi propriis subditis, vel regularibus, ut ordinentur ab Abbatibus Benedictinis sub pena suspensionis &c. vide n. 7.
- 5 Ordinari ab Abbate Benedictino, si subditi non sint, indigens dispensatione ad usum ordinum, vi n. 10.
- 6 Ordines minorum collatis, non est prædicti irregularitatis alium, sed functionis Sacerdotalis officij.
- 7 Abbates ordinando alienos subditos, et si non de iure faciant ex defectu iurisdictionis, tamen non quoad habiunt ex defectu possessionis.
- 8 Abbates insulati, si aliquem cessante privilegio, nihil faciunt.
- 9 Abbates insulati, cum ordines quousque conferre renuntiant.
- 10 Abbates ordinantes non sibi subditos, non incurrunt in suspensionem Trid. sess. 10. c. 13. M m quæd

quod loquitur tantum de dissolutis con-
ventibus, ex capto casu, quando sedes Episco-
patus vacante, n. 16.

AD primam questionis partem, suppositis
quæ iuxta Concilij memem supra dixi a. 1. ad
versus de iudic. et de iure communi, alio
Dianam abunde arguit, lib. 5. re. mor. tract. 13.
ref. 9. Vbi quod Abbas non potest ordinare non
sibi subditos, probans cum 46. Doctores, qui
omnes dicunt non posse Abbates ordinare, nisi
suos subditos regulares.

2 Quoniam aliqui addunt magis explicando, nec
alienus, etiam cum licentia Episcoporum, ut docet
in specie Seraphinus par. 1. de off. 98. alienus iura
sentisse Rotam, & Selus in tele. in causis, cap. 19.
num. 8. testaturia declarasse Sacram Congrega-
tionem Episcoporum & regulari. a. 7. a. 1. subina
die 3. Nouemb. 1593. & in nova a. 1. subina
die 17. Ian. 1611. quas etiam refert Barbosa de iure Ecclie
fiat. c. 17. a. 1. num. 67. ¶ Sed idem Diana refert
lucio iam citato a vers. etiam alios 19. Doctores as-
seruantes, ut non obstante derogatione Concilij
in cap. 10. sess. 13. de reformat. cu. lites iam retuli
dicta quæ. i. poss. etiam post tam Abbates habentes
ius defendendi Bachelum, & Mitteram, & post-
quam manus benedictionis accepit ordines mi-
nores secularibus non sibi suisque conferre, di-
modo ipsius Episcopi consensu accedat, & a dicto
Episcopo quæque lites dimissas impetiat, restans ex Quaranta, Bonacina, Capicino, Azor,
quos citat, & sequitur Tabernum de iure Abbatum
tom. 2. disp. 1. q. 7. a. 2. quibus addens Aloysium de illa
quæ. i. a. 1. etiam referens ad litteram Papposum
in 1. p. D. Thom. quæ. i. circa de Sacramento Ordinis
dubio 13. num. 127. acriter loquentem pro hoc
secundo dicto. i. concludit idem Diana cum Perio
Hurtado de Mendoza in 1. 2. Dilecti Thoma de fide,
Spe, & Charras volum. 1. disp. 84. sess. 2.
6. 29. agente de quadam questione habente
hinc, & inde Patroos, illum adduxisse illud
Ovidij.

3 *Sapi pramens Deo, feri Deum alter opem.*

4 Cumque iuxta iuris regulas supra in dicta q. 1.
ego pro secunda sententia, dum non apparet Pon-
tificis declaratio, sicut in hac idem nunc existima-
rem; quia cum privilegium Abbatum sit ex-
pressum, & insertum in corpore iuris: & patet ex
textu nostro cap. quoniam disp. 69. cap. Abbatem de
primis lib. 6. Et evincatur quod privilegium clau-
sum in corpore iuris, nunquam censetur com-
petentem in derogatione, sed ut ipse, ut de illo
efficiatur expressa mentio, ut tradunt Basilus Pon-
tius de matrem lib. 8. cap. 19. num. 16. Castus Palus
in 1. 1. tract. 1. disp. 4. prolo. 21. §. 4. num. 5. Suarez
de legib. lib. 8. cap. 1. num. 1. Salas disp. 17. sess. 1. 4.
num. 7. 3. Portet. in dubio regulari. verb. privileg. 27.
6. 7. Sanchez in episcopo tom. 2. lib. 7. dubio 19.
num. 26. & cum 19. Doctoribus Diana p. 3. tract. 2.
ref. 1. sequitur, ut Tidianus de lo cap. 10. sess. 23. per
suum generalem reuocationem, ibi: Non est statu-
endum quibuscumque privilegium non reuocatur iuris
antiqui ex textu nostro dispositionem, cum privi-
legium Abbatibus fuerit concessum in Synodo 17.
cap. 14. sed late probat Hieronym. Zenedo in
quæ. Canon. quæ. 1. num. 27. cum 10. Docto-
ribus decreta Concilij generalis non censui de-
rogata, nisi in specie fiat eorum derogatio
ergo.

Vnde Marcellus Vulpseus in praxi iudiciali
cap. 6. num. 3. & 10. Heliosonius in 3. p. tom. 2. quæ. 1.
re 38. et 1. Layman de lib. 5. tract. 9. num. 1. & 2. Pra-
positus, Gaudens, Albinus, Molfesius, Tam-
bursius, Zenardus, Venetus, Zerola, Lezana,
Haberius, Vgolmus, Zechius, Mosconius, & alij
relati à Diana dicta sup. ref. 93. in vers. sed aliqui,
etiam ostendunt declarationes adductas, & exan-
tes pro prima sententia, veluti si Abbates vellet
ordinare maiores confere et sicut suis subditis regu-
laribus, ita, & alienis non verò si id facerent
cum licentia, & assensu illorum, quibus subditi
sunt obtenta ad id specialiter. ¶ Et ad decisio-
nem iam relati Seraphini, respondent Tyberius
de iustitia ordinand. cap. 7. quæ. 48. Tambursius
tom. 2. disp. 2. quæ. 7. num. 4. Dominos de Rosa ibi
loquitur fuisse, quando Abbates vellet conferre
ordines minores sine consensu Episcopi Diocesa-
ni, non sic procedente eo quia licet Tridentinum
in dicto cap. 10. aliter Abbates non licere, nisi
suis subditos regulares, ex eo non ordinare sequi,
quod non possint ordinare alienum cum licentia
suorum Episcoporum, ut patet ex cap. fin. de tem-
porib. ordin. lib. 6. qui ut observat glossa loquitur
etiam de Abbatibus. Et confirmatur: nam ante
Concilium Abbatibus non licebat, ex dict. cap.
Abbatem de primis lib. 6. ordinare, nisi suos
subditos regulares, & etiam (quod hodie non pos-
sunt post Concilium in dict. cap. 10.) subditos lai-
cos, in quibus iurisdictionem habebant, quasi
Episcopalem, & tamen hoc non obstante, ordi-
nabant subditos alienos de licentia suorum Praela-
torum, ut docet glossa in dicto c. quoniam disp. 69.
verb. monasterium, & ibi Truncemata num. 9. La-
pus alleg. 13. cum aliis communitatis sic de iure,
imò & absque eo, quod obstat Titid. & alia, quæ
adducit in Bullaria, verb. Abbas passim, in fine,
videtur bene sustinere prædictam opinionem, dum à
Pontifice aliter declaratum non fuerit.

Sed cum iam anno patetico 1641. die 23. No-
vemb. Sacra congregatio tunc Cardinalium Con-
cilij Tridentini interpretum facta remissione pro ipso
Dianam dicti dubij cum fundamentis utriusque
sententie disuerunt Doctorem eadem Sacra
Congregatio, facto verbo cum sanctis D. nostro
Vrbano VIII. partem negatiuam, & contra Ab-
bates determinauit in verbo sequentibus: *Itaque
parte informante ore, & scriptis, ac rationibus
hinc inde deductis mature examinatis iuribus
decisionis Rota Romana sub die 27. Aprilis 1593. co-
raro Bona memoria Cardinalis Seraphino de ordine
felicio Recordas, Clem. V. III. felle, necnon decla-
rationibus eiusdem Sacra Congregationis dicta deci-
sionem confirmans subsequens consensu, improbat
opinionem contrariam, Abbates regulares benedicti
eiusdem Congregationis Casimirus, seu alterius Con-
gregationis, vel ordinis, aut iustitiam habentes etiam
iura Episcopalem, seu quasi Episcopalem, ut quæque
Mitra, Baculi, & benedicens, ac facultatem
primam tonsuram, & minores ordines conferendi,
non posse dictam primam tonsuram, nec alios or-
dines minores, nisi suis subditis regularibus conferre
non autem regularibus alterius congregationis, ordi-
nis, vel iustitiam, etiam si habeant litteras di-
missorias suorum Regularium, & consensum or-
dinariorum, intra quorum Diocesium fines ipsi
regulares ordinandi existant, & multumini
prius secularibus, etiam habentibus litem-
tas dissolutas à suis Ordinariis, quare refert
idem*

De Aetate & qualitat. Ordin. Quest. II 411

idem Diana p. 7. tracl. 11. m. 1. ref. 42. in verbi-
bus 23.

Imò eadem declaratio etiam inhibuit Archi-
episcopis, & Episcopis & aliis Prelatis inferioribus,
tam secularibus, quam regularibus, vt in futu-
rum concedere non audeant supradictas litteras
dimissorias huiusmodi Abbatibus directas, nec ab
istis recipi; quod si secus fiat, tam concedentes,
quam ordinantes à collatione ordinum suspensi
remaneat, præter alias pœnit arbitrio eiusdem
Congregationis referendas: & refert idem Diana
in verbi. quod eam declarationem ad se de-
latam approbavit Sanctus D. N. die 17. Januarij
1642. & quod inuolabriter obseruari iussit, &
sic concludit Diana ex his conuete ea, quæ nouis-
simè docuit P. Leo. de consensu. ann. 18. & seq. ex-
cursans eum i eo quod non potuisset videre dictam
declarationem.

Ad secundum punctum præsentis dubij, an
Abbas ordinatus regulares non subditos, aut Lai-
cos, sic ordinatus debeat iterum ordinari de iure
antiquo nostri textus; imò iuxta opinionem rela-
tam circa intelligentiam dicti cap. 10. Trid. sess. 23.
ante præfatis declarationem sub iudice nimis
erit ex iam adductis huc, & in dicta quest. 1. funda-
mentis ad vtramque partem ibi relatis. Itaque bene,
& optimè agitant Pater Iacobus Granadus de
Sacramentis, in 1. p. D. Thomas, com. 9. tracl. 1. disp. 6.
num. 1. & tracl. 1. de Sacramentis genere disp. 4. post-
quam dixerit quod si opinio sit probabilis ad
vtramque partem circa receptionem Sacramenti
Ordinis Sacri, aut ceterorum Sacramentorum val-
idè, & ritè receptum, & contra inualidè, &
nullius tunc sine dubio debeat sub conditione
reterari, ne cederet in notabile detrimentum fide-
lium. † Sed hoc dictum tempestat in reliquis or-
dinibus minoribus, dicens, vt non obligaret sic
recipientem, ad eos reterandum, etiam sub condi-
tione, quia isti ordines non sunt ita necessarii, vt
per Sacramentalem potestatem suppleri non possint
munera, propter quæ instituta sunt; & quia pro-
pterea non habent aliquem actum omnino neces-
sarium ad salutem fidelium aut defectu cuius pro-
ueniat Ecclesie notabile damnum, cum aliunde
homo sit ordinatus iuxta probabilem opinionem;

ex quo prouideret sibi posset persuadere ordinem
suū esse validum: sic in terminis, cuius dictum ad-
ducitur ex dictis iam supra, & sub dicta quest. 1.
nempe vt non obstante privilegio huius equocatione
per Trid. in dicto cap. 10. si aliquis subditus sa-
cularis ordinaretur à supradictis Abbatibus, valet
quidem ordinatio; & esset enim tantum illicita;
non verò inualida, & conferret ordinem cha-
ritatem, non autem vsum ordinis, vt dicunt Sa-
chez in opusculo tom. 1. lib. 7. c. 1. dub. 19. num. 17. Tam-
burinus de iure Abbatum tom. 2. disp. 4. §. 8. num. 1.
& alii relati super in locis citatis; quoniam de nouo re-
fert Diana dicto tracl. 13. p. 1. ref. 95. sub verbi. quod
secundum, legendus, vbi etiam adducit alios plu-
res pro contraria sententia; sed demum ibi addi-
ti clarā determinationem Sacre Congregationis
sub sequentibus verbis: Quidam laici canonicis
classis, primam Tonsuram suscepit, & ordines mi-
nores ab Abbate Cassinensi cum sa temporalibus, &
Spiritualibus Superioribus, credens illum habere po-
testatem, sed cum sit contra dispositionem dicti c. 10.
Trid. sess. 23. dubitatum fuit, an iste indigeat dis-
positione, vel necesse habeat, capere esse Clericum,
etiam si verum ad dictos ordines, tanquam nulliter

et collaret. Et Congregatio Concilij sic respondit, in-
digeret dispensatione, sed non necesse, vt iterum ordi-
naretur. Quam declarationē afferunt etiam Matthea
lib. 3. m. 11. c. 10. dicitur, L. Gallenat. in declarac.
Concilij, dist. sess. 23. c. 10. num. 1. de qua etiam mentio-
nem facit P. Alexius dicta quest. 1. tom. 2. de Sacram.
Or. d. dub. 13. num. 27.

Et prædictam etiam opinionem docent Bona-
cina in addit. ad rem. 2. disp. 31. post tractatum
de electione Summi Pontificis, ex eo, quia collatio
minorum ordinum, non est actus iurisdictionis
præcise, sed est functio Sacramentalis officij: sic
probat ex textu nostro; & addit quod in Con-
cilio Trid. & in iuribus antiquis, non imitatur colla-
tio ordinum aliter facta, nec vniunt verbo non
potest. Sed verb. non licet. Quæ loquendi forma
prohibet collationem ordinum, sed non irritat aliter
factam; imò & Ioannes Præpositus in dicto
cap. quoniam dist. 49. num. 1. & Lapez alleg. 118.
in terminis sic docet asserendo quosdam laicos
non subditos ordinatos ab Abbate Benedictino
Charactere ordinum minorum recepisse, & val-
idè fuisse ordinatos; licet illicitè.

Vnde cum eis; & cum Diana dico quod, si non
exeraret declaratio Eminentiſſi Cardinal. supra re-
lata de anno 1641. approbata ab Vrbano Papa
VIII. iudicaretur pro hac opinione in puncto
iuris; & quod non esset contra inuentum, aut citra
prædicti cap. 10. Trid. vt etiam tenet idem Diana
dicta ref. 95. in fine, quicquid in contrarium de
hoc puncto de reiteratione ordinis, teneant Sua-
rez de religione tom. 4. lib. 3. cap. 23. num. 8. Laurentius
de Peyrinis de Prælationum regular. tom. 2. q. 3.
c. 7. num. 21. & alij, quia vt ait Felinus in cap. eam-
te de rescriptis num. 8. et si Abbates non possint or-
dinare alienos subditos ex defectu iurisdictionis,
sed non quoad habitum ex defectu potestatis; &
sic quando illis tribuitur iurisdicchio concurren-
teque potestas requisita ad collationem ordinum,
cum aſſerat posse Abbates ordinare alienos subdi-
tos ex licentia proprii Episcopi.

Addo verò cum Barbosa in Bullario, verbo
Abbas, si Cassano Sartiano Congreg. Concilij sub
die 8. Martij 1627. quod si Abbates, cessat 1. pri-
legio, ac etiam benedictione, aliquem tonsura ve-
rimus talis debeat deuo tonsurari; quæ declara-
tio vt ex se videtur, non impugnat iam de iure ad-
ducta, cum loquatur in alio casu diverso.

Ad tertiam questionis partem, an Abbates in-
fules, possint conferre ordines Laicis non sibi sub-
ditis, si Episcopi licentia exiit, satis, & abundè
respondit leges ex adductis sub dicta quest. 1. &
sub hac 2. a num. 1.

Ad quartam questionis partem, an Abbates
conferentes Tonsuram, vel minores alios, quàm
suis subditis regularibus, incurrant Tonsuram? Et
in hoc punctum non attenta reſolucione appro-
bata ab Vib. VIII. anno 1641. & 4. loquentes
de iure, & iuxta mentem Concilij Trid. Doctores
discordantes Sayus de res. lib. 4. c. 1. §. 5. pro
affirmativa alligatur ex c. 10. Trid. sess. 23. dicens
quod Abbas etiam regularis subditis Laicis Ton-
suram, aut minores ordines conferens, aut eisdem
litteras dimissorias, vt ab aliis ordinatur ab offi-
cio, & beneficio per annum ipso iure suspensus
sit. Sed verius est vt sic ordines minores conferens
nullam per Trid. in dicto c. 10. contrahat suspen-
sionem, cum tantum Trid. in dicto c. 10. loquatur non
de Abbatibus ordinantibus, sed de cooperatoribus

- 16 dimissorias, ut abj ordinem, † excepto casu, quando Sedes Episcopalis per annum vacavit, ut constat ex verbis finalibus eiusdem c. 10. docent Bonacina de censur. disp. 3. puncto ultimo, num. 12. idem videndus tom. 3. disp. 3. quest. 1. puncto 11. num. 4. Diana p. 5. tract. 10. de suspensione ref. 42. † Et de pœna, quam hodie incurrit, tam ordinantes, quam ordinari dixi supra in vers. ino decisum iam in dict. de latione anni 41. approbata ab Urbano VIII. Et quia nouissime Brunus p. 1. tract. 7. cap. 3. de privilegio Regular. agit de questione, An Abbates non Benedicti, possint conferre primam tonsuram, & ordines minores sibi non subditis: ubi distinguens inter istos Abbates non Benedicti, quia Episcopus recusavit, & alios, & refert omnia ab eo tradita, Diana parti. 1. tract. 2. ref. 10. cum aliis, quæ ex dictis, & dicendis sub quest. seq. clarescunt; ideo ad eus te remitto, &c.

QVÆSTIO III.

An Abbates Benedictini, aut alij, attento Concilio Trident. decreto, scilicet 23. c. 10. taliter non possint dimissorias concedere suis subditis, ut eas concedentes in omni eorum incurrent suspensionem, aut alias pœnas? An Noviti possint suscipere ordines minores à suis Abbatibus regularibus? Et an Abbates conferentes ordines minores Novitiis, incidant in suspensionem? Et quid si concedant dimissorias Novitiis? An aliqui Abbates possint hodie suis subditis conferre ordines maiores? An Monachi Benedictini, incurrant suspensionem, si non utantur habitu prescripto, in Clementina 1. §. si quis autem, de statu Monachorum?

S Y M M A R I V M.

- 1 Abbas quantumcumque exemptus, non potest Clericis secularibus dimissorias concedere, sed tantum suis subditis regularibus aliter quid numero 4. in Abbate nullius Diocesis.
- 2 Dimissorium concessio, & ordinatio pari passu ambulant.
- 4 Declarationes due contraria circa suspensionem illatam, & revocationem Abbati dimissorias concedenti.
- 5 Dimissorias possunt concedere pro suis subditis regularibus superiorem ad Episcopum, in cuius territorio existunt, & ad quicumque alium, casu, quo ordinarius ordines non faciat, dum ordinandus ab Episcopo ordinato, examinatur, n. 6.
- 7 Dimissoria concessio à superioribus regularibus pro ordinando subditis, debent contineri causam absentia proprii Episcopi. Et quare ordinationes non faciat, ut aliter dirigantur Episcopo; aliter enim puniuntur in officio, & in vita.
- 8 Examen Religiosi ordinandi in minoribus sit ab

- Abbate, qui cum ordinare poterat, sicut in maioribus ordinibus, & n. 13.
- 9 Episcopi viciniores quantum ordines conferre subditis secularibus Abbatum, & aliorum inferiorum nullius Diocesis.
 - 10 Abbates concedentes dimissorias pro suis subditis secularibus, quam incurrant suspensionem.
 - 11 Dimissorias concedere nequeunt Capitula Canoniceorum; cisi territorium habeant immortalem possessionem, & sint iudices ordinarii.
 - 12 Interdictum possunt dispensari ab Abbatibus in omnibus casibus, in quibus possunt conferre ordines suis subditis regularibus.
 - 14 Dimissorias pro Novitiis ordinandi, verum est, ut nequeant Abbates concedere, nisi specialem privilegium, n. 15. & 16. & 17.
 - 16 Novitius, pendens a quo approbatione, non habetur pro subditis quoad ordines suscipiendos.
 - 18 Abbates de facto ordinantes suos Novitios, nullam incurrant suspensionem, sed bene irregularitatem, ut n. 19.
 - 20 Abbates dimissorias concedentes Novitiis, incurrant suspensionem, visque eam incurrit concedentes Monachis non subditis. Vbi quid de Novitiis iam sensatur, n. 21.
 - 21 Novitius tonsuratus, reputatur adhuc Clericus secularis.
 - 22 Abbates nequeunt conferre ordines sacros subditis suis, quibus, nec minus privilegium Innocenti. VIII. Abbas Cisterciensis, 2. num. 23.
 - 23 Abbas Cisterciensis, & quicumque prius Coabbates iam non possunt conferre Subdiaconatum ex privilegio Innocenti. VIII. siue subditis ut expenditur, num. sequentibus.
 - 28 Privilegium Innocenti. VIII. concessum Abbati Cisterciensi, & Coabbatibus quatuor, si subditis duraret, qualiter deberet praticari; & si tamen revocatum, ut n. 29.
 - 30 Papa potest Abbas cuilibet concedere secularium ordinandi, etiam Presbyteratus suis subditis.
 - 31 Abbates Benedictini debent uti habitu prescripto in Clementina 1. §. si quis de statu Monachorum, sub pœna suspensionis, ut num. 32.
 - 33 Abbas subditum mulierem professum, non ordinat. Valide, & siue licentia ordinandi non subditum incurrit suspensionem.

Ad primam difficultatem partem video Riccium collect. 1256. ad c. 10. dicti Trident. sess. 23. de Reformat. docere ex Seraphino decisum 985. parti. 1. quod Abbas quantumcumque exemptus, non potest litteras dimissorias Clericis secularibus, ut ordinantur concedere, sed regularibus tantum sibi subiectis, ut tenet etiam Roma 27. Aprilis 1592. eorum Seraphinus. † Et præstat rationem; quia concessio dimissorialium, & ordinatio pari passu ambulant ex Vallata decis. 13. sed ipse Riccius in princip. dist. collect. alia non habet Abbati cuiquam, qui regularis sibi subditus, non sit tonsuratus, vel minores ordines conferre, ergo; sed de iure ex dictis supra sub q. 1. & 2. tu cogita, verum pro Riccio, videntur tenere Barboia dist. cap. 10. Trid. num. 10. Miranda, Emanuel Rodríguez

De Aetate & qualitate Ordin. Quæst. III. 413

disque, & Azor. *instit. moral. part. 1. lib. 3. cap. 49. quæst. 3.* † Quod amplius Sellius in *selectis Canon. cap. 19. num. 32.* etiam si probeur Abbatiam esse nullius Diocesis, testans ita fuisse decusum, in *Thesaur. 10. Septemb. 1621.*

¶ Video tamen nouissimè aliam declarationem, sub die 18. Junij 1632. ad supplicationem Carthusiani Ordinis referentem Priori Monasterij S. Stephani de Busco, vt referit Eminens. Gypsius, adducit idem Barbosa in *Bullariis, verb. abbas concedere*, quia censuit Sacra Congregatio reuocandam, & tollendam esse; provt reuocauit suspensionem, per quam prædicto Priori Carthusiensis Monasterij S. Stephani de Busco ab eadem prohibitum fuit sub die 21. Februarij 1632. concedere litteras dimissoriales ad ordines subditis propriis secularibus, vti etiam adducit, in collect. 1. *decis. verb. Abbas.*

¶ Hinc inferret posse Superiores regulares suis subditis, item regularibus, quibus præditi qualitatibus requisitis, ordines suscipere, voluerunt litteras dimissorias concedere ad Episcopum tamen Diocesani; nempe illius Monasterij, in cuius familia ab eis ad quos pertinet irregularis positus fuerit; et si ordinarius abfuerit, vel non esset habiturus Ordinationes ad quocumque alium Episcopum, † dum tamen ab eo Episcopo, qui ordines contulerit, examinetur quoad doctrinam, & dum ipsi regulares non dubitent de industria concessionem dimissoriarum in id tempus, quo Episcopum Diocesani, vel abfuerit, vel nullas ordinationes habiturus essent; impleti citati per Barbofam, de *potestate Episcop. part. 2. alleg. 7. n. 18.* Campanillus in *diuersis Canon. Rub. 12. cap. 13. num. 37.* Molfesius in *summa Theologia moralis tract. 2. cap. 2. num. 23.* Barbofa in *dist. cap. 10. Trid. num. 11.* † Qui etiam dicunt, quod si Superiores regulares, Episcopo Diocesano absente, vel ordinationes non habente, litteras dimissorias darentur in illi vique huiusmodi causa absente Diocesani Episcopi, vel ordinationum ab eo non habenda, exprimens ad hunc vel qui non fecerit officij, & Dignitatis, seu administrationis, ac vocis actus, & passus priuationem, ne alias potius incurrant, vt decreuit sacra Congreg. Episcopos, & Regul. sub die 15. Martij 1596.

¶ Notat Nauarrus *conf. 13. alia 14. in nouis de privileg.* quem refert Barbofa *huc sub n. 3. & in postulari part. 2. alleg. 3. num. 7.* idem tenens, quod ex quo per Tridentinam *dist. cap. 10.* Abbates possunt quicunque exempti Tonsuram, & maiores Ordines conferre regularibus suis subditis, nam regulares subditi non ab Episcopis, sed ab Abbates examinandis sunt; quia Concil. Trident. *sess. 15. de reformatione cap. 12.* de solis ordinibus factis est intelligendum.

¶ Secundò notant Sel. *dist. cap. 19. in selectis Canon. num. 25.* & Barbofa in *dist. cap. 10. Trid. n. 9.* vt licet Episcopi vicinioribus sine consensu, seu litteris testimonialibus Abbatem & aliorum inferiorum, conferre Ordines subditis secularibus ipsorum Abbatum, & aliorum inferiorum nullius Diocesis; & sic decusum referunt sub die 22. Februarij. 1631. † Itaque vt resoluas quam suspensionem, aut penam incurrit Abbatem concedentes litteras dimissorias subditis suis secularibus, aut regularibus, potius aliunde, & in praxi colligere ex declaratione quam retuli supra quæst. 2. in *vers. de eum iam, & in vers. ino de anno 1642.* Et videbis supra num. 4. *vers. ino deo*, vbi aliter vide-

Fernandus de Offic. & Sacris Eccles. Tom. I.

tur declaratum ex quadam speciali declaratione ibi adducta.

Tertiò notandum est Capitula Canonico-rum non posse dimissorias concedere ex *prædict. cap. 10. Trid.* etiam si territorium habeant distinctum, & exemptum ob immemorabilem possessionem, & sine ludices Ordinarij, vt tradit decusum Sellius *dist. cap. 19. selectis Canon. 15. Junij 1575.* sed docent Stephanus Gratianus *discept. forens. cap. 12.* Campanillus in *diuersis Canon. Rub. 9. cap. 8. num. 4.* Grillenzon. *conf. 142. num. 28. & 30.* Ciarlin. *quæst. forens. lib. 1. cap. 46. num. 19.* Barbofa in *dist. cap. 10. n. 14. & in post. p. 2. alleg. 7. num. 8.* non intire dispositi-onem prædicti decreti contra Capitulum ordinarium, & priuatiuè ad Episcopum sui habentem visitandis, & congregandi Synodum, vt comprobatur ex dictis supra sub *cap. 11. de temporib. ordin. & infra lib. 3. de cap. sede vac.*

Quartò notandum est, vt in omni casu, quo prædictis Abbatibus, licet primò Tonsuram, & minores ordines dare, & conferre suis subditis regularibus, illis etiam licitum sit in insertis dispensare, vt tradunt Socib. in *expens. mende. verbo Ordines sacri* *verf. quando vero Abbates*, Campanillus in *diuersis Canon. Rub. 12. cap. 13. num. 42.* Barbofa in *postulari p. 2. cap. 18. num. 3.* in *fine*, & *alleg. 3. num. 6. & 7.* † qui etiam de *ure Ecclesiast.* *part. 1. cap. 17. num. 69.* addit cum Nauarro *conf. 13. alia 14. in nouis*, sub tit. de *privileg.* tunc non esse examinandos illos regulares subditos ab Episcopis, sed ab Abbatibus, non obstante Concilij Trid. dispositione; & tenet Barbofa hoc idem huc etiam cum *Manda sub num. 3. in fine*; alia tradit Barbofa *huc sub num. 4. iam supra explicata q. 1. & 2.* idem in *Trid. 4.*

Ad secundam quæstionis partem, an Nouitij possint recipere ordines minores à suis Abbatibus regularibus; in quo puncto Suarez de *religion. tract. 8. lib. 2. cap. 29. num. 12.* affirmatiuam partem sequitur per glossam *consuetudinis in cap. Abbates de privileg. lib. 6. vbi* refert tam expresse tenere Rebussum in *praxi part. 1. tit. de cler. mon. lib. 1.* Vnde bene potuerunt affirmare Sanchez in *preceptis Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 10. n. 17.* Ioan. Baptista Tybet. *instit. pro ordinand. cap. 7. q. 10.* Barbofum de *Bechis in praxi obseruanda in admittendis ad religionis statum dist. 1. q. 8. num. 3. vers. si verò.* Tam-bertinus de *ure tom. 2. dist. 2. q. 27. num. 1.* posse superiores regulares qui habuerint speciale privilegium concedendi suis Monachis litteras dimissorias ad quocumque Episcopum; licet in illo non exprimat concedere etiam suis Nouitiis, vt à quocumque Episcopo ordinetur, sicut ceteris Monachis professis.

Tamen in dubio nostro dicendum est Abbatibus ea facultate non gaudere; præcipue si-tientia dispositione Concilij in *dist. cap. 10. sess. 21.* cum Nouitius non possit strictè appellari regularis; eo maxime, quia pendente probationis anno, non habetur quoad ordines suscipiendos pro subdito Prelati regularis, iuxta aliquos, qui dicit sub *tit. de temporib. ordin. & ibi sub cap. 11.* † Nec obstat casus adductus præcedit in *vers. vnde*, quia loquitur in dimissoriis, nec quoad Nouitij gaudent privilegijs Regularium ex his, qui dicit sub *cap. 1. de foro comp. & resoluens Molina de iustis tract. 2. dist. 138. vers. praxer hos*, Azor. *instit. mor. p. 1. dist. 12. c. 2. q. 2.* Barbofa in *tract. de appellacione verborum vtriusque iuris signific. appellat. 231. n. 16.* quia est fauor, qui durat, dum nouitius est; alias

M m 3

si exeat à religione, non item, quod non est simile dictum de nostro casu, eo quod id recipere illos ordines, dum esset nouitius, si forte exiret, adhuc maneret in saeculo ordinatus contra dispositionem dicti cap. 10. *Trid.* docet etiam Barbosa de *Iure Eccl'esiali*, dist. 17. num. 70. in dicto cap. 10. *Trid.* cum alijs *hum.* 3.

- 18 Ad tertiam questionis partem, quae dependet à precedenti, videtur responderi, quod Abbates regulares suis Nouitijs nequeant ordines minores conferre: tamen si de facto contulerint, non maneat ob id suspensio; quia in isto casu non adest imposita poena expellendi in dict. cap. 10. *Trid.* nec alibi: & sic Sayrus de *consecratio* lib. 4. cap. 13. num. 5. Henriquez lib. 13. cap. 38. num. 22 in glossa *luc.* 16. imò & Suarez de *recl.* num. 4. *trall.* 8. lib. 2. cap. 19. num. 12. glossa in dicto cap. Abbata, verb. *conuincitur de priuilegio*, in 6. dixit nec peccare, quod sequi videtur Diana *part.* 5. *trall.* 10. ref. 42. verum notandum, contra Bonacium assentientem peccare supra dictos Abbates ordinantes nouitios, sed non incurrere suspensionem, vt dixit *trall.* de *consecratio* 3. puncto *vitum*. num. 11. videndum *ita.* 3. dist. 3. *quasi.* 1. puncto 11. num. 9. Sed ego ex dictis, quibus parer, vt nequeant eos ordinare, cum praedicti Nouitj respectu suorum Abbatum regularium, habeantur, tanquam alij regulares non subditi, quos non possunt ordinare obstante verò *Trid.* intellectu iuxta nouam declarationem V. hani VII. Pontif. annis praeteritis 1642. quam retuli sub. dict. *quasi.* 2. in dicto vers. *sed cum iam*, & dict. vers. *om. & sic*: in hac parte existimo cum Maiolo de *irregulari*. lib. 4. cap. 2. num. 11. Abbates qui ordinant praedictos nouitios manere irregulares. Quod maxime verum amplector post dictam declarationem, iuxta iam supra adductis uò æque secute, cum dixerim sub *quasi.* *præced.* poenam de qua in dict. cap. 10. *Trid.* imponi Abbati dimissorias dantes, modo ibi exposito, non de ordinantibus, & ipse Maiolus, nec Bonacina relati loquendo, vt loquuntur de tempore anteriori ad dictam declarationem, videtur non admitti de iure.

- Ex his infero ad quartam questionis partem an Abbates concedendo dimissorias nouitijs, incidunt in suspensionem; quam determinare videtur Diana dicta *part.* 5. *trall.* 10. ref. 43. in fine, per rationem, & Doctores, quos supra adduxi sub *vers.* ad *secundam* verb. *vide*. Tamen cum ille casus distinctus sit à casu principali, de quo in dubio agitato in dicto vers. ad *secundam*, ideo existimo praedictos Abbates concedentes dimissorias Nouitijs, incurrere, iuxta Concilij mentem in suspensionem, vt potè incurrunt eas concedentes Monachis non subditis, & apertius attenta dict. declaratione anni 1642. Urban. VIII. relata in dicta g. 2. ¶ Quare bene docuit Bonacina de *consecratio* 3. puncto *vitum*. n. 3. Abbatem concedentem Nouitio dimissorias ad suscipiendos ordines, incurrere suspensionem, si nouitius clericali tonsura initiatus iam sit, quia huiusmodi clericus nondum est Religiosus, & in hac parte praesumitur, & reputatur clericus secularis, & quoad ordines suscipiendos habetur pro non subdito. Video illum non sic absolute admittente, si Abbas concederet dimissorias Nouitio ad primam Tonsuram, dicens probabiliter existimare, vt non ligetur suspensione, quia Concilium tantum loquitur de his, qui dimissorias concedunt clericis secularibus; & quod nouitius carens prima Tonsura, non dicitur clericus; perfectum secularis, sed

tu resoluens etiam in hoc ultimo ex adductis supra, & dict. *quasi.* 1. & 2.

Ad quintam questionis partem, an aliqui Abbates possint hodie suis subditis ordines maiores conferre. ¶ Video Doctores discordantes, quorum aliqui oegant, vt possint ordines maiores conferre, tum per reuocationem *Trid.* in dicto cap. 10. sess. 23. de *reform.* tum ex dictis supra iuxta *Trid.* intellectum *quasi.* 1. & 2. Et huius sententiae Doctores sunt Coninch. Layman. Nugnas. Formasius, & cum eis Candidus tom. 4. *disquis.* 4. art. 3. dub. 10. qui asserunt Abbates Cistercienses sui ordinis Monachis subdiaconatum conferre non posse. ¶ Et notat quoddam priuilegium ecclesiam ab Innoc. VIII. anno 1489. vt Abbates Cister. & quatuor primi Coabbates possint ordines Subdiaconatus, & Diaconatus conferre, ille nimium quibuscumque totius Ordinis, isti suorum Monasteriorum Religiosis, reuocatum esse per *Trid.* in dict. cap. diximus Vialdus, & Chamerota, quos refert Diana *part.* 7. *trall.* 9. *misel.* ref. 42. circa finem. Et quia nouissime Binius de *priuilegijs Regul.* *part.* 2. *trall.* 7. c. 1. cum sequenti ag. de hoc dubio, & post eum Diana *part.* 11. *trall.* 1. ref. 19. a *vers.* nota, quamplura adducens, ubi videbis; ideo tu nunc lege hac, & a n. *sep.* recolligo.

Sed adhuc durare tale priuilegium docent Philibertus Marquins Novatiens. *trall.* 1. de *Sacram. Ordin.* *part.* 2. c. 3. num. 9. qui contra Vialdum, & Chamerotam, dicit eam reuocationem non probati, imò eos improbabiles illud asserere, cum constet ex praxi, quae etiam hodie permanet, & Carumel in regula S. Benedicti cap. 62. num. 1626 ait *Asserunt communiter Theologi neminem praeter Episcopos posse conferre ordines sacros, illos inquam, quos maiores dicimus; contrarium tamen probabilius est, legitimam praxi conformem non Abbati Cisterciens. & quatuor primis Coabbatibus, sic concessum referri, ab Innoc. VIII. referens quod priuilegium est in praxi aliter vt suspensum, quia ad maiores ordines ab his Abbatibus fuerunt permitti; & quod praedictum priuilegium citat Victoria testis oculatus, Nauarrus, *conf.* 13. lib. 17. de *priuilegijs*, Rodrig. de *regul.* tom. 1. *quasi.* 18. art. 3. & 4. & amplexus est praedictam sententiam Ioannes Baptista Tyberius in *instrucl. ordin.* cap. 6. *quasi.* 37.*

Ego inquam, etsi Diana *supra* non deciderit punctum hoc cum illud remittat ad sacram Congregationem, & loquatur in ea nempe resolutione, in qua, vt supra adduxi sub *quasi.* 4. ex facta Congreg. declarationum, & ab Urbano VIII. confirmatum anno 1641. nempe vt omnibus Abbatibus prohibuit fieri ordines conferre minores, nisi suis subditis; imò & nec dimissorias, vt ab alijs Praelatis ordinemur; & nec sub hac declaratione reuocatio praefati priuilegij Innocentij VIII. fiat, cum illud fuerit concessum illi Abbatibus Cistercijs, & quatuor primis Coabbatibus. ¶ Tamè de iure, & ex reuocatione Concilij, & vltimo ex dicta declaratione approbata ab Urbano VIII. existimo admodum illam reuocationem polliceri, quia si de Iure Abbates quicunque illi sunt, ordines maiores suis subditis conferre non poterunt, euenit vt licet Concilij reuocatio, & praedicta Urbani VIII. declaratio approbata, tantum loquantur de ordinibus minoribus, quos tantum hodie conferre possint suis subditis, quod praefatum Innocentij priuilegium, quantumvis loquatur in casu diverso, ferat etiam, cum multum exorbitet à praxi ordinaria

ordinaria Ecclesiæ. † Et sic cum Diana *part. 8. tract. 1. r. 35.* tenet relaxari in *vers. sequenti*, & addit *sa sine dila. res.* quod si quis tentaret uti privilegio *dñi. Innocent. V. 1. 1.* non solum graviter delinqueret, sed nihil fore nec probans noxam sententiam cum Auerla, Layman. Navarro infra relaxis ex doctrina Trid. *dñi. sess. 13. cap. 8.* ubi dicitur quod unusquisque à proprio Episcopo ordinetur, & in *cap. 12. in vers. ne sine diligenti examine ordinetur*, privilegia quascunque excludit.

- 24 Quod si per dictum Innocentij privilegium duraret adhuc, & sequeretur sententiam Caramiel, & aliorum, verique cuncto esset dicendum ut ex quo illis quatuor coarbitrari conceditur ut etiam illud privilegium, nomine Monasteriorum suorum veniant intelligendæ exemptiones omnes; & ob id exeat ad Monasteria Coarbitrari, quibus præsumt auctoritate extraordinaria, eueniret ut ob nimiam extensionem, & privilegij communicationem circa ordinandos subditos Religiosos ordine Subdiaconatus & Diaconatus laceretur omnis dispositio iuris, & Concilij. † Verum in terminis contra Præpositum in *3. p. de Sacram. Ordin. quæst. unica dub. 13. num. 125. Rodriguez tom. 1. q. regular. quæst. 8. art. 4. Valquez in 3. p. D. Thom. de par. 14. c. 9. num. 38.* fundantes se in dicto *cap. Trid.* in quo nihil cautur de privilegio revocando quoad ordines sacros, docent revocatum esse illud privilegium Innocent. V. 1. 1. & alia similia privilegia. Auerla de Sacram. Ordin. quæst. 3. sect. 3. Layman. *lib. 1. tract. 9. cap. 9. n. 4.* Diana *p. 8. tract. 1. sub res. 15.* à vers. *sed an dila.*, & vers. *verum*, & dicunt ex Navarro quod quamvis à Gregor. XIII. post Tridentinum sint confirmata privilegia Cisterci. tamen cum restrictione, dummodo non adveniant Tridentino in dicto *cap. 10.* videbitur adducta *q. 4.*

- 30 Sed non ideo posse Papam concedere facultatem Abbati cuilibet ex præfatis, non solum ad eos ordines; imò, & ad Præbyteratum ut patet ex his, quæ noto, & dico infra *sub quæst. 4.* cum ago de quæstionibus. An possit Pontifex simplex Præbyteris concedere facultatem conferendi ordines sacros. Et novissimè ad dicta adiunges quæ repetit idem Diana *dñi. p. 1. tract. 2. res. 40.* ubi An Abbatem Benedictioni possit conferre Diaconatum, & Subdiaconatum subditis suis? Vbi impugnat Beunum affirmantem *p. 2. tract. 2. cap. 3. p. 1. res. 15.*

- 21 Ad quintam quæstionis partem; etsi videatur contra nostrum institutum; quia tamen est de Abbatibus Benedictionis: Respondet Monachus Benedictionis incurere suspensionem *dñi. Clem. 1. §. si quis aatem*, si non vnam habuit præscripto, dum tamen vnam habuit sibi prohibere per modum habitus Ordinarij, ut docent Suarez de censur. *disp. 3. 1. sect. 6. num. 10.* Bonacina de censur. *disp. 3. 1. panthe ultim. nam. 14.* † Sed Diana *p. 5. tract. 10. res. 44.* notans ad prædictam censuram incurrendam requiri non solum culpam mortalem, sed etiam præsumptionem, quia in *textu dñi. Clem.* dicitur *portare præsumptionem*; quod importat dolum, & temeritatem, excusat verò ab ea non solum illum, qui cum inadvertebat huius prohibitionis Clem. habitum in ipsa prohibendum defert, verum etiam eum, qui scienter eo vitur ad breve tempus.

- 33 Pro complemento totius nostræ quæstionis posset tunc dubitare, an Abbat privilegium habens

conferendi Tonsuram, & minores ordines, possit exquiri ipsa sibi subditis non est; eo quod professionem invalidè emiserit, quem tamen subditum putat. Sed quia hoc dubium poteris dissolvere ex iam supra adductis in *cap. quoad transfigurationem, hoc tit. quæst. 11.* ideo in terminis breviter cum Bonacina de Sacram. in *novis editione disp. 3. quæst. unica punct. 4. ante punct. 5. num. 30.* dico ut, sicut Episcopus alieno subdito conferens primam Tonsuram, sine licentia sui Ordinarj in aliena, vel etiam in propria Diocesi sursus suspensionem *cap. fin. de tempor. ordin. lib. 6.* cum Ledesma, Azorio Fornario, & Rebuffo, & sic de Abbatibus, idem dixit ut Abbatibus, & alij quicumque exempti literas dimissorias aliis quam suis subditis regularibus concedentes suspensioni subiacent, ut aliud cum aliis agnoscat pro quo faciunt dicta de Episcopo *dñi. quæst. 11.*

QVÆSTIO IV.

An simplex Sacerdos ex concessione Pontificis, possit conferre ordines minores? Et an Pontifex possit ante consecrationem concedere simplices Sacerdoti, ut conferat minores, & maiores ordines? Et an possit dispensare, ut simplex Sacerdos conferat ordinem Subdiaconatus, aut Diaconatus? Et quid ut possit alius ordinem Præbyteratum conferre? Et an possit dare facultatem ut Diaconum alium Diaconum, vel saltem Subdiaconum ordines? Et an Pontifex dispensare queat, ut semina inchoietur prima Tonsura? Et an irregulares possint ordinari prima Tonsura sine dispensatione prævia?

S Y M M A R I U M.

- 1 Glossa verbo Abbati *sexu noster* expenditur, num. 4.
- 2 Sacerdos simplex secundum plures acquirit à Pontifice dispensare, ut conferat primam Tonsuram, & minores ordines; in praxi alter, n. 4. & 6.
- 3 Cardinales Præbyteri secundum Adrianum; acquirunt ordines minores conferre; & quare, sed contra, n. 5.
- 4 Ordines minores, essent sine Sacramento, nihilominus ex facultate Papa quous conferri à simplicibus Sacerdotibus.
- 5 Simplex Sacerdos potest ex commissione Summi Pontificis mundum consecrari conferre ordines Diaconatus, & Subdiaconatus, etiam in ratione Sacramenti; & licet videatur aliter, numero 2. confirmatur à numero 9. 10. & 11. ubi n. 13. qualiter contingat.
- 6 Diaconatus ordo ita legitur collatus à simplicibus Sacerdotibus ex commissione Papa de Subdiaconatu aliqua testimonia sequuntur, n. 9. sed ab Abbatibus sic ut n. 12.
- 7 Subdiaconatus ordo legitur collatus à quibusdam Abbatibus ex collata Pontificis.

- 15 *Papa de potestate ordinaria non dispensat, ut simplex Sacerdos conferat Subdiaconatu, & Diaconatu ordines, sed de ab-
solu-
tione.*
- 16 *Sacerdos simplex ex Papa commissione, poterit Præbiteratum ordinem conferre, ut n. 15. 16. & 21.*
- 17 *Cæpiscopi ordinabant Leuites, & Subdiaconos, &c.*
- 18 *Cæpiscopi erant Præbiteri, quibus erant an-
te res præcipue seu potestates, & curam pauperum, & elemosinarum, & aliqua munus-
teria Episcopalia.*
- 19 *Cæpiscopi erant quidam Præbiteri, qui in pa-
gus habitabant, ubi loco Episcoporum curam
animarum exercebant.*
- 20 *Cæpiscoporum nomen, & officium effusum, quia
se ingerebant usurpatione, & ambitione in
officiis Episcopaliibus, ordinis, & consecra-
tionem præstando.*
- 21 *Papa dispensat, ut Præbiter quatuor administra-
re Sacramentum Confirmationis.*
- 22 *Diaconus potius est, ut nequeat etiam de con-
fessione Papa alium in Diaconum reducere,
& idem de Subdiacono, numer. 15. ubi non
non improbabiliter alij, ut numer. 23.
& 24.*
- 26 *Fœmina nequit tonsurari, etiam ex Pontificia
dispensatione, & quare n. 26. contra v. alu-
danum, & Guadalupe affirmatiuam docen-
tem, etiam quoad ordines minores, ut nu-
mero 18.*
- 29 *Irregularis nequit tonsurari secundum verita-
tem sententiam, ut n. 36.*

huius Sacramenti, & minores ordines Sacramenta esse; ac proinde, nec Ecclesiam posse hoc ministerium alteri committere; quia circa Ministerii institutionem à Deo factam, Ecclesia nihil potest immutare; quod aliter dici fore, si illa potestas procederet à iure positivo, & Maior in 4. dist. 7. quæst. unica §. secundo argumentum, existimat minores ordines esse Sacramenta: de quo sub Rub. de temporibus ordinis. & sic addit Adrian. errasse Gregorium committendo ministerium ordinis simplicibus Sacerdotibus.

In præxi verò contraria sententia est tenenda, tum ex doctrina textus nostri, & aliorum, quæ Abbasibus, non Episcopis, data est licentia conferendi primam Tonsuram, & ordines minores; deinde ex Trid. sess. 23. cap. 10. de reformat. & ex iam citata declaratione Sacre Congreg. t. 64. t. 2. ap. probat ab Urbano VIII. anno 1641. cuius litterarum tenor supra sub quæst. 1. Deinde quia sic hodie videmus, sicut antiquis Præbiteros Cardinales, non Episcopos primam Tonsuram, & ordines minores conferre, ut probat iam supra in Rub. de temporibus ordinis. quæst. 2. vers. mandandum, taliter, ut talis facultas non consentit eis derogata per dict. Trid. decretum, nec per reletam declarationem, ut probat cum infinis Diana p. 1. r. 2. rel. 5. contra Anastasium Germonium affirmantem in tract. de indultu Cardinal. §. iam ratione n. 10. & contra Sanchez affirmantes Cardinales in suis titulis posse exerceere ea, quæ sunt iurisdictionis, non ea, quæ sunt ordinis; & sic Barbosa in e. 9. dist. sess. 23. num. 3. & de potestate Episcop. 1. alleg. 5. testatur Romam sic sensisse in vna German. 13. Decemb. 1581. & sic responderet Diana p. 8. r. 1. rel. 33. hoc probari ex dict. e. 10. Trid. quo præcipitur Abbasibus, & aliis quibuscumque exemptis intra fines alicuius Diocesis existentibus, ne ulli nisi sibi subdito regulari, primam Tonsuram, aut ordines minores conferant; & sic talis facultas Cardinalibus exemptis non auferretur. Et sic fieri, ut licet minores ordines sint Sacramenta, sed non negari possent ex commissione Summi Pontificis, Præbitero cõmuni ordines minores ministrare non iure ordinario, sed ex extraordinario, & perinde ex dictis infra in e. 1. de Sacra Potestate, & in e. 1. & 2. de sacram. n. 1. utram. ubi dico simplici Sacerdoti posse à Papa committi Confirmationis Sacramentum exercere, & iam si solus Minister illius sit tantum Episcopus. Et hanc nostram sententiam cõmuniter docent Doctores, inter quos in terminis D. Thomas in 4. dist. 25. q. 1. art. 2. ad 3. Paludanus dist. quæst. 1. art. 2. Scorus dist. 24. quæst. vnic. §. de reuoc. Syluester verbo ordo 3. quæst. 7. Couarruas lib. 2. var. c. 10. num. 9. & 10. Richardus in 4. dist. 25. art. 1. quæst. 2. quorum sententiam supponit Trid. in dist. e. 10. & colligitur ex e. 1. de ordinariis ab Episcopo, qui renunciant Episcopatu; & satis probatur ex his, quæ adduxi supra in dist. vers. mandandum.

Ad secundam questionis partem breuiter respondendo, posse simplicem Sacerdotem ex commissione Summi Pontificis, nondum consecrati, non solum minores ordines, sed etiam maiores ordines Subdiaconatus, & Diaconatus conferre, etiam in ratione Sacramenti, quia hæc auctoritas non cõuenit Pontifici ratione consecrationis Episcopalis, sed ratione summæ iurisdictionis, quam habet in Ecclesiam, eo quod obineat eam supream potestatem, posita legitima electione, etiam ante consecrationem Episcopalem; sic docet in terminis Ioannes Prepositus in 3. p. D. Thom. quæst. vnic. de sa-

CVM ex glossa in verbo *Abbas*, in vers. etiam Præbiterio hoc licet, hic in textu nostro notet Barbosa num. 9. quod licet simplici Sacerdoti primam Tonsuram conferre; & ex alia simili glossa in cap. quatuor dist. 69. verb. *Leitorum* cum Archidiacono in cap. psalmista num. 1. in fine, dist. 23. Innocentio in textu nostra num. 1. & Hostiensis num. 1. ideo etiam per vltum Ecclesie contrarium obiter iurisdic- hanc glossam, & prædictorum opinionem admittendam non esse, docet Socus in 4. sentent. dist. 25. quæst. 1. art. 1. ad 2. argum. quem refert idem Barbosa in pastoralis p. 2. alleg. 3. num. 16. ideo rectè de præscriptis questionibus hic nunc dubitamus circa Præbiterum, cui ex dispensatione Pontificia committitur facere ordines minores, siue maiores.

Ad primam difficultatis partem, multi negant, ut possit Pontifex dispensare, quod simplex Sacerdos Præbiter possit conferre primam Tonsuram, & minores ordines ex eo, quod potestas conferendi minores ordines consistit in characteris Episcopalis, sed simplex Sacerdos non habet characterem Episcopalem, ergo & ex eo, quia commissio, seu licentia Pontificis, non tribuit simplici Sacerdoti maiorem potestatem, quam antea habebat, sed simplex Sacerdos sine tali commissione, neque prædictos ordines conferre, ergo nec cum ea. † Itaque censet Adrianus in 4. quæst. de Sacram. Confirmat. art. 3. §. secundo principaliter nouum esse quod dicitur à Præbiteris Cardinalibus nullomodo ordines minores, nec maiores verè conferri posse; eo quod existimat ex Diuina institutione solum Episcopum esse Ministum

De Ætate & qual. Ordin. Quæst. IV. 417

eram. Ordinis dub. 13. num. 122. Diana p. 8. trall. 2. ref. 37. & comprobatur ex adductis supra, & ex his, quæ dico in dubio sequentibus.

Ad tertiam, & quartam difficultatis partem, quæ eisdem ferè fundamentis dissolvuntur, videtur ut nequeat simplex Sacerdos ex licentia, & communiione Papæ conferre ordines Subdiaconatus, & Diaconatus, & primo de ordine Subdiaconatus probant D. Thomas in 4. dist. 21. Richard. ibi art. 1. quæst. 7. eo quod sit communis sententia testatur Nauaricus apud Laymann. lib. 5. trall. 9. c. 9. num. 4. quam tenet Sayrus de cens. lib. 6. cap. 8. num. 8. Candidus tom. 4. dist. 4. art. 3. dubio 17. Azorius tom. 2. inst. moral. cap. 48. lib. 3. quæst. 16. Mollesius in summa tom. 1. trall. 2. cap. 1. num. 3. & alij multi eo quod ordo iste, est Sacramentum imperpetuum charactere, cuius proprius Minister, est Episcopus.

¶ De ordine Diaconatus idem etiam docent relati, & in terminis Turrianus in annotation. ad Cancell. Navarum num. 4. imo, & Granadus in 3. p. D. Thom. contrav. 9. trall. 2. dist. 2. num. 3. ubi dicit quod si quis peccat viterius, an Pontifex concedere possit simplici Sacerdoti potestatem ordinandi Diaconos, respondetur, si consuevit id factum fuisse à Summo Pontifice, consequenter diceret id potuisse, sed non inuenit testimonium sufficiens, quia privilegia, quorum auctores, quos ipse citat meminerunt, agunt de Subdiaconatu, & quia licet in Subdiaconatu liceret, non inquam in Diaconatu, cuius est maior excellentia; eo quod sit ordo facior Diaconatu, ac proinde peccat iure potiori Episcopum, ut Miniſtrum. ¶ Et sic resoluatur cum multis Barbosa legendus in cap. quæstio 4. de consuetudine num. 4. & 5. dicit, ut licet riuores ordines possint conferri ex delegatione Pontificis à simplici sacerdote, sed maiores vigore istius delegationis non item, sed ab Episcopis solum: sic cum D. Thoma. Couarrua. Fr. Eman. Azoi. & ipse in pastor. p. 2. ad l. 5. num. 4. quidquid Abbas dixerit ibi num. 4. tamen ipse Barbosa in d. cap. quæstio num. 5. circa finem, dicit, ut non sit improbabile quoad Subdiaconum, & Diaconum, posse summum Pontificem delegare simplici sacerdoti potestatem conferendi eos ordines, adducens Valquez, Victoriam, & alios, & Bullam Innocentii. VIII. iam relatum.

¶ Ego tamen dico, ut possit Papa talem commissionem indulgere simplici Sacerdoti in vtroque ordine, vtore de facto perſtitit Innoc. VIII. quibusdam illis Abbatibus, quos reuolui supra 9. 3. à veritas quæstio, docent Granadus in 3. p. art. 2. dist. 2. num. 3. & 4. quem ad litteram refert Diana dist. 2. art. 1. ref. 34. cum Victoria in summa quæst. 216. Ledesma in trall. 2. de duobus circa finem, Henriquez in summa. 2. p. 23. §. 2. in commento. lib. C. Rodriguez tom. 2. summa cap. 14. imo & Nauaricus relatus à Granado, dicit ante Tridentinum concessum fuisse à multis Pontificibus cuidam Abbati privilegium ordinandi Subdiaconos, & Ioannes Perapofius in 3. p. dist. quæstio 4. vltra de S. Thom. ordin. dubio 14. num. 120. dicit Patrem Victoriam asserere se vidisse Bullam Pontificis concedentis quibusdam Abbatibus ordinis Cisterciensis, ut possent conferre Subdiaconatum (quæ quidem Bulla est iam relata quæst. 3. Innocent. VIII.) & videntur refert accepisse ore à Reuerendo Domino Dalfignas Abbas de Nicella in Bisabantia Gallicana se vidisse Reuerendissimum eorum Generalem vno die conferentem Sacrum Subdiaconatus ordinem quinque Religiosis Mo-

nasterij Cambronensis in Hannonia ordinis Cisterciensis.

De Diaconatus ordine docent in specie Valquez in 3. part. Dm Thom. tom. 3. dist. 2. 44. cap. 9. n. 38. Opatovius de Sacram. trall. de ordine dist. 5. num. 14. Ochoguis de Sacram. Ordinis quæst. vltra dubio 13. num. 121. Doctus Caramuel in commento ad regulam Sancti Benedicti c. 92. num. 162. Auerla de Sacram. ordin. quæst. 3. sect. 3. qui dicit, ut admissa commissione de Subdiaconatu, sit similis, & par ratio de Diaconatu, supponendo vtrumque esse verè Sacramentum, & institutum à Christo, quia adhuc vterque ordo manet infra Sacerdotium, & de vtroque esse poterat sufficiens convenientia, ut à Sacerdote idem commissione conferri valeat: prosequitur idem Diana dist. 2. art. 8. ref. 35. cum relato Caramuel, qui adducit prædictam Bullam Innocentij VIII. de anno 1489. ut Abbas Cister. & quatuor primi Coabbates conferant ordines Subdiaconatus, & Diaconatus; illa nimirum, quibuscumque Religiosis sui ordinis, isti suorum Monasteriorum Religiosis, referentes etiam prædictum privilegium esse in praxi, hodieque superesse, qui ad maiores ordines ab his Abbatibus fuerunt promoti, eandem Bullam refert Rodriguez tom. 2. quæst. regul. Valquez supra, & idem Diana dist. 8. p. trall. 1. sub ref. 34. dicens quod sibi reuoluit, & affirmat quidam Religiosis Monasterij de Vaucuet eiusdem ordinis Generales prædictam habere potestatem, & confirmatur, cum Cheluti Dominij Vicarius dispensando non sibi existimandus errasse eo quod sit res gratis, nec sit scilicet locus, quo probari queat, prædictam potestatem denegari Pontifici, sicut patet ex nostro textu, & ex dist. cap. 10. Trid. circa ordines minores, ut iam locuti probauimus, & dicit Granadus in 3. p. dist. 2. trall. 2. dist. 2. numero 3. & 4.

Vnde non obstat authoritas D. Thomæ in 4. dist. dist. 2. 5. & aliorum supra Doctorem, qui dum negant posse Pontificem committere simplici sacerdoti, ut conferre possit ordinem Subdiaconatus, maiori ratione id negent de Diaconatu, siquidem præcipua ratio à Diuo Thoma relata, et nempe est, ut refert Diana dist. ref. 31. sub vers. sed affirmatiua, in fine, quia nemine maiores ordines habent immediatam relationem ad corpus Christi, quam sic generaliter non admittunt Doctores nostræ sententia; quia ratio non probat id de Diaconatu, & Subdiaconatu, sed tantum de Sacerdotio: deinde quia, ut dicunt idem Granadus, & Diana dist. ref. 34. in fine, Dinum Thomam, & alios tantum loquutos fuisse de potestate ordinaria, & generalis magis, quæ ex decretis iuris Canonici constat, secundum quam Pontifex nequit talem concedere potestatem, ut simplex sacerdos concedat ordines maiores; bene autem de potestate absoluta. Et applicabis quæ notauimus supra de Subdiaconatu in c. 9. hoc tit. Et ad has difficultates adiungit quæ dist. etiam ex notis Doctores in dist. Rub. de tempor. ord. in quæst. 2. vers. notandum.

Ad quintam questionis partem, an possit simplex sacerdos ex commissione Papæ ordinem Presbyteratus conferre? Videtur negativè respondendum, tum ex iam citata authoritate Diui Thomæ, vt iam præced. explicui; quæ eum non eludat Subdiaconatum, & Diaconatum, claudicet enim sacerdotium, propter immediatam relationem ad corpus Christi, tum quia cum habuit sacramental

cramenti Ordinatus Minister sit Episcopus, sequitur ut non debeat sane hoc ministrare, cum in ordinatione Presbyteratus extendi ad alium per commissionem absque solido annuntiationis fundamentum; & sic Aueria de *Sacram. Ordinis quest. 3. sect. 3. ait*, ut debeat esse ex illa dubitatione quod non possit sacerdoti non Episcopo committi ordinatio aliterius sacerdotis, seu collatio ordinis Sacerdotalis: unde Granadus in 3. p. D. Thoma *contra 9. tract. 2. disp. 2. num. 4.* obferunt nullum Doctorem, quem ipse legat dubitare de hac re: docent etiam hanc sententiam ex presb. Candidus tom. 4. disp. 4. art. 3. in rub. 17. & alij communiter. Et confirmari videtur, cum ex hac, quæ dicitur supra in dicta Rub. de temporibus ordinis, dist. 9. 2. verumtandem, quam ex exemplis, & Bullis adductis in hac quest. sub ver. ad 3. etiam, & quartam, ubi tantum de prima Tonsura, minoribus ordinibus, ac de Subdiaconatu, & Diaconatu fit mentio non sic de Presbyteratu & sic Barboza in *expansione de consuetudine sub num. 5.* probat cum alijs 11. Doctores, dicentes hanc sententiam quoad sacerdotium esse receptissimam.

15 Adhuc verò existimo absque expresse iuris Divini determinatione, non esse negandum Pontifici maximo, committendi simpliciter Sacerdoti facultatem conferendi ordinem Presbyteratus, sicut dictum est de alijs Sacris Ordinibus; deinde probat ex decreto Eugenij IV. dum ait: *ord. cum huius Sacramenti (Ordinis nempe) est Episcopus*, quo indicat, non Episcopum posse ex consuetudine esse ministrum Sacramenti Ordinis; ac promde omnium Ordinationum; quia omnes sunt Sacramenta, & non sit maior ratio vnius, quam aliterius.

16 Deinde ex Concilio Antiocheno *Canone 10.* quo cumq; cedatur Corepiscopis, ut ordinent Lectores, & Subdiaconos; atque Exorcistas; & ibi addat verba sequentia: *Nec Presbyterum, nec Diaconum auctore ordinare*; præter conscientiam Episcopi, ut habet quædam translatio, evenit ut à contrario sensu sciente Episcopo, bene possint istos ordines conferre.

17 Ergo cum probabile sit illos Corepiscopos non fuisse Episcopos, ut patet ex Ioanne 3. *epist. vicia in medio in 2. tom. Concl.* quatenus ait Corepiscopos veros non esse Episcopos, nec fuisse, quod ab vno tantum ordinati essent, & Damascenus *encl. 4.* dum dicit eos non esse Episcopos, quia minus, quam à tribus sunt ordinati; & in *Canone 20.* Concilij Antioch. quod cum oppositum docere videatur, dum ait de Corepiscopis, quavis nuncium impositionem percepissent Episcoporum; & ut Episcopi sint consecrati; tamen respoudet Valsq. in 3. parti. *disp. 153. cap. ultimo*, ubi de hoc disputat per illa verba: *et ubi Episcopi sint consecrati*, potius denotari non fuisse veros Episcopos; quia particula *et* dimittit, de quorum officio, & dignitate; & quod illi essent minores Episcopis, sed Presbyteris aliquomodo

18 superiores, scribit cum multis. † Videndus Barboza de iure *Eccles. p. 1. cap. 16. num. 1.* ubi num. 6. post multa concludit, Corepiscopos ex Ecclesie institutione, nihil aliud fuisse, quam Presbyteros, quibus crederentur res præcipue temporales, & curam Pauperum, & elemosynarum, & aliqua ministeria Episcopalia, † qui num. 2. ait quod illi solum erant quidam Presbyteri, qui in pagis, aut oppidis loco Episcoporum curam animarum exercebant, veluti Parochi, Vicarii foranei officio fun-

gentes, † quorum ambitio crescente cum gentent se pro Episcopis, & suo officio non contenti auderent maiores ordines conferre, & omnia Episcopalia exercere aliquando consecrationem, quæ Episcoporum est propria extorquerent; ideo merito, ut docent Antonius Riccius *Eccles. lucubr. lib. 2. c. 1.* Contarzius Brunus de *carcerum lib. 1. cap. 4.* Caranza in *summ. Concl. in Damasc. epist. 4. pag. 77.* Boll. in *canon. Canon. class. 3. cap. 2. §. 4.* Henriquez in *summ. lib. 10. c. 13. §. 2.* quos refert Barboza *supra dist. 6. & in pastor. p. 1. tit. 1. cap. 6. n. 2.* eorum ordo ab Ecclesia damnatus est in *cap. Corepiscopi dist. 68.* videndus est Ayala de *Ecclesiast. tradition. p. 1. consil. 4.* ubi ex professio sententiam tractat; aliqua dico *infra quest. 2. ver. num. p. 1.*

Itaque nostram sententiam docent in terminis Doctores antiqui Innocent. in *cap. 4. de consecrat. num. 4.* Panormit. *num. 4.* Angel. verbo *2. num. 2.* & Aureolus apud Capicolum in 4. *dist. 25. quest. 1. art. 1.* Valquez *dist. 10. §. 3. p. 3. disp. 243. cap. 4. num. 40.* Ochogavia de *Sacram. Ordin. tract. 1. quest. 7. num. 11.* Hurtados *tract. de Sacram. Ordin. difficult. 18.* & alij per glossam in *6. peruenit dist. 95.* & Diana incipit Granadum *part. 8. tract. 1. res. 36.* eo quod dixerit se nullum legisse Doctorem, qui dubitaret de sua sententia: & notat ibi, in fine, quod licet commissio huius ministerij Sacerdoti, non Episcopi fiat ab homine, scilicet statuto Ecclesie, aut Summi Pontificis voluntate, sed potestatem committendi hoc ministerium iure Divino Pontifici summo, & Ecclesie conveniens, sicut de potestate committende Confirmationem Presbytero, dico *infra sub tit. de Sacra Vellutae §. 1.*

Ad sextam questionis partem, quam Diana remittit iudicio summi Pontificis *dist. p. 8. tract. 1. res. 38.* negatius respondendo Sylvestri verb. *ordo 3. quest. 7.* Victoria in *summ. num. 233* & D. Thom. in 3. p. *quest. 38. art. 1. ad 3.* quomodo potest esse, quia qui Presbyter non est, neque ordines conferre, ut iam in hoc textu dixi de Abbatis, qui ut queant etiam ordines minores conferre, debent inter alia esse Presbyteri; ergo & ratione potiori debet procedere in casu nostro, quo dubitamus, an possit Pontifex dare facultatem, ut Diaconus alium Diaconum, vel saltem Subdiaconum ordinet.

Sed contrarium tenit glossa in *cap. quanta de consuetudine*, quam refert ipse Diana, & cum perlegerim, video nullomodo loqui in hoc casu; tamen potest iuvare eo fundamentum; quia et si alium ordinat, & illum ad Ecclesiasticum ordinem eleuat, eundem debet in dignitate insperare; ideo cum Distinctio superet Subdiaconum in ea, & Subdiaconos alios in minoribus constitutos, sequitur, ut Diaconus queat aliquem ex commissione Pontificia ordinare Subdiaconum. † Et quod possit alium in Diaconum ordinare æqualem in eodem ordine, quo ordinans est insignis, probatur; quia ex ea parte, qua Diaconus Ordinaturus, factus est à Papa ad id delegatus est alio in Diaconum ab eo ordinando superior, licet in ordine conveniant ambo, cum non ex vi sui ordinis, sed potestate sibi commissa ordinat. Et confirmatur, quia, et si ad consecrationem Episcopi requirantur alij tres consecrantes, ex commissione Pontificis poterit vnus id facere, sed tam consecrans, quam consecratus sunt eiusdem ordinis, & dignitatis; ergo. † Mihi verò prima opinio est planctibilior; †

De Ætate & qualitat. Ordin. Quæst. V. 419

cura quia requiritur, vt ordinaturus sit Presbyter: tum quia id etiam requiritur in Episcopo alium consecretante, iuxta quæ dixi supra sub e.p. *Archiepiscopus de temporib. d. quæst. 1. in vers. ad secundam.*

26 Ad septimam questionis partem, an Pontifex dispensat & queat, vt femina ordinetur prima Tonsura, supposito quod dixi supra sub Rubrica, nempe quod femina non est capax huius Sacramenti, posses nunc respondere. Sed quia casus huius dubij magis spectat ad textum in cap. *dilecta, de maiorib. & obed.* idco ad ibi dicta te remittimus, & sic nunc breuiter referat Doctores negantes Marchanus de Sacram. Ordini. tract. 1. p. 4. c. 1. num. 17. Candelus in eodem tract. dispensat. 4. art. 1. d. h. 4. Tannerus tom. 4. disp. 7. quæst. 3. dubio 1. n. 7. Leo de censura recedens. 1. num. 18. Layman. lib. 4. tract. 6. ap. 6. num. 1. Ochogavia de Sacram. tract. 1. de ordine quæst. 8 num. 4. Valquez in 3. part.

27 Dixi Thomam tom. 3. disp. 1. 45. c. p. 1. quorum rationes etiam refert Diana dista p. 3. tract. 1. ref. 59. ad vers. sed difficultas, ex eo quia, cum prima Tonsura, tendat ad Sacerdotium, & illo sit incapax mulier; sequitur vt quauis prima Tonsura, & alij minores ordines sint sacramentalia, & non Sacramentum (de quo dixi sub Rubrica de tempor. ordin.) quod nequeat etiam dispensatione Pontificia tonsurari, tum quia prima Tonsura nihil aliud est, quam consecratio, & deputatio personæ ad eum statum, ex quo ad Ecclesiasticos Ordines, & gradus ascendi possit, quocumq. incapax est mulier; & hoc etiam si doceremus, quod prima Tonsura tantum est preparatio quædam ad ordines, & ad ministerium aliquod, seu functionem publicam; & faciant dicta supra sub Rubrica, in vers. ad secundam, ibi est omniun; quod verum, & secutum est.

28 Non recteiam conuincit docere Paludanum in 4. disp. 1. quæ 3. Hurtatus de Sacram. Ordini. diffens. 20. ille ex eo, quod prima Tonsura non est Sacramentum, sed sacramentalis, & sacramentalia sunt ab Ecclesia instituta, ergo. Iste dum obseruat cum Paludano posse ex dispensatione Summi Pontificis feminas valide primam Tonsuram hauriri, etiam si ea tribuatur masculis, tamen prauum ad ordinationem, quia hæc ordinatio est ex sola institutione Ecclesiæ, & non repugnat feminam esse capacem illius, quod in masculis est preparatio praua; quauis non sit capax eius; sed quod est preparatio in masculis, qui addit vt eandem tantum posse ex dispensatione Pontificis feminam ordinari quatuor ordinibus minoribus, si non essent ex Christi institutione, sed tantum ex institutione Ecclesiæ, & Ludouicus Costensis in cursu Tractatum. 2. tract. 17. disp. 3. sect. 1. num. 30. ait subiectum capax ordinum est vir, non femina, sed ex dispensatione Romani Pontificis possunt femine primam Tonsuram hauriri; quia hæc ordinatio est ex sola institutione Ecclesiæ, idem docens de quatuor minoribus ordinibus in sententia eorum, qui dicunt non esse verè Sacramenta ex institutione Christi, sed tantum Ecclesiæ; & ob id aliqui apud Sanctum Thom. 3. part. in addis. quæst. 40. art. 1. dixerunt sexum virilem esse quidem de necessitate præcepti, sed non de necessitate Sacramenti; quod nec ipse sequitur, nec ego; et si Diana supra vocet hanc sententiam probabilis, quod tantum in prima Tonsura posses admittere per ea, quæ dixi supra in Rubrica de temporibus ordinum vers. ex his, dum egi de di-

bis, An minor ordines sint Sacramenta. Hic potest adicere aliud dubium, an femina possit excommunicare, de qua idem Diana dista ref. 59. ad vers. sed hic, & ego sub cap. noui de iudiciis, vt in Rubrica sit. notari sub vers. est omnium, quæst. 1. vers. ad secundam.

Ad vltimam questionis partem, an irregularis possit initiari primam Tonsuram sine propriâ dispensatione; et si non multum spectet ad textum nostrum, adhuc dependet à dubio iam deducto, nunc prima Tonsura sit ordo, & iuxta eorum sententiam, qui dicunt ordinem non esse, sed officium, aut dispensationem prauam ad ceteros ordines, vt sententia D. Thomæ 3. p. quæst. 40. art. 2. Valquez tom. 3. disp. 136. cap. 1. num. 9. & disp. 137. cap. 1. Belarminus lib. 1. de Cleric. cap. 1. Martinus Fomarin tract. de ordine cap. 7. num. 1. Filiucius tom. 1. tract. 9. cap. 1. num. 1. Hurtado de ordine dist. 2. sed Canonici dicunt irregularem non esse capacem ordinum; ergo cum prima Tonsura non sit ordo, sequitur, vt irregularis non sit pius in receptione primæ Tonsuræ; non enim tonsuratus habet peculiare officium, ad Eucharistiæ celebrationem ductum, sicut ceteri ordines. † Nihilominus vt verus dicendum est, vt irregularis tonsuratus nequeat ex dispensatione iuris, quæ redditur hominibus ad recipiendam primam Tonsuram; sic docent interminis Suarez tom. 5. disp. 40. sect. 1. n. 2. Præpositus in p. d. Thomæ quæst. 5. de irregul. dub. 3. n. 11. Auila de cens. 7. disp. 1. dubio 6. c. 1. Diana p. 4. tract. 1. ref. 88. Alia dico de irregulari sub tit. de filiis Presbyteri, & ibi cap. 14.

QVÆSTIO V.

Episcopus, an possit non Episcopo facultatem committere ordines conferendi, seu Corepiscopo? Et an Abbates qui Ordinarij sunt, & habent Iurisdictionem, quasi Episcopalem, possint omnia, quæ sunt Iurisdictionis, sicut Episcopi in suo territorio?

S Y M M A R I V M.

- 1 Episcopus non potest non Episcopo concedere potestatem ordines conferendi.
- 2 Episcopus, etsi habeat maiorem potestatem circa corpus mysticum Christi non sic circa verum, quam habent alij Sacerdotes.
- 3 Corepiscopi, sicut nec ordinare, sic nec confirmare, consecrare Ecclesias, altaria; dñi Virgines, nec promittere publicè in Missa reconciliare possunt.
- 4 Abbates videntur appellari Prælatum etiam si sint Coadiutores, dum perperui sint.
- 5 Abbates in multis æquiparantur Episcopis.
- 6 Abbas in Ecclesijs sibi subiectis, dicitur Ordinarius, sicut Episcopus.
- 7 Alienatio rerum Abbatum requirit Abbatum consensum, sicut requirit in rebus Episcopi alienandis.
- 8 Abbas est Sponsus Ecclesiæ suæ, quæ, eo mortuo, dicitur vidua, sicut quæ sua Episcopi.

- 9 *Abbas post Episcopos, obvenit in Ecclesia primam Dignitatem, & in Concilio.*
- 10 *Abbas suis pro alius honorandi, cum habeant Dignitatem, & cum Prælatu multa communia, si habeant curam, & concitium, num. 11.*
- 11 *Abbas, inspecta eius origine, est potius nomen solitudinis, quam honoris.*
- 12 *Abbas, qui habent iurisdictionem possunt regulariter ea, que in sua Diocesi Episcopi.*
- 13 *Abbas qui habent iurisdictionem, quasi Episcopalem, tenent etiam sui primate visitandi, & Synodum congregandi, & dimissas concedendi Clericis sibi subditis.*
- 14 *Abbas iurisdictionem habentes in Hispania, qui intelliguntur.*
- 15 *Abbas iurisdictionem quasi Episcopalem habens indicant extra Diocesim Episcopi.*
- 16 *Episcopus nequis visitare territorium habeat, qui illud habet inarchiepiscopum in sui territorii, etiam sicut legatus Papa.*
- 17 *Abbas habens iurisdictionem, quasi Episcopalem, competunt, præterea, que sunt ordinis omnia alia, sicut Episcopo, & dispensare.*
- 18 *Abbas potest dare Episcopo licentiam exercendi Pontificalia in sui territorio.*
- 19 *Abbas Abbatia exempta, nisi sit Episcopus, nequis ordines conferre, nisi Abbatibus nullius Diocesi.*
- 20 *Abbas in Ecclesia sibi subiectus potest impetrari solemnem benedictionem, sicut Episcopus.*
- 21 *Abbas potest Synodum, & consiliarios facere, præter faciem Episcopum, si primum habeat.*
- 22 *Abbas potest vocari ad Concilium generale, seu Provinciale, sicut Episcopus curari, & in eo vocem habere decisivam.*
- 23 *Abbas potest conferre beneficia curata, & concursus facere de vacante, & etiam alij inferius, si habeant ius congregandi Synodum, & n. 25.*
- 24 *Abbas quoniam interponere auctoritatem in permutacionibus, & resignacionibus beneficiorum simplicium, omne Ecclesiarum, & commendare, n. 27.*
- 25 *Episcopus nequis visitare Paredidit, nec personas curam habentes, nec Sacramenta exercentes Abbatum, & regularium superiorum iurisdictionem habentium.*
- 26 *Abbas potest dare indulgentias salutaris dari, commendatarias litteras subditis, & exercere per alium qua sunt ordinis Episcopalis.*
- 27 *Abbas qui habet Raculum, & usum Mitra dum solemniter celebrat debet habere suos Ministros Clericos assistentes, sed non duos Diaconos, assistentes sicut Episcopus habet.*
- 28 *Abbas potest viti Bireta nigra sub Mitra, sed non alterius coloris, nec Baldachin.*
- 29 *Abbas potest dare licentiam Prædicatoribus, ad prædicandum in suo territorio & eos examinare.*
- 30 *Abbas debet incedere in Ecclesia in habitu decem, & non camerali.*
- 31 *Abbas non debet associari in sua domo, nec excipi cum vadit ad celebrandi pontificali.*
- 32 *Abbas in Ecclesia Episcopo subiectus, debet in ea Ecclesia sedere in loco inferiori ipsi, & si non ornati, vel a sinistru Episcopi.*
- 33 *Abbatibus permittitur cognoscere de causis matrimonialibus, & criminalibus, & assistere matrimonium contrahendi.*
- 34 *Abbas potest denunciaciones matrimoniales remittere etiam, si sit Commendatarius, ut n. 18. alij contra, n. 39.*
- 35 *Abbas Commendatarius dicitur Ordinarius, sicut titularis.*
- 36 *Abbas Commendatarius habens iurisdictionem separatam in suo territorio, potest dispensare super illegitimitate ad quatuor ordines minores.*
- 37 *Abbas titularis intra terminos sui territorij possunt approbare Confessiones ad audiendas confessiones secularium.*
- 38 *Abbas non habens potestatem dispensandi, & absolvendi concessam Episcopo per c. 6. Trid. sess. 24. subli. est, ut numero 43. & 44.*
- 39 *Abbas regularis exempti, non dispensandi, & absolvendi habeant potestatem per Trid. cap. 6. sess. 24.*
- 40 *Capitulum, sede vacante, non habet dispensandi, & absolvendi facultatem ultra terminos Trid. sess. 24. cap. 6.*
- 41 *Abbas tenetur residere in collegiata, in qua titularis est, & si alium habeant sedem in Cathedrali, alius fructus non lucratur.*
- 42 *Abbas absente Episcopo, in collegiata ab ordinari exempta, ac Sedi Apostolica subiecta Divinus solemniter interesse potest, & Canonicos assignare ad sibi assistendum, iurisdictionem in eos exerceudo, sicut Episcopus in suis.*
- 43 *Abbas nequis in sua collegiata Ecclesia suppressere Præbendam, etiam tenens, eas reducendo ad pauciores numerum.*
- 44 *Abbatibus plures distincti, qui sunt in eodem loco habentes distinctum Clerum, debent in processibus incedere quisque cum suo Clero & loco.*
- 45 *Abbatum plura intra qui referant?*
- 46 *Abbatibus possunt esse executores ultimarum voluntatum.*
- 47 *Abbatibus alij etiam præter communes sunt, qui dicuntur Heretici Colores sive diti, quia stante persecutione Tyrannorum sese in speculatu addeant.*
- 48 *Archimandrita Abbatibus heretici diti sunt, quasi Principes eorum, qui Casernas habebant, vel Principi greges, qui solent sub se alios habere Abbaes, ut numero 55.*
- 49 *Abbas simplex nunquam Episcopus nominatur.*

AD primam difficultatis partem ex dictis à quæst. 1. iam breviter respondendum est, ut cum Ministri proprii Sacramenti Ordinis sit Episcopus, nec alius inferior, nisi ex privilegio iuris, ut Abbatibus, de quibus dixi, vel ex dispensatione Pontificis, ut sup. sub quæst. 4. sequitur nunc dicendum cum Reginaldo tom. 2. lib. 30. ff. 1. 6. f. num. 15. & Diana p. 3. r. 1. ref. 33. in fine, Episcopum non posse committere non Episcopo potestatem conferendi ordines, etiam minores; etsi committat nihil fieri, quia licet habeat plenissimam

nam potestatem circa corpus Christi mysticum, circa corpus tamen Christi verum non habet maiorem potestatem, quam alius Sacerdos; quia ergo potestas conferendi ordines supponit potestatem supra Corpus Christi verum, iuxta illud, quod dicitur in cap. ex litteris de excessibus Prelatorum. vi. Pontificale officium sine altaris ministerio, non valeat adimpleri, non potest alteri committi, quod Sacerdoti, qui solus habet potestatem supra Corpus Christi verum; ergo.

3. Num possint Episcopi committere ordinationes Corepiscopis? respondebis negativè ex adductis supra dicta questione 4. à verbo deinde, sub verlic. ad quamvis; qui etsi ordines minores possent conferre, & secundum aliquos Subdiaconatum; sed hoc tantum ex concessione Pontificia, & Conciliaris; probat Barbosa de iure Ecclesiast. cap. 16. cum multis dicentibus sub numero 2. quod isti cum essent tanquam Presbyteri, non poterant confirmare, consecrare Ecclesias, altaria, aut Virgines, nec præbentes publicè in Missa reconciliare, ordine vel maiore conferre, ut expressè eisdem prohibet textus in cap. quamvis, & in cap. Ecclesius 68. dist. 11. et si cetera possent, ut quilibet Episcopus, videbis Cardinal. Bellarmin. in controvers. Carol. tom. 1. controuers. 5. lib. 1. de Clerico cap. 17. videndus Henriquez in summa lib. 10. cap. 21. §. 2. in illa littera P. Petr. Gregor. synagm. iur. part. 2. lib. 15. cap. 12. numero 47. Valquez tom. 3. in 3. part. disputacione 238. numero 68. Filius, tom. 2. tract. 9. de Sacram. Ordin. cap. 5. numero 42. D. Rodericus de Acuña in dicto cap. quantum numero 2. Moneta de consecrat. cap. 5. numero 42. Ricciolus Ecclesiast. lucubrat. lib. 2. cap. 5. etiam ordinandi potestatem, quam habebant, erat ex commisso Pontificia, vi docent Theologi, & orobat cum multis Valquez dicto tom. 3. disputacione 245. cap. 4. & ex Concilio Apochienso canon. 10. de quo in loco citato questione 4.

4. Ad secundam questionis partem, ut respondeam, præmitto dicendum, quod Abbates veniunt Prelatorum appellatione iuxta verba textus in cap. decretimus de iudicio, ibi: Sed Episcopi, Abbates, Archiepiscopi, & alij Ecclesiarum Prelati cap. presentis de officio ordin. lib. 6. cap. vi. Apostolica de privileg. lib. 6. vbi Doctores Suarez de religione tom. 4. tractat. 8. lib. 2. cap. 2. numero 2. Tamburin. de iure Abbas. & Prelator. tom. 1. disputacione 1. questione 3. etiam si sint Commendatarii, dummodo sint perpetui, Tamburin. dicta quest. 3. numero 4. cum aliis Barbosa de iure Ecclesiast. part. 1. tractat. 17. numero 4. vbi à numero 5. ait cum aliis multis, quod Abbatis in multis æquiparatur Episcopo, in tantum, ut nec comprehendatur Dignitas Abbatialis; propter oec Episcopalis sub nomine Dignitatis iudicialis. Et etenim Abbas in Ecclesia subiectionis dicitur ordinarius sicut Episcopus & ideo potest esse iudex in causis suarum subiectarum.

7. Et sicut in alienatione bonorum Ecclesie requiritur consensus Episcopi, item & Abbatis in alienatione bonorum Ecclesie subiectæ suæ Abbatie; Angelus Aterinus conf. 99. in prius. Tuschius littera A, conclusionem 11. numero 3. Barbosa cum aliis supra numero 9. & 10. vbi numero 8. dicit quod Abbas est sponsus Ecclesie suæ, & eo mortuo, Ecclesia viduata dicatur; propter in Episcopali, & omnibus habentibus Di-

Formosin. de Offici. & Sacram. Eccles. Tom. 1.

gnitatem cum administratione; Tuschius supra littera A, conclusionem 5. numero 6. † Obtenit ergo Abbates post Episcopos Dignitatem primam in Ecclesia; sic ut in factis generalibus Conciliis immediatè post Episcopos ipsi; deinde aliis etiam Prelatis locus debeatur; Panor. in dicto cap. decretimus de iudicio. numero 2. Campegius de Concilio cap. 15. numero 17. Castaldus in praxi eccl. lib. 1. sect. 9. cap. 1. num. 3. videndus Narbona de ætate ad omnes humanos actus anno 25. quest. 57. numero 3. † Sunt etiam pro aliis honorandi, qui habent Dignitatem, & cum Prelatis multa communia, cap. hac constitutione de officio deleg. lib. 6. glossa in cap. 4. Subdiacono 93. distinctionibus, cap. vi. Apostolica de privileg. lib. 6. cum multis Barbosa dict. cap. 17. numero 3. † vbi intelligit hæc, quando Abbas curam habet, & Consensum, vi præteritum in Choro, aut administrationem perpetuam cum iurisdictione; sic Tamburin. ex Rbra tom. 3. de iure Abbas. decisione 9. numero 7. & decisione 9. numero 3. † Nam Abbatia inspecta, eius origine est potius solitudinis nomen, quam honoris, glossa verb. Abbatem in cap. accedens §. 1. distinctione, Rota dicta decis. 9. numero 8. glossa verbo non ascendit in cap. nam hoc titulu, vbi Innocent. in fine, Abbas numero 3. vers. in eo.

Vnde iam respondeo Abbates, qui ordinarij sunt, & habent iurisdictionem quasi Episcopalem, habere quoad ea, quæ sunt iurisdictionis posse regulariter omnia ea, quæ Episcopi in sua Diocesi, iuxta glossam, quam ibi commendant Bonifac. & teliqui in clementina 1. verbo proprii de rebus Ecclesie, non alienandis, & dicta solemnem Nazarii. conf. 5. de spons. numero 4. Seraphinus decisione 1051. & 1386. Sanchez ac marron. lib. 8. disputacione 1. numero 12. ad finem, vers. secundo quia, & in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 13. numero 4. & 5. Mendez de Castro in praxi Lusitana part. 2. lib. 2. cap. 1. numero 20. Significand. à Bononia de elect. dubio 51. numero 4. Tamburin. de iure Abbas. tom. 1. dist. 1. questione 3. & tom. 2. disputacione 1. questione 5. numero 7. † qui disputacione 11. questione 26. num. 2. Campanili. in divers. lictis Canonie. Rubric. 9. cap. 8. numero 4. Barbosa de possessor. Episcopi part. 2. allegacion. 7. numero 8. dicant posse huiusmodi Abbates ordinarios priusquam quoad Episcopum, habentes ius visitandi, ac Synodum Congregandi Clerici secularis sibi subditi litteras dimissorias concedere. Et est video quod extra Abbates Benedictionis, Cister. & alios regulares, de quibus supra à questione 1. in nostra Hispania competentur sequentes Abbates; de Coarum. de Alcala la Real, de Medina de al Campo de Lerma, de Olivares; ut refert Barbosa de iure Ecclesiast. part. 2. cap. 17. numero 94. & alij; De quibus etiam videbis Oviedo in praxi regular. part. 2. tractat. 1. questione 2. cap. vltim. numero 72. & ultimo reduci ad eos Abbatem Sancti Ildori legationem.

Vnde dicendum est quod Abbas quilibet præfaram iurisdictionem habetis perinde, ac si esset extra Episcopi Diocesim, ut docent Seraphinus, & decisione 1073. Riccius collect. 1256. ad cap. 10. Trident. sessio 23. de reform. † Dicentes 17 in hoc casu non posse Episcopum illud iurisdictionem.

N n cum

- rium visitare, etiam tanquam sedis Apostolicæ delegatum, idem Seraph. in *decesione* 459. Riccius citatus, ¶ qui addit decimum esse in Rota Romana in via Vibanen. Iurisdictionis 11. 31. Maij 1601. coram Seraphino, vt patet ex eius *decesione* 1386. competere Abbati habenti Iurisdictionem, quasi Episcopalem, præterea, quæ sunt ordinis ea omnia, quæ possunt competere Episcopo in suo territorio, & dispensare in ceteris omnibus casibus, in quibus potest Episcopus, Flores de Mena *variar. ref. lib. 3. questione 24. numero 18.* Grambus de officio, & potestate legati de latere lib. 10. numero 432. ¶ & posse dare alieno Episcopo Pontificalia exercendi, Flores *supra numero 27. qui numero 21.* dicit posse visitare suos subditos, sed non ab Episcopo sedis Apostolicæ Delegato, virtute decreti Concilij Trident. *sessio. 24. de reformat. cap. 9.* quia secundum illam limitatur Concilium in habente Episcopalem Iurisdictionem, Barbosa *dello cap. 1. numero 108. & 109.* ¶ qui cum. 120. refert decimum ex sacra Congreg. Concilij, quod Abbas abicius Abbatie exemptæ non potest in ea ordines conferre; licet sit Episcopus, secus si Abbatia est nullius, quia habet populum.
- 18 Secundo infero, quod Abbas in Ecclesia sibi subiectis potest impertiri solennem benedictionem, sicut Episcopus, vt fuit decimum in Rota in vna Salmant. Iurisdictionis 3. Iunij 1580. coram Seraphino, pro qua ex textu, in *cap. Abbatibus de priuilegiis libro 6.* Riccius *supra dello collect. 1386. in vlt. exemplo infero.*
- 19 Infero tertio posse synodum, & constitutiones synodales facere; prout facit Episcopus, dixerunt Flores *supradicta questione 24. numero 9.* Balbus de *prescriptione part. 5. parte questione 11. Rota de fronda part. 1. a numero 40.* quod intelligunt Barbosa *dello cap. 17. numero 104.* Niclaus Garcia de *beneficiis part. 9. cap. 2. numero 138.* in Abbate habente prouinciam, quia hunc solum celebrare posse synodum, censuit Sancta Congregatio Concilij sub die 17. Angusti 1616. et si alii probatur habuisse ius Congregandi synodum, possit bene concursum facere, vt decimum fuisse ab eadem Sacra Congreg. Garcia refert loco citato, ¶ imo dicunt Campegius in *tractatu de concilio cap. 7. a numero 1.* Flores *dello questione 24. numero 18.* Barbosa *numero 105.* cum alijs per textum in *cap. conuentionibus 1. questione 7.* posse, sicut Episcopus ad Concilium Generale, seu Prouinciale vocari & citari, & in eo vocem habere decimum Iurisdictionis ratione, licet contrarium teneant Iacobus de Cesset, libro 1. articulo 2. a numero 38. Albanus in eodem *tractatu part. 1. cap. 6. numero 3.* & quando Abbas teneatur accedere ad synodum, quando non; Seraphinus in *deces.* 190.
- 20 Quarto, vt possint tales Abbates beneficia, etiam curata conferre per textum in *cap. 2. & fin. de ibi glossa 16. questione 4.* Patibius *cons. 55. numero 8. & 9 libro 4.* Flores de Mena *dello questione 24. numero 21.* Vbi quod potest coram se vel eius Vicario de curatis vacantibus concursum facere; imo docent Riccius in *praxi Eccles. decisione 424. in 1. editione, alias ref. 361. in 2. ed. Masob.* in sua praxi habendi concursum, *regulatio 1. libro 8. tit. & 12. & regulatio 2. libro 4.* ¶ quod etiam inferiores alij possint id efficere: si habeant ius congregandi synodum, ¶ & idem Flores, *dello a questione 24. numero 28.* & alij, quos adducit Barbosa in *pastoralis part. 3. allegatio 69. ex numero 4.* dicunt posse prædictos Abbates interponere auctoritatem in permutationibus, & reuocationibus beneficiorum simplicium. ¶ Et quod possint vnire Ecclesias, & eas commendare, Flores de Mena *dello questione 24. variar. numero 15. & 16.*
- 21 Infero quinto, quod vbi Abbas, & alij superiores regulares habent Iurisdictionem temporalem in Parochianos, non possit Episcopus visitare Parochias, nec personas curam animarum, & Sacramenta exercentes, vt fuisse in Rota resolutum, tradunt Seraphin. *decesione* 1067. in vna Ciuitaten. Iurisdictionis 12. Februarij 1194. & Riccius *dello collect. 1136. super dict. cap. 10. Trident. in fine.* ¶ Imo Barbosa de *iure Ecclesiast. dello cap. 17. numero 111. & 112.* docet cum multis, vt possit dare indulgentias, quæ soliti sunt dari, & dare commendatarias suis Clericis, & exercere per alium ea, quæ sunt ordinis Episcopalis per textum in *cap. accedendum de excessibus Prelator.* Flores de Mena *numero 12.* saltem ex consuetudine, idem Barbosa *part. 3. in pastor. allegatio 88. ex numero 17.* ¶ Et quod Abbas, seu Prior habens vsum Mitre, & Baculi, dum solemniter celebrat, debeat habere suos Ministros, Diaconum scilicet, & Subdiaconum canonicatos in Missa Epistolam, & Evangelium, & vnus Capellanus cum Pluviali, qui assistat ad librum, & aliquos Clericos, & Ministros, qui assistant cum Cotta, sed non habere duos Diaconos assistentes, sicut habet Episcopus quando celebrat: sic ex Sacra Congreg. decimum in firmata 18. Ianuarij 1606. ¶ Vbi etiam fuit decimum vt possit Bireto Nigro sub-Mitra, non autem alterius coloris, nec posse vt Baldachino, vt tradit Nouarius in *lucerna regular. verbo Abbas numero 16.* ¶ Et quod possit dare licentiam Prædicatoribus ad prædicandum in suo territorio, & eos examinare, & approbare, Flores de Mena *dello questione 24. numero 19.* ¶ Et Barbosa in *dello cap. 17. numero 113.* tradit ex S. Rit. Congreg. in Sancti Severini 9. Maij 1609. vt debeat accedere in Ecclesia in habitu decenti, & non Camerali. ¶ Et *numero 114.* quod non debet associari in sua Domb, nec accipi, cum vadit ad Pontificaliter celebrandum, quia ceremoniale de Episcopis loquens in hoc casu non comprehendit Abbates ex dicta Sacra Congreg. Rit. in Hispaniar. S. Ioannis de Peña 11. Decemb 1613. quod in alia Aquilona 12. Martij 1617. ¶ dicit quod in Ecclesia suæ Iurisdictionis subiecta, debet Abbas, præsentem Episcopo s. sedere in sede inferiori Episcopo, & sine ornatu, vel apud Episcopum à sinistris, vel à conspectu Episcopi in loco tamen inferiori respectu sedis Episcopi.
- 22 Infero sexto per decisionem textus in *cap. accedendum de excessibus Prelator.* & per decem. Rota 10. Collect. à Faninac. quam refert Riccius, *dello collect. cap. 10.* Trident. *sessio 23.* vt permittat Abbati cognoscere de causis matrimonialibus, ac criminalibus, & quod possit matrimonijs contrahendis assistere, & interesse virtute Trident. Concilij *sessio 24. cap. 1.* tenent Sanchez de *matrim. lib. 3. dispensatione 28. numero 6.* Gutierrez *in eodem tractatu cap. 66. numero 6.* Balbus

De Etate & qual. Ordin. Quæst. V. 423

- Basilii Ponnus de impedimentis matrim. cap. 26. § 6. vel. idem quod Tamburinus de iure Abbat. tom. 2. dispensatione 8. quæst. 1. Barbosa in passor. p. 2. alleg. 32. num. 122. & alij. † Et Sayrus in decif. 9. tit. de dispensatione, Riccius dicta collect. 1256. ait quod potest Abbas denunciations matrimoniales recitavit in virtute eisdem Tisd. § 10. art. 24. cap. 1. vt cum multis resolutione idem Barbosa dicta allegatio 32. Tamburinus dicta. tom. 2. disp. 8. § 4. Molin. de iure nuptiar. lib. 2. diff. 2. § 1. num. 60. Flores de Mena dicta quæst. 2. 4. variat. num. 26. Stephanus Giaran. discept. forens. cap. 83. num. 15.
- 38 Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 7. num. 4. † qui vt æstet, & sequitur idem Barbosa de iure t. eccl. dicta cap. 17. num. 97. extendens hoc ad Abbates commendatarios ex eo quia quicquid potest titularis ratione Dignitatis, potest illius commendatarios, cum iste Ordinarius dicatur ex glossa per textum in dicta. cap. Ordinarj de officio ordinarij lib. 6. articulo cap. cum Ecclesiarum Prelatus eodem tit. an antiqua, in te. minus idem Tamburinus. dicta. disp. 8. § 1. § 1. Gonzalez in reg. 8. cancel. glossa 5. § 8. num. 1. Ledefma in summa. p. 1. vbi de Sacram. matrim. cap. 6. articulo 7. dubio 1. vel. § 1. § 1. § 1.
- 39 d. Barbosa dicta alleg. 32. num. 32. † Sed in hoc vitio contrarium docent Armentas. in addit. ad recapit. Legum Navarra lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. in dec. arat. num. 12. Franciscus Leo in Theologia forensi Eccl. cap. 1. p. 2. num. 15. existimantes, & decem dictos Abbates commendatarios in eorum Abbatis, in quibus habent iura Episcopalia, remittere non posse dictas denunciations sine specialis concessionis Apostolica. † Verum Barbosa dicta cap. 17. lib. 3. de iure Eccl. tit. 1. num. 129. refert declar. S. Congreg. in Concil. nullius Oppidi de Pignorat. 18. Nouemb. 1628. vt Abbas commendatarius habens iurisdictionem quasi Episcopalem in suo territorio leparato, possit dispensare super illegitimitate ad quatuor minores ordines.
- 40 Septimo infero, posse huiusmodi Abbates titularis intra suos terminos terminoj approbare confessorios ad audiendas confessiones secularium, Valerius Reginaldus in praxi forensi penitentie, lib. 4. num. 128. Capitulum in diuersario loris (an. Rub. 12. cap. 11. Barbosa in Passor. alleg. 25. num. 5. Tamburinus de iure Abbat. tit. 2. disp. 10. quæstionem 11. & Suarez tom. 4. in 3. part. disp. 28. sect. 5. numero 3. vbi testatur esse in vltimo possum, ac le vidisse plures huiusmodi Abbates in suo districtu confessorios apponentes, & exponentes, quibus nunquam hoc rosei dictum fuit. † Et idem refertens Barbosa dicta cap. 17. numero 56. sub numero 99. adducit Doctores inter se pugnantes: nam quidam dicunt prædictos Abbates habere facultatem dispensandi, & absolendi, concessam Episcopis per Concil. Trident. § 24. de reformat. cap. 6. inter quos Flores de Mena dicta quæstione 24. variat. lib. 3. numero 18. Sayrus, in Claus. h. i. g. libro 6. cap. 1. num. 83. Aulda de censur. part. 7. dispensatione 10. dub. 6. Sanchez in precepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 11. num. 5. † Sed contrariam sententiam alij multi docent, & referunt decemum à Sacra Congreg. Nicolaus Garcia de benef. part. 7. cap. 11. num. 15. & 17. Armentas. in addit. ad recapit. leg. Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de irregular. in declaratis num. 9. & 10. ipse Barbosa in pastoralis dicta p. 2. alleg. 39. num. 17. Bonacina de censur. disp. 7. § 1. puncto 1. num. 6. Marius Alet. de censur. tom. 2. Fernandus de Sacris Offic. Eccl. Tom. 1.

diffus. 8. de suspensione cap. 3. vel. sed hoc Suarez tom. 4. de penis, disp. 30. sect. 2. numero 6. & tom. 5. de censur. diffus. 41. sect. 1. numero 7. Toletus instruit. Sacerd. lib. 3. cap. 83. num. 5. ad finem, Zenedas ad sext. Decretal. collect. 4. num. 5. Riccius in praxi forensi Eccl. decessione 537. num. 1. in 1. edit. alias ref. 555. in 2. edit. & probant ex eo, quia Trident. in dicta cap. 6. sessio 24. hoc in parte derogat iuri communi, sique Iurari, vt potius nomine Episcopi inestitur secundum propriam illius significationem, de illis tantum, qui sunt constituti in Dignitate Episcopali, non si inferiores sint, vt Abbates, seu alij Prelati inferiores iurisdictionem habentes ordinariam, & quasi Episcopalem, qui non gaudent prædictâ facultate dispensandi, & absolendi Episcopis concessa per dict. cap. 6. Trident. † Et Barbosa ibi numero 7. cum multis, ait, Abbates, & Prelatos inferiores habentes iurisdictionem ordinariam, etiam nullis Diocesis, non gaudent prædictâ facultate absolendi, & dispensandi in eo capite 6. Trid. concessa. † Tammen ibi numero 8. cum aliis multis probat Superiores Conventuales religionum exemptarum, gaudent erga Religiosos libi subditos facultate absolendi, & dispensandi in eo cap. concessa, quia sic datum fuit eis à Pio V. in constit. sua, incipit Roma 100, sub die 21. Iunij 1571. huius dicti refert 20. Doctores, qui alios referunt: tamen in hoc vitio contrarium docent Suarez tom. 5. diffus. 4. sect. 2. Petrus de Ledefma in summa tom. 2. tit. 2. cap. 6. vbi conclus. 20. d. 1. Garcia de benef. supra cap. 11. numero 13. & 10. Armentas. Lexana, & Regia. quos refert citatus Barbosa in fine dicta numero 8. † vbi numero 4. tradit discordantes Doctores, an Capitulum sede vacante gaudeat dispositione illius textus, de quo videbimus nonnulla, quæ dixi sub cap. 4. de institut. in quæstionibus finalibus.

Infero octauo, quod Abbas tenetur residere in Collegiata, in qua est institutus, & est caput, quod procedit, quamvis aliam habeat sedem in Cathedrali; quia non exculatur; ita vt si non residet in Collegiata lucratur fructus, & est distributiones in illa, Scaphin. de regimine. 4. 2. Riccius dicta collect. 1256. ad cap. 10. l. 1. idem. § 1. 23. in verlic. infero quarto. Et Barbosa de iure Eccl. tit. 1. cap. 17. numero 216. refert ex Sacra Rit. Congreg. Declin. Alexandriens Sancti Petri in Biogolio 7. Februarij 1604. † quod possit Abbas, absente vtro Episcopo in seculari Ecclesia collegiata, & ab ordinario exempta, ac Sedi Apostolicæ immediate subiecta Diuini solemniter iurasse suos Canonicos assumere ad sibi assistendum, & eandem in eos iurisdictionem exercere, quam Episcopus exercet in suis.

Sed Nicolaus Garcia de benef. deella part. 12. cap. 1. numero 77. refert à Sancta Congreg. decimum non posse Abbatem Ecclesie Collegiata exemptæ suppreme præbendis, quauis suus simul cum distributionibus quotidianis non sufficeret pro sustentando Canonico numero, etiam ex consensu Capituli, eas ad pauciores numeros reducendo cum hoc spectet ad Episcopum cum consensu tamen Capituli, si ipsa collegiata insignis sit, quod vltimum applicabis ed eas quæ notauimus in cap. cum accessisset de censur. & ibi in cap. cum M. ferr. † Et Barbosa in dicta cap. 17. n. 127. etiam refert à Sancta Congreg. Rit. in Nucema Gualdi 19. Januarij 1613. declaratum N a 1 quod

quod quando sunt plures Abbates in eodem loco, habentes clerum distinctum, debeant in processio- nibus accedere qualque cum suo Clero, & in suo loco.

- 12 Multa alia de Abbatibus prædictis, & de iurisdictione eorum referunt tam citati, item, & de Prelatis Episcopo inferioribus Tamburin. de iure Abbat. per tres tomos latissime Flores de Me- na quæst. unica lib. 1. Azoc. iust. moral. p. 2. lib. 2. cap. 19. Anton. Faber. in praxi, & Theorica benef. de manub. & minorib. benef. a. n. 54. Campanil. in dures. loru Canon. Rub. 7. c. 6. ex n. 92. Sebastian. Cæsar. in relect. de Ecclesiast. Hierarchy p. 2. dist. 13. §. 2. Portel. in dubis regu. verb. Abbas Scipio de Rubens, & post illu Gabantus in aphorism. Episcop. eodem verbo Hieron. Roderic. in compend. g. regu. c. 51. l. 1. Donatus Anton. de Marmis quæst. diu. res. iust. cap. 1. per totum. Oselin ex amine apud. verb. Abbas Casp. Tusch. tom. 1. tit. A. à con- elu. 3. verb. Abbas Flamin. Paribus de res. iust. be- nef. lib. 2. quæst. 1. Alvarus Pelag. de plantin Ecclesiæ lib. 2. cap. 25. Petrus Gregor. Synag. Inru p. 2. lib. 15. cap. 13. de Abbatibus plura dicit Barbosa diuersis in locis collectan. & in Pastoralis item, & de iure Ecclesiæ sub dist. cap. 17. p. 1. idem in diuersis etiam locis Concilii, & in Bullariis verb. Abbas & collect. decurs. omnino legendus utrobique à dec. 1. † Et notant Flores de Mena dist. quæst. 12. num. 21. & Covarruv. in cap. Iacobi de testam. n. 1. vbi latè dico, & in c. 3. de executoribus testam. lib. 1. in dist. c. 17. n. 107. vt Abbates dicti pos- sint esse executores vltimarum voluntatum ad pias causas, quemadmodum Episcopus, quia hoc est actus iurisdictionis: sic etiam etiam tenet Mendez à Castro in praxi Lusitana part. 2. lib. 2. cap. 1. m. 20. in fine.

- 13 Quare pro complemento de Abbatibus noto, quod etsi huc vsque dixerimus de dignitate, & potestate, tam Abbatum regularium, quam secularum circa id, quod possunt, tam ad spiritualia, quam temporalia, iurisdictionis, & circa ordinis potestatem, dicendo quosdam esse Abbates seculares, quosdam regulares, vt distincti sub quæst. 1. tamen esse etiam alios, qui nuncupantur Abbates vulgò dicti *Eremi entores*, ex eo, quia stante ty- rannorum persecutione se se in speluncis abde- bant, † qui nominati sunt Archimandrite, quasi Principes eorum qui Cauernas habitabant, vel Principis Greces, vt vocantur in l. nos reddentes, §. omnes ccd. de summa Trinit. Tamburin. de iure Abbat. tom. 1. dist. 2. quæst. 3. num. 1. Pazianus de probat. lib. 2. cap. 31. num. 3. Sebastian. Cæsar. in re- lect. Ecclesiast. hierarchy part. 2. dist. 13. §. 2. Barbosa de iure Ecclesiast. part. 1. cap. 17. num. 26. vbi ex in- scriptione cap. dist. proficiet, † vbi glossa t. quæst. 7. ait quod isti solent sub se alios habere

- 14 Abbates, † quamvis hoc nomine Abbas, etiam simplex, & non nunquam Episcopus nominetur.

Ad Text. in Cap. Intelleximus XII. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Religiosus, qui se transfert de vna religione ad aliam, est recipiendus à fratribus primis si sustinere non possit illam arctiorem, ad quam se transiit, n. 3.
- 2 Testu varij materia remissuè.

Cum textus iste potius pertineat ad materiam textus in cap. siue de regularibus, vbi de illo religioso, qui se transfert de vna Religione ad aliam, & per multa, quæ ibi adduco notabilia, & adduxi sub cap. in præmissa à ne prob. idèd hic alia non addo, & adiunges nonnulla con- ditiona declaratione Prelatorum, quæ dixi sub tit. de electione in diuersis Capitulis. vbi reperies quan- do ex gremio alterius religionis, potest in Prelatum aliquis Monachus eligi ad aliam; & de dubiis, quæ occurrere poterant, adiunges quod tradit glossa hic, breuiter opponens, & dissoluens. † Et applicabis quæ de teste variò dixi sub c. p. 10. de probat. à quæst. 1. & quæ notati in cap. literas 13. de presump. ad notandam inhabilitatem, quam debebat cogitare ad prelaturas suæ religionis, aut Ecclesiæ, qui tam derelinquens ad aliam transiens strictiorem, postea reddit ad prio- rem.

Etenim Barbosa hic multis comprobans deci- sionem textus nostri, n. 1. in n. 2. cum Siluestro verbo religio 4. §. 1. quem refert, & sequitur Fr. Ludouicus Miranda in manuali Prelatorum tom. 2. quæst. 3. art. 18. aduertit quod habens licentiam à suo Prelato transeundi ad aliam Religionem, si non inuenit actionem se recipiendam, aut non potuit ipsius austeritatem, & rigorem sustinere, vel alia quacunque de causa ante professionem vellet reuertere, teneantur fratres piores religionis eundem recipere.

Ad Text. in Cap. Accepimus XIII. hoc titulo.

PRÆMISSVM.

SVMMARIVM.

- 1 Titulus necessarius ad ordinem remissuè.
- 2 Ordinans aliquem sine titulo, & cum successore tenetur alere sic ordinatum. Et quid si Episcopus ordinans renunciat Episcopatu, n. 3.
- 3 Apponi consuetudo, habetur pro apposto, æq. non sit expressum.
- 4 Ordinatus sacri ordinis, presumatur habitus ad beneficia simplicia.
- 5 Dignus reputatus ad vnam dignitatem, si ad aliam eligatur, debet etiam tunc dignus reputari.

7 Fidei professionem tenetur facere iterum qui
assumpsit oſi ad novam Dignitatem.

¶ *Examen Beneficiorum, cum a Interfere Episcopo repetitur, remittitur.*

Atque adeo ordinati non sunt.

Ex quaeremus ex verbis ibi: *sicut* cum aliis fe-
quentibus agitur de diligentia adhibenda, ne
minus idonei ordinentur; ideo applicabis qua ad-
duxi *supra* in cap. 4. hoc est. & quae dico *infra* cap.
sequenti, & c. fin.

Ad Text. in Cap. Cum sit ars.
XIV. hoc tit.

P R E M I S S V M.

S V M M A R I V M.

1 *Litterari debent esse qui praeficiuntur in Ec-*
clesia.

2. Radij solis, & stella, sunt qui ad regimen
Ecclesiasticum ordinantur, & proficiunt.

3 *Ministri Ecclesiae satius est, ut pauci boni habentur, quam multi mali.*

4 Episcopus per se, vel per alios debet se diligenter instruere de instruendis in Sacerdotium super dominis officiis, & Sacramentis rite ministrandis.

§ *Frater per qua idemitate debeat pollevere pra ca-*
teris ordinatis in Ecclesia verissimè.

Huius textus materia, quatenus agit de ritu-
lo ad accipiendos ordines sacros, necessario
satis, & abunde manifestat *supr. sub c. quod
translatio* 21. de *temporib. ordinib. vbi* dixi de benefi-
cio, seu panimonio, & aliis, quæ debet habere
in sacris ordinandis, & 2º quod Episcopo debeat
ordinari? Vbi etiam adduxi, quod hic Barbofa
dixi *sub a. c. 3.º* *com. probans* cum multis, nempe
vt Episcopus teneatur alet Criticos in sacris ordi-
nibus ab ipso lineâ ritulo ordinatos, item & quod
ex mortuo teneatur succellor, ibi enim dixi qua-
liter hæc intelligantur. Et quod si Episcopus
qui ordinatur, tenuerunt, nãm succellor teneatur
& negant Bonacina de *Sac. de j. 8. q. 1.º* *concl. 1.º*
quæst. 1.º *nom. 1.º* *verf. respondet* Henricus, & 2º
Goninus, quod refert Barbofa in *passor. 1.º* *alleg. 1.º*
nom. 1.º optime Campanillus in *discref. luru Ca-*
non. Rub. 8. cap. 5.º *nom. 1.º*

Et quatenus hic non est Baghola in vers. facimus
in latere vestro apponi num. 4. quod habetur pro
apposito id, quod apponi consuevit; licet non
sit expressum, ut per futurum decis. 223. num. 9. &
tandem applicabis quæ dixi de clausula assuetæ ap-

ponit ius Rub. ac de infirmis. † Et in verbi-
Quod obtinendum † *et claustrum beneficium*, quatenus cum multis notat Barboſa hic num. 8. vt ac-
 ipſo, quod aliquis fit admiſſus, & ordinatus Sa-
 cerdos ordinibus, pſumatur habilis, & idoneus
 ad beneficia ſimplicia; ita vt nouo examine opus
 non ſit: ſic cum Gonzalez ad regul. 8. *Concel.*
 gloſſa 4. num. 34. Belletio diſquiſit. *Cleric. parti.*
 tit. de diſciplina Clericali §. 6. num. 43. & cum alii-
 bus, & cum Capſen. num. 1. §. 6. & Felino num. 1. in
 fine in *Capſen. de preſumpt.* ideo applicabis ad hunc

calum, qui dixi in eo dñi. *cap. fm.* Et ad idem quod notat glossa hic in vers. repugnare verb. me, quod qui repugnare dignus in tunc Dignitate, postea eligatur ad alterum, etiam tunc dignus debet repugnare Capitaneus deef. 367. lib. 2. Riccius in praxi feri de eie. deef. 419 in prima edic. et in res 356 in 2. edu. Campanian diuersi feris iuris Canon. Rub. 3. cap. 3. num. 8. Barbosa de potestate Episcopi sub alioq. 60. num. 89. quem infra refero in *cap. fm.* sed hic.

De intellectu huius textus dixi in cap. 4. de iur. iur. g. 1. ad num. 18. ubi agens de illo examinando, quod iurium affluunt ad dignitatem expendi doctrinam huius capitis occasione eius, quod ibi dixi ad num. 14. nempe quod affluuntur ad novam Dignitatem, teneat iurum facere fidei professionem. Et in cap. quemadmodum 35. de iur. iur. ubi expendis ad num. 44. text. ad quatuor, ibi quaestio 5. an mores, quos quis approbat, valeat eos reprobare, vique ad num. 49. ubi videbis, ibi sub numero 47. expendi textum hunc.

Et quis potens adicere aliam singularissimam
questionem, an qui praeiio examine, aut per
concursum, Parochus aut aliquem Ecclesiam
electus est, possit iterum ab Episcopo electore,
aut successore in Episcopatu, seu à visitatore,
cum visitat examinari? Dico *infra sub cap. 5. hoc
est* & posset hic per verba ibi: *ac ideo post exami-*
nationem, &c.

Cum textus iste pertineat ad idoneitatem
quam debent habere illi qui sunt promouendi ad Sacerdotium, vel ad regimen Ecclesiarum, ideo applicatus quæ dixi *supra* sub tit. de *sermone in oratione faciendo*, & *supra* in cap. de *sermone in oratione faciendo*, & in aliis capitulis illius tit. & in cap. 26. de *prob.* & *Digni.* vt docent etiam Gigas *conf.* 3. ex numero 13. & *conf.* 144. numero 3. Zenedus ad decret. collat. 16. numero 4. Azevedus in 131. num. 1. tit. 3 sub 1. *recop.* & cum aliis hic Barboza numero 2. ¶ qui num. 3. a cum Daniel Venator. in *analysi methodica veteris Pontificis* lib. 4. tit. 14. axioma 3. Bellet. *dispositio.* *lit.* cap. 1. titule de disciplina *lit.* cap. 5. 15. num. 36. ait quod in Ecclesia sic ordinando iudicij solij, & stelle sunt, *authentica habita*, & ibi Balduz num. 12. cod. ne *sumus pro patre*, Mendosus in *regula* 16. *concell.* *cap.* 25. numero 3. ¶ Et quod in nostro textu sanctus est paucos bonos, quam multos malos habere Ministris ex dicto Daniel. & Bell. ¶ Et textus noster, & cum multis hic Barboza sub num. 2. dicunt, quod Episcopus per te. vel per alios diligenter debet le instruere, & informare de promouendis in Sacerdotium super Diuinis officijs, & Sacramentalitè ministrandis, ¶ ideo bene vltra quæ dixi sub dicto cap. 4. & in dicto titule de *sermone*, in ordine faciendo, adiungis hic tractatum de idoneitate, & speciali clementia, quia debet pollere vltra ordinatos in minoribus, & in maioribus Subdiaconatus, & Diaconatus ille, qui Presbyter ordinatur, quia ratione officij Sacramenta administrat, & alia Diuina peagat, vt Parochus officia in Ecclesia

QVÆSTIO I.

An Sacerdotis Presbyteri officium sit idem in Ecclesia exercere, ac ille, qui habet in Parochiis animarum curam? Et in quo consistat utriusque obligatio?

SYMMARIVM.

- 1 Sacerdos dicitur quasi Sacrum dare, cuius nomen recipiendi etiam Episcopi.
- 2 Presbyter dicitur, qui etiam habet curam animarum post Episcopum, quod nomen potest etiam convenire simplicibus Clericis.
- 3 Diaconus, & Subdiaconus Sacerdotis nomine continentur, præsertim, ubi agitur de sacrosanctis, non in adu. n. 4.
- 4 Presbyteri officium proprium est conficere Sacramentum corporis, & Sanguinis Domini, idem in Sacrificio offerre, super populum orare, à peccatis absolvere, benedicere dona Dei, baptizare, alia Sacramenta ministrare, & predicare.
- 5 Presbyteri compati Sacramentum administratio iure Divino, & omnia erant competenti, Sacerdotibus exceptis, qui solis Episcopi reservantur.
- 6 Ordinis potestas essentialiter non distinguitur à Characterè Sacerdotali, nisi secundum alium diversum.
- 7 Sacerdotes in ordine recipiunt Characterem Sacerdotalem.
- 8 Corporis Christi dispensandi potestas, est penes Sacerdotem, qui ex causa necessitatis potest illum dispensare Diacono.
- 9 Presbyteri soli conficiunt Sacramentum penitentiae, & habent potestatem nimis dimittendi peccata.
- 10 Ordinis sola potestas in Presbytero non sufficit ad absolvendum, cum ultra requiratur iurisdictionis, & n. 13.
- 11 Presbyter cetera Sacramenta administrat præter ordinem collationem, & confirmationem.
- 12 Sacerdos administrans Sacramenta confisus in solo Characterè, valide facit, præter penitentiam, & matrimonium Sacramentum, nem ordinem, & confirmationem.
- 13 Presbyterorum, veluti de eorum institutione, & consecratione, qui scribunt.
- 14 Parochum ex officio habet præsertim, quæ competunt Sacerdoti administrare Sacramentum penitentiae, & assistere iuramento contrahendo.
- 15 Parochum omni magnum, qui & maiorem scientiam debet habere, quam alij ad officium, de quibus n. 17. & 18. quod & vix Angelici humerus sustineatur, dicto numero 17.
- 16 Parochus incumbit scire ea quæ sunt de necessitate salutis ad docendum subditos, ut articulos fidei Dealogum &c. & differentiam inter mortalia, & alia peccata, ut valeat penitentibus consilia præstare salutaria.
- 17 Parochus cunctis, quod obtinet beneficium Pa-

rochiale consecratur approbatus ad audiendas confessiones, si illud alia habeat.

- 20 Parochus debet esse prædictum Sacrum literarum, cum eius munus peculiariter, sit predicare, & magis, quam alij Sacerdotes, quibus etiam incumbit n. 21. & n. 25.
- 21 Parochus diebus Dominicis, & aliis festis, tenetur officia sua ministrare, & predicare, solum quando convenit, n. 27.
- 22 Parochi, & Censurati, qualiter Christum predicare debeant, qui tenentur abstinere à predicatione errorum, & quæ sapientia heresim, & à scandalis.
- 23 Parochiani iam non tenentur præcepto, accedere ad proprium Parochum ad audiendum predicari verbum divinum, & n. 29.
- 24 Parochi possunt minus predicationem per alios adimplere, n. 26.
- 25 Predicatio à Parochis faciendi pro officio suo adimplendo, non requiritur in forma.
- 26 Parochus potest admittere Parochianos, ut eant ad Parochum ad audiendum verbum Dei, sed non illis compellere.
- 27 Sacerdotis officium est in educationem subditorum, quod requirit sufficientem scientiam.

Ad primam difficultatis partem, ut respondeam, dico, quod Sacerdos dicitur quasi sacrum dans, cap. Clerici. dist. 21. cuius nomen in factis Canonibus, non solum comprehendit propriè, & verè inferiores Presbyteros, sed etiam Episcopos, refert Barbosa de Iure Ecclesiæ. lib. 1. p. 1. cap. 34. a. num. 2. † Vbi à num. 4. ait quod Presbyter dicitur, qui etiam curam animarum habet post Episcopum, vel saltem ordinem sacerdotalem; & quod latè sumpto vocabulo, potest hoc nomen convenire simplicibus Clericis, ut tenent plures, quos ipse citat in tract. de appellat. verbor. utriusque iuris significatione, appellat. dist. 21. n. 1. † Et quod sic Diaconus, vel Subdiaconus Sacerdotis nomine continentur iuxta textum in cap. 1. in fine, 15. quod. 5. cap. si quisquam. 1. dist. cap. Subdiaconus 77. dist. cap. 2. de cohabit. Clericor. & mulierum, ubi glossa verbo sacerdotum, præsertim ubi de re favorabilis agitur iuxta ea, quæ dixi in cap. 7. & 10. de consensu. in cap. 2. 3. 4. 8. 13. 17. & aliis de iudicio in cap. 1. 5. 8. & in cap. si diligens, & aliis de foro comp. † Non inquam in odiosis, quia tunc fiet interpretatio pro solo Presbytero, ut notat Panormitanus dist. cap. 2. de cohabit. Cleric. Barbosa supra, & patet ex speciali decisione textus nostri.

Vnde iam dico quod Presbyteri officium propriè est conficere Sacramentum corporis, & sanguinis Domini, & Deo in sacrificio offerre, super populum orare, à peccatis absolvere, & benedicere dona Dei, baptizare etiam, & alia Sacramenta populo ministrare, & denique verbum Dei predicare, ut habetur in cap. periculis, dist. 25. ostendunt Torrellan de iure spirituali lib. 2. c. 12. num. 35. Machad. de perfectis Confess. tom. 1. lib. 4. tract. 9. p. 1. docem. 3. Valquez de Sacram. Ordin. dist. 2. 16. cap. 10. n. 106. Sebastianus Cæsar in Ecclesiastica Hierarchia p. 3. dist. 8. 3. 9. Petrus Bollo in economia Canon. Classi 1. cap. 2. 5. 10. vers. Sacerdotalem p. 2. 55. D. Roderic à Cusis in c. Presbyter 4. dist. 23. Hugo de Sando Victore de Sacram. lib. 2. p. 3. c. 12. non longè à p. 106. & sub fine, Barbosa de Iure Ecclesiæ dist. 2. 34. à num. 22. † Vbi num. 23. 6. dicit prædicta omnia officia Divino Iure conne-

nire Sacerdotibus ex officio, aliis vero, tanquam Praeceptorum Coadiutoribus. Et sic conclusit, quod exceptis aliis, iuxta docuit solis Episcopis referatur, reliqua ordinis ministeria omnia competere Sacerdotibus ex Christi Domini institutione, ut probat textus in c. 5. una de summa Trinitate & fide Catholice. in c. 1. Trid. sess. 13. c. 1. ibi: Successoribus in Sacerdote, ubi idem Barbosa, & probat textus optimus in c. 1. extra de quorundam veritate quia clausula de verbi significatione Joannis 21. & comprobant D. Thom. in additum ad 3. p. 1. c. 9. Turrecremata in summa de potest. Et c. 1. lib. 1. c. 93. n. 4. & 13. Victoria de clauis num. 18. Petrus Soto de struct. sacerdot. ubi de Sacra. Eucharist. testatur 13.

7 Et confirmatur ex illo Theologorum axiomate, quod potestas ordinis essentialiter non distinguitur à characterē sacerdotalem, nisi secundum actus diversos consecrationem scilicet, aut remissionem peccatorum, ut docent D. Thom. 4. dist. 18. & colligitur ex dictis à Nauaro in manuali cap. 22.

8 num. 17. † Sed Sacerdotes recipiunt in ordine characterem sacerdotalem, Concil. Trid. sess. 23. cap. 4. Can. 5. Vidualis in Candelabro aureo, ubi de Sacram. Ordin. num. 1. Henriquez in summa lib. 10. c. 14. §. 2. & alij. Ergo necessarii fieri oportet Sacerdotes in suo ordine recipere characterem, alia tradit, & refert vendicandi Barbosa dist. cap. 34.

9 & num. 25. † Vbi a num. 28. multis comprobatur, quod iuxta Divini propria potestas ad dispensandum Christi corpus, est penes Sacerdotem, qui potest illam ex causa necessitatis Diacono dispensare. † Et num. 30. quod soli Presbyteri conficiunt Sacramentum poenitentiae, & habent potestatem ministerialem dimittendi peccata, etiam si sit in peccato lethalis. † Et num. 36. quod solus ordinis potestas non sufficit ad absolvendum, quia vltimus requiritur potestas iurisdictionis, ut infra dico in cap. 2. de officio Ordinaris, & cap. 10.

12 ut, utique ferus de poenit. † Ceteraque Sacramenta ex officio administrant, praefer ordinum tollationem, & Sacramenti Confirmationis, ut suis locis dico.

13 Et sic notabis per verba Trid. sess. 23. cap. 1. 4. ibi: Presbyteri annos, ut saltem Dominicus dubius, & festi sollemnibus missis celebrent; si autem habuerint curam animarum, ita frequenter id faciant, quod suo muneri satisfaciunt, & ex eo cap. colligunt Homobonus de bonis de examine Ecclesiast. part. 1. tract. 4. cap. 14. quæst. 13. Mollesius in summa theologiae moralis tract. 3. cap. 14. num. 16. cum multis Barbosa in pastorem 1. alleg. 24. num. 22. & dist. c. 34. num. 46. & 47. Bonacina de Sacra. dist. 4. quæst. 1. vltim. puncto 7. num. 3. quod si in solo Characterē, confessio Sacerdotis predicta omnia exercere voluerit, rata habebitur, & valida, praeter poenitentiam, & matrimonij Sacramenta, in quibus cum Characterē requiritur iurisdictione, etiam de essentiali; quod etiam ut extendas ad potestatem conferendi ordines secundum iam dictum c. cum contrarium hoc sit. item, & administrandum Sacramentum Confirmationis, ut dico infra sub tit. de Sacra Pœnitentia aliqua supra in cap. quæst. 5. de consuetudine.

14 Alia de Presbyteris, eorumque Institutione, consecratione, potestate, & officio scribit Machado in sua perfectio confessorum tom. 2. lib. 4. p. 1. c. 1. Castaldus in praxi ceremon. lib. 2. sess. 14. cap. 8. Sebastian. Casae de Ecclesiast. Hierarchia p. 3. dist. 8. Galgancus de iure publico lib. 3. tit. 23. Valq.

de ordine dist. 23. cap. 9. a num. 96. Petrus Gregor. in Synonym. lura p. 2. lib. 16. cap. 8. Gullenn. Duand. in rationabili Diaconum Officiorum lib. 2. cap. 8.

Ex his iam ad secundam partem nostri dubij, breuiter dico, quod ad Presbyteros Parochos habentes curam beneficii, pertinet, non solum omnia dicta de Presbytero Sacerdote, sed etiam ratione officij pertinet Sacramentum poenitentiae administrare ex dict. cap. omnia vtriusque sexus, & assistere matrimonio contrahendo, iuxta dispositionem textus in cap. 1. Trid. sess. 24. de reform. de quorum singulis sacramentis à Parochis administrandis, bene cum multis iagu Barbosa de officio Parochi p. 2. cap. 17. 18. 19. 20. 21. & 22. ubi de Baptismi, poenitentiae, facit Communionis matrimonij, & Extreme Vnctionis administratione illi competenti agit abunde ibi legendus pro extensione textus nostri.

Tamen iuxta breuem enodationem, dico, quod beneficia in Parochis exigunt maiorem quandam peritiam, quam quæ in ceteris beneficiis requiritur ex nostro textu, Gonzalez ad regul. 8. 1. artic. glossa 4. a num. 1. Barbosa per textum hic in pastorem alleg. 60. num. 80. p. 3. qui dum egredit de essentiali ordinandorum, & beneficiendorum iuxta nonnulla quæ etiam adduxi sub d. tit. de Sacerdotio in ordinis fine c. d. c. 3. & 4. hoc int. addit cum Soto in 4. dist. 25. art. 4. c. 1. vlt. 3. vers. & per hoc & cum D. Thom. 4. dist. 17. in secundo scripto, & ex Trid. sess. 24. de reform. c. 4. magnam esse Parochorum onus. † Et vix Angelicus humerus sustinerendum; ita ut eam depolcat securumque ad finem, moris,que pertinet, & salutarem doctrinam tradendam satis sit, vel ut sufficiat tanta, quæ plebem fidei commissam pascere valeat salubriter verbis, atque exemplis, quod omnibus necessarium est ad salutem, eos adinueniendo breuibus quidem, & dilucidis verbis de vitiis quæ declinare, vitæque ac virtutum, quæ sectari eos oportet, ut æternam euadant penam, atque coelestem gloriam adipiscantur.

Imò & clarius D. Thom. & Sotus iam citati c. 18. ratorum obligationem scribunt sequensque verbis: Qui vero à Parochia, in posterum praeficiunt, ut idoneus habeatur ac scire debet, quæ plebi sunt cogniti necessaria, nempe illa, quæ sunt de necessitate salutis, videlicet ut docere suos subditos, fiant fidei articulos, & Decalogum, atque ordinem peccatorum, quæ per confessionem degenunt, ut quæ poenitentibus salutaria consilia prestare valeant, credens cum D. Thoma loco citato, tamen debere esse in eo locum, quia distinguere & notat peccatum, atque inter mortale, & veniale: cuius occasione possumus hic adiungere, quæ de scientia Confessarii solent communiter scribere Doctores in dicta omnia vtriusque sexus de poenit. & remissionibus, de quo interim videbis, † quæ tradit Barbosa cum multis in c. 15. sess. 23. Trid. de reform. ibi a num. 17. ubi probat, quod obiciens beneficiis Parochiale, eo ipso censetur approbatus ad audiendas confessiones, si illud actu habeat; sic ut non sufficit habuisse, ut docent Suarez tom. 4. dist. 28. sess. 4. cum. 20. Vidualis in Candelabro aureo, ubi de confessionum 27. canel. 2. Henriquez lib. 3. de poenit. cap. 6. §. 3. in fine, Torrelanca de heret. Spirit. lib. 1. c. 4. cap. 2. a num. 18. Fagundes in preceptis 2. lib. 7. cap. 2. num. 38. Hurtado de poenit. dist. 10. dist. 16. vers. hoc autem, & alij, alia plura adducit videnda idem Barbosa sub dict. cap. 15. a n. 88.

de quibus dico in *dist. cap. unus*, & addit *Aggidium Trullench de Sacram. cap. 9. ibi. 4. dist. 7. & ibi sub num. 4. & in Bulla Cruciatu lib. 1. 5. 7. 1. sp. 1. dist. 1. 2. 3. 4. 5. 6. Filiolius inno. 1. 2. 7. 7. num. 40. Villalobos in summa. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. dist. 1. 2. 3. 4. 5. 6. ubi banc sententiam iudicat valde probabilem quidquid dicat Rodriguez in additum. ad Bull. 5. 3. 9. num. 4.*

- 20 Etiam addit D. Thomas, ubi supra, & Sonus cum eo quod debet qui curam habet, esse prædicatorem sacris literis, cum eius sit peculiariter maius prædicare, & cum Barbosa, de iure Ecclesiæ loquens tantum de Presbytero, nondum Parocho, *dist. part. 1. cap. 3. 4. num. 2. 1. †* Dixerit quod officium prædicandi competit Presbyteris ratione officij Sacerdotalis, ut sane solent probare iura omnia, quæ prædicandi facultatem alibi Presbyteris Sacerdotibus præbent. Et consequenter etiam, ut ex maiori obligatione Sacerdotes curam ad hanc in suis Parochiis prædicationem teneantur.

- 21 Sed qualis debeat esse, & quibus diebus, videbitur ex *cap. 2. sess. 1. Titul. de reform. & sess. 12. c. 8. & sess. 13. cap. 1. in verbis ibi: Cum præcepto Divini mandatum sit omnibus, quibus animarum cura commissa est, ut sua cura cognoscere, præ his Sacrificiis offerre, verbi gratia Divinæ prædicationis Sacramentorum administratione, & bonorum omnium operum exemplo pascere pauperum, & aliarumque miserabilium personarum curam paternam agere, & in cetera munia pastoralia incumbere: & licet ibi loquatur de Episcopis, inferius tamen intelligit omnia etiam de curatis. *Et sess. 24. de reform. c. 4. ibi: 1. Monasterij Episcopus populum, diligenter teneri utique, & Parochia sua interesse, ubi commode adfuerit debet ad audiendum verbum, & sess. 24. c. 7. ita baruit de Parochiis: Nec non inter Missarum solemnium, aut Divinorum celebrationem sacra eloquia, & salubris mentis eadem vernacula lingua singulis diebus, vel festis explicans, eandemque in omnium cordibus propriis in vultibus quæstantibus, atque cor in lege Domini inserere studeant.**

- 22 Ut vero efficacius id exequantur Parochi, instantibus scire monita Sancti Francisci Xavierij, quæ refert ad litteram ex Tuscelino lib. 6. Barbosa alia plura congerens de officio Parochi *dist. c. 14. n. 4. dum dixit sequentia: Non se ipsum, sed Christum Cruxifixum Consecrator prædicet, Consecratoris præcipuum munus est auditori delicta sua suorum, quam maximum incutere dolorem, & Perissimè, sempiternisque infernorum supplicia ante oculos propere, eum à fugiendi deterere Satana quogue artem, atque insidias aperire, ea demum pro emendatione ferere, quæ vulgo quoque imperiti diligentia foras, quem admiratio excipiat: Debent enim Consecratores abstinere à prædicatione errorum, & præsertim quæ sapiunt hæresim, & à scandalis eliminandis, sicut; S. Concil. Trid. *dist. sess. 1. cap. 2. de reform. Consecratoribus, potissimum regularibus præceptum.**

- 23 Et licet Concil. Trid. in *dist. r. 4. sess. 14. dicat* ut unusquisque pro audienda prædicatione, teneat in suis Parochiis interesse, ut ibi habent explicationes tamen Zelota in *praxi Episcop. p. 1. verbo prædicatione* *verf. ad 4. Barbosa in pastor. p. 3. alleg. 76. n. 14. dicunt* obligationem audiendi verbum Divinum in propria Parochia esse derogatam per generalem consuetudinem, & idem Barbosa *dist. cap. 1. 4. n. 3. expendit verbum tenetur*, de quo usus est Trid.

in *dist. cap. 4. †* & à num. 4. cum Trullench in *Dealog. lib. 4. cap. 1. dubio 2. num. 2. 1. Tolentis in sum. lib. 1. cap. 1. num. 9. expendit dist. cap. 4. Trid. ut licet dicat illud esse proprium personale Parochi munus, ut patet ex *Sacra Congreg. Concil. cap. 2. ibi: Curaretur velut minus prædicationis obsequium debet impediri, †* Tamen poterunt per alios officio suo satisfacere, ut patet ex verbis *dist. cap. 4. ibi: In aliis autem Ecclesiis scilicet prædicationis munus per Parochos, sicut in impeditis, per alios ab Episcopo impensis verum, qui eos præstare, vel tenentur, vel saltem deputandi in civitate, aut quacunque parte Diversis consuevit expendere.**

Pro complemento huius puncti dico breuiter cum Machado de *perfecto confes. lib. 4. p. 1. tract. 3. d. 2. num. 1. quod* etiam teneantur iuxta Concilij mentem in prædictis locis omnibus diebus festis concionari, sed non ad id præcisè tenentur, nisi in illis tantum diebus, in quibus Parochi iudicent continere ad salutem Parochianorum.

Nec requirunt in forma prædicationis; quia ut ait Azor. *in sum. p. 1. lib. 7. cap. 3. quæst. 7. adimplevit interpretatur*, vel de Sacris Canonibus, vel de sancto Evangelio, quod in Divino multæ officio recitatur, vel canitur. *†* Et idem Barbosa *dist. cap. 14. num. 13. & 13. ait* quod potest Parochus admonere Parochianos, ut sint in Parochiam diebus festis ad audiendum verbum Dei, (sed non est compellere, nec propter id excommunicare, nec Ordinarius eos multare, multa alia de Prædicationibus dico *infra in c. ex innotuit 12. de heret.*

Ad secundam quæstionis partem, in quo consistat unusquisque, tam Presbyteri simplicis, quam curati obligatio: & in quo distinguatur, patet ex *dist. 1. & ex his*, quæ dico in *quæstione sequenti*, etenim prædictorum obligatio nimis suadetur ex *dist. glossa hic: ars orium*, in *verf. quia anima sunt præstiterunt omnibus alius rebus, & corporibus*: pro quo facit decisio textus in *cap. cum infirmus de paroch. & remissionibus*, applicando etiam, quæ adduxi in *c. ad aures 7. hoc tu* de quo didicisti Barbosa hic *num. fin. & cum multis aliorum. 26. num. 1. Tuschus tom. 1. lib. 1. c. 3. 1. Cardinal. Mantica de eccles. & ambiguis canonibus tom. 2. lib. 13. tit. 1. 8. num. 10. Mascudus *de prob. conel. 171. n. 5. Suctus decif. 196. num. 1. 2. Gucietter in repert. leg. novo potest ff. de leg. 1. num. 486. Menochius de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 12. num. 4. Tyracellus de pra causa in præf. num. 9. Cardolus in præf. Inducio, & Advocatorum, verbo anima 1. nam si Sacerdotum officium sit in educationem subditorum quid mirum si talis scientia in eis requiratur, qualem iam ostendimus.**

QVÆSTIO II.

An Parochi, seu Presbyteri, teneantur rudimenta fidei Christianæ docere, & explanare suis Parochianis? Et an nulliter ordines suscipiat ille, qui non fuerat sana mentis.

S V M M A R I V M.

- 1 Parochorum, & Sacerdotum obligatio, ostenditur, ut subditi sciant rudimenta fidei.
- 2 Absoluti non debent negligentes scire pater noster, aut Maria, credo, & decem præcepta.
- 3 Parochi tenentur saltem Dominicis diebus docere pueros Parochia fidei rudimenta, doctrinam Christianam, obedientiam erga Deum, & parentes &c. Et hoc per se, vel per alios Adjuvantes, si impediatur suavis, n. 4. & 5.
- 4 Parochi campana sunt curæ à prandio diebus festis, pueri conveniunt ad audiendam doctrinam Christianam. Quid ubi sunt Adjuvantes schola, numero 15. & 16.
- 5 Parochi debet sapè admonere parentes, propinquos, tutores, & alios, quorum curas sint, ut mittant pueros ad Parochias diebus festis, vel saltem Dominicis, ut discant doctrinam Christianam.
- 6 Parochi curantur promulgare indulgentias Py V. & Pauli pro parentibus, & propinquis, paterum facie, ut sic facilius inveniatur eis minister ad audiendam doctrinam.
- 7 Parochi curantur promulgare indulgentias Py V. & Pauli pro parentibus, & propinquis, paterum facie, ut sic facilius inveniatur eis minister ad audiendam doctrinam.
- 8 Parochi nimium negligens in docenda doctrina Christiana, peccabit mortaliter, & n. 9. & 10.
- 9 Episcopus potest assignare partem fructuum Parochie negligenti in edocendo doctrinam pueris aliter, qui hoc ministerium adimpleat loco ipsius.
- 10 Parochi quidam suis suspensum ab officio sua cura per sex menses, et quod rudimenta fidei suis Parochianos non docebat.
- 11 Parochi multum, & parum potest cogere pueros in casu notabili contumacia ad docendam doctrinam Christianam, aliter n. 12. Et quid de parochiis in nostra Hispania, num. 13.
- 12 Parochi non in particulari, sed in communi tenentur docere in propriis Ecclesiis per se aut per alios doctrinam Christianam.
- 13 Parochi in locis ubi sunt Adjuvantes scholæ, qui diligenter pueros erudiant in doctrina Christiana tamen in Quadragesima Dominicis diebus conveniunt suis Campanie pueros, & fideles.
- 14 Episcopus solum per visum præcepti penalis non sub peccato, & contra potest compellere Parochos negligentes ad docendam doctrinam.
- 15 Irregularitas ad ordines, oritur ex eo, quod

quis sit furiosus, vel mente captus, etiamque mensis delirio, continuo passus n. 19. 20. & 21.

- 19 Fatuus demens vel furiosus duci potest, qui passus mentis delirium ad sanam mentem rediit.
- 20 Altiis omnes falsi presumuntur dementia tempore, cum probatur simul aliquam fuisse demenciam, vel furiosum, etiam si demens habere lucida intervallo n. 21.
- 21 Passivos animi vehementer semper daturæ presumuntur.
- 22 Ordinatus in dementia, vel furor, qualiter dicatur nulliter ordinatus remittit.

Ad primam difficultatis partem, supposito, quod Christiani, & fideles omnes accedentes ad vltim rationis, tenentur fidei articulos contentos in Symbolo fidei explicare, seu simpliciter scire iuxta, quæ iam dixi in huius, & tunc, sup. de fide Cathol. & sum. Trinit. Et supposita quæ iam adduxi sup. sub quæst. 1. huius textus; ideo rectè nunc inquirimus de alia obligatione, quam Parochi tenentur quilibet. Et sic cum Ludovicus Vela respons. casuum conscientia p. 3. cap. 27. vel. 1. tandem dicat, ut non sit absolueudus qui, vel ob negligentiam, vel ob vecetundiam, Pater noster, Ave Maria, Credo, & decem Præcepta addicere non curat; imò ex Natthæo de rebus lib. 2. cap. 4. n. 109. dicat, ut debeant omnes scire sub peccato mortali fidei rudimenta, seu articulos, vel eos saltem quos solemniter rite Ecclesia celebrat, veluti orationem Dominicam, Præcepta Eccl. leuæ, & sacramenta, & cetera nolentes addicere, debeat in aliquibus adesse obligatio docendi, & hoc nullis aliis hominibus proantibus incumbat, quam Presbyteris, Sacerdotibus, atque curatis; ideo bene hic de hoc puncto inquirimus, etiam iuxta dictum D. Thomæ, & Soti relati sup. quæst. 11.

Etenim per Trident. sess. 14. cap. 4. vel. idem etiam, & in cap. 2. sess. 3. de quibus sub dist. 24. §. 1. patet quod Parochi tenentur Dominicis saltem diebus docere pueros Parochie fidei rudimenta, ac doctrinam Christianam, & obedientiam erga Deum, & Parentes; item, & mores bonos. Et hoc sic adiuvant Sancta Synodus, ut eaqueur per se, vel per alios idoneos Ministros, si impeditur fuerit pro suorum subditorum, & sua capacitate salutariis verbis docent Tullench. in expojit. Decalogi lib. 1. cap. 1. dicitur 4. à n. 7. Machado de perf. fessio Confessione cura de Alma lib. 4. p. 2. tit. 3. de cura, 2. num. 4. Vgolinus de officio Episcopi c. 16. §. 4. num. 1. Zerola in prævi Episcop. p. 1. verbo Doctrina Christiana Possuimus de officio Curati cap. 4. de Doctrina Christiana Barboza de officio Parochi p. 1. cap. 15. num. 1. idem de potest. Episcopi. cum aliis p. 3. alleg. 7. §. 6. à num. 37.

Vnde docent Tuscus de vltis lib. 1. cap. 4. n. 17. & lib. 2. c. 4. num. 12. Aloysius Riccius in decisione Curia Archiep. Neapol. p. 1. decy 21. num. 1. in fine, pertinere ad officium Parochi, Parochianos suos in prædicta doctrina erudire, & ob id, ut effectum fortius, referat citatus Tullench. statum Sancti Caroli Borromei in suo Concilio Provinc. 1. tit. de fides militis sess. 24. c. 4. ut Parochi campanæ sonno curet à prandio diebus festis pueros convenire ad audiendam doctrinam Christianam. Et Barboza de off. parochi dicto cap. 15. num. 7. dicit quod Parochus debet sæpè admonere Parentes propinquos, tutores, & alios, quorum cura sunt

pueri commendati, ut eos mitrent ad Parochias omnibus diebus festis, vel saltem Dominicis ad doctrinam Christianam additendam. 1 Et ut facilius ad id peragendum patientes, & alij superius enumerati, inclinentur post explicatam huius rei necessitatem, & voluntatem, ipse Parochus indulgentias, quas Pius V. & Paulus illis, qui huic pietatis operi cooperabuntur, concessit, quorum tenorem retulit ad lineam idem Barbola. *um. 8. & 9.* quarum una incipit *ex debito*, alia *ex credito*: de quibus leges Scoticam in *suas consuet.* Piasius retulit punam datam sub die 6. Octob. 1573. in *suas praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 39.*

2 Etiam Parochus peccatu mortaliter, si nimium negligens fuerit in huiusmodi Doctrina Christiana educenda, ut docent Emanuel Saverb. *Parochus num. 2.* Fernandez in *examen Trid. mor. p. 4. c. 15. §. 1. num. 7. imo*, & quod poterit Episcopus conlito *ibi de eius negligentia*, vel insuficientia ex fructibus ipsius Ecclesie assignare partem congruam fructuum alteri, qui hoc ministerium loco ipsius adimpleat, ut colligit Piasius *dict. p. 2. c. 1. num. 16. ex ipso dicti Concilij decreto sess. 5. c. 2. de reform.* & imo & Riccius in *Curia Archiep. Neap. p. 1. dist. de res. 22.* ait fuisse suspensum ab officio suae curae quandam Parochum per sex menses; eo quod rudimenta fidei suos Parochianos non docebat.

3 Quod si dubites, an possit Parochus mulctari, & poni, saltem in casu notabilis negligentiae, aut contumaciae, cogere pueros ad discendam doctrinam Christianam, etiam si hoc fieri noluerint in Oppidis, villis, & aliis locis extra civitatem: & quidquid Zerola *ubi sup. verbo Doctrina §. 3. tenet per Trid. dict. sess. 24. c. 4.* ad id non posse quia Trid. verb. *ibi: Etiam per censuras Ecclesiasticas compellunt*, loquuntur de compulsionibus illorum, quorum inter est eam docere, ut dixi, & non de compulsionibus puerorum, seu parentum ipsorum.

4 Tamen Campanil. in *diversis locis Cap. 8. ubi. 11. c. 14. num. 8.* Caliz. Palao *de fide 11. 4. dist. 1. puncto 11. num. 3.* Sanchez in *praecepta Dotalia* *ib. 2. c. 3. num. 15.* Tullench. *dict. dubio 4. num. 8.* Homobonus de *examine* *(ser. 17. tit. 13. quest. 26. n. 38.)* Barbola in *psal. dict. alleg. 76. num. 38.* & idem de officio Parochi *dict. c. 15. num. 6.* ut verus dicitur his nostris temporibus (provi in Hispania receptum est) posse Praefulem censuris compellere ludibros, ut discant Doctrinam Christianam.

5 Pro complemento notabis, quod etsi Parochi teneantur suas oves docere doctrinam Christianam, sed non tenent in particulari quemlibet fidelium docere, sed sufficere in communi in propria Ecclesia hoc docere per se ipsum quilibet Parochus, aut per alium, ut docent Tullench. *sup. dict. dubio 4. num. 9.* Petrus Ledesma in *summ. tom. 2. ser. 1. c. 1. post 7. concl. vel. 1. ad iudic.* & ego addo, quod etsi praedicta Concilij obligatio, sit saltem in diebus anni Dominicis, tamen in hac Castella, ubi plures Magistri scholarum sunt diligentissimè docentes pueros omnia rudimenta doctrinae Christianae, etiam per interrogationes, & responsiones legitimè est introducta consuetudo, ut Parochi praedictam convocationem ad sonum campanae non faciant in toto anni tempore praeterquam in Dominicis, & aliis aliquibus diebus Quadragesimae.

6 Sed non ob id excusabuntur Parochi locorum, & provinciarum steriliam, ac remotarum exequendi mandata Trid. in hoc

Item notabis, quod etsi Episcopus queat compellere Parochos, ut doceant pueros modo dicto, sed non poterit eis praecipere sub peccato moralis poena eam comminando Parochis doctrinam Christianam sic non docentibus; tantum enim poterit illos per viam praeccepti poenalis Parochos obstringere, addo etiam idem Barbola *dict. cap. 15. sub num. 3.* per declarationem ex Bergom. Episc. Sanctae Congregationis. Episcoporum sub die 22. Novembris 1592.

Ad secundam partem questionis, quae non multum congrua litterae textus nostri, & de qua possem forte aprius agere *infra in tit. de corpore visitat.* & etsi ibi de alio viro corporis agatur; quia tamen ex littera textus nostri potest hic applicari, cum de subiecto ad Sacerdotium idoneo egeamus; idèò suppositis quae supra egi in *cap. non est tempus de comparand. arar. breviter dico, quod cum irregularitas oriatur, ex eo quod quis sit furiosus, vel mente capus; & ut omnes sciam, dementes, & furiosi irregulares esse dicantur, ut dicunt Franciscus Tondus *variar. quapione part. 1. questio 53. a numero 9.* Nicolaus Plouius in *traktatu de irregularitat. regali. c. 2.* alij communiter, & quod non solum procedit in eo, qui tempore promotionis erat mente capus, verum etiam in illo, qui alias mentis delirium contrarium passus est, & tunc verè furiosus, demens, vel furiosus dici potest, ut quavis postea ad sanam mentem redidisset per textum in *cap. m. r. num. 33. distinctione in illis verbis: Nec illum, qui infarsat aliquando versus infansit*, & hoc hic signatum propter vitandum scandalum, ne iurum ad sumum; vel infaniam redeat. & Etiam quando probatum est aliquem semel dementem fuisse, vel furiosum, omnes actus postea facti demencie tempore, vel furoris, Gracianus *disceptat. for. in cap. 84. numero. 36.* & nominatum in furioso, quavis haberet lucida intervalla, coisus actus peccatumque facti tempore furoris, Mascard. *de probation. conclusio 324. numero 4.* Panfilius de *resignatione benefice. glossa 2. numero. 10.* Barbola in *cap. cum inter 21. numero 17. de election. & in cap. fin. numero 13. de success. ab invest. cum pluribus Tondus *supra numero 8.* qui cum Mascard. *de probation. conclusio 325. numero 2.* reddit rationem, & quia passionis animi vehementes semper durare praesumuntur. & Unde quidmirum si de hac qualitate debet ordinatores inquirere, ut adimpleret cum requisitis textus nostri & aliis inquam hic ordinatur, nullius ordines recipere, videret teneri idem Tondus eo saltem modo quo de ordinato per merum, aut vim dixi *supra sub Rubrica de temporibus ordinum.***

Ad Text. in Cap. fin. hoc titulo.

P R A E M I S S U M.

S U M M A R I U M.

- 1 Scientia defectus dicitur iam promotorum, etiam si sit Episcopus, qui potest ex defectu ab Episcopo capere dicitur.
- 2 Scientia defectus sufficit ad cedendum.
- 3 Illi qui sunt incapaces beneficiorum, & communitur inter irregulares.

De Ætate & qualitat. Ordin. Quæst. I. 43 I

- 4 *Literatura de Iure Divino, requiritur ad ordinem, & ad beneficium, & que requiritur infra sub num. 6. censuit.*
- 5 *Illiteratus dicitur, qui prima grammatica rudimenta non didicit.*
- 7 *Ordinari non possunt regulares parum scientes linguam latinam.*

Petræta, quæ noto *suprà* à num. 1. videnda 7 pro exomatione huius textus adiunges questionem de quibus egi *suprà* in c. ad aures 5. de temporibus ordin. sub quæstione 1. à numero 1. ubi an regulares parum scientes Linguam Latinam possint ordinari?

QVÆSTIO I.

An illiterati in aliquo modo possint ordinari, aut beneficiari? Et an Episcopus possit dispensare cum illiterato habente aliquod principium grammaticæ ad ordines? Vbi nonnulla de illiteratis. An collatio beneficii facta imperito, aut illiterato, sit nulla ipso Iure? Et an facta irregulari, sit irrita ante Iudicii sententiam?

SVMMARIVM.

- 1 *Robor teatus iste quod defectus scientiæ deicit tam promum, etiam si Episcopus sit, ut patet ex littera textus nostri; ita ut amoveatur ab executione Pontificalium, & ab administratione Ecclesiæ, ut probat Barbosa cum antiquis num. 1. & 2. cum Flaminio de resignat. lib. 5. quæst. 3. n. 8. dicens per textum hic defectum scientiæ præstare legitimam causam deponendi quem ab Episcopatu, & ad num. 6. ex glossa hic verb. defectum,*
- 2 *quod scientiæ defectus sufficit ad cedendum, & etenim illiterati sunt incapaces beneficiorum iuxta textum in cap. illiteratus 36. dist. cap. promones 55. dist. quia sunt irregulares; ita ut inter irregulares connumerentur ex literaturæ defectu, Flaminio de resignat. lib. 5. quæst. 3. num. 89. Gonzalez ad regul. 9. Cancell. glossa 4. num. 41. Nicolas Garcia de benef. p. 7. cap. 7. omnino legendus cum infinitis, ubi agit de literatura, & scientia, tum ad ordines, tum de ad beneficia necessaria, de qua applicabis quæ dicit *suprà* in titulo de Servitio in ordine faciente, ubi de examine ad ordines; item, & quæ dixi in cap. cum in euitu, & alibi de elect. & dista infra in cap. gravis nomen 29. de prebend. & Dign. & quæ dixi *suprà* in cap. 4. & 5. item & in cap. præced. ubi de scientia prærequisita in Presbytero, & animarum cura. 7 Ratio horum est, quia literatura de Iure Divino requiritur ad ordines, & ad beneficia Flaminio *suprà* lib. 4. quæst. 4. num. 7. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. quæstion. 4. Carolus de Grassis præludius de officiis Clericorum. num. 64. Barbosa cum aliis hic num. 4. & in pastoralis parte 2. alleg. 46. num. 12. & ante numero 26. & infra quæstione 1. sub numero 23.*
- 3 *Quod si dubites quæ propriè dicatur illiteratus respondebis cum Flaminio disto lib. 4. quæst. 4. à numero 2. & lib. 5. quæst. 3. de renunciacione à numero 70. Carolo de Grassis disto præludio à numero 235. Campanilindus c. 1. Canon. Rub. 5. c. 5. num. 2. Barbosa per verba textus hic: Nunquam de grammatica didicisse, illiteratum dici, qui prima grammaticæ rudimenta non didicit, & de literaturâ ignotus, seu scientia in beneficiando necessaria, agunt Doctores per textum in disto cap. cum in euitu de electione, & in disto cap. gravis nomen 29. de prebend. in Clementina 1. de etate, & qualitate ordin. & in cap. 18. sess. 14. de reform. De quæ etiam sunt videnda Capitula Trid. sess. 3. c. 4. 11. c. 13. 14. & Concilium Prouince. Mediolan. 4. sub Carolo Borroem. Causas de benef. 3. p. c. 5. Duarenus lib. 4. cap. 2. Pet. Gregor. cap. 37. à numero 3. de benef. Gonzalez ad regul. 8. Cancell. glossa 4. à numero 60. Gabriel Valquez 3. p. tom. 3. dist. 246. cap. 6. Azor. instit. moral. 1. p. lib. 6. cap. 6. Lessius de Iustitia lib. 2. cap. 3. 4. dubio 24. Sorus in 4. dist. 25. quæst. 1. art. 2. Syluester in summa verb. Clericum 2. §. 1. ubi quædam plures relati à Garcia disto cap. 7. p. 7. num. 3. & à Barbosa in prædellis locis, qui in cap. fin. de temporibus ordin. lib. 6. mon. 3. cum Flaminio & Rubuffo probat quod illiterati non possunt ordinari.*

- 1 *Illiterati penitus fieri non possunt Clerici, quia comparantur cæcis, & sunt nulli in Ecclesia, n. 2. & solent alim nuncupari, num. 3. & 4.*
- 2 *Illiterati sunt magis quam homicida.*
- 3 *Illiterati non veniunt appellatione hominum, sed iumentorum.*
- 4 *Mundus uim per literatos illuminatur, quibus, & Ecclesiæ regunt.*
- 5 *Literati dicuntur cæci solis, & stellæ, quos semper amat Ecclesiæ, illisq; finis, & privilegia pia concesserit.*
- 6 *Literati ratione scientiæ, quæ sunt decorati, præsumuntur a vitiis abstinere.*
- 7 *Ignorantia est mater omnium errorum.*
- 8 *Scientia est mater omnium virtutum.*
- 9 *Literaturâ cui requiritur ad beneficia, quæ ordinari, cui est annexum beneficium, & num. 34.*
- 10 *Scientia ad simplex beneficium, & scire, nempe rudimenta fidei, & legere, scribere, & quod aliquantulum linguam latinam intelligat, ut præstet aptus ad recitandum officium: & non cantare, numero 12. 13. & 14.*
- 11 *Scientia maior requiritur in beneficiando, quam in conferendo.*
- 12 *Glossa in Clementina 1. de concess. Prebendæ lib. 6.*
- 13 *Canon requiritur in eo, qui habet beneficium servitiorum in Canoniciis, Prebendis, & curati, de quo, non multum extrahitur.*
- 14 *Illiteratus omnino est irregularis, & incapax ad beneficia. Et quæ talia dicatur, non si aliquid scit, ut n. 37.*
- 15 *Ordinandum quilibet, cui ubi est defectus scientiæ, & literatura requiritur, numeratur inter irregulares iuxta singulos ordines.*
- 16 *Illiteratus probatur ex eo, quod nunquam legis librum, nec intravit scholas, nec Doctorem audiuisset.*
- 17 *Peccat qui non habet scientiam sufficientem ad*

De Ætate & qual. Ordin. Quæst. I. 433

- Arto. offi. moral. dila. 2. p. lib. 6. c. 6. quæst. 7. cum*
alio Nicolaus Garcia dila. p. 7. cap. 7. num. 11. per
declarationes Sanctæ Congreg. quas ipse refert
p. 6. cap. 1. num. 244. & de scientia singulis ordinibus
prærequisita, iam supra diximus sub dicta 11.
de Sermone in ordi. facienda, & in cap. 4. cap.
præced. hoc tit. ¶ Imò quod si beneficium sit sim-
plex, nec aliquid ordini annexum, cum sufficiat
ea scientia, quæ ad primam Tonsuram prærequi-
ritur, ut dixi in dicta 11. iuxta intellectum Tidd. in
cap. 4. sess. 23. scilicet quod sciat fidei rudimenta,
& legere, & scribere, & quod aliquantulum lin-
guam latinam intelligat, ut possit esse aptus ad
officium recitandum, sic Ojeda supra num. 39.
Parvius de rescriptis dila. lib. 4. quæst. fin. num. 30.
dicens quod obtemperans simplicia beneficia, suf-
ficit, ut sciatur, & possint recitare hortus Canonici-
cas, ad quas tenentur, nec non consistere, &
intelligere, ut addit Gonzalez dila. gl. 4. num. 73.
Arto. supra dila. c. 6. q. 2. & 3. quod scire debent, &
latine legere & intelligere ut preces honorarias re-
citare possint. Genuen. in præf. 1. p. in manu pa-
uper. cap. 17. num. 1. ¶ Imò & glossa in Clem. 1. de
consecr. præb. verb. par. am. quam ibi sequuntur
Imola, Caid, & Abbas num. 1. Franchis in cap. si
pauper de præb. lib. 6. sub num. 2. Gomez. de expe-
ditum. num. 79. Sinson. de officio Ecclesiæ lib. 1. p. 6. c. 16.
Henriquez lib. 9. cap. 3. sub §. 3. Pilecius in præf.
Episcop. p. 1. cap. 5. n. 20. Roia decis. 62. n. 11. sim.
Facin. Nauar. de exco. in fine, misell. 43. num. 3. &
in cap. si quando de rescriptis, exception. 13. num. 13.
¶ Addunt, ut sciatur caritate, ergo dicendum est
maiores scientiam requiri ad beneficium simplex
quàm ad solam primam Tonsuram. Et dictum
cautu foliant Alex. Meneta de distribution. p. 2.
quæst. 19. num. 35. Ojeda num. 28. supra Garcia p. 7.
dila. cap. 7. num. 4. & 5. ¶ Intelligentes glossam
illam ut caritas requiratur, id beneficio servitorio,
modo requiritur personale servitium, & non possit
per substitutionem deferri, quævis nec in his, ut
in Dignitatibus, Canoniciatibus, Portionibus, &
cum aliis molestis solent curari de canu, nec in eo
fieri examen, quia visu, & exercitio adfici solet,
quod sufficit ad exercendum officium: sic Garcia
supra num. 6. cum Gomezio loca citato, & Domini-
nico in dicto cap. si pauper.
¶ Itaque resolutio in puncto nostri dubij, ea
tenore erit, quod omnino illiteratus, est irregu-
laris, & incapax ad beneficia, ut colligitur ex dis-
cussis, & tunc reuera ille talis dicitur aliteratus, qui
prima grammaticæ rudimenta non dulcet, Roia
Rom. dila. parr. 2. decis. 16. num. 1. Carol. de
Grati. in præf. de offi. clerici, a num. 21. Flamin.
de rescriptis, dila. quæst. 4. a num. 2. & quæ 13. n. 70.
Campam. in dila. supra canon. lib. 5. cap. 1. num. 1.
vel qui legere, & scribere Latine nescit, Azne.
dila. cap. 6. quæst. 3. Garcia dila. cap. 7. num. 15. Castero
Pulso in opere moralis tom. 2. dila. 13. dila. 4. par. 6.
num. 9. Barbosa cum multis aliis dila. a. dila. 46.
n. 10. ¶ Vbi se tenentes probat cum Sanchez
in opus. moral. lib. 7. cap. 1. dubio 45. a num. 3. inter
irregulares numerari quolibet ordinandum,
cui obest defectus scientiæ, & literaturæ prære-
quisitæ, secundum exigentiam cuiuslibet ordinis,
veluti, si ordinandus ad primam Tonsuram nesciat
legere, & scribere, ut iam dixi, ordinandus de aliis
quatuor minoribus latinam linguam non intelligat
Subdiaconus, & Diaconus, qui latine non sit, &
quæ legi, minimè illigat, Sacerdos ordinatur
quæ non bene legit contenta in Missa, nec medio-
crum. in de Offi. & Sacris Eccles. Tom. 1.

critur saltem intelligat. Et posses addere e quæ sup.
 scriptis in cap. procedens de requisitis in Præbitero
 videbis Garciam dila. cap. 7. num. 19. Gonzalez dila.
 glossa 4. num. 41. Flamin. dila. quæst. 3. num. 89. Ve-
 lal. alleg. 9. num. 11. Avila de cons. p. 7. diff. 4. du-
 bio 1. Tolet. in summ. cap. 58. vel irregularis ex de-
 fectu animæ. Rebuffus in trakt. de pacific. poss. m. 226.
 Vivald. in Candelabro aureo p. 2. tit. de irregular. §. 1.
 & alios per textum in cap. precipuum verb. igno-
 rantem literas 16. diff. & per textum nostrum ¶ 7
 Et addit Flamin. dila. lib. 5. de rescriptis, quæst. 1. n. 87.
 quem illiteratum ex eo probari, quia nunquam
 legit librum, non intravit scholas, nec aliquem
 Doctorem audiuit, ut etiam refert, & sequitur
 hic Barbosa sub num. 2. ¶ Et his addo, quod
 peccat is, qui non habet scientiam sufficientem
 ad illud officium, quod appetiuit, ut docent La-
 cob. de Grass. cap. 11. num. 23. & cum eo Barbosa
 dila. allegat. 46. num. 4. per textum in cap. 1. cap. 1.
 prædum in fine t. quæst. 1. quia culpa est, misse-
 reri se rei ad se non pertinenti, cap. non sine culpa
 de rescriptis, & scripta est ff. eodem.
 Ad secundam quæstionis partem, distinctione
 loquendum est, quia si ordinandus est omnino illi-
 teratus, ut iam dixi, non poterit Episcopus de se
 pensare, nec ad primam Tonsuram, nec in scientia
 requisita ad alios ordines minores, quia cum
 de iure, & ex Concilio Tidd. in locis relatis, ad
 quolibet ordinem sit determinatus scientiæ, liter-
 aturæ quædam, sequitur, ut nequeat Episcopus
 supplere defectum ordinandi in hac parte, eo
 quod esset in lege Superioris dispensare, iuxta
 quæ longè dixi in cap. 12. de iudic. sic docent San-
 chez lib. 7. in episcopo mor. cap. 1. dub. 45. num. 2. &
 num. 14. Rebuffus in præf. tit. de Clericis a quibus,
 & quomodo creantur num. 28. Bernard. in præf.
 cap. 21. Nauar. in dila. cap. si quando de rescriptis, excep-
 tion. 13. num. 13. Salcedus ad Bernard. dila. cap. 22. ver-
 dy. in fine.
 Quod si ordinandus aliquod principium gram-
 matice habuerit, aut modicum quid sciat, &
 ostendat spem addiscendi in futurum posse Episco-
 pum dispensare cum eo; quia minor scientia, suf-
 ficit quando adest spes addiscendi in futurum dicit
 Rebuffus de pacific. possessoribus num. 215. & dila.
 num. 28. Menochius de arbit. casu 415. num. 58. ¶ 2
 Dum ait posse Episcopum arbitrari magis expedire
 Ecclesiæ si ordines conferat ei, qm, etsi adhuc
 latinam linguam non intelligit, est tamen bonus
 indolis, & pro arate docilis, Sanchez dila. lib. 7.
 cap. 1. dub. 45. num. 13. Lotterius de re censu. lib. 1.
 quæst. 10. num. 23. & 24. Mac. Alter. de cursu. m. 2.
 diff. 16. de suspens. cap. 1. ver. secunda in fine, Gon-
 zalez ad regu. 8. anel. glossa 4. a num. 80. cum aliis
 Barbosa dila. alleg. 46. p. 1. num. 13. ¶ Itaque quod
 dixerunt Rebuffus de pacific. possessoribus, num. 204.
 Flamin. lib. 5. de rescriptis, quæst. 4. n. 10. n. 10. n. 10.
 Machado lib. 1. p. 3. trakt. 17. dila. decum. 12. num. 5.
 ubi citat Vallobos contrarium tenentem, ut illi-
 teratus sit omnino indispensabilis, quod ordines
 intelligatur sub prædicta distinctione.
 Dubitabis an Papa cum omnino illiterato, pos-
 sit ad omnes ordines dispensare? & videtur quod
 non, tum ex præsuppositis iam relatis de ne-
 cessitate literaturæ; tum quia literaturæ de iure
 Divino requiritur ad ordines, ut probatur ex illo
 Osæe Prophetæ cap. 14. ibi: *Conversus Populus eo*
quod non habuerit scientiam, quæ scientiam repræ-
sentat, repellam te, ne sacerdotis fungaris mihi, cer-
tes Sanchez dila. dub. 45. n. 2. in medio, post alios
 Q o lacob.

Jacob. de Grass. in aureis decip. 2. lib. 1. c. 1. n. 21.
 Petrus Greg. in praei. benef. 1. 37. n. 5. ad finem. Bernat.
 in pract. c. 21. n. 6. Vivaldus in de irreg. n. 97.
 Azor. p. 2. in praei. mor. lib. 6. c. 6. q. 1. columna 681.
 Flamin. dist. 1. 5. de resign. q. 4. n. 7. Carol. de Graf. in tr.
 de effect. Cleric. in praei. n. 64. Thomas Valase. tem.
 1. dist. alleg. 9. n. 12. argum. textus cum vulgatis in 6.
 naturalia in 1. de iure personarum.

24 Adhuc verò existimo posse Pontificem cum illiterato dispensare, argum. eorum, quae adduxi supra in e. cum contingat hoc tit. sub q. fin. Secundo, quia scientia, quae in ordinandis requiritur, procedit, non ex necessitate Sacramenti, sed praecipue finem ordinis recipit characterem, Bernard. dist. c. 21. n. 21. vbi sic arguitur. Jacob. de Grass. in aureis decip. 2. lib. 1. c. 1. n. 19. Thom. Val. dist. alleg. 9. Sanchez dist. lib. 7. opus. moral.

25 Lib. 7. r. 1. Anobis 45. nam. 1. § 1. t. 1. comprobatur exemplis sequentibus, ut de Anachoreta ad sacerdotium per Sanctum Flaminianum Episcopum Macedonitum de Sancto Antonio Anachoreta pariter ad sacerdotium promotum, cuius meminit Augustinus lib. 1. de doctrina Christi. in praei. de sordibus etiam ad Episcopum Cypri, de quo Cassiodorus tripertita historia lib. 1. c. 10. et 11. quorum meminit Nazol. de irregul. cap. 31. lib. 1. n. 1. § 6. vbi sub n. 10. refert aliud exemplum de Sancto Præsbytero, qui nec prima elementa litterarum, nec legi-decem praecepta, cum calletet, Præsbyter tamen

16 erat. Et quod habuit excusationem suae litteraturae Gregorius dicentem plenitudinem legis eharitatem, esse indeque eundem sanctum totam legem feruile in dilectione Dei ac proximi.

17 Nec obstat allegatum scripturae fundamentum nam ut probant Loterius de re benef. dist. 2. q. 50. n. 17. Barbosa dista alleg. 46. sub n. 1. 2. quia quod per illum dicunt Doctores iure Divino reprobatum aliquod defectus litteraturae non est referendum ad ius naturale Divinum, aeternum, atque immutabile, sed ad ius Divinum positum, & ex causa dispensabile.

18 Dubitabis secundo, an omnino illiteratus, sit indispensabilis per Episcopum ad beneficia? Et Castrus Palao in opere sacrali sum. 2. trall. 13. dist. 4. puncto 6. num. 12. ait nequaquam posse eum dispensare ad beneficium, si prorsus illiteratus est. Verum si in illo illiterato sit bona spes addiscendi, quia propter eam multa contra iuris regulas disponuntur, ut assumat Aelianus de praesumpt. regula 2. praesumpt. 3. § lib. 1. de verbor. signific. pag. 16. quem refert Thomas Aelius de iude schachorae quaest. 3. princip. nam. 81. ex Innocentio. & lafone, tum poterit dispensare quod intelligunt, dum sciat aliquod principium grammaticae, aut modicum, quod sciat, & ostendat spem addiscendi, ut etiam dicit idem Castr. Palao.

19 § Imo Garcia dista part. 7. de benef. cap. 7. sub num. 7. refert de c. 16. diuers. part. 2. in vna portione de Amantia 27 Januarij 1576. coram D. Canonicio, vbi dicitur quod parum sciens, etiam sine fine plus proficiendo, dicuntur habiles ad beneficia non requirerent scientiam, vel magnam curam, ut per Imolanum num. 7. Bonifac. num. 49. in elem. 1. de acate, & qualis, & sic quod parum construens, est habilis ad beneficium simplex.

20 Ad tertiam quaestionis partem, an collatio beneficij facta imperio, seu illiterato, sit nulla ipso iure? Et in hac difficultate, est etiam distinguendum: nam si loquimur de prorsus illiterato, & qui nullas didicit litteras, respondeo collationem

factam esse nullam ipso iure: sic in secunda re-
 ceptis post Innocentium, & Felin. F. l. am. de resign.
 lib. 5. quaest. 3. num. 90. Valerius Reginaldus in praei.
 fore ponit. lib. 30. trall. 3. num. 169. Lessius de iust.
 lib. 2. cap. 34. n. 129. Campan. in diuers. sacrae Canon.
 Rab. 11. cap. 1. n. 1. Argum. in 1. moral. part. 2. lib. 6.
 c. 6. 7. Menochius de arbit. casu 4. 15. Carolus de
 Grass. de effect. Cleric. in praei. n. 71. Et secun-
 dum hoc sunt intelligendi Abbas, Rebuffus. Oje-
 da. Salced. Corrales. Quintana. Dueñas. Vgolin-
 us. Madozius. Vega, & alij, quos refert, & sequitur
 Garcia dista p. 7. c. 7. § 1. de benef. c. 1. quatenus
 absolute de imperio, & illiterato praedictam con-
 clusionem ferunt, ut ipse probat, ibi. n. 15. Bar-
 bosa hoc n. 3. § Et Castrus Palao in opere moral.
 tom. 1. trall. 13. dist. 4. puncto 6. num. 6. vbi a 9 existit-
 mat illiteratum esse solum illi, qui legere; &
 scribere latine nescit: & de illis pius illiteratus
 sentienti Doctores, ut collatio beneficiorum eis
 facta, sit invalida, & irrita per text. & glossas c. 1.
 dist. 36. & in c. praecipimus dist. 14. de quibus dico
 quod Barbosa in passor. alleg. 61. num. 1. Carolus de
 Grass. in praei. n. 71. Flamin. quaest. 1. n. 15. Oje-
 da de incom. benef. p. 1. c. 24. n. 28. ut non huius benefi-
 ciorum capaces.

Huc tamen resolutioni non obstat Trid. Con-
 cil. sess. 7. de reform. c. 1. ibi: Omnino verum, quia in-
 telligitur de illis, qui non sunt penitus illiterati, sed
 beneficium acquirunt, requiritur ad illud beneficium,
 scientia contenta, in quibus collatio facta, non est
 omnino irrita, sed venit irritanda: sic Barbosa dist.
 alleg. 63. num. 2. Garcia supra num. 14. Vbi sub
 dista num. 15. ait quod licet de effectus scientiae
 competenti, reddat collationem iniustam, non
 tamen nullam, si non reddat prorsus illiteratum:
 sic comprobans ex textu nostro, & ex Trid. c. 3.
 cum Natus de irratione misel. 40. n. 8. & misel. 33.
 n. 7. § Vbi ait Alex. III. in cap. ex illis de elect.
 etiam requirere tantam litterarum scientiam ad
 omnia beneficia, quanta est ad illa bene gerenda
 necessaria, ad hoc, ut illorum collatio, sit bene
 facta cuiuslibet, non quoad hoc, ut sit valida, § qui
 etiam in disto cap. si quando, except. 13. n. 8. dicit
 collationem beneficiorum factam eis, qui peni-
 tus latine callent, modo sciant legere, esse va-
 lidam saltem de consuetudine, & praxi antiqua.
 & noua: alia refert idem Garcia 2. num. 16. idem
 rems de prorsus illiterato, Gonzalez ad regul. 8.
 Cancel. glossa 4. num. 47. declarat, num. 48. ut solum
 conclusio procedat in eo, qui nunquam litteras
 didicit, sic ut prorsus illas ignoret, quia ille di-
 citur prorsus illiteratus, qui non habet aliqua prin-
 cipia, in quo nobiscum conveniat, de quo Franch.
 in cap. fin. de tempor. ord. lib. 6. n. 2.

Sed hic obstat Trid. in dist. 2. cap. 4. sess. 22. de re-
 form. in fine, qui etiam pronunciat omnem pro-
 visionem illi factam, qui aetatem, & caritatem habita-
 tes integre non habuerit, quo potest colligi nul-
 lum esse collationem factam, tam prorsus illiterato,
 quam illi, qui integram non habet litteratu-
 ram pro qualitate collati sibi beneficij. Et com-
 probatur ex eo quia illiteratus, & imperitus est
 irregularis ex dist. cap. illiteratus 16. dist. Suarez de
 cens. dist. 5. c. 1. § 1. n. 8. Anila de cens. p. 1. dist. 4.
 dubio 1. Gonzalez dista glossa 4. num. 41. Sed res-
 pondeo ad locum Trid. quod etiam videatur peni-
 tus contrariari alio Trid. cap. 3. relatio dista sess. 7.
 quatenus precipiens, ut beneficia personis dignis,
 & habilibus conferantur, in finalibus verbis pro-
 tumpt in verba sequentia: Alium autem facta
 cap. 4.

De Ætate & qual. Ordin. Quæst. II. 435

collatio, & præmissa emum irritetur: tamen dict. cap. 4. intelligit de illicito omnino, in quo nullum cedit Episcopo, & Superiori arbitrium; ad quod vt aliis verbis expendit Barbosa dicta allegat. 63. num. 4. sic respondens intelligit dict. cap. 3. §. 7. de illo, qui aliquam habet literaturam, modo iam relato, in qua potest dari Superiori arbitrium, vt iam dixi. † Et sic non obstat adductum in confirmationem, quia irregularitas quæ illicitatorem reddit incapax ad collationem, intelligitur de eo qui profusus ignarus est: vnde quidquid absolute dicant Suarez, & alij citati, quando inprovisò adest aliquæ literaturæ, quemadmodum morum defectus non facit eum verè, & propriè irregularem: ita Garcia de benef. dict. p. 7. c. 7. n. 19.

37 Vnde dicit Rota decis. 23. num. 3. p. 1. recentissim. & om. 7. quam sequitur Barbosa dict. alleg. 64. n. 4. in fine, vt non sit necesse, quod Rectores habentes animarum curam, non sint eminenter, & excellentes literati, si idonei in litteris fuerint, & non tudes, nec ignari, subdendi minus credi testibus dicentibus Sacerdotem inhabilem ad Sacramenta ministranda, quam dicentibus eum habilem. †

38 Et sic Campanillus in diuersis Juriæ Rub. §. c. 1. num. 3. bene dicit quod illiciti, qui aliis bonæ, & honestæ vitæ sunt ob causam, quoad obicenta tollerari possunt, scilicet si ex longo viui, & rerum experientia, sciunt reddere exercere omnia ad suum officium specianus, vel si charitatis perfectio, scientia defectum suppleat.

40 Vnum tamen, & alterum dixit Gonzalez in reg. 8. Cancell. glessa 4. num. 40. eum Salcedo dict. c. 1. num. 6. nempe quod licet collatio facta profusus illicito, sit à principio nulla; si tamen postea adducat literas, & is, qui consulti non potuerat, pristina collatio raris quadam collatione superueniente, reuocatur; sed hæc declaratio non est cur in iure admittatur, quia quod ab initio vitiosum est, ex post facto non conualescit; & quia ex non potestatem, seu ex taciturnitate sola non potest induci collatio, selus de benef. 3. p. 9. 10. c. 3. num. 15. Syluester verb. beneficium 3. p. 19. cum aliis Garcia de benef. dict. p. 7. c. 7. sub n. 20. sub vers. secundo, per ea, quæ ipse dicit de collatione facta excommunicato, dict. p. 7. c. 1. n. 38. de quo dixi plura sub c. 1. ad probandum 24. de sent. & reind. & ex his, quæ late dixi supra hoc tit. cum bona 8. & ibi sub q. 2. c. 3. vbi de alio bene dubio, per quod hæc difficultas compositur.

41 Tertium dictum in nostro dubio principaliter intelligitur de beneficiis curatis, seu canonicatibus, vbi requiritur industria, & consilium; secus autem in beneficiis simplicibus: sic Gonzalez sup. n. 30. cum Rota decis. 13. n. 5. de probat. in antiquis Staphileus in forma 9. speculatur. n. 23. Rota decis. 13. n. 4. p. 2. diuers. quia id id non admittit Garcia dict. cap. 7. lib. 7. de benef. n. 20. in fine, nam etiam ad beneficium simplex, videtur illicitaturus inhabilis, vt patet ex dictis sup. n. 1.

42 Pro complemento notabim in intellectu d. c. 1. §. 7. Tri. vbi non est irrita, sed venit irritanda collatio facta minus literato; quod si non curet postea, & inter ea acquireret necessariam scientiam, & addiscere, nec faciat quam primo commode promittit, peccet mortaliter iuxta Nauarræ mentem in d. 3. c. si quando de re scriptis. excepti. c. 8. sub n. 4. Salcedo ad Bernard. Diaz in pract. dict. c. 21. l. 1. ff. Barbosa dict. alleg. 63. sub n. 3. iura vt aliis teneatur illud dimittere, idem Nauaz dict. d. 4. c. 8. c. 1. c. 8. n. 4. de Prob. Azco. vltim. mor. lib. 10. c. 1. p. c. 1. q. 18.

Ferminus de Officij & sacris Eccles. Tom. I.

Quintana Duena lib. 1. de benef. c. 6. n. 18. Garcia dict. 17. p. 7. de benef. n. 21. Flaminio de resignat. lib. 3. q. 8. n. 20. c. 21. Carol. de Gasson pract. n. 70. de effect. Cleric. Campanil. dict. Rub. diuers. Juriæ Canon. c. 14. n. 5. qui dicunt, vt teneatur testificari fructus interea perceptos, † quod non admittit idem Garcia n. 23. ex eo, quia ratione tituli illos facit suos de quo videbis, ubi d. c. 8. hoc tit. & in dict. c. 24. de reind. applicando ibi dicta.

De penam, quæ imponitur collatoribus, qui dant beneficia indignis, dicit cum multis Garcia dict. c. 7. p. 7. n. 24. sed amplius noto sub tit. de elect. & ibi in c. 1. c. 1. & alia, item c. 1. c. 3. de prebend.

43 Ad quartam questionis partem, an collatio beneficii facta irregulari, sit irrita, & invalida ipso iure ante iudicis sententiam? Videretur ex dictis in vers. ad iterum, huic difficultati respondendi, vt sit valida quoniam loquimur de vera irregularitate; quemadmodum contingit in profusus illicito, & inhabili ad ordines, & beneficia ex fundamētis ibi dictis, & ex adductis de beneficio collato excommunicato, non tolerato, vel suspensio in dict. c. 4. auct. hoc tit. sub dict. q. 2. Et in terminis docent Suarez de res. d. 3. q. 2. §. 2. n. 30. 16. c. 1. Sayrus lib. 6. c. 2. n. 11. Auzia p. 7. disp. 2. dub. 6. & alij penes ipsos; quia beneficium datur propter exercitium ordinis; ergo qui per irregularitatem non potest ordines exercere, incapax est beneficii, docet etiam Tambur. de res. lib. 8. disp. 18. dub. 2. a iuratus collatio irrita sit, non minus, ac si daretur purè secularibus ordinibus carentibus, † Sed Syluester verb. excommunicatio n. 4. Diana p. 4. tra. 2. ref. 79. & reddens rationem fundamētis, quæ contrariis respondendo Pet. Cornejo in 3. p. D. Thom. 1. r. 7. de irregul. disp. 1. dubio 2. q. 1. dicunt satis probabilem esse Syluestri sententiæ asserentem collationem beneficii factam irregulari esse validam, illique solum indigere dispensatione super irregularitate, non tamen noua collatione beneficii; & sic posse facere fructus suos in conscientia ex ea ratione, † quia sic irregularis potest retinere beneficium, quod in petraus post irregularitatem incursum, cum in vtroque casu militet eadem ratio priuationis exercitij ordinis; & faciunt quæ adduxi supra in dict. c. 8. q. 2. vers. ad quartam, in verb. ego verò, vbi estis antea à vers. ad iterum, dixerim collationem factam excommunicato non tolerato, esse nullam, tamen non sic de facta suspensio per fundamētis ibi tradita, quæ videtur facere pro hac parte.

QVÆSTIO II.

An possint Episcopi aliquoties examinare Parochos curam animarum exercentes, quid de Vicarij perpetui? Et an possint ad libitum reexaminare simplices Sacerdotes approbatos ad confessiones? Et an regulares semel examinati, possint in eadem Diocesi ab eodem Episcopo, vel saltem successore iterum examinari? Et an qui reputatur dignus ad vnam Dignitatem, si eligatur ad aliam, debeat tunc, etiam dignus reputari?

SVMARIVM.

1 Examinari de vno Episcopum, seu eius successorem
O o 2 sequitur

nequit Parochus semel approbatus, nisi ex probata causa inprimendum, ut n. 6. 7. 8. 9. & 10.

- 2 Parochi idoneitatem suam incumbit Episcopo, item, & Ministri.
- 3 Visitare potest Episcopus singulis annis Parochorum vitam, & mores, & praeficere, an Cura animarum recte exerceatur, n. 4.
- 4 Declaratio Sanctae Congreg. 16. 18. super re examinandi Parochos, intelligitur, n. 10.
- 6 Examinati simpliciter Sacerdotes ad curam animarum, possunt quandoque ab Episcopo reexaminari, & reperi laici à n. 13.
- 7 Malus nemo praesumitur, nisi contrarium probetur.
- 8 Mores, quos semel approbatus nequos reprobari.
- 9 Parochus, ex quo semel salu est nominatus, & electus, in perpetuum habilis est reputatus ad obtinendum suae beneficii. Et qui dicitur imperitum sub n. 11.
- 10 Episcopum ad reexaminandum Parochos, quo temporemento vix debeat?
- 11 Episcopi qui solebant suas reexaminare Parochos, & n. 11.
- 12 Episcopum potest unum, aut alterum Parrachum reexaminare, quando defectum scientiae, talis est, ut nequeat celari.
- 13 Episcopi possunt reexaminare Sacerdotes semel per se approbatus.
- 14 Episcopatus successor potest ad libitum renovare licentiam, & approbationem praestitae a suo praedecessore, n. 16. 17. & 18.
- 15 Approbatus ad ordines, seu ad beneficia, potest suspendi, si in visitatione reperi sit inhabilis.
- 16 Episcopus quilibet in conscientia pro viribus, debet contendere, & iterum examinare quoscumque Confessarios, si rationabiliter iudicet expedire.
- 18 Confessarii non examinari, quando approbati fuerunt, possunt ab Episcopo suspendi, & examinari.
- 19 Regulares semel approbati ab Episcopo ad audiendas confessiones secularium verum videntur reexaminari possunt ab eius successore.
- 20 Clem. dudum de sepulchris, num. 23. 26. & 29.
- Extrauagans super cathedram de sepulchris, n. 23. 26. & 29.
- Extrauagans frequens Ioan. 21. & numer. 23. 26. & 29.
- Extrauagans inter cunctas de privilegiis, & n. 23. 26. & 29.
- 21 Breue Episcopo Cordub. transmissum ab Urbano VIII. pro examinandis ab eius successoribus semel ad confessiones approbatos regulares.
- 23 Cap. 15. Trid. sess. 23. & n. 24. 25. & 26.
- 26 Praesentatio regularis examinatus pro audiendis confessionibus regularium semel facta liberat Religiosum esse praesentandum coram Episcopo successore, n. 29.
- 27 Episcopus qui semel approbavit regulares ad confessiones audiendas, non tenet illos iterum ad examen, successor eius, potest eos reexaminare.
- 28 Episcopi qui semel approbaverunt ab aliis regulares ad audiendas confessiones nequeunt licentiam renovare, nec eos suspendere.
- 29 Approbatio per examen ad confessiones in Re-

ligiosis non est eadem cum praesentatione de iure requisita in illis eorum successor.

- 30 Episcopus potest suspendere Religiosum à se approbatum pro confessionibus si scandalizet, vniuersi seu delictum committat.
- 32 Regularibus facultas concessa pro confessionibus ad beneficium, potest quandoque ab illo renovari, n. 33.
- 32 Facultas iurisdictionis, seu ad confessiones lata regularibus sub conditione cessat, non existentis conditione, & potest cum causa limitari ad tempus, & ad certum locum.
- 34 Episcopus vno tempore nequit adimere facultatem audiendi confessiones omnibus simul vniuersi contentis Confessariis.
- 35 Confessariiulares ad certum genus personarum, seu ad limitatum tempus ab ordinariis approbati, non possunt etiam per Bullam Cruciati ad audire confessiones, vltra licentiam sibi datam.
- 36 Religiosus semel, & generaliter in vna Diocesi approbatus ad confessiones, si recedat, & iterum redeat, non tenetur querere novam licentiam, & approbationem, nisi idem Episcopus, vel eius successor renovet facultatem, v. n. 37.
- 37 Episcopus, vel eius successor potest renovare praestitam licentiam ad confessiones, nisi qui semel approbatus est sit Parochus.
- 38 Approbatus semel a proprio Episcopo, si Diocesim mutet, indiget iam non approbatione alterius Episcopi, in cuius Diocesi versatur, etiam si sit Religiosus, ut n. 39.
- 39 Religiosus semel approbatus ad confessiones in vno Episcopatu, indiget iam non approbatione in alio Episcopatu ex Urbano V. 11. anno 1368. & ex Innocent. X. anno 1648.
- 40 Approbatus ab Episcopo, quem scit non esse idoneum, ad confessiones non censetur approbatus.
- 41 Episcopus potest approbare quemcumque Sacerdotem ad confessiones absque examine.
- 42 Licentia delegata audiendi confessiones, non expirat, mortui, vel amio deleganti, nisi Episcopus ad tempus, seu ad tempus vita sua, seu beneficium, n. 43.
- 44 Approbatio semel facta cum causa, potest ab Episcopo renovari, etiam simpliciter concessa, & sine causa, si ad tempus, seu ad beneficium concedatur.
- 45 Renovandi licentiam confitendi causa iusta erit, veluti si confessarius abuteretur de vehementi, & n. 46.
- 46 Abiuranti de iuri in Sancto Officio, non ideo suspenditur ab administratione Sacramentorum, etiam punitur, non si de vehementi.
- 47 Examinatus semel ad unum beneficium, de iure non est examinandum ad aliud simile.
- 48 Dignus qui reputatur ad unam Dignitatem, talis habetur ad aliam similem, n. 52. 53. & 53.
- 49 Cap. 13. Trid. sess. 7. & num. seqq.
- 50 Examinatus ad beneficium simplex, ad aliud, etiam maius non examinatur iterum, non sic si ascendat ad Parochiam, & quare? n. 51. 52. & 53. quid in praxi? n. 54. & 55. & n. 64.
- 51 Examen novum requiritur quoad Parochialem in permutationibus, quae sunt de beneficio

refecti simplici, & curati.

- 33 Examinatus simul ad unum Canonatum, seu Dignitatem in Collegiis non indiget novo examine, si transferat ad aliam Ecclesiam collegialem.
- 36 Examen ad beneficium simplex, non requiritur in eo, qui ad ordinem competens fuit examinatus.
- 37 Examinatus non fuit de literatura Diaconi, Subdiaconi, & Presbyters admittendi ad Canonatum Ecclesie Cathedralis, ordinem Sacrum requirentes, sicut si in Sacris Ordinibus non fuit n. 58.
- 39 Canonici recipiendi in uno Canonatu, ad quem fuit examinatus ad alium transfertent, non est de novo examinandus.
- 60 Examinandus non est iterum prout a Papa Roma in forma gratiosæ, si ad alium ordinem accipere intendit.
- 61 Examen novum non requiritur in permutationibus faciendis.
- 62 Examen licet non requiratur, quando de uno, ad aliud se transferit beneficium simile, secum si dissimile sit.
- 63 Examen novum requiritur in Portionario ascendente ad Canonatum in aliquibus Ecclesiis, ubi sic solent ascendere.
- 64 Examen novum requiritur ad Parochialem in permutationibus cum simplicibus beneficiis.
- 65 Examen non requiritur novum, cum de inferiori Ecclesia ad celebratorem assumitur, nisi beneficia non sint dissimilia, n. 66.
- 67 Examen novum requiritur quando Parochus vult ascendere ad aliam Parochiam per concursum.
- 68 Examen ad Parochialem omnino exigitur etiam si se offerens ad aliam sit Pastor, aut licentissimus, etiam si offeratissimus Doctor, num. 69.
- 70 Episcopi potest procedere ad extensionem literarum prout in forma dignum ad examinationem, etiam si per duas vices examinatus fuerit relictus, dum tamen fiat admissio in ea sex menses a die Datar. litterarum.
- 71 Appellatus ab examine requisitus in beneficio non admittitur ad effectum vivendi examen, sed non tollitur a mala relatione, gravamine, vel reprobandione examinatum, vi num. 71.

AD primam questionis partem, inuenio Doctores inter se pugnantes, quosdam negantes, alios affirmantes; eo quod possit eos iterum ad examen vocare, docent alij dñs Trullens. in *Nulla Cruciatu* lib. 1. c. 7. cap. 1. dñs. 1. n. 3. Ioannes Sandius in *selectis disp.* 40. per totam, & a n. 11. qui accertat cum defendit, & ibi a n. 17. post ista fundamenta, dicit se nullum inuenisse Doctorem, qui dixerit non posse Episcopum Parochos examinare, sed tantum docere, vt non valeat reuocare generaliter eorum approbationem.

Item quia Episcopus incumbit scire idoneitatem Parochi sibi subditi nam licet tempore sibi collari beneficij capax, & idoneus visus fuerit ex post facto tocando aliter potest reddi ineptus. Ergo cum incumbat Episcopo inquirere de idoneitate Ministri poterit Parochum iterum examinare, est enim fundamentum sufficientie & variabile, & inmutabile, qualisq; sufficientia, &

boni mores comque successores fas sit derogare, seu mutare leges, & facta predecessoris quid mirum vt queat vocare ad examen Parochos viuentis?

Deinde inuatur à prædicta, sententia ex dispositione Trid. c. 8. sess. 1. quo constat vt quævis iustitiae Episcopus singulis annis Parochorum vitam, & mores; quod videtur desiderare, vt fiat per examen, non tantum testium, sed in propria Parochi persona; quia cum Concilium, ibi, dicat, vt debeat Episcopus visitare beneficia curata, & prospicere, an cura animarum recte exerceatur; quod non nisi præiudicio nouo examine, non rectè intelligitur; quia animarum cura non præcipue sic est in eo, quod Parochus Sacramenta penitus ministrat, sed in eo, quod recte ministrasset si non sequeatur de Parochi scientia, nequaquam scire poterit, num recte ministrauerit Sacramenta, vel non, præcipue penitentia, quare videtur præcelsum nouum examen, vt possit Episcopus adimplere Concilij mentem in d. c. 8.

Et hanc sententiam tenet Dana, p. 1. tract. 4. missi. ref. 5. 9. an sicut ex doctrina Barboze referentis declarationem Sacre. Congreg. Concil. in vna Placentina 6. Augusti 1618. que censuit, vt post electionem, & collationem sibi Parochialis, non existimet Parochus se non amplius de doctrina, & literatura rationem redditurum, a sum liberrum Episcopis, tam in visitatione, quam extra iterum examinare super doctrina, & literaturâ Parochos approbatos ab antecessore tempore promotionis, necnon superueniente rationabili causa, & suspitione ignorantie, posse examinare ad effectum cap. 6. sess. 1. de reformat. & ob eandem declarationem improbat Reginald. in *praxi fori parnit.* tom. 1. lib. 2. c. 16. n. 101. Homobon de *huru* in *examen* Ecclesie p. 3. tract. 1. c. 9. 9. 31. ref. 1. vbi sic ait successores in Episcopatu, integrum est omnes, quamvis simpliciter, & absolute approbatos, generationem ad examen adducere; & quos idoneos non inuenerit reuocare, sed quoad Parochos Episcopum eos ad nouum examen vocare non posse, &c. quævis ex noua causa ob demerita à munere eos suspendere, & aliquando punire integrum sit: vide, infra in ver. ad secundum.

Ego inquam adhuc existimo non posse legitime, nec debere ex voto suæ voluntatis Episcopum, qui Parochos approbavit, nec eius successorem, vocare generationem omnes Parochos suæ Diocesis ad nouum examen immo nec dum visitat per Episcopatum, tum quia nemo præsumitur melius, nisi contrarium probetur. Tum quia mores, quos semel approbavit, reprobare nequeat ex regæxiis in cap. dñm de *prescript.* & ex cap. vñe. de *seru. in ordine faciend.* c. 1. serui. ff. de *manumissi. testam.* & ex *lupinus* 2. ff. de *usufru. in testam.* cap. inter *deiles* de *fide iuratum* l. 1. §. vñe, §. fin. ord. de *testib.* quod si nati, §. in *fallam*, §. ff. de *edictis adiles*, de quo Oldrad. cons. 18. & ex regula iuris: *dubius in meliorem partem* sunt interpretandi, faciunt nonnulla notata supra in cap. præced. & in cap. penult. & fin. de *presumpt.* tum quia vt ait Lessius lib. de *Infortia* c. 29. n. 4. valde esset temerarium suspicari de aliquo absque indicio de perditis moribus, & Et ob id idem iudicare de Parochia iam semel examinata, & idoneo reputata cum Parochus per examen ad Parochialem radicis absolutus, & non limitatus pro aliquo videlicet tempore, sed in perpetuum habilis sit iudicandus, & literatus ad obtemperandam, & administrationem sui beneficii Curati.

approbatus ad confessiones personarum secularium audiendus ab Episcopo succedere pro maiori cōsuetudine sue quiete, possit iterum examinari, ac si maius idonei reperi fuerint reprobari, docet etiam Sanctus dicit. *disp. 48. n. 16. & ante disp. 40. n. 15.* Vt ergo plenè de hac difficultate possit disponere leges nouissimè Dianam p. 11. r. 2. ref. 1. a. dum ait de ea questione, *Ad vñ obstante Sanctis Trid. Regulares tenentur se subijcere examini Episcoporum?* Et negatiuè sententiam referens ex Patre Bruno de *præul. Regal. r. 1. c. 2. prop. 1.* videtur sequi affirmatiuè ex Patre Mendo in *Bulla c. 2. n. 2. disp. 22. c. 2. n. 43.* qui dicit ex dicto Trid. reuocatas esse, *Clem. dudum de sepul. & extranag. statum etiam ad hoc probari, illum videbis latè loquentem, & plura alia adducens de Regularibus in eo etiam. Misell. vbi hæc explicat dicit. Clem. & extranag. etiam non illi repetito, cum de illis satis hic loquar.*

1. Nec obstant dicit. *Clem. dudum, & allegat extranagantes*; quia licet non sint reuocata aliquo decreto, quod continetur in corpore huius, sed sunt reuocata per dispositionem Trid. *in d. c. 15. sess. 23. de reform.* vbi traditur noua forma ad hoc, vt possint Regulares confessiones audire, quæ altèrquis, verbis sequentibus: *Quamvis Presbyteri in sua ordinatione à precepto absoluiti potestatem accipiant, decretis S. Synodi nullum, & etiam regularem posse confessiones secularium, etiam Sacerdotum audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut Parochialis beneficium aut ab Episcopo per examen si illi videbitur esse necessarium, aut alias idoneus iudicetur &c.* Et ibi præiungitur, *et censurandæ quæcumque etiam in memoratis non obstantibus, potius si adueritas quod dicit. Clem. dudum de sepulchris, & cæteræ extranagantes solum exigent presentatione Regularium coram Episcopo fieri nulla de examine mentionem facientes, vt manifestum fiet inuentibus illis Suis de par. disp. 18. sess. 14. n. 14. Sanctus dicit. disp. 48. sub n. 16. & Trid. requirere etiam videbis Barbosa cum multis in dict. Clem. dudum latè alloquentem.*

2. Sed adhuc facit pro Regularibus non leuissimè cōsideratio, nempe quod cum dispositio dicit. *Clem. dudum* aliud distinctum decernat, quam apparet expositi à Trid. in d. c. 15. & Greg. XIII. in *encheir. sua Kalend. Martii 1572.* decreuerit istudum esse dispositioni huius communis, & Sacri Concl. Trid. dicta. c. 15. sess. 23. sed dicit. *Clem. dudum cum alius extranag.* loquitur tantum de presentatione; quam de se ipsis debent facere Regulari, nihil de examine, & approbatione loquens ad dictas secularium confessiones audiendas, ergo cū Trid. de illo examine loquatur, sequitur vt non reuocet d. C. em. *dudum* imò Nauarrus in *man. c. 27. n. 164. in fine.* Fr. Eman. Rodrig. *g. Reg. tom. 1. q. 9. ar. 1. in addit. ad explicat. Bullæ exortatæ* q. 430. Ludouic. Mirand. *sup. q. 45. art. 6.* dixerunt formam datam in dict. Clem. dudum de sepulchris, circa Confessarios Regularium eam Episcopis, & ordinariis faciendam presentationem nullatenus esse per Concilium Trid. reuocaram, & derogatam; quin potius per ipsam confirmatam, & approbatam, & eidem quam maxime conformem.

3. Tamen video contrarium sequi ex vsu quotidiano, docent post Paris. Chochiet. de *iurid. diuine Ordinary in exemplis* p. 1. q. 45. n. 8. Hermosilla ad Greg. Lopez in l. 1. glossa 6. n. 31. m. 1. p. 5. quod verius sibi videtur Barbosa dict. alleg. 15. n. 47. quia licet approbatio, non est gratis, vt possit pendere à voluntate concedentibus, sed tamen authenticum

instrumentum sufficienter talis personæ; & quod testimonium semel datum non possit reuocari, ita cum Corduba in *addit. ad compen. verbo absoluitio* §. 16. & verb. *presentatio*, *Veja tom. 1. c. 62. cap. 8.* Villalobos in *summ. r. 9. diff. 73.*

Adhuc etiam non videtur predicti c. 15. Trid. 16 verba clara, quod post vnam examinationem, quæ Episcopatum Clericos seculares, quæ Regulari semel approbatus vocat iterum ad examen, ergo postquam semel fuerint ipsi Regulari examinati, & approbati ab Episcopo, non est cur debeant amplius examinari, cum id Concilium ad aduertat; sed nihilominus recessit non sumus à suprà iam dicta sententiam: et Regulari ipsi nulli velint requiritionem admittere inter ipsos & predictos Clericos seculares semel approbatus eo videlicet, quod, scienti confessorum fieri peremptum, cuius temporis, ex quo non fuit examinatus, & quod Regulari ad id non possint compelli quia ex iure illorum, approbatio irrevocabilis est, in quo manifestè errant, cū iura, in quibus possint fundari aliud dicant, scilicet in dicta Clem. dudum & in extranag. super Cathedralibus; & inter cunctas, vbi nihil de examine, & approbatione cauetur, sed tantum de presentatione habenda coram Episcopo, sic etiam decretis aptè colligi non posse approbationem semel comparatam medio tempore futuram esse peremptam in regularibus, sed tantum ad summum inferri presentationem semel factam, esse irrevocabilem, nec posse succedere Episcopis compellere regulares semel presentatos coram antecessore ad reiterandam presentationem: nec docet longè videndos Sanctus dicit. *disp. 48. n. 20.* videndus à n. 17. qui n. 11 addit nec ex dicta Clem. dudum, & extranag. deduci presentationem solam factam à Regularibus esse perpetuam, cum ibi solum dicatur Regulari non teneri ad presentationem coram Episcopo in tertio loco, quorum ministerium penitentia fuerit celebrandum, quod aliud debet esse in eorū successoribus, quibus cōpetit nouum ius, scilicet cognoscendi oves, etiam à predecessores Episcopis approbatus, sic cura Aegidio Coninch. de *Sacrament. disp. 8. dub. 7. numer. 17.*

Ego proprius accedendo existimo distinguendum, nempe quod si loquamur de Episcopo semel approbante, nequeat iterum vocare ad examē Regulari, quos iam ad confessorios approbauerit secus in successoribus Episcopis, vt probò et constitutione. Paj V. quæ non fuit reuocata à *prad. cap. 15. Concl. vt declarabit Sanctus Congreg. Cardin. relatu per confect. in summ. r. 17. c. 5.* citata illam questionem. Ad Episcopos qui approbatur, possint non solum seculares, sed etiam Regulari exquirere iterum, & indignos reprobare: Quæ loquatur in sequentibus verbis: *Congregatio Concl. censuit Regulari ad audienda in ciuitate, & Diocesi secularium confessiones semel ab Episcopo, prauo examine approbatus, iterum ab eodem Episcopo non esse examinandos, Cæterum à successore posse vtrique examinari iuxta Constitutionem Paj V. editam 8. Idus Augusti, Pontificatus sui anno 6. quæ à sel. rec. Gregor. XIII. non est reuocata per reductionem privilegiorum Regularium ad terminos Concl. eam testatur Fatin. in dict. Trid. Concl. Sanctus dicit dicta. *disp. 48. sub n. 1.* Fagundes in *quinque præcepta Ecclesiæ* p. 2. lib. 7. c. 2. n. 10. Fr. Emmanuel Rod. in *Bulla Crue. dist. 5. q. 2. c. 3. & quæst. regul. tom. 1. q. 19. art. 4.* Ludouic. de Crues in *exposit. Bullæ disp. 1. cap. 2.**

dub. 9. n. 2. Trulleng. in simili expositione lib. 1. §. 7. c. 1. dub. 7. n. 10. Lezana in sum. c. 13. n. 7.

- 18 Vnde iam patet quod idem Episcopi semel approbantes Regulares ad confessiones, non possint eorum licentias reuocare, nec suspendere, si simpliciter, & absolute eos approbaverint, ut docidem Fr. Eman. *dist. 9. n. 3. & 39. Henriquez in sum. lib. 6. §. 6. Miranda dist. 1. q. 45. art. 7. nisi ex noua causa, & quae ad confessiones pertinent ipsas, ut tenent Gavant. in manuali Episcoporum, verb. Confessor. n. 23. & 24. Peirinis de priuilegiis monachorum. c. 1. c. 1. §. 2. item I. V. §. 11. n. 45. Lezana in sum. q. Regul. c. 19. n. 7. Diana p. resol. moral. c. 2. resol. 22. & p. 4. resol. 20. Marchinus tr. de tempor. possid. p. 5. c. 4. n. 9. & Barbosa dist. alleg. 25. n. 20. ubi refert aliam declarationem Illustris Cardinal. Negor. Episcopi & Regul. Romae 30. Nouembr. 1615. & alias declarationes refert ipse Barbosa de iure Ecclesie lib. 1. c. 4. §. 4. n. 206. cum multis, & praedictam Antonius Marin. Episcopi Hostiensis Cardinal. Galus §. Theat. ser. Maucellus Vulpes in praxe. §. 1. n. 26. & Lezana dist. c. 18. n. 9.*

- Quare in hoc puncto non debent audiri Sensus in 4. dist. 8. q. 4. art. 3. columnas 6. Henriquez lib. 6. c. 6. n. 6. Valquez tom. de penit. q. 93. art. 3. dubio 5. Ledelma 3. p. sum. c. 13. post decimum, dubium 6. la primera dificultad folio 240. Vega in sum. p. 1. c. 6. 2. afo 4. & 17. Obandus in 4. dist. 17. post. 24. & 25. Vinaldus p. 1. de abfolu. folio 121. Ludouicus Lopez 2. p. 2. de elauis Joannes de la Cruz de statu Religio. lib. 6. c. 6. c. 6. folio 157. Villalobos in sum. 1. p. r. q. dist. 13. Llinas in summa p. 1. c. 7. folio 70. Ludouicus de S. Joan. 1. p. sum. tr. de penit. 4. q. 9. art. 3. dubio 2. & 3. folio 511. Sa verbo praedicare n. 7. loquens de examinatione ad praedicandum, Carol. de casibus reformationis p. 1. folio 2. art. 3. folio 165. & art. 3. folio 147. Chapius de casibus reformationis q. 2. dist. 13. folio 1. asserentes approbationes, & praesentationes Regularium esse peremptas ex dictis decretis elem. Dudum, & extraneis, super Carbedram, & inter cassas lumentes plures ex his Doctores pro eodem approbationem per examen, & praesentationem cum tamen diuersissimi sint, & tantum de praesentatione loquantur & finitur Suazius dist. 3. de penit. dist. 18. folio 6. n. 14. alia multa reperit idem Sadochius dist. 43. n. 16. 17. & 18. quorum dictum potest habere locum respectu Episcopi approbantis ex supra relata declaratione, dum noua causa de nouo superuenit, & hoc respectu tantum Regularium propter dictam declarationem; quae si non esset, nec aliter, similes, & iustitiam rem idem, quod dictum de secundo examine respectu Clericorum secularium, procedere etiam respectu praedictorum Religioforum cum littera Tidenim de vtriusque loquatur equaliter, ut ex ea patet, & late progreditur idem Sanctius videndum cum multis a. n. 3. ubi a. n. 25. expendit praedictas Clem. & extraneas, quatenus per eas conceditur Religiosis tanta facultas, ac Parochis, nam quod ex littera constat in verb. per huiusmodi, est, ut per eas non intendat Papa concedere Religiosis amplius facultatem, quam Ecclesiarum curatis quod non est idem; imò eisi praedictos Regulares vellent contrarij aequare Parochis tunc etiam poterit recurre ad dicta de hoc puncto respectu Parochorum, qui etiam, ut ibi dixi possunt secundo examinari, supra a. n. 1.

- 30 Ex his iam recurres ad aliquas declarationes pro praedicta quaestione excommunicatione, prima posse Episcopum vtrumque Regulares & semper ipso app

probatos suspendere, aut repellere a confessionibus audiendis, si illi cum scandalo, aut alia inhonestate viuunt, vel aliquod delictum committant; propter quod rationabilis ipso Episcopi iudicio, in quo tantum conscientia ipsius onerata erit, videatur a confessionibus suspendi, cum praecipua Ministi qualitas, sit integritas, & ac morum honestas, & ea causa ad ministerium confessionis pertineat, sic asserit Aldanus in compendio Canon. resol. lib. 1. tit. 13. n. 4. referens ita decidisse Sacram Congreg. Episcopi & Regul. in Oriolan. 30. Augusti 1630. Barbosa in d. c. 15. Trid. n. 46. legendus toto n. 45.

Secunda quod facultas Regularibus ad audiendas confessiones ad beneplacitum per ordinarias concessa, possit quandocumque reuocare, ut tenet Sel in selectis Canon. 14. n. 17. & cum eo Barbosa in dist. c. 15. Trid. n. 40. refertur sic decidisse Sacram Congreg. Papien. 12. Martij 1619. & optimè Guizet. canon. lib. 1. c. 17. & 18. Suaz. tom. 3. dist. 28. folio 7. dub. 6. Fr. Eman. q. Regul. tom. 1. q. 59. art. 8. Miranda sup. n. 45. art. 10. c. 1. c. 1. cu Barb. Homob. de examine Ecclesiastico tr. 8. c. 2. q. 7. in princip. verb. secundo. Vgolm. de officio Episcopi c. 20. n. 6. Barbosa eodem tract. dist. alleg. 25. n. 12. Zened. quest. Canon. lib. 1. q. 38. n. 20. & 21. Diana p. 1. tr. 2. ref. 25. Lezana in summa. quest. Regul. c. 13. n. 8. Fagundea in quaque Ecclesiae praecipua p. ad lib. c. 1. n. 7. f. Di- 32 xerunt iurisdictionem a iure, vel a Papa Regularibus tributam restringi, seu dilatare per ipsam approbationem ordinarij, iusta enim quae legitima causa existente, limitando eam ad certum locum, tempus, seu personam, quod quando fuit licentia data sub conditione illa, non impleretur, cessat; & sic amplius dici contra Fr. Emanuel Zerolum, Fr. Ioan. de la Cruz, idem Barb. dist. alleg. 15. à disto n. 5. in verb. unde, quatenus dixerunt tenet approbationem ab aliquo Episcopo, minime esse postea ab eodem examinandum, i quod etiam possit admitti in approbatione simplici, non inquam in data sub conditione ad tempus, locum, aut personas, seu alio modo conditionata; imò & in simplici iusta subsistente causa, & ad confessiones ipsas pertinent, ut tradunt iam relati, & Syluester verb. Confess. 2. n. 11. Henricq. Fagund. Suaz. & Barbosa Cnensis, cum aliis idè Barb. in d. c. 15. Trid. sess. 23. n. 48. qui leges cum multis, & cum declarationibus ibi, n. 45. f. Quatenus probat approbatio ab Episcopo omnimodis ad certum tempus, eo elapso, non posse confessiones audire absque noua Episcopi ipsius licentia.

Tertia quod Episcopi, locorumque ordinarij nullomodo adimere possunt facultatem audiendi confessiones omnibus simul vniuersi Conuentus Regularibus confessarij, ut docet Barbosa disto c. 5. Trid. n. 47. cum Aldan. in compendio Canon. resol. tit. 13. n. 13. asserente Sanctam Congregationem Episcopi sic censuisse die 2. Decemb. 1615.

Quarta ut confessarij Regulares ad certum genus personarum, seu ad limitatum tempus ab ordinario approbati ad confessiones audiendas, minime possint, etiam vigore Bullae Cruciatu, penitentium confessiones audire, ultra facultatem ipsi ab ordinario concessam, tradunt Silius in selectis canon. dist. c. 14. n. 17. qui dicit sic decum à Sacra Congreg. in Caesar Augustana 7. Septembr. 1615. Barbosa in dist. c. 15. Trid. sess. 23. n. 41.

Quinta quod Religiofus, qui semel fuit generaliter approbatus, si recedat à Diocesi, qua fuit generaliter approbatus, & postea iterum redeat, non teneatur nouam querere approbationem, & licentiam, etiam si iterum mutus fuerit Episcopi 36

in illa Dicecesi, vt docent Nugnus in addition. ad
seruati partem q. 8. art. 3. dub. 1. conel. 2. Zetola in
praxi de Sac. p. 1. c. 6. q. 1. vers. quoniam si veri: sic
Barbosa cum eis, & cum Henriquez d. 1. alleg. 2. §.
n. 44. Beneuent in praxi Sac. p. 1. c. 6. q. 2. vers.
quoniam si veri Ioannes Valerius verb. absolutus differ-
rentia §. n. 19. vers. & obserua. Tamburin. de iure
Abbat. tom. 2. d. 1. §. 6. q. 1. n. 2. Fagundes in praxi
lib. 7. c. 1. n. 14. Bartholom. à Sancto Fausto rr.
de iur. lib. 6. §. 54.

37 Hoc tamen limitandum est modo Episcopus
facilitatem non reuocet, quia ille, vel eius successores
potest iusta de causa reuocare approbationem, seu
facilitatem modo approbatam non habere benefi-
cium Parochiale, quia hic habet approbationem à
iure, & facultatem annexam beneficio; quamvis
aliquando possit suspensam, vt docet Suarez tom. 4.
d. 3. §. 18. §. 1. & 3. Beneuent. & Reginald. citati d.
lib. 1. n. 201. Fagundes d. 1. c. 1. n. 31. idem Barbosa
d. 1. alleg. 2. §. n. 44. cum Boffio.

38 Sexta quod si semel approbatus à proprio Epif-
copo, eius Dicecesim muret, indiget noua appro-
batione alterius Episcopi, in cuius Dicecesi modo
versatur; quia vsu receptum est, & à Sacra Cun-
greg. decisum, vt qui fuit in vno Episcopatu appro-
batus, si ad alium Episcopatum transeat, iterum
approbatus ab Episcopo loci, in cuius territorium
transfretus, vt docent Iacob de Grassi lib. 2. append.
c. §. n. 13 Bartholom. à Sancto Fausto d. 1. lib. 6.
q. 54. Boffa in respons. seu sum. censetur. p. 4. c. 10. 20.
Zetola in praxi for. penit. c. 16. q. 8. Vigolinius de
penit. Episcopi p. 1. c. 7. §. 1. n. 8. † Et licet Bruno

39 Cagliam. de privileg. Reg. p. 1. c. 5. §. 1. prop. 2. affir-
met vt Religiosus approbatus in vna Dicecesi, pos-
sit vbique locorum confessiones audire, longè
probantissime nouissime Diana illius referens funda-
menta, impugnatur cum Valquez & aliis, & ex Emin.
Card. Lugo de penit. 21. §. 1. n. 19. qui adduxit
decretum Urbani V 111. edictum anno 1628. quod
reuocante orbanis priuilegia, & licentias audiendi
confessiones sine approbatione ab Episcopo Dice-
cesano; & sic improbat contrariam sententiam, &
insuper, & ex alio breuit Sancti Innocenti. X. die 14.
Maij 1648. postea confirmata 1653. Maij 27.

40 Alia dicit Barbosa cum multis d. 1. alleg. 2. §. in
passer. ubi n. 40. §. 1. & 41. vt approbatus ab Epif-
copo absque iudicio, sciente non esse idoneum, non
censeri approbatum, & quod Ordinarius non so-
lùm debet intenus iudicare idoneum Confessariũ
sed etiam extenus approbare. † Et quod potest
Episcopus approbare quentumque Sacerdotem
ad confessiones audiendas absque vllò examine,
vt patet ex d. 1. c. 15. Trid. sess. 23.

41 Septima, quod licentia delegata audiendi con-
fessiones non expiit, mortuus, vel amoto delegare
quia est quedam iurisdictio docent Sotus in 4.
d. 1. §. 4. q. 4. art. 3. §. 1. & Grassi in d. 1. c. 1. ubi lib. 1.
c. 13. n. 49. Sanchez de marrum. lib. 8. §. 13. n. 74.
& 80. Zenerus Cavan. lib. 1. c. 38. n. 20. & 31. Fa-
gundes d. 1. p. 2. lib. 7. n. 34. Campanillus diuers.
Iura Canon. lib. 1. c. 1. §. 1. n. 69. Lexana in suis q. re-
gul. c. 18. n. 10. cum aliis, Barbosa d. 1. alleg. 2. §. n. 43.
& Henriquez in sum. lib. 6. c. 6. §. 7. in fine. † Vbi

42 etiam, limitat nisi Episcopus ad tempus tantum
vnius anni approbaret, aut ad tempus vnius suæ
vel ad suum beneficium.

44 Nunc ergo pro abauditionis intellectu dubij
iam relati in vers. ad tertiam, vbi agens de diuino
approbatio semel ab Episcopis Sacerdotibus se-
cularibus simpliciter impensa, possit ad libitum

reuocari, quoties Episcopi voluerint addo Vinal-
dum dicentem ad naturam esse reuocabilem in Car-
delabre anre, vbi de conf. n. 27. conel. 2. sed quod
non possit sine causa approbata licentiam quel-
daram reuocare bene tamen cum ea dicunt Henel-
quez lib. 3. de penit. c. 6. §. 6. Suarez d. 1. §. 16. §. 7.
n. 7. quos refert. & sequitur Fagundes d. 1. lib. 7.
c. 1. n. 61. vbi n. 93. et solus si approbatio fuit facta
ab Episcopo vique ad beneficium suum, validã
& licitam esse reuocationem illius sine vlla causa
factam. Quod si non fuit concessa hoc modo, sed
simpliciter, vel ad tempus, vel in perpetuum inua-
lidam esse omnino reuocationem sine causa fa-
ctam.

Quod si dubites qualis sit causa iusta respon-
deo ex dictis supra, vt sit illa, quæ ad confessiones
ipsas spectauerint, vt etiam eritis conigeri Cõ-
fessarium abiuuari de vehementi; quia amplius ad
audiendas confessiones non debet admitti, vt re-
soluit Laurent. de Franchis in controu. inter Episc.
& Regulares. pag. 279. in respons. ad 4. † Vbi etiam
refert in Sacra Cõgregatione Generalis inquisiti-
onis fuisse decisum, die 6. Martij 1596. Sacerdotem
abiuuantem de leui, non esse impedimentum exerce-
re omnes ordines, & Sacramenta ministrare, & ae-
fictum etiam secularium confessiones audire, scilicet
in abiuuante de vehementi, vt tradit Barbosa
in passer. d. 1. alleg. 2. §. 1. lib. d. 1. c. 1. §. 1. in vers. causa
murem. Alia pleraque possem hic innuere, quæ à
predictis Doctores potius recogitare, & multas
quæstiones circa approbationes, & reprobationes
Confessorum secularium, & Regularium, vide-
bis apud Bartholom. de S. Fausto dicto lib. 6. q. 101.
cum multis sequentibus.

Ad vltimam quæstionis partem, quæ non sic
proprietas conducitur, breuiter respondeo, quod
de iure examinatus ad vnum beneficium, non sit
iterum examinandus ad aliud simile, † et ex eo, vt
ait glossa in c. acceptum hoc tit. verbo reparare. qui
reputatur dignus in vna dignitate, possit eligi
ad alteram, etiam tunc dignus debet reputari, &
sic de iure videtur, vt docetur Caputaq. d. 1. §. 1.
lib. 2. Aloyius Riccius in praxi for. l. 1. d. 1. c. 1. §. 19.
in 1. edit. & 1653 §. 6. in 2. editione, Campanillus in
diuers. Iuris Canon. lib. 5. c. 3. n. 8. prope finem; &
na de iure communi aduertunt Campanillus di-
uers. lib. 2. c. 1. §. 1. lib. n. 5. in fine comprobans
ex stylo curiæ, qui statim ait ex dispositione Trid.
ait examini semper esse subiiciendum quod hic
in partibus vel vbi per conciliū examen sit, di-
cit locum habere etiam ille, vbi non allegat locum, in
qua sit.

Sei cum ego viderim locum correspondentem
Trid. ad hoc punctum in sess. 7. de reform. c. 13.
cuius verba sequentia sunt: 'reservatus fuit electi vel
nominati à quibusvis Ecclesiasticis personis, etiam,
& sedis Apostolicæ Nunciis ad quocumque Ecclesi-
astica beneficia non instituantur, nec conferantur,
nec admittantur, etiam præteritis eiuslibet privile-
gijs, sen consuetudinibus etiam ab inuenerunt tempora
scriptis, nisi prius fuerit à sacrum ordinarijs
examinati, & idonei reperti, & nullus appellatoris
remedio se ueri possit, quinque examen subire te-
neatur, & in presentiam tamen electi, sen nomi-
nati ab vniuersitatibus, seu collegijs generalium studii-
rum exceptis; adeo opere petium est tractare, et si
breuiter, an in omnibus de nouo receptis ad bene-
ficia quilibet debeant de nouo etiam examinari,
multis beneficiis exceptis, iuxta prima Concilij
verba.

70 Etenim generaliter ait Gonzal. in regula 8. *Can. eccl. gloss. 34. n. 74.* quod examinandi sunt de nouo recepti Beneficiorum, & per ordinatum approbandi in quolibet ascensu. Quare Rota in Caſaguniana De Ormis 12. Octobris 1587. coram Cardin. Pamphilo Sen. & in alia Calagurit. indulti de Vilba 12. Ianuarij 1598. coram Seraphino in impressis *decis. 1233.* ut refert Barbosa in *dist. Trid. cap. 13.* dixit examen, de quo in predicto capite requiri in beneficiis receptis in quolibet ascensu, nec sufficere, quod semel sic examinatus in ascensu ad dimidiam portionem; quia nouum examen requiritur; ubi de dimidia ascendit ad integram. † Et Garcia de *benefic. part. 3. cap. 2. num. 162.* cum alius dixit examen nouum requiri quoad Parochialem in permutationibus, que sunt de beneficio simplici, & curato, licet non sit necessarius concursus.

72 Adhuc vero, et si predicta verba sint; quia tamen loquuntur in casu diuerso, quando nempe beneficiarius ascendit de beneficio vno simplici ad aliud simile; ideo dicendum, ut non requiratur illud examen nouum; quia ille tertia non ascendit, seu quasi ad prius, seu eligit aliud beneficium loco primi, vel si ambo retinet, non mutat obligationis speciem; quia quantumvis vnum beneficium simplex sit pariter in redditibus, quam secundum, ad quod de nouo nominatus, eligitur, seu presentatur in rei veritate non mutat ea transmutatio speciem obligationis ex Reg. 4. l. iuris tria, quod magis, & minus, non mutant speciem: bene Doctores docent id etiam pertinendo ad Canonitatum, vel dignitatem, Gonzalez supra dicta glossa 4. n. 84. Riccius in *praxi fori Eccl. decis. 419.* in prima ed. & alij iam reuati, Barbosa in *dist. cap. 13. Trid. num. 18. & in 33 pastoralis alleg. 60. num. 89.* † Vbi expendit in eo qui semel examinatus, & approbatus, fuit ad Canonitatum, & Dignitatem in Collegiata, non amplius sit examinandus ad similem Canonitatum, vel Dignitatem in alia Collegiata, idemque procedere respectu Ecclesiasticum, Cathedralium, Malobrius in *sua praxi habendi concursum pralatum 3. dub. 3. n. 30.* Homobonus de *examine Eccl. tract. 2. cap. 3. q. 3. in fine*; & sic seruari in curia, referunt.

74 Et licet Campanillus iam supra adductus *dist. cap. 3. num. 8. prope finem*, & Malobrius *dist. dub. 3. n. 32.* & Barbosa in *dist. Trid. cap. 13. dist. n. 18. in fine* ex Rota apud Seraphinum, *decis. 1233.* dicant vterius esse hic in partibus, ut requiratur nouum examen, iuxta mentem *dist. cap. 13. Trid. acti* de iure communi a terentio, *dist. cap. acceptum hoc tit.* non sit iterum examinandus, ex *decis. Paleoti 83.* & Caputaq. 367. l. 1. n. 1. ex eo, quia ex ascensione ad aliud beneficium, quateratur nouus titulus iuxta Concil. Oldradi 18. referens, predicta decisio Rote apud Seraphin. declarationem Illustris D. D. Cardin. ut sit de nouo examinandus nouus beneficiarius in quolibet ascensu; & sic ea referat Barbosa resolutum fuisse supra *dist. n. 89. alleg. 60.* in vna Caesar-Augustiana coram Cardin. Pamphilo Sen. de anno 1587. addens, ut sciat primum esse verum de stylo Curie; secundum vero assumptum ex Camp. & Seraph. in partibus sibi locum habere, † Tamen ego adhuc refideo in adducta resolutione ex *dist. cap. acceptum*, ex ratione, & fundamento adducto.

76 Et amittitur ex ambo, quia ut docent Nicolaus *de iure de beneficiis dist. 9. part. cap. 3. num.*

numero 15. Malobrius *dicto praxi habendi concursum regula 10. Ambro 10. num. 1. & 2.* Homobonus de *examine Eccl. dist. tract. 2. cap. 3. quod 35. in fine*, Barbosa *dist. Trid. cap. num. 21.* & sub *dist. alleg. 60. num. 89.* non potest Episcopus de nouo subicere examini simplici beneficio illum, quem iam examinauerat pro ordinis facili promotione quia ut iam dixi *sub cap. 34. & 3. hoc tit.* examen pro ordinibus etiam minoribus est competens ad obtentionem simplicis beneficii; & nihilominus videmus tali ordinato addi aliam qualitatem ascensionis.

77 Vterius confirmatur, quia ut refert *decisum* Nicolaus Garcia de *benef. part. 6. cap. 1. num. 234.* & Barbosa in *disto cap. 13. Trid. sess. 7. num. 22.* examinandi non sunt de literatura illi, qui subdiaconi, vel Diaconi, aut Presbyteri sunt, petuntque admitti ad Cathedralis Ecclesie Canonicius, qui cum ordinem sacrum, quem ipsi habent, requirunt sibi in forma dignum collatos; † Sed si nondum fuerint ordinati in Sacris, erunt examinandi ad videndum, an illi habeant adiumenta, doctrinamque ex precepto Sancti Concilij Trident. necessaria sunt illi Sacro Ordini, qui annexus fuerit illi Canonicius, quem consequi velint. † Et sic refert *decisum* ipse Barbosa in *disto cap. 13. num. 23.* ut Canonicius semel ab examinatore vbiis examinatus & idoneus reperiatur, si eo dimisso, alium Canonitatum obinuerit, non sit iterum examinandus tenet Aldous in *compend. Canon. resol. lib. 2. tit. 1. num. 10.* qui refert sic fuisse resolutum in Ianuen. 6. Iulij 1593.

Item quia prouisus a Papa Romae in forma gratiosa de simplici beneficio Sacrum ordinem annexum habente, non debet rursus ab Episcopo examinari, si adiunctum ordinem annexum habente, non debet rursus ab Episcopo examinari, si adiunctum ordinem suscipere intendit, ut tenent Homob. de *Boni de examine Eccl. dist. tract. 2. quod 35. in fine*. Campanil. in *discur. Curie Canon. Rub. 5. cap. 3. num. 26.* † Et sic etiam, ut 61 tenent Barbosa *dicto cap. 13. Trid. sess. 7. num. 9.* Flamin. Parisius de *respon. benef. lib. 8. q. 9. n. 91.* non erit nouum examen necessarium in prouisionibus faciendis ex causa permutationis.

Vnde iam potest videri respectu beneficiorum ad simplicium, Canonitatum, aut Dignitatum simplicium nullum examen requiri, quousque quis de vno ad aliud se transferat, ut cum multis resolutum idem Barbosa in *pastor. p. 3. dist. alleg. 89. in fine*, secus tamen quando sese offert dissimulando, veluti si quis ascenderet ad beneficium superius, & dissimile, quia tunc debet denuo examinari pro literatura iuxta conditionem Dignitatis maioris, vel minoris: ita Barbosa *dist. alleg. 69. n. 90.* † Et ob id bene idem in *dist. cap. Trid. n. 4.* Garcia de *benefic. dist. p. 9. c. 3. n. 19.* dixerunt examen nouum requiri in quolibet ascensu, qui fit in aliquibus Ecclesiis, occurrente vacatione Canonicius, ad quem solet institui antiquus Portionarius, & ad Portionem antiquior Beneficiarius, & ad beneficium antiquior spectans, ut referunt resolutum. † Et ob id admittendi sunt D. Nicolaus Garcia *dist. p. 2. lib. 9. n. 162.* Barbosa in *dist. Trid. c. 13. sess. 7.* dicentes examen nonum quoad Parochialem requiri in permutationibus, quae sunt de beneficio simplici, & curato, licet non sit necessarius concursus, quia ad illi dissimulatio: quo pacto sunt intelligendi Doctores, qui admittunt nouum examen, quousque quis de nouo ascendit de vno beneficio ad aliud.

Referunt

- 65 Reſeruat tamen decilum de ſtylo Curie Azor. *ſupr. mor. p. 2. lib. 8. c. 7. 9.* Barboſa *diſt. alleg. 60. num. 90.* quod ſiquis promouetur ad ſimile beneficium, in Eccleſia tamen, vel loco ampliori, maioriue, aut nobilitati, vel celebratio- ſit iuribus examinandus; quod ego abſque cauſa non admitterem, præcipue in beneficiis ſimplicibus, Canonicanibus, Dignitatibus, ſeu Portionibus.
- 66 Sed libenter admitto cum eiſdem, quando in priori examine minus idoneus, & apud reſpondit, aut creditur cum poſt examen, ſe negligenter in ſtudio literarum geſſiſſe, & obliuioſe eſſe quicquid ante dixerat, aut ſi alij ſint Candidati, qui vni cum eo beneficium petunt, & comprobo ex adductis ſupra ſub verſ. *ad primam ad ſecundam, id ſeruiam*, vbi quando ex cauſa poſſunt ſemel approbati ad conſeſſiones denno examinari. † Quod falſit etiam ex adductis in promotionibus ad curata beneficia per concuſum; quia tunc id procedit; eo quod ſunt alij cooſpoſitores, inter quos agitur de commutatu iuſticia, quic eorum magis dignus ſit; quia, etſi aliquis prætenſorum, aut omnes ſint Parochi aliarum Eccleſiarum ſimilium, æqualiumque, erunt omnes denno examinandi iuxta quæ dicunt *in c. 19. de præb. & dignis*, aliqua *in cap. quæ propter*, & aliis de elect. vbi etiam de requiſitis examinibus, & de obligatione examinatum. † Et in tantum ad Parochialem Eccleſiam prærequiritur examen; quod ſi ſe offerat Doct. ſor Licentius in Theologia, vel iure Canonico, & in publica vniuerſitate graduatus, non excuſatur ab examine, quando petit provideri de aliqua Eccleſia Parochiali vt docent Nicolaus Garcia *p. 2. de benef. cap. 5. num. 103.* Zenedus collecti. 15. *ad decret. n. 1.* Gonzalez *ad regul. 8. Canon. gloſſa 4. n. 90.* Proſpero de Auguſtini additiomb. *ad Quarantam in ſum. Bullar. verbo benef. Paroch. collatio quæſt. 1.* Zetola in praxi *Episcop. p. 2. verb. Doct. §. 1.* Vgolius de præſt. *Episcop. cap. 50. §. 6. & 10. num. 6. & in eodem tract. Barboſa diſta allegat. 60. num. 88.* cum aliis, & in diſta *cap. 13. Trid. ſeſſ. 7. de reform. num. ſua. Leſſius de iuſt. lib. 2. cap. 14. n. 83.* Flamin. de reſignat. *benef. lib. 3. quæſt. 9. a. num. 85.* Lambertini de iure *Patron. p. 1. lib. 2. quæſt. 11. art. 3. num. 5.* Rebuffus de *privileg. ſcholar. privileg. 86*

num. 4. reſeruat decilum. † Quod procedit etiam ſi eſſet famoſiſſimus Doct., qui cum maximo applauſu per plures legenti annos, iuxta ea, quæ tradunt Fulcius de *uſu. lib. 2. cap. 5. num. 10.* etiam ſi eſſet Vicarius ipſius Episcop. Flamin. *diſt. g. 9. num. 89.*

Pro complemento notabis cum Aldano in *compendio Canon. reſoluit. lib. 2. tit. 5.* qui atteſtatur decilum, & reſoluitum in nullius 19. Nouemb. 1618. Barboſa in diſta *cap. 13. ſeſſ. 7.* quod Episcop. poteſt procedere ad executionem literarum Apoſtolicarum ad fauorẽ illius, qui eas obtinuit in forma dignam cum clauſula, *ſi per diligentem examinationem alium idoneum repererit*; etiam ſi per duas vices, tanquam non idoneus ab examine fuerit reſectus, non tamen vti talis reuocatus, ſi tertia vice fuerit admiſſus, & approbatus, dummodo infra ſex meſes à die datur literarum examen ſubierit, quod tene memoriz. eo quod ſæpius contingit in præſt.

Poſterno notabis per verba diſti Trid. Concilij *c. 13. ſeſſ. 7. de reform. ibi, Et nullius appellatiois remedia*, quod à neceſſitate præſati examinis requiſit, vel primo ad beneficia, quæ à prætenſionibus interduntur, vel denno, non detur, nec admittitur appellatio ad effectum euitandi examen: argum. eorum, quæ dicunt *in c. 11. de appell. docet in terminis* Barboſa cum molis *lib. 2. §. 1.* Vberius in *poſteriori alleg. 2. n. 124.* Nicol. Garcia de *benef. diſt. p. 9. tab. n. 141.* Gonzalez in *diſt. reg. 8. Canon. gloſſa 9. §. 1. in annotation. contra nullitates n. 184.* Azuevedus *ad leg. 2. num. 4. tit. 5. lib. 3. recip. Maſoben ſua praxi habendi examinis conſeſum Reg. 5. dub. 5.* & addunt idem Gonzalez *num. 186.* Barboſa in diſta *cap. 13. num. 16.* Maſobe, *diſta dubio 5. num. 5.* Gregorius XV. *deſeſ. 15. & 158.* Rota *deſeſ. 10. parti. 2. duceſ. † vt non tollatur appellatio à mala relatione, & grauamine, ac reprobatione examinatorum.* Et cum his finem impoſito expoſitioni huius noſtri textus, & *tit. de ætate, & Qualitate ordin.* die 25. May anni 1658. in ipſa die, quo celebratur feſtiuitas ſolemniſſima Aſcenſionis Domini noſtri IESU - CHRISTI ad Cælum de hoc mundo, quem precor, vt ſit in eius laudem, & ſanctiſſime eius Mariæ Virginis Mariæ.

